

Giới thiệu Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert

"Mọi người tốt, bản tạng là một tên hòa thượng, đến từ Đông Thổ Đại Đường, muốn lên Tây Thiên, đi lấy con bà nó Phật Tổ Di Thư." "Hôm nay chủ đề là trên đầu lưỡi vị ngon Tây Du, phía dưới để bản tạng đến vì mọi người biểu diễn hấp Hắc Hùng Tinh, nước nấu quái vật đầu dê, Bạch Tượng bảo xương canh, Thanh Nguu gân khô bò, Xa Tri quốc ba món ăn dân dã." "Hôm nay bản tạng Đại Đồ Đồ bị yêu quái chặn tới sinh khi con, ngưng phát hình một ngày." Xuyên qua Tây Du Thế Giới, trong người mang phát sóng trực tiếp hệ thống, Đường Tăng muốn hướng thể nhân hiện ra một cái chân thực đi lấy kinh con đường. Theo Đại Đường đến Tây Thiên, yêu ma ngang dọc Tây Nguu Hóa Châu, hoàn toàn biến thành Đường Tăng sách dạy nấu ăn. Ngọc Thỏ tinh, Hoàng Sư tinh, Bạch Lộc tinh, Kim Ngư Tinh, Hạc Tử Tinh, Cáp Mô Tinh. . . Đường Tăng một đường ăn hưởng Đại Lôi Âm Tự. . . "Đúng, ở chỗ này bản tạng có cái rất lợi hại nghiêm túc vấn đề muốn hỏi chư vị, các người cảm thấy Tây Hành trên đường con nào yêu tinh nhìn ăn ngon nhất đâu?" Tác giả định nghĩa nội dung: nhiệt huyết Tây Du hệ thống lưu.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Ta Đường Tăng hôm nay muốn tay xé Ngũ Hành Sơn

"Mọi người tốt, bản tạng là tên hòa thượng, đến từ Đông Thổ Đại Đường, muốn lên Tây Thiên, đi lấy đặc biệt Phật Tổ Di Thư."

Rậm rạp núi rừng bên trong, Cổ Mộc tham ngô Thiên, già thiên tế nhật.

Cả người cười ngửa trắng hòa thượng, chính đang lăm bằm lâu bầu.

Hắn ước chừng hai mươi bảy mươi tám tuổi, người khoác Cẩm Lan Cà Sa, cầm trong tay Cửu Hoàn Tích Trọng, ôm ấp Từ Kim Bình Bát, khuôn mặt hình dáng lảng góc phân Minh, anh tuấn kiêu mi tả phi nhập tẩn, mắt đen mảnh trường mà sắc bén, cho người ta một loại anh tuấn phóng đảng không bị trời buộc cảm giác, cho dù là trên thân lớn cả sa, cũng không che giấu được hấn siêu cao nhan giá trị, nghiêm chỉnh một cái xuất trần đẹp trai hòa thượng.

Tại cùng còn lúc nói chuyện, Trái Đất Trung Quốc đại địa bên trên, hàng ngàn hàng vạn nhàm chán nhân sĩ, chính đắm chìm trong các lớn phát sóng trực tiếp trong bình đài, huy sai thanh xuân.

Lúc này trong bọn họ tuyệt đại đa số người chưa chú ý tới, một cái tên là 'Ta Đường Tăng hôm nay muốn tay xé Ngũ Hành Sơn' phát sóng trực tiếp ở giữa, đã lặng yên lên bờ các lớn phát sóng trực tiếp topic.

Bởi vì phát sóng trực tiếp ở giữa tên đặc biệt quan hệ, rất nhanh liền hấp dẫn đến mấy tên hiệu kỳ người xem điểm kích tiến đến, ngay sau đó điện thoại di động của bọn hắn màn ảnh mấy vi tính bên trong, liền chậm rãi bày biện ra một bộ cực xong hình ảnh tới.

Trong tám hình, khắp nơi có thể thấy được một thụ thành rừng đại thụ, Chúng nó tán cây tươi tốt, đem giữa trưa nắng gắt che chắn, rất giống biên bức màu đen chim bay, im ắng treo ngược tại trắng kiện trên cành cây, thỉnh thoảng phát ra một tiếng đao về pha lê như vậy tiếng kêu to, co vào cánh lao xuống mà xuống, từ phủ kín rêu xanh đồng loạn thạch bên trong, điều ra từng đầu to bằng ngón tay, vụn vụn gãy dựa độc trùng.

Trong không khí tràn ngập mờ nhạt như sương bích chướng khí.

Cả người khoác cà sa hòa thượng, chính cười Bạch Mã, hành tại cái này u ám yên tĩnh trong rừng rậm, chỉ gặp hấn thân thể trái dồi phải dồi, né tránh lấy xóc xếch nhánh cây, cùng trên đó leo lên lấy tê rung động rần.

Nhìn trong chốc lát về sau, có người xem bắt đầu phát biểu.

【 video như thế rõ ràng, dụng cụ chuyên nghiệp a? 】

【 a a a ta nhìn thấy Tích Trọng cà sa Từ Kim Bát, đây là đập Tây Du Ký? Quay chụp rất phù hợp nguyên tác nha, như thế u ám kinh dị! 】

【 cái nào đoàn đội đập đó a, cái này diễn viên là người mới sao? Rất đẹp trai a! 】

【 mặt đối nhiều như vậy độc trùng thể mà mặt không đỏ sắc, ta kính cái này diễn viên là Điều Hán Từ! 】

Mấy tên người xem phát ra mưa đạn về sau, đẹp trai hòa thượng trước mắt thối qua mấy dòng chữ, sắc mặt không khỏi vui vẻ, lại đi về phía trước ra một đoạn, tại dòng chảy róc rách bên dòng suối siết ngừng Bạch Mã, Bạch Mã phát ra một tiếng khí phách hùng hồn tê mình, hù dọa ngàn vạn chim bay nhào tốc bay lên không trung, lúc này mới thấp bên dưới đầu đuôi ra lưỡi đầu đem Thủy quyền trong cửa vào.

Đường Tăng tung người xuống ngựa, chuyển hướng kính đầu, cười nói: "Hoan nghênh các vị thân yêu người xem, hôm nay là bản tạng lần thứ nhất phát sóng trực tiếp, ở chỗ này muốn cho mọi người làm tự giới thiệu, không sai, bản tạng đúng vậy Đường Tăng"

【 không đúng, Đường Tăng bản mệnh Trần y, Pháp Danh Huyền Trang, Tam Tạng là Đường Thái Tông ban tên cho, lại bởi vì hắn là từ Đại Đường tới

nhà sư, cho nên gọi Đường Tăng, dẫn chương trình người nói người gọi Đường Tăng? Người cái này kịch bản là giả a? 】

"Không, bản tăng Bản Danh liền gọi Đường Tăng."

Đường Tăng đi đến bên dòng suối, nửa ngồi xổm người xuống, nhìn chăm chăm trong nước lạ lẫm lại quen thuộc hình chiếu nhìn sẽ, lúc này mới ung dung thán nói: "Nói thực ra, bản tăng cái tên này tuyệt bức là cha mẹ có thù hệ liệt, không có đời nó thật sự là một chuyện nhân sinh chuyện sai, người xem một chút, xuyên việt đi!"

【 phốc! Người hiện đại xuyên việt Tây Du Thế Giới! Giới này biên kịch không được a! 】

【 dẫn chương trình đây là ở đâu cái trong rừng phách hí đâu? 】

Đường Tăng gặp người xem không tin, cũng không có qua giải thích thêm, đổi vị suy nghĩ đặt trên người hắn, hắn cũng không tin: "Tưởng tượng bản tăng năm đó, chính là Đường Thái Tông Ngự Đệ, tại Trường An ăn ngon uống sướng, lại bị Quan Âm lừa gạt đi Tây Thiên Thủ Kinh, trên đường đi ăn gió nằm sương, bản tăng khổ a!"

Vừa nói Đường Tăng bên cạnh từ treo ở Bạch Mã bên trái trong bao quần áo, tay lấy ra cứng rắn bánh hấp hung tợn gặm cắn, thỉnh thoảng một tay từ trong suối vốc lên thỏi phồng Thanh Thủy, thấp bên dưới đầu tiên đến trong lòng bàn tay đi uống.

【 666 cái này diễn viên không tệ, rất nhập hí mà! 】

【 nói như vậy dẫn chương trình là gặp qua Quan Âm Bồ Tát rồi? Cái nào diễn viên diễn? 】

Đường Tăng chắt vật nuốt tiếp theo miệng bánh hấp, lung lay đầu nói: "Bản tăng nói Quan Âm không phải Quan Âm Bồ Tát, mà là bản tăng tùy thân hệ thống gọi Quan Âm, nó có thể vì bản tăng cung cấp siêu cao thanh, ba trăm sáu mươi độ toàn phương vị vô từ góc phát sóng trực tiếp hình ảnh, truyền thâu cho trên Địa Cầu các người, để cho các người nhìn tận mắt bản tăng đến Tây Thiên lấy Phật Tổ Di Thư."

【 hệ thống gọi Quan Âm? Giới này biên kịch nào động rất lớn mà! 】

【 dựa theo phương pháp, người có phải hay không còn có thể dùng chúng ta khen thưởng lễ vật đi đổi đạo cụ pháp bảo, trang bức đánh mặt ha ha ha. 】

"Người đừng nói, không chừng thật đúng là, bất quá bây giờ nha, cái gì cầu thí công năng cũng không có!" Đường Tăng cười khổ nói: "Nhiều nhất đúng vậy cảm khen thưởng đôi điểm Công Đức, mở rộng phát sóng trực tiếp ở giữa nhân số hạn mức cao nhất, hữu tâm người xem khả năng phát hiện, hiện tại phát sóng trực tiếp ở giữa nhiều nhất dung nạp một ngàn người."

【 dẫn chương trình người suy nghĩ nhiều quá chúng ta cũng không có phát hiện. 】

【 dẫn chương trình mặt đều sung lên a ha ha ha, hiện tại toàn bộ phát sóng trực tiếp ở giữa hết thấy mới mười hai người a! 】

Đường Tăng xấu hổ nói: "Yên tâm các người chẳng mấy chốc sẽ phát hiện! Dù sao bản tăng hôm nay nhưng là muốn vì mọi người biểu diễn tay xé Ngũ Hành Sơn. . ."

【 tay xé Ngũ Hành Sơn? 】

"Không không không, bản tăng lời còn chưa nói hết đây." Đường Tăng cười ngượng ngùng nói: "Tay xé Ngũ Hành Sơn. . . chữ vàng ép thiếp!"

【 phốc! Dẫn chương trình người cái Đại Lừa Đảo! Ta là nghe người nói muốn tay xé Ngũ Hành Sơn mới bị lừa tiến đến! 】

【 tiêu đề đăng a tiêu đề đăng! 】

"Các người thật đúng là coi là tay xé Ngũ Hành Sơn chữ vàng ép thiếp rất đơn giản?" Đường Tăng tức giận nói: "Đây chính là Phật Như Lai thủ chương biến thành Đại Sơn, cao không biết mấy ngàn mét, Viên Hầu khó trèo, trò đùa đâu! Tuy nhiên bản tăng xuyên việt trước là Cực Hạn Vận Động giới lão đại, tay không leo núi cái gì không tại lời nói bên dưới! Chờ một lúc liền cho các người biểu diễn biểu diễn!"

Nói xong Đường Tăng đột nhiên nhăn nhó nói: "Tuy nhiên bản tăng hiện tại gặp được điểm khó khăn, bản tăng giống như lạc đường. . . Không biết vị nào lão đại biết đạo đi Ngũ Hành Sơn đường?"

【 ha ha ha ha người cái này hắn meo cũng dám tự xưng Cực Hạn Vận Động giới lão đại? Biết đường cũng sẽ không? Người đi Tây Thiên Thủ Kinh, Ngũ Hành Sơn khẳng định tại phía tây con a, nhìn thái dương có thể hay không? Xuống núi địa phương ngay tại phía tây! 】

Đường Tăng thu liễm biểu lộ, nghiêm mặt nói: "Cái này vị khán giả, người có thể làm bản tăng thanh Bạch, nhưng tuyệt đúng không có thể vũ nhục bản tăng chức nghiệp!" Nói chuyện, Đường Tăng ba mở ra một trương Lý Thế Dân cho hắn địa đồ, giận nói: "Cái đồ chơi này mẹ nhà hắn bản tăng xem không hiểu a!"

【 đây là Phật Giáo Tứ Đại Châu cùng Đạo Giáo Thập Châu Tam Đảo hỗn hợp địa đồ đi, dẫn chương trình không tại Địa Cầu a! 】

【 23333 trách không được dẫn chương trình không biết đường! 】

Đường Tăng vẩy vẩy tay áo bào, cười ngao nghể nói: "Mời các vị lão đại cứ việc chỉ đường, nhận biết tính bản tăng thua!"

【 từ trên bàn đồ nhìn, người bây giờ còn đang Đại Đường quốc cảnh nội , ần nguyên tác, người tiếp xuống liền bị Song Xoa Lĩnh dẫn tướng quân, trâu ăn sữ, gấu Sơn Quân cái này ba cái yêu quái bắt đi ăn, bắt quá về sau bị Thái Bạch Kim Tinh biến thành Lão Tẩu cứu được, nếu không dạng này, người không bằng trực tiếp vòng qua Song Xoa Lĩnh đi đông nam phương hướng Ngũ Hành Sơn cứu con khi, thả Thái Bạch Kim Tinh bỏ câu được rồi. 】

【 Thái Bạch Kim Tinh: ? ? ? 】

【 đội lát nữa các người đừng như vậy a, Thái Bạch Kim Tinh là vô tội! 】

【 666 Lục cho trên lầu lão đại đưa trà! 】

【 lão đại đây là ta năm nay phần đầu gói. 】

【 mà lại cứ như vậy, người liền có thể né qua ngay từ đầu cường đạo. 】

Đường Tăng nghe vậy đột nhiên sắc mặt bi, nói: "Cường đạo bản tăng đã gặp được, người quen thuộc nguyên tác, hẳn là biết đạo bản tăng vốn là có hai cái NPC tùy tùng."

【 cái này liền có chút lúng túng ha ha ha. 】

"Bất kể nói thế nào, trước cảm ơn cái này cái này. . . Nam Cung lão đại."

Đường Tăng chú ý bên dưới người phát ngôn id, đem nhớ kỹ, điều này hiển nhiên là cái đối Tây Du rất có nghiên cứu người, nói không chừng về sau có thể đến giúp hắn.

"Tốt, tiếp xuống bản tăng liền muốn đi cho mọi người biểu diễn tay xé Ngũ Hành Sơn, mọi người chờ xem!"

Đường Tăng thông qua trong trí nhớ thái dương di động Quỷ Tích, đánh giá ra phương vị về sau, giẫm lên bàn đạp xoay người kỳ đến đang uống Thủy Bạch Mã trên thân, ghim lại dây cương, nương theo lấy Bạch Mã tê mình, hăng hái liên quan Thủy qua sông.

Vừa đi còn Biên Hòa người xem trò chuyện: "Vi để tránh cho đi đường quá buồn tẻ, bản tăng cái này vì mọi người biểu diễn biểu diễn đùa giỡn Quan Âm. . . Bất quá vẫn là được rồi, từ hệ thống giọng nói nhìn lại, Quan Âm mẹ nó là cái nam."

Nói đến đây Đường Tăng đột nhiên lộ ra vẻ giận dữ: "Cò mẹ nó Quan Âm lại là nam, bản tăng bị phim truyền hình lừa gạt thâm rồi!"

【 ha ha ha ha, không học thức dẫn chương trình, Quan Âm vốn chính là nam, có cái gì hiểu lầm. 】

【 trên lầu miệng Hồ, kỳ thực Bồ Tát cùng Phật Tổ bản thân đều là vô tính. 】

"Giọng nam đều đã đủ thâm rồi, thế mà còn mẹ nó vô tính!"

Đường Tăng xem hết hai người hồi phục, không khỏi nắc nỏ tròn.

'Huỳnh Tự Cửu Cửu đưa tặng cho Đường Tăng mười giọt Cam Lộ' cũng nhấn lại nói: "Ha ha ha, dẫn chương trình rất đẹp trai tốt gốc mạnh, hướng về phía mặt của người ta cũng phải khen thưởng một phát!"

【 áy, đầu cá sửa đổi phần sao, vậy cá làm sao biến thành Cam Lộ. 】

Phát sóng trực tiếp bắt đầu lần thứ nhất thu đến khen thưởng, cái này khiến Đường Tăng về mặt tươi cười, nói: "Đây đều là Quan Âm giờ trò quỷ, làm gì người chỗ phát sóng trực tiếp phần mềm lễ vật công năng thống nhất sửa đổi, tuy nhiên giá cả cái gì đều như thế."

【 ha ha ha ta đột nhiên có chút hiểu kỳ, dẫn chương trình đã xuyên việt rồi, chúng ta đánh thưởng lễ vật cho người làm sao bây giờ? 】

"Bản tăng có thể tìm Quan Âm đổi lấy điểm Công Đức a, làm lớn ra phát sóng trực tiếp ở giữa nhân số hạn mức cao nhất, có các vị lão đại tiếp thu ý kiến quần chúng bang bản tăng, bản tăng mới sẽ không bị chưng nấu nổ đúng hay không?"

Chính chứng chắc đang hoàng nói đầu, Đường Tăng đột nhiên một mặt hướng tới nói: "Nói đến, Tây Du Thế Giới bên trong giới này yêu quái tài nấu ăn không được a! Xử lý bản tăng Phương Pháp, hoặc là phá bụng khoét tan nát cõi lòng thi ăn sống, hoặc là Chung Nấu chiến xào hong gió, thật sự là không có ý gì! Chúng loại bản tăng đã thu phục được Đại Đồ Đồ, nhất định phải giúp các người ném thử nước dùng hầm Hắc Hùng Tinh chương, Ôn Hỏa chậm hầm Bạch Cốt Tinh, Tam Muội Chân Hỏa nướng Kim Sí Đại Bàng Điều, Hạt Tử tinh xâu nướng cái này Dị Vực thức ăn ngon vị đạo."

【 666 Lục dẫn chương trình đơn giản Lục, ta đã bắt đầu cháy nước miếng. 】

【 2333 nhưng Đường Triều hòa thượng không phải ăn chay a? 】

Đường Tăng đầu tiên là sắc mặt nghiêm một chút, nói: "Bản tăng là ăn chay!" Về sau lời nói xoay chuyển, cười hắc hắc nói: "Nhưng là yêu quái không tính, ăn. . . Trứng gà không tính! Cá cũng không tính!"

【 ha ha ha ha Tam Tạng pháp sư nguoi cái này ăn mẹ nhà hần là cái gì làm a! 】

Đường Tăng nụ cười vừa thu lại, không thể nào nói: "Đây đều là Quan Âm quy định, bản tăng cũng không thể đổi, cho nên theo nguyên tắc chín chín tám mươi một nạn đến xem, Tây Hành trên đường bản tăng khả năng chỉ có mấy chục lần khai trai cơ hội, hi vọng mọi người lại đi lại trân quý, đối ở chỗ này bản tăng có cái rất vấn đề nghiêm túc muốn hỏi chư vị, các nguoi cảm thấy Tây Hành trên đường cái nào yêu tinh nhìn món ngon nhất đâu?"

【 Quan Âm Bồ Tát trong hồ cá chép tinh không tẻ , có thể làm thịt kho tàu cá chép a! 】

【 ta cảm thấy nõ Ngô Công Tinh món ngon nhất, ăn xong còn có thể Bách Độc Bất Xâm! 】

【 đun sôi, ta cảm thấy Ngưu Dương gấu hươu Sư Hồ cũng không tẻ, nhưng lột sạch lông nói ta tuyển Ngọc Thỏ! 】

【 ha ha ha Đường Trường Lão cái này đập chính là trên đầu lưỡi Tây Du? 】

Ngay tại Đường Tăng vừa đi vừa cùng phát sóng trực tiếp thời gian nguoi xem giao lưu thời điểm, lại có một ít người xem từ các lớn phát sóng trực tiếp topic bị hấp dẫn tiến đến, nhìn thấy phát sóng trực tiếp thời gian Âu Mỹ điện ảnh cấp vẽ chất, cũng có phần có ý tứ trò chuyện Thiên ghi chép, không khỏi sinh ra hứng thú nồng hậu.

【 mưa đạn có độc, cười cry! Tây Hành ăn đơn, Đường Huyền Trang mỹ thực chỉ nam ha ha ha ha! 】

【 ngọa tào đây là cái gì kịch, hòa thượng này có chút đẹp trai a! 】

【 dẫn chương trình nguoi đây quả thật là tại rừng sâu núi thẳm bên trong a! Đường mẹ nó đều không có, tại sao không thấy được chung quanh công tác nhân viên? 】

【 mẹ nó sâu như vậy rừng cũng có điện thoại di động tín hiệu rồi? 】

"Nơi này trước cho mới người xem giới thiệu một bên dưới a, bản tăng Đường Tăng, là cái Xuyên Việt Giả, hiện tại đang bị Quan Âm lừa gạt đi Tây Thiên Thủ Kinh trên đường."

Đường Tăng mặt lộ vẻ bi thương nói: "Quan Âm nói, bản tăng nếu là không đi lấy kinh, liền phải bị Nhân Đạo hủy diệt, bản tăng cũng là không có cách, chỉ có thể lên đường, mọi người đại khái đều biết nói, từ Trường An đến Thiên Trúc đường phần lớn tại Tây Ngưu Hạ Châu, yếu mà quý quái Thịnh Hành, hiện tại ngự huynh cho bản tăng hai cái tùy hành NPC đã bị cường đạo giết, vì mạng sống bản tăng phải đi Ngũ Hành Sơn cứu cái kia con khi!"

【 Tam Tạng pháp sư nguoi sợ chết làm gì! Không phải nói ăn thịt Đường Tăng liền có thể trường sinh bất lão sao! 】

【 nha! Nhắc đến ăn, thịt Đường Tăng mới là Tây Du đệ nhất mỹ thực a! Đường Trường Lão, ăn mình cũng không tính khai trai a ha ha ha! 】

Đường Tăng nghe vậy tinh thần chấn động: "Tốt, đã cái này hai vị khán giả đều nói như vậy! Bản tăng xé Ngũ Hành Sơn trước, trước hết cho mọi người biểu diễn một cái ăn sống thịt Đường Tăng, ăn về sau có thể trường sinh bất lão!"

Nói xong Đường Tăng lột lên tay áo, tại hần trên cánh tay phải, chính là có một đầu sỏm đã khô máu, ngay sau đó hần liếc mắt: "Tốt tốt, kỳ thực bản tăng xuyên việt đệ nhất Thiên liên thủ qua, là giả, sẽ còn không ngừng chảy máu."

【 ha ha ha ha cái này dẫn chương trình quá đùa thật quá đùa ha ha ha! 】

"Tình Diệu Thiên Khung đưa tặng cho Đường Tăng một cái Ngọc Tịnh Bình' cũng nhấn lại nói: "Như thế có ý tứ dẫn chương trình không thường không được a, ha ha ha!"

【 ấy giảng thật, dẫn chương trình nguoi cùng chỗ nào phách hí đâu? Thần Nông Giả à, trong rừng này thụ ta thế nào chưa thấy qua đây. 】

【 còn có những cái kia ven đường cỏ dại hoa dại, đều là chút cái gì? Nông học viện học sinh biểu thị chán kinh! 】

"Đây đều là Tây Du Thế Giới Đặc Sản, bản tăng tương lai nguyên liệu nấu ăn, hiện tại không tiện cho các nguoi phổ cập khoa học - Science, chủng loại bản tăng đi trước tay xé Ngũ Hành Sơn, sẽ chậm chậm cho các nguoi nói đi."

Đang nói chuyện trời giáng cái rầm bên trong chậm rãi tiến lên, ước chừng sau nửa canh giờ, Đường Tăng chú ý tới tuần bốn phía cây cối bắt đầu trở nên thưa thớt, từng chùm ánh nắng xuyên thấu qua tán cây đánh ở trong rừng, nguyên bản phủ kín đá cuội gần như không nơi đặt chân Đại Địa, cũng dần dần xuất hiện một đầu dã thú giẫm ra đường.

Đường Tăng nơi nói lỏng dây cương, Bạch Mã không có trời buộc, nhẹ tênh một tiếng, tứ chi nhanh chóng bày động, Đường Tăng chính cảm giác có rung xóc, trước mắt rộng mở trong sáng, sắc trời chợt hiện, trải qua hắc ám Đường Tăng neho mắt lại.

Trong tầm mắt xuất hiện một mảnh bao la Vô Ngân Đại Thảo Nguyên, một tòa xanh biếc sắc núi cao tại trong thảo nguyên van xin đột ngột từ mặt đất mọc lên, cao tiếp Thanh Tiêu, cao ngất hiem trở , khiến cho người nhìn mà phát khiếp.

Xa xa nhìn lại, năm ngọn núi như người chi năm ngón tay cắm vào Vân Hải, quấy Thanh Minh, khí thế bàng bạc.

Mênh mông trong mây, Phật quang vạn trượng, mơ hồ có Lôi Âm Thiện Xưởng.

"Nguyên lai ta chạy tới."

Đường Tăng cuộn lên địa đồ, để vào lưng ngựa bên trái treo trong bao quần áo, nhìn Ngũ Chi Sơn, suy nghĩ xuất thần.

Cái này như tiên cảnh tráng cảnh, rung động Đường Tăng, cũng làm cho phát sóng trực tiếp ở giữa bên trong đang phát mưa đạn cười đùa khán giả ngay gần cả người, si ngốc nhìn rất lâu, nổi lòng vẫn như cũ vô pháp bình tĩnh.

Yên lặng sau một hồi lâu, mới vừa có mưa đạn chớp động.

【 cái này mẹ nó. . . Sẽ không thật là Ngũ Chi Sơn a? 】

【 Đường Tăng. . . 】

【 sẽ không thật xuyên việt đi? 】

Convert by [๖Jet ๖Black](#) , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^,.,.^

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Thang thang pháp sư tay không leo núi

【 xin hỏi các vị lão đại, đây là đâu a? 】

【 nhìn qua giống như là Thần Nông Giá, nhưng Thần Nông Giá là bên trong núi cao hình dạng mặt đất, cái nào đến như vậy tòa kỳ phong sừng sững núi cao? Còn có kim quang kia, ta gặp qua chấn động nhất Hỏa Thiêu Vân cũng không gì hơn cái này đi! 】

【 xem bộ dáng là CG đặc hiệu? 】

【 người gặp qua thời gian thực truyền thâu CG đặc hiệu hình ảnh? Đùa bực! 】

【 khả năng đúng vậy ở đâu cái chúng ta không biết địa phương đi. 】

Mỗi một cái người xem, đều tại vì trước mắt không thể tưởng tượng nổi Kỳ Cảnh tìm lý do hợp lý, không ai nguyện ý tin tưởng Đường Tăng là Xuyên Việt Giá.

Trước mắt một lần nữa dày đặc lên văn tự, để Đường Tăng lấy lại tinh thần, hấn siết động dây cương, để đang thấp đầu ăn cỏ Bạch Mã ngừng đầu, hướng phương xa trong thảo nguyên Ngũ Hành Sơn gấp rút chạy tới.

Thật nhanh trên dưới xóc nảy bên trong, Đường Tăng kích động nói: "Chư vị khán giả mời xem nơi xa, cái kia chính là trấn áp bản tăng Đại Đồ Đệ Ngũ Chi Sơn, hấn đã bị đè ép năm trăm năm, bản tăng không đành lòng hấn lại tiếp tục chịu khổ, cho nên cái này ra rồi thúc ngựa chạy tới, phá núi cứu đồ!"

【 dẫn chương trình người đừng làm rộn! Ta nhìn người kích động là lập tức liền có người giúp người bắt nguyên liệu nấu ăn đi 2333! 】

"Nói mò! Bản tăng là loại kia ham ăn uống chi dục hòa thượng sao!" Đường Tăng nghĩa chính ngôn từ nói: "Bản tăng chỉ là hướng tới Tề Thiên Đại Thánh bản lĩnh, kính trọng hấn đối sư phụ trung tâm!"

【 a, nguyên lai là bởi vì lập tức liền có cái miễn phí tay chân cùng bảo tiêu, cho nên mới kích động a. 】

". . ."

Đường Tăng bị vô tình chọc thủng nội tâm, không nể mặt căn cứ uy hiếp nói: "Bản tăng đã tiến vào mang thù hình thức, người chờ, chúng loại đến lúc đó bản tăng một trận hô to, liền có bốn năm trăm cái Tôn Ngộ Không đi Thao Trường bao vây người."

【 tốt ta tan học tại Thao Trường chờ người ha ha ha. 】

【 ha ha ha cái này bản Đường Trường Lão tính khí rất bạo mà! 】

【 ta ngược lại thật ra cảm thấy mạnh mẽ đáng đấm cũng đẹp trai! 】

"Không thể không nói vị này id gọi cây vãi muối muối rất tinh mắt." Đường Tăng vỗ tay tán thưởng nói.

【 ai là muối muối? Ai là muối muối! Ta từ sinh lý đến tâm lý, đều là một cái mạnh người đàn ông! 】

"..."

Đường Tăng xem hết đầu này mưa đạn, thật lâu không nói gì, tại một mảnh trong tiếng cười giục ngựa tiến lên.

Mà tại mọi người nói chuyện phiếm vô nghĩa thời khắc, lại có không ít người xem bị Ngũ Hành Sơn Kỳ Diệu cảnh tượng, hấp dẫn cũng trú lưu tại phát sóng trực tiếp thời gian, nhân số từ lúc đầu mười mấy người, nhanh chóng dâng lên đến hơn hai trăm người, khiến cho phát sóng trực tiếp thời gian bầu không khí dần dần trở nên náo nhiệt.

【 dẫn chương trình Chân Đả tính biểu diễn tay không leo núi? Ngũ hành này núi nhìn qua có chút cao a! 】

【 xem chừng có hai ngàn mét? Cũng là thật không cao, té xuống nhiều nhất đúng vậy cái thịt nát xương tan ha ha ha! 】

【 dẫn chương trình mới vừa rồi còn nói mình là Cực Hạn Vận Động lão đại, tay không leo núi không tại lời nói dưới, chắc chắn sẽ không nhận sợ! 】

【 tục ngữ nói người xuất gia không đánh lừa dối, Ta tin tưởng dẫn chương trình là có chân tài thực học! Như vậy đi, chờ một lúc dẫn chương trình nếu là thật cho ta biểu diễn tay không leo núi, ta liền khen thưởng một cái tán Tài Bảo tượng! 】

【 666 trên lầu Huyền Tự Cửu Cửu Tiểu Tỷ Tỷ là thỏ hào a, cầu ôm đùi! 】

【 thỏ hào tỷ tỷ Thối Bộ còn thiếu vật trang sức mà sao? 】

Đường Tăng nghe xong có người xem muốn đánh thưởng, tinh thần lập tức làm một chấn, mừng rỡ trong lòng, biểu lộ bình tĩnh nói: "Bản tăng chính là Đại Đường Thượng Quốc đắc đạo cao tăng, xem tiền tài như cận kề, coi như người không cho bản tăng khen thưởng, bản tăng cũng giống vậy sẽ biểu diễn cho người xem."

Huyền Tự Cửu Cửu nói: "Tốt vậy thì không thưởng."

Huyền Tự Cửu Cửu hồi phục chỉ dứt khoát, gõ chữ chỉ cấp tốc để Đường Tăng trốn mất hốc mỏm: "Vị tiểu thư này tỷ người làm sao không theo lễ thưởng ra bài đâu! Liền không thể để bản tăng đem cái này bức gán xong sao!"

【 ha ha ha ha ha! Đường Trường Lão người cái này đột bức giả bộ không được a! 】

【 ta là Đường trường lão mặt, hần không cần ta rồi! 】

Mười mấy đạo mưa đạn từ Đường Tăng trước mắt thoáng qua, Đường Tăng liên tục thán khí: "Tất cả đều là phương pháp a!"

Huyền Tự Cửu Cửu nói: "Tốt tốt Đường Trường Lão, ta đùa người đây Ha-Ha, tuy nhiên tuyệt đối không nên miễn cưỡng, hết sức nỗ lực a!"

Đường Tăng cao thâm mặt trác cười: "Xem ra các người cũng không tin bản tăng là Cực Hạn Vận Động giới lão đại, cũng tốt, cái này bức bản tăng trước không giả bộ, đợi chút nữa để cho các người tận mắt."

Cái gọi là nhìn núi làm ngựa chết, Đường Tăng từ trong rừng rậm sau khi ra ngoài, nhìn như cách Ngũ Hành Sơn rất gần, nhưng trên thực tế lại có mấy chục dặm xa, may mà hần khổ bên dưới chỗ kỳ chính là Lý Thế Dân ngự tứ Hãn Huyết Bảo Mã, vừa rồi tại nửa giờ sau, liền đến Ngũ Hành Sơn chân dưới, mà không có xói mòn quá nhiều cảm thấy đi đường không thú vị người xem.

Cao vót vắn Ngũ Hành Sơn dưới, màu xanh biếc dạt dào, một đầu bích dây lụa giống như dòng suối nhỏ rách rách chảy xuôi, như từng tán dây gầy uốn lượn hướng phương xa.

Mấy khối cao cỡ nửa người màu đen nhám thạch cuộn tại bên dòng suối, Đường Tăng tung người xuống ngựa, dùng cương ngựa đem buộc ở trong đó một khối Hắc Nham một bên, lại đem Cửu Hoàn Tích Trọng dựa vào thả trên mặt đất, Cẩm Lan Cà Sa cỡi bên dưới xếp xong để vào trong bao quần áo.

Thoát bên dưới rộng lượng cả sa về sau, Đường Tăng lộ ra Thiếp Thân Đoán Đả tăng bào, mơ hồ có thể thấy được phình lên bắp thịt hình dáng.

【 cái này bản Đường trường lão thân thể không tệ a! Luyện qua? 】

【 a a a! Cái này diễn viên kêu cái gì a, rất thích rất thích! Không chỉ có vóc người đẹp, đầu trục đều đẹp trai như vậy! 】

【 Đường Trường Lão ta muốn cho ngươi sinh Tiểu Hòa Thượng! 】

Đường Tăng Nộ Kỳ Bất Tranh nói: "Nông cạn! Quá nông cạn! Bàn tăng tài hoa bộc lộ, các ngươi thế mà chỉ thích bàn tăng thịt cùng nhan! Không được, bàn tăng nhất định phải cải biến các ngươi tam quan!"

Dứt lời Đường Tăng quay người hướng đi Ngũ Hành Sơn chân dưới, ngược đầu nhìn lên trên không, từng đầu to như tay em bé, lớn cây dong khí cây giống như dây leo, dọc theo Thạch Bích từ giữa sườn núi rủ xuống mà xuống, Đường Tăng thử nghiệm hung hăng túm động trong đó một cây dây leo, nhưng dây leo lại dây xích sắt giống như không nhúc nhích, chỉ là tả hữu nhẹ nhàng lay động.

Đường Tăng lại thử một chút mặt khác mấy cây, dần dần thả lỏng trong lòng, bỗng nhiên đập đi lên nhảy lên, níu lại một cây dây leo, hai chân vòng lấy, như mao mao trùng giống như chấp lên Xương Sổng đi lên nhúc nhích, thỉnh thoảng lại Viên Hầu nhẹ nhàng đăng hướng mặt khác một cây dây leo.

Nhanh chóng ở trên không trung xê dịch nhảy vọt ở giữa, thấy rất nhiều người xem một trận kinh hồn táng đảm.

Theo Đường Tăng leo lên trên động, nguyên bản một mực chính diện cùng đập phát sóng trực tiếp hình ảnh, cũng tại Quan Âm chủ đạo bên dưới không ngừng cải biến, khi thì từ dưới đi lên ngửa đập, trên núi vẫn che Vụ tuôn, thần bí khó lường, nguy cơ tứ phía, khi thì từ bên trên hướng cúi xuống đập, lại chỉ gặp sương mù không thấy chân núi, Thâm Uyên trầm trọng, để đầu người mê muội.

Tựa hồ có ý khiến động người xem tâm tình, Quan Âm còn thỉnh thoảng run run lên kính đầu, cho người ta một loại thân lâm kỳ cảnh cảm giác nguy cơ, để khán giả hai chân như nhũn ra, xuất mồ hôi trán, không dám nhìn kỹ, sợ nhìn thấy Đường Tăng sai lầm ngã xuống sườn núi, nện thành thịt vụn chết không có chỗ chôn.

Đối với Đường Tăng lớn mặt hành vi, phát sóng trực tiếp trong phòng đầu tiên là ngẩn ngui yên lặng, về sau đột nhiên bạo phát.

【 ta mẹ nó, thật không nghĩ tới, dẫn chương trình là đang đùa thật! 】

【 thật cho dẫn chương trình quỳ, phải chú ý an toàn a! 】

【 đây coi là cái gì tay không leo núi? Tay không leo núi trèo chính là Nham Bích, mà không phải dắt lấy dây leo nhúc nhích, cái này ta cũng biết a! Thật không biết đạo vì cái gì nhiều người như vậy nhìn! 】

【 trên lầu đừng lăm bằm buộc người đi người lên a! 】

【 khỏi cần phải nói, dẫn chương trình lực cánh tay cũng không tệ a! 】

【 ha ha ha Đường Trường Lão không gần Nữ Sắc hơn hai mươi năm, cho nên lực cánh tay mạnh A ha ha ha! 】

【 Đường Trường Lão chuyên chú chăm chú thời điểm rất đẹp trai a! Ta muốn luân hãm! 】

【 vốn cho rằng dẫn chương trình là miệng mạnh Vương giả, không nghĩ tới chuyển đầu liền ba ba đánh mặt ta! 】

Mấy chục trên trăm đầu mưa đạn xoát ra, nhưng không có lại xuất hiện Vu Đường tăng trước mắt, hắn đã mệnh lệnh Quan Âm tạm thời che đậy.

Có vài chục năm ngoài trời kinh lịch Đường Tăng, thật sâu minh bạch, tại mặt đối Đại Tự Nhiên lúc, vô luận tự thân năng lực lại lão luyện, cũng phải kính sợ nó, không thể có mấy may phân tâm.

Tại Đường Tăng bắt lấy sợi dăng, hết sức chăm chú nhúc nhích thời điểm, hắn lẳng góc phân Minh gương mặt bên trên tràn đầy mồ hôi, hơi cuộn lông mi dưới, thâm thúy ánh mắt tối uẩn kiên nghị, để cả người hắn đều tản mát ra một loại dương cương khí chất, bị Đoàn Đả tăng bảo siết ra từng cục cánh tay, trắng kiện bắp thịt, càng là dẫn tới một nhóm lớn nữ quan chúng vì đó khuynh đảo, điên cuồng xoát bình phong.

Nhưng lúc này Đường Tăng lại là tâm như chỉ thủy, không còn vừa rồi nói chêm chọc cười đùa bức, mà là có vẻ hơi lạnh lùng, hai loại cực đoan mãnh liệt tương phản, đánh thẳng vào khán giả nhận biết, cho bọn hấn lưu lại ấn tượng khắc sâu.

Tại mấy trăm người xem khán trương nhìn chăm chú dưới, Đường Tăng vượt xa bình thường phát huy, rất nhanh liền an toàn đến một khối lồi ra Nham Bích câu thang đá, hấn đưa tay lau vệt mồ hôi, dựa vào tường mà ngồi điều chỉnh hô hấp, đồng thời để Quan Âm khỏi phục mưa đạn, lúc này mới phát hiện hấn vừa mới bỏ vọt thời điểm, phát sóng trực tiếp trong phòng người xem đã từ hơn hai trăm người, tăng vọt đến năm trăm nhiều người người, mưa đạn bay tán loạn phi thường náo nhiệt.

'Niệt Tinh Khoái Yếu Hảo Tẩn đưa tặng cho Đường Tăng một cái Ngọc Tịnh Bình' cũng nhấn lại nói: "Như thế nào cũng không nghĩ đến, Đường Tăng lại là cái leo núi cao thủ!"

'Suất Khí Địch Tam Miêu đưa tặng cho Đường Tăng một bản Đại Đức Chân Kinh' cũng nhấn lại nói: "Ta cũng không nghĩ tới, nguyên lai Đường Tăng Khinh Công tốt như vậy!"

'Đầu Đồ Đại Thấp đưa tặng cho Đường Tăng một bản Đại Đức Chân Kinh' cũng nhấn lại nói: "Ha ha ha thang thang pháp sư trình diễn tay không leo núi Tuyệt Kỳ!"

【 cái này Đường Tăng nếu là ăn thịt, đại khái liền không có bối gia chuyện gì đi! 】

【 ha ha ha trên lầu người mới tới? Cái này Đường Tăng thật ăn thịt! 】

【 cái này không phải Tam Tạng a, rất rõ ràng là sáu cái Hanzo mà ha ha ha! 】

Người xem tăng nhiều đề Đường Tăng tâm tình thật tốt, hần vầy vầy cũng không có Lưu Hải, nhẹ nhàng cười một tiếng: "Thế nào, chư vị Tân Lão người xem có phải hay không đã bị bản tăng tài hoa chiết phục rồi?"

【 a a a đều nói chuyên chú Nam Nhân Tối Soái, nhưng không nghĩ tới, chuyên chú hòa thượng cũng đẹp trai như vậy! Dẫn chương trình đại nhân người thiếu bạn gái sao? Sẽ giặt quần áo nấu cơm kiếm tiền nuôi người loại kia? 】

【 người ta rất muốn chửi chửi dẫn chương trình đại nhân Tiểu ngực ngực nha! 】

【 thật rất đẹp trai, ta là nam nhân đều nhanh yêu cái này bản Đường Tăng! Từ trường bề ngoài đến xem, hần hần là phù hợp nhất nguyên tác! 】

"..."

Đường Tăng vốn là tại chủng loại người xem khen hần chuyên nghiệp kỹ năng, không nghĩ tới lại chờ đến một đám hoa si nam nữ, không khỏi trợn trắng mắt: "Bản tăng không có các người bọn này nông cạn người xem!" Ngay sau đó nghiêm mặt: "Xem ra bản tăng nhất định phải hiện ra điểm bản lĩnh thật sự!"

Vừa mới dứt lời, Đường Tăng quay người thiếp tường, hai chân giẫm tại một khối lồi ra Nham đốt, hai tay thì cắm vào khe cửa kích cỡ tương đương khe đá bên trong, liên tục thật nhanh hoàn thành nhiều lần quay người, dẫn thể hướng lên, xê dịch thậm chí là nhảy vọt mạo hiểm động tác.

Tăng thêm Quan Âm không ngừng hoán đổi thị giác, để người xem có thể rõ ràng trông thấy Đường Tăng thân bên dưới trăm mét sâu sườn núi, dẫn tới tiếng kinh hô liên miên bất tuyệt.

【 kỹ thuật này 666. 】

【 Thiếu Hiệp thân thủ tốt! 】

【 bật hack a! Cái này đều có thể leo đi lên! 】

【 máy bay trực thăng xâu tơ thép a! 】

【 Đường Trường Lão tốt lực cánh tay! 】

【 từ nơi này Nham Bích bóng loáng trình độ đến xem, độ khó hệ số tuyệt đối có 5.15c a! Đường Trường Lão chẳng lẽ thật là một cái leo núi giới lão đại? Ta trước kia làm sao chưa từng nghe qua! 】

【 ta đi! Cái này tốc độ là muốn đánh phá Guinness kỷ lục thế giới tiết tấu? 】

Lúc mới bắt đầu khán giả còn tại vô nghĩa nói chuyện phiếm, nhưng theo Đường Tăng càng bò càng cao, động tác càng ngày càng chậm, bầu không khí dần dần trở nên ngưng trọng lên.

Chỉ gặp phát sóng trực tiếp trong tấm hình Đường Tăng gương mặt phát hồng, cái trán đầy mồ hôi, lông mày hơi nhú lên, gân xanh trên cánh tay có thể thấy rõ ràng, thân thể bên cạnh chuyển, lấy một cái quý dị tư thế, nằm ở bóng loáng như gương trên vách đá, đã nguy cơ tới cực điểm, hơi không cẩn thận liền sẽ ngã xuống sườn núi.

Đồng đảo khán giả thần sắc chuyên chú, vô ý thức nắm chặt Quyền Đầu, tâm tình theo trên vách đá thần tình kia kiên nghị đẹp trai hòa thượng mà ba động, khi thì khần trương khi thì từng khí.

Khán giả đôi tay không leo núi mặc dù không hiểu rõ, nhưng cũng hiểu rõ một chút, đây là hạng liều mạng Cực Hạn Vận Động, bất luận cái gì sai lầm đều sẽ đưa người vào chỗ chết, trước mắt Đường Tăng đứng vậy tại nhảy múa trên lưỡi đao, cùng Tử Vong chỉ có cách xa một bước.

Mà từ trước mắt hình ảnh đến xem, tình thế không cho phép lạc quan.

Đường Tăng tựa hồ gặp được cái gì bọn hần không hiểu rõ nguy hiểm.

【 Đường Trường Lão ủng hộ, Ta tin tưởng người! 】

【 nhất định phải Thành Công a! 】

【 chúng ta vẫn chờ người cho chúng ta trang bức đâu! 】

'Huyền Tự Cửu Cửu đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Dẫn chương trình ủng hộ, người có thể!"

"A! Có thổ hào tán tài, mọi người nhanh đi lĩnh bảo rương!"

"Đến rồi đến rồi!"

Tại Huyền Tự Cửu Cửu đưa tặng ra tán Tài Bảo tượng lúc, toàn Trái Đất chỗ có phát sóng trực tiếp trên bình đài người xem, đều nhìn thấy một cái bảo rương xuất hiện tại nhà mình trong màn hình, lập tức đi vào đoạt bảo, đoạt bảo đồng thời cũng tiến vào Đường Tăng phát sóng trực tiếp thời gian đi, mà làm khán giả đạt tới một ngàn người lúc, phát sóng trực tiếp ở giữa liền vô pháp tiếp tục tiến vào.

Cùng lúc đó, Đường Tăng nào hải vang lên một đạo trang nghiêm âm thanh tới.

【hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến một: Đạt thành mục tiêu phát sóng trực tiếp ở giữa nhân số một ngàn người, đưa tặng ban đầu Đại Lễ Bao một phần, phát sóng trực tiếp ở giữa nhân số hạn mức cao nhất thăng cấp làm một vạn người.】

Nghe được Quan Âm âm thanh, Đường Tăng mừng rỡ trong lòng: "Quả nhiên có thăng cấp cùng Rút Thường Hệ Thống sao?"

Cái này suy nghĩ vừa mới từ tâm đầu dâng lên, đột nhiên, cả tòa Bàn Đại Ngũ Chi Sơn đứng đưa kịch liệt, Sơn Thạch nhấp nhô, Nham Bích như sóng lớn dập dờn, bản liền có chút thất thần Đường Tăng cánh tay chấn động mãnh liệt, to lớn Đại Lực tuôn ra mà vào, đem Đường Tăng cánh tay cốt chấn động đến vỡ nát, hần chỉ tới kịp 'A' kêu thảm một tiếng liền rơi bên dưới sườn núi đi, phong thanh bên tai bờ gào thét, Đường Tăng trong đầu chỉ có một cái suy nghĩ: "Ta mệnh đừng vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Đường Tam Tạng phá núi cứu đồ

Phong thanh nghẹn ngào, giống như em bé khóc nỉ non.

Đường Tăng từ trên vách đá rơi xuống, tiếng kêu thảm thiết thê lương bị gió cắt chém thành từng đoạn, trước mắt tầm mắt như ấn tiến nhanh khóa, thật nhanh biến ảo.

Bỗng nhiên, Đường Tăng chân phải truyền đến đau đớn một hồi, thân thể hơi trệ ở, nhưng hần chưa kịp phản ứng, liền nghe 'Ba' một tiếng, tựa hồ có đồ vật gì bị hần hạ xuống chỉ lực kéo đứt, vật rơi tự do bắt đầu tiếp tục.

"Ba ba ba. . ."

Sau đó đưa leo bề gãy giống như đứt gãy thanh tần nhiều lần vang lên, Đường Tăng lúc này mới phát hiện, nguyên lai mình là bị trên vách đá uốn lượn dây đưa dây leo ôm lấy, hần hữu tâm đưa tay đi bắt, nhưng xương cốt vỡ vụn hai tay lại làm cho tâm hần sinh tuyệt vọng.

Nhưng đại khái là Phật Tổ phù hộ, thời gian dần qua dây leo trở nên dày đặc, hần hạ xuống chỉ thế, cũng rốt cục bị Chúng nó ngừng, cả người treo xâu ở trên không trung.

Chỉ gặp Đường Tăng phần eo bị kéo chặt lấy, hai tay vô lực rủ xuống, chân phải thì bị cao cao treo lên, chân trái bị kéo hướng phía dưới, tư thế quý dị mà khó chịu, nhưng cuối cùng là bảo vệ tính mệnh.

Trong khoảng điện quang hỏa thạch, Đường Tăng tâm cảnh thay đổi rất nhanh, văng đầu huyền, tại xác nhận mình an toàn sau khi, dứt khoát trực tiếp đã hôn mê.

Mà cùng lúc đó phát sóng trực tiếp thời gian, thì là bị mưa đạn điên cuồng xoát bình phong.

【a! Thật đáng sợ! Đây là đang phách Hí a? Đây là già đi!】

【Đường Trưởng Lão, ngươi cũng không nên Xuất Sư chưa kịp đánh đã tử vong trước a!】

【ta vẫn chờ ngươi dẫn chúng ta đi Tây Thiên Thủ Kinh đâu!】

【dẫn chương trình đại nhân ta còn muốn cho ngươi sinh Tiểu Hòa Thượng đâu, ngươi nhưng tuyệt đối không nên xảy ra chuyện a!】

【trang bức trừng phạt.】

【 hán thật đã chết rồi sao? Không thể nào! Có bảo hộ? 】

【 liền vì để cho người khác nhìn nhiều người hai mắt? Cần thiết hay không! 】

【 không dám tiếp tục xem, thủy chung không hiểu cực hạn video loại này. . . Trong lòng bàn tay đều toát mồ hôi. 】

【 cái này không gọi Cực Hạn Vận Động. . . Cái này gọi tự sát. . . Còn sống không tốt sao. . . 】

'Nam Cung đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Loại thời điểm này còn nói ngồi châm chọc? Còn có hay không điểm lương tâm!"

'Huyền Tự Cửu Cửu đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Cầu phúc bình an cũng chúc những cái kia Chủy Tiệp người nguyên địa nổ tung!"

'Tinh Diệu Thiên Khung đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Nhất định phải tỉnh lại a!"

'Tiểu thổ tử cùng người trong suốt đưa tặng cho Đường Tăng một bản Đại Đức Chân Kinh' cũng nhấn lại nói: "Mọi người có ai biết Đạo Chủ truyền bá ở đâu, ta hỗ trợ liên hệ Đội Cứu Viện!"

'Đẹp Tiểu Đậu đưa tặng cho Đường Tăng 10 ngàn cây Hầu Mao' cũng nhấn lại nói: "Hi vọng cái này đẹp trai hòa thượng bình an vô sự!"

Phát sóng trực tiếp thời gian tuyệt đại đa số người xem đều có cơ bản nhất lương tâm, khi nhìn đến Đường Tăng bị dây leo quấn quanh treo ở giữa không trung, thân bên dưới chính là trăm trượng Thâm Uyên, lại thêm thỉnh thoảng bị tạt gió thổi tả điều hữu hoảng, cũng nhìn không được cảm thấy lo lắng, khẩn trương đến trái tim nhanh chóng nhảy lên.

Mặc dù bọn hán không biết Đường Tăng, lại có loại thổ tử hồ bì, Một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ cảm tình, quanh quẩn tại khán giả trong lòng.

Ngoại trừ số rất ít tâm tính lương bạc người, còn lại vô luận là từ vừa mới bắt đầu theo Đường Tăng từ trong rừng rậm đi ra, hoặc là tại chân núi dưới, leo núi trong lúc đó gia nhập người xem, đều tại vì Đường Tăng cầu phúc bình an.

Phảng phất cảm nhận được khán giả lo lắng, Đường Tăng từ trong hôn mê chậm rãi tỉnh lại.

Mới vừa vận khôi phục tri giác, đầu rất đau nhức chui lên Đường Tăng cánh tay, đầu gối, mắt cá chân, như kim đâm, như dầu chiên, để hán không khỏi đau kêu thành tiếng.

Run rẩy mở mắt ra, trước mắt là bóng tối vô tận, không có một tia ánh sáng, không có Thiên, không có Địa, cũng không có âm thanh, bao quát Đường Tăng tiếng gào thét của chính mình.

Mồ hôi lạnh từ trán đầu trượt xuống, hướng trong bóng tối vô tận rơi xuống, đảo mắt vô tung.

Đường Tăng bị một màn quỷ dị này khiến cho có chút sợ hãi.

Nhưng đột nhiên ở giữa, tại tầm mắt tận đầu, một tòa hai người cao Liên Thai một nhảy ra, bùng tình như ngoài khơi bên trên mới sinh Hồng Nhật, sáng chói chói mắt, Hắc Âm Thế Giới lập tức bị rải đầy thuần trắng như tờ giấy hào quang.

Chỉ gặp cái kia Liên Thai xoay tròn lấy, chậm rãi bay về phía Đường Tăng, trên đó có một cái vàng óng ánh Lễ Hạp, buộc lên Hồng Ti mang.

"Ban đầu Đại Lễ Bao bắt đầu cấp cho."

Trông thấy Lễ Hạp, nghe được âm thanh, Đường Tăng trong lòng hoảng sợ lập tức tán đi, liếc mắt vừa muốn đậu đen rau muống Quan Âm, liền gặp Hồng Ti mang chậm rãi tản mát một bên, Lễ Hạp hướng từ phía mở ra, một đoàn lớn chừng quả đấm Thanh Quang từ Lễ Hạp bên trong bay ra, trên không trung tả hữu phiêu đảng hai sau đó, bỗng nhiên chui vào đến Đường Tăng trong lòng ngực.

Đường Tăng bị giật nảy mình, lên tiếng kinh hô, chỉ cảm thấy cái kia Thanh Quang âm áp như Thủy, phát ra rầm rầm âm thanh, theo máu của hán cùng một chỗ chảy xuôi, cái kia Thanh Quang chảy xuôi ở đâu, chỗ nào liền đạt được tưới nhuận, cường tráng Gân Cốt, ngưng luyện cách mạng, điều trị nội tạng, thanh tịnh huyết dịch, chấn động cốt tủy.

Liền ngay cả hai tay cái kia đã vỡ thành cặn bã xương cốt, cũng bị Thanh Quang ôn dưỡng, chậm rãi ngưng thực.

Toàn thân trên dưới âm áp dễ chịu, tê dại, tựa hồ tại thoát thai hoá cốt.

Ngán ngùi mây hơi thở, Đường Tăng liền khôi hán thương thế, không chỉ có như thế, thân thể tổ chất cũng nhận được tăng lên cực lớn, nguyên bản bởi vì ngã xuống sườn núi mà sinh ra u ám tâm tình quét sạch sành sanh.

"Quan Âm a, coi như người phát Lễ Bao, bang bản tăng trị thương thế, nhưng bản tăng vẫn là muốn cùng người thương lượng, đã Bồ Tát không có giới tính, cái kia thanh âm của người có thể hay không đổi thành giọng nữ?" Đường Tăng cười hắc hắc nói: "Liền hướng dẫn cái thanh âm kia là được."

Quan Âm dùng băng lãnh giọng nam nói: "Chủ ký sinh còn chưa tỉnh ngủ."

Đường Tăng nói: "Bản tăng muốn Lâm Chí Linh hệ thống âm thanh!"

Quan Âm lạnh nói: "Chủ ký sinh nằm mơ."

Đường Tăng vốn định kiên trì, nhưng nghĩ lại lại từ bỏ, "Được rồi được rồi, bản tăng cùng một cái hệ thống so sánh cái gì kình!"

"Ban đầu Đại Lễ Bao đã cấp cho hoàn tất, đợi chủ ký sinh lần thứ nhất nuốt yêu quái lúc, liền có thể tự động phát động."

Nghe vậy, Đường Tăng mừng rỡ không thôi: "Khỏi hẳn thương thế thế mà không phải ban đầu Đại Lễ Bao?"

Quan Âm nói: "Bổ sung khen thưởng."

"Quan Âm người thật là đủ anh em!" Đường Tăng đại hi nói: "Ăn yêu quái lúc mới có thể phát động khen thưởng? Đây không phải buộc bản tăng bả Tây Du Ký biến thành ăn yêu nhớ a?"

Cái này suy nghĩ vừa mới dâng lên, trước mắt quang minh đột nhiên thu lại, giống là có người sờ trường gấn vào trước mắt hắn.

Tri giác dần dần chân chính khôi phục, lạnh thấu xương gió núi quét mà đến, để lộ lưng giữa không trung Đường Tăng nhẹ nhàng đung đưa, giống như là tại nhảy dây.

Khi hắn mí mắt run rẩy mở ra lúc, ngạc nhiên phát hiện, mình cái kia 200 độ mắt cận thị hoàn toàn khôi phục, không chỉ như vậy, liền ngay cả năm mét bên ngoài Nham Bích khe hở bên trong, một gốc đóa hoa màu vàng bên trên trong suốt Thủy Châu bên trong phản chiếu mình, đều có thể thấy rất rõ ràng.

Núi gió lay động cát mịn va chạm Nham Bích sinh ra rất nhỏ tiếng xào xạc, giống như là pháo nổ vang rõ ràng có thể nghe.

Từ Tứ Chi Bách Hải vọt tới lực lượng cảm giác, để Đường Tăng có loại một quyền có thể đánh chết mãnh hổ ảo giác.

Ban đầu Đại Lễ Bao mang cho Đường Tăng thân thể tổ chất tăng lên, viễn siêu tường tượng của hắn.

Nhưng mắt bên dưới Đường Tăng bị dây leo quấn tập trên không trung, không phải nghiền cứu tự thân thời điểm, thế là hắn cố nén kích động, trước đuổi ra hai tay hung hăng khê động hai bên dưới dây leo, xác định Chúng nó có thể chống đỡ ở thể trọng của mình về sau, hai chân hung hăng một sử dụng lực, đao nhọn giống như đem cuốn lấy hai chân dây leo xoắn đứt, cả người nhất thời rủ xuống treo treo lên.

Ngay sau đó Đường Tăng lại dùng tay trái giải khai quần ở bên hông dây leo, để cho mình nửa người dưới tròng hoạch tự do, hai tay kéo lấy dây leo, hai chân vòng lấy, chậm rãi hướng lên nhuyển động.

Tại hắn ngay phía trên ước chừng hai mươi mét vị trí, có một cái tường tấm giống như topic từ trong vách đá lòi ra, trên bệ đá một chỗ đá vụn, khe đá xử trường đầy cỏ dại.

Không sai biệt lắm nhúc nhích đến trên bệ đá cao ba mét vị trí lúc, Đường Tăng lấy eo sử dụng lực, nhẹ nhàng tạo nên dây leo, nhảy lên mà bám tích tại trên bệ đá, hạ xuống sau cả người bởi vì Trùng Lực quan hệ, bỗng nhiên vọt tới trước hai, ba bước, mấy khối đá vụn bị hắn đá ra cầu thang đá, thoáng qua biến mất tại trong vực sâu, hắn cũng thiếu chút lao ra, dẫn tới phát sóng trực tiếp trong phòng tiếng kinh hô liên miên mà lên.

Đội Đường Tăng ổn định thân hình, lưng tựa cầu thang đá sau khi ngồi xuống, khán giả mới đưa tâm để xuống, vừa sờ thủ chương, đã là mồ hôi lạnh một mảnh.

Thẳng đến lúc này, Đường Tăng mới khiến cho Quan Âm mở ra mưa đạn, cũng hướng về phía kính đầu hồi phục nói: "Bản tăng sai lầm, vừa rồi để mọi người lo lắng."

【 dẫn chương trình người không có việc gì thật quá tốt rồi! 】

【 Phật Tổ phù hộ Ngọc Đế phù hộ! 】

【 kém chút hù chết bản bảo bảo! 】

【 dẫn chương trình a, khiêu chiến cực hạn có thể, nhưng người cái này đã qua đầu! 】

【 Cực Hạn Vận Động: Cái này nòi ta không lưng, dẫn chương trình chỉ là đơn thuần gan lớn, không có bất kỳ cái gì thường thức tính, cũng không thể chứng Minh hẳn yêu quý thể dục. 】

【 thành công mới gọi Cực Hạn Vận Động, thất bại đúng vậy tìm đường chết. 】

【 yên tĩnh ở nhà ngồi cùng một chỗ ăn heo đầu phối ớt xanh không tốt sao? 】

'Huyền Tự Cửu Cửu đưa tặng cho Đường Tăng một bản Đại Đức Chân Kinh' cũng nhấn lại nói: "Dẫn chương trình người đừng để ý tới những cái kia nói ngồi châm chọc gia hòa, nhanh lên xuống núi thôi, từ cao như vậy địa phương ngã xuống, đừng có lại Lư Hạ cái gì ân thương."

'Nam Cung đưa tặng cho Đường Tăng một bản Đại Đức Chân Kinh' cũng nhấn lại nói: "Dẫn chương trình làm theo khả năng a."

Nhìn sẽ phát sóng trực tiếp thời gian mưa đạn, Đường Tăng khó được chân chính nghiêm túc nói: "Bản tăng trước cảm ơn mọi người quan tâm, sau đó đặc biệt trình trọng thanh minh một dưới, bản tăng xuyên việt trước thật là leo núi vận động viên, bò ngũ hành này son đã không phải hành động theo cảm tính, bản tăng biết đạo các ngươi hiện tại không tin, nhưng các ngươi sớm muộn sẽ tin."

【 nhìn dẫn chương trình điệu bộ này, chẳng lẽ còn muốn tiếp tục? 】

【 ngươi thật đúng là không biết sống chết a. 】

【 không dám tiếp tục xem tiếp người xem ôm chặt ta. 】

【 còn sống không tốt? 】

【 cha mẹ vất vả cần cù nuôi ngươi lớn lên, không cầu ngươi vinh hoa phú quý, mà là tại bọn hắn lão thời điểm có thể có một cái dựa vào, mà ngươi lại cầm sinh mệnh của mình nói đùa, làm loại này vô não sự tình không chút nào cân nhắc cha mẹ cảm thụ, đơn giản bất hiểu, như ngươi loại này người đã chết cũng không tiếc. 】

【 ta nhìn không được, trong lòng bàn tay đều là mồ hôi, loại kia trơ mắt nhìn lấy người khác trước khi chết trong nháy mắt, có chút không chịu nhận có thể, khó chịu, ta vẫn là làm bộ bài thi đi! 】

【 dẫn chương trình ngươi tiếp tục ngươi biểu diễn đi, ta liền không phụng bồi, bái bai. 】

Đường Tăng không tiếp tục để ý những cái kia phụ diện tin tức, nói: "Không đối gạt mọi người nói, vừa rồi bản tăng ngã xuống sườn núi lúc, người xem nhân số phá ngàn, cho nên từ Quan Âm nơi đó đạt được một cái ban đầu Đại Lễ Bao, thân thể tổ chất dâng lên một mảng lớn, mọi người không cần lo lắng, bản tăng là yêu quý sinh mệnh người, không có khả năng cầm sinh mệnh của mình nói đùa."

Nói xong lời nói này về sau, Đường Tăng đem mưa đạn, quay người nhắc đầu nhìn về phía bóng loáng như gương Nham Bích, mấy trăm mét trường, giống một cái băng lãnh sắt môn treo chéo xuống tới, chỉ có đá cuội giống như Nham điểm, lẻ tẻ tô điểm phía trên.

Mấy sợi thưa thớt phiến lá, từ khe đá bên trong chui ra, theo hơi gió nhẹ nhàng đong đưa.

Đường Tăng đứng tại trên bệ đá Ngưng Thần quan sát, bị hệ thống cường hóa con mắt, để hắn đem ba mươi mét bên trong tất cả Nham điểm cùng khe đá, tất cả đều thu vào trong mắt, từng đầu lộ tuyến cũng bởi vậy bị hắn quy hoạch đi ra.

Đến cuối cùng lộ tuyến bị đã định về sau, Đường Tăng liền căng cứng Cơ Nhục, tay chụp khe đá, chân đạp Nham điểm, thật nhanh tại thẳng đứng dừng thẳng lên trên vách núi đá treo động, nhưng thủy chung như Nam Châm, vững vàng bám vào trên tường.

Có chút người xem nhảy cảm quan sát được, chỉ là một lần ngã xuống sườn núi thời gian, Đường Tăng lực cánh tay cùng Chỉ Lực liền biến lớn hơn rất nhiều, nhẹ nhõm liền chế trụ một số trước đây không dễ chế trụ khe đá, dùng cái này cố định trụ thân thể của mình, động tác thoăn thoắt như quanh năm sinh hoạt tại vách núi cheo leo dê rừng.

Bọn hắn không khỏi kinh ngạc lại nghi ngờ khỏi xưởng mưa đạn ——

【 hắn sẽ không phải thật bị hệ thống tăng cường thể chất a? 】

【 đi đi đi, đừng nhập hí quá sâu a! Ngươi thật đúng là tin hắn xuyên việt rồi? 】

【 móa! Trước đó dẫn chương trình không là đang gạt chúng ta chơi a? Cái này Chỉ Lực cái này thân thể mềm dẻo độ kỹ thuật này? Mới vừa rồi là làm sao té xuống? 】

【 cái này phát sóng trực tiếp đúng vậy cái tiết mục đi, khẳng định có kịch bản! 】

【 uống phí hết ta cảm tình! 】

【 hình tượng này rõ ràng độ, cái này không có chút nào hậu kỳ trang cảnh, rất rõ ràng là thật a! 】

【 ta xem các ngươi đúng vậy không nhìn nổi quốc nhân tốt! 】

【 Trung Quốc ra cái tay không leo núi đại thần, đây là giương Ngã Quốc uy Đại Hỷ Sự a! 】

【 quá ngu bức! Đây là ta gặp qua ngu bức nhất Đường Tăng! Không giúp hắn tuyên truyền một bên dưới ta đều bắn khoãn! 】

【 cùng đi cùng đi! 】

Tại khán giả tự phát ra sức tuyên truyền dưới, từng đám mới người xem tiến vào phát sóng trực tiếp thời gian, ngay sau đó liền bị Spider Man giống như Đường Tăng hấp dẫn, từng màn cao chất lượng hoành sợ Đãng Phách trong tám hình cho, cũng làm cho nhiệt độ tiếp tục khuếch tán, truyền miệng phía

dưới, đúng là trong vòng mười phút hấp dẫn vượt qua năm ngàn tên người xem.

Mà theo người xem nhân số nhiều lên, mưa đạn cũng biến thành càng thêm tập nập, ở trong đó có chất vấn, có bội phục, có nguyên rủa, cũng có cầu phúc, đồng thời càng có một * sốt ruột người xem, bắt đầu dùng lễ vật xoát lên bình phong tới.

"Tiểu học trưởng đưa tặng cho Đường Tăng một bản Đại Đức Chân Kinh' cũng nhấn lại nói: "Ta ai trên đời cũng không phục, liền phục cái này biết công phu Đường Trường Lão! Cho dẫn chương trình quý!"

"Vị đại ca ca này đưa tặng cho Đường Tăng mười cái Ngọc Tĩnh Bình' cũng nhấn lại nói: "Chúng ta Trung Quốc cũng có như thế cái rung động leo núi giới Ngưu Nhân a!"

"Nhiệt Đới hòn đảo qua mùa đông đưa tặng cho Đường Tăng 10 ngàn cây Hàu Mao' cũng nhấn lại nói: "Rõ ràng có thể dựa vào nhan giá trị ăn cơm, hết lần này tới lần khác cần nhờ tài hoa! Biểu Bạch Đường Trường Lão!"

Phát sóng trực tiếp trong phòng náo nhiệt ồn ào náo động, không có có ảnh hưởng đến chuyên tâm leo núi Đường Tăng, tại thân thể tổ chất phóng đại tình huống dưới, Đường Tăng vượt xa bình thường phát huy, ở sau đó ngăn ngui không đến nửa giờ, liền vượt qua hơn tám trăm mét, khoảng cách Ngũ Hành Sơn đỉnh chỉ còn lại bên dưới không đến mười mét khoảng cách.

Ngũ Hành Sơn đỉnh vách núi, phảng phất một đầu cự nhân miệng lưỡi, cao cao quyền hướng về bầu trời.

Vách núi hai bên mọc đầy từng dãy đủ mọi màu sắc kỳ hoa dị thảo, mà chính giữa thì là một đầu Bạch Ngọc lát thành Ngọc Lộ, một mực kéo dài hướng phương xa một tòa hai tầng lầu cao Bạch Ngọc Liên tòa.

Mười mét khoảng cách, tuy nhiên ba mươi giây.

Đường Tăng tay trái rớt cục đụng chạm đến cự nhân miệng lưỡi đầu lưỡi, mười ngón gắt gao chế trụ, về sau hung hăng hướng tiếp theo theo, nửa người dưới liền bị đẩy đi lên, chân trái nhếch lên dựng ở trên vách núi, nhẹ nhàng lật một cái, thuận lợi tèo lên lên vách đá.

Ngay tại hấn leo lên đỉnh núi một khắc này, toàn bộ phát sóng trực tiếp ở giữa trong nháy mắt sôi trào ——

【ngọa tào ngọa tào ngọa tào! Thế mà thật thành công! 】

【ba mươi phút một ngàn mét độ cao 5.15c độ khó Nham Bích! Đường Trường Lão đây là sáng tạo kỷ lục thế giới a! Ông trời ơi..! 】

【kỷ lục thế giới! Kỷ lục thế giới! 】

【về phần cao hứng như vậy? Ta tại Vồng Thượng nhìn ngoại quốc những người kia, so hòa thượng này nhưng lợi hại hơn nhiều! 】

【ngươi bên trên chính là sao Hỏa lưỡi? Không biết tạm biệt mẹ nó nói lung tung a! 】

【ta đi? Mọi người tựa hồ cũng không thấy mình bạch Đường Trường Lão có bao nhiêu ngưu bức? Ta nhất định phải cho mọi người phổ cập khoa học một hạ! Liên hiện giai đoạn mà nói, nước Mỹ Alex; Horod là toàn cầu lợi hại nhất tay không leo núi vận động nhà, không có cái thứ hai! Hấn thành danh làm là tay không bò lên trên chiến thắng Mỹ quốc gia công hội Từ Trường phong, độ cao chín trăm mét, độ khó 5.13a, thời gian sử dụng 2 giờ 23 phút đồng hồ. 】

【mà chúng ta Đường Trường Lão hiện tại chỗ bò Ngũ Hành Sơn, nhìn ra độ khó ít nhất 5.15c, lấy ước tấc mẽ để độ khó hệ thống để tính, so Từ Trường phong 5.13a cao hơn mười cái độ khó hệ số đẳng cấp! Càng khoa trương hơn là, hấn chỉ dùng nửa giờ! 】

【nói cách khác, một khi Đường trường lão phát sóng trực tiếp video tính chân thực đạt được xác nhận, hấn ngay lập tức sẽ xoát mới kỷ lục thế giới! Vượt qua Alex, trở thành tay không leo núi giới toàn cầu đệ nhất người! 】

【nguyên lai Đường Trường Lão như thế *! 】

【khó mà tin nổi! 】

【trước đó những cái kia nghi vấn dẫn chương trình bản phim hiệp nhóm, mặt đau không? 】

【ta hiện tại thật có chút tin tưởng hấn là Xuyên Việt Giả, người Địa Cầu nào có tốt như vậy thân thể tổ chất. . . 】

Tại mấy tên nhân sĩ chuyên nghiệp phổ cập khoa học dưới, phát sóng trực tiếp thời gian mấy ngàn tên người xem, rốt cuộc để ý giải tay không leo lên Ngũ Hành Sơn độ khó, có không ít người nhìn không được đem video chiếu lại đến ban này mạo hiểm từng màn, kết hợp phổ cập khoa học sau hiểu rõ độ khó hệ số, nhìn không được ngược lại hít một hơi mát khí, chấn kinh đến vô pháp ngôn ngữ.

Một * lễ vật lập tức đem bình luận mưa đạn cho che đậy, phát sóng trực tiếp trong phòng người xem nhân khí đang nhanh chóng tăng vọt.

Leo lên đỉnh núi cự nhân miệng lưỡi về sau, Đường Tăng liền hiện lên hình chữ đại nằm tại rét lạnh như Thủy Ngọc Thạch trên đường nghỉ ngơi, đồng thời mở ra mưa đạn, nhìn thấy có nhân sĩ chuyên nghiệp giúp hấn phổ cập khoa học trang bức, mừng thầm trong lòng, nhưng mặt ngoài lại bất động thần sắc, duy trì lấy cao nhân hình tượng.

Nhưng nhìn thấy người xem cùng lễ vật càng ngày càng nhiều, rốt cục nhìn không được cười ra tiếng, nhưng vừa mới cười ra tiếng Đường Tăng liền đình chỉ, bận bịu thấp bên dưới đầu che giấu, đồng thời dùng tay trái chống đỡ đứng lên.

Hắn một vừa nhìn phát sóng trực tiếp mưa đạn, trong lòng hoan hỉ, một bên thuận đá bạch ngọc đường nhìn về phía phương xa.

Chỉ gặp đá bạch ngọc đường tận đầu, một tòa điêu khắc tinh Mỹ đích Bạch Ngọc Liên tòa nguy nga đứng sừng sững, một trương lớn chừng bàn tay thiếp mời treo ở trên đó, thiếp mời thượng thư 'Úm, nha, đầu, bá, meo, hồng' Lục Tự Chân Ngôn, tán mắt ra mới lên Triều Dương giống như vạn trượng Kim Quang, Kim Quang chiếu xạ tại Đường Tăng trên thân, để hắn cảm giác giống như là tại tắm suối nước nóng.

Ngóng nhìn chữ vàng ép thiếp, trong đầu suy nghĩ tung bay, Đường Tăng đột nhiên cảm xúc bành trướng.

"Chư vị khán giả nhìn kỹ, cái kia chính là Như Lai Phật Tổ dùng để trấn áp bản tăng Đại Đồ Nhi chữ vàng ép thiếp, chỉ cần bóc bên dưới nó, bản tăng Đại Đồ Đề liền có thể Phá Phong mà ra!"

"Lúc này, tin tưởng chỗ có người xem tâm tình đều cùng bản tăng kích động, bởi vì chúng ta thế hệ này người, cơ hồ đều là nhìn lấy Tây Du Ký lớn lên, Tôn Ngộ Không đối người, đối bản tăng tới nói, đều có ý nghĩa phi phạm!"

"Hắn lòng cao hơn trời, 驕 奢 自 滿 hết thầy, một người có thể làm 100 ngàn Binh! Đạp nát Nam Thiên Môn, lật tung Từ Tiêu điện, thiên quân nặng bồng quét ngang Chư Thiên Tiên Thần, Thượng Thiên hạ phạm tùy tâm sở dục!"

"Thân như huyền thiết, Hóa Nhân Kim Tinh, trường sinh bất lão, còn có Thất Thập Nhị Biến, dao động núi lay biển, ngự điện trị gió, không gì làm không được!"

"Hắn là bản tăng trong suy nghĩ Đại Anh Hùng! Hắn không phải Đấu Chiến Thắng Phật, không phải Tôn Hành Giả. . . Là Tề Thiên Đại Thánh a!"

Phát sóng trực tiếp thời gian, nguyên bản chính đang kịch liệt nghị luận Đường Tăng đánh vỡ kỷ lục thế giới khán giả, nghe được Đường Tăng phát ra từ phé phủ cảm khái, trong lòng không biết làm tại sao, giống như là bị tỉnh lại cái gì giống như, đột nhiên cũng đi theo hắn cùng một chỗ sục sôi, trong đầu từ nhỏ đến lớn liên quan tới Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không Trí Nhó giống như thủy triều hiện lên.

Có chút người xem khi liền không nhìn được ——

'Luu Hỏa đưa tặng cho Đường Tăng mười cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Dẫn chương trình nói hay lắm! Cái gì cầu thí Đấu Chiến Thắng Phật! Phật muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, mà Tề Thiên Đại Thánh, vĩnh viễn chỉ có một cái!"

'Thiên không đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Anh hùng không chết, chắc chắn tái khởi, Kỳ Thế càng dữ dội hơn! Hi vọng tại bộ này kịch bên trong , có thể nhìn thấy trong lòng ta Tề Thiên Đại Thánh!"

'Thanh Phong nam ngô hèm đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Lăng không đặt chân, Dung Nham vì giáp, vung điểm thành bào, yêu ma đền tội! Kính Cái Thế Anh Hùng, kính Tề Thiên Đại Thánh!"

Đường Tăng một phen chân tình bộc lộ, dẫn phát khán giả kịch liệt đáp lại, đại lượng lễ vật lần nữa xoát binh phong, từng cái bảo rương ô biểu tượng hấp dẫn đến càng nhiều người xem, nhưng lúc này Đường Tăng đã không rảnh bận tâm còn lại, mà là bên cạnh nhanh chân đi hướng Bạch Ngọc Liên tòa , vừa kích động nói: "Bản tăng cái này tiến đến cho mọi người biểu diễn tay xé Ngũ Hành Sơn, phá núi cứu đồ!"

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Các người cái này mấy tiểu yêu tinh

Thế như Thương Long nguy nga trên đỉnh núi, mây khói như biển, giống như Tiên Cảnh.

Ngưỡng mộ Thiên Khung, Bạch Hạc bay lượn.

Cúi nhìn Đại Địa, như hài nhi da thịt trắng nõn Ngọc Thạch Bản Thượng, nứt ra từng đầu Quy Bối giống như huyền diệu hoa văn, giống mặt kính bóng loáng thấu Minh, nhưng chiếu rọi ánh, trải thành một tòa khí thế rộng rãi Ngọc Thạch quảng trường.

Trong sân rộng, tọa lạc lấy một đôn Ngọc Sắc Thất Nhị Phẩm Liên Thai.

Trên đài sen không tam xích chỗ, một trương Lục Tự Chân Ngôn thiếp chính nở rộ ảm áp Kim Quang. Kim Quang chiếu vào Đường Tăng trên mặt, phảng phất dát lên tầng một Kim, đầu trục kim quang lóng lánh, thần sắc trang nghiêm túc mực, thật phảng phất một cái đắc đạo cao tăng, nhưng những gì hần lăm, lại cùng hình tượng khác hẳn nhau.

Chỉ gặp Đường Tăng đứng tại hai tầng lầu Liên Thai dưới, hướng chữ vàng ép thiếp nhỏ nước miếng, chắp tay trước ngực, Thuận kim đồng hồ quần lấy đầu mình xoay quanh, vừa chuyển bên cạnh lăm bầm nói: "Thiên linh linh địa linh linh Thái Thượng Lão Quân nhanh hiển linh, phù hộ bản tăng rút cái SSR đi!"

【 phốc! Đường Trưởng Lão nguoi thế nhưng là hòa thượng a! Nguoi không phải nên Cầu Phật tổ sao? ! 】

【 ha ha ha, chúng ta dẫn chương trình có thể là cái giả hòa thượng! 】

【 dẫn chương trình nguoi đã đọc sai chú ngữ, hẳn là không rút SSR vớng dịch hẳn phải chết, niệm ba lần! Nhớ kỹ, niệm ba lần! 】

Đường Tăng nghe vậy, phảng phất bị đâm chọt chỗ đau, chuyển đầu mặt hướng kính đầu giận nói: "Nếu là niệm vớng dịch hẳn phải chết liền có thể rút đến SSR, ta còn cần đến cầu Thái Thượng Lão Quân? !"

Đường Tăng tức giận bộ dáng, tại phát sóng trực tiếp thời gian dẫn phát mãnh liệt cộng minh, trong lúc nhất thời đầu đen rau muống vớng dịch nguoi xem đơn giản muốn bả phát sóng trực tiếp ở giữa lật tung Thiên.

Mà chính khán giả kịch liệt biểu đạt tình cảm thời điểm, bốn phương tám hướng Vân Hải đột nhiên kịch liệt cuộn cuộn, giống như là hung sóng ngập trời đại dương mênh mông, trên đám mây - Up In The Air chỗ sâu, từng tòa đền miếu tầng tầng lớp lớp, lúc ẩn lúc hiện, giống như Phật Quốc tha hương, nồng nàn bên trong, có ngũ thải hà quang bay lên, mơ hồ nhốt chặt một cái che khuất bầu trời mơ hồ bóng nguoi.

Nương theo lấy bóng nguoi xuất hiện, một đạo Đạo Chung khánh Phạm Âm vang vọng mà lên, lấy rộng lớn Thiên Địa làm hồi âm vách tường, không ngừng truyền xướng, thật lâu không dứt, Đóa Đóa thánh khiết Bạch Liên trống rỗng xuất hiện, chậm rãi nở rộ, toàn bộ thế giới đột nhiên trở nên trang nghiêm mà trang nghiêm.

Đột ngột hiển hiện Thần Diệu Dị Tượng, để Đường Tăng nghẹn họng nhìn trần trời, trợn vện qua mấy giây, vừa rồi cứng ngắc quay đầu nhìn về kính đầu, nuốt miếng Thủy, chỉ phương xa bóng nguoi, khô khốc nói: "Các vị khán giả mọi nguoi tốt, bản tăng ở chỗ này cho mọi nguoi giới thiệu dưới. . . Cái này. . . Cái này giống như đúng vậy Như Lai. . . Phật Tổ. . ."

Phát sóng trực tiếp thời gian, mấy ngàn tên nguoi xem đang lên án mạnh mẽ Vô Lương vớng dịch, hủy ta thanh xuân, phí ta tiền tài, nghe được Đường Tăng ca lăm âm thanh, cái này mới một lần nữa đem chú ý lực quay lại phát sóng trực tiếp.

Lúc này bị khắp trời Hà Quang Phạm Âm hình ảnh rung động, mưa đạn như bị điên từ Đường Tăng trước mắt hiện lên.

【 a a a các nguoi nhanh chó hà tiện, nhanh nhìn lên bầu trời! Ngoa tào cái này đặc hiệu giá trị tuyệt đối cái một vạn khối a! 】

【 dọa đến ta tranh thủ thời gian mở ra 86 bản Tây Du Ký nhớ lại một bên dưới tuổi thơ! 】

【 thời gian thực phóng túng đặc hiệu, hiện tại khoa học kỹ thuật như thế phát đạt sao? 】

【 có phải hay không là ghi âm a! 】

【 đầu bí, ghi âm dẫn chương trình có thể cùng các nguoi trò chuyện Thiên? 】

【 có khả năng hay không, dẫn chương trình thật xuyên việt nữa nha. . . 】

Tại đồng đảo nguoi xem đối Hà Quang Phạm Âm đặc hiệu cảm thấy kinh ngạc lúc, một đầu nhìn phi thường thiên phương dạ đàm mưa đạn, lại là đề đại đa số nguoi xem trầm mặc, đặc biệt là những cái kia ngay từ đầu liền tiến vào phát sóng trực tiếp ở giữa nguoi xem.

Lúc trước u ám rừng rậm, rộng lớn thảo nguyên, cao vút vân Ngũ Hành Sơn, Bạch Ngọc tạo thành quảng trường, khắp trời Hà Quang, chấn Thiên tiếng phạm xướng, không ngừng tại bọn họ não hải lặp lại phát ra, để bọn họ hần khó phân biệt thật giả.

Như quả Đường Tăng nói là giả, vậy những thứ này tràng cảnh đặc hiệu, đều là thế nào đập?

Ảnh Thị Thành?

Khán giả cho rằng không có khả năng, nếu ai có thể kiến tạo ra như thế rất thật Ảnh Thị Thành, Hoành Điểm cùng Hollywood sớm đã bị thay thế, thậm chí sẽ oanh động thế giới, bọn họ làm sao có thể không biết nói.

Tóm lại rất nhiều chứng cứ, cũng để trong lòng bọn họ, càng ngày càng tin tưởng Đường Tăng xuyên việt sự thật, chỉ là ở sâu trong nội tâm vẫn như cũ có chút mâu thuẫn, đó là bọn họ tam quan ranh giới cuối cùng.

Chính làm khán giả nhóm bán tín bán nghi thời khắc, cái kia vắt ngang ở trong thiên địa mơ hồ bóng nguoi, chậm rãi đưa tay phải ra chương, ngón trở nhẹ nhàng nhất câu, Bạch Ngọc Liên Thai bên trên tám kia chữ vàng ép thiếp liền không gió mà bay, như một đầu uốn lượn Du Xà, hướng về bầu trời phía

trên bốc lên mà đi.

Tại chữ vàng ép thiếp bay vào Vân Hải bên trong lúc, đột nhiên nổ nát vụn thành khắp trời Kim Quang, tại Bạch Vân làm nổi bật dưới, giống như là khiết Bạch trên tuyên chỉ điểm điểm bút tích, tung bay bay là tả mà xuống, rơi vào Ngọc Thạch Bản Thượng, rót vào Ngũ Hành Sơn bên trong.

Chúng loại chỗ có Kim Quang đều dung nhập Ngũ Hành Sơn về sau, Vân Hải lại lần nữa mãnh liệt, đem khắp trời Hà Quang cùng Phật Quốc tiên hương che giấu, cự đại bóng người cũng là chậm rãi tiêu tán, không có Lưu Hạ bất cứ dấu vết gì, thoáng như Hải Thị Thận Lâu, nhưng là Đường Tăng cùng người xem lại rõ ràng biết nói, hết thấy đều từng chân thực phát sinh.

"Àm âm! —— "

Tại bóng người tan biến trong chớp mắt ấy cái kia, Ngũ Hành Sơn giống như là đã mất đi trụ cột giống như, kịch liệt dao động động, nương theo lấy thanh âm điệp tai nhức óc vang lên.

Đường Tăng giống như là đứng tại một chiếc thuyền nhỏ boong thuyền, theo gió sóng không ngừng lắc lư, tại hán không ngừng lắc lư trong tầm mắt, hiện lên dạng xòe ô năm ngọn núi giống ngón tay phân nhánh chậm rãi tách ra, lộ ra nơi lòng bàn tay tĩnh mạch sơn cốc, vô số Sơn Thạch run run đụng chạm lấy từ Sơn Nhại lẫn xuống đến trong sơn cốc, phát ra âm vang thanh âm, ném ra lít nha lít nhít cái hổ.

Thần kỳ hơn chính là Đường Tăng chân bên dưới Ngọc Thạch tấm, giống như là trên bàn cờ quân cờ bị người hãm lên giống như, ở giữa không trung dựng ra một đầu nghiêng ngọc bậc thang bằng đá, từ đỉnh núi nổi thẳng sơn cốc dưới đáy.

Nhìn lấy cái kia trong khoảnh khắc hình thành Ngọc Thạch cầu thang, phát sóng trực tiếp thời gian lại một lần nữa sôi trào nổ tung.

【ngọa tào ngọa tào ngọa tào đây là Ngũ Chi Sơn? Cái này mẹ nó Cơ Quan Thành đi! 】

【 cái này Kịch Tổ nhưng thật cam lòng nện tiền a! 】

【 cái này cần là đất cỡ nào đặc hiệu a! 】

【 ta hiện tại càng ngày càng tin tưởng dẫn chương trình lời nói . . 】

【 hán sẽ không thật xuyên việt! Ông trời ơi..! 】

Ngũ Chi Sơn âm vang phân liệt, treo lơ lửng giữa trời Ngọc Thạch cầu thang dựng thành, hung hăng đánh thẳng vào khán giả tam quan, để bọn hán bắt đầu ở phát sóng trực tiếp thời gian, tranh luận lên xuyên việt chuyện này tính chân thực.

Đường Tăng nhìn lấy bọn hán cãi lộn, nhưng không có tham dự vào, bởi vì lúc này tim của hán, sớm đã phiêu đảng Tôn Ngộ Không nơi đó đi.

Tuy nhiên ngay tại hán vội vàng phóng ra một bước đạp ở đá bạch ngọc Bản Thượng lúc, bỗng nhiên dừng lại, hơi chút trầm tư về sau, lui về sau một bước, cẩn thận từng li từng tí sửa sang lại bên dưới Đoàn Đả tăng bào, đem trên mặt tro bụi lau sạch sẽ, cái này mới một lần nữa đạp vào Thạch Bản Lộ.

Đá bạch ngọc tấm mặc dù lơ lửng giữa không trung, nhưng lại giống như là khảm vào Đại Địa, đảm nhiệm Đường Tăng làm sao giẫm cũng không nhúc nhích tí nào, theo Đường Tăng hướng đi cấp tiếp theo ngọc bậc thang bằng đá, sau lưng khối kia Ngọc Thạch tấm liền im ắng hóa thành tro bụi, bị gió thổi qua, phiêu tán ở trong thiên địa.

Một màn này không thể nghi ngờ lại để cho phát sóng trực tiếp ở giữa khán giả kinh ngạc không thôi, liên quan tới Đường Tăng là xuyên việt vẫn là tại phách Hí, đã dần dần hướng xuyên việt phương diện nghiêng.

Sau đó Đường Tăng chân đạp thêm đá càng ngày càng hướng dưới, hán ánh mắt cũng biến thành tối mờ, hán nhắc đầu nhìn Thiên, chỉ gặp năm ngọn núi như hơi cong ngón tay, đem đại bộ phận thái dương che kín, dẫn đến trong sơn cốc không thấy ánh mặt trời.

Không Khí vẫn đục ứát át, xen lẫn hơi chua hư thối vị đạo, bỗng dưng mà ra Tật Phong, phát ra ô ô tiếng hét thảm.

Đường Tăng ngừng bên dưới di chuyển bước chân, cái mũi có chút mũi như.

Phát sóng trực tiếp ở giữa bên trong đang vì xuyên việt sự tình tranh luận không nghỉ khán giả nhìn thấy một màn này, cũng đều hốc mắt ửng đỏ, tâm lý đồ đạc hoảng.

【 đây chính là năm trăm năm đến Đại Thánh sinh hoạt địa phương? 】

【 năm trăm năm liền cho cái này đãi ngộ? Nước ta ngục giam đều so cái này tốt! 】

【 Như Lai Phật Tổ kỳ thực cũng rất bất đắc dĩ, mọi người chớ nể, nhìn xem nguyên tác, các người sẽ muốn đánh chết hán! 】

【 dẫn chương trình người nhanh đi cứu chồng ta a! Ta vẫn chờ hán đến cưới ta đây! 】

Âm u tĩnh mạch không thấy ánh mặt trời sơn cốc, xúc động chỗ có người xem, một loại để bọn hán cái mũi mũi như, hốc mắt đỏ bừng tâm tình, từ đáy lòng chậm rãi khuếch tán mà ra, giống như là một giọt Mực Thủy nhỏ vào Vô Sắc tĩnh khiết trong nước, chậm rãi bả cả chén Thủy nhuộm thành màu đen.

Bọn hắn từng cái phảng phất nghe được lòng của mình bị ngã đến nát bấy âm thanh.

Thậm chí bởi vậy quên cái lộn xuyen việt sự tình, chỉ là lẳng lặng đi theo Đường Tăng thị giác, từ treo lơ lửng giữa trời ngọc trên bậc thang đá, đi vào sơn cốc bên trong.

Sơn cốc không lớn, chỉ có Sân Bồng Đại Tiểu, mặt đất vũng bùn ướt át, khắp nơi đều có khô héo cỏ dại, lẻ tẻ mấy gốc cây Mộc sớm đã khô héo hư thối, Không Khí giống bãi rác bên trong hôi thối vô cùng.

Từ sau cùng cấp một ngọc bậc thang bằng đá bước ra, Đường Tăng chân phải giẫm nhập nước bùn mặt đất, băng lãnh mà đầm cốt, nhưng Đường Tăng cũng không có ở hồ, mà là ngăm nhìn bốn phía, tìm thân ảnh kia.

Đột nhiên, Đường Tăng ánh mắt dừng lại ở phía xa vách núi dưới, một cái đen sì động huyết, trong huyết động, ần ần có đỏ tươi ánh lửa hơi lấp lóe.

Đường Tăng lập tức đem chân phải từ nước bùn bên trong rút ra, một bước dừng lại chậm rãi hướng đi động huyết.

Khoảng cách động huyết càng ngày càng gần, lấy Đường Tăng bị hệ thống tăng cường thị lực, cũng thấy càng ngày càng rõ ràng.

Trong huyết động, một cái vóc người thân ảnh cao lớn chính ngồi ngay thẳng, hắc đầu đội Phượng Linh Từ Kim Quan, người khoác Tỏa Từ Hoàng Kim Giáp, chân đạp tờ trắng bước mây gầy, tuy nhiên ba kiện bảo vật đều đã tàn phá không chịu nổi, nhưng lại không nhiễm trần thế, bị hắn quản lý sạch sẽ.

Chỉ gặp hai tay của hắn nghiêng nghiêng duỗi ra, ngón tay thon dài bất lực rũ xuống, chỗ cổ tay bị một đầu huyền sợi xích màu đen khóa lại, xiềng xích một cái khác đầu thì khảm vào đến trong vách núi, phảng phất cây cối xâm nhập Đại Địa rễ cây, kéo dài đến Ngũ Hành Sơn chỗ sâu đi.

Hắn hai chân mắt cá chân cũng bị hai đầu xiềng xích khóa lại, một chỗ khác kết nối trong lòng đất chỉ dưới.

Hắn khuôn mặt sạch sẽ, có sức sống có góc ngũ quan dị thường tuấn đẹp, rậm rạp đầu tóc màu đỏ hồng rồi tung đến phần eo, Kim bên trong mang đỏ hai con ngươi tràn ngập lệ khí, lộ ra cuồng dã không bị trói buộc, có một loại khó tả kiêu ngạo chi khí.

Năm trăm năm chưa từng nhìn thấy người sống hắn, nhìn thấy Đường Tăng từ nước bùn bên trong chậm rãi từng bước đi tới, cũng chỉ là lạnh lùng liếc xéo một chút.

Cái nhìn này, trực tiếp để phát sóng trực tiếp ở giữa nổ.

【ngọa tào thật sự có Tôn Ngộ Không? Ta đi gọi Vợ đến xem! 】

【 cái này Tôn Ngộ Không cũng quá đẹp rồi đi! Tà Mị cuồng quyến * nổ trời ạ! Trên lầu người gọi Vợ đến xem về sau khả năng liền không có vợ! 】

【 đây là ta gặp qua đẹp trai nhất Tôn Ngộ Không! 】

【 dẫn chương trình đại nhân cầu diễn viên tên! 】

【 Đại Thánh rốt cục muốn mãn tù ra ngục. 】

"Ngọa tào! Khó trách các ngươi đều muốn cho hắn sinh con khi, bản tăng đều muốn cho hắn sinh con khi, cái con khi này nhanh so bản tăng đẹp trai!"

Cách rất gần, Đường Tăng cũng liền thấy rõ, tại quan sát tỉ mỉ một phen Tôn Ngộ Không về sau, hắn nhin không được mắt trừng chó ngốc nói.

【 a a a a! Tề Thiên Đại Thánh ta muốn cho ngươi sinh con khi! 】

【 Đại Thánh xin cho ta cho ngài sinh con khi đi! 】

【 ta tiên sinh! Ta tiên sinh! 】

Nhìn thấy trong màn đạn điên cuồng xoát bình phong si nữ môn, Đường Tăng bỗng nhiên ngừng bước chân, chuyển hướng kính đầu, gợn tím mặt: "Muốn cho đồ nhĩ ta sinh con khi? Hối qua ta không có! Các ngươi cái này mấy tiểu yêu tinh!"

P/s: tác bút lục tốt ghê

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Tuy nhiên lại một cái năm trăm năm

Dứt lời, Đường Tăng kích động chuyển đầu, mặt hướng Tôn Ngộ Không, thần sắc chân thành tha thiết nói: "Ta là ba ba của ngươi."

Lời mới vừa nói ra miệng, Đường Tăng liền ý thức được mình quá kích động, miệng nói khoan khoái da, bần bịu bỏ cú nói: "Sai sai, ta là sư phụ ngươi, cái gọi là một ngày làm thầy cả đời làm cha, từ hôm nay trở đi, ta chính là ba ba của ngươi! Không đối không đúng, đúng vậy sư phụ ngươi!"

Đường Tăng xóc xếch lời nói truyền vào Tôn Ngộ Không trong tai, để Tôn Ngộ Không Hóa Nhân Kim Tinh trong nháy mắt thút chút, đột nhiên đứng dậy, trói buộc chặt hán tay chân xích sắt lập tức bị thẳng băng, rầm rầm rung động, cùng lúc đó, cả tòa Ngũ Hành Sơn cũng kịch liệt run rẩy lên.

Lúc này Đường Tăng mới ý thức tới, nguyên trước khi đến Ngũ Hành Sơn hai lần chấn động, đều là bởi vì Tôn Ngộ Không khẽ động xiềng xích dẫn đến.

Nhưng này một lần cùng hai lần trước, hiển nhiên có chút khác biệt. . .

Chỉ gặp đứng thẳng thân thể Tôn Ngộ Không trên cổ tay xích sắt, bỗng nhiên phun ra hỏa diễm đến, giống như là đốt lên kịp nổ giống như, phát ra chi chi tiếng vang, một mực lan tràn đến ngọn núi bên trong đi.

Lúc đầu ẩm ướt hắc ám vách đá, tại Đường Tăng nhìn chăm chú dưới, chậm rãi biến đến đỏ bùng, đến sau cùng càng là phù một tiếng tự đốt.

Vừa mới bắt đầu Hỏa Diễm giống như là bếp nấu chỗ phun trào, nhưng trong nháy mắt Hỏa Diễm liền bỗng nhiên tăng vọt, hóa thành ngập trời biển lửa chảy ngang, đem trọn tòa Ngũ Hành Đại Sơn đều cho bao vây lại.

Từ trên trời quan sát mà xuống, Ngũ Hành Sơn phẳng phất hóa thành Hỏa Diễm Sơn, khói đặc cuộn cuộn che khuất bầu trời, từng cái từng cái ngọn lửa như Long trườn rãnh múa trào bay lên không trung mà ra, giống như là muốn bả Thiên cho đốt ra một cái lỗ thủng.

Nguyên bản âm u sơn cốc bị ánh lửa chiếu lên sáng như ban ngày, nóng rực nhiệt độ cao nhắc lên sóng nhiệt, hong khô đọng lại đầy đất vũng bùn bùn đất, khô héo cây cỏ cũng bị đốt thành tro bụi, để trong sơn cốc không khí trở nên khô ráo.

Lại nhìn trong sơn động Tôn Ngộ Không, lúc này khóa lại hán tay chân xiềng xích, đã là đứt thành từng khúc, nhưng không có lập tức biến mất, mà là hóa thành một đạo đạo lưu quang, tràn vào đến Tôn Ngộ Không trong thân thể đi.

Mỗi khi một đạo lưu quang rót vào kỳ thể bên trong, liền có một đạo trầm thấp tiếng nổ mạnh từ nó trong bụng vang lên, chấn động sơn động, chấn động Đường Tăng, cũng chấn động phát sóng trực tiếp thời gian chỗ có người xem.

Tại thời khắc này tuyệt đại đa số người xem cũng không có nghi vấn, tại tuyệt đối sự thật trước mặt, bọn hán tin tưởng Đường Tăng là thật xuyên việt rồi, trong lúc nhất thời mưa đạn bay tán loạn phủ kín màn hình.

【ngọa tào ngọa tào ngọa tào! Ta mẹ nó hiện tại xem như triệt để tin tưởng dẫn chương trình xuyên việt! 】

【 trên Địa Cầu phải có nhà ai công ty có thể làm ra dạng này đặc hiệu, Lão Tử liền quỳ bên dưới kêu ba ba! 】

【 ta vẫn cảm thấy xuyên việt loại sự tình này không quá hiện thực. . . 】

【 nhận đi, đây chính là xuyên việt a! 】

【 cái này nếu không phải xuyên việt, động tĩnh này tối thiểu sáng nay sẽ có báo nói, nhìn ngày mai. 】

Ngay tại phát sóng trực tiếp thời gian mưa đạn bay tứ tung, khán giả kích động không thời điểm, Tôn Ngộ Không lại là lạnh lùng nhìn lấy Đường Tăng, một bước dừng lại hướng đi hán, trong không khí tựa hồ có loại gọi sát ý khí tức đang tràn ngập.

Đường Tăng gặp này tư thế, bần bịu kêu thảm một tiếng, chuyển đầu liền chạy: "Thiên thọ rồi con khi giết người rồi!"

【 xong xong, dẫn chương trình miệng quá tiện, đồ đệ chưa lấy được, ngược lại muốn bị bỏng giết! 】

【 các ngươi còn cười trên nỗi đau của người khác? Nhanh cho dẫn chương trình chi chiêu a! 】

【 đúng rồi đúng rồi! Siết chặt! Dẫn chương trình ngươi hán là có siết chặt đúng không? ! 】

Đường Tăng chôn đầu phi nước đại, lớn tiếng hô nói: "Ta Quan Âm mẹ nó là cái hệ thống, không phải Bồ Tát a! Có cái cái rầm siết chặt!"

Lần này thanh âm của hán còn không có rơi dưới, Quan Âm âm thanh liền lần nữa vang vọng tại trong đầu.

【 hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến hai: Đạt thành mục tiêu phát sóng trực tiếp ở giữa nhân số một vạn người, phải chăng thẳng cấp phát sóng trực tiếp ở giữa, lần này thẳng cấp tiêu hao, một ngàn công đức. 】

Đường Tăng một bên phi nước đại một bên gầm thét nói: "Hiện tại thăng cấp có cái cái rầm rùng a! Để nhiều người hơn tiến đến nhìn bản tăng bị con khi đánh chết sao!"

"Phát sóng trực tiếp ở giữa mỗi lần thăng cấp, đều đưa đạt được một lần ngẫu nhiên rút thưởng cơ hội."

Quan Âm lời nói để Đường Tăng từ giận chuyển vui, bậm bực lớn tiếng nói: "Tốt tốt tốt, nhanh thăng cấp nhanh thăng cấp!"

Tuy nhiên Đường Tăng cũng không biết, có thể hay không quất ra cái có thể làm cho hắn chuyển nguy thành an bảo vật đến, nhưng hắn hiện tại không có lựa chọn khác.

Quan Âm khi lấy được Đường Tăng xác nhận về sau, lúc này đem phát sóng trực tiếp thời gian trên vạn người khen thưởng lễ vật, cùng tất cả mọi người giao lưu sinh ra hữu hiệu hỗ động, tất cả đều chuyển đổi thành điểm Công Đức, khó khăn lắm đạt tới đem phát sóng trực tiếp ở giữa thăng cấp làm một vạn người một ngàn công đức.

Theo phát sóng trực tiếp ở giữa đạt được thăng cấp, càng nhiều người xem tràn vào tiến đến, điều này cũng làm cho phát sóng trực tiếp ở giữa càng náo nhiệt.

Quan Âm nói: "Phát sóng trực tiếp ở giữa đã thăng cấp hoàn tất, hiện rút ra thăng cấp Đại Thưởng. . . Rút thưởng đã kết thúc, chúc mừng chủ ký sinh đạt được siết chặt một bộ, Kim Cô Chủ một phần."

"Cái này ngẫu nhiên cũng quá giả đi!"

Đường Tăng nắm lấy trong tay Hồ Bi mũ, trợn mắt hốc mồm, lớn tiếng đập đen rau muống, "Tuy nhiên ngươi là Quan Âm ngươi nói đều đúng, ngươi nói là ngẫu nhiên đúng vậy ngẫu nhiên đi. . ."

Đạt được có thể ngăn được Tôn Ngộ Không siết chặt về sau, Đường Tăng nguyên bản treo lên tâm rối cực chậm rãi rơi dưới, nhưng theo sát lấy liền phát giác được chỗ không đúng.

"Chung loại các loại, Tôn Ngộ Không một cái cùng đầu đúng vậy cách xa vạn dặm, bản tăng chạy chậm như vậy, hắn làm sao có thể không đuổi kịp bản tăng?"

Đường Tăng lời nói cũng làm cho phát sóng trực tiếp thời gian khán giả cảm thấy kỳ quái.

Do dự mấy giây sau, Đường Tăng dừng chân lại bước, chuyển đầu nhìn lại, nhìn thấy trăm mét có hơn, một thân phá nát tàn giáp Tôn Ngộ Không, chính chậm chậm tiến lên, trên người hắn tựa hồ gánh vác lấy một tòa núi lớn giống như, mỗi một bước đều có vạn quân chi trọng, hành tẩu lúc tại mặt đất Lưu Hạ thật sâu nhàn nhạt dấu chân.

Hắn tuy nhiên biểu lộ lạnh lùng tựa hồ chẳng hề để ý, nhưng từ trán đầu trượt xuống mồ hôi lại bán rả hắn.

Hắn nhắc đầu nhìn về phía Đường Tăng, răng cây cắn chặt, ánh mắt kiên định, đi lại không ngừng.

Mỗi bước ra một bước, liền có một đạo tiếng xương nứt giòn vang mà lên.

Mỗi bước ra một bước, chân của hắn liền bắt đầu ngẩng lên, tựa hồ một giây sau liền sẽ ngược lại dưới, nhưng hắn vẫn như cũ kiên trì.

"Đây là cái kia Pháp Lực Cao Cường, thần thông quảng đại, một quyền đi lên, núi ngược lại nửa bên Tề Thiên Đại Thánh sao?"

Đường Tăng kinh ngạc nhìn lấy Tôn Ngộ Không cái kia cao ngạo mà cổ chấp độc ảnh, trong hốc mắt có nước mắt đang nhấp nháy, tâm lý mỗi như.

【 đây là thượng cừu tiêu xuống Địa phủ Tề Thiên Đại Thánh sao? 】

【 ô. . . Đại Thánh. . . Sao có thể dạng này. . . 】

【 Chồng, Chồng ta chó đi a. . . 】

【 dẫn chương trình bằng không ngươi để Chồng định đánh chết ngươi. . . Ta đều muốn nhìn khóc. 】

"Oanh!"

Ngay tại khán giả đều tại vì Tôn Ngộ Không hiện trạng lòng chua xót trầm mặc lúc, chính từng bước một gian nan tiến lên Tôn Ngộ Không, rốt cực không chịu đựng nổi, chỉ gặp hắn đầu gối phải đóng mềm nhũn, cả người oanh nên ngã xuống đất, cái kia đại địa chấn chiến kịch liệt động tĩnh, giống như một đầu Cự Tượng ngã sập xuống giống như, giờ lên khắp trời hạt bụi.

Lúc đầu mưa đạn bay tán loạn phát sóng trực tiếp ở giữa, lập tức liền thanh tịnh, thật giống như một cái người xem đều không có.

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không ngã sập xuống, Đường Tăng cũng nhịn không được nữa, nước mắt Thủy trần mi mà ra, hắn gắt gao nắm chặt trong tay Hồ Bi mũ, bỗng nhiên hướng Tôn Ngộ Không tạt chạy hai bước, lại đột nhiên ngừng.

Bởi vì hần nhìn thấy, khắp trời hạt bụi bên trong Tôn Ngộ Không, duỗi ra hai tay chống chổ ở mặt, yên lặng đứng lên, trên thân bản liền tàn phá không chịu nổi Giáp Trụ, giống như là đánh nát pha lê, rầm rầm rơi rơi xuống đất.

Chân bên dưới Bộ Vân Lý, đỉnh đầu Từ Kim Quan, cũng trong khoảnh khắc hóa thành tro bụi, theo gió mà qua.

Ba kiện năm trăm năm trước theo hần chinh chiến tam giới bảo bối trôi qua, để Tôn Ngộ Không đứng tại chỗ trầm mặc thật lâu, cuối cùng, hần nâng lên đầu, nhìn về phía Đông Phương, dùng cái kia năm trăm năm không có mở miệng khàn khàn tiếng nói ni non nói: "Trần Quy Trần. . . Thổ Quy Thổ. . ."

Ni non âm thanh trên không trung phiêu đảng, giống như có Thần Thông Pháp Lực, trợ lớn lên bao vây lấy Hỏa Diễm Sơn khắp trời biển lửa, tại ngập trời hung diễm thiêu đốt dưới, toà kia trấn áp Tôn Ngộ Không rỗng rã năm trăm năm Ngũ Hành Đại Sơn, rốt cục triệt để hóa thành hư vô, phai mờ ở trong thiên địa.

Một thân tro bụi diệt hết về sau, Tôn Ngộ Không bước chân đột nhiên nhẹ nhàng, hần tiếp tục cất bước hướng đi Đường Tăng, vừa đi vừa nhìn qua trong tay hần Hồ Bì mủ, nói: "Năm trăm năm thật là dài a, liền ngay cả người dạng này phạm nhân đều có thể nhục nhả ta."

Đường Tăng nghe vậy, nhìn một chút trừ bỏ một thân tro bụi Tôn Ngộ Không, lại thấp đầu nhìn một chút trong tay Hồ Bì mủ, đột nhiên cười, "Bị siết chặt tro bụi Đại Thánh, đó còn là Đại Thánh sao?"

Nói xong, Đường Tăng không chút do dự, hung hăng đem Hồ Bì mủ ném ra bên ngoài, ở trên bầu trời vạch ra một đầu đường vòng cung về sau, rơi vào Bạch Mã cái khác dòng suối nhỏ bên trong, tóe lên đầy đất Thủy Châu về sau, thuận róc rách dòng nước, hướng chảy phương xa, dần dần biến mất không còn tăm tích.

Tôn Ngộ Không nhìn thấy Đường Tăng cử động, biểu lộ lạnh lùng bất biến, nhưng ánh mắt lại thu lại một chút sắc bén.

Mà cùng lúc đó phát sóng trực tiếp thời gian khán giả, khi nhìn đến Đường Tăng cử động về sau, đầu tiên là ngẩn ngui yên lặng, vắng lặng một cách chết chóc, về sau tất cả đều giống như bị điên, điên cuồng dùng lễ vật xoát lên bình phong tới.

'Lưu Hỏa đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Dẫn chương trình làm tốt lắm! Đeo lên Khẩn Cô Nhi Tôn Ngộ Không, cái kia còn có thể để Tề Thiên Đại Thánh sao? Xông người cử chỉ này, khi thường!"

'Thiên không đưa tặng cho Đường Tăng hai cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Trên lầu nói đến đúng! Dẫn chương trình ném thật tốt! Chúng ta muốn nhìn chính là Tề Thiên Đại Thánh, mà không phải Đầu Chiến Thắng Phật!"

'Tinh Diệu Thiên Khung đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Ta vừa mới nhìn đến Đại Thánh bộ kia hình dạng, thực tình lòng chưa xót đến muốn khóc! Đường Trường Lão a, người nhưng ngàn vạn muốn bảo vệ tốt chúng ta mỹ mạo đại sư huynh a, đừng để hần bị yêu tinh chộp tới thành thân!"

'Huyền Tự Cửu Cửu đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Kỳ thực, coi như Tôn Ngộ Không cảm không nổi Kim Cô Bồng, cũng không có Cân Đầu Vân, hần vẫn là trong lòng ta Cái Thế Anh Hùng nha!"

Đem siết chặt vứt bỏ về sau, nhìn thấy đầy bình phong khen thưởng cùng ủng hộ, Đường Tăng cốt đầu đều nhẹ hai lượng giống như, toàn thân nhẹ nhõm, chuyển đầu xông Tôn Ngộ Không cười nói: "Đại Thánh, mặt bên dưới người đã trùng hoạch tự do, vậy kế tiếp đâu, muốn về Hoa Quả Sơn sao?"

Tôn Ngộ Không mặt không biểu tình nói: "Hỏi Hoa Quả Sơn? Không, đã đốt không có."

Tôn Ngộ Không trả lời để Đường Tăng hơi kinh ngạc, chợt nhớ tới, tại năm trăm năm trước trận đại chiến kia bên trong, Hoa Quả Sơn đã bị Nhị Lang Thần Dương Tiễn cháy hết sạch, tâm tình không khỏi trầm xuống: "Vậy người có tính toán gì hay không?"

"Người có tính toán gì?" Tôn Ngộ Không hỏi lại.

Đường Tăng bị Tôn Ngộ Không đang hỏi, hần biểu lộ cứng ngắc ngăm nhìn bốn phía, Ngũ Hành Sơn mặc dù đã hóa thành tro bụi, nhưng nó lưu cho Đại Địa dấu vết nhưng không có xóa đi, giống trên cánh tay một khối bị dầu bị phỏng sẹo, đã đã hết đau, nhưng lại thời thời khắc khắc đang nhắc nhở Đường Tăng, Tôn Ngộ Không cái này năm trăm năm đến đều gặp cái gì.

Hần chần chờ nửa ngày, nói lời nói thật: "Đi Tây Thiên Thủ Kinh. . ."

"Tây Thiên?"

Tôn Ngộ Không nói, " cái kia đi đi, ta Lão Tôn liền tiễn người một đoạn đường."

Dứt lời, Tôn Ngộ Không di chuyển hai chân, nhẹ nhàng từ mặt trầm như Thủy Đường Tăng trước người đi qua, lưu cho hần một cái cao lớn nhưng lại tịch liêu bóng lưng, cùng, một đạo khó nén cô đơn ni non.

"Nhiều lắm là, bất quá là lại một cái năm trăm năm. . ."

Âm thanh phiêu phiêu đảng đảng, rất nhanh tiêu tán tại trong gió nhẹ.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Bần tăng đúng vậy cái giả hòa thượng

Tôn Ngộ Không tiêu điều bóng lưng, để Đường Tăng hồ hấp hơi chậm lại, trái tim giống như là bị người nắm lấy, vô pháp nhảy lên, khó chịu đến cực điểm.

Phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả, cũng tâm tình sa sút.

【trên đời này, có bao nhiêu nhanh như vậy ý, Định Hải Thần Châu, một vạn ba ngàn năm trăm cân, quấy Mãn Thiên Thần Phật không được an bình, trên đời này, lại có bao nhiêu dạng này không cam lòng, Thất Thập Nhị Biến, Như Lai Phật Tổ, đặt ở Ngũ Hành Sơn bên dưới rồng rã năm trăm tim.】

【trong nháy mắt khóc!】

【trên lầu nói đến ta cảm giác hiện tại phải chết, Thương Tâm muốn chết. . .】

【ý trung nhân của ta là cái Cái Thế Anh Hùng. . . Được rồi, coi như không phải Cái Thế Anh Hùng cũng phải đến cưới ta à Đại Thánh!】

【ba ba hỏi ta vì cái gì khóc, ta nói ta gặp được chân chính Đại Thánh, sau đó hấn động tới tới nhìn, nhìn thật lâu, cũng khóc. . .】

【bởi vì bọn hấn cũng giống như chúng ta, đều tại chúng loại Đại Thánh trở về a. . .】

Khán giả thật tình bộc lộ, thật sâu đem Đường Tăng xúc động, hấn trầm mặc một lúc sau, đột nhiên cười cười, chuyển hướng kính đầu, nói: "Các người yên tâm, Đại Thánh là bần tăng đồ nhi, bần tăng tự nhiên hảo hảo đãi hấn." Cười xong, Đường Tăng biểu lộ kiên định, trích địa hữu thanh nói: "Bần tăng hướng các người cam đoan, nhất định sẽ làm cho các người nhìn thấy, chân chân chính chính Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không! Các người trong suy nghĩ Cái Thế Anh Hùng!"

'Huyền Tự Cửu Cửu đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Chúng ta sẽ cùng người cùng một chỗ, đợi đến Đại Thánh chân đạp Cân Đầu Vân, một cái cùng đầu cách xa vạn dặm cái kia ngày!"

'Tinh Diệu Thiên Khung đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Tuy nhiên dẫn chương trình a, không phải ta đã kích người, nhưng sự thực là, tại Tây Du Thế Giới bên trong, người ngay cả khi chiến năm căn bản tư cách đều không có, mà lại hiện tại người ngay cả ưu điểm lớn nhất đáng đẹp trai, cũng không bằng Đại Thánh, người lấy cái gì đến thực hiện lời hứa của người a."

Một đầu cao sáng kék xù khen thưởng tin tức, từ Đường Tăng trước mắt xẹt qua, ngôn ngữ vô cùng sắc bén, nhưng lại trực chỉ sự thật, không khỏi để Đường Tăng biểu lộ hơi âm trầm, há to miệng muốn nói điểm gì, nhưng lại nuốt trở về, mà đúng vậy lúc này, Quan Âm âm thanh đột nhiên tại đầu óc hấn vang lên.

【chủ ký sinh đạt được Tôn Ngộ Không quy thuận, phát động yêu quái cùng đối lấy hệ thống.】

Mới bởi vì thổ hào thiên không mưa đạn có chút tâm nhét Đường Tăng, tại nghe xong Quan Âm lời nói về sau, trước là hơi sững sờ, chợt trên mặt hiện ra vẻ mừng như điên, bận bịu mặt hướng kính đầu, nhanh chóng nói: "Như quả Quan Âm là nữ, bần tăng hiện tại khẳng định đã yêu nàng! Không đối gạt mọi người, ngay tại ba giây trước, bần tăng mở ra Quan Âm chức năng mới, hiện tại bần tăng có chút không thể chờ đợi, trước xem hết lại cùng các người nói."

Sau khi nói xong Đường Tăng không nhìn nữa phát sóng trực tiếp trong phòng bay tán loạn mưa đạn, trong đầu kêu gọi Quan Âm hệ thống.

Sau một khắc, khắp trời Sa Trần đột nhiên trống rỗng xuất hiện, từ trái phía bên phải bay là tả mà đến, dần dần tại Đường Tăng ngay phía trước ba mét vị trí, hình thành một cái Tivi LCD lớn nhỏ bằng.

Toàn bộ bằng bị một đầu đường dọc chia hai khối, bên trái là yêu quái hệ thống, phía bên phải vì đối lấy hệ thống.

Đường Tăng nghĩ nghĩ về sau, trước điểm tiến yêu quái trong hệ thống, phát hiện màn hình lại bị chia làm hai khối, bên trái vì quy thuận, phía bên phải vì hàng phục, trong đó quy thuận một cột bên trong, Tôn Ngộ Không tên danh liệt trên đó.

Điểm kích tên của hấn, một loạt số liệu nổi lên.

Tính danh: Tôn Ngộ Không

Chủng tộc: Linh Minh Thạch Hầu

Ngoại hiệu: Bật Mã Ôn, Mỹ Hầu Vương, Tề Thiên Đại Thánh

Tu vi: Yêu Thánh (trong phong ấn)

Thần thông: Tạm thời chưa có

Pháp bảo: Tạm thời chưa có

Độ thân mật: 60(hồi hột chi nộp)

Chú thích: Độ thân mật thấp hơn 50, đã về thuận yêu quái có thoát ly phong hiểm

"Độ thân mật?"

Đường Tăng ánh mắt ngưng tụ, hơi suy nghĩ một chút về sau, trong lòng vui vẻ: "Đã thấp độ thân mật sẽ có thoát ly phong hiểm, cao như vậy độ thân mật, cũng nhất định sẽ làm cho quy thuận yêu quái càng thêm trung thành tri tâm đi, như thế xem ra, muốn cứu vãn Đại Thánh, đề cao độ thân mật là bước đầu tiên, chỉ là không biết, như thế nào mới có thể đề cao, về đầu đến nghiên cứu một chút."

Tra xét xong Tôn Ngộ Không tin tức, Đường Tăng liền rời khỏi quy thuận bảng, lúc này hàng phục bảng không có vật gì, vô pháp xem xét, nhưng Đường Tăng dùng chân chỉ cúi đầu cũng biết nói, hàng phục hai chữ hàm nghĩa, đơn giản là dùng vũ lực cưỡng ép chinh phục.

Kết thúc yêu quái hệ thống xem về sau, Đường Tăng lui trở về chủ bảng, điểm kích tiến vào đôi lấy hệ thống, Thứ Cấp Logo từ dưới lên trên thay đổi dần hiện ra, cũng bị chia làm hai khối, bên trái Vi Thần thông, phía bên phải vi pháp bảo.

Đường Tăng đối thần thông tương đối cảm thấy hứng thú, cho nên trước tiến vào thần thông bảng.

Hàng trăm hàng ngàn thần thông, lấy từ yếu đến mạnh Thụ Bài liệt biểu sắp xếp phương thức, từng cái hiện ra ở Đường Tăng trước mắt.

Bên trái là thần thông tên, phía bên phải thì là thần thông giá cả.

Từ bên trên hướng bên dưới xem, Đường Tăng nhìn thấy rất nhiều Tây Du Thế Giới bên trong nổi tiếng, không biết tên thần thông, như sơ cấp Bồng Pháp, Đồng Bì Thiết Cốt, cửu ngư nhĩ hồ, nồn Khí Thành kiếm, mải cho đến Thất Thập Nhị Biến, Hóa Nhân Kim Tinh, Pháp Thiên Tượng Địa, Tam Muội Chân Hòa, cười mây đập gió, Tụ Lý Càn Khôn. .

Giá cả không phải trường hợp cá biệt, lấy Sơ Cấp Bồng Pháp rẻ nhất, chỉ cần 300 công đức.

Mà so sánh quý khá mạnh thần thông giá cả, thì đề Đường Tăng sau khi xem xong, nhìn không được ghen hòng nhìn trần trời, không còn dám tiếp tục xem xuống dưới, bởi vì thực đang đau lòng.

Điểm Công Đức, chính là Quan Âm hệ thống một cái trọng yếu thiết lập, nó có thể dùng khán giả khen thưởng, cùng hữu hiệu bình luận đến đôi lấy.

Khen thưởng một trăm Nhân Dân Tệ đôi lấy một điểm điểm Công Đức, hữu hiệu bình luận một ngàn đầu đôi lấy một điểm điểm Công Đức.

Cũng tức là nói, cho dù rẻ nhất Sơ Cấp Bồng Pháp, cũng phải ba vạn người dân tệ mới có thể đôi lấy, giá cả không ít, về phần hữu hiệu bình luận số, tại lúc đầu người xem ít tình huống dưới, cơ hồ có thể bỏ qua.

Xem hết thần thông liệt biểu về sau, Đường Tăng thoáng ưu thương một dưới, cảm thán một câu Lộ Mạn Mạn Kỳ Tu Viễn Hề về sau, liền rời khỏi thần thông liệt biểu, điểm kích tiến vào pháp bảo liệt biểu.

Đồng dạng là từ yếu đến mạnh liệt biểu sắp xếp.

Từ rẻ nhất Thiết Hoa bồng đến Kim Cô Bồng, Hàng Yêu Bảo Trượng, bên trên bảo phẩm Kim bá, Kim Cương Trắc, Từ Kim Hồ Lô cái này Đỉnh Cấp Pháp Bảo, chỉ cần là Tây Du Thế Giới bên trong đề cập, pháp bảo liệt biểu bên trong tất cả đều có, nhưng giá cả cùng thần thông không sai biệt lắm, đều phi thường cảm động, đề Đường Tăng xem hết muốn trộm trộm gạt lệ.

Tuy nhiên Đường Tăng rất nhanh liền thu lại tâm tình, bởi vì hấn trong lòng minh bạch, bằng vào phát sóng trực tiếp nội dung ưu thế, hấn tất nhiên có thể rất nhanh bắt được số lớn người xem, đến lúc đó bằng vào đôi lấy hệ thống, trở thành Tề Thiên Đại Thánh cái kia chủng loại cường đại tồn tại ở trong tầm tay, bởi vậy chỉ là suy nghĩ một chút, Đường Tăng liền nhìn không được kích động lên, thế nhưng là hấn suy nghĩ mới vừa vạn hiển hiện, Quan Âm âm thanh liền tại não hải vang lên.

"Chủ ký sinh vô pháp sử dụng đôi lấy thần thông cùng pháp bảo."

Đường Tăng sau khi nghe quá sợ hãi, thốt ra: "Vì cái gì?!"

"Ta là Quan Âm, ta quyết định."

Quan Âm bằng lãnh âm thanh, giống như là hương Đường Tăng trên thân rót một thùng băng Thủy, để Đường Tăng Do Nội Nhi Ngoại xuyên tim, ngay ngốc tại nguyên chỗ, trọn vẹn hai phút trôi qua, mới nhận mệnh giống như nặng nề thờ dài: "Được rồi được rồi, đã có Tề Thiên Đại Thánh làm đồ đệ, cần gì phải muốn đi chém chém giết giết đâu?"

Mặc dù trong lòng thoáng tiêu tan, nhưng Đường Tăng tâm tình vẫn như cũ rất kém cỏi, thế là rời khỏi Quan Âm hệ thống, một bộ sương đánh Cà tím giống như mặt hướng kính đầu, dùng gần như ni non âm thanh, đem yêu quái cùng đối lấy hệ thống sự tình, đơn giản hướng khán giả giải thích một phen.

Khán giả sau khi nghe xong, phát sóng trực tiếp ở giữa lập tức nổ, mưa đạn nhao nhao xoát lên.

【 ha ha ha, trách không được nguyên tác bên trong Đại Thánh thường thường rời khỏi đơn vị, nguyên lai là bởi vì độ thân mật không đủ? 】

【 quả nhiên là nghệ thuật bắt nguồn từ sinh hoạt mà cao hơn sinh hoạt! Viết hệ thống lại là thật! 】

【 ha ha ha ha Đường Trưởng Lão, xem ra ngươi tiếp xuống có bận rộn, nhanh đi cùng Đại Thánh liên lạc cảm tình đi, không phải vậy vạn nhất hấn nửa đường sinh khí chạy về Hoa Quả Sơn, ngươi không đã bắt mù sao? 】

【 a a a cái gọi là một ngày làm thầy cả đời làm cha, cha mẹ chi mệnh Môi giới chi ngôn, không biết đạo độ thân mật muốn đề cao đến bao nhiêu, Đại Thánh mới có thể đem ngươi trở thành sư phụ! Đến lúc đó ngươi hấn là liên có thể cho Đại Thánh chỉ định hôn phối đi? Tuyền ta tuyền ta, xin cho ta gả cho Đại Thánh! 】

【 ta cũng phải gả ta cũng phải gả! 】

【 đối đã có quy thuận cùng hàng phục hệ thống, cái kia Tây Hành trên đường những cái kia nhìn qua ăn ngon lắm lắm yêu quái , Đường trưởng lão là ăn đâu là ăn đâu vẫn là ăn đâu? 】

【 có thể đối lấy thần thông pháp bảo? Cái kia xem ra Đường Trưởng Lão, ngươi thật có thể bang Đại Thánh khôi phục thực lực đâu! Chờ mong a! 】

"Các ngươi làm sao không quan tâm quan tâm bản tăng đâu, vốn cho rằng bản tăng cũng có thể tu luyện, xem ra bản tăng nhất định phải làm hậu cần bảo hộ nhân viên." Đường Tăng đầu tiên là than thở một tiếng, về sau may mắn nói: "May mắn bản tăng không cần điểm Công Đức đối lấy, tài nấu ăn may và cái này Sinh Hoạt Kỹ Năng đúng vậy max cấp, nếu không mới là thật luống cuống."

【 666 Lục ta giống như nhìn thấy trên trời trâu đang bay. 】

【 Đường Trưởng Lão ngươi thế nhưng là tên hòa thượng a! Tài nấu ăn thế mà max cấp? Ta càng ngày càng xem không hiểu Đường Triều hòa thượng. 】

"Tốt tốt, bản tăng trước không cùng mọi người nói chuyện tào lao, mắt bên dưới chuyện trọng yếu nhất, là muốn dùng bản tăng nhân cách mị lực chinh phục Tôn Ngộ Không." Đường Tăng nắm chặt Quyển Đầu, thần sắc tự tin nói: "Chờ xem, hấn chẳng mấy chốc sẽ khóc gọi bản tăng sư phụ!"

Tiếng nói, Đường Tăng ngừng đầu ưỡn ngực cất bước hướng Tôn Ngộ Không.

Nhìn thấy Đường Tăng tràn đầy tự tin, đã tính trước đáng vẽ, khán giả đều bị chấn nhiếp rồi.

【 666 Lục ngồi chùng loại Đường Trưởng Lão trang bức! 】

【 mọi người ngồi vững vàng, lão tài xế phải lái xe! 】

Long Hành Hồ Bộ ở giữa, Đường Tăng rất nhanh liền tới đến Tôn Ngộ Không bên cạnh thân.

Lúc này Tôn Ngộ Không chính ngồi xổm ở bên dòng suối, lẳng lặng nhìn lấy hình chiếu bên trong mình, Đường Tăng đứng tại chỗ đứng một lát, gấp hấn không có đứng dậy dự định, liền một thanh khí đem lưng khom đến cùng, thay đổi nghiêm túc biểu lộ, không có chút nào cốt khí trở nên nịnh nọt, nói: "Đồ nhi a, ngươi nhất định đối bụng không, vô luận là trên bầu trời bay, mặt đất chạy, trong nước du lịch, ngươi muốn ăn cái gì, vì sư đều làm cho ngươi!"

Đường Tăng còn chưa dứt lời dưới, Tôn Ngộ Không lạnh buốt ánh mắt liền cất chém tới.

【 độ thân mật -1 】

Quan Âm bằng lãnh âm thanh vang vọng tại não hải lúc, phát sóng trực tiếp trên tấm hình cũng xuất hiện tươi vắn tự, cái này khiến Đường Tăng tâm can run lên, trán đầu nhỏ tiếp theo nhỏ mồ hôi lạnh, nhanh chóng suy tư một giây về sau, bận bịu đối giọng nói: "Ngộ Không a, tuy nhiên thân hình của ngươi hoàn toàn chính xác rất tốt, nhưng không mặc quần áo tóm lại sẽ lạnh đối không đúng? Bản tăng nhớ kỹ phía trước trong rừng có đầu lộng lẫy mãnh hổ, chúng ta đi đánh rụng làm cho ngươi thân y phục như thế nào?"

Bốn phía nhiệt độ tựa hồ tại hạ xuống, Tôn Ngộ Không ánh mắt như đao, từ Đường Tăng cổ cạo tới cạo lui, để Đường Tăng rung mình một cái.

【 độ thân mật -1 】

Đường Tăng mặt xoát một bên dưới liền trốn nhìn.

【 ha ha ha ha cười chết ta rồi, Đường Trường Lão a Đường Trường Lão, ta còn thực sự cho là ngươi muốn bắt nạt cách mạng lực chinh phục Đại Thánh đầu, kết quả không nghĩ tới thế mà giả bộ chó săn vuốt mông ngựa, kết quả còn vỗ mông ngựa trên đùi ha ha ha! 】

【 tiết đồ tiết đồ, bảo tồn hồ sơ đen ha ha ha! 】

【 vì cái gì Đường Trường Lão nói Đại Thánh không mặc quần áo? Mà ta nhìn thấy Đại Thánh là xuyên qua quần áo! Quan Âm Thần Cấp gạch men? ! 】

【 a a a a, Đường Trường Lão ngươi nhanh để Quan Âm bà gạch men đi, ta muốn nhìn Đại Thánh a a a! 】

Phát sóng trực tiếp thời gian như bị điện xoát lên bình phong đến, Đường Tăng không thèm quan tâm bọn này si nữ, chỉ là một mặt nịnh nọt nhìn lấy Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không mặt lạnh lấy nhìn Đường Tăng một hồi lâu, mới nói: "Gọi ta Tôn Ngộ Không."

Liên tục rơi mất hai điểm độ thân mật, Đường Tăng nào dám có dị nghị, liên tục không ngừng điểm đầu, "Được rồi Đại Thánh."

Tôn Ngộ Không nghe được Đại Thánh hai chữ, lạnh lùng thoáng nhìn Đường Tăng trừng mắt phản quang đầu trục, quay đầu đi, không nói thêm gì nữa, Đường Tăng lập tức nói lòng miệng khí, ngay sau đó về mặt tươi cười ân cần nói: "Đại Thánh, vậy là ngươi ăn cơm trước, vẫn là đi trước đánh Lão Hồ làm y phục đâu? Hoặc là cũng có thể đánh Lão Hồ nấu cơm ăn, thuận tiện làm y phục?"

Tôn Ngộ Không hồ nghi ngắm Đường Tăng một chút, nói: "Hòa thượng cũng ăn thịt? Ngươi sợ không phải cái giả hòa thượng đi."

Đường Tăng liên tục điểm đầu: "Bần tăng đúng vậy cái giả hòa thượng, không có tâm bệnh. . ."

Tôn Ngộ Không thu hồi nhãn thần, không trả lời lại, nói: "Chúng ta thuận sông đi."

"A?"

Đường Tăng sừng sốt một dưới, nhưng biết đạo lấy mình bây giờ cùng Tôn Ngộ Không độ thân mật, hỏi Tôn Ngộ Không hẳn cũng sẽ không nói, thế là điểm đầu đáp ứng nói: "Cái kia Đại Thánh ngươi chủng loại chủng loại bần tăng, bần tăng đi đem ngựa dắt tới liền đi."

Tôn Ngộ Không rất rõ ràng nghe được Đường Tăng lời nói, nhưng hẳn không có chủng loại Đường Tăng ý tứ, trực tiếp thuận rầm rầm chảy xuôi dòng suối nhỏ, hướng hạ du phương hướng đi đến.

Đường Tăng một người ủy khuất đi dẫn ngựa, vừa đi vừa chuyển đầu mặt hướng kính đầu hung dữ nói: "Gọi cái kia thối con khi chờ xem, chờ sẽ có một ngày độ thân mật trưởng đi lên, bần tăng liền để hẳn cho các ngươi nhảy thoát y vũ nhìn."

【 666 Lục Lục Đường Trường Lão tốt chí khí. 】

【 Đường Trường Lão chí hướng rộng lớn! 】

【 một trăm cái ủng hộ Đường Trường Lão! 】

【 áy Đường Trường Lão ngươi mặt làm sao tròn nhìn. 】

Khán giả vừa dứt lời, liền nhìn thấy phát sóng trực tiếp trên tấm hình xuất hiện một cái độ thân mật giảm năm tiêu chí, đầu tiên là sững sờ, về sau nhin không được cười ha ha.

Nhìn lấy bị ha ha ha ha xoát bình phong phát sóng trực tiếp hình ảnh, Đường Tăng sắc mặt một khổ, kếm chút liền khóc lên, lại làm như vậy xuống dưới, Tôn Ngộ Không sợ thực biết thoát ly đội ngũ, hẳn không còn dám loạn nói cái gì, chỉ có thể dắt ngựa, như cái ủy khuất Tiểu Tức Phụ Nhi, bước nhanh chạy đến Tôn Ngộ Không bên người, nhắm mắt theo đuôi xuôi dòng chảy xuống.

Theo hai người dần dần từng bước đi đến, Quan Âm chậm rãi đem kính đầu nâng lên, kéo xa.

Chỉ gặp phía sau hai người, một khối đóm đen U ác tính giống như cự đại nước bùn, sinh trưởng ở thâm một loại trên thảo nguyên, chính là năm trăm năm Ngũ Hành Sơn dấu vết lưu lại.

Làm khán giả nhóm ánh mắt chuyển hướng nước bùn lúc, một đạo vi phong đánh lấy Toàn Nhi thổi qua Đại Địa, hàng ngàn hàng vạn muôn hồng nghìn tía hoa cỏ, từ bùn trong đất dùng sức chui ra ngoài, trở nhánh nảy mầm cấp tốc nở rộ, đem Ngũ Hành Sơn dấu vết hoàn toàn xóa đi.

Nương theo phát sóng trực tiếp trong phòng tiếng kinh hô liên tiếp vang lên, con đường về hướng tây, cũng chân chính bởi vậy bắt đầu.

Chương 7: Tôn Ngộ Không người im miệng cho ta

Trời chiều như lửa bầu trời, thanh phong chấn thả lấy Bạch Vân, Ngưu Dương gọi tiếng quanh quẩn tại rộng lớn trên thảo nguyên, một đầu dòng nước từ phương xa uốn lượn mà đến, đầy đặc bảy cá thỉnh thoảng từ thanh tịnh thấy đáy trong nước ghé qua mà qua, chợt có vọt lên, tóe lên bọt nước Đóa Đóa.

Bên dòng suối, người khoác đồ thâm cà sa Đường Tăng chính nín lại dây thừng dắt ngựa, đi theo mặt không thay đổi Tôn Ngộ Không sau lưng, hần nâng lên nhìn về phía phía tây, Tàn Dương tức sắp xuống núi, mờ nhạt Dạ Vực bao phủ Đại Địa, tại phía sau bọn họ Đông Phương, Mạn Thiên Phồn Tinh chiếu vào Khê Thủy bên trong, như ngàn vạn điểm Huỳnh Hỏa lập loè nhấp nháy.

【tốt Mỹ đích phong cảnh, ta có thể tại dạng này thảo nguyên ngồi lên một ngày!】

【cảm giác mỗi một tránh đều giống như Tĩnh Tu sau tác phẩm!】

【loại cảm giác này nhưng thật tốt đẹp a, nhìn ánh chiều tà le lói, nhìn phương xa Quần Sơn, nhìn thiên không chiêm chiêm dừng chim qua, nghe bên chân Khê Thủy róc rách lưu.】

【Đường Trưởng Lão người đổi nghề khi du lịch dẫn chương trình đi!】

【truyền bá chủ thật là hạnh phúc. . .】

"Hạnh phúc?"

Đường Tăng Nhân Châu bên trên lật, bỗng nhiên dừng lại bước chân, chuyển hướng kính đầu, đề thấp thanh tuyến, cười khò nói: "Các người sợ là hiểu lầm bản tăng tình cảnh hiện tại, nơi này là Tây Du Thế Giới mà không phải Trái Đất, yêu ma hoành hành không phải ngoài miệng nói một chút, từ bản vừa rồi tăng trên đường đi phát hiện dã thú dấu chân đến xem, mảnh này trên thảo nguyên có quá nhiều hung tàn trình độ viễn siêu Phi Châu Hùng Sư Mạnh Thú, bản tăng hiện tại tuyệt đối ở vào mảnh này thảo nguyên chuỗi Thực Vật trong cùng nhất. . . Nghe xong những này các người còn cảm thấy bản tăng hạnh phúc a. . ."

【miệng Hồ! Có Tề Thiên Đại Thánh tại, rõ ràng toàn bộ thảo nguyên đều là người dự trữ lương!】

【lấy dẫn chương trình bị Quan Âm tăng cường sau thể chất, người nếu là tại trong cùng nhất, mọi người cũng chỉ có thể cho người làm sàn nhà.】

【chững chạc đảng hoàng nói vớ nói vẩn!】

【lại dã thú hung mãnh, có thể ngăn cản Đại Thánh một gậy?】

Đối Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không năng lực có vào trước là chủ khái niệm khán giả, phần lớn không có bả Đường Tăng lời nói coi ra gì, mà Đường Tăng trở ngại Tôn Ngộ Không ở bên, cũng không dễ mở miệng bả Tôn Ngộ Không hiện trạng giải thích cho khán giả nghe, cái này Tôn Hầu Tử tuy nhiên tu vi bị phong ấn, nhưng lỗ tai vừa vặn rất tốt khiến cho không được, Đường Tăng không dám mạo hiểm lấy đề độ thiện cảm lại ngã phong hiểm, đi sờ Tôn Ngộ Không nắm mốc đầu.

Đang khi nói chuyện, sắc trời càng ngày càng mờ, Đường Tăng ngắm nhìn bốn phía một chút về sau, nói: "Lập tức sẽ đêm xuống, bản tăng hiện tại nhất định phải tìm một cái an toàn điểm dừng chân, lại tìm ăn chút gì bổ sung Thể Lực."

【sư tử Đại Trượng: A a a a xong, sẽ ăn thịt Đường Tăng tới, mọi người chạy mau a!】

【rắn: Thiên thọ á! Đường Tăng tới, chớ ăn ta!】

【Ngưu Dương: Chúng ta vẫn là tranh thủ thời gian chạy đi!】

Khán giả nói chêm chọc cười, để Đường Tăng cảm thấy không thể nào, đối cảm động lấy một từ cũng có càng sâu lý giải, hần lung lay đầu hít miệng khí, đột nhiên nhìn thấy phía trước Tôn Ngộ Không dừng chân lại bước, về đầu nhìn về phía hần: "Người trên đường đi tại nói chuyện với người nào?"

Đường Tăng đầu tiên là sững sờ, chợt cảm thấy thụ sủng nhược kinh, hần không nghĩ tới giữa hai người dài đến ba giờ trăm mặc, lại là từ Tôn Ngộ Không dẫn đầu đánh vỡ.

Bất quá hần hần là bởi vì tò mò đi, nguyên lai hần cũng sẽ hiếu kỳ, Đường Tăng nội tâm cười cười, biểu lộ cũng rất nghiêm túc, nói: "Người xem."

Tôn Ngộ Không nhú mày, không hiểu nói: "Người xem?"

"Ây. . ." Đường Tăng hơi suy nghĩ một chút, nói: "Fan? Không đúng, Tín Đồ?"

"Người nói là tín đồ?" Tôn Ngộ Không chân mày nhíu chặt hơn, hần chuyển đầu nhìn thẳng Đường Tăng con mắt, nói: "Người muốn trở thành phật?"

Đường Tăng bị Tôn Ngộ Không thấy tâm lý hốt hoảng, có chút khản trương nói: "Không muốn a."

"Vậy người phải tin chúng làm cái gì?" Tôn Ngộ Không lông mày thoáng giãn ra, đem ánh mắt vận hướng trong suối.

Đường Tăng nghe vậy trong lòng dâng lên một trận ác thú vị, nói: "Cho người thăng cấp a!"

"Thăng cấp?"

Tôn Ngộ Không có chút mờ mịt, nhưng đối với cái này không quá cảm thấy hứng thú hần, không tiếp tục nhiều hỏi tiếp, mà phát sóng trực tiếp thời gian khán giả, nhưng bởi vì đối thoại của hai người đã cười đến không thành nhân dạng.

【 Đại Thánh: Ta hiện tại rất mộng bức, nhưng ta không nói. 】

【 Đại Thánh hiện tại nội tâm nhất định phi thường ngạo tào! Ta khả năng gặp được cái ngốc hòa thượng! 】

Đường Tăng không để ý tới khán giả, gặp cục diện khó xử bị đánh phá, liên tục không ngừng chạy chậm đến Tôn Ngộ Không bên người, cẩn thận từng li từng tí nói: "Đại Thánh, người thuận sông mà đi, là có chuyện trọng yếu gì? Như quả không là vô cùng trọng yếu lời nói, bằng không chúng ta sáng nay. . ."

Lời còn chưa nói hết, liền bị Tôn Ngộ Không cắt ngang: "Đến."

Nói chuyện thời điểm, Tôn Ngộ Không đưa tay phải ra ngón trỏ chỉ hướng trong suối.

Đường Tăng thuận Tôn Ngộ Không chỉ phương hướng nhìn lại, chỉ gặp Khê Thủy nhẹ như như gương sáng, đáy sông bùn cát hạt hạt có thể đếm được, từng đầu sâu Đá Từ giống như cây rong, đem một đỉnh tinh xảo Hồ Bì mũ quần quanh, ở trên mặt nước nhẹ nhàng đong đưa.

"Siết chặt?"

Đường Tăng nhìn thấy cái kia cái mũ về sau, đầu tiên là lấy làm kinh hãi, về sau chuyển đầu không hiểu nói: "Đại Thánh, vật kia ném đều ném đi, nhặt nó làm cái gì?"

Tôn Ngộ Không nghe vậy, thật sâu trên dưới đánh giá một phen Đường Tăng, hỏi: "Người tu vi rất cao?"

"Không có a."

Đường Tăng trong lòng một khổ, lung lay đầu.

"Vậy người có rất nhiều pháp bảo?"

Đường Tăng nghĩ nghĩ, lời kéo trên thân cả sa, lung lay trong tay Tích Trượng, để trượng thủ mười hai mai vòng tròn rầm rầm rung động, hơi giương thủ, mang theo chờ mong hỏi: "Người cảm thấy bản tăng trên người cả sa cùng trong tay Tích Trượng có tính không?"

Tôn Ngộ Không không lưu tình chút nào nói: "Tính là cái gì chứ, đi bả cái kia cái mũ nhặt lên, Đạo Khí đều ném, ta Lão Tôn đều không người phá của như vậy."

【 ha ha ha ha Đại Thánh thật ác miệng! 】

【 thật nghĩ phòng vẫn bỗng chốc bị Đại Thánh khinh bỉ Đường Trương Lão! 】

【 chắc chắc chắc, phá sản hòa thượng! 】

"Đạo Khí là cái gì?"

Đường Tăng nghe Tôn Ngộ Không, đầu tiên là ngượng ngập cười một tiếng, sau đó đột nhiên con mắt tỏa sáng.

Tôn Ngộ Không chuyển đầu, nhìn cũng không nhìn Đường Tăng, càng không nói lời nào.

Đường Tăng chờ giây lát, gặp Tôn Ngộ Không không còn phản ứng đến hần, cũng không sinh khí, trong nội tâm ngược lại Mỹ bắn ra bắn ra, hần thấy, có thể bị Tôn Ngộ Không coi trọng đồ vật, cái kia có thể là phạm vật a.

Đường Tăng lúc này thật nhanh kéo lên ống quần, đem chân phải vuron vào trong suối, Khê Thủy miễn cưỡng không có qua mắt cá chân, băng lãnh đâm cọt đến làm cho Đường Tăng rung mình một cái, thoáng thích ứng một sau đó, mới đưa chân trái cùng duỗi vào trong nước, từng bước một chậm rãi hướng đi Khê Thủy trung gian, thận trọng đem Hồ Bì mũ từ cây rong bên trong giải khai, ngay sau đó một mặt tham tiền bộ dáng vuốt ve Hồ Bì mũ, một lúc sau mới lưu luyến không rời đem Hồ Bì mũ thu lại, bỏ vào trong ngực tường kếp bên trong.

Thấp đầu thu Hồ Bì mỗi lúc, trong nước lặn dần ba quang vọt đến Đường Tăng, hẩn nhìn kỹ, chỉ gặp từng nhóm bầy cá chính đùng đưa trái phải lấy từ chân hẩn bên cạnh bơi qua.

Đường Tăng sắc mặt vui vẻ, quay người xông trên bờ Tôn Ngộ Không Đại Thánh hô nói: "Đại Thánh, đêm nay chúng ta ăn cá được hay không?"

Tôn Ngộ Không lạnh lùng thoáng nhìn Đường Tăng, nhàn nhạt điểm đầu.

Đạt được Đại Thánh đáp lại về sau, Đường Tăng lập tức chuyển hướng kính đầu, mừng rỡ tự tin nói: "Các ngươi chờ lấy, chờ một lúc bản tăng nhất định dùng ăn, để Đại Thánh tâm phục khẩu phục."

【 dẫn chương trình người liền khoác lác đi, coi như người bắt đạt được cá, người cái này đã ngoại hoang vu, lại muốn làm thế nào? 】

【 Đường Triều người không có Lạt Tiêu, khẩu vị nhất định thanh đạm đến ép một cái, ngậm lại đều không thấy ngon miệng! 】

"Hắc hắc, các ngươi đây liền có chỗ không biết."

Đường Tăng vừa mới đem tay áo kéo lên, vốn muốn lập tức bắt cá, nhìn thấy khán giả mưa đạn, đột nhiên hứng thú, cười giải thích nói: "Bản tăng hiện tại vị trí Đường Triều, đánh cá và săn bắt gió tức giận vô cùng thịnh, có một đạo vô cùng vô cùng nổi danh đồ ăn gọi 'Cát quái', cũng gọi cá lát, Sashimi, Sashimi.

Không sai, đúng vậy ngày liệu bên trong Sashimi, ở chỗ này bản tăng cho mọi người phổ cập khoa học một dưới, kỳ thực rb gai thân lúc đầu khởi nguyên từ Trung Quốc, sớm tại Cơ Xương Cơ Phát thời đại Chu Triều, Trung Quốc liền có ăn Sashimi ghi chép, phát triển đến Đường Triều lúc nhất là Hưng Thịnh, nhưng bởi vì Đường Nhân nhiều ở tại Nội Lục, cho nên đại lượng dùng ăn cá sạo, cá chép, phượng cá những này cá nước ngọt, ký sinh trùng dư thừa rb cá bước biển, cái này mới dần dần thất truyền."

【 ta đi? ! Nguyên lai chúng ta Trung Quốc mới là ăn Sashimi lão tổ tông? 】

Phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả chấn kinh vạn phần.

"Không sai, mọi người như quả cảm thấy hứng thú lời nói, có thể đi Baidu điều tra thêm, kỳ thực có rất nhiều Đường Thi, liền sinh động miêu tả Đường Nhân ăn Sashimi các loại tình huống, mà lại những này thi nhân tất cả mọi người quen thuộc, tỉ như Lý Bạch, Đỗ Phủ, Liễu Tông Nguyên, Vương Xương Linh, Mạnh Hạo Nhiên, Lý Thương Ẩn, Bạch Cư Dị."

【 như thế nào cũng không nghĩ đến a! Nguyên lai những này Thi Tiên Thi Thánh, giống như ta là ăn hàng? 】

【 Đường Trương Lão người hệ thống sẽ không có thể Baidu đi! 】

【 người đây mẹ nó đều biết đạo? 】

Đường Tăng cười hắc hắc nói: "Mọi người quên đến sao, bản tăng nhưng là Cực Hạn Vận Động lão đại, tay không leo núi chỉ là bản tăng bên trong một cái năng lực mà thôi, kỳ thực bản tăng vẫn là cái hoang dã Đầu Bóp, tại cuộc sống về sau bên trong, mọi người sẽ thường thường nhìn thấy bản tăng lộ thủ nghệ."

【 một cái Đường Triều tới hòa thượng lại là hoang dã Đầu Bóp? Ta càng ngày càng xem không hiểu hòa thượng! 】

Đường Tăng liên quan tới Sashimi tri thức phương diện hạ bút thành văn phổ cập khoa học, để phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả mở rộng tầm mắt, cũng để bọn hẩn đối Đường Tăng thân có cực cao tài nấu ăn chuyện này nhiều hơn mấy phần tin tưởng.

Sau đó Đường Tăng một bên tại thanh tịnh thấy đáy Khê Thủy bên trong mò cá, một bên cho khán giả phổ cập khoa học, bầu không khí vô cùng sôi ruột.

Cùng lúc đó, bởi vì Đường Tăng xuyên việt sự tình đã trải qua sơ bộ đạt được xác nhận, bởi vậy đại lượng người xem tràn vào đến phát sóng trực tiếp trong phòng, rất nhanh liền đạt tới một vạn người hạn mức cao nhất, kể đến sau vô luận như thế nào cũng chen không tiến vào, để Địa Cầu đám người bên trên vô cùng nóng nảy, bởi vậy đã dẫn phát quần chúng tiếng hô, để Đường Tăng nhanh thẳng cấp phát sóng trực tiếp ở giữa.

Đối với thẳng cấp phát sóng trực tiếp ở giữa chuyện này, Đường Tăng lại làm sao không nghĩ, nhưng cấp tiếp theo phát sóng trực tiếp ở giữa, cần trọn vẹn 10 ngàn điểm Công Đức mới có thể thẳng cấp.

10 ngàn điểm Công Đức cái kia chính là một trăm vạn người dân tệ, cái này khiến Đường Tăng đi đâu trộm cắp ăn cướp a! Cho nên tạm thời chỉ có thể trước dạng này, tuy nhiên lấy trước mắt phát sóng trực tiếp ở giữa hỏa nhiệt trình độ, điểm Công Đức sớm muộn sẽ trưởng lên, bởi vậy Đường Tăng ngược lại cũng không phải rất gấp.

Bởi vì bị Quan Âm tăng cường thể chất quan hệ, Đường Tăng Bạo Khởi như thiểm điện, nhẹ nhõm liền đem từng đầu trượt không trượt tay cá nhỏ bắt được, trong nháy mắt liền có hơn ba mươi con cá bị hẩn ném lên bờ, hẩn không rõ ràng Tôn Ngộ Không khẩu vị, thể là xoay người sang chỗ khác muốn hỏi hỏi hẩn, nhưng làm hẩn quay người mặt hướng bờ sông lúc, nhưng lại kinh ngạc phát hiện, trên bãi cỏ lại một con cá đều không có.

Đường Tăng tròn mắt hốc mồm chuyển đầu nhìn chung quanh, tìm nửa ngày không có tìm được, sau cùng mới nhìn hướng Tôn Ngộ Không: "Bản tăng gãi

cá đâu?"

Tôn Ngộ Không một mặt lạnh lùng, nói: "Đã ăn xong."

Đường Tăng nghe vậy như bị sét đánh, một mặt mòng ép nhìn lấy Tôn Ngộ Không, trầm mặc một lúc lâu sau, hần mới nâng trán nói: "Không xử lý một bên dưới trực tiếp ăn sống sao? Mà lại . . Xương cá người cũng không ngon?"

Tôn Ngộ Không kinh ngạc nói: "Ăn cá còn muốn nôn xương cá?"

"Cái này. . ."

Đường Tăng bị Tôn Ngộ Không trả lời kinh hãi, trợn vện nửa ngày nói không ra lời.

Phát sóng trực tiếp thời gian người xem cũng là im lặng, lúc này Tây Du lão đại Nam Cung nổi lên nói: "Tôn Ngộ Không từ nhỏ ở Hoa Quả Sơn lớn lên, Xan Phong Âm Lộ, về sau lại đi Phương Thôn Sơn học nghệ, Bồ Đề lão tổ thuộc về Đạo Giáo, không ăn thịt cá cực nhọc thói chi vật.

Hần khi Yêu Vương cùng Bát Mã Ôn cái kia mấy năm, cả thiên hòa yêu quái mã phu nhóm lẫn lộn cùng một chỗ, thức ăn đoán chừng cũng rất tùy tiện chấp nhận, đại khái chỉ có Đại Náo Thiên Cung lúc, tại Bàn Đào Yển bên trên mới ăn tươi nuốt sống nếm chút mỹ thực, nhưng say mềm tình huống dưới, hẳn là không từng ra cái vị đạo đến, liền bị Như Lai Phật Tổ trấn áp tại Ngũ Hành Sơn hạ, không hiểu rõ mỹ thực rất bình thường."

"Kể từ đó, bản tăng chẳng phải là có thể sử dụng mỹ thực chinh phục hẳn!"

Xem hết Nam Cung, Đường Tăng nhin không được kích động.

Cái này suy nghĩ dâng lên sau liền rớt cuộc át không chế trụ nổi, trong đầu tất cả đều là Tôn Ngộ Không đắm chìm trong tay hần bên dưới thức ăn ngon hình ảnh, con mắt không khỏi tỏa sáng.

Mà đang lúc Đường Tăng ý nghĩ kỳ quái thời điểm, một mực lẳng lẳng đứng tại bên bờ Tôn Ngộ Không, đột nhiên một tay lấy Đường Tăng treo ở Bạch Long Mã trên người Cửu Hoàn Tích Trượng cầm lên đến, sau đó lớn cất bước, như như gió xông vào Khê Thủy bên trong hướng hạ du chạy đi, đặt chân lúc dẫm đến mặt nước bành bành vang lên, Thủy tứ tán bắn tung tóe.

Đường Tăng cùng khán giả đều bị Tôn Ngộ Không động tĩnh giật nảy mình, cái trước do dự một giây về sau, lập tức vung vẩy hai chân đi theo Tôn Ngộ Không chạy.

Tại Tôn Ngộ Không chạy vội trên đường, thủy vị dần dần sâu, rất nhanh liền đem toàn thân bao phủ, khi Tôn Ngộ Không hoàn toàn biến mất ở trong nước sau ước chừng mười giây đồng hồ, một vòng xoáy khổng lồ dưới đáy nước đột ngột thành hình, cự đại sức lôi kéo đem chung quanh tôm cá cây rong cuốn vào trong đó, nhưng mà toàn bộ Dị Tượng mới tiếp tục không đến năm giây, liền giống khí cầu nổ tung, bỗng nhiên trừ khử vô hình.

Mà lúc này Đường Tăng khoảng cách Tôn Ngộ Không còn có hơn 30m xa.

Nhìn thấy vòng xoáy quỷ dị hiện ra lại biến mất, Đường Tăng trừ trừ mấy giây sau, bắt đầu chậm dần bước chân, mà liền hần vừa mới chậm hạ thân thời điểm, một vòng lớn đột nhiên từ Thủy bên dưới hiển hiện, tại Mộ Quang chiếu rọi bên dưới nổi lên điểm điểm vẩy ánh sáng, Đường Tăng tập trung nhìn vào, cái kia tựa hồ là vẩy cá.

Cái này vẩy vật nhanh chóng lên cao, ngắn ngủi hai giây thời gian, liền triệt để phơi bày ra, đúng là một đầu đủ có trưởng thành Tăng Ngao lớn nhỏ Cự Ngư.

Nhìn thấy Cự Ngư trong chớp mắt ấy, Đường Tăng đồng tử xiết chặt, lông tơ trong nháy mắt nổ lên.

"Ngọa tào! Yêu quái!"

【 ta đi! Cá lớn như thế! 】

【 đều thành tinh đi! 】

【 Đường Trường Lão người còn không mau chạy! Chờ lấy bị cá ăn a! 】

Tại phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả vẫn ở tại chán kinh trạng thái lúc, Đường Tăng lại bắt đầu lo lắng lên Tôn Ngộ Không đến, nhưng hần suy nghĩ vừa mới hiển hiện, liền nhìn thấy Cự Ngư lại lần nữa lên cao, miệng cá chỗ bị một cây kim hoàng sắc Tích Trượng chống đỡ, chậm rãi đỉnh đi lên, về sau một cái vai khiêng Tích Trượng bóng người hiển hiện, chính là ướn nhẹp Tôn Ngộ Không.

【 làm ta sợ muốn chết! 】

【 nguyên lai Đại Thánh muốn đi đánh cá tinh! 】

【 u a, có ngư tinh! Xem ra Đường Trường Lão có thể sớm khai trai! 】

Ngắn ngủi mấy giây nội tâm tình thay đổi rất nhanh, để Đường Tăng Nhịp tim đập hơi nhanh, chân có chút như nhũn ra, trợn vện một hồi lâu mới khôi

phục lại, mà thần trí khôi phục về sau, Đường Tăng chuyện thứ nhất, chính là dò xét Cự Ngư quái.

Không quan sát không sao, cái này nhìn qua xem xét có thể thực để hấn kinh hi vạn phần: "Đây là điều ngư?!"

【 Đường Trưởng Lão, điều ngư là cái gì? 】

【 nhìn Đường trưởng lão biểu lộ, giống như ăn ngon lắm bộ dáng! 】

Nhìn thấy khán giả nghi vấn mưa đạn, Đường Tăng chuyển hướng kính đầu, hưng phấn nói: "Tại đại đa số người trong mắt, khả năng Tam Văn Ngư liền thay mặt biểu Sashimi, ý tưởng này lắm to! Kỳ thực làm cá bên trong Chi Vương đình cấp trần tươi điều ngư, mới là lão tham ăn trong suy nghĩ vị ngon nhất gai thân Thịnh Yên!

Từ nơi này đầu điều ngư Đại Tiểu đến xem, nó chỉ ít mấy trăm tuổi, trên địa cầu không có khả năng xuất hiện, cho dù xuất hiện quốc gia cũng không có khả năng để cho người ta ăn, bất quá bây giờ bản tạng tại Tây Du Thế Giới, mà hấn lại bị Đại Thánh đánh chết, bản tạng bất đắc dĩ chỉ có thể ăn mất nó!

Đây cũng là vì giúp hấn thực hiện sau cùng đồ biến giá trị!"

Đang cấp khán giả sau khi giải thích xong, Đường Tăng đột nhiên dừng lại, hơi do dự một hai giây, vừa rồi tiếp tục nói: "Không có gì ngoài điều ngư tinh bản thân mỹ vị bên ngoài, lúc trước Quan Âm cũng nói, bản tạng ban đầu Đại Lễ Bao khen thưởng, muốn tới ăn yêu lúc mới có thể hiển hiện, hi vọng Quan Âm đừng cho bản tạng thất vọng."

Bởi vì có leo núi lúc thể chất tăng nhiều vết xe đổ, khán giả đối với ban đầu Đại Lễ Bao năm chữ hết sức cảm thấy hứng thú, tại Đường Tăng sau khi nói xong lập tức có mưa đạn xoát bình phong.

【 ta đoán Đường Trưởng Lão ăn yêu quái về sau sẽ có Đức Lỗ Y biến thân, có cùng sao? 】

【 ta thêm Ngũ Mao! 】

【 phi, khẳng định là chúng ta bộ lạc Shaman! 】

【 666, trên lầu mau trở lại Phi Châu Đại Lục a, Tù Trưởng gọi người về nhà ăn cơm á! 】

【 các người nói có phải hay không là giác tính Vũ Hồn a! Đã ăn xong thêm Hồn Hoàn! 】

Khán giả các loại suy đoán, để Đường Tăng không biết nên khóc hay cười, nhưng làm một cái đối mỹ thực có cực sâu tình cảm Đầu Bếp, hấn hiện tại toàn thân tâm đều tại điều ngư tinh bản thân bên trên, mà không phải ban đầu Đại Lễ Bao.

Hấn ánh mắt hỏa nhiệt như ác lang để mắt tới dê, nhưng vai khiêng điều ngư tinh, chậm rãi liên quan Thủy Thượng bờ Tôn Ngộ Không, lại phảng phất không nhìn thấy Đường Tăng ánh mắt nóng bỏng, chỉ gấp hấn hưng hăng đem Cửu Hoàn Tích Trọng từ điều ngư tinh miệng bên trong rút ra, nhìn cũng không nhìn ném ở một bên, ngay sau đó ngồi xếp bằng trên đất, một tay nâng cá đầu một đầu nâng đuôi cá, chôn bên dưới đầu lại muốn bắt đầu trực tiếp ăn sống.

Cử động này lập tức để Đường Tăng trợn mắt hốc mồm

"Phung phí của trời, phung phí của trời a!"

Đường Tăng bị tức giận đến toàn thân phát run, hai mắt nhìn chòng chọc vào Tôn Ngộ Không, tâm lý bắt đầu tiến hành lên kịch liệt tư tưởng đấu tranh tới.

Mất thấy Tôn Ngộ Không miệng khoảng cách thân cá càng ngày càng gần, vừa nghĩ tới có thể xưng Tiên Trân điều ngư tinh liền muốn như thế bị lãng phí hết, hấn rốt cục nhịn không được bỗng nhiên rống to lên tiếng: "Tôn Ngộ Không người im miệng cho ta!"

Tiếng rống như sấm, cồn đăng tứ phương, chấn nhiếp Hoàn Vũ.

Cái này vừa hô, bả phát sóng trực tiếp trong phòng người xem đều muốn sợ choáng váng.

Cái này vừa hô, cũng làm cho Tôn Ngộ Không bỗng nhiên ngừng cúi xuống đầu, chậm rãi xoay qua đầu, Kim bên trong mang đồ con mắt, ngó nhìn hướng Đường Tăng hai mắt.

'Huyền Tự Cửu Cửu đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Xong, chúng ta tiếp xuống đại khái liền có thể nhìn thấy ăn sống thịt Đường Tăng món ăn này."

'Lư Hóa đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Dạng này đi Tây Thiên, cũng vẫn có thể xem là một loại Phương Pháp a. . ."

'Thiên không đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Nguyễn Đường Trưởng Lão yên nghỉ. . ."

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Khỉ miệng đoạt thức ăn Đường Tam Tạng

【chấn kinh! Đường Đại tên tăng lại vạn chúng nhìn trừng trừng chỉ bên dưới làm loại sự tình này! 】

【mấy chục năm sau Đường Trưởng Lão dần dần già đi, mỗi lần nói đến hôm nay lúc này, hẳn đều kích động đến muốn từ Xe lăn đứng lên! 】

【nguyện Thiên Đường không có thống khổ, nguyện trên hoàng tuyền lộ có người cùng ngươi làm bạn! 】

【1.3 tỷ Trung Quốc đều kinh hãi, Đường Tam Tạng nguyên nhân cái chết lại là... 】

Phát sóng trực tiếp trong phòng hơn vạn tên người xem, tất cả đều tại không tìm không phải chế nhạo, cơ hồ không ai chân chính lo lắng Đường Tăng sinh mệnh an toàn.

Bởi vì tại bọn họ có hữu trong quan niệm, Tây Du Ký bên trong Tôn Ngộ Không, đã sớm bị Như Lai Nhất Chương đánh nát kiêu ngạo, bị Huyền Trang dùng siết chặt ma diệt không bị trói buộc, năm trăm năm, cũng đem Đại Náo Thiên Cung Tề Thiên Đại Thánh, biến thành cái kia lo trước lo sau, có khổ khó nói Tôn Hành Giả.

Nhưng trên thực tế Đường Tăng trước mặt chân chính Tôn Ngộ Không đâu?

Năm trăm năm trấn áp, tuy nhiên để linh hồn của hắn bị thật sâu kiềm chế, nhưng từ hắn lúc trước thoát khốn mà ra sau bản năng biểu hiện đến xem, hắn vẫn như cũ kiêu ngạo bất thuần, không giảm kiêu ngạo, lại trên đầu không có siết chặt, thể xác tinh thần chưa bị trói buộc, hắn vẫn là cái kia sinh ra tự do Mỹ Hầu Vương.

Bởi vậy Tôn Ngộ Không nhìn chằm chằm, để Đường Tăng cảm thấy hoảng sợ, như rơi vào trong hầm băng, có ngàn vạn cây Băng Châm tại nhói nhói da của hắn.

Lúc này hắn đối cứng mới cử chỉ lỗ mãng cảm thấy vạn phần hối hận, nhưng nói ra như giọt đi ra Thủy, nước đổ khó hút.

Trái tim của hắn tựa như Công Thành Chùy tại va chạm thành môn, phát ra âm âm tiếng vang, chẳng những không đều đều, mà lại một lần vang lên một lần, huyết dịch tăng tốc lưu động để bộ mặt hắn sung huyết, phần lưng bị mồ hôi thấm ướt.

Ánh mắt của hắn lấp lóe, không ngừng tại Tôn Ngộ Không cùng điều ngư tĩnh ở giữa du tẩu, đang do dự xoắn xuýt một lúc sau, nội tâm bỗng nhiên quét ngang, bỗng nhiên chuyển hướng kính đầu, biểu lộ giống như Kim Cương Hộ Mục: "Dù sao dù sao đều chết! Cái kia bản tăng tình nguyện có tôn nghiêm chết!"

【Đường Trưởng Lão, xúc động là ma quỷ, xúc động là Cồng tay, cũng là một bộ xiềng chân, là vĩnh viễn ăn không hết hối hận được a! 】

【Đường Trưởng Lão ngươi kiềm chế một chút con a, ngươi nếu như bị đánh chết, ai cho chúng ta phát sóng trực tiếp bên trên Tây Thiên a! 】

【Đường Trưởng Lão, bản tăng cũng là hòa thượng, xem ở ta hai là đồng hành phân thượng, bản tăng khuyên ngươi Khổ Hải Vô Nhai quay đầu là bờ, Phóng Hạ Đồ Đạo, Lập Địa Thành Phật, không phải vậy một hồi Tôn Ngộ Không động thủ, chúng ta nhưng ngăn không được a! 】

"Các ngươi không cần nói nhiều, bản tăng tâm ý đã quyết!"

Đường Tăng thần sắc kiên quyết nói xong này câu về sau, cắn răng một cái giậm chân một cái, hung dữ quay người, cư cao lâm bên dưới nhìn hằm hằm ánh mắt bằng lãnh Tôn Ngộ Không, phần nộ gào thét lên tiếng: "Bản tăng không phải nhằm vào ngươi, bản tăng chỉ muốn nói cho ngươi, từ ngươi xuất sinh đến bây giờ ăn đồ vật, tất cả đều là cay gà! Tại nhận biết bản tăng trước đó, bản tăng có thể cho ngươi như thế ăn! Nhưng nhận biết bản tăng về sau, bản tăng quyết không cho phép ngươi như thế giày xéo mình!"

Hắn hai mắt trợn lên giận dữ nhìn, gân xanh trên trán theo hắn to khoẻ hô hấp một trống vừa tăng, biểu lộ như là ưu nhã Bạch Miêu bỗng nhiên thét chói tai vang lên lộ ra sắc nhọn răng nanh.

Đường Tăng gầm thét về sau, to khoẻ hô hấp tựa hồ trở thành giữa thiên địa duy nhất âm thanh.

Mới đầu cái này hô hấp nhanh như kéo ống bễ, nhưng dần dần, lại chuyển biến làm nhanh chóng nức nở.

Phát sóng trực tiếp trong phòng người xem, chính là bởi vì Đường Tăng gầm thét mà trợn mắt hốc mồm, đang nghe tiếng nức nở lúc, cũng nhận không

được kinh ngạc, thấy lại hươu Đường Tăng lúc, chỉ gặp hần tức giận biểu lộ chính chậm rãi đổ dưới, trở nên bị thương đau thương, đồng thời hơi ngáng đầu, nhắm mắt lại, gắt gao cắn chặt răng, nâng lên quai hàm bang, tựa hồ tại cố nén cái gì.

Thật lâu, Đường Tăng mới chậm rãi thấp bên dưới đầu, hốc mắt ửng đỏ, nhẹ nhàng nhìn về phía Tôn Ngộ Không, phảng phất dùng hết toàn thân khí lực giống như, thấp giọng nỉ non lên tiếng: "Người thế nhưng là bản tăng trong suy nghĩ Đại Anh Hùng a, người thế nhưng là Tề Thiên Đại Thánh... Tôn Ngộ Không a..."

Phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả, nhìn thấy Đường Tăng từ gào thét đến mức nở, lại đến hốc mắt ửng đỏ nỉ non một hệ liệt chuyển biến, tất cả đều bị kinh hãi, ngăn cản cả người, cho dù biết đạo hần là đang diễn trò, vẫn như cũ nhìn không được cái mũi chua chua, tâm lý trên dưới lẫn lộn khó chịu.

Bọn hần cố nén tâm tình bị thương, thuận Đường Tăng ánh mắt, nhìn về phía một mực biểu lộ băng lãnh ngồi xếp bằng trên đất Tôn Ngộ Không, đã thấy cái kia Trương Nhượng người không nhìn được nghĩ phạm tội trên mặt, không có bất kỳ cái gì biểu lộ.

Bầu không khí trong lúc nhất thời có chút xấu hổ, trầm mặc ở giữa, khán giả tựa hồ nghe đến Đường Tăng cái kia bởi vì hoảng sợ mà tăng tốc tiếng tim đập.

Trộn vụn qua một hồi lâu, Đường Tăng nhịp tim đã nhanh như lời cổ, Tôn Ngộ Không biểu lộ mới chậm rãi nông rộng xuống tới, tại Đường Tăng khăn trương nhìn chăm chú dưới, quay người đem cá chậm rãi thả dưới, lạnh nói: "Người tới."

Như chìm sợ cảnh cong như vậy Đường Tăng, đang nghe Tôn Ngộ Không nói chuyện trong nháy mắt đó, toàn thân như bị điện giật, như được đại xá, vừa rồi căng cứng thân thể, bỗng nhiên như nhũn ra, kém chút té ngã trên đất, tâm can đều đang phát run: "Mẹ nó! Vừa rồi hù chết bản tăng, cuối cùng viên hời đến rồi!"

Tại Tôn Ngộ Không câu kia lạnh như băng tiếng nói rơi bên dưới một lúc sau, phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả vẫn như cũ ghen hòng nhìn trân trối, miệng không thể nói, mãi cho đến Tôn Ngộ Không buông lỏng thân trên, thẳng tắp đổ vào trong bụi cỏ, hai tay khoanh tại sau đầu, nhắm mắt chợp mắt thời điểm, bọn hần mới là âm vang bạo phát.

【ngọa tào! Oscar thiếu Đường Trương Lão một cái Ảnh Đế a! Năm này đầu hòa thượng diễn kỹ đều so ta cái này diễn viên tốt! 】

【 ai, nguyên lai trên đời này thực sự có người, có thể tại trong vài phút, bả mình sống thành người khác. 】

【 Đường Trương Lão xuyên việt trước là chuyên nghiệp không biết xấu hổ Biểu Diễn Nghệ Thuật nhà đi! 】

【 Đường Tăng nội tâm: Khi ba ba, cho ta chút mặt mũi, quên đi thôi! 】

【 Tôn Ngộ Không nội tâm: mdzz người này đánh mặt ta! Nội tâm cực kỳ khí nhưng vẫn là phải gín giữ mỉm cười. 】

Tuy nhiên phát sóng trực tiếp trong phòng các loại 'Tán dương' mưa đạn xoát đầy bình phong, nhưng Đường Tăng lại một mặt lạnh nhạt chẳng hề để ý, làm một cái kiếp trước chuyên tấn công Cực Hạn Vận Động dài đến mười hai năm lão đại, nhân sinh của hần nhưng không thiếu hụt sẽ chỉ hô 666 cá ướp muối, ngược lại là bởi vì chính mình bỗng nhiên biến thành hô 666 cá ướp muối, có chút không quen.

Chỉ gặp hần từng bước một cẩn thận từng li từng tí chuyển đến Tôn Ngộ Không bên cạnh, ngồi xổm người xuống dùng tay trái níu lại điều ngư tình đuôi cá, chậm rãi đưa nó kéo qua một bên.

Tại kéo lấy thời điểm, Đường Tăng cảm thấy lực cản, về đầu nhìn một cái, phát hiện điều ngư tình bị kéo động chỗ, thậm chí tảng đất trực tiếp bị thật sâu cày lên, mà vậy cá lại là một mảnh chưa rơi.

Đang cảm khái Đường Tăng diễn kỹ khán giả, lập tức có bộ phận bị chuyển di chú ý.

【 con cá này vậy so đao còn lợi a? 】

【 đừng nói phiền cá, Đường Trương Lão người dự định làm sao phá vậy? 】

"Chỗ lấy các người coi là, bản tăng trong bao quần áo đựng những thứ gì?"

Đường Tăng đầu tiên là không đáp, nhẹ nhàng đem điều ngư tình lôi kéo đến sẽ không nhao nhao đến Tôn Ngộ Không khu vực an toàn về sau, vừa rồi mặt hướng kính đầu cười hắc hắc, đi mau hai bước đem nặng nề Bao Phục từ thân ngựa bên trên lấy dưới.

Cũng không nhìn tới khán giả trả lời, phối hợp đem một trương vải trắng bày ra tại đất, về sau đem từ Trương An mang tới dưa, bầu canh, cái xiên, món ăn, đồ ăn tẩm, các loại gia vị bình đặt ở vải trắng bên trên.

Chính đang điên cuồng xoát bình phong đoán khán giả, khi nhìn đến Đường Tăng lấy ra đồ vật về sau, nhìn không được lâm vào khắp lớn lên trầm mặc, thẳng đến bọn hần nhìn thấy Đường Tăng từ trong bao quần áo lấy ra một bả lạnh lóng lánh ngắn chuỗi Giới Dao lúc, rốt cục cũng nhìn không được nữa.

【 Đường Trương Lão người vì sao không trực tiếp mang một cái nhà bếp lên đường? 】

【 Đường Trương Lão ta liền hỏi người, người tính cái gì hòa thượng? 】

【 người hãy thành thật nói cho ta, người đến cùng muốn đi Đại Lôi Âm Tự lấy Tây Kinh, vẫn là đi lấy Tây Thiên thực đơn, nâng trán... 】

【 dẫn chương trình người quả nhiên là cái giả hòa thượng! 】

Không nhìn khán giả đối với hân đậu đen rau muống, Đường Tăng khẽ vuốt trong tay Giới Dao, nói: "Chuôi này Bách Luyện Tinh Cương Giới Dao, chính là ngự huynh đặc địa vì bản tăng chỗ rèn, thổi tóc tóc đứt chém sắt như chém bùn, dùng để đi điều ngư tinh vảy cá, không tại lời nói dưới."

Tại Đường Tăng triển lãm Giới Dao lúc, khán giả tất cả đều nhìn thấy, này Giới Dao lưỡi dao thân như gương, lạnh khí um tùm, mũi dao chỗ hình như có hàn quang đang không ngừng lưu động, không giống Phàm Vật.

Nhưng vừa nghĩ tới Đường Tăng phải dùng nó đến thái thịt phiến cá, liền nhìn không được đỡ khốc đỡ cười.

Đang cấp người xem giới thiệu xong Dao Cự về sau, Đường Tăng tay trái thuận thực chuyển động chuôi dao, thân dao tại hân tu lớn lên đầu ngón tay tung bay vài vòng về sau, ổn ổn định lại, Kỳ Thủ chỉ linh hoạt độ để khán giả âm thầm tắc lưỡi, hân nâng lên đầu mặt hướng kính đầu, nói: "Phía dưới liền để bản tăng cho mọi người biểu thị như thế nào đi vảy cá."

Đứt lòi, hân tay trái ấn ở thân cá, giờ tay chém xuống ở giữa, từng mảnh từng mảnh vảy cá liền như hoa tuyết giống như bay lên, chậm rãi bay xuống tại bích lục trong mặt cỏ.

Đồng thời hân trên miệng không ngừng: "Cắt quái món ăn này tại Đường Triều, không chỉ có là một loại mỹ thực, đồng thời cạo vảy phiến cá quá trình, cũng là một loại cực kỳ thưởng thức giá trị biểu diễn, cắt quái bình thường có hai loại cắt pháp, theo thứ tự là phiến mỏng cùng tia đầu, cái trước muốn mảnh mỏng như hoa tuyết, cái sau thì phải trường như găm sợi, vừa rồi coi xong Mỹ."

"Mặt khác bản tăng đang cấp mọi người phổ cập khoa học một cái Tiểu tri thức, kỳ thực đại danh鼎鼎 Tào Tháo kỳ thực cũng rất thiện trường làm Sashimi, Tào Tháo tập trung có một thiên cá phổ, đúng vậy chuyên môn giới thiệu Tào Tháo làm cá tâm đắc, mọi người có thể tìm kiếm nhìn."

Đường Tăng đang khi nói chuyện, vảy cá như mưa bay tán loạn rơi dưới, tứ tán xếp trên mặt đất, dần dần lộ ra điều ngư phản sắc thịt mềm, sung mãn trơn bóng, mơ hồ thông sáng, để người xem nhìn nhìn không được thẳng nuốt miệng Thủy.

Cá mặc dù Cự, nhưng ở Đường Tăng thuận thực dao công dưới, vảy cá rất nhanh liền bị hoàn toàn loại bỏ.

Hoàn toàn khử trừ vảy cá về sau, Đường Tăng tay trái không ngừng, từng mảnh từng mảnh mỏng như cánh ve, có thể thông sáng Sashimi, vẽ ra trên không trung một đạo duyên dáng đường vòng cung, ba ba rơi vào vài trắng bên trên trắng xanh đan xen mâm sứ bên trong.

Sashimi rơi bên dưới lúc, cực phục quy luật chồng chồng lên nhau, tầng tầng lớp lớp giống như là một tòa Kim Tự Tháp.

Làm khán giả nhóm chú ý lực tập trung ở trong mâm lúc, tất cả đều ngạc nhiên phát hiện, tại điều ngư phiến mặt ngoài vậy mà hiện ra tầng một nhàn nhạt Băng Tinh, sáng đến có thể soi gương, thậm chí có hàn khí chậm rãi phiêu khởi, có loại mê người mùi thơm bay vào Đường Tăng trong mũi.

Khán giả tất cả đều tròn mắt hốc mồm.

【 ngọa tào! Đường Trương Lão dao công này đơn giản tuyệt! 】

【 mắt chó của ta bị Lượng Hạt, đây chính là độc thân hai mươi tám năm thực lực? ! 】

【 mẹ của ta ơi! Cái này Sashimi đang phát sáng? ! Nguyên lai tuổi thơ truyện tranh không phải gạt người! 】

【 cái này bày bàn tốt nhìn quen mắt a! Còn có cái kia hàn khí, không phải là Trung Hoa Tiểu Đương Gia bên trong liệt băng tươi điều núi a? ! 】

"Bản tăng đích thật là dựa theo liệt băng tươi điều núi đến bày bàn, nhưng cùng Rennes dùng Bắc Thần Thiên Lang lưỡi dao ướp lạnh khác biệt, bản tăng trước mặt điều ngư tinh đã tu luyện thành tinh, bản thân Tinh Hoa hoàn toàn khóa tại trong thịt, cái kia phiêu khởi hàn khí chính là Tinh Hoa sắp xói mòn dấu hiệu, cho nên bản tăng nhất định phải lập tức đem ăn hết mới được." Đường Tăng con mắt cơ hồ đang phát sáng: "Bản tăng đã không kịp chờ đợi muốn phải biết, Tây Du Thế Giới bên trong tu luyện thành tinh điều ngư, đến tốt cùng sẽ là thế nào mỹ vị."

Đứt lòi về sau, Đường Tăng đem Giới Dao đặt ở một bên, từ vài trắng bên trên vẽ lên Bạch Ngọc dưa, nhanh chóng vuron vào mâm sứ, kẹp lên một khối Băng Tuyết giống như điều ngư phiến, nhẹ nhàng thả trong cửa vào, chậm rãi nhắm mắt lại.

Thuần túy điều ngư phiến để vào miệng về sau, lập tức có một loại kỳ diệu rét lạnh vị đạo, phảng phất giác hút giống như kích thích Đường Tăng lưỡi đầu, để hân muốn ăn không tự chủ được đẩy lên, tại hân nhẹ nhàng nhai hai cái về sau, điều ngư phiến cấp tốc hòa tan, chậm rãi chảy đến Đường Tăng ăn nói, rung động hân dạ dày vách tường.

Đột nhiên, một cỗ phảng phất núi lửa bạo phát giống như lực lượng, từ Đường Tăng thể nội phun ra ngoài, hân nhìn không được mở choàng mắt, phát ra một tiếng sáng khoái than nhẹ.

【 ngọa tào! Về mặt này! Đường Trương Lão người sẽ không ở diễn Trung Hoa Tiểu Đương Gia đi! 】

【 quen thuộc nhạc nền đã vang lên! 】

【 Đường Trường Lão đây là muốn giác tỉnh biến thân tiết tấu a! 】

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Hiện tại liền đưa người bên trên Tây Thiên

Cùng Đường Tăng coi trọng mỹ thực bản thân khác biệt, phát sóng trực tiếp trong phòng hơn vạn người xem, càng thêm đối với hắn ăn xong yêu quái sau biến hóa cảm thấy hứng thú, dù sao lại ăn ngon mỹ thực, bọn hắn cũng có thể nhìn không thể thành, sẽ còn để bọn hắn thêm trùng ừ động.

Nhưng để bọn hắn thất vọng là, nửa phút đồng hồ trôi qua, Đường Tăng thân thể cũng không có phát sinh bất kỳ biến hóa nào, chính hắn tựa hồ cũng bỏ ban đầu Đại Lễ Bao chuyện này đem quên đi, hoàn toàn đắm chìm trong điều ngư phiến mỹ vị bên trong.

Hắn tuấn đạt gương mặt giống như là nổi lên gọn sóng giống như, hiện ra vui vẻ nụ cười, bộ kia thỏa mãn bộ dáng để khán giả cuồng nuốt miệng Thủy.

Giờ này khắc này tại Đường Tăng thể nội, có một đạo rét lạnh như Thủy Khí Lưu, chính tại Tứ Chi Bách Hải ở giữa du tẩu, những nơi đi qua, cốt mềm gân xốp giòn, tứ chi thông thái, phẳng phát mỗi một tác lỗ chân lông đều đang hưởng thụ lấy xoa bóp, để hắn sáng khoái đến phiêu nhiên như tiên.

Thẳng đến một phút đồng hồ sau, loại này Thần di cảm giác mới chậm rãi biến mất, hắn trường thở phào ra một thanh khí, vừa đưa tay phải ra sờ bụng, vừa chuyển hướng kính đầu, đã là thỏa mãn lại là cảm khái nói: "Bản tăng tự xưng là mỹ thực gia, xuyên việt trước ném qua gai thân vô số kẻ, nhưng khi điều ngư tinh lát cá tan chảy tại bản tăng miệng bên trong lúc, bản tăng mới phát hiện, nguyên lai bản tăng trước đó ném qua những cái kia, thật chỉ có thể coi là làm là Sashimi a!"

"Hắn là bởi vì nó tu luyện quan hệ, bản thân có hàn khí, cho nên nhiệt độ siêu thấp hoàn mỹ bảo lưu lại nó mỹ vị, loại kia vượt quá tưởng tượng mới mẻ cảm giác, nồng đậm mùi thịt, để bản tăng phẳng phát cảm nhận được Mùa xuân sinh mệnh khôi phục Thiên Đường cảm giác."

"Loại này thuần túy Sashimi, không nên thêm bất kỳ vật gì đi phá hư nó vị tươi."

Đường Tăng phát ra từ phế phủ cao đánh giá, khiến cho phát sóng trực tiếp trong phòng người xem con mắt đăm đăm, thèm nhỏ nước dãi.

【 phổ thông lát cá liên miên liền tốt ăn? Đường Trường Lão người đừng con lừa ta! 】

【 không có Mù-Tạc xì dầu tiếp nhận vô năng! 】

【 trên lầu khẳng định rất ít ăn, trực tiếp ăn mới là chính nghĩa! 】

【 cho nên nói phiến liên miên cùng toàn bộ ăn có cái gì khác biệt a! Các người nói a! Cái này cùng Hamburg mở ra liền dinh dưỡng phong phú không phải một cái đạo lý sao? 】

【 tốt tốt Đường Trường Lão, ta biết đạo cái này điều ngư phiến ăn ngon, nhưng chúng ta vẫn là tâm sự ban đầu Đại Lễ Bao sự tình đi! 】

"Há, đúng, bản tăng kém chút đều quên."

Trải qua người xem nhắc nhở, Đường Tăng bỗng nhiên nhớ tới chuyện này, hắn lập tức thấp bên dưới đầu nhìn chung quanh một chút hai tay của mình hai chân, không có bất kỳ biến hóa nào, hắn nghĩ nghĩ về sau, nhắm mắt lại, chậm lại hô hấp, muốn trầm thần Liễm Khí, thử nhìn một chút có thể hay không nhập định hoặc Nội Thị, bên trong nam chính đạt được khen thưởng về sau, đều là làm như vậy, tuy nhiên một lát sau sự thật chứng Minh, đều là gạt người, Đường Tăng không có cảm nhận được bất kỳ vật gì.

Trải qua ném thử sau khi thất bại, Đường Tăng chợt nâng lên đầu, nhìn về phía Lam Bạch mậm sừ bên trên điều ngư phiến, trên mặt hiện ra một vòng ý cười, lại chuyển hướng kính đầu, mặt mày hớn hớn nói: "Xem ra Quan Âm có ý tứ là muốn để bản tăng ăn nhiều một số Sashimi!"

Nhưng tiếng nói của hắn vừa vọt ra khỏi miệng, Quan Âm âm thanh liền tại não hải vang lên.

"Điều ngư tinh chưa sinh ra linh trí, chỉ là Tinh Quái mà không phải yêu quái."

"Không phải yêu quái a?"

Đường Tăng sau khi nghe, chẳng những không có thất vọng, ngược lại hưng phấn lên, hắn có chút kích động mặt hướng người xem nói: "Từ bản tăng vừa

rồi ăn xong điều ngư phiến cảm thụ nhìn, đi qua tu luyện động vật, nó vị đạo cảm giác muốn viễn siêu trên Địa Cầu hết thấy sinh vật, chỉ là điều ngư tinh đều mỹ vị như vậy, huống chi điều ngư yêu?"

Hắn nhìn không được ngây ngốc bật cười: "Bản tăng có lộc ăn."

【 hắc, dẫn chương trình đừng cười ngây ngô! Ngừng một dưới, ta đừng nói trước khẩu vị a! Năng lực đâu? Quan Âm ban đầu Đại Lễ Bao, đúng vậy cái biến thức ăn khẩu vị sao? 】

【 khẳng định không đúng vậy a, ta cảm thấy còn có cảm giác! 】

【 không phải vậy đâu? Ban đầu Đại Lễ Bao nội dung không phải để dẫn chương trình có thể ăn thịt sao? 】

"Là như vậy, Quan Âm nói vừa rồi bản tăng ăn điều ngư là Tinh Quái, mà không phải yêu quái, cho nên không có phát động ban đầu Đại Lễ Bao, mời mọi người không nên gấp, cái này Tây Hành trên đường, chẳng lẽ còn thiếu yêu quái a?"

Nói chuyện đến không thiếu yêu quái, Đường Tăng lại hạnh phúc muốn cười, nhưng miệng của hắn góc mới vừa vận tạo nên, thân thể liền bỗng nhiên xiết chặt, giống như là bị trên bầu trời tuần tra tứ phương Kim điều tiếp cận giống như, đứng thẳng bất an, như mang lưng gai.

Đường Tăng lòng có cảm giác quay đầu nhìn về Tôn Ngộ Không, hắn mặt không biểu tình, ánh mắt băng lãnh như vào đông Hàn Phong, để Đường Tăng tâm cũng bắt đầu phát run, lúc này hắn mới nhớ tới chính sự đến, hắn cắt Sashimi cũng không phải cho mình ăn, mà là hiếu kính Tôn đại thánh.

Hắn thầm cười khò một tiếng, liên tục không ngừng đem chất đông liệt băng tươi điều núi Lam Bạch mâm sứ từ vải trắng đầu trên lên, ba bước cũng hai bước chạy đến Tôn Ngộ Không bên người, cúi người dùng tay phải đưa ra mâm sứ, tay trái vỗ vỗ ngực, một mặt tự đắc nói: "Đại Thánh, bản tăng đã trước giúp ngươi thử qua độc, bản tăng còn chưa có chết, con cá này không có độc, ngươi cứ yên tâm nhắm nháp bản tăng tay nghề đi."

Tôn Ngộ Không liếc qua Đường Tăng, ánh mắt như loài chim dữ sắc bén, lại để cho Đường Tăng một trận sợ hãi.

【 ha ha ha, Đường Trương Lão ngươi bây giờ không biết xấu hổ đến càng ngày càng thuần thực rồi a, bang Đại Thánh thử độc, cái này lấy có thua thiệt ngươi nghĩ ra được? 】

【 Đại Thánh: Mẹ trứng cái này Xú Hòa Thượng đùa nghịch ta! Không phải liền là bả cá cắt thành phiến? Ta cảm thấy ta hiện tại liền có thể đưa ngươi đi Tây Thiên! 】

【 ta cũng không rõ, con cá này trực tiếp ăn sống cùng cắt thành phiến ăn sống có cái gì khác nhau? Cắt Ngư sư phó các ngươi cũng phải phân cái cao bên dưới? 】

Khán giả mura đạn chỉ là trêu chọc, nhưng lại để Đường Tăng khản trương lên, hắn tuy nhiên đối đạo công của mình vô cùng tin tưởng, nhưng người cùng con khi khẩu vị khẳng định có khác biệt, vạn nhất cái này Tôn Hầu Tử không thích ăn Sashimi làm sao bây giờ, hắn sẽ không phải giết sư đi, Đường Tăng chỉ là suy nghĩ một chút tay đều phát run.

Tôn Ngộ Không nghi ngờ mắt nhìn tay run Đường Tăng, cũng không cảm mâm sứ bên cạnh cắt kỹ dưa, trực tiếp đưa tay nắm lên một bả Sashimi liền nhét vào miệng bên trong.

Đường Tăng thấy thế lập tức nhú mày, hữu tâm nhắc nhở Tôn Ngộ Không muốn từng mảnh từng mảnh ăn, nhưng lời nói còn không ra khỏi miệng liền bị Tôn Ngộ Không ánh mắt sắc bén dọa trở về, hắn chỉ có thể bắt lực nhắm mắt lại, ở trong lòng cầu Bồ Tát Phật Tổ Ngọc Hoàng Đại Đế Thái Thượng Lão Quân phù hộ.

Đường Tăng nhắm mắt hoảng sợ đáng vè, để khán giả tóc thẳng cười, đều cho rằng hắn là đang diễn trò, nhưng một số hữu tâm người xem cũng đã từ Tôn Ngộ Không thái độ, Đường Tăng biểu lộ động tác, cùng một số còn lại việc nhỏ không đáng kể phát hiện, hắn hẳn là thật đang sợ hãi.

Đường Tăng vị trí thế giới, tuyệt không phải bọn hắn tưởng tượng đơn giản như vậy.

Theo màn đêm lồng Cái Thiên, bầu không khí chợt hạ xuống, phong thanh qua tai, để Đường Tăng gần không được treo lên lạnh run tới.

Bởi vì điều ngư phiến vào miệng tan đi, Tôn Ngộ Không không có nhắm nuốt âm thanh, hắn cũng không biết đạo Tôn Ngộ Không cảm giác như thế nào, nội tâm xoắn xuýt vùng vẫy nửa ngày, hắn mới đóng chặt Tà Nhân, chậm rãi mở ra mắt phải, cẩn thận từng li từng tí hướng Tôn Ngộ Không nhìn lại.

Nhìn một cái phía dưới, đúng là cùng mặt không thay đổi Tôn Ngộ Không đối mặt lên, hắn duỗi ra ngón tay chỉ Đường Tăng trên tay sạch sẽ như gương mâm sứ, nói: "Vừa rồi ăn đến nhanh một chút, còn không có từng ra tư vị."

"Lời này làm sao như thế quen tai đâu?"

Đường Tăng trong đầu đầu tiên là toát ra cái suy nghĩ, chợt trên mặt lộ ra vẻ mặt kinh hi, bận bịu nói: "Đại Thánh đừng vội, ta cái này cắt nửa một số."

Nói xong, Đường Tăng xoay người chạy như bay về điều ngư tinh bên cạnh, đem mâm sứ để dưới đất về sau, nhặt lên Giới Dao tiếp tục cắt phiến, một mảnh lại một mảnh có thể thông sáng gai thân, bị Đường Tăng lợi dụng cô tay cùng thủ chương xảo kinh, từ thân đao đánh bay mà đi, vừa đúng rơi vào mâm sứ bên trong.

Khi hần đếm thầm Sashimi số lượng, không sai biệt lắm bày thành liệt băng tươi điều núi lúc, liền nhẹ nhàng lại thả bên dưới Giới Dao, chuẩn bị đem mâm sứ bưng đi cho Tôn Ngộ Không.

Nhưng hần vừa mới chuyển đầu, liền thấy Tôn Ngộ Không đã xếp băng ở vài trảng trước, tay trái không ngừng chụp vào không trung, đem bay lên Sashimi để vào trong miệng, Đường Tăng thấp đầu xem xét vài trảng bên trên mâm sứ, sạch sẽ.

Đường Tăng đầu tiên là sững sờ, sau đó càng kinh hãi, nói: "Đại Thánh nguoi chùng loại các loại, còn có, còn có!"

Tại Đường Tăng cầm đao chuyển đầu về sau, đủ có trường thành Tăng Ngao lớn nhỏ điều ngư tình, liền lấy mắt trần có thể thấy tốc độ cực nhanh giảm bớt, mỗi một phiến bị thân đao đánh bay Sashimi, đều bị Tôn Ngộ Không tùy tiện bắt được ném vào trong miệng.

Đường Tăng thỉnh thoảng nghiêng đầu lại nhìn Tôn Ngộ Không, hần tuy nhiên mặt không biểu tình, nhưng nó hành động thực tế đã xác thực biểu Minh, hần thích vô cùng ăn cái này Sashimi, Tôn Ngộ Không tán thành, cũng làm cho Đường Tăng càng vui vẻ ra sức.

Mà Tôn Ngộ Không ngồi dưới đất, Tróc Ma Tróc giống như bắt Sashimi, không ngừng hướng miệng bên trong nhét hình ảnh, cũng làm cho phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả tròn mắt hốc mồm.

【 chú ý hình tượng a ngoại tào, nguoi thể nhưng là Tề Thiên Đại Thánh a! 】

【 Đường Trương Lão đây là thêm huyền bước đi, căn bản không dừng được, ăn còn muốn ăn! 】

【 điên cuồng lạnh lùng bắt đầu ăn Đại Thánh! 】

【 Đường Tăng mới là dùng được tiên phong a! Thêm Anh Túc xác đi! 】

【 Triều Dương quần chúng ở nơi nào, có người phát sóng trực tiếp Hút Ma Túy! 】

【 Đường trưởng lão kỹ thuật quả nhiên không phải thôi, Đại Thánh đây là bị mỹ thực chinh phục tiết tấu a! 】

Tại khán giả trong tiếng than thở kinh ngạc, không đến thời gian một nén nhang, điều ngư tình liền chỉ còn tiếp theo phó dày đặc cá cốt.

Đến lúc cuối cùng một mảnh Sashimi bay lên về sau, Đường Tăng trong tay Giới Dao ứng thanh trượt xuống, sắc bén đao nhận đâm rách thảm cỏ cắm vào Đại Địa, tay phải của hần ngăn không được phát run, hơi nâng lên trên gương mặt, mồ hôi không ngừng trượt xuống, mặt cũng đỏ bừng lên, môi hơi mím nhẹ nhàng run rẩy, thờ hồng học nói không ra lời.

Hần khoe mắt liếc qua nhìn về phía Tôn Ngộ Không, hần đúc băng sắt giống như gương mặt bên trên, vẫn không có một tia biểu lộ.

Đường Tăng tâm không khỏi trầm xuống, phát ra cười khổ một tiếng: "Hần vẫn là không vui sao?"

Hần cười khổ âm thanh chưa rơi dưới, chợt thấy Tôn Ngộ Không mặt giống như là Băng Hà làm tan giống như, nhếch miệng lên lộ ra một vòng ý cười, nhưng chỉ là một nháy mắt liền biến mất, Đường Tăng thậm chí không kịp phản ứng.

Nhưng hần phi thường xác định vừa rồi Tôn Ngộ Không đích thật là cười, bởi vì hần có chứng cứ rõ ràng.

【 độ thân mật +1 】

Đường Tăng nghe được Quan Âm âm thanh, kém chút khóc lên: "Mỹ thực có thể thêm độ thân mật, bản tăng quả nhiên muốn trở thành Tây Thiên Thủ Kính tiểu phân đội chuyên trách trách hậu cần sao. . ."

Trong lòng ai thán mấy giây sau, Đường Tăng lần nữa nhìn về phía Tôn Ngộ Không, kinh ngạc phát hiện, trên mặt hần đúng là xuất hiện do dự thần sắc, muốn nói lại thôi.

Hần do dự để Đường Tăng vạn phần hiếu kỳ, nhưng lòng có ác thú vị hần, cũng không chủ động mò ra hỏi thăm, mà là một bên bình phục cánh tay đau buốt nhức, một bên lẳng lặng chờ đợi Tôn Ngộ Không chủ động nói chuyện.

Khán giả thị giác cùng Đường Tăng, tự nhiên cũng chú ý tới Tôn Ngộ Không chần chờ, từ Tôn Ngộ Không biểu lộ thái độ đến xem, hần hần là có vô cùng trọng yếu sự tình muốn nói, cho nên bọn họ cũng nhìn quyết tâm cùng Đường Tăng cùng một chỗ chờ đợi.

Đang chờ đợi bên trong, hai phút đồng hồ trôi qua, sắc trời triệt để tối xuống, nồng vân che đầy Thiên Khung, âm đạm Quán Tinh, tuy nhiên mặt đối mặt tuy nhiên vài mét khoảng cách, nhưng Đường Tăng nhưng không nhìn thấy Tôn Ngộ Không biểu lộ.

Mà thẳng đến lúc này, Tôn Ngộ Không âm thanh vừa rồi vang lên.

"Hòa thượng, nguoi nói hồ ở đâu? Không bằng đem nó đánh tới ăn, cũng tốt ăn no nê."

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Xin hỏi ta còn có thể sống mấy chương

Bóng đêm như đậm đặc mực nước, thâm trầm đến tan không ra.

Tĩnh Quang Âm Đàm thảo nguyên, gió nhẹ nhẹ phẩy, để kêu to, dòng nước róc rách.

Khê Thủy bên cạnh, Tôn Ngộ Không lạnh lùng như đao âm thanh, tại tĩnh mịch ban đêm truyền đi rất xa, rất xa.

Đứng tại hần đối diện Đường Tăng bị sợ ngây người, hơi miệng mở rộng, nửa ngày nói không ra lời, qua một hồi lâu, mới liên tục điểm đầu, vỗ tay tán nói: "Cái chủ ý này, diệu a!"

【 diệu a! 】

【 ta cũng cảm thấy diệu a! 】

【 trên lầu các người ngừng một dưới, Lão Hồ là vô tội! 】

【 người đây liền không hiểu được đi, cô đại lộng lấy mãnh hổ thể nhưng là ăn người, tuyệt không vô tội! 】

【 lộng lấy mãnh hổ: Người da đen dấu chấm hỏi mặt, làm sao lại một thanh bay nổi chụp trên đầu ta? 】

【 hổ: Xin hỏi ta còn có thể sống mấy chương? Không đúng, ta hẳn là bị cắt miếng xuyên nổi, vẫn là cắt thành điều trạng xào lăn? 】

Khán giả mưa đạn, để Đường Tăng cũng không nhìn được ảo tưởng lên Lão Hồ rất nhiều cách làm đến, trong lòng kích động.

Tôn Ngộ Không nhìn thấy Đường Tăng vẻ mặt như thế, trong lòng thẹn thùng trong nháy mắt diệt hết, lại lần nữa khôi phục cao lạnh, nói: "Dẫn đường "

"Hiện tại liền đi?"

Đường Tăng sau khi nghe sừng sốt một dưới, khó xử nói: "Đại Thánh, tuy nhiên bản tăng cũng muốn cho người bộc lộ tài năng, nhưng bây giờ quá muộn, coi như bà Lão Hồ bày ở bản tăng trước mặt, cũng không có cách nào xử lý a, nếu không chúng ta trước tiên tìm một nơi nghỉ ngơi một đêm, ngày mai lại đi a?"

Đang muốn xoay người Tôn Ngộ Không nghe xong Đường Tăng, tựa hồ nghĩ tới điều gì, dừng một chút, điểm điểm đầu: "Cũng tốt."

Gặp Tôn Ngộ Không không có kháng kháng đi một mình, Đường Tăng thật sâu nói lòng miệng khi.

Giảng thật, làm một cái hiện đại Xuyên Việt Giả, Đường Tăng há có thể không biết nhóm lửa chiếu Minh, hẳn ở sâu trong nội tâm kỳ thực cũng không kịp chờ đợi muốn nhắm nháp Hồ Yêu mỹ vị.

Nhưng hẳn lo lắng hơn Tôn Ngộ Không không phải cái kia đầu lộng lấy mãnh hổ đối thủ, đến lúc đó tại người xem trước mặt mắt ngược lại là tiếp theo, thật muốn ra chút chuyện thụ bị thương, cái này hoang sơn dã lĩnh, sẽ rất khó làm.

Hắn đưa ra trước tiên nghỉ ngơi khế một đêm, trên thực tế là cần một chút thời gian đến cân nhắc, chỉnh lý điểm Công Đức, tại Quan Âm nơi đó cho Tôn Ngộ Không mua cái thần thông, ngày mai mới xong đi Đà Hồ.

Khi lấy được Tôn Ngộ Không cho phép về sau, Đường Tăng quay người mặt hướng dòng sông hạ du quan sát một lát, lại ngẩng đầu nhìn Tĩnh Tượng, lúc này mới duỗi ra ngón tay hướng phía tây bắc, nói: "Chúng ta hướng bên kia đi, bản tăng nhớ kỹ cái kia mặt có ngọn núi."

Tôn Ngộ Không nghe vậy điểm điểm đầu, liền không để ý tới Đường Tăng mình lên đường.

Đường Tăng quen thuộc lạnh lùng của hắn, cũng không lấy vì ngang ngược, chuyển đầu hướng đi Bạch Mã, từ trong bao quần áo móc ra một cái dùng cây cối cành bện mà thành bao tay, mang tại tay trái bên trên, lại lấy ra một cái túi treo ở thân ngựa bên trái, lúc này mới dắt lên ngựa theo sát Tôn Ngộ Không bước chân.

Vừa đi hắn cũng không quên nhớ mặt hướng kính đầu, cho khán giả phổ cập khoa học.

"Bởi vì thảo nguyên vùng đất bằng phẳng gió vừa vội, ban đêm giải nhiệt rất nhanh, bởi vậy ngày đêm độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày cực lớn, muốn tại

thảo nguyên qua đêm, nhất định phải tìm một cái che gió địa phương tới nhúm lửa, nhóm lửa cần nhiên liệu, nhưng thảo nguyên bùn đất rất mỏng, bình thường không cao hơn hai mươi centimet, lại hướng bên dưới đúng vậy cứng rắn tầng nham thạch, ngâm lượng nước không đủ làm cây cối sinh trưởng, tự nhiên cũng không có Bó củi tới nhúm lửa, loại tình huống này dưới, nó là tốt nhất nhóm lửa nhiên liệu."

Đang khi nói chuyện Đường Tăng cúi người, từ dưới đất nhật lên một đồng lớn cỡ bàn tay, Âm Hắc Sắc khô ráo phân trâu tới.

Lúc này phát sóng trực tiếp thời gian khán giả, mới rốt cục biết đạo Đường Tăng mang bao tay nguyên nhân, lập tức bắt đầu tập thể xoát bình phong đồ bản.

Đường Tăng mắt nhìn mưa đạn về sau, giải thích nói: "Mọi người không cần ghét bỏ phân trâu buồn nôn, trên thực tế nó là Cao Nguyên Địa Khu chủ yếu nhiên liệu, châm rất thấp, dù cho ngâm đường lượng không đủ, cũng có thể dùng báo chí dẫn đốt, không giống những cái kia không làm không âm ướt củi, cần còn lại Hòa Nguyên dẫn đốt."

"Mà lại phân trâu phân lớn là cỏ khô cấu thành, bốc cháy chẳng những không có thối khí cùng khói bụi, còn có cổ nhàn nhạt mùi thơm ngát, khiến người tâm thư khí sáng."

Phát sóng trực tiếp thời gian khán giả, nhìn thấy Đường Tăng chừng chặc đằng hoàng giới thiệu phân trâu, vốn là có loại rất sụp đổ cảm giác, nghe được hẳn nói rõ hương đề cho người ta sáng khoái về sau, nhìn không được mở ra đậu đen rau muống hình thức.

【 còn tưởng rằng Đường Trường Lão muốn nói ăn Shi mới có thể tại thảo nguyên ban đêm cho người ta ẩm áp, không nghĩ tới chỉ là đốt một đốt. 】

【 bà phân trâu nói tốt như vậy, người ngược lại là ăn a! 】

【 ngựa tào trên lầu dừng lại người bồi ta bữa ăn khuya! 】

【 kỳ thực ăn lời nói xác thực rất có dinh dưỡng a? Mà lại trâu ăn căn bản là cỏ cũng không có gì vị đạo. . . 】

【 trên lầu người là muốn nói người thử qua sao? 】

【 các người đừng nói nữa ta vừa điểm mực viên qua cầu bún gạo muối gà quay cánh muối tiêu xâu nướng màn đêm buông xuống tiêu a! 】

【 . . Trên lầu đáng đời người! 】

【 phân trâu cùng người bữa ăn khuya khẳng định không phải một cái mùi vị, sẽ không ăn không xuống. 】

【 các người đủ. . Ta ngày mai điểm tâm. . Không, Cơm trưa cũng không muốn ăn. . . 】

Khán giả mưa đạn đề Đường Tăng cười ra tiếng, xuất phát từ chủ nghĩa nhân đạo, hẳn không còn giới thiệu phân trâu, chỉ là ngẫu nhiên cúi người nhật lên, ném vào Bạch Mã bên cạnh thân trong bao vải.

Đi ước nửa giờ sau, một tòa cao và dốc sườn núi mới chậm rãi xuất hiện tại Đường Tăng trong tầm mắt, trong đêm tối, nó giống như là một đầu phủ phục dã thú, ở tại huyết bồn đại khẩu vị trí, chính là có một tòa đen sì sơn động, Tôn Ngộ Không chính nhắc chân cất bước hướng đi trong đó.

Mất thấy Tôn Ngộ Không biến mất trong sơn động, Đường Tăng bận bịu dẫn ngựa đi nhanh mấy bước theo sát ở hẳn.

Vừa mới vào sơn động, một cổ xuyên tim lạnh khí liền đập vào mặt, trong động một mảnh đen kịt, âm phong suu suu.

Như quả đổi lại thường ngày, đi vào như thế Âm U hoảng sợ sơn động, Đường Tăng khẳng định sẽ hoảng sợ, dù sao nơi này không là Địa Cầu mà là Tây Du Thế Giới, ai ngờ đạo trong động sẽ có hay không có Tri Chu Tinh Hạt Tử tinh Xà Tinh loại hình yêu quái, nhưng bây giờ bởi vì Tôn Ngộ Không quan hệ, Đường Tăng trong lòng lại không có chút nào ý sợ hãi, hẳn xuất phát từ nội tâm cảm thấy an toàn.

Đi vào động về sau, hẳn nhìn thấy Tôn Ngộ Không cũng không có xâm nhập động huyết, mà là tùy tiện tìm chỗ địa phương, hai tay gối lên trên đầu ở trên mặt đất mà ngủ.

Tôn Ngộ Không có thể không ràng buộc trực tiếp chìm vào giấc ngủ, nhưng Đường Tăng không được, hẳn trước đem Bạch Mã buộc tại ngoài động trên một khối nham thạch, sau đó đem một túi phân trâu tất cả đều ngược lại cùng một chỗ, lại từ trong bao quần áo lấy ra một bả ngồi lấy lửa cỏ đến, một bộ phận đặt ở phân trâu trong đồng, một bộ phận cầm trong tay xoa thành Đẳng Tâm hình.

Cuối cùng là hai khối Đá đánh lửa.

"Ba! Ba!"

Đen nhánh tinh mạch trong huyết động, Đá đánh lửa va chạm âm thanh quanh quần không dứt, lửa Quang Thiểm Thước ở giữa, đem Đẳng Tâm trạng ngồi lấy lửa cỏ nhóm lửa, âm phong gào thét, sao Hỏa bay loạn, Đường Tăng vội vờn Bạo Khởi bảo vệ nó, cúi người đem đặt ở phân trâu chông một bên, nhẹ nhàng hướng nó thổi lên khói đến, chỉ chốc lát sau liền có khói xanh dâng lên, Hỏa Diễm cũng cấp tốc bốc lên, keng keng rung động, chấp chờm ánh lửa đem sơn động chiếu sáng.

Sơn động trên vách đá mọc đầy bích cỏ xi rêu, tại đồng đá vụn bên trong mơ hồ có thể thấy được Thiên Túc trùng, Tri Chu một loại độc trùng, Đường

Tăng bận bịu từ trong bao quần áo lại lấy ra bột lưu huỳnh, vôi những vật này rơi vãi tại đồng lửa xung quanh, lúc này mới lau vết mồ hôi chậm rãi ngồi xuống.

"Cô. . ."

Một phen giầy vò về sau, hần vừa mệt vừa đói, nghỉ ngơi một hồi lâu, mới đưa Bạch Mã dắt nhập trong động, lấy ra cứng rắn bánh hấp cùng ấm nước , vừa gặm cắn bên cạnh uống Thủy.

Ánh lửa chập chồn ở giữa, chiếu sáng Tôn Ngộ Không cái kia lảng góc phần Minh mặt, cứ việc lạnh lùng, lại làm cho Đường Tăng cảm thấy an tâm.

Chặt vật đem sau cùng một thanh bánh hấp nuốt sau đó, bôi rồi lập tức giống như thủy triều đánh tới, vốn là muốn trước nghiền cứu xong thần thông ngủ tiếp Đường Tăng, đột nhiên phạm vào lưới, hần nghĩ nghĩ về sau, chuyển hướng kính đầu, ngáp nói: "Các vị khán giả, hôm nay phát sóng trực tiếp trước hết tới đây, bản tăng đã tốt mấy ngày này ngủ không ngon giấc, chúng ta sáng mai gặp lại đi."

【ngọa tào nguyên lai cái này phát sóng trực tiếp có thể quan? 】

【 lại nói xuyên việt việc này ngày mai sẽ phải lên đầu đề đi 】

【 Ưông Phong: Meo meo meo? 】

【 dẫn chương trình thật to ngủ ngon, sớm nghỉ ngơi một chút đi. 】

【 không nhớ Đường Trương Lão cùng Tôn đại thánh. . . 】

"Ngủ ngon."

Đường Tăng thật sự là vậy được không được, nói xong câu đó về sau, lập tức để Quan Âm đem phát sóng trực tiếp.

Trước mắt nhanh chóng chớp động mưa đạn tức thì biến mất, Đường Tăng thể xác tinh thần đều mệt, ngọa đầu ngã trên mặt đất ngủ thật say.

Đêm nay, hần ngủ vô cùng thom ngọt.

Tại Đường Tăng tiến vào mộng đẹp lúc, trên Địa Cầu mới vừa vặn tám giờ.

Hon vạn tên quan sát Đường Tăng phát sóng trực tiếp người xem, tất cả đều vẫn chưa thỏa mãn, ngay sau đó liền hưng phấn đem việc này trước tiên nói cho người trọng yếu, tỉ như huynh đệ tỷ muội, đối tượng thâm mến, Nam Nữ Bằng Hữu.

Về sau lại thuận tay đem phát sóng trực tiếp tiết độ, coi thường nhiều lần bằng hữu bạn vòng, Weibo, Bài Viết chủng loại Xã Giao Bình Đài bên trên, phi thường kích động chờ đợi hảo hữu, Fan, a bạn nhóm hồi phục.

Theo bọn hần nghĩ, như thế Kinh Phá Thiên - Galvatron tin tức, tất nhiên có thể phát vô số, điểm tán phá vạn, tán thăng lưới đỏ, thành làm nhân sinh đàm nhả, nhưng bọn hần nghe rộn cả người tiêu đề, nhưng bây giờ là để người chùn bước.

【 chấn kinh! Hiện đại tiểu tử xuyên việt Đại Đường! 】

【 liên quan tới Tôn Ngộ Không người không biết hai ba sự tình, chấn kinh quốc nhân, bằng hữu bạn vòng đều chuyển điên rồi! 】

【 không biết đạo người liền ou T, Đường Tăng tay không leo núi phá kỷ lục thế giới! 】

【 sau khi xem xong ta đều sợ ngây người, Tây Du Ký Kinh Thiên Bí Mật! 】

Bài trừ những này tiêu đề đáng bên ngoài, ngược lại là một số bình thường phát tiết độ cùng video dân mạng, tại Weibo bên trên phát mấy ngàn thậm chí phá vạn, nhưng chỉ thể thôi, không có một ít dân mạng trong tưởng tượng bạo phát thức lời đồn.

Bởi vì xuyên việt loại sự tình này, vô luận truyền đi lại chân thực lại có thực chùy, cũng khẳng định có rất nhiều người không tin, huống chi hiện tại bọn hần không bỏ ra nổi thực chùy, chỉ có một ít tiết độ cùng video.

【 đây là cái gì điện ảnh tuyên truyền chiếu? Tạo Hình tràng cảnh cảm nhận đều rất không tệ a! Thế mà còn có HD video! Hoắc, cái này đặc hiệu không chỉ Ngưu Mao tiền đi! 】

【 ngọa tào Đại Thánh ánh mắt kia! Quốc Sản Điện Ảnh có hy vọng phục hưng! 】

【 cái này là nhà nào diễn viên a cảm giác bị vòng phần, mới Tiểu thịt tươi! Còn có diễn kỹ! 】

【 ngừng một dưới, tiêu đề là xuyên việt có được hay không. . . 】

【 không phải đâu, đều niên đại gì còn có người tin xuyên việt a! 】

【 cái này ngành nát đến điểm xuất phát đều không viết! 】

Hon vạn phát đề Đường Tăng Tây Du phát sóng trực tiếp ở giữa lên đứng đầu, nhưng từ tám giờ tối đến sáng sớm hôm sau, nhiệt độ thủy chung không lên không xuống.

Nhìn thấy tiết đồ cùng video người xem, phần lớn khịt mũi coi thường không xem ra gì, cho rằng khẳng định là cay gà Quốc Sản Điện Ảnh Virus thức tiếp thị, nhưng cũng có Tiêu Bộ Phân người sinh ra hứng thú nồng hậu.

Tuy nói chỉ là một phần nhỏ nhất, nhưng lấy Weibo cùng mấy trăm triệu Người sử dụng Bảng Đại cơ sở, dễ dàng liên siêu việt trước đây một vạn người.

Theo chú ý Tây Du phát sóng trực tiếp ở giữa dân mạng nhiều lên, trước kia những cái kia khuếch tán tin tức khán giả mới bỗng nhiên nhớ tới, Đường Tăng phát sóng trực tiếp ở giữa tựa hồ chỉ có thể chứa đựng một vạn người, ý vị này, chờ một lúc Đường Tăng mở ra phát sóng trực tiếp ở giữa lúc, bọn hần phải giống như chen sớm cao phong tàu điện ngầm chen phát sóng trực tiếp ở giữa.

Từ ăn ác quả a. . .

Bộ phận người xem lệ rơi đầy mặt, cùng ăn phân trâu tâm nhét.

Thời gian tại mấy chục ngàn mới cũ người xem trong chờ mong chậm rãi trôi qua, ước chừng tám giờ mười lăm phân thời điểm, một cái tên là 'Lên đường đi! Cùng đi Tây Thiên' phát sóng trực tiếp ở giữa, đồng thời khác lên bờ các lớn phát sóng trực tiếp topic.

Một mực đau khổ chờ khán giả, lập tức điên cuồng tràn vào trong đó.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Lên đường đi! Cùng đi Tây Thiên

Một tiếng chim gáy, vang vọng trống vắng.

Tích tích trong suốt Thần Lộ, ngưng kết tại trên lá cây.

Không khí từng tia từng tia lạnh lạnh, chui vào Đường Tăng xoang mũi, kích thích thần kinh của hần, khiến cho hần từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại.

Một đêm bình yên ngủ say, để Đường Tăng thần hoàn khí tức.

Khi hần chậm rãi mở mắt ra lúc, lọt vào trong tầm mắt thấy là một đồng thiếu đốt hầu như không còn đồng lửa, ánh mắt chuyển động ở giữa, lại nhìn thấy Tôn Ngộ Không vẫn như cũ nằm trên mặt đất, nhắm mắt chợp mắt, hô hấp đều đặn.

Đường Tăng không muốn đánh thức hần, thế là rón rén chống đỡ thân mà lên, đem Bạch Mã dẫn ra son động.

Mờ mờ nắng sớm chiếu xạ mà đến, để Đường Tăng toàn thân ấm áp.

Hần mặt hướng Đông Phương Triều Dương, sâu hít thở sâu một hơi mới mẽ không khí, duỗi lưng một cái về sau, vừa rồi quay người từ trong bao quần áo lấy ra muối cùng ấm nước, ngồi chồm hồm trên mặt đất dùng ngón tay đánh răng, thân ở đã ngoại điều kiện gian khổ, Đường Tăng không có lựa chọn.

Tồn hao nửa chén trà nhỏ thời gian chỉnh lý tốt Nghi Dung, Đường Tăng lúc này mới tại ẩm ướt trên đồng cỏ ngồi trên mặt đất, gọi ra Quan Âm hệ thống.

Cát bụi im ắng bay tới, tại Đường Tăng trước mặt tạo thành bảng, bảng hiện lên màu đen, trên đó dùng Tống thể số năm chữ, viết ra mờ ra hai chữ, biên giới lấp lóe hơi lam quang.

Đường Tăng duỗi ra nhẹ tay nhẹ vừa chạm vào, bảng liền do đen chuyển Bạch, chậm rãi sáng lên.

Nhất Hành đưa vào khung cùng "bàn phím ảo" nổi lên, con trỏ nhẹ nhàng chớp động.

"Xin vì phát sóng trực tiếp ở giữa mệnh danh."

Đường Tăng nghĩ nghĩ, hai tay nhanh chóng đánh: "Lên đường đi! Cùng đi Tây Thiên."

Mệnh danh sau khi hoàn thành, Đường Tăng tại đưa vào khung phải bên dưới góc điểm kích xác định, bảng lập tức chuyển hóa làm phát sóng trực tiếp ở giữa bộ dáng.

Cùng một thời gian, phát sóng trực tiếp ở giữa lên bờ Trái Đất chỗ có phát sóng trực tiếp topic, sớm đã vận sức chờ phát động khán giả, lập tức hồng thủy tiết áp giống như tuôn ra đi vào, không đến ba giây đồng hồ liền đạt tới một vạn người người xem hạn mức cao nhất, Tây Du phát sóng trực tiếp ở giữa hỏa nhiệt trình độ có thể thấy được lỏm đóm.

Người xem đầy tràn tình huống dưới, mưa đạn trong nháy mắt đầy bình phong.

【 Đường Trường Lão buổi sáng tốt lành! 】

【 cầu Đường Trường Lão cùng Đại Thánh lẫn nhau ủng mà ngủ. AVi. . . 】

【 các đại lão tốt, manh mới vừa tới, là từ Đại Thánh nhan bắt đầu liếm sao? 】

【 dẫn chương trình ta là Kinh Hoa Tảo Báo Ký Giả, người nói người xuyên việt rồi, lấy cái gì chứng Minh? 】

【 Đường Tăng người xuyên việt lấy được cục quản lý thời không cho phép sao? Tan học đến văn phòng một chuyến. 】

"Mọi người buổi sáng tốt lành."

Đường Tăng cười híp mắt hồi phục một câu, thuận tiện mắt nhìn khán giả độ thân mật, phát hiện nay hôm qua hai ngày người xem thay đổi rất lớn, trên vạn người bên trong chỉ có một phần ba là lão nhân, mặt khác hai phần ba thì là thụ lòng hiếu kỳ thúc đẩy mà đến tân nhân.

Tuy nhiên từ mưa đạn nội dung đến xem, những này tân nhân cũng đều hiểu rõ đại khái tình huống, cho nên Đường Tăng cũng liền không nói nhảm nhiều, trực tiếp chuyển hướng người xem, đi thẳng vào vấn đề nói: "Ngày hôm qua Đại Thánh nói muốn ăn Lão Hồ, bản tăng cũng thèm ăn đến không được, nhưng bản tăng không nghĩ là nhanh như thế liền đi Tây Thiên, cho nên thừa dịp Đại Thánh còn chưa tỉnh ngủ, bản tăng trước cho hắn đổi lấy cái thần thông đến sử dụng, đối với cái này, bản tăng muốn nghe xem người xem ý kiến của các bằng hữu."

Đường Tăng lời ra khỏi miệng về sau, phát sóng trực tiếp ở giữa giống như là ấn tạm dừng khóa, mưa đạn bỗng nhiên bạo giảm, nhưng ở ba bốn giây sau, lại lấy điên cuồng hơn trình độ xoát lên bình phong đến, nội dung tất cả đều là khán giả chỉ chiêu.

【 ta xin khuyên Đường Trường Lão làm cái bảo mệnh thần thông, không phải vậy vạn nhất Đại Thánh trở mặt, muốn bắt Bồng Tử gõ chết người làm sao bây giờ? 】

【 đề nghị của ta là Đường Trường Lão làm cái Tu Di Giới Từ túi dạ dày, bằng không về sau ăn Đại Bàng Điều, ăn không được mấy ngụm liền đã no đầy đủ, chẳng phải là thua thiệt lớn! 】

【 Vũ Khí? Đường Tăng nghĩ nghĩ, xuất hiện trong ngoài điểm bên dưới: Hắc ám liệu lý chế tác lv1 】

Khán giả các loại đề nghị, đề Đường Tăng tâm động không ngừng, nhưng hiện thực lại làm cho hắn không thể nào thờ dài: "Cảm tạ mọi người nô nức tập nập phát biểu, nhưng bản tăng cũng không định tiếp thu."

【 không tiếp thu còn hỏi chúng ta làm gì! Người điều đũa chúng ta a! Quảng! 】

"Nam Cung đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Làm tốt lắm, liền thích người loại này cơ trí lại ngay thẳng dẫn chương trình!"

"Ngược lại cũng không phải bản tăng không nguyện ý tiếp thu ý của mọi người gặp."

Đường Tăng cười khò một tiếng về sau, đem hệ thống chủ bảng gọi ra, ba bên dưới hai hạ điểm đánh tới thần thông giới diện về sau, để Quan Âm đem bảng tiếp sóng cho người xem.

Từng dãy thần thông lập tức hiện ra ở khán giả trước mắt, giá cả từ thấp đến cao, rẻ nhất vì 300 công đức, quý một điểm cơ hồ tất cả đều là lẻ loi lẻ loi, khán giả cần phải cẩn thận đi số, chờ bọn hắn đếm xong đôi về sau, cũng không tâm tình phát mưa đạn đậu đen rau muống, mà là yên lặng quay đầu nhìn về rẻ nhất thần thông.

Nhưng dù là chỉ là 300 công đức, cũng tương đương với ba vạn người dân tệ khen thưởng, hoặc là ba mươi vạn đầu người xem hữu hiệu hồ động bình luận, vô luận loại nào đổi lấy phương thức, mức đều lớn quá phận.

Cũng may ngày hôm qua người xem khen thưởng nhiệt tình rất cao, tăng thêm vạn tên người xem không ngừng gửi đi mưa đạn, một phen dồi tỉnh được cũng khó khăn lắm đạt tới ba trăm linh bảy điểm điểm Công Đức.

"Bản tăng là chỉ có thể đổi lấy Sơ Cấp bồng thuật a. . ."

Đường Tăng đau lòng nhìn thoáng qua những cái kia so sánh quý thần thông, sau đó bên cạnh thần khí bên cạnh điểm kích đổi lấy Sơ Cấp bồng thuật, Kim Tề va chạm soạt tiếng vang lên, 300 công đức cấp tốc tiêu giảm.

Cùng lúc đó phát sóng trực tiếp trong phòng cũng lại lần nữa náo nhiệt lên.

【 kỹ năng này nghe vào tốt phổ thông a, Sơ Cấp bổng thuật. . . Chẳng lẽ là dùng Bổng Tử loạn đả? 】

【 cho nên, Đường Trường Lão người đang cho Đại Thánh vá víu? Chúc mừng Đại Thánh thăng cấp làm Đại Thánh lv1 】

【 dẫn chương trình người vì sao không có điểm Đả Cầu Côn đâu? 】

【 đợi lát nữa, một hồi Đả Hồ các người tìm cái gì Đả Cầu Bổng Pháp? 】

【 đúng a, hồ là họ mèo động vật được không nào? Họ mèo động vật hẳn là dùng đấu mèo cô a? 】

【 đấu mèo cô pháp? Nói như vậy đi ra thế nào cảm giác có chút ô a! 】

Lúc mới bắt đầu khán giả còn tại bình thường thảo luận, nhưng rất nhanh liền lệch ra lâu, mưa đạn nội dung hỗn loạn không chịu nổi, để Đường Tăng nhận không được nâng trán, dứt khoát nằm trên đồng cỏ, nhắm mắt lại, bắt đầu hưởng thụ sáng sớm tươi mát không khí cùng ánh nắng ấm áp.

Nhưng hẳn mới vừa vận nằm dưới, trước người liền có bóng tối đem ánh nắng ngăn trở, Đường Tăng nghi hoặc mở mắt ra lúc, phát hiện Tôn Ngộ Không chính đứng ở trước mặt hẳn, một đôi băng lãnh Hóa Nhân Kim Tinh chính nhìn chăm chú hẳn.

Đường Tăng bị giật mình kêu lên, hai chân đạp liên tiếp lui về phía sau, tay trái khê chống, mãnh liệt xoay người đứng lên, thần sắc thâm Bạch Đạo: "Tôn Ngộ Không, người muốn hù chết bản tăng sao!"

Bị Đường Tăng lớn tiếng kêu gọi tên đầy đủ, Tôn Ngộ Không hé mắt, còn chưa tới phải gấp nói chuyện, Đường Tăng khổ khuôn mặt nói: "Bản tăng vừa rồi tại muốn làm những thứ gì cho người đồ ăn, người cái này giật mình, bản tăng quên hết rồi!"

Tôn Ngộ Không sau khi nghe, nghĩ nghĩ, nói: "Lần sau ta trước gọi người."

Đường Tăng tâm lý nói lòng miệng khí, nhanh chóng điểm đầu lúc, liên tục không ngừng nói: "Cái kia bản tăng cái này dẫn người đi Đả Hồ, tuy nhiên trước đó đâu, bản tăng muốn trước cho người thăng cái cấp."

Nói đến câu nói sau cùng lúc, Đường Tăng nhận không được cười rộ lên.

Tôn Ngộ Không thì nhú mày lại đầu, đôi thẳng cấp hai chữ cảm thấy không hiểu.

Đường Tăng cũng không giải thích, lần nữa đem Quan Âm hệ thống gọi ra, điểm tuyển Chí Thần thông bảng về sau, đem Sơ Cấp bổng thuật sử dụng.

Sử dụng hai chữ mới vừa vận điểm dưới, Đường Tăng thân thể liền nhẹ nhàng chấn động, một cỗ xa lạ ký ức bị nganh sinh sinh nhét vào trong đầu hẳn, tất cả đều là liên quan tới Sơ Cấp bổng thuật kiến thức căn bản, nhưng không liên quan đến khẩu quyết cùng Đả Pháp Luyện Pháp.

Cái này trạng thái ước chừng kéo dài nửa chén trà nhỏ thời gian, khi Đường Tăng đem lạ lẫm ký ức sơ bộ chỉnh lý xong, thần trí khôi phục trong chớp mắt ấy cái kia, một cơn gió mạnh đột nhiên từ bên tai thổi qua, để Đường Tăng lỗ tai đau nhức, hẳn lần theo phong thanh chuyển đầu nhìn lại, chỉ gặp Tôn Ngộ Không hai chân ngay cả đạp ở giữa, chạy vội mà ra, đem treo ở Bạch Mã trên người Cửu Hoàn Tích Trượng hái mà dưới.

Hắn lấy Cửu Hoàn Tích Trượng vì bổng, eo chân chập trùng tựa như Bôn Mã, toàn thân Kính Lực giống như một, Xương Sống run run ở giữa, cả người như Long Đẳng Hồ Dược nhảy lên, hai tay nắm bổng giờ cao tại ngày, thế như lôi đình đập ầm ầm dưới.

Nặng nề giống như Thái Sơn Áp Đình Tích Trượng hung hăng đụng vào mặt đất, lại không có bất kỳ cái gì âm thanh âm vang lên, cũng không có bất kỳ cái gì sự tình phát sinh, phảng phất hết thảy cũng chỉ là giả tượng.

Nhưng bị hệ thống tăng cường qua thị lực Đường Tăng, lại phân Minh nhìn thấy vừa rồi Tôn Ngộ Không cái kia một gậy, lại chỉ là đem một mảnh trên lá cây Lộ Châu đánh nát, nhưng không có đánh gãy lá cây.

"Ngọa tào!"

Lúc này chỉ có cái từ ngữ này, có thể hình dung Đường Tăng tâm tình.

Tại Lôi Đình Vạn Quân một gậy đánh nát Lộ Châu về sau, Tôn Ngộ Không tay chân không ngừng, Tích Trượng trượng thủ vòng tròn rầm rầm rung động, thân trọng hóa thành một đạo kim ảnh, không ngừng Đạn Xạ mà ra, như Trường Giang Đại Hà rách không dứt, không cho người ta chút nào cơ hội thở dốc.

Bóng gậy bay tán loạn, thế như thúc khô.

Tôn Ngộ Không hai chân khởi động Vũ Bộ, bước đầu đạp cương, toàn thân Cơ Nhục phối hợp Như Ý, như vận chặt khăn mặt, hung hăng vung ra, không khí keng keng rung động, Kính Lực bố trí, phảng phất mười đầu Nga Hồ đều có thể sống sờ sờ đánh chết.

Hắn khi thì đem thân trọng bốc lên, khi thì lại phút chốc duỗi ra, khi thì nhẹ nhàng hướng ẩn xuống rơi, cũng hoặc đưa ngang trước người, bên cạnh run

bên cạnh quán, vurun về trước nghiêng cướp, thuận thế mượn lực, nhất cử nhất động xây, phảng phất ẩn chứa thiên biến vạn hóa, tình diệu đến cực điểm

Một màn này để phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả, có một cái tính một cái tất cả đều ghen hòng nhìn trần trối, đừng nói phát mưa đạn, hô hấp đều suốt nửa quên mất.

Đường Tăng có ký ức Quán Đỉnh, đối Sơ Cấp Bổng Pháp hiểu rõ rất sâu, bởi vậy không quên cho người xem phổ cập khoa học.

"Mọi người khả năng đều nghe qua một câu, Nguyệt còn năm đao, cả đời thương."

"Còn cùng bồng thường thường bị người tạo thành từ ngữ, nhưng trên thực tế còn cùng bồng là không giống nhau, còn muốn so bồng nhỏ hơn, thân gây hai đoạn phẩm chất không đồng nhất, một mặt dùng cho tay cầm, một mặt dùng cho bồng đánh, nhưng còn thì là hai đầu phẩm chất, người luyện võ thường nói, dùng còn rút, dùng bồng đánh, bởi vậy có thể thấy được còn cùng bồng khác nhau."

"Nói tóm lại, bồng lấy nặng nề lấy truy cầu đã kích lực, không kịp Côn Pháp nhẹ nhàng, nhưng sát thương khá mạnh, Đại Thánh cái kia tăng thêm siết chặt Bổng Từ, chính là bồng bên trong thay mặt biểu."

"Ngoài ra bản tăng lại nói cho mọi người một cái có ý tứ sự tình, kỳ thực Tổng Thái Tổ Triệu Khuông Dận vẫn là cái Vô Lâm Cao Thủ, đúng vậy hẳn sáng tạo Đẳng Xả bồng, được xưng là bồng thuật Khai Sơn Thủy Tổ, người xưng một đầu bồng ngang đủ, đánh bên dưới bốn trăm quân châu đều họ Triệu."

Phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả, một bên nhìn Tôn Ngộ Không diễn luyện Bổng Pháp, một bên nghe Đường Tăng giới thiệu, tất cả đều bị hút đến sững sờ một chút.

【 chồng ta đùa nghịch bồng đáng về thật là đẹp trai! So ta từ Vồng Thượng nhìn thấy mạnh hơn nhiều! 】

【 đây quả thật là Sơ Cấp Bổng Pháp a. . . Ta thế nào cảm giác so Đả Cầu Bổng Pháp cái gì lợi hại hơn đây. . . 】

【 cho nên ta hiện tại có một vấn đề, chúng ta trên Địa Cầu có Vô Lâm Cao Thủ sao! 】

"Vậy người không phải rất tuyệt bồng đưa tặng cho Đường Tăng một cây Dương nhánh' cũng nhấn lại nói: "Ha ha, chẳng những có, bí nhân chính là, bắt tại bên dưới sư thừa bồng thuật đại sư Tôn Cảnh nhân tiên sinh, tập võ đến nay đã có mười hai năm, bồng thuật không nói Đẳng Phong Tạo Cực, nhưng cũng Đẳng Đường Nhập Thất, ba mươi sáu đường côn pháp có thể linh hoạt biến chiêu, vận dụng tự nhiên."

Tại bên dưới vốn đang rất tin tưởng dẫn chương trình là Xuyên Việt Giả, nhưng xem hết đóng vai Tôn Ngộ Không cái này diễn viên Bổng Pháp, ta cười, ta cũng không phải châm đối bộ này hí võ chỉ, ta chỉ là muốn nói, toàn trung quốc chỗ có tập bồng người, trừ ta cùng sư phụ ta Tôn Tiên Sinh bên ngoài, tất cả đều là cay già!"

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Chỉ là xấu xí mà thôi

"Hiện nay võ học tu luyện, lấy Trạng Thung vì bắt đầu, sau trong vòng Luyện Pháp rèn cây tùy, Ngoại Luyện pháp tập Chiêu Thức, chung phân chia năm đại cảnh giới."

"Đệ Nhất Cảnh 'Quyền Cước thuần thực', có chắc hẳn phát, bất loạn bước chân."

"Đệ Nhị Cảnh 'Đẳng Đường Nhập Thất', toàn thân Cơ Nhục hồn nhiên như một, xương cột sống máu phối hợp Như Ý, linh hoạt biến chiêu, vận dụng tự nhiên."

"Đệ Tam Cảnh 'Đẳng Phong Tạo Cực', Tâm Dữ Ý Hợp, Ý Dữ Khí Hợp, Khí Dữ Lực Hợp, tinh khí thần Tam Hợp, nhưng vì Võ Học Đại Sư, sư phụ ta Tôn Tiên Sinh chính là này cảnh."

"Đệ tứ cảnh 'Thiên Nhân Hợp Nhất', có thể xưng Võ Đạo Tông Sư, hòa bình niên đại trăm năm khó gặp, chỉ là tại bên dưới kiến thức nông cạn, tuy có nghe nói, nhưng đến nay vô duyên nhìn thấy."

"Về phần Đệ Ngũ Cảnh Cảnh Giới lời bình, tại bên dưới chưa từng nghe người từng nói tới."

"Thê Kỷ 21 võ lâm, Đại Ân Ân Vu Thị, người tập võ nhiều ẩn thân tại Võ Quán, hoặc tham gia quốc gia, Địa Hạ các loại trận đấu, Lưu Phái chi nhánh đông đảo, nhưng đại khái có thể dùng 'Nam Quyền Bắc Thối, Đông thương Tây côn' đến khái quát."

"Tại bên dưới sư thừa Tôn Cảnh nhân tiên sinh, chủ yếu Ngoại Luyện lấy Thiếu Lâm 'Phong Ma Côn' Diễn Sinh mà ra 'Thiên Môn côn'."

"Thiên Môn côn chung hai mươi bốn pháp, ba trăm sáu mươi côn, luyện tới Đẳng Phong Tạo Cực về sau, không chỉ có thể cầm này côn quét ngang Đông Tây Nam Bắc, ác bổ bốn phương tám hướng, đâm trời giáng, càng có thể động niệm ở giữa điểm chết pha lê bên trên con ruồi, lại không miêng thủy tinh, bông đánh Thủy đậu hũ, không nát đậu hũ mà chấn vỡ gạch đầu."

"Vừa rồi đóng vai Tôn Ngộ Không cái kia diễn viên, cũng coi như luyện chút Bổng Pháp Chiêu Thức, nhưng một chiêu một thức quá câu nệ tại hình, bởi vậy quên Thân, dùng tới biểu diễn còn có thể, nhưng thực chiến đối địch, ta trong vòng ba chiêu liền có thể đem cầm dưới."

"Nói miệng không bằng chứng, mắt thấy mới là thật, nếu có ai cho rằng tại bên dưới nói mạnh miệng thả cuồng ngôn, cứ tới hb Hàm Đan Sa gia Võ Quán tìm ta, đại trượng phu đi không đổi danh ngồi không đổi họ, tại bên dưới 'Phá núi côn' trong cát sỏi là."

id vì 'Vây người không phải rất tuyệt bồng' người tập võ, đâm ba câu ở giữa, liền vì hơn vạn người xem phác họa ra một cái mơ hồ nhưng lại Huyền Cơ đương thế giang hồ đến, để khán giả sinh lòng ước mơ, trong lòng mong mỏi.

Bộ phận người xem thậm chí rời khỏi phát sóng trực tiếp ở giữa, chạy tới nói chuyện riêng phá núi côn trong cát sỏi, muốn bái sư học nghệ, dù sao so sánh với nhìn không thấy sờ không được Tây Du Thế Giới, trở thành Võ Công Cao Thủ càng thực tế một điểm.

Tuy nhiên Tây Du phát sóng trực tiếp ở giữa dù sao cũng là Đường Tăng sân nhà, đại đa số người xem vẫn là đem trong cát sỏi xem như lõe người bác chú ý miệng mạnh Vương giả.

【 6666 cát sư phụ đánh cho một tay thật rộng cáo! 】

【 cát sư phụ: Sư phụ ta là bồng thuật đại sư, ta muốn đánh mười cái! 】

【 nhìn ra cát sư phụ dựng lên cái tìm đường chết fla G a. . . 】

【 cát sư phụ người thật lợi hại như vậy? Bì Bì tôm, chúng ta đi đánh hần! 】

【 ha ha ha, tốt một cái Bì Bì tôm, để người vượt lên trước, tượng nhỏ con trai, chúng ta truy! 】

【 trên lầu đủ rồi, góc bên trong sỏi góc sư phụ sẽ khóc, sao? Không có ý tứ góc sư phụ, ta đánh chữ sai, dùng tay buồn cười. 】

Phát sóng trực tiếp ở giữa vị kia 'Vô Lâm Cao Thủ' trong cát sỏi tự biên tự diễn, để Đường Tăng tâm lý bật cười, nhưng không có đáp lại hần ý tứ, vô luận hần là lõe người cũng tốt, cũng hoặc thật sự là người tập võ cũng được, cái kia đều không liên quan Đường Tăng sự tình, bọn hần căn bản không phải người của một thế giới.

Hần lập tức liền muốn dẫn Tôn Ngộ Không đi Đả Hổ, đến lúc đó thị phi thật giả tự có kết luận.

Tại khán giả cái lộn càng ngày càng nghiêm trọng thời điểm, Tôn Ngộ Không bồng thuật diễn võ, cũng đến nhất * giai đoạn, Côn Ảnh bay tán loạn hoa mắt, nước tát không lọt mưa gió không lọt.

Nửa chén trà nhỏ thời gian về sau, Tôn Ngộ Không dần dần thu thế.

Chỉ gặp Cửu Hoàn Tích Trượng tại hai tay của hần ở giữa nhanh chóng chuyển động, phảng phất một trương kim sắc Thuần Bài.

Ba giây về sau, chuyển động chột ngưng, Tôn Ngộ Không cánh tay phải nhẹ nhàng lắc một cái, Tích Trượng liền Đan Xạ mà ra, chín vòng tròn soát rung động ở giữa, thân trượng cắm sâu vào Đại Địa.

Đường Tăng ánh mắt chính theo sát Tích Trượng, đột nhiên cảm thấy thấy hoa mắt, nhìn kỹ, nguyên lai là Tôn Ngộ Không xích lại gần mà đến, một đôi Hỏa Nhân Kim Tinh gắt gao nhìn chăm chăm hần, âm thanh đều đang run rẩy: "Người vừa rồi làm cái gì!"

Tôn Ngộ Không bồng nhiên Thiếp Thân, dọa Đường Tăng nhảy một cái, nhưng chột sắc mặt một đỏ, trong lòng trường dài một thán.

Tôn Ngộ Không không còn mặt không biểu tình, hần hần là cao hứng mới đúng, nhưng vì cái gì khó thụ như vậy đây. . .

Đường Tăng khó tả trầm mặc mấy giây sau, chậm rãi nâng lên đầu, trên mặt cứng rắn gạt ra một vòng nụ cười đến: "Cho người thắng cấp a."

"Thắng cấp?"

Tôn Ngộ Không lông mày thả lỏng: "Nguyên lai thắng cấp là ý tứ này."

Dừng một chút về sau, hần lại vội vàng nói: "Cái kia muốn như thế nào mới có thể tiếp tục thắng cấp!"

Hai mặt bẽ ngoài đúng, Đường Tăng cơ hồ có thể nhìn thấy Tôn Ngộ Không đáy mắt mãnh liệt khao khát cùng *, cái này khiến hần nhìn không được lần

nửa thờ dài.

"Thao tác cụ thể rất đơn giản, nhưng tích lũy cũng rất phiền phức, Đại Thánh người cũng không cần gấp. . ."

Đường Tăng lời còn chưa nói hết, Tôn Ngộ Không đột nhiên lui lại một bước, ánh mắt phức tạp nhìn sẽ Đường Tăng, chậm rãi xoay người sang chỗ khác, hần tựa hồ ý thức được sự thất thố của mình, sau một lúc lâu, thanh âm của hắn mới vang lên: "Vậy thì từ từ sẽ đến đi. . ."

"Ừm. . ."

Tôn Ngộ Không cử động, để Đường Tăng nghĩ lầm tâm hắn có bất mãn, nhưng hắn cũng thúc thủ vô sách, chỉ có thể thấp giọng thờ dài, mà chính là lúc này, Quan Âm âm thanh lại tại não hải vang lên.

【 độ thân mật +1 】

Độ thân mật gia tăng, để Đường Tăng trong nháy mắt mừng rỡ như điên, kém chút nhịn không được nhảy dựng lên.

Khán giả cũng nhao nhao gửi đi mưa đạn chúc mừng, vì Đường Tăng cảm thấy cao hứng, bởi vì lần này độ thân mật gia tăng, ý nghĩa không chỉ là đơn thuần gia tăng, mà là đại biểu cho Đường Tăng có loại thứ hai gia tăng độ thân mật phương hướng.

Vừa nghĩ tới việc này, Đường Tăng trong lòng liền giống rót mật giống như, nhịn không được mặt mày mỉm cười, một hồi lâu mới đưa hưng phấn bình tức, theo sau đó xoay người đem nham thạch bên trên cương ngựa giải dưới, dắt lên ngựa sai bước vượt qua Tôn Ngộ Không, hăng hái chỉ hướng phương xa, lớn tiếng nói: "Bi Bi tôm. . ."

Lời còn chưa dứt, sắc bén như đao ánh mắt bỗng nhiên cắt tới, để đắc ý vong hình Đường Tăng toàn thân run lên, chuyển đầu chê cười nhìn về phía Tôn Ngộ Không, ngữ điệu bỗng nhiên vừa giảm: "Đại Thánh, chúng ta đi thôi. . ."

Tôn Ngộ Không lạnh hừ một tiếng, cùng Đường Tăng sượt qua người, Đường Tăng bận bịu theo sát phía sau.

Tại hai người lên đường không lâu sau, Lê Minh triết để xóc lên đêm lụa mỏng, Húc Nhật từ Đông Phương từ từ bay lên, đem vàng óng ánh nắng sớm, gieo rắc tại bao la vô biên trên thảo nguyên.

Khê Thủy rơi lã chã, sóng nước lấp lánh.

Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không hai người, dọc theo sông lưu hướng thượng du đi đến, ba giờ về sau, liền trở lại Ngũ Chi Sơn địa chi ban đầu.

Đốm đen giống như cự đại hàm động, cực kỳ hấp dẫn con mắt người khác, nhưng Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không, lại phảng phất không thấy được giống như, trực tiếp hướng thượng du tiến lên.

Ước chừng lại một giờ, Thương Mãng Lâm Hải dần dần đập vào mi mắt.

Mảnh này rừng rậm nguyên thủy, khắp nơi đều là cao vót vân cổ thụ, chi chít, cành cây giao thoa, mở rộng ra tới mậu dày đặc cành lá Như Bích vân, đem Lam Thiên Hòa nắng gắt che chắn, khó được để lọt tiếp theo soi ánh nắng, chiếu rọi tại cành khô lá mục bên trong, phảng phất sắc thái tiền diễm độc trùng.

Đi vào Thâm Lâm trước đó, Đường Tăng không thể không đạp trên yên ngựa, nếu không trong rừng đá vụn lùm cây, tuyết đối sẽ đâm nát bàn chân của hắn.

Hắn vốn có tâm đề Tôn Ngộ Không cũng lên ngựa, nhưng khi hắn chú ý tới, Tôn Ngộ Không chân trần giẫm qua địa phương, đá vụn tất cả đều hóa thành bột mịn lúc, liền thu hồi cái này ngu xuẩn suy nghĩ.

Hai người xâm nhập rừng rậm về sau, ngựa không ngừng vó bốn tấu, dần dần, thân thể tổ chất phóng đại Đường Tăng, ngữi được không khí có mờ nhạt huyết tính khí.

Theo hai người không ngừng tiến lên, huyết tính khí cũng nồng nặc lên.

Yên tĩnh âm trầm trong rừng rậm, âm phong kêu gào thê lương, gió thổi lá cây tiếng xào xạc không ngừng vang lên, tĩnh mịch trong bóng tối, tựa hồ có vô số sông Thị Huyết con mắt, tại nhìn chòng chọc vào Đường Tăng, để hắn xương đuôi cốt mát khí ứa ra, tê cả da đầu.

Hắn thỉnh thoảng nhìn về phía bên cạnh thân Tôn Ngộ Không, trong lòng mới có thể an tâm.

Tại hắn lại một lần nhìn về phía Tôn Ngộ Không về sau, chuyển đầu nhìn đường lúc, một gốc cây khô đung vào trong tầm mắt.

Cái kia cây khô sớm đã mục nát không chịu nổi, giống như là bị chém thủ người, trên đó treo một khối vết máu loang lổ Mộc Bài, dùng thảo thư xóc xếch viết tám chữ to.

"Bên trong có Đại Trùng, người sống chớ tiến."

Khi nhìn đến cảnh cáo bài về sau, Đường Tăng bắt đầu khăn trương lên, kẹp lấy bụng ngựa hai chân, ngăn không được phát run.

Làm một cái Cự Hận Vận Động đạt nhân, Đường Tăng lá gan phi thường lớn, nhưng đó là tại đứng trước tình huống bình thường dưới, nhưng mặt bên dưới hẳn là muốn đi Sát Yêu, hẳn chưa từng nghe nghe hoặc thấy qua cường đại dị loại, hẳn có thể nào không khẩn trương.

Tuy nhiên khán giả ngồi không thấy huyết tinh khí, không có phối nhạc, cũng không cảm giác được hiện trường Âm U phân bốn phía, chưa phát giác cỡ nào hoảng sợ, chỉ là tại phát sóng trực tiếp thời gian nói chêm chọc cười.

'Niêm Niêm Bối Bối đưa tặng cho Đường Tăng một cây Dương nhánh' cũng nhấn lại nói: "Mọi người cảm thấy, Đại Thánh cùng Lão Hồ đơn đấu, ai thắng tính lớn?"

【 Song Quyền nan địch Tứ Trảo, ta tuyển Đại Thánh thắng! 】

【 ta cảm thấy nóng đầu chơi không lại Hình xăm! 】

【 ngươi thế mà đen chồng ta! Cái kia là tự nhiên quyền! Chỗ nào nóng qua đầu! 】

【 ta suy nghĩ đóng vai Đại Thánh diễn viên muốn Phác Nhai a! 】

Khán giả làm cho người bật cười mưa đạn, để Đường Tăng trong lòng tán đi không ít hoảng sợ, lấy lại bình tĩnh tiếp tục tiến lên, rất nhanh liền vượt qua cảnh cáo bãi.

Trong không khí huyết tinh khí càng nồng nặc lên, hẳn liếc nhìn bốn phía, nhánh cây cùng trên lá cây, lộn xộn phun ra lấy ám trầm vết máu, mặt đất bùn đất cũng hiện lên màu đỏ đen, mơ hồ có thể thấy được Sâm Bạch mảnh xương, cái này khiến Đường Tăng tâm nhắc đến cổ họng.

Mang theo tâm tình thấp thỏm lại đi trong chốc lát về sau, cây cối dần dần trở nên thưa thớt, phương xa một vách núi đột ngột từ mặt đất mọc lên, quái thạch đá lôm ch่อม sườn núi dưới, có một cái di tích viễn cổ giống như động huyết.

Tại bên ngoài hang động mặt, một đầu quái vật khổng lồ mảnh hồ, đột nhiên phát ra một tiếng điếc tai như óc thú hồng.

"Ngao! —— "

Nghe được tiếng rống, Đường Tăng toàn thân run lên, theo tiếng kêu nhìn lại.

Chỉ gặp đen nhánh động huyết trước mảnh hồ đứng thẳng người lên, chừng ba người cao bao nhiêu, nó Xương Sống như Long, hơi chấp tay ở giữa, đạn pháo giống như Đạn Xạ mà ra, nhảy lên đến một khối bị ánh mặt trời chiếu trên đá lớn, trên cao nhìn xuống nhìn qua hẳn cùng Tôn Ngộ Không.

Cái này đầu Cự Hồ tuy nhiên cao lớn, nhưng xám trắng ám trầm Hồ Bì dưới, xương cốt lại là cây cây có thể thấy được, phảng phất gió thổi qua liền sẽ ngược lại bên dưới giống như.

Càng để người chú ý chính là mặt của nó, giống giội cho A xít giống như vô cùng thâm thẳm, mũi cụt từ, Đầu Kê Nhãn, hàm răng cao thấp không đều, lộ ra ngoài mà ra, trên môi một đạo cự đại vết sẹo, cực kỳ giống môi hồ hàm ếch.

Trên trán đoạn lông mày giống như chữ 'Vương', đem Âm U kinh khủng bầu không khí phá hư đến không còn một mảnh.

"Đây chính là lộng lẫy mảnh hồ?"

Khi nhìn đến cái kia mảnh hồ thời điểm, Đường Tăng trợn mắt hốc mồm.

Khán giả cũng đều không còn gì để nói.

【 cái này mẹ nó cũng gọi hồ! Nhà ta chó đều so với hẳn bá khí! 】

【 Lão Hồ: Ta có thể làm sao, ta cũng rất không thể nào a! 】

【 các ngươi đều đang cười cái gì, Lão Hồ: Lão Tử không sĩ diện đó a! 】

【 nó lại đã làm sai điều gì đâu? Chỉ là xấu xí mà thôi a! Các ngươi cũng chút nghiêm túc! Nó thế nhưng là Thú Trung Chi Vương! 】

【 có lẽ, các ngươi gặp qua nhảy nhót hồ sao? 】

【 Đạo Diễn, ngươi cảm nhầm Lão Hồ đi . . 】

Chương 13: Tiếng người quán miệng rất khó khăn học

Ánh nắng giống từng sợi kim sắc cát mịn, xuyên qua tầng tầng lớp lớp cành lá đổ xuống mà xuống, bị nồng đậm bích lục chướng khí choáng nhiễm đến âm trầm thâm đậm, loang lổ bác bác chiếu xuống đen mầu mặt đất.

Tráng kiện tham ngộ ngày quý dị thực vật, màu sắc sắc sỡ vô danh độc trùng, tanh hôi mùi máu tanh khó ngửi khí, vốn nên để Đường Tăng tâm sinh sợ hãi mới đúng, nhưng làm hắn nhìn đến nơi đây hưng vực kẻ đầu têu lộng lẫy mãnh hổ lúc, lại đặc biệt muốn cười.

Không chỉ là hắn muốn cười, khán giả cũng đều muốn cười.

【trương này hổ mặt, một lần nhìn cười một lần, có thể nói là phi thường báo cười.】

【uy, Vườn Bách Thú a? Nơi này có một cái thành tinh Lão Hổ, các người mau tới a!】

【chờ chút! Con hổ này không phải là từ Bát Đạt Lĩnh động vật hoang dã vườn mợn tới a? Đánh chết bồi thường tiền không?】

【ta có một câu mmp nhất định phải giảng, ta cũng không phải ba tuổi, người còn lừa gạt ta, đây là Lão Hổ mà! Cái này mẹ nó là xấu bản y đi!】

Vốn có chút hoảng loạn Đường Tăng, kém chút bị người xem đùa cười ra tiếng.

Tuy nhiên người đang ở hiểm cảnh hắn, cũng không quên tiếp tục chú ý lộng lẫy mãnh hổ, cũng chính là lúc này, hắn ngạc nhiên nhìn thấy, cái kia đầu lộng lẫy mãnh hổ cổ họng không ngừng run run ở giữa, thế mà miệng nói tiếng người.

"Hắc... Hắc, bản hồ, nay, hôm nay tinh ngủ... Liên có... Có thịt, rất... Rất, rất tốt, còn... Còn không mau... Nhanh nhảy vào... Bản, Bản vương... Trong miệng... Tới."

"Nhr... Nếu là... Trước... Quý, quý xuống đất... Cầu xin tha thứ... Đợi bản... Vương ăn xong... Trà, còn... Còn có thể thừa... Bên dưới khối... Cốt... Cốt đầu."

"Lại... Lại còn... Do dự, liền... Là được... Thi... Cái xác không hồn."

"Người... Người các loại, thế này không... Không... Không cái gì... Tới... Tới..."

Lộng lẫy mãnh hổ dừng một chút, minh tư khổ tưởng một lát sau, đột nhiên tức giận lên: "Người... Tiếng người... Quá, rất khó khăn... Khó học, quán... Quán miệng, người các loại..."

"Lấy mạng, đến!"

Ngẩn ngui mấy câu, lộng lẫy mãnh hổ gấp ghềnh, lại thời gian sử dụng năm phút đồng hồ mới nói xong, tại trong lúc này, phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả kém chút cười đến gấp cả người.

【2333 đây là bắt đầu mặc giúp sao?】

【công tác nhân viên cũng không tìm cái thật dễ nói chuyện, cả người cả lăm...】

【Lão Hổ: Đợi ta lười, đầu vuốt thẳng lại, cùng cùng cùng người các loại, tự thoại.】

【Lão Hổ cũng cho phối âm, là biên kịch thất trách vẫn là phối âm dư thừa?】

【mời cái phối âm diễn viên còn muốn như thế chế tạo, khiến cho người buồn nôn!】

"Vậy người không phải thật tuyệt bỗng đưa tặng cho Đường Tăng một cây Hầu Mao' cũng nhấn lại nói: "Loại công việc này nhân viên vai trò Hoa Giá Tử có ý gì, ta Nhất Côn liền có thể quật ngã!"

"Kỳ trùng đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Lão Hổ giới một dòng nước trong, Đạo Diễn, cái này Lão Hổ phối âm diễn viên thêm đùi gà, tiền ta ra!"

Đường Tăng một bên nghe lộng lẫy mãnh hổ nói chuyện, một bên nhìn mưa đạn, đúng là nhìn không được cười ra tiếng.

Vừa mới nhảy lên bên trên bị 'Tự Quang Đăng' chiếu xạ đá lớn, nói ra một phen lời nói hùng hồn lộng lẫy mãnh hổ, bản đang chuẩn bị hưởng thụ đồ ăn ánh mắt sợ hãi, lại chờ đến Đường Tăng tiếng cười nhẹ, phản ứng đi ra hắn là đang cười nhạo mình khẩu âm.

"Chào buổi sáng. . . Tim, muốn chết!"

Một đôi mắt to như chuông đồng thoảng chốc hiện lên Tinh Hồng huyết sắc, trong miệng phát ra như kinh lôi tiếng gầm gừ, Xương Sống như lò xo giống như nắm chặt, cả thân thể kém chút co lại thành một đoàn, về sau bỗng nhiên Đạn Xạ mà ra, trong khoảnh khắc liền hóa thành một đoàn cự đại bóng tối từ trên trời giáng xuống, vài vóc xé rách giống như phong thanh, lạnh thấu xương như dao.

"Oanh! —— "

Lông lấy mảnh hồ như thiên thạch nện rơi xuống đất, ló ra, Đại Địa như trên mặt băng vết rách giống như, thật nhanh sụp đổ tứ phương, bùn đất đá vụn như viên đạn hướng bốn phía bắn ra.

Nó thịt Bò Hồ chường bên trên, trường đao giống như móng vuốt soạt một tiếng cắm vào mặt đất, phác họa ra mười đầu ngón sâu tới.

Tiếng rống cùng nổ vang như lôi tự điện, kinh động cả tòa núi rừng.

Ngàn vạn Con Phi Điều đồ rào rào bị kinh bay.

Từng tiếng hoảng sợ nghẹn ngào từ bốn phương tám hướng vang lên, nương theo lấy dày đặc lá cây tiếng xào xạc, tựa hồ có đồ vật gì tại kẹp chặt cái đuôi, Đoạt Mệnh mà chạy.

Mảnh hồ Cơ Nhục từng cục hai tay mở rộng, mười cây hàn quang lưu chuyển móng vuốt, để Đường Tăng trong đầu hiện ra Wolverine hình tượng tới.

Nó khom lưng đứng tại Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không cách đó không xa, huyết bồn đại khẩu như mây quạt gió, không ngừng phun ra nồng đậm mùi hôi thối.

Bốn phía rạn nứt Đại Địa, bành trướng giống như cánh tay bắt thịt, phảng phất Đạn Xạ đến trước mắt đá vụn, cực kỳ rung động hiện ra tại khán giả trước mặt, để bọn hắn hãi hùng khiếp vía, đang trầm mặc một lúc sau như bị điên nhấn bàn phím.

【ngọa tào! Đạo Diễn nguoi thật cảm nhảm Lão Hồ đi! 】

【 đây là vài phút phản sát tiết tấu a! 】

【 Lão Hồ: Là chứng Minh thực lực của ta thời điểm đến, không phải vậy còn thật sự cho rằng ta là y! 】

【 Trưởng Lão nguoi hoảng hay chưa? 】

【 Đường Tăng: Ta đối mặt nhất định là giả Lão Hồ, ta bắt đầu luống cuống! 】

Trong gió nồng đậm mùi máu tươi, để không khí tràn ngập lên khí tức kinh khủng, một cổ mát khí xuyên thấu Đường Tăng thân thể, đâm vào cốt bên trong, để trong lòng bàn tay hắn trôi lên mồ hôi đến, bàn chân tê cả da đầu.

"Lộc cộc. . ."

Đường Tăng chặt vật nuốt bên dưới Thủy, trái tim giống như là bị bàn tay vô hình chiếm lấy giống như, hít thở không thông lợi hại.

"Hí hí hii hi hi! —— "

Hắn tòa bên dưới Hãn Huyết Bảo Mã phát ra hoảng sợ tê mình, bất an vung vẩy đầu ngựa, tứ chi tấp nập khởi động mặt đất, gây động Đường Tăng trong tay dây cương.

Nương theo lông lấy mảnh hồ tanh hôi hô hấp, Bạch Mã càng không bị khống chế, bỗng dưng, nó móng trước cao cao giơ lên, để Đường Tăng tâm mất đột nhiên thay đổi, từ nhìn thẳng chuyển hướng ngưỡng mộ, trong lòng của hắn giật mình, chột hung hăng nắm chặt dây cương, Ngự Giáp ở bụng ngựa, đem thân hình cố định.

Nhưng hai chân của hắn chưa phát lực, một đôi trắng nõn bàn tay thon dài liền đưa ra ngoài, nhẹ nhàng đặt tại đầu ngựa bên trên.

Phảng phất lấp đặt Xe hơi Động Cơ, thân có to lớn Đại Lực Hãn Huyết Bảo Mã, đúng là bị bàn tay kia theo đến thấp bên dưới đầu, hai chân không ngừng giãy dụa run rẩy, nhưng thủy chung không cách nào lại nâng lên.

Đường Tăng gương mặt thuận tay cánh tay nhìn lại, nhưng gặp Tôn Ngộ Không mặt không biểu tình, đã đem Cửu Hoàn Tích Trọng xách tại tay trái.

Tiếng gió rít gào, vòng tròn soạt rung động.

Không biết làm tại sao, khi nhìn đến Tôn Ngộ Không một khắc này, Đường Tăng sợ hãi trong lòng, trong nháy mắt biến tiêu tán không còn, phảng phất có loại có thể vượt lên nhân tâm lực lượng, từ Tôn Ngộ Không thân bên trên tán ra.

Mà cùng Đường Tăng an lòng không ngừng, hắn tòa bên dưới Hãn Huyết Bảo Mã chính là ngã xuống đất, Đường Tăng không thể không tung người

xuống ngựa, đứng tại Tôn Ngộ Không bên cạnh thân.

Tôn Ngộ Không nhẹ liếc nhìn hán một cái, nhàn nhạt nói: "Lui về sau."

Đường Tăng một chút do dự về sau, liền quay người chạy hướng mười mét bên ngoài, đem thân thể giấu ở một gốc năm người mới có thể vây quanh đại thụ về sau, đơn độc thò đầu ra xem nhìn phương xa.

Cao hơn ba mét lưng lấy mảnh hổ, phảng phất một thủ lĩnh hình Xe bọc thép, tuy nhiên bộ dáng ghê tởm nhưng khí thế dọa người.

Tại trước mặt của nó, thân cao một mét chín tấc hữu Tôn Ngộ Không, tuyệt đối tính làm đáng người thấp bé, cực kỳ giống một cái Người vị thành niên, khí thế bình thân, biểu lộ lạnh lùng, không thể nào là lưng lấy mảnh hổ hợp lại chỉ địa.

Gặp tình hình này khán giả cũng cũng không khỏi lo lắng.

【 con hổ này là ăn kích thích tổ lớn lên, Đại Thánh không bằng tạm thời tránh mũi nhọn! 】

【 Trương Lão, nếu không chúng ta vẫn là chạy đi! 】

【 Địa Ngục cấp Boss: Lão Hổ đã thượng tuyến! 】

【 rất sợ hãi, không dám nhìn! 】

【 không cho nói những này, Đại Thánh nhất định có thể thắng! 】

【 chơi thoát đi, để cho các người cảm Lão Hổ diễn kịch, cái này Hoa Giá Tử có thể làm, ta trong cát vuốt từ đó rời khỏi Vô Thuật Giới! 】

Ngay tại khán giả kịch liệt nghị luận thời điểm, Tôn Ngộ Không chân bên dưới bùn đất đột nhiên nổ hướng tứ phương, thân hình hán chỉ chợt lóe, liền chống đỡ Chí Mãnh hổ trước mặt, lưng lấy mảnh hổ dữ tợn cười một tiếng, từng cục hai tay huy động ở giữa, trong không khí Lưu Hạ Thập Đạo bạch ngân.

Hổ Trảo bay dò xét mà đến, không khí rang đậu giống như bạo hưởng, hình như có phá vỡ Kim Đoạn Ngọc chỉ năng, nhưng Tôn Ngộ Không lại mặt không biểu tình, chỉ là không có chút nào xinh đẹp đem Cửu Hoàn Tích Trọng giờ lên cao cao, lại nhẹ nhàng bắt lực như vậy rơi dưới.

Nhưng mà cái này một bình thường cử động, lại làm cho lưng lấy mảnh hổ trên mặt lộ ra thần sắc sợ hãi tới.

Bởi vì Tôn Ngộ Không đem Tích Trọng nện bên dưới một khắc này, lưng lấy mảnh hổ chỉ cảm thấy mình rơi vào bên trong biển sâu, Bằng Bái sức lực lớn từ bốn phương tám hướng đè ép mà đến, đối phương như vực sâu như ngục khí tức, để nó sợ vỡ mặt nát, nhưng Tích Trọng đã rơi dưới, nó vô ý thức liền nâng lên hai tay đi cản.

"Ngao! —— "

Tích Trọng cùng Hổ Trảo chạm vào nhau cái kia một cái chớp mắt, đầu tiên là mấy đạo thanh thúy đứt gãy tiếng vang lên, về sau lưng lấy mảnh hổ thống khổ gào lên thê thảm, hai tay co vào đến ở ngực liền tiếp lui về phía sau.

Tinh Hồng máu tươi từ bàn tay hán dâng lên mà ra, vậy đầy mặt đất, vô cùng thê thảm.

Nó cái kia mười cây Hổ Trảo chính là toàn bộ đứt gãy.

Một kích thành công về sau, Tôn Ngộ Không chân trái giống như là giẫm tại Ván Trượt bên trên, bỗng nhiên hướng phía trước trượt đi, về sau bàn chân hung ác chạm đất mặt, bỗng nhiên đạp mạnh, cả người bay ngược mà lên, trên không trung liên tục bốc lên ba vòng, song tay nắm chặt Cửu Hoàn Tích Trọng, như Cửu Thiên Thần Lôi giận bỏ mà dưới.

Khí thế hung hung, tôi khô lạp hủ.

Vừa mới bị đoạn trảo Hổ Yêu khí tức cứng lại, hoảng sợ giống như là Con Kiến ra tổ, lít nha lít nhít, muốn ngăn cũng không nổi.

Nó tuy nhiên tu luyện có thành tựu, có thể miệng nói tiếng người, nhưng sống son lâm nó, khuyết thiếu kinh nghiệm thực chiến, cho tới nay đều là lấy tu vi nghiền ép đối thủ, tại mặt đối từng đại chiến mười vạn thiên binh, Chư Thiên Thần Tướng Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không lúc, trong đầu hoàn toàn một mảnh không Bạch, liền ngay cả trước ra chân trái vẫn là chân phải đều quên.

Nhưng làm một đầu Hổ Yêu, nó có hồ sẵn thức ăn bản năng, tại ý thức với bản thân nhược điểm về sau, nó dứt khoát từ bỏ suy nghĩ, ôm ở ngực ngực máu tươi cuộn cuộn song trảo rơi trên mặt đất, tứ chi chạm đất về sau, bàn tay bằng thịt của nó nhẹ nhàng nhấn một cái, liền cùng thân bay nhào hướng Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không gặp Hổ Yêu nằm sấp, như Giao Long Xuất Hải bay nhào mà đến, chỉ song chân vừa đạp, liền nhẹ nhàng dâng không mà lên, vừa lúc rơi vào Hổ Yêu sau lưng.

Bỏ nhào về phía trước không trúng, Hổ Yêu phát ra một tiếng hét lên, son lâm tựa hồ cũng chấn động, nó cái kia như rơi thép giống như đuôi hổ đứng

đấy mà lên, hung hăng quát hướng Tôn Ngộ Không, không khí phát ra ba ba ba khí bạo âm thanh.

Nhưng Tôn Ngộ Không lại là nhảy lên, liền né qua một bên.

Thép đuôi phảng phát Hồ Yêu cái chân còn lại, linh hoạt chống đỡ Động Địa mặt, đúng là đem toàn thân nó chống đỡ Phi Nhi lên, tay không từ bên trên mà ấn xuống hướng mặt đất Tôn Ngộ Không.

Đạp vào mặt kinh phong, để Tôn Ngộ Không hồng phát cuồng vũ.

Hắn không còn né tránh, mà là cố động như long tích chuy, từ bàn chân bắt đầu phát lực, đem toàn thân Kinh Lực vận làm một chỗ, lại quán chú hướng hai tay, lúc đầu hình giọt nước cánh tay lập tức phồng lên mà lên.

Thân hình hắn lóe lên, vòng lên Cửu Hoàn Tích Trượng, chỉ một trượng, thế như kinh thiên nện ở Hồ Yêu lưng, chỉ nghe một đạo rung động tiếng nổ lớn, Hồ Yêu đạn pháo giống như nện xuống mặt đất.

Lâm vào hầm động Hồ Yêu bị đau cuồng hống một tiếng, vừa muốn chống đỡ thân mà lên, liền bị Tôn Ngộ Không nhất cước đạp trúng gần như đứt gãy Xương Sống, trong tay Tích Trượng lại lần nữa giơ lên cao cao, trùng điệp rơi dưới, nện ở Hồ Yêu mặt môn, để nó phát thống khổ tiếng gầm gừ.

Đánh ra trước song trào điên cuồng đảo Động Địa mặt, rất nhanh liền đào ra một cái cự đại hố đất, lại phảng phát mưa dây buộc mình, bị Tôn Ngộ Không một lần lại một lần đánh vào trong hầm.

Mấy trượng lần sau, Hồ Yêu liền triệt để không một tiếng động, nhưng Tôn Ngộ Không lại là không ngừng, Tích Trượng vung lại rơi dưới, tận toàn thân khí lực loạn đả, phảng phát phát tiết năm trăm năm tới bị đè nén.

Nhưng dị thường quý dị chính là, Tôn Ngộ Không mấy chục trượng thế như vạn quân bồng đánh, nhưng không thấy Hồ Yêu toàn thân có một tia máu tươi bắn tung toé mà ra.

Một mực trốn ở Cự sau cây Đường Tăng sớm đã nhìn ngốc, chờ hắn kịp phản ứng lúc, lúc trước liền gầy như que củi Hồ Yêu, hiện tại càng như một bãi bùn nhão giống như đè xuống đất, giống như là một đoàn Hồ Bi bao khóa Gạo nếp Đoàn Từ.

Đường Tăng bệu bệu một mặt đau lòng đi ra ngoài, la hét nói: "Đại Thánh nguoi kiểm chế một chút mà! Còn ăn cơm hay không a!"

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Mau ra đây biểu diễn một cái

Đường Tăng tiếng la như Vọng Đế gây quỳên, thê lương bi ai cực kỳ bi ai, xé rách tầng tầng chướng khí, truyền vào Tôn Ngộ Không trong tai, nhưng hắn lại bình tĩnh như không nghe thấy, chỉ là một trượng lại một trượng, khí thế bàng bạc giơ cao rơi dưới.

Tích Trượng tuy là nện ở thân hổ, nhưng lại đau nhức tại Đường Tăng trong lòng.

Hắn bước nhanh chạy đến Tôn Ngộ Không sau lưng, muốn tới gần ngăn cản lại lại không dám tiến lên, sợ bị phong ma Tôn Ngộ Không bỗng giết tại chỗ, gấp đến độ hắn luống cuống tay chân, trong lòng chưa bao giờ có vội vàng xao động.

"Tác nghiệt a! Tác nghiệt a. . ."

Đường Tăng đau lòng đến liên tục thán khí, nhưng lại thúc thủ vô sách, cuối cùng chỉ có thể bắt lực cúi đầu, không đành lòng lại đi nhìn Hồ Yêu hình dạng.

Hắn một thân ngắn nấp xinh đẹp Cẩm Lan Cà Sa, tron bóng trắng noãn đầu trọc, mặt mũi hiền lành trên mặt, treo một bộ Bi Thiên Mẫn Nhân biểu lộ, để người không biết nhìn, định sẽ cho rằng hắn là tại thương hại Hồ Yêu.

Nhưng trên thực tế chuyện này hòa thượng chỉ là tại thương tiếc: "Đây chính là Hồ Yêu a! Tốt bao nhiêu nguyên liệu nấu ăn a. . . Lãng phí, thật sự là lãng phí!"

Mà liền tại Đường Tăng vô kế khả thi, không thể nào ai thán thời điểm, tận mắt nhìn thấy Tôn Ngộ Không đem Hồ Yêu Trượng Sát khảm giả, cũng nhao nhao từ trong lúc khiếp sợ kịp phản ứng, nhất thời mưa đạn như mưa.

【 cái này kịch bản giống như không quá đúng vậy, đã nói xong đại chiến ba ngàn sáu trăm hiệp sau đó Song Phương tình bì lực tấn Đường Trương Lão bỏ đao đâu? 】

【 cái này đánh chết? Thật đặc biệt nương xấu hổ, Russia chó đánh nhau đều so cái này đặc sắc! 】

【 Đại Thánh là zq tới ăn hàng đi, sẽ còn đánh bánh dày đây. 】

【 trước đó người kia đâu? Cái kia nói công tác nhân viên đóng vai Nhất Côn quật ngã người đâu? @ ngốc bên trong suối, mau ra đây biểu diễn một cái a! 】

【@ trong cát suối, người mở cửa a, ta biết đạo người ở nhà, người có bản lĩnh lập fla G, người ngược lại là đi ra a! 】

Lúc trước trong cát suối một phen tự biên tự diễn ngôn luận, để không ít người xem sinh lòng chán ghét, mắt bên dưới mảnh hồ bị Tôn Ngộ Không Trượng Sát, xem nào nhiệt không chê sự tình lớn bọn hắn, lập tức tập thể @ lên trong cát suối đến, thanh thế hạo đại, nhất thời có một không hai.

Mấy ngàn người điên cuồng @, liên miên bất tuyệt tin tức nhắc nhở, để trong cát suối điện thoại di động kém chút nổ tung.

Khi hắn nhìn thấy tin tức về sau, không khỏi lên cơn giận dữ, nhanh chóng nhấn bàn phím "Diễn viên, tuyệt đối là diễn viên, bằng không làm sao nhẹ nhàng như vậy? Nhanh bỏ đao cụ thoát đi, nhìn khí trời rất nóng."

Trong cát suối hồi phục, gây nên rất nhiều không tin Đường Tăng xuyên việt người xem cộng minh, làm mưa đạn trở nên Lương Cực phân hóa.

【 hí diễn xong, thoát áo khoác đi, các người Ngu Nhạc Đại Chúng mục đích đạt đến, diễn viên tiên sinh khổ cực. 】

【 Tây Du Thế Giới yêu cầu đều yêu như vậy à, xem ra chúng ta trung ương muốn khuếch trương lãnh thổ. 】

【 Đường Tăng: Đề mẹ nó cho ta vỗ tay! 】

【 w Tí, a a a, muốn vỗ tay đó a? A tốt a, bốp bốp bốp bốp, thật lợi hại. . . 】

Những này người xem trào phúng ý vị mười phần mưa đạn , khiến cho rất nhiều Đường Tăng Kè ủng hộ bất mãn, hai nhóm người rất nhanh liền tại phát sóng trực tiếp thời gian hồ khắp, nhưng Đường Tăng nhưng không có tâm tình đi chú ý, bởi vì Tôn Ngộ Không vẫn như cũ không ngừng vung trượng đánh tới hướng Hồ Yêu, để hắn lòng nóng như lửa đốt.

Tiếp tục đánh xuống cái này đầu Hồ Yêu chỉ sợ cũng ngay cả cốt đầu không còn sót lại một chút cặn. . .

Đường Tăng lòng đang do dự, đang giãy dụa, giống cảnh liễu không ngừng đong đưa.

Nửa chén trà nhỏ về sau, Đường Tăng rốt cục nhịn không được giương mắt nhìn hướng Hồ Yêu, thấy nó đã triệt để thành một bãi bùn nhão, cái này cảnh tượng cực lớn kích thích hắn, để hắn lòng như lửa đốt hô to lên tiếng.

"Đại Thánh! Đừng đánh nữa! Đừng đánh nữa! Người liền xin thương xót, tha cho nó cái toàn thân đi!"

"Người bình tĩnh một chút! Không cần nhớ không ra a! Đây chính là chúng ta nguyên liệu nấu ăn!"

"Đại Thánh! Đại Thánh! Đại Thánh?!"

Đường Tăng la hét âm thanh, một tiếng cao hơn một tiếng, liên miên bất tuyệt truyền vào Tôn Ngộ Không trong tai, để hắn thân thể dừng lại, về sau bỗng nhiên chuyển đầu, Kim bên trong mang - mắt đỏ tử, bắn tung toé ra không nhận được băng lãnh sát ý, để Đường Tăng như rơi vào hầm băng, từ đỉnh đầu mát đến chân nhón.

Trước mắt hình ảnh đột nhiên biến ảo, hiện ra mười vạn thiên binh như mưa rơi xuống, Hoa Quả Sơn Thi Sơn Huyết Hải, sát khí ngập trời khủng bố cảnh tượng.

Cái kia đầy Thiên Thần tướng, Thánh Hóa Phần Thiên tình cảnh, để Đường Tăng Nhịp tim đập cổ họng, trong lòng bàn tay không chỗ ở đồ mồ hôi, hắn cổ họng cổ động tựa hồ muốn muốn nói chuyện, lại vô luận như thế nào cũng trương không được miệng, trong điện quang hóa thạch, Đường Tăng làm ra một cái sáng suốt quyết định, nhắm chặt hai mắt.

Tại hắn nhắm mắt lại về sau, khung bố tràng cảnh lập tức biến mất, đột nhiên biến ảo, để Đường Tăng tưởng lầm là ảo giác, nhưng trong lòng hồi hộp, lại làm cho hắn từng ngum từng ngum thở dốc, không còn dám mở mắt ra.

Như thế đi qua một lúc sau, nội tâm cực kỳ xoắn xuýt Hồ Yêu nguyên liệu nấu ăn Đường Tăng, rốt cục vẫn là cố nén hoảng sợ, chậm rãi mở mắt nhìn về phía Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không nguyên bản ẩn chứa căm giận ngút trời giống như con người, lúc này đã khôi phục lại bình tĩnh, tay phải hắn nhẹ đỡ Cửu Hoàn Tích Trượng, đứng ở nơi đó không nói một lời, con mắt nhìn về phía xui xẻo trên mặt đất Hồ Yêu, tựa hồ tại lắng lắng nhớ lại cái gì.

Đường Tăng thấy thế thở phào ra một thanh khí, không dám đi quấy rầy Tôn Ngộ Không, mà là ba bước cũng hai bước chạy đến Hồ Yêu bên cạnh thân,

ngồi xổm người xuống một mặt đau lòng trên dưới dò xét.

Đứng thẳng người lên chừng cao ba mét Hồ Yêu, lúc này bằng phẳng như một trượng thâm, chỉ có bụng chỗ cao cao nổi lên, phảng phất nhét vào một cái khí cầu giống như.

Đường Tăng duỗi ra ngón tay nhẹ nhàng đâm một cái, q đạn q đạn, có loại đâm nào đó Chủng Bất Khả miêu tả chi vật xúc cảm.

Cái này nguyên liệu nấu ăn xem như hủy. . .

Đường Tăng nặng nề hít miệng khí về sau, chậm rãi đứng dậy, liếc nhìn tuần bốn phía.

Pha tạp thừa thốt ánh nắng, xuyên thấu qua tán cây kê hồ, chiếu xuống một mảnh hỗn độn mặt đất, lơ lửng không có định bích lục chương khí, để nơi đây phá lệ Âm U khủng bố, nhưng bởi vì Hồ Yêu tiếng rống cùng lưu lại khí tức, lại làm cho bốn phía lạ thường yên tĩnh, phảng phất chưa bao giờ có sinh linh bước chân nơi đây.

Đường Tăng nghĩ nghĩ về sau, chuyển đầu hướng Tôn Ngộ Không nói: "Đại Thánh, xử lý thịt hồ thời gian sẽ khá trường, chúng ta hôm nay liền ở đây nghỉ ngơi đi, có Hồ Yêu khí tức, trong thời gian ngắn nơi này sẽ rất an toàn."

Tôn Ngộ Không sau khi nghe từ chối cho ý kiến, trực tiếp đi vào trong huyết động, tùy tiện tìm cái ngồi xếp bằng, nhắm mắt dưỡng thần.

Phía sau hán Đường Tăng, thì đầu tiên là đem Bạch Mã dắt đến động khẩu, đem cương ngựa thắt ở trên một tảng đá lớn, về sau tại bốn phía tìm chút khô ráo củi lửa, dùng Đá đánh lửa cùng ngồi lấy lửa cò đem nhóm lửa.

Nương theo mấy đạo ba ba tiếng vang, đồ tươi Hóa Diễm bay lên, giống phá nát vải đỏ đầu, trên không trung chập chờn, đem cự đại động huyết chiếu sáng.

Đường Tăng nhìn quanh động huyết.

Đen kịt trên vách đá, mơ hồ có thể thấy được phun tung toé máu tươi.

Mặt đất ó vàng trong đất bùn, cùng đá vụn nơi hẻo lánh, chất đầy phá nát mảnh xương, nhưng Tôn Ngộ Không ở bên, Đường Tăng tất nhiên là không sợ.

Tại xác định trong động không có gặp nguy hiểm về sau, Đường Tăng lúc này mới chạy ra ngoài động, nín lại Hồ Yêu cái đuôi, đem hết toàn thân khí lực đem kéo vào trong động, đem xoay chuyển, quay lưng dưới bụng hướng lên trên, về sau từ trong bao quần áo lấy ra Giới Dao, đem mũi dao chống đỡ tại Hồ Yêu cằm.

Biểu lộ kích động, không kịp chờ đợi.

Hắn hai tay nắm ở chuôi dao, gắt gao ấn xuống ép, nhưng lại phảng phất chống đỡ tại kim thiết bên trên, vô luận hắn như thế nào dùng sức, đều không thể phá vỡ Hồ Bì.

Tại ném thử một lát sau, Đường Tăng hai tay như nhũn ra, cái trán đầy mồ hôi, miệng lớn thở dốc, nhưng Hồ Yêu cầm chỗ, lại ngay cả một điểm bạch ngân đều không lưu lại.

Đường Tăng không khỏi có chút tiết khí, đang nghĩ đến muốn về sau, bỗng nhiên đứng người lên, cao cao nâng tay lên bên trong Giới Dao, hung hăng hướng Hồ Yêu chỗ cổ trăm dưới.

Chỉ nghe bịch một tiếng vang thật lớn về sau, Bách Luyện Tinh Kim Giới Dao trực tiếp bị bắn bay, trên không trung xoay tròn vài vòng về sau, vụt một tiếng cắm vào trong vách đá.

Mà Đường Tăng thì liền tiếp lui về phía sau mấy bước, cầm dao hai tay hồ khẩu xé rách, máu me đầm đìa, tích táp rơi trên mặt đất, vẩy ra tứ phương.

Chính tại cái và kịch liệt khán giả thấy thế về sau, lập tức có càng nhiều rãnh đầm.

【 cay gà dẫn chương trình hí thật nhiều, Lão Hồ: Các ngươi tranh thủ thời gian xử lý xong thì thể ta tốt lành cơm hộp! 】

【 biên kịch: Đạo Cụ Tổ làm sao làm, nhanh lên cái tiện tay bình khí giữ lại nội dung cốt truyện! 】

【 Đường Tăng: Cho nên ta đánh Lão Hồ làm cái gì, ta không sai biệt lắm là cái phé tăng! 】

【 không hiểu nhiều lắm ngươi còn có thể làm cái gì @ Đường Tăng, tha thứ ta nói thẳng, ngươi chính là cái cay gà! 】

Đường Tăng tuy nhiên thấy được người xem trào phúng, nhưng cũng không để ý tới ý tứ, mà là quay đầu nhìn về Tôn Ngộ Không, một mặt xấu hổ nói: "Đại Thánh, bản tăng khả năng cần một điểm hỗ trợ. . ."

Tôn Ngộ Không sau khi nghe, đứng người lên, nhàn nhạt nói: "Làm sao giúp."

Đang khi nói chuyện, hắn nhẹ nhàng đem cầm vào vách đá nhỏ dưới, đi đến Đường Tăng bên cạnh.

Đường Tăng vội lui qua một bên, nói: "Từ mũi đao đâm vào cằm, sau đó hướng bên dưới xé ra bụng cùng tứ chi, nhờ kỹ chia cắt ra bấp thịt. . ."

Tôn Ngộ Không điểm điểm đầu, tay trái tùy ý cầm đao, mũi đao chống đỡ tại Hồ Yêu cằm, cũng không thấy hấn làm sao sử dụng lực, Hồ Bi liền chậm rãi xé rách, giống như là dùng đao nhỏ vẽ Bạch Chỉ mới được, để Đường Tăng trong lòng cực kỳ bó tay.

Mà theo Hồ Bi bị chậm rãi xé ra, một cổ gay mũi mũi máu tươi lập tức đập vào mặt mà ra, khi bụng bị xé ra lúc, Hồ Bi bên dưới phồng lên hở ra, để Đường Tăng tròn mắt hốc mồm.

Cái kia rõ ràng là một đoàn huyết nhục, đỏ bên trong hiện Bạch, giống như là trộn lẫn bột mì đoàn, như quả Đường Tăng đoán không sai, cái này đoàn thịt hẳn là hang cộp, Hồ Cốt, thịt hồ hỗn tạp hợp lại bị bông đánh mà thành, trách không được q đạn q đạn, cảm tình cho nên thịt đều bị Tôn Ngộ Không đánh tới cùng một chỗ đi.

"Đại Thánh ngươi còn có thể cùng mặt đây. . ."

Đang nhìn sẽ cục thịt về sau, Đường Tăng chuyển đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, trong lòng rãnh điểm không biết nên từ đâu nôn lên.

Mà cùng lúc đó, phát sóng trực tiếp trong phòng chính tại cái và kịch liệt khán giả, khi nhìn đến Hồ Bi bên trong đồ vật, cũng đều chấn kinh vạn phần.

Tận mắt nhìn thấy hết thấy phát sinh bọn hắn, tất nhiên là biết được, Đường Tăng là thật tại phát sóng trực tiếp, mà không phải ghi âm

【 cho nên con hồ này thật là thật? ! 】

【 Lão Hồ: Chạy xuống được thừa nhận thân phận vui sướng nước mắt Thủy! 】

【 @ vậy ngươi không phải thật tuyệt bông, cát sư phụ, ngươi không phải nói ngươi rất lợi hại, bằng không ngươi cũng tới học một cái nhìn xem? 】

【 trong cát suối, ngươi đừng không tin, ta ngày tốt một thông điện thoại liền có thể gọi cục quản lý thời không phái Đại Thánh đi nhà ngươi gõ môn! 】

Mấy ngàn người xem điên cuồng @ trong cát suối, liên đới trước đó những cái kia bỏ đá xuống giếng người xem cùng một chỗ, tất cả đều bị lôi ra đến tiên thi.

Toàn bộ phát sóng trực tiếp màn hình đều bị đồ đầy mưa đạn, cơ hồ nhìn đến phía dưới hình ảnh cảnh tượng.

Bị mấy ngàn người @ không biết bao nhiêu lượt về sau, trầm mặc thật lâu trong cát suối rốt cục vẫn là đứng dậy.

"Vậy ngươi không phải rất tuyệt bông đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Cầu các vị khán giả bỏ qua cho ta đi, ta nhận sợ, thật sợ, nhưng ta muốn nói là, Tôn Ngộ Không hẳn không phải người. . . Ta là người."

【 cái này sợ, không phải đưa đồ ăn sao? Kế tiếp kế tiếp! 】

【 a, nguyên lai ngươi là người a, ta còn tưởng rằng ngươi sớm liền thành tiên, cùng thái dương vai sáng vai, ngươi nhìn ngươi cái chân thứ ba đều nhanh ngã vào trên thái dương! 】

【 trước có ngọc suối sau có ngày, thái dương kỳ sĩ Nhật Thần tiên, ai nha không bằng về sau liền gọi thái dương kỳ sĩ tốt! 】

"Vậy ngươi không phải rất tuyệt bông đưa tặng cho Đường Tăng mười cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Ta đã từng cho rằng ta có thể cứu vãn thế giới, hiện tại mới phát hiện thế giới đều không cứu vớt được ta, khen thưởng mười cái tán Tài Bảo tượng lấy đó áy náy, chư vị đại thần bỏ qua cho ta đi!"

"Mặt khác ta có một việc nhất định phải nói cho mọi người, mọi người ngồi trước, hít sâu, bình phục một hạ tâm tình."

"Nhất định phải bình tĩnh, mời ăn cơm uống Thủy đều ngừng một bên dưới!"

"Chuẩn bị xong chưa? Tốt, ta muốn nói, chư vị mời ngồi tốt, đứng vững!"

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Ta muốn Tu Tiên, Pháp Lực Vô Biên

【 im ngay, vô sỉ lão tặc, ngay cả chó cũng không nguyện ý ăn sống người thịt, còn tại Đường trước mặt trưởng lão ngân ngân sửa inh ỏi, ta chưa bao giờ thấy qua như thế vô liêm sỉ người! 】

【 mọi người vẫn là nghe một chút đi, có lẽ gốc sư phụ muốn thừa nhận chút gì đâu, dùng tay buồn cười. 】

【 đừng nói chuyện, ngậm lấy! 】

Hon ngàn tên người xem tập thể bỏ đá xuống giếng, để trong cát sỏi giống uống thuốc đông y, trong lòng đắng chát vô cùng, nhưng hẳn lại rõ ràng đây là hẳn từ ăn ác quả, căn bản bắt lực phản bác.

Mắt thấy khán giả trào phúng càng kịch liệt, trong cát sỏi không thể không đem mưa đạn che đây, về sau thấp đầu nhanh chóng đánh chữ.

"Trước đó ta từng giảng đến võ đạo Ngũ Cảnh, trong đó tu thành đệ tứ cảnh 'Thiên Nhân Hợp Nhất' người, có thể xưng Võ Đạo Tông Sư, chính là ức trong vạn người không một, trăm năm khó gặp cái thể Kỳ Tài."

"Này Cảnh Giới người, giờ tay nhắc chân, nặng như Băng Thiên, nhẹ như Vi Trần, vô luận làm bất luận cái gì binh khí, cũng có thể làm đến như lời đình thu tức giận, thôi như Giang Hải ngưng Thanh Quang."

"Cử trọng nhược khinh, cử khinh nhược trọng, vì đệ tứ cảnh đánh dấu."

"Vừa rồi ta xem Tôn đại thánh làm trọng, trọng trọng thể như thiên quân, nhưng lại có thể thu thể tại giây lát, bởi vậy mới có thể làm đến, trọng trọng đều là trọng kích Hồ Yêu, lại không để cho máu tươi."

"Tuy nhiên thực tế lực lượng của hắn, đã đem Hồ Yêu Cơ Nhục cốt nhục, toàn bộ đánh thành một đoàn."

"Như thể Chí Cao Cảnh Giới, tại Quan Âm hệ thống bên trong, thể mà chỉ có thể coi là làm Sơ Cấp bồng thuật, ta khó có thể tưởng tượng, Trung Cấp bồng thuật cùng cao cấp bồng thuật, lại có thể đạt tới loại cảnh giới nào."

Lúc mới bắt đầu khán giả còn đang không ngừng tiên thi, nhưng theo trong cát sỏi xâm nhập giảng giải, bọn hắn dần dần đắm chìm trong đó, chủng loại trong cát sỏi hoàn toàn sau khi nói xong, chỗ có người xem trong lòng, đã là đại hải lật lên dao động, sôi trào mãnh liệt, kích động khó nhịn.

【 ý của người là, Đại Thánh bồng thuật là hàng thật! Vậy chúng ta chẳng lẽ có thể chiếu vào luyện? ! 】

【 ngọa tào! Nếu bồng thuật là thật, xuyên việt cũng là thật, cái kia Tôn đại thánh cùng Đường Trưởng Lão, chẳng phải là dạy cho chúng ta Tu Tiên? Thật Tu Tiên! 】

Lời này vừa nói ra, lập tức một viên đá dấy lên ngàn con sóng, lễ vật bắt đầu điên cuồng xoát binh phong.

'Tháng năm tửu quý đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Trưởng Lão cầu Tu Tiên chi pháp! Ta thực sự chịu đủ thức đêm tu tiên thấp bên dưới hiệu suất a!"

'Tinh Diệu Thiên Khung đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Ta chủng loại đây là muốn thành Tiên a! Ta muốn Tu Tiên, Pháp Lực Vô Biên!"

'Ellen Trầm đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Trưởng Lão có hay không Song Tu công pháp, đúng vậy loại kia, loại kia lại Gay lại vàng, dùng tay thẹn thùng, ha ha."

'Tiểu Nam Nhân vô danh đưa tặng cho Đường Tăng 20 tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Trưởng Lão nhanh dạy cho chúng ta Tu Tiên, lâu bên dưới cùng đội hình!"

【 ngọa tào kinh hiện thổ hào! Cúng bái đại thần! Cầu đám thổ hào đến lúc đó triển lãm Tu Tiên công pháp tiệt đồ! 】

【 tu cái rắm, các đạo hữu đều đã Độ Kiếp Phi Thăng, chỉ có người còn Tu Tiên! 】

Phát sóng trực tiếp ở giữa bỗng nhiên bạo phát khen thưởng, đầu tiên là dọa Đường Tăng nhảy một cái, chột để hắn mừng rỡ như điên.

Một cái tán Tài Bảo giống 1,024 Nhân Dân Tệ, ba mươi lăm tán Tài Bảo tượng, cái kia chính là hơn ba mươi lăm ngàn người dân tệ khoản tiền lớn, tương đương với ba trăm năm mươi điểm Công Đức, đủ để cho hắn đổi lại lấy một cái cùng loại với Sơ Cấp bồng thuật thần thông, hẳn có thể nào không cao hứng.

Không qua cao hứng thì cao hứng, nhưng Đường Tăng ánh mắt thủy chung theo sát Tôn Ngộ Không trong tay Giới Dao, sợ hắn vẽ sai chỗ hồng Hồ Bì hoàn chỉnh, cần biết cái này trương da hồ thể nhưng là có tác dụng lớn.

Nhưng hắn hiển nhiên là lo lắng vô ích.

Tuy nói Tôn Ngộ Không am hiểu nhất làm bồng, nhưng ngàn Bình Vạn Khí, Thủ Đồ Đồng Quy, cho dù là Giới Dao, Tôn Ngộ Không đồng dạng có thể cử trọng nhược khinh, cử khinh nhược trọng.

Bởi vậy phi thường nhẹ nhõm liền dọc theo cầm, bụng, tứ chi đem nguyên một trương da hồ đều xé ra, thảm giống như trải phẳng tại đất, độc lưu một đoàn đầu lớn tiểu nhân cục thịt đặt trên đó, cực kỳ giống thịt kho tàu sư tử đầu.

Thẳng đến lúc này Đường Tăng phương mới hoàn toàn thả lỏng trong lòng, thế là chuyển qua đầu mặt hướng kính đầu, không có tốt khí nói: "Bản tăng cũng sẽ không Tu Tiên, các ngươi học cái rắm!"

【 ai muốn ngươi dạy, chúng ta phải đại thánh dạy cho chúng ta Tu Tiên! 】

'Sinh Khổ đưa tặng cho Đường Tăng mười cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Dẫn chương trình nói cái giá đi, bao nhiêu ta đều học!"

【 trên lầu thổ hào không bằng đến ta Thượng Thanh Quan, Bản Quan Lịch Sử đã lâu, có từ Thượng Thanh Linh Bảo Đạo Tôn truyền thừa Tu Luyện Chi Pháp, giá trị 9999 NDT, già trẻ không gạt! 】

【 thổ hào đại gia, ta nhìn ngươi xương cốt thanh kỳ, ấn đường biến thành màu đen, hai mắt vô thần, toàn thân run rẩy, đúng là chúng ta Tu Tiên Giới Kỳ Tài a! 】

【 tại chúng ta chỗ ấy Tu Tiên là thức đêm ý tứ, ta không có sửa qua tiên, nhưng thường thường bế quan mấy ngày. 】

【 thật là đúng dịp a ta gần nhất cũng tại Tu Tiên, muốn cùng We Got Married - ta kết Thành Đạo lữ Song Tu sao? 】

Phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả, mặc dù là lấy khôi hài, đậu đen rau muống phương thức, đem chuyện tu tiên nói ra, nhưng đổi vị suy nghĩ một dưới, bọn hần hần là thật đang chờ mong chuyện này.

Nhưng đối với chuyện tu tiên, Đường Tăng cũng không biết đạo Tương Lai sẽ như thế nào phát triển, bởi vậy không thể lừa dối bọn hần, chỉ có thể chuyển đầu mặt hướng kính đầu, liếc mắt, nói: "Vậy các ngươi tiếp tục tu đi, ta sẽ cho các ngươi lập cái bia."

Nói xong liền không tiếp tục để ý khán giả mưa đạn, mà là quay đầu nhìn về trên đất Hồ Yêu, hoặc là nói Hồ Bì cùng Hồ Yêu cục thịt.

Khi Đường Tăng ngồi xổm người xuống, cẩn thận kiểm tra Hồ Bì lúc, không thể không kinh ngạc tại Tôn Ngộ Không bồng thuật, hần hơn trăm lần trọng kích, chẳng những không có làm bị thương Hồ Bì may, trong đó vách tường càng là sạch sẽ như tờ giấy, không có máu tươi thịt bám lưu lại, ngũ tạng lục phủ xương cốt huyết nhục, cũng đã tất cả đều hỗn hợp đến Hồ Yêu cục thịt bên trong đi, lại tạp chất tận trừ, chỉ còn lại Tinh Hoa.

Khi Đường Tăng ánh mắt rơi vào Hồ Yêu cục thịt bên trên lúc, không khỏi hơi lúng túng một chút.

Cắt là đừng suy nghĩ, hần dùng sức chặt đều không chém nổi.

Dùng lửa trực tiếp đốt? Dùng Thủy nấu? Hiên nhiên cũng không được...

Xem ra chỉ có thể ăn sống.

Nhưng cái này đồng Hồ Yêu cục thịt bên trong, hỗn hợp tanh hôi huyết dịch cùng mảnh xương, ngũ tạng lục phủ Ruột già Ruột non cái gì cũng có, quý biết đạo lại là cái gì kỳ hoa vị đạo.

Tuy nhiên cái này đều không phải là Đường Tăng lo lắng nhất, hần lo lắng nhất chính là, khi Tôn Ngộ Không biết đạo hần vô pháp cảm Hồ Yêu cục thịt làm đồ ăn lúc, sẽ là dạng gì phản ứng.

Nhưng việc này cuối cùng rồi sẽ muốn đi mặt đúng, thế là đang do dự cái rắm a khắc họa về sau, Đường Tăng quyết định thân Bạch: "Đại Thánh..."

Hần lời còn chưa dứt, Tôn Ngộ Không đã hướng về phía hần lung lay đầu: "Ngươi không được a."

Hiên nhiên Tôn Ngộ Không đã nhìn ra hần khó xử.

Đường Tăng sau khi nghe khóc không ra nước mắt, nhưng lại bắt lực phản bác, bởi vì hần hoàn toàn chính xác không được...

Tại hần cười khổ thời điểm, Tôn Ngộ Không tay vừa lộn, đem Giới Dao cắm vào mặt đất, về sau cúi người, hai tay bắt bóng rổ giống như đem Hồ Yêu cục thịt nắm lên, cánh tay nhẹ nhàng dùng lực xé ra, một đạo phẳng phát Cầm Huyền đứt đoạn âm thanh âm vang lên, Hồ Yêu cục thịt liền bị kéo làm hai đoàn, chỗ đứt bóng loáng như gương.

Chỉ gặp bị kéo làm hai đoàn Hồ Yêu cục thịt nhẹ nhàng nhúc nhích, rất nhanh liền lần nữa khôi phục đoàn hình.

Tôn Ngộ Không đem cục thịt kéo làm hai nửa về sau, cũng không nhìn Đường Tăng, chỉ là duỗi ra tay đem bên trong một nửa đưa cho hần.

Đường Tăng thấy thế sau một mặt kinh hi, liên tục không ngừng từ Tôn Ngộ Không trong tay tiếp nhận, trên mặt cười nở hoa, nhưng khi hần hai tay dâng Bóng Bào Dục lớn nhỏ Hồ Yêu cục thịt lúc, lại nhú lên lông mày đến, không biết nên làm sao bây giờ.

Đạo đều không chém nổi đồ vật, hẳn không cho rằng lấy răng của mình miêng, có thể cắn động.

Hắn nhắc đầu quan sát Tôn Ngộ Không, do dự một sau đó, nói: "Đại Thánh, có thể hay không bang ta xé thành cang nhỏ một chút..."

Tôn Ngộ Không sau khi nghe, không che giấu chút nào mình ghét bỏ, nhưng lại cầm trong tay cục thịt đặt ở Hồ Bi bên trên, tiếp nhận Đường Tăng trong tay cục thịt, tay trái ngón tay cái cùng ngón trỏ nhẹ nhàng vân vê, liền đem cục thịt vê xuống tới một hạt, chỉ có vụn tứ Tiểu Man Thầu lớn như vậy.

Huyết Sát là đáng yêu.

Sau đó một hạt lại một hạt thịt hồ hạt bị Tôn Ngộ Không vê dưới, ném đến Hồ Bi bên trên.

Đường Tăng sợ bản, bận bịu từ trong bao quần áo lấy ra một ô bát đến thịnh phóng thịt hồ hạt.

Mà tại Tôn Ngộ Không bỗng Đường Tăng khê động thịt hồ hạt lúc, phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả, toàn đều có chút chịu không được.

【 người có phải hay không còn phải đại thánh cho người ăn ăn a! Cay gà dẫn chương trình, cần người làm gì! 】

【 các người cảm thấy hình tượng này, giống hay không nhi tử Uy Lão Niên si ngọc cha? Cha con cho ăn. AVi 】

【 Gay bên trong Gay khí Đường Tăng, Đại Thánh nhanh bóp chết hắn. 】

【 nhìn ra độ thân mật sắp -1 】

Đường Tăng lại một lần nữa không nhìn khán giả đầu đen rau muống, lẳng lặng nâng lên chén gỗ, trọn vẹn hai phút đồng hồ về sau, Tôn Ngộ Không mới đưa nguyên một đoàn Hồ Yêu cục thịt đập vỡ vụn.

Về sau hắn đem mình Hồ Yêu đoàn nhặt lên, lưng dựa lấy tường, nửa ngồi trên đất, giống ăn Apple cắn động.

"Cảm ơn Đại Thánh."

Đường Tăng mừng rỡ nói tiếng cảm ơn, sau đó cũng ngồi xếp bằng trên đất, tay phải đem chén gỗ nhắc đến trước ngực, đồng thời không kịp chờ đợi đưa tay phải ra đi về, ngón tay chạm đến thịt hồ hạt lúc, có loại co dãn mười phần xúc cảm.

Giống như là khi còn bé loại kia thả vào trong nước, liền có thể lớn lên hải dương Bảo Bảo.

Hắn đem thịt hồ hạt về đến chớp mũi, nhẹ nhàng nghe thấy một dưới, không có cái gì mùi vị khác thường, nhưng vẫn như cũ có chút tâm lý chướng ngại, nhưng Hồ Yêu uy hiếp, nhưng cũng dễ hắn đổi ban đầu Đại Lễ Bao mong đợi, chỉ có thể nhắm mắt lại, đem thịt hồ hạt thả trong cửa vào.

Thịt hồ hạt nhập miệng, Đường Tăng lập tức cảm rằng đi cắn.

Nhưng hàm răng mới vừa vận dụng phải thịt hồ hạt, cái kia thịt hồ hạt liền bỗng nhiên đạn động, giống như là nhảy nhót đường, không ngừng tại Đường Tăng khoang miệng bung ra, miệng của hắn bị đạn đến cao cao nâng lên, con mắt lồi ra, hai tay liên tục huy động, nhưng lại gấp ngậm miệng không dám mở miệng, sợ nó Đạn Xạ đến Tôn Ngộ Không.

Phát sóng trực tiếp thời gian khán giả thấy thế, tất cả đều tròn mắt hốc mồm.

【 biên kịch có thể hay không tôn trọng một bên dưới sự thật a! Lão Hồ thịt có thể ra cái này hiệu quả sao! 】

【 Đường Tăng tám kia mặt đẹp trai làm động tác này cảm giác mù! Cay gà dẫn chương trình, ác ý giả ngây thơ! 】

【 còn tốt chồng ta ăn trả lại tính rụt rè, dẫn chương trình nhường một chút người cần đến chồng ta kính đầu! 】

【 trên lầu cái kia nói Tôn Ngộ Không là chồng mình ai cho người mặt, Tôn Ngộ Không rõ ràng là mọi người Chồng! 】

【 Lão Hồ chết cũng phải bày Đường Trương Lão một nói. 】

Ba phen mấy bận đều nhai chỉ không trúng thịt hồ hạt, Đường Tăng dứt khoát quyết định chắc chắn, trực tiếp lộc cộc một tiếng, đem thịt hồ hạt nuốt vào trong bụng.

Thịt hồ hạt thuận ăn đạo trượt vào trong dạ dày lúc, Đường Tăng chỉ cảm thấy một dòng nước ấm từ Tứ Chi Bách Hải tuôn ra, xuôi dòng mà tới Đường Tăng khoang miệng, để miệng của hắn tê tê đại đại, giống uống tiếp theo chén đay tiêu Thủy giống như.

Cùng lúc đó Quan Âm âm thanh, cũng lại một lần nữa tại đầu óc hắn vang vọng.

Đường Tăng không khỏi mong đợi.

Quan Âm nói tới ban đầu Đại Lễ Bao, đến tội cùng sẽ là gì chứ?

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Thiết Xỉ Đồng Nha Đường Tam Tạng

Rộng lớn bầu trời bên dưới, rừng rậm mênh mông.

Lạnh thấu xương gió núi thổi qua, phảng phất đại hải cuốn lên gợn sóng, chỉ một thoáng, lục sóng lẫn lộn, vạn mộc nghiêng nằm, nổ vang âm thanh bên tai không dứt.

Mà tại biển rừng chỗ sâu, một tòa cao trăm trượng sườn núi đột ngột mà lập.

Chướng khí tràn đầy sườn núi dưới, một tòa um tùm nhưng động huyết, giống như là Mãnh Thú mở ra huyết bồn đại khẩu, không ngừng phun ra nuốt vào tanh hôi Huyết Khí.

Trong huyết động, sáng ngời đồng lửa chấp chòn nhảy múa, keng keng rung động.

Đường Tăng xếp bằng ở đồng lửa trại bên cạnh, một cái trứng mận giống như đầu trọc phản xạ ánh lửa, chỉ gặp hán hai mắt chạy không, miệng góc khẽ nhếch, thỉnh thoảng phát ra một tiếng hắc hắc cười ngây ngô, để một bên Tôn Ngộ Không liên tiếp ghé mắt.

Lúc này ở trong đầu của hán, chính diễn ra mình Tu Tiên có thành tựu cổ sự.

Tại chuyện xưa của hán bên trong, cách khác hào Tam Tạng, Tạng Thiên tạng địa tạng thương sinh, thân có Hàng Long Phục Hồ lực, tâm giống như Bồ Đề không nhiễm bụi, Song Quyền đập ra sinh tử lộ, một vòng đập phá Quỷ Môn Quan, người đưa ngoại hiệu sát phạt tam giới Kim Thiềm tử, vạn trượng hồng trần một Thánh Tăng.

Hán thiết quyền Tạng Yêu, Phô Độ thương sinh, trách bị vạn vật, thụ phong Nam Mô Tam Tạng Xá Lợi Tôn Vương phật.

Nhưng lại tại hán muốn Siêu Thoát Tam Giới Ngũ Hành, nhảy ra kỷ nguyên luân hồi thời điểm, Quan Âm băng lãnh âm thanh, nhưng trong nháy mắt đánh vỡ ảo tưởng của hán, đem hán kéo về hiện thực.

"Kiểm tra đến thịt hổ hạt nguồn gốc từ nửa mở linh trí Hổ Yêu, đang ngẫu nhiên phân phối kỹ năng."

"Ngẫu nhiên kết thúc, chủ ký sinh thu hoạch được cấp một 'Cẩn vào' kỹ năng."

Quan Âm, lập tức để Đường Tăng nghiêm mặt xuống dưới, thất vọng cực độ, cự đại chênh lệch, để hán nhìn không được hít miệng khí.

Trợn vụn nửa chén trà nhỏ về sau, phương mới thoáng bình phục tâm tình, đồng thời vô lực ở trong lòng hỏi thăm Quan Âm: "Cho nên, cấp một cẩn vào là cái quý gì?"

"Cấp một cẩn vào nhưng trên diện rộng tăng cường chủ ký sinh nhấm nuốt cơ, trên dưới quai hàm hàm răng, răng tuần tổ chức máu chốt."

Đường Tăng sau khi nghe trầm mặc nửa ngày, im lặng im lặng nói: "Nói như vậy người ban đầu Đại Lễ Bao, đúng vậy để bản tăng tuổi tốt hơn mà thôi?"

"Cũng không phải là như thế."

"Ban đầu Đại Lễ Bao giao phó chủ ký sinh năng lực vì 'Ăn yêu phê có thể', cụ thể biểu hiện là, chủ ký sinh ăn hạ nhiệm gì một đầu yêu quái, đều có thể từ Kỳ Thân bên trên, hấp thu một loại đặc thù năng lực."

"Bất luận cái gì yêu?!"

Đường Tăng sau khi nghe xong đầu tiên là giật mình, chợt trên mặt hiện lên vui mừng, nội tâm cực kỳ phức tạp, cuối cùng ngàn vạn loại nỗi lòng, tất cả đều hội tụ vì hai chữ: "Ngọa tào!"

Trong đầu của hán, vô ý thức liền nhớ lại Tây Du bên trong, những cái kia tiếng tăm lừng lẫy, nghe nhiều nên thuộc Đại Yêu tới.

Tri Chu Tinh, Hắc Hùng Tinh, Hạng Tử tinh, Ngọc Thỏ tinh, Bạch Lộc tinh, Kim Ngư Tinh, Hạng Tử tinh, Cáp Mô Tinh, Thanh Phong Minh Nguyệt, Kim Giác Ngân Giác, Lục Nhĩ Mi Hầu, Sư Đà Tam vương, Cửu Linh Nguyên Thánh chủng loại chủng loại chờ chút. . .

Đại Bàng Kim Sí Điều thiện bay, lên như điều gặp gió chín Vạn Lý.

Bách Nhân Ma Quân, thiện Độc Vụ, có Thiên Nhân.

Hạt Tử tinh, thiện Đào Mã Độc Thung, đốt một bên dưới ngay cả Phật Như Lai cũng đau đớn khó chịu.

Hoàng Phong Đại Vương, thiện làm gió.

Đủ loại yêu ma, loại loại thần thông, để Đường Tăng mừng rỡ như điên.

"Quan Âm thật muốn bần tăng tu thành Tam Tạng pháp sư?"

Đường Tăng trên mặt không cảm được cười, trong đầu lại lần nữa hiện lên các loại ảo tưởng.

Phát sóng trực tiếp thời gian khán giả, khi nhìn đến Đường Tăng kinh hi ngậy ngốc bộ dáng, cũng đều hiếu kỳ cực kỳ, nhao nhao cuồng phát mưa đạn câu giải thích.

Mà Đường Tăng trọn vẹn qua một hồi lâu, mới nhớ tới người xem chuyện này đến, vội vàng chuyển người mặt hướng kính đầu, liếc không ngưng cười đem ban đầu Đại Lễ Bao, cùng cắn vào năng lực sự tình, một năm một mười thông báo cho bọn hắn.

Làm khán giả nhóm sau khi biết, phần lớn không ngừng hâm mộ, nhưng vẫn không quên đậu đen rau muống.

【 666 lực cắn, Đường Tăng không cắn nổi thịt, Quan Âm đều nhìn không được đi! 】

【 Quan Âm: Ta tần tần khổ khổ cho ngươi làm cái ăn yêu Đại Lễ Bao, ngươi thế mà không cắn nổi, cắn ngươi làm gì! 】

【 Trương Lão ngươi thử một chút gặm một thanh mặt đất, nhìn có thể hay không thu hoạch được cái gì ngu bức kỹ năng, tí như Dẫn Lực? Thuận tiện thử lại lần nữa thành tinh gió Tây Bắc đi, không chừng liền có thể học được tăng lên Khí Lưu nữa nha! 】

'Gây nên hư cực đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Trương Lão ngươi cắn một cái Quan Âm thử một chút!"

'Thù tình soạt đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Đôi đúng đúng, đến cắn một cái Quan Âm!"

【 Quan Âm: Vô cùng hoảng sợ ánh mắt! 】

【 Quan Âm: Sợ hãi! 】

Khán giả nào động để Đường Tăng trọn mắt hốc mồm, về sau một mặt nghĩa chính ngôn từ nói: "Các ngươi bả bần tăng muốn trở thành người nào? ! Bần tăng tuy nhiên thức ăn mặn bất kể, nhưng tuyệt không ăn thịt người!" Nói xong dừng một giây, lại bổ sung nói: "Phật cùng Bồ Tát cũng không ăn!"

'Sinh Khổ đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "A thật sao? Ta khâm phục Đường Trương Lão ngươi là người chính trực, tuy nhiên chỉ cần ngươi cắn một cái Quan Âm, ta liền đưa tặng ngươi một ngàn cái tán Tài Bảo tượng, thế nào?"

"Ngươi đừng đòi ý!"

Đường Tăng sau khi nghe cơ hồ không có qua não tư, một giây cũng không dừng lại, không chút do dự ở trong lòng hỏi: "Quan Âm, ta có thể cắn ngươi một thanh sao?"

"Chủ ký sinh thanh tịnh một điểm, ta không phải yêu."

Quan Âm băng lãnh âm thanh để Đường Tăng cảm thấy thất vọng, mà đem việc này cáo tri khán giả về sau, lại dẫn đến bọn hắn cuồng tiếu không thôi.

【 Quan Âm: Ta có câu mmp nhất định phải khắc vào chủ ký sinh trên mặt, mà lại muốn vĩnh viễn không bao giờ khép lại! 】

【 Quan Âm mỉm cười bên trong lộ ra mmp. jp G 】

'Nước dừa đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Vẫn là nói điểm hiện thực a, dẫn chương trình muốn không thử một chút cắn một cái Tôn Ngộ Không a? Cắn một cái, ta đưa một ngàn cái tán Tài Bảo tượng."

【 đúng đúng, cắn một cái Đại Thánh thử một chút! 】

【 Đại Thánh: Ngươi nếu là dám cắn, ta liền một gậy gỗ chết ngươi cái Lão Ngốc bầu! 】

【 Đại Thánh: Độ thiện cảm -1-1-1-1-1-1-1-1-1-1-1-1-1! 】

Khán giả mặc dù chỉ là đang nhạo báng, nhưng xem hết mưa đạn Đường Tăng, lại thật sự có chút ý động, ánh mắt thỉnh thoảng hướng Tôn Ngộ Không trên thân nghiêng mắt nhìn.

Cái kia giàu có thâm ý bí ối sức lực, để Tôn Ngộ Không một trận nhũ mảy, sát ý lạnh như băng ẩn hiện.

Đường Tăng liên tục không ngừng chuyển đầu, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, đem này suy nghĩ bỏ đi, không tiếp tục để ý khán giả.

Một lát sau hần thấp bên dưới đầu, nhìn về phía trong tay chén gỗ.

Trong đó từng hạt máu thịt hồ hạt, đem ánh mắt của hần một mực hấp dẫn.

Ăn xong Hồ Yêu thu hoạch năng lực cắn vào về sau, Đường Tăng vốn nên bỏ đi như giấy rách, nhưng trên thực tế, vừa rồi hần nuốt bên dưới thịt hồ hạt lúc, lại có loại đặc biệt cảm giác hòa thanh hương quanh quần ngực bụng khoang miệng.

Hần cẩn thận xem kỹ thịt hồ hạt, phát hiện nó tuy là từ Hồ Yêu toàn thân hỗn hợp mà thành, nguyên liệu nấu ăn hỗn tạp, nhưng bởi vì Tôn Ngộ Không bỗng đánh, tạp chất tận trừ, chỉ còn lại Tinh Hoa, hoàn toàn tương đương với món mới.

Mang đôi món ăn mới thức tôn trọng, Đường Tăng duỗi ra tay, vuốt khề một khóa thịt hồ hạt ném vào trong miệng, nhắm mắt lại cẩn thận nhắm nháp.

Thịt hồ hạt nhập miệng về sau, chạm đến Đường Tăng bữa lưỡi trước tiên, liền kịch liệt nhảy lên, nhưng Đường Tăng chỉ là vừa nhấc miệng, liền nhẹ nhàng đem cắn, hàm răng hợp lại, đem nghiền thành vụn nát.

Lộc cộc một tiếng đem thịt hồ hạt nuốt dưới, không tiếp tục dẫn phát dòng nước ảm, lại làm cho Đường Tăng có loại ăn chán chê cảm giác.

"Ừm?"

Trên mặt hần hiện ra kinh hãi, tựa hồ ý thức được cái gì, liên tục không ngừng duỗi ra tay, lại vờ lên một hạt thịt hồ nhai nát nuốt dưới.

Ăn chán chê cảm giác đang gia tăng.

Trên mặt hần kinh hãi càng đậm, lại vờ lên viên thứ tư thịt hồ hạt ăn sau đó, trong dạ dày đã chống không được, bắt lực lại ăn.

"Đây là Ích Cốc Đan a!"

Đường Tăng mừng rỡ không thôi.

Thịt hồ hạt chỉ có đậu tằm Đại Tiểu, ba lượng hạt liền có thể chắc bụng, như quả lưu truyền nhập trong quần, tất nhiên là tối đỉnh cấp loại xách tay khẩu phần lương thực.

Đường Tăng nghĩ nghĩ về sau, quay người từ trong bao quần áo lấy ra một cái túi, đem còn lại phía dưới thịt hồ hạt toàn chứa vào, chuẩn bị giữ lại xuống dưới, lo trước khỏi họa.

Phát sóng trực tiếp thời gian khán giả, gặp Đường Tăng nhẹ nhõm liền ăn bên dưới mấy hạt thịt hồ hạt, đều có chút không tin, nên biết đạo lúc trước thịt hồ hạt còn bả Đường Tăng miệng đạn giống như Thương Thử nâng lên đến đây.

【 Đường Trường Lão người kỹ năng này triển lãm không đúng chỗ a, nếu không người tìm khối Thiết Quang Thạch, để cho chúng ta nhìn xem người tuổi, có phải thật vậy hay không thay đổi tốt hơn. 】

【 dẫn chương trình ta cái này có một khối vàng ròng người nhìn. . . ? 】

【 để đó ta tới trước, dẫn chương trình nhà ta kim nhỏ đỉnh hồng người nhìn. . . ? 】

【 dẫn chương trình nhà ta lan can cửa sổ ta muốn cho tháo người nhìn. . . ? 】

【 Đường Tăng: ((((; ㄐ?))))))? ? ? Các người đi chết đi! 】

Hần không để ý tới khán giả trên chộc, mà là ngồi tại nguyên chỗ, bắt đầu suy nghĩ sâu xa.

Hần nguyên bản dự định là lợi dụng đối Tây Du hiểu rõ, chủ động tránh đi một số yêu quái trực tiếp tiến về Tây Thiên, nhưng bây giờ có ăn yêu phệ có thể ban đầu Đại Lễ Bao, kế hoạch của hần không thể không cải biến.

Đang suy tư trong chốc lát về sau, hần mặt hướng kính đầu nói: "Lúc trước Nam Cung nói tiếp xuống bản tăng gặp được dân tướng quân, gấu Sơn Quân, đặc biệt ân sĩ Tam Yêu, dựa theo Saigyou Ayakashi quái một đầu mạnh hơn một đầu định luật, bọn hần tất nhiên so lộng lẫy mãnh hồ mạnh hơn, cho nên bản tăng chuẩn bị lại cho Đại Thánh thăng cái cấp."

"Lần này bản tăng liền không cần mọi người đề nghị, bởi vì vì mọi người cũng đều biết nói, bản tăng nghèo, không được chọn."

Đang khi nói chuyện, Đường Tăng gọi ra đôi lấy bảng, ánh mắt tại thần thông cùng pháp bảo bảng thượng lưu chuyển, do dự.

Chần chờ một lát sau, Đường Tăng quyết định lựa chọn thần thông.

Pháp bảo, hấn Tích Trọng tạm thời có thể làm Bổng Tử dùng.

Cần biết hấn cái này cây Cửu Hoàn Tích Trọng, chính là từ Đường Vương Lý Thế Dân đưa ra, tại Tây Du nguyên tác bên trong càng là Quan Âm Tứ Bảo, tuyệt vật phi phàm.

Nhưng mắt bên dưới Quan Âm đều thành hệ thống, quý biết Đạo Chân Quan Âm đi đâu, đây cũng không phải là hấn trước mắt có năng lực đi tìm tòi nghiên cứu sự tình.

Điểm kích tiến vào thần thông bảng về sau, đồng đảo thần thông nhìn một cái không sót gì.

Trong đó rõ nhất thần thông cũng so Sơ Cấp bổng thuật hơi quý, giá trị sáu trăm điểm Công Đức Đồng Bì Thiết Cốt.

Trước đó phát sóng trực tiếp trong phòng khen thưởng nhìn như điên cuồng, nhưng đổi bị thay thế, cũng vừa lúc chỉ có sáu trăm điểm Công Đức mà thôi.

Tại xác định lựa chọn về sau, mới vừa vận chiếm được sáu trăm công đức, liền rầm rầm trôi qua.

Mà cùng lúc đó, Đường Tăng nào hải, lại một lần nữa bị quán chú nhập quan tại Đồng Bì Thiết Cốt ký ức, nhưng vẫn như cũ không liên quan đến Nội Luyện pháp cùng Ngoại Luyện pháp.

Khi Đường Tăng làm ra lựa chọn về sau, phát sóng trực tiếp thời gian cũng náo nhiệt lên.

【 lại là một cái nhìn siêu cấp kỹ năng bình thường a . . 】【

【 Đồng Bì Thiết Cốt? @ Vạn Từ Vương đến, xin bắt đầu người biểu diễn! 】【

【 yêu quái: Bát Hầu, nhìn ta sắt nam châm! 】【

Khán giả đậu đen rau muống về đậu đen rau muống, ánh mắt lại không nhúc nhích tập trung tại Tôn Ngộ Không trên thân.

Cần biết trước đó Tôn Ngộ Không học được Sơ Cấp bổng thuật hậu, liền ngay tại chỗ diễn luyện một phen, hiện tại học được Tân Thần Thông, hấn là cũng sẽ giống như lần trước đi.

Chỗ có người xem đều không kịp chờ đợi muốn biết nói, Đồng Bì Thiết Cốt cụ thể năng lực là cái gì.

Đồng thời không ít người cũng @ lên trong cát suối đến, hi vọng trong cát suối cái này người tập võ có thể nhìn ra chút gì, sau đó giải thích cho bọn hấn nghe.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Đại Thánh bài dạng đơn giản điều hoà không khí

Đang lúc Đường Tăng cùng khán giả, chậm đợi Tôn Ngộ Không diễn võ lúc, bên ngoài hang động bỗng nhiên cuồng phong gào thét, phát ra ô ô quái thanh, cuốn lên lá rụng, bay lên đầy trời.

Bị Mặc Sắc nồng vẩn che đầy âm u thiên không, ánh sáng bỗng dưng lấp lóe, hình chữ chi thểm điện trong nháy mắt xé rách thương khung.

Thiểm điện biến mất một lát sau, tiếng sấm mới từ xa mà đến gần, ầm ầm vang vọng không dứt.

Đậu mưa lớn Thủy Điểm hợp thành dây, dây dệt thành lưới, rầm rầm trút xuống mà xuống, không bao lâu liền hội tụ thành một đầu dòng nước, chảy vào trong huyết động về sau, đem đồng lửa trại dập tắt.

Gió lạnh xen lẫn hạt mưa, sắc bén thổi nhập trong huyết động.

Đột nhiên xuất hiện mưa to, để Đường Tăng không thể không đem Bạch Mã dắt nhập động huyết, đem đuôi tới chỗ sâu nhất.

Mưa to mưa như trút nước, rất nhanh liền không có qua Đường Tăng mắt cá chân, lạnh như băng, có rất nhỏ đậm nhói cảm giác, phảng phất bị hoa đâm

đâm rách da.

"Ầm ầm . ."

Đường Tăng đứng tại âm trầm trong bóng tối, mơ hồ trong đó tựa hồ nghe đến thác nước hạ xuống âm thanh, tiếng như bồn lội, bành trướng gào thét.

Trong lòng của hắn không khỏi giật mình.

"Lũ lụt? !"

Suy nghĩ mới lên, liền lại dập tắt.

Hắn chỗ sâu rừng rậm, cũng không có núi cao.

Cái kia là từ đâu tới tiếng thác nước?

Đường Tăng tập trung ý chí, cẩn thận lắng nghe, lúc này thác nước tiếng va đập đã biến mất, nhưng lại có rầm rầm tiếng nước chảy, phảng phất chảy xiết Giang Hà, lẫn lộn gào thét.

"Dòng sông âm thanh?"

Đường Tăng có chút mất tròn, đây cũng là từ đâu tới âm thanh.

Đang lúc Đường Tăng trăm mối vẫn không có cách giải thời điểm, đen sì động huyết bỗng nhiên sáng lên, phục có âm diệt xuống dưới.

Mới đầu Đường Tăng cũng không có chú ý, bên ngoài hang động mưa to mưa như trút nước, tiếng sấm không dứt, hắn chỉ coi là thiếu điện, nhưng hắn nghĩ lại lại nghĩ một chút, vừa rồi ánh sáng tựa hồ đến từ động huyết **** rất nhiều hiện tượng kỳ quái, để Đường Tăng linh quang nhất thiểu, bỗng nhiên quay đầu nhìn về Tôn Ngộ Không nhìn lại.

Lúc này Tôn Ngộ Không chính hai mắt nhắm chặt, ngồi xếp bằng trên đất, không có bất kỳ cái gì dị thường.

Đường Tăng không khỏi nghi hoặc.

Đến cùng là chuyện gì xảy ra. . .

Bên ngoài hang động tiếng gió rít gào, lạnh đao giống như phá tiến đến, không ngừng tại Đường Tăng trên thân cắt đến cắt đi, hắn bị đông cứng đến toàn thân phát run, môi góc phát xanh.

Mà chính là lúc này, lại là một tia sáng bỗng nhiên chớp tắt.

Đường Tăng bỗng nhiên theo chỉ riêng nhìn lại, chỉ gặp Tôn Ngộ Không hai mắt hơi mở, cái kia Hóa Nhân Kim Tinh bên trong, đúng là bắn ra một đạo sáng ngời điện quang tới.

"Hư Thất Sinh Điện?"

Đường Tăng trong đầu lập tức hiện ra một cái từ ngữ, nhưng lại không biết đạo năng lực này thuộc về loại nào Cấp Bậc.

Hàn Phong gào rít giận dữ không ngừng, quét sạch nhập động, quét vào Đường Tăng trên thân, roi hình kịch liệt đau nhức khó nhịn.

Mà liền tại hắn mũi chưa đau đầu, hai chân băng lãnh thời điểm, từng đợt gió nóng đột nhiên quét mà đến, để hắn toàn thân ấm áp, hắn đầu tiên là giật mình, về sau hướng nóng gió thổi tới phương hướng nhìn lại, chính là nhìn thấy Tôn Ngộ Không.

Ánh mắt của hắn yên lặng nhìn lại Tôn Ngộ Không nhìn rất lâu, hết sức chăm chú phía dưới, hắn rốt cục nghe ra, thác nước kia cùng Giang Hà giống như trào lên âm thanh, đều là từ Tôn Ngộ Không trên thân phát ra.

Hắn phảng phất hóa thành hình người điều hoà không khí, gió nóng không ngừng từ toàn thân hắn lỗ chân lông dâng lên mà ra, rất nhanh liền tràn ngập cả cái huyết động, nhiệt độ kịch liệt tăng lên, để này không gian thu hẹp nóng đến giống lồng hấp.

Nhưng cùng lúc đó, thuận gió Vũ chảy xuôi nhập động huyết bích lục chương khí, cũng đang chậm rãi bốc hơi thành Bạch Vụ, mắt cá chân đâm nhói cảm giác nhanh chóng trừ khử, để Đường Tăng rất cảm thấy kinh ngạc.

Nhưng thần kỳ hơn sự tình ở phía sau.

Khi chương khí hoàn toàn bốc hơi về sau, gió nóng cũng bắt đầu thu liễm, một đạo giống như ấm áp gió nhẹ ba động, từ Tôn Ngộ Không trên thân khuếch tán mà ra, như mẹ bàn tay ấm áp, đem Đường Tăng phiền não trong lòng vuốt lên, để tâm hắn Định Thần ngưng, tim đập chậm dần, hơi thở trở nên du dài.

Đây hết thầy hết thầy, khiến cho Đường Tăng vô cùng kinh ngạc, nhưng lại không làm rõ ràng được cụ thể là chuyện gì xảy ra.

Quan Âm quán chú cho hần ký ức, chỉ nói là thanh Đồng Bì Thiết Cốt ưu điểm yếu thế, nhưng cũng không có nói thanh này Cảnh Giới cụ thể đại biểu năng lực, cùng tu thành trước tu thành sau khác biệt.

Tôn Ngộ Không trên thân gió nhẹ giống như kỳ lạ ba động, khiến cho Đường Tăng tư duy nhanh nhẹn, hần nhanh chóng tổ chức lên lời nói, đem Tôn Ngộ Không học được Đồng Bì Thiết Cốt sau biến hóa, từng cái cáo tri khán giả, muốn nghe xem xem bọn hần thuyết pháp.

Đặc biệt là người tập võ trong cát suối.

Hần lúc mới đầu tuy nhiên nói năng lỗ mãng, nhưng về sau đã xin lỗi nhận lầm, mà lại thái độ tốt đẹp, Đường Tăng đương nhiên sẽ không nhắm vào hần, mà lại sẽ nể trọng hần liên quan tới võ đạo phương diện học thức.

【 có thể thanh trừ trưởng khí? Có thể thanh trừ ăn quá no đưa đến trưởng khí sao? 】

【 lẩn, đừng đen chổng ta, mình mua kiện vị tiêu thực phiền đi! 】

【 Đào Bảo giá thấp bán hạ giá Đại Thánh bài nhanh gọn thức điều hoà không khí, Lãnh Nhiệt giai nghi, còn có thể hút Vụ mai! 】

Đường Tăng một chút hiện lên khán giả đậu đen rau muống mưa đạn, không làm để ý tới, đem trong cát suối làm thành đặc biệt chú ý, rất nhanh liền nhìn thấy hần hồi phục.

"Khí huyết hùng hậu, lưu như Giang Hà, Hư Thất Sinh Điện, khí tràng vượt lên nhân tâm, toàn thân phát nhiệt ẩm lên không khí, ta chưa từng nghe nói qua cái này vài câu lời bình, nhưng ta có loại dự cảm, Đại Thánh Võ Đạo Tu Vi, chỉ sợ đã siêu việt Thiên Nhân Hợp Nhất. . ."

'Gây nên hư cực đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Càng nói càng mơ hồ, cho cái lời chắc chắn, người có thể học sao?"

【 cát sư phụ người cứ việc nói thẳng đi, đây rốt cuộc còn tính hay không người! 】

'Kỳ trùng đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Quý cầu Trương Lão thu ta đi!"

【 đám thổ hào là thời điểm dùng tiền tài của các người để đả động Đường trưởng già rồi! 】

'Biển ảo khôn lường Hạc Cương đưa tặng cho Đường Tăng mười cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Mười cái không được liền một trăm cái, một trăm cái không được liền một ngàn cái, Quan Âm hệ thống bao nhiêu tiền!"

'Tiểu tiểu tiểu tôm tép đưa tặng cho Đường Tăng mười cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Trương Lão thu bên dưới chúng ta đi!"

'Ta là đường thêm ba muôi đưa tặng cho Đường Tăng mười cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Trương Lão thu bên dưới chúng ta đi!"

'Không ừ chi thất đưa tặng cho Đường Tăng mười cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Trương Lão thu bên dưới chúng ta đi!"

'Nhất Mục Tẩn Thiên Nhai đưa tặng cho Đường Tăng chín trăm chín mươi chín cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Cái này Quan Âm không được a, khen thưởng còn có đơn lần tới hạn."

"Ngọa tào!"

Lúc đầu chính vui bắn ra bắn ra nhìn lấy khán giả khen thưởng lễ vật Đường Tăng, đột nhiên nhìn thấy một cái chín trăm chín mươi chín cái tán Tài Bảo tượng siêu cự ngạch khen thưởng. Nhịp tim đập đều bỗng nhiên dừng lại.

Hần kiếp trước cùng kiếp trước nửa đời đều tính Phú Nhị Đại, thường thường tiêu tiền như nước ném một cái trăm vạn, nhưng lúc này không giống ngày xưa, hần bây giờ nhìn tiền đều là trực tiếp đổi thành điểm Công Đức.

Chín trăm chín mươi chín cái tán Tài Bảo tượng, tương đương với 102 mười hai vạn Nhân Dân Tệ, 10 ngàn số không 200 điểm Công Đức.

Đừng nói Sơ Cấp bổng thuật Trung Cấp bổng thuật, chính là ngay cả cao cấp bổng thuật đều có thể mua dưới.

Nhưng lý trí nói cho Đường Tăng, cái này 10 ngàn điểm Công Đức không thể tiêu vào thần thông cùng pháp bảo bên trên, mà là hần là thăng cấp phát sóng trực tiếp ở giữa nhân số hạn mức cao nhất.

Lúc trước có rất nhiều người xem đã nói, hiện tại chen vào Tây Du phát sóng trực tiếp ở giữa, so chen bị sớm cao phong tàu điện ngầm Nhất Hào đây càng khó, Đường Tăng cần càng nhiều người xem cơ sở, đến lúc đó cùng loại với Nhất Mục Tẩn Thiên Nhai dạng này thổ hào khen thưởng, cũng mới có thể càng nhiều.

Mà liền tại Đường Tăng suy tư cái này hơn vạn điểm Công Đức làm sao tiêu thời điểm, phát sóng trực tiếp thời gian đã bởi vì Nhất Mục Tẩn Thiên Nhai thổ hào hành vi vô tổ.

【 một trăm vạn người dân tệ, nói ném liền ném, đơn giản hào vô nhân tính! 】

【 mẹ, nơi này có cái Thần hào khoe của! 】

【 ai đang trang bức tốt mẹ nó loá mắt! 】

【 thổ hào nhà đặc hiệu bà ta máy tính Card màn hình cháy hồnggaq! 】

Tại mưa đạn không ngừng xoát bình phong đồng thời, Nhất Mục Tầm Thiên Nhai tài khoản, gần như trong nháy mắt biến dáng lên hơn ngàn Fan, trong đó không thiếu một số người xem nói chuyện riêng ôm đùi xin vay tiền.

Mặt đối như thế khoản tiền lớn Thần hào, Đường Tăng tại châm chúc mấy giây sau, hồi phục nói: "Đa tạ một mắt lão đại, tuy nhiên chuyện tu tiên, bản tăng cũng không dám nói bừa, bản tăng chỉ có thể nói ghi ở trong lòng, ngoài ra, bản tăng cũng thay rộng rãi người xem cảm ơn người, cái này 10 ngàn điểm Công Đức bản tăng đã quyết định dùng lại thăng cấp phát sóng trực tiếp ở giữa, bà một vạn người hạn mức cao nhất thăng cấp đến mười vạn người, mọi người có thể bắt đầu chúc mừng, đây là tiền tài mang tới thắng lợi vĩ đại."

"Lại có một việc, hôm nay phát sóng trực tiếp đến đây cũng liền kết thúc, bên ngoài gió lớn Vũ gấp, không tiện đi đường, một mực đợi tại đen sì trong huyết động, cũng không có gì tốt truyền bá, liền không lãng phí mọi người thời gian, mọi người sáng nay gặp lại đi."

【 Trường Lão ngừng một dưới, không cần như thế đi a! 】

【 cay gà dẫn chương trình, quyền khoản tiền lớn lần trốn! 】

【 người có thể đi, kính đầu đối Đại Thánh đi, chúng ta muốn nhìn Đại Thánh! 】

【 đối đúng đúng, truyền bá Đại Thánh! 】

"Truyền bá con bà người, gặp lại!"

Vốn là còn chút do dự Đường Tăng, gặp chín phần mười mưa đạn đều tại giữ lại Đại Thánh, lập tức tức giận một giọng nói.

【 không cần nha, Trường Lão người không cần tàn nhẫn như vậy! 】

【 xem ở Thần hào trên mặt mũi nhiều truyền bá một hồi! 】

Đường Tăng không tiếp tục để ý bọn hắn, để Quan Âm đem phát sóng trực tiếp.

Trước mắt mưa đạn chậm rãi biến mất về sau, đen sì động huyết lập tức quy về yên tĩnh, bên ngoài hang động Vũ sơ gió đột nhiên, nhưng bởi vì Tôn Ngộ Không quan hệ, trong động lại dị thường ảm áp.

Hơn nửa ngày chạy đến, tăng thêm Tôn Ngộ Không cùng Hồ Yêu lúc chiến đấu khẩn trương, để Đường Tăng cơ thể và đầu óc đều mệt, thân ở an tâm ảm áp hoàn cảnh dưới, rất nhanh liền ngủ thật say.

Mà ở địa cầu Trung Quốc, hơn vạn quan sát Tây Du phát sóng trực tiếp ở giữa khán giả, như cũng giống như lần trước rời khỏi sau trạng thái, tất cả đều tại Weibo, băng hữu bạn vòng, thiên nhai các loại con đường lời đồn việc này.

Lại bởi vì bỗng Đả Hồ yêu cùng vô đạo chuyện tu tiên, để bọn hắn tất cả đều như bị điên đem việc này xem như đề tài nói chuyện, rộng mà báo cho.

Tại khán giả tự phát ra sức tuyên truyền phía dưới, Tây Du phát sóng trực tiếp ở giữa lời cuốn đêm qua sáng nay nhiệt độ, trực tiếp xông lên Weibo đứng đầu, để người biết càng nhiều.

Tin tức như bị điên phát tán.

Mà cùng lúc đó.

Trong cát suối thì là yên lặng lên bờ, tìm ra 'Cửu Châu vô đạo bày', lấy 'Phá núi côn trong cát suối' id tại trong đám đó tuyên bố tin tức: "Chư vị, hôm nay ta gặp được một vị bồng thuật mọi người, chân chính Vô Đạo Tông Sư! Chư vị Đồng Đạo không ngại trước đi xem một chút, ta lấy ta phá núi côn danh hào cam đoan, phạm là có một câu nói ngoa, liền dạy ta thương thể tái phát chết không có chỗ chôn!"

"Độc như vậy?"

"Ta cũng là luyện Bồng Pháp, lại là không phục, ta tất muốn nhìn người nói Vô Đạo Tông Sư gì chủng loại dạng người!"

Trong cát suối tại trong đám trò chuyện trong chốc lát về sau, liền lại nói chuyện riêng một cái id gọi 'Tôn Cảnh nhân' người: "Sur phụ, ta nói cho người, ta phát hiện một cái phát sóng trực tiếp thời gian, có vị Vô Đạo Tông Sư đang diễn võ!"

Tin tức phát ra một lát sau chưa hồi phục, trong cát suối liền tiếp theo đi nói chuyện riêng những người khác.

Một ngày một đêm qua, trên vạn người vì Đường Tăng, vì Đại Thánh sung làm từ trước đến nay Thủy, khiến cho đến Tây Du phát sóng trực tiếp ở giữa

Danh Khí điên cuồng tăng vọt.

Hàng ngàn hàng vạn dân mạng, vô luận tin hay không, đều sinh lòng hiếu kỳ.

Trong đó có rất lớn một bộ phận, đều hạ quyết tâm sáng nay mau mau đến xem, cái kia Tây Du phát sóng trực tiếp ở giữa đến tốt cùng cái gì lai lịch.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Mất đi mơ ước cá ướp muối

Mưa không lớn, nhưng lại giống cắt đứt quan hệ hạt châu giống như, lạch cách lạch cách bên dưới không ngừng, rơi vào mưa Thủy rót thành trong vũng nước, tứ tán vấy ra, mê oanh một mảnh.

Đã rửa mặt hoàn tất Đường Tăng đứng tại động khẩu hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Rả rích không ngừng mưa, như vạn cái tơ bạc rơi dưới, không giống như là đang đổ mưa, giống như là tại bên dưới Vụ, mê mê mang mang.

Đêm qua mưa đông gió giạt, đem trong động bên ngoài huyết tinh khí thổi tan, trong không khí lộ ra ướt át tươi mát mùi thơm, Đường Tăng hít thở sâu hồi lâu, vừa rồi chuyển qua đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không vẫn như cũ bảo trì ngồi xếp bằng nhắm mắt trạng thái, hô hấp du trường, Nhịp tim đập cơ hồ dừng lại, nhưng nhiệt khí nhưng thủy chung dâng lên mà ra, âm áp cả cái huyết động.

Trong cơ thể hần huyết dịch như sông như sông, lao nhanh lưu chuyển, để Đường Tăng mỗi lần nhắm mắt lại, đều phảng phất đứng ở Đê Đập phía trên.

Hắn trên người tán phát ra vô hình khí tràng, tựa hồ cũng càng cường đại, không chỉ có để tâm hần Định Thần ngưng, tai thanh mắt Minh, một số trầy da cắt thương vết sẹo, càng là hết thảy tróc ra.

Như thế Thần Dị hiện tượng, cũng làm cho Đường Tăng đối Tu Tiên càng hướng tới, nhưng Quan Âm hạn chế, để Đường Tăng không thể làm gì, chỉ có thể mong đợi tại ăn yêu phệ có thể, có thể từ yêu quái nơi đó, thu hoạch đến cùng loại với tu tiên năng lực.

Lại lẳng lặng đợi một trận, như cũ không thấy Tôn Ngộ Không tỉnh dậy, Đường Tăng dứt khoát đem Quan Âm gọi ra.

Nhặt cát bụi quét mà đến, trên không trung hình thành Hư Nghi Mãn Hình, lam quang tại màu đen ngọn nguồn mặt hơi lấp lóe, Đường Tăng duỗi ra nhẹ tay nhẹ vừa chạm vào, băng từ đen chuyển Bạch, nhanh chóng đánh bản phim tiếng vang lên, Nhất Hành màu đen vẫn tự nổi lên.

"Phải chăng tiêu hao 10 ngàn điểm Công Đức thăng cấp phát sóng trực tiếp ở giữa."

Đường Tăng trong lòng hơi tê rần, nhưng lại kiên định điểm tuyển xác định.

Về sau cũng không thấy Dị Tượng hiển hiện, vẫn tự tiếp tục nhảy lên mà ra.

"Thăng cấp Thành Công, xin vì phát sóng trực tiếp ở giữa mệnh danh."

Đường Tăng nghĩ nghĩ, nhanh chóng nhấn bàn phím "Anh hùng! Tây Ngưu Hạ Châu! Bón cái Vương giả mang một cái sẽ hồ 666 cá ướp muối, còn thiếu ba cái Vương giả!"

Tại Đường Tăng mệnh danh Thành Công một khắc này, Tây Du phát sóng trực tiếp ở giữa lập tức đồng bộ lên bờ trên Địa Cầu chỗ có phát sóng trực tiếp phần mềm, hàng ngàn hàng vạn thân ở Công Giao, tàu điện ngầm, công ty, trên giường đám dân mạng, khi nhìn đến Tây Du phát sóng trực tiếp ở giữa sau khi lên nét, trước tiên điểm tuyển đăng nhập.

Bởi vì rộng rãi từ trước đến nay Thủy ra sức quảng bá, vẹn vẹn trong vòng một đêm, Tây Du phát sóng trực tiếp ở giữa liền tại người tuổi trẻ vòng tròn bên trong lưu truyền ra, biết được việc này hiếu kỳ không thôi người xem đâu chỉ trăm vạn, mà lại hiện tại là lớn Vỗng Lạc Thời Đại, người người đều có Smart Phone, bất quá là download một cái phát sóng trực tiếp App sự tình, đi ở nơi nào đều có thể nhìn, phi thường thuận tiện đơn giản.

Nhưng làm vô số đám dân mạng điểm kích tiến vào Tây Du phát sóng trực tiếp ở giữa một khắc này, trên màn hình điện thoại di động lại nhanh chóng hiện ra một hàng chữ tới.

"Cá ướp muối nhóm, các người tốc độ tay quá chậm rồi, phát sóng trực tiếp ở giữa đã đủ viên, mời sáng nay lại đến."

Chính đây cồi lòng mong đợi đám dân mạng sau khi thấy, không khỏi trợn mắt hốc mồm.

【 cái gì cay gà phát sóng trực tiếp ở giữa, không phải nói nhân số hạn mức cao nhất mười vạn người à, một giây đủ quân số? Gạt người đi, ta một trăm điểm báo sọi quang học còn không thể nào vào được! 】

【 người có gan mở phát sóng trực tiếp, có loại đề ta đi vào a! 】

【 ngay cả cái phát sóng trực tiếp ở giữa đều chen không tiến vào, ta cùng cá ướp muối khác nhau ở chỗ nào? 】

【 một vị cá ướp muối vừa mới đã mất đi giấc mộng của hần. 】

【 tốc độ tay chó, đề ta cùng người chủng loại đồng quy vu tận đi. 】

Vô pháp tiến vào phát sóng trực tiếp ở giữa dân mạng nhiều đến mấy chục vạn, đang bị Quan Âm trào phúng về sau, tức giận trong lòng, nhao nhao chạy đến Weibo, thiên nhai, biết hồ', QQ, Douban các loại Xã Giao Bình Đài đậu đen rau muống chửi đồng, Suru Tác lượng cùng từ mẫu chốt gia tăng, lại lần nữa cho Tây Du phát sóng trực tiếp ở giữa gia tăng rất nhiều nhiệt độ.

Điều này cũng làm cho càng nhiều dân mạng cảm thấy hiếu kỳ, đến cùng là một cái dạng gì phát sóng trực tiếp ở giữa, có thể trong nháy mắt hấp dẫn 100 ngàn người xem.

Cửu Châu võ đạo trong đám, cũng chuyện như vậy nhao nhao lật trời.

【 @ Sa Trung Tuyền, chúng ta không tiến vào a, quá nhiều người. . . 】

【 tay này nhanh tại hạ là phục tức giận! Ta hoài nghi bọn hần mới là người luyện võ, xem ra cao thủ tại dân gian a! 】

【 Sa huynh, ta chủng loại thực sự vào không được, không biết người nhưng có phương pháp? Dẫn ta chủng loại đi vào như thế nào! 】

【 La huynh câu hần làm gì, chân chính Võ Đạo Tông Sư làm sao lại lấy lễ đi phát sóng trực tiếp? 】

【 chư vị, ta tiến vào, cái này thật sự là, không thể tưởng tượng nổi. . . 】

【 vị này trắng sỡ tốc độ tay tại bên dưới bội phục, ta đã đến nhà người dưới lầu, người có bản lĩnh tiến phát sóng trực tiếp ở giữa người có bản lĩnh mở cửa a? 】

Bởi vì Tây Du phát sóng trực tiếp ở giữa hỏa bạo đủ quân số nguyên có, Sa Trung Tuyền bị Cửu Châu võ đạo bầy bầy viên diện cuồng trào phúng treo lên đánh, nhưng Sa Trung Tuyền nhất tâm chuyên chú vào phát sóng trực tiếp ở giữa, dù là nhìn thấy tin tức cũng chưa hồi phục.

Tuy nhiên cái này cũng phân người, tí như sư phụ hần Tôn Cảnh nhân phát tới nói chuyện riêng, liền không thể bỏ mặc.

Tôn Cảnh nhân: "Hỗn trưởng đồ đệ, người nói cái kia phát sóng trực tiếp ở giữa vì sư căn bản là vào không được!"

Sa Trung Tuyền: "Sư phụ người nghe ta giải thích, chờ chút. . . Không kịp giải thích! Sư phụ ta cái này đón xe đi chỗ người, ta sư đồ hai cùng hưởng phát sóng trực tiếp ở giữa!"

Tôn Cảnh nhân: "Thôi được, người mau tới đi! Mặt khác vì sư hỏi người, coi là sư tốc độ tay còn không thể nào vào được cái kia phát sóng trực tiếp ở giữa, vậy là người như thế nào đến tiến."

Sa Trung Tuyền: "Không dối gạt sư phụ, đồ nhi căn bản là không có lui ra ngoài!"

Tôn Cảnh nhân: "Vậy người rất tuyệt bông a? Vì sư hôm nay liền muốn đánh chết người cái bất hiếu Nghịch Đồ!"

Sa Trung Tuyền: "Sư phụ tha mạng, đồ nhi biết sai!"

Phát sóng trực tiếp ở giữa bên ngoài Trái Đất, vô số dân mạng đang đậu đen rau muống chửi đồng, mà hảo vận xâm nhập phát sóng trực tiếp trong phòng đám dân mạng, thì đều may mắn không thôi.

【 chín vạn 9999 cái tiểu đồng bọn các người tốt sao? 】

【 không tốt, ta sắp bị chèn chết! Nhường một chút, trước mặt giẫm ta chân! 】

【 chúng ta là mạnh nhất Kỳ Lân Tí! 100 ngàn độc thân cầu đại quân! 】

Mới vừa vận điểm tuyển mở ra, liền có 100 ngàn người xem tràn vào phát sóng trực tiếp ở giữa, mưa đạn trong khoảnh khắc đem hình ảnh bao phủ, cái này khiến Đường Tăng vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, dù sao cơ sở cang Đại Thổ Hào càng nhiều, hần có thể có càng nhiều điểm Công Đức đi đổi lấy

thần thông pháp bảo, thăng cấp phát sóng trực tiếp ở giữa.

Thuận tay mắt nhìn mới cũ người xem thay đổi suất về sau, Đường Tăng đang muốn cùng bọn hán chào hỏi đầu, Quan Âm âm thanh lại tại não hải vang lên.

"Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến về sau, đạt thành mục tiêu phát sóng trực tiếp ở giữa người mấy chục vạn người, đưa tặng ba vật quý khai quang khen thưởng."

"Ba vật quý khai quang?"

Đường Tăng thậm chí không kịp kinh hãi, trên người hán Cẩm Lan Cà Sa, treo ở thân ngựa bên cạnh Cửu Hoàn Tích Trọng, cùng hán đề vào trong bao quần áo Từ Kim Bình Bát, liền đồng thời tách ra vạn trượng vàng rực đến, phảng phất như mặt trời chói lóa mắt.

Mới vừa tiến vào phát sóng trực tiếp ở giữa, chính đang chất vấn thật giả khán giả, lập tức bị chấn kinh.

【ngọa tào cái này khai bình đặc kỹ, Kịch Tổ thật có tiền!】

【Kịch Tổ tiền sẽ không đều dùng đến làm đặc hiệu đi, hi vọng biên kịch không phải tùy tiện tìm Võng Văn Tác Giả!】

【Kịch Tổ có tiền? Lão nhân cười cười không nói lời nào!】

Tại mưa đạn bay tán loạn đồng thời, ba hàng kim sắc văn tự hiển hiện, thậm chí đem khen thưởng lễ vật tin tức che giấu.

"Cẩm Lan Cà Sa, phi Khô phi Vinh, không phải giả không phải không, có kèm theo Vô Cấu Thuộc Tính, trang bị sau thu hoạch được 'Thanh tịnh Bồ Đề' hiệu quả."

"Cửu Hoàn Tích Trọng, phá lại chư nghiệp, tuệ Hóa Liên hoa, có kèm theo không sợ Thuộc Tính, trang bị sau thu hoạch được 'Minh Vương Trấn Ngục' hiệu quả."

"Từ Kim Bình Bát, không ta vô lượng, Tâm Không diệu có, có kèm theo Giới Từ Thuộc Tính, trang bị sau thu hoạch được 'Tu di thế giới' hiệu quả."

Ba kiện bảo vật khai quang sau Naha khí bên cạnh đề lộ miêu tả, đề Đường Tăng tâm động không ngừng, nhưng lại không biết nên như thế nào sử dụng, tuy nhiên vền vền từ mặt chữ ý tứ đến suy đoán, Đường Tăng cũng kém không nhiều biết đạo Từ Kim Bình Bát tác dụng, Tu Di giấu Giới Từ, Giới Từ nạp Tu Di.

Đường Tăng mang tương Từ Kim Bình Bát từ trong bao quần áo lấy ra, Từ Kim Bình Bát không sai biệt lắm có thịnh canh nhôm bồn Đại Tiểu, bên trong trống rỗng, ngày thường Đường Tăng chỉ dùng đến mức nước uống.

Nhưng lúc này hán lại nhìn Từ Kim Bình Bát, ánh mắt cũng không giống nhau, nghĩ nghĩ về sau, bắt đầu ném thử đem trộn cái Bao Phục đi đến nhét, thất bại.

Dừng mấy giây, hán lại từ trong bao quần áo, đem lúc trước giả bộ thịt hổ hạt túi tiền đề vào Từ Kim Bình Bát, nửa phút đồng hồ sau, túi tiền vẫn ở bên trong bất động, lần nữa thất bại.

Sau đó Đường Tăng lại đổi Thủy đôi thổ đôi cò, nhưng không ngoài dự tính toàn bộ thất bại, hán không khỏi trầm mặc nửa ngày, về sau nặng nề thán khí, quay đầu nhìn về kính đầu, nói: "Ta cảm thấy, thực sự không được có thể bỏ cái này ba kiện bảo vật cảm lấy đi làm, các người cảm thấy thế nào?"

【2333 Đạo Cụ Tổ muốn trừ tiền a, cái này đặc hiệu không có đuổi theo a!】

【chủ giác phù hợp lớn dung lượng Không Gian Giới Chỉ có, Lão Gia Gia đâu?】

【tu di thế giới? Trường Lão người giẫm vào đi thử xem a, nói không chừng là không gian lưu loạn nhập đâu!】

【Không Gian Giới Chỉ nát như vậy tục ngành nãi kỳ đều không viết!】

Đem Từ Kim Bình Bát một lần nữa thả lại Bao Phục về sau, Đường Tăng cũng không định thử còn lại hai kiện bảo vật, dù sao ngay cả dễ hiểu nhất dễ hiểu Từ Kim Bình Bát hán đều không thăm dò ra công năng hiệu quả, huống chi nghe huyền diệu thâm trầm Cẩm Lan Cà Sa cùng Cửu Hoàn Tích Trọng.

Mà liền tại hán vừa mới đem Từ Kim Bình Bát thu nhập Bao Phục thời điểm, bởi vì ngoài động u ám quang mang mà hơi sáng trong động, đột nhiên hiện lên một vòng ánh sáng, Đường Tăng bỗng nhiên chuyển qua đầu, chỉ Kiến Tu luyện một đêm Tôn Ngộ Không, rốt cục từ từ mờ mắt, một mực dâng lên nhiệt khí cũng cấp tốc tiêu giảm.

Vừa rồi cái kia lóe lên một cái rồi biến mất quang mang, lần nữa đề mới vào phát sóng trực tiếp ở giữa mới khán giả kinh ngạc đến không được.

【con khi này mưa Thời Trang đi? Không phải vậy đặc hiệu nào có mạnh như vậy.】

【cái này da thịt không ít dùng tiền a?】

【 Đạo Diễn đặc hiệu không trì hoãn, lợi hại! 】

"Hô. . ."

Tôn Ngộ Không thật sâu phun ra một thanh trọc khí, chậm rãi đứng người lên, nhìn về phía Đường Tăng, nói: "Ngươi lại cho ta thăng cấp?"

Đường Tăng liên tục không ngừng điềm đầu, tranh công giống như mà nói: "Đúng a đúng a!"

【 độ thân mật +1 】

Tiếng nói mới rơi, Quan Âm âm thanh liền tại não hải vang lên.

Đường Tăng trên mặt lập tức hiện ra nụ cười, tuy nhiên Tôn Ngộ Không một mực mặt lạnh lầy, nhưng từ độ thân mật bên trên rất dễ dàng nhìn ra tâm tình của hắn.

Vừa mới tăng lên độ thân mật, Đường Tăng trong lòng thẳng đắc ý, nhin không được hỏi: "Đại Thánh ngươi cảm thấy học được Đồng Bì Thiết Cốt về sau, cảm giác như thế nào?"

Tôn Ngộ Không mặt lạnh lùng nói: "Ngươi nhanh bà * Huyền Công cho ta đổi ra đi, dùng cái này ta đều mất mặt."

Đường Tăng sau khi nghe trợn mắt hốc mồm.

【 cái này độ thân mật sau khi tăng lên đúng vậy không giống nhau, nói chuyện đều như thế không khách khí! 】

【 233333 xuất hiện xuất hiện, Đại Thánh no thường ngày ghét bỏ. 】

【 nghèo bức Đường Tăng: Ngươi còn chọn tới! Ba ba cho ngươi cái gì ngươi liền dùng cái gì! 】

Trầm mặc một lúc sau, Đường Tăng đột nhiên nói: "Đại Thánh, kỳ thực bản tăng có một cái thăng cấp nhanh chóng đường tắt, chính là muốn để ngươi thụ điểm ủy cong."

Tôn Ngộ Không lạnh lùng lườm Đường Tăng một chút, không chút nghĩ ngợi, nói: "Không nhận."

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Đám thôn dân này muốn gây sự

Tôn Ngộ Không không lưu tình chút nào cắt ngang, đem Đường Tăng nửa câu nói sau nghẹn cãi lại bên trong đi, bầu không khí nhất thời có chút xấu hổ, nhưng mà phát sóng trực tiếp ở giữa khán giả thấy thế, lại nhao nhao bỏ đá xuống giếng.

【 Đại Thánh: Ngươi để ta thụ ta liền thụ, cái kia ta chẳng phải là thật mất mặt? 】

【 Đường Trường Lão ý đồ mê hoặc Đại Thánh, nhưng nga Đại Thánh không chút nghĩ ngợi trực tiếp cự tuyệt, đồng thời lên Bồng Tử, biểu thị muốn đánh chết Đường Trường Lão! 】

'Ái xuyên Nội Khó đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Ta đột nhiên nghĩ đến một đầu đường tắt, ngươi để Đại Thánh nhảy thoát y vũ chúng ta liền xoát lễ vật!"

'Đầu trọc Max đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Đối đúng đúng, nhảy, nhanh nhảy, nhảy một phút đồng hồ ta khen thưởng một trăm cái tán Tài Bảo tượng!"

'Thiên Sa Táng Tuyết đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Tuy nhiên ta cũng rất muốn nhìn Đại Thánh nhảy thoát y vũ, nhưng theo ta quan sát, Đường Trường Lão nếu là dám cùng Đại Thánh xách cái này tra nhì, tuyệt đối sẽ bị loạn bồng đánh chết!"

Phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả suy nghĩ lung tung, để Đường Tăng nhin không được mắt trừng chó ngọc, trầm mặc sau một lúc lâu vừa rồi hỏi phục nói: "Các ngươi sợ không phải nghĩ quá nhiều, xem các ngươi như thế bồng, có phải hay không còn muốn bản tăng cho các ngươi nhảy thoát y vũ?"

【 mau mau cút, ai muốn nhìn người nhảy, đơn giản cay con mắt! 】

【 chủ này truyền bá làm sao Gay bên trong Gay tức giận, trước tiên đánh chết lại nói! 】

【 phát sóng trực tiếp giới ảnh hưởng lớn nhất Sắc Tình dẫn chương trình nổi lên mặt nước! 】

'Chưa từng qua qua Ngày Quốc Tế Thiếu Nhi đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Không nhảy thoát y vũ cũng được, hát một bài đi, hát một bài ta khen thưởng mười cái tán Tài Bảo tượng, đối đối đúng! Đề Đại Thánh hát Ngộ Không! Mang thuyền Ngộ Không!"

'Dạ Vũ có phiền hay không đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Nhị thẩm Ngộ Không cũng có thể!"

【 vàng duyệt Phạm Trần, nl không phân Tề Thiên, Trương Vệ Kiện Tây Du Ký, đảm nhiệm cùng Tề Thiên Đại Thánh, Trần Dịch Tấn Đấu Chiến Thần, Mặc Minh cờ điệu Đấu Chiến, Nhạc Chính Lăng chín chín tám mươi mốt, Bằng Long Đại Thánh ca! 】

【 nhìn ra mở miệng quý! 】

【 Đại Thánh, là quân đội bạn, chuyện gì cũng từ từ a, mờ ra cái khác khang! 】

【 mọi người tốt ta là mc Ngộ Không, tiếp xuống vì mọi người mang đến Nhất Thủ ta thành danh làm Ngộ Không. 】

Không thể không nói, lúc trước người xem đề Tôn Ngộ Không nhảy thoát y vũ ý nghĩ, thực sự quá không đáng tin cậy, đề Đường Tăng im lặng đến cực điểm, không chút nghĩ ngợi trực tiếp ném sau ốt.

Nhưng khán giả theo sát lấy đưa ra đề Tôn Ngộ Không ca hát, lại làm cho Đường Tăng cũng không nhận được Tâm Động.

Tôn Ngộ Không tuy nhiên lạnh nói ít nói, nhưng thanh âm của hắn trầm thấp hùng hậu, giàu có từ tính, là một bộ trời sinh tốt cuồng hống, tăng thêm nó dư thừa khí tức, hát một bài đây tuyệt đối là âm thanh thiên nhiên.

Chủ yếu nhất là Tôn Ngộ Không hát Ngộ Không, hình ảnh kia nhất định rất mang cảm giác.

Khả Tâm động quy tâm động, nhưng Đường Tăng rõ ràng, lấy Tôn Ngộ Không hiện tại độ thân mật, hắn đưa ra ca hát sự tình, chỉ có thể là tự tìm nhục nhã, thế là âm thầm đem việc này nhớ ở trong lòng, coi như một cái ngăn chặn Tiểu mục tiêu đến nỗ lực.

Lại huyền nghĩ một hồi về sau, Đường Tăng hưng hăng vẩy vẩy đầu, đem này động tâm suy nghĩ vung đi, về sau chuyển đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nói: "Đề Đại Thánh không muốn ủy cong, cái kia thẳng cấp sự tình, chúng ta liền từ từ sẽ đến."

"Ừm."

Tôn Ngộ Không hồ hững điếm đầu.

Tôn Ngộ Không vạn năm không đổi mặt lạnh, đề Đường Tăng nhìn không ra ý nghĩ của hắn, nhưng cho dù nhìn ra cũng vô dụng, thế là quay người ngồi xổm dưới, đem trái bồng tại đất Hồ Bi gấp thành hình vuông ôm vào trong ngực, chuẩn bị đem đem ở trên yên ngựa.

Nhưng làm Đường Tăng đứng người lên, nhìn thấy ngoài động mưa bụi thành dây lúc, trong đầu linh quang nhất nhiễm.

Hắn do dự vài giây đồng hồ về sau, nói: "Đại Thánh, cái kia. . . Chúng ta biết đánh nhau hay không cái thương lượng, người bang bản tăng đánh bên dưới dù?"

Tôn Ngộ Không nghe vậy, dừng một chút, nói: "Ồ đâu ra dù?"

Không có cự tuyệt? Vậy chính là có hi!

Đường Tăng một mặt hưng phấn bước nhanh hướng đi Bạch Mã, đem bên cạnh thân Tích Trọng cảm lên đến, tay phải Hồ Bi tay trái Tích Trọng, đưa về phía Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không mắt nhìn hai vật, đoán ra hắn ý tứ về sau, chỉ nói câu: "Phiền phức."

Sau khi nói xong trực tiếp đi ra động.

Bên ngoài hang động Tiểu Vũ tí tách, mặt đất lầy lội không chịu nổi, nhưng làm Tôn Ngộ Không phóng ra chân phải, đập trên đất bùn một khắc này, một trận gió nóng bỗng nhiên dâng lên mà ra, trong nháy mắt đem trong đất bùn mưa Thủy bốc hơi.

Bạch Vụ bốc lên, bùn đất khô ráo, phảng phất đi qua Liệt Nhật bạo chiếu.

Âm trầm thương khung, mưa bụi không ngừng bay xuống, lại tại Tôn Ngộ Không đỉnh đầu giữa không trung liền bị bốc hơi thành hơi nước, gió thổi qua, lập tức tiêu tán vô tung.

Trong động Đường Tăng thấy thế, trên mặt hiện ra kinh hãi.

Phát sóng trực tiếp trong phòng người xem càng là như bị điện gủi đi mưa đạn.

【 ngày lỗ, bốc khói! Đại Thánh khi nào đã thức tỉnh Hải Lão món ăn nổi tiếng món ăn kỹ năng a uy! 】

【 phảng phất chung Sauna! 】

【 ta là học sinh khối văn, quý cầu sinh viên ngành khoa học tự nhiên cáo tri một bên dưới lúc này Đại Thánh mặt ngoài thân thể nhiệt độ! 】

【 ta là phát hiện Năng Lượng Thủ Hằng định luật Gates, cố ý từ trong quan tài lựa đi ra cùng Đại Thánh giảng một câu mmp! 】

Đường Tăng trong lòng vốn cũng có rãnh muốn ói, nhưng quét mắt phát sóng trực tiếp ở giữa, phát hiện rãnh đều bị nôn ra, dứt khoát im miệng.

Đã trời mưa ngày không còn là vấn đề, Đường Tăng liền đem Hồ Bì trái ngay lập tức, trở mình lên ngựa, nhẹ nhàng siết động dây cương, để Bạch Mã theo sát nhanh chân hướng về phía trước Tôn Ngộ Không bước chân, hướng tây Phương Hành đi.

Tại Tôn Ngộ Không lỗ chân lông nhiệt khí ảnh hưởng dưới, vùng bùn con đường trở nên khô ráo, nhưng trong núi rừng, đường chập trùng bất bình, cỏ dại rậm rạp, phi thường khó đi, Tôn Ngộ Không không thể không tiếp nhận Cửu Hoàn Tích Trọng, phát cỏ gian nan tiến lên.

Trộn vẹn thời gian sử dụng non nửa ngày, hai người mới từ tươi tốt rừng rậm nguyên thủy đi ra, đập vào một đầu đá vụn Bò thành trong núi tiểu lộ.

Tiểu lộ phía bên phải là một đầu Ô Trọc đục vàng dòng suối nhỏ, rầm rầm chảy xuôi tại đường núi gấp ghe, dòng nước hai bên, cỏ dại rậm rạp.

Tiểu lộ bên trái chính là hai người phương mới đi ra khỏi rừng rậm nguyên thủy, hướng đường phía trước phương xa, mơ hồ có thể thấy được vài cọng chập chòn cành khô Quả Thụ.

Lại phương xa chính là từng tòa liên miên chập trùng, Bàn Long cũng giống như Quần Sơn.

Các loại dấu hiệu biểu Minh phụ cận có đám người cư, cười tại Bạch Mã bên trên Đường Tăng do dự nửa ngày, xoay người mà xuống, đem trên thân Cẩm Lan Cà Sa cởi dưới, chỉ còn lại Đoàn Đả tăng bào, tại đem xếp xong về sau, bước nhanh gấp phải Tôn Ngộ Không, nói: "Đại Thánh, chạy trần truồng dù sao vi phạm xã hội công tự lương tục, vì rộng rãi người xem con mắt, chúng ta mặc quần áo vào a?"

Tôn Ngộ Không liếc mắt cả sa, thật cũng không cự tuyệt, sau khi nhận lấy mặc trên người.

Cái gọi là người dựa vào âu phục, phật dựa vào mạ vàng.

Tôn Ngộ Không bản liền thân hình cao lớn, khuôn mặt tuấn dật, tại mặc vào gấm lan cà sa về sau, càng là thêm ra một cỗ thần thánh vị đạo, như quả đem hấn cái kia mái tóc màu đỏ cạo sạch, tuyệt đối so với Đường Tăng càng giống một cái dáng vẻ trang nghiêm hòa thượng.

Điều kiện tiên quyết là từ bỏ cái kia mặt lạnh mao bệnh.

Tại Tôn Ngộ Không mặc lên gấm lan cà sa về sau, phát sóng trực tiếp thời gian khán giả mới đột nhiên ý thức được, lúc trước Tôn Ngộ Không một mực đang chạy trần truồng. . .

【 khó đạo chỉ có ta vừa mới chú ý tới Đại Thánh là để trần? 】

【 Đại Thánh: Ngươi trông thấy rồi? Đường Tăng, tốt, nguyên nhân cái chết, thấy được cái không nên nhìn đồ vật! 】

Đường Tăng liếc mắt nói: "Bần tăng xem các ngươi là ước ao ghen tị."

Tôn Ngộ Không mặc vào gấm lan cà sa, cầm trong tay Cửu Hoàn Tích Trọng đi phía trước, Đường Tăng lại lần nữa trở mình lên ngựa, theo sát phía sau.

Hai người chậm rãi thuận trong núi tiểu đạo tiến lên.

Dần dần, phương xa âm trầm vàng xám ngày ngọn nguồn dưới, một tòa tiêu điều thôn hoang vắng đập vào mi mắt.

Không bao lâu, hai người đi qua một tòa hai mét lớn lên Thạch Kiều, lại rẽ qua một cái ngoặt lớn, phía trước mơ hồ lộ ra một vùng bùn đất tường, trên tường đều là dùng cây lúa thân che lấp.

Tại ngoặt góc cùng đầu đường, thì chất đồng từng đồng du mạch cành cây.

Từng tòa bùn đất dán thành rách nát phòng ốc, xóc xếch tàn nát tại đồng ruộng bên đường.

Không ngừng rơi bên dưới mưa Thủy, cọ rửa tại bùn đất nóc nhà, bọc lấy bùn đất nhỏ xuống mà dưới.

Chỗ có phòng đất cửa sổ đều gát gao đóng chặt, to như vậy sơn thôn, không chỉ không có bất kỳ ai, ngay cả chim gọi côn trùng kêu vang cũng không

thành nghe nói, một trận Hoang Vu tĩnh mịch khí tức tràn ngập trên không trung.

"Không có yêu quái a?"

Đường Tăng trong lòng hiện ra một cái không rõ suy nghĩ đến, Nhịp tim đập hơi tăng tốc.

【fla G đã lập, ngồi chủng loại Trường Lão gây thu fla G! 】

【 yêu quái: Ngực lớn đệ, người thế nào đoán cái kia chuẩn lạc, cái kia, ta không ra có phải hay không liền không nề mặt người a! 】

【 Ngô Không: Vạn nhất thật bá yêu quái lập đi ra ta cũng mặc kệ đánh, chính người nhìn lấy xử lý đi. 】

Xuôi theo trong thôn Chủ Lộ tiến lên một hồi về sau, Đường Tăng đột nhiên tung người xuống ngựa, gõ vang bên trái phòng đất hư thối không chịu nổi Mộc môn.

Tút tut tut bốp tiếng vang lên.

"Xin hỏi có người ở nhà sao? Bàn tăng là đến từ Đông Thổ Đại Đường nhà sư."

Một bên la lên một bên gõ môn, nhưng hồi lâu cũng không thấy có người ứng thanh.

Đường Tăng nghi ngờ ngắm nhìn cửa sổ, quay người hướng đi đối diện, tiếp tục xao động một tòa khác phòng đất Mộc môn, vẫn không được đáp lại.

Nhưng lấy hấn bị hệ thống tăng cường Ngũ Cầm, lại có thể rõ ràng nghe thấy, trong phòng có tiếng thở hào hển, tựa hồ tại khăn trương hoảng sợ.

Đường Tăng tiếp xuống liên tục gõ vang mấy phiến Mộc môn, vẫn như cũ chỉ hỏi hô hấp không thấy mở cửa, nhưng Đường Tăng chưa từ bỏ ý định, một cái lại một cái đập xuống, rốt cục tại Thôn Làng trụ cột đạo nơi cuối cùng một cái Mộc trên cửa, phát hiện một cái cùng loại với phòng trộm môn Miêu Nhân công tò vò.

Cổng tò vò bên trong rõ ràng là một đôi tràn ngập hoảng sợ con mắt.

Con mắt này mắt Bạch lớn mà đồng tử nhỏ, tĩnh mịch mà vô thần, bỗng nhiên xem xét, bà Đường Tăng dọa đến lui lại hai bước, chờ phản ứng lại về sau, không khỏi cảm thấy mất mặt, vừa muốn nói chuyện, Mộc môn bỗng nhiên kết một tiếng mở ra.

Một người mặc màu hồng nhạt phá Ma Y váy chân trần Nữ Hải Nhi từ đó đi ra.

Nữ Hải Nhi tuy nhiên mười ba mười bốn tuổi, áo vải váy rách tung toé, mơ hồ có thể thấy được nó bên dưới bụi bẩn *, một trương hơi có vẻ hải nhi mập trên mặt mặt không biểu tình, ánh mắt phảng phất một cái đầm nước đọng, không có sinh mệnh.

Sự xuất hiện của nàng, để Đường Tăng nguyên bản lời muốn nói, tất cả đều chẹn họng trở về.

Trong lòng đang tổ chức ngôn ngữ đầu, đã thấy Tiểu Nữ Hải Nhi ánh mắt vượt qua hấn, yên lặng nhìn về phía Tôn Ngô Không.

Cặp kia lúc đầu tĩnh mịch cặp mắt vô thần bên trong, có từng sợi thuộc về nàng tuổi tác đáng người hiển hiện, miệng nàng góc run run ở giữa, tựa hồ muốn nói điểm gì, nhưng lại không nói ra miệng.

Bàn chân trần giẫm tại ướt át bùn đất bên trên, vượt qua Đường Tăng từng bước một hướng đi Tôn Ngô Không, hai chân run rẩy, về sau bịch một tiếng quỳ gối Tôn Ngô Không trước mặt, che kín vết bẩn hai tay muốn nắm Tôn Ngô Không Cẩm Lan Cà Sa, nhưng lại cố nén.

Trong mắt nước mắt Thủy đoàn tuyến rơi dưới.

"Bồ Tát! Người là Bồ Tát đi! Cầu Đại Từ Đại Bi Bồ Tát cứu lấy chúng ta đi!"

"Bồ Tát?"

Tiểu Nữ Hải Nhi thê lương tiếng khóc xé rách không khí, truyền hướng bốn phương tám hướng, nguyên bản âm u đầy từ khí Thôn Làng, bắt đầu có tận lực đề thấp nói chuyện với nhau tiếng vang lên.

Một lát sau Đường Tăng nhìn thấy, một cái Mộc môn kết mở ra, về sau phảng phất quân bài Domino sụp đổ giống như, chỗ có bị Đường Tăng gõ qua Mộc môn tất cả đều mở ra.

Từng cái người mặc rách rưới trở lên Già trẻ Lớn bé từ Mộc trong môn chạy đến, nhìn thấy một thân gấm lan cà sa, cầm trong tay Cửu Hoàn Tích Trượng Tôn Ngô Không, tất cả đều bịch một tiếng quỳ dưới, một bên lễ bái một bên hô to Bồ Tát.

Bị một đám người bốn phía ở trung ương quỳ bái, nhưng Tôn Ngô Không nhưng thủy chung mặt không biểu tình, ánh mắt chuyển động ở giữa rơi vào Đường Tăng trên thân.

Đường Tăng thì là tròn mắt hốc mồm: "Tình huống như thế nào?"

Phát sóng trực tiếp trong phòng người xem đang trầm mặc sau một lúc lâu, cũng nhao nhao gửi đi lên mưa đạn tới.

【 Hoang Vu son thôn , dựa theo khung bố trò chơi nội dung cốt truyện, nơi này hẳn là có cái gì, khả năng rất lớn là Boss! 】

【 có yêu quái, tựa hồ lại có ném ăn play rồi? 】

【 cảnh tượng này, thật · vượn đội mũ người! 】

【 ta hiện tại có thể hay không hô Ngộ Không Lão Tiên Pháp Lực Vô Biên rồi? 】

【 nhìn ra đám thôn dân này muốn gây sự a! 】

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Vương Bát Đản lãnh huyết Trư Bì Quái

Phong thanh nhỏ dần, vân khai vụ tán, ngày tạnh.

Sau cơn mưa ngày giống như biển xanh, vân giống như khinh chu lãng la, tại chậm rãi phiêu đăng.

Ánh nắng xuyên thấu qua vân khe hở rơi xuống, rơi vào dãy núi chỗ sâu, cô lập với thế thôn hoang vắng.

Thôn hoang vắng tọa lạc tại một tòa Hoang Vu đồi trọc bên cạnh, thiên không không thấy chim cái bóng, lẫn xuống lấy giọt mưa Thổ Phòng cô độc sừng sững, đường khắp nơi cái hố, chứa đầy ô thúi tích Thủy, khắp nơi đều hiển lộ ra suy bại cảnh tượng.

Lúc này cả tòa thôn hoang vắng, chính quanh quần thể lương tiếng la khóc.

"Bồ Tát! Cầu ngài lòng từ bi cứu lấy chúng ta đi!"

"Bồ Tát a, đáng thương đáng thương chúng ta bọn này người cơ khổ đi!"

"Bồ Tát, cầu ngài cứu bên dưới các hương thân, ngày sau ta chùng loại tất vì ngài tu miếu, ngày ngày hương hỏa không ngừng!"

Âm thanh nguyên ở vào thôn hoang vắng trụ cột trên đường, chỉ gặp chừng năm mươi tên Nam Nữ Lão Thiểu, có quỷ xuống đất lễ bái, có phù phục không dậy nổi, trong miệng thì thảo có từ.

Những thôn dân này cơ hồ tất cả đều gầy yếu không chịu nổi, sắc mặt vàng như nền ẩn hiện hoảng sợ, toàn thân run rẩy như run rẩy run run, phảng phất bị yêu quái bắt lấy hai chân giống như, bọn hắn từng cái gấp giống chó vẫy đuôi mừng chủ chó, để đứng tại đám người một bên Đường Tăng tâm lý kiểm chế khó chịu, giống có khối thạch đầu ngăn ở ở ngực.

Trong đám người, người khoác gấm lan cả sa Tôn Ngộ Không lẳng lặng đứng thẳng, lạnh lẽo cứng rắn cương nghị ngũ quan, không thấy mây may biểu lộ, chỉ là giữa lông mày chất đầy lạnh lùng, tựa hồ căn bản không đem tuần bốn phía Thôn Dân cầu xin coi ra gì.

Ánh mắt của hắn nhàn nhạt lướt qua Đường Tăng, Đường Tăng nếu có điều xem xét, nhắc đầu nhìn về phía hắn, đúng là từ nó trong ánh mắt đọc lên trung cầu ý tứ.

Đường Tăng nguyên vốn có chút mờ mịt tâm lập tức nhất định, hắn ánh mắt dời xuống, rơi vào Tôn Ngộ Không trước người cái kia Xích Cước Tiểu Nữ Hải Nhi trên thân, chỉ gặp hoảng sợ nước mắt Thủy hỗn tạp băng lãnh mưa bụi, từ gò má nàng trượt xuống mà xuống, nàng toàn thân run rẩy, hàm răng cắn chặt, không ngừng giống Tôn Ngộ Không quỳ bái, trên trán dính đầy vết máu cũng không quan tâm, để cho người ta nhìn phá lệ đau lòng.

Nguyên bản còn bầu không khí sinh động khán giả, cũng nhao nhao bị cái này rung động lòng người một màn xúc động, mưa đạn ít đi rất nhiều đậu đen rau muống, mà là nhiều chút chính năng lượng.

【 a, không chịu nổi, Trương Lão nhanh giúp hắn một chút nhóm! 】

【 Trương Lão, làm theo khả năng, gặp nguy hiểm coi như xong! 】

【 trên lầu Vương Bát Đàn lãnh huyết Trư Bì Quái, vì cái gì không bang! 】

【 bất chấp nguy hiểm mới có cục nhỏ tỷ lệ Thành Công, có thể đi làm cái gì? Chịu chết sao? 】

【 đều tỉnh táo, nhìn Trương Lão nói thế nào! 】

Khán giả cổ động thật sâu kích thích Đường Tăng, hắn cũng nhịn không được nữa, buông ra cương ngựa nhanh chân đi hướng Tôn Ngộ Không, tại trước người hắn đứng vững về sau, ngồi xổm người xuống hai tay đỡ lấy Nữ Hải Nhi hai tay, đưa nàng nâng đỡ.

Tiểu Nữ Hải Nhi không muốn đứng dậy, muốn tiếp tục lễ bái, nhưng Đường Tăng nhẹ nhàng vừa dùng lực, liền đem đỡ đến đứng lên, cũng quay người mặt hướng các thôn dân lớn tiếng nói: "Các vị Hương Thân Phụ Lão không cần quý, các ngươi yên tâm, bản tăng đáp ứng các ngươi, vô luận các ngươi có khó khăn gì, bản tăng đều nhất định sẽ giúp các ngươi."

Tiếng nói của hắn quanh quẩn, nhưng Thôn Dân lại bình tĩnh như không nghe thấy, vẫn như cũ không ngừng lễ bái, bị hắn nâng mà lên Tiểu Nữ Hải Nhi, cũng cố gắng ép tránh thoát tay của hắn cánh tay, tiếp tục phủ phục tại Tôn Ngộ Không trước mặt.

Đường Tăng nhất thời có chút mất tròn.

【 cay gà dẫn chương trình cần ngươi làm gì! Đồi Đại Thánh đến! 】

【 xem ra Trương Lão bị xấu cự, vẫn phải là Đại Thánh ra khi! 】

【 ta luôn cảm giác chúng ta dẫn chương trình nhưng thật ra là Đại Thánh, Trương Lão đúng vậy khiêng camera! 】

【 Trương Lão, vẫn là để Đại Thánh mở miệng đi, hiện tại Thôn Dân bái chính là Đại Thánh không phải ngươi! 】

【 Đại Thánh, đừng giả bộ làm không nhìn thấy bất cứ thứ gì, như cái gia môn! 】

【 hai phé phẩm, uất ức, không nhìn, đi! 】

Đường Tăng liếc mắt mưa đạn, do dự mấy giây sau, trong lòng nhất định, vừa lớn tiếng hô nói: "Mọi người khả năng có chỗ hiểu lầm, trước mặt các ngươi vị này Bồ Tát sống, nhưng thật ra là bản tăng đồ đệ, bản tăng đáp ứng các ngươi, bản tăng thay hắn đáp ứng các ngươi."

Lúc nói chuyện Đường Tăng một mực dùng khoe mắt liếc qua đi liếc Tôn Ngộ Không, gấp hắn nghe được Đề Từ hai chữ lúc, tuy nhiên nhú mày lại đầu, nhưng độ thân mật lại không giảm thấp, lập tức nói lòng miệng khi.

Đường Tăng âm thanh truyền đi về sau, đám người thoáng an tĩnh lại một chút, nhưng phần lớn người như trước đang lễ bái.

Đang lúc Đường Tăng cảm giác sâu sắc không thể nào thời khắc, một năm hơn thất tuần, râu lông cùng lão nhân, chậm rãi run run rẩy rẩy đứng dậy, đục ngầu con mắt nhìn về phía Đường Tăng, bờ môi dừng không ngừng run rẩy: "Ngài thật là Bồ Tát sống sư phụ?"

"Không thể giả được."

Đường Tăng tiếng nói vừa rồi, vị lão nhân này nước mắt liền cuộn cuộn mà bên dưới: "Ngài là Bồ tát sư phụ, vậy ngài nhất định là Phật Tổ đi! Tha thứ tiểu nhân Sơn Dã dân đen, có mắt không trông, nhìn Phật Tổ phù hộ! Phật Tổ ngài cứu lấy chúng ta đi!"

Một trận kêu khóc ở giữa, lão nhân lại lại lần nữa quỳ dưới, thôn dân chung quanh cũng đều nhao nhao đổi giọng, hướng Đường Tăng quỳ bái mà đến.

Bị một đám Nam Nữ Lão Thiếu phủ phục quỳ bái hô to Phật Tổ, Đường Tăng trong lúc nhất thời có chút đầu não, lại có thì là hoảng hốt, hắn chuyển qua đầu mắt nhìn Tôn Ngộ Không, gấp hắn nghe thấy Phật Tổ hai chữ không phản ứng chút nào về sau, căng cứng tiếng lòng vừa rồi buông ra.

"Tốt tốt mọi người thật không cần quý, bản tăng nói sẽ giúp các ngươi."

Đường Tăng lời nói tựa như không có tác dụng gì, Thôn Dân vẫn như cũ không ngừng quỳ bái.

"Các ngươi lại không nổi, bản tăng quay đầu rồi đi."

Hào ngôn khuyên bảo không được, Đường Tăng chỉ có thể uy hiếp.

Quả thật đúng là không sai, các thôn dân nghe xong lời này, lập tức nhanh nhẹn mà đứng người lên, nhưng trong miệng Phật Tổ Phật Tổ hô to không ngừng.

"Cũng đừng gọi Phật Tổ, bản tăng không phải."

Đường Tăng lạnh lùng nói.

Các thôn dân nhìn ra Đường Tăng không kiên nhẫn về sau, từng cái hoảng sợ không chỉ chân tay luống cuống, đứng cũng không được quỳ cũng không

phải, há miệng không phải ngậm miệng cũng không phải, sợ Đường Tăng không giúp bọn hắn, chỉ có thể dùng một đôi mắt nhìn về phía Đường Tăng.

Đường Tăng thấy thế trong lòng thở dài.

Hắn biểu hiện ra lạnh lùng không thể nào, cũng là đang giúp bọn hắn, vạn nhất bọn hắn không dứt tiếng hô Phật Tổ, dẫn tới Tôn Ngộ Không nổi giận, cái kia cho dù hắn đáp ứng hỗ trợ cũng là vô dụng, hắn nhưng không đánh được yêu quái.

Hắn nhìn ra được tại Tôn Ngộ Không trong mắt, người thuộc về dị loại, cùng hắn tám gãy tre cũng đánh không đến, sẽ không giống như hắn sinh lòng thương hại.

Khi Thôn Dân triệt để đứng lên im miệng về sau, Đường Tăng vừa rồi thấp đầu, nhìn về phía trước mặt hắn rụt rè Nữ Hải Nhi, hít miệng khí nói: "Không cần phải sợ, bản tăng sẽ bảo hộ các ngươi, ngươi trước nói cho bản tăng tên của ngươi đi."

Tiểu Nữ Hải Nhi hai tay nắm cùng một chỗ, bất an quấy, nghe được Đường Tăng lời nói về sau, thấp đầu không dám nhìn hắn.

"Ta gọi Tú Liên."

"Tú Liên, ngươi có thể nói cho bản tăng, thôn các ngươi bên trong đều xảy ra chuyện gì sao?"

Đường Tăng tận lực giảm xuống thanh tuyến.

Tú Liên sau khi nghe toàn thân phát run, nước mắt tràn mi mà ra, nện rơi trên mặt đất vỡ thành mấy cánh.

Đường Tăng nhìn đau lòng, vội vươn xuất thủ đặt ở nàng trên vai, ôn nhu nói: "Không cần phải sợ."

Tú Liên tựa hồ từ Đường Tăng thủ chương đạt được dũng khí, hai vai hơi lỏng một lát sau, mang theo nồng đậm giọng nghẹn ngào nói: "Chúng ta thôn phụ cận có yêu quái, bọn hắn ăn mẹ của ta, ăn thật nhiều Thôn Dân, còn có Sơn Tặc, thường xuyên đến cướp bóc, Phật Tổ, chúng ta là thật muốn sống không nổi nữa a. . ."

Một phen nói ra, Tú Liên thực sự cảm thấy ủy cong, nhịn không được gào khóc.

"Quả nhiên có yêu quái? Chúng nó? Còn không chỉ một đầu!"

Đường Tăng trong lòng run lên, chuyển đầu ngắm nhìn Tôn Ngộ Không về sau, lại thấp bên dưới đầu hỏi: "Đều là chút yêu quái gì?"

"Ta không biết, bọn hắn mỗi lần tới thời điểm, đều cuốn lên Hắc Phong, chúng ta nhìn không thấy."

"Hắc Phong? Cái kia là cấp bậc gì yêu quái?"

Đường Tăng trong lòng nghi hoặc, nhưng trên mặt lại không hiển lộ, sợ cho Thôn Dân mang đến hoảng sợ.

Đang nghe Tú Liên nói ra tao ngộ về sau, phát sóng trực tiếp ở giữa mưa đạn bỗng nhiên dừng lại, về sau thì là bộc phát ra một trận khen thưởng.

'In G đưa tặng cho Đường Tăng mười cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Trưởng Lão, có cần liền nói, ta một trăm cái tán Tài Bảo tượng tùy thời chuẩn bị."

'Sét đánh mưa nập bên trong đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Đối đúng đúng, có cần liền nói, ta cũng chuẩn bị trợ giúp."

【 Đại Thánh: Mấy đầu yêu quái? Đoán chừng theo thứ tự là nguyên liệu nấu ăn, món chính, đồ gia vị, dự trữ lương! 】

【 Đại Thánh: Đừng suy nghĩ, không cần nổi cộc! 】

【 trên lầu các ngươi đủ a, Trưởng Lão chú ý an toàn! 】

Khán giả khen thưởng ủng hộ, để Đường Tăng an tâm không ít, phục có thấp đầu hỏi: "Cái kia Sơn Tặc lại là chuyện gì xảy ra?"

"Cái kia sáu tên Sơn Tặc vốn là chúng ta thôn các gia đình, có một ngày bỗng nhiên cướp sạch toàn thôn lương thực sau chạy, về sau còn không ngừng chạy về trong thôn đánh cướp lương thực."

Nói đến Sơn Tặc lúc, Tú Liên trong mắt thiếu chút hoảng sợ, nhiều chút phẫn nộ.

Đường Tăng sau khi nghe xong tâm đầu ứa ra lửa.

Yêu quái ăn người đó là cá lớn nuốt cá bé là thế giới quy tắc là thiên tính, còn tình có thể hiểu, nhưng tại thôn làng gian nan như vậy tình huống dưới, cùng thôn đi ra Sơn Tặc vẫn như cũ đánh cướp lương thực, đơn giản yêu quái súc sinh cũng không bằng.

Đường Tăng cường ép kèm chế lửa giận, tiếp tục hỏi kỹ, một lát sau, đại khái đem Sơn Tặc cùng yêu quái tình huống nắm giữ giải.

Hắn ngừng đầu nhìn sắc trời.

Thái dương đã xéo xuống Tây Phương, mờ nhạt Tịch Dương xuyên thấu tầng mây, thương khung một mảnh màu hồng nhạt.

Hắn theo thái dương phương vị tính ra ra thời gian ước chừng tại bây giờ một khắc tả hữu, lại có một giờ liền sẽ trời tối.

Trời tối khẳng định so hùng đông nguy hiểm, nhưng Đường Tăng lửa giận trong lòng bên trong đốt, không nguyện ý chờ đợi thêm nữa.

"Mọi người an tâm chờ đợi, bản tăng hiện tại liền đi trước đem Sơn Tặc giải quyết, cho mọi người mang một ít lương thực trở về."

Đường Tăng dáng vẻ vội vàng, để Thôn Dân nghĩ lầm hắn là sợ hãi yêu quái muốn chạy, nhưng lại sợ mở miệng nói chuyện Đường Tăng không giúp bọn hắn, thế là chỉ có thể tiếp tục bắt lực nhìn qua hắn.

Đường Tăng nhìn ra bọn hắn ý tứ, hít miệng khí về sau, nói: "Mọi người yên tâm, bản tăng tuyệt sẽ không đi đường, bản tăng sẽ đem hành lý cùng ngựa trước để ở nơi này, mọi người thấy thế nào?"

Các thôn dân không nói lời nào, cuồn cuộn đi đầu.

"Nói cho ta Sơn Tặc ở nơi nào đi."

Đường Tăng tiếng nói rơi dưới, ở đây mấy chục tên Thôn Dân, tất cả đều đuổi ra ngón tay.

Xem xét chỉ bên dưới Đường Tăng lần nữa mắt tròn.

Mấy chục tên Thôn Dân bên trong, có chỉ nam, có chỉ bắc, có chỉ tây, hỗn loạn không chịu nổi.

Cảm thấy im lặng Đường Tăng cũng không hỏi nữa, hỏi cũng là hỏi không, dứt khoát thẳng hướng Tây Khứ.

Bọn hắn từ đông nam phương hướng mà đến muốn đi Tây Thiên, có kiếp nạn tự tại Tây Phương.

Thế là hắn chấp tay hành lễ xoay người cúi đầu, quay người cùng Tôn Ngộ Không cùng một chỗ, nhanh chân hướng tây tiến lên.

Mấy chục tên Thôn Dân gấp cùng bọn hắn một hồi về sau, tại cửa thôn nhìn lấy bọn hắn dần dần đi xa, có ôm đầu đau khóc, có Cao Thanh cầu nguyện, có thì mặt vàng tỉnh mạch.

Từ thôn hoang vắng đi ra không lâu sau, nhìn về phía dãy núi uốn lượn phương xa, Đường Tăng phần nộ trong lòng cùng nhiệt huyết rút đi không ít.

Hồi ức vừa rồi xúc động hành vi, trong lòng thở dài nói: "Bản tăng vừa rồi đều làm những gì nhà?"

Tiếng nói rơi dưới, mưa đạn bay tán loạn.

【 ba năm cất bước, tối cao tử hình! 】

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Buổi sáng thề muốn tu luyện

Trong núi hoàng hôn, tôi cấp tốc, đi được im ắng.

Bước nhanh lúc hành tẩu, mộng lung sương đem theo sát phía sau, một đường truy lòng lên, trong bát tri bát giác, đen kịt đêm giáng lâm.

Trong bầu trời đêm, ánh trăng lạnh lạnh, sao trời thưa thớt.

Gió nhẹ thổi qua, cành lá lắc lư, biển ảo tư thái, thoáng như u linh đang tung bay.

Phủ kín đá vụn Sơn Đạo uốn lượn, hai bên khô héo cò đại rậm rạp.

Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không hai người trong lúc đi lại, đều là trầm mặc không nói, bầu không khí hơi có vẻ ngột ngạt.

Phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả, cũng bởi vì hoang dã Thôn Dân sự tình, tranh luận không nghỉ.

【 ta cảm thấy vừa rồi đạo đức lừa mang đi một ít người có chút quá mức, Đường Trương Lão tuy nhiên so chúng ta mạnh hơn một chút, nhưng nói cho cùng tại Tây Du Thế Giới bên trong, Liên Chiến năm căn bản cũng không tính, huống chi Đại Thánh tu vi cũng bị phong ấn, các người đề dẫn chương trình tại không biết địch tình tình huống bên dưới tùy tiện đặt mình vào nguy hiểm, đến lúc đó đi đường tắt đi Tây Thiên, xem các người làm sao bây giờ. 】

【 dù sao ta cảm thấy, Thôn Dân gặp được cường đạo, liền đợi đến Đại Hiệp đi Diệt Phi, huy động liên tục múa một bên dưới cuộc đầu phản kháng cũng không dám. . . Vậy thật đúng là, còn sống có ý nghĩa gì a. 】

【 lại nhỏ yếu lại không muốn đi chết, ở trong thiên địa này, không phải liền là con kiến hôi à, gì xưng là người đâu. . . 】

【 Đại Thánh hẳn là cũng nghĩ như vậy đi, bị một bầy kiến hôi ngăn trở bước chân. 】

Khán giả suy nghĩ, có chút xúc động Đường Tăng.

Hắn vừa rồi cũng là đầu nóng lên nhất thời xúc động, nhưng nói cho cùng nội tâm của hắn chung quy là thiện lương, bởi vậy làm ra quyết định, ngược lại là cùng những cái kia đạo đức Đế Thánh mẹ biểu không quan hệ.

Hắn cũng không muốn lại để cho khán giả tại phát sóng trực tiếp thời gian thảo luận những này phụ năng lượng, thế là ráng chống đỡ nó về mặt vui cười, nói: "Mọi người trước chớ ồn ào, chúng ta đổi đề tài, bản tăng trước đó nói, muốn mang các người kiến thức một chút Tây Du Thế Giới Đặc Sản. . ."

Đang khi nói chuyện Đường Tăng chuyển đầu tư phương, nhưng hoang vu trong sơn dã, không phải cảnh khô chính là cò đại, để hắn nửa ngày không biết nên làm sao tiếp tra.

Tuy nhiên phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả, tất cả đều não động cự đại, đang nghe Đường Tăng nói ra Đề Tài về sau, tư duy lập tức phát tán mở.

【 lại nói ta đột nhiên nghĩ đến một sự kiện, Tây Du bên trong vì sao không có cây nắm Hành tây Cà tím dưa leo Hắc Mộc Nhĩ thành tinh? 】

【 trên lầu 4 không 4 góc, Tây Du bên trong yêu tinh thần tiên đều có một cái điểm giống nhau, nhiều năm tu luyện! Chú ý, là nhiều năm! Người nói những này đều nhìn không quá đồng! 】

【 buổi sáng thề muốn tu luyện, giữa trưa liền cho người ta nấu. 】

【 233 lầu 3 thượng thần mẹ nó giữa trưa cũng làm người ta đem ninh nhừ! 】

【 ta cảm thấy hẳn là không có lão đại nguyên ý mang, người nhìn, như quả Tây Hành trên đường có cây yêu quái ngăn lại Đường Trương Lão, từ Báo Danh: Ta vốn là Thái Thượng Lão Quân tòa tiếp theo Cà tím, có phải hay không cảm giác Họa Phong không quá đúng? 】

【 chờ chút! Thái Thượng Lão Quân tòa bên dưới giấu cây dưa leo là muốn làm gì? ! 】

【 ha ha ha ha, nếu Đường Trương Lão tại Tây Hành trên đường gặp được một cây dưa leo tinh, bên cạnh nói vô ích cái này cây dưa leo chính là Nguyệt Cung Hằng Nga Tiên Tử nhóm hàng ngày đêm dùng, năm qua năm thụ Tiên Tử Tinh Hoa tẩy luyện, tu thành hình người, không biết ngày đó bị nó chạy thoát, đến đến nơi đây, hình ảnh kia há không Mỹ quá thay! 】

【 chắc chắc chắc, đây chẳng phải là mỗi một cái tu luyện có thành tựu Hồ Ly Tinh Ngọc Thỏ tinh Lão Thử Tinh, phía sau đều là vô số bị chơi tàn Cà tím cùng dưa leo tinh. 】

【 ta ngược lại thật ra cảm thấy thực vật thành tinh có một cái lớn vô cùng vấn đề, không tốt giới định cái nào bộ phận thành tinh, tỉ như một đoá hoa hấp thu nhật nguyệt Quang Hoa thành tinh, nghe vào tựa hồ không có vấn đề, nhưng hoa chỉ là thực vật Sz bộ phận a, này bằng với nói Ngưu Ma Vương không thành tinh, nhưng bò của hắn lại đơn độc thành tinh. 】

【 lấy trên lầu Logic mà nói, nếu có Rau xanh thành tinh, bọn hắn bắt dẫn chương trình về sau, hẳn là sẽ ăn ngon uống sướng cung cấp, sau đó trăm phương ngàn kế để hắn kéo thạch thạch, từ đó thu hoạch chất dinh dưỡng đi. . . 】

【 một cổ nòng đậm mùi vị đập vào mặt. . . 】

【 mọi người dừng lại, trước tiên ta hỏi hỏi, hồ lô kia em bé giải thích thế nào. 】

Phát sóng trực tiếp trong phòng đông đảo người xem sâu không thấy đáy não động, để Đường Tăng ghen hờn nhìn trần trời, bị thật sâu tin phục, trước đó bởi vì hoang dã Thôn Dân tao ngộ mà sa sút tâm tình cũng khôi phục lại, lúc hành tẩu không cảm được phát ra tiếng cười.

Vừa đi vừa nói ước thời gian đốt hết một nén hương, một đầu cánh tay đột nhiên duỗi ra, nằm ngang ở trước ngực hắn đem hắn cản dưới.

Đường Tăng bỗng nhiên nhấc đầu, trông thấy là Tôn Ngộ Không tay.

Tứ phương đánh nhìn về sau, phát hiện mình đang một chỗ Sơn Đạo ngoặt góc, bên tay phải bụi gai cò đại bên ngoài là trăm trượng vực sâu, tay phải thì là một khối hồ ra trọc đá lớn.

Chỉ gặp Tôn Ngộ Không hơi quỳ gối, nhẹ nhàng đập một cái chân liền thoan đi lên, đôi mắt trông về phía xa một lát sau, cũng không chuyển đầu, chỉ là nhàn nhạt nói: "Có yêu khí."

"Có yêu khí? Chúng ta lúc nào tiếp nhận quảng cáo rồi?"

Đường Tăng chính đắm chìm trong cùng khán giả nói chuyện phiếm bên trong, đột nhiên nghe được Tôn Ngộ Không, nào từ một bên dưới không có quay lại.

Nghe Đường Tăng, chính trò chuyện sung sướng phát sóng trực tiếp trong phòng, lập tức lại mưa đạn nổi lên bốn phía.

【 yêu nghiệt xem kiểm, trăm phần trăm bị tay không tiếp dao sắc! 】

【 lạnh mứa: Ta có phải hay không phải trả Quảng Cáo phí! 】

【 Trương Lão, có yêu khí cho nguoi bao nhiêu tiền? Ta Bạo Tuyết ra gấp đôi! 】

【 ta Lô Châu Lão Diêu ra gấp mười lần! 】

'Điểm xuất phát tác giả hai mắt đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Các nguoi tất cả đều chỉ nói không luyện, Trương Lão, ta là điểm xuất phát tác giả hai mắt, muốn cho buông ra cái kia Nữ Vu Quan Danh nguoi phát sóng trực tiếp ở giữa, đại ngôn phí hai trăm vạn khen thưởng, ý của nguoi như nào."

Đường Tăng sau khi nghe đang muốn suy tư, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên từ trên đá lớn nhảy đến trước mặt hắn, lạnh lùng nói: "Có yêu quái."

Đường Tăng lập tức giật nảy cả mình, bần bệ nói: "Ở đâu!"

Tôn Ngộ Không vừa nhắc Tích Trượng, chỉ hướng phương xa khe núi, nói: "Cách này ước chừng tám dặm địa."

"Tám dặm?"

Đường Tăng đầu tiên là giật mình, về sau đại hi: "Đại Thánh, nguoi Hóa Nhân Kim Tinh còn tại? !"

Tôn Ngộ Không chuyển qua đầu nhìn chăm chăm Đường Tăng một chút, sau một lúc lâu mới lạnh lùng nói: "Ta không mù."

Đường Tăng lập tức một mặt mòng bức, không rõ ràng Bạch mình chỗ nào nói sai.

Tựa hồ nhìn ra Đường Tăng nghi hoặc, Tôn Ngộ Không nói: "Tâm thật to lớn."

"Nguoi nhục thể phàm thai, tứ chi không cần, dạng này còn muốn thấy được yêu khí?"

Đường Tăng nghe Tôn Ngộ Không, miệng góc nhẹ nhàng giơ lên, mỉm cười lộ ra hiền lành: "A."

Gặp Đường Tăng một mặt bị nhục nhã biểu lộ, phát sóng trực tiếp trong phòng nguoi xem, không chút do dự bỏ đá xuống giếng.

【 Trương Lão no thường ngày low bức! 】

【 nhìn ra Trương Lão Hội bị khinh bỉ đến Tây Thiên! 】

【 dẫn chương trình: Nguoi lại muốn khinh bỉ ta ta liền chết cho nguoi xem! 】

【 cứ việc chết, có nguoi để ý đến nguoi tính ta thua! 】

Đường Tăng tâm quá mệt mỏi, trầm mặc sau một lúc lâu, mới nói: "Có thể nhìn ra là cái gì yêu tinh sao?"

Tôn Ngộ Không không chút nghĩ ngợi: "Hồ Yêu, Nguru Yêu, Hùng Yêu."

"Dàn tướng quân, Hùng Sơn Quân, Đạc Xử Sĩ?"

Đường Tăng trong đầu, lập tức hiện ra Tam Yêu danh hào, chợt tâm động không ngừng: "Đại Thánh nguoi đói bụng sao? Có lẽ hôm nay bản tăng có thể vì nguoi chế tác một đạo gấu nướng chường?"

Đường Tăng lời còn chưa dứt, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên nói: "Bị phát hiện, chạy!"

Chính đắm chìm trong mỹ thực trong tưởng tượng Đường Tăng sau khi nghe tâm thần chấn động, lại đi nhìn Tôn Ngộ Không lúc, hắn đã không thấy bóng

dáng, chuyển đầu nhìn lại, Tôn Ngộ Không chính bước nhanh đi mau xuống núi.

Chùng loại các loại, không phải đã nói chạy sao? Vì cái gì dừng đi!

Đường Tăng không kịp nói chuyện, chỉ ở trong lòng đậu đen rau muống một câu, hai chân không chết động, chạy như điên.

Mà khi hấn dừng hết toàn thân khí lực chạy lúc mới phát hiện, Tôn Ngộ Không đi tốc độ, đúng là so với hấn phi nước đại càng nhanh, trong lòng không khỏi nước mắt mắt, nguyên lai Tôn Ngộ Không hô chạy là đối với hấn nói. . .

Bản liền một môi tâm, càng thêm bị thật sâu nhục nhã.

Phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả tất cả đều cười to không thôi.

【 Đại Thánh: Phế phẩm, chạy còn không có ta bước đi nhanh! 】

【 Bạch Long Mã: Các ngươi hiện tại mình bạch vì cái gì Đường Tăng mỗi tập hợp 40 phút, có ba mươi phút Đô Kỵ lấy ta đi? 】

【 yêu quái: Yếu gà, ngươi chạy chậm như vậy, ta muốn thả Thủy giả bộ như đuổi không kịp đều rất gian nan a! 】

【 Đường Trương Lão: Đám yêu quái nhìn ở ta nơi này a low phân thượng liền thả ta đi! 】

Nhanh chạy một hồi về sau, Đường Tăng cuối cùng gặp phải Tôn Ngộ Không.

Gặp bên cạnh Tôn Ngộ Không khí định thần nhàn, không chút hoang mang, tâm không khỏi định xuống tới, đồng thời cũng rất nghi hoặc: "Đại Thánh, nhìn dáng vẻ của ngươi, Chúng nó không giống như là rất lợi hại?"

Tôn Ngộ Không lạnh lùng thoáng nhìn Đường Tăng, nói: "Ba cái tiểu lâu la mà thôi."

"Vậy chúng ta chạy cái gì?"

Đường Tăng con mắt tỏa sáng.

Tôn Ngộ Không nói: "Ta không muốn mất đi ngươi."

Tôn Ngộ Không tiếng nói rơi dưới, phát sóng trực tiếp ở giữa trực tiếp nổ.

【 oa a a a a phát đường phát đường! Đại Thánh rất ngọt a! 】

【 Đại Thánh lời còn chưa nói hết đi, ta không muốn mất đi ngươi. . . Cái này Đầu Bép! 】

【 Tôn Ngộ Không nội tâm o S: Ta Đầu Bép ngay cả Lâu La một bàn tay đều chịu không nổi, ta có thể làm sao, ta cũng rất tuyệt vọng a! 】

【 ta mặc kệ ta mặc kệ, là đường! 】

Tôn Ngộ Không lời nói để Đường Tăng trong lòng cảm động, cũng không thêm quan tâm nội tâm của hấn ý tưởng chân thật, yên lặng cảm động trong một giây lát.

Cuối cùng có loại đồ đệ cảm giác. . .

Nhưng vào lúc này, phía sau hấn cách đó không xa, bỗng nhiên có xen lẫn màu đen cát bụi cuồng phong cuốn tới, lừng lừng tiếng gió như Ô Nha kêu rên, những nơi đi qua cây đổ đá bể không có một ngọn cỏ.

Đường Tăng cái này mới đột nhiên nhớ tới, hấn hiện tại thế nhưng là bị ba đầu yêu quái truy sát!

Chân bên dưới hai chân đang đưa càng cần, nhưng Hắc Phong lại là càng ngày càng gần.

Chính bước nhanh mà đi Tôn Ngộ Không gặp, lắc lắc đầu: "Thật phiền phức."

Dứt lời, tay phải hấn trực tiếp bắt lấy Đường Tăng bả vai, xách con gà nhỏ mà đem hấn xách lên, nhanh chân chạy vội mà ra, trong nháy mắt liền không thấy bóng người.

Bị Tôn Ngộ Không cầm lên sau Đường Tăng, chỉ cảm thấy Tật Phong thổi qua gương mặt, đao cắt đau nhức, hấn chặt vật chuyển đầu nhìn lại, chỉ gặp lúc trước hai người đứng yên đá lớn chỗ, một đoàn Hắc Phong âm vang tiêu tán, từ đó đi ra một đầu đứng thẳng người lên Hắc Hùng tới.

Hấn tuy có gấu thân thể, nhưng lại miệng nói tiếng người, thanh như lời chán cuộn cuộn mà đến, tràn ngập cảm tức vị đạo.

"Đến miệng điểm tâm bay!"

Gặp Đường Tăng rốt cục thoát khỏi nguy hiểm, phát sóng trực tiếp trong phòng người xem nhao nhao nhả ra khí, tiếp tục bắt đầu nôn lên rãnh toilet.

【 Hùng Sơn Quân: Hai vị, đồ đặc của các người rơi mất! Ta là dành phải gấu, các người chạy cái gì? Thảo, đại ca dạy phương pháp không dùng được a! 】

【 cái này Hắc Hùng tâm nhãn không đủ nhiều a, dẫn chương trình nấu cơm thời điểm cho hắn trong lòng nhiều đâm mấy cái a! 】

【 gấu: Ta lấy người làm Dê Béo người vậy mà muốn ăn ta? 】

Đang bị Tôn Ngộ Không xách trong tay Đường Tăng, nhìn thấy khán giả mưa đạn về sau, nhin không được cười ha ha, để bên cạnh Tôn Ngộ Không lông mày cuống nhãn, thật vất vả mới nhin xuống đem hắn ném ra ngoài xúc động.

Đang phi nước đại bên trong hai người dần dần trong núi tiểu lộ, đâm vào khô bại trong rừng rậm, không bao lâu một cái sơn cốc đọng vào tầm mắt.

Trong sơn cốc, một tòa rách nát Sơn Thần Miếu, tại mông lung sương đêm bao phủ bên dưới như ẩn như hiện.

Mấy bước chạy vội đến Sơn Thần Miếu về sau, Tôn Ngộ Không vừa rồi đem Đường Tăng vung ở một bên.

Đường Tăng lão đảo hai bên dưới dùng chân tay, trước dùng hai tay nhẹ nhàng vỗ vỗ mặt, lại dùng tay áo xoa xoa, vừa rồi định trụ Thần nhắc đầu nhìn về phía Sơn Thần Miếu.

Khi ánh mắt của hắn ngưng tại Sơn Thần Miếu Bảng Hiệu lúc, trong lòng đột nhiên dâng lên cái suy nghĩ đến, lúc này chuyển đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, một mặt mong đợi biểu lộ.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Vượt mọi chông gai, chỉ giết bất độ

Không núi vắng vẻ, lãnh nguyệt như câu.

Hàn Tinh cò vãi tại trong màn đêm, trong vắt quang huy xa xăm lập lòe, phẳng phất nhỏ vụn quầng sáng.

Đầy sao dưới, hai trong núi thấp chỗ trũng trong sơn cốc, lạnh lẽo u lãnh, trống vắng im ắng, chỉ có một tòa tháp bé rách nát đèn miếu đứng sừng sững.

Đền miếu ngay phía trước, Đường Tăng chính đây cõi lòng chờ mong, nhìn chăm chú Tôn Ngộ Không, nói: "Đại Thánh, người còn có thể gọi ra thổ địa sao?"

Tôn Ngộ Không nghe vậy, đang muốn nâng lên chân định trụ, hắn lẳng lặng nhìn mấy giây Đường Tăng, từng chữ nói ra nói: "Vô tri thật tốt."

Dứt lời về sau, hắn nhắc chân theo giai mà lên, bước vào Sơn Thần Miếu, lưu lại một mặt mộng ép Đường Tăng.

Một lát sau hắn mới tại buồn bã trong gió đêm chuyển đầu, mặt hướng kính đầu, nói: "Hắn vừa mới có phải hay không ở trong lòng mắng bản tăng ngu xuẩn. . ."

【 đừng nản chí, khó được hồ đồ a Trương Lão. 】

【 Đại Thánh: Cảm giác ta mới là sư phụ. 】

【 Đại Thánh: Nguyên ta cả đời đổi lấy người mười năm thiên chân vô tà. 】

【 Đại Thánh thường ngày ghét bỏ cũng miệt thị ngày thơ Trương Lão 】

【 các người biết cái gì, ta là dạy Ngữ Văn, trưởng lão là cố ý dùng sự dốt nát của mình nổi bật Đại Thánh anh minh Bác Học! 】

"Hô. . ."

Thật sâu thở ra miệng khí, Đường Tăng trong lòng không ngừng khuyên bảo mình phải tỉnh táo, tỉnh táo. . .

Ít khi, Đường Tăng bình tức kích động, lúc này mới theo sát Tôn Ngộ Không bước chân, cũng bước vào Sơn Thần Miếu, miếu bên trong phủ bụi thô tích, mạng nhện ngang dọc, trên điện tổ lấy nhất tôn kim giáp Sơn Thần, hai bên trái phải một cái phán quan, một tên tiểu quỷ, nhưng đều tàn khuyết không đầy đủ, trên tường bích họa cũng bởi vì mưa gió ăn mòn, sắc thái pha tạp, mờ hồ không rõ, hiển nhiên hoang phế đã lâu.

Lúc này Tôn Ngộ Không đang lẳng lẳng đứng tại Sơn Thần tượng nện trước.

Đường Tăng đi đến bên cạnh hắn, hơi nghỉ hoặc một chút, nói: "Đại Thánh, chúng ta vì sao tới đây?"

Tôn Ngộ Không nói: "Người không phải muốn tìm Sơn Tặc, chúng ta đã tại Tặc Oa."

Đường Tăng kinh hãi: "Cái gì?"

Tôn Ngộ Không cũng không trả lời, chỉ là chuyển động lên Tích Trượng, vòng tròn đỉnh đỉnh rung động ở giữa, nhanh chóng đánh tại trước mặt tượng nện bên trên, chỉ nghe một đạo âm âm tiếng vang, tượng nện nổ thành mảnh vỡ rầm rầm nện rơi xuống đất.

Tùng tui cao cỡ nửa người bao tải từ đó trượt ra, hoặc nặng nề hoặc thanh âm thanh thúy vang lên, bụi đập vào mặt.

Đường Tăng đột nhiên gặp bụi, tưởng rằng Độc Phấn, bận bịu bịt lại miệng mũi, bắt lấy Tôn Ngộ Không bả vai muốn lui về sau, lại giống níu lại cột thép giống như, không nhúc nhích tí nào.

Đường Tăng trong lòng sốt ruột, đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên ngửi được Tiểu Mạch mùi thơm.

Hắn tựa hồ muốn mình bạch cái gì, bận bịu bước nhanh đi qua, đem bay ra bụi bao tải xoạt một tiếng xé mở, rõ ràng là tê rần túi mặt trắng.

Hắn lập tức nhả ra khí, tiếp tục giăng còn lại bao tải xé rách, trong đó bộ phận là mặt trắng Thóc Gạo, bộ phận đúng đúng vàng bạc té nhuyển, Trà Diệp vài vốc, nhân sâm Thảo Dược, làm bằng sắt công cụ chờ chút. . .

Đường Tăng thấy thế sắc mặt trầm xuống.

"Nhìn điệu bộ này, cái kia Lục Tặc không chỉ cướp bóc Thôn Trang a. . ."

Vàng bạc té nhuyển, Trà Diệp vài vốc tại Đường Triều thuộc về vật phẩm quý giá, tại Đại Đường Biên Cảnh hắn là đi Tì Trù Chi Lộ các thương nhân mới có thể mang theo.

"Nơi này là bọn hắn giấu bản địa phương, vậy bọn hắn ở chỗ nào, lúc nào sẽ đến?"

Đường Tăng suy tư nói.

Tôn Ngộ Không nghe vậy, không chút nghĩ ngợi, nói: "Đốt."

Tôn Ngộ Không lời nói để Đường Tăng hai mắt tỏa sáng: "Dùng khói đặc ánh lửa hấp dẫn chú ý lực, đích thật là biện pháp tốt, nhưng sẽ không bả yêu quái cũng hấp dẫn đến?"

Tôn Ngộ Không chỉ là nhàn nhạt nói: "Đến một cái Sát Nhất chỉ."

Mãnh liệt cảm giác an toàn từ Đường Tăng trong lòng dâng lên, để hắn tâm thần nhất định, tại trong sơn thần miếu tìm chút củi khô tẩm ván gỗ, đưa nó nhóm xếp xong ôm vào trong ngực đi đến trong sơn cốc, loảng xoảng bang toàn bộ thả xuống đất, về sau từ trong ngực lấy ra một túm ngòi lấy lửa cỏ, bên hông túi lấy ra Đá đánh lửa, dễ như trở bàn tay đem củi nhóm lửa.

Tĩnh Tĩnh Chi Hòa nhanh chóng bốc lên, đảo mắt liền đầy lên lửa lớn rùng rục.

Ánh lửa sáng ngời chấp chờn ở giữa chiếu sáng chung quanh Âm U Quỷ Ngục, khói bụi dâng lên, lung la lung lay tung bay hướng về bầu trời.

Làm xong đây hết thấy về sau, Đường Tăng trở lại miếu bên trong, phát hiện Tôn Ngộ Không lại không thấy, tả hữu tứ phương sau mới nhìn đến, Tôn Ngộ Không vọt lên núi Thần Miếu trên cửa sổ.

Chỉ gặp hai tay của hắn ôm lấy cái ột tựa ở khung cửa sổ, chân trái giẫm tại bệ cửa sổ, chân phải khoác lên cửa sổ bên trong, đầu hơi nghiêng về ngoài cửa sổ, ngóng nhìn Mãn Thiên Tinh Đẩu, suy nghĩ xuất thần, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Nghe được Đường Tăng bước đi vang động, Tôn Ngộ Không chậm rãi chuyển đầu, bình tĩnh nhìn về phía Đường Tăng, nói: "Người nhanh lên cho ta thăng cấp, chúng loại ta Lão Tôn khôi phục thực lực, nhất định phải cái này trên trời không có những này đáng ghét chằm nhỏ."

Đang khi nói chuyện, đáy mắt của hắn giống như hiện lên một vòng lệ khí.

Đường Tăng nghe vậy, không khỏi khẽ giật mình, một lát sau, mới nở nụ cười: "Đại Thánh, chúng loại người khôi phục thực lực, liền đem những này chằm nhỏ hái xuống, cũng đừng lãng phí, bần tăng làm cho người đồ ăn ăn."

Tôn Ngộ Không chuyển đầu, thu hồi ánh mắt, nói: "Xem ra ngươi thật là một cái giả hòa thượng."

Đường Tăng cười ha ha nói: "Không có tâm bệnh, bản tăng đúng vậy cái giả hòa thượng."

Tôn Ngộ Không cùng Đường Tăng lời của hai người, lại lần nữa để khán giả cười to không thôi.

【 Đường Trường Lão ngốc hã, kỳ thực Nhị Thập Bát Túc tất cả đều là yêu quái, đáng tiếc Chân Linh Thượng Bàng không có cách nào ăn 23333 】

【 Thiên Đình: Khẩn cấp cảm truyền bá một cái tin, Tây Hạ Ngưu Châu xuất hiện một vị muốn ăn hết sao trời hòa thượng! 】

【 Chu Thiên Chính Thần: 365 mặt mọng bức! 】

【 Ngọc Hoàng Đại Đế: Còn tốt ta không thay mặt biểu bất luận cái gì một ngôi sao! 】

【 Đại Thánh, Bảo Tượng Quốc giống như có Khuê Mộc Lang có thể ăn! 】

Nhìn khán giả mưa đạn, Đường Tăng mới Ý Thức vừa rồi Tôn Ngộ Không lời nói bên trong hàm nghĩa, nhưng thấy lại hướng Tôn Ngộ Không lúc, hần tất nhiên nhắm mắt chộp mắt.

Đường Tăng nghĩ nghĩ, cũng gấp lên tăng bào, dựa vào tường nhắm mắt mà ngủ.

Đêm lạnh như Thủy, khay bạc giống như mặt trăng chậm rãi lên cao.

Trong lúc nửa ngủ nửa tỉnh, không biết bao lâu đi qua.

Mơ hồ ở giữa Đường Tăng giống như trông thấy Tôn Ngộ Không nhảy lên mà xuống, rơi xuống đất âm thanh tuy nhỏ, lại đem hần bừng tỉnh.

Mà chính là lúc này, ngoài miếu bỗng nhiên xông ra sáu người đến, bọn hần người mặc Đoàn Đả trang phục, các chấp trưởng thương Đoàn Kiếm, Lợi Nhận Cường Cung, một người trong đó sau lưng dắt con ngựa trắng, bên hông ngựa cồng đi Lý, Mã trên yên thì dùng dây thừng trói lại trương da hổ, chính là Đường Tăng ngựa.

Đường Tăng trong lòng cảm giác nặng nề, vừa muốn nói chuyện, lại bị trong sáu người một người hô to cắt ngang: "Ngột cái kia con lừa trọc! Dám ở gia gia ngươi nhà ngủ, muốn chết!"

Tiếng quát chưa dứt, nhưng gấp Tôn Ngộ Không đã chuyển động Tích Trượng, bước ra miếu môn.

Đường Tăng bận bịu hô nói: "Đại Thánh, bọn hần tuy nhiên thân là Sơn Tặc đoạt phi, nhưng đoạn cái đạo đoạt ít tiền tài, tội không đáng chết, ngươi lưu bọn hần một cái mạng, áp đi Quan Phủ định tội là đủ."

Đường Tăng tuy nhiên oán hận Lục Tặc hành vi, nhưng hần dù sao đến từ hiện đại xã hội, biết rõ quy củ Phương Viên tầm quan trọng, một khi mất đi đánh vỡ quy củ mất đi phòng tuyến cuối cùng, sau này con đường về hướng tây khắp trường, hần không biết nên đi như thế nào xuống dưới.

Tôn Ngộ Không nghe vậy, nhàn nhạt nói: "Một người cầm đầu trên người có người quen thuộc mùi máu, vừa chạm qua người người."

"Ừm?"

Đường Tăng nghe đầu tiên là nghi hoặc, sau đó trong đầu hiện ra một cái đáng sợ suy nghĩ.

Lúc trước hần tựa hồ chỉ chạm qua cô bé kia mà Tú Liên. . .

Lại thêm cái này Lục Tặc nắm hần Bạch Mã. . .

Bọn hần không lại. . .

Đường Tăng mặt đột nhiên sát Bạch, về sau trong lòng tức giận, nổi lòng ác độc, bước đi lên trước, rống nói: "Cái gì người xuất gia không khai sát giới! Cầu thì! Bản tăng vượt mọi chông gai, chỉ giết bắt độ! Ngộ Không, bản tăng Cửu Hoàn Tích Trượng đầu, cho bản tăng ném qua đến, sau đó tránh ra điểm, bản tăng sợ máu tươi lấy người!"

Tôn Ngộ Không nghe vậy, không chút do dự đem Tích Trượng ném về phía Đường Tăng, nói: "Há, vậy ngươi đi đi."

Đường Tăng luống cuống tay chân tiếp nhận Tích Trượng, lập tức lạnh từ đầu đến chân, khóc nói: Đại Thánh ngươi không theo phương pháp ra bài a. . . Vẫn là ngươi đến, ngươi tới."

Tại Đường Tăng nói chuyện chậm ở giữa, vốn có chút ừ dột người xem, đều buồn cười.

【 Đường Trường Lão cường ép trang bức thất bại! 】

【 Đại Thánh lựa chọn không nể mặt mũi, cũng cắt ngang Trường Lão trang bức! 】

【 Trương Lão: Ngay cả cái bức đều già bộ không lưu loát, muốn ta tác dụng gì, không bằng sớm đăng cơ vui! 】

Bọn hấn mưa đạn mới vừa vắn phát ra, liền gặp Đường Tăng Trịnh mà trọng chi đem Cửu Hoàn Tích Trọng đưa cho Tôn Ngộ Không, thấp bên dưới đầu, dùng run rẩy rẩy âm thanh nói: "Một cái cũng không cần lưu!"

Khán giả tất cả đều tỉnh mạch, trầm mặc.

Tôn Ngộ Không sau khi nghe, đột nhiên cười lạnh một tiếng: "Nhưng người xuất gia không phải chú ý lòng dạ từ bi?"

Đường Tăng nghe cũng trở về một trong cười, nụ cười lạnh lùng: "Thả mẹ nó cầu thí, lòng dạ từ bi có thể coi như ăn cơm?"

"Ha-Ha, ha."

Tôn Ngộ Không miệng góc nhẹ nhàng co lại, đúng là cười, nhưng chợt liền lại thu liễm.

【 độ thân mật +2 】

Cùng lúc đó Quan Âm âm thanh cũng tại não hải vang vọng, hết thấy đều tại hướng tốt phương hướng tiến lên, nhưng Đường Tăng lại cao hứng không nổi.

Thu hồi nụ cười về sau, Tôn Ngộ Không nhẹ nhàng chuyển động Tích Trọng, chậm rãi hướng đi Lục Tặc: "Ban này hòa thượng nói lời, các ngươi đều nghe thấy được?"

"Hai người các ngươi diễn thời gian dài như vậy về bản, cũng nên lên đường đi."

"Trước khi chết có cần hay không biết đạo các gia gia danh hào, đến lúc đó gặp Diêm Vương cũng có cái bàn giao."

Tôn Ngộ Không lúc này bỗng nhiên nghiêng đầu, tâm tình rất tốt bộ dáng: "Diêm Vương? Ta Lão Tôn vẫn chờ hấn cho ta cái bàn giao đây."

Tiếng nói mới rơi, Tôn Ngộ Không đã nhảy lên cao ba trượng, hai tay nắm cầm Cửu Hoàn Tích Trọng từ trên trời giáng xuống, hung hăng đập trúng một tên Sơn Tặc bả vai.

Tích Trọng rơi bên dưới mặc dù thể như vạn quân, nhưng lại nhẹ như Vi Trần.

Bị bỗng đánh Sơn Tặc chỉ là bị câu hồn giống như, đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Mặt khác năm tên Sơn Tặc thì bị Tôn Ngộ Không nhảy lên cao ba trượng hành vi sợ choáng váng, bọn hấn tuy nhiên chiếm núi làm ác, nhưng cuối cùng chỉ là người bình thường mà thôi.

Mắt thấy năm tên Sơn Tặc ngã ra như phồng, Tôn Ngộ Không cũng không cho bọn hấn phản ứng thời gian, mấy lần bốc lên ở giữa, liền dùng Tích Trọng đem bọn hấn một vừa đánh trúng.

Thừa bên dưới năm người cũng cùng đệ nhất nhân, mắt hồn giống như.

Rất nhiều chính cảm Tây Du phát sóng trực tiếp khi phim truyền hình nhìn ăn dưa quả chúng nhìn, tất cả đều mặc danh kỳ diệu, nghĩ nghĩ sau quyết định tiếp tục đậu đen rau muống.

【 ngọa tào nhảy cao như vậy, gặm thuốc sao! 】

【 nhìn ra sáu tên sơn tặc muốn biến thành sáu cái Hạch Đào! 】

【 Uy Á ở đâu. . . Cũng không thể là trực tiếp nhảy đi! Là người sao? 】

【 không phải a mới nói dẫn chương trình xuyên việt! Tiếp nhận hiện thực đi! 】

【 meo meo meo? Meo meo meo meo? ? Miêu Miêu? ? ? 】

【 có mèo ngữ Bát Cấp phiên dịch sao? Trên lầu nói cái gì? 】

【 hấn nói cái kia tuyệt đúng không là người! 】

Không tin người xem chỉ coi là giả, mà tin tưởng khán giả, lại toàn đều trở nên khiếp sợ.

【 đây là sự thực giết người đi! Báo cáo! 】

【 báo cảnh sát báo cảnh sát! Thật buồn nôn. . . 】

【 trên lầu Thánh Mẫu ung thư đi, trước đó tiểu nữ hài kia bị bọn hán giết a! 】

【 cái gì tiểu cô nương? Ngọa tào giết la ly phải chết! 】

【 Từ Trạch thật buồn nôn, nói cái gì ngồi châm chọc a! 】

【 thế giới này thế mà thật sẽ chết người. . . Nguyên tác Đường Tăng không phải không giết người sao? Biên kịch đang suy nghĩ gì a! 】

Tận mắt nhìn thấy Tôn Ngộ Không đem mắt thấy vui, tai nghe giận, mũi ngửi yêu, lưỡi từng nghĩ, ý kiến muốn, thân bản lo Lục Tặc đánh chết, Đường Tăng trong lòng không biết là tư vị gì, ngàn Vạn Nhân sầu phun lên tâm đầu, cuối cùng lại chỉ là nặng nề hít miệng khí.

Nhưng làm hán trông thấy một đầu cuối cùng mưa đạn lúc, cái kia cường chế mà bên dưới tâm tư, toàn bộ dâng lên mà ra, hán nhin không được chuyển hướng kính đầu, Cao Thanh nói: "Thích xem có nhìn hay không lần, ta Đường Tăng làm việc phải người dạy? Người xuyên việt vẫn là ta xuyên việt?"

"Ta cũng không phải nguyên tác Đường Tăng, ta Đường Tăng, có oán báo oán, có cừu báo cừu, tiểu nhân báo thù, ngay tại đêm nay, sau này còn có càng nhiều huyết tinh kính đầu, nhìn không được đều lui đi!"

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Đại Vương khi nào trở về nhà

Đen kịt màn đêm dưới, trống vắng trong sơn cốc, Đường Tăng nghiêm nghị giận dữ mắng mỏ quanh quẩn không dứt, truyền vào vừa đem lục tặc bồng giết Tôn Ngộ Không trong tai.

Hán thu hồi Tích Trọng, quay người mấy bước đến gần hán, sượt qua người lúc, dùng mấy không thể nghe thấy âm thanh nói: "Nhớ lấy, không thể bị tín đồ tả hữu tư tưởng."

Đường Tăng nghe vậy nâng lên đầu, kinh ngạc nhìn hán một cái, chợt trầm mặc, một lát sau vừa rồi kéo lấy nặng nề thân thể, đi theo Tôn Ngộ Không sau lưng bước vào Sơn Thần Miếu, âm thanh có chút tinh thần sa sút nói: "Đại Thánh, bản tăng không muốn tại cái này chờ đợi, chúng ta đi thôi."

Tôn Ngộ Không không đáp, chỉ là điểm điểm đầu.

"Cái này bao tải. . ."

Đường Tăng đứng tại phá nát Sơn Thần Điều Khắc trước, nhìn về phía mặt đất đồ đầy hủ tiếu vàng bạc bao tải, có chút khó khăn.

Mà đang lúc hán khó xử thời khắc, một cây ống thép phẩm chất tròn trịa đột nhiên từ phía sau hán duỗi đến, Đường Tăng chuyển đầu nhìn lại, chỉ gặp Tôn Ngộ Không đem Cửu Hoàn Tích Trọng khiêng trên vai, vòng tròn phía trước thân trượng ở phía sau.

Đường Tăng bỗng dừng tinh ngộ, từng cái đem bao tải treo ở thân trượng bên trên.

Nặng nề gao và mìn ép dưới, tại Tôn Ngộ Không mà nói, lại nhẹ như không có vật gì giống như.

Chúng loại đem bao tải toàn bộ treo trên đó về sau, hai người liền một trước một sau đi ra Sơn Thần Miếu.

Sơn Thần Miếu trước, lục tặc vẫn như cũ yên lặng đứng tại chỗ, chỉ là hai mắt vô thần, hô hấp hoàn toàn không có, khi Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không hai người, từ bọn hán bên cạnh đi qua lúc, từng tia từng tia gió mát từ phương xa thổi tới, lục tặc lại nhẹ nhàng bay lên, phảng phất trang giấy, dần dần dâng hướng phương xa.

Phát sóng trực tiếp trong phòng người xem thấy thế, đều ghen hòng nhìn trần trối.

Bộ phận người xem nhớ lại trước đó Tôn Ngộ Không cách Hồ Bì, đem lộng lẫy mãnh hổ toàn thân Cơ Nhục cốt nhục đánh thành cục thịt hình ảnh, từng đợt vị toan bốc lên mà lên, để bọn hán sinh ra mãnh liệt nôn mửa *.

Mà cho đến lúc này, vẫn như cũ có không tin người xem

【 người tại sao có thể có ác như vậy tâm a, người không phải ta trong trí nhớ Đường Tăng! 】

【 đây là diễn kịch a? Tuyệt đối là diễn kịch a? Các người có thể đi lên, phát com hộp! 】

【 nôn mửa cái túi có người muốn không đấy? Nôn mửa cái túi có người muốn không đấy? 】

【 Sơn Tặc: Kịch bản cùng đã nói xong không giống nhau a! Đã nói xong người xuất gia lấy lòng dạ từ bi đâu? 】

Đường Tăng tạm thời không có có tâm tư để ý tới người xem, chỉ mắt nhìn thẳng đi theo Tôn Ngộ Không sau lưng, quyết định phương hướng hướng thôn hoang vắng đi đến.

Mà cùng lúc đó trên địa cầu, một gian ở vào Hầm Đan vùng ngoại thành trong biệt thự, phác trang nhả trong thư phòng, một già một trẻ hai người đang ngồi ở mềm sập trên ghế sa lon, không nói một lời nhìn chăm chăm bàn trà trên kệ dùng di động đỡ dựng lên điện thoại di động.

Trong điện thoại di động chính là bày biện ra Tôn Ngộ Không nhảy lên thật cao, bỗng đánh lục tặc hình ảnh.

Khi hai người nhìn thấy lục tặc như trang giấy phiêu khởi lúc, trong đó đáng người tráng kiện thanh niên nam tử nhện không được ngược lại hít một hơi mát khí, mà bên cạnh hần đây đầu Tóc hoa râu lão già, thì cũng là lộ ra rung động biểu lộ.

"Cử trọng nhược khinh, cử khinh nhược trọng!"

"Hắn không ngờ là thật sự Vô Đạo Tông Sư!"

Trong thư phòng hai người, trong đó thanh niên tất nhiên là phá núi côn Sa Trung Tuyền, mà lão già là sư phó của hắn, Vô Học Đại Sư Tôn Cảnh nhân.

Tôn Cảnh nhân dù sao lớn tuổi, đối Vồng Lạc sự tình cực kỳ bài xích cùng cảnh giác, bởi vậy trước đó phát sóng trực tiếp trong lúc đó, rất nhiều hiển lộ ra Tôn Ngộ Không thực lực địa phương, đều bị hắn kiểm soát phủ quyết, cho đến hiện tại, hắn tận mắt nhìn thấy Tôn Ngộ Không nhảy lên cao ba trượng, lấy Lôi Đình Vạn Quân Chi Thế bên trong chấn lục tặc huyết nhục, phương mới hoàn toàn tin tưởng.

Nhảy lên cao ba trượng, cái kia nhất định phải là toàn thân Gân Cốt ngưng luyện như Nhất Hậu, Kinh Lực từ hai chân dâng lên mới có thể làm đến, mà sau đó cao cao từ trời rơi xuống nện ở Sơn Tặc trên thân, chính là Vô Đạo Tông Sư cử trọng nhược khinh, cử khinh nhược trọng năng lực.

"Thế mà thật sẽ có Vô Đạo Tông Sư tại phát sóng trực tiếp ở giữa diễn võ, vì sư thật sự là già, theo không kịp trào lưu, ai."

Tại sau khi thờ dài, Tôn Cảnh nhân đột nhiên vỗ bàn, chấn động đến chén trà ấm trà loạn lắc: "Vi sư muốn đi nói cho những lão gia hỏa kia, để bọn hắn cũng được thêm kiến thức!"

Lời còn chưa dứt, hắn một tay lấy trên bàn điện thoại di động siết trong tay.

Một mực tại bên cạnh hắn quan sát phát sóng trực tiếp Sa Trung Tuyền thấy thế, không chút nghĩ ngợi chớp giắt lại điện thoại di động: "Người mặc dù là sư phụ ta, nhưng! Làm bằng sắt Tông Sư dòng chảy sư phụ!"

Tôn Cảnh nhân trợn mắt hốc mồm: "Ta đánh chết người tên nghịch đồ này!"

Sa Trung Tuyền rống to nói: "Dù là người đánh chết ta, ta cũng không cho người!"

Tôn Cảnh nhân nổi giận: "Tốt, vì sư tựa như người mong muốn!"

Tiếng nói rơi dưới, Tôn Cảnh nhân chà đạp thân mà lên.

Sa Trung Tuyền lúc này ngồi xổm dưới, đưa điện thoại di động gắt gao che tại ở ngực.

Sau đó trong thư phòng bắt đầu vang lên đống linh bang lang âm thanh, thật lâu mới yên tĩnh xuống.

Bịch một tiếng, sách cửa phòng mở ra, một mặt sung mặt sung mũi Tôn Cảnh nhân từ đó đi ra, tay phải gắt gao bóp điện thoại di động, tay trái sửa sang xóc xếch y phục, ngẩng đầu ưỡn ngực, một bộ người thẳng lợi tư thái giống như, khí thế hung hăng đi.

Hắn chân trước vừa đi, mặt mũi tràn đầy Thanh Từ Sa Trung Tuyền liền khóc leo ra cửa, nhìn qua Tôn Cảnh nhân bóng lưng, mỗ heo giống như hét thảm lên: "Sư phụ người trở về! Người đừng đi a! Người trở về!"

"Chỉ ít đưa di động lưu lại a! —— "

Khi địa cầu tốt nhất diễn này sư đồ tương tàn một màn lúc, Tây Du Thế Giới bên trong.

Bóng đêm dần dần dày đặc, Hoang Sơn cái khác tiêu điều Thôn Làng, tan tại đen tối trong màn đêm, im ắng, thăm đạm nhạt.

Thôn Làng bên ngoài trong núi trên đường nhỏ, Đường Tăng chính dẫn ngựa mà đi, đi theo Tôn Ngộ Không sau lưng.

Sau một lúc lâu, hai người đi qua Thạch Kiều, đi vào thôn hoang vắng.

Thôn làng tĩnh lặng lẽ im ắng, để Đường Tăng trong lòng hãi đến hoảng.

Hắn tìm gặp Tiểu Nữ Hải Nhi Tú Liên nhà bằng đất, ôm ấp một tia hi vọng cuối cùng gỡ môn.

"Ừc ực. . ."

"Tú Liên, bản tăng trở về."

Không ai đáp lại, không có hô hấp.

Đường Tăng tâm bỗng nhiên trầm xuống.

"Phật Tổ trở về rồi? !"

Khi Đường Tăng gõ vang Tú Liên nhà môn lúc, còn lại nhà đóng chặt cửa sổ Thôn Dân, giống như là kinh hi, về sau thì là chân chờ.

Một lát sau, có mấy hộ Thôn Dân nhẹ nhàng mở cửa, thò đầu ra nhìn Đường Tăng.

Khi bọn hắn trông thấy Đường Tăng lúc, mắt lộ ra kinh hi, nhưng khi ánh mắt của bọn hắn rơi vào Bạch Mã trên thân lúc, tất cả đều mất đi Tam Hồn không có Thất Phách giống như, hoảng sợ xoay người, hai tay run run đóng cửa lại.

"Cái kia. . . Cái kia. . . Hòa thượng kia. . . hồn phách trở về lấy mạng. . ."

Bốn phương tám hướng truyền đến gấp rút tiếng hít thở, để Đường Tăng lông mày Cẩm Chú.

Mà chính là lúc này, lại là một hộ hộ Mộc môn kết mở ra.

Ước chừng tầm mười tên năm hơn bốn năm mươi phụ nữ trung niên, cổ nén hoảng sợ nhét chung một chỗ, nghiêng thân một bước nhỏ một bước nhỏ tới gần Đường Tăng.

Bên trong một cái tóc hoa Bạch, mặt mũi nhăn nheo phụ nữ trung niên, nhìn về phía Bạch Mã lúc, nước mắt gần không được rơi xuống.

"Người. . . Người đem bọn hắn. . . Thế nào?"

"Bọn hắn?"

Đường Tăng nhất thời không hiểu.

"Ta. . . Nhi tử ta. . ."

Phụ nữ trung niên âm thanh phát run.

"Con của người?"

Đường Tăng bỗng nhiên tỉnh ngộ, sắc mặt đột nhiên chuyển sang lạnh lẽo: "Bản tăng đã đưa bọn hắn đi Tây Thiên."

Đường Tăng tiếng nói rơi dưới, ở đây tầm mười tên Thôn Dân, đều dọa đến hồn bay phá nát, hoảng sợ muôn dạng.

Phụ nữ trung niên đột nhiên giống như nổi điên đưa tay chỉ hướng Đường Tăng, âm thanh gọi nói: "Người! Người! Người! Người! Người cái Ác Tăng! Người xuất gia lấy lòng dạ từ bi, người sao có thể giết người đâu? !"

Đường Tăng nói: "Bản tăng giết không phải người, bản tăng giết là súc sinh."

Nhanh chóng sau khi nói xong, hắn không còn cho phụ nữ trung niên cơ hội nói chuyện, đồ ập xuống mà hỏi: "Tú Liên đâu?"

"Tú Liên. . ."

"Tú Liên nàng. . ."

Chính cốt lông tơ dựng thẳng, lo sợ bất an các thôn dân, nghe thấy Đường Tăng, sắc mặt càng thêm Thanh Bạch.

"Đúng thế mẫu thân, Tú Liên tỷ tỷ đi đâu?"

Trong đám người, một cái ước chừng năm sáu tuổi Tiểu Nam Hải Nhi, nâng lên đầu nhìn hướng mẹ của mình.

Ở đây tầm mười người bị Đường Tăng đang hỏi, tất cả đều ấp úng nói không ra lời.

Tôn Ngộ Không vai kiềng Tích Trượng, ở một bên nhàn nhàn buông thông mắt, giơ chân lên tùy ý nghiền ép một cái đi ngang qua Con Kiến.

Đột nhiên, trong đám người một người cái khó ló cái khôn, chỉ Đường Tăng nói: "Tù Liên hấn nhất định là bị các ngươi giết! Còn muốn ý lại ta trên đầu con trai!"

"Đúng, đại trụ đầu nhỏ này ta nhìn lớn lên, coi như trở thành Sơn Tặc cũng chỉ là cướp đoạt tiền tài, lại thể nào cũng không có khả năng đi giết người!"

"Ta xem là bọn hấn tại vì đánh chết nhà ta lão nhị tìm từ đầu, mọi người đừng tin hấn, bả cái này Yêu Tăng bắt lại!"

Mặt đối Thôn Dân đột nhiên xuất hiện chỉ trích, Đường Tăng tròn mắt hốc mồm.

Phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả, cũng tất cả đều ngậy ra như phỗng.

【 ta chưa bao giờ thấy qua như thế vô liêm sỉ người! 】

【 muốn xông vào trong màn hình đi đánh hấn! 】

【 Tu Tiên một đêm gặp phải phát sóng trực tiếp, vừa mới nổi lên thật lâu ngáp sinh sinh nghẹn trở về, bởi vì hiện tại ta rất phần nộ! 】

【 khí tỉnh! 】

【 im ngay, vô sỉ điều dân, ăn nói bừa bãi, Vô Trung Sinh Hữu, bàn lộng thị phi, đọi ta chúng loại vợ dứa cả năm, một đòn chết chắc ngươi! 】

"Ta bản phiên nhân đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Trưởng Lão sao? Là ta, ta muốn mua hung giết người, chém chết bọn hấn!"

Thôn Dân tiếng chỉ trích càng ngày càng nghiêm trọng, nhưng ở Đường Tăng trong tai lại là càng ngày càng thấp, hấn phảng phát rồi rạc ở thế giới bên ngoài, lạnh cả người, chán nản.

Một lát sau, hấn hồ hững quay người, nói: "Đại Thánh, chúng ta đi thôi."

Tôn Ngộ Không chuyển đầu liền đi.

Đường Tăng trông thấy Đường Tăng bóng lưng, do dự một giây, nói: "Luru lại hủ tiểu."

Phanh phanh hai tiếng vang lên, hai túi hủ tiểu từ Tôn Ngộ Không nghiêng thân trượt xuống, nện rơi xuống đất, bụi mù tứ tán.

Đường Tăng dắt Bạch Mã, xuyên qua bụi mù, đuổi theo Tôn Ngộ Không, cũng không quay đầu lại đi.

"Ngươi đừng đi a! Ngươi còn nữ nhi của ta mệnh đến!"

"Yêu Tăng! Còn Bỏ Tắt đâu!"

"Chỉ đồ thừa ta chúng loại lúc trước mất mùa!"

"Đúng! Đúng!"

Thôn Dân chỉ dám chỉ trích, nhưng không dám đuổi theo.

Theo Đường Tăng hai người dần dần từng bước đi đến, tiếng mắng chửi cũng tiêu tán trong không khí.

Thẳng đến lúc này phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả, vẫn không có thông thả lại sức.

【 Đường Trưởng Lão thật là một cái gốc Bạch ngọt! 】

【 một đám điều dân, theo ta thấy Nhất Dao một cái đem bọn hấn hết nợ được rồi! 】

【 ngươi dám xuống tay? 】

【 tốt khí a, đường đường tuy nhiên không phải Thánh Tăng, tốt gốc cũng không phải Yêu Tăng a, không sai, tốt gốc. 】

Hai người đi ra phía sau thôn, tại sắp đến Thạch Kiều lúc, Tôn Ngộ Không đột nhiên duỗi ra ngón tay hướng bên dòng suối, nói: "Bên kia có mùi máu tươi."

Đường Tăng sau khi nghe, lập tức dẫn ngựa mà đi.

Chỉ chốc lát sau liền nhìn thấy người mặc vải rách Ma Y Tiểu Nữ Hải Nhi, xiêu xiêu vẹo vẹo đổ vào Khê Thủy một bên, nửa người trên tại bùn nhão bên trong, nửa người dưới thì thuận nước trôi xoát, trong đôi mắt không có chút nào thần thái, thân thể đã lạnh như băng.

Hắn mặt lộ vẻ buồn sắc vượt bên dưới tiểu lộ, đi vào cạnh suối, ngồi xổm người xuống xem xét lúc, ngạc nhiên phát hiện Tiểu Nữ Hải Nhi Tú Liên móng ngón tay trong khe, có mấy cây ngựa lông.

Đường Tăng bỗng nhiên nắm lại Quyền Đầu.

Trong đầu cơ hồ có thể tưởng tượng ra cảnh tượng lúc đó.

Lục tặc về thôn trông thấy Bạch Mã về sau, lên tham lam, muốn cướp đi Bạch Mã cùng hành lý, toàn bộ thôn hoang vắng bên trong, chỉ có Tú Liên ý đồ phản kháng, mà những người khác, tất cả những người khác, lại không người chịu, cũng không ai dám vì nàng nói chuyện.

Ngoại trừ nàng, cũng không ai nghĩ tới muốn bảo vệ hấn ngựa.

"Ha-Ha, ha. . ."

Đường Tăng đột nhiên nở nụ cười, cười cười, bỗng nhiên liền thu liễm: "Là ta hại nàng."

Lúc này Tôn Ngộ Không đã yên lặng tĩnh đi đến phía sau hấn, thấp đầu nhìn lấy Tú Liên.

Đường Tăng nghe thấy động tĩnh, cũng không chuyển đầu: "Ngươi bây giờ có phải hay không cảm thấy ta rất vô dụng, chính ta cũng cảm thấy như vậy."

Tôn Ngộ Không lẳng lặng nhìn hấn một hồi, phương mới nói: "Cùng trời tranh mệnh, liền muốn lấy tay bên cạnh tất cả Vũ Khí đi phản kháng."

"Đi thôi."

Đường Tăng nghe vậy, hô hấp trì trệ: "Như thế để đó không tốt a. . . Ngươi đợi ta bả nàng chôn a. . ."

Tôn Ngộ Không nghe, giống như có chút suy nghĩ, trầm mặc sau một lúc lâu, nhẹ giọng nói: "Mai táng ở nhà liền tốt, ngươi muốn mang nàng đi đâu."

Khê Thủy thoan thoan mà chảy, phát sóng trực tiếp trong phòng một trận trầm mặc.

【 Đại Thánh muốn từ bản thân đi? 】

【 cây đào núi quen mấy lần, Hải Lăng đánh mấy tầng, Đại Vương vì sao còn không trở về nhà. . . 】

【 trên lầu ô ô ô ngươi tại đây ta ông thờ ngươi biết không. . . 】

【 đàm tâm Lão Thiết. . . Ngươi xem một chút máu này lưu. . . 】

【 phát sóng trực tiếp ở giữa đột nhiên máu chảy thành sông. . . 】

P/s: đây gọi là nhân tính thay đổi ah , hajjzz làm bộ này hiểu được thêm nhiều điều

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Trên đầu lưỡi sườn núi mật

Trăng lưỡi liềm treo cao bầu trời đêm, thăm thẳm Ngân Quang nghiêng nghiêng chiếu vào rét lạnh trên tấm bia đá.

Thạch Bi về sau, một tòa đồng đất cao cao nổi lên.

Trước tấm bia đá, Đường Tăng lặng im mà lập.

Như tổ như khóc gió nhẹ nhàng thổi tới, phảng phất có người đang thì thầm nói nhỏ, hơi trầm xuống ngữ người mất Tưởng Niệm.

Sau một lúc lâu, Đường Tăng sau cùng khê khom người, xê dịch bước chân, quay người hướng đi bên mộ đại thụ, giải bên dưới trên cành cây cương ngựa, dẫn ngựa đạp vào trong núi tiểu lộ, đi theo Tôn Ngộ Không sau lưng đi đến Thạch Kiều, cũng không quay đầu lại tiếp tục Tây Khứ.

Đêm, vẫn như cũ thâm trầm, nhưng Đường Tăng lại hào không buồn ngủ, từ cũng không phát sóng trực tiếp ở giữa.

Khán giả tuy nhiên nhìn phát sóng trực tiếp ở giữa đã nguyên một ngày thêm nửa đêm, phi thường khốn đốn mệt mỏi, nhưng lại tất cả cũng không có lui ra ngoài suy nghĩ, bởi vì bọn hắn biết nói, hiện tại Đường Tăng nội tâm nhất định rất thống khổ, bọn hắn không đành lòng vứt bỏ hắn mà đi.

Đương nhiên, Đại Thánh cùng Tây Du phát sóng trực tiếp bản thân thật sự là quá hấp dẫn người, cũng là nguyên nhân chủ yếu một trong.

Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không hai người dọc theo Sơn Đạo đi ra một lúc lâu sau liền đến tận đầu, lại hướng lên đứng vậy leo lên Song Xoa Linh Sơn Đạo.

Song Xoa Linh bên trong, Dàn tướng quân, Hùng Sơn Quân, Đặc Xứ Sĩ Tam Yêu, đem Tây Hành con đường phía trước ngăn lại, để Đường Tăng có chút khó khăn.

Theo Đại Thánh thuyết pháp, Hồ Hùng Ngưu Tam yêu cộng lại, cũng không phải là đối thủ của hắn.

Nhưng hắn tại lúc đối địch, lại không cách nào bảo vệ hắn.

Ai ngờ đạo Tam Yêu Chiêm Sơn Vi Vương, làm mưa làm gió, lòng bàn tay bên dưới cũng không có cùng loại với lòng lấy mãnh hổ như thế yêu quái, cho dù không bằng lòng lấy mãnh hổ, đến một cái phổ thông Lão Hồ, Đường Tăng cũng không phải nó đối thủ.

Nghĩ như thế, Đường Tăng cảm giác sâu sắc đâm tâm

Nhưng hắn làm một cái hiện đại Xuyên Việt Giả, trong đầu có phong phú tri thức dự trữ, hơi suy nghĩ một chút liền muốn ra một cái ý tưởng tới.

"Dàn tướng quân, Hùng Sơn Quân, Đặc Xứ Sĩ đều là động vật thành tinh."

"Chính như Đại Thánh cũng thích ăn bần tăng làm mỹ thực, bọn hắn Tam Yêu tất nhiên cũng không quên được bản năng chỗ yếu, tỉ như, gấu thích ăn mật ong."

"Tây Du Thế Giới thiên tài địa bảo sung túc, cho dù là dã yêu khẳng định cũng khẩu vị kỳ diệu, phổ thông mật ong chỉ sợ dụ hoặc không đến Hùng Sơn Quân, nhất định phải đến điểm không phải bình thường mật ong cùng đồ ăn."

"Nhưng là... Mật ong đi nơi nào tìm?"

Đường Tăng tự lẩm bầm ở giữa, khán giả đều tại cẩn thận lắng nghe.

Đột nhiên, Đường Tăng linh quang nhất niệm, vội vàng đi nhanh hai bước, gặp phải Tôn Ngộ Không: "Đại Thánh, người trí nhớ tốt, người có nhớ hay không, trước đó chúng ta tại trong sơn cốc lúc, có cái gì vàng óng ánh đồ vật?"

Tôn Ngộ Không sau khi nghe, không cần nghĩ ngợi nói: "Trên vách đá có Kim Quang."

"Trên vách đá có Kim Quang? Đêm hôm khuya khoắt ở đâu ra Kim Quang? Chẳng lẽ lại thực sự là..."

Đường Tăng không dám xác định, nghĩ nghĩ về sau, nói: "Đại Thánh, chúng ta lại đi lợi sơn cốc đi, cố gắng có thể thu hoạch một kiện không tệ nguyên liệu nấu ăn."

Tôn Ngộ Không nghe, lập tức dừng lại bước chân, quay người đi đường xuống núi, đi vào khô héo trong rừng, hai chân di chuyển ở giữa, phảng phất yết đường cơ giống như, đem bụi gai giẫm xuống mặt đất, mở ra một con đường.

Đường Tăng trở mình lên ngựa, theo sát phía sau.

Ước chừng sau nửa canh giờ, Sơn Thần Miếu chỗ sơn cốc thấy ở xa xa, Đường Tăng trông về phía xa sơn cốc phía bên phải, chỉ gặp một tòa cao trăm trượng sơn phong nguy nga đứng sừng sững, cao ốc chọc trời thẳng tắp bằng phẳng trên vách đá, từng đầu dòng nước uốn lượn mà xuống, sa mỏng giống như ánh trắng vậy xuống trên đó, phản xạ ra kim quang nhàn nhạt.

Đường Tăng thân thể trước dò xét, tập trung nhìn vào, chợt đại hi: "Sườn núi mật!"

Đi tại Đường Tăng trước mặt Tôn Ngộ Không nghe thấy tiếng la của hắn, quay đầu nhìn về vách đá nhìn lại.

Chỉ gặp cái kia vách núi đỉnh, từng khối chừng giặt quần áo bòn lớn như vậy hình tròn Tổ Ong, chính tầng tầng lớp lớp treo trên đó.

Tích tích đặc dính kim hoàng mật ong, từ hình tròn Tổ Ong biên giới trượt xuống, ngưng tụ tại cấp thấp nhất, lòi ra từng đầu kim ti hình, nhẹ nhàng mặt đất bên dưới búng ra mấy lần về sau, ba đứt gãy rơi đập mà dưới.

Cũng có thật nhiều mật ong thuận vách đá chảy xuôi, phảng phất từng đầu dòng sông màu vàng óng uốn lượn mà dưới.

Đường Tăng từ quan sát kỹ sau xác định, trên sườn núi chừng trên trăm Tổ Ong.

Đến gần đến sườn núi sau đó, Đường Tăng nhìn tới mặt đất đá vụn bên trên, tất cả đều là kim hoàng sắc vệt bản, màu đen Con Kiến lít nha lít nhít.

Nồng đậm hoa hương cùng mùi thơm ngào ngạt vị ngọt, tràn ngập trên không trung.

Nhắc đầu nhìn lại, từng cái đen vàng giao nhau ong mật, chính nằm ở Tổ Ong bên trên, nhẹ nhàng chấn động thấu Minh cánh, giã ra thân thể.

Một màn này để phát sóng trực tiếp trong phòng một rã rồi khán giả, tất cả đều đối tỉnh lại.

Trông thấy khán giả mưa đạn, Đường Tăng thờ phào một thanh khí, một mực bị người xem khinh bỉ, cuối cùng có cơ hội trả thù.

Hắn hắng giọng một cái về sau, chuyển hướng kính đầu, lớn tiếng nói: "Cái gọi là sườn núi mật, kỳ thực đúng vậy chỉ đã ngoại ong mật tự hành cấu trúc ở trên vách núi Tổ Ong, bên trong có lưu đã ngoại ong mật ủ thành mật ong, bởi vì sinh trưởng ở vách núi cheo leo bên trên, không nhân quấy nhiễu, bởi vậy sườn núi mật bình thường đều là thiên nhiên thành thực mật, rời xa ô nhiễm, dinh dưỡng giá trị phi thường cao, cổ đại thường dùng tại trị liệu khoang miệng loét, bỏng, ho khan ở lâu không dứt chủng loại tật bệnh."

"Trở lên là sườn núi mật được dụng công hiệu, mà xem như nguyên liệu nấu ăn tới nói, nó tuyệt đối là làm mật ong sắp xếp cốt chất mật Khoai Tây mật ong đốt Cà tím mật ong chân gà chất mật núi được chất mật trà bơ mật ong cháo Quế Hoa Gạo nếp ngũ sen xiên nướng mật ong Bánh Kem những này đồ ăn tốt nhất Nguyên Vật Liệu."

Đường Tăng một thanh khí không ngừng đem một chuỗi dài tên món ăn báo ra, phát sóng trực tiếp bên trong lập tức kêu rên một mảnh.

'Mộc cạn thanh đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Trường Lão đừng nói nữa nhanh đi làm chút tới nếm thử vị đạo."

'k T0 920 đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Ta mặc kệ ta mặc kệ, trọng kim cầu mua, ta muốn ăn, có thể tìm tới tư âm ta!"

'Đầu trục Max đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Phía trước cầu mua chủng loại chủng loại ta, phân ta một điểm!"

'00n T G đưa tặng cho Đường Tăng một cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Có hay không hn Trường Sa? Đêm nay ta mời khách, liền ăn Trường Lão nói những thứ này."

Đường Tăng chính đắc ý đây, bỗng nhiên trông thấy người xem mưa đạn, trong lòng lộp bộp một dưới, tại do dự một chút về sau, quay đầu nhìn về Tôn Ngộ Không, thành khẩn nói: "Đại Thánh, bản tăng lo lắng những này ong mật ngủ đông bản tăng sẽ trường sinh bất lão tu luyện thành tinh, vì Thiên Hạ Vạn Dân, vì Yêu Tộc thăng bằng, bằng không lấy mật chuyện này, người đi đi..."

Vừa dứt lời, bịch hai tiếng, Tích Trượng bên trên treo bao tải rơi rơi xuống đất, Tôn Ngộ Không nhẹ nhàng chuyển động Tích Trượng, lẳng lặng nhìn về phía Đường Tăng.

Đường Tăng tâm lập tức nắm chặt, cái trán đầy mồ hôi.

Phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả nhìn thấy Tôn Ngộ Không động tác, nhin không được cười ha ha, lập tức trả thù tính đậu đen rau muống.

Đang lúc Đường Tăng khẩn trương thời điểm, Tôn Ngộ Không đột nhiên chuyển qua đầu, đem Tích Trượng phốc lập tức cắm vào Địa Hạ, về sau xoay người từ dưới đất nhật lên khối đá vụn, nhẹ nhàng ước lượng hai dưới, cánh tay nhẹ nhàng chấn động, cái kia thạch đầu lập tức như viên đạn bắn ra.

Đường Tăng còn không kịp phản ứng, liền nghe oanh một tiếng nổ vang, ngay sau đó rầm rầm hòn đá rơi xuống đất bên trên vang lên.

Đường Tăng đột nhiên theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ gặp hơn ba trăm mét cao sườn núi đỉnh, chính là xuất hiện một cái miệng giếng lớn động, bụi mù tứ tán, mà nguyên bản treo trên đó Tổ Ong, thì là cùng cục đá vụn cùng một chỗ rơi xuống mà dưới.

Đường Tăng trong lòng đột nhiên đau xót.

Những này Tổ Ong nếu là té xuống đất, vậy thì vỡ thành một bãi a...

Nhưng

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Lạc Bảo Kim Tiền, chuyên roi tôn nghiêm

Trời đã sáng.

Đồng Phurong chân trời chậm rãi lộ ra bong bóng cá Bạch, về sau dần dần choáng nhuộm thành nhạt màu cam.

Vạn đám Kim tiền giống như ánh nắng, từ tầng mây bên trong bắn ra mà ra, chiếu nhập hai trong núi trong sơn cốc, phản xạ ra kim sắc vậy quang.

Mà vậy chỉ riêng ngọn nguồn, chính là cái kia một đồng tán mát ra nồng đậm thơm ngọt vị đạo Tổ Ong.

Trộn vện hai ba mươi khối Tổ Ong chồng chồng lên nhau, Mật Ma đen ép ong mật nhóm ong ong vỗ cánh, đem Tổ Ong cùng với bên dưới Đường Tăng bao bọc vậy quanh.

Khán giả trước còn tứ vô kỵ đạn nói đùa, nhưng theo thời gian trôi qua, Đường Tăng vẫn như cũ không nhúc nhích không nói một lời, bọn hắn bắt đầu lo lắng.

Mà chính khi bọn hắn phải quan tâm một bên dưới lúc, Đường Tăng âm thanh bỗng nhiên từ Tổ Ong chồng bên dưới ung dung truyền ra.

"Tốt, bản tăng muốn tạm thời quan bên dưới phát sóng trực tiếp."

Khán giả nghe được Đường Tăng âm thanh về sau, cẩn thận phân rõ, nghe ra hắn tuy nhiên rất không thể nào, nhưng từ tính còn tại, trung khí mười phần, hoàn toàn không giống thụ thương trúng độc đáng vẻ, cũng liền yên lòng, tiếp tục không tìm không phôi nôn lên rãnh tới.

Thành đồng Tổ Ong dưới, toàn thân tê dại chưa ngưng Đường Tăng, trông thấy khán giả mưa đạn, mí mắt trực nhảy, để trên đó ong mật vỗ cánh di động.

Ngay sau đó tiếng rống giận dữ của hắn vang động trời: "Các người đủ rồi, bản tăng không sĩ diện đó a!"

'Hoàng Lương Lê Lạc đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Mặt mũi? Có mì sợi ăn ngon?"

'Ta bản phiên nhân đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Liên hỏi người còn muốn hay không mặt mũi."

'Mộc cạn thanh đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Trường Lão người từ bỏ giấy dựa đi, chúng ta cũng không thiếu tiền."

'Đầu trục Max đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Đánh Tam Hoàng Ngũ Đế đến nay, ngày có mặt có mặt duy chỉ có người không có."

'Kỳ Trưng đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Nghe cho kỹ, ta đây là Lạc Bảo Kim Tiền, chuyên môn roi mặt mũi người, roi người tôn nghiêm, liền hỏi người thả không bỏ đi tôn nghiêm?"

Trầm mặc, hồi lâu trầm mặc.

Tổ Ong chồng dưới, Đường Tăng đánh cái thật dài ngáp, nói: "Chân tê, đứng một lát."

Tiếng nói roi dưới, lũy chồng mà lên Tổ Ong rung động nhẹ nhẹ, một cái toàn thân bị đen vàng giao nhau ong mật bao trùm người, dùng ngón tay chế trụ mặt đất, chậm rãi, một đoạn một đoạn chậm rãi bò đi mà ra, hắn đầy người trên dưới, cái cổ, đầu trục, mí mắt, bờ môi, mũi, đầu có đầu có đều bò đầy ong mật.

Kia trường cảnh . .

Đơn giản. . . Không đành lòng nhìn thẳng!

Phát sóng trực tiếp trong phòng mưa đạn trong nhảy mắt nổ tung!

Chính nhất dạng bóp mặt đất Đường Tăng, trông thấy mưa đạn về sau, đột nhiên nâng lên đầu, hướng kính đầu nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra đầy miệng tuyết Bạch Đại Bạch răng: "Bản tăng cùng các người giảng, kỳ thực Indonesia bên kia, có loại Mỹ Dung pháp gọi ong mật đi chết da, hiệu quả rất không tệ đây."

Nghe Đường Tăng, mưa đạn tiếp tục nổ tung thức phát ra.

Đường Tăng lẳng lẳng xem hết mưa đạn, yên lặng hai tay chống đứng lên: "Các người làm mất đi các người dẫn chương trình."

Đang khi nói chuyện, Đường Tăng phóng nhãn tứ phương, tại cách đó không xa phát hiện một chỗ hằm động, bên trong chứa đầy hôm qua đêm qua bên dưới mưa, hắn bận bịu điểm lấy chân khắp khểnh đến gần đi qua.

Đứng tại ổ vàng nước bùn hồ nước bên cạnh, Đường Tăng chậm rãi giang hai cánh tay, trong lòng toát ra sinh không thể luyến cay đắng, bộp một tiếng nhập vào trong đó, Thủy xen lẫn ong mật tứ tán bắn tung tóe mở.

Đường Tăng rơi vào hồ nước về sau, mặt nước rất nhanh liền hiện lên từng tầng từng tầng lít nha lít nhít ong mật.

Vũng nước, Đường Tăng hai tay loạn bầy, hai chân đá lung tung, mượn nhờ Ô Thủy, đem toàn thân ong mật đều lột xuống dưới về sau, vừa rồi du động đến hồ nước một bên khác, duỗi ra tay đào ở hồ bờ, dùng sức nhấn xuống một cái, ra bên ngoài leo ra.

Trông thấy Đường Tăng vuron tay ra, phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả độ cao cảnh giác.

Ở đây đầu mưa đạn sau khi xuất hiện, Đường Tăng nửa người trên cũng từ trong nước trôi lên, lưng đối khán giả, hần sau cái cổ cùng lóe sáng trên đầu trọc, ẩn hiện chấm đỏ, chính là bị ong mật ngủ đông về sau muốn trường bao dấu hiệu.

Đang chăm chú nhóm cuồng phát mưa đạn ở giữa, Đường Tăng hai tay chống, hoàn toàn từ trong nước đi ra, Ô Thủy rầm rầm từ trên thân chảy ra, mấy con bị Nước ngâm phao mà chết ong mật, cũng trượt rơi xuống đất Thủy bãi bên trong, mặt của hần cũng rớt cục lại một lần nữa hiện lộ tại khán giả trước mặt.

Khán giả sau khi thấy, phản ứng kịch liệt.

Đầy người Ô Thủy thổi hoặc Đường Tăng từ trong nước leo ra về sau, không tiếp tục để ý khán giả, mà là một mặt u oán nhìn về phía cách đó không xa, đang từ Sơn Nhai bên dưới hướng đi Tô Ong chồng Tôn Ngộ Không.

Trong lòng của hần có giận, lại không thể nào khởi xướng.

Hần hần là biết đạo lấy thể chất của mình, sẽ không thân trúng nọc ong. . .

Hần cũng chỉ là sợ Tô Ong ngã nạt, cho nên tìm một cái đệm thịt mà thôi, khẳng định không phải cố ý. . .

Đường Tăng tận khả năng ở trong lòng, tìm kiếm tha thứ Tôn Ngộ Không lấy cớ, để tránh hần nhin không được nổi giận lổi ra, lại muốn bạo phát một lần Oscar Cấp Bạc diễn kỹ, mới có thể bảo đảm bên dưới tự thân tính mệnh.

Nhưng chính đang ánh mắt hần đi sát đằng sau Tôn Ngộ Không lúc, lại đột nhiên vang lên, Tôn Ngộ Không vừa rồi cũng bị trên vách đá dựng đứng mặt ong xối đến, nhưng trên người hần vì cái gì một điểm mặt ong cùng ong mật đều không có.

Lại cẩn thận đi xem. . .

Đường Tăng đồng tử một trận thít chặt, chỉ gặp Tôn Ngộ Không trên người cà sa, vậy mà tàn mát ra kim quang nhàn nhạt.

"Gắm lan cà sa, có kèm theo Vô Cấu Thuộc Tính, trang bị sau thu hoạch được 'Thanh tình Bồ Đề' hiệu quả. . ."

Đường Tăng cơ hồ trong nháy mắt mình ngộ gắn lan cà sa cụ thể diệu dụng, nhưng hần không rảnh đi đậu đen rau muống Quan Âm vì sao muốn cho một kiện chống bụi phòng ô cà sa viết ngu ru bức như vậy giới thiệu, chỉ là trong lòng tức giận, nổi lòng ác độc, bỗng nhiên bạo hồng một tiếng: "Tôn Ngộ Không, ngươi bà y phục trả lại bản tăng!"

Đường Tăng tiếng nói rơi dưới, Tôn Ngộ Không chưa có phản ứng, phát sóng trực tiếp ở giữa người xem mưa đạn đã bay lên.

Đường Tăng trông thấy mưa đạn, một mặt bị phẫn.

Mà nghe được Đường Tăng bạo rống Tôn Ngộ Không, chỉ là nhàn nhạt liếc mắt nhìn hần, thờ ơ.

Đường Tăng bước nhanh hướng đi Tôn Ngộ Không, cường ngạnh nhìn lấy hần, nói: "Cà sa còn ta!"

Tôn Ngộ Không lại nhìn Đường Tăng một chút, cũng không nói chuyện.

Bị Tôn Ngộ Không không lọt vào mắt, Đường Tăng sắp khóc.

Phát sóng trực tiếp trong phòng người xem cũng đều nhanh cười ra cơ bụng.

Tôn Ngộ Không không nhìn Đường Tăng, Đường Tăng cũng không nhìn mưa đạn, chỉ là một mực hung tợn trừng ở Tôn Ngộ Không, trừng tròn vẹn thời gian uống cạn nửa chén trà về sau, Đường Tăng con mắt đều bỏ ra, rớt cục không kèm được.

Hần yên lặng chuyển đầu, nhìn về phía cách đó không xa thất ở nham thạch bên cạnh Bạch Mã trên người Hồ Bì.

"Xem ra quả nhiên có cần phải cho hần làm đầu đủ b Tiểu váy ngắn."

Đường Tăng, để khán giả tròn mắt hốc mồm.

Đường Tăng nhìn thấy một đầu cuối cùng mưa đạn, đỏ ngầu cả mắt, nhưng theo sát lấy lại nhắm mắt lại, tròn vẹn tuần hoàn hít thở sâu nửa phút, mới

chậm rãi bình tức tâm đầu tham lam, trong lòng không ngừng nhắc đến tình mình có chính sự muốn làm, không cần gây sự, không cần gây sự. . . Không cần cạo chết mình. . .

"Người là đánh không lại hán đó a!"

Đường Tăng nhìn về phía Tôn Ngộ Không, khó chịu, muốn khóc.

"Hô. . ."

Sau cùng thật sâu thở ra miệng trực khí về sau, Đường Tăng quay đầu nhìn về đồng kia đầy đất Tô Ong, cường ép tán đi suy nghĩ, nói sang chuyện khác nói: "Nên cầm những này sườn núi mặt tới làm chút gì tốt đây. . ."

Đường Tăng trong lòng đang xoắn xuýt ở giữa

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Mối thù giết con, không chung Chim Đầu Rìu

Quang vinh khen thưởng tin tức, hiện lên ở phát sóng trực tiếp ở giữa màn ảnh chính, hấp dẫn bộ phận người xem chú ý lực, để bọn hán nhện không được mắt cười ra tiếng.

【233333 sương mù quân bị tạc đi ra, Đường trưởng lão muốn ăn người Đại Nhi Tử Chim Đầu Rìu! 】

【 Chim Đầu Rìu: Khí khóc, ta chiêu các người chộc giận các người, các người liền muốn ăn ta! 】

【 Bạch trán chân cao nhận: Kế tiếp có phải hay không đầu chiến ta? Run lấy bấy. . . 】

【 Giáp Trúc Đào Thiên nga ấu trùng: Bỏ qua cho ta đi, ta không thể ăn! Khoa học về động thực vật ba ba cứu ta! 】

Chính nhắc đầu quan vọng nguyên liệu nấu ăn Đường Tăng, đột nhiên trông thấy khoa học về động thực vật tạp chí khen thưởng, bỗng nhiên chuyển hướng kính đầu, kinh nghi một tiếng, nói: "Y, khoa học về động thực vật quân người thể mà cũng tại, tuy nhiên người tới được không quá là thời điểm a, tiếp xuống hình ảnh, đối với người mà nói khả năng có chút tàn nhẫn."

Vừa mới dứt lời, Đường Tăng đi nhanh đến Tôn Ngộ Không bên cạnh, chỉ hướng lên bầu trời chim bay, nói: "Đại Thánh, cho bản tăng đem những cái kia chim đánh xuống."

Tôn Ngộ Không nghe được Đường Tăng, cũng không do dự, xoay người theo mặt đất nhặt lên mấy hòn đá, nhẹ nhàng ước lượng hai sau đó, cổ tay rung lên, cục đá liền 'Hư' một tiếng phá không mà ra.

Mà đem nguyên liệu nấu ăn sự tình bàn giao cho Tôn Ngộ Không về sau, Đường Tăng liền xoay người mặt hướng kính đầu, lấy Tôn Ngộ Không, vách đá, thương khung cùng chim bay làm bối cảnh, chậm rãi nói: "Theo liệt vào người xem phản ứng đến xem, tất cả mọi người biết rõ bản tăng để Đại Thánh đánh chim là cái gì, cái kia bản tăng cũng liền không nhiều lắm giải thích, thực sự không hiểu, có thể đi Weibo lục soát làm từ mẫu chốt khoa học về động thực vật tạp chí, Chim Đầu Rìu."

Đường Tăng lời còn chưa dứt, liền có ngại lười người xem, trực tiếp tại phát sóng trực tiếp thời gian đặt câu hỏi.

【 cho nên manh tân biểu thị có thể hay không hỏi một bên dưới Chim Đầu Rìu cái gì ngoan? 】

【 trên lầu không cần phải biết, người chỉ cần nhớ kỹ đó là khoa học về động thực vật quân con ruột, lập tức liền muốn bị hàm thể là được! 】

【 khoa học về động thực vật quân đem Chim Đầu Rìu bảo bối như thế, vị đạo nhất định là tiên mỹ dị thường, trưởng lão mau đem nó săn bắt đồ nướng một phen, há không Mỹ quá thay? 】

【 mối thù giết con bắt cộng đại thiên a, trưởng lão còn không mau mau thả xuống. . . Đến trong đồng lửa sấy một chút nhìn cái gì vị đạo? 】

Tại mưa đạn bay tứ tung thời điểm, từng cái Chim Đầu Rìu chim bị cục đá đánh trúng, vô lực từ trên trời một đầu ngã rơi lại xuống đất, bị sớm đã tại hạ đẳng đội Tôn Ngộ Không từng cái bắt được, xoay người nhẹ đặt ở tổ ong đồng bên cạnh.

Ti mi đếm một chút, cùng sở hữu bảy con.

Gặp Tôn Ngộ Không đem chỗ có Chim Đầu Rìu chim đều đánh rơi về sau, Đường Tăng mặt hướng kính đầu, toàn thân ướt sũng, vừa đi vừa đi nói: "Hôm nay bản tăng muốn cho mọi người biểu diễn là chất mật nướng Chim Đầu Rìu cánh, trước mắt nguyên liệu nấu ăn đã chuẩn bị thích đáng, nhưng ở cánh gà nướng trước đó, bản tăng muốn trước đem Chim Đầu Rìu cùng tổ ong tất cả đều đưa đến mép nước đi, không phải vậy bản tăng không có thích hợp Dung Khí thịnh nước đi lòng, mặt khác, bản tăng mình cũng phải thanh lý một dưới."

Đang khi nói chuyện, Đường Tăng chạy tới Bạch Mã bên cạnh thân, theo trong bao quần áo lấy ra một đầu dây gai, quay người lại đi đến tổ ong bên cạnh, đem trên mặt đất bảy con Chim Đầu Rìu chân toàn cột vào một khối, về sau thất ở Tích Trọng bên trên.

Theo sát lấy chuyển đầu hướng Tôn Ngộ Không nói: "Đại Thánh, người đem Tích Trọng nâng lên đến một dưới."

Tôn Ngộ Không nghe vậy, nhìn Đường Tăng một chút, làm theo.

Đường Tăng lúc này từ dưới đất ôm lấy một khối tổ ong, đem để lên Tích Trọng.

Một khối to bằng cái thớt tổ ong, đặt ngang ở một cây ống thép phẩm chất Tích Trọng bên trên, đòi những người khác khẳng định lập tức đem té xuống, nhưng lấy Tôn Ngộ Không năng lực đương nhiên sẽ không.

Hắn thủ đoạn nhẹ rung ở giữa, liền đem tổ ong chấn động đến nhất thẳng bằng vị trí.

Đường Tăng gặp này phương pháp có thể thực hiện, mang tương thừa bên dưới mười bảy khối tổ ong, tất cả đều lấy chông đi lên.

Khi hết thấy công tác chuẩn bị xong việc mà về sau, Đường Tăng vừa rồi phải tay, quay người hướng đi đá lớn, giải khai dây gai, trở mình lên ngựa, nói: "Đi thôi, chúng ta về bên dòng suối."

Tôn Ngộ Không sau khi nghe, di chuyển bước chân tiến lên, lúc hành tẩu, Tích Trọng bên trên tổ ong không nhúc nhích tí nào.

Phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả, nhìn thấy Tôn Ngộ Không vai khiêng nhiều như vậy vật nặng, tất cả đều không đành lòng nhìn thẳng.

'M 00n Tin G đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhắc lại nói: "Có thể, Đại Thánh vận chuyển kỹ thuật max cấp, đến giúp ta chuyển cái nhà như thế nào? Giả cả đề nói."

【Vương Bát Đản Hoàng Hạc. . . Phi, Vương Bát Đản Đường Tăng, người đây là muốn gây sự a!)

【ta tính toán a, Đại Thánh thân phận bây giờ có đồ đệ, tay chân, bảo tiêu, khuôn vác, hầu hình Radar, cho nên trường lão người đến cùng có bao nhiêu phé phẩm!)

Đường Tăng thân cười ngựa trắng, theo sát Tôn Ngộ Không, trong lòng cũng rất không thể nào: "Bản tăng cũng không có cách, ai bảo Quan Âm không cho lời chắc chắn, muốn để bản tăng mình nghiên cứu Từ Kim Bát Tu Di hiệu quả."

Đường Tăng đậu đen rau muống từ lại dẫn phát một trận mưa đạn hồi phục, nhưng hắn không tiếp tục để ý, chôn phía trước đi, rất nhanh liền trở lại trong núi tiêu lộ, lại tiếp tục chuyển đầu đi trở về, chỉ chốc lát sau liền ngó nhìn gặp một dòng suối nhỏ, hắn nhắc đầu tứ phương, tìm tới một chỗ sạch sẽ đất trống về sau, gục ngựa tiến đến.

Đến đất trống Đường Tăng không kịp chờ đợi tung người xuống ngựa, dùng cương ngựa đem Bạch Mã thất ở trên một tảng đá lớn, lập tức nhanh chân đi hướng dòng suối nhỏ, vừa đi bên cạnh thoát vừa kêu: "Đại Thánh, chúng ta cần càng nhiều Chim Đầu Rìu, người nhìn nơi nào có, toàn đánh trở về."

Tôn Ngộ Không nghe, đem Tích Trọng bên trên bao tải cùng Chim Đầu Rìu chim thả xuống, quay người lại bước vào trong rừng.

Mà Đường Tăng thì là đâm đầu thẳng vào trong suối, bịch một tiếng, suối Thủy Mạn Thiên tóe lên.

Rét lạnh khô thủy bao khóa mà đến, Đường Tăng duỗi ra hai tay, nhanh chóng đem trên thân Ô Thủy cùng lưu lại mật ong ong mật rửa sạch về sau, phương mới lên tới bờ.

Leo lên bờ hắn trước đem ướt sũng rên tăng bào vắt khô, một lần nữa mặc lên người, lập tức đi vào trong rừng, tìm chút nhóm lửa dùng củi khô, cùng xuyên chim cánh càn khô, trở lại đất trống về sau, đem củi khô càn khô toàn bộ thả xuống, lại từ trong bao quần áo lấy ra vải trắng, đem trải ra trên mặt đất.

Sau cùng mới bắt đầu theo lão phương pháp nhóm lửa, đồng lửa rất nhanh liền lượn lờ dấy lên.

Sinh xong lửa về sau, Đường Tăng theo trong bao quần áo lấy ra Từ Kim Bát, chạy chậm đến cạnh suối, ngồi xổm người xuống múc một bát nước, quay người trở lại bên cạnh đồng lửa, đem Từ Kim Bát để vào trong đó.

Hỏa điểm trong khoảnh khắc Từ Kim Bát bao khóa, tại nhiệt độ cao thiêu đốt dưới, khô thủy bắt đầu bốc lên lên nước ngâm tới.

Mà thẳng đến việc này, Đường Tăng mới từ trên mặt đất, đem một cái Chim Đầu Rìu chim nhặt lên, mặt hướng kính đầu, nói: "Làm nướng Chim Đầu Rìu

cánh bước đầu tiên, tự nhiên là cho Chim Đầu Riu nhỏ lông, cái này cùng cho gà nhỏ lông cũng không có gì khác biệt."

"Giết gà lúc, mọi người bình thường đều là dùng sôi trào bông nước sôi gà nhỏ lông, nhưng cái này thường thường ngay cả lông mang da nhỏ đến loạn thất bát tao, kỳ thực nóng gà là không cần đến sôi nước, dùng tám mươi độ tả hữu nước là được, dạng này nóng gà đã dễ nhỏ lông, lại không tổn hại da, Chim Đầu Riu cũng là như thế."

Đường Tăng cho khán giả giới thiệu xong về sau, liền ngồi chờ nước sôi lên, mà chính là lúc này, đột nhiên có tiếng bước chân vang lên, Đường Tăng quay người nhìn lại, lập tức một mặt tròn mắt hốc mồm.

Chỉ gặp Tôn Ngộ Không vai khiêng Cừu Hoàn Tích Trượng, trên đó tròn vẹn treo có mấy chục cái Chim Đầu Riu.

Hắn đi đến Đường Tăng trước người, đem Chim Đầu Riu sau khi để xuống, lại phải quay người rời đi, Đường Tăng bận bịu theo trong lúc khiếp sợ tinh thần, đứng người lên hô nói: "Đại Thánh đủ đủ rồi, ta đừng đổi sương mù nhi tử đuổi tận giết tuyệt a."

Tôn Ngộ Không ngừng bước chân, quay đầu nhìn về Đường Tăng, nói: "Không đủ."

Đường Tăng nghe ra Tôn Ngộ Không ý tứ, duỗi ra tay chà xát đem không tồn tại đồ mỡ hôi, nói: "Đại Thánh a, đánh giá mỹ thực đâu, cũng không thể lập tức chán ăn đổi không đúng? Không phải vậy về sau làm sao bây giờ?"

Tôn Ngộ Không nghe vậy nghĩ nghĩ, cảm thấy cũng không có cái gì đạo lý, thế là nói: "Về sau lại ăn khác."

Đường Tăng bị Tôn Ngộ Không lời nói nghẹn lại, nghe bên tai hòa diễm đom đóp rung động, chợt linh quang nhất nhiễm, nói: "Đại Thánh, kỳ thực bản tăng là căn hộ trợ của ngươi, không phải vậy thức ăn này làm không tốt, ngươi trước bang bản tăng đem Từ Kim Bát lấy ra?"

Tôn Ngộ Không do dự một dưới, ngồi xổm người xuống, duỗi ra tay thăm dò vào trong lửa, đem Từ Kim Bát lấy ra, về sau bàn ngồi ở một bên.

Nóng rực hỏa diễm thiêu đốt tại Tôn Ngộ Không trên tay, nhưng không có Lưu Hạ mảy may dấu vết, để Đường Tăng gặp không ngừng hâm mộ.

Khi Từ Kim Bát lấy ra lúc, bên trong nước đã gần như sôi lên.

Thế là Đường Tăng không còn cùng Tôn Ngộ Không nói chuyện, mà là đem Chim Đầu Riu cái cổ bê gãy, đem cánh thả vào trong nước ngâm, tại mở nước tác dụng dưới, nó cái kia Ngũ Thái Ngũ Mao chậm rãi thẳng lên.

Ngay sau đó Đường Tăng bắt đầu chậm rãi dùng hai tay đào, mấy cái liền đem rõ ràng lông chim toàn lột sạch, sau đó đứng lên quay người mấy bước hướng đi bên dòng suối, đem để vào khe thủy trung trụng rửa một dưới, lại trở lại bên cạnh đồng lửa dùng Minh Hòa thật nhanh qua một lần.

Sát trùng đi lông một mạch mà thành.

Một cái Chim Đầu Riu chim thanh tẩy xong sau, Đường Tăng dùng Giới Dao đem cánh chặt dưới, để ở một bên vải trắng bên trên, sau đó nắm lên bên ngoài một cái Chim Đầu Riu chim, dựa theo lúc trước trình tự lại một lần bận rộn.

Bởi vì đốt nước Dung Khí nguyên nhân, Đường Tăng hiệu suất rất chậm, vẫn bận sống đến khoảng mười một giờ, mới đưa chỗ có Chim Đầu Riu thanh lý hoàn tất, tròn vẹn hơn một trăm đồng cánh đem vải trắng chất đầy, tràn diện cảm động.

Thanh lý xong chỗ có cánh lông chim về sau, Đường Tăng hơi nghỉ ngơi một dưới, cái này theo trong bao quần áo lấy ra Giới Dao, từng cái tại chim cánh bên trên cắt ra ba bốn đầu lỗ hồng, đi lên rơi xuống ba gram muối, lại đem chỗ có cánh toàn bộ xoa sùn núi mật, hỗn hợp đều đều về sau, phương mới đem xuyên tại đã sớm chuẩn bị xong trên nhánh cây, đem cánh gà nướng đưa cho Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không tiếp nhận cánh gà nướng, há mồm liền muốn đi cắn, Đường Tăng bận bịu ngăn lại hắn: "Ngươi đừng lãng phí lương thực, dùng dùng lửa đốt, hai mươi giây lật một lần mặt, nướng khoảng tám phút."

Tôn Ngộ Không sau khi nghe, nhìn nhìn mình tay, chuyển đầu nói: "Nhiều đến điểm."

Đường Tăng thấp đầu nhìn một chút Tôn Ngộ Không tay, do dự một dưới, lập tức lại đi xuyên cánh gà nướng, tròn vẹn lại chui ra bảy cây cánh gà nướng, mỗi nhánh cây bên trên có năm cái Chim Đầu Riu cánh.

Tôn Ngộ Không tiếp nhận bảy cây cánh gà nướng, kẹp ở hai tay tám cái ngón tay khe hở, tại Đường Tăng chỉ đạo dưới, treo ở hỏa diễm bên trên nướng.

Dựa theo Đường Tăng yêu cầu, hắn đồ nướng thỉnh thoảng chuyển động phản diện, Kỳ Thủ chỉ linh hoạt độ đơn giản không thể tưởng tượng.

Tại cánh gà nướng chuyển động lúc, Đường Tăng còn rơi xuống chút hồ tiêu mặt.

Theo lên hỏa diễm thiêu đốt dưới, bị bồi lên hương thiên nhiên sùn núi mật cánh gà nướng, bắt đầu có mùi hương đậm đặc vị tản ra, mập mập chất thịt bị nướng khô vàng xốp giòn, mùi hương đậm đặc chất lỏng theo cánh bên trong chảy ra, phát ra điểm điểm bóng loáng, xông vào mũi mùi thơm trận trận đánh tới.

Bộ phận vị trí xuất hiện điểm điểm màu đen khét lẹt, lại càng làm cho người ta cảm thấy thêm nhỏ dãi, thêm ăn nhỏ dãi, ngửi một cái, hương phun mũi vị lập tức bị hút vào ngũ tạng lục phủ.

Kim hoàng sắc mặt ong đầu tron, thuận cánh gà nướng trượt xuống tiến đồng lửa, phát ra chi chi tiếng vang.

Phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả, toàn cũng nhin không được cuồng nuốt miệng nước, đồng thời không ngừng hâm mộ.

【biết làm com còn lời nói ít, tốt như vậy bạn trai chỗ nào tìm!】

【trên lầu tha thứ ta nói thẳng, bỏ đi lọc kính về sau Đại Thánh tài nấu ăn. . .】

【vô cùng thê thảm, ta giúp người nói!】

【chồng ta chuyên chú bộ dáng đẹp trai chết rồi, chuyên chú nam nhân liền là đẹp mắt!】

Đang chăm chú nhóm hâm mộ nhìn chăm chú dưới, ước chừng sau tám phút, Đường Tăng nuốt miệng nước, nói: "Đại Thánh, tốt."

Tôn Ngộ Không lập tức thu tay lại, đem tám xuyên cánh gà nướng nhấc lên.

Kim hoàng quang vinh hương cánh gà nướng, vàng và giòn mà không dán, non mịn mà không ngán, để cho người ta thèm nhỏ nước dãi.

Đồng đảo người xem cổ nén thêm lưỡi, ý đồ dùng đầu đen rau muống đến chuyển di chú ý lực.

【@ sương mù quân, muốn ăn không? Trả lời ta!】

【sương mù quân giống như rời khỏi phát sóng trực tiếp ở giữa. . . Hần đã khóc choáng đi, các con bị một mẻ hốt gọn!】

【Chim Đầu Râu: Ba ba cứu ta!】

【khoa học về động thực vật quân: Ta có thể làm sao, ta cũng rất tuyệt vọng a, các con a, các người tự cầu phúc, ta hiện tại thật sự là không có cách nào xuyên qua màn hình làm chết cái này đại đầu trục a!】

"Đại Thánh, người trước ném thử nhìn."

Đường Tăng ngồi tại Tôn Ngộ Không bên cạnh, đầy côi lòng lòng tin nhìn lấy Tôn Ngộ Không trong tay cánh gà nướng.

Tại Linh Khí nồng đậm Tây Du Thế Giới sinh lớn lên Chim Đầu Râu chim, thêm hương thiên nhiên thuần hương sườn núi mật nướng ra tới Chim Đầu Râu cánh, sự mỹ vị trình độ tất nhiên viễn siêu Trái Đất hết thấy cánh gà nướng, tuyệt đối có thể chinh phục Tôn Ngộ Không.

Hần hiện tại duy nhất chờ mong là Tôn Ngộ Không sau khi ăn xong, có thể tăng thêm bao nhiêu độ thân mật.

Mà gia tăng đến nhiều ít thân mật về sau, hẳn có thể một tiết mối hận trong lòng. . .

Trong đầu hiện ra mỹ hảo ảo tưởng, Đường Tăng không khỏi đắm chìm trong đó.

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Đình! Ngài bữa tối đã thượng tuyến

Giữa trưa, vạn dặm không vân.

Dữ dãn thái dương, roi xuống nó nhất hừng hực tia sáng, lá cây cuộn rút buông xuống, ve sầu huyết dài không ngừng, đại địa giống như ở vào lồng hấp bên trong.

Sóng gợn lăn tăn bên dòng suối, một khối xanh mượt trên đồng cỏ.

Trần đầy đồng lửa vạn vẹo lên Không Khí, bên cạnh đồng lửa, Tôn Ngộ Không cùng Đường Tăng chính mặt đối mặt ngồi xếp bằng trên đất, bên cạnh

hai người vãi trắng bên trên, chất đầy trắng noãn chim cánh, không giống như là tại Tây Hành, giống như là tại dã xuy.

Lúc này bận rộn nửa ngày Đường Tăng chính đầu đầy mồ hôi, nhưng lại vụn phần mong đợi nhìn về phía Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không mặt không biểu tình, hai tay giữa ngón tay kẹp lấy tám xuyên chim cánh, chỉ gặp hần chậm rãi giơ tay lên, nhẹ nhàng dùng hàm răng cắn tiếp theo chi chim cánh, nuốt vào trong miệng, kim hoàng sắc mật đầu dính tại môi của hần góc, hiện ra mê người bóng loáng.

Cũng không thấy hần làm sao nói chuyện, mấy khối cốt đầu liền từ nó trong miệng thốt ra, lăn xuống ở một bên.

"Lộc cộc. . ."

Hần hầu kết nhất động, đem cánh thịt nuốt dưới.

Đường Tăng thấy thế, bận bịu hỏi: "Đại Thánh, thế nào?"

Khán giả cũng đang khần trương nhìn chăm chú.

Tôn Ngộ Không không đáp, mà là lại cắn tiếp theo chi chim cánh, một hơi sau phun ra cốt đầu, ngay sau đó lại cắn dưới thứ ba chi chim cánh, lặp lại hai lần trước động tác.

Sau đó là thứ ba chi đệ tứ chi, hần cắn bên dưới chim cánh tốc độ bắt đầu tăng tốc, phun ra cốt đầu tốc độ càng nhanh, mới ngắn ngủi ba không tới mười giây, tám xuyên bốn mươi chi cánh gà nướng, liền chỉ còn lại không tới mười chi.

Nó ưu nhả mà nhanh chóng ăn bẻ ngoài, không khỏi làm Đường Tăng cùng khán giả trợn mắt hốc mồm.

【 xem ra Chồng cảm thấy ăn ngon, dẫn chương trình đem chồng ta Uy đến không tệ!)

【 Đại Thánh: Cái này đặc biệt nướng hoàn toàn chính xác so với sắt hoàn đồng nước tốt ăn nhiều!)

【 khoa học về động thực vật: Nhất định rất khó ăn!)

【 ta hoài nghi Như Lai gọi dẫn chương trình đi Tây Thiên là coi trọng tài nấu nướng của hần!)

'M 00n Tin G đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán Tài Bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Trường lão nấu com tốt như vậy, tới làm ta Đầu Bếp đi."

Mưa đạn mới vừa vụn phát ra, Đường Tăng thậm chí không kịp nhìn, Tôn Ngộ Không đã đem sau cùng mười chi cánh gà nướng ăn xong, đem nhánh cây vút ở một bên, quay đầu nhìn về Đường Tăng, hần tuy nhiên không nói lời nào, nhưng Đường Tăng lại có thể rõ ràng bạch bạch cảm nhận được hần ý tứ.

"Còn muốn!"

Đường Tăng lĩnh ngộ ý nghĩa về sau, vội vàng chuyển người đi tiếp tục chuyển lên chim cánh đến, một lát sau, lại đưa cho Tôn Ngộ Không tám xuyên bốn mươi chi chim cánh, do dự một dưới, nói: "Đại Thánh, chúng ta kiểm chế một chút mà ăn. . . Những này chất mật cánh gà nướng phải dùng đến làm chính sự mà."

Tôn Ngộ Không không chút nghĩ ngợi, nói: "Trên trời còn có rất nhiều."

Đường Tăng nâng trán: "Nhưng bàn tăng sợ sưng mù tim bàn tăng liều mạng"

"Rầm rầm. . ."

Tôn Ngộ Không hữu ý vô ý run run Cửu Hoàn Tích Trọng, vòng tròn phát ra thanh thúy tiếng vang, Đường Tăng sau khi nghe thấy lập tức sắc mặt run lên, nghĩa chính ngôn từ nói: "Sưng mù tính là thứ gì? Đại Thánh nguoi ăn! Buông ra ăn! Muốn ăn bao nhiêu bàn tăng liền làm cho nguoi bao nhiêu!"

Tôn Ngộ Không không nói lời nào, chỉ là an tĩnh ngồi ở chỗ đó cánh gà nướng.

【 độ thân mật +2)

Khán giả nhìn thấy màn ảnh chính bên trên nhấc nhỏ, tất cả đều kích động khỏi xương mưa đạn.

【 xem ra ta đại ăn hàng đế quốc thực đơn có thể đem Đại Thánh độ thiện cảm xoát nổ tung!)

【 Đường Tăng: Ta từng cho Ngộ Không làm qua com, ta từng theo Như Lai nói qua tài nấu ăn, Lý Thế Dân là ta thực khách, bối gia là ta đồng bọn, chúng ta truy tìm lấy đồ ăn cùng nấu nướng chân lý!)

【 tại bên dưới mới Đông Phương đầu bếp cam bá hạ phong.)

Đang xuyên chim cánh Đường Tăng, nghe được Quan Âm tiếng nhấc nhỏ, lúc đầu có chút bất đắc dĩ hần, giống như là điên cuồng, trong nháy mắt tràn đầy kích tình.

Chỉ gặp một chuỗi lại một chuỗi cánh gà nướng bị đưa tới Tôn Ngộ Không trong tay, nướng chín sau không đến ba hơi liền trở thành cốt đầu bị nôn ở một bên.

Không đến chén trà nhỏ thời gian, Tôn Ngộ Không liền đem chỗ có cánh gà nướng ăn hết tất cả, về sau tại Đường Tăng đã không thể nào lại mừng rỡ trong ánh mắt, bước nhanh đi vào trong rừng rậm, đầy khắp núi đồi đánh chim đi, nhìn qua Tôn Ngộ Không đi xa bóng lưng, phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả cơ hồ sắp điên.

【reo hò đi, đây là tới tự mình nước mệnh mông năm ngàn năm ăn hàng Lịch Sử lại một lần thắng lợi vĩ đại! 】

【@ sương mù quân, không cần lặn nước, con của người nhanh tuyệt chủng! 】

【 cái này một ngày, Chim Đầu Riu nhóm triệt để nhớ kỹ bị Đại Thánh chỗ chi phối hoảng sợ, từ nay về sau, Đại Thánh chỗ qua, Chim Đầu Riu lui tránh ngàn dặm! 】

【 ta liền ở khoa học về động thực vật quân sát vách, vừa rồi có một chiếc xe cứu thương đứng ở nhà hấn cửa ra vào, không lâu, miệng sùi bọt mép sương mù quân bị mang ra ngoài! 】

【 thiên thọ a, cha con song song hồn đi Hoàng Tuyền! 】

Tôn Ngộ Không sau khi đi, Đường Tăng liền ngồi tại nghỉ ngơi tại chỗ , vừa vui vẻ nhìn mưa đạn, thuận tiện ăn chút sườn núi mật, hấn cũng chỉ có thể ăn chút sườn núi mật, bởi vì theo Quan Âm quy định, hấn chỉ có thể ăn yếu ăn cá ăn trứng gà, Chim Đầu Riu cũng không phải chim yếu.

Bất quá. . .

Yêu ngay tại không phương xa!

"Dần tướng quân, Hùng Sơn Quân, Đắc Xử Sĩ, chờ lấy bản tăng. . ."

Đường Tăng cuồng nuốt miệng nước, đồng thời trong đầu không ngừng hiện ra hồ, gấu, Ngưu Tằm loại nguyên liệu nấu ăn các loại đồ ăn cách làm.

Tằm gần nửa canh giờ về sau, Tôn Ngộ Không lại khiêng mấy chục cái Chim Đầu Riu trở về.

Đường Tăng trong lòng đối Chim Đầu Riu nhất tặc cáo kẻ tội, liền tiếp theo trước đó xử lý lông chim trình tự.

Mấy chục cái Chim Đầu Riu, lại để cho Đường Tăng bận rộn ba giờ nhiều, vừa rồi chỉnh lý ra hai mươi xuyên một trăm chi cánh gà nướng, trong lòng đối Từ Kim Bình Bát Tu Di Giới Từ năng lực, càng hướng tới, hạ quyết tâm chờ chuyện chỗ này về sau, phải thật tốt nghiên cứu một phen.

Chim cánh xuyên tốt về sau, Tôn Ngộ Không thuần thục dùng ngón tay khe hở kẹp lên nhánh cây, treo ở trên lửa nướng.

Đường Tăng gặp thời cơ đã đến, bần bệ nói: "Đại Thánh, chúng ta ăn trước mười xuyên, mặt khác mười xuyên chờ Com tới thượng tuyền cùng một chỗ ăn được không?"

"Com tới?"

Tôn Ngộ Không dường như nghĩ đến cái gì, do dự điểm một cái đầu.

Đem Tôn Ngộ Không thêm muốn đánh tiêu về sau, Đường Tăng liền ở tại cánh gà nướng lúc, dùng Thiên Trượng thân trượng đem trên mặt đất đào ra một cái hố đến, đem chim cốt tất cả đều đá nhập trong đó.

Chờ Tôn Ngộ Không đem sau cùng mười chi cánh gà nướng sau khi ăn xong, Đường Tăng đưa nó nhóm toàn bộ chôn xuống.

Về sau đem bao tải, Chim Đầu Riu treo ở Tích Trượng bên trên, đem tổ ong chồng tại Tích Trượng bên trên, trở mình lên ngựa , dựa theo lai lịch lại trở lại Sơn Thần Miếu, đem Bạch Mã buộc tại Sơn Thần Miếu về sau, hấn lại đem bộ phận tổ ong cùng bao tải cũng lưu ở chỗ này, lúc này mới đạp vào tiến về Song Xoa Linh Sơn Đạo.

Không bao lâu hai người liền trở lại lần trước Tôn Ngộ Không nhảy lên đá lớn, Viễn Vọng Tam Yêu Động Phủ Sơn Đạo góc rẽ.

Lần này hai người không còn chạy trốn, mà là tiếp tục hướng phía trước đi, đi vào một chỗ bằng phẳng đất trống.

Trên đất trống mọc đầy nhỏ vụn cỏ dại, che kín cảnh khô cùng loạn thạch.

Đúng lúc bị Đường Tăng thu tập, xem như củi lửa nhóm lửa đồng lửa.

Hỏa diễm bay lên, kêu phản phạt, Tôn Ngộ Không mười ngón kẹp lấy tám nhánh cây, đem chim cánh treo ở trên lửa, Đường Tăng thì là đem một khối tổ ong tách ra nát, đặc dính sườn núi mật theo nó xối tại chim cánh bên trên, chảy vào trong đồng lửa phát ra chi chi tiếng vang, hỏa diễm chọt cao chọt thấp bốc cháy lên.

Nồng đậm mật ong mùi thơm, thuận khói bếp lượn lờ dâng lên, bị Phong thổi về phương xa.

Mùi thơm ngào ngạt弥漫 hương dần dần phiêu đảng đến tám dặm bên ngoài, dung nhập vào giữa sườn núi cái kia đen kịt hiện ra máu trong sương mù.

Trong sương mù, từng tòa tháp bé Thạch Thế phòng ốc như ẩn như hiện.

Phòng ốc bốn phía âm phong thăm thẳm, phảng phất cực đối đã thú mạnh mẽ đâm tới, phát ra trện trện quái gào, mơ hồ trong đó, có tiếng kêu thảm thiết thê lương truyền ra, quanh quần tại trong sơn cốc.

Đột nhiên, màu đen mê vụ kịch liệt lẫn lộn, lộ ra cái kia Thạch Thế phòng ốc bày hình dáng.

Một đầu chừng cao hơn ba mét Bàn Đại Hùng Bì, theo trong nhà đá người lập đi ra, hần toàn thân Thể Mao nồng đậm, Uyển Như một cây cọng sáng Cương Châm, tứ chi trắng kiện giống như cánh tay, móng vuốt sắc bén hàn quang liệt đấy, cao thẳng hốc mắt bên dưới thú đồng, hiện ra máu quang mạng.

Tại Hùng Bì Quái bên cạnh, đồng dạng một đầu cao hơn ba mét Dã Ngưu cũng đứng thẳng mà đi, hần đỉnh đầu một đối thô to bén nhọn hiện lên hình cung trường góc, trán đầu có một khối ban, vai đến trước lưng bắp thịt, giống nhọt cao cao nổi lên, con mắt xanh rờn để cho người ta gặp chính muốn phát run.

Một gấu một trâu tuy là thú thân, nhưng tứ chi của bọn hần lại đã bắt đầu biến hóa, có nhân thủ chân người bộ dáng, khuôn mặt của bọn hần vận vẹo, cơ bắp mạch máu giống như tại một lần nữa bài bố.

Đây là yêu quái nửa hóa hình bộ dáng.

Này hai yêu tự nhiên chính là Hùng Sơn Quân cùng Đặc Xử Sĩ, Song Xoa Linh Tam Yêu thứ hai.

Hùng Sơn Quân người lập đi ra về sau, ngóng nhìn hướng phương xa, miệng nói tiếng người nói: "Bên kia có mật ong vị đạo!"

Hần thanh âm nói chuyện rõ ràng, không giống Yêu Loại.

Bên cạnh hần Đặc Xử Sĩ nghe vậy, nói: "Rõ ràng là thịt nướng vị!"

Thanh âm của hần tương đối thấp chìm, giống như là trâu tại bò....ồ... Gọi.

Hùng Sơn Quân dùng móng vuốt gãi gãi đầu: "Cái kia, đến cùng nghe ai?"

Đặc Xử Sĩ nghĩ nghĩ, nói: "Đi ra xem một chút chẳng phải sẽ biết."

Hùng Sơn Quân điểm điểm đầu: "Cũng tốt."

Tiếng nói rơi dưới, hai yêu liền di chuyển hai chân phi nước đại mà lên, Sơn Đạo chấn động ở giữa, mặt đất cùng trong không khí hắc khí, bắt đầu quanh quần tại quanh người của bọn họ, Uyển Như hai đạo Yêu Phong.

Khoảng cách tám dặm cùng yêu quái mà nói, chỉ bất quá mấy chục hơi thở thời gian.

"Àm ăm! ——"

Chính ngồi dưới đất cánh gà nướng Đường Tăng, nghe được Sơn Thể chấn động âm thanh, trong lòng đã là hưng phấn lại là khẩn trương, hai tay không có không chế run rẩy, hần càng không ngừng nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nhưng Tôn Ngộ Không lại là nhìn không chớp mắt mà nhìn chăm chăm vào cánh gà nướng.

Sau một lúc lâu, Hắc Phong từ phương xa vọt tới, Hùng Sơn Quân cùng Đặc Xử Sĩ hai yêu, hiển hiện tại Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không trước mặt hai người.

Phi nước đại qua đi ngừng bước bước chân Hùng Sơn Quân, trông thấy gầy yếu không chịu nổi Tôn Ngộ Không cùng Đường Tăng hai người, chuyển đầu đối Đặc Xử Sĩ nói: "Thấy được không, cái này hai sợ hàng, đến lúc đó, trước giết chết, mật ong quy ta, bên kia thịt nướng người cầm lấy đi, cái kia hai người hãy cầm về đi hỏi một chút tướng quân có ăn hay không, không ăn hai ta phân một điểm, một người một cái."

Đặc Xử Sĩ nhìn một chút hai người, nói: "Đầu trục về người, cái kia đầu trục nhìn thịt tương đối ít, ta muốn ăn bên cạnh cái kia."

Hùng Sơn Quân nghe, dao động đầu nói: "Đều bằng bản sự đi, ai đánh chết về ai."

Hùng Sơn Quân cùng Đặc Xử Sĩ hai yêu tứ vô kỵ đạn chia ăn hình ảnh, để đối Tôn Ngộ Không có lòng tin tuyệt đối khán giả, nhin không được mở ra đậu đen rau muống hình thức.

【233333 Đường trưởng lão cái này yếu gà bị chế, cái này hai thiếu năng trí tuệ chạy thiết bản liền đi!)

【 nhìn ra liền làm)

【đốt, ngài bữa ăn tối hôm nay đã thượng tuyến, xin ngài chú ý kiểm tra và nhận.)

【Đại Thánh đánh hấn đánh hấn, ném thử Hùng Chương! Đúng, phụ cận có hay không Khoai Tây, Khoai Tây có thể hầm thịt bò, hoặc là làm ngừng lại Bò bít tết mời Đại Thánh ăn!)

【bữa ăn tối này còn mang bên ngoài tặng, dẫn chương trình có phải hay không tiếp thức ăn ngoài quảng cáo rồi?)

【hai cái này hẳn là Mỹ đoàn đưa tới a?)

【nói vậy, ta Mỹ đoàn không có nhận qua loại này tờ đơn, chúng ta đều là đưa thực phẩm chín!)

CONVERT BY ๓Thanh ๓Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Người ăn mật ong ta ăn thịt

Sắp tới hoàng hôn.

Mở tối sương chiều, nhẹ nâng lên tà dương.

Văn hà như cùng một mảnh xích hồng lá phong, bày ra tại vàng xám dãy núi chỗ sâu.

Một khối hoang vu bụi màu vàng trên đất bằng, một gấu một trâu hai đầu yêu quái, đang thương lượng phương pháp ăn, mà tại đối diện với cửa bọn hắn, Tôn Ngộ Không chậm rãi đứng dậy, đem tám xuyên cánh gà nướng đưa cho Đường Tăng đồng thời, nhìn lấy hắn hỏi: "Cái nào ăn ngon?"

Lúc này Đường Tăng trong lòng đang tâm thần bất định bất an, hắn bản ý chỉ là dẫn tới Hùng Sơn Quân, không nghĩ tới Đặc Xử Sĩ cũng theo tới.

Nhưng làm hắn nghe thấy Tôn Ngộ Không lời nói lúc, không biết làm tại sao tâm liền định xuống dưới, đưa tay một đem nắm lấy cánh gà nướng, nghĩ nghĩ, nói: "Vị đạo cũng không tệ."

Tôn Ngộ Không điểm một cái đầu, quay người: "Vậy thì đều đánh chết."

Đường Tăng gặp Tôn Ngộ Không đem Cửu Hoàn Tích Trượng cầm lên đến, bần bệ nói: "Đại Thánh, tận lực bảo trì hoàn chỉnh, đừng có lại đánh thành cục thịt."

Tôn Ngộ Không nói: "Không dám."

Hùng Sơn Quân Đặc Xử Sĩ hai yêu đang nói chuyện với nhau, đột nhiên nghe thấy Đường Tăng hai người nói chuyện, không khỏi ngạc nhiên.

Hùng Sơn Quân sững sờ nói: "Mấy cái ý tứ? Đây là, muốn ăn chúng ta?"

Đặc Xử Sĩ phì mũi ra một hơi, nói: "Cái này hai gốc hàng sợ là sợ choáng váng."

Hùng Sơn Quân nghe xong nở nụ cười: "Ngu ngốc? Ta còn chưa ăn qua nha! Cái kia vẫn quy củ cũ, ai bắt lấy về ai."

Đặc Xử Sĩ nói: "Chờ một chút, ta muốn từng một bên dưới người bắt được, ta cầm một cái chân đổi lấy người một cái cánh tay."

Hùng Sơn Quân nghe vậy, nghĩ nghĩ: "Được."

Phát sóng trực tiếp trong phòng khán giả, trông thấy Song Phương đều tứ vô kỵ đạn thảo luận phương pháp ăn, nhin không được trọn mắt hốc mồm.

【Đại Thánh bên kia ta có thể lý giải, tuy nhiên hai yêu quái chất mật tự tin là từ đâu tới?)

【nhân sinh tam đại ảo giác một trong: Ta có thể phân sát!)

【Thần mẹ nó cái nào ăn ngon, cái này còn phải hỏi, đều đánh chết từng bước từng bước từng thôi, bằng không Tiên Dân là thế nào xác định cái gì có thể ăn?)

【đốt, ngai hào hoa bữa tối gấu nướng chường, trâu viên thịt, Khoai Tây hầm thịt bò, thịt gấu làm các loại, đã chính thức tiến vào đếm ngược giai đoạn.)

Tại mưa đạn liên tiếp phát sinh thời điểm, Đường Tăng tay phải nắm lấy cánh gà nướng, lui về sau ra mấy bước, đem chiến trường tặng cho Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không đứng tại chỗ, không nhúc nhích, nhưng Đường Tăng lại nghe được máu chảy như Giang Hà cuộn cuộn âm thanh, hần bấp thịt cả người như cốt thép gào động và chạm, phảng phất kim thiết giao kích, chân bên dưới Khí Lưu tuôn ra, Vô Phong chi động, đem bốn phía Lạc Diệp đá vụn cuốn lên, vòng xoáy giống như quay chung quanh hần uốn lượn, không khí gào thét, ô ô rung động.

Đối diện Hùng Sơn Quân Đặc Xử Sĩ thấy thế, bỗng nhiên ngừng bên dưới nói chuyện với nhau, thủ đông một trận thịt chặt, nhục bỏ giống như song chường gặt gao chạm đất, tại mặt đất lưu lại một đạo đạo thật sâu trào ầm, hai yêu thân thể như lò xo chấp lên, Hùng Trảo Nguư Giác hần quang lưu động, Hắc Phong lại một lần quanh quẩn mà ra, nghiêm chỉnh đã vận sức chờ phát động.

Trong sân dị tượng, để khán giả khiếp sợ đồng thời, lại cực kỳ hâm mộ không thôi.

【trường lão thật không có ý định dạy cho chúng ta Tu Tiên sao? Thực sự không được, dạy cho chúng ta đùa nghịch Bồng Tử cũng được a! Lại không được nữa, để cái này hai dự trữ lương dạy cho chúng ta cũng được a!)

【trên lầu các người thật không sợ gây ra rũi ro tẩu hỏa nhập ma trường góc mọc lông a?)

【3 Lục0 Tu Tiên bảo tiêu, an toàn Tu Luyện không trúng chiêu!)

【@ trong cát suối, cát sư phụ nhanh tới giúp chúng ta giải thích một dưới.)

【trong cát suối: Nói đến người khả năng không tin, vừa mới cái thứ nhất cầu bí tịch mưa đạn kỳ thực liền là ta phát.)

Đang chăm chú nhóm mở ra trâu chọc hình thức mấy giây sau, trong cát suối nổi lên nói: "Chư vị, ta là trong cát suối sư phụ Tôn Cảnh nhân, ta cái kia bắt hiệu Nghịch Đồ đã bị ta đánh chết, cho nên liền để cho ta tới cho mọi người giải thích đi."

【Đại Sư Phụ nhanh bắt đầu đi, lại khách sáo đều nhanh đánh xong.)

Đầu này mưa đạn mới vừa vận phát ra, trên đất trống, Tôn Ngộ Không đột nhiên hơi khuất thân, thân như cuồng cung 'Nhảy' một tiếng bắn ra mà ra, trong tay Cửu Hoàn Tích Trượng vang dội keng keng, cả sa liệt liệt như đao, nhảy lên chừng cao ba trượng, thế như phong lôi cảnh tĩnh mà dưới.

Vù vù gió táp kích xạ mà đến, theo Hùng Sơn Quân khuôn mặt xẹt qua, lưu lại một đạo tinh mịn tơ máu, kịch liệt đau đớn để hần phát cuồng, hần bỗng nhiên mở ra huyết bồn đại khẩu gào thét một tiếng, tanh hôi khẩu khí bốn phía đồng thời, Bỏ Phiến giống như Hùng Chường nặng nề chụp về phía trên không, không khí 'Oanh' một tiếng nặng nề nổ tung, đứng là bị Hùng Sơn Quân đánh ra một tiếng vang thật lớn tới.

Mà tại bên cạnh người, Đặc Xử Sĩ chỉ dưới bấp thịt chấn động ở giữa, mặt đất nham thạch từng khúc nứt ra, Bùn Đất ầm vang nổ nát vụn, cả con trâu đạn pháo giống như bay lên ngày, đầu hướng tiếp theo lệch ra, lại mãnh liệt nâng lên vọt tới Tôn Ngộ Không.

Chính từ trời rơi xuống Tôn Ngộ Không gặp Đặc Xử Sĩ đỉnh góc mà đến, trong thân thể bỗng nhiên truyền ra cuộn cuộn thủy triều thanh âm, máu tươi cơ bắp phảng phất hóa thành Duyên Hồng, chỉ nhẹ nhàng rung động, liền khiến cho Thân Thể xê dịch qua một bên, hiện lên Đặc Xử Sĩ Dã Nguư đỉnh góc, trọng tâm như thủy ngân, làm hạ xuống chỉ thế càng sâu.

Cùng lúc đó hần hơi há mồm, thật dài hút vào một thanh khí, chỉ gặp nó bụng dưới nhanh chóng phồng lên, phảng phất mùi thối thai phụ nữ có thai, theo sát lấy 'Phốc' một tiếng phun ra.

Khán giả theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ gặp một sợi Khí Kiểm vạch phá không khí, đom đóm rung động, trong chớp mắt liền cắm vào Đặc Xử Sĩ mắt phải, ở tại trong hốc mắt nổ tung, máu tươi tứ tán vấy ra.

Con mắt bị Khí Kiểm xoắn nát, Đặc Xử Sĩ nhìn không được phát ra một tiếng thống khổ gầm nhẹ, lại không chế không nổi Thân Thể, từ giữa không trung rơi xuống, một đầu đụng vào đất bằng cái khác núi đá bên trong, ầm ầm chấn động tiếng vang lên, núi đá nhấp nhô, tro bụi khắp ngày.

Lấy Khí Kiểm kích thương Đặc Xử Sĩ, Tôn Ngộ Không dư thế càng tăng lên, Cửu Hoàn Tích Trượng lôi đình vạn quân, đập ầm ầm tại Hùng Sơn Quân Hùng Chường bên trên.

Lấy toàn thân Kính Lực đánh ra Nhất Chường Hùng Sơn Quân, chỉ cảm giác bàn tay của mình giống đánh vào nước bùn bên trong, hư không thụ lực, đồng thời càng có một cổ Kính Lực đánh nhập thể nội, cả chạch lươn giống như khắp nơi chui loạn, đảo loạn hần trọng tâm, để hần chân trước bỗng nhiên nặng nề rơi dưới, đánh tới hướng mặt đất.

Hùng Sơn Quân vừa rơi xuống đất, liền gặp hần bụng bên dưới xuất hiện một cây vàng óng ánh Tích Trượng, Tích Trượng thẳng đến mặt đất, hung hăng gậy lên trên, đánh trúng Hùng Sơn Quân hơi có vẻ mềm mại bụng, Hùng Sơn Quân chỉ cảm thấy ngũ tạng lục phủ toàn bộ lệch vị trí, cơ bắp Huyết Cốt tất cả đều vỡ vụn, cả đầu gấu bị tung bay mà lên.

Phong thanh bên tai bờ gào thét, trong lòng của hân tuyệt vọng, nhưng càng tuyệt vọng hơn vẫn còn ở phía sau.

Trước mắt của hân bỗng nhiên xuất hiện một bóng người, về sau cấp tốc cất cao, vọt qua hân đỉnh đầu, một tiếng trầm trọng tiếng phá hủy vang lên, Cửu Hoàn Tích Trọng bị Tôn Ngộ Không xoay tròn nện dưới, đánh trúng hân phần lưng xương cột sống.

Bằng bạc đại lực như Giang Hải chảy ngược, để Hùng Sơn Quân thiên thạch rơi xuống mà xuống, nó rơi xuống điểm rõ ràng là hiển nhiên Đặc Xử Sĩ đụng vào hầm động chỗ.

Bên này mới vừa từ rút ra Ngưu Giác theo hố đá bên trong rút lui ra Đặc Xử Sĩ, chỉ nghe thấy sau lưng tiếng gió rít gào, liền bị nặng như vạn tấn đập tới Hùng Sơn Quân lại lần nữa đụng vào núi trong đá.

Ầm ầm tiếng vang bên tai không dứt, núi đá không ngừng lăn xuống mà xuống, trượt ở một bên.

Tôn Ngộ Không theo vọt lên, hô khí, nôn khí, bỗng đánh, đánh bay, lại đến sau cùng đánh bay, toàn bộ quá trình một mạch mà thành, không đến hai hơi thời gian, liền tùy tiện đánh tan Hùng Sơn Quân cùng Đặc Xử Sĩ hai yêu, để đang phát sóng trực tiếp trong phòng treo chọc treo ghẹo khán giả nghẹn họng nhìn trần trời.

Ta là trong cát sỏi tiểu hào: "Chuyện gì xảy ra? Cái này đánh xong?"

"Không hổ là Võ Đạo Tông Sư, tại hạ thua!"

【đổi bây giờ còn có người cảm thấy đây là điện ảnh sao? Mau ra đây cùng Đại Thánh so tay một chút.】

【@ trong cát sỏi, Tôn đại sư phó, cho nên người giải thích đâu?】

【liền cái này Chiến Đấu còn cần đến Đại Sư Phụ? Vẫn là ta đến giải thích đi, cái kia hai cái yêu quái bị Đại Thánh đánh phăng phát Tôn Từ, giải thích hoàn tất.】

【Hùng Sơn Quân, Đặc Xử Sĩ: Thế là chúng ta cuối cùng cũng không biết đạo trước mặt hai người kêu cái gì.】

Tại khán giả kịch liệt nghị luận thời điểm, hố trong động, cơ hồ chồng lên nhau Hùng Sơn Quân cùng Đặc Xử Sĩ hai yêu, đã theo lúc đầu mỹ hảo trong tưởng tượng thanh tĩnh.

Hùng Sơn Quân khóc nói: "Xong, chúng ta là không phải bị ăn."

Đặc Xử Sĩ đau nhức tê nói: "Chúng ta gọi đại ca đi."

Hùng Sơn Quân cuồng điểm đầu, vui nói: "Tốt, có đại ca tại, chúng ta tất nhiên có thể bắt lấy cái kia hai cái ngọc hàng, nhưng đến lúc đó đồ ăn làm sao chia?"

Đặc Xử Sĩ nghĩ nghĩ, nói: "Người ăn mật ong ta ăn thịt, đại ca ăn người."

Hùng Sơn Quân không chút do dự, nói: "Cứ quyết định như vậy đi."

Nói xong, Hùng Sơn Quân cùng Đặc Xử Sĩ hai yêu gãy dựa lấy theo hầm động bên trong đứng lên, song song đối thiên phát ra cuồng hồng âm thanh.

Tiếng rống chấn động, xa xa truyền ra.

Khán giả nghe được hai yêu tiếng rống, tất cả đều nhin không được đậu đen rau muống.

【đây là đang kêu gọi một phần khác nguyên liệu nấu ăn? Các người rất tuyệt bụng nha!】

【cái này quả quyết đúng không, còn mang mua hai tặng một!】

【cho nên liền không có người cảm thấy Trường Lão Hội quý sao? Cái này hai yêu cũng là xuẩn a, trước hết giết giòn da, đừng đi đổi xe tăng a!】

Hùng Sơn Quân cùng Đặc Xử Sĩ hai yêu tiếng rống vừa lên, liền nghe một tiếng trầm thấp tiếng nổ bùng đoàng, xoay tròn lấy Cửu Hoàn Tích Trọng Tôn Ngộ Không, đã xuất hiện tại hai yêu diện trước.

Trong tay Tích Trọng vùng mạnh đến hồ hồ sinh phong, một trượng lại một trượng rơi vào hai yêu thân bên trên, nhưng lại không đối bọn hân tạo thành thương tổn, không giống như là tại giết địch, giống như là tại nhu điện, cho nguyên liệu nấu ăn xoa bóp.

Hai yêu bị Tôn Ngộ Không cuồng đánh, tất cả đều lên cơn giận dữ, đánh mất lý trí.

Đặc Xử Sĩ móng trước rơi xuống đất, phát ra một tiếng trầm thấp bô....ồ... Gọi, Ngưu Đề nhanh chóng đem đưa, như như gió đình hướng Tôn Ngộ Không phía sau lưng, nhưng đang lúc Đặc Xử Sĩ muốn đụng vào Tôn Ngộ Không lúc, Tôn Ngộ Không phía sau lưng vai cốt đứng là quý dị nhô lên, như kiếm như thương, cùng Đặc Xử Sĩ Ngưu Giác đụng vào nhau, phăng phát đỉnh tai nhức óc tiếng nổ mạnh.

Mơ hồ trong đó còn có thanh thúy đứt gãy âm thanh.

Khán giả tập trung nhìn vào, Đặc Xử Sĩ cái kia sắc bén Nguru Giác, đúng là bị Tôn Ngộ Không vai cốt đụng bẻ, mãnh liệt kịch liệt đau nhức kích thích Đặc Xử Sĩ cuồng tính đại phát, điên cuồng tán loạn.

Ngay tại Đặc Xử Sĩ thất tâm thời khắc, Tôn Ngộ Không hai tay nắm ở Tích Trọng, từ trước đến sau từ dưới lên trên, ngược lại đập vào Đặc Xử Sĩ trên đầu, trọng kích phía dưới, Đặc Xử Sĩ trực tiếp nghiêng đầu một cái, âm vang ngã xuống đất.

Theo sát lấy hấn lại xoay tròn Tích Trọng, theo từ đập xuống tại Hùng Sơn Quân trên đầu, trầm trọng trầm đục tiếng vang lên, Hùng Sơn Quân đồng dạng ứng thanh ngã xuống đất.

Cách xa xa Đường Tăng, gặp hai yêu bị Tôn Ngộ Không đánh ngất xỉu, chần chờ một sau đó, bận bịu tạt chạy tới, nói: "Đại Thánh, cái này hai yêu mới vừa rồi là đang gọi trợ thủ a, chúng ta muốn hay không rút lui trước?"

Tôn Ngộ Không nghe vậy lung lay đầu nói: "Lần trước sinh thịt hổ không được, lần này ngươi cho ta làm bàn quen."

Đường Tăng nghe vừa vui lại không có thể nào, nghĩ nghĩ về sau, nói: "Đại Thánh, kỳ thực bản tăng cũng là không lo lắng cái kia Hồ Yêu, chỉ là lập tức nguyên liệu nấu ăn quá nhiều, bản tăng cũng làm không hết, đến lúc đó lãng phí nữa. . ."

Vừa nghe đến muốn lãng phí nguyên liệu nấu ăn, Tôn Ngộ Không lập tức nói: "Vậy được, rút lui."

Hắn vừa dứt lời, liền ngồi xổm người xuống đem Đặc Xử Sĩ Nguru Vĩ cầm lên đến, lượn quanh một vòng sau đem Hùng Sơn Quân cổ trói lại treo ở Tích Trọng bên trên, tay trái phát lực ở giữa đem hai yêu giơ lên cao cao, giống như là Chiến Kỳ.

Tay phải hấn nắm chặt Tích Trọng, tay phải một như lần trước cầm lên Đường Tăng, cực nhanh nhanh chân xa ra.

Gặp tình hình này, khán giả nhao nhao cười vang phát biểu.

【 Đại Thánh mở ra trạng thái bùng nổ, lực công kích tăng lên, công kích tốc độ tăng lên, Tôn Ngộ Không luân một gây, Hùng Yêu Nguru Yêu, Phác Nhại!)

【 Tôn Ngộ Không lấy được kinh nghiệm 10 điểm, cũng gặt một cái, nói: Cay gà!)

【 cái gì? Ngươi hỏi Đường Tăng? Tiến vào trạng thái chiến đấu, Đường Tăng lựa chọn treo máy, Đường Tăng chạy trốn, chạy trốn Thành Công, chưa lấy được được thưởng.) điện thoại di động Người sử dụng mời xem m. Bứcqu G Ezw. com đọc, càng có ưu thế chất đọc thể nghiệm.

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 29: Ngày hôm qua Tu Tiên lại chết một cái

Phurong xa trên đường chân trời, mặt trời lặn lờ lờ kéo ra cái bóng thật dài, giữa thiên địa một mảnh huyết hồng.

Màn đêm chậm rãi trải rộng ra, thương khung nửa sáng nửa tối.

Tinh mịch vàng xám Song Xoa Linh bên trong, một trận vẩy mực về giống như cuồng phong cuốn tới, bốn phía yếu ớt cây cối lập tức bẻ gãy, lần lượt phát ra thanh thúy keng keng âm thanh, cỏ khô lá rụng bay lên đầy trời, bụi đen mù mịt, hỗn độn một mảnh.

Hắc Phong bên trong, một đầu chừng cao hơn năm mét to lớn Cự Hồ đứng thẳng người lên, hấn diện mực giống như người, nhưng ánh mắt lại hiện lên sắc, răng cưa răng nanh bên ngoài lật mà ra, toàn thân da lông gấm vóc tiên diễm, lại như cương châm cây cây dựng đứng, Loan Câu giống như Hồ Trảo lưu chuyển lãnh sương, trên thân bắp thịt cuộn cuộn bành trướng, phảng phất một thủ lĩnh hình chiến xa.

Này yêu chính là Song Xoa Linh chân chính yêu Đại Vương Dân Tướng Quân, hấn không chế Hắc Phong cuộn cuộn mà tới, lờ lờ ra mặt đất Tri Chu Vồng giống như nứt ra, phát ra âm vang nổ vang.

"Phía trước cái kia đầu trọc, lập tức thả xuống Bản Tướng Quân thuộc hạ, nếu không chọc giận Bản Tướng Quân, liền dạy ngươi chờ huyết nhục làm

bùn!"

Dần Tướng Quân thanh như lời chân, nhấp nhô hướng phương xa.

Cho dù cách xa nhau vài trăm mét, nghe thấy tiếng rống Đường Tăng, vẫn như cũ màng nhĩ đau nhức.

Tôn Ngộ Không sau khi nghe cũng không trở về đầu, chỉ là nhàn nhạt nói: "Đừng nóng vội, ta Lão Tôn bữa sau liền để cho các ngươi đoàn tụ."

Thanh âm của hắn giống như là bị lấp nhập trong ống trúc, bị thổi bắn mà ra độc mũi tên, thẳng tắp bắn ra sau lại điều đầu phóng tới Dần Tướng Quân.

Dần Tướng Quân nghe thấy Tôn Ngộ Không, nổi trận lôi đình, liên tục cuồng hống, nhưng vô luận hắn như thế nào gia tốc, cũng theo không kịp Tôn Ngộ Không bước chân, rất nhanh liền bị bỏ xa.

Khán giả trông thấy cái kia đầu Cự Hồ, tất cả đều lộ ra thương hại thần sắc.

Tại rất nhiều người xem kêu gọi dưới, Sa Trung Tuyền lấy tiểu hào phát biểu nói: "Ta là Sa Trung Tuyền, đối với vừa rồi chiến đấu, ta chỉ muốn nói, muốn là nhân loại có thể làm được loại trình độ này, chúng ta sớm liền có thể đập hiện thực bản The Avenger!"

"Ta cái này mắt mù ngốc đồ nhi a. . ."

Sa Trung Tuyền phát biểu vừa mới hiện lên, Tôn Cảnh Nhân lợi dụng Sa Trung Tuyền tài khoản, nói: "Trước ngươi phân rõ ràng nói với ta Tôn Ngộ Không là Võ Đạo Tông Sư, nhưng theo vừa rồi hiện ra võ công đến xem, xương cốt như kiếm, phát kinh như thương, cách ngăn tràn đầy, trọng tâm như thủy ngân, Hư Thất Sinh Điện, khí tràng tự sinh, rõ ràng là Đệ Ngũ Cảnh 'Kim Cương Bất Hoại', có thể xưng Lục Địa Thần Tiên, trừ thể Bỏ Tất. . ."

"Ta bản phiên nhân đưa tặng cho Đường Tăng mười cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Trên lầu đừng nói nữa, khẳng định là bằng giá không đủ, nói đi, được bao nhiêu, mười cái có đủ hay không? Không đủ còn có!"

'Đầu trục Max đưa tặng cho Đường Tăng mười cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Đổi đúng đúng, đừng bb, bỏ tiền, không đủ tiếp tục, công ty của ta một năm mấy cái ức lợi nhuận, không sợ nện tiền!"

Đang chăm chú nhóm nghị luận chuyện tu tiên lúc, Đường Tăng thì bị Tôn Ngộ Không xách trong tay, bọn hắn cũng không có trực tiếp trở về Sơn Thần Miếu, mà là tại giữa rừng núi đi vòng thêm vài vòng, đem mùi vị tán đi hậu phương mới Xuyên Sơn qua rừng, lại trở lại trong sơn cốc.

Mà lúc này sắc trời đã tối, chấm chấm đầy sao hiển hiện, thủy ngân giống như ánh trăng chảy xuôi mà xuống, bốn phía vang lên dế mèn thê lương bi ai gọi tiếng.

Tôn Ngộ Không trước đem Hùng Sơn Quân, Đặc Xử Sĩ hai yêu vút trên mặt đất, về sau nhẹ nhàng thả xuống Đường Tăng, so sánh với lần trước tiện tay quăng ra, Đường Tăng lão đảo đứng lên, lần này Tôn Ngộ Không động tác, đã ôn nhu rất nhiều, khiến cho Đường Tăng trong lòng đối cao hơn độ thân mật tràn ngập chờ mong.

Tại Đường Tăng xuất thần thời khắc, Tôn Ngộ Không liền yên lặng nhìn qua hắn, một lát sau, lấy lại tinh thần Đường Tăng đầu tiên là bị nhìn thấy hơi nghi hoặc một chút, chợt bừng tỉnh đại ngộ, quay đầu nhìn về trên đất Hùng Sơn Quân cùng Đặc Xử Sĩ hai yêu, lại phạm lên khó tới.

Hai đầu so lông lấy mảnh hổ mạnh hơn yêu bày ở trước mặt, hắn lại không biết nên xử lý như thế nào, lấy hắn Giới Đào trình độ sắc bén, ngay cả lông lấy mảnh hổ da lông đều không chém nổi, huống chi Hùng Sơn Quân cùng Đặc Xử Sĩ.

Ánh mắt của hắn lưu chuyển ở giữa, đột nhiên ngưng tại Đặc Xử Sĩ cái kia đứt gãy Ngưu Giác bên trên, lập tức kinh hi lên tiếng: "Đặc Xử Sĩ tốt xấu cũng sắp hóa hình, Ngưu Giác lại thế nào cũng so bản tăng Giới Đào sắc bén, dùng nó góc đến cắt thịt tất nhiên có thể thực hiện."

Đường Tăng nghĩ đến về sau, lập tức nói: "Đại Thánh, ngươi giúp bản tăng đem cái kia Ngưu Giác lột xuống, đem biên giới làm sắc bén một số."

Tôn Ngộ Không hiểu ý về sau, ngồi xổm người xuống liền muốn tách ra Ngưu Giác, nhưng lại bị Đường Tăng ngăn cản, "Đại Thánh, chúng ta trước đem bọn hắn đánh chết lại tách ra Ngưu Giác a?"

Tôn Ngộ Không nghe nói: "Đánh chết làm tiếp ăn ngon?"

Đường Tăng do dự một dưới, nói: "Không, đánh chết làm tiếp sẽ không động."

Tôn Ngộ Không nói: ". . . Ngươi thật ngây thơ."

Nói xong Tôn Ngộ Không một trượng đâm nát Hùng Sơn Quân cùng Đặc Xử Sĩ Xương Sống, nói: "Sẽ không động."

". . ."

Đường Tăng thấy thế trợn mắt hốc mồm, tâm tình phức tạp, nhất thời vô pháp ngôn ngữ.

Hắn trên miệng tuy nói là sợ hai yêu động, nhưng trên thực tế lại là động lòng trắc ẩn.

Tâm hần biết Hùng Sơn Quân, Đặc Xứ Sĩ hai yêu lấy người vì ăn, theo người góc độ đến xem thập ác bắt xá, nhưng hần dù sao tại hiện đại xã hội sinh sống hai mươi tám năm, lại tâm lý bình thường, không có ngược bắt được ngược tù đam mê, đi vào Tây Du Thế Giới thời gian cũng không trường, khái niệm chưa đổi mới, hung ác không xuống tâm cũng là nhân chi thường tình.

Đương nhiên nếu như hai yêu là Cua Đồng tình, Đường Tăng lại không ngại sống chung bọn hần.

Nhưng mà sự do dự của hần cùng quyết định, lại làm cho một số khán giả không vui.

Tại khán giả kịch liệt tranh luận thời điểm, Đường Tăng lại lần nữa mặt lộ vẻ do dự, Tôn Ngộ Không tựa hồ xem thấu ý nghĩ của hần, dừng một chút về sau, đột nhiên xoay tròn Tích Trọng, trọng kích tại hai yêu đầu lâu, cũng không thấy tiếng vang, hai yêu liền đã chết.

"Chết rồi."

Đường Tăng lập tức nói lòng khau khí.

Đem hùng ngư hai Yêu Trọng đánh chết về sau, Tôn Ngộ Không lại tiếp tục đem Tích Trọng cắm vào Địa Hạ, duỗi ra tay nắm chặt Đặc Xứ Sĩ đứt gãy Ngư Giác, cánh tay bỗng nhiên một bành trướng, răng rắc một thanh âm vang lên về sau, ước chừng hai mươi phân lớn lên Ngư Giác liền bị lột xuống.

Hai mươi phân trướng, không sai biệt lắm là theo cổ tay tới tay khuỷu tay.

Bị tách ra gãy xuống Dã Ngư Giác che kín vết rạn, đứt gãy chỗ sắc bén như dao, hàn quang lấp lệt.

Tôn Ngộ Không xem kỹ một chút về sau, lấy hai tay ngón tay chế trụ đứt gãy chỗ, dễ như trở bàn tay liền đem tách ra thành Ngư Giác mảnh vỡ, về sau nhặt ra một khối khá lớn mảnh vỡ đưa cho Đường Tăng.

Đường Tăng lại nói: "Thông thả, trước giúp bản tăng đem Hùng Chưởng cất đi."

Tôn Ngộ Không sau khi nghe, đem Hùng Sơn Quân xoay chuyển, quay lưng dưới bụng hướng lên trên, tay phải cầm lên Hùng Chưởng, phải tay nắm chặt Ngư Giác đao, nhanh chóng đem Hùng Chưởng cất dưới, Hùng Sơn Quân bàn chân đứt gãy, nhưng không thấy máu tươi tràn ra, nó đứt gãy chỗ huyết nhục nhẹ nhàng nhuyển động, đúng là thật nhanh lấp đầy vết thương, thấy Đường Tăng tầm tắc lấy làm kỳ lạ.

Tại đem cái thứ nhất Hùng Chưởng cất sau đó, Tôn Ngộ Không lại đi cất mặt khác ba cái.

Đường Tăng nắm lấy thời cơ, đi đến bị cất bên dưới Hùng Chưởng bên cạnh, khoa tay một dưới, cái này Hùng Chưởng đúng là có hần bụng lớn như vậy, liền ngay cả móng vuốt đều so với hần chưởng dài.

Đường Tăng một bên khoa tay một bên cân nhắc, một bên hướng khán giả giới thiệu.

"Đối với Hùng Chưởng mọi người khẳng định đều không xa lạ gì, bản tăng cũng liền không nhiều làm giải thích, nhưng ở giới thiệu nó cùng làm đồ ăn trước đó, bản tăng muốn nói trước cho mọi người, gấu vì quốc gia Nhị Cấp bảo hộ động vật, cấm đoán săn giết, thu mua, sử dụng, nếu không đem lại nhận luật pháp nghiêm khắc chế tài."

Tại một phen khuyên bảo về sau, Đường Tăng mới bắt đầu chính thức phổ cập khoa học - Science.

"Hùng Chưởng chính là Tổng Nguyên Bát Trân một trong, Thanh Triều Mãn Hán Toàn Tịch bên trong cũng có Bạch đào Hùng Chưởng món ăn này, sớm nhất tại Ngũ Đế Thời Kỳ, liền có thức ăn Hùng Chưởng ghi chép

CONVERT BY ๔Thanh ๔Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Nhóm lửa Tôn đại thánh

Bóng đêm dần dần dày, tà nguyệt dần dần trắng.

Gió nhẹ từ đến, đầy sao giống như tại chớp mắt, trong sơn cốc côn trùng kêu vang chim gọi, lá cây đong đưa.

Một mảnh an bình tường hòa bên trong, Tôn Ngộ Không Đường Tăng hai người đối ngồi trên đất, tại bọn họ bên cạnh, Hùng Sơn Quân Đặc Xử Sĩ cái này hai đầu hình thể to lớn yêu quái, chính khí hơi thở hoàn toàn không có năm ngang một bên.

Trong đó Hùng Sơn Quân đã Tứ Chương hoàn toàn không có, mà đầy đủ nhất đầy đặn trước Hữu Chương, bày ở Tôn Ngộ Không giữa hai chân, hai tay của hắn không ngừng duỗi ra, cực nhanh đem cương châm giống như hùng mao nhỏ.

Theo hắn vào tay đến kết thúc, mới ngăn ngừa hai mươi hơi thở thời gian, nguyên bản bị nồng đậm hùng mao bao trùm Hùng Chương liền lộ ra chân dung, ngoại trừ lớn bên ngoài, nó cơ hồ như là bạch ngọc sạch sẽ, Khớp Xương rõ ràng.

Đem hùng mao đều nhỏ về sau, Tôn Ngộ Không lại dùng hai ngón kẹp lấy Hùng Trảo, nhẹ nhàng kéo một phát, liền ngay cả cốt mang gân rút ra.

Theo Gân Cốt tận trừ, Hùng Chương cũng liền mềm xuống dưới.

Xử lý xong cái thứ nhất Hùng Chương về sau, Tôn Ngộ Không đem để ở một bên, về sau cầm lên cái thứ hai Hùng Chương tới.

Gặp Tôn Ngộ Không động tác nhanh chóng như vậy, Đường Tăng bận bịu chống đỡ thân mà lên, bước nhanh đi vào trong sơn thần miếu, theo trong bao quần áo tìm kiếm ra bát đĩa, lại ôm năm khối sườn núi mật đi tới.

Đi đến Hùng Chương bên cạnh ngồi xổm sau đó, Đường Tăng từ dưới đất đem Ngưu Giác đao nhặt lên, tại mềm nằm sấp Hùng Chương bên trên, cắt ra mấy đao thật nhỏ lỗ hồng đến, bởi vì rời đi bản thể quá lâu, mất đi tâm bồ, Hùng Chương mặc dù còn tại lấp đầy, nhưng tốc độ đã kinh biến đến mức chậm chạp.

Đường Tăng mang tương sườn núi mật tách ra nát, giơ lên cao cao, mặc cho đặc dính kim hoàng sườn núi mật, tích tích rơi dưới, dọc theo vết nứt rớt vào Hùng Chương bên trong.

Một lát sau, khi Hùng Chương triệt để khép lại lúc, sườn núi mật đã rớt vào trong đó, kể từ đó nấu nướng kết thúc, sườn núi mật thơm ngọt tất nhiên có thể dung nhập Hùng Chương bên trong, ngược lại là Địa Cầu bên trên Hùng Chương đồ ăn, tuyệt không có khả năng có tư vị.

Tại đem sườn núi mật chảy vào Hùng Chương bên trong về sau, Đường Tăng lại đem sườn núi mật xối tại Hùng Chương bên trên, dùng Ngưu Giác đao khi bàn chải xoát tam tầng.

Lúc này Tôn Ngộ Không đã đem mật khác ba cái Hùng Chương toàn bộ xử lý tốt, Đường Tăng gặp, lập tức nói: "Đại Thánh, có thể bắt đầu làm nóng."

Tôn Ngộ Không sau khi nghe, đem xuôi hai tay mà ra.

"Rầm rầm . . ."

Chỉ nghe Tôn Ngộ Không toàn thân khí huyết như sông biển tuôn ra bốc lên, Đại Giang vào biển giống như tụ hợp vào đến hai tay của hắn bên trên, hai tay lập tức lấy mật trần có thể thấy tốc độ biến đến đỏ bừng, giống như là để vào nóng hổi than trong đồng bàn ủi, từng tia từng sợi bạch khí theo Kỳ Thủ bên trên bay lên.

Đường Tăng gặp, con mắt đều tại tỏa sáng, đồng thời hơi hơi có chút thất thần.

Mà khi hắn đã tỉnh hồn lại lúc, Tôn Ngộ Không trên bàn tay trống không không khí, đã kinh biến đến mức bắt đầu vận vẹo, Đường Tăng bận bịu nói: "Đại Thánh, nhiệt độ có thể hơi yếu một chút, không cần nướng cháy mật ngoài, tận khả năng đem nhiệt độ độ nhập nó bên trong, mềm mại nó chất keo, đem sườn núi mật rớt vào thịt của nó bên trong."

Tôn Ngộ Không suy tư mấy giây, nói: "Được."

Tôn Ngộ Không đáp ứng về sau, Đường Tăng liền hai tay ôm lấy Hùng Chương, đem đặt ở Tôn Ngộ Không trên bàn tay, tại Hùng Chương cùng Tôn Ngộ Không thủ chương tiếp xúc trong chớp mắt ấy cái kia, có chi chi âm thanh âm vang lên.

Phảng phất thịt heo ném vào chảo dầu.

Nhiệt độ cao cấp tốc bốc lên, tại Tôn Ngộ Không tinh diệu khống chế dưới, hương toàn bộ Hùng Chương khuếch tán mà đi, khiết trắng như ngọc Hùng Chương, bắt đầu hướng non chuyển biến.

Nồng đậm mật ong tay không tiên hương dần dần khuếch tán mà ra, Đường Tăng nghe thấy sau không cầm được co rúm cái mũi, nhẹ nhàng nuốt miệng nước.

Khán giả thấy thế, cũng cũng nhin không được phát biểu.

Một bên xoay chuyển tay không bồi lên xối tưới sườn núi mật, một bên nhìn mưa đạn Đường Tăng, nhìn thấy Hồng Hải Nhi Tam Tự lúc, trong lòng nhin không được kích động lên, nhưng hắn dù sao cũng là chuyên nghiệp cấp đầu bếp, rất nhanh liền lấy lại tinh thần, hết sức chuyên chú làm đồ ăn.

Hắn không ngừng để Tôn Ngộ Không giảm xuống hoặc lên cao nhiệt độ, đem Hùng Chương mỗi một tác da thịt đều vừa đúng làm nóng, theo thời gian trôi qua, nguyên bản nặng nề cứng rắn Hùng Chương, bắt đầu trở nên mềm mại.

Hùng Chương bắn ra bắn ra rung động ở giữa, kim hoàng sườn núi mật hỗn tạp dầu tron, tứ tán bắn tung toé, nồng đậm tiên hương xông vào mũi, không chỉ là Đường Tăng, liền ngay cả Tôn Ngộ Không cũng cổ động một bên dưới hầu kết.

Ước chừng thời gian đốt hết một nén hương về sau, Hùng Chương da liền đã chín, hiện ra xốp giòn nát bôi trơn quang vinh, hình cả không tiêu tan, tản mát ra mùi người mùi thơm.

Hùng Chương chín mộng cố nhiên đáng mừng, nhưng Đường Tăng trong lòng càng kinh ngạc chính là Tôn Ngộ Không thủ chương nhiệt độ, dựa theo bình thường nấu nướng quá trình, chính là dùng mấy ngày thời gian cũng đừng hòng hầm nát nấu nát Hùng Chương, hắn nói bàn tay hắn so Phạm Hòa nóng, thật không chỉ là nóng lên một chút như vậy.

Sau cùng cho Hùng Chương lật ra một lần mặt, xoát bên trên sườn núi mật về sau, Đường Tăng nhắc đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nói: "Tốt."

Tiếng nói của hắn mới vừa vắn rơi dưới, hai tay bùng lầy Hùng Chương Tôn Ngộ Không, liền thấp đầu cắn một cái xuống dưới.

Che kín nóng hồi dầu tron Hùng Chương da thịt, may may không thể trở ngại đến Tôn Ngộ Không, hắn nhanh chóng nhắm nuốt mấy ngụm sau đem Hùng Chương sau nuốt vào trong bụng, về sau không lọt vào mắt Đường Tăng mong đợi biểu lộ, như là trước đó ăn điều ngư tinh, mật ong nướng chim cánh, điên cuồng lạnh lùng bắt đầu ăn.

Một bên Đường Tăng thấy chảy ròng miệng nước, nhưng theo Tôn Ngộ Không tư thế hắn cũng nhìn ra, cái thứ nhất Hùng Chương mình là đừng suy nghĩ, hắn trong lòng có chút không vui, mỗi đầu gấu Hùng Chương đều là trước bàn chân phải món ngon nhất.

Nhưng hắn theo sát lấy lại nghĩ tới Hắc Phong Sơn Hắc Phong Động, cái kia đầu bị Quan Âm thu phục đến Lạc Già sơn khi Thủ Sơn đại thần Hắc Hùng Tinh, vị đạo hắn là so Hùng Sơn Quân bỗng được nhiều.

Tại Đường Tăng trong đầu dâng lên Vô Hạn mơ màng thời điểm, phát sóng trực tiếp thời gian cơ hồ muốn ồn ào lật trời.

Nổ tung thức mưa đạn không ngừng theo Đường Tăng trước mắt hiện lên, để hắn lấy lại tinh thần, chỉ gặp Tôn Ngộ Không đã đem nguyên một chi cự đại Hùng Chương ăn hết tất cả, tiếp theo dùng ánh mắt nóng bỏng theo dõi hắn, nói: "Lại đến."

Nói xong hắn rải phẳng hai tay, Đường Tăng không thể nào cười một tiếng, đem cái thứ hai Hùng Chương ôm lấy, đặt ở trên tay hắn, dựa theo lần thứ nhất trình tự tiếp tục đồ nướng vì mật ong Hùng Chương.

Trước lạ sau quen, có kinh nghiệm Đường Tăng, rất nhanh liền đem cái thứ hai Hùng Chương thiêu chín, nhưng Hùng Chương mới vừa vắn chín mộng, Tôn Ngộ Không liền lại không cho Đường Tăng cơ hội nói chuyện, trực tiếp chôn đầu cuồng ăn.

Đường Tăng ở một bên oán nhìn qua hắn, không ngừng nuốt miệng nước, bụng ục ục cuồng khiêu, toàn Tôn Ngộ Không lại là đem bỏ mặc.

Đường Tăng chỉ có thể lẳng lặng chờ đợi hắn ăn xong cái thứ hai Hùng Chương, sau đó ôm lấy cái thứ ba Hùng Chương, tại đem đặt ở Tôn Ngộ Không trên bàn tay trước đó, Đường Tăng khổ nói: "Đại Thánh. . . Ngươi dù sao cũng phải cho bản tăng chừa chút đi!"

Tôn Ngộ Không không chút nghĩ ngợi, nói: "Chờ ta ăn no liền cho ngươi ăn."

Đường Tăng một mặt ngày chó biểu lộ, nói: "Ngươi sẽ có ăn no thời điểm à. . ."

Tôn Ngộ Không chán chờ một giây, ăn ngay nói thật: "Không biết."

Đường Tăng cơ hồ muốn khóc lên: "Đại Thánh ngươi có muốn hay không như thế thực sự?"

Đang phát sóng trực tiếp trong phòng lớn tiếng kháng nghị Đường Tăng đêm khuya phóng độc khán giả, thấy tình cảnh này sau lập tức bỏ đá xuống giếng.

Tại Tôn Ngộ Không gắt gao nhìn chăm chú dưới, Đường Tăng chỉ có thể thở dài một thanh khí, đem cái thứ ba Hùng Chương đặt ở Tôn Ngộ Không trên tay.

Hai chén trà thời gian về sau, Tôn Ngộ Không lập lại hai lần trước động tác.

Không quan tâm, chôn đầu cuồng ăn.

Đường Tăng ngồi ở một bên, khóc không ra nước mắt.

Khán giả không chút do dự, tiếp tục cười trên nỗi đau của người khác.

Tại Tôn Ngộ Không ăn xong cái thứ ba Hùng Chương lúc, Đường Tăng rốt cục nhìn không được, nhìn về phía hắn, chân thành nói: "Đại Thánh, bản tăng cũng không phải một cái ham miệng lưỡi chỉ dục người, chỉ là bản tăng cũng cần thăng cấp, dạng này đợi chút nữa

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Quan Âm mời đến đầu bếp

Ánh trăng trong sáng, mây bay như sợi thớ.

Vắng vẻ trong sơn cốc, Đường Tăng cắn chặt môi, ánh mắt tuyệt vọng, gặt gao theo sát khối kia nhấp nhô hùng chương thịt, lồng ngực cực nhanh nhấp nhô, tựa như tại cổ nện lửa giận.

Hắn đang giận chính mình.

Bởi vì hùng chương thịt thoa khắp mặt lại thấm đầy dầu quan hệ, nó vừa rơi xuống đất bên trên liền dính vào bùn đất, vì lẽ đó đồ ăn rơi xuống đất ba giây quy tắc, ở đây không cách nào áp dụng.

Đường Tăng nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, tự an ủi mình: "Tắm một cái khỏe mạnh hơn "

An ủi kết thúc, Đường Tăng đem trục khí phun ra, chậm rãi mở mắt ra, đột nhiên trông thấy một cái tay nhanh chóng vươn hướng mặt đất, đem khối kia dính đầy bùn đất hùng chương thịt nhặt lên.

Đường Tăng bỗng nhiên quay đầu nhìn lại, nhưng gặp Tôn Ngộ Không tay trái nâng lên hùng chương, phải tay nắm lấy Đường Tăng khối kia hùng chương thịt, quay đầu nhìn về hắn, nói: "Xem ra người không thích ăn, vậy ta ăn."

Hắn ngữ tốc nhanh chóng, sau khi nói xong căn bản không cho Đường Tăng phản ứng thời gian, chỉ gặp hắn bàn tay nhiệt khí dâng lên, trong khoảnh khắc đem hùng chương trên thịt bùn đất cứng lại, về sau khe khẽ lắc một cái liền đều rơi xuống đất, hùng chương thịt lại khôi phục thành lúc ban đầu tươi non đầy đặn trạng thái.

"Không muốn!"

Đường Tăng bỗng nhiên đứng lên, đưa tay đi bắt, nhưng muộn, Tôn Ngộ Không đã hơi ngẩng đầu lên, đem hùng chương thịt để vào, nhai mấy cái sau nuốt vào trong bụng.

"Lộc cộc "

Tôn Ngộ Không trong cổ họng truyền ra nuốt âm thanh, để Đường Tăng động tác trong nháy mắt ngừng, hắn chậm rãi ngẩng đầu, thống khổ lại bất lực hai mắt nhắm lại.

Khán giả trông thấy Tôn Ngộ Không cùng Đường Tăng giành ăn bộ dáng, không hiểu có chút đau lòng, nhưng cũng có chút người nhin không được nhìn có chút hả hê.

Nhìn ra trường lão nguyên nhân cái chết: Chết đói hoặc là phé vật chết!

Năm trăm năm ăn sát hoàn uống đồng nước thời gian, miễn cưỡng đem Đại Thánh bức thành thùng com, ăn thành bộ dạng này, chân tâm đau

Hôm qua ăn hổ, hôm nay ăn hùng, một hồi bò bít tết, luôn cảm giác ta Đại Thánh muốn biến thành Nhị sư huynh!

Nhìn thấy khán giả mưa đạn, Đường Tăng bỗng nhiên quay đầu, hung tợn nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nói: "Người dạng này là lại biến thành Trư Bát Giới chết như vậy mập mạp!"

Tôn Ngộ Không nghe vậy, ngẩng đầu hỏi: "Trư Bát Giới? Làm sao ăn?"

" "

Đường Tăng lại lần nữa nhắm mắt, triệt để không muốn nói chuyện.

Sau một lúc lâu, Đường Tăng theo đau mắt hùng chương thịt đau thương trong bi thương đi ra, chuyển mà nhìn phía đặc biệt ẩn sĩ, trong mắt cơ hồ muốn dấy lên hùng hực ánh lửa.

Đường Tăng bên cạnh nhanh chân đi hướng về phía nó , vừa hướng về phía người xem phổ cập khoa học nói: "Thịt bò là toàn thể giới thứ ba tiêu hao thịt phẩm, tin tưởng trực tiếp trong phòng mỗi vị khán giả đều ném qua, bộ phận người xem hẳn là cũng sẽ làm mấy đạo cùng ngư liên quan đồ ăn, nhưng bản tăng muốn nói cho các người là, nghiêm chỉnh đầu trên thân trâu, kỳ thật có hơn bốn mươi chúng có thể ăn dùng bộ phận, mỗi một bộ phận đều có khác biệt tốt nhất nấu nướng phương thức."

"Cái này hơn bốn mươi chúng sử dụng bộ phận, ước chừng có thể chia làm trước bộ phận, phần eo, chân."

"Trong đó mềm nhất một tổ phân bố tại phần eo, tốt nhất nấu nướng phương thức vì nướng, đồ nướng cùng xào, theo thứ tự là móng bộ phận bò bít tết, đuôi bò tâm, đuôi bò bên trong thịt, ngư sườn sắp xếp "

"Tổ thứ hai so tổ thứ nhất lão, phân bố tại chân cùng phần eo dính liền vị trí, tốt nhất nấu nướng phương thức vì đốt, rau quả muộn thịt, theo thứ tự là trước móng thịt, ngư bắp đuôi sắp xếp "

"Tổ thứ ba già nhất, phân bố tại ngư trước bộ phận vai cái cổ phần bụng cùng dưới đuôi bộ phận, tốt nhất nấu nướng phương thức có đốt, muộn, cách thức tiêu chuẩn thịt hầm nồi lẩu, theo thứ tự là bắp chân khối cơ thịt, ngư vai thịt "

"Ba tổ trong thịt mềm nhất thịt, chính là ngư thịt sườn, cũng gọi eo bên trong thịt, bởi vì lượng vận động ít, vì lẽ đó bên trong chất non mà mềm nhũn, nhưng mỗi con trâu chỉ có một cái, vì lẽ đó vật hiếm là quý."

"Chờ một lúc bản tăng liền chuẩn bị cầm ngư thịt sườn đến sắc bò-bít-tết."

Tại Đường Tăng vì khán giả giới thiệu thịt bò cùng với tốt nhất nấu nướng phương pháp lúc, tại đêm khuya chỉ có thể ăn mì tôm ước ao ghen tị khán giả, toàn bộ cũng nhìn không được bắt đầu đối Đường Tăng.

Ta vốn phiền nhân đưa tặng cho Đường Tăng một cái ngọc tịnh bình cũng nhấn lại nói: "Trưởng lão người thấy à, cái này là ta nguyên bản định khen thưởng tiền trình tiền, ấy a, người nhìn, xoẹt một tiếng, không có."

Vàng lương lê roi đưa tặng cho Đường Tăng một vụn cây lông khi cũng nhấn lại nói: "Người tán tài bảo tượng không, ta muốn bắt số tiền này đi ăn cơm."

Dẫn chương trình nói dễ nghe, nhưng người cắt đến động sao? Người sắc đến quen biết sao? Người cần đến động sao?

Tha thứ ta nói thẳng, không có Đại Thánh người không phải chết đói liền là bị yêu quái ăn.

Cảm nhận được khán giả phản hận, Đường Tăng lại là cười, "Người đừng nói, bản tăng hiện tại thật đúng là cần đến động, cắt đến động "

Nói đến cắt lúc, Đường Tăng sắc mặt biến hóa, ngữ khí trở nên xúc động phần nộ lên: "Nói đến vừa rồi bản tăng mới cần xuống một ngum hùng chương thịt, còn không có từng ra cái mùi vị đến, Quan Âm liền cho bản tăng lập tức một cái gọi hùng lực kỹ năng, để bản tăng lực tay phóng đại "

Lời còn chưa nói hết, Đường Tăng liền bắt đầu liên miên thờ dài, đầy trong đầu cũng là khối kia bị Tôn Ngộ Không ăn hết hùng chương thịt.

Tại Đường Tăng than thở lúc, khán giả cũng cảm thấy không nói gì.

Luôn cảm giác giao hợp, hùng lực cái này hai kỹ năng đều là sinh hoạt kỹ năng a, Quan Âm tuyệt đối là nhìn không được

Quan Âm: Phế vật Đường Tăng, mỗi lần đều để ta ngẫm thao tác, người liền không thể tranh điểm khí, suốt ngày cùng cái cá ướp muối đồng dạng, ta hận không thể bóp chết người!

Tối tối tối, Quan Âm người nói cho ta biết, dẫn chương trình kỹ năng này trừ thái thịt còn có cái gì dùng?

Tối thiểu dẫn chương trình có thể chính mình ăn cơm a, không cần Đại Thánh uy!

Là được! Người sinh ra tối liền sẽ ăn cơm không? Chúng ta đường đường cũng tại tiến bộ có được hay không?

Khán giả mura đạn nội dung, để Đường Tăng trầm mặc thật lâu, yên lặng thờ dài, hần đại khái thật sự là Quan Âm mời đến đầu bếp a

Nhưng cảm khái kết thúc, Đường Tăng lại bận rộn.

Hần trước quay về trong sơn thần miếu, theo trong bao quần áo lấy ra muối, bột hồ tiêu chờ đồ gia vị, đem thả ở ngoài miếu đặc biệt ẩn sĩ bên cạnh, sau đó lại bốn phía đi động, một lát sau theo miếu sơn thần đằng sau tìm tới một khối ước to bằng cái thớt bóng loáng phiến đá, ngồi xổm người xuống đem ôm lấy, nhưng hai tay của hắn mới vừa vịn dấn lên phiến đá, phiến đá liền bị miễn cưỡng nhấc ra hai bức thủ chương án tới.

Kiên cố cục đá cứng giống như là đậu hũ đồng dạng rã rời.

Đường Tăng bỗng nhiên buông tay ra, phiến đá oanh một tiếng nện xuống, hắn đem hai tay rải phẳng trước người, không thể tin vừa đi vừa về dò xét, càng xem càng cao hứng, trên mặt dần dần hiện ra tiểu dung tối.

Tại hảo hảo thưởng thức chính mình hai tay sau một lúc lâu, Đường Tăng vừa rồi lại lần nữa ngồi xổm người xuống, cẩn thận từng li từng tí đem phiến đá ôm vào trong ngực, hắn đi về phía đặc biệt ẩn sĩ lúc, nhìn thấy Tôn Ngộ Không đang ngồi xếp bằng trên đất, ánh mắt vẫn đi theo hắn, hắn thù mới hận cũ

xông lên đầu, lạnh lùng hừ một tiếng, nói: "Đi giúp bản tăng cắt xuống một miếng da gấu, dọn dẹp sạch sẽ."

Tôn Ngộ Không tựa như nhìn không ra Đường Tăng tâm tình, cũng không đáp ứng, chỉ là đứng dậy đi về phía hùng sơn quân, nhặt lên mặt đất sừng trâu đao, theo hùng chưởng đứt gãy nơi khiêu đến da, hướng xuống vạch một cái, cắt xuống một miếng vuông vức da gấu tới.

Cắt xong da sau hấn lại xếp bằng ngồi dưới đất, bắt đầu cho da gấu đi lông.

Đội tất cả chuẩn bị thỏa đáng về sau, Đường Tăng ngồi vào đặc biệt ẩn sĩ bên cạnh, Tôn Ngộ Không cũng đi theo tới đây, thuần thực duỗi ra hai tay, Đường Tăng liếc nhìn hấn một cái, đem to bằng cái thốt hồn đá ôm đến trên tay hấn.

Tôn Ngộ Không hai tay giống như mây đài đồng dạng, vững vững vàng vàng không nhúc nhích.

"Làm nóng, nhưng đừng đem tảng đá cháy hồng."

Đường Tăng sau khi phân phó xong, đem Tôn Ngộ Không bên cạnh thân da gấu nhặt lên, từng vòng từng vòng dây dưa trên tay, về sau vừa rồi nắm sừng trâu đao.

Hấn mặc dù bàn tay khí lực lớn, nhưng làn da nhưng như cũ yếu ớt, cũng không dám trực tiếp đi nắm sắc bén sừng trâu đao.

Cách da gấu nắm chặt sừng trâu đao, Đường Tăng dùng mũi đao chống đỡ đặc biệt ẩn sĩ phần eo, hung hăng gậy lên trên, liền xuất hiện một cái khe, về sau hấn dọc theo khe hở đem da trâu xé ra, lộ ra trong đó tươi non đầy đặn thịt bò.

Sau đó Đường Tăng đầu tiên là cắt xuống một miếng khối eo thịt, đem bày ở trên thân trâu, thẳng đến sau cùng tìm ra thịt sườn cắt lấy, vừa rồi đưa chúng nó từng cái chồng lên, ôm trở về đến Tôn Ngộ Không bên cạnh, từng khối từng khối đặt ở phiến đá bên trên.

Lúc này phiến đá đã nóng hổi.

Thịt bò rơi xuống, xì xì rung động, mỡ bò không ngừng tràn ra, để phiến đá bóng loáng trong suốt.

Tại đem thịt bò cắt kỹ về sau, Đường Tăng theo bên cạnh cầm lấy một khối tổ ong, khe khẽ tách ra nát, dùng sừng trâu đao gậy ra một đạo sườn núi mật, xoát tại thịt bò bên trên, về sau căn cứ nhiệt độ thịt bò quen tốc độ, không ngừng mà trở mật, tiếp tục bôi lên sườn núi mật.

Ngẩn ngời nửa chén trà nhỏ thời gian, thịt bò liền bày biện ra kim hoàng kiều nộn đáng đáp, chất lỏng chảy xuôi tại thạch trên bàn, để cho người ta ăn uống nước miếng.

Tại bò bít tết sắp sấu thành quen lúc, Đường Tăng lại nắm lên một nắm muối một thanh đen bột hồ tiêu tung xuống, hỗn hợp sườn núi mật đều đều bôi lên về sau, nồng đậm mùi thịt bắt đầu tiêu tán đi ra, từng sợi bạch khí quanh quần tại thạch trên bàn, kim hoàng rã rồi thịt bò, để khán giả con mắt đắm đắm.

Đối với cái này bọn hấn chỉ có thể cường ép nói sang chuyện khác, dời đi ánh mắt.

Khi hình giả nướng, khi hình chưng thề, khi hình lò vi ba, lại bàn về Đại Thánh toàn năng!

Đại Thánh thật đúng là phòng bếp trọng yếu tạo thành bộ phận a!

Các người nói trường lão nếu như muốn chết đem độ thân mật lấy tới năm mươi trở xuống, sẽ sẽ không bị như vậy sắc?

Lại nói Đại Thánh có thể không thể làm lò động lực đến dùng a! Ta cảm thấy về sau Đường trường lão có thể làm cái loại xách tay phòng bếp, đầu cắm đều cắm ở Đại Thánh trên người hình ảnh kia quá đẹp không dám nghĩ tới!

Da Vinci vạch quan tài ta đề lại, lão công ủng hộ!

Huygens bóc quan tài mà lên!

Hừ bên trong thi không khỏi nước mắt tuôn đầy mặt: Các người trông thấy sao? Cái này là thật động cơ vĩnh cửu ta không có nói bậy!

Tại khán giả cực kỳ hâm mộ nhìn soi mói, bò bít tết rất nhanh đi đến bảy thành quen.

Đường Tăng đây mới gọi là Tôn Ngộ Không tán đi nhiệt độ cao.

Lấy trâu rừng tinh đặc biệt ẩn sĩ vì nguyên vật liệu bảy thành quen bò bít tết, tại bôi lên bên trên hồ tiêu sườn núi mật về sau, bày biện ra xốp giòn màu vàng kim nhạt, bò bít tết bên trên không mang theo tơ máu, tính chất mềm dai non, văng dầu đều đều phân bố, nước nồng vị dày, giống như có thể xuyên thấu qua màn hình, bay vào tất cả người xem trong mũi.

Tại bò bít tết kéo hào về sau, Đường Tăng cũng không nói cho Tôn Ngộ Không, trực tiếp dùng sừng trâu đao đem thịt sườn sắc đi ra khỏi kia bò-bít-tết cắm đi.

Tôn Ngộ Không sau khi nhìn thấy dùng tay trái nâng phiến đá, tay phải không chút do dự ngả vào phiến đá bên trên bắt bò bít tết, Đường Tăng gấp thò một hơi dài nhẹ nhõm, cũng không dám đem bò bít tết đặt ở phiến đá bên trên cắt nát ăn, mà là trực tiếp dùng sừng trâu đao đưa tới bên miệng, hể miệng

đi cắn.

Bò bít tết cửa vào, giòn non xốp giòn hương thơm, mập mà không ngán, nhấm nuốt thời điểm, miệng đầy chảy mỡ, hương thơm non nồng đậm, để Đường Tăng kém chút đem đầu lưỡi đều nuốt vào.

Mà hần mới vừa vận đem một ngụm bò bít tết nuốt vào, trong đầu lại vang lên Quan Âm âm thanh tới.

"Kiểm tra đo lường đến bò bít tết nơi phát ra tự nửa biến hóa ngu ru yêu, đang tại ngẫu nhiên phân phối kỹ năng."

"Ngẫu nhiên kết thúc, ký chủ thu hoạch được cấp một da trâu kỹ năng."

Quan Âm âm thanh còn chưa rơi xuống, Đường Tăng toàn thân dưới làn da, liền giống như là lửa cháy đồng dạng, có rất nhỏ thiêu đốt cảm giác, để Đường Tăng đau nhức tê lên tiếng.

Dùng sừng trâu đao cắm ở bò bít tết tay phải không khỏi lắc một cái, bò bít tết kém chút lại rơi trên mặt đất.

Gặp tình hình này, Đường Tăng cố nén đau đớn, nhanh chóng đem bò bít tết đặt ở phiến đá bên trên, đem sừng trâu đao ném ở một bên, về sau dùng da gấu đem bò bít tết bao vây lại giấu ở phía sau, đau nhức cau mày, giống như phòng tặc nhìn chăm chăm Tôn Ngộ Không. Tay cơ người sử dụng mời xem

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Ta cái kia liệt đồ, có mắt không trông

Trăng tung tóe tinh hà, đêm dài đằng đẵng.

Thung lũng bên trong bóng cây rã rời, mấy sao đom đóm du dương tới lui, chợt sự thật lại chợt thẳm.

Miêu sơn thần bên cạnh, Đường Tăng đang ngồi xếp bằng mà ngồi, trong ngực ôm chặt da gấu, chau mày, cắn chặt hàm răng, thỉnh thoảng phát ra ngọt ngào đau nhức khàn giọng.

Hần trần trụi bên ngoài làn da, đỏ lên nóng lên, không ngừng có ám trầm trực khí theo ngàn vạn trong lỗ chân lông tràn ra, cổ động quần áo bay phát phối.

Hần ngoài da tựa như đang ngọ nguậy, quấy quanh người vô hình chi khí, lại từ ngàn vạn lỗ chân lông nơi, chảy ngược nhập hần toàn thân, khiến cho toàn thân hần phát nhiệt, tê dại phồng.

Đường Tăng thống khổ dằn dấp, để khán giả sinh lòng lo lắng, nhao nhao gởi đi mưa đạn hỏi thăm, nhưng Đường Tăng lại không rảnh đi nhìn, thùy chung cắn răng cố nén.

Ước chừng nửa chén trà nhỏ thời gian về sau, dưới làn da phồng cảm giác cuối cùng chậm rãi biến mất, hần run rẩy căng cứng thân thể, cũng dần dần trầm tĩnh lại.

Lông mày khe khẽ giãn ra, cũng thở phào một hơi, khí tức hiện lên màu xám tro, thẳng tắp như tiễn, bắn nhanh ra một đoạn lộ trình sau ầm ầm tán loạn, giống như nòng hậu dày đặc sương mù mai.

Phun ra cái này ngụm trực khí về sau, Đường Tăng chợt cảm thấy thần thanh khí sảng, sắc mặt cũng hồng nhuận, để khán giả tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Mà khi da trâu kỹ năng xuất hiện dị tượng sau khi kết thúc, Đường Tăng trước tiên không để ý tới khán giả, mà là bỗng nhiên ngừng đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không.

Lúc này Tôn Ngộ Không đang an tĩnh nhìn qua hần, nóng hổi phiến đá bên trên đừng nói bò bít tết, thịt bò tía đều không có để lại, cái kia song Hòa Nhân Kim Tinh không nhúc nhích, chăm chú nhìn chăm chú, Đường Tăng bị hần thấy hoảng sợ, trong lòng run lên, mang tương trong ngực da gấu mở ra, trực tiếp dùng tay phải đem bò bít tết bắt lại, cảm tới bên miệng từng ngụm từng ngụm gặm cắn.

Bò bít tết cửa vào, hần thậm chí không đi qua nhai từ từ, liền nguyên lành nuốt vào bụng, vừa ăn vừa dùng khoeo mắt liếc qua đi xem Tôn Ngộ Không.

Sợ hấn chớp mà đoạt.

Hai mươi hơi thở đi qua, Đường Tăng cuối cùng đem trọn khối bò bít tết toàn bộ nuốt xuống bụng, lúc này mới buông xuống da gấu, tay phải che bụng, thỏa mãn thở phào.

Đường Tăng lần này phòng cháy phòng trộm phòng Đại Thánh cử động, tất nhiên là để khán giả tâm thương yêu không dứt.

Nhìn ta lão công cái kia tội nghiệp ánh mắt, dẫn chương trình người muốn không vẫn là bị đối đãi.

Trên lầu là mê muội lọc kính sao? Người từ chỗ nào nhìn ra tội nghiệp

Đường trưởng lão người liền phân Đại Thánh một nửa đi, cái này ánh mắt ta chịu không!

Như Lai sắt hoàn đồng nước quả quyết ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu đi!

Gặp khán giả vì Tôn Ngộ Không bệnh vực kẻ yếu, Đường Tăng tâm tình phức tạp, khe khẽ thở dài về sau, cũng không định trả lời bọn hắn, mà là lật lên trên tra mửa đạn.

Khi hắn trông thấy lúc trước khán giả biểu thị lo lắng mửa đạn lúc, cười khẽ một tiếng, nói: "Vừa rồi cảm ơn mọi người quan tâm, bản tăng sở dĩ đau như, là bởi vì ăn xong bò bít tết về sau, lại đạt được một cái gọi da trâu kỹ năng, ảnh hưởng ước chừng là tăng cường làn da trình độ bền bỉ a "

Đang tại Đường Tăng muốn tiếp tục giải thích một chút lúc, khán giả lại chứng nào tật nấy, tiếp tục nhìn có chút há hê mở miệng.

Thần mẹ nó cứng cỏi làn da, Quan Âm người có phải hay không ngại Đường Tăng da mặt không đủ dày?

Vì lẽ đó hiện tại trưởng lão không phải giong da cặn bã a? Da mặt kẻ trộm dày, Đại Thánh dùng sừng trâu cho một chút, nhìn có thể không thể đâm thấu!

Ta là dẫn chương trình mặt, hắn có tâm hoan không quan tâm ta, vẫn còn so sánh ta rắn chắc!

Khán giả phát biểu, để Đường Tăng không ngừng lắc đầu, bắt đầu dĩ im lặng, mà cùng lúc đó, Tôn Ngộ Không vẫn như cũ nhìn không chuyển mắt theo dõi hắn, Đường Tăng nhìn không được nhìn về phía hắn, cùng đối mặt lên.

Một lát sau

Con mắt chua xót Đường Tăng nhận thua, một bên thở dài một bên đem bên cạnh sừng trâu đao nhặt lên, đứng lên đi đến đặc biệt ẩn sĩ bên cạnh, tiếp tục cắt xuống một miếng khối bò bít tết.

"Bản tăng thật sự là thiếu người "

Âm thanh hân dẳng đặc truyền đến Tôn Ngộ Không trong tai.

Độ thân mật +1

"Độ thân mật dâng lên rất sáu mươi điểm, quan hệ đề thăng làm quen biết hơi hột."

Quan Âm âm thanh tại não hải vang vọng, đang cắt thịt Đường Tăng bỗng nhiên dừng lại, chợt cả người run run rẩy tựa như run rẩy lên, phảng phất tại điên cuồng cười, một lát sau, hắn bỗng nhiên ngừng run run, theo sát lấy giống uống xong một rượu vận động đồ uống tựa như, cực nhanh cắt thịt cạo xương, lộ ra kích tình bành trướng, tinh thần phấn chấn.

Đường Tăng giống như điên đại bộ dáng, để tâm khán giả rừng mình, nhưng để lão người xem lại đập bàn cuồng tiếu.

Chúc mừng dẫn chương trình theo cháu trai tấn thăng làm nhi tử, thật đáng mừng, thật đáng mừng!

Ta là manh tân, cái kia, vị nào viễn cổ đại lão có thể nói cho ta biết một chút ba ba là cái gì ngoan?

33 3 Đại Thánh độ thân mật ngay từ đầu liền là sáu mươi, dẫn chương trình muốn chết tự xưng ba ba vì lẽ đó độ thân mật chợt hạ xuống, vừa bù lại

o mửa đêm ngộ đồng o đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Trưởng lão, lại nói với Đại Thánh một câu người là cha của hắn chúng ta nhìn xem?"

Một đêm chi thu đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Nếu như người dám đi lời nói, ta khen thưởng một trăm cái tán tài bảo tượng lấy từ cổ vũ, nếu như người có thể còn sống sót, ta lại khen thưởng một ngàn cái."

Miệng tiện nhất thời thoải mái, xoát phân hòa táng tràng!

Nhìn ra trưởng lão sắp đắc ý vênh vào, khẩu xuất cuồng ngôn, nhiều ngày cố gắng hủy hoại chỉ trong chớp lát!

Khán giả mura đạn, để Đường Tăng hồi tưởng lại miệng tiện vô địch đã từng, nhin không được thật dài thở dài.

Đem thịt bò cắt hạo về sau, Đường Tăng phục lại đưa nó môn từng khối phóng tới nóng hổi phiến đá bên trên, giúp Tôn Ngộ Không sắc lên bò bít tết đến, nhưng chính hần lại không ăn, đào cũng không phải hần không muốn ăn, mà là không thể ăn, bởi vì ngưu yếu dù sao cũng là tu luyện có thành tựu yêu quái, trong thân thể ẩn chứa thiên địa tinh hoa, hần ăn một khối liền chống không được, không giống Tôn Ngộ Không có cái không đầy tựa như dạ dày.

Hần toàn tâm toàn ý bò bít tết rán, Tôn Ngộ Không ai đến cũng không có cự tuyệt, nhanh chóng nuốt chửng, rất nhanh liền đem eo thịt ăn xong.

Về sau Đường Tăng lại đem ngưu lười, roi trâu, đuôi trâu lấy hần nấu nướng phương thức, tất cả đều làm ra cho Tôn Ngộ Không ăn, hai người tề tâm hợp lực phía dưới, ngăn ngừa nửa giờ, nghiêm chỉnh đầu không sai biệt lắm liền bị ăn sạch, thẳng đến Đường Tăng bị tăng phúc hậu thân thể bị mệt mỏi chỉ phát run, mới không thể không dừng lại.

Nhưng Tôn Ngộ Không vẫn như cũ một bộ vẫn chưa thỏa mãn bộ dáng.

Đường Tăng thấy thế một mặt bất đắc dĩ, nhưng trong lòng có chút cao hứng, dù sao Tôn Ngộ Không là hần từ nhỏ đến lớn anh hùng, chính mình trừ nghệ có thể bị thần tượng tán thành, hần có thể nào không vui.

Tại đình chỉ nấu nướng về sau, Đường Tăng gấp một cái, mỗi một quay đầu mặt hướng màn ảnh, đối người xem nói: "Chư vị, lần này trực tiếp thời gian quá dài dằng dặc, bản tăng hiện tại vừa mệt lại buồn ngủ, tin tưởng mọi người cũng thế, cho nên, chúng ta đều đi ngủ đi, ngày mai gặp lại."

Đường Tăng lời còn chưa dứt, trực tiếp ở giữa liền sôi trào lên.

Dẫn chương trình làm sao nhanh như vậy lại phải đóng

Dẫn chương trình! Dẫn chương trình đêm nay lưu lại a! Xem ở ta tu tiên cùng người phân thượng!

Dẫn chương trình ta khóa đều không lên, liền nằm phòng y tế nhìn người trực tiếp đâu a! Người không thể đóng a dẫn chương trình!

Trên lầu chờ ta một chút, ta đi học trang bụng ăn hồng, tại nhà vệ sinh ngồi xổm đến chân đều không phải mình! Có người có thể dìu ta lên sao?

Mặc dù khán giả vạn không tha, nhưng Đường Tăng vẫn làm cho Quan Âm đem trực tiếp đóng lại, cùng Tôn Ngộ Không nói một tiếng về sau, trở lại trong sơn thần miếu, đem da hổ trải ra trên mặt đất, ngã đầu liền ngủ.

Tại Đường Tăng ngủ về sau, Tôn Ngộ Không lặng yên không một tiếng động trở lại miếu sơn thần, song chân vừa đạp liền văng vẳng ngồi vào trên cửa, hai chân một dưng mắt nhắm lại, cũng từ từ thiếp đi.

Làm Tôn Ngộ Không cùng Đường Tăng hai người nhập mộng lúc, trên Địa Cầu, mới vừa từ trực tiếp ở giữa lui ra ngoài mười vạn tên khán giả, cơ hồ tất cả đều trần trọc, hưng phấn khó ngủ, nhin không được đồ bộ microblogging, Wechat, thiên nhai, biết hồ, QQ những này xã giao bình đài, đem một ngày một đêm qua mới lạ kiến thức, rộng rãi mà báo cho.

Xuyên Việt Tây Du! Nội dung cốt truyện trước mắt đến song xiên lĩnh, muốn thu hình lại tư tin ta +++++

Là Tề Thiên Đại Thánh, không phải Đấu Chiến Thắng Phật!

Nghe nói cái này là thật xuyên qua, cặp gấp than lưu sự thật!

Không nào tàn, không thánh mẫu, không có loạn mở bàn tay vàng, không có bá khí bắn ra bốn phía cúi đầu liền bái, tất cả bằng bản tâm, sát phạt quả đoán có, từ bị cứu rồi cũng có, cho người trực tiếp một lần không giống nhau tây du lịch, đạo hữu mau tới nhập vũng hồ!

Phật có ngàn ngàn vạn vạn cái, nhưng Tề Thiên Đại Thánh chỉ có một cái!

Mười vạn người lực lượng là khổng lồ, cho dù chỉ là một người một lần lục soát, một người một tám thiếp mời, vẫn như cũ trong khoảng thời gian ngắn, để tây du lịch trực tiếp ở giữa xông lên thời gian thực nhiệt lục soát, cho dù tại đêm khuya vẫn liên tục tăng lên, trở thành hiện tượng cấp điểm nóng, tất cả lưới lớn đồ tiết mục ngắn tay tin tức truyền thông nhao nhao đăng lại.

Vô luận thật giả, tây du lịch trực tiếp ở giữa tính triệt để hòa, mà cái này vền vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu.

Làm vừa rạng sáng ngày thứ hai, rộng rãi đám dân mạng theo trong lúc ngủ mơ khi tỉnh lại, trên điện thoại di động các loại APP, Wechat bằng hữu vòng tròn, microblogging trang đầu, lời cuốn, cơ hồ tất cả đều tại đây đưa nghị luận việc này, để bọn hần nhin không được hiếu kỳ đi chú ý.

Từng màn siêu thanh hình ảnh, một cái lại một cái lời thề son sắt cam đoan, để bọn hần lòng hiếu kỳ tăng vọt, nhao nhao bay lên tiến vào tây du lịch trực tiếp ở giữa đi tìm tòi thật giả suy nghĩ.

Mà khi rộng rãi đám dân mạng vì chuyện này chấn động theo lúc, Cửu Châu vô đạo trong đám, một cái đề rất nhiều người tập võ kích động ID nổi lên.

Tôn Cảnh Nhân: "Chư vị đồng đạo được chứ? Hôm qua ta may mắn tiến vào trực tiếp ở giữa quan sát diễn võ, như thế nào cũng không nghĩ đến, ta cái kia liệt đồ có mắt không trông a!"

"Tôn tiên sinh ngài khỏe chứ, làm sao? Chẳng lẽ bị người lừa gạt?"

Tôn Cảnh Nhân: "Xác thực, bị ta cái kia nghịch đồ lừa gạt! Ta như thế nào cũng không nghĩ đến, cái này nghịch đồ lại chây lười đến tận đây, ngay cả lục địa thần tiên đều biết không thể! Nói cái kia diễn võ người là võ đạo tông sư, đây không phải mở to mắt nói lời bịa đặt sao?"

"Lục địa thần tiên? Tôn tiên sinh ngài là nói Kim Cương Bất Phôi cảnh giới? !"

Tôn Cảnh Nhân: "Không sai! Kim Cương Bất Phôi độ cao tay trực tiếp diễn võ, cơ hội mất đi là không trở lại, lần sau trực tiếp mọi người nhất định phải chen vào a, đối bọn người tập võ có chỗ trợ giúp lớn!"

Sa Trung Tuyền: "Sư phó người rõ ràng không có cùng ta nói qua đệ ngũ cảnh ta ủy khuất "

Tôn Cảnh Nhân: "Người ủy khuất cái rắm! Nghịch đồ! Nếu như người hôm nay chen không tiến vào trực tiếp ở giữa, vì sư đã đem người trực xuất sư môn!"

" "

Cửu Châu võ đạo quần nổi lên lặn xuống nước các thành viên, nhìn thấy Tôn Cảnh Nhân Sa Trung Tuyền sư đồ đối thoại, bất thành linh lý giải Tôn Cảnh Nhân vị này võ học đại sư, vì sao vừa rồi giọng điệu cùng đánh quảng cáo đồng dạng.

Lão nhân này tâm tư thâm trầm a!

Nhưng vô luận như thế nào, Tôn Cảnh Nhân với tư cách võ học đại sư, giang hồ địa vị hiển hách, nói chuyện phân lượng mười phần, Wechat quần cũng coi như là công cộng trường hợp, hần lời nói rất nhanh liền do này lưu truyền mà ra, bị rộng rãi người tập võ biết được, đều khiếp sợ không thôi.

Không chỉ như vậy.

Tôn Cảnh Nhân bản thân võ học đại sư vòng xã giao, cũng đang điên cuồng đàm luận việc này, dần dần, tin tức này bị một chút tiềm tu cảnh giới cao Võ Giả biết được, nhắc lên một cái khác đột sổng to.

CONVERT BY ๔Thanh ๔Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Xoắn ốc phi thăng thoán thiên hầu

Thiên dần dần bày ra.

Vàng óng ánh nắng xuyên qua như sa tầng mây, xuyên thấu qua cửa sổ, khe vuốt tại Đường Tăng trên gương mặt, vừa ấm lại nhột, để hần theo trong lúc ngủ mơ tỉnh lại.

Mở mắt ra sau hần tiên triều ngoài cửa sổ đi, Tôn Ngộ Không vẫn nhắm mắt ngồi ở kia.

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không, Đường Tăng khe khẽ cười một tiếng, theo da hổ ngồi dậy, lười biếng duỗi duỗi cánh tay, đứng lên mấy bước đi ra miếu sơn thần.

Hơi mỏng sương mù, mỏng lung trên không trung.

Chim bay từ nơi không xa bay qua, lúu rúu một trận huyền não, sáng sớm mát mẻ phong, đánh lấy xoáy mà hướng hần thổi tới.

"Hoàn mỹ."

Đường Tăng nhắm mắt hít sâu một hơi, quay người trở lại trong sơn thần miếu, theo bạch mã bên cạnh thân trong bao quần áo lấy ra ấm nước, đơn giản rửa mặt một phen về sau, ngồi tại trước miếu bậc thang, đem trực tiếp hệ thống kêu gọi mà ra.

Giao diện ảo hiện lên hiện tại trước mắt, Đường Tăng điểm thuận thực kích mấy cái, mệnh danh văn tự khung liền nổi lên.

"Anh hùng đã hổ Tôn Ngộ Không!"

Làm trực tiếp ở giữa mệnh danh thành công một khắc này, mười vạn tên người xem cơ hồ là chớp mắt tràn vào, không đợi Đường Tăng biểu tình biến hóa, một đám xúc tu quái đã phát ra mưa đạn.

Ta ta ta, ta vậy mà tiến đến! Phát hiện thân thế giới biểu lộ. jpg

Ha ha ha, đệ nhất vạn, ta đằng sau cũng là cá ướp muối!

Tiến vào trực tiếp ở giữa cũng cần động tĩnh lớn như vậy? Một đám cá ướp muối, nhìn ta rồi khỏi lại đi vào!

Lần thứ nhất nhắc nhở nhân viên đã đủ, lại điểm một chút ta vậy mà tiến đến, vị nào đại ngốc khụ khụ đại huynh đệ lui ra ngoài ta ở đây ngó ý cảm ơn!

Phốc, thật là có người biểu diễn rồi khỏi?

Cầu lúc này vị nhân huynh kia bóng ma tâm lý diện tích

Khán giả mưa đạn đối thoại, để Đường Tăng nhìn không được cười ra tiếng.

"Tâm lớn bao nhiêu, bóng tối liền lớn bấy nhiêu."

Đang cười xong về sau, Đường Tăng hơi hơi thu liễm, mặt hướng màn ảnh, chào hỏi: "Chư vị mới cũ người xem mọi người sớm, hôm nay bản tăng muốn dẫn Đại Thánh đi Song Xoa Linh xét nhà, tại trước khi đi đâu, bản tăng lại muốn cho Đại Thánh lên cái cấp."

"Nhiều thiệt thòi mọi người hậu ái, từ hôm qua đến hôm qua hai ngày một đêm bên trong, khen thưởng kim ngạch cùng hiệu quả bình luận cộng lại, bản tăng chung hối đoái ra 2,567 điểm điểm công đức."

"Mặc dù vẫn như cũ chỉ có thể mua sắm cấp thấp nhất thần thông, nhưng so sánh với lúc ban đầu, đã thêm ra rất nhiều có thể chọn hạng."

Tại cùng khán giả lúc nói chuyện, Đường Tăng gọi ra hối đoái chủ bảng, lần này hẳn không chút do dự liền điểm tuyển tiến vào thần thông lần giao diện.

Bởi vì khai quang sau chín hoàn tích trượng, có kèm theo không sợ thuộc tính, Minh Vương trấn ngực hiệu quả, hẳn mặc dù không rõ ràng cụ thể công năng, nhưng nghĩ đến với tư cách một thanh phật bảo, sẽ không dễ dàng như vậy dễ gãy, vì lẽ đó trước tiên chịu đựng dùng đến.

Tiến vào thần thông giao diện về sau, Đường Tăng bắt đầu xem

"Tri Thi Thức Địa, Thấu Thạch Sinh Quang, Tự Thú Điều Cầm, Nhưong Tai Giải Ách, Ký Trọng Đoạn Lưu, Huyền Ti Chấn Mạch "

Xem xét tỉ mỉ về sau, Đường Tăng phát hiện cấp thấp thần thông, cơ hồ đều xuất từ bảy mươi hai biến, giá cả mặc dù tiện nghi, nhưng với trước mắt mà nói tác dụng không lớn.

Hắn cần Tôn Ngộ Không có khá mạnh năng lực chiến đấu.

Cần biết Song Xoa Linh hổ hùng ngư ba yêu về sau, tiếp theo uy hiếp chính là Xà Bàn Sơn Ứng Sầu Giản Tiểu Bạch Long, đây chính là Tây Hải long cung Tam Thái tử, mặc dù nhân xúc phạm luật trời, bị Ngọc Đế biếm phạt hạ giới, nhưng hẳn dù sao cũng là đầu rồng, quý biết rõ hẳn hiện tại tu vi bao nhiêu, bị khốn ở Ứng Sầu Giản về sau, tính cách lại phát sinh như thế nào chuyển biến.

Có tính nét cao lạnh lùng Tôn Ngộ Không với tư cách vết xe đổ, Đường Tăng không dám chút nào khinh thường đầu này vốn nên là hắn tọa kỵ Tiểu Bạch Long.

Đây cũng không phải là tiểu thuyết trong TV tây du lịch thế giới.

Tại nghiêm túc xem lúc, một cái lạ lẫm lại quen thuộc danh tự đập vào mi mắt.

"Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết (tàng thứ nhất)."

Hắn hơi sững sờ, hơi suy nghĩ một chút về sau, bất thành linh ngạc nhiên mừng rỡ quay đầu mặt hướng màn ảnh, nói: "Chắc hẳn tất cả người xem đều đối Đại Thánh rất quen thuộc, hẳn am hiểu bảy mươi hai biến, có thể pháp thiên tượng địa, có thân ngoại hóa thân, một cái bỏ nhào cách xa vạn dặm, nhưng những này cũng chỉ là hắn thần thông mà thôi, mọi người biết rõ hắn tu luyện thế nào ra pháp lực sao?"

Đường Tăng nói xong câu đó ngừng lại, cũng không cho khán giả giải thích cơ hội, tự hỏi tự trả lời nói: "Chèo chống hẳn thi triển thần thông pháp lực, nhưng thật ra là từ Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết tu luyện mà ra."

"Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết, chính là từ Linh Thai Phương Thốn Sơn, Tà Nguyệt Tam Tinh Động Bồ Đề Lão Tổ truyền xuống gốc rễ căn công pháp, là cô động tinh khí, tu thành pháp lực dưỡng thành kim đan căn bản."

"Nó có thể thông suốt pháp tính, đến căn nguyên, rót thần thể, tu thành Thiên Tiên, khiến người cùng trời đồng thọ, thủy hỏa đã tể, bách bệnh không sinh,

nhảy ra luân hồi, vạn kiếp bất lão trường sinh, chính là đoạt thiên địa chi tạo hóa, xâm nhập nguyệt chi huyền cơ, đan thành về sau, quỷ thần khó chứa."

Khán giả đang nghe Đường Tăng nói ra Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết tinh yếu lúc, trong lòng trong nháy mắt đẩy lên hùng lực tu tiên chi hòa.

Nói dễ nghe như vậy, ngược lại là niệm khẩu quyết a, chúng ta đã chuẩn bị kỹ càng ghi bút ký!

Người tuyệt đối đừng lại nói với chúng ta cái gì người cũng sẽ không, người cũng nói rõ ràng như vậy người có thể sẽ không?

Cát cát đáp đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Đừng nói nhảm, hạ hoa quả khô!"

Bay tâm tựa như mũi tên đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Nói nhiều như vậy, có phải hay không như, đúng hay không?"

Cảnh xuân tươi đẹp cánh không sai đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Đủ không, không đủ còn có!"

Trực tiếp trong phòng bất thành linh phiêu khởi kéké xù khen thưởng, để Đường Tăng không khỏi nâng trán, hẳn chú ý tới mỗi lần chỉ cần vừa nhắc tới tu tiên, đám thổ hào liền vô cùng điên cuồng, nhưng hiện thực phi thường tàn khốc, chính hẳn đều tu không tiên, huống chi bọn hắn?

Khe khẽ thở dài về sau, Đường Tăng tốn hao hai ngàn năm trăm công đức, đem Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết (tàng thứ nhất) mua xuống, sau đó điếm kích sử dụng, ngay sau đó hắn bỗng nhiên đứng lên, không kịp chờ đợi quay người chạy vào trong sơn thần miếu.

Chỉ gặp vừa rồi còn đang ngủ Tôn Ngộ Không, đã bình ổn ngồi xếp bằng với trên cửa, ngũ tâm triều thiên, lão tăng nhập định một.

Tại trước người hắn rộng lớn giữa thiên địa, từng tia từng sợi như sương như ảo khí lưu, đang chậm rãi hướng về phía hắn ngưng tụ mà đi.

Phong dần dần lên, khí lưu dần dần dày, tựa như cuộn trào mãnh liệt phong ba, tại thiên địa tứ phương kịch liệt cuộn cuộn, chậm rãi tụ thành thực chất.

Đường Tăng thấy thế vội vàng lại chạy ra miếu sơn thần, chuyển hướng miếu sơn thần khía cạnh, ngẩng đầu nhìn về phía trên cửa Tôn Ngộ Không, màu đỏ chói mắt áo cà sa không gió mà bay, bay phát phối, hẳn lạnh lùng khuôn mặt, thon dài ngón tay, hình như có kim loại cảm nhận, hơi hơi phản quang.

Khí lưu rất nhanh liền ngưng tụ thành thực chất, hiện lên bày ra bạc vẽ, tựa như đao kiếm mũi nhọn đồng dạng trắng xóa, trên không trung xuyên tới xuyên lui.

Đang lúc khí lưu phun trào thời điểm, Đường Tăng thân thể khe khẽ chấn động, trong đầu đã bị quán thấu nhập một chút liên quan tới Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết ký ức, nhưng vẫn như cũ không liên quan đến phương pháp tu hành, để hắn thất lạc vô cùng.

Đem ký ức chỉnh lý xong về sau, Đường Tăng lại nhìn những cái kia khí lưu, đã biết được nó danh tự.

"Kim khí."

Tôn Ngộ Không ngũ hành thuộc tính kim, lại tên Tâm Viên, Kim Công, lấy Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết tu luyện ra pháp lực, chính là kim khí.

Kim khí như đao tựa như mũi tên, trên không trung nhanh chóng bắn nhanh mấy cái vừa đi vừa về về sau, đâm vào Tôn Ngộ Không trong cơ thể.

Tại kim khí nhập thể một khắc này, Tôn Ngộ Không trong cơ thể giống như nhắc lên thao thiên cự lãng, âm thanh tiếng nổ, trong tiếng nổ, lại có kim thiết giao kích tranh minh, càng nương theo từng đạo từng đạo trầm thấp tiếng nổ đùng đoàng.

Tiếng nổ đùng đoàng mỗi một lần vang lên, Tôn Ngộ Không tinh khí thần liền sung mãn một phần, khí tức liền bên trên tăng một phần, làn da tầng ngoài kim loại cảm nhận liền thâm trầm một phần, hẳn quanh người xuyên thẳng qua lưu chuyển kim khí, cũng liền càng nhiều một phần.

Hình như có bình cảnh cửa ải bị kỳ trùng phá.

Ầm ầm! Leng keng!

Tiếng nổ lớn rung động ầm ầm, bên tai không dứt.

Tôn Ngộ Không khí tức lên như điều gặp gió, khí thế tráng như sơn hà, bị vùi rỗng đồng dạng kim khí bao phủ, thanh thế dọa người.

Khán giả thấy tình cảnh này, đều cũng nhin không được rung động.

Thiên lỗ, Đại Thánh cuối cùng thoát ly võ đạo đi vào tiên đạo, ta đã tu tiên pháp lực vô biên!

Phong ấn giải trừ bên trong, điểm nộ khí đạt đến đỉnh điểm! Tôn Ngộ Không tiến vào trạng thái bùng nổ, thần trang gia thân, Kim Cô Bồng vào chỗ! Không phải nhân viên chiến đấu xin lập tức rút lui chiến trường, vị này lập tức liền muốn trang bức!

Đại Thánh, người cuối cùng trở về

Trông thấy vị này Đại Thánh, ta đột nhiên cảm thấy nếu như Đại Thánh trở về muốn đập phản tiếp theo, bên trong Tôn Ngộ Không nhất định cũng không cần mang siết chặt, không cần hướng về phía tiên phật khuất phục, ta không hy vọng ba ngàn đại phật bên trong nhiều một cái có cũng được mà không có cũng không sao đâu khi, lại làm cho giữa thiên địa ít một cái một bầu nhiệt huyết dám dừ thiên tề Đại Thánh!

Phong cách vẽ đột biến! Bất thành linh phiến tinh bất quá trên lầu tiếp tục phiến, đừng có ngừng!

Tại khán giả trong lòng kinh đào hải lãng thời điểm, Đường Tăng cũng thần sắc kinh ngạc nhìn nhìn về phía Tôn Ngộ Không, khe khẽ ní non: "Đại Thánh a"

Ước chừng một nén nhang sau.

Nồng đậm kim khí đang chậm rãi tiêu tán, Tôn Ngộ Không trong cơ thể tiếng phá hủy, cũng thời gian dần qua giảm bớt, cho đến không còn âm thanh nữa vang lên, kim khí triệt để tiêu tán về sau, tất cả bình tĩnh lại, Tôn Ngộ Không mở to mắt, một sợi tinh quang bắn ra, thoáng qua tức thì.

Khán giả gặp Tôn Ngộ Không tu luyện kết thúc, tất cả đều hưng phấn không thôi.

Đại Thánh hiện tại có hay không có thể xoắn ốc phi thăng thoát thiên hầu?

Lên trời xuống đất, không chỗ không thể, Ngộ Không lão tiên, pháp lực vô biên!

Đại Thánh cuối cùng chính thức đi trên trời lại Tề Thiên Đại Thánh đường!

Khán giả mưa đạn theo Đường Tăng trước mắt hiện lên, nhưng hần lại giống như không nhìn thấy đồng dạng, chỉ là nhìn không chuyển mắt nhìn về phía Tôn Ngộ Không.

Lúc này Tôn Ngộ Không lại nhắm mắt lại, nguyên bản ngồi xếp bằng tư thế ngồi cũng đã cải biến, hần lưng tựa khung cửa sổ, chân trái khoác lên cạnh ngoài, chân phải giẫm tại trên cửa, tay phải gối lên đầu gối, trán đầu gối ở tay phải, cúi đầu xuống, nhìn không ra biểu lộ.

Đường Tăng lẳng lặng mà nhìn xem hần, trong lòng có chút đáng chất.

Theo lý thuyết Tôn Ngộ Không tu thành Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết tầng thứ nhất, tâm tính phải rất khá mới đúng, thế nhưng là chẳng biết tại sao, Đường Tăng lại là theo Tôn Ngộ Không trên người, cảm nhận được bị thương

Không chỉ là hần, trực tiếp thời gian khán giả, cũng phát giác bầu không khí không đúng lắm.

Chờ chút? Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết, Đại Thánh cái này là muốn đến Bò Đề à?

Đại Thánh quần lão già này làm gì? Nguyên tác bên trong trừ Đường Tăng bên ngoài ghét nhất không có cái thứ hai! Đại Thánh bị Ngũ Hành Sơn ép năm trăm năm, lão già này làm qua cái gì?

Ta lại cảm thấy Bò Đề tổ sư bo bo giữ mình rất tốt, các ngươi cũng không nhìn một chút hầu tử xông bao lớn họa!

Ngươi lại bởi vì nhi tử gặp rắc rối liền chẳng quan tâm đoạn tuyệt quan hệ sao? Vậy ngươi không là tốt rồi bồng bồng? Ngươi khi còn bé không có xông qua họa?

Thế nhưng là Bò Đề cũng không phải hầu tử cha nói như vậy lên ngược lại là dẫn chương trình cảm hầu tử làm con trai a?

Chính khí phân ngưng trọng trực tiếp ở giữa, ở đây đầu mưa đạn sau khi xuất hiện, phong cách vẽ đột nhiên thay đổi.

Đáng thương dẫn chương trình, hầu tử hiện tại vẫn quần dẫn chương trình gọi hòa thượng, liên thanh sư phụ đều không kêu lên

Ta lão nhân, ta có thể trả lời ngươi, cái này dẫn chương trình là thật cay gà, ngươi sẽ gọi con nào đó vô dụng sư phó? Từng cái phương diện cũng là thứ cặn bã tình huống dưới?

Như thế ngấm lại dẫn chương trình cũng là đáng thương, nhưng là ai bảo hần cái gì cũng sẽ không đau

Lời nói nói các ngươi cảm thấy, nếu như Bò Đề cùng dẫn chương trình đồng thời rơi vào trong sông, Đại Thánh sẽ trước tiên cứu người nào?

Trên lầu có phải hay không ngốc? Dám để cho Bò Đề cùng Đường Tăng rơi vào trong sông, khẳng định trước tiên cứu Hà Bá a!

CONVERT BY ๔Thanh ๔Phong ||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Chương 34: Người phạt ở nơi nào

Đồng phương dần dần bạch, kim hoàng sắc mây khối rải tại thiên không.

Thung lũng bên trong, sương mù dần dần lui bước.

Miếu sơn thần bên cạnh, Đường Tăng ngửa đầu, lẳng lặng nhìn về phía Tôn Ngộ Không, đồng thời đem khăn giả mưa đạn cát vào đáy mắt, tâm tình có chút phức tạp.

"Hắn lúc nào mới có thể gọi bản tăng sư phụ đâu "

Đường Tăng cảm khái rất nhiều.

Mà đang lúc hắn thất thần thời khắc, Tôn Ngộ Không đột nhiên theo trên cửa nhảy xuống, hướng về phía hắn đi tới, nói: "Đi thôi, cái kia Hồ Yêu nên cùng bọn hắn đoàn tụ."

"Cái gì?"

Đường Tăng sau khi nghe đầu tiên là sững sờ, chợt cuồng gật đầu, nói: "Đứng đứng, người một nhà nhất trọng yếu liền là chỉnh chỉnh tề tề."

Tôn Ngộ Không cùng Đường Tăng ngắn gọn đối thoại, để nguyên bản thương cảm phong cách vẽ đột biến, đánh khán giả một cái trở tay không kịp.

Chết hầu tử Xú hòa thượng, các người mau đưa ta cảm động trả lại cho ta a uy!

Cái này kịch bản không theo sáo lộ đến a! Nói xong cha ruột bỏ dượng các loại tê bức, sau đó kéo ra ngàn tám trăm vạn chữ khổ tình nội tình âm mưu đây!

Bồ Đề quả nhiên không phải thật sự sư phụ, nhắc lên ăn lập tức liền quên bég đi!

Nếu có người hỏi ta cao lạnh lùng nam thần cùng ăn hàng khoảng cách, ta sẽ rất nghiêm túc trả lời: Một món ăn!

Khán giả điên cuồng nhỏ nước bọt, để Đường Tăng tâm tình tăng trở lại chút.

Hắn mặc dù nhận thức Tôn Ngộ Không muộn, hơn nữa bản thân là tay không trói yêu chi lực chiến năm cận bã, nhưng hắn có thần cấp trừ nghệ nơi tay, vì lẽ đó hắn tin tưởng một ngày kia, nhất định có thể làm cho Tôn Ngộ Không gọi sư phụ hắn.

Đang khi nói chuyện, Tôn Ngộ Không theo Đường Tăng bên cạnh lướt qua người, Đường Tăng vội vàng xoay người đuổi theo.

Chờ hai người rẽ một cái trở lại cửa chính lúc, Đường Tăng nhìn thấy nằm ngang trên mặt đất đặc biệt ảm sẫm, hùng sơn quân hai yêu, cái trước tối hôm qua liền bị ăn đến chỉ còn lại có da trâu, mà cái sau lại chỉ bị cắt lấy bốn chưởng lột chút da, bởi vậy toàn thân huyết nhục vẫn như cũ căng đầy sung mãn.

Đường Tăng cũng không phải có ý lăng phí nguyên liệu nấu ăn, thật sự là trừ hùng chưởng bên ngoài, hắn cũng không biết rõ nên như thế nào cảm hùng những bộ vị khác đến nấu đồ ăn.

Hắn suy tư một lát sau có quyết định, Tôn Ngộ Không lúc này sắp bước vào cửa miếu, Đường Tăng vội vàng gọi hắn lại: "Đại Thánh, cái này thịt tươi mặc dù mùi vị kém chút, nhưng cũng không thể lãng phí, người đem bọn hắn đánh thành cục thịt đi, đợi về sau tìm cái nhân loại thành trấn mua chén ngon bốn mươi lấy ra nấu canh uống."

Tôn Ngộ Không nghe vậy bỗng nhiên dừng chân lại, gật gật đầu sau đi vào miếu bên trong, rất nhanh liền trái tay nắm lấy sừng trâu đao, tay phải mang theo tích trượng đi tới.

Đường Tăng thì là vượt qua hắn, từng bước mà lên trở lại miếu sơn thần, đem cửa hàng tại mặt đất da hổ xếp xong đặt ở trên yên ngựa, sau đó lại từ phán quan tượng nạn bên trên cưỡi xuống cương ngựa, dẫn ngựa đi ra miếu sơn thần.

Đi ra miếu sơn thần lúc, vừa rồi vẫn nằm ngang tại đất hình thể khổng lồ hùng sơn quân, đã chỉ còn lại có một tấm da gấu trải trên mặt đất, nó toàn thân huyết nhục gân cốt bị Tôn Ngộ Không dùng tích trượng đánh thành cục thịt, lại bị kéo thành từng khối thịt gấu phiến bày ở da gấu bên trên.

Về phần đặc biệt ảm sẫm lưu lại huyết nhục gân cốt, đang tại Tôn Ngộ Không trong miệng nhai.

Đường Tăng gấp bất đắc dĩ cười một tiếng, theo trong bao quần áo lấy ra túi, đem thịt gấu phiến chứa vào, lại đem da trâu da gấu chồng lên, treo ở bạch mã bên cạnh thân.

Tất cả chuẩn bị thỏa đáng về sau, Đường Tăng vừa rồi trở mình lên ngựa, nói: "Đi thôi."

Lời nói chưa dứt, Tôn Ngộ Không bước ra bước chân, Đường Tăng theo sát phía sau.

Sau nửa canh giờ, quen thuộc hai người liền lại lần nữa trở lại trong núi đường nhỏ, trở lại lúc ban đầu Tôn Ngộ Không trèo lên thạch nhìn ra xa cự thạch góc rẽ.

Lại tiếp tục hướng phía trước, liền lại đến trước đó bắt đi hùng sơn quân, đặc biệt ân sĩ đất bằng, từ nơi này hướng phương xa nhìn ra xa, đã có thể trông thấy tám dặm bên ngoài, giữa sườn núi bị mê vụ bao phủ thạch xây phòng ốc quần.

Lần này hai người bước chân không ngừng, tiếp tục hướng phía trước hành tẩu, dần dần, đem núi này đầu vượt qua, đi tới Dàn Tướng Quân ba yêu động phủ chân núi.

Ngay tại hai người vừa mới đến chân núi thời điểm, sườn núi huyết vụ tràn ngập bên trong, đột nhiên có tiếng gầm gừ vang lên, chợt Hắc Phong cuộn cuộn phun trào, mang theo cát đá gỗ mục hướng về phía hai người cuốn tới, sau đó nặng nề bước chân rơi xuống đất âm thanh không ngừng vang lên, đem đại địa chấn động để núi đá lăn xuống, hắc vụ những nơi đi qua một mảnh hỗn độn, càn rỡ làm càn, phá tại Đường Tăng trên cánh tay, kim đâm đồng dạng đau đớn.

Tôn Ngộ Không dùng khoeo mắt liếc qua thoáng nhìn về sau, hướng phía trước đứng ra một bước, lạnh thấu xương như đao phong âm thanh lập tức biến mất, giống như Tôn Ngộ Không trước mặt có đạo vô hình bình chương, mặc cho phong lại cấp bách lại liệt, cũng vô pháp vượt Lôi Trì nửa bước.

Hai hơi về sau, Hắc Phong cuối cùng đi tới hai người phụ cận, giống như là tràn ngập thủy khí bóng bị đâm thủng tựa như, ầm ầm tán loạn bạo tạc, gấp gáp cuồng phong thổi lên mặt đất toái thạch cảnh khô, đạn tựa như bay vút hướng về phía bốn phương tám hướng, thật sâu khảm vào đại địa vách đá, lộ ra Hắc Phong bên trong, chừng cao hơn năm mét Dàn Tướng Quân chân dung.

Cao hơn năm mét là khái niệm gì?

Dựa theo Hoa Hạ chế tạo, dài mười bảy mét xe móc cũng mới khoảng bốn mét độ cao, Dàn Tướng Quân thậm chí so xe tải lớn vẫn cao hơn một mảng lớn, đứng ở nơi đó giống như một tòa hình người thành lũy, cao lớn thân ảnh che khuất mặt trời, đem Tôn Ngộ Không cùng Đường Tăng bao phủ tại trong bóng tối.

Hắn toàn thân bộ lông như tua-vít chuẩn bị dựng đứng, móc câu cong tựa như hổ móng so bơi mỡ dao phay càng sáng hơn một phần, hô hấp ở giữa huyết vụ theo hắn trong mũi phun ra, tựa như hai cái cột khói, nó vàng óng mắt to như chuông đồng lộ ra hung quang, miệng to như chậu máu bên trong miệng lưỡi bén nhọn, hung tàn đáng sợ cực kỳ kinh người.

Nhưng trực tiếp trong phòng khán giả nhìn thấy Dàn Tướng Quân, lại giống như nhìn thấy một cái vô hại con mèo đồng dạng, không chỉ có không cảm thấy sợ hãi, một cái hai cái càng là trêu chọc lên.

Bắt đầu phiên giao dịch bắt đầu phiên giao dịch, Dàn Tướng Quân một giây bị vui đập giữa chợ một bồi một chút một, hai giây bị vui đập giữa chợ một bồi hai!

Đội chút nửa hàng phía trước bán ra Đại Thánh đánh hồ HD động tác chậm không che chiếu lại, muốn mua nhanh chóng!

Đổi hán đổi hán, hôm nay ngư bức không thổi, hôm nay bán tin thời sự cũng không truyền bá, liền nhìn Đại Thánh đổi chết cái này Hồ Yêu!

Đặng tin tức tin tức: Đại Thánh thăng cấp đầu tú, nhẹ nhõm sẵn thức ăn mảnh hồ!

Lại là một cái chất mặt tự tin người bệnh, bên trên một con hồ so người vẫn cuồng, nhưng hiện tại da vẫn trên ngựa treo đây.

Bởi vì cách màn hình quan hệ, khán giả không cảm giác được hiện trường áp lực, nhưng Đường Tăng lại có thể.

Làm Dàn Tướng Quân đi tới gần đem mặt trời che khuất lúc, hắn có loại muốn ngạt thở cảm giác, nhịp tim thả chậm, khó mà hô hấp.

"Xú hòa thượng chết hầu tử, dám giết ta hai cái trư phi! Thuộc hạ, vẫn dám ra hiện tại bản tướng quân trước mặt? Tới tới tới, hôm nay nhất định phải đem các người rút gân lột da, ngao thành cốt nhục huyết canh!"

Dàn Tướng Quân ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống hai người, diện mục dữ tợn.

Âm thanh hắn như tiếng sấm, như biển gầm, tầng tầng nhấp nhô, ầm ầm rung động, cơ hồ muốn đem Đường Tăng màng nhĩ đánh rách tả tơi.

Mà chính là lúc này, đứng tại Dàn Tướng Quân trước người Tôn Ngộ Không dưới chân, bỗng nhiên có khí lưu phun trào, mới đầu phong thanh rất chậm, nhưng chỉ là một cái nháy mắt, phong liền bỗng nhiên biến lớn, phát ra trợn trợn gió gào thét, đem mặt đất bùn đất đều gột hai tầng đến, từng sợi kim khí theo Tôn Ngộ Không ngón tay tiêu tán mà ra, dung nhập vào tạt trong gió, tựa như lưỡi dao bị cuốn vào trong đó, khắp nơi bắn ra tán loạn, vút vút rung động.

Nương theo lấy phong thanh kim khí, Tôn Ngộ Không khí thế liên tục tăng lên, thế như thiên quân vạn mã, trùng trùng điệp điệp.

Vừa mới kêu gào lên tiếng Dân Tướng Quân thấy dị tượng này, bỗng nhiên ngừng miệng, trên mặt lộ ra ngưng trọng mà thần sắc khẩn trương, theo sát lấy hần bỗng nhiên quay đầu, lá Hắc Phong liền chặt vật chạy trốn, Hắc Phong như sói tru như ngựa hí, giống như là người tại đại nạn bên trong kêu cứu âm thanh.

"Núi xanh còn đó, nước biển chảy dài, mỗi gia còn có việc, đi trước một bước, chờ sau đó lần gặp lại, Hồ gia gia sẽ làm cho các người quý xuống cầu xin tha thứ!"

Màu đen gió yêu ma như gào thét gầm nhẹ, cuốn lên đầy trời đất vàng, bay vượt qua đi xa.

Dân Tướng Quân ngoan ngoãn âm thanh, cũng nhanh chóng chôn vùi trong gió.

Tốc độ sét đánh không kịp, để Đường Tăng cùng khán giả nghẹn họng nhìn trần trời.

Đường trưởng lão: Lại một đợt nguyên liệu nấu ăn đang tại đợt kích, nhìn đồ đệ của ta dài bốn mươi mét kim bối đại khảm đao, lần này để người chạy trước ba mươi chín mét.

Mẹ nó, thật đúng là chạy?

Phong cách vẽ đột biến, bắt ngờ không kịp đề phòng!

Nguyên liệu nấu ăn người đừng chạy a a, một môi gầy liền không thể ăn!

Dân Tướng Quân: Thật đáng sợ, không được, ta phải chạy, linh lợi!

Dân Tướng Quân mới vừa vận hóa thành Hắc Phong chạy trốn, liền gặp Tôn Ngộ Không thân thể hơi cong, hai chân bỗng nhiên đạp một cái, một đạo âm âm tiếng nổ mạnh về sau, mặt đất hiện ra mạng nhện tựa như dày đặc vết nứt, đạn pháo tựa như bắn ra.

Đang cười gió chạy như điên Dân Tướng Quân chỉ nghe thấy một tiếng trầm trọng bước chân rơi xuống đất âm thanh, theo sát lấy đâm đầu vào lấp kín so kim thiết cứng rắn hơn tường, lực phản chấn để hần đầu rơi máu chảy, hần gào lên thể thăm sau hướng phía trước nhìn lại, chỉ gặp Tôn Ngộ Không đang mặt không biểu tình đứng ở nơi đó, tay phải mang theo chuỗi thiên trượng bị xoay tròn hồ hồ sinh phong.

Máu tươi từ trên trán chảy vào Dân Tướng Quân trong mắt, trên môi, tinh ngọt mùi máu tanh khiến cho hai mắt phấp phồng, mười cái trường đao đồng dạng hồ móng hướng về phía Tôn Ngộ Không vùng đi, mang theo nồng đậm huyết tinh chi khí cùng sát ý, hiện ra lạnh lẽo hàn quang.

Không khí phát ra vù vù xé rách âm thanh, cái này hai móng như là cái kéo hướng về phía Tôn Ngộ Không giáo đi, một khi giáo bên trong tất nhiên có thể đem xoắn thành hai đoạn.

Ngay tại Dân Tướng Quân hướng về phía Tôn Ngộ Không bay nhào mà khi đến, Tôn Ngộ Không trái chân vừa đạp, cả người như đại mãng xoay người, hóa thành gió lốc, trong tay Cửu Hoàn Tích Trượng bị hần hai tay nắm ở, nhanh chóng huy động ở giữa hình như có kim khí tại bắn nhanh, keng keng keng đụng vào Dân Tướng Quân hồ trên vuốt.

Bị gát gao ngọt ngọt kêu gào tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên.

Làm Dân Tướng Quân huy động hai móng bay nhào đến Tôn Ngộ Không trước người lúc, hồ trên vuốt tất cả đều là thật sâu nhàn nhạt khe, hần khuôn mặt vận vệt tựa như dầu gội, trần trụi hận ý không còn che giấu, chỉ gặp hần tay không nhấn một cái, toàn bộ thân thể bay tứ tung mà ra, roi thép đồng dạng đuổi hồ quát hướng Tôn Ngộ Không.

"Ba!"

Một đạo trầm thấp âm bạo thanh vang vọng tứ phương, đuôi hồ chớp mắt đã tới, nhưng lại bị Tôn Ngộ Không thể như thiểm điện nắm trong tay, vang lên chói tai tiếng kim thiết chạm nhau.

Đem Dân Tướng Quân đuôi hồ bắt lấy về sau, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên đem Cửu Hoàn Tích Trượng ném ở một bên, song tay nắm chặt đuôi hồ, đem vùng mạnh động, hung hăng đánh tới hướng mặt đất.

"Oanh!"

Dân Tướng Quân thân hình khổng lồ nện rơi xuống đất, địa chấn tựa như cuồng rung động.

Mãnh liệt lực phản chấn, để Dân Tướng Quân gào lên đau đớn lên tiếng, nhưng Tôn Ngộ Không trong tay không ngừng, lại đem vùng mạnh hướng về phía một bên khác, lại là một đạo đình tai nhức óc tiếng va đập, sau đó là lần thứ ba, lần thứ tư, Dân Tướng Quân không ngừng bị bỏ rơi tại mặt đất, đem mặt đất ném ra một cái lại một cái hồ sâu, hần khí tức cũng càng yếu ớt, dần dần không có lực phản kích.

Sinh cơ đang bay nhanh tiêu tán, mãnh liệt sợ hãi để Dân Tướng Quân khóc cầu lên tiếng: "Khi gia gia, ta sai!"

"Ta không biết khi gia gia thần thông quảng đại, lúc này mới mạo phạm khi gia gia, cầu khi gia gia thu thần thông đi, ta nguyện vọng cùng đi theo, làm trâu ngựa súc vật, lấy chuộc lúc trước mạo phạm chịu tội!"

Dần Tướng Quân khóc ròng ròng.

Nghe thấy Dần Tướng Quân xin khoan dung âm thanh, Tôn Ngộ Không như có mây, trực tiếp lại đem xoay tròn đánh tới hướng mặt đất: "Người thì tính là cái gì, cũng dám gọi ta Lão Tôn khi gia gia?"

Dần Tướng Quân bị nện nhập trong hố sâu, toàn thân kịch liệt đau nhức khó nhin, đuôi hồ gần như đứt gãy, lại không có chút nào lực phản kích, chỉ có thể run lẩy bẩy, trong lòng sợ hãi không ngớt.

Tại lại một lần bị Tôn Ngộ Không vung lúc, hắn chợt thấy nơi xa đầu trục phản quang Đường Tăng, vội vàng hướng hắn kêu khóc nói: "Đại sư! Thánh tăng! Ta đã biết sai, nguyện ý quy thuận phật môn, cầu đại sư bỏ xuống đồ đao! Ngã phật từ bi a!"

"Ngã phật từ bi?"

Đang muốn lại một lần nữa đem Dần Tướng Quân vung Tôn Ngộ Không nghe vậy, thoáng dừng lại, về sau buông ra Dần Tướng Quân đuôi hồ, tại Dần Tướng Quân lớn tiếng hơi thở may mắn ánh mắt nhìn soi mói, đi đến năm mét bên ngoài, đem nghiêng cầm xuống dưới đất Cửu Hoàn Tích Trượng rút ra, lại tiếp tục đi trở về đến Dần Tướng Quân bên cạnh.

Hắn mặt không biểu tình, không nói một lời vung tích trượng, thế như lời đình rơi xuống, tại Dần Tướng Quân sợ hãi ánh mắt bên trong, bành một tiếng đem xương đầu nện đến vỡ nát.

Dần Tướng Quân một mệnh ô hô về sau, Tôn Ngộ Không đuổi ra Cửu Hoàn Tích Trượng, khe khẽ vẩy một cái, đem hắn đầu hồ nâng lên, bày ra một cái hướng tây nhìn tư thế, bình tĩnh nói: "Ngẩng đầu nhìn nhìn lại, người phật ở đâu?"

CONVERT BY ๒Thanh ๒Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Trong sách không có viết cái kia bộ phận

Nặng nề nùng vùn giống như trăm ngàn thốt thoát cương ngựa hoang, từ phương xa phần vó giương tông mà đến.

Sắc trời dần dần trở nên đen kịt, bóng tối bao phủ đại địa.

Chân núi.

Vừa rồi vẫn khóc ròng ròng đau khổ xin khoan dung Hồ Yêu Dần Tướng Quân, đã thi thể lạnh buốt nằm ngang tại đất, nó không lộ thân người đang dần thu nhỏ, rất nhanh liền hóa thành một đầu dài chừng ba thước hoa ban đại hồ.

Nó xương đầu vỡ vụn, hồ mặt sụp đổ, mọc đầy gai ngược đầu lười bên ngoài duỗi, thể thảm vô cùng.

Mà làm tích trượng đem trượng đánh chết Tôn Ngộ Không, đang thần sắc bình tĩnh đứng tại Dần Tướng Quân thi thể bên cạnh, nhất sinh nhất tử, một thâm lạnh lẽo, hình thành mãnh liệt đối lập, hung hăng đánh thẳng vào mười vạn khán giả tam quan.

Thẳng đến lúc này giờ phút này, trong lòng bọn họ mới có một loại cảm giác, một loại tên là chân thực cảm giác.

Nguyên lai vị này đầu không siết chặt Tôn Ngộ Không, thật không phải bọn hắn trong trí nhớ Tôn Ngộ Không, Tây Du trực tiếp ở giữa không phải đang quay TV phim, cũng không phải kịch vui sáng tác, hẳn là chân chính, sống sờ sờ Tôn Ngộ Không.

Tại khán giả rung động trong lòng sóng cả ngập trời thời điểm, trốn ở cách đó không xa cự thạch sau Đường Tăng, cũng dẫn ngựa bước nhanh đi tới, hắn không nhìn tới trên mặt đất hoa ban đại hồ, mà là trên dưới dò xét Tôn Ngộ Không, gặp hắn không có có thụ thương, lúc này mới thở phào.

Trước đó nhìn Dần Tướng Quân khí thế tư thế, thật không giống như là dễ đối phó bộ dáng.

Tại Đường Tăng buông lỏng lúc, vừa mới đem một đầu chiếm đất làm vua đại yêu quái trượng đánh chết Tôn Ngộ Không, lại giống như giết chết một con kiến tựa như, hoàn toàn như trước đây sắc mặt bình tĩnh, nói: "Lúc này làm sao ăn?"

Đường Tăng suy nghĩ một chút, ngẩng đầu nhìn về phía giữa sườn núi thạch ốc quần, nói: "Trước đem nó kéo về động phủ rồi nói sau, tại chỗ kia lý

nguyên liệu nấu ăn, không chừng có thể thuận tiện chút."

Tôn Ngộ Không gật gật đầu, đưa tay nín lại Dàn Tướng Quân đuôi hổ, đem kéo lấy mà đi.

Dàn Tướng Quân mặc dù nhưng đã đều chết hết, nhưng nó như đao như kiếm bộ lông, lại tại mặt đất cày ra một con sói tạ đường tới.

Trực tiếp trong phòng khán giả, vốn vốn nhờ Tôn Ngộ Không đánh chết xin khoan dung Hồ Yêu sự tình mà tâm thần chấn động, lại trông thấy Đường Tăng ý chí sắt đá hào không có cảm giác gì, cùng Tôn Ngộ Không thương lượng Dàn Tướng Quân phương pháp ăn lúc, bộ phận người xem cuối cùng khó mà chịu đựng.

Cái này cũng quá đáng đi, hần đã cầu xin tha thứ tại sao còn muốn đánh chết hần? Vì thỏa mãn ăn uống ham muốn sao?

Đầu này Hồ Yêu là có trí tuệ có nhân cách sinh mệnh, không phải là không có linh trí ngu muội dã thú, cứ như vậy vô thừa cả năm, một đòn chết chắc quá phận đi!

Các người cũng không phải tàn khuyết đồ ăn, con hổ này cũng không có thật muốn đối với các người động thủ, các người dựa vào cái gì tước đoạt hần quyền lợi sinh tồn!

Luật rừng, mạnh được yếu thua, mặc dù có thể lý giải, nhưng tha thứ ta không cách nào gặt bừa, ta đi, sau này không gặp lại!

Trực tiếp trong phòng có mười vạn người xem, không có khả năng người người đều quan niệm thống nhất, có người phản đối, tự cũng có người ủng hộ.

Trên lầu mấy cái thánh mẫu biểu lại phát bệnh? Cái này Hồ Yêu không ăn qua thịt người? Hần là thiện lương sao! Lúc trước hần nói chuyện qua? Các người liền không có chú ý?

Đánh rắn không chết, tất nhiên chịu hần hại, ta rất Đại Thánh, đạo bất đồng bất tương vi mưu, chịu không tự hành lui quân đi!

Đường trưởng lão trước đó đều nói, sau này còn có càng máu tanh màn ảnh, thích xem có nhìn hay không xéo đi!

Bất thành linh nhớ tới Đại Thánh cũng là yêu a! Ai vốn là đồng căn sinh tương tiên Hà Thái cấp bách

Tại tuyệt đại đa số người xem cái và kịch liệt thời điểm, cũng không thiếu một chút tâm tính bình thản người tại bình thường phát biểu, thí dụ như Đường Tăng trước đó liền có lưu ý Tây Du đại lão họ Nam Cung.

"Ở chỗ này ta muốn cho Đại Thánh giải thích một chút."

"Tây Du bên trong yêu quái tình cảm mờ nhạt, duy chỉ có đối điểm hóa chi sư lòng mang ân tình, bọn hần sẽ cho rằng điểm hóa bọn hần, cho bọn hần trí tuệ sư phụ mới là cha mẹ, sư huynh đệ mới là huynh đệ tỷ muội, mà sẽ không cho là vẫn là dã thú thân tộc là thân nhân."

"Nếu như một con dã thú tự hành khai linh, tu luyện thành yêu, vậy hần liền không có thân thuộc, tục xưng dã yêu."

"Bất quá cũng có chút đại yêu, sinh ra tới liền cổ có trí tuệ, bị cha mẹ nuôi lớn, tỉ như Hồng Hải Nhi, hần nhìn qua liền tương đối phù hợp nhân loại tam quan."

"Lại tỉ như người biến thành yêu, Thi Ma Bạch Cốt Tinh, nàng liền vẫn bảo lưu lấy liên quan tới nhân loại tam quan kiến thức."

Nam Cung Chính Kinh phổ cập khoa học thoáng mang đột tiết tấu, nhưng cái lộn vẫn như cũ là trực tiếp ở giữa dòng chính, Đường Tăng gặp có chút tâm phiền, có nhiều thứ không phải tự mình kinh lịch trải qua, cho dù xa xa trông thấy, cũng vô pháp cảm động lấy, vì lẽ đó Đường Tăng cũng không để ý tới bọn hần, chỉ lẳng lặng đi theo Tôn Ngộ Không sau lưng, cười ngửa đi qua quanh co khúc khuỷu đường núi, cuối cùng đi tới giữa sườn núi thạch xây phòng ốc quần bên ngoài đập từ bên trên.

Nơi đây gió táp lâm liệt, hắc vụ tràn ngập, thấp thoáng lấy bên vách núi thạch xây phòng ốc quần.

Cả tòa thạch xây phòng ốc quần ước chừng sơn bóng rổ lớn nhỏ, cổ đại sơn nhô tựa như kết cấu, nóc nhà cao tới bảy mét, cả tòa thạch ốc sơn nhô từ từng khối bất quy tắc quái thạch xếp mà thành, đột ngột đá lôm chôm, khí thế cổ quái.

Thạch ốc quần cửa chính cửa trên lầu, từng khối sâm bạch sắc trúc phiến chuông gió treo, bị gió thổi động va chạm ma sát, phát ra ken két dị thường âm thanh.

Đường Tăng cười ngửa đi tới thạch trước viện, ngẩng đầu nhìn về phía cái kia chuông gió, ngoài ý muốn nói: "Không nghĩ tới cái này ba đầu yêu quái vẫn rất có tình ý thú."

Đi tại Đường Tăng phía trước đang muốn bước vào thạch viện Tôn Ngộ Không nghe vậy, bước chân đầu tiên là dừng lại, về sau lại hạ xuống, nói: "Vô tri thật tốt."

"Những cái kia đều là xương người."

Tôn Ngộ Không âm thanh như một chậu nước giội đến, khiến cho Đường Tăng lập tức lạnh cả người, hần cứng ngắc nâng lên vừa mới cúi đầu xuống,

quan sát tỉ mỉ đi sau hiện, cái kia treo chuông gió quả nhiên là người xương sườn.

Hắn do dự một chút về sau, cố nén trong lòng khó chịu, dẫn ngựa bước vào thạch viện.

Một trận âm lãnh phong gào thét mà đến, sang tị mùi máu tươi để Đường Tăng nhủ mày lại, nôn mửa ** theo đáy lòng phun lên, hắn vội vàng dùng tay che khuất miệng mũi.

Đi vào cửa sân sau là một cái khúc chiết thạch đường, ngay phía trước cùng hai bên trái phải có ba tòa thạch ốc, hiện lên quynh chữ hình.

Lúc này Tôn Ngộ Không đang đi về phía phía đông nhà chính, Đường Tăng đuổi theo bước chân hắn lúc, không ngừng tứ phương.

Chỉ gặp thạch đường bốn phía nơi hẻo lánh, chất đầy không biết lai lịch huyết nhục cặn bã, gãy xương cơ bắp, mơ hồ có thể thấy được ám trầm tơ máu dày đặc thấm màu vàng xương đầu.

Đường Tăng trái tim như gặp phải trọng kích, nôn mửa muốn lần nữa theo trong dạ dày tuôn ra, nhưng trong lòng của hắn phần nộ cố nén, đi theo Tôn Ngộ Không bước vào nhà chính bên trong.

Đầu tiên đập vào mi mắt là một tấm sẫm bạch sắc xương chế giường lớn, đó là từ từng cây xương đùi lữ chồng về sau, dùng gân buộc chặt mà thành.

Xương chế giường lớn bên cạnh, một tòa xương đầu liên tiếp toàn bộ xương sống đuôi đèn vừng vàng mà đứng, theo độ hoàn hảo đến xem, nên là bị sống sờ sờ kéo xuống đến

Đuôi đèn bên cạnh thì là từ xương sườn lữ toa thuốc bàn, trên đó hai chung xương đầu trần ngập cứng lại huyết đông lạnh.

Đường Tăng trong mắt cơ hồ muốn phun ra lửa, thần sắc lạnh như băng tiếp tục nhìn bốn phía, rất nhanh hắn liền trông thấy có trong phòng có xương ngón tay tác liên, xương cột sống thành ghế dựa, hong gió thành thịt khô thịt heo

Trong đó có người có yêu có dã thú.

Chờ đem nghiêm chỉnh tòa thạch ốc liếc nhìn xong, Đường Tăng thần sắc đã chết lặng, mà khi hắn quay đầu muốn đi ra đại môn lúc, cuối cùng nhìn không được, trực tiếp buông ra dây gai, tay phải đỡ tại băng lãnh trên tường, lớn tiếng nôn mửa lên.

Cùng lúc đó trực tiếp trong phòng khán giả, từ lâu dừng lại cái lộn, mà là trầm mặc, trầm mặc trầm mặc thật lâu mới vừa có người phát biểu.

Đoàn làm phim các người là tại bãi tha ma công việc quay phim, đúng không, những cái kia là đạo cụ a ha ha, a

Ta không tin ta không tin ta không tin! Giả giả giả! Quan Âm người đi ra cho ta! Có phải hay không là người P !

Cái kia, ta là học y, ta có thể nhìn ra, đại bộ phận xương cốt đều là người nói cách khác đây đều là thật

Này đầu mưa đạn vừa ra, trực tiếp ở giữa lần nữa rơi vào trầm mặc, một lát sau mới vừa có rải rác tin tức phát ra.

Cát cát đáp đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Trưởng lão, đáp ứng ta, về sau gặp lại như vậy yêu quái, mời một tên cũng không để lại, toàn diện nghiền xương thành tro, có thể chết nhiều triệt để liền làm nhiều triệt để!"

Ta vốn phiền nhân đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Vừa con hổ kia, làm ơn tắt nhiên chặt thành bánh nhân thịt làm sủi cảo!"

Đầu trục Mike vậy đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Hi vọng sau khi hắn chết đừng bởi vì bỏ xuống đồ đao mà đi phương tây cực lạc!"

Vì lẽ đó đây mới thực sự là Tây Du, trong sách căn bản không có viết cái kia bộ phận

Trên lầu đại khái không hảo hảo đọc sách, kịch truyền hình ngược lại là nhìn nhiều, nguyên tác bên trong liền là như thế tàn khốc.

Tại khán giả phần nộ cảm khái thời điểm, Đường Tăng đã đem trong bụng có thể nôn tất cả đều nôn sạch sẽ, hắn nôn khan vài tiếng sau đứng dậy, lấy tay sau lưng xoa môi dưới sưng, nhưng khi hắn trông thấy sau cùng hai đầu mưa đạn lúc, lại một lần nhìn không được nôn ra một trận, nhưng lại cái gì đều ọc không đi ra.

Trong lòng của hắn ngăn không được hồi tưởng lại Tây Du mở đầu, cái kia đoạn liên quan tới Sư Đà Quốc ba Yêu Thánh nội dung cốt truyện.

Đầu kia thân là Như Lai Phật Tổ cứu phụ Kim Sí Đại Bàng Diêu, với năm trăm năm trước ăn hết một thành quốc vương, văn võ quan lại, cùng toàn thành trên dưới lớn nhỏ nam nữ, đoạt giang sơn xây thành vạn yêu thánh địa Sư Đà Quốc.

Loại kia địa giới lại nên là đáng đáp ra sao?

Hạng gì tàn khốc

Chỉ là suy nghĩ một chút, Đường Tăng tâm liền mát một nửa.

Ngay tại Đường Tăng vịn tường nôn khan lúc, Tôn Ngộ Không đã quay người đi ra khỏi cửa phòng, theo bên cạnh hắn lướt qua người lúc, ngữ khí đạm mạc nói: "Thói quen liền tốt."

"Cái này sao có thể thói quen đến "

Đường Tăng nghe vậy, giật mình ngay tại chỗ, một lúc lâu sau vừa rồi than thở xả giận.

Khán giả cũng là không biết rõ nên nói cái gì.

"Trưởng lão, có thể không thể thu liễm một chút hài cốt, đem bọn hắn nghỉ ngơi a "

Tại khán giả đều trầm mặc lúc, họ Nam Cung một người phát biểu.

Đường Tăng sau khi nhìn thấy, yên lặng gật gật đầu, về sau cường chế trong lòng khó chịu, đem trọn tòa thạch trong nội viện tất cả xương cốt, vô luận xương người xương thú tất cả đều thu nhặt lên, ôm ra thạch ốc chồng đến đập từ bên trên.

Thi cốt quá nhiều

Đường Tăng thời gian sử dụng hai canh giờ vừa rồi đem thi cốt liễm hết, tại đập lớn bên trên tích tụ ra tử quần áo cao như vậy xương khô chồng.

Xương khô thành đống về sau, Đường Tăng lại yên lặng không sai theo bốn phía nhặt được củi khô, quay chung quanh xương khô chồng bày một vòng, lúc này mới dùng ngòi lấy lửa củi cùng đá đánh lửa đem nhóm lửa, lửa lớn rừng rực rất nhanh dấy lên, xám đen bụi mù phù điêu mà lên, dung nhập vào trong sương mù đi, làm mê vụ càng đậm, bầu không khí càng thêm đáng sợ.

Đường Tăng đem thi cốt nhóm lửa về sau, cũng không nói chuyện, trực tiếp trở mình lên ngựa, cúi đầu xuống, khinh ghìm ngựa dây thừng, hướng đường núi bước đi.

Đang đứng tại đập tử bên trên Tôn Ngộ Không, quay đầu nhìn xem bị hắn lôi kéo ở Dàn Tượng Quân, trầm mặc một chút sau cất bước cùng ở Đường Tăng, vượt qua Song Xoa Lĩnh hướng dưới núi mà đi

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Nước mắt ba cân Tiểu Bạch Long

Chính là hạ buổi trưa, vạn dặm bầu trời xanh, mặt trời treo cao.

Thiên địa phẳng phất một tòa lò lửa lớn, nóng hôi hổi.

Cỏ dại tại khô nóng bên trong mê man, mà suu suu hàn khí, nhưng từ nòng rùng rậm lá hạ lướt qua.

Tôn Ngộ Không cùng Đường Tăng hai người một ngựa, lúc này đang đi xuyên qua rừng rậm nguyên thủy bên trong.

Tôn Ngộ Không phía trước, tay phải lấy Cừu Hoàn Tích Trượng đẩy ra chống gai sợi đằng mở đường, tay trái kéo lấy một đầu to lớn hoa ban mảnh hổ, đem mặt đất cày ra một cái nát đường.

Thân cưỡi ngựa trắng Đường Tăng, thì thanh nhàn cùng với phía sau.

Lúc này cách hai người tại Song Xoa Lĩnh trượng đánh chết hổ hùng ngưu ba yêu đã có hai ngày, hai ngày này thời gian bên trong, bọn hắn đi qua vách núi cheo leo gấp gheh đường, vượt qua núi non trùng điệp núi non trùng điệp hiểm trở núi, khán giả cũng càng đổi hai nhóm.

Trên Địa Cầu, theo Tây Du trực tiếp ở giữa nhiệt độ càng ngày càng cao, khán giả xâm nhập trực tiếp ở giữa cũng biến thành càng khó khăn, dẫn đến vô số người xem phản nản không ngừng, nhưng đối với cái này Đường Tăng lại không có cách, dù sao lần này lại tăng cấp trực tiếp ở giữa cần mười vạn

điểm công đức, cũng chính là một ngàn vạn nhân dân tệ, mức thực sự quá khổng lồ, vì lẽ đó cần thời gian đến góp nhặt.

Bất quá cũng chính bởi vì nhân số hạn chế, dẫn đến vô số dân mạng tranh đoạt người xem vị trí, để Tây Du trực tiếp ở giữa lại lần nữa trở thành internet lôi cuốn.

Có thể nói mỗi một cái có thể xâm nhập Tây Du trực tiếp ở giữa người xem, đều là đám dân mạng hâm mộ đối tượng, thiên tuyển chi nhân đứa con của số phận, đương nhiên, cũng có thể là trạch nam tay tàn đảng.

Tại Đường Tăng cười ngửa tiến lên lúc, trực tiếp trong phòng khán giả, tất cả đều không gián đoạn gửi đi mưa đạn, để trực tiếp thời gian phi thường náo nhiệt, Đường Tăng cũng thỉnh thoảng hồi phục một câu, dùng cái này đến đuổi tiêu khiển thời gian.

Buồn tè nhạt nhẽo đi đường thật sự là quá không thú vị, cái này khiến Đường Tăng bắt đầu đối kế tiếp đi về phía tây đường cảm thấy sợ hãi.

Tại không giới hạn nói chuyện phiếm bên trong, Đường Tăng phía trước cây cối dần dần thưa thớt, nắng gắt xuyên thấu kẽ cây, tại cảnh khô lá héo úa bên trên in dấu xuống điểm một chút quang sáng.

Phương xa còn có róc rách tiếng nước chảy truyền đến, tiếng nước rất nhẹ, lại làm cho khán giả kích động không thôi.

Cần biết theo Song Xoa Lĩnh lại hướng đi về phía tây chính là Tây Hải long cung Tam Thái tử bị giáng chức phạt chỗ, Xà Bàn Sơn Ứng Sầu Giản, tuy nói Long Tộc tại Tây Du bên trong địa vị không cao, coi như tứ Hải Long Vương muốn trời mưa cũng phải xin chỉ thị thần gió vũ sư Thiên Lô điện mẫu, nhưng cái kia dù sao cũng là long, thật hướng chính đông long, dân tộc Trung Hoa trên dưới năm ngàn năm chí cao bức tranh.

【 Ứng Sầu Giản, Tiểu Bạch Long! Trưởng lão có ăn hay không? 】

【 vẫn chưa thấy qua gan rỗng như thế nào đây! 】

【 khe nằm, long các ngươi đều muốn ăn, bước kế tiếp có phải hay không liền muốn ăn thịt người? 】

【 trên lầu ba vị có phải hay không suy nghĩ nhiều, theo Song Xoa Lĩnh đến Ứng Sầu Giản muốn ba bốn ngày lộ trình đâu, dẫn chương trình lúc này mới đi hai ngày. 】

【 không có quản hay không, ta chỉ cầu Tiểu Bạch Long đáng đáp cùng Đại Thánh đồng dạng đẹp trai! 】

【 đừng a như vậy ta sẽ rất khó lựa chọn! 】

Tại khán giả tâm tình kích động thời điểm, Đường Tăng thì trực tiếp lấy hành động cho thấy cội lòng, hấn buông lỏng cương ngựa, kẹp chặt bụng ngựa, bay vượt qua vượt qua Tôn Ngộ Không, theo tiếng hướng về phía nguồn nước chảy như điên.

Bên tai tiếng nước nhanh chóng biến lớn, rầm rầm lao nhanh chảy xuôi.

Ước hai mươi hơi thở về sau, Đường Tăng trước mắt sáng tỏ thông suốt, một cái màu trắng đai lưng ngọc tựa như dòng sông đập vào mi mắt, đang từ đông hướng tây chảy xiết mà đi, tại ba mươi mét có hơn đột nhiên đứt gãy, buông xuống.

Trông thấy trước mắt dòng sông, Đường Tăng hơi có chút thất vọng.

Bởi vì con sông này cùng mở đầu mệnh mạng sông biếc Ứng Sầu Giản thật sự là chênh lệch quá lớn, quả thực là Trường Giang cùng hồi hương dòng suối nhỏ khác biệt.

Nhưng Đường Tăng trong lòng vẫn ôm lấy kỳ vọng, hấn tung người xuống ngựa, dẫn ngựa đi về phía sườn đồi thác nước nơi, tại nhanh đến lúc, hấn trước tiên dùng cương ngựa đem bạch mã hệ với một bên trên cây, lúc này mới đi đến sườn đồi nơi, cẩn thận từng li từng tí đưa đầu ra hướng xuống nhìn một cái.

Chỉ gặp một vũng sóng biếc đậm sâu đang khảm nạm tại khắp mặt đất, thác nước bay lưu thẳng xuống dưới ba mươi trượng, tiếng như bốn lôi, bành trướng gào thét, tại trong đầm gây nên trắng xóa như tuyết giọt nước, như là trần châu sứt chi châu bay ngọc tán, dâng lên một mảnh sương trắng.

Tại nhìn thấy cái kia một vũng đầm sâu lúc, Đường Tăng cùng người xem đều triệt để thất vọng.

【 ta cùng các ngươi giảng, điều đó không có khả năng là Ứng Sầu Giản, nuôi không long. 】

【 long dài ở chỗ này không hề biệt khuất đến sợ? Lớn cỡ bàn tay cái địa phương nhỏ, sóng thế nào động? Có thể có bao nhiêu đồ ăn? Có thể đẩy lại long cung? 】

【 ta cảm thấy nơi này có trứng rồng đều tổn sức, nơi này muốn là Ứng Sầu Giản, nếu là có Tiểu Bạch Long, ta liền trực tiếp chặt điều! 】

【 nhìn ra trên lầu trên lầu giãy thu flag! Đường trưởng lão, chờ một lúc người trực tiếp ở giữa mượn vị nhân huynh này dùng một lát a! 】

【 cũng được a, ta cũng cảm thấy ra không long, vạn nhất kẹt lại liền không dễ chơi 】

Đang làm khán giả môn thất vọng nhỏ nước bọt lúc, đang đứng tại sườn đồi bên cạnh Đường Tăng, bỗng nhiên cảm thấy dưới chân run lên, hấn trong lòng hơi động, lần nữa thò đầu ra nhìn dưới vách nhìn lại.

Chỉ gặp sương trắng tràn ngập sóng biếc trong đầm sâu, tựa hồ có một đạo bạch sắc bóng tối ở trên phù.

Tại nhìn thấy cái kia đạo bạch sắc bóng tối lúc, trong lòng của hấn mừng rỡ, theo sát lấy một đạo trầm thấp tiếng nổ mạnh vang vọng mà lên, giống như một tấn thuốc nổ tại dưới vách bạo tạc, đầy trời bọt nước như con bắn bay phát tán không trung, mất lực sau lại hóa thành như trút nước mưa to như trút xuống.

"Ngâm! —— "

Một đạo vang tận mây xanh tiếng long ngâm, như nặng nề sấm rền, hướng về phía bốn phương tám hướng cuộn cuộn nghiền ép mà đi.

Một thốt luyến không dâng lên sóng cả, xé rách mưa gió, theo dưới vách bay lên mà lên, theo Đường Tăng trước mặt gào thét mà qua, giống như cao tốc chạy xe lửa, Đường Tăng chỉ có thể nhìn thấy một đạo bạch ảnh.

Bạch ảnh khoảng cách biến mất.

Đường Tăng tại sừng sốt một hơi về sau, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp một cái Bạch Long đang bàn thân ở không trung, nó ngạc đầu uy nghiêm, tinh tế râu rồng trong gió múa, một đôi hùng tráng khoẻ khoắn long trảo lưu chuyển ngân quang, sừng rồng cao chót vót như san hô quần, toàn thân lân phiến dày đặc như ngói, mỗi phiến vây bên trên đều có một cái nhếch lên sóng lưng, nó cổ cùng long tích bên trên, bao trùm lấy tầng một Hồng Lăng tựa như lông bôm, một đôi đen nhánh như đêm mắt rồng đang lẳng lẳng nhìn về phía Đường Tăng.

Bạch Long cao huyền vu không, khe khẽ đong đưa, để trực tiếp trong phòng khán giả tất cả đều tạc.

【 thật sự là long a a a! Thật đông phương long! Không phải phương tây cự long a! Rất đẹp rất đẹp! Rất muốn kéo trở về bị nó nuôi! 】

【 hoàn toàn nói không ra lời, trường lão, mời nhận lấy ta đầu gối! 】

【 núi không tại cao, có tiên thì có danh, thủy không tại sâu, có long thì linh, Lưu Vũ tích thật không lừa ta! 】

Cát cát đáp đưa tặng cho Đường Tăng mười cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Chậm một chút chậm một chút , chờ ta Screenshots, trông thấy một lần chân long, vừa lòng thỏa ý!"

Hoàng Lương Lê Lạc đưa tặng cho Đường Tăng mười cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Không nói, khen thưởng đi lên, đánh đánh Long khí!"

Đại Hải Hải Đạo đưa tặng cho Đường Tăng mười cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Ta mặc kệ, dù sao ta khen thưởng ném ở cái này, trường lão người phải nghĩ biện pháp cho ta làm điểm vây rồng cái gì, liền bức tranh cái may mắn, không lấy được cũng không trách người!"

Hồ Hồ đưa tặng cho Đường Tăng mười cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Không có dừng ý tứ, có thể trông thấy liền đáng giá."

Bởi vì Bạch Long xuất hiện, trực tiếp trong phòng xuất hiện một đợt khen thưởng dậy sóng, nhưng Đường Tăng lại hoàn toàn không có chú ý, lúc này hấn đang bị Bạch Long chăm chăm đến run rẩy, trong lòng dần dần có cảm giác sợ hãi.

Mà chính là lúc này, bàn thân với không Bạch Long bỗng nhiên động, như một cái trong suốt tấm lụa bay nhào hướng về phía Đường Tăng, tiếng gió như mũi tên gào thét mà đến, Đường Tăng trái tim cơ hồ muốn nhảy ra yết hầu, hai chân bủn rủn, muốn động lại không động đây, nhưng theo sát lấy hấn cảm thấy bả vai chìm xuống, một ngón tay thon dài bàn tay đã phủ tới, tùy tiện đem hấn nhấc lên, rồi đi sườn đồi nhanh lùi lại hướng về phía trong rừng.

Bạch Long chớp mắt đáp xuống, đem Tôn Ngộ Không cột vào bên cây bạch mã điều tại trong miệng, tại cách xa mặt đất còn sót lại một mét không tới chỗ chuyển cái ngoặt, giống như trong không khí du động tựa như, lại phi thẳng lên cao thiên.

Trông thấy bạch mã bị Bạch Long điều đi, Đường Tăng trong lòng một trận buồn bã.

"Không nghĩ tới coi như biết rõ nội dung cốt truyện, vẫn là thất lạc ngựa "

Đường Tăng cảm khái một tiếng về sau, quay đầu nhìn xem Tôn Ngộ Không.

Xà Bàn Sơn Ứng Sầu Giản cách Tây Thiên Đại lôi âm tự còn có cách xa vạn dặm, lộ trình xa xôi, lấy chân hấn trình muốn đi qua, đây tuyệt đối là si tâm vọng tưởng, vì lẽ đó kế tiếp thu phục Bạch Long cũng trở thành một kiện tất yếu sự tình.

Tại Tây du nguyên tác bên trong, Tôn Ngộ Không là cầu Quan Âm Bồ Tát, mới đưa Bạch Long thu phục, nhưng hiện tại Tôn Ngộ Không tu vi bị phong ấn, không có cách nào tiến về nam hải lạc già núi, hơn nữa coi như đến nam hải lạc già núi, cũng chưa chắc có thể nhìn thấy Quan Âm.

Điểm ấy là Đường Tăng suy đoán.

Nếu như Quan Âm còn tại nam hải lạc già núi, như vậy hấn Quan Âm hệ thống lại là chuyện gì xảy ra

Ngay tại Đường Tăng suy nghĩ thời khắc, bỗng nhiên nghe thấy thống khổ tiếng rên nhẹ, hấn theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ gặp giữa không trung Bạch Long

điên cuồng sôi trào thân rồng, giống như là ly thủy cá chạch đồng dạng, long thân đang đưa thời khắc, nhắc lên cuồng phong loạn tuôn, tiếng gió rít gào.

Bạch Long dị tượng, đề Đường Tăng cảm thấy không hiểu.

Mà liền tại hần cẩn thận nhìn chăm chú lúc, Bạch Long đột nhiên quay đầu, lại như cùng bay thác chảy phân bố tựa như chạy như bay mà xuống, nhưng tại sắp đụng vào mặt đất lúc, bỗng nhiên đình trệ, đuôi rồng trước tiên chạm đất, long thân chậm rãi quay quanh trên đó, sau cùng đầu rồng vô lực gối lên thân rồng bên trên, cúi đầu hướng xuống, thỉnh thoảng phát ra thống khổ than nhẹ.

"Oanh! —— "

Giống như bể nước bạo tạc tựa như âm thanh bỗng nhiên liên miên bất tuyệt vang lên.

Đường Tăng khinh che hai lỗ tai cau mày hướng về phía âm thanh nguồn gốc nhìn lại, trông thấy Bạch Long mắt rồng bên trong có hơi nước đang ngưng tụ, trong chớp mắt liền lăn xuống ra một giọt cự lớn như núi thạch nước mắt, lướt qua nó đầu rồng bên trên lăn phiến, ầm ầm nện rơi trên mặt đất, âm thanh thậm chí siêu việt trong đám thác nước tiếng va đập.

"Khóc?"

Đường Tăng nhìn qua vậy ít nhất có nặng ba cân nước mắt, trợn mắt hốc mồm.

Khán giả cũng mắt tròn.

【 đội lát nữa, người nói với ta cái này là long? Trộn nước a? Như thế sợ? 】

【 khả năng này là một cái giả long! 】

【 nói xong long liệng cửu thiên bá khí bắn ra bốn phía đây? Như thế nào là như thế cái hàng lôm, ta hảo thất vọng, đạo diễn, ta muốn trả hàng! 】

【 ta hối hận, khen thưởng nôn trở về đi, ta không khen thưởng! 】

Nhìn về nơi xa Bạch Long chỉ chốc lát, Đường Tăng do dự mấy giây sau, quay đầu đối Tôn Ngộ Không nói: "Đuổi theo bản tăng."

Tôn Ngộ Không nắm nắm tích trượng, gật gật đầu.

Đường Tăng cẩn thận từng li từng tí chuyển động bước chân, từng bước một đi về phía Bạch Long, lên một lượt hạ dò xét quan sát, phát hiện Bạch Long thỉnh thoảng hé miệng, sắc bén như dao răng động vật hoá thạch bên trên, bắt ngờ treo hần bạch mã, bạch mã nhìn qua mặc dù vô hại, nhưng theo hần trạng thái đến xem, tựa hồ đã bị sống sờ sờ hù chết.

Bạch mã hé miệng thì vẫn đang không ngừng cắn động, muốn đem bạch mã cắn nát nuốt vào, nhưng mỗi lần muốn cắn đến bạch mã lúc, bạch mã bên cạnh thân trong bao quần áo liền có kim quang hơi hơi lấp lóe, chống đỡ nó răng, cũng không biết là từ kim bát vẫn là siết chặt.

Theo Đường Tăng đến gần tới, Bạch Long không còn hé long hôn, mà là dùng nó cặp kia không ngừng lăn xuống to lớn nước mắt mắt rồng nhìn qua Đường Tăng.

Ầm ầm nước mắt nện tiếng vang lên, Đường Tăng tâm tình cực kỳ phức tạp.

Nhưng nhìn về phía sắc bén kia răng động vật hoá thạch lúc, vẫn do dự không tiến.

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Ăn hàng du lịch đoàn tham quan

Buổi chiều, bầu trời một mảnh màu nâu xanh.

Dữ dần ánh sáng mặt trời chiếu ở trên mặt sông, giống như là trải lên tầng một phát sáng bạc vụn, nổi lên lăn tăn sóng nước.

Dòng sông cuối cùng, sườn đồi bên cạnh.

Thật nhỏ như bụi mông lung hơi nước, mờ mịt trong không khí, hơi gió thổi qua, một trận xuyên tim hơi nước đập vào mặt, đem giữa hè nóng bức khô nóng xua tan, đôi lấy thể xác tinh thần thanh lương.

Mông lung trong hơi nước, một đầu hình thể không lồ Bạch Long bàn khuất giao kết tại đất, giống như một tòa giữa hồ đảo nhỏ.

Nó đầu rồng buông xuống, không ngừng phát ra ô ô tiếng thảm thiết, một đôi dòng nước phun trào mắt rồng bên trong ẩn chứa bất lực, nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn về phía Đường Tăng.

Đường Tăng lúc này đang kè sát Tôn Ngộ Không, từng bước một nghiêng xê dịch về Bạch Long, trong lòng vẫn như cũ do dự.

Gặp Đường Tăng như thế bút tích, trực tiếp trong phòng khán giả nhìn không được, tất cả đều khuyên bảo lên.

【 trưởng lão a người đang sợ cái gì đây? Đầu này Tiểu Bạch Long nhìn một chút lực sát thương đều không có a! Người nhanh nhìn kỹ một chút nó sông thiện ánh mắt! 】

【 đúng vậy a dẫn chương trình không cần sợ, đem con ngựa kia làm quen sau đó dụ dỗ sợ bức hàng lồm long làm thú cười! 】

【 Đường trưởng lão người đừng nghe trên lầu, cẩn thận bẫy rập, ta cảm thấy bao phục lạc rằng chỉ là cái nguy trang, kỳ thật người mới thật sự là đồ ăn! 】

【 Tiểu Bạch Long: Tới tới tới, người cứ tới lấy ngựa, cầm được đi chạy trốn được coi như ta thua! 】

【 Tiểu Bạch Long: Không sai cái này mua một tặng một giao hàng là ta đặt trước! 】

Khán giả trên chộc thuộc về trên chộc, nhưng bọn hắn cũng cũng nhìn ra được, hiện tại Đường Tăng tâm bên trong phi thường xoắn xuýt giãy dụa.

Hắn không có cách nào không xoắn xuýt không giãy dụa.

Muốn biết rõ bản thân ở trước mặt hắn, cũng không phải gì đó a miêu a câu lão hổ sư tử, mà là một cái có thể bay lên mà lên chân long, không nói trước nó khả năng có thần thông, coi như nó chỉ vận dụng sắc bén nanh vuốt thân hình không lồ, đều có thể tùy tiện để Đường Tăng mất mạng.

Bởi vậy muốn để hắn đi đến Bạch Long bên miệng, vươn tay thò vào đầu, theo nó rằng động vật hoá thạch bên trên cỡi xuống cương ngựa, tuyệt đối tính một lần sinh tử khảo nghiệm.

Hắn nhìn không được quay đầu mắt nhìn Tôn Ngộ Không, Tôn Ngộ Không tựa như cảm nhận được hắn sợ hãi, khe khẽ hướng hắn gật gật đầu.

"Cái này là để bản tăng đừng sợ ý tứ?"

Đường Tăng trong lòng hơi động.

Hắn nhớ kỹ Tây Du Ký mở đầu, Long Tộc địa vị cực thấp, tại hắc thủy sông cô sự bên trong, Tây Hải Long Vương giới thiệu hắn tám cái cháu trai, trong đó năm cái làm Thủy Thần, lão tổ phụ trách cho Phật Tổ gõ chuông, lão Lục ghé vào Thần cung trên đại điện sung làm trấn sông lưng thú, lão Thất xoay quanh tại Ngọc Đế Linh Tiêu Bảo Điện trước cột đá hoa biểu bên trên.

Mà ngũ thánh thành thật lúc, trải qua thiên tân vạn khổ cuối cùng chống đỡ Tây Thiên Bạch Long Mã, mặc dù được phong làm Bát Bộ Thiên Long Nghiễm Lục Bò Tát, nhưng nó công việc chủ yếu là cái gì? Là quay quanh tại sơn môn bên trong kinh thiên cột đá hoa biểu trụ bên trên, cùng nó thất biểu ca đồng dạng, nói dễ nghe là Phật giáo hộ pháp Thần Long, nhưng nói không được khá nghe, cái kia chính là cửa vệ, vô luận xuân hạ mùa đông mùa mưa dãi nắng, nó đều phải cuộn tại cột đá hoa biểu bên trên, không nhúc nhích.

Có thể nghĩ Long Tộc tại Tây Du địa vị, theo như cái này thì, Tây Du bên trong long hắn là chỉ là nhìn qua uy nghiêm, nhưng trên thực tế lại cũng không cường.

Trong lòng nghĩ như thế, Đường Tăng khôi phục chút tự tin, dần dần xê dịch đến Bạch Long đầu rồng trước.

"Hô"

Đứng tại Bạch Long đầu rồng trước, Đường Tăng giống như là mặt hướng một cái thổi hút máy thông gió, Bạch Long mỗi một lần hơi thở, đều có lạnh thấu xương chi gió thổi tới, để Đường Tăng gương mặt đau nhức, liên tiếp lui về phía sau, mỗi một lần hấp khí, tựa như sắt nam châm đồng dạng đem Đường Tăng hướng nó rút ngắn, ngắn không được hướng phía trước cất bước.

May mắn Tôn Ngộ Không đứng tại bên cạnh hắn giữ chặt hắn, hắn có thể ổn định thân hình.

Ba hơi về sau, Đường Tăng cuối cùng đi tới Bạch Long trước mặt, hắn ngược đầu nhìn lên nó mắt rồng, nói: "Người ngoan ngoãn đừng nhúc nhích, bản tăng giúp người đem nó lấy xuống "

Nghe thấy Đường Tăng lời nói, Bạch Long cũng không biết là đau lòng khổ sở vẫn là vui vẻ, nước mắt lại lần nữa ngưng tụ, theo hắn đầu rồng trên lần

phiến lặn xuống mà xuống, âm âm nện rơi xuống đất, đầy trời bọt nước đập vào mặt, Đường Tăng trong nháy mắt trở thành ướt sũng, thế nhưng là bên cạnh hắn người mặc gấm lan áo cà sa Tôn Ngộ Không bên ngoài thân, lại hơi hơi nổ rộ kim sắc quang mang, giống như là có một thanh vô hình dù chống đỡ ở trước mặt hắn, đem bọt nước ngăn lại.

Đường Tăng cúi đầu nhìn xem chính mình, ngẩng đầu nhìn một chút Bạch Long, quay đầu lại nhìn xem Tôn Ngộ Không, nhin không được thờ dài một hơi.

Một lát sau, Đường Tăng đem tâm tình bình phục, vươn tay lau lau trên mặt nước đọng, lúc này mới xê dịch hướng về phía Bạch Long đầu rồng.

Nhìn thấy Đường Tăng đi tới, nó hơi hơi mờ ra long vẩy, lưỡi đao tựa như răng động vật hoá thạch chừng nửa cái Đường Tăng cao như vậy, Bạch Long khe khẽ hô hấp ở giữa, đúng là có mùi thơm thanh lương chi khí, kích thích Đường Tăng vô đại não, để tinh thần hắn phấn chấn.

"Ồn định đừng nhúc nhích "

Đường Tăng sau cùng nhắc nhở một câu về sau, cắn răng một cái giậm chân một cái, nhô ra vươn vào Bạch Long trong miệng, nghiêng về phía trước lấy thân thể, duỗi ra hai tay nắm lại quán tại răng động vật hoá thạch bên trên dây cương, bị hùng lực tăng phúc song chưởng hơi dùng lực một chút, liền đem dây cương kéo đứt, về sau hai tay của hắn vây quanh ở năm ngang Bạch Mã thi thể, cực nhanh đem ôm ra nhẹ đặt ở địa.

Mà liền tại Đường Tăng đem Bạch Mã thi thể theo Bạch Long trong miệng ôm ra lúc, nó bàn quyền tại đất thân thể giống như là treo ngược thác nước, từ dưới đi lên đằng không mà lên, bay lưu thẳng lên ba ngàn xích, nó đầu rồng dâng trào, long trào múa, trên không trung làm càn cuộn cuộn lúc, phát ra kéo dài tiếng long ngâm.

Đường Tăng ngẩng đầu nhìn lại.

Ánh mắt của hắn mới vừa vận chạm tới Bạch Long, liền thấy nó lại thay đổi đầu rồng, thế như thiên quân đáp xuống, như một đạo luyện không phá không mà tới, lạnh thấu xương như đao phong âm thanh để Đường Tăng sau này vội vàng thối lui, Tôn Ngộ Không tay trái tích trượng tay phải mãnh hổ theo sát hắn bên cạnh.

Trong chớp mắt, Bạch Long nhanh như điện bắn mà tới, lần nữa đem Bạch Mã thi thể hàm trong cửa vào, một cái bỗng nhiên dừng về sau, lại tiếp tục xông lên mây xanh, tại biên mây ở giữa vừa đi vừa về du lịch động, màu trắng vẩy rồng phản xạ ánh mắt, như là sóng cả.

Gặp Bạch Mã lần nữa thất chi với khẩu, Đường Tăng trong lòng đang hỏi hận đâu, cái kia Bạch Long đột nhiên vội vã vọt xuống, ở trên vách núi bàn thân, đầu rồng buông xuống nhìn về phía Đường Tăng, to lớn nước mắt không ngừng âm âm nện xuống, đồng thời phát ra thống khổ tiếng rên nhẹ.

Nó long vẩy khẽ nhếch, hẳn rằng động vật hoá thạch phía trên, Bạch Mã còn lại dây cương, không ngờ quán quanh ở hẳn rằng động vật hoá thạch bên trên, kim quang tại trong bao quần áo hơi hơi lấp lóe, đem ép xuống rằng động vật hoá thạch gắt gao chống đỡ.

Đường Tăng gặp tình hình này, nhin không được trầm mặc.

Khán giả cũng tận đều không còn gì để nói.

10 dục 10 hao đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Trưởng lão mời người giúp ta cho Tiểu Bạch Long thông minh giao nộp hạ thuế "

【 trên lầu nạp tiền thất bại, mời kiểm tra mục tiêu có hay không Trí Lực thuộc tính! 】

【 Tiểu Bạch Long a, ta nói cho người, người muốn là chết, cái kia chính là tươi sống ngu chết 】

【 con rồng này thật đại trượng phu? Giống như đầu óc bị móc sạch 】

【 Tây Hải Long Vương: Ta cam đoan, cái này tuyệt bức không phải long, cái này mẹ nó là một đầu dị dạng lợn! 】

【 Trư Bát Giới: Lắm bầm lắm bầm! Đổng ta lòng sự tình! 】

Tại nguyên chỗ trầm mặc chỉ chốc lát, Đường Tăng thực sự chịu không Bạch Long nước mắt cùng thống khổ long ngâm, trực tiếp vượt qua Tôn Ngộ Không, đi đến Bạch Long trước mặt, bắt đắc dĩ nói: "Con ngựa này bản tăng làm cho người ăn, người đừng khóc "

Đang nghe ăn chữ một khắc này, Bạch Long trong mắt hơi nước trong nháy mắt bốc hơi tán đi, đồng thời cuồng gật đầu, gật đầu thì tiếng gió rít gào, nhưng Đường Tăng nhưng trong lòng lại khó bay lên cảm giác sợ hãi tới.

Đường Tăng sau lưng, đồng dạng nghe được ăn chữ Tôn Ngộ Không, đột nhiên bước nhanh đi đến Đường Tăng bên cạnh, ánh mắt tại Bạch Long cùng Bạch Mã ở giữa vừa đi vừa về lưu chuyển.

Gặp Bạch Long gật đầu, Đường Tăng lúc này mới đưa đầu ra nhô ra thân, lại một lần dùng kéo đứt dây cương, đem Bạch Mã ôm ra để nhẹ tại đất.

Lần này Bạch Long không còn bay lên mà lên, mà là bàn ở nơi đó không nhúc nhích, mắt rồng nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn qua Đường Tăng, cặp kia móng long hơi nước mắt rồng bên trong, tựa hồ chứa mãn kỳ đợi, tại ánh mặt trời chiếu xuống lóe lên lóe lên.

Đường Tăng nhìn sang bên cạnh Tôn Ngộ Không, nhin không được thờ dài.

Hắn quả nhiên là đầu bếp mệnh

Lắc đầu về sau, Đường Tăng ngồi xổm người xuống, trước đem bao phục theo thân ngựa bên trên gỡ xuống, bày ở một bên về sau, lại từ trong bao quần áo lấy ra dùng da gấu bao trùm sừng trâu đao, đem da gấu da trâu bày ra tại đất, mang lên bát đĩa gia vị, lúc này mới đứng lên chấp tay trước ngực hướng về phía Bạch Mã cúi cái cung.

Đối với cái này thót theo Trường An liền cười ra hân huyết bảo mã, Đường Tăng mặc dù không có tình cảm, nhưng dầu gì cũng chờ đi hân đi dài như vậy khoảng cách, nó chết còn muốn đem làm thành đồ ăn, Đường Tăng trong lòng bao nhiêu có chút xấu hổ, nhưng Bạch Long cùng Tôn Ngộ Không ở bên cạnh nhìn chăm chăm, Đường Tăng cũng không thể tránh được.

Cúi đầu kết thúc đứng lên về sau, Đường Tăng phải tay nắm chặt sừng trâu đao, theo Bạch Mã cầm đem da bóc lên, về sau theo hạ cái cổ phần bụng lại cắt vào tử chi.

Tại lột da lúc, Đường Tăng cũng không quên ký hướng về phía trực tiếp trong phòng khán giả phổ cập khoa học.

"Tin tưởng trực tiếp trong phòng tuyệt đại đa số người xem, đều chưa từng ăn qua thịt ngựa, bởi vì nó tại nước ta không quá lưu hành, nhưng trên thực tế thịt ngựa lại là Châu Âu, Nam Mỹ cùng Á Châu bộ phận quốc gia nấu nướng truyền thống bên trong trọng yếu một bộ phận, dùng ăn thịt ngựa nhiều nhất tám quốc gia, hàng năm ước chừng tiêu hao bốn trăm bảy mươi vạn con ngựa."

"Thịt ngựa chất thịt tươi non, mỡ ít, bởi vậy có rất nhiều chủng phương pháp làm, so như phơi khô ngựa ruột, thịt ngựa nập nhân, hun ngựa ruột chờ một chút, bất quá cái này ba loại làm nóng thịt ngựa phương pháp làm, bao nhiêu sẽ lưu lại chút mùi vị khác thường, mà ăn sống thịt ngựa nhưng không có, không chỉ có không có vẫn phi thường tươi non."

"Hôm nay bản tăng muốn cho mọi người biểu diễn liền là thịt ngựa đâm thân, món ăn này không phải bản tăng bịa đặt đi ra, không những như thế, nó vẫn là nói R B món ăn nổi tiếng, tại R B thịt ngựa đâm thân lại được xưng là anh thịt, đều thân thể nguyên nhân mọi người một hồi liền biết."

Tại hướng về phía khán giả phổ cập khoa học lúc, Đường Tăng trong tay không ngừng, nghiêm chỉnh khối da ngựa dần dần bị Đường Tăng xé ra, lộ ra trong đó màu đỏ nhạt thịt ngựa tới.

Thịt ngựa mới vừa vận tiếp xúc đến không khí, trên đó liền lập tức hiện ra đều đều dày đặc màu trắng hoa văn đến, giống như bông tuyết lại như cây hoa anh đào.

Chẳng những không có mùi tanh, phản ngược lại là có cổ thơm ngọt cảm giác.

Tại đem da ngựa lột bỏ về sau, Đường Tăng huy động sừng trâu đao, đem từng mảnh từng mảnh cây hoa anh đào Bạch Mã thịt ra, bay xuống một bên da trâu cùng da gấu bên trên.

Bởi vì là tu luyện có thành tựu yêu quái da, vì lẽ đó không có có mùi lạ lại phi thường sạch sẽ, so vải trắng càng thích hợp dùng để đối phương thịt ngựa.

Cánh hoa anh đào tựa như thịt ngựa theo Đường Tăng trong tay không ngừng bay về phía da gấu da trâu bên trên, vẫn cuộn tại Đường Tăng bên trái, cùng đứng tại Đường Tăng phía bên phải Tôn Ngộ Không con mắt đều nhanh thẳng, đều là một bộ kích động đáng đáp.

Bình tĩnh cuối cùng trước tiên bị Bạch Long đánh vỡ.

Chỉ thấy nó bỗng nhiên hít một hơi ở giữa, giống như quạt hút mỡ đủ mã lực, da gấu bên trên khinh mỏng như giấy thịt ngựa đâm thân, tất cả đều bay về phía trong miệng nó, Tôn Ngộ Không thấy thế sau hí hí mắt, không cam lòng yếu thế thật sâu hướng trong bụng hút vào một hơi, đồng dạng hình thành một đạo quạt hút tựa như gió lốc, đem bị Bạch Long hút rất giữa không trung thịt ngựa đâm thân hướng chính mình phương hướng lôi kéo.

"Xùy! —— "

Gió lốc trên không trung gào thét xé rách, phát ra chói tai phong thanh, Đường Tăng nghe tiếng quay đầu mà đi, chỉ gặp giữa không trung trên trăm phiến cây hoa anh đào tựa như thịt ngựa đâm thân, đã bị tê thành phần vụn, bị một long một khi kéo hướng về phía từng người trong miệng.

Đường Tăng trông thấy thịt ngựa đâm thân chia năm xẻ bảy hình ảnh, không khỏi trợn mắt hốc mồm, khán giả cũng tận đều là mắt trợn tròn.

【 Đường trưởng lão ngơ ngơ đồ đồ một cái hai làm sao tất cả đều là ăn hàng! Một cái Tây Hải Long Cung Tam Thái tử, một cái Tề Thiên Đại Thánh Mỹ Hầu Vương, liền không thể rụt rè điểm? 】

【 tất cả vị khán giả, ta là Đường Tăng, ta mang theo bốn cái thùng cơm đi Tây Thiên lấy mẹ nó Phật Tổ di thư, cái này là ta di thư, nếu như ta ngày nào chết, không phải một chết liền là chết đói! 】

【 hai cái nuôi trong nhà sủng vật tranh ăn, Đường trưởng lão thật vất vả bộ dáng 】

【 Đường trưởng lão ta dám nói ngơ ngơ nếu để cho Đại Thánh ăn không đủ no, hắn liền dám ăn Tiểu Bạch Long! 】

【 Đường trưởng lão nén bị thương, hi vọng về sau thu bát giới ngơ ngơ sẽ không đem bọn hắn toàn bộ chết đói! 】

【 Đường Tăng: Bần tăng bỗng nhiên muốn ăn bát giới giãm bớt gánh vác! 】

【 làm sao bây giờ, ta cảm giác đi về phía tây đoàn đội thật muốn biến thành ăn hàng du lịch đoàn tham quan 】

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Quan Âm đi chỗ nào

Gió bắt đầu thổi.

Lạnh thấu xương cuồng phong tựa như hai đầu hung mãnh dã thú, ở giữa không trung xoay đánh chém giết, phát ra ô ô quái khiếu thanh, trong gió có cánh hoa anh đào tại tứ tán bay múa, bị hai đạo khác biệt hướng gió xoáy hướng đông tây.

Một bộ phận rơi vào Bạch Long trong miệng, một bộ phận thì rơi vào Tôn Ngộ Không trong miệng.

Một long một khi cách đó không xa, Đường Tăng lộ ra bất đắc dĩ thần sắc.

Mới ngắn ngủi ba hơi không đến, da gấu bên trên cái kia hơn một trăm phiến thịt ngựa đâm thân, liền tất cả đều bị Bạch Long cùng Tôn Ngộ Không nuốt chửng hầu như không còn, gấp đi theo đám bọt hấn ánh mắt lại chuyển hướng da trâu lên ngựa thịt, căn bản không cho Đường Tăng phản ứng thời gian, cuồng phong đã lại lần nữa gào thét mà lên.

Đường Tăng nghe tiếng thấy thế, đành phải khê thờ dài, quay người tiếp tục cắt thịt ngựa.

Sau đó hấn cũng không còn đem thịt ngựa phiến chồng lên da thú bày bàn, mà là trực tiếp hướng sau lưng vung đi, hấn vừa rồi đã chú ý tới, Tôn Ngộ Không hút sức lực khá lớn, có ba phần tư thịt ngựa phiến đều rơi vào trong miệng hấn.

Đã như vậy hấn cũng không cần lại lo lắng thứ gì.

Ước chừng ba khắc đồng hồ về sau, nghiêm chỉnh đầu Bạch Mã liền bị Đường Tăng cắt chém hoàn tất, chỉ còn lại có da ngựa cùng xương ngựa cùng nội tạng còn tại, thẳng đến lúc này Đường Tăng vừa rồi quay người.

Chỉ gặp thân rồng quay quanh tại đất Bạch Long, đang đuổi dài đầu rồng nhìn về phía Tôn Ngộ Không sau lưng hoa ban đại hồ Dân Tướng Quân, trong bụng phát ra rầm rập âm thanh kỳ quái, mắt rồng bên trong nổi lên sáng lóng lánh thủy quang.

Cảm nhận được Bạch Long nhìn chăm chú về sau, Tôn Ngộ Không nhìn nhau trở về, phải chuyển một bước đem Dân Tướng Quân thân thể ngăn trở, híp híp mắt, nói: "Ta."

"Ngâm! —— "

Bạch Long phát ra một tiếng trường ngâm, tựa hồ muốn nói: "Ta."

Đường Tăng gặp tình hình này về sau, nhin không được nâng trán.

Khán giả cũng lác đầu thờ dài, dờ khóc dờ cười.

【 cái này còn chưa lên đường muốn đánh a! Luôn có chúng khi còn bé hai đứa bé tranh đồ ăn vặt cảm giác, không hiểu có thích! 】

【 ta đánh cuộc năm lông! Muốn là Tiểu Bạch Long dám đoạt Đại Thánh lão hồ, nó liền bị Đại Thánh đánh tới ăn! 】

【 các ngươi cứ như vậy tranh ăn, cân nhắc qua đầu bếp bỏ gánh không làm khả năng sao? 】

【 trên lầu từ bỏ đi, Đường trưởng lão dám nói không làm, đoán chừng quay đầu liền biến thành nguyên liệu nấu ăn! 】

Khán giả mưa đạn nội dung, để Đường Tăng im lặng ngưng nghen.

Sau một lúc lâu hần gặp Tôn Ngộ Không cùng Bạch Long vẫn đang nhìn nhau, do dự mấy giây sau, ngồi xổm người xuống theo trong bao quần áo lấy ra hai bao lớn chừng bàn tay túi, đứng lên quay người đi lên phía trước ra mấy bước, đứng tại một long một khi trong tầm mắt ở giữa, mặt hướng Bạch Long, nói: "Hồ Yêu là Đại Thánh đánh, bản tăng không thể làm cho người ăn, nhưng là bản tăng ngược lại là có thể cho người một chút đồ ăn vật."

Dứt lời, Đường Tăng đem bên trong một bao túi mở ra, từng hạt huyết màu trắng thịt hổ hạt, tăn mát ra mê người mùi thơm.

Cùng lúc đó, Quan Âm âm thanh tại não hải vang vọng.

【 độ thân mật +1 】

Nghe thấy Quan Âm âm thanh, Đường Tăng đầu tiên là sửng sốt, chợt mừng rỡ, dùng khước mắt liếc qua liếc nhìn Tôn Ngộ Không lúc, hần sắc mặt bình tĩnh như trước, không có chút nào cảm xúc bực lộ.

Khán giả nhìn thấy đồ tươi nhắc nhở, cũng đều trước tiên kinh sợ sau vui.

【 ha ha ha ha trưởng lão rất bên trên nói nha, Đại Thánh phi thường hài lòng! 】

【 Đại Thánh: Cái này đúng, ngự trù đến, nấu cơm, Tiểu Bạch Long nhai người thịt khô đi! 】

【 chúc mừng trưởng lão làm ra chính xác lựa chọn, tránh cho bị xem như nguyên liệu nấu ăn ăn hết vận mệnh, lấy được được thưởng: Độ thiện cảm +1, không sai nga cũng không có cái gì trướng dùng! 】

【 chúc mừng Đường trưởng lão tại Tây Du Tu La giữa sân lại một lần nữa còn sống, này đề sẽ đáp, bác đại Thanh Hoa! 】

Tại khán giả nhân Tôn Ngộ Không độ thân mật dâng lên mà kích động lúc, Bạch Long thì là thất lạc phát ra một tiếng than nhẹ, theo sát lấy liền há miệng hút vào, từng khối thịt gấu hạt giống như là cắt đứt quan hệ trần châu đồng dạng, xếp thành đi bị hút vào Bạch Long trong miệng.

Không thấy nó làm nhấm nuốt nuốt động tác, thịt gấu hạt đã vào bụng.

Ăn xong nghiêm chỉnh túi thịt gấu hạt, Bạch Long buông xuống đầu rỗng bỗng nhiên cao, gào thét ở giữa phóng người lên, thân rỗng uốn lượn du động, phi thẳng lên trời, tại xanh lam trên bầu trời lật qua lật lại, giống như tiểu hài nhi tại đánh cút đồng dạng.

Ở tại dù sao trên dưới lẫn lộn thời điểm, hần to lớn thân rỗng chậm rãi thu nhỏ, cơ hồ trong chớp mắt liền chỉ có một người dài ngắn, tựa như một cái thuần trắng cự mẫn.

Từ không trung du đăng xuống lúc, nó phần đuôi lại hóa thành một đôi tuyết trắng tiểu xảo bàn chân, ngón chân út ảnh chân dung ngó sen non mằm tựa như, theo sát lấy đuôi rỗng nửa bộ sau, dần dần hóa thành trắng nõn cân xứng mắt cá chân, lại đến thì là đuôi rỗng trung thượng đoạn, hóa thành thịt bủ môi non mịn trắng nõn bắp chân.

Tại nhìn thấy Bạch Long ngón chân mắt cá chân bắp chân lúc, Đường Tăng trong lòng lộp bộp một tiếng, có loại không rõ dự cảm theo trong lòng dâng lên.

Hần có chút không còn dám tiếp tục ngừng đầu.

Sơ lược nhấm mắt lại về sau, hần ánh mắt hơi nâng lên, dùng khước mắt liếc qua đi dò xét Bạch Long sau khi biến hóa dáng dấp, xem xét phía dưới, nhất thời như bị sét đánh, đứng chết trân tại chỗ.

Đó là một tấm trắng nõn thanh thuần khuôn mặt, mày ngài tú mỹ, thon dài như vẽ, hai con ngươi xán lạn tựa như tinh, vô cùng mịn màng da thịt, hiện ra trong suốt long lanh thiếu nữ sáng bóng, tiểu xảo cánh môi điểm cạn màu hồng nhạt, khước miệng hơi hơi cong lên trên, mang theo một chút vui sướng ý cười, lộ ra một đôi cạn hoa hồng đỏ lúm đồng tiền.

Nàng một đầu ô tóc đen dài, uốn lượn đến chân mắt cá chân, nét vẽ ôn nhu trên cổ, vây quanh một cái màu sắc tiên diễm Hồng Lăng, Hồng Lăng rộng mà dài, đem toàn thân bao lấy, chỉ lộ ra đầu gối phía dưới bóng loáng bắp chân, cùng tuyết ngó sen tựa như mềm mại cánh tay ngọc.

Tại Đường Tăng nàng chân dung thu vào đáy mắt lúc, khán giả cũng mắt thấy Bạch Long hình người.

Trầm mặc, thật lâu trầm mặc, giống như trước khi mưa bão tới bình tĩnh.

Trọn vẹn mười hơi về sau, mới vừa có mưa đạn xuất hiện, theo sát lấy bộc phát kiểu hiện ra.

【 khe nằm khe nằm khe nằm, Tiểu Bạch Long lại là mẫu long? Ta chỉ muốn nói, đạo diễn, làm tốt lắm! 】

【 cái này mẹ nó thật sự là Bạch Long Mã? Ba năm cất bước cao nhất từ hình a dẫn chương trình! 】

【 trên lầu quá bảo thủ, muốn ta nói, từ hình cất bước, cao nhất tại Thập Bát Tầng Địa Ngục bên trong vĩnh viễn đừng đi ra a dẫn chương trình! 】

【 lên đi, Long kỵ sĩ Đường Tam Tạng, ba năm huyết kiếm lợi, từ hình không lỗ! 】

【 dẫn chương trình buông ra cái kia Loli! Thiên VU...! Không thể cười! 】

【 chúng ta đem Đường Tăng đánh chết đi, Tiểu Bạch Long ta nhận đầu! 】

【 hai tay đánh chữ lấy đó trong sạch! 】

【 dùng một cái, Quan Âm đem hình ảnh dùng một cái , chờ ta liếm đủ lại thả dẫn chương trình mặt! 】

Tận mắt nhìn thấy Tiểu Bạch Long từ long hóa thành nhân hình, một cái nhiều nhất bảy tám tuổi nhỏ Loli lúc, Đường Tăng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, mắt tiếng, chết lặng, triệt để nói không ra lời.

Trợn vện qua thật lâu, hần mới thoát khỏi phục, không nói gì nói: "Người như thế nào là đầu mẫu long "

Nghe thấy Đường Tăng lời nói về sau, Tiểu Bạch Long hai chân nhu hòa chĩa xuống đất, nhảy lên một khối nham thạch, trắng nõn hai tay bắt chéo trên lưng, hơi hơi ngửa đầu nhìn ngang Đường Tăng, nói: "Đúng á! Bản công chúa chính là Tây Hải Long Cung Tam công chúa Ngao Ô là vậy! Các người còn không mau mau cúi đầu liên bái, hừ!"

Tiểu Bạch Long Ngao Ô âm thanh như giọt nước thanh tuyến, để cho người ta nghe cho dù ở trời nắng chang chang dưới, cũng có cổ ngọt liệt cảm giác.

Nhưng Đường Tăng lực chú ý, lại tại Ngao Ô lời nói bản thân.

Hần nửa ngày trầm mặc không nói gì, một lát sau, vừa rồi gần từng chữ một: " người vừa nói người làm sao?"

Đang hai tay chống nạnh Ngao Ô hơi méo đầu, nói: "Ngao Ô a?"

Đường Tăng im lặng: "Nói tiếng người?"

Ngao Ô sau khi nghe đem đầu đang trở về, sơ lược hơi nghiêng về đằng trước, chân thành nói: "Ngao Ô Ngao Ô Ngao Ô a —— ô —— "

Đang Ngao Ô Ngao Ô kêu Ngao Ô bất thành linh che miệng lại, thống khổ ngồi chồm hồm trên mặt đất: "Ô điều dân lừa gạt, lừa gạt bản công chúa nói chuyện, cần được đầu lưỡi hảo đau quá "

Bất thành linh ngồi xồm Tiểu Bạch Long Ngao Ô, để Đường Tăng giặt mình tại nguyên chỗ, trong lúc nhất thời không phải nói cái gì tốt, nhưng trực tiếp trong phòng khăn giả lại sôi trào.

Kt0920 đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Loại này tự giới thiệu xin nhiều đến mấy lần a!"

Ngã Luân Trầm đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Loli! Các người toàn bộ tắt cả câm miệng! Tắt cả câm miệng! Cái này Loli ta ôm đi! Cầm thụ thân sĩ yêu thích đi!"

Làng lá cạm thanh đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Cho ta ca khúc khái hoàn, người tính là cái gì? Bì Bì tôm, đoạt Loli, chúng ta đi!"

Thích xuyên nội khổ đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Rút kiểm đi, nhân thoại nói ít, chúng ta hôm nay chỉ có thể có một người tài xế kỳ cựu còn sống!"

Không để ý tới khán giả kịch liệt phản ứng, Đường Tăng đi về phía trước ra mấy bước, cúi đầu nhìn về phía ngồi chồm hồm trên mặt đất Ngao Ô, nói: "Người nói người là Tây Hải Long Cung Tam công chúa, làm sao lại tại cái này Ưng Sầu Giản?"

Đang tại kêu đau Ngao Ô nghe được Đường Tăng lời nói, bỗng nhiên đem đầu theo giữa gối nâng lên, hai gò má ửng đỏ nói: "Đóng, mắc mớ gì tới người á! Bản công chúa thương cảm lê dân vất vả đến đây trấn thủ Ưng Sầu Giản nguồn nước! Cúng bái đi! Khen ngợi ta đi! Ha ha ha ha ha ha!"

" "

Trông thấy Ngao Ô cái kia ngăn không được phiếm hồng gương mặt, Đường Tăng lại muốn ngưỡng vọng trời xanh, nhưng suy nghĩ một chút về sau, hần quay đầu nhìn về Tôn Ngộ Không.

Một bên Tôn Ngộ Không vẫn như cũ mặt không biểu tình, nói: "Nhìn ta cũng vô dụng, đất này giới không ai."

Đường Tăng sau khi nghe, chậm rãi quay đầu, tiếp cận Ngao Ô, ngữ điệu thông thả nói: "Giảng lời nói thật."

Ngao Ô bị Đường Tăng tiếp cận, gương mặt càng đỏ, nàng nhấn nhó mấy cái về sau, chậm rãi đứng lên, phạm sai lầm tựa như cúi đầu xuống, nói: "Được rồi được rồi, ta chính là không cần thận đem Ngọc Đế ban thưởng mình châu cho đốt "

Ngao Ô tiếng nói mới rơi, Đường Tăng còn không có kịp phản ứng đầu, liền nghe bên cạnh Tôn Ngộ Không tiếp tra nói: "Thieu đến tốt."

Đường Tăng quay đầu trước tiên nhìn Tôn Ngộ Không một chút, lại quay đầu trở lại tiếp cận Tiểu Bạch Long Ngao Ô, nhin không được dài thở dài: "Đều là không bớt lo gia hóa a "

Than thở xong khí về sau, Đường Tăng lại nhìn phía Ngao Ô, nói: "Thieu hũy Ngọc Đế ngự tứ minh châu, tội phạm luật trời, vậy ngươi không phải nên bên trên Trảm Long Thai?"

Nghe được Trảm Long Thai ba chữ, Ngao Ô lập tức bàn chân xê dịch lui về sau một bước, lộ ra rụt rè biểu lộ, nhưng theo sát lấy tựa hồ nghĩ đến cái gì vui vẻ sự tình, lại cười ra lúm đồng tiền đến: "Bị Quan Âm đại sĩ cứu nha."

Lúc này đến phiên Đường Tăng kinh ngạc, âm thanh bỗng nhiên biến cao: "Cái gì! Ngươi nói thật có Quan Âm người này!"

"Ừm a "

Ngao Ô bị Đường Tăng phản ứng hù đến, đem vui đầu hạ thấp giọng đáp.

Gặp Đường Tăng thần tình kích động, tựa hồ vẫn muốn tiếp tục hỏi tiếp, một bên Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cắt ngang hẳn, nói: "Ta lại đổi."

Đường Tăng nghe vậy quay đầu nhìn lại, chỉ gặp mặt không biểu tình Tôn Ngộ Không, không để lại dấu vết lác đầu.

Đường Tăng bỗng nhiên tỉnh ngộ, quay đầu lại nhìn Ngao Ô lúc, đầu nàng cơ hồ muốn chôn ở Hồng Lăng bên trong, hai tay có ở đây không an giấc động.

Đường Tăng trong lòng xoắn xuýt do dự mấy giây sau, cường ép đem thăm dò muốn dần xuống đi, nói: "Tốt, bản tăng nhìn hôm nay cũng đừng đi đường, ngay tại chỗ nhóm lửa đi."

Hắn tiếng nói mới rơi, vừa mới vẫn cực xúc bất an Ngao Ô, bỗng nhiên ngừng đầu, lộ ra lúm đồng tiền, cuồng gật đầu: "Tốt lắm tốt lắm!"

Mà tại Đường Tăng đem vấn đề nghen trở về lúc, trực tiếp trong phòng khán giả, lại là kịch liệt nghị luận lên.

【 cái kia Quan Âm, không phải hệ thống sao? Vậy cái này Quan Âm lại là cái gì quỷ? 】

【 nhưng mà đến cùng có mấy cái Quan Âm, lại là quan hệ như thế nào? 】

【 Quan Âm làm tốt lắm! Nhất định giống như ta là cái thân sĩ! 】

【 đừng nói sang chuyện khác a uy, Quan Âm đến cùng đi chỗ nào! Cái này Quan Âm đến cùng là hệ thống vẫn là người! Không cần đổi chủ đề chuyên tâm điểm a a! 】

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Đại Thánh nội tâm nhỏ kịch trường

Hoàng hôn tiến đến, ráng chiều đem thiên thiêu đỏ nửa bên, chiếu đỏ một cái đầm thủy, nhuộm đỏ toàn bộ núi.

Trời chiều chiếu xuống, trong không khí hơi nước, giống như là kim châm sợi bạc, theo gió nổi lên lẫn lẫn ba quang.

Tiếng nước ầm ầm thác nước sùnn đòi bên cạnh, Đường Tăng đang đứng tại Dàn Tượng Quân trước người, cúi đầu trầm tư, ở bên tay phải của hắn, người khoác Hồng Lăng Tiểu Bạch Long Ngao Ô, đang nhu thuận quỳ ngồi trên đất, khẽ cắn tay phải xanh thắm ngón trỏ, đồng thời dùng nàng cặp kia đen nhánh mắt to nhìn về phía Đường Tăng, thỉnh thoảng khe khẽ chớp động, trong bụng phát ra ục ục tiếng vang.

Đường Tăng bị nàng thấy có chút không được tự nhiên, mang tương trên tay phải đồ đầy thịt hồ hạt cái túi ném qua đi: "Cầm lấy đi cầm lấy đi, một bên ăn đi."

Người được thịt hồ hạt mùi thơm, Ngao Ô trên mặt phi hà, bay đồng dạng đập ra đi, đem túi gấu gao kéo, quay người ngồi quỳ chân trên mặt đất về sau, cẩn thận theo trong bao vải móc ra một khóa thịt hồ hạt nhét vào miệng bên trong, nết to híp thành nguyệt nha, phát ra tiếng ô ô âm thanh: "Ăn ngon a ô, ăn quá ngon "

Nàng dửng dáp để Đường Tăng bắt đắc dĩ cười một tiếng, quay đầu mắt nhìn mặt không biểu tình Tôn Ngộ Không, lúc này mới cúi đầu xuống nhìn về phía Dàn Tướng Quân, tiếp tục rơi vào trầm tư.

【 ta thiên! Ngọc Đế ngươi đem đáng yêu như thế Loli giam lại, vẫn không cho nàng ăn! Ngươi lương tâm chẳng lẽ sẽ không đau không! 】

【 ta chỉ có thể nói, Đại Thánh đi nháo thiên cung, làm tốt lắm! 】

【 Quan Âm, điều màn ảnh, chúng ta không nên nhìn trường lão, chúng ta muốn nhìn Loli! 】

【 đứng đứng đứng, đem ta Loli bày ra đến! 】

【 trên lầu đi ra, đó là ngươi Loli sao? Là ngươi sao? Đó là ta! Không phục rút kiếm! 】

【 Đường Tăng: Các ngươi liền tranh đi, đánh ra chó đầu óc các ngươi cũng sờ không tới! 】

【 ngày đó, lão bọn tài xế tương hổ chinh phạt, máu chảy thành sông, nhưng mà cuối cùng bọn hán cũng không thể thành công, đơn giản là cái này mẹ nó đều không phải là một cái thể giới các ngươi tranh cái cọng lông a! Đề mẹ nó yên tĩnh nhìn trực tiếp! 】

【 Đường trường lão Đường trường lão, ngươi có phát hiện hay không ngươi đối Đại Thánh hứng thú viễn siêu đối nhỏ Loli hứng thú! Điều này nói rõ cái gì? A a a! Phá vỡ phá vỡ! Trường lão cong! 】

【 đẹp trai như vậy hòa thượng lại là cái gay, quả nhiên vẫn là trước tiên bóp chết cái này gay bên trong gay khí dẫn chương trình sau đó ôm đi Loli a! 】

Khán giả mưa đạn, để Đường Tăng cảm giác sâu sắc im lặng: "Thằng nam không muốn nói chuyện."

Dứt lời, hán lại tiếp tục suy nghĩ sâu xa lên lão hổ thịt phương pháp làm đến, không tiếp tục để ý đoán mò khán giả.

Đường Tăng mặc dù tự xưng là đầu bếp, nhưng hán đồng thời cũng là tuân thủ luật pháp hảo công dân, trừ biết rõ hổ tiên canh rượu hổ cốt một loại nghe nhiều nên thuộc đồ ăn bên ngoài, hán cũng không biết rõ làm như thế nào nấu nướng lão hổ những bộ phận khác.

Đây cũng chính là hán hai ngày qua đều không đem Dàn Tướng Quân làm thành đồ ăn nguyên nhân, đương nhiên, trừ cái đó ra, Song Xoa Linh ba yêu trong động phủ cảnh tượng, đối Đường Tăng ảnh hưởng to lớn cũng là một trong những nguyên nhân.

Rõ ràng hai ngày thời gian, hán vẫn rầu rĩ không vui.

Đáng được ăn mừng là, Dàn Tướng Quân chính là tu luyện có thành tựu yêu quái, máu thịt bên trong ẩn chứa đầy đủ Linh Khí, bởi vậy đào cũng không cần nó chất thịt sẽ làm hỏng.

Kỳ thật đại Hoa hạ nấu ăn bác đại tinh thâm, Đường Tăng đào cũng không phải hoàn toàn không biết rõ làm như thế nào nấu nướng thịt hổ, nhưng hán hiện tại thân ở Đường triều, đồ gia vị thực sự quá ít, ngay cả quả ớt đều không có, vì lẽ đó rất nhiều đồ ăn hán căn bản không có cách nào làm.

Đang suy tư một lát sau, Đường Tăng quyết định lấy đơn giản nhất phương pháp, đem Hồ Yêu hầm đến ăn, dù sao yêu quái thịt bản thân liền ngon vô cùng, về phần căng lắm lời hơn vị đồ ăn, chờ về sau đi về phía tây trên đường có thể chậm rãi tìm chút gia vị, mới quyết định.

Trong lòng có quyết đoán về sau, hán cất bước đi về phía cách đó không xa, vừa rồi Ngao Ô nhảy tới khối cự thạch này.

Cự thạch có cao cỡ nửa người, hai người ôm hết lớn như vậy.

Hán vòng quanh dò xét một phen về sau, hướng về phía Tôn Ngộ Không vẫy tay: "Đại Thánh, bản tăng cần trợ giúp."

Tôn Ngộ Không nghe vậy đi về phía Đường Tăng, tay phải níu lại Dàn Tướng Quân cái đuôi không buông tay, đang vui đầu cuồng ăn thịt hồ hạt Tiểu Bạch Long Ngao Ô nghe được âm thanh, ngẩng đầu ánh mắt theo sát Dàn Tướng Quân, đuổi ra béo mập đầu lưỡi liếm liếm bờ môi.

Đường Tăng trông thấy nàng ngẩng đầu nhìn chăm chú, đầu có chút đau nhức.

Tôn Ngộ Không đi tới gần về sau, Đường Tăng đứng tại cự thạch bên cạnh, cho hán khoa tay ra một cái chén hình, nói: "Bản tăng cần nó đến thịt hầm, ngươi đem nó móc sạch thành như vậy là được."

Tôn Ngộ Không gật gật đầu, đem đuôi hổ buông ra, hai tay bàn tay khe khẽ đặt tại trên đá lớn, hơi hơi rung động, theo sát lấy Đường Tăng liền nhìn thấy, cứng rắn nam thạch thể mà tại lấy mắt trần có thể thấy tốc độ hóa thành bột mịn, hơi gió thổi qua liền tán ở không trung.

Bất quá gần đoạn thời gian đến nay, vô luận là Đường Tăng hoặc là người xem, đều đối Tôn Ngộ Không bản lĩnh có nhất định sức miễn dịch, bởi vậy đã không còn như vậy kinh ngạc cảm khái, chỉ là nhổ nước bọt vẫn như cũ.

【 lại tới lại tới, cay gà dẫn chương trình ngươi lúc nào thì mới có thể đơn độc làm tốt một bữa cơm? 】

【 Đại Thánh: Ta cảm giác thân thể bị móc sạch, suốt ngày lấy ra làm máy nước nóng dùng 】

【 giăng thật, nếu như ta là Đại Thánh đã sớm một gậy đem trường lão đánh chết! 】

【 Đại Thánh! Nhẫn nại, nhẫn nại, ăn no đánh đầu bếp không thích hợp, không thích hợp, không thể cùng com phiếu trở mặt, nhất định phải nhịn xuống! 】

Đường Tăng tại Tôn Ngộ Không bên cạnh đứng một lát, gấp hấn lực lượng khổng lồ chế hoàn mỹ, cự thạch nổi lớn độ dày hình dáng rất tốt, liền thả lỏng trong lòng theo trong bao quần áo lấy ra sừng trâu đao, ngồi xổm người xuống đem mũi đao chống đỡ hoa ban đại hồ hạ nơi cổ, song chưởng trong lòng bàn tay giống như là có đèn bàn khai quang tựa như, một khi mờ ra thôi động về sau, song chưởng lập tức tràn ngập lực lượng.

Hắn chỉ là khe khẽ vẩy một cái, Dân Tướng Quân cái kia tràn ngập dẻo dai da hồ liền bị vạch phá, sau đó hắn dọc theo phần cổ, phản búng thẳng đến đem trọn trương da hồ toàn bộ mổ dưới, bắt đầu cạo xương cắt thịt.

Từng khối màu đỏ nhạt khối thịt, bị Đường Tăng nhanh chóng cắt xuống, bị hấn xếp tại da hồ da trâu bên trên.

Đang lúc Đường Tăng đem Hồ Yêu móng trước cắt chém hoàn tất lúc, Tôn Ngộ Không đã đem cự thạch móc sạch thành vì một cái cự chén thạch nôi, Đường Tăng đứng lên thăm dò hướng bên trong nhìn một chút về sau, quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không nói: "Đi đón lút nước thanh tẩy một chút, sau đó đem thủy rót rất đầy thành đây."

Đường Tăng tiếng nói mới vừa vắn rơi xuống, Tôn Ngộ Không chưa có hành động, đang thỉnh thoảng ngấm hướng bên này, nghiêng tai lắng nghe Tiểu Bạch Long Ngao Ô bỗng nhiên ngừng đầu, bay vượt qua chạy tới, trên mặt lộ ra hưng phấn thần sắc, miệng hơi hơi há miệng, một cái mát lạnh trong suốt dòng nước, liền từ trong miệng phun ra.

Mắt thấy muốn rót vào thạch trong nôi, Tôn Ngộ Không tay mát lạnh lẽ, cánh tay trong nháy mắt cổ trưởng mà lên, khe khẽ vỗ cự thạch mặt vách, trực tiếp đem đánh bay mà đi, hơi hơi cách mặt đất sau nặng nề mà rơi vào cách đó không xa.

"Rầm rầm"

Dòng nước vạch ra một ngã rẽ khúc đường cong, tất cả đều tẩy rơi trên mặt đất, dòng nước đầy đất.

Tiểu Bạch Long Ngao Ô lập tức ngừng phun nước động tác, mân mê miệng, một mặt ủy khuất nhìn về phía Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không chăm chăm nòng một chút, nói: "Không thể theo miệng bên trong."

Thoại âm rơi xuống, Ngao Ô lập tức nhiều mây chuyển tình, lúm đồng tiền nổi lên, mấy bước đi đến thạch nôi trước, nhưng lấy nòng thân cao, lại chỉ có thể nhìn thẳng thạch nôi vách đá, nòng xẹp xẹp miệng, nhón chân lên, thân thể nghiêng về phía trước, song cổ tay trắng khinh ép thạch cạnh nôi xuôi theo, nâng cao hai tay hơi hơi tách ra, ở giữa dần dần có hơi nước bốc lên, nhanh chóng ngưng tụ thành một đoàn thủy cầu, không ngừng cuộn cuộn ở giữa, ngọt liệt thanh tuyền rầm rầm chảy vào thạch trong nôi.

Đường Tăng gặp tình hình này, con mắt bỗng nhiên sáng lên, bước nhanh đi qua, đưa tay phải ra dùng bàn tay cục nâng thủy đưa đến bên miệng, ngọt mùi thơm ngát, so với hắn ở địa cầu uống qua bất luận cái gì thủy đều tốt hơn uống.

Mà thủy chất tốt xấu đối một món ăn mùi vị, ảnh hưởng có thể nói to lớn.

Ngay tại Đường Tăng nhân thủy chất mà kích động lúc, khán giả thì đều hưng phấn cuồng phát mưa đạn.

【 muối nước! Muối nước! Muối nước! 】

【 người tới, đem trên lầu lão thân sĩ kéo ra ngoài, treo ngược lên đánh! Đánh chết nói rõ có tội, không có đánh chết nói rõ tội không đáng chết, lại đánh một trận! 】

【 si hán đi ra, cẩn thận ta một thông điện thoại liền có tám trăm gay đi qua tìm người đàm luận nhân sinh! 】

【 các người bọn này lão lái xe nghĩ chỗ nào đi, hiểu sai đều cho ta diện bích đi, long không thủy là kỹ năng thiên phú được rồi! 】

Khán giả bộ phận này chủ đề, Đường Tăng thực sự không có hứng thú, thế là một bên chỉ đạo Ngao Ô thanh tẩy thạch nôi, một bên quay người ngồi xuống cắt lên thịt hồ khối tới.

Chờ hắn đem tứ chi đều cắt chém hoàn tất lúc, Ngao Ô cũng đã xem thạch nôi rửa ráy sạch sẽ, thu hồi pháp thuật ngồi quỳ chân tại Đường Tăng bên cạnh, một mặt nhu thuận theo dõi hắn.

Lại một lần bị Ngao Ô tiếp cận, Đường Tăng trong lòng bất đắc dĩ, mắt nhìn mũi cánh tay xem tâm, không còn đi để ý tới nàng, chỉ là thanh thần ổn định cắt thịt.

Ước chừng một khắc đồng hồ về sau, nghiêm chỉnh đầu hoa ban đại hồ liền bị cắt đến không sai biệt lắm, Đường Tăng lúc này mới quay đầu, mặt hướng Tôn Ngộ Không nói: "Có thể làm nóng thủy."

Tôn Ngộ Không nghe vậy duỗi ra hai tay, dán tại thạch nôi trên vách đá, toàn thân khí huyết như giang hà chảy xiết, cực nóng nhiệt độ cao theo bàn tay truyền lại hướng về phía cả khối thạch nôi, ngăn ngừa mười mấy hơi thở thời gian, thạch trong nôi thủy liền sôi trào, nóng hổi bọt khí khe khẽ nổ tung vang lên bọt nước.

Cứ việc chỉ là Thanh Thủy mà thôi, nhưng Đường Tăng lại rõ ràng người được nhận nhật thơm ngọt mùi, hần không khỏi quay đầu nhìn mắt Ngao Ô, lúc này Ngao Ô con mắt, đang theo trong tay hần thịt hổ mà động.

"Ba ba ba "

Từng khối xương sườn lớn nhỏ thịt hổ, bị Đường Tăng thất lạc vào trong nước, màu đỏ nhật thịt hổ rơi vào trong nước về sau, cực nhanh chuyển hướng trong suốt trắng nõn, một trận mê người tui hương thơm lập tức theo thạch trong nồi bay ra, quanh quần tại Đường Tăng, Ngao Ô, Tôn Ngộ Không chớp mũi.

"Ừ ừ "

Bụng cô tiếng kêu âm thanh lại lần nữa vang lên, cũng không biết là ai.

Một lát sau, có non Bạch Hổ thịt theo thạch trong nồi hiện lên, màu sắc thanh lương thịt hổ bên trên, tựa hồ bao trùm tầng một nhật màu trắng chất keo, dẫn tới nhân khẩu thủy chảy ròng.

"Hảo "

Trông thấy cái kia từng khối trôi nổi mà lên thịt hổ, Đường Tăng tả hữu liếc mắt một cái, có chút đau đầu nói.

Thoại âm rơi xuống.

Tiểu Bạch Long Ngao Ô đã nhanh chóng theo Đường Tăng sau lưng vòng qua, đi đến Tôn Ngộ Không bên người, ngẩng đầu nhìn về phía hần, cũng không nói chuyện, một mặt đáng thương biểu lộ.

Nhưng Tôn Ngộ Không lại mặt không biểu tình, chỉ gắp hần khê nhếch miệng, thật sâu khê hấp, thạch trong nồi bóng loáng nước dùng cùng từng khối thịt hổ, liền bay vào trong miệng hần, cực nhanh nhai ở giữa, lộc cộc lộc cộc nuốt xuống bụng.

Đứng tại chân hần bên cạnh Ngao Ô nhìn thấy thịt hổ nhanh chóng tiến vào Tôn Ngộ Không trong miệng, đen nhánh mắt to bên trong nổi lên bọt nước đến, nằng thình thoảng quay đầu nhìn về thạch nồi, nuốt nước miếng, lại quay đầu nhìn về Tôn Ngộ Không, lại quay đầu liếc mắt một cái thạch nồi, nuốt nước miếng, nhìn lại Tôn Ngộ Không.

Nhưng từ đầu đến cuối, Tôn Ngộ Không đều mặt không biểu tình, thờ ơ.

Đường Tăng đứng ở một bên thờ dài, trong lòng đang do dự.

Nhưng trực tiếp trong phòng khán giả đã nhanh diễn.

【 Đại Thánh nguoi tốt xấu cho Bạch Long chưa chút a, mới tới muốn chiêu cổ một chút a! 】

【 Bạch Long nước mắt rung rung nhìn xem, Đại Thánh nguoi lương tâm sẽ không đau nhưc đi! 】

【 Đại Thánh: Không thể có biểu lộ, không thể có cảm xúc, không thể có sơ hở, tóm lại thịt đều là ta! 】

【 nhìn mặt không biểu tình, kỳ thật Đại Thánh đã lật tung nội tâm cái bàn nhỏ: Không thể cướp ta ăn! 】

【 trưởng lão: Ta cũng không có cách nào a, cùng Đại Thánh giết đồ ăn, đoán chừng nguoi lại biến thành đồ ăn! 】

【 nhìn thấy khối này lão hổ thịt không? Liền không cho nguoi ăn! 】

【 đôi long gào thét! 】

Mất thấy thạch trong nồi thịt hổ thịt hổ canh càng ngày càng ít, người xem cùng Đường Tăng đều coi là Tôn Ngộ Không muốn ăn một mình lúc, Tôn Ngộ Không lại đột nhiên dừng lại hấp khí, quay đầu nhìn về Đường Tăng, nói: "Ta ăn no."

Đường Tăng đầu tiên là kinh ngạc ngay tại chỗ, chợt cười, cúi đầu nhìn xem nín khóc mỉm cười Ngao Ô.

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Không nên để lại hạ ta một con rồng

Đường Tăng mới vừa vịn cúi đầu xuống, liền gặp Ngao Ô hóa thành một đạo hồng ảnh bay nhào mà ra, trắng nõn bàn tay đặt tại thạch cạnh nồi duyên, khe khẽ một cái nhảy nhót đem eo nằm ngang ở thạch nồi bên trên, nửa người trên nghiêng về phía trước nhập thạch trong nồi, thấp hít sâu một hơi, nhưng co rút lại phản búng, lại làm cho hắn nghiêng về phía trước thân thể mất đi cân bằng, hướng thạch trong nồi cắm xuống.

"Ấy ấy ấy ấy!"

Ngao Ô liên miên phát tay chết thẳng cứng, muốn phải gìn giữ cân bằng, nhưng luống cuống tay chân phía dưới, càng là tăng tốc nghiêng về phía trước tư thế, nằng chỉ tới kịp kinh hô một tiếng, liền phù phù một tiếng ngã vào thạch trong nồi, nóng hổi canh nóng tung toé mà ra, rơi trên mặt đất xì xì rung động.

Đường Tăng trừng mắt, vội vàng chạy về phía thạch nồi, nhưng có người nhanh hơn hắn.

Chỉ là một cái thoáng ở giữa, Tôn Ngộ Không liền ra hiện tại thạch nồi bên cạnh, tay trái bưng lên một cái chén gỗ, tay phải thì đặt tại thạch nồi tường ngoài bên trên.

Vốn là vô cùng nóng nảy Đường Tăng nhìn thấy Tôn Ngộ Không động tác, càng là hoảng sợ vô cùng, nhịn không được hét lớn: "Đại Thánh! Ngươi mau đưa để tay hạ! Con rồng này không thể ăn a!"

Hắn phát ra tiếng rống thời điểm, bước chân nhanh chóng di chuyển, đi tới thạch cạnh nồi đi đến nhìn một cái, hoảng sợ biểu lộ bỗng nhiên động lại.

Nhưng gặp thạch nồi hồ trong canh, một cái rần nước tựa như Bạch Long tại nhu hòa bày chuyển động thân thể, một trái một phải lúc lên lúc xuống, để sóng nước bập bênh mà lên, cùng lúc đó, nó miệng giống như lỗ đen tựa như, trong khoảnh khắc đem thịt hồ, canh thịt toàn bộ hút vào trong bụng.

Tôn Ngộ Không chỉ cùng dùng chén gỗ múc ra một chén canh đến, thịt hồ canh liền sắp thấy đáy.

Kịp phản ứng về sau, Đường Tăng kêu lên thảm thiết: "Cho bản tăng chừa chút!"

"Luu khẩu thịt!"

"Dầu gì lưu khẩu thang cũng được a "

Đường Tăng tê tâm liệt phế âm thanh còn chưa rơi xuống, thạch trong nồi nước canh thịt hồ đã hoàn toàn biến mất, Tiểu Bạch Long trắng nõn phản búng hơi hơi nâng lên, long thân cuộn lại tại thạch đáy nồi dưới, phát ra một tiếng than nhẹ, giống như người ăn no ợ hơi đồng dạng.

Tận mắt nhìn thấy Ngao Ô đem thạch trong nồi Hồ Yêu ngay cả canh mang thịt ăn sạch sẽ, Đường Tăng muốn giết nằng nấu canh tâm đều có, mà liền tại hắn dùng giết người ánh mắt nhìn chăm chú lên nằng lúc, Ngao Ô lại thỏa mãn than nhẹ một tiếng, còn đang đầy nồi đánh cái cút.

Đường Tăng thấy thế yên lặng thu hồi ánh mắt, quay đầu nhìn về Tôn Ngộ Không, dờ dẫm nói: "Đại Thánh, nghe nói gan rồng ăn thật ngon? Đến, nắm tay cắn đi lên."

Hắn lòi còn chưa dứt, Tôn Ngộ Không đưa tay phải ra, đem đựng đầy thịt hồ canh chén gỗ đưa cho hắn, nước canh hơi có vẻ nhạt nhẽo, chỉ có vài lọn tóc tia mà thịt mềm tia, phiêu tại đáy chén.

Đường Tăng trông thấy cái này chén gỗ, trong lòng khí lập tức toàn bộ tiêu tán, chỉ còn lại cảm động, hắn đem hai tay dùng sức ở trên người lau lau, lúc này mới vươn tay tiếp nhận chén, nhìn xem Tôn Ngộ Không, nói: "Vẫn là Đại Thánh ngươi đối bản tăng tốt nhất."

Tôn Ngộ Không trầm mặc hai giây về sau, nói: "Ngươi nhất trọng yếu."

Đường Tăng bưng lấy chén, cứ thế tại nguyên chỗ, có chút không dám tin tưởng Tôn Ngộ Không lại sẽ nói ra những lời ấy.

Tại hắn ngây người lúc, người xem lại nhao nhao mở ra nhỏ nước bọt hình thức.

Khán giả mưa đạn để Đường Tăng trong lòng cảm động tán đi không ít, lý trí sau hắn thế mà cho rằng khán giả nói rất có đạo lý, bởi vì lấy hắn cùng Tôn Ngộ Không trước mặt độ thân mật đến xem, Tôn Ngộ Không tuyệt đối không nói ra được những lời này, duy nhất giải thích chính là mỹ thực.

Đường dài còn lăm lăm truân, ta lên làm hạ mà tìm kiếm a

Đường Tăng than thở một tiếng về sau, đem chén đưa tới bên miệng, ngửa đầu một ngụm đem uống cạn, canh thịt cửa vào, miệng đầy mùi hương đậm đặc, nhưng hắn không kịp tỉnh tể nhắm nháp, long bàn chân liền có từng tia từng tia khí lạnh tràn vào, lạnh buốt tê dại.

Cùng lúc đó, Quan Âm âm thanh cũng tại não hải vang lên.

"Kiểm tra đo lường đến thịt hổ đến từ nửa biến hóa Hồ Yêu, đang tại ngẫu nhiên phân phối kỹ năng "

"Ngẫu nhiên kết thúc, ký chủ thu hoạch được cấp một yên tĩnh bước kỹ năng "

Quan Âm âm thanh roi xuống, Đường Tăng thật dài dẫn ra một hơi: "Xem ra Quan Âm cuối cùng lương tâm phát hiện, muốn để bản tăng chuyển chức "

Bất quá Đường Tăng nghĩ như vậy, nhưng khán giả lại có khác lý giải.

Khán giả lời nói để Đường Tăng mặt xạm lại, trong lòng lặng yên cho rằng bọn họ là tại ước ao ghen tị, theo sát lấy trầm xuống nghĩ thầm muốn nghiên cứu một chút yên tĩnh bước kỹ năng.

Mà cùng lúc đó, đem một nồi lớn thịt hổ canh uống xong Ngao Ô, đã du lịch ra thạch nôi, lại lần nữa hóa thành hình người.

Lần thứ hai nhìn thấy Ngao Ô biến hóa, đứng tại thạch nôi bên cạnh Tôn Ngộ Không, hí hí mắt, nói: "Người biến hóa này chi thuật chớ không phải mình tìm tòi, cũng biến thành quá khó nhìn."

Ngao Ô sau khi nghe thấy một chồng nạnh, khẽ nói: "Vậy người cho bản công chúa biến một cái nha!"

Tôn Ngộ Không nghe vậy vừa muốn mở miệng, đột nhiên nhắm lại, trầm mặc một giây về sau, chậm rãi quay đầu nhìn về Đường Tăng.

Đang muốn nghiên cứu yên tĩnh bước kỹ năng Đường Tăng, cảm nhận được Tôn Ngộ Không nhìn chăm chú, ngẩng đầu trước tiên tả hữu nhìn hai vòng về sau, mới nhìn nhau hướng về phía Tôn Ngộ Không, im lặng nói: "Nhìn bản tăng làm gì? Quái bản tăng lạ?"

Tôn Ngộ Không mặc dù không nói lời nào, nhưng kiên định không thay đổi ánh mắt, lại giống như là trả lời hẩn vấn đề đồng dạng, Đường Tăng người chưa đủ nâng trán, dờ khóc dờ cười, một lát sau, hẩn đột nhiên quay đầu nhìn về màn ảnh phương hướng.

Trông thấy Đường Tăng ánh mắt sáng ngời trông lại, khán giả lập tức cuồng phát mưa đạn.

Thần đi nha đi đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Đừng nghĩ, không quan hệ với ta, ta thế nhưng là khen thưởng."

Cát cát đáp đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Cái này nôi ta không sau lưng."

Chỉ là một cái ánh mắt lại thu hoạch ngoài ý muốn đến một sóng lớn khen thưởng, Đường Tăng biểu lộ càng thêm phức tạp, mà một bên Tiểu Bạch Long Ngao Ô, tựa như quên vừa rồi tra hỏi đồng dạng, sờ sờ bụng đi đến Đường Tăng trước mặt, hơi ngẩng đầu lên liếm môi nói: "Người đại hòa thượng này trù nghệ không sai! Từ hôm nay trở đi, bản công chúa liền cô mà làm đi theo người thỉnh kinh tốt!"

Đường Tăng sau khi nghe kinh nghi một tiếng, nhìn về phía Ngao Ô, hí hí mắt, hỏi: "Người làm sao biết rõ ta phải đi lấy kinh?"

Ngao Ô nháy nháy con mắt, lộ ra hai cái lúm đồng tiền đến: " "Quan Âm đại sĩ nói cho ta biết nha, hẩn nói ta liền nơi này vẫn ngủ a ngủ, liền sẽ có đầu trọc vương tử dẫn ta đi nha!"

" "

"Đầu trọc vương tử?"

Đường Tăng thật lâu không nói gì, ngửa đầu nhìn lên trời, nói: "Quan Âm đại sĩ, bản tăng muốn hỏi ngài một chút, ngài đối hùng hài từ giáo dục, có phải hay không có cái gì hiểu lầm?"

Nói xong, Đường Tăng đột nhiên bắt đầu trầm mặc.

Quay đầu nhìn sang thiên chân vô tà cười duyên đáng Tiểu Bạch Long Ngao Ô, chậm rãi quay đầu, nhìn về phía Tôn Ngộ Không nói: "Đại Thánh bản tăng bất thành linh nhớ tới có chút việc gấp, chúng ta hiện tại lập tức lập tức xuất phát lên đường."

Sau khi nói xong Đường Tăng tạt đi mấy bước, đem sừng trâu đao da trâu da gấu chờ tất cả sự vật thu vào bao khóa, thất ở Cừ Hoàn Tích Trọng thân thượng bên trên.

Tôn Ngộ Không gặp Đường Tăng thần sắc đại biến, vội vàng, cũng không đi hỏi hẩn tại sao, chỉ là gật gật đầu.

Tiểu Bạch Long Ngao Ô gặp Đường Tăng thu thập hành lý đến, lúm đồng tiền bên trong giống như là đựng đầy ngọt ngào, trên mặt cười muốn ngăn cũng không nổi, non nặn hai tay chấp sau lưng, điểm nhẹ bước chân đi đến Đường Tăng bên cạnh, nhưng Đường Tăng chợt lạnh xuống mặt, bất cận nhân tình nói: "Không thể đi theo bản tăng."

Trong lòng đang vạn vui sướng Ngao Ô, nhìn thấy Đường Tăng mặt lạnh, nghe được hẩn băng lãnh lời nói, bị giật mình, trong mắt nhanh chóng chứa đầy nước mắt, một mặt ủy khuất ba ba biểu lộ: "A "

Đường Tăng lạnh lùng nhìn Ngao Ô một chút về sau, quay đầu tiếp tục thu thập bao phục, mười hơi sau liền đem bao phục thu hồi hoàn tất, sau đó hướng về phía Tôn Ngộ Không nói: "Đại Thánh, chúng ta đi thôi."

Nói xong, Đường Tăng nhìn cũng không nhìn một bên trong mắt chứa nước mắt Ngao Ô, sượt qua người, bước nhanh tiến lên.

Nước mắt tại trong hốc mắt nhấp nhô Ngao Ô gặp Đường Tăng muốn đi, vội vàng nhanh đi mấy bước níu lại hấn góc áo, mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Ta không phải thật sự cố mà làm a uy! Người làm sao nói đi là đi a! Không cần bỏ xuống ta à!"

"Không nên đem ta một con rồng lưu tại nơi này a! —— "

Đưa lưng về phía Ngao Ô Đường Tăng nghe được Ngao Ô giọng nghẹn ngào, đáy mắt hiện lên một vòng không đành lòng, nhưng theo sát lại lạnh lùng quay đầu nhìn về nàng, hung hăng buông tay nàng ra, nói: "Đi ra!"

Nguyên bản đang kéo lấy Đường Tăng góc áo tại đi Ngao Ô, bị Đường Tăng hất lên, lập tức ngã xuống đất, nàng chỉ một thoáng nước mắt rơi như mưa, ngồi quỳ chân tại nguyên chỗ, ô ô ô sụt sùi khóc, nhưng Đường Tăng lại kiên trì tiếp tục đi lên phía trước.

Ngao Ô tiếng khóc cũng dần dần lớn, hai mắt đầm lệ nhìn qua Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không dần dần đi xa.

Trực tiếp trong phòng khán giả từng cái sớm đã nhìn mắt tròn, không rõ Đường Tăng đến cùng nổi điên làm gì mắc bệnh gì, trong lòng ngăn không được dâng lên lửa giận tới.

Khán giả nguyên rủa chửi rủa âm thanh bên tai không dứt, nhưng Đường Tăng lại mất diếc tai ngo, tại trong lúc này có mấy ngàn người rời khỏi trực tiếp ở giữa.

Một mực đến rời xa thác nước sừng đôi, đi vào thâm sơn rừng rậm về sau, Đường Tăng mới quay đầu nhìn về màn ảnh, nói: "Chắc hẳn mọi người cũng đều nhìn ra, bản tăng này xuyên qua phi thường kỳ quặc, Quan Âm đại sĩ cùng Quan Âm hệ thống cũng khôn nhiều bản tăng, hơn nữa theo Đại Thánh thái độ đến xem, bản tăng không tin, hấn tiến về Tây Thiên thật chỉ là vì hộ tống bản tăng."

"Mọi người ký không nhớ kỹ Tây Du nguyên tác bên trong, Tiểu Bạch Long đến Tây Thiên về sau, kết cục là cái gì? Nói dễ nghe điểm là Bát Bộ Thiên Long Nghiễm Lực Bồ Tát, kỳ thật liền là tại trên cây cột làm cái thần giữ cửa, các người môn tự vấn lòng, các người bỏ được dễ như thể tiểu cô nương tại cái kia ca ngày lẫn đêm phơi gió phơi nắng? !"

"Bản tăng chính mình kỳ thật cũng không muốn thành Phật, thành Phật thật tốt sao? Tứ đại giai không, làm người từ bỏ tình cảm, người liền sẽ không thống khổ, nhưng từ bỏ những này, người còn thừa lại cái gì?"

"Bản tăng lấy hai mươi chín năm hiện đại kiếp sống, mười tám năm năm sở thụ vô thần luận giáo dục đến xem, thành Phật liền là tiêu vong, Tây Thiên liền là tịch diệt, Tây Du căn bản chính là một trận bị tí mỉ an bài âm mưu."

"Khi các người biết rõ những này về sau, các người thật còn muốn để Ngao Ô cùng bản tăng cùng đi Tây Thiên sao?"

Đường Tăng nói xong, rừng rậm rơi vào yên lặng.

Trực tiếp trong phòng khán giả, cũng tất cả đều trầm mặc xuống.

Thật lâu, thật lâu

CONVERT BY ๒Thanh ๒Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Chờ một lúc hỏi lại hỏi

Trăng sáng bị bốn phía vọt tới mây đen che lại, chỉ có thể từ đó lộ ra tầng một mơ hồ ám sắc vàng sáng.

Một mảnh tĩnh mịch rừng rậm nguyên thủy bên trong, gió đêm nhẹ phẩy mà qua, phát ra trện trện to lớn mà chậm chạp tiếng xào xạc.

Bóng cây pha tạp trong rừng nát trên đường, Đường Tăng Tôn Ngộ Không hai người đang một trước một sau gian nan tiến lên, cái trước bàn chân lúc rơi xuống đất, tự nhiên co rút lại khấu chặt mặt đất, phảng phất có đập tuyết Vô Ngân chỉ nhẹ nhàng linh hoạt.

Không hổ là yên tĩnh bước, Đường Tăng thoáng chút đắm chiều.

Ngay tại Đường Tăng nghiên cứu yên tĩnh bước hiệu dụng lúc, trực tiếp trong phòng khán giả nguyên nhân chính là hấn lúc trước cái kia phiên đình tại nhưc óc lời nói, mà rơi vào lâu dài trầm mặc, sau một lúc lâu mới vừa có khen thưởng tin tức xuất hiện.

Não tàn lưu đạn đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Nhị doanh dài, người đặc biệt mẹ I-ta-li-a mặt đây? Cho ta bung lên, cầm lấy đi để Đường trưởng lão từng ném thức ăn tươi!"

Độc hành đạo tặc phó ca đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Xem ở Đường trưởng lão là vì nhà ta Loli phân thượng, cầm lấy đi thăng cấp đi!"

Tiểu tiểu tiểu con tôm đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Được rồi, Đường trưởng lão ta sai, ta vì ta trước đó thái độ xin lỗi!"

Ghi khắc người mỉm cười a đưa tặng cho Đường Tăng năm cái tán tài bảo tượng cũng nhấn lại nói: "Bì Bì tôm quân viễn chinh ở đâu? Lập tức tập hợp! Chúng ta rút lui!"

Khen thưởng tin tức mang theo tiết tấu về sau, mưa đạn lập tức dày đặc lên.

【 tuy nói ta cũng rất muốn mang lên Ngao Ô Loli, nhưng là không thể không nói, trưởng lão cái này đột làm tốt lắm! 】

【 thật hảo không nữ nàng nha, muốn đi, sẽ không còn được gặp lại Loli 】

【 ôm lấy ta Tiểu Bạch Long liền chạy, chạy đến không ai địa phương, chụp chung lưu niệm, về sau chỉ có thể trong mộng gặp mặt 】

Khán giả cảm khái, để Đường Tăng cũng than nhẹ một tiếng, nhưng nội tâm của hấn kiên quyết, sẽ không mang Ngao Ô lên đường, bởi vậy không được lại đề lên Ngao Ô sự tình, chỉ là yên lặng vui đùa đi đường, sau nửa canh giờ, hai người đi về hướng tây ra bảy tám dặm, lúc này mới tại một chỗ treo đầy trường đăng bên dưới vách núi, tìm tới một tòa bị trường đăng thấp thoáng đen kịt son động.

Xa xa nhìn tới son động về sau, Đường Tăng chậm xuống bước chân, quay đầu đối Tôn Ngộ Không nói: "Đại Thánh, chúng ta hôm nay liền ở đây an giấc đi, người trước đem trường đăng dọn dẹp một chút, bản tăng đi nhặt chút củi lửa."

Tôn Ngộ Không gật gù đầu, không được nói thêm cái gì, cất bước đi về phía son động, Đường Tăng thì là quay người lại bước vào trong rừng.

Thời gian một nén nhang về sau, Đường Tăng ôm ấp một đồng củi khô đi vào son động, thuần thực bay lên đồng lửa, ánh lửa chập chòn ở giữa, đem hắc ám cùng rét lạnh xua tan.

Làm hang động sáng lên về sau, Đường Tăng bỗng nhiên trông thấy nghiêng người dựa vào vách đá Tôn Ngộ Không dưới chân, lại giẫm lên một cái chùng cánh tay hấn thô, toàn thân bích thấu đại mẫn, nó trong mắt hiện ra thấu xương hàn ý, thân rắn kè sát tại đất không cách nào vận vẹo.

Tại Đường Tăng chú ý tới bích mẫn lúc, Tôn Ngộ Không âm thanh âm vang lên: "Muốn chết muốn sống?"

"Sống đi, sống mới mê."

Đường Tăng đang mừng khắp khỏi dò xét bích mẫn, ánh mắt nhảy vọt ở giữa, lại trông thấy tại tại hang động chỗ sâu trong góc, còn có mười mấy mai lớn nhỏ cỡ nắm tay màu trắng trắn rần.

Hấn càng ngạc nhiên mừng rỡ.

"Sáng sớm ngày mai cơm có rơi."

Đang khi nói chuyện Đường Tăng theo trong bao quần áo, đem hồ hừng ngư da tất cả đều lấy ra, ôm ấp da trâu đi vào trong động, đem trứng rắn toàn bộ quần tại ngư bên trong, dùng đứt gãy cương ngựa đem buộc lại.

Quay người đi trở về bên cạnh đồng lửa đem trứng rắn bao phục sau khi để xuống, suy nghĩ một chút, xông Tôn Ngộ Không nói: "Đưa nó đánh ngất xiu."

Tôn Ngộ Không ứng thanh mà động, bàn chân khe khẽ chấn động, bích mẫn liền đã hôn mê.

Đường Tăng lúc này mới đem da hồ đưa cho Tôn Ngộ Không, chính mình thì đem da gấu cửa hàng tại mặt đất, với ánh lửa chập chòn bên trong, kết thúc một ngày này trực tiếp.

Sáng sớm hôm sau, húc nhật đông thẳng, ánh nắng ấm áp chiếu xạ nhập trong động, Đường Tăng theo trong lúc ngủ mơ khoan thai tỉnh dậy, quay đầu nhìn một cái, gặp Tôn Ngộ Không đã tỉnh lại, đang ngồi ở cửa hang nhìn về phía ngoài động.

Nghe được trong động vang động về sau, Tôn Ngộ Không đứng dậy, cũng không quay đầu lại, chỉ là duỗi ra ngón tay hướng bắc một bên, nói: "Sông ở bên kia."

Mới vừa vận tinh táo lại Đường Tăng, đầu tiên là kinh ngạc, chợt liền đoán ra Tôn Ngộ Không vì sao như thế chủ động, nhin không được cười rộ lên,

vừa cười bên cạnh chống đỡ thân mà lên, trước tiên đuổi cái cực kỳ lưng mõi, lúc này mới chậm chậm đem tất cả hành lý đều thất ở tích trượng bên trên.

Thu thập xong về sau, Tôn Ngộ Không đem tích trượng khiêng ở bên phải, tay trái thì kéo lên bích măng cái đuôi, hướng bắc một bên mặc Sơn Việt rừng đi.

Không đến ba khắc đồng hồ, Đường Tăng liền nghe được róc rách suối nước bên trong, bước nhanh đi ra rừng cây rậm rạp về sau, một cái róc rách dòng suối đập vào mi mắt, suối nước thanh tịnh thấy đáy, từng con từng con du lịch cá trong nước hạ xuyên thẳng qua, lân phiến như gương nổi lên sáng ngời.

Bên dòng suối có một mảnh đất trống, trên đó phân bố Thanh Thanh cỏ xanh.

Hai người đến nơi đây về sau, Đường Tăng nhìn mắt bốn phía, nói: "Đại Thánh, người đi tìm một chút nơi nào có tảng đá, bàn tảng cần hai cái thạch nôi."

Tôn Ngộ Không nghe tiếng về sau, hướng về phía bốn phía tìm kiếm, Đường Tăng thì đi về phía bờ sông, nhanh chóng rửa mặt một phen về sau, đem Tây Du trực tiếp ở giữa mở ra, nghênh đón tân một nhóm mười vạn người xem.

Tại Tôn Ngộ Không đi tìm cự thạch lúc, Đường Tăng thì theo trong bao quần áo lấy ra da gấu, run nhập suối nước bên trong cọ rửa một phen về sau, lúc này mới bày ra trên mặt đất, lấy ra sừng trâu đao thuần thực lột lên da rắn, thanh lý lên thịt rắn tới.

Hai chén trà thời gian về sau, làm Tôn Ngộ Không một tay lập tức lên một khối cự nham khi trở về, Đường Tăng đã đem thịt rắn xử lý tốt.

"Àm âm! ——"

Đi đến Đường Tăng bên cạnh về sau, Tôn Ngộ Không tay run một cái, hai khối cự thạch liền đàng không mà lên, âm âm nện rơi xuống đất.

Đường Tăng quay đầu nhìn một cái, cự thạch đã bị móc sạch thành nôi hình, thế là hắn trước tiên dùng tứ kim bát một bát một bát đi đến mức nước, rửa ráy sạch sẽ sau lại để cho Tôn Ngộ Không dùng nhiệt khí bốc hơi, bận rộn nửa ngày sau mới đưa thịt rắn toàn bộ đổ vào trong đó một nôi, một cái khác nôi thì dùng để thịnh phóng trứng rắn dịch, hắn chuẩn bị trộn nước sau chung một nôi trứng rắn canh.

Làm tất cả công tác chuẩn bị đều hoàn thành về sau, cũng không cần thiết Đường Tăng nhắc nhở, Tôn Ngộ Không chính mình đi về phía hai khối cự thạch ở giữa, ngồi xếp bằng xuống sau vron ngang ra hai tay, đưa bàn tay dán tại thạch nôi tường ngoài bên trên.

Khí huyết cuộn cuộn lao nhanh ở giữa, nhiệt khí truyền tới hai tòa thạch nôi.

Theo sát lấy ngăn ngừa không đến nửa phút, thạch trong nôi liền phiêu khởi bạch hơi, truyền ra mùi thơm ngào ngạt mùi hương đậm đặc, Đường Tăng thăm dò đi xem bên trái thạch nôi, trong đó suối nước cuộn cuộn ở giữa, từng khối tươi non thịt rắn trôi nổi mà lên, điểm một chút bóng loáng nổi lên, để hắn nước bọt chảy dài.

Hắn lại đi về phía phía bên phải thạch nôi, thạch trong nôi màu vàng nhạt trứng rắn canh, giống như thạch đồng dạng đánh trượt, tươi hương khí vị trực tiếp hướng Đường Tăng trong mũi chui.

Gió nhẹ thổi tới, hương khí phiêu tán hướng về phía bốn phương tám hướng, chỉ nghe thấy một bên uống nước bên trong, hình như có bọt nước cuộn cuộn chỉ tiếng vang lên.

Đang đuổi dài hai tay làm nóng thạch nôi Tôn Ngộ Không nghe thấy âm thanh về sau, bỗng nhiên vừa thu lại tay, hai tay hung hăng vỗ mặt đất, thân thể lờ xơ tựa như bắn lên, cùng lúc đó cách đó không xa nằm ngang trên mặt đất tích trượng, cũng là bị đánh bay mà đến.

Tôn Ngộ Không trên không trung đuổi thẳng hai chân, tay phải vung lên ở giữa đem Cửu Hoàn Tích Trượng nắm trong tay, nghiêng nghiêng hướng suối nước bên trong cắm xuống vẩy một cái, một đạo đỏ trắng cái bóng liền bị đánh bay mà lên, hắn trọng tâm như thủy ngân chìm vào dưới bụng, thân thể như khối chì đồng dạng rơi xuống đất, lại hung hăng đập một cái, thân thể nhất thời bay nhào mà ra, đem cái kia đỏ trắng cái bóng xách trong tay, lại như lá rụng bay xuống.

Tất cả chỉ phát sinh tại trong điện quang hóa thạch, Đường Tăng thậm chí không kịp phản ứng phát sinh thứ gì, nhưng tại Tôn Ngộ Không nhẹ nhàng rút xuống lúc, hắn lại chú ý tới, Tôn Ngộ Không trên tay chỗ xách đỏ trắng cái bóng, rõ ràng là một cái mọc đầy lông bờm màu đỏ Bạch Long.

Tại Đường Tăng nhìn chăm chú hướng về phía Tiểu Bạch Long lúc, nó cũng chậm rãi biến lớn, dần dần hóa thành một cái tiểu nữ hài nhi đáng đáp, chính là Ngao Ô.

Lúc này một thân Hồng Lăng Ngao Ô đang bị Tôn Ngộ Không xách ở sau cổ áo, nàng không ngừng đuổi ra hai tay không ngừng đi đập Tôn Ngộ Không bàn tay, hai chân liên miên hướng xuống đạp động, một mặt ủy khuất kêu khóc nói: "Thà ta ra! Các người khi dễ long, mau thả bản công chúa xuống tới, ô "

Tại Ngao Ô không ngừng giãy dụa lúc, Tôn Ngộ Không lực khí toàn thân vận làm một cỗ, cánh tay bành trướng biến lớn, nhưng vẫn như cũ ngăn không được đang run, vừa mới bắt đầu rất nhỏ, nhưng đảo mắt liền kịch liệt.

Chờ phản ứng trì hoãn Đường Tăng chú ý tới lúc, Ngao Ô bỗng nhiên tránh thoát ra Đường Tăng bàn tay, hóa thành một đạo hồng ảnh nhanh chóng biến mất tại nguyên chỗ, đồng thời biến mất còn có một tòa cự đại thạch nôi, cùng trong đó trứng rắn canh.

Nhìn về phía cái kia bị cự thạch áp trầm mặt đất, Đường Tăng trầm mặc rất lâu, cũng không được phải nói cái gì tốt, một lát sau hần lắc đầu, không định đi tính toán, chào hỏi Tôn Ngộ Không một tiếng về sau, tiếp tục đi hàm thịt rắn.

Này ngừng lại điểm tâm trứng rắn canh chỉ là đồ ngọt, hàm thịt rắn mới là món chính.

Tận mắt nhìn thấy Tiểu Bạch Long Ngao Ô tránh thoát Tôn Ngộ Không bàn tay, trong chớp nhoáng dọn đi trứng rắn canh thạch nồi khán giả, nhin không được liên tiếp phát sinh mưa đạn.

【 đau lòng nhà ta Loli, trưởng lão nguoi liền mang theo nàng đi, tiểu gia hỏa không có ăn đoán chừng đói chết! 】

【 nhiều a ở lại đây đi, đáng yêu như thế còn có sức chiến đấu Loli nguoi chỗ nào tìm đi! 】

【 trưởng lão, ta đoán chừng nàng còn sẽ tới, đến lúc đó nguoi chuẩn bị làm sao bây giờ! 】

【 ta luôn có loại cảm giác, kỳ thật nàng không phải muốn theo dẫn chương trình đi, nàng chỉ là không nỡ ăn 】

Trông thấy khán giả mưa đạn, Đường Tăng đang phải trả lời đầu, bỗng nhiên trông thấy trong nước sông, một cặp san hô quần màu trắng sừng rồng toát ra, tựa hồ cảm thấy Đường Tăng ánh mắt, sừng rồng bỗng nhiên co rút lại giấu vào trong nước.

Đường Tăng quay đầu, bắt đặc dĩ nâng trán.

Tại Đường Tăng quay đầu lúc, sừng rồng lại chậm rãi toát ra, còn có một đôi thâm thúy mắt rồng, nàng con nguoi tựa hồ tại phát sáng, gắt gao nhìn về phía thịt rắn canh thạch nồi.

Tôn Ngộ Không thân thể căng cứng.

Đường Tăng thì bỗng nhiên quay đầu, thần sắc lạnh như băng nói: "Nhanh cho bản tăng đi ra, nếu không ngay cả nguoi cùng một chỗ hàm!"

"Ô nguoi liền dẫn ta đi nha, dẫn ta đi đi có được hay không nếu như nguoi thật không được dẫn ta đi, vậy ta chờ một lúc hỏi lại hỏi "

Nói cho hết lời về sau, Ngao Ô co rút lại đầu, lại biến mất ở trong nước.

Trực tiếp trong phòng khán giả gặp một màn này, tất cả đều chịu không được.

【 lại đuổi đi Loli, lão biến thái dẫn chương trình nguoi lương tâm sẽ không đau nhức đi! 】

【 vương bát đản vương bát đản da heo trưởng lão, nguoi không phải nguoi không phải nguoi không phải nguoi! 】

【 cổ có Lư Bị ba lần đến mời, Gia Cát Lượng bảy lần bắt Mạnh Hoạch, hiện có Tiểu Bạch Long chờ một lúc hỏi lại hỏi! 】

【 Lư Bị: Nghĩ không ra năm đó ta phát minh sáo lộ bị dùng để lấy lại, ta trái tim thật đau! 】

【 vì sao ta tự động não bỏ một chút dưới góc phải chưa xong còn tiếp? 】

【 ngày mai đầu đề, lãnh huyết dẫn chương trình nhiều lần cự tuyệt Loli lấy lại dẫn phát nhiệt nghị! 】

Tiểu Bạch Long Ngao Ô chìm vào trong nước về sau, Đường Tăng lại cảnh giác rất lâu, vừa rồi quay đầu mặt hướng nguoi xem, nói: "Các nguoi từ tâm a , chờ qua đất này giới liền không có Loli nhìn."

"Thừa dịp hiện tại nhìn nhiều nhìn."

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Nguoi thích ta một chút có được hay không

Xanh biếc trong suốt nước sông, róc rách uốn lượn với dãy núi ở giữa, bọt nước tung toé, nổi lên làn quang.

Đường Tăng Tôn Ngộ Không hai người lúc này đang dọc theo sông bờ đi về hướng tây đi, bờ sông hai bên cây rừng tươi tốt, bụi cỏ lau sinh, gần như không lối ra, chỉ có thể từ Tôn Ngộ Không cầm Cừ Hoàn Tích Trượng phía trước mở đường, Đường Tăng lúc này mới có thể băng vào yên tĩnh bước, hùng chương tăng phúc cước lực chương lực, tứ chi cùng sử dụng miễn cưỡng ghé qua trong đó, nhưng tiến lên tốc độ phi thường chậm chạp, ngăn ngại năm dặm đường liền trọn vẹn dùng đi sáu tiếng.

Trong nháy mắt, nhật chính giữa thiên.

Độc ác ánh mặt trời chiếu mà xuống, nóng đến sông hai bên đường cây cối cành lá, tất cả đều uốn lượn cuộn rút lên.

Biết trùng chim không được phát ra chói tai tiếng kêu, để Đường Tăng tâm tình bức bối, hấn chân trái đứng tại nát trên đường, chân phải khẽ nâng giẫm tại một cây đứt gãy cây khô bên trên, tay phải chống tại đầu gối chống đỡ cái trán, thật sâu thở dốc nghỉ ngơi một hồi, lúc này mới ngẩng đầu lên nhìn lên trời.

Thông qua vị trí mặt trời đoán được thời gian về sau, Đường Tăng đi nhanh ra một đoạn đường, đuổi tới Tôn Ngộ Không sau lưng, nói: "Đại Thánh, chúng ta tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút đi, thuận tiện bắt chút cá ăn cơm trưa."

Tôn Ngộ Không nghe vậy đầu tiên là ngừng trong tay động tác, nhìn chăm chú hướng về phía cách đó không xa nhìn sang, sau đó lại tiếp tục phát huy trượng mở đường.

Một lát sau hai người tới một chỗ che kín đá cuội bãi sông bên cạnh.

Đi tới bãi sông sau Đường Tăng trước tiên ngồi xổm ở bờ sông, cúc vài nâng khí lạnh hắt lên mặt cho mình hạ nhiệt một chút, lúc này mới bắt đầu kéo lên ống quần xuống nước bắt cá.

Một bên vừa buông xuống hành lý Tôn Ngộ Không gấp, hai ba lần đem dây thừng tất cả đều giải khai, cầm lên tích trượng đi đến Đường Tăng bên người, hai tay nắm ở thân trượng, giơ lên cao cao, trùng trùng điệp điệp hướng xuống một đập.

"Oanh! —— "

Cừ Hoàn Tích Trượng nặng nề nện ở mặt nước, nhưng không có văng lên một giọt nước hoa, nhưng lại có một đạo vô hình gọn sóng khuếch tán hướng về phía bốn phương tám hướng, một hơi về sau, đáy sông giống như là tạc đạn bạo tạc tựa như, từng đầu cá bị chấn bay ra ngoài, trên không trung điên cuồng đong đưa lên đuôi cá, ba ba ba rơi đập tại bãi sông bên trên, tại đá cuội ở giữa bay nhảy đong đưa.

Vừa mới đem ống quần kéo lên Đường Tăng khẽ giật mình về sau, yên lặng lại đem ống quần buông xuống, quay đầu đồng thời nói: "Đại Thánh, thạch nôi."

Vô cùng đơn giản bốn chữ, Tôn Ngộ Không lại nghe được rõ ràng, xoay người đi Tầm Thạch nôi, mà Đường Tăng thì là trải rộng ra da gấu, dùng sừng trâu đao xử lý lên vảy cá nội tạng tới.

Trong đó bộ phận hấn chuẩn bị dùng để nấu canh uống, bộ phận khác thì dùng để làm lát cá sống.

Sau một lúc lâu, Tôn Ngộ Không bàn tay lập tức một cái to lớn thạch nôi, đặt ở Đường Tăng bên cạnh, Đường Tăng thuần thực đùa cợt nôi thêm nước, Tôn Ngộ Không cũng thuần thực cho thạch nôi làm nóng.

Một lát sau nước sôi dâng, Đường Tăng đem bộ phận cá đỏ vào trong đó, ngay sau đó bắt đầu cắt lên lát cá sống đến, một bàn bàn lát cá sống bị hấn chong chóng chất tại chén gỗ bên trên.

Dần dần, canh cá phiêu hương, mùi thơm ngào ngạt mùi hương đậm đặc chui vào Đường Tăng cái mũi, để hấn nhin không được hít sâu một hơi, mà vừa lúc lúc này, trong lòng sông đột nhiên có một đạo thanh thủy dòng nước đánh ra tiếng vang lên, Đường Tăng trong lòng bỗng nhiên nhảy một cái, Tôn Ngộ Không cũng là nghe tiếng mà động, nhưng lại mụn.

Chỉ gặp một đạo đồ trắng cái bóng chợt hiện, Đường Tăng bày trên mặt đất dựng đầy lát cá sống mâm sứ, tất cả đều biến mất.

Đường Tăng bỗng nhiên quay đầu hướng trong sông nhìn lại, chỉ gặp Tiểu Bạch Long Ngao Ô đang há hốc miệng ba, đem lát cá sống mang mâm sứ cùng một chỗ nuốt vào trong bụng.

Đường Tăng bỗng nhiên chống đỡ thân mà lên, mấy bước đi đến bờ sông, hô lớn: "Ngao Ô! Bàn tăng cùng ngươi giảng bộ đồ ăn là không thể ăn! Ngươi đem đĩa cho bàn tăng phun ra!"

"Ngâm "

Chỉ gặp Ngao Ô non Bạch Long nơi cỏ, hơi lòi ra một cái hình tròn, nằng khe khẽ một nhúc nhích, liền đem nuốt vào trong bụng.

Đường Tăng đứng tại chỗ, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, nói: "Tĩnh bàn tăng cầu ngươi, ngươi cũng đừng lại đi theo bàn tăng, bàn tăng thật không thể mang ngươi đi."

"Uy không dậy nổi, cho ăn không nổi a "

Hắn ngẩng đầu lên, thật dài thờ dài.

"Hừ, bản công chúa mới không cần người cho ăn đây! Bản công chúa sẽ tự mình bắt bắt cá, bắt cá!"

Đang phù ở trên mặt nước Ngao Ô nghe vậy, dài nhỏ đuôi rồng khe khẽ vỗ mặt nước, chính nhánh sông giống như bị theo tạm dừng khóa đồng dạng, lại đình chỉ du động, một giây sau, từng con từng con từng bầy cá bơi theo đáy nước bay ra, tại mặt trời chiếu xuống phản xạ ra vẩy ánh sáng, như từng cây mũi tên phỏ thiên cái địa hướng Đường Tăng đập tới.

Cá bơi bùng ra tốc độ quá nhanh, Đường Tăng căn bản không kịp thoát đi, chỉ là sắc mặt một liên bị cá bơi đập ngã, cực nhanh bị chìm ngập hẳn xuống.

Nhìn thấy Đường Tăng bị cá núi ngăn chặn, Tôn Ngộ Không vội vàng trước đi mấy bước, dùng tích trượng đánh bay cá bơi, đồng thời nhìn về phía trong sông Ngao Ô, híp híp mắt, nói: "Ta không chỉ có sẽ bắt cá, sẽ còn bắt long."

Ngao Ô nghe xong, có tật giật mình vụng trộm liếc mắt Đường Tăng, quay người lại vẩy một cái đuôi lại biến mất ở trong nước.

Nhìn thấy Đường Tăng bị Ngao Ô dùng cá bơi đè xuống, khán giả lập tức cười lớn bỏ đá xuống giếng lên.

【 cá ướp muối: Đập chết Đường Tăng cái này là vốn cá có giá trị nhất kiểu chết! 】

【 Long Tộc công chúa sử dụng kỹ năng: Trăm vạn cá ướp muối đâm xé, Đường trưởng lão nhận quá lượng tổn thương, Đường Tăng đã tử vong! 】

【 mặ Ngu công chúa bị cự tuyệt x2, nhìn ra Loli long ngồi xuống thút thít nội dung cốt truyện cùng ngọc đầu trở lại ba phen đang trên đường! 】

【 đĩa: Trưởng lão ngàn vạn không thể nhận hạ nàng a! 】

Tôn Ngộ Không dùng tích trượng mấy cái đánh bay bầy cá, đem Đường Tăng theo dưới đáy lòi ra tới.

Lúc này Đường Tăng đang đầu đầy, quay đầu nhìn sang đồng kia cá, trong lúc nhất thời không được phải nói cái gì tốt.

Sau một lúc lâu, Đường Tăng thở dài, lại lẳng lặng cất lên cá tới.

Lần này Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không, đều cảnh giác tới cực điểm, không còn dám cho Tiểu Bạch Long Ngao Ô cơ hội.

Chờ hai người đem cơm trưa giải quyết về sau, thời gian đã đến nửa lần buổi trưa, bọn hắn thu thập hành lý lại lần nữa dọc theo sông lên đường.

Tại khúc chiết dãy núi bên trong lửa gạt ra mấy cái ngoặt lớn, vượt qua vài miếng rừng rậm về sau, phương xa dòng sông cuối cùng có tầng tầng lớp lớp lục sắc, màu trắng, màu lam hoà lẫn.

Lục sắc là mệnh mông bao la thảo nguyên, màu trắng là thiên địa nối nhau cuối cùng, màu lam thì là bao la bát ngát bầu trời.

Tại nhìn thấy thảo nguyên trong nháy mắt đó, Đường Tăng tinh thần chấn động, nhin không được gấp rút bước chân.

Một lúc lâu sau, hai người cuối cùng thuận sông mà ra, đi tới khắp nơi trên đất xanh tươi trên thảo nguyên, một cổ nồng đậm thanh mùi cỏ thơm chui vào chóp mũi, để Đường Tăng tâm thần thanh thản, hắn quay đầu nhìn sang dãy núi, trong lòng thờ phào.

"Cuối cùng thoát khỏi cái kia dây dưa nhân tình "

Mà đang lúc hắn bay lên ý niệm này thời điểm, hắn chợt thấy cách đó không xa, đang có một thót cao lớn Bạch Mã tại cúi đầu ăn cỏ, sắc mặt không khỏi vui vẻ, trong lòng dâng lên đem chộp tới làm thú cười suy nghĩ, mà khi hắn cùng Tôn Ngộ Không đến gần từ quan sát kỹ lúc, lại phát hiện không hợp lý địa phương, cái này thót Bạch Mã tựa hồ cùng lúc trước hắn cái kia thót hẳn huyết bảo mã giống như đúc.

Đường Tăng trong lòng hơi hồi hộp một chút.

Tại bên cạnh hắn, Tôn Ngộ Không đột nhiên nhanh đi mấy bước, đi tới Bạch Mã trước người về sau, lạnh lùng nói: "Biến trở về đi."

Thoại âm rơi xuống, Bạch Mã chỉ sau liền chậm rãi hóa thành trắng noãn bắp chân, thân ngựa kịp thời tay chân hóa thành nhân hình, chính là Tiểu Bạch Long Ngao Ô, hóa thành hình người về sau, nàng trước tiên dùng đáng thương biểu lộ quên Tôn Ngộ Không đồng dạng, lúc này mới cúi đầu xuống đi đến phía bên phải một tảng đá lớn sau lưng, ôm lấy một cái so với nàng nửa người trên đều đại vô sò, lão đảo hướng hắn đi tới.

"Có phải hay không vừa rồi ta ăn người ngựa, người không cao hứng nha, ta biến cho người cười có được hay không "

Ngao Ô khe khẽ đem vô sò buông xuống, đem vén lên, trong đó bắt ngờ thịnh phóng lấy một đôi to lớn màu trắng sừng rồng.

Sừng rồng giống như ngàn năm cổ thụ cành cây, chừng mười mấy cây phân nhánh, chiều dài chừng một mét, hiện ra nhàn nhạt kim loại sáng bóng.

"Ta đem đũa bồi thường cho người cảm chén cũng bồi thường cho người có được hay không người không nên tức giận, mang ta lên đi thôi "

Nhìn thấy trước mặt vô sò bên trong sừng rồng, Đường Tăng nhin không được ghen hợm nhìn trần trối.

Tiểu Bạch Long Ngao Ô gặp hấn không đáp, khe khẽ bắt hấn lại góc áo, ngửa đầu nhìn qua nàng, ủy khuất nói: "Ngươi chán ghét ta sao? Kỳ thật kỳ thật ta cũng rất đáng yêu! Ngươi thích ta một chút có được hay không?"

Mắt thấy Ngao Ô bày ra sừng rồng, lấy thái độ như thế năn nỉ, trực tiếp trong phòng tất cả người xem đều nhận trăm vạn tấn bạo kích.

【 có người hay không sẽ cấp cứu, ta cùng huynh đệ của ta (Loli khổng) cùng một chỗ nhìn trực tiếp, hấn ngắt đi! 】

【 không có, trên lầu, các ngươi đã trị không hết, về nhà chờ chết đi! 】

【 công chúa điện hạ: Chỉ cần ngươi chủ động, chúng ta liền sẽ có cố sự! 】

【 Đường trưởng lão lấy đi sừng rồng cũng sờ đầu một cái, sau đó lựa chọn cự tuyệt tiếp nhận tin tức! 】

【 ngao công chúa sử dụng kỹ năng: Giả ngây thơ bị Đường Tăng sử dụng: Ý chí sắt đá đón đỡ! 】

【 trưởng lão ngươi muốn kiên trì a, đừng quên tại sao không thu! 】

【 người trưởng lão kia, ngươi nhìn a, cái này hoang sơn đã lĩnh đem nàng nhét vào cái này nhiều không tốt, đối chết làm sao bây giờ, không bằng trước tiên mang lên, đường rút lui qua cái nào đáng tin cậy chìa xuống đất phương tại đem nàng buông xuống đi! 】

Cúi đầu nhìn xem Ngao Ô biểu lộ, nhìn nhìn lại khán giả mưa đạn, Đường Tăng rơi vào giãy dụa xoắn xuýt bên trong.

Trước người Ngao Ô bắt đầu lay động cánh tay hấn.

Đường Tăng khẽ cắn môi, nghĩ thầm: "Đem nàng lưu tại Ứng Sầu Giản cũng là chúng giày vò, không bằng mang lên nàng, đi về phía tây trên đường nhiều như vậy quốc gia, tiên nhân, chắc chắn sẽ có nàng đặt chân chỗ."

Nghĩ như thế về sau, Đường Tăng trong lòng phòng tuyến đều tan vỡ, khe khẽ thở dài về sau, ngồi xổm xuống, nhìn xem Ngao Ô con mắt, bất đắc dĩ nói: "Hào hảo, ngươi đừng dong đưa, bản tăng mang ngươi đi được thôi."

Tiểu Bạch Long Ngao Ô sau khi nghe thấy, ủy khuất biểu lộ trong nháy mắt biến mất, lúm đồng tiền phù hiện tại trên mặt: "Oa! Bản công chúa đáng yêu như thế, ngươi quả nhiên không nỡ!"

Đường Tăng nghe vậy nhin không được cười lên một tiếng, nhưng lập tức lại mạnh mẽ thu liễm, khụ khụ về sau, chân thành nói: "Mang ngươi có thể đi, nhưng bản tăng có điều kiện."

Ngao Ô lập tức buông ra Đường Tăng góc áo, hai cánh tay che lỗ tai, tả hữu lắc đầu: "Không được —— nghe không nghe! Vương —— Bát —— Niệm Kinh!"

Đường Tăng cái trán lại lần nữa hiện hiện hắc tuyến, ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Tôn Ngộ Không: "Bản tăng nghe nói gan rồng phượng tùy "

Ngao Ô vội vàng ngăn trở hấn ánh mắt, dùng sức che lỗ tai: "Ngươi nói!"

Đường Tăng lúc này mới cúi đầu xuống, nhìn thẳng ánh mắt của nàng, nói: "Về sau ăn cái gì không thể chỉ nghĩ đến chính mình, ba người đều muốn ăn vào."

"Không cho phép không có việc gì liền chui tiến vào trong nôi ăn cơm, không thể ăn hết bộ đồ ăn, quy củ ngồi xuống ăn!"

"Không có việc gì liền cho bản tăng ngoan ngoãn bảo trì hình người, mặt khác, đem quần áo cho bản tăng mặc!"

"Thế nhưng là hình người thật là khó chịu, ô ta muốn trở thành ngựa "

Ngao Ô thoại âm rơi xuống, Đường Tăng còn chưa nói xong, Tôn Ngộ Không đã đi tới, cúi đầu nhìn chăm chăm nàng: "Không thể biến."

Bị Tôn Ngộ Không tiếp cận, Ngao Ô vội vàng buông hai tay ra, trốn đến Đường Tăng sau lưng, không dám nhìn hấn: "Ngươi khi dễ long ô ngươi cùng Na Tra đồng dạng hung ác "

Nghe được sau lưng truyền đến âm thanh, Đường Tăng kinh ngạc quay đầu: "Ngươi biết Na Tra?"

Ngao Ô níu lại Đường Tăng góc áo, nhỏ giọng nói: "Đúng á, nghe qua tên hấn long, trừ ngao bính biểu ca bị rút gân lột da, còn lại hết thảy bị dọa ngắt á!"

"Ách "

Đường Tăng tựa như nhớ tới cái gì, lại quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không: "Áy, Đại Thánh, ngươi hấn là nhận thức Na Tra đi."

Tôn Ngộ Không nói: "Nhận thức."

Đường Tăng bắt thỉnh linh đến hứng thú: "Vậy hần là nam hay là nữ?"

Tôn Ngộ Không lắc đầu: "Khó mà nói."

Đường Tăng nghe vậy một mặt mòng bức, cái gì gọi là khó mà nói?

Hần chần chờ một giây về sau, hỏi: "Đại Thánh người nên sẽ không không được biết rõ a?"

Tôn Ngộ Không lại lắc đầu nói: "Ta hỏi qua, trên đầu của hần bốc hỏa."

Đường Tăng nghe xong ngây người một lúc, bỗng nhiên cười lên ha hả.

Hần cơ hồ có thể tưởng tượng ra Na Tra nổi trận lôi đình bộ dáng đến, là chân chính bốc hỏa!

Hần tiếng cười vượt truyền càng xa, dần dần biến mất tại trên thảo nguyên.

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Đi về phía tây trên đường mây cùng trăng

Tầng sáng thời gian, tia nắng ban mai đâm rách tầng mây, vì sương mù mông lung đại địa dát lên màu vàng.

Từng tiếng thanh thúy chim hót, ngựa hí, trâu ọ, đem trong son động ngũ say Đường Tăng tỉnh lại, tỉnh dậy sau hần cảm giác hô hấp khó khăn, hình như có vật nặng đặt ở yết hầu bên trên, đưa tay phải ra vừa sờ, lạnh buốt như nước xúc cảm lập tức để đầu óc hần thanh tỉnh.

Hơi khê nâng lên đầu hướng phía trước nhìn một cái về sau, hần giật mình nửa ngày, vừa rồi nặng nề mà rơi xuống đầu, chợt bỗng nhiên đem trên cổ Tiểu Bạch Long Ngao Ô kéo xuống tới.

Mới vừa vặn đem Ngao Ô kéo xuống, nàng lập tức lại vô ý thức du động thân thể, bạch tuộc tựa như quần lên Đường Tăng cánh tay.

"Ô... Chớ quấy rầy... Để bản công chúa lại ngủ một hồi..."

Ngao Ô mềm nhu âm thanh, tựa như ma âm truyền vào Đường Tăng trong tai, để hần có khí không chỗ phát, nhắm mắt lại sâu thở sâu, lại đem chi phun ra về sau, hần giống như nhận thua, ngồi phịch ở đa gấu bên trên cũng không nhúc nhích.

Một mực đến mặt trời cao thẳng, ánh nắng chiếu nhập trong động, rơi vào Ngao Ô trên người, nàng vừa rồi xoay chuyển động thân thể, chậm rãi mở ra mắt rỗng.

Con mắt nửa mở nửa khép bên trong, nàng dong đưa đuôi rỗng lau lau khoe miệng long tiên, tiếp theo chậm rãi du động thân thể, muốn từ Đường Tăng tay bên trên xuống tới, nhưng lại phi thường thành công đem chính mình đánh cái bẻ tấc.

Tại trong lúc này Đường Tăng liền khuy tay chống đất, trên tay đỡ lấy đầu, không nói nhìn qua nàng.

Mười mấy hơi thở về sau, làm sao bơi cũng bơi không xuống Ngao Ô, cuối cùng từ nửa mê nửa tỉnh bên trong tỉnh lại, nháy nháy con mắt nhìn xem chính mình, lại quay đầu nhìn về gần trong gang tấc Đường Tăng.

"Ăn cơm sao?"

"..."

Đường Tăng nghe vậy một trận bất đắc dĩ, nhanh chóng đem Ngao Ô theo trên tay giải khai, sau đó cầm lên cổ nàng, nói: "Nhớ kỹ, lần sau không thể ngủ ở bản tầng trên cổ, nam nữ thụ thụ bất thân."

Ngao Ô trong không khí bãi động thân thể, quay đầu nghiêm túc nhìn về phía Đường Tăng: "Oa! Ta biết rõ nam nữ thụ thụ bất thân a! Ta lại không đem vảy ngược cho người xem!"

Đường Tăng nhất thời không biết nên trả lời như thế nào, trầm mặc một lúc sau, mới nói: "Hào hảo, giúp bản tăng đào lụt nước, bản tăng muốn rửa mặt."

"Phốc! —— "

Đường Tăng tiếng nói vừa mới rơi, một đạo trong suốt nước sạch liền theo Tiểu Bạch Long trong miệng phun ra, rầm rầm xông vào trên mặt hán, đem hán từ đầu đến chân tưới cái thấu.

Đường Tăng bị xảy ra bất ngờ nước trời mội, cứ thế tại nguyên chỗ không nhúc nhích.

Một lát sau thủy ngừng, toàn thân ướt đẫm Đường Tăng, lẳng lặng xem mấy giây Ngao Ô về sau, chợt xoay người đi về phía trong động ngồi xếp bằng Tôn Ngộ Không, nói: "Đại Thánh, muốn ăn gan rồng sao?"

Ngao Ô vội vàng đi qua dùng sừng rồng đứng vững Đường Tăng ngực, không cho hán tiếp tục đi lên phía trước: "Y! Ăn cá đi! Chúng ta ăn cá đi!"

Nghe thấy Ngao Ô lời nói, Đường Tăng giống như nhớ lại hôm qua bị trăm vạn tấn cá ướp muối đâm sợ hãi, bỗng nhiên ngừng bước chân, vươn tay đem trên mặt nước động lau sạch, hung hăng trừng Ngao Ô một chút về sau, quay đầu đi ra hang động, đồng thời ở trong lòng kêu gọi hệ thống, có thể màu lam cát bụi tạo thành bảng lại chưa xuất hiện.

Phản ngược lại là Quan Âm âm thanh tại não hải vang lên.

"Hệ thống tạm thời không cách nào mở ra."

"Tạm thời không cách nào mở ra?"

Đường Tăng sừng sốt: "Tại sao?"

"Ta là Quan Âm, ta nói tính."

"..."

Đường Tăng bị Quan Âm đối một mặt, trầm mặc một hồi sau hán cũng không có đi truy đến cùng.

Kỳ thật hán mỗi ngày cùng khán giả nói chuyện tào lao cũng rất mệt mỏi, lại thêm bọn hán kế tiếp một đoạn thời gian rất dài, đều sẽ không gặp phải yêu quái, nghĩ đến người xem mỗi ngày xem bọn hán đi đường cũng sẽ cảm thấy không thú vị, vạn nhất lại giảm xuống nhiệt độ giảm bớt khen thưởng liền không tốt, còn nữa nói, Quan Âm nói là tạm thời đóng lại, vậy liền mang ý nghĩa chắc chắn sẽ có mở ra thời điểm, vì lẽ đó Đường Tăng không một chút nào lo lắng.

Đem trực tiếp sự tình không hề để tâm, Đường Tăng mang lên Ngao Ô đi bờ sông đánh chút cá trở về, đơn giản lo liệu xong bữa sáng về sau, một nhóm ba người liền lại lần nữa xuất phát.

Tự Xà Bàn Sơn Ứng Sầu Giác hướng tây, chính là một mảnh rộng lớn vô cùng thảo nguyên.

Thảo nguyên nơi tận cùng lại là dãy núi.

Vượt qua dãy núi, ba người tiến vào cát vàng đầy trời hoang mạc.

Đi ra hoang mạc, lại nhập rừng rậm.

Trên đường đi, khi thì hoang vu, khi thì phồn thịnh.

Mặt trời lên mặt trăng lặn ở giữa, cuộc sống ngày ngày trôi qua.

Bọn hán đại đa số thời điểm tại hoang dã ngủ ngoài trời, ăn chút lang trùng hổ báo, nhưng có đôi khi cũng sẽ đi đến đại lộ, tiến vào nhân loại thành trấn, kiến thức đến Đường triều vực ngoại bất làm nô lệ bất làm nô lệ hồi hồi.

...

Màu vàng đồng ruộng ở giữa, gió nhẹ quét, mệnh mông thảm thực vật, giống như là biển cả lật lên gợn sóng.

Đường Tăng ngồi chồm hổm trên mặt đất, theo một góc giống như quả ớt thực vật bên trên, cẩn thận từng li từng tí lấy xuống một khóa nhai nhấm nháp, sau đó hán mặt mũi tràn đầy hưng phấn nhìn lại Tôn Ngộ Không: "Đại Thánh, thứ này có thể ăn, gọi quả ớt, bản tăng đặt tên."

Tại hán nhấm nháp lúc, Ngao Ô nhìn chăm chăm vào quả ớt, long tiền cơ hồ muốn chứa lại miệng: "Đỏ đỏ, nhất định ăn thật ngon..."

Nghe Đường Tăng nói có thể ăn, nàng lập tức nhìn không được hừ một tiếng bay qua, há miệng liền đem một gốc quả ớt nuốt nhập trong miệng, ở trong miệng nhai hai lần về sau, nàng bỗng nhiên phun ra miệng đầy quả ớt, kèm chút khò thành tiếng: "A ô... Ô miệng ta đau quá a, thật nóng nóng quá..."

Đường Tăng nhìn có chút hả hê liếc nàng một cái, lúc này mới nói bỏ sung: "Nhưng thứ này chỉ có thể lấy ra làm đồ gia vị."

"Phốc! —— "

Ngao Ô không được chỉ lên trời bên trên phun ra thủy đến tưới trên người mình, chờ vị cay làm dịu về sau, nàng nhanh chóng du động đến Đường Tăng trước người, không ngừng dùng sừng rồng đi đụng nàng.

"Người hồng! Người khi dễ long!"

...

Ánh lửa chớp chôn trong sơn động, Đường Tăng một mặt hưng phấn đứng lên, đi về phía Tôn Ngộ Không, trong tay xách kiện da hổ vảy: "Đại Thánh, đến, người mặc vào cái này da hổ vảy nhìn xem."

Tôn Ngộ Không ngồi xếp bằng trên đất, liếc nhìn hắn một cái, nói: "Người may?"

Đường Tăng nghe vậy, im lặng nhìn chăm chú hắn mấy giây sau, nói: "Nếu không đây? Người cho rằng là ai, máy dẹt vải tinh sao?"

...

Nước xanh róc rách, kéo dài trăm dặm.

Đường Tăng ngồi xổm ở bờ sông, lấy thủy bì kính, thỉnh thoảng vốc lên thổi phồng tay, nghiêm túc lau chính mình đầu trục.

Tiểu Bạch Long Ngao Ô du động trên không trung, hiếu kỳ nhìn qua Đường Tăng, nói: "Quang đầu ca ca, người làm sao mỗi ngày đều đang sát người đầu trục?"

Đường Tăng cũng không ngẩng đầu lên, nói: "Tại bản tăng quê quán có một cái truyền thuyết cổ xưa đầu trục thêm bạo kích, bên trên một cái sức chiến đấu siêu cường gia hỏa gọi Saitama, cả đời chưa từng bại một lần, bản tăng như vậy đầu trục nhất định phải hảo hảo bảo dưỡng mới được, nếu không liền không sáng."

Sau khi nói xong, Đường Tăng nhìn lại Tôn Ngộ Không, nói: "Đại Thánh người sờ một cái xem, giúp ta thêm điểm thánh khí?"

Tôn Ngộ Không nghe vậy, mặt không biểu tình vươn tay sờ một thanh: "Ừm, cảm giác không sai."

...

Mênh mông cát vàng hoang mạc.

Ba người đang gian nan tiến lên.

Đi tại phía trước nhất Đường Tăng, khỏe mắt liếc qua liếc về thu nhỏ thân thể Ngao Ô, đang hướng Tôn Ngộ Không trên vai tích trượng treo trong bao quần áo chui, bỗng nhiên quay đầu quát: "Ngao Ô! Người lại ăn vụng bản tăng thịt bò tía!"

"Người cho bản tăng dùng tay, không được, phi! Im ngay!"

Ngao Ô nghe thấy Đường Tăng tiếng la, hừ lập tức liền chui vào trong bao quần áo.

Đường Tăng vội la lên: "Đại Thánh nhanh bắt lấy nàng!"

Kỳ thật căn bản không chờ Đường Tăng hô, Tôn Ngộ Không đã động thủ trước, tay phải hất khe khẽ đè ép tích trượng, đem nâng lên, tay trái vươn vào bao phục, xách ở Ngao Ô sau cái cổ, đưa nàng lôi ra tới.

Ngao Ô du động thân thể, không ngừng giãy dụa: "Ngao Ô! Người thả ta ra, người thả ta ra, ô ô ô, người cũng khi dễ long!"

...

Buổi tối, bầu trời đầy sao dưới, bên cạnh đồng lửa.

Một long một khi một người đang ngồi vây quanh cùng một chỗ đồ nướng một đầu lợn rừng.

Ngao Ô mắt rồng gấp chăm chăm lợn rừng, cũng không được quay đầu, nói: "Quang đầu ca ca, bản công chúa có một vấn đề."

"Ừm?"

Đường Tăng một bên chuyển động lộn rùng, một bên ngẩng đầu nhìn về phía Ngao Ô.

"Ta nghe nói phật môn giới luật sâm nghiêm, giống như người mỗi ngày ăn thịt, đến Tây Thiên còn có thể thành Phật sao?"

Đường Tăng mỉm cười nhìn Ngao Ô: "Ngao Ô a..."

Ngao Ô bị Đường Tăng cười hù đến, không để lại dấu vết sau này du động một chút xú: "Quang đầu ca ca người làm sao rồi! Người ngữ khí thật kỳ quái, ta có chút sợ hãi..."

Đường Tăng tiếp tục mỉm cười: "Người biết rõ con lợn này tại sao bị trói tại trên lửa nướng sao?"

Ngao Ô không chút nghĩ ngợi, khẳng định nói: "Bởi vì người muốn ăn thịt nha!"

"Không được, bởi vì hân vừa mới cũng hỏi người vấn đề này."

"..."

...

Tự Ứng Sầu Giản xuất phát hướng tây, ba người ước chừng đi nửa tháng thái bình đường, thời gian nhanh chóng, giữa hè đã qua, đầu thu tiến đến, bọn hân cuối cùng đi vào Tây thiên a bí biên giới, mà cùng lúc đó trên Địa Cầu khán giả, lại mới vừa từ trực tiếp thời gian lui ra ngoài.

Như là thường ngày đồng dạng, bọn hân lập tức đổ bộ tất cả đại công tước chúng bình đài, chia sẻ lần này Tây Du trực tiếp nội dung.

Gần đây lý do với Tây Du trực tiếp ở giữa nóng nảy, hấp dẫn vô số Fan hâm mộ, bọn hân chen không được tiến vào trực tiếp ở giữa, chỉ có thể chờ đợi khán giả tuyên bố Screenshots cùng coi thường nhiều lần, cơ hồ mỗi ngày đều có thể leo lên microblogging lời cuốn, phát mấy chục vạn, mà đêm nay càng có một cái tin giật gân.

"Mới nhất đầu đề: Tây Du trực tiếp ở giữa thành công để một nam tử bỏ hân độc nghiện!"

"Quốc nội một nam tử thất tình sử dụng sau này thuốc phiện bản thân gây tê, một lần ngẫu nhiên cơ hội tiếp xúc Tây Du trực tiếp ở giữa, nhiều lần ném thư về sau, hân rốt cuộc tìm được chạy xộc trực tiếp ở giữa quyết khiếu, ngày đêm canh giữ ở trực tiếp trong phòng, vài ngày sau liền triệt để từ bỏ thuốc phiện, hân tự xưng đi qua chỉ muốn hít thuốc phiện, nhưng hiện tại hân đây trong đầu muốn đều là Tây Du trực tiếp ở giữa."

Tại tin tức dưới, ngàn vạn người xem tuyên bố nhấn lại.

"Vị này đại huynh đệ quá ngây thơ, phiền phức nhỏ biên giúp ta nói cho hân biết, Tây Du trực tiếp ở giữa không chỉ có thể từ bỏ thuốc phiện, còn có thể để người từ bỏ yêu đương lão bà cùng làm việc, còn kém ăn cơm."

"Khe nằm, đại huynh đệ, người cái này là nhiễm lên tân thuốc phiện!"

"Tây Du trực tiếp ở giữa khó giới, không có tâm bệnh, ta tôn Tây Du trực tiếp ở giữa video cấp văn kiện danh tự liền gọi tinh thần nha phiến."

"Còn không bằng hít thuốc phiện đây..."

"Mỗi ngày rồi giường xong vẫn không cho trực tiếp ở giữa thăng cấp dẫn chương trình a, chú ý một chút đi, đầu đường đại ca để mắt tới người, vạn nhất người trực tiếp đến ít, vị đại ca kia độc nghiện tái phát, chắc chắn chắc..."

...

Tây Du trực tiếp ở giữa nhiệt độ, tại trên internet tiếp tục lên men, tại Cửu Châu võ đạo trong đám, mỗi ngày sâu trò chuyện việc này đã kinh thành thái độ bình thường.

Sa Trung Tuyên: "Su phụ, ta tối hôm qua nhìn một đêm sơ cấp côn pháp."

Tôn Cảnh Nhân: "Xem hiểu?"

Sa Trung Tuyên: "... Thông suốt..."

Tôn Cảnh Nhân: "Quả nhiên là gốc đồ đệ! Nếu như không phải người mỗi lần đều có thể chen vào trực tiếp ở giữa, vì sư sớm đã đem người trực xuất sư môn!"

Hứa Vân Hạc: "Tôn huynh, người gọi nhỏ cát gốc đồ đệ, vậy người cái này ngay cả trực tiếp ở giữa đều chen không được tiến vào lão gia hỏa, chẳng phải là gốc sư phó?"

Hà Tông Thanh: "Ai, Hứa huynh, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng a, người không phải cũng không tiến vào? Càng đáng sợ là người luyện là chưởng pháp, người còn có mặt mũi nói?"

Hà Nhân Chi: "Các vị tiền bối, tại hạ hơi có mấy phần mỏng tài, ngày khác ta xem một chút có thể không thể trước tiên dùng một trăm triệu ném ra mấy cái cổ định ghê?"

Tô Cảnh Thành: "Đều nói là mỏng tài cũng không cần lấy ra khoe khoang, còn không mau rút đi đi luyện công? Ngươi nhìn ngươi cát sư huynh chẳng phải có thể chen vào? Như trong một tháng ngươi lại chen không được tiến vào trực tiếp ở giữa ngươi liền lui quần đi, ta không có ngươi dạng này đồ đệ!"

...

Toàn trung quốc vô số vòng tròn, vô số tuổi trẻ già trẻ nam nam nữ nữ, đều tại vì Tây Du trực tiếp ở giữa thật sâu si mê.

Đêm dài đằng đẵng, liền tại bọn hắn nói chuyện phiếm bên trong vượt qua.

Hôm sau 9h sáng nữa, Tây Du trực tiếp ở giữa lại lần nữa mở ra, đến trăm vạn mà tính khán giả, bắt đầu điên cuồng hướng bên trong chen. Tay cơ người sử dụng mới xem

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Thánh tăng phúc duyên thâm hậu

Chạng vạng tối, thiên dần dần mờ nhạt, đầu hiu gió thu, sần sật lướt qua núi rừng, đầy khắp núi đồi lá đỏ, giống như hỏa diễm đang nhảy nhót.

Sâu trong núi lớn, một cái quanh co khúc khuỷu đường lát đá, kéo dài tới đỉnh núi.

Trên đỉnh núi, ban công hình bóng, điện các nặng nề, tiếng chuông du dương.

Chân núi, có hai người đang từng bước mà lên.

Cái trước người khoác đại Hồng Sắc áo cà sa, đầu trọc sáng bóng, khuôn mặt tuấn lãng, ánh mắt kiên nghị, chân đạp cỏ giày giày, eo buộc một cái đồ trắng giao nhau đai lưng ngọc, nghiêm nhiên đắc đạo cao tăng cách ăn mặc.

Cái sau người mặc đoàn da tăng bào, bên hông buộc đầu da hổ vảy, dáng người cường tráng, thân sắc lạnh lùng, trên vai phải nâng lên một thanh Cửu Hoàn Tích Trượng, tích trượng cuối cùng thì treo hai túi bao phục.

Hai người này chính là tự Xà Bàn Sơn Ứng Sầu Giản đi về đông Đường Tăng, Tôn Ngộ Không.

Hai người đứng tại chân núi hướng trên núi nhìn, chỉ gập tay cầm trái cây lên núi dâng hương khách hành hương môn nổi liền không dứt, những này khách hành hương khi nhìn đến Đường Tăng lúc, tất cả đều chậm xuống bước chân, chấp tay hành lễ, thành kính hướng về phía hắn được lên phật lễ phép, thật sự đem hắn làm cao tăng đối đãi.

Đường Tăng sắc mặt không thay đổi, trấn định một chút đầu đáp lễ.

Trên núi dưới núi cảnh tượng nhiệt náo, để Đường Tăng không khỏi suy nghĩ lên.

"Bản tăng tự Ứng Sầu Giản đi về hướng tây đến nay, đã nửa tháng có thừa, dựa theo nguyên tác nội dung cốt truyện, lẽ ra tiếp cận Quan Âm thiền viện "

Trong lòng của hắn nghĩ như thế, lập tức một cái khách hành hương xoay người hành lễ lúc, hắn về trước lấy thi lễ, sau đó mở miệng hỏi thăm: "Xin hỏi vị thí chủ này, trên núi thế nhưng là cái kia Quan Âm thiền viện?"

Khách hành hương kinh ngạc nhìn Đường Tăng một chút, gật đầu nói: "Đúng vậy."

"Quả thật là sao "

Đường Tăng sau khi nghe khẽ gật mình, toàn tức nói tiếng cảm ơn: "Đa tạ thí chủ."

Khách hành hương liền miễn khoát tay: "Không dám, không dám."

Nói cho hết lời về sau, khách hành hương liền cùng Đường Tăng sượt qua người, cái sau đứng tại chỗ, trong lòng do dự.

"Tại mở đầu, Quan Âm thiền viện cái kia 270 tuổi tuổi đắc đạo cao tăng Kim Trì Trường Lão, nhân lên lòng tham muốn ngằm chiêm ngắm lan áo cà sa, nửa đêm phóng hỏa muốn thiêu chết Đường Tăng, lại là một cái tâm ngoan thủ lạt hạng người, bản tăng không bằng vòng qua nơi đây "

Tại Đường Tăng suy tư lúc, lại thấy sắc trời dần dần muộn, hẳn nghỉ lại nghỉ một chút.

"Quan Âm thiền viện lại hướng tây, chính là cái kia Hắc Phong Sơn Hắc Phong Động hắc hùng tinh động phủ, nguyên tác bên trong hẳn nhưng là cùng Đại Thánh đánh cho khó phân thắng bại, muốn xem Bồ Tát âm thanh dùng kim cô mới có thể hàng phục, càng là một cái đại phiền toái "

Suy đi nghĩ lại, Đường Tăng cuối cùng quyết định, đêm nay vẫn là tá túc Quan Âm thiền viện.

"Nguyên tác bên trong vàng trì hòa thượng, là bị ngắm lan áo cà sa dẫn xuất tham lam tâm, lúc này mới làm cho người phóng hỏa đốt chùa, bản tăng chỉ cần đem ngắm lan áo cà sa nắp kỹ, hẳn là liền có thể an ổn qua đêm."

Đang lúc Đường Tăng trong lòng quyết đoán, muốn chào hỏi Tôn Ngộ Không lúc lên núi, trong đầu, Quan Âm âm thanh bỗng nhiên vang vọng mà lên.

"Hệ thống hiện có thể mở ra."

Nghe thấy Quan Âm âm thanh, Đường Tăng lập tức mặt lộ vẻ vui mừng.

Hơn một tháng đến nay, hẳn cùng Tôn Ngộ Không, Ngao Ô cùng một chỗ thăm dò tân thế giới cố nhiên thú vị, nhưng thời gian dài cũng sẽ ngán, lại thêm Tôn Ngộ Không cùng Ngao Ô thăng cấp, đều cần khán giả chống đỡ, vì trực tiếp hệ thống thời điểm, hẳn đã ở trong lòng nhắc tới Quan Âm rất lâu, hiện tại cuối cùng có thể lần nữa mở ra.

Hắn thuận thực kêu gọi xuất quan âm thanh hệ thống, màu lam cát bụi bay tới, ở trước mặt hắn ngưng kết thành chủ bảng.

Ngón trở tay phải sờ nhẹ mấy cái về sau, mệnh danh đưa vào khung cùng con trỏ lóc lên.

Đường Tăng suy nghĩ một chút về sau, đưa vào nói: "Thân ái người xem các bằng hữu, bản tăng muốn chết các người á!"

Mệnh danh sau khi kết thúc, hắn click mở mở.

Tây Du trực tiếp ở giữa vừa vừa mở ra, ngay cả một giây đồng hồ đều không có, lập tức liền bị mười vạn người chật ních, cái này khiến Đường Tăng cảm thấy giật mình, hắn vốn cho rằng nửa tháng thời gian, đã sớm để Tây Du trực tiếp ở giữa nhiệt độ ngã xuống đâu, tuyệt đối không có nghĩ đến lại vẫn như cũ nóng này.

Mười vạn khán giả tràn vào về sau, đã lâu mưa đạn cũng lần lượt hiển hiện.

Đường Tăng mặt hướng màn ảnh, nói: "Mọi người đã lâu không gặp."

【 Đường trưởng lão đêm qua ngơoi trực tiếp ở giữa hóa a, có vị nhân huynh nhìn Tây Du trực tiếp ở giữa, miễn cưỡng giới thiệu độc ản! 】

【 ấy trưởng lão một đêm không thấy, ngơoi tang thương thật nhiều a! 】

【 đây là nơi nào a? Dẫn chương trình tối hôm qua yên lặng đi đường? Cay gà Đường trưởng lão vụng trộm phát sóng cũng không được gọi chúng ta! 】

【 các người đoàn làm phim cái này là trong đêm đi máy bay đến khác một cái quay chụp điểm? 】

【 ta nhìn thấy Đại Thánh mặc vào da hổ vậy, nhìn ra tối hôm qua có cố sự! 】

【 ấy sao? Chẳng lẽ ta xuyên qua? 】

Khán giả mưa đạn, để Đường Tăng cũng có chút hồ đồ, lẳng lẳng nhìn một lát mưa đạn về sau, hắn có chút rõ ràng, trước tiên xử lý suy nghĩ, lúc này mới hướng về phía khán giả giải thích nói: "Xem ra Địa Cầu mới đi qua một đêm? Cái kia Quan Âm liền rất lợi hại, kỳ thật bản tăng vẫn như cũ đi đường nửa tháng."

"Bất quá cái này đều không được trọng yếu, trọng yếu là bản tăng hiện tại đã đến Quan Âm thiền viện, lại hướng phía trước khoảng hai mươi dặm, liền là bị Quan Âm Bồ Tát thu làm thủ sơn đại thần hắc hùng tinh động phủ, bây giờ sắc trời đã muộn, vì ngăn ngừa ban đêm cùng hắn gặp được, bản tăng quyết định trước tiên ở Quan Âm thiền viện tá túc một đêm, bất quá bản tăng cái này áo cà sa đến nắp kỹ, cái này Quan Âm thiền viện chủ, cũng không phải một cái vật gì tốt."

Trong lúc nói chuyện, Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không hai người theo giai mà lên.

Khán giả tại nghe xong Đường Tăng lời nói về sau, nhao nhao gửi đi lên mưa đạn tới.

【 thần mẹ nó nửa tháng, thật coi là điện ảnh, nhà ta nhỏ cùng đề cử đây? Người sẽ không cho ăn đi! 】

【 Bạch Long có thể là Loli, Đường Tăng có thể là người xuyên việt, Đại Thánh có thể bị phong ấn, cái này Tây Du đã băng đi, người làm sao biết rõ lão hòa thượng kia không phải người tốt? 】

【 cái kia, trưởng lão, người áo cà sa cũng đừng cắt gấu, tranh thủ thời gian lấy ra để cho gấu đen trộm đi, chúng ta liền có lý do đem bọn hắn đều bắt lại hàm! 】

【 trên lầu tâm cơ biểu xem xét hoàn tất, thuận tiện thô lộ nhà ta nhỏ cùng đề cử 】

Tại cùng xa cách rất lâu khán giả nói chuyện phiếm ở giữa, Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không hai người, rất nhanh liền tới đến đỉnh núi chùa chiến trước.

Chỉ gặp cái kia chùa miếu điện các tầng tầng, chung cổ lầu cao, Phật tháp tuần, màu vàng hơi đỏ tường viện, màu nâu xanh điện sống lưng, già nua lục sắc cây bồ đề, tất cả đều tắm rửa tại phần hồng ráng chiều bên trong.

Trong miếu ngoài miếu khách hành hương đông đảo, niệm kinh tụng Phật âm thanh, du dương vang lên.

Hai người đi tới ngoài cửa viện, vẫn chưa nhập môn, liền gặp một đám tăng nhân chào đón.

Người cầm đầu đầu đội đầu trái kê mũ, người mặc Vô Cấu y, vòng đồng song song rơi tai, bên hông buộc một quyển đại, trên chân một đôi cỏ giày, trên tay nâng một cây cá, tướng mạo mặt mũi hiền lành.

"Tiểu tăng rộng rãi trí, gặp qua vị này phương trượng, không biết phương trượng từ đâu tới đây?"

Mặt mũi hiền lành Nghiễm Trí Hòa Thượng, dẫn đầu chúng tăng người được một Phật lễ phép về sau, đứng dậy hỏi.

"Bàn tăng tự Đông Thổ Đại Đường mà đến, muốn bên trên Lô Âm Tự bài Phật cầu kinh, đến đây sắc trời sắp暮, muốn dựa vào sát một đêm."

Sau khi nói xong, Đường Tăng lại quay người nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nói: "Vị này là đáp ứng hộ tống bàn tăng com nghĩa sĩ."

Nghiễm Nghĩa Hòa Thượng sau khi nghe, bị kinh ngạc, liền miễn thở dài: "Nguyên lai là Đại Đường đến cao tăng, mau mời tiến vào, mời đến!"

Đường Tăng hỏi một trong lễ phép, cùng Tôn Ngộ Không một trước một sau, đi theo rộng rãi trí chúng tăng sau lưng, tiến vào Quan Âm thiền viện.

Bước vào chùa miếu về sau, một mảnh màu xanh biếc đọng vào mí mắt, để Đường Tăng bỗng nhiên coi là nhập vườn cây, mà không phải một cái chùa miếu, nhưng gặp chùa miếu bên trong cây xanh vây quanh, hoa cỏ chen chúc, hai đường lông hoàng, một rừng cối bách, vài cộng Bồ Đề cổ thụ rậm rạp che trời, mặc dù đã là đầu thu, nhưng chùa miếu bên trong vẫn như cũ xanh ngắt như hạ.

Không có gì ngoài tươi tốt thảm thực vật bên ngoài, trong nội viện còn có rất nhiều kỳ trân dị thú.

Như cái ao bên trong to bằng cái thớt ba ba, bụi cỏ ở giữa bóng đá đại tê tê, bộ lông như tuyết con thỏ, khắp nơi vui chơi chạy lừa đen, lông đuôi như phiến bạch khổng tước, đen khổng tước, bay lượn giữa không trung bạch hạc, hai đầu tuyết trắng sư tử, thô to như thùng nước cự mãng.

Các loại kỳ trân dị thú, đơn giản để Đường Tăng hoa mắt.

Những động vật này có ăn cỏ có ăn thịt cũng có ăn tạp, nhưng hết lần này tới lần khác bọn chúng tất cả đều bình yên ở chung, để Đường Tăng kinh ngạc vô cùng.

Cùng lúc đó, đi tại Đường Tăng sau lưng Tôn Ngộ Không, không được tự chủ nhanh bước chân, nhìn về phía Đường Tăng.

Gặp tình hình này, khán giả cũng cũng nhịn không được phát biểu.

【 khe năm! Tiệc! Chúc mừng dẫn chương trình cuối cùng có thể ăn no! 】

【 ta giống như nhìn thấy Đại Thánh cùng dài trong đôi mắt già nua bốc lên kim quang, là ta ảo giác sao? 】

【 xem ra Quan Âm thiền viện lão hòa thượng kia cũng là diệu nhân! 】

【 chim tước tẩu thú: Luôn có một loại cảm giác bất an cảm giác, run lấy bầy! 】

【 Đường Tăng: Là thời điểm biểu diễn chân chính kỹ thuật! 】

Nghiễm Trí Hòa Thượng vừa đeo đường, liền thỉnh thoảng quay đầu nhìn, khi hắn chú ý tới Đường Tăng trên mặt kinh ngạc biểu lộ lúc, nhịn không được đắc ý cười, một lát sau, hắn dẫn đầu Đường Tăng đi vào một gian sương phòng.

Trong sương phòng có một cái bàn tròn, một vị lão tăng đang ngồi ở chủ vị.

Lão tăng mặt tựa như vỏ cây, che kín vết nhăn, hai mắt đục ngầu, giống như nước bẩn, hắn răng tan mất, thân thể lưng còng uốn lượn, tuổi già sức yếu.

Đầu đội đỉnh đầu Bì Lô phương mũ, bên trên khảm đá mắt mèo, chiếu sáng rạng rỡ, người mặc một lĩnh gấm nhung biển áo, phi thủy lông viền vàng lác bầy ra, trên chân tăng giày tích lũy bát bảo, có loại trụ trượng khảm mây tinh.

Khi nhìn đến lão tăng lúc, Đường Tăng nảo hải lập tức hiện ra hai chữ: "Thổ hào!"

Trong lòng của hắn nghĩ như vậy, nhưng trên mặt lại lộ ra tiểu dung, hơi hơi khuất thân được một phật lễ phép nói: "Lão viện chủ, đệ tử hữu lễ."

Lão tăng chống thiên trượng, run run rẩy rẩy đứng lên, ho khan nói: "Lão tăng vàng trì, thêm làm gốc chùa phương trượng, nghe các đệ tử nói người là Đông Thổ Đại Đường đến cao tăng, cái này mới ra ngoài phụng gặp."

"Đệ tử sống uống cả đời, son môn cũng chưa từng ra ngoài, thành cái gọi là ếch ngồi đáy giếng, nghe nói Đại Đường chính là Thiên triều thượng quốc, rộng rãi lắm kỳ trân, không biết có gì dị thú, có thể cùng đệ tử nói chuyện."

"Dị thú?"

Đường Tăng trong lòng buồn bực, nguyên tác bên trong Kim Trì Trường Lão, không được là ưa thích cất giữ áo cà sa sao, hắn 270 hàng tháng giữa tháng, cất giữ bảy tám trăm cái áo cà sa, hiện tại làm sao đối tính ưa thích lên kỳ trân dị thú

Hồi tưởng lại vừa rồi đầy viện kỳ trân, Đường Tăng ần ần có chút suy đoán.

Đang lúc hắn trầm tư thời khắc, có tiểu hòa thượng theo sương phòng bên ngoài đi tới, bụng rất nhiều món ăn, thịnh đồ ăn tất cả đĩa, tất cả đều là dương chi ngọc bân, chung trà thì làm pháp xanh nạm vàng, lộ vẻ chút mỹ thực đẹp khí, so Đường Tăng tại Trường An nhìn thấy rất nhiều quan viên đều muốn xa hoa lãng phí.

Ánh mắt của hắn quét qua, đem món ăn thu vào trong mắt.

Phần lớn là chút mộc mạc đậu chế phẩm rau quả, nhưng cũng có màu sắc sâu hơn ăn thịt.

Lấy Đường Tăng ăn khắp nơi trên đất bóng nhân lực sức lực đến xem, những này ăn thịt bên trong có hươu thịt, thịt thỏ, thịt cá, thịt gà các loại.

Đường Tăng yên lặng ngẩng đầu nhìn Kim Trì Trường Lão một chút, nghĩ thầm "Xem ra vị này cũng là giả hòa thượng"

Hắn đầu năm nay mới vừa vận bay lên, bên hông đỏ trắng đai lưng ngọc liền khe khẽ chấn động, nhu nhu âm thanh khe khẽ vang lên: "Ăn cơm sao?"

Lời còn chưa dứt, Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không lập tức tay mắt lanh lẹ vươn tay, tay trái hai tay từng người bung lên một bàn đồ ăn tới.

Trong nháy mắt tiếp theo, chỉ gặp một đạo đỏ trắng cái bóng hiện lên, trên cái bàn tròn ngọc bân bên trên đồ ăn, quét sạch, tiêu diệt hết đồng dạng biến mất, đầy bàn bừa bộn.

Ngồi tại chủ vị Kim Trì Trường Lão bị giật mình, mà khi đỏ trắng cái bóng dừng lại lơ lửng giữa không trung lúc, hắn nhin không được đứng thẳng thân thể, nghẹn họng nhìn trần trời nhìn về phía Tiểu Bạch Long Ngao Ô, sau đó không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Đường Tăng.

"Cái này cái này cái này long! Người hòa thượng này bắt quá chi là một kẻ phạm nhân, lại có Chân Long đi theo!"

Lời nói mới vừa ra khỏi miệng, Kim Trì Trường Lão liền ý thức được chính mình thất ngôn, vội vàng ngồi trở lại trên ghế, ho khan một tiếng, được cái phật lễ phép, nói: Khụ khụ, thánh tăng quả nhiên phúc duyên thâm hậu, đệ tử tán phục!"

Hắn tuy là tại cùng Đường Tăng nói chuyện, nhưng một đôi đục ngầu con mắt, lại vẫn dùng ánh mắt còn lại si mê nhìn chăm chăm Ngao Ô.

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYÊN ĐẬU!!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 45: Bắt công lịch đến hệ ngân hà

Màn đêm buông xuống, trong vạt ánh trăng theo điêu khắc khắc hoa ngoài cửa sổ xuyên vào, rơi trên mặt đất lông bông xoa tung da thú trên mặt thảm.

Phòng ở giữa đặt trưng gỗ hoa lê bàn tròn, lúc này trên bàn đang một mảnh hỗn độn, dương chi ngọc bàn ném loạn, pháp xanh nam vàng chung trà khuyh đảo, bạch đồng âm trà nghiêng lệch.

Tại trên cái bàn tròn không nửa mét nơi, lơ lửng một cái màu trắng Chân Long, lúc này nằng phần bụng hơi hơi nâng lên, râu rồng không gió mà động, miệng rồng thoáng mở ra, phát ra một tiếng ngâm khê.

Giống như com no sau thỏa mãn, lại như lũng dạ bất mãn.

"Keng! —— "

Tại tiếng rên nhẹ bên trong, Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không hai người, đồng thời đem hai tay bụng lên đồ ăn bàn buông xuống, đưa vói trước mặt mình.

Lơ lửng giữa không trung Tiểu Bạch Long nhìn thấy, long tiên đều muốn chảy ra, nằng tác tựa như muốn nhào, lại bị Đường Tăng trừng một chút, đầu rồng trở về co rút lại, ủy khuất bơi về bên cạnh hắn, đang du động bên trong, thân rồng thoáng qua thu nhỏ chút, khe khẽ địa bàn cuốn tại Đường Tăng trên đầu trục, giống như đỉnh đầu đỏ trắng giao nhau mũ.

Khán giả nhìn thấy Tiểu Bạch Long bỗng nhiên xuất hiện lúc, Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không không chút nghĩ ngợi vô ý thức cử động, đều cũng nhin không được trọn mắt hốc mồm.

【 vừa rồi Đại Thánh trưởng lão Tiểu Bạch Long ăn ý tốc độ ta cho max điểm! Không hài hòa cảm giác đã logout, động tác ăn khớp, nhìn đã vững hồ qua không ít người! 】

【 xem ra xác thực đi qua nửa tháng, đều dưỡng thành phản xạ có điều kiện ha ha ha! 】

【 lão hòa thượng: Vì sao ta luôn cảm giác con rồng này ta hưởng thụ không được sao? 】

【 các ngươi cái này nửa tháng cắt xén Loli thức ăn sao? Đói thành như vậy... 】

Có người ngoài tại, Đường Tăng tự không tốt cùng khán giả nói chuyện với nhau, chỉ là vui đầu gấp thức ăn ăn com, mặc dù thanh đạm, nhưng thắng ở không phải mình làm, cũng liền chịu đựng.

Vừa ăn hắn vừa dùng khoeo mắt liếc qua đi xem Kim Trì Trường Lão, nhưng gặp lão hòa thượng này đang si ngốc nhìn về phía hắn... Trên đỉnh đầu Tiểu Bạch Long Ngao Ô.

Trong lòng cũng không được biết rõ suy nghĩ cái gì, nhưng tất nhiên không phải cái gì tốt suy nghĩ.

Nguyên tác nội dung cốt truyện cùng lập tức phát hiện, để Đường Tăng cảnh giác lên.

Làm Đường Tăng chú ý tới vàng tri ánh mắt lúc, khán giả tự nhiên cũng đều chú ý tới, lại liên tưởng trước đó Kim Trì Trường Lão thốt ra, bại lộ hắn bản tính ngôn từ, nhin không được kích động lên.

【 phạm nhân thế nào? Xem thường nhỏ bé nhân loại a? Đan hạt nhân thành linh nổ chết ngươi tin hay không? 】

【 thần mẹ nó một kẻ phạm nhân, ngươi đánh thắng được Đại Thánh sao? Ngươi có hệ thống sao? Ngươi có thể xuyên qua sao? Ngươi có thể vượt thế giới trực tiếp đi! Không được a? Ngươi cái cay gà! 】

【 một cái ba tụ linh com hộp diễn viên quần chúng còn muốn khinh bỉ chủ giác? Có tin hay không là chúng ta vài phút khen thưởng ra một cái Siêu Thần khi, giáng một gây chết tươi ngươi cái không biết xấu hổ ngốc nghếch bông bông chùi! 】

【 Kim Trì Trường Lão: Chư vị đan hạt nhân kiểm tiên bình tĩnh một chút, muốn hòa bình, không cần chiến tranh! 】

Khán giả mura đan, để cúi đầu ăn xong Đường Tăng khoeo miệng giương lên, mà đối diện si ngốc nhìn Ngao Ô nửa ngày Kim Trì Trường Lão, cuối cùng có chút ngồi không yên, thấp ánh mắt nhìn về phía Đường Tăng, nói: "Đệ tử gặp thánh tăng hộ pháp Thần Long nên chưa ăn no, thánh tăng chậm đã dùng, đệ tử lại sai người đi phòng bếp làm chút ăn thịt đến, an tâm chờ vội, an tâm chờ vội."

"Cái kia làm sao có ý tứ đây..."

Đường Tăng mỉm cười khách sáo, nhưng miệng nhưng không có dừng lại.

Trên đỉnh đầu hắn Tiểu Bạch Long Ngao Ô, lúc đầu đang bắt lực bản thân, vừa nghe đến có ăn, lập tức liền uốn lượn bơi động, vèo lập tức bay đến cửa sương phòng khẩu, mở to mắt sùng nhìn chăm chăm bên ngoài.

Tại Kim Trì Trường Lão phân phó xuống về sau, ước chừng đi qua thời gian một nén nhang, liền có từng cái tiểu hòa thượng hai tay bụng lên ngọc bàn, theo sương phòng bên ngoài đi vào tiến đến.

Ngọc bàn bên trên bày đầy trân tu mỹ thực, nồng đậm mùi đồ ăn mùi thịt, phiêu tán tại bốn phía.

Những cái kia ngọc bàn còn chưa tiến vào sương phòng, Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không đều không làm đến cấp bách trông thấy, liền gấp đỏ trắng cái bóng lóe lên, cái thứ nhất tiểu hòa thượng trong tay ngọc bàn, liền đã ngay cả đồ ăn canh đều không thừa xuống.

Đem đệ nhất mâm đồ ăn sau khi ăn xong, Ngao Ô nâng lên đầu rồng, con mắt giống như là tại tòa ánh sáng, lập tức bắn nhanh ra như điện, bay hướng cái thứ hai tiểu hòa thượng trong tay ngọc bàn, sau đó thứ ba bàn, thứ tư bàn, không ngừng bay về phía trước...

Mỗi một cái bụng thức ăn tiểu hòa thượng, đều bị Ngao Ô tướng ăn cho kinh ngạc đến ngây người, không thể tin được đây chính là trong truyền thuyết Chân Long.

Ngao Ô đang bay ra sương phòng về sau, lần theo mùi đồ ăn cùng tiểu hòa thượng môn đến phương hướng, rất nhanh liền đến phòng bếp, theo nửa đẩy cửa gỗ nơi chui vào.

Phòng bếp chiếm diện tích cực lớn, ở giữa để đó một tấm đá cẩm thạch đại án, trên đó treo đầy gà vịt cá nga các loại loại ăn thịt, cũng không thiếu đầu hươu đuôi hổ hùng chương, tại đại án hai bên trái phải, chính là hai tòa đang đang bốc hỏa bếp lò, trên đó thả có lồng hấp, nồi lớn, giá nướng các loại, mấy tên thân mặc đồ trắng ngắn bào đầu bếp đang tại làm đồ ăn, bọn hắn trên đầu có phát, lại không phải trong chùa tăng nhân.

Ngao Ô đi tới phòng bếp giống như đi tới nhân gian Thiên Đường, cũng không để ý đầu bếp môn kinh ngạc ánh mắt, bay vượt qua cuốn tới.

Mà đang lúc Ngao Ô tại trong phòng bếp càn quét đồ ăn lúc, trong sương phòng ngồi tại chủ vị Kim Trì Trường Lão, lại là chống quải trượng hoàng du du đứng lên, run rẩy hành lễ, xin lỗi nói: "Thánh tăng người chậm đã ăn, đệ tử sợ nhỏ môn chiêu đãi không chu đáo, mạo phạm hộ pháp Thần Long, chỉ cần tự mình đi xem."

"Lão viện chủ lại đi."

Đường Tăng nghe xong, không chút nghỉ ngơi liền đáp ứng, tiếp tục cùng Tôn Ngộ Không hai người, lẳng lặng mà ngồi tại bàn tròn bên cạnh ăn cơm, không một chút nào lo lắng Ngao Ô an nguy giống như.

Đội Đường Tăng đáp ứng, Kim Trì Trường Lão sau lưng hai tên hòa thượng đi lên phía trước, đỡ lấy hắn chậm rãi đi ra sương phòng.

Khán giả thấy thế, cả đám đều khản trương lên.

【xong xong, Tiểu Bạch Long muốn bị Kim Trì Trường Lão mượn đi, tính tể quan sát!】

【lão hòa thượng không yêu hàng hiệu quần áo, lần này yêu mở vườn bách thú, còn muốn đánh Tiểu Bạch Long chủ ý】

【lão bắt từ Loli không, mau báo cảnh sát yêu yêu linh nơi này có biến thái!】

【ngao ô hậu viện đoàn cấp một chờ lệnh, đứng đạn đao thêm nhiệt, vị diện vỡ vụn cơ thêm nhiệt, tính! Hàng duy đã kích dụng cụ thêm nhiệt đi!】

Đang vui đầu ăn xong Đường Tăng, nhìn thấy khán giả mưa đạn, ngừng đầu mặt hướng màn ảnh, lộ ra một cái mỉm cười bên trong lộ ra một chút mệt mỏi biểu lộ, nói: "Mới từ Ung Sầu Giản xuất phát lúc, bản tăng cũng rất lo lắng năng an nguy, thẳng đến có một ngày ban đêm, năng một bên kêu khóc oa a a ta hảo sợ hãi a, một bên đem một tổ cỗ thùng nước măng xà tinh quái bảy tác giảm đẹp lúc, bản tăng liền cũng không tiếp tục lo lắng..."

"Các người cũng không được cần lo lắng, bởi vì lấy tu vi đến nói chuyện lời nói, năng hiện tại kỳ thật so Đại Thánh phải mạnh hơn một chút..."

...

Kim Trì Trường Lão đang bị đỡ lấy đi ra sương phòng về sau, bảy lần quặt tám lần rẽ vòng qua hai tòa điện mấy hàng phòng, cái này mới đi đến phòng bếp bên ngoài, lúc này trong phòng bếp đầu bếp môn, đã sớm chạy đến, đứng tại phòng bếp bên ngoài một mặt hoảng sợ run lấy bảy, sợ bị Ngao Ô cho ăn một miếng đi.

Đi tới phòng bếp bên ngoài về sau, Kim Trì Trường Lão hát ra hai tên tiểu hòa thượng tay, còng lấy lưng eo chống quải trượng, một bước dừng lại đi vào trong phòng bếp.

Lúc này phòng bếp đã một mảnh hỗn loạn, tất cả nguyên liệu nấu ăn, gia vị, cơ hồ đều bị Ngao Ô ăn sạch, năng treo ở không trung, phản bụng chống lên, thỏa mãn phát ra than nhẹ.

Kim Trì Trường Lão đứng tại cửa phòng bếp, nhìn về phía treo lơ lửng giữa trời Ngao Ô, trong mắt không còn che giấu lộ ra tham lam: "Chân Long! Lại là Chân Long a, lão nạp đời này còn là lần đầu tiên nhìn thấy Chân Long, chỉ là phạm nhân làm sao xứng có được người? Như thế thần vật, chỉ có lão nạp! Mới có thể đem chi nuôi đến trắng trắng mập mập, làm thành một đạo tuyệt thế sơn hào hải vị, thể hiện hần thể gian ít có giá trị!"

"Cái kia Đường Tăng mặc dù đến từ Thiên triều bên trên bang, nhưng cuối cùng chỉ là phạm nhân, phúc nguyên rất cạn, khí vận như thế nào hưởng thụ đến mức con rồng? Cũng được, phát tốc độ người hữu duyên, lão nạp vì người niệm một đoạn vãng sinh, người cái này nhân Quả Lão nạp thay người đón lấy!"

Ở trong lòng một phen dòi sông lấp biển về sau, Kim Trì Trường Lão hướng trong phòng bếp chuyển hai bước, vô cây mặt mo lộ ra một cái đáng sợ tiểu dung, hướng về phía Ngao Ô tuyên nhận nói: "Thần Long, Thần Long, lại nghe đệ tử mấy câu."

Ngao Ô vừa ăn ngỗng nướng , vừa đong đưa đầu rồng , nói, "Không được nghe không nghe, con rùa niệm kinh."

"..."

Kim Trì Trường Lão biểu lộ cứng đờ, một chút trì trệ về sau, nói: "Thần Long, đệ tử nơi này có một đạo sơn hào hải vị..."

Ngao Ô mãnh mẽ nâng lên đầu rồng, tiếp cận hần: "Người nói."

Kim Trì Trường Lão nói: "Đây sơn hào hải vị tên là Hắc Phong thịnh yến, chính là từ gà con, hươu đuôi, bạch hạc cánh, vạn năm rùa..."

Không đợi hần nói dứt lời, Ngao Ô bỗng nhiên cắt ngang hần: "Cái kia làm đến từng từng."

Kim Trì Trường Lão một chút do dự: "Cái này. . ."

Ngao Ô gặp hần sắc mặt, đột nhiên nói: "Tính người đừng bảo là, người nấu cơm không có Quang đầu ca ca ăn ngon, vì lẽ đó bản công chúa không muốn đề ý đến người."

Kim Trì Trường Lão nghe xong, giống như nhận vũ nhục, ngữ điệu lên cao nói: "Lão nạp năm nay 270 tuổi có thừa, viễn siêu cái kia phạm nhân, chính là bởi vì lão nạp xuất gia trước kia chính là bốn dặm tám hương nổi danh đầu bếp, sau vì cái kia Hắc Phong Động Hắc Phong Sơn chủ làm đồ ăn mấy chục năm, chịu hần thưởng thức, đến ban thưởng một phen tạo hóa, vừa rồi thoát ly nhục thể xác phạm, lão nạp nhất xâm phạm, chính là cái kia trên bàn sự tình."

"Như lão nạp làm đồ ăn so cái kia Đường Tăng ăn ngon, Thần Long phải chăng liền chọn lương viện mà lặn?"

"Chờ một chút..."

"Cái kia Đường Tăng lại cũng sẽ nấu cơm, hòa thượng này chẳng lẽ giả?"

Ngao Ô sau khi nghe thấy, liên tục điểm đầu rồng, nói: "Quang đầu ca ca không chỉ có biết làm cơm, còn muốn ăn gan rồng phượng tùy!"

Kim Trì Trường Lão hai mắt tỏa sáng: "Cái này Đường Tăng... Tuy là chỉ là phạm nhân, lại cũng có chút phẩm vị... Ngược lại là cùng lão nạp yêu thích giống nhau."

"Cái kia Thần Long đến tốt cùng nói như thế nào đến?"

Ngao Ô bỗng nhiên dừng lại miệng, trên không trung du động một vòng, tựa hồ tại suy nghĩ, một lát sau, nàng mới nói: "Ta muốn đi hỏi một chút Quang đầu ca ca."

Kim Trì Trường Lão kim nén không được trong lòng tham lam, gật đầu nói: "Cùng đi, cùng đi."

Sau khi nói xong Ngao Ô liền bơi ra phòng bếp, Kim Trì Trường Lão thì bị hai tên tiểu hòa thượng đỡ lấy, chầm chậm đi trở về.

Bất quá mấy hơi thời gian, Ngao Ô liền bơi về đến trong sương phòng, bơi tới Đường Tăng trước mặt, mắt rồng nháy mắt cũng không nháy mắt theo dõi hần: "Quang đầu ca ca, lão hòa thượng kia nói hần làm đồ ăn so người ăn ngon, người liền làm đồ ăn cùng hần tỷ thí một chút để cho ta ăn... Không được, ta ý là... Để hần nhìn xem chênh lệch!"

"Lão hòa thượng này quả nhiên ý đồ bất chính, bất quá hần có thể nha, sẽ còn làm vui lòng?"

Đường Tăng trong lòng run lên, cười một tiếng, nhưng sắc mặt chính kinh: "Không được."

Nói đùa cái gì.

Vô luận nguyên tác cũng hoặc là lập tức, lão hòa thượng kia đều bại lộ hần tham lam âm hiểm gian xảo bản tính, Đường Tăng làm sao có thể cùng hần so thử cái gì trò nghệ.

Cơm nước xong xuôi ở một đêm sáng mai liền đi mới là đúng lý.

Tiểu Bạch Long nghe vậy lại bắt đầu tại Đường Tăng trước mắt vòng quanh.

"Ta muốn ăn nha, Quang đầu ca ca, ta muốn ăn nha..."

"Không được."

Đường Tăng kiên quyết nói.

Mà hần kiên quyết vừa dứt lời.

Một bên Tôn Ngộ Không bỗng nhiên nói: "Thức ăn này quá thanh đạm, không thể ăn."

Ngừng lại, hắn lại nói: "Trong viện chim muông, mùi vị nên không sai."

"..."

Đường Tăng quay đầu nhìn về Tôn Ngộ Không, đầu tiên là mắt lộ ra bất đắc dĩ, chợt trên mặt hiện hiện do dự biểu lộ.

Khán giả gặp Đường Tăng sắc mặt, nhìn không được cười sặc sụa.

【 Đường trưởng lão ngơ ngác cái này bất công lệch đến hệ ngân hà đi! 】

【 cay gà dẫn chương trình không nhìn Bạch Long, bắt quá Đại Thánh lên tiếng ta nhìn ngơ ngác làm sao xử lý! 】

【 Đại Thánh: Tiểu gia hỏa làm tốt lắm, chính hợp ý ta! Oạch! 】

【 Tây Du đội ngũ lớn nhất đại lão lên tiếng, ngơ ngác là theo đây? Vẫn là theo đây? Vẫn là theo đây? 】 tay cơ

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Chiên xào nấu nổ hàm đồ nướng

Đang lúc Đường Tăng do dự lúc, sương phòng bên ngoài, hai tên tiểu hòa thượng đi lấy Kim Trì trưởng lão, chậm rì rì đi đến, chống gậy ngồi trở lại chủ tọa, ngẩng đầu nhìn về phía Đường Tăng, hiền lành cười nói: "Đường thí chủ chắc hẳn đã trải qua biết được, đệ tử có một yêu cầu quá đáng, mong rằng thí chủ bỏ những thứ yêu thích."

Kim Trì trưởng lão lúc nói chuyện, Đường Tăng mặt hiện lên ra biểu tình tự tiểu phi tiểu tới.

Kim Trì trưởng lão trông thấy Đường Tăng biểu lộ, nhưng cũng không xấu hổ, nhìn thẳng hắn nói: "Thường nói, chim khôn biết chọn cây mà đậu, Chân Long người có đức cư, người chính là một kẻ phạm nhân, chịu không nổi Chân Long khí vận, không bằng nhường cho lão nạp, cũng tốt kết một thiện duyên."

Kim Trì trưởng lão mặc dù ngôn từ khắt thiết, nhưng xưng hô ngữ khí cũng đã phát sinh chuyển biến.

Đường Tăng lẳng lặng nghe xong hắn về sau, nụ cười trên mặt thu liễm chút, cũng không do dự nữa, mỉm cười gật đầu, nói: "Đã như vậy, cái kia bản tăng nếu từ chối thì bất kính, lão viện chủ đại lễ, bản tăng nhận."

Kim Trì trưởng lão nghe vậy, cảm giác sâu sắc buồn bực.

Hắn lờ trong lời ngoài ý tứ, rõ ràng là mạnh hơn lưu Tiểu Bạch Long Ngao Ô, Đường Tăng vì sao lại nói nhận lấy đại lễ của hắn

Hắn không hiểu, nhưng trực tiếp thời gian khán giả cũng hiểu được.

【 ha ha ha ha đi lão già đầu trọc, người đã trải qua thành công gây nên dẫn chương trình chú ý, hắn chạy người trong viện nếu có thể có một phần nguyên liệu nấu ăn còn lại, cái kia liền coi như ta thua! 】

【 Đường trưởng lão: Có thể, cái này rất phạm nhân, cảm thụ phạm nhân lửa giận đi, tu tiên cần bã! 】

'Ngao Chủ Tiểu Vương đưa tặng cho Đường Tăng năm cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Trưởng lão hận hắn! Vào chỗ chết hận! Ta không có con trai như vậy, thật là buồn nôn, tức giận đến ta đêm nay ăn không ngon!"

'Phái Phái Điện Hạ đưa tặng cho Đường Tăng năm cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Người ý gì, xem thường phạm nhân ta với người giảng, người xong! Chúng ta mười vạn phạm nhân cùng người đồn khiêng lên, các huynh đệ nhanh cầm vũ khí gây sự tình!"

'Đại Thánh Quy Lai V đưa tặng cho Đường Tăng năm cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Đứng đứng đứng, các huynh đệ bàn phím quơ lấy đến!"

Tại khán giả quần tình xúc động thời điểm, Đường Tăng lại là mỉm cười nhìn về phía Kim Trì trưởng lão, nói: "Vừa rồi Ngao Ô cùng bản tăng nói, lão viện chủ muốn cùng bản tăng tỷ thí trò nghệ đi, người muốn làm sao so Trung Xan Tây Xan Hàn Xan vẫn là Nhật Liệu chiến xào nấu nổ hầm đồ nướng tương nấu quái huân lỗ trộn ướp người chọn cái nào "

Đường Tăng hỏi hột đem liên tiếp nấu nướng phương thức báo sau khi ra ngoài, Kim Trì trưởng lão lập tức mộng bức, sừng sốt rất lâu mới chần chờ nói: "Thí chủ, trong miệng người Trung Xan Tây Xan Hàn Xan Nhật Liệu là vật gì nấu nổ chung nướng lão nạp biết, có thể sắc hấp muộn tương nấu quái huân lỗ trộn ướp lại là cái gì "

Đường Tăng nghe vậy cũng không đáp, chỉ mỉm cười.

Khán giả trông thấy Kim Trì trưởng lão mộng bức, Đường Tăng cao thâm mặt trắc mỉm cười, kếm chút tập thể cười sặc sụa.

【 cay gà trọc đầu, ngọc hả một người mưu toan theo toàn bộ văn minh đầu 】

【 trên lầu lời ấy sai rồi! Hẳn không phải chiến đấu một mình, hẳn là một cái thiếu năng trí tuệ tại nhảy cộc! 】

【 lại nói là ai cho hẳn dừng khí, nấu nướng phương thức đều không học hết liền dám đến gây sự 】

【 oa, xã hội này thực sự là hiểm ác! Bất quá dẫn chương trình làm tốt lắm, mời tiếp tục là kim ao trưởng lão hiện ra xã hội hiểm ác đi! 】

Không biết làm tại sao, trông thấy Đường Tăng ha ha mỉm cười, Kim Trì trưởng lão trong lòng có chút phát lạnh, nhưng chìm đắm trừ đạo hơn hai trăm năm hẳn, đối tự thân trần ngập lòng tin, bởi vậy hẳn suy nghĩ sau một lúc lâu, đề nghị: "Chúng ta liền riêng phần mình làm một đạo thức ăn cầm tay, của người nào ăn ngon liền coi như người đó thắng."

Đường Tăng không chút nghĩ ngợi, trực tiếp gật đầu nói: "Được."

Nói xong, hẳn nhìn quanh một vòng, lại nói: "Cái kia người nào làm giám chứng "

"Cái này. . ."

Kim Trì trưởng lão sau khi nghe, cũng chần chờ.

Nếu là trừ nghệ quyết đấu, nhưng tất nhiên phải bảo đảm công bình công chính, như vậy vô luận đề Tôn Ngộ Không, Ngao Ô, hoặc là toàn bộ chùa miếu tăng nhân tới làm giám chứng, đều không thích hợp.

Đang lúc Kim Trì trưởng lão minh tư khổ tưởng không đúng cách lúc, sương phòng bên ngoài bỗng nhiên chạy đến một cái tuổi trẻ hòa thượng, bước nhanh đi đến Kim Trì trưởng lão thân một bên, cúi đầu xích lại gần hẳn tai trái, nhỏ giọng thông báo nói: "Phương tượng, Lăng Hư Tử, Bạch Y Tú Sĩ hai vị tiên trưởng tới chơi."

Kim Trì trưởng lão nghe vậy bận bịu ngạc nhiên đứng người lên, nói: "Nhanh mời tiến đến, mời tiến đến."

Hòa thượng thanh âm tuy nhỏ, nhưng đi qua Quan Âm tăng cường thể chất về sau, Đường Tăng tai thính mất tinh, đem hẳn nghe được nhất thanh nhị sở, thần thể lập tức hơi căng cứng, có chút khẩn trương mặt hướng màn ảnh, nói: "Chư vị khán giả chắc hẳn đều nhìn qua Tây Du nguyên tác, biết cái này Lăng Hư Tử cùng Bạch Y Tú Sĩ cũng không phải là người, mà là hai đầu yêu quái, cái trước là đầu Thương Lang tinh, cái sau thì là đầu hoa trắng xà quái, cùng cái kia Hắc Phong Động Hắc Hùng Tinh chính là kết bái huynh đệ."

"Cũng không biết cái này hai yêu vì sao biết vô duyên vô cớ chạy tới Quan Âm thiền viện, thật là chuyện lạ. . ."

Tại Đường Tăng ngồi thẳng thân thể lúc, Tôn Ngộ Không cũng nhìn về phía sương phòng bên ngoài, hé mắt, ngược lại là Tiểu Bạch Long Ngao Ô, vẫn là không nhúc nhích cuộn tại Đường Tăng trên đầu.

Nghe nói có yêu quái, hơn nữa còn là một con đại yêu kết bái huynh đệ, trực tiếp trong phòng khán giả cảm thấy nguy hiểm, tạm thời không có mù xen vào.

Mà khi Đường Tăng một chút khẩn trương thời điểm, Kim Trì trưởng lão lại cười nói: "Lăng Hư Tử cùng Bạch Y Tú Sĩ hai vị, chính là phụ cận trên tiên sơn tu đạo thành công tiên trưởng, cùng cái kia Hắc Phong Động Hắc Phong sơn chủ là kết bái huynh đệ, bọn hắn đến là chúng ta làm giám chứng, lại là không thể tốt hơn."

Đường Tăng sau khi nghe, quan sát bên cạnh Tôn Ngộ Không, trong lòng hơi an tâm về sau, nhin không được cười: "Lão hòa thượng này không phải đầu, so đầu trừ nghệ không nói, còn muốn hai cái đưa tới cửa nguyên liệu nấu ăn tới làm giám chứng, chẳng lẽ lại đòi trước thiếu bản tăng tám trăm vạn, đối với bản tăng tốt như vậy "

Đồng thời hẳn cũng có chút kỳ quái, từ tuổi trẻ hòa thượng cùng Kim Trì trưởng lão thái độ đến xem, bọn hắn cũng không sợ bạch y tú sĩ kia cùng Lăng Hư Tử cái này hai đầu, cũng không biết là vì sao.

Đang lúc Đường Tăng trầm ngâm lúc, sương phòng bên ngoài bỗng nhiên đập đầu vài cương đi vào một đạo sĩ

Đầu hấn mang từ dương khấn, người mặc bát quái y, hạc đỉnh mai rùa, thần thái phiêu dật, khí chất phi phàm, giống như hạc giữa bầy gà.

Tại Đạo sĩ bên cạnh, chính là một văn sĩ.

Hắn người mặc thủy mặc trường bào, đầu chải chỉnh tề búi tóc, bộ nhập một cái bạch ngọc phát quan, diện mạo thanh tú, mười ngón thon dài, tay phải nhẹ lay động một thanh Tiêu Điều Phiến, một thân đáng về thư sinh.

Hai người đỉnh đầu mặc dù yêu khí lang yên, lại đã hoàn toàn hóa thành hình người.

Đường Tăng trông thấy hai 'Yêu' lúc, lập tức kinh ngạc đến ngây người.

"Cái này. . . Cái này. . . Đây là yêu quái "

Đường Tăng chấn kinh, khán giả cũng nhin không được chấn kinh.

【 ta đi, mặt người dạ thú đều đẹp mắt như vậy bất quá vì sao hai người bọn hắn rõ ràng phong độ nhẹ nhàng, trong lòng ta lại một điểm ba động đều không có! 】

【 nói nhảm! Người sẽ cảm thấy bò bít tét đáng đẹp trai sao cái này hai yêu quái sớm muộn cũng là muốn bị ăn, ăn mặc đẹp trai đi nữa có tác dụng chó gì! 】

【 tán dóc, ai nói vô dụng, ăn thời điểm càng thư thái, nhìn lấy liền khẩu vị tăng nhiều! 】

【 đây chính là sinh mệnh có trí tuệ, các ngươi như thế thảo luận làm sao ăn theo bộ tộc ăn thịt người khác nhau ở chỗ nào! 】

【 Đường Tăng: Đánh chết chẳng phải hiện nguyên hình so với này tám túi da, ta càng coi trọng nội hàm, oạch! 】

Tại khán giả nghị luận hai yêu thời điểm, Đường Tăng lại vì ăn mặc của hai người, mà nhớ lại Tây Du nguyên tác nội dung.

Tại Tây Du nguyên tác bên trong, Hắc Phong Động Hắc Hùng Tinh, ngược lại cũng không phải cái gì đại gian đại ác chi yêu, không chỉ có như thế, hắn còn tinh thông viết văn, quan tâm quốc gia đại sự, vui cao đàm khoát luận, Kim Trì trưởng lão liền thường xuyên cùng giảng đạo, về sau cũng là bởi vì Quan Âm Bồ Tát thưởng thức hắn văn hóa tài hoa cùng võ công, mới đem thu làm Lạc Giả Sơn thủ sơn đại thần.

Hắc Hùng Tinh trộm xong áo cà sa Tôn Ngộ Không đi tìm hắn lúc, hắn chính là tại cùng Lăng Hư Từ, Bạch Y Tú Sĩ hai yêu, trò chuyện chút lập đỉnh an lô, cầm cát luyện thủy ngân bằng môn ngoại đạo.

Về phần Lăng Hư Từ cùng Bạch Y Tú Sĩ hai yêu kết cục, đều là bị Tôn Ngộ Không một gậy đánh chết, thật cũng không nói tí mĩ bọn họ cuộc đời, nhưng từ bọn họ tướng mạo khí chất đến xem, lại không giống như là ăn thịt người dã yêu, mà là có người khí mà nhân yêu.

Tại Đường Tăng nhìn soi mói, Lăng Hư Từ cùng Bạch Y Tú Sĩ hai yêu chậm rãi đi vào sương phòng, Kim Trì trưởng lão sớm sớm di chuyển, trước đi nghênh đón.

"Hai vị tiên trưởng đại giá quang lâm, đệ tử không có từ xa tiếp đón, sai lầm, sai lầm "

"Vô sự, vô sự."

Bạch Y Tú Sĩ nhẹ nhàng vỗ quạt xếp, che miệng cười nói: "Chúng ta chỉ là đi ngang qua, đến đây kiểm miếng com, không làm phiền viện chủ."

"Ăn com "

Kim Trì trưởng lão nghe vậy, kinh hi nói: "Hai vị tiên trưởng đến rất đúng lúc, hôm nay có một vị từ Trường An tới thánh tăng, muốn cùng đệ tử tỷ thí trừ nghệ, hai vị tiên trưởng đã tới đây, không bằng liền làm chứng "

"Từ Trường An tới thượng sư "

Bạch Y Tú Sĩ nghe, nghiêng đầu nhìn về phía Đường Tăng, nhiều hứng thú đánh giá một trận mới nói: "Thời gian trước ta cùng với hai vị huynh trưởng đi qua Đại Đường đô thành Trường An, cũng lưu lại chút danh vọng, đã nhiều năm như vậy, nhớ lại, cũng là có phần hơi xúc động "

Một bên khác Đạo sĩ bộ dáng Lăng Hư Từ lại chen miệng nói: "Hòa thượng nhất định biết làm com vô thượng Thiên Tôn, kỳ cũng quái tai, kỳ cũng quái tai! Sự không phải cùng Kim Trì một dạng, là một giả a."

Kim Trì trưởng lão nghe vậy, da mặt hơi nhú lại, thoáng qua lại khôi phục bình thường.

Đường Tăng là mỉm cười, nói: "Hai vị tiên trưởng có chỗ không biết, Phật gia coi trọng ba chi toàn thịt, không mắt thấy giết chết, không tự tay giết chết, không nghe nói giết chết liền có thể ăn."

Lúc nói chuyện, Đường Tăng đột nhiên tựa như nhớ tới cái gì, ở trong lòng hỏi Quan Âm: "Nói đến, dựa vào cái gì cái khác hòa thượng có thể ăn ba chi

Đường Tăng tra hỏi về sau, bản không nghĩ đến đến đáp án, chưa từng nghĩ Quan Âm lại là lên tiếng nói: "Ta sợ người vì ăn thịt đem mình đâm mù."

"..."

Đường Tăng trầm mặc, mỉm cười.

Quan Âm nói đến quá có đạo lý, hẳn nhất định không phản bác được.

Một bên Bạch Y Tú Sĩ sau khi nghe xong, cây quạt 'Ba ' một tiếng hợp tại lòng bàn tay: "Đã là như thế, ta dám huynh đệ hai người liền ở đây làm chứng."

Lăng Hư Tử phụ họa nói: "Này nghị rất tốt."

Tại bốn người sơ bộ đã định tỷ thí nấu nướng sự tình lúc, trực tiếp trong phòng khán giả, chính đang kịch liệt nghị luận.

【 Thần mẹ nó, yêu quái cũng đi qua Trường An không có bị ăn sạch nhất định chính là cái kỳ tích! 】

【 các người thực sự tam quan có khỏe không ta cảm giác ăn hết một cái có linh trí sinh vật. . . Có chút buồn nôn! 】

【 đồng ý trên lầu, có thể là ta giả nhân giả nghĩa đi, dạng này yêu quái dù sao ta ăn không vô! 】

【 oa, cái này cũng không ăn vậy cũng không ăn, các người là ăn tiên khí lớn lên sao 】

【 các người mang tiết tấu điểm mấu chốt sai rồi, bây giờ là tranh tài thời gian, làm chuyện đều lui ra đi, nếu không Lương Thần đối với các người không khách khí! 】 điện thoại người sử dụng mời xem

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Tự hiệu

Dưới màn đêm Quan Âm thiền viện, đèn đuốc sáng trưng, Hỏa Thụ Ngân Hoa.

Từ sương phòng đến quảng trường hai bên đường, tất cả đều bày đầy tinh xảo đặc sắc đèn hoa sen, thu gió thổi tới, đèn đuốc dập chòn, phảng phất trong nước phản chiếu đầy sao.

Lúc này tự viện tăng nhân, chính nối liền không dứt hương trong quảng trường bày ra đồ làm bếp.

Ánh mắt chuyển động ở giữa, hắt lại nhìn phía hoa lê đại án bên trên.

Đường Tăng một vừa đọc xong về sau, trầm mặc vài giây đồng hồ, quay đầu hướng màn ảnh, có chút cảm khái nói: "Không thể không nói, Kim Trì

trường lão ngược lại là một cái hội sinh hoạt diệu nhân, hiện tại Đường triều tất cả đồ làm bếp, làm đồ ăn đồ gia vị, có thể nói là cái gì cần có đều có, nếu như không phải hấn ý đồ bất chính, bản tăng ngược lại thật sự là muốn lưu lại, cùng hấn giao lưu mấy ngày Đường triều trừ đạo."

Khán giả gặp Đường Tăng thấy, nghe Đường Tăng chỗ nghe, từ cũng đều kinh ngạc không thôi.

【 word thiên! Đường triều đồ làm bếp thì đã tân tiến như vậy quả nhiên ăn hàng lực lượng là vô cùng! 】

【 cho nên Đường trường lão, người rót là cái này khẩu kim nôi, cái này khẩu ngân oa, vẫn là cái này khẩu đại hắc nôi đâu 】

【 ta yên lặng mà liếc nhìn nhà ta phòng bếp, không tiếng động chảy xuống nước mắt ủy khuất! 】

【 có vị nào đại thần tới tính một chút bộ này đồ làm bếp đổi đến bây giờ muốn bao nhiêu tiền chờ một chút, được rồi, còn thì không cần được rồi, tính toán ta cũng mua không được. ...

Tại trong chùa các tăng nhân đi lại vận chuyển đồ làm bếp nguyên liệu nấu ăn lúc, Kim Trì trường lão tại hai tên chú tiểu nâng đỡ, trước đem Lăng Hư Từ, Bạch Y Tú Sĩ hai yêu, dẫn tới quảng trường phía đông hai chiếc ghế gỗ ngồi xuống, tất cả đều thu xếp tốt sau lúc này mới lại dẫn Đường Tăng, Tôn Ngộ Không đi phía bắc hoa lê án kiện trước sân khấu.

Kim Trì trường lão một bên chăm chú địa di chuyển, vừa thỉnh thoảng nhìn về phía Đường Tăng trên đầu trọc lợt quanh Tiểu Bạch Long Ngao Ô, không che giấu chút nào bản thân 'Yêu thích' chỉ tình.

Đường Tăng trông thấy lại cũng không giận.

Dù sao Kim Trì muốn ở kỹ thuật nấu nướng thắng qua hấn, chỉ ít vẫn phải học cái tám trăm một ngàn năm.

Đi đến hoa lê án kiện bên bàn về sau, Kim Trì trường lão cúi đầu nhìn về phía trên đó gia vị, ho nhẹ nói: "Thượng sư mặc dù đến từ thiên triều thượng quốc, lại cũng chưa chắc nhận biết lão nạp gia vị, những cái này gia vị, gần có đến từ Ô Tư Tàng quốc, xa có đến từ gà ác quốc, bảo tượng quốc, Xa Trì quốc, thậm chí Tây Lương nữ nhi quốc đệ tử đã từng du lịch, đệ tử trước là hơn sư giới thiệu một chút bọn chúng công dụng hương vị như thế nào "

Đường Tăng nghe xong không khỏi bật cười: "Cái này ngược lại không cần, bản tăng nhận biết."

Kim Trì trường lão nghe vậy nao nao, nói: "Thượng sư không cần che lấp."

Đường Tăng thu liễm tiểu dung, nghiêm mặt nói: "Bản tăng thực sự nhận biết."

"Nếu thượng sư kiên trì, tốt lắm a."

Kim Trì trường lão gặp Đường Tăng thái độ kiên định, liền cũng không cần phải nhiều lời nữa, dừng một chút, lại nói: "Không biết thượng sư cần nào nguyên liệu nấu ăn, vô luận là tay gấu, vòi voi, gân hươu, bươu lạc đà, tinh môi, hươu vĩ, óc khi, báo thai, tỳ viện cái gì cần có đều có, thượng sư có thể tùy ý chọn lựa, tự có người cùng thượng sư đưa tới."

Đường Tăng lắng lắng nghe Kim Trì trường lão nói chuyện, nhìn lấy hấn yên tâm thoải mái tiểu dung, trong lòng là lạ, chờ hấn sau khi nói xong, lập tức nói: "Có gan rộng phượng tùy sao "

Kim Trì trường lão biểu tình ngưng trọng: "Thượng sư nói đùa."

Đường Tăng cũng chỉ có thể cười cười.

Tại Kim Trì trường lão cùng Đường Tăng nói chuyện với nhau lúc, trực tiếp trong phòng chính mưa đạn bay tán loạn.

【 uy, như gió chuyển phát nhanh à, ta đây có một rương đồ gia vị phải đưa đến Đường triều, đúng, Đường triều Quan Âm thiền viện .

【 như gió: Lăn, không tiếp vượt thời không nghiệp vụ! 】

【 oa, tay gấu, hấn nói là tay gấu không sai a ta hiện tại rất ngạc nhiên, lão hòa thượng này là thế nào từ Hắc Hùng Tinh thủ hạ sống đến bây giờ! 】

【 tới tới tới ta cho mọi người phổ cập khoa học một chút ba chỉ toàn thịt ngon, ta mỡ mỡ tin Phật, trước kia giết gà đều là để cho ta tới, một đao bêu đầu .

【 trên lầu người cái này gọi phổ cập khoa học bất quá hình ảnh cảm giác siêu cường, một chút liền đã hiểu. ...

Chính làm khán giả nhóm vì ba chỉ toàn nhục chỉ sự tình mà trợn mắt hốc mồm lúc, Kim Trì trường lão thì tại hai tên chú tiểu nâng đỡ, một bước một dời đi trở lại dựa vào nam án kiện bên bàn.

Đường Tăng nhìn lấy Kim Trì trường lão bộ kia tùy thời đều có thể quy thiên trạng thái thân thể, trong lòng có loại mãnh liệt không chiến mà thắng dự cảm.

Liền cái này thể trạng, làm thế nào đồ ăn

Nhưng lại tại Đường Tăng trong đầu dâng lên ý niệm này thời điểm.

Cầu lũ lưng còng chống gậy đi từ từ Kim Trì trường lão, đột nhiên chấn khai hai tên chủ tiểu cánh tay, đem tay phải quải trượng vẫn ở một bên, lại hướng phía trước bước ra một bước lúc, vạt áo của hắn 'Ba' một tiếng phun nứt, cánh tay dần dần trắng kiện bành trướng, nứt vỡ tay áo bào, bắp thịt cuộn cuộn, cái kia đầu đầy nếp uốn lão nhân ban đầu trọc, cũng dần dần hiện ra kim loại quang trạch, theo hắn một hít một thở, dáng người trở nên rắn chắc cường tráng, khi hắn đi đến án kiện bên bàn xoay người lúc, Đường Tăng nhìn không được trọn mắt hốc mồm.

Trước đó dần dần già đi Kim Trì trường lão, dĩ nhiên biến thành một cái mặt mũi tràn đầy râu quai nón đại hán trung niên.

Tại Đường Tăng trọn mắt hốc mồm lúc, khán giả cũng tất cả đều khiếp sợ không thôi.

【 gián đoạn tính phần lão hoàn đồng dẫn chương trình ta cũng phải tu tiên! Ta phải đại thánh lão công dạy ta tu tiên! 】

【 cho nên Kim Trì trường lão cũng là yêu tinh sao nguyên hình là cái gì có thể ăn không ăn ngon không làm sao ăn trường lão nhanh lên! 】

【 hòa thượng này muốn lên trời sao đây chính là được tiên duyên chỗ tốt sao thuận tiện nói một chút ta ở từ thần vườn hoa, ai tới nhà của ta giúp ta vịn một chút cái cằm, vừa mới kinh diệu. ..

【 trần áo! Trần áo! Kinh hiện Đường triều siêu cổ đại cơ bắp huy nhụy quý! 】

Tại Đường Tăng nghẹn họng nhìn trân trối cũng hâm mộ nhìn qua Kim Trì trường lão lúc, cách đó không xa có hai tên hòa thượng nhất định bụng một miệng Hắc oa đi tới, cơ hồ cùng hiện đại quán cơm phòng bếp không sai biệt lắm đại hắc nô.

Hai tên hòa thượng lại đem oan ức trên kệ bếp lò về sau, lại một cái đi lấy đến một thanh cái nôi, một cái mang tới một chén lớn dầu.

Toàn bộ quá trình thấy Đường Tăng là sững sờ một chút.

Kim Trì trường lão nhìn thấy Đường Tăng vẻ mặt kinh ngạc, nhìn không được cười nói: "Đường trưởng lão khả năng có chỗ không biết, lão nạp cái này sự vật tên là 'Nôi', chính là là dùng để xào rau, 'Xào' một chữ này, thượng sư có thể rõ ràng "

"... "

Đường Tăng nghe vậy, không biết nên nói cái gì, chỉ có thể mỉm cười: "Ha ha."

Kim Trì trường lão gấp, coi là Đường Tăng xấu hổ không có ý tứ, thế là cười giải thích nói: "Xào rau chính là lão nạp hơn hai trăm năm trước, từ Đông Tấn học được một loại nấu nướng phương thức, chính là dựa vào cái này xào rau, lão nạp vừa rồi nhận Hắc Phong sơn chủ thường thức, đến ban thường tu tiên chịu phục chi pháp, mới có được hôm nay độ cao thọ."

Kim Trì trường lão trong lời nói, có chút tự đắc.

Đường Tăng chỉ có thể lần nữa lộ ra một cái xấu hổ lại không mất mỉm cười thân thiện: "Ha ha. . . "

Khán giả cũng cảm thấy xấu hổ.

【 không phải liền là xào rau, người cho rằng người thật giỏi bồng có phải hay không là còn phải cho người phình lên chừng ta sẽ nói nhà ta Bảo Bảo năm tuổi liền sẽ cơm trứng chiên 】

【 cho nên lão hòa thượng này liền này một ít trình độ đây là đem mặt đưa lên cho dẫn chương trình đánh đi! Ta muốn hỏi là ai cho hắn dũng khí, xà nhà Tinh Như sao 】

【 Đường trưởng lão cho hắn mang đến đỉnh nôi, cho hắn biết mặt vì cái gì đau, hoa vì cái gì đỏ! 】

【 sẽ chỉ cái xào rau cũng dám xem thường chúng ta chỉ là phạm nhân, ta sẽ nhiều như vậy nấu nướng phương thức có phải hay không là sớm nên phi thăng! 】

【 chờ một chút, không phải đâu Đường triều cũng có xào rau 】

Trông thấy khán giả nghi vấn, Đường Tăng đem ánh mắt từ Kim Trì trường lão bên kia thu hồi lại, quay đầu giải thích nói: "Tin tưởng đại bộ phận người xem đều thích ăn, nhưng ăn là một chuyện, hiểu rõ ăn lại là một chuyện."

"Kỳ thật tại lục triều trước kia, Trung Quốc chủ yếu phương pháp nấu, cùng hiện tại Châu Âu không sai biệt lắm, xào rau phổ cập là Tống triều chuyện sau này."

"Nhưng cái này cũng không hề nói đúng là, xào rau là Tống triều phát minh, sớm tại Nam Bắc triều thời kỳ 《 Tề Dân Yếu Thuật 》 trong một lá thư, liền kỹ càng ghi lại một loại mọi người nghe nhiều nên thuộc xào rau quá trình —— trứng tráng."

"Nhưng bởi vì Ngụy Tấn Nam Bắc triều trước đó không có không dầu thực vật, cho nên xào rau rất ít, mà dầu thực vật ứng dụng về sau, xào rau hưng thịnh mang đến dưa hưng khởi, từ đó về sau, người Trung Quốc mới bắt đầu có được hoàn toàn mới vị giác thể nghiệm, dưa cũng bởi vậy ở đời sau trở

thành cơm trưa biểu tượng."

"Tại Tống triều trước đó, dân gian nấu nướng còn nhiều lấy chưng, nấu làm chủ, mà nướng cùng nấu thì tại xã hội nguyên thủy thì có, bởi vì hai cái này đơn giản nhất."

"Kim Trì trưởng lão hơn hai trăm năm trước, đó chính là Nam Bắc triều sơ kỳ, cái kia lúc liền sẽ xào rau, hơn hai trăm năm đi qua, trù nghệ tất nhiên không kém, nhưng là. . . Trù nghệ có thể tiến bộ, đồ gia vị, lại không phải dễ dàng như vậy tìm ra."

Đường Tăng đang cùng khán giả phổ cập khoa học lúc, quay đầu hướng đi án kiện đài một bên dựa vào chín hoàn tích trượng, đem treo trên đó gánh nặng gỡ xuống, từ đó từng kiện từng kiện lấy ra trước đó nửa thảng, hắt từ núi non trùng điệp, sa mạc trong hồ nước thu hoạch tới đồ gia vị.

Trong đó không thiếu một chút chính hấn chế thành đồ gia vị.

Có muối, xì dầu, dấm đường, mật ong, kê tinh, hoa tiêu, hồ tiêu, quả ớt, Hồi Hương, cây thì là, bột ngũ vị hương, tương ớt chờ chờ vân vân. . .

Cơ hồ xã hội hiện đại có đồ gia vị, đều bị Đường Tăng từ Tây Du trong thế giới tìm tới, đồng thời từng cái căn cứ kỳ vị nói tới mệnh danh.

Tại dọn xong đồ gia vị về sau, Đường Tăng hướng cách đó không xa một cái cúi đầu chờ đợi phân phó hòa thượng vẫy vẫy tay, hướng hấn yêu cầu một ít nguyên liệu nấu ăn.

Ngược lại cũng không phải cái gì chim quý thú lạ quý báu chi vật, chỉ là thịt heo, thịt bò, thịt cá, thịt gà, thịt ngỗng chờ đơn giản nguyên liệu nấu ăn mà thôi.

Nhưng khán giả nghe được Đường Tăng yêu cầu nguyên liệu nấu ăn, lại tất cả đều đoán ra hấn phải làm những gì đồ ăn, một cái hai cái tất cả đều "Tức giận bất bình" đứng lên.

【 đều tránh ra! Trưởng lão muốn trang bức! Nhìn ra muốn làm nước nấu cá, sườn kho, cung bảo kê đinh, ớt xanh xào thịt, phía trước kịch độc dã kích, mọi người tranh thủ thời gian tìm chút đồ ăn đi! 】

【 trưởng lão mời giờ cao đánh khê buông tha chúng ta đám này ăn mì tôm khổ bức đi! 】

【 Đường trưởng lão! Dừng một cái! Dừng một cái! Cái này căn bản không là chiến đấu! 】

【 trưởng lão, dừng tay, nhanh mau dừng tay! Đường trưởng lão! Ta là quân đội bạn! Ta là quân đội bạn a. . . A! Ta từ trận! Quân đội bạn toàn quân bị diệt a! 】 điện thoại người sử dụng mời xem

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Trưởng lão tiếp tục dùng có chừng

Thiên không tinh đầu đầy trời, trong chùa đèn đuốc sáng trưng.

Quảng trường sườn đông chủ vị, Lăng Hư Tử, Bạch Y Tử Sĩ hai yêu chính nhiều hứng thú thấp giọng nói chuyện với nhau.

Nam bắc hai bên bàn đài về sau, đứng đầy tự viện tăng nhân, bọn hấn xì xào bàn tán, nghị luận âm ỉ.

Về phần khách hành hương nhóm, là tại sắc trời sắp muộn lúc, liền đã xuống núi.

Tại ngắn ngủi chờ đợi về sau, mấy tên hòa thượng rất nhanh liền đem Đường Tăng muốn nguyên liệu nấu ăn, từ làm thịt sinh viện đưa tới.

Làm heo sườn sắp xếp, hoa mai thịt, thịt ba chỉ, ức gà thịt, thịt vịt, thịt ngỗng, thịt cá, thịt bò những cái này khán giả nghe nhiều nên thuộc, lại toàn bộ đều ăn qua nguyên liệu nấu ăn bày ở án kiện trên đài lúc, đối diện Kim Trì trưởng lão nhìn không được bật cười.

"Thượng sư, tề viện nuôi dưỡng chim quý thú lạ đông đảo, bay trên trời có 'Một chim phía dưới, vạn chim phía trên' tiên hạc, trên mặt đất chạy có 'Bách thú chi vương, sơn dã bá chủ' bạch nhân con cạp, bơi trong nước có thọ đạt ngàn năm 'Trưởng thọ rùa', thượng sư lại sao chỉ tuyển chút bình thường gia súc, chẳng lẽ không biết được bọn chúng, không biết cách làm"

Kim Trì trường lão lúc nói chuyện, đang có liên tục không ngừng tăng nhân, đem hắc cần nguyên liệu nấu ăn từng cái trình lên.

Đường Tăng tập trung nhìn vào, cẩn thận phân biệt về sau, đưa nó nhóm nhận ra.

"Tay gấu, hươu vĩ, hổ tiên, hạc cánh, báo thai, điều tình, lăng lý, Bạch tâm, hồng trĩ, tượng chim . ."

Kim Trì trường lão án kiện trên đài tất cả nguyên liệu nấu ăn, đều xuất từ quý báu trân cầm chi thân, trong đó rất nhiều không chỉ có không tồn tại ở Địa cầu hiện đại, thậm chí không ở sách lịch sử ghi chép liệt kê.

Đường Tăng sờ dĩ nhận biết, cũng nhiều thua thiệt hắc tại Trường An lúc, kết giao Hồng Lư Tự Khanh.

Đường đại cửu tự một trong Hồng Lư Tự, chuyên chương ngoại giao sự vụ, địa bàn quản lý điều khiển phiên dịch dịch nói nhân viên hai mươi tên, riêng phần mình thông hiểu khác biệt ra nói, gần có Tây Vực Chư Quốc, Tây Nam Chư Man, xa có Chu Từ Quốc, Tây Lương Nữ Nhi quốc chờ.

Tương đương với Trung quốc bộ ngoại giao, phiên dịch cục.

Hồng Lư Tự bên trong có đại lượng dịch nói người tài ba, trung ngoại điển tịch, Đường Tăng trong thời gian ngắn tuy khó lấy học được ngôn ngữ, nhưng nhớ kỹ chút địa lý nhân văn phong tục lại không nói chơi.

Đang lúc Đường Tăng là kim ao trưởng lão trân quý nguyên liệu nấu ăn mà sinh lòng cảm khái thời điểm, Kim Trì trường lão lại ngẩng đầu nhìn về phía Đường Tăng, khẽ cười nói: "Thượng sư đến từ Đại Đường đô thành Trường An, thuở nhỏ tu trì, chưa từng đi tây phương, ước chừng không biết tại Đại Đường phía tây quốc độ đồng đảo, như bảo tượng quốc, gà ác quốc, tế thi đấu quốc, Cao Xương quốc, Nguyệt đà quốc, bản bát quốc, bản tăng trước kia vui thu thập trân cầm, hương tây du lịch khắp nơi, tìm đến không ít dị thú, sau dựa vào cái này một mình sáng tạo 'Hắc Phong thịnh yến', chính là từ rất nhiều trân cầm xào lẫn mà thành. ."

Kim Trì trường lão tuy là tại hướng Đường Tăng giới thiệu, nhưng trong ngôn ngữ lại rất có vẻ tự đắc, để Đường Tăng cùng khán giả dở khóc dở cười.

【 con mẹ nó Kim Trì trường lão nguoi vì có ý bị đánh mặt thật đúng là là dụng tâm lương khổ a! Ngươi đặc biệt thứ gì đều thêm vào xào lẫn một trận, thật có biện pháp ăn 】

【 ban giám khảo: Vì sao hai ta cảm giác phía sau thẳng bốc lên khí lạnh hắc chẳng lẽ muốn hạ độc chết chúng ta 】

【 Đại Thánh: Ngươi cứ việc làm, ngươi làm cơm chúng ta ăn một miếng coi như chúng ta thua! 】

【 oa Kim Trì nguoi đối với phạm nhân nguyên liệu nấu ăn có cái gì bất mãn sao hai nguoi thượng tiên không phải cũng là phạm nhân nguyên liệu nấu ăn tu luyện thành tinh! 】

"Cho nên gián đoạn tính phản lão hoàn đồng, cũng sẽ dễ cho người ta biến đông dài à. . . Bản tăng bỗng nhiên có chút không muốn sửa Tiên."

Đường Tăng đứng ở án kiện đài bên cạnh, nhìn về phía bộ dáng kia dáng người tính cách đại biến Kim Trì trường lão, không biết nên làm phản ứng gì.

Kim Trì trường lão đang nói về bản thân lúc tuổi còn trẻ du lịch tứ phương kiến thức lúc, cũng bắt đầu cúi đầu xuống xử lý lên nguyên liệu nấu ăn tới.

Không thể không nói, Kim Trì trường lão đao công không sai.

Đại khái là bởi vì tu tiên sau khí lực lớn tăng, thậm chí có được pháp lực quan hệ, hắc mỗi một đao đều có thể cực kì mỉ đem thịt cắt thành mình muốn bộ dáng, không kém chút nào loại kia.

Chỉ lấy đao công đến luận, hắc và Đường Tăng tính tương xứng.

Chính là bởi vì Kim Trì trường lão đao công kỹ thuật, để Đường Tăng dâng lên chút hứng thú đến, hắc trước thông thả xử lý thủ hạ nguyên liệu nấu ăn, mà là ngẩng đầu nhìn về phía Kim Trì trường lão, muốn nhìn một chút trù nghệ đến tốt cùng như thế nào.

Nhanh chóng đem nguyên liệu nấu ăn xử lý hoàn tất về sau, Kim Trì trường lão liền cháo nóng đi nước đổ dầu.

Dầu vừa vào nồi, mấy hơi sau liền 'Đùng đùng' rung động, giọt nước sôi tứ tán bắn tung tóe.

Kim Trì trường lão thấy thế, đem cắt thành tia dầu thịt hổ ném vào trong đó, nhất thời 'Ào ào ào' sôi sùng sục dầu tiếng vang lên, dùng cái nồi trộn xào mấy lần về sau, hắc lại đem hổ tiên ném vào, sau đó là báo thai điều tình lăng lý thịt.

Một mực nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm Đường Tăng, nhin không được nâng trán, quay đầu nhìn về phía màn ảnh, không nói gì nói: "Cho nên hắc nói tới Hắc Phong thịnh yến, chính là nồi lớn loạn xào sao. ."

Nói xong, hắc nhẹ nhàng thở dài, lại quay đầu nhìn về Kim Trì trường lão, hắc ngược lại là phải nhìn xem, nhiều như vậy khẩu vị, mùi tanh, sinh độ chín không đồng nhất nguyên liệu nấu ăn, Kim Trì trường lão muốn trước hạ cái nào sau hạ cái nào, xào bao lâu làm sao xào, gia vị bao lâu thả thả bao nhiêu.

Tại tứ quan sát kỹ lúc, Đường Tăng không ngừng kinh nghi lên tiếng, không thể không thừa nhận, Kim Trì trường lão ngược lại cũng không thẹn làm một

cái kinh nghiệm phong phú lâu đầu bếp.

Đầu tiên hẳn đối với xào rau hỏa hầu bà khổng rất không tệ, các loại trần cầm chất thịt sinh quen trình độ, cũng đều đại khái hiểu, như thế xào xong đạo này nồi lớn đồ ăn, ước chừng cũng coi như có thể ăn, nhưng là chỉ thế thôi.

Bởi vì Kim Trì trưởng lão trù nghệ cho dù tốt, hẳn dù sao cũng chỉ là một người mà thôi, không cách nào cùng cả một cái Trung Hoa văn minh trăm ngàn năm trù đạo phát triển đối kháng.

Hắn thiếu sót xào rau khâu trọng yếu nhất, gia vị, Địa cầu xã hội hiện đại, không cùng tâng xuất gia vị.

Làm một cái đầu bếp, Đường Tăng có thể đứng ở cái nhìn đại cục góc độ, đi xem kỹ Kim Trì trưởng lão trù nghệ thành tựu, nhưng khán giả liền không có như thế khách quan, khi nhìn đến Kim Trì trưởng lão cái gọi là 'Hắc Phong thịnh yến' lúc, từng cái sớm đã muốn tranh cãi ngất trời.

【 cái này mẹ nó trĩ dưới thịt đã chậm, ta mẹ nó muốn đánh chết hắn, lãng phí lương thực! 】

【 muốn đánh người tính ta một người, thành đoàn cùng một chỗ, lão tử Kỳ Lân Tí nhìn thấy lão lừa trọc phung phí của trời đã trải qua tiến hóa! 】

【 đạo diễn, đạo diễn đâu, ta muốn chửi mẹ! Hạc cánh là như thế ăn mà báo thai là như thế ăn mà a mau tới người, đem cái này lão lừa trọc kéo ra ngoài nầu! 】

【 呸 phân, lão hòa thượng người tuyệt đối là muốn hạ độc chết ban giám khảo đi! Người mẹ nó xào trĩ khối còn thả thịt nai là mấy cái ý tứ! 】

【 nhìn lấy hắn tao đập như vậy tay gấu, ta trái tim tan nát rồi, ta đều ăn không nổi a, người lấy ra bại! 】

【 người cái này lão biến thái dừng tay, chia ra nôi, đang đợi hai phút đồng hồ càng thơm, này nha, ta tức giận a! 】

Trực tiếp trong phòng khán giả, từng cái tất cả đều lòng đầy căm phẫn, đau lòng không thôi.

Đường Tăng nhìn lâu cũng cảm thấy tâm can tỳ phổi tất cả đau nhức.

Kim Trì trưởng lão cái gọi là Hắc Phong thịnh yến, hoàn toàn chính xác miễn cưỡng coi như có thể ăn, nhưng so sánh với những nguyên liệu nầu ăn này bản thân giá trị, Kim Trì trưởng lão cái kia thật gọi một cái lãng phí, là lấy Đường Tăng liền cũng thu hồi ánh mắt không lại tiếp tục nhìn hắn, mà là cúi đầu xuống xử lý lên nguyên liệu nầu ăn tới.

Mất thấy Đường Tăng bắt đầu động thủ, một bên Tôn Ngộ Không cùng trên đầu Tiểu Bạch Long, lập tức mắt không chớp nhìn về phía hắn tay.

Đường Tăng nguyên liệu nầu ăn rất phổ thông, xã hội hiện đại toàn bộ có thể tìm tới, cho nên xử lý phương pháp mọi người có thể biết, tất cả đều rất đơn giản.

Đơn giản là đem ức gà thịt cắt thành đinh hình, đem thịt heo cắt thành tấm ảnh, đầu mả, Tí nhi hình, đem cá trắm cỏ phiến liên miên mà, đem thịt bò cắt thành khối, đem gà cắt thành khối, nếu như bất luận đao công mà nói, chỉ sợ một cái mười mấy tuổi tiểu hài nhi đều biết.

Tại nguyên liệu nầu ăn xử lý không sai biệt lắm về sau, Đường Tăng chiêu tới một cái hòa thượng, để hắn hỗ trợ cầm nôi nầu tới.

Đường Tăng phía trước bản ý là muốn cho Tôn Ngộ Không giúp hắn làm một cái, nhưng nếu Quan Âm thiền viện có, cũng liền không cần phiền phức.

Sau một lúc lâu, làm tiểu hòa thượng sắp tới nôi lấy ra, bị Đường Tăng đặt bếp lò lúc, đang ở xào lẫn các loại chim quý Kim Trì trưởng lão đột nhiên rút sạch ngẩng đầu, nhìn thấy oan ức lúc, đầu tiên là kinh ngạc, chợt cười một tiếng.

"Thượng sư đây là dự định học lão nạp 'Xào rau' lão nạp nhất định phải nhắc nhở một chút thượng sư, xào rau cũng không phải là một kiện đơn giản sự tình, xào chế dầu ẩm, thời gian, hỏa hầu, kiêm dung khác biệt bản tính nguyên liệu nầu ăn, thật làm đến không sinh cũng không lão, là cần thời gian dài tích lũy lắng đọng, cũng không phải là một lần là xong. . ."

Tại Kim Trì trưởng lão lúc nói chuyện, Đường Tăng chỉ cúi đầu xử lý nguyên liệu nầu ăn, cũng không đi sửa bậy, hắn sợ mình nhất thời nhịn không được, mở miệng nhục nhả Kim Trì.

Có thể Đường Tăng không dễ nói chuyện, khán giả lại không lo lắng, mưa đạn bay tán loạn như mưa tên.

【 Thần mẹ nó học người, cái gì đều người lợi hại, người thế nào không đem ban giám khảo kéo xuống đuổi việc! 】

【 im miệng, cơ bắp huynh quý người đừng nói nữa, chỉ người tài kia, coi như nầu mì tôm chúng ta cũng không mang thức ăn! 】

【 mì tôm đáng yên lặng nổi lên mặt nước, cũng biểu thị để cho ta chọn ta tình nguyện ăn mì tôm! 】

【 Đường trưởng lão đặc chế đồ gia vị chuẩn bị ổn thỏa! Món ăn đặc hiệu Kim Quang đã chuẩn bị ổn thỏa! Đánh mặt bắt đầu! 】

Tại khán giả oán giận âm thanh bên trong, Đường Tăng rất nhanh liền đem nguyên liệu nầu ăn xử lý hoàn tất, đem thịnh phóng nguyên liệu nầu ăn khay ngọc đặt nôi bên cạnh, chậm rãi đi đến rút dầu.

Dầu sôi sùng sục về sau, Đường Tăng liền đi đến đổ vào tương ớt.

Chỉ nghe thấy 'Cát ' một thanh âm vang lên, chảo dầu cấp tốc biến đỏ, traten cay mùi thơm đập vào mặt.

Nhẹ nhàng trộn xào mấy lần về sau, Đường Tăng tiếp tục hướng trong nồi hành khương, sau đó là đổ vào thịt heo phiến, tam hạ lưỡng hạ đem xào đến đoạn sinh về sau, lại đem ớt xanh đỏ vào trong đó, nồng nặc mùi thịt hỗn tạp khói dầu, chậm rãi phiêu khởi.

Mùi thơm đậm đà để Tiểu Bạch Long thêm nhỏ dãi, tìm đường chết muốn lao vào, nhưng lại bị Đường Tăng tay trái gắt gao đè lại.

Sau lưng cách đó không xa các hòa thượng, cũng nhao nhao chép miệng một cái, nuốt lên nước bọt đến, Tôn Ngộ Không càng là mắt không hề nháy một cái nhìn chăm chăm

"Một cái ớt xanh xào thịt mà thôi, gấp làm gì."

Đường Tăng trách mắng.

"Thơm, thơm, ô. . . Quá thơm, ta chưa từng nghe thấy qua thơm như vậy hương vị."

Ngao Ô nhìn không được xoay chuyển động thân thể.

"Cái mùi này gọi là 'Cay ', nhớ kỹ."

Đường Tăng buông ra Ngao Ô, tay trái nhẹ bắt chút muối, bột ngọt vung vào trong đó, tay trái nhấc lên oan ức, dùng cái nồi đem ớt xanh xào thịt đỏ vào khay ngọc, hơi hơi ngừng dầu, nói: "Ngao Ô, tẩy nôi."

Ngao Ô hiểu ý về sau, lập tức phun ra trong suốt dòng nước, thuần thực đến cực điểm.

Đem trong nồi mỡ đông rửa sạch về sau, Đường Tăng lập tức bắt đầu làm lên hạ một đạo đồ ăn đến, cũng là một đạo thông thường đồ ăn thường ngày, thịt hầm.

Khi nhìn đến Đường Tăng hạ dầu lúc, khán giả nhìn không được cuồng nuốt lên nước bọt tới.

【 đều tránh ra, sừn xào chua ngọt chuẩn bị ổn thỏa, nước nấu cá tiến vào dự định quỹ đạo, lược thịt phiến bắt đầu đếm ngược, vòng thứ nhất khủng bố đã kích bắt đầu! 】

【 cây cột, ngươi đặc biệt nương đánh lệch, ngươi mẹ nó đánh chính là quân đội bạn! 】

【 bắt đầu toàn phương vị tạc đạn bắn phá, lầu trên lầu dưới đều chịu nổ! 】

【 phát hiện quân đội bạn đạn hòa tiễn, đặc biệt nhanh ngừng bắn! Trường lão nhanh ngừng bắn, là quân đội bạn, là quân đội bạn! Đánh trúng quân đội bạn, chúng ta là người một nhà a! Phải chết phải chết! 】

Lại một lần khói dầu phiêu hương, thịt hầm chậm rãi ra lò.

Chính ra sức trộn xào nồi lớn món ăn Kim Trì trường lão hơi lúc nghỉ ngơi, ngẩng đầu nhìn về phía Đường Tăng thức ăn trong nồi, thoáng có chút kinh ngạc: "Nguyên lai thượng sư thực sự sẽ xào rau có thể lên sư vì sao chỉ dùng chút nguyên liệu thức ăn phổ thông, mùi vị đó làm sao có thể hảo mặt khác, thượng sư vì sao xào ra hai món ăn, giữa chúng ta tỷ thí, một đạo là đủ."

Đường Tăng nghe vậy ngẩng đầu cười cười: "Trước đó trên đường đi bản tăng đều đói bụng lắm, mượn trước dùng hết viện chủ nguyên liệu nấu ăn cho bọn hân làm chút đồ ăn, lão viện chủ nên sẽ không để tâm chứ "

Kim Trì trường lão nghe vậy cười: "Đều là chút vật tầm thường, sẽ không, sẽ không."

Đang cùng Kim Trì trường lão đang khi nói chuyện, Đường Tăng tay gõ xuống không ngừng, lại một đường xào rau ra lò, 'Cung bảo kê đinh ', đồ ăn hoàn toàn chính xác đơn giản, nhưng ở siêu thời đại gia vị gia vị dưới, không giống với Đường triều xào rau cay mùi thơm, phiêu tán bốn phía, để cho người ta thêm nhỏ dãi.

Khán giả nhìn lấy án kiện trên đài trưng bày ba đạo đồ ăn, cho dù cách che đậy cũng tất cả đều thêm ăn không thôi.

【 đủ đủ rồi, Đường trưởng lão không cần phóng độc, ta đã nhanh thêm chết rồi! 】

【 trưởng lão tiếp tục dừng có ngừng, hôm nay tiệm chúng ta đã trải qua bán đi hơn bốn mươi đặc biệt bán! 】

【 yên lặng đổ trong lòng mì tôm cũng xé bỏ giảm béo kế hoạch! 】

【 thượng thiên có đức hiếu sinh, cho nên thả xuống mầm thức ăn kia, để cho ta tới ăn! 】 điện thoại người sử dụng mời xem

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Này vị không ở ngũ vị bên trong

Dưới bầu trời đêm, sáng như ban ngày Quan Âm thiền viện bên trong, chính trần ngập tầng một nhạt như sương mù khói trắng.

Khói trắng bên trong ẩn chứa mãnh liệt vị cay, đem ở đây tất cả tầng nhân đều sắc phải ho khan lên tiếng, bọn hắn sau khi phản ứng, mang tương miệng mũi bung chặt, lông mày cũng gấp nhíu lại, có thể đồng thời bọn hắn lại cảm thấy, cái kia vị cay giống như hồ có loại ma lực thần kỳ, để bọn hắn trong miệng nước bọt bài tiết gia tốc, thêm nhỏ dãi.

Các tầng nhân nhện không được nhìn về phía khói trắng đầu nguồn, Đường Tăng trước mặt đang ở trộn xào trong hắc oa, tại oan ức bên trái án kiện trên đài, chính trưng bày nhiều loại cơm trưa đồ ăn thường ngày.

Màu sắc kim hồng sắc, xốp giòn nát mùi thơm sừn kho.

Đỏ đến trong suốt, sắc như mã não, khói khói chính tề như ma đem đông pha nhục.

Vàng óng xốp giòn, kinh ngạc, tạo hình duyên dáng dăm đường cá chép.

Món ăn hồng nhuận phon phớt, thịt mềm nước tươi, dư hương lượn quanh thịt bằm hương cá.

Đỏ mà không cay, cay mà không mãnh liệt, chất thịt trượt giòn cung bảo kê đỉnh.

Mọi việc như thế, không phải trường hợp cá biệt.

Mỗi đạo đồ ăn đều bày bàn tinh xảo, sắc vị đều tốt, để cho người ta trông thấy liền nước bọt chảy ròng.

Hơn nữa mỗi đạo nóng hổi xào rau, đều ở đi lên không phiêu đăng màu trắng cột khói, xông vào mũi mùi đồ ăn mùi thịt vị cay mà, theo đây tràn toàn bộ quảng trường, khiến các tầng nhân không khỏi nuốt khẩu thêm nước.

Cho dù cách xa nhau khá xa Lăng Hư Từ, Bạch Y Tú Sĩ hai yêu, cũng đều chú mục mà đến, hiếu kỳ không thôi.

Nhưng tại Đường Tăng đối diện cách đó không xa, Kim Trì trưởng lão người được vị cay mà về sau, lại là nhíu mày đến, nhìn về phía Đường Tăng lắc đầu liên tục, nói: "Này vị không ở ngũ vị bên trong, ngoại đạo, ngoại đạo."

Đường Tăng sau khi nghe, ngẩng đầu lên, nói: "Sai rồi, vị cay cũng quy về tân vị bên trong, cũng không vượt qua ngũ vị thời hạn."

Kim Trì trưởng lão nghe xong, nhếch miệng mỉm cười, cũng không nói nhiều, Đường Tăng cũng không cùng tranh luận, nhưng khán giả lại đều không làm, trực tiếp thời gian tựa như điên vậy, mưa đạn bay tán loạn như mưa.

【 cũng dám nói quả ớt là ngoại đạo! Thần mẹ nó ngoại đạo, người lập lại lần nữa có tin hay không là chúng ta SCZ Q Vũ Hán GZYN vãi ức đại quân một người một hơi nước ép ớt chết đuối người một cái nửa vôi bắp thịt của huynh quý! 】

【 chờ ta một chút, Z Q nhân dân báo danh tham quân! 】

【 HN nhân dân biểu thị ủng hộ quân tình nguyện cũng áp một chuỗi quả ớt cuộc quân ta nhất định thắng lợi! 】

【 HB lão binh chỉ có thể ra một bó ốc vít tiêu! 】

Trước mắt khán giả mưa đạn, để Đường Tăng cười ra tiếng, nhưng tay gõ xuống không ngừng, mấy hơi về sau, liền lại làm ra một món ăn đến, hắn đem trong nồi đồ ăn đổ vào khay ngọc về sau, nồng đậm mùi thơm lần thứ hai bay lên, lúc này mới quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nói: "Bắt đầu ăn đi."

Tiếng nói của hắn mới rơi xuống, Tôn Ngộ Không liền bỗng nhiên xuất hiện ở trước án, từ trên bàn nắm lên một đôi đũa gỗ, lấy một loại nhìn như rất chậm ki thực nhanh chóng, giàu có đặc biệt vận luật tốc độ, đem rất nhiều việc nhà rau xào đưa vào trong miệng.

Cùng lúc đó Đường Tăng trên đầu quay quanh hồi lâu, sớm đã rục rịch Tiểu Bạch Long Ngao Ô, cũng là 'Huru' một tiếng hóa thành đỏ trắng cái bóng, có trong hồ sơ dài bên trên qua lại bay tán loạn, tiếng gió rít gào ở giữa, từng đạo từng đạo làm cho người thèm nhở dải món ngon, bị nó phong quyền tàn vân tựa như hút vào long phúc.

"Hô. . . Nước! Nước a!"

Ngao Ô vừa ăn vừa la lên, Đường Tăng khi nghe thấy tiếng la của nàng về sau, thuận thực đem sớm đã chuẩn bị xong một bát thanh thủy đặt ở án kiện trên đài, nhưng Ngao Ô lại nhìn cũng không nhìn, tiếp tục tự mình ăn.

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không cùng Ngao Ô tướng ăn về sau, Quan Âm thiên viện tăng nhân, Kim Trì trưởng lão, Lăng Hư Tử, Bạch Y Tú Sĩ đám người yêu, đều là tròn mắt hốc mồm.

Lăng Hư Tử nấn vuốt môi của mình hạ râu dài, nói: "Cái này chẳng lẽ đầu già long nhất định thất thố đến tận đây!"

Một bên Bạch Y Tú Sĩ là 'Ba' một tiếng triển khai quạt xếp, đứng dậy, trầm ngâm chốc lát về sau, nhìn về phía Tiểu Bạch Long Ngao Ô, cảm khái ngâm khê: "Cửu Thiên Chân Long roi phàm trần, cơm rau dưa làm ngọc bôn. Một khi theo đến người gian khách, quên mất vinh hoa từng đầy người."

Bạch Y Tú Sĩ tho, để Kim Trì trưởng lão rất được xúc động, nhìn về phía Ngao Ô lúc, đơn giản đau lòng nhưc ọc: "Cái này. . . Cái này phàm nhân, nhất định đối đãi như vậy Chân Long! Nếu là ta định thôi phồng ở lòng bàn tay, tí mĩ chần nuôi, như thế nào đối thành dạng này!"

Đang lúc mọi người nhìn soi mói, mới ngắn ngủi không đến hai mươi hơi thở thời gian, cả một cái án kiện đài thức ăn, liền đều bị Tôn Ngộ Không cùng Tiểu Bạch Long quét sạch sành sanh.

Tại trong lúc này Đường Tăng lại là không bị ảnh hưởng, rất nhanh liền đem muốn cùng Kim Trì trưởng lão tỷ thí dùng đồ ăn làm tốt.

"Hành bạo thịt dê."

Một đạo thành thành thật thật BJ đồ ăn, thịt dê tron mềm, mùi thơm không mùi, gầu dầu bao nước, ăn sau hiểu được vô cùng, Đường Tăng sờ dĩ lựa chọn món ăn này, từ là bởi vì Lăng Hư Tử chính là một đầu Thương Lang thành tinh, đối với dê có đặc biệt yêu thích, hẳn đây chính là hợp ý.

Tại Đường Tăng đem hành bạo thịt dê trang bàn lúc, Kim Trì trưởng lão 'Trần cảm loạn xào' cũng đã thu nôi, trong đó từng đạo từng đạo trần cảm loạn chế mà thành ăn thịt, tất cả đều lấy một hình tam giác bày ra, hợp lại phảng phát một trương Pizza.

Có ăn thịt trong suốt trong suốt, có màu sắc rõ ràng, có vàng óng xốp giòn, có da mỏng thịt mềm, nhìn qua ngược lại cũng không kém.

Nhưng rất nhiều ăn thịt hỗn hợp mùi thịt phiêu khơi, lại hình thành một loại cổ quái hương vị.

Làm khán giả nhóm trông thấy Kim Trì trưởng lão thức ăn cầm tay 'Hắc Phong thịnh yến' lúc, từng cái kim nén không được bản thân đậu đen rau muống chi tâm.

【 ta giảng đạo lý, coi như lại tay chân không chăm chỉ ngũ cốc cũng không phân biệt được kẻ ngu si đuổi việc hai trăm năm đồ ăn cũng nên thành tiểu đương gia đi có thể cái này Kim Trì trưởng lão nào tàn quang hoàn có phải hay không là quá mức 】

【 những thịt này cho để ta làm ta có thể làm một bàn! Hẳn thế mà cứ làm như vậy một chậu món thập cẩm, đơn giản phung phí của trời! 】

【 quốc yến cách thức nguyên liệu nấu ăn sinh sinh làm thành nông thôn Nông gia đồ ăn, người mẹ nó thật đúng là một nhân tài! 】

【 con mẹ nó! Ta đang ở tiệm cơm ăn cơm, đầu bếp bỗng nhiên bắt đầu chửi đổng, đoán chừng là cùng ta đang nhìn cùng một cái trực tiếp đi. ..

Tại khán giả đậu đen rau muống lúc, Đường Tăng cùng Kim Trì trưởng lão hai người, là đem riêng mình tỷ thí thức ăn, bưng đến Lăng Hư Tử cùng Bạch Y Tú Sĩ hai yêu trước mặt một trương hoa lê nguyên trên bàn gỗ.

Hai món ăn bày ở hai yêu diện trước sau, Lăng Hư Tử ngửi được mùi thơm, lập tức tiếp cận hành bạo thịt dê, Bạch Y Tú Sĩ là nhìn về phía trần cảm loạn xào.

Cái trước Lăng Hư Tử chính là Thương Lang thành tinh, thích ăn thịt dê chính là bản tính, mà cái sau Bạch Y Tú Sĩ là hoa trắng rắn thành tinh, thích ăn chuột thỏ một loại tiểu động vật, Kim Trì trưởng lão trần cảm loạn xào công chính có một đạo thịt thỏ.

Tại hơi nghe thấy một lát mùi thơm về sau, Bạch Y Tú Sĩ 'Ba' một tiếng thu hồi quạt xếp, dẫn đầu động đũa, nhẹ nhàng kẹp một miếng thịt sau để vào trong miệng, nhắm mắt lại nhai mấy ngụm, chột ngẩng đầu, nhìn về phía Kim Trì trưởng lão, thờ dài: "Lão viện chủ quả nhiên không hổ là đại ca nấu cơm này chục năm, trù nghệ kinh người, thế nhưng. . . Lân này Hắc Phong thịnh yến hương vị, ngược lại là cùng ta hơn trăm năm trước ăn rồi hương vị, chỉ hơi không bằng."

Đang muốn đi kẹp hành bạo thịt dê Lăng Hư Tử nghe vậy, chân chờ một chút, chuyển tay kẹp hướng trần cảm loạn xào, kẹp lên một khối thịt hỏ ăn hết về sau, gật gù đắc ý nói: "Nào chỉ là chỉ hơi không bằng lười biếng, lười biếng"

Kim Trì trưởng lão nghe vậy, cũng là chấp tay trước ngực, than nhẹ thi lễ: "Lão nạp mấy trăm năm đến trăm mê tu tiên chịu phục sự tình, án kiện đài công

phu thật là kém xa lúc trước, hôm nay như vậy. . . Bều xấu."

Trong miệng hần mặc dù tại khiêm tốn, nhưng nhìn về phía Đường Tăng lúc, trên mặt cũng không đánh bại chi sắc, ngược lại ắn có tự đắc, rất hiển nhiên tại Kim Trì trường lão trong lòng, không cho rằng Đường Tăng có thể thắng qua hần, cho dù hần trừ nghệ giảm lớn, cũng là như thế.

Trước đây đang ở trắng trơn đầu đen rau muống Kim Trì trường lão khán giả, đang nghe hai yêu một người nói chuyện về sau, ngược lại cũng hiểu chút.

【 a, nguyên lai là không làm việc đảng hoàng nữa về hưu nghiệp dư nữa vời cay gà siêu cổ đại đầu bếp , có thể, lời giải thích này ta phục! 】

【 nhìn, mọi người xem nhìn! Đây chính là tu tiên giả, hiện tại các ngươi còn muốn học không 】

【 cho nên rộng thiên niên lớn xin dựa theo chúng ta trên lớp học nói qua một phân thành hai, lý trí đối đãi tu tiên, xin chó mù quáng theo số đông, dẫn đến việc học hạ xuống! 】

【 trên lầu người rất có ý tưởng a, không bằng đến ta dưới hông. . . Khụ khụ, đến ta tọa hạ làm tên học trò, ta dạy cho ngươi tu tiên như thế nào 】

Tại nếm xong Kim Trì trường lão trần cảm loạn xào về sau, Bạch Y Tú Sĩ cùng Lăng Hư Từ hai yêu, cũng sẽ không tiếp tục ăn nhiều, mà là đuổi ra đĩa đi kẹp hành bạo thịt dê bên trong, màu sắc sáng rõ thịt dê tới.

Thịt dê mới vừa vào miệng, hai yêu liền hai mắt tỏa sáng, tại hơi dừng lại về sau, lập tức hạ đĩa như bay, đặc biệt là Lăng Hư Từ, dưới môi râu dài thậm chí không gió mà bay phiêu đảng.

Một bên Bạch Y Tú Sĩ cũng thoáng hồng chút thư sinh không màng danh lợi chi khí.

Nho nhỏ một bàn hành bạo thịt dê, không đến năm hơi liền bị hai yêu càn quét không còn, hai người bọn hần nhất thời liền ngẩn đầu, tiếp cận Đường Tăng.

Bạch Y Tú Sĩ bỗng nhiên đứng người lên, từ trên cái bàn tròn cầm lên một bầu rượu, ngược lại ở trước mắt trong chén, cười to nói: "Có này thức ăn ngon, có này Thánh trù, nên uống cạn một chén lớn!"

Lăng Hư Từ cũng kích động không thôi: "Cực phẩm nhân gian, cực phẩm nhân gian, thánh tăng có thể nguyện làm tiếp một bàn cho chúng ta đại thiện, đại thiện."

Hai yêu trong lúc bất chợt phản ứng, để trực tiếp trong phòng khán giả ghen hòng nhìn trần trời.

【 lại có hai cái yêu quái quỳ rạp xuống dẫn chương trình nổi sất lớn phía dưới, tham ăn thành ghiền, nhìn ra tiếp xuống tiết mục chính là quỳ cầu mang đi! 】

【 tại sao ta cảm giác trường lão nấu com so Khẩn Cô Chú còn lợi hại hơn, ai tới ai quỳ. . .

【 Đường triều lớn nhất chế ma túy độc đội nổi lên mặt nước, lợi dùng độc phẩm khổng chế một sóng lớn lợi hại yêu quái, một đường quét ngang, tốt, cổ sự hoàn tất, tản đi đi! 】

【 cái này hai đầu yêu quái không sẽ chủ động hộ tống dẫn chương trình Tây Du đi, trở thành Đại Thánh như vậy com. . . Phi, nghĩa sĩ a 】

Bạch Y Tú Sĩ cùng Lăng Hư Từ hai yêu ăn thử món ăn sau thái độ, không thể nghi ngờ là ngay thẳng tuyên cáo lần này tỷ thí bên thắng.

Từ hai yêu nhanh chóng gấp thức ăn lúc liền thần sắc khó chịu Kim Trì trường lão, ở một bên trực lăng lăng nhìn chăm chăm Tiểu Bạch Long Ngao Ô hỏi lâu, trong lòng giãy dụa xoắn xuýt một lát sau, rốt cục cắn răng một cái, giậm chân một cái, đi ra phía trước, lớn tiếng cười sang sảng nói: "Thượng sư trừ nghệ quả nhiên thật sự có tài, vừa rồi quan sát đại sư xào chế kỹ năng xào, nhất định khiến lão nạp trừ nghệ càng tiến một bước , bất quá, cũng dừng ở đây rồi! Ba ván thắng hai thì thắng bên trong, sau hai ván lão nạp bắt lại, lão nạp định cho ngươi thua đến tâm phục khẩu phục!"

Đường Tăng sau khi nghe kinh ngạc quay đầu, nhìn lấy Kim Trì trường lão, buồn cười nói: "Lão viện chủ khi nào nói qua ba ván thắng hai thì thắng "

Tiếng nói của hần mới rơi, liền cảm giác như mạng tại đâm.

Hần quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tiểu Bạch Long Ngao Ô, Tôn Ngộ Không, Lăng Hư Từ cùng Bạch Y Tú Sĩ, tất cả đều tại mắt không chớp theo dõi hần.

Từng cái yêu trong ánh mắt của, đều tựa như lộ ra một câu.

"Tiếp lấy so, ta còn muốn ăn. . ."

Đường Tăng bỗng cảm giác bất đắc dĩ, chần chờ mấy giây sau, nâng trán quay đầu, nói: "Nếu lão viện chính so ba cục, vậy liền so ba cục đi. . ."

Đường Tăng dáng vẻ bất đắc dĩ, từ lại để cho khán giả cười to không thôi.

【 Đại Thánh: Lão hòa thượng làm được tốt, rất hợp ý ta, lão hòa thượng độ thân mật 1 】

【 nếu không ván kế tiếp thả cái nước chủ topic truyền bá, ngươi xem Đại Thánh đối bụng lắm! 】

【 có thể, Kim Trì trường lão phái quần áo ăn vụ đã thượng tuyến, phúc lợi đưa tới, tất cả mọi người độ thiện cảm 1, cũng tạm thời miễn ở truy cứu gây sự thua trận tranh tài trách nhiệm, đồng thời Đường trường lão độ thiện cảm - 9999 】

【 tiểu hòa thượng: Cho nên, ta hoài nghi phương trượng đại nhân đầu hàng địch, Quan Âm thiền viện mất, chúng ta phân gia đi!

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Ân tàng quân đội bạn lão hòa thượng

Đêm đã khuya, đầy sao trong sáng, vung vãi ra vạn điểm màu xám bạc.

Đèn đuốc sáng choang Quan Âm thiền viện bên trong, sang tị lại mê người cay mùi thơm, đang từ từ tiêu tán.

Quảng trường sùnn đông hoa lê gỗ tròn trước bàn, Lăng Hư Tử cùng Bạch Y Tú Sĩ hai yêu, chính nhiều hứng thú nhìn về phía Kim Trì trường lão cùng Đường Tăng.

Lúc này hai người chính đang nhìn nhau.

Cái trước thần sắc trấn định, mặt lộ vẻ mỉm cười, giống như đã tính trước.

Mà cái sau tiểu dung thì là hơi có vẻ trên tức.

Cách đó không xa cánh bắc án kiện trước sân khấu Tôn Ngộ Không, chính nhắm mắt trầm thần, một bên Tiểu Bạch Long Ngao Ô trên không trung bơi qua bơi lại, ánh mắt thủy chung không rời Đường Tăng.

Thiền bên trong sân các tăng nhân, cũng đều mặt thiết chú ý hai người.

Tại Kim Trì trường lão đưa ra ba ván thắng hai thì thắng tỷ thí, Đường Tăng lại đáp ứng lúc, bầu không khí trở nên có chút quý dị.

Tại ngăn ngùi yên lặng về sau, Kim Trì trường lão đột nhiên cười khẽ một tiếng, nói: "Thượng sư, giữa chúng ta trận thứ hai tranh tài, vẫn chỉ so với một món ăn, lần này thượng sư không cần là thương hại lão nạp, mà cố ý lựa chọn nguyên liệu thức ăn phổ thông, như thế thực sự có sai lầm công bằng, là bảo đảm công chính, không bằng này cục nguyên liệu nấu ăn, liền do lão nạp thay thượng sư chọn lựa như thế nào "

Kim Trì trường lão ngôn từ thần thái khản thiết, nhưng Đường Tăng sau khi nghe, trên mặt lại là giống như cười mà không phải cười.

Hắn nhấp nhẹ bờ môi, hơi chút suy nghĩ về sau, quyết định nhìn xem Kim Trì trường lão rốt cuộc muốn làm chút hoa dạng gì, thế là gật đầu nói: "Cũng tốt, vậy liền đa tạ lão viện chủ."

Kim Trì trường lão chấp tay hành lễ, nói: "Đây cũng là lão nạp nên làm."

Nói xong, Kim Trì trường lão quay đầu nhìn về cách đó không xa các tăng nhân, không cần hắn nói chuyện, lập tức có một tên tiểu hòa thượng tạt đi tới, tiến đến Kim Trì trường lão bên tai nghe nó phân phó.

Kim Trì trường lão bờ môi nhúc nhích, nhẹ giọng bàn giao, cũng không biết tiểu hòa thượng nghe được thứ gì, nhất định mặt lộ vẻ kinh ngạc, không để lại dấu vết lờm Đường Tăng một chút, phục có thu liễm, khoanh tay cúi đầu chạy chậm ra quảng trường.

Tiểu hòa thượng chạy đi về sau, Kim Trì trường lão ngừng đầu, đưa tay phải ra, cười nói: "Vậy liền mời đi, thượng sư."

Đường Tăng chú ý tới chú tiểu phản ứng, nhìn chằm chằm Kim Trì trường lão, vừa rồi gật gật đầu, chậm rãi bước đi trở về án kiện trước sân khấu, lặng lẽ đợi.

Tiểu Bạch Long Ngao Ô cũng lại một lần quay quanh tại Đường Tăng trên đầu trực, để Kim Trì trường lão liên tiếp ghé mắt.

Đang chờ đợi lúc, Bạch Y Tú Sĩ cùng Lăng Hư Tử hai người thỉnh thoảng nhẹ giọng nói chuyện với nhau, nâng chén đối ẩm, một chúng tăng nhân nhóm là

châu đầu ghé tai nghị luận âm ỉ.

Như thế, thời gian một nén nhang về sau, ngoài sân rộng có từng người từng người hòa thượng xếp thành hàng tẩu nhập, bọn hán mỗi trong tay người đều bung một cái khay ngọc, trong mâm ngọc trưng bày nhiều loại nguyên liệu nấu ăn.

Bọn hán mới vừa vụng vụng nguyên liệu nấu ăn đi vào quảng trường, khoảng cách Đường Tăng rất xa, hán liền nghe đến một cỗ nòng đậm gay mũi mũi tanh, mũi thối, thậm chí cả mũi máu tanh.

Hán tập trung nhìn vào về sau, biến sắc.

Chỉ thấy tiểu hòa thượng nhóm trong mâm ngọc chứa nguyên liệu nấu ăn bên trong, lại có đại lượng nhiễm máu tươi cốt nhục, cùng đầu đề hạ thủy, cái gọi là đầu vó, chính là heo dê bò đầu cùng trâu bộ phận, xuống nước thì là tâm can eo phổi ruột già loại hình nội tạng khí quan.

Tất cả đều là mũi tanh nặng hơn lại không quá sạch sẽ nguyên liệu nấu ăn.

Tiểu hòa thượng nhóm chỗ quả nhiên trong mâm ngọc, không có gì ngoài đầu đề hạ thủy bên ngoài, cũng không thiếu từng khối hơi bốc lên nhiệt khí, đỏ nhạt tuyết trắng như cây hoa anh đào trần cảm thịt.

Tại phân biệt ra tiểu hòa thượng nhóm quả nhiên nguyên liệu nấu ăn về sau, Đường Tăng có chút buồn bực, Kim Trì trưởng lão đến cùng muốn làm cái gì.

Chẳng lẽ lại hán sẽ làm dê tạp canh, trâu tạp toái, xào lăn ruột già một loại đồ ăn không nên nha, tại cổ đại nếu không có khôn cùng tới cực điểm, hơi có chút thân phận người, cũng sẽ không ăn động vật tạng khí, chó nói chỉ là biết được cách làm.

Mà đang lúc Đường Tăng suy tư thời khắc, bỗng nhiên trông thấy những cái kia chậm rãi đi vào tiểu hòa thượng nhóm phân hai hàng, một loạt hướng đi Kim Trì trưởng lão, một loạt hướng đi hán.

Hướng đi hán tiểu hòa thượng trong tay quả nhiên, chính là đầu đề hạ thủy.

Hướng đi Kim Trì trưởng lão tiểu hòa thượng trong tay quả nhiên, nhưng đều là trần cảm cốt nhục.

Đường Tăng không khỏi tròn mắt hốc mồm.

Mà ở hán đối với Kim Trì trưởng lão không chút kiêng kỵ chơi xấu ghen ghét nhìn trần trời thời điểm, Kim Trì trưởng lão là chấp tay hành lễ, nhìn về phía hán nhẹ nhàng thở dài, nói: "Thượng thiên có đức hiếu sinh, thực sự không nên là miệng lưỡi chỉ dục mà tạo nhiều sát nghiệt, cho nên lần này thượng sư cùng lão nạp nguyên liệu nấu ăn, đồng đều lấy từ đồng nguyên."

Đường Tăng nghe vậy, không khỏi mắt cười ra tiếng, thật lâu mới ngưng cười, tiếp cận Kim Trì trưởng lão, ngữ khí có chút hài hước nói: "Ngược lại cũng đích xác tính đồng nguyên, đồng nguyên."

Nói xong, Đường Tăng bắt đầu trầm mặc.

Tại hán trầm mặc lúc, một bàn bàn móng trâu xuống nước được trưng bày tại hán án kiện trên đài.

Đường Tăng ánh mắt dời xuống, rơi vào những nguyên liệu nấu ăn này bên trên, hơi chút do dự về sau, hán quyết định một mình toàn thu, hán cũng coi như đã nhìn ra, Kim Trì trưởng lão biết trừ nghệ không bằng hán, muốn bắt đầu chơi xấu giờ trò chiều, hán nếu là cự tuyệt những nguyên liệu nấu ăn này, cũng không biết hán lại muốn làm chút hoa dạng gì.

Dứt khoát liền theo hán đến, còn nữa nói, Kim Trì trưởng lão hoàn toàn không biết Đại Trung Hoa mỹ thực Đế quốc đáng sợ, liền không có thứ gì là người Trung Quốc không thể ăn, chỉ có không muốn ăn.

Đường Tăng tâm tính bình thản, nhưng khán giả tại nghe xong Kim Trì trưởng lão cái kia phiên chẳng biết xấu hổ mà nói về sau, lại nhin không được oán giận phát ra tiếng.

【 tốt, tốt một cái đức hiếu sinh! Xú hòa thượng ngươi xứng đáng mới vừa rồi bị ngươi món thập cẩm một nồi tiểu khả ái lương tâm của ngươi sẽ không đau không! 】

【 a Kim Trì trưởng lão, ngài nói đến thật tốt, ta có phải hay không là còn phải cho ngươi phình lên chương, khen ngươi thật giỏi bồng! Thế nhưng là ngươi có thể hay không nói cho ta biết, trên mặt đất tầm kia cùng khuôn mặt của ngươi không khác nhau chút nào dạng màng protein tổ chức là cái gì 】

【 uy, bối gia à, nơi này có người cần muốn giáo dục, đúng, nơi này có một lão trọc đầu muốn biết người Địa Cầu có cái gì không thể ăn! 】

【 a hoắc, đại tràng, thật! Lão hòa thượng sợ không phải ăn núp quân đội bạn nha! 】

【 dẫn chương trình đợi chút nữa lại muốn phóng độc, nhìn ra lão Phương Trượng lập tức phải khóc ngất tại nhà xí! 】

Tại khán giả oán giận thời điểm, ngồi tại sườn đông thượng thủ Lăng Hư Tử cùng Bạch Y Tú Sĩ hai yêu, cũng khẽ nhíu mày, nhưng bọn hán nhưng lại chưa nói gì nhiều, dù sao Kim Trì trưởng lão cùng bọn hán đại ca quan hệ không tệ, bọn hán cũng không thể thiên vị ngoại nhân.

Quan Âm thiền viện chúng tăng nhân, cũng đều có chút đồ mặt, nhưng không ai dám nói nhiều một câu.

Đường Tăng ngược lại là hoàn toàn không nhận tất cả mọi người ảnh hưởng, làm sơ suy nghĩ về sau, liền khẽ ngẩng đầu, nói: "Ngao Ô, thanh tẩy một chút nguyên liệu nấu ăn."

Ngao Ô ứng thanh mà động, nước trong veo lưu, từ trong miệng hắn phun ra.

Tuy là từ trong miệng phun ra, nhưng mà thực tế lại là pháp lực ngưng tụ thanh thủy, thanh lý tang vật hiệu quả, muốn viễn siêu Đường Tăng sở hội bình thường làm đồ ăn thanh lý chi pháp.

Tại Ngao Ô thanh lý nguyên liệu nấu ăn lúc, Đường Tăng là đem một loạt đồ gia vị bày ở bờ trước.

Hoa tiêu, ma tiêu, đèn lồng tiêu, dây leo tiêu, Tiểu Mễ cay, hành tây, gừng, tỏi, hương diệp, cây quế, thơm nôi, mỡ bò. . .

Làm khán giả nhóm nhìn thấy Đường Tăng chỗ trưng bày đồ gia vị lúc, lập tức liền rõ ràng hắn muốn làm gì, nhin không được quần tình sôi trào lên, nhưng Đường Tăng chuyên chú vào dưới mắt, lại là không rảnh đi xem xét.

Khi hắn chuẩn bị kỹ càng gia vị về sau, Ngao Ô cũng đem tất cả nguyên liệu nấu ăn thanh tẩy không sai biệt lắm.

Sau đó nhóm lửa chảo nóng đi nước đổ dầu một mạch mà thành, dầu vào nồi không lâu sau, hắn trước đem dầm bề tương ớt đổ vào trong đó, rầm rầm sôi sùng sục dầu tiếng vang lên, hắn thật nhanh xúc động cái nồi, xào ra sáng rõ hương lạt tương ớt đến, tiếp theo lại đi đến mặt để vào Hot girl, làm quả ớt, khương tỏi, hoa tiêu, ma tiêu những vật này, lửa nhỏ chậm xào.

Tại rất nhiều cay gia vị vào nồi lúc, lập tức có nồng nặc cay mùi thơm trôi hướng tứ phương, để tất cả tăng nhân cũng nhin không được nuốt lên nước bọt tới.

Không ít người bị sặc đến không được, cũng như trước đang ngum lớn hơi thở.

Rất nhiều đồ gia vị trộn xào mùi nấy tức, trong nồi đã là một mảnh đỏ bùng, Đường Tăng mang tương dạ dày lợn dạ dày bò vịt ruột ruột già chờ nguyên liệu nấu ăn vào nồi, ăn thật một chút nôi, vị cay mà hỗn tạp lên mùi thịt, xông vào mũi hương khí càng khiến người ta khó mà chịu đựng, trong miệng nước bọt đại lượng bài tiết.

Một mực nhắm mắt trầm thần Tôn Ngộ Không, cũng đã mở to mắt nhìn về phía trong nồi.

Ngao Ô lại một lần rục rịch ngóc đầu dậy.

Nồng đậm đến mức tận cùng cay mũi hương vị, để mặt phía nam án kiện trước sân khấu Kim Trì trưởng lão liên tục nhíu mày, trong lòng ần ần có loại cảm giác nguy cơ, hắn mặc dù đối với vị cay có mãnh liệt thành kiến, lại cũng không thể không thừa nhận, loại vị đạo này giống như có loại ma lực.

Nhưng hắn nghĩ lại lại nghĩ một chút, cho dù lại có ma lực hương vị, cũng tuyệt không có khả năng để động vật nội tạng thay đổi xong ăn.

Hắn phục có thu liễm lại tạp niệm, tiếp tục bản thân nồi lớn quái, xào rau phương thức cùng lúc trước không khác nhau chút nào, chỉ là nguyên liệu nấu ăn hơi có biến hóa mà thôi.

Đường Tăng hết sức chuyên chú xào rau, không đến nửa chén trà nhỏ thời gian, liền lên nồi ra lò đổ vào trong mâm.

Chính tông tê cay thơm nôi ra lò về sau, nồng nặc vị cay mà che giấu tất cả mùi tanh, không chỉ có như thế, mùi thơm tê cay mùi vị, càng làm cho tất cả mọi người thèm nhỏ dãi, nước bọt chảy ròng.

Đường Tăng đứng ở án kiện trước sân khấu, ngẩng đầu nhìn về phía đối diện, khi hắn trông thấy Kim Trì trưởng lão cũng ra nồi về sau, liền bung lên một chậu tê cay thơm nôi, hướng đi sườn đông Lăng Hư Từ cùng Bạch Y Tú Sĩ.

"Ba. . ."

Hai người đem riêng phần mình tác phẩm bày ở hoa lê tròn trên bàn gỗ.

Đường Tăng tê cay thơm nôi một mảnh đồ tươi, vị cay phiêu hương.

Kim Trì trưởng lão trần cảm nồi lớn loạn xào, là hơi có vẻ thanh đạm, mặc dù cũng trong suốt trong suốt, thơm tung bay tứ phương, lại hoàn toàn bị vị cay che giấu.

Khán giả khi nhìn đến hai người tác phẩm so sánh lúc, toàn bộ cũng nhin không được phát biểu.

【 oa Kim Trì trưởng lão thật giỏi! Món ăn này thoát nhìn ăn rất ngon bộ đáng! 】

【 nói nhầm loại này trần cảm nguyên liệu nấu ăn cho heo cũng có thể làm cho thuê lại nhon mỹ thực tới đi! 】

【 không sai, thoát nhìn cùng ta mì tôm tiêu chuẩn không sai biệt lắm! 】

【 ngày đó, Tây Du thế giới yêu dân quần chúng, sâu sắc cảm nhận được bị tê cay thom nôi chi phổi sợ hãi. ..

【 nhìn ra phía trước ban giám khảo biểu lộ cao năng, mời các vị cấp tốc đến trước bàn ăn vào chỗ! 】

Lăng Hư Tử cùng Bạch Y Tú Sĩ hai yêu, vốn không nguyện đi ăn móng trâu xuống nước bậc này chất bản, có thể nồng nặc cay mùi thơm, lại kích thích xoang mũi của bọn họ màng dính, khoang miệng, đầu lưỡi, để bọn hán nhin không được đuổi ra đũa đi kẹp tê cay thom thịt trong bát ăn tối.

Hai người bọn họ yêu nhúu mày chậm rãi nhai, trước mắt đột nhiên sáng lên, chọt thật nhanh lại đuổi thân loại kém hai đũa.

Bạch Y Tú Sĩ nhìn về phía Đường Tăng, giống như muốn nói gì, nhưng một bên Lăng Hư Tử lại đưa đũa không ngừng, hán không thể không im miệng, cùng Lăng Hư Tử tại trong bàn ăn bắt đầu tranh đoạt.

Làm Bạch Y Tú Sĩ cùng Lăng Hư Tử động đũa tranh đoạt lúc, Kim Trì trưởng lão sắc mặt trở nên có chút khó coi.

Khán giả thấy thế, đều đều nở nụ cười.

【 hiện đang cảm thụ đến quả ớt sợ hãi đi! Người lại nói ngoại đạo a, đến a, nói cho ta biết mặt đau không! 】

【 reo hò đi, quả ớt hoàn mỹ thắng lợi, chinh phục ăn hàng thổ dân! 】

【 Trường Sa nhân dân phát tới điện mừng! 】

【 sơn thành nhân dân mang theo thành đô nhân dân phát tới điện mừng! 】

【 GD người trong miệng hàm chứa FJ trước người đến chúc mừng! 】

【 FJ người: 】

【 trước mặt GD người người đứng ra cho ta, ta FJ người hôm nay liền muốn đánh chết người! 】

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Đến cùng ai mới là yêu quái

Bóng đêm càng ngày càng đậm, đậm đến giống tan không ra mực nghiền mực.

Giống nhau Quan Âm Thiền Viện lúc này bầu không khí.

Rất nhiều tăng nhân chú mực quảng trường sườn đông, Bạch Y Tú Sĩ cùng Lăng Hư Tử hai đầu yêu quái, chính hạ đũa như bay, một bàn từ móng trâu xuống nước xào lăn ra tê cay thom nôi, rất nhanh liền muốn bị bọn hán trống rỗng vào bụng.

Tại trong lúc này, cánh bắc án kiện trước sân khấu Tôn Ngộ Không, ánh mắt bén nhọn tiếp cận Đường Tăng, trong tay thiền trượng vang lên ầm ầm.

Đường Tăng chỉ cảm thấy như có gai ở sau lưng.

Trên đầu trục lượn quanh Tiểu Bạch Long Ngao Ô cũng không yên ổn, một mực rục rịch, nếu như không phải Đường Tăng dùng tay trái ấn ở nàng, nàng sớm đã bay nhào mà ra.

Đường Tăng không dám để cho bọn hán gây chuyện.

Bạch Y Tú Sĩ cùng Lăng Hư Tử hai yêu, rõ ràng cùng Song Xoa Lĩnh Dân Tương Quân, Hùng Sơn Quân, Đặc Xứ Sĩ ba yêu khác biệt.

Hai người bọn họ yêu đã hoàn toàn hóa hình thành người, tu vi cao hơn nhiều Song Xoa Lĩnh ba yêu, lại thêm này hai yêu phía sau, còn có danh xưng Hắc Phong sơn chủ Hắc Hùng Tinh, thực muốn cùng bọn họ tranh đấu, đây tuyệt đối là chuyện phiền toái.

Cũng may Đường Tăng trước đó dùng rất nhiều rau xào trần an qua Ngao Ô cùng Tôn Ngộ Không, mới mới có thể làm bọn hán kèm chế không đi gây chuyện.

Ước chừng mười hơi về sau, Bạch Y Tú Sĩ cùng Lăng Hư Từ hai yêu đồng thời 'Ba ' một tiếng đem đĩa vồ lên bàn, mặt hiện lên ra nụ cười thỏa mãn tới.

Cẩn thận dư vị sau một lúc lâu, Lăng Hư Từ nhẹ vắn về hàm râu, nhìn về phía phụ cận Đường Tăng, liên tục khen: "Cái này vị cay quả nhiên không giống bình thường, bắt đầu ăn nhất định để cho người ta cảm thấy so với ngũ vị hay hơn! Quái tai, quái tai, sau đó ngũ vị đều tẻ nhạt vô vị vậy."

Bạch Y Tú Sĩ tại nhẹ nuốt hạ một miếng cuối cùng ăn thịt về sau, có chút cảm khái nói: "Thượng sư nói chỉ 'Cay' vị, phảng phất núi lửa dung nham bộc phát chảy xuôi, lại giống như ngàn vạn cái thật nhỏ con kiến, đang gặm ăn bờ môi mỗi một góc roi, vừa mềm vừa tẻ vừa cay, quả thực để cho người ta muốn ngừng mà không được."

Bạch Y Tú Sĩ đánh giá xong, quay đầu nhìn về Kim Trì trưởng lão, thở dài: "Lần này thắng bại thực sự chẳng trách lão viện chủ, Đường triều không hổ là thiên triều thượng quốc, trù nghệ chi đạo, biến chuyển từng ngày a."

Bản liền sắc mặt khó xử, tâm tình không tốt Kim Trì trưởng lão nghe thấy Bạch Y Tú Sĩ lời nói, sắc mặt lập tức liền chìm xuống dưới, chợt mạnh cười rộ lên, nói: "Hai vị tiên trưởng vẫn còn chưa nếm qua lão nạp thức ăn, dùng cái gì ra này kết luận, lại là tại lão nạp bất công."

Bạch Y Tú Sĩ hơi chút trầm ngâm, than nhẹ một tiếng: "Cũng được cũng được."

Dứt lời, Bạch Y Tú Sĩ cầm đĩa lên, vươn hướng Kim Trì trưởng lão chứa món ăn trong mâm ngọc.

Lăng Hư Từ cũng đưa đĩa mà đến.

Hai yêu kẹp lên một miếng thịt để vào miệng về sau, nhẹ nhàng nhai mấy ngụm, Bạch Y Tú Sĩ hơi nhíu mày, để đĩa xuống, mà Lăng Hư Từ là trực tiếp 'Ba ' một tiếng đem đĩa lặc tại hoa lê tròn trên bàn gỗ, nói liên tục: "Tẻ nhạt vô vị, tẻ nhạt vô vị vậy."

Hai yêu thái độ cùng lời nói, phảng phất mũi tên đâm vào Kim Trì trưởng lão trái tim, để hán rất được đả kích, sắc mặt đột nhiên mà trở nên tái nhợt, dưới chân phù phiếm, thân thể lay động.

Hai yêu đánh giá cùng Kim Trì trưởng lão phản ứng, không thể nghi ngờ là để khán giả cảm giác sâu sắc đại khoái nhân tâm.

【 2 333 hai vị ban giám khảo quả thực là hàng năm ngay thẳng boy! 】

【 ban giám khảo phát động kỹ năng: Đâm tâm, lão hòa thượng nhận được đả kích trí mạng, lão hòa thượng HP không đủ một phần trăm, lão hòa thượng lâm vào trạng thái, tóm lại một câu, đâm tâm lão trọc đầu từ! 】

【 cho dù lão hòa thượng có một khóa dải gió dầm sương kiếng chống đạn tâm, hiện tại xem ra cũng là không chịu nổi gánh nặng, cho nên, ngay thẳng yêu quái thực sự là quá (bồng) có thể (bồng) sợ! 】

【 uy uy uy, bên cạnh tiểu hòa thượng mau tới đây vịn một chút, các người phương trượng có thể muốn già chết chơi người già bị đụng! 】

Tại khán giả mở mày mở mặt thời điểm, Kim Trì trưởng lão chậm rãi định trụ thân, ngẩng đầu quan sát Lăng Hư Từ cùng Bạch Y Tú Sĩ, lại nhìn một chút Đường Tăng cùng trên đầu của hán Tiểu Bạch Long Ngao Ô, nhìn không được thật sâu than ra một hơi.

Trong nháy mắt đó hán phảng phất già mấy chục tuổi tựa như, thân thể thoáng còng xuống đứng lên.

Sau một lúc lâu hán mới hán chấp tay hành lễ, nhẹ nhàng thi lễ, khục nói: "Lần này tỷ thí nấu nướng, thượng sư trù nghệ khiến lão nạp tâm phục khẩu phục, hán không thể lập tức cùng thượng sư kê đầu gối nói chuyện lâu ba ngày ba đêm, nhưng lão nạp tuổi tác đã cao, lại mạnh ngưng pháp lực, lực có chưa đến, hiện nhu cầu cấp bách trở về phòng nghỉ ngơi, hai vị tiên trưởng, thượng sư, liền xin thứ cho lão nạp vô lễ, xin được cáo lui trước."

Trông thấy Kim Trì trưởng lão thể lương bộ dáng, Bạch Y Tú Sĩ dường như thương hại, khuyên lơn: "Lực lượng một người không so được hợp mưu hợp sức, lão viện chủ cũng là không cần uế oải."

"Đa tạ tiên trưởng trần an."

Kim Trì trưởng lão nghe vậy lần thứ hai thở dài, chậm rãi quay người rời đi, mỗi đi lên phía trước một bước, hán liền còng xuống một phần, già nua một phần, trên đầu trọc nếp uốn dần dần hồi, lão nhân ban cũng nhanh chóng hiển hiện.

Hai tên tiểu hòa thượng bận bịu từ tầng chúng bên trong đi ra, đi nâng lên Kim Trì trưởng lão.

Gặp Kim Trì trưởng lão đi xa, Bạch Y Tú Sĩ thu hồi ánh mắt, chuyển mà nhìn phía Đường Tăng, trầm ngâm chốc lát về sau, đột nhiên nói: "Thượng sư lần này trù nghệ biểu hiện ra, thực để tại hạ mở rộng tầm mắt, bởi vậy để tiểu sinh bắt đầu sinh một cái yêu cầu quá đáng, duy quân mưu toan."

Đường Tăng nghe vậy, trong lòng giật mình, mặt ngoài lại cười nói: "Tiên trưởng cứ nói đừng ngại."

Bạch Y Tú Sĩ mặt hướng Tây Phương, hơi khẽ chấp tay một cái, cười nói: "Ngày mai chính là ta đại ca Hắc Phong sơn chủ trăm năm thọ đàn, hán vào

khoảng vào đêm giờ Dậu mời các đường núi quan, mở rộng tiệc lễ yến, thượng sư không bằng cùng huynh đệ của ta hai người cùng đi Hắc Phong Động, cùng ta đại ca chúc thọ "

Đường Tăng nghe xong Bạch Y Tú Sĩ lời nói, trong lòng lập tức liền có quyết định, đó là đương nhiên tuyệt đối không thể đi.

Tuy nói Bạch Y Tú Sĩ cùng Lăng Hư Từ hai yêu cho hấn ẩn tượng không tệ, nhưng Hắc Hùng Tinh hấn chưa từng gặp mặt, không biết tính cách, hơn nữa yêu chính là yêu, cùng người không nhất tộc, Đường Tăng không có khả năng mạo hiểm đi tự chui đầu vào lưới, nhưng hấn cũng không thể trực tiếp cự tuyệt, phải uyển chuyển chút tới.

Tại hấn lúc nghỉ ngơi, khán giả lại đối với hai yêu thỉnh cầu cảm thấy kinh ngạc buồn cười.

【 làm sao muốn cho trường lão lên làm ngoài cửa bán tha thứ ta nói thẳng, các ngươi đều là nguyên liệu nấu ăn, không có tư cách đưa yêu cầu! 】

【 Hắc Hùng Tinh: Các ngươi hai cái muốn làm cái gì tạo phản mà! Tự thông địch nhân tới ăn ta 】

【 ta cảm giác hiện tại Hắc Hùng Tinh nhất định núp ở góc tường hoài nghi nhân sinh: Đến cùng bên nào mới là yêu quái dù sao Hắc Hùng Tinh ăn thịt người, nhiều nhất chung đề nấu đi hoặc ăn sống! Có thể dẫn chương trình đầu có thể đem yêu quái làm thành các loại hoa dạng đồ ăn! 】

【 Hắc Hùng Tinh: Vì sao ta bỗng nhiên muốn chạy đường. . . Đi tìm nơi nương tựa ta cái kia bà con xa gấu bán gấu! 】

Đang lẳng lẳng nhìn mấy đầu mưa đạn về sau, Đường Tăng giả trang ra một bộ biểu tình khổ sở, áy náy nói: "Bản tăng chính là Đường triều Hoàng đế Ngự Mệnh khâm sai, muốn lên cái kia Tây Thiên Đại Lôi Âm Tự cầu lấy chân kinh, lấy Đại Thừa Phật trái qua siêu độ thiên hạ vong hồn, việc quan hệ lê dân bách tính, bởi vậy không có thể trì hoãn một ngày, mời hai vị tiền trưởng tha thứ bản tăng không cách nào tiến đến."

Bạch Y Tú Sĩ nghe vậy, thoáng có chút thất vọng, lại cũng nghe được ra Đường Tăng trong tiếng nói kiên quyết, chỉ được coi như thôi.

"Đã như vậy, tại hạ liền cũng không bắt buộc, ta xem sắc trời đã tối, vừa rồi thượng sư lại nhiều phiền mệt nhọc, không nếu sớm chút nghỉ ngơi, cũng tốt lần thứ hai lên đường, hai huynh đệ chúng ta liền không ở này lưu thêm, cáo từ."

Bạch Y Tú Sĩ nói xong, hơi khẽ chấp tay một cái, Lăng Hư Từ cũng kê một bài.

"Cáo từ."

Đường Tăng chấp tay hành lễ, hấn thoát âm rơi xuống, Bạch Y Tú Sĩ cùng Lăng Hư Từ hai người, liền khoan thai quay người hướng ngoài cửa viện đi đến.

Hai yêu lễ phép cùng thoải mái, thu hoạch không ít người xem hảo cảm

【 ần, cái này hai yêu quái vẫn rất có lễ phép, vậy đại khái chính là Trung Hoa mỹ thực Đế quốc đáng sợ đồng hóa năng lực! Cho nên Đường trường lão a hấn hai người liền chớ ăn đi, dạng này yêu quái không nhiều lắm! 】

【 đúng, thoát nhìn đây là hai thật ý tứ yêu quái, trường lão lưu bọn hấn một mạng đi, thượng thiên có đức hiếu sinh không phải sao, dùng tay buồn cười .

【 ta không đồng ý ý kiến của các ngươi, không phải tộc ta trong lòng ắt suy nghĩ khác, các ngươi thật tin tưởng cái này hai yêu quái là hảo yêu 】

【 trên lầu gây sự tình a, người gặp qua nhà ai hung tàn yêu quái sẽ giống như vậy! 】

Khán giả tranh luận, cũng là Đường Tăng trong lòng băn khoăn sự tình, tại hấn muốn trầm tư thời điểm, trong sân rộng các tăng nhân, lại là nhao nhao bắt đầu chuyển động, đem án kiện đài đồ làm bếp từng cái triệt hạ.

Trong đó một tên tiểu hòa thượng từ tầng chúng bên trong đi đến Đường Tăng tới trước mặt, chấp tay hành lễ, nói: "Thượng sư, phương trượng đề tiểu đến dẫn lên sư đi phòng ngủ."

Chủ tiểu lời nói cắt đứt Đường Tăng tự hỏi, hấn trước sau khi nói tiếng cảm ơn, liền giống Tôn Ngộ Không vẫy tay, đi theo tiểu hòa thượng sau lưng, hướng phòng ngủ phương hướng bước đi, chuẩn bị trở về phòng ngủ tiếp lấy nghỉ.

Mà cùng lúc đó, Kim Trì trưởng lão dĩ nhiên trở lại bản thân ở vào bên trong sân trong phòng ngủ, ngấn ngủ hơn hai trăm bước đường thời gian, hấn dĩ nhiên lại trở nên tuổi già sức yếu.

Ngồi ở xóp da thú trên giường nệm, Kim Trì trưởng lão si ngốc nhìn lên trước mắt nhún nhảy đèn đuốc, phảng phất nhìn thấy một con rồng lửa tại bay lên không bay lượn, hấn càng nghĩ càng buồn, càng nghĩ càng buồn, về sau nhất định nhịn không được gào khóc đứng lên.

Hấn thê lương tiếng khóc đâm rách song cửa sổ, truyền hướng bốn phía tiểu viện, ở tại phụ cận các tăng nhân sau khi nghe được, cũng không dám chìm vào giấc ngủ, bận bịu tụ tập lại đẩy cửa vào, trong đó một tăng chính là lúc trước dẫn Đường Tăng vào chùa Nghiêm Trí Hòa Thượng.

Nghiêm Trí Hòa Thượng xưa nay cùng Kim Trì trưởng lão thân cận, bận bịu ngồi xổm ở trước mặt hấn, vội vàng nói: "Phương trượng, người như thế nào khóc thành dạng này đừng khóc."

Kim Trì trưởng lão nghe xong, tiếng kêu khóc càng dữ dội hơn: "Lão nạp chỉ khóc vô duyên, không nhìn nổi Đường Tăng cái kia phạm phu tục tử, có thể ngồi hưởng Chân Long."

Nghiêm Trí Hòa Thượng than khẽ, nói: "Phương trượng ngài tuổi tác đã cao, cho dù được đến Chân Long, cũng đợi không được nó lớn lên, người chỉ cần nhìn xem cũng không sao, không cần thống khổ "

Kim Trì trưởng lão tiếng khóc không ngừng, nói: "Lão nạp năm nay 270 tuổi, dù được mấy trăm con trâu cầm, cũng không như hấn có một đầu Chân Long."

Nghiêm Trí Hòa Thượng lắc đầu, nói: "Phương trượng lời ấy sai rồi, cái kia Đường Tăng chính là ly biệt quê hương một sư đi chân đất, ngài bậc này lớn tuổi, lại phải tu tập Tiên gia chi pháp, một đời nhưng cũng thanh phúc hưởng hết."

Kim Trì trưởng lão ngửa mặt lên trời khóc dài: "Lão nạp tuy là ngồi gia tự tại, vui hồ cảnh già, lại không có thể tự tay xử lý qua Chân Long, nếu có thể dạy lão nạp làm một đạo Chân Long thịnh yển, liền chết không nhắm mắt, cũng không uổng lão nạp đến dương thế ở giữa một trận."

Nghiêm Trí Hòa Thượng con người đảo một vòng, nói: "Phương trượng ngài muốn Đường Tăng chân long, cái kia lại có gì khó, chúng ta ngày mai lưu hấn ở một ngày, từ nay trở đi lại lưu hấn ở một ngày, ngài muốn nhìn bao lâu Chân Long, chúng ta liền lưu hấn bao lâu liền có thể."

Kim Trì trưởng lão tiếng khóc ngừng dần, thét dài thờ dài: "Mặc dù lưu hấn nửa năm, cái kia Chân Long cũng là của hấn, như thế nào xử lý được đến "

Nghiêm Trí Hòa Thượng trong lòng hiển hiện một kế, cười nói: "Muốn xử lý cái kia Chân Long cũng là dễ dàng, không bằng chúng ta cảm thương đạo, mở ra thiên đường, đem bọn hấn giết, đem thi thể chôn tại hậu viện, chỉ ta một nhà biết được, phương trượng nghĩ như thế nào."

Kim Trì trưởng lão lo lắng nói: "Kế này không ổn, như muốn giết hấn, cái kia nghĩa sĩ cùng Chân Long lại là việc khó, vạn nhất giết hấn không được, lại phản chiêu mây họa, như thế nào cho phải "

Nghiêm Trí Hòa Thượng trầm mặc nửa ngày, đột nhiên nói: "Đệ tử nói có nhất pháp, theo đệ tử ý kiến, không bằng gọi Tụ Đông Sơn lớn nhỏ phòng đầu, mỗi người muốn làm cũi một chùm, buông tha cái kia ba gian từ đường, thả bốc cháy đến, đã nói là bọn hấn không cần thận, chúng ta cũng cứu không được."

Kim Trì trưởng lão nghe vậy, tiếng khóc rốt cục ngừng, lại thán lại cười, tâm tình phức tạp.

"Kế này diệu vậy! Cũng không tổn thương Chân Long, lại nhận cái kia phạm nhân nhân quả. Chỉ là tối nay về sau, lão nạp nhất định được nhiều niệm mấy lần Vãng Sinh, đốt hương lễ Phật, vì thượng sư cầu tốt đời sau. Cái này phạm nhân a, cái kia nhận được Chân Long khí vận tối nay khí vận lấy hết, lão nạp liền làm một chuyện việc thiện, tiếp nhận a."

Trong phòng chúng tăng đều nói: "Thiện! Đại thiện!" Điện thoại người sử dụng mời xem

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong ||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Đầu trục bên trong nhất định có bảo bối

Bóng đêm ám trầm, nùng vân bao lại tinh nguyệt, đại địa một mảnh tối tăm.

Tôn Ngộ Không Đường Tăng hai người, tại chủ tiêu tiếp dẫn dưới, đi vào một gian đơn giản cũng không đơn sơ thiên phòng.

Trong thiên phòng đồ vật bên cạnh các bày một trương giường gỗ lớn, trên đó bày ra đa thứ nệm, chông chất tơ lụa chăn bông, dưới mặt đất gạch đá xanh không nhuộm bụi trần, trung ương để đó một lò lửa bồn, lò hỏa chấp chòn ở giữa, loé lên đỏ nhạt ánh sáng, mùi thơm ngát xông vào mũi hơi khói, lượn lờ bay lên.

Ấm áp sạch sẽ, để cho lòng người vui vẻ.

Tại đem Đường Tăng đưa vào thiên phòng về sau, tiểu hòa thượng liền chấp tay trước ngực thi lễ: "Thượng sư, đệ tử kia liền xin được cáo lui trước."

Nói xong, hấn ngược lại đi ra thiên phòng, nhẹ nhàng mà đem cửa phòng khép lại.

Tiểu hòa thượng sau khi rời đi, Đường Tăng nghiêng tai lắng nghe một trận mà, xác nhận hần thực rời đi, lúc này mới đi đến Tôn Ngộ Không bên người, dặn dò: "Đại Thánh, tối nay chú ý một chút, bản tăng sợ hãi lão hòa thượng kia muốn gây sự tình."

"Ừm."

Tôn Ngộ Không vừa gật đầu, vừa hướng đi giường gỗ.

Tại Tôn Ngộ Không lên giường lúc, một mực quay quanh tại Đường Tăng trên đầu trọc Ngao Ô, cũng bay về phía trong phòng chậu than, tại cực nóng hỏa diễm bên trong vừa đi vừa về du động, giống như đang hưởng thụ.

Đường Tăng là hướng đi phía bên phải giường gỗ, đem áo cà sa cởi xoay người trên đó kéo xuống màn lụa.

Lúc này trên người hần còn có đoàn đả tăng bào, nhưng hần vẫn không rút đi, mà là quay đầu mặt hướng màn ảnh, nói: "Luôn cảm giác đêm nay sẽ xảy ra chuyện, cho nên trực tiếp bản tăng sẽ không nhốt, theo mọi người tâm sự đi."

Đường Tăng bảo là muốn theo khán giả tâm sự, nhưng có lẽ là quá mệt mỏi, hần trên dưới mí mắt rất nhanh liền bắt đầu vật lộn, không có khi nào liền ngủ thật say.

Đường Tăng đến trong mộng gặp Chu công đi, mười vạn khán giả lại không rời, vẫn như cũ đợi tại trực tiếp trong phòng.

Đêm càng sâu đứng lên, trong thiện phòng một phái yên lặng.

Cũng không biết đi qua bao lâu, đột nhiên, đang ở trong lửa boi lội Tiểu Bạch Long Ngao Ô nâng lên long thủ, phát ra một tiếng mang theo tức giận than nhẹ, nằng chuyển động mắt rờn nhìn về phía Tôn Ngộ Không, bao phủ nằng toàn thân hỏa diễm, bị cuồng phong quét sạch tựa như gương nanh múa vuốt đứng lên.

Cảm nhận được Tiểu Bạch Long Ngao Ô nhìn chăm chú, chính xếp bằng ở trên giường gỗ Tôn Ngộ Không, cũng từ từ mở mắt, hơi trầm mặc hai giây về sau, hần hướng Ngao Ô nhẹ nhàng gõ đầu, nói câu: "Đốt."

Tôn Ngộ Không đốt tự, lập tức làm yên lòng Ngao Ô, tiếp xuống nằng không lại tiếp tục du động, bắt đầu lẳng lẳng bàn tại trong lửa.

Rất hiển nhiên cái này một khi một con rồng, đã là đem cái kia Kim Trì trưởng lão tại trong thiện phòng nghị luận, nghe được nhất thanh nhị sở.

Tại Tiểu Bạch Long cùng Tôn Ngộ Không nói chuyện với nhau thời điểm, trực tiếp trong phòng khán giả, lại đều nhìn một cái không sót gì, bởi vì có nguyên tác quan hệ, bọn hần đại khái đoán ra sau đó phải phát sinh thứ gì, đang nhìn hướng đang ngủ say Đường Tăng lúc, không khỏi có chút lo lắng.

【 Đường trưởng lão ta với người giằng nhà người hùng hài tử muốn làm sự tình! Nếu không rời giường người liền muốn chín! 】

【 cay gà dẫn chương trình mau dậy giường đi tiểu! Người nhưng không có cách hóa che dậy dưng a! 】

【 than nướng Đường Tăng MP, cái này hai góc ghê tởm thùng com không phải muốn ăn đầu bếp đi! 】

'Ngoan Chủ Tiểu Vương đưa tặng cho Đường Tăng năm cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Dẫn chương trình người người được tiền mặt hơi thờ không có ta hỏi người người được không có! Chớ ngủ, đừng dậy nào a!"

'Tình Tình Dạ Từ đưa tặng cho Đường Tăng năm cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Dẫn chương trình nơi này là khen thưởng, đừng giả bộ ngủ, mau dậy gây sự tình!"

Tại khán giả nóng lòng không thôi lúc, Đường Tăng như trước đang ngủ say.

Mà cùng lúc đó, Kim Trì trưởng lão đã làm ra quyết đoán, ra lệnh.

Toàn bộ Quan Âm Thiên Viện bảy tám chục cái phòng đầu, lớn nhỏ hơn hai trăm chúng tăng nhân, tại Nghiễm Trí Hòa Thượng dưới sự sai sử, nhanh chóng hành động, từ thiên viện các nơi chuyển đến củi lửa, rón rén đem Đường Tăng ở tại thiên đường, trước trước sau sau tứ phía quay chung quanh cái chặt như nêm cối.

Làm thiên đường bị xong bao vây hết về sau, thiên viện chúng tăng bốn phía chung quanh quần một vòng.

Không bao lâu, đã lần thứ hai hóa thành râu quai nón đại hán Kim Trì trưởng lão, ôm ấp một cái cự thùng tách ra chúng tăng đi tới, trong ngực hần cự trong thùng thú dầu cuộn cuộn, ẩn hiện kỳ quang, xem xét liền biết không tầm thường.

Thùng này thú dầu chính là Kim Trì trưởng lão trân tàng, tất cả đều là từ tiên trần kỳ thú trên người luyện ra, có một ít thậm chí xuất từ bị Hắc Hùng Tinh giết chết yêu quái, một khi diễm nhóm lửa đừng nói phạm thủy, cho dù Luyện Khí sĩ Thủy hành pháp thuật cũng khó có thể dập tắt.

Kim Trì trưởng lão nhanh chân đi đến bên ngoài thiện phòng về sau, đem thùng gỗ nhẹ nhàng thả xuống, ngắt đầu hai mắt nhắm lại chấp tay hành lễ, trong miệng nói lầm bầm đứng lên, giống như niệm kinh.

Một lát sau, hần kết thúc tụng niệm, lại tiếp tục đem thùng gỗ ôm lấy, một chút xiu đem thú dầu tưới vào củi lửa bên trên, sau đó rải phảng tay phải, thôi động pháp lực, chỉ nghe thấy một đạo nhỏ nhẹ 'Bành' âm thanh, một đóa kiêu diễm hỏa diễm từ lòng bàn tay hần bay lên.

...

Đang lúc Kim Trì trưởng lão muốn phóng hỏa đốt thiền phòng mưu đồ làm loạn thời điểm, lại nói bạch y tú sĩ kia cùng Lăng Hư Tử hai yêu, từ Quan Âm Thiền Viện sau khi đi ra, cũng không giá sương mù cũng không ngư phong, tựa như du sơn ngoạn thủy thế gia công tử đồng dạng, chậm rãi hướng đi cái kia Hắc Phong sơn.

Hắc Phong sơn chợt nghe lên, hần là rừng thiêng nước độc chi địa, nhưng trên thực tế lại là tòa có thể xưng Tiên gia phúc địa hảo núi.

Trong núi vạn hạc tranh lưu, thiên nhai cảnh tú, chim gáy người không gặp, hoa rơi cây còn thơm.

Khe bên cạnh có tiên hạc uống nước, trong vách núi có dã vượn sủa inh ỏi.

Hai yêu lần theo ký ức, đi qua trùng điệp bằng cương vị, trèo lên lên vách đá tiểu chương, sau lại xuôi theo một đầu 'Chỉ' hình chữ trong núi đường dành cho người đi bộ tiến lên, rốt cục đến nơi Hắc Phong sơn đỉnh sườn đồi chỗ.

Lúc này dưới ánh trăng trên vách đá, đang có một tên dáng người tinh tế, trên đầu trăm hoa mặt đen thư sinh, ở trên tiếp nhật tinh Nguyệt Hoa, tu hành Luyện Khí.

Cái này mặt đen thư sinh nghe thấy tiếng bước chân, đột nhiên mở to mắt, một đạo tinh quang từ trong đó bắn ra mà ra.

Hần khi nhìn đến Bạch Y Tú Sĩ cùng Lăng Hư Tử hai yêu thời điểm, lập tức chống đỡ thân mà lên, cười ha ha nghênh đón tiếp lấy: "Nhị đệ, tam đệ, trăm năm không thấy, thực sự là nhớ chết vì huynh!"

Bạch Y Tú Sĩ bận bịu đi lên trước, thở dài: "Từ biệt trăm năm, nhị đệ làm sao không tưởng niệm đại ca "

Một bên Lăng Hư Tử theo sát phía sau, hiển bảo tự nói: "Lần này ta cùng với nhị ca, vốn nên sớm đi liên gặp đến đại ca, nhưng vì đại ca hạ lễ, ta hai người nhưng ở Quan Âm Thiền Viện dừng lại một lát."

Mặt đen thư sinh nghe vậy, cảm thấy kinh hi: "A hạ lễ hai vị huynh đệ lại là có lòng!"

Bạch Y Tú Sĩ nhẹ lay động quạt lông, cười nói: "Ta cùng với Tam đệ hạ lễ, chính là một cái từ Đường triều mà đến hòa thượng, trước mắt chính dàn xếp tại cái kia Quan Âm Thiền Viện, lại là muốn ngài tự đi lấy."

Mặt đen thư sinh nghe, hai mắt tỏa sáng, nói: "Đường triều tới hòa thượng tài học so với Kim Trì như thế nào "

Bạch Y Tú Sĩ cười nhẹ một tiếng: "Kim Trì Mông đại ca ban cho phép luyện khí trước, bất quá nhất sơn dã mễ phụ, mà cái này Đường Tăng đã có Chân Long bảo vệ, khí vận cực thịnh, làm sao có thể so "

"Chân Long ấy! Nhưng lại là ăn chi không được!"

Hắc Hùng Tinh trùng điệp thở dài, có chút tiếc hận.

Ba yêu chính giữa lúc trò chuyện, đột nhiên hai mươi dặm bên ngoài sắc trời trong suốt, phảng phất Thiên Minh, nhưng ba yêu nhìn kỹ về sau, lại thấy là cái kia Quan Âm Thiền Viện ánh lửa ngút trời.

Hắc Hùng Tinh xem xét, vội vàng nói: "Cái này hỏa thế không được a, vi huynh đi trước đem cái kia lễ vật thu hồi lại tự, chớ có cháy hỏng."

Nói xong, cũng không đợi Bạch Y Tú Sĩ cùng Lăng Hư Tử đáp lời, quanh người tuôn ra một đoàn Hắc Phong, đem hần bao vây lại về sau, thủy triều tựa như tuôn hướng Quan Âm Thiền Viện.

...

Quan Âm Thiền Viện bên trong.

Kim Trì trưởng lão niệm xong trải qua về sau, lòng bàn tay dâng lên một đoàn liệt diễm, phát ra 'Chi chi' tiếng vang, hỏa diễm phiêu động, chiếu rọi ra Kim Trì trưởng lão nửa sáng nửa tối mặt, hần giống như đang gãy dựa, giống như đang do dự, nhưng mấy hơi về sau, hần chung quy là đem lòng bàn tay hỏa diễm quăng ra ngoài.

Hoả tinh đánh vào củi thú dầu về sau, lửa lớn rừng rực lập tức tựa như điên vậy, đem trọn tòa thiền phòng thôn phệ mà ra, từng đầu ngọn lửa như dã thú nanh vuốt, chính không chút kiêng kỵ khuếch tán tứ phương, khói đặc cuộn cuộn phóng lên tận trời, đem đen kịt bầu trời đêm chiếu địa trong suốt.

Nóng bỏng nhiệt độ cao bóp méo không khí, hỏa diễm gào thét tăng cao thiêu đốt tiếng nổ mạnh, không ngừng trầm thấp nổ vang.

Bất quá ngắn ngủi mấy hơi thời gian, thiền phòng liền hóa thành biển lửa.

Biển lửa bao phủ trong thiên phòng, vừa rồi bàn tại lô hỏa bên trong Tiểu Bạch Long Ngao Ô, chợt phát ra một tiếng hưng phấn than nhẹ, thân rồng bay lên mà lên bơi vào trong biển lửa, cái kia ngập trời đại hỏa giống như tầm thường không khí một dạng, không thể đối với năng tạo thành chút nào tổn thương, ngược lại là nằng mớ ra long hôn, phun ra một chùm ngọn lửa màu xanh lam nhạt đến, vốn chỉ là bao phủ thiên phòng đại hỏa lập tức đón gió căng phồng lên, chỉ là trong khoảnh khắc liền sóng cả mãnh liệt tựa như đánh ra hướng cả tòa thiên viện.

Từng tòa thiên phòng thiêu đốt mà lên.

Ngay tại phụ cận các tầng nhân gặp thể lửa tăng vọt, liền tiếp lui về phía sau, nhưng vẫn có một ít tầng nhân bị ngọn lửa thôn phệ, toàn thân dấy lên đại hỏa phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Hỏa diễm trầm thấp bạo tạc, kêu thê lương thảm thiết xé rách bầu trời đêm, Đường Tăng cho dù lại mệt mỏi, cũng nên làm tỉnh, hẳn mới vừa tỉnh, liền trông thấy thiên phòng đã bị ngập trời liệt diễm bao phủ, biển lửa bên ngoài thì là tầng nhân kêu thảm cùng tiếng gọi ầm ĩ.

"Lửa cháy á! Lửa cháy á!"

"Nhanh lấy nước tới cứu hỏa!"

Trông thấy biển lửa, nghe thấy tiếng cầu cứu, Đường Tăng nhẹ nhàng thở dài: "Ai. . . Quả nhiên đã xảy ra chuyện."

Mới vừa thán xong, hẳn liền ngừng đầu trừng mắt về phía Tôn Ngộ Không, lại quay đầu đập hướng ở trong biển lửa ngao du Tiểu Bạch Long Ngao Ô, trách mắng: "Đừng làm rộn, mau đi cứu người, đem không chết đều cho ta kêu lên cứu hỏa!"

Tôn Ngộ Không nghe vậy, chậm rì rì đứng dậy.

Tiểu Bạch Long Ngao Ô là lập tức hành động, từ trong biển lửa du động ra ngoài.

Khán giả gặp tình hình này, toàn bộ đều cảm thấy sốt ruột.

【 có thể, cái này rất bình tĩnh, dẫn chương trình tâm lý tổ chất thật tốt! Bất quá người mẹ nó cứu cái rắm người a, trước nghĩ biện pháp đi ra ngoài hãy nói a, cẩn thận thiêu chết người một cái da heo quái! 】

【 cay gà dẫn chương trình người không muốn sống nữa, sợ là Thánh Mẫu bệnh lại phạm vào, một đám cận bã thiêu chết được rồi! 】

【 oa, người tốt, hảo một đời người bình an, đại lão nhân từ, bất kể hiềm khích lúc trước, nhưng người trước nghĩ cách ra ngoài có được hay không 】

【 tức giận a, đợi không có việc gì làm cái gì Thánh Mẫu bệnh a, tay người lưỡi đao cường đạo lúc quyết đoán đâu! 】

Việc quan hệ hơn trăm người tính mệnh, Đường Tăng không có thời gian cùng người xem tranh chấp, mà là thúc giục Tôn Ngộ Không đi cứu hỏa cứu người.

Thật vất vả đem Tôn Ngộ Không khuyên sau khi rời khỏi đây, ngập trời trong biển lửa hơi nóng cuộn cuộn bên trong, đột nhiên bay lượn mà đến một đoàn Hắc Phong.

Đường Tăng trông thấy đoàn kia Hắc Phong lúc, gió rất xa, nhưng tiếng đã tới.

"Hỏa thượng này, đầu trục như thế sáng lên! Nhất định là trong đầu có cái gì tốt bảo bối, đợi dạy ta ăn hán, thi từ nhất định nâng cao một bước!"

Tại Hắc Phong bên trong phóng khoáng tiếng cười vang vọng lúc, chính bởi ra biển lửa Tiểu Bạch Long Ngao Ô, cùng mới đi ra khỏi thiên phòng phé tích không xa Tôn Ngộ Không bỗng nhiên quay đầu, lúc này liền muốn quay người cứu người.

Có thể Đường Tăng gặp Hắc Phong đánh tới, thần sắc lại dị thường kiên quyết, quát lớn: "Hai người các ngươi cho bản tăng lưu lại cứu người!"

Đường Tăng thoại âm rơi xuống về sau, liền bị cuốn vào Hắc Phong bên trong, chính trở về du động Tiểu Bạch Long long thân trì trệ, chợt lại quay đầu trở về cứu hỏa cứu người.

Mà Tôn Ngộ Không lại là thần sắc băng lãnh, trong tay tích trượng thần trượng cơ hồ muốn bị hán bóp gãy, ánh mắt gắt gao tiếp cận Hắc Phong, trong tay Cửu Hoàn Tích Trượng thì là thể như thiên quân đập tại mặt đất, đại địa chấn động, thiên phòng như muốn sụp đổ, gấp lại tích trượng bên trên kim khí tuôn ra, Tôn Ngộ Không trùng điệp gậy lên trên, liền đem nguyên một tòa thiên phòng tung bay mà lên.

Hắn nhanh chân đi vào trong lửa phé tích, đem từng người từng người ngồi xôm ở góc tường run lấy bấy tầng nhân cầm lên đến, hướng trên đất trống ném một cái.

Biểu lộ lạnh đến muốn ngưng tụ thành băng.

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Chương 53: Bức hoạ khu cảnh sát nhân dân biết hay không

Lửa nóng hùng hực không chút kiêng kỵ phun ra nuốt vào ngọn lửa, mang theo khói đặc cùng nóng rực, cùng vậy để cho người hít thở không thông ngột ngạt tiếng nổ mạnh.

Biển lửa càng dồi dào, phảng phất trong màn đêm một mảnh hồng vân.

Tiếng khóc, tiếng la, tiếng cầu cứu, tại trong hỏa hoạn liên tiếp vang lên.

Biển lửa ngập trời bên trong, mọi người sợ hãi và khẩn trương bị vô hạn phóng đại, để bọn hán liễu linh muốn sống.

"Àm! —— "

Tôn Ngộ Không thần sắc băng lãnh, tay phải không ngừng vung Cửu Hoàn Tích Trượng đánh tới hướng đại địa, dồi dào cự lực rung động thiên phòng lương trụ, để thiêu đốt thiên phòng lung lay sắp đổ, tiếp theo hấn lại hung mãnh thương thiêu tích trượng, kim khí quét sạch lăng lệ kinh phong, đem trọn tòa thiêu đốt thiên phòng âm vang tung bay, thanh ra một mảnh không lửa đất trống tối.

Giữa không trung, đã hóa thành chân thân Tiểu Bạch Long Ngao Ô, chính nhanh chóng hướng hạ du động, miệng rồng đại trương ở giữa, bộc phát ra một trận mãnh liệt hấp lực, sinh sinh đem phía dưới thiên trong sân biển lửa, vận thành một đạo hỏa diễm dòng sông.

Sông lửa tại sức hút dẫn dắt dưới, từ dưới lên trên đảo lưu nhập Ngao Ô trong miệng, bị nàng nuốt vào trong bụng luyện hóa tiêu tán.

Tôn Ngộ Không cùng Ngao Ô dập lửa cứu tốc độ của con người nhanh, có thể bởi vì Kim Tri trưởng lão đặc chế thú dầu hung mãnh, gió mượn lửa thể Hỏa tá Phong thể, đúng là dùng hỏa diễm sinh sôi không ngừng, trong thời gian ngắn căn bản là không có cách hoàn toàn diệt hết.

Tiểu Bạch Long Ngao Ô cực là tín nhiệm Đường Tăng, trong lòng ngược lại không lo lắng như vậy, chỉ án chiếu mệnh lệnh của hấn cứu người trước.

Nhưng Tôn Ngộ Không cùng Ngao Ô khác biệt, lúc này hấn vừa vội vừa tức, thể nhưng chỉ lạnh nhạt khuôn mặt, thật nhanh bạo lực hủy nhà cứu người, về phần tại trong lúc này các tăng nhân sẽ hay không thụ thương, hấn căn bản không quản không để ý, dù sao miễn là còn sống là được.

Mà ở Tôn Ngộ Không cùng Tiểu Bạch Long Ngao Ô riêng phần mình dập lửa cứu người lúc, phía dưới thiên viện trong biển lửa, còn có một bóng người tại xuyên tới xuyên lui, chính là cường đề tu vi hóa thành râu quai nón đại hán Kim Tri trưởng lão.

Lúc này Kim Tri trưởng lão toàn thân trên dưới, đều là đen nhánh lộ thịt đốt ngán, tầng bào rách mướp, hoá tính điểm điểm, hấn đã trải qua cháy rụi lòng mảy dưới, trong hốc mắt cơ hồ đang chảy máu.

Chỉ thấy hấn không ngừng chạy vội nhập một tòa lại một tòa thiên phòng, đem trong biển lửa lớn nhỏ tăng nhân ôm ra, hấn mỗi xâm nhập một lần biển lửa, dung mạo liền già nua một phần, sinh cơ liền biến mất một phần, nhưng hấn vẫn không thèm quan tâm tựa như, không ngừng xâm nhập biển lửa thiên phòng, cả người đều muốn bị đốt thành than đen, vẫn như cũ ngơ ngác vô phản cố.

Như thế, tại một long một hầu một tăng dưới sự cố gắng, đại hỏa dần dần có tắt dấu hiệu.

Nửa ngày về sau, tuyệt đại đa số tăng nhân, cũng đều được cứu ra biển lửa.

Lúc này Kim Tri trưởng lão thân thể đã trải qua triệt để suy bại, mặt mũi của hấn so Đường Tăng lúc đầu gặp lúc càng già nua, hô hấp nhịp tim đem đoạn chưa ngừng, sinh cơ gần như tiêu tán.

Hấn còng lưng thân thể đứng tại chỗ, bị huyết thủy mơ hồ con mắt ngắm nhìn bốn phía tro tàn phế tích, lại nhìn một chút trong sân rộng tụ tập lại, sống sót sau tai nạn tăng nhân tự chúng, cùng những cái kia nuôi dưỡng chim quý thú lạ, sau đó lại ngẩng đầu nhìn về phía giữa không trung chính bay lượn du động Tiểu Bạch Long Ngao Ô.

Cuối cùng chán nản một mỗi địa gục đầu xuống.

"Trong số mệnh không lúc nào, giấc mộng hảo huyền, chớ cường cầu a. . . Thôi, a. . ., các ngươi vô sự thuận tiện. . ."

"Ai. . ."

Kim Trì trường lão than ra khẩu khí này về sau, sinh cơ bắt đầu nhanh chóng trôi qua, có thể nhưng vào lúc này, phía sau hần phía bên phải cách đó không xa một gian thiêu đốt trong thiên phòng, đột nhiên truyền ra một đạo hư nhược tiếng cầu cứu đến: "Phương. . . Phương trượng. . . Cứu ta. . . Mau cứu ta. . ."

Kim Trì trường lão nghe thấy thanh âm về sau, bỗng nhiên quay đầu: "Nghiêm Trì!"

Tại hần nghe thấy Nghiêm Trì Hòa Thượng tiếng cầu cứu một khắc này, lập tức không chút do dự điều ra bên trong thân thể cuối cùng một sợi pháp lực, còng xuống lưng eo thoáng thẳng tắp mà lên, chèo chống hần bước nhanh chạy về phía toà kia thiêu đốt thiên phòng, chạy ở giữa bộ pháp nghiêng lệch, cơ hồ tùy thời muốn mới ngã xuống đất.

Kim Trì trường lão cẩn thận phân biệt nghe nguồn thanh âm về sau, xác định Nghiêm Trì Hòa Thượng bị đặt ở mấy cây dưới xà ngang, vội vuron ra cơ hồ bị nướng cháy đen kịt ngón tay, thật nhanh đảo động lực tìm lên đốt mộc.

Mấy hơi về sau, mặt mũi tràn đầy khói bụi Nghiêm Trì Hòa Thượng bị Kim Trì trường lão đào ra, từ đứt gãy thiêu đốt xà ngang bên trong kéo đi ra, hần dùng tận khí lực cuối cùng, đem Nghiêm Trì Hòa Thượng ôm lấy.

Đang lúc hần muốn quay người đi ra thiên phòng lúc, mấy đạo thanh âm lo lắng bỗng nhiên vang lên: "Phương trượng cẩn thận!"

Lời còn chưa dứt.

"Àm! —— "

Thiêu đốt thiên phòng đứt gãy xà ngang triệt để ngã xuống, Kim Trì trường lão nghe được thanh âm về sau, vội vàng hít sâu một hơi, đem lực khí toàn thân vận làm một cỗ, hung hăng đem Nghiêm Trì Hòa Thượng quăng ra ngoài.

Nghiêm Trì Hòa Thượng vừa mới bay ra, cả toà thiên phòng liền ầm vang sụp đổ, đem Kim Trì trường lão vùi lấp trong đó.

"Phương trượng!"

Trên quảng trường các tầng nhân, tất cả đều kêu khóc lên tiếng.

. . .

Sắc trời hơi sáng.

Ngập trời đại hỏa rốt cục dập tắt.

Thiên viện trong phế tích, như cũ có hoả tinh bắn tung toé, cuộn cuộn khói đặc bốc lên.

Ho khan thú hống cùng tiếng hét thảm, bên tai không dứt.

Quan Âm Thiên Viện tăng chúng nhóm nhìn thấy cả vườn bừa bộn, có gào khóc, có là thấp giọng khóc nức nở.

Mà cái cuối cùng bị Kim Trì trường lão cứu ra Nghiêm Trì Hòa Thượng, lúc này đang đứng tại chùa chiền trong phế tích, vẻ mặt hốt hoảng.

Chính là lúc này, trên bầu trời chợt vang lên một tiếng đinh tai nhức óc long ngâm.

Tật phong như đao kiếm chạy như bay mà xuống, Nghiêm Trì Hòa Thượng ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Tiểu Bạch Long chính hướng hần nhanh chóng đáp xuống, hần nhất thời bị dọa đến sợ vỡ mật nát, như muốn hồn phi phách tán, trực tiếp quỳ rạp xuống đất, liên tục bịch bịch hướng phía Ngao Ô dập đầu, thành hoàng thành khùng kêu khóc lên tiếng.

"Tôi nay chi hòa, quả thật phương trượng là đến Thần Long chỗ dùng kẻ sách, chúng ta cũng là bị lão viện chủ nhất thời che đậy, bây giờ phương trượng đã viên tịch, cũng coi là chuộc hần chỗ phạm chi sai, còn mời Thần Long cùng nghĩa sĩ chớ trách! Chớ trách!"

"Khá lắm con lừa trọc, vừa ăn cướp vừa la làng! Bản công chúa hôm nay liền lật tung người cái này phá viện từ!"

Bản liền vừa tức vừa buồn bực Tiểu Bạch Long Ngao Ô nghe thấy Nghiêm Trì Hòa Thượng giáo biện, càng sinh khí, có thể chính là lúc này, hần đuôi rùng lại hơi đau xót, nhanh chóng hạ lạc thân rồng cũng bỗng nhiên trì trệ, nằng oán hận địa chuyển động long thủ nhìn tới, lại gặp Tôn Ngộ Không chính nín lại đuôi rùng.

"Ít sinh sự đoan, chính sự quan trọng."

Nghe thấy Tôn Ngộ Không lời nói, Ngao Ô càng tức giận hơn, "Sớm biết như vậy, không bằng thiêu chết bọn hần được rồi!"

Tôn Ngộ Không lạnh lùng mắt nhìn Nghiêm Trì Hòa Thượng, vừa nhìn về phía Ngao Ô, nói: "Chớ có chậm trễ thời gian nữa!"

"Loại kia bản công chúa trở về, nhất định phải lại tìm bọn hần tính sổ sách!"

Ngao Ô hung ác trợn mắt nhìn mắt Nghiễm Trí, trừng hấn run chân quần ẩm ướt.

Nói xong, quay đầu hướng Hắc Phong Động phương hướng bay lên mà đến.

Tôn Ngộ Không là tại mặt đất phi nước đại nhảy vọt.

...

Hắc Hùng Tinh Hắc Phong phảng phất một tấm lụa mỏng, đem Đường Tăng ánh mắt che chắn, trừ cái đó ra, hấn không còn gì khác bất kỳ cảm giác gì, chỉ là cúi đầu nhìn thời điểm, mới phát hiện mình hai chân cách mặt đất có cao ba thước.

Lúc này ở bên tay phải của hấn, mặt đen thư sinh bộ dáng Hắc Hùng Tinh, chính chuyên chú cười gió mà đi.

Tại hấn nhìn về phía Hắc Hùng Tinh lúc, trực tiếp trong phòng mười vạn người xem, từ cũng đi theo hấn ánh mắt, nhìn về phía Hắc Hùng Tinh, hồi tưởng lại vừa rồi Hắc Hùng Tinh kêu gọi đầu hàng, không khỏi lòng nóng như lửa đốt.

【 Đại Thánh Ngao Ô, cứu hòa thượng! Không đứng. . . Cứu đầu trọc! Giống như cũng không đứng. . . Nhanh mau cứu nhà người đầu bếp a! 】

【 Hắc Hùng! Sơn chủ! Yêu quái! Đại Vương! Dừng một cái, tên đầu trọc này không thể ăn! Người sẽ chết! 】

【 Đại Vương mau mau đem trong tay người đầu trọc thả xuống, tên đầu trọc này là đầu bếp không phải thi nhân a, hấn sẽ không làm thơ liền sẽ làm đồ ăn! Hơn nữa bản thân liền là cái phiền toái cực lớn! Đó là cái hồ, bắt hấn người liền phải bị đánh, làm không cẩn thận vẫn phải chặt tay! 】

【 Sơn chủ ta nghiêm túc nói cho người, người không ăn dẫn chương trình có thể sống thêm năm trăm năm, nếu là ăn dẫn chương trình tuyệt đối sống không quá hai giây! 】

Khán giả lo lắng, để Đường Tăng trong lòng hơi ấm, hấn rất muốn nói cho khán giả không cần lo lắng, trong lòng của hấn đã có diệu kế, có thể Hắc Hùng Tinh chính tại bên người, hấn không dám nói lung tung.

Hấn dứt khoát nhân cơ hội này, quan sát tỉ mỉ Hắc Hùng Tinh.

Nhìn thấy Hắc Hùng Tinh khuôn mặt mặc dù đen, nhưng cũng là phở ăn mặc kiểu thư sinh, trong lòng bất an lần thứ hai tiêu tán không ít.

Hấn nếu có thể đọc sách biết lý, Đường Tăng liền có biện pháp thuyết phục hấn.

Đối với này Đường Tăng rất có lòng tin, cần biết Hắc Hùng Tinh mặc dù luôn miệng nói muốn đem hấn ăn hết, nhưng vô luận là Lăng Hư Tử cùng Bạch Y Tú Sĩ hai yêu hành vi, lại hoặc là hấn cùng với Kim Trì trưởng lão hơn hai trăm năm giao tình, đều chứng minh Hắc Hùng Tinh không phải một đầu ngốc hàng Hùng Yêu.

Có thể giảng đạo lý, liền có thể kéo dài thời gian, đến lúc đó Ngao Ô cùng Tôn Ngộ Không, định sẽ đến cứu hấn.

Lời tuy như thế, nhưng hấn để Ngao Ô Tôn Ngộ Không trước đập lửa cứ chỉ cứu người, cũng chân thực đem hấn đưa vào hiểm địa.

Nhưng hấn làm ra quyết định này, nguyên nhân cực kỳ phức tạp.

Đầu tiên, thiện lương là vì thứ nhất.

Đường Tăng dù sao cũng là từ xã hội pháp trị xuyên việt mà đến người hiện đại, để trợ mắt nhìn lấy hơn một trăm cái tính mạng sống sờ sờ bị thiêu chết, hấn làm không được.

Nếu như những người này tất cả đều là ác nhân cái kia còn chưa tính, nhưng nơi này mặt cũng có thật nhiều không có tham dự tiến phóng lửa vô tội tăng nhân, còn có năm sáu tuổi mười mấy tuổi, cái gì cũng không biết, cái gì cũng không hiểu tiểu hòa thượng, cái này khiến hấn làm sao có thể nhẫn tâm

Người bình thường ai có thể nhẫn tâm đâu

Bất quá, thiện lương về thiện lương, nếu như thiện lương sẽ để Đường Tăng mất đi tính mệnh, hấn vẫn sẽ do dự.

Cuối cùng thúc đẩy hấn làm ra cái này quyết định nguyên nhân, chung quy là bởi vì hấn bản thân, nhìn hấn lo Thiên Đình, cũng lo lắng Như Lai Phật Tổ.

Tại Tây Du nguyên tác bên trong, Đường Tăng xem như Phật giáo đông độ là tối trọng yếu quân cờ, bên người có bốn giá trị Công tào, ngũ phương Yết Đế, Lục Đinh Lục Giáp tùy hành thủ hộ, ai biết hiện tại hấn bên cạnh, có thần tiên hay không giám thị.

Làm một cái Đường triều hòa thượng, hấn bình thường bình thường làm đồ ăn ăn chút yêu quái, cái kia đều không tính là gì, bởi vì tại Tây Du thế giới bên trong, giết yêu ăn yêu đó là chính trị chính xác, nguyên tác bên trong Quan Âm Bồ Tát đều mặc kệ.

Có thể trợ mắt bỏ mặc hơn một trăm cái tính mạng chết đi đó là một cái hòa thượng thật có thể làm ra sự tình tự nhiên không có khả năng! Hấn là Đường Tăng, nhưng cũng là 'Đường Tăng' ! Nhất cử nhất động của hấn, không thể làm loạn.

Đối với mình hành vi cử động, Đường Tăng có hợp tình lý do, nhưng rất nhiều người xem lại là không hiểu, hơn nữa mắt thấy hấn rơi vào hiểm cảnh, vẫn là phun phàn không thôi.

【Thánh Mẫu biểu thật đúng là phát triển trở thành Thánh Mẫu ung thư, trước khi chết vẫn phải cứu cá nhân, ta xem lần này ngươi có thể hay không sống .

【ta nói ngươi mẹ nó thật đúng là một nhân tài, cái này đột nhân nghĩa bán tốt, Lưu Bị cũng không bằng ngươi, ta phục rồi, chán ghét ép một cái, gấp lại, mắt không thấy tâm không phiền!】

【những cái này hòa thượng nên gọi Đại Thánh một gây một người, hoặc là trực tiếp thiêu chết được rồi!】

【biết cũng bị người giết còn làm như thế, đã nói xong chỉ giết không độ đầu dẫn chương trình】

Đường Tăng lúc đầu chính đang nghĩ ngợi nhập Hắc Phong Động sau đối sách, lại gặp mặt trái ngôn luận càng nhiều lên, thực sự có chút khó mà chịu đựng, cũng không lại có ký một bên Hắc Hùng Tinh, mặt hướng màn ảnh, xùy cười ra tiếng: "Các ngươi nghĩ như vậy chế tạo đại đồ sát, các ngươi bức họa khu cảnh sát nhân dân biết không "

Cười nhạo về sau, Đường Tăng càng nhìn thẳng màn ảnh, lạnh lùng đặt câu hỏi: "Cho nên tại các ngươi trong mắt, xuyên việt đến thế giới khác, mạng người cũng không phải là mệnh, liền có thể tùy tiện giết, có đúng không "

"Nếu như không cần phụ pháp luật trách nhiệm, giết kẻ không quen biết, các ngươi cũng một chút gánh nặng trong lòng cũng không có, có đúng không "

"Đừng chỉ hội thảo lấy bàn phím mà BB, có bản lĩnh đứng lên trả lời ta!"

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Hắc Phong ký ức Đại Thánh năm đó sự tình

Ngày dần dần trong suốt, xanh nhạt sắc trời dưới, dãy núi mông lung, vân hải cuộn cuộn.

Cách đó không xa khí thế bằng bạc Hắc Phong sơn đỉnh, từ trong biển mây lộ ra một góc, phảng phất trong biển đảo hoang.

Hắc Hùng Tinh không chế Hắc Phong, quét sạch ở Đường Tăng, từ Quan Âm Thiền Viện chạy đến Hắc Phong sơn chân về sau, lại xuôi theo đường núi quanh co, hướng đỉnh núi bước đi.

Hắc Phong bên trong, Đường Tăng đối mặt màn ảnh một trận lãnh ngữ về sau, vẫn như cũ có người giờ chân không ngừng, hấn hơi trầm mặc về sau, quyết định không lại nói gì nhiều, bởi vì hấn rõ ràng, hấn vĩnh viễn cũng gọi không dậy một cái vờ ngủ người.

Đường Tăng bỗng nhiên lên tiếng lại quý dị trầm mặc, lại sự tình để một bên Hắc Hùng Tinh cảm thấy kinh ngạc.

"Hòa thượng này làm sao đang nói mê sáng, chẳng lẽ sợ choáng váng đợi trở lại trong phủ, nhất định phải trước trấn an một phen, vừa rồi hảo đem trong đầu hấn bảo bối ăn hết."

Hắc Hùng Tinh ngự phong tốc độ cực nhanh, bên trên ngàn trượng núi cao, nhiều nhất thời gian uống cạn chung trà liền đã trèo lên đỉnh.

Đội Hắc Phong tán đi, Đường Tăng cước đạp thực địa, cảnh tượng trước mắt lập tức dựng vào mí mắt, chính là một tòa xây ở đỉnh núi lớn bãi bên trên cỏ trạch, trong nhà cổ có vài chục tòa nhà lớn nhỏ không đều màu mực phòng ốc, nội ngoại tất cả đều đủ loại đại thụ che trời, ráng mây cuộn cuộn, tựa như Tiên cảnh.

Tại hấn tay trái bên cạnh chính là một chỗ sườn đồi, từ sườn đồi chỗ ra bên ngoài trông về phía xa, đều là chút khí thôn sơn hà bao la hùng vĩ cảnh tượng.

Tán đi Hắc Phong Hắc Hùng Tinh, gặp Đường Tăng tứ phương thường thức, không khỏi cười một tiếng, nói: "Thượng sư coi là, tại hạ cái này phủ trách so với Trường An như thế nào a "

Đường Tăng cũng không do dự, thành thật nói: "Phòng ngự hai thừa phủ đệ, cũng không như đã, nhưng so với Đại Tướng Quốc Tự vẫn là hơi thiếu nội

tình."

Hắc Hùng Tinh nghe vậy, nhưng cũng không giận, chỉ nói: "Không sao, đợi Đường Tăng lại đến thợ thủ công, gọi bọn họ tới sửa chữa lại chính là."

Nói xong, tay trái khẽ đẩy Đường Tăng, hướng đi trạch viện đại môn.

Ngẩng đầu đối diện trước gặp một trương xích kim sắc lớn đẹp, biển trên viết lớn chừng cái đầu ba chữ lớn.

"Hắc Phong phủ."

Đi tới cửa phủ về sau, cao cửa gỗ lớn không gây Phong Nhi động, hướng vào phía trong chậm rãi khép mở, một trận nồng nặc Mặc Hương lập tức xông vào mũi.

Bước vào Hắc Phong trong phủ, dưới chân một đầu bàn đá xanh đường, kéo dài hướng trong phủ chỗ sâu.

Tại bàn đá xanh trên đường đi không lâu, xuyên qua một cái cổng vòm đá, một tòa thật to mực ao xuất hiện ở trong tầm mắt, mực ao bốn phía là đình đài lầu tạ, ở trong bày đầy giả sơn giả thạch, hoa mộc bồn cây cảnh.

Vừa mới từ cổng vòm đi vào trong viện, liền gặp Bạch Y Tú Sĩ cùng Lăng Hư Tử hai yêu từ trong ao trong sánh đi tới.

Hắc Hùng Tinh nhìn thấy hai yêu, lập tức bước đi lên tiến đến, quay đầu quan sát Đường Tăng đầu trục, khen: "Nhị đệ tam đệ, hai người các ngươi cùng ta hạ lễ, quả thật là cái tốt, tên trục đầu này bên trong nhất định có bảo bối."

Bạch Y Tú Sĩ nghe nói, lại là lắc đầu.

"Không phải vậy, đại ca ngươi lại là hiểu lầm, cái này Đường Tăng sợ chắc là sẽ không làm thơ, nhưng hắn làm đồ ăn cũng rất tốt ăn."

Bản chính đặc ý quen hình Hắc Hùng Tinh nghe xong, trên mặt lập tức hiện ra thần sắc thất vọng, nhịn không được thán lên khi đến: "Đáng tiếc cái kia thấu lượng đầu trục, ai. . . Được rồi, đã không làm thơ, vậy liền chung đến ăn a."

Ba yêu ở trước mặt ở giữa đối thoại, vang vọng tại Đường Tăng bên tai, cũng bị khán giả nghe thấy, để cái trước trong lòng lo lắng, cái sau kinh hãi không thôi.

【 các ngươi a, mà các ngươi lại là Đường Tăng khẩu hạ chỉ riêng hai không có bị ăn sạch yêu quái! Các ngươi chính là như thế đối đãi ân nhân a! 】

【 còn nghĩ đến đám các ngươi hai là hảo yêu quái mới không ăn các ngươi, quá dễ cho chúng ta thất vọng rồi, các ngươi xong! Đợi chút nữa liền đem các ngươi nướng đến ăn! 】

【 ta hiện tại quan tâm hơn chính là, đầu bếp làm sao từ thi nhân miệng hạ đao mệnh cái này nghiêm túc đầu dê! 】

【 dẫn chương trình đừng nấu cơm, nhanh làm thơ, hiện tại làm thơ so nấu cơm có tác dụng, không phải ngươi liền bị u đầu sút trán! 】

Thân là người ngoài cuộc khán giả đều nóng lòng không thôi, Đường Tăng từ cang lòng như lửa đốt, ánh mắt của hắn tại ba yêu ở giữa vừa đi vừa về lưu chuyển, trong lòng đang bay nhanh lưu chuyển.

Mắt thấy Hắc Hùng Tinh muốn có động tác, hắn đột nhiên mở miệng nói: "Hai vị tiên trưởng nhưng cũng hiểu lầm, bản tăng mặc dù sở trường về án kiện đại sự tình, nhưng đã lớn ở Trường An, từ cũng sẽ chút thi từ."

Hắc Hùng Tinh bản chính thất lạc, nghe thấy Đường Tăng lời nói, lập tức cười ha ha: "Ta thì biết rõ, trong đầu của ngươi có bảo bối, ngươi đã sẽ làm thơ, vậy liền cho ngươi năm hơi thời gian, làm một bài thơ cùng ta nghe."

"Năm hơi "

Đường Tăng nghe xong căn bản không kịp khiếp sợ và đậu đen rau muống, vội vàng đem xuyên việt trước từng làm qua thi từ lật tìm ra, thật nhanh tổ chức sắp xếp, năm hơi về sau, hắn nhẹ nhàng bước ra một bước, Cao Thanh ngâm: "Bình bộ cô từng vạn hạc nam, hoành tuyệt trục lăng thác nước gây uyên."

"Ô Ngọa Đạp Tiến Hắc Phong Phủ, Tạo Giáp Quang Lượng Mặc Thủy Loan."

"Chương Cái Thạch Lâm Phục Địa Hồ, Thương Tồi Thụ Hải Độ Xuyên Viên."

"Thanh Minh Lục Thủy Hoàn Vô Cự, Tự Tại Tiêu Diêu Thắng Quá Tiên."

"Tự Tại Tiêu Diêu, Thắng Quá Tiên, Thắng Quá Tiên. . ."

Hắc Hùng Tinh lắng lắng nghe xong Đường Tăng thơ về sau, cúi đầu xuống phẩm tích nửa ngày, tự lẩm bầm không ngừng, tròn vẹn mười mấy tức mới chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía Đường Tăng, lớn tiếng khen: "Thơ hay, thơ hay!"

Một bên Lăng Hư Từ nghe xong, cũng kinh ngạc nhìn về phía Đường Tăng: "Vô thượng Thiên Tôn! Nghĩ không ra thượng sư nhất định có như thế nhanh trí."

Ngược lại là Lăng Hư Từ sau lưng Bạch Y Tú Sĩ, tại nghe xong Đường Tăng thì từ về sau, khoe miệng nhẹ nhàng cong lên, nhưng thấy Hắc Hùng Tinh như thế thường thức, từ cũng khen: "Đích xác thơ hay, thơ hay, đặc biệt là một câu cuối cùng, cái kia không phải là đang nói đại ca Tiêu Diêu Tự Tại Thắng Quá Tiên!"

"Tiêu Diêu Tự Tại Thắng Quá Tiên!"

Hắc Hùng Tinh liên tục than nhẹ, trên mặt mừng rỡ không che giấu được.

Gặp ba yêu biểu hiện như thế, Đường Tăng từ cũng nhẹ nhàng thở ra.

Cùng lúc đó, trực tiếp trong phòng người xem, lại bị Đường Tăng chấn kinh đến thật lâu không nói gì.

【 Hắc Hùng Tinh quả nhiên vẫn là muốn ăn đầu bếp đi! Máy hơi thời gian còn chưa đủ ta phát đánh. . . Trời ạ ngày ngày ngày ngày con mẹ nó, ta thực sự mẹ nó là cái phé vật! Ta mẹ nó bàn phím đánh mưa đạn thời gian, lại còn không bằng dẫn chương trình làm thơ nhanh! 】

【 hắc tuyến Hắc Hùng người mau mở ra dẫn chương trình đầu óc để cho chúng ta nhìn xem, nói không chừng thật sự có bảo bối! Tào Thục bảy bước thơ đều không nhanh như vậy a! Tốc độ này Lý Bạch đều phải nhận tưng đi! 】

【 ta là Lý Bạch, ta đại biểu Đỗ Phủ Tô Thức Âu Dương Tu Tào Thục báo cảnh sát, không có tâm bệnh! 】

【 cay gà, thơ này viết không tốt đẹp gì, toàn bộ thiên đều ở vuốt mông ngựa a! 】

【 trên lầu dùng bàn phím, người tới người tới! Ta xem người không có hai đầu cũng dùng nghĩ còn sống! 】

Tại trực tiếp trong phòng người xem vì Đường Tăng bảy tức thành thơ mà kinh ngạc lúc, Hắc Hùng Tinh vẫn như cũ mừng rỡ không thôi, hẩn ngẩng đầu nhìn Đường Tăng hồi lâu, đột nhiên chuyển hướng Lăng Hư Từ cùng Bạch Y Tú Sĩ, nói: "Cái này Trương An tới hòa thượng, quả thật là một bảo bối tốt! Không bằng ta hôm nay liền trước lấy hẩn là thọ, xử lý một trận Hắc Phong thi hội vừa vặn rất tốt "

Lăng Hư Từ cùng Bạch Y Tú Sĩ nghe vậy, liếc nhau về sau, đều đều gật đầu: "Đại thiện."

Về phần một bên từng mắt chó ngây ngô Đường Tăng, thì bị bọn hẩn không có xem

"Đến nha!"

Khi làm ra quyết định về sau, Hắc Hùng Tinh hướng trong nội viện hô to một tiếng, lập tức có một đầu đầu hổ thân người yêu quái, từ phương xa xông vòm bên trong chạy ra.

"Đi! Cho ta báo tại chư đường núi quan, đến ta Hắc Phong sảnh, cùng ta chúc thọ chúc tuổi!"

"Đứng, cư sĩ!"

Nghe xong Hắc Hùng Tinh phân phó, đầu hổ yêu quái liên tục không ngừng chạy về phía trong nội viện chỗ sâu, phân biệt đi biết biết những cái kia đã trong phủ ở lại đám yêu quái .

Mà Đường Tăng là bắt đầu đi đi theo Hắc Hùng Tinh, Bạch Y Tú Sĩ, Lăng Hư Từ ba yêu thân về sau, dọc theo bàn đá xanh đường, đi vào Hắc Phong phủ ngay chính giữa Hắc Phong sảnh.

Hắc Phong trong sảnh phủ kín da thú mềm mại, hai hàng tám cái to lớn hình trụ, đem trọn tòa đại sảnh chống lên, trong sảnh có một trưng cụ mộc đại án, trên bàn bày ra các loại thư thiếp, cũng có vài chục mới mực nghiên mực, các loại ống đựng bút bên trong bút lông như rừng cây tùng vậy dày đặc.

Bốn phía trên vách tường treo đầy một vài bức câu đối, tranh chữ, làm cho cả đại sảnh tràn đầy Mặc Hương đáng về thư sinh, hoàn toàn không giống như là yêu quái động phủ.

Ba yêu một người đi vào về sau, liền riêng phần mình tại đại án trước ngồi xuống.

Sau đó không lâu, bắt đầu có yêu quái từ bên ngoài phòng chạy đến.

Bọn hẩn có là hai gò má đỏ bừng tiểu nam hài, có là người thấp nhỏ trắng hán, có là khí chất nhẹ nhàng giai công tử, có là váy dài bông bành mỹ thiếu phụ, chỗ có yêu quái đều sinh khác cùng người không khác nhau chút nào, hào không một tia yêu khí.

Mà đang lúc rất nhiều yêu quái đi vào, cùng cùng kêu lên cùng Hắc Hùng Tinh chúc thọ lúc, ngoài động phủ bỗng nhiên truyền đến một đạo đỉnh tai nhức óc tiếng long ngâm

"Long "

Hắc Hùng Tinh nghe thấy tiếng long ngâm, đột nhiên hứng thú, nói: "Hôm nay Hắc Phong thi hội, đúng lúc vô đề, các ngươi liền cùng ta leo lên Hắc Phong Đạp, đi xem một chút Chân Long, trùng hợp coi đây là đề."

Đường Tăng nghe thấy tiếng long ngâm, lập tức ý thức được là Ngao Ô cùng Tôn Ngộ Không tới cứu viện, bất an trong lòng lại tiêu tán chút.

Hắc Phong trong sảnh bày yêu mặc dù tuy nhiên, tăng thêm Lăng Hư Tử, Hắc Hùng Tinh, Bạch Y Tú Sĩ, chừng mười đầu hoàn toàn hóa hình yêu quái, từng cái thực lực không thể khinh thường, nhưng hấn ngực có kẻ sách, thật cũng không sợ.

Thế là liền đi theo Hắc Hùng Tinh cùng còn lại chúng yêu sau lưng, leo lên Hắc Phong phủ hậu viện Hắc Phong tháp bên trên, đứng ở tay vịn liền trông về phía xa dưới núi.

Chỉ thấy một đầu Bạch bên trong mang đồ chân long, chính thật nhanh bay lên mà đến, mà cùng lúc đó, giữa rừng núi, còn có một đạo bóng trắng ầm vang đập phá cự nham, cắt đứt cổ thụ, cực nhanh leo núi mà tới.

Hắc Hùng Tinh đứng ở tay vịn một bên, bản chính thường thức Tiểu Bạch Long Ngao Ô, nhưng làm hấn không cẩn thận chú ý tới trong núi bóng trắng lúc, lại nhin không được lộ ra thần sắc khiếp sợ.

Cẩn thận nhìn hồi lâu về sau, tha phương mới trầm mặc quay đầu.

Thật lâu mới chậm rãi lên tiếng, nói: "Chư vị có biết năm trăm năm trước, Đông Thắng Thần Châu từng có một Linh Hầu, từng khuất phục bảy mươi hai đường Yêu Vương, tự phong 'Tề Thiên Đại Thánh', đập nát Nam Thiên Môn, Đại Náo Thiên Cung "

"Ta không biết."

"Không biết."

Bao quát Lăng Hư Tử cùng Bạch Y Tú Sĩ hai yêu, đều đều lộ ra mờ mịt thần sắc, đồng thời trong lòng khiếp sợ không thôi, không dám tin lại có loại kia yêu vật.

Hắc Hùng Tinh nghe vậy, bùi ngùi thở dài: "Cũng thế, bọn ngươi thoả đáng quá nhỏ tuổi."

"Ta giờ từng nghe nói, cái kia hầu tử ngồi một mình tại trên đỉnh núi, đồ thẫm khoác khăn ăn no rồi gió, trước mắt ngàn tầng cao mây thấp, vẩy mực bên trong, dâng lên một mảnh phật quang phổ chiếu, Tiên Đình bình mã, đều là chút cao cao tại thượng, đều là chút vênh vao tự đắc, mười vạn thiên binh, chỉ bắt hấn một cái, còn muốn đập hơn mười vạn cái chân, muốn hấn vĩnh thế thoát thân không được."

"Cái con khi này bên người không có một người, vẫn còn muốn tới, rõ ràng là không có cam lòng, mấy cái này đối thủ Kim Quang áo giáp, cao cao tại thượng, đi ra chiến cũng phải khua chiêng gõ trống, hạo không thoải mái, nhưng lại muốn chỉ cái mũi máng hấn."

"Chỉ là một cái Bật Mã Ôn, thật sự là quá nhỏ bé, nhưng ai để hấn không phục."

"Chỉ tiếc hấn dù có ngàn cách biến hóa, lại bị đặt ở Ngũ Hành Sơn hạ."

"Lại là —— "

"Nam Thiên Phong Yên Nhất Chi Phù, Kim Giáp Diễm Bào Giai Tác Cổ, Thiên Tái Anh Tư Tùy Phong Thệ, Bất Như Phàm Gian Tửu Nhất Hò."

Hắc Hùng Tinh thán xong, nhìn về phía núi kia ở giữa bóng trắng, đột nhiên nói: "Như vậy hôm nay, chúng ta lợi dụng cái kia Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không làm đề, mở trận này Hắc Phong thi hội."

CONVERT BY ๔Thanh ๔Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Không nạp tiền làm sao mạnh lên

Màu lam nhạt thiên mạc dưới, vân yên như biển.

Hắc Phong son chủ phong, giống như hồ nước tiểu hà mới lộ ra góc nhọn.

Đỉnh núi lớn bãi trong nhà cổ, một tòa lăng thương tháp cao nguy nga đứng thẳng, tấm kim sắc nắng sớm.

Tháp cao tầng cao nhất tay vịn một bên, lấy Hắc Hùng Tinh cầm đầu mười đầu yêu quái, chính trông về phía xa trong biển mây bay lên Tiểu Bạch Long Ngao Ô, cao đàm khoát luận.

Đường Tăng là phảng phất bị Hắc Hùng Tinh quên tựa như, lẻ loi lơ lửng đứng ở một góc, lúc này ở trước mắt của hắn, hồi đoái bằng chính chậm rãi hiện ra, từng cái hắn sớm đã suy nghĩ qua Thân thông, bị hắn đánh dấu đưa lên cao nhất đứng lên.

Mà nhất khi hắn muốn làm ra cuối cùng lựa chọn lúc, bên tai bỗng nhiên truyền đến Hắc Hùng Tinh than thở, cùng cái kia đoạn liên quan tới Đại Thánh nghe đồn.

Đường Tăng lập tức hứng thú, nhanh chóng đem hồi đoái bằng, đến gần đi qua, cẩn thận lắng nghe đứng lên.

Khán giả cũng là như thế.

Hắc Hùng Tinh đầu này yêu quái, ngược lại cũng không thẹn là chơi chữ hạng người, kể rõ chi ngôn phảng phất bút vẽ đồng dạng, thiết họa ngân câu vẩy mực ở giữa, liền đem bộ kia chân nhiếp nhân tâm hình ảnh phác họa mà ra.

Trên trời trong biển mây, Tôn Ngộ Không ngồi một mình tại trên đỉnh núi, đồ thẩm khoác khăn uốn lượn đến mây dưới, phảng phất máu nhuộm dòng sông.

Trong tay hắn, một vụn ba ngàn năm trăm cân Như Ý Kim Cô Bông.

Trên người hắn, cuộn cuộn cháy đồng thạch dung giáp.

Trên đầu của hắn, một cái tử kim quan, buộc lên hai đạo đuôi phượng linh.

Trước mặt hắn, mười vụn lõi đỉnh mười vụn binh, Kim Thương Đồng Cổ trăm trượng khăn đỏ.

Hắn, đập nát Nam Thiên môn, cứu tiêu trăm Cự Linh, quấy đến đầy trời thần Phật không được an bình.

Hắn, cuối cùng bị đặt ở Ngũ Hành Sơn hạ. . .

Nương theo lấy Hắc Hùng Tinh kể rõ, Đường Tăng cùng khán giả tâm tình, từ sục sôi đến trầm mặc, từ trầm mặc lại đến sầu não.

Mà chính khi bọn hắn sầu não thời điểm, Hắc Hùng Tinh một bài thơ, lại ung dung truyền vào mà bên trong.

"Nam Thiên Phong Yên Nhất Chi Phù, Kim Giáp Diễm Bào Giai Tác Cổ, Thiên Tái Anh Tư Tùy Phong Thệ, Bất Như Phàm Gian Tửu Nhất Hồ."

Chính cảm xúc sa sút Đường Tăng, lông mày lập tức liền nhíu lại, nhìn về phía Hắc Hùng Tinh thời điểm, thần sắc bất thiện.

Trực tiếp trong phòng rất được xúc động khán giả, cũng đều quần tình xúc động đứng lên, mưa đạn bay tán loạn hiện lên.

'Chăm Biên Dịch Nguyệt Lượng Loan Hựu Loan đưa tặng cho Đường Tăng mười cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Xoa! Nói Đại Thánh không được người đây ý là nói một chút ba ba không có tiền rồi. . . Đến, đại nhi tử, ta cho người xem một chút vì sao kêu tiền mặt!"

'Poppyj đưa cho Đường Tăng mười cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Liền muốn hỏi một chút là ai cho người dừng khí khiêu chiến khắc kim nhà chơi ta với người giảng ta tức giận, người bây giờ chính là quỳ xuống gọi ta ba ba cũng không tốt dùng!"

'Lạc Hoa Thỉnh Vũ Lovesy đưa tặng cho Đường Tăng mười cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Chúng ta siêu năng lực là cái gì có tiền a! Đại Thánh! Bên trên, thay chúng ta lấy tiền đập chết hắn!"

'Đường Nguyên Thanh Tống Minh đưa tặng cho Đường Tăng mười cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Tới tới tới, chúng trù, ta xuất tiền, Đại Thánh xuất lực, đợi chút nữa ăn tay gấu!"

Tại Hắc Hùng Tinh cái kia thủ 'Nam Thiên khói lửa' ngậm thôi về sau, khán giả vạn chúng huyền não, mà ở tháp cao tay vịn một bên, cũng có yêu quái vỗ tay gọi tốt, thậm chí phụ họa.

Trong đó trước hết nhất đứng ra đương nhiên đó là Đạo sĩ bộ dáng Lăng Hư Tử.

Chỉ thấy hắn cất bước mà ra, nhìn về phía chúng yêu bao vây Hắc Hùng Tinh, suy nghĩ một chút về sau, đột nhiên mặt lộ vẻ vui mừng, chậm rãi nhắm mắt lại, gật gù đắc ý ngậm: "Thanh Chúc Tiểu Tửu Phối Văn Chương."

"Ngọc Bàn Trân Tu Hựu Hà Phương."

"Thiên Tái Phong Cốt Xuất Vô Loại."

"Tự Cổ Lư Danh Phi Đế Vương!"

"Tự Cổ Lư Danh, Phi Đế Vương. . ."

Hắc Hùng Tinh vừa mới nghe thơ, đầu tiên là chau mày, Lăng Hư Từ thơ căn bản không đúng đề, nhưng làm hấn sau khi nghe xong hai câu thơ lúc, trên mặt lại hiện ra ý cười đến, giống nhau trước đó Đường Tăng ngâm thơ lúc bộ dáng.

Hắn thấp giọng niệm mấy lần về sau, bỗng nhiên vỗ tay khen lớn: "Hảo một câu Tự Cổ Lư Danh Phi Đế Vương!"

"Thơ hay! Thơ hay!"

Bản đang có chút trở mắt nhìn nhau tám tên yêu quái, khi nghe thấy Hắc Hùng Tinh tán thưởng về sau, bọn hắn từ đều không chút do dự cùng khen ngợi, mừng rỡ Lăng Hư Từ không ngừng vuốt râu dài, gật đầu hướng chư yêu thăm hỏi.

Những cái này yêu quái vì Hắc Hùng Tinh dâm uy chấn nhiếp, trọn tròn mắt nói lời bịa đặt, có thể khán giả sau khi nghe xong, lại tất cả đều không chút kiêng kỵ khịt mũi coi thường.

【 cái kia, ta gọi Tổng Huy Tông, ta đã có tổ ngươi, chờ lấy pháp viện lệnh truyền a .

【 Tào Tháo Dương Quảng bóc quan tài mà lên! 】

【 Lý Dục: Ý của ngươi là, ta không có tư cách nói thi từ sao 】

【 phiếu phiếu bên trên Thái tử lộ ra mỉm cười hòa ái: Ta xem ngươi là không biết Đế Vương đáng sợ .

【 có thể, đầu này sôi sùng đến có thể! Cái này một đợt thổi phòng ớn đến ép một cái, Hắc Hùng Tinh độ thiện cảm không ngừng tăng lên, tóm lại, cái này một đợt mộng ngựa max điểm, thế nhưng là nhưng cũng trúng, nhìn ra Hắc Hùng sắp GG 】

Đường Tăng nghe xong Lăng Hư Từ thơ, nhìn lấy mưa đạn, sắc mặt bất thiện hơi tán đi chút, nếu như vài đầu yêu quái đều là Lăng Hư Từ tiêu chuẩn, sẽ chỉ ép đầu thúc ngựa, vậy hắn thay Tôn Ngộ Không sinh khí vậy cũng là mất mặt mà.

Có thể Lăng Hư Từ mộng ngựa thơ, mới rơi xuống không đến mấy hơi thời gian, Bạch Y Tú Sĩ liền cũng huy động quạt xếp, cười tủm tỉm đi tới.

"Tại hạ cũng làm ra một bài thơ, tự biết không bằng đại ca, quyền đương thả con săn sắt, bắt con cá rô, bêu xấu, bêu xấu."

Hắn nắm chặt quạt xếp ôm lấy nắm đấm, hơi chấp tay thăm hỏi về sau, đứng lên, tại chúng yêu nhìn soi mói, cao giọng ngâm nói, " Kim Cô Thiết Bồng Hoàng Kim Giáp, Giáo Bối Lăng Tiêu Bất Khẳng Hư."

"Tần Đạo Tử Nhân Luân Dĩ Cửu, An Tri Thử Cừ Thập Truận Lư."

"Cửu Thiên Loan Cách Châm Khả Một, Kiệt Ngao Hủy Tinh Thực Năng Lư."

"Ngũ Chi Sơn Áp Thân Cẩm Cổ, Phát Như Ngã Bối Nhạc Vô Ưu."

Bạch Y Tú Sĩ thơ ngâm thôi, hiện trường đầu tiên là tĩnh lặng, sau đó liền bộc phát ra từng đợt chân thiết tiếng khen ngợi.

Hắc Hùng Tinh cũng liên tục gật đầu, khen không dứt.

Có Bạch Y Tú Sĩ mang ra chính xác tiết tấu về sau, còn lại bảy con yêu quái cũng lần lượt làm ra thi từ, hắn trong bộ phận dở dở ương ương, bộ phận cùng Lăng Hư Từ một dạng, cũng là đập Hắc Hùng Tinh mộng ngựa, nhưng còn lại một bộ phận là cùng Bạch Y Tú Sĩ giống nhau, thiết thực lấy Tôn Ngộ Không làm đề, làm thơ bài xích.

Những cái này yêu quái hành vi, không thể nghi ngờ là đại đại chọc giận tới khán giả, cũng làm cho Đường Tăng mặt trầm như nước.

【 có thể nhẫn nại ai không thể nhẫn, thúc có thể chịu ta cũng không thể nhẫn! Dẫn chương trình mau mau làm thơ hận trở về, hận trở về ta trùng điệp có thưởng, cái này hai yêu quái buồn nôn đến ta! 】

【 dẫn chương trình làm không ra đến rồi không có việc gì, ngươi trước đứng vững, chờ ta đi Baidu! 】

【 cầu thả. . . Dẫn chương trình ta đã cho ngươi tục một giây ngươi trước đứng vững ta cũng Baidu đi! 】

【 cái kia, ta là bác đại ngành Trung văn trường lão chó hoảng sợ, ta tới giúp ngươi! Ta một hệ lịch sử tiến sĩ bằng hữu cũng tới, chờ lệnh bên trong! 】

【 có thể, đám này yêu quái rất cường thế, bọn hắn sợ là không biết Kim Tri lão hòa thượng muốn một người cứng rắn chống một cái văn minh hạ tràng! 】

Đang ở khán giả nhanh chóng động viên lúc, một mực trầm mặc không lên tiếng Đường Tăng, lại đột nhiên tại khán giả ánh mắt khiếp sợ bên trong, hướng đi chính cao đàm khoát luận đám yêu quái .

Tại đám yêu quái kinh ngạc nhìn lại lúc, Đường Tăng nhìn Hắc Hùng Tinh, cao giọng nói: "Hôm nay mọi người mặc dù lấy cái kia Tề Thiên Đại Thánh làm đề, nhưng dù sao cũng là sơn chủ trăm năm thọ đản, bởi vậy bản tăng dự định lấy thơ làm lễ, tặng cho sơn chủ thi lễ."

Đang tiếp thụ thổi phồng Hắc Hùng Tinh, nghe nói Đường Tăng lời nói, thần sắc có chút kinh hi: "Tốt! tốt! Ta ngược lại thật ra suýt nữa quên mất vị này Đường Quốc tới thượng sư! Nếu thượng sư hữu tâm, vậy ta liền rửa tai lắng nghe."

Phải biết Đường Tăng mới vừa thúc ngựa chi tho, thể nhưng là hung hăng cào hấn một chút ngựa, đề hấn mở mày mở mặt, hiện tại Đường Tăng nhìn qua còn phải lại vuốt mông ngựa, lại là như thế có văn hóa vuốt mông ngựa, hấn tự nhiên cao hứng.

Hắc Hùng Tinh dứt lời về sau, Lăng Hư Từ, Bạch Y Tú Sĩ chờ chín tên yêu quái, cũng đều quay đầu nhìn về Đường Tăng.

Đường Tăng là mỉm cười, hướng đi Thương Lang tinh Lăng Hư Từ, chấp tay trước ngực, hơi thi lễ, nói: "Đang làm thơ tặng cho sơn chủ trước đó, bản tăng còn có một thơ, muốn tặng cho Lăng Hư Từ tiên trưởng."

Lăng Hư Từ nghe vậy, lập tức mừng rỡ không thôi: "A ta cũng có lễ thượng sư có lòng."

Đường Tăng cười ha ha: "Đây là bản tăng phải làm."

Mà liền tại Đường Tăng a cười lúc, còn lại vài đầu yêu quái cũng nhao nhao nói xen vào, nhìn trò đùa tựa như hỏi thăm: "Chúng ta nghe nói thượng sư có năm hơi làm thơ chỉ nhanh trí, hết sức ngưỡng mộ, nếu thượng sư đã tặng cho Lăng Hư Từ một bài thơ, không biết chúng ta nhưng có phần "

Những cái này yêu quái vốn chỉ là nói đùa, nhưng Đường Tăng sau khi nghe thấy, lại không chút do dự gạt đầu, nói: "Tất cả mọi người có."

Chúng yêu bỗng cảm giác kinh hi, Hắc Hùng Tinh thì là nhú nhú mày, có chút không cao hứng, nhưng Đường Tăng lại không nhìn hấn nữa, mà là nhìn về phía Lăng Hư Từ, ở tại ánh mắt mong chờ bên trong, lộ ra một cái mỉm cười thân thiện, ngâm: "Từ Hệ Nhất Thương Lang, Đắc Chí Tiệp Xương Cuồng."

"Chuyển Thế Lạc Kim Khuê, Nhất Tái Phó Hoàng Lương."

Thơ rồi, Lăng Hư Từ sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt.

"Đắc Chí Tiệp Xương Cuồng người có ý tứ gì!"

Lăng Hư Từ trong lòng lập tức dâng lên hung ý, nhìn về phía Đường Tăng ánh mắt, bao hàm sát khí nồng nặc, nhưng Đường Tăng lại là đưa hấn không để ý tới, tại cái khác vài đầu yêu quái kịch biến sắc mặt dưới, sắc mặt bình tĩnh quay đầu nhìn về Bạch Y Tú Sĩ.

Lúc này Bạch Y Tú Sĩ, mặt mỉm cười, có thể trong mắt đã nổi lên hàn quang, gắt gao tiếp cận Đường Tăng, giống như tại ra hiệu giống như đang uy hiếp.

Đường Tăng lại là không hề sợ hãi, nhìn thẳng đầu này Xà Yêu con mắt, lạnh giọng ngâm thơ: "Thần Quy Tuy Thọ Doanh Vạn Tái, Mệnh Lý Du Hưu Khứ Cánh Thi."

"Đăng Xà Thừa Vụ Thông Vân Tiêu, Chung Vi Hoàng Thổ Điều Trung Từ."

"Chung Vi Hoàng Thổ. . . Điều Trung Từ "

"Tề! —— "

Tại Đường Tăng đem toàn bộ thơ ngâm ra về sau, Bạch Y Tú Sĩ sắc mặt bình tĩnh như trước, nhưng đóng chặt trong miệng, lại không ngừng phát sinh tê tiếng vang, để cho người ta nghe nhìn không được lỏng lơ lẻo sáng.

Hấn bỗng nhiên hướng phía trước phóng ra một bước, muốn muốn động thủ, lại bị một bên mặt mang nụ cười Hắc Hùng Tinh ngăn lại: "Ấy, nhị đệ, gấp cái gì, để hấn ngâm xuống dưới."

Bạch Y Tú Sĩ quay đầu mắt nhìn Hắc Hùng Tinh, trong mắt hung quang bốc lên, thật lâu mới che giấu đi, ngừng bước chân, đứng tại chỗ lẳng lặng nhìn về phía Đường Tăng.

Đường Tăng lại sớm đã thu hồi ánh mắt, quay đầu nhìn về phía mặt khác bảy con yêu quái.

Chậm rãi, từng cái cùng bọn hấn hiện ra hung ý mắt đối mắt về sau, Đường Tăng bỗng nhiên hướng phía trước bước ra một bước, ở trên cao nhìn xuống nhìn lấy bọn hấn, cao giọng mà ra, "Đại Vương Sơn Thượng Thụ Hàng Kỳ, Nam Thiên Ao Chiến Vô Nhân Tri."

"Thập Vạn Yêu Linh Tề Giâm Mặc, Canh Vô Nhất Cá Thị Nam Nhi!"

Toàn bộ thơ ngâm thôi, Đường Tăng hoàn toàn không để ý tới những cái này mắt lộ ra hung quang bảy yêu, chậm rãi quay đầu, nhìn về phía trên mặt vẫn như cũ cười chum chim Hắc Hùng Tinh.

Thoảng qua trăm ngàn về sau, hấn nhẹ nhàng ngẩng đầu lên, giống như tại ngóng nhìn Thiên Đình, lại như đang nhìn cái kia năm trăm năm trước, từng Đại Náo Thiên Cung Tề Thiên Đại Thánh.

Thor, chậm rãi ra.

"Nam Thiên Nhất Chiến Vạn Giáp Thương, Kim Giáp Diễm Bào Sinh Phong Quang."

"Anh Tư Thế Nhân Không Tự Hứa, Phong Ma Nhất Trùng Hựu Hà Phương."

"Tùng Hữu Vô Thượng Pháp Lực Trấn, Hối Tâm Tông Bất Sử Ngô Thương."

"Son Băng Tỏa Phôi Kim Quý Lai, Nhân Quả Chi Xử. . . Vô Cố Hương."

Thor a.

Toàn trường đều im lặng, yên tĩnh như chết.

CONVERT BY Thanh Phong ||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Khắc kim nhà chơi lửa giận

Đỉnh núi, cuồng phong bỗng nhiên gào thét.

To lớn màu mực nùng vùn, từ phương xa cuộn cuộn mà tới.

Sắc trời trở nên đen kịt.

Chính là gió thổi báo giông bão sắp đến.

Đường Tăng đứng ở Hắc Phong Tháp tay vịn một bên, dáng trào đối mặt bầy yêu, sắc mặt nhất định không một tia sợ hãi, phải biết hắn vừa rồi cái kia bốn bài thơ, thế nhưng là đem ở đây mười đầu yêu quái, toàn bộ đặc tội sạch sẽ.

Lúc này ở hắc đối diện, bao quát Lăng Hư Từ, Bạch Y Tú Sĩ ở bên trong chín đầu yêu quái, tất cả đều bại lộ bản tính lộ ra hung tướng, hận không thể đem Đường Tăng ăn sống nuốt tươi.

Chỉ có mặt đen thư sinh tựa như Hắc Hùng Tinh, vẫn như cũ bảo trì tiểu dung không thay đổi, nhưng nếu như nhìn kỹ, cũng có thể phát hiện nụ cười của hắn thoáng có chút cứng ngắc.

Bầu không khí nhất thời có chút quỷ dị.

Trộn vụn thật lâu về sau, Hắc Hùng Tinh mới mới nhìn hướng Đường Tăng, cổ động bàn tay, lớn tiếng tán thưởng: "Thor hay! Thor hay! Không hổ là Trường An tới cao tăng! Người đầu óc này quả nhiên là một bảo bối tốt, vậy hôm nay liền ăn người a."

Tại Hắc Hùng Tinh nói ra này câu nói lúc, còn lại chín đầu yêu quái đều dữ tợn cười ra tiếng.

Có thể Đường Tăng thần sắc y nguyên không thay đổi.

Thấy tình thế đã bấp bênh nguy hiểm, trực tiếp trong phòng mười vạn khán giả, cuối cùng từ mới từ Đường Tăng nhanh chân bước ra, ngang nhiên ngâm thơ hận yêu trong lúc khiếp sợ thoát ly.

Sau khi phản ứng, khen thưởng tin tức lập tức điên cuồng hiện lên.

'10Yue10hao đưa tặng cho Đường Tăng hai mươi cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Đây mới thật sự là mãnh sĩ! Đường trưởng lão một kẻ phẩm nhân cũng dám theo đám này yêu quái cứng rắn chống lẫn nhau hận, ta còn có thể nói cái gì khen thưởng đi lên, để Đại Thánh cùng bọn hắn chống một đợt!"

'Ách Nan Chi Phan Đa Lạp đưa tặng cho Đường Tăng năm mươi cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Liên xông trường lão bị mười đầu yêu quái vây quanh còn dám là Đại Thánh hận trở về, tiền này cầm đi cho Đại Thánh thăng cấp!"

'Mạn Bộ Vân Hải Chi Thượng đưa tặng cho Đường Tăng ba mươi Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Cũng chớ nói gì, dẫn chương trình cầm đi thăng cấp, về sau vẫn chờ ngươi trực tiếp đâu!"

'Ngã Bản Phiền Nhân đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Sự tình đều gọi dẫn chương trình làm xong, đây là buộc chúng ta không ra được lực chỉ có thể bỏ tiền a!"

Làm đỏ tươi khen thưởng tin tức xoát mặt bình lúc, mới ra nói uy hiếp Hắc Hùng Tinh cũng đã quay đầu, cùng người khác yêu cùng một chỗ nhìn về phía dưới núi, giống như không đem Đường Tăng để vào mắt trong lòng.

Đường Tăng liền cũng trấn định đến gần tay vịn, vọng son tiếp theo nhìn.

Chỉ thấy Tiểu Bạch Long Ngao Ô lúc này đã từ trong biển mây bốc lên mà ra, Tôn Ngộ Không đạn pháo tựa như bay ra núi rừng, 'Oanh' một tiếng rơi đập đến đỉnh núi đại bình bên trên, đại bình mồm đá xanh lập tức từng khúc nứt ra, nhao nhao nhếch lên.

Mắt thấy một con rồng một khi thể như thiên quân tựa như đánh tới, nhưng Hắc Hùng Tinh chờ yêu trên mặt, lại là toàn bộ không đổi sắc, vẫn như cũ đứng ở tay vịn một bên, thật cao nhìn xuống hai người bọn họ.

Đồng thời không gặp Hắc Hùng Tinh phân phó, Hắc Phong phủ cửa chính đột nhiên mở ra, một đám chưa hóa hình thành công tiểu yêu quái nhóm, tòng phủ bên trong bay vọt mà ra, đem đỉnh núi đại bình bên trên Tôn Ngộ Không cho đoàn đoàn bao vây đứng lên.

Hắn yêu khí yếu ớt, lớn cũng không bằng lông lấy mảnh hổ, nhưng thắng ở số lượng đông đảo, chừng mười lăm con.

Mà cầm đầu yêu quái, ngược lại là hơi mạnh lên một chút, chính là Đường Tăng lúc trước trong phủ thấy cái kia đầu hổ thân người yêu.

Nhưng thấy hắn bước ra một bước, nhìn về phía Tôn Ngộ Không, lớn tiếng quát hỏi đứng lên: "Ngươi là người phương nào, dám đến xông ta cư sĩ Hắc Phong Tiên Phủ!"

Tại hắn nói chuyện thời điểm, mặt trầm như nước Tôn Ngộ Không, là ngẩng đầu nhìn về phía Hắc Phong Tháp bên trên, khi hắn trông thấy Đường Tăng chính nhìn về phía hắn, lại thân thể không việc gì thời điểm, liền đem ánh mắt thu hồi.

Đồng thời hắn cũng không để ý Tiểu Yêu quát hỏi, hai chân hung hăng đạp xuống đất, cả người hóa thành tàn ảnh bạo trùng mà ra, trong tay Cửu Hoàn Tích Trượng xoay tròn gào thét ở giữa, kinh phong lăng liệt.

"Ngăn lại hắn!"

Hổ Yêu lập tức hét lớn một tiếng, còn lại mười bốn con yêu quái nghe vậy, đồng thời bay nhào hướng Tôn Ngộ Không.

Cùng lúc đó.

Trên bầu trời vân hải giữa Tiểu Bạch Long, là trực tiếp phóng tới Hắc Phong Tháp.

Nàng bay vút lên ở giữa, tiếng gió như đao gào thét, tại bầy yêu bên tai phi nhanh.

Nghe thấy phong thanh, Hắc Hùng Tinh đem ánh mắt từ Tôn Ngộ Không trên người thu hồi,

Ngược lại Tiểu Bạch Long Ngao Ô, chân mày hơi nhíu lại, suy nghĩ mấy hơi về sau, hắn quay người nhìn về phía Lăng Hư Tử cùng Bạch Y Tú Sĩ, phân phó nói: "Hai người đi ngăn lại nàng, nhớ lấy, không cần tổn thương nàng."

"Huỳnh đệ của ta hai người rõ."

Nói xong, Bạch Y Tú Sĩ liền cùng Lăng Hư Tử cùng một chỗ, từ trên tháp cao nhảy xuống, nhẹ như lá rụng tựa như tung bay tại mặt đất.

Vừa mới rơi trên mặt đất, Bạch Y Tú Sĩ liền đem tay phải quạt xếp hất lên mà ra, kết thanh âm ca ca vang lên, quạt xếp nan quạt bên trong đúng là bắn ra từng cây thép nhọn đến, mà ở cán quạt chỗ, thỉnh thoảng có một cây màu bạc trắng sợi tơ liền lên quạt xếp.

Quạt xếp bay động ở giữa xoay tròn, đụng vào thể hình to lớn Tiểu Bạch Long Ngao Ô trên người về sau, phát ra thanh thúy kim thiết giao kích thanh âm.

Phiến thân xoay tròn, quán hắn long thân.

Bạch Y Tú Sĩ một bên Lăng Hư Tử, thì là tứ chi phủ phục tại đất, toàn thân cơ bắp co động ở giữa, bàn tay bàn chân giống như có khí lưu đang phun trào, bỗng nhiên nhảy lên cao mười trượng, trong miệng răng nanh bỗng nhiên duỗi dài, cắn về phía Tiểu Bạch Long Ngao Ô.

Bị hai đầu yêu quái liên thủ ngăn lại, Ngao Ô không cách nào lại yên ổn bay lên, chỉ có thể ở giữa không trung, cùng này hai yêu chiến thành một đoàn.

Gặp Tiểu Bạch Long Ngao Ô bị Lăng Hư Tử cùng Bạch Y Tú Sĩ ngăn lại về sau, Hắc Hùng Tinh lúc này mới lần nữa thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Hắc

Phong phủ bên ngoài đại bình.

Chỉ thấy đại bình bên trên Tôn Ngộ Không, đang cùng mười mấy đầu yêu quái hòa giải.

Hắn xô dịch nhảy vọt ở giữa, Cừu Hoàn Tích Trọng cử trọng nhược khinh, cử khinh nhược trọng, nặng nề tiếng nổ mạnh không ngừng vang lên, lại không cách nào giết chết dù là một đầu yêu quái.

Chúng yêu mặc dù yếu, nhưng thắng ở lượng nhiều, hơn nữa Tôn Ngộ Không mặc dù bồng thuật kinh người, nhưng cứu về căn bản, tu vi cảnh giới của hắn, cùng bậc này yêu quái ở vào một cảnh.

Chúng yêu dưới sự liên thủ, không những không rơi vào thế hạ phong, thậm chí để Tôn Ngộ Không đều đỡ trái hờ phải, trở nên nguy hiểm.

Tháp cao tay vịn bên Hắc Hùng Tinh chờ bảy con yêu quái thấy thế, nhao nhao lớn tiếng nghị luận lên.

"Xem ra nghe đồn quả nhiên không thể tin, cái này Tề Thiên Đại Thánh cũng chỉ thường thôi."

"Son chủ người nhất định là nhận lầm yêu a."

Chúng yêu Cao Thanh chế giễu lúc, Đường Tăng chính ở một bên, khán giả từ cũng đều nghe vào trong tai, từng cái tất cả đều lên cơn giận dữ, khen thưởng càng điên cuồng lên.

'Phái Phái Điện Hạ đưa tặng cho Đường Tăng năm mươi cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Dẫn chương trình còn thiếu bao nhiêu, ta hôm nay lời nói đặt xuống cái này, để đám này yêu quái cảm thụ khắc kim nhà chơi lửa giận đi!"

'Ái La Ly 233 đưa tặng cho Đường Tăng năm mươi cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Chỉ là không khắc phách lối cái gì, quyết định, buổi tối hôm nay liền ăn các ngươi!"

'Trường Đường Hòa Thượng Thích Đạo Sĩ đưa tặng cho Đường Tăng năm mươi cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Bọn tiểu tử, ta khuyên các ngươi không cần ý đồ cùng các ngươi không thể nào hiểu được khắc kim thế lực đối kháng!"

'Duong Nhục La Bạc Hâm Giáo Tử đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tán Tài Bảo Tượng' cũng không có nhấn lại.

Tại khán giả điên cuồng khen thưởng thời điểm, đang ở xem hồi đoái hệ thống Đường Tăng, không ngừng cái biến lựa chọn của mình.

Bất quá những cái này khen thưởng, thật cũng không nằm ngoài sự dự liệu của hắn.

Trên thực tế liên quan tới thần thông hồi đoái, hắn cũng sớm có chỗ quyết đoán, hắn chỉ là một mực tại tích lũy, một mực chờ đợi.

Mà trước mặt mọi người yêu trào phúng, khán giả lại đưa tặng ra một đợt lễ vật về sau, Đường Tăng cuối cùng tích lũy cùng đầy đủ điểm công đức, sau đó không chút do dự hồi đoái 'Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết (tàng thứ hai)'.

Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết, chính là Tôn Ngộ Không tu hành cơ sở, Pháp Lực nơi phát ra.

Pháp lực nhiều ít, độ tinh khiết, cũng quyết định Tôn Ngộ Không tu vi cao thấp, về phần thần thông phép thuật, cái kia cũng chỉ là thi triển pháp lực thủ đoạn mà thôi.

Tại Tây Du trong thế giới, người tu hành gọi chung Luyện Khí sĩ.

Đạo môn Luyện Khí sĩ, Phật môn Luyện Khí sĩ, Yêu giới Luyện Khí sĩ.

Trong đó cảnh giới thứ nhất, chính là 'Luyện Tinh'.

Luyện Tinh, Luyện Tinh lại phân làm nội luyện cùng ngoại luyện, này cảnh giới là ngưng luyện khí huyết, tu thành mình đồng da sắt, luyện thành sức chín trâu hai hổ, đồng thời xác nhận tự thân chỗ thuộc ngũ hành, mới có thể tiếp tục hướng xuống tu hành.

Thí dụ như Tôn Ngộ Không thuộc kim.

Này cảnh giới tại Đạo môn, liền kêu Luyện Tinh Cảnh tu sĩ, Phật môn là gọi Sa Di, Yêu giới là Lâu La.

Trước đó tu ra linh trí, nhưng lại chưa hoàn toàn hóa hình lộng lẫy mãnh hổ, gấu sơn quân, đặc biệt ẩn sĩ, dần tướng quân, cùng trước mắt Tôn Ngộ Không chỗ đối địch chỗ có yêu quái, đều phân thuộc này cảnh giới, trước mắt Tôn Ngộ Không cũng đang đứng ở này cảnh giới, nhưng hắn đã là Luyện Tinh đỉnh phong nhất, nội luyện ra kim khí đến, lại bước kế tiếp chính là tu thành pháp lực.

Chỉ bất quá Tôn Ngộ Không tu vi là bị phong ấn, cho nên hắn không cần trùng tu, Đường Tăng hồi đoái kỹ năng Thần thông, cũng chỉ là đang cho hắn giải phong mà thôi.

Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết tàng thứ nhất, có thể Tôn Ngộ Không thực lực giải phong đến 'Luyện Tinh đỉnh phong'.

Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết tầng thứ hai, là có thể đem Tôn Ngộ Không thực lực, giải phong đến 'Hóa Khí đình phong' .

Hóa Khí, tại Phật môn gọi 'Sa Môn' , tại Yêu giới có thể xưng 'Tiểu Yêu' .

Này cảnh giới Luyện Khí sĩ, đã tu ra Pháp Lực, Yêu Lực, Phật lực , có thể dựa vào cái này đến thi triển pháp thuật Thần thông.

Yêu quái hoàn toàn hóa hình, chính là này cảnh giới.

Ngay sau đó Đường Tăng đối mặt Hắc Hùng Tinh, Bạch Y Tú Sĩ, Lăng Hư Tử cùng với những cái khác bảy con yêu quái, liên đều là Hóa Khí Tiểu Yêu, Tiểu Bạch Long Ngao Ô tu vị, cũng bị phong ấn áp chế ở Hóa Khí Tiểu Yêu.

Tại điểm công đức tích lũy cùng, Đường Tăng đem Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết tầng thứ hai hối đoái sau khi thành công, đang ở bảy yêu trong vậy công hai mặt thụ địch Tôn Ngộ Không, thân thể bỗng nhiên chấn động mạnh một cái.

Thời gian vào lúc này giống như đình trệ ở một giây, mà trong nháy mắt tiếp theo.

"Ầm! —— "

Giữa thiên địa bỗng nhiên cuồng phong gào thét, từng sợi kim khí từ trong hư không cô đọng mà ra, vây xung quanh Tôn Ngộ Không, giống như vòi rồng một dạng lên như điều gặp gió.

Kim khí cuốn lên ở giữa, giống như đao binh giao kích, vang lên tiếng kim loại.

Đại binh bên trên toái thạch cô khô lá rụng bị kim khí vòi rồng quét sạch mà lên, bay đầy trời giương, Hắc Phong phủ bốn phía mấy gốc đại thụ, cũng khó có thể chịu đựng ở kim khí sức gió, bị ầm ầm nhỏ tận gốc, bay vào kim khí vòi rồng sau bị xoắn thành mảnh vụn, dùng kim khí vòi rồng thay đổi dần thành vàng lục mịt mờ, hỗn độn một mảnh.

Đại binh bên trên mười lăm con yêu quái thấy vậy đột phát tình huống, từng cái tất cả đều không khỏi kinh hãi.

Cảm nhận được kim khí mãnh liệt uy hiếp, trong lòng bọn họ hoảng sợ đến cực điểm, nhục bộ tựa như bàn tay, địa đình tựa như khấu chặt tại đất, toàn thân giống như một đầu tràn ngập phòng bị mãnh hổ, nhô lên lưng, đồng thời không ngừng phát sinh cuồng hồng kêu cứu thanh âm.

Có thể tiếng kêu cứu của bọn họ thậm chí không kịp truyền hướng trên tháp cao, càng lúc càng nhanh kim khí vòi rồng, liền đem bọn hắn cùng đại binh mặt đất, tất cả đều tung bay mà lên, hút vào đến kim khí vòi rồng bên trong.

Phảng phất cối xay thịt tựa như kim khí vòi rồng, trong nháy mắt đem bọn hắn xoắn thành huyết thủy, dung nhập trong đó.

"Ầm ầm! —— "

Kim khí vòi rồng cơ hồ trong nháy mắt liền hoành thông trời đất, về sau lại như Thiên Hà nước nghiêng tựa như, toàn bộ quán chú nhập xuống mới Tôn Ngộ Không thể nội.

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 57: Phật Như Lai cùng khoản kiểu tóc

Thời tiết âm trầm, mây đen như lồng sắt tựa như đem đại địa vây khốn.

Gió lốc tại hô hô phá.

Sư tử gầm thét vậy tiếng nổ mạnh, vang vọng không dứt.

Hoành thông trời đất kim khí vòi rồng bên trong, từng sợi màu trắng lóa kim khí, phảng phất ngàn vạn cây ngân châm tựa như, trên dưới trái phải nhanh chóng xuyên toa.

Có thể đang lúc kim khí vời rồng càng ngày càng nghiêm trọng thời điểm, bỗng nhiên ở giữa, tất cả kim khí lại đều trong nháy mắt đình trệ, về sau giống nhận sắt nam châm từ lực một dạng, chuẩn bị nhắm ngay chính phía dưới, chính tại đại bình phía trên nhắm mắt đứng yên Tôn Ngộ Không.

Chỉ nghe thấy 'Hoa ' một thanh âm vang lên, đầy trời kim khí như mưa cuồng vậy phô thiên cái địa chiếu nghiêng xuống, đều từ Tôn Ngộ Không trên đầu đâm vào.

"Ầm ầm . . "

Từ trên trời giáng xuống mãnh liệt nhập thân kim khí, phảng phất Hoàng Hà chi thủy trên trời đến, trùng trùng điệp điệp rót vào Tôn Ngộ Không Huyền Quan Tổ Khiếu.

Hắn Huyền Quan Tổ Khiếu như cái phễu vậy, đem kim khí hấp thu hóa thành giọt giọt kim thủy.

Kim thủy từ Huyền Quan Tổ Khiếu nhỏ vào Tôn Ngộ Không khô cạn lòng sông tựa như gân lạc bên trong, chậm rãi dung nhập, khuếch tán, tưới nhuần kỳ gân mạch tới.

Lúc đầu, Huyền Quan Tổ Khiếu cái phễu, tựa như không đóng chặt vòi nước một dạng, chậm rãi, từng giọt từng giọt nhỏ xuống kim thủy.

Có thể theo thời gian trôi qua, chỗ sơ hở ra lỗ càng lúc càng lớn, kim thủy cũng liên rầm rầm tuôn ra, hội tụ thành kim thủy hà lưu, như trút xuống Giang Hà nước, cọ rửa lên khô cạn gân lạc tới.

Dần dần, kim thủy hà lưu, từ hắn Huyền Quan Tổ Khiếu bắt đầu, qua linh đài, phá treo trụ cột, mở mệnh môn, một đường từ trên xuống dưới, đem toàn thân gân lạc tắc chỗ, toàn bộ phá tan sục đổ.

Kim khí dòng sông trào lên ở giữa, như đại giang đại hà trào lên, ầm ầm đổ tại.

Mà ở kim khí dòng sông tràn đầy toàn thân gân mạch về sau, liền bắt đầu bốc lên lên sóng lớn đến, sóng lớn phảng phất hóa thành xẻng sắt, bắt đầu đào móc tứ chi bách hài bị bế tắc ba trăm sáu mươi lăm chỗ khiếu huyết.

Khiếu huyết tựa như lồm xuống hang động, kim khí dòng sông rót vào trong đó, trong gân mạch liền lại thêm ra một chút không gian tới.

Mà khi toàn thân khiếu huyết từng cái bị quán chú đầy lúc, Tôn Ngộ Không dưới chân chợt mà hiện lên xuất ra đạo đạo lên cao khí lưu đến, bốn phía toái thạch Khô Diệp đều bị cuốn lại.

Khí lưu càng lúc càng lớn, càng lúc càng nhanh, càng lúc càng tạt.

Tôn Ngộ Không khí thế, cũng đang không ngừng cất cao.

Đột nhiên.

Tôn Ngộ Không mở choàng mắt, kim bên trong mạng -mắt đỏ từ bắn ra một đạo dài ba thước tinh quang.

Làm tinh quang bắn ra thời điểm, hoành thông trời đất kim khí phong bạo cũng tiêu tán đến không sai biệt lắm, Tôn Ngộ Không quanh người khí lưu, giống như là bị điện cuồng lôi kéo, tất cả đều tràn vào trong cơ thể, về sau tay phải hắn chậm rãi nâng lên Cửu Hoàn Tích Trượng.

Mặc dù nhẹ như hạt bụi nhỏ, nhưng lại cho người ta một loại nặng tựa vạn cân cảm giác.

Tất cả đều phát sinh quá nhanh, thấp cao tay vịn bên Hắc Hùng Tinh, khi nhìn đến Tôn Ngộ Không giơ tay lên lúc, lập tức liền phát giác được không thích hợp, có thể đã không kịp ngăn cản.

Tại Tôn Ngộ Không đem thân trọng nhấc đến phần eo về sau, liền nhẹ nhàng mà rơi xuống.

Thân trọng cảm đầu hũ tựa như, không trở ngại chút nào cắm vào đại địa.

Cũng sẽ không gặp Tôn Ngộ Không có bất kỳ động tác gì, mạng nhện một dạng vết rạn, bắt đầu từ thân trọng chỗ thật nhanh bốn phương tám hướng lan tràn mà đến, khe hở càng lúc càng xa, càng lúc càng lớn, cơ hồ là hai ba hô hấp ở giữa, liền khuếch tán chí hắc gió trong phủ mực ao.

Mực ao thủy vị, lập tức bắt đầu nhanh chóng giảm xuống.

Vết rạn tiếp tục tác động đến, đến nơi Hắc Phong Tháp hạ.

"Bành!"

Một đạo trầm thấp tiếng nổ mạnh vang vọng mà lên, rậm rạp chẳng chịt vết rạn, lập tức như dây thường xuân một dạng, dọc theo thân tháp tường ngoài leo lên.

"Két . . Két . . "

Thanh thủy tiếng vỗ vụn, như kinh lôi tựa như, nổ vang tại mười đầu yêu quái bên tai.

Sau đó nương theo lấy một tiếng kịch liệt nổ vang, mười đầu yêu quái dưới chân Hắc Phong Tháp, liền bỗng nhiên nổ bể thành đầy trời vỡ vụn, Đường Tăng gặp tình hình này, bận bịu cực nhanh nhảy dựng lên, giẫm ở trước mặt đứt gãy hạ xuống tay vịn bên trên, hung hăng hướng ra ngoài nhảy lên.

Phương xa giữa không trung đang cùng Bạch Y Tử Sĩ, Lăng Hư Tử hai yêu đầu Tiểu Bạch Long Ngao Ô thấy thế, chấn động mạnh một cái thân rồng, không quan tâm áo trắng tu sĩ thép tình quạt xếp,

Lăng Hư Tử điên cuồng cắn xé, phát ra từng tiếng triệt long khiêu âm thanh, nhanh như điện chớp tựa như bay đến Hắc Phong Tháp trước, trùng hợp đem Đường Tăng tiếp tại long cánh đỏ ngầu lông bờm bên trên.

Đường Tăng yên ổn rơi vào Tiểu Bạch Long Ngao Ô trên người về sau, không kịp kinh hãi, liền cảm giác Tiểu Bạch Long Ngao Ô đang nhanh chóng vật rơi tự do.

"Quang đầu ca ca, người mỗi ngày ăn thịt, đều nhanh béo chết rồi!"

Dưới thân, Ngao Ô vội la lên.

Đường Tăng sau khi nghe, nhin không được tròn mắt hốc mồm "Người lập lại lần nữa ai ăn được nhiều "

Tiếng nói của hắn mới rơi, Tiểu Bạch Long Ngao Ô liền oanh nên ở Hắc Phong phủ trong sân, từ long thân hóa thành hình người, Đường Tăng cũng rớt xuống đất.

Tại một rồng một người rơi vào tro bụi đầy trời trong sân lúc, bên kia Hắc Phong Tháp mảnh vỡ là ầm ầm rơi đập, trên đó tháp cao tay vịn bên chín đầu yêu quái, cũng xuống sùi cào tựa như từ trời rơi xuống, nhưng ở tại bọn hắn rơi xuống đất lúc, cả đám đều thi triển thủ đoạn, đứng vững rơi xuống đất.

Ngược lại là Hắc Hùng Tinh, gặp Hắc Phong Tháp nổ nát vụn, cũng không biết từ nơi nào mọc ra một cái quạt lông, tay phải hướng vào trong xoay tròn hất lên, quạt lông liền giống cánh quạt một dạng hô hô xoay tròn, Hắc Hùng Tinh song chân vừa đạp địa, nhảy lên thật cao về sau, mũi chân điểm nhẹ tại cán quạt chỗ, cả người liền nhẹ nhàng chậm rãi rơi.

Tại Hắc Phong Tháp nát, bảy yêu rơi xuống lúc, Tôn Ngộ Không đã đem Cửu Hoàn Tích Trọng rút ra, xuôi theo bàn đá xanh đường đi từng bước một đến Hắc Phong Tháp nhà trong sân.

Đi đầu rơi xuống đất bảy con yêu quái trông thấy Tôn Ngộ Không lúc, tất cả đều mặt lộ vẻ kinh hãi.

"Không nghĩ tới cái con khỉ này ngược lại thật sự là có chút bản lĩnh!"

"Son chủ đừng vội xuất thủ, để cho chúng ta đi thử xem thủ đoạn của hắn!"

Bảy con yêu quái liếc mắt nhìn nhau về sau, riêng phần mình mọc ra binh khí của mình, cùng nhau tiến lên vây hướng Tôn Ngộ Không, mà mới vừa vừa đi vào Tôn Ngộ Không, là nhìn về phía cái kia chậm rãi rơi Hắc Hùng Tinh, hé mắt, nói: "Cùng lên đi!"

"Một cái thôi hầu tử, dám tại ta son chủ trước mặt lớn lối như thế!"

Bảy con yêu quái khiêu liên tục, nhưng ở tại bọn hắn chưa tới gần Tôn Ngộ Không lúc, liền gặp Tôn Ngộ Không bỗng nhiên nhảy lên một cái, Cửu Hoàn Tích Trọng nhẹ nhàng đập tại cằm đầu yêu quái trên người.

Chỉ nghe một đạo trầm thấp 'Bành' âm thanh, Huyết Vụ liền nổ tan ra.

Cũng không đợi còn lại sáu đầu yêu quái tới kịp lộ ra hoảng sợ thần sắc, Tôn Ngộ Không thân ảnh trần trọc không ngừng, trong chớp nhoáng chuyển tới phía bên phải một đầu yêu quái phía sau, vẫn là nhẹ nhàng, giống như là tay phát chuông gió tựa như, nhẹ lướt qua quanh mình ba đầu yêu quái, ba đám Huyết Vụ ầm vang nổ tung, rơi xuống trên đất dần dần tụ thành từng đoàn từng đoàn vũng máu.

Đang cùng Tiểu Bạch Long Ngao Ô hướng đi sân nhỏ Đường Tăng xa xa trông thấy, bận bịu vội vàng hô to: "Đại Thánh, điểm nhẹ a, còn ăn đâu!"

Tôn Ngộ Không sau khi nghe, thân hình có chút dừng lại, về sau cũng không quay đầu, chỉ là hướng phía trước một bước bước, liền đã xuất hiện ở còn thừa ba đầu yêu quái trước mặt, Cửu Hoàn Tích Trọng thân trọng nhẹ nhàng gõ địa, đại địa giống như như gọn sóng quay cuồng lên, ba đầu yêu quái bị trực tiếp tung bay mà lên.

Nhưng thấy Tôn Ngộ Không huy động Cửu Hoàn Tích Trọng, từ lại đến trái trực tiếp một cái quét ngang, đem còn lại ba đầu yêu quái tất cả đều đánh thành hai đoạn, dồi dào cự lực từ thân trọng tràn vào ba đầu yêu quái trong thân thể, đem bọn hắn chấn thành Huyết Vụ.

Tôn Ngộ Không hung tàn như vậy hành vi, để Đường Tăng nhin không được sợ run cả người.

Khán giả thuận ánh mắt của hắn trông thấy, tất cả đều bỏ đá xuống giềng đứng lên.

【 Tôn Ngộ Không: Ăn ăn ăn người chỉ có biết ăn thôi! 】

【 Đại Thánh chuyện gì cũng từ từ, trường lão trước đó làm được xác thực không đúng, có thể ngươi không cần cảm yêu quái phát tiết a! Đó cũng đều là com tôi a! Cái này quan hệ đến ban đêm vài món thức ăn! 】

【 Đường Tăng: Ngươi xem đem Đại Thánh tức giận đến! Nguyên liệu nấu ăn đánh cho không có cách nào ăn, liền nói bao lớn hỏa, ngươi muốn giải quyết như thế nào lần sau còn dám làm như vậy không! 】

【 ta luôn cảm giác Đại Thánh sẽ đánh xong yêu quái về sau, sẽ đem dẫn chương trình gỡ ra Như Lai Phật Tổ cùng khoản đầu hình! 】

【 dẫn chương trình sinh mệnh vấn đề giải quyết, nhưng ngươi bây giờ gặp phải là như thế nào lắng lại Đại Thánh lửa giận. . . Nếu không ngươi vẫn phải GG 】

Đường Tăng trông thấy mưa đạn, cũng không nhịn được cười khổ.

Mà cách đó không xa, chậm rãi mà hạ Hắc Hùng Tinh tại nhìn thấy Tôn Ngộ Không dễ như trở bàn tay giết chết bảy con yêu quái lúc, sắc mặt đột nhiên ngưng trọng lên, cũng không quay người, chỉ hét lớn một tiếng: "Lấy mặc giáp trụ!"

Hắn thoải mái rơi xuống, mới vừa cùng Tiểu Bạch Long Ngao Ô triển đấu về sau, lại nhớ tới này sân Lăng Hư Tử cùng Bạch Y Tú Sĩ hai yêu, thật nhanh xông vào sụp đổ Hắc Phong Tháp trong phế tích.

Không bao lâu liền từ bên trong đi ra, trình lên mấy món bảo bối, cùng Hắc Hùng Tinh thay đổi.

Một đỉnh son quang mũ sắt, một thân Ô Kim áo giáp.

Một cây đen anh trường thương, một đôi da thú giày đen.

Mặc giáp trụ ra trận về sau, Hắc Hùng Tinh long hành hổ bộ hướng đi Tôn Ngộ Không, mỗi bước ra một bước, thân hình giống như liền cao đại nhất phần, khí thế liền bên trên tăng một phần.

Hắn rõ ràng không bằng Tôn Ngộ Không cao, lại giống như là tại nhìn xuống hắn, đồng thời cười to mà ra.

"Tề Thiên Đại Thánh, danh hiệu này coi là thật vang dội, không bây giờ ngay liền tặng cho tại hạ, ngươi nghĩ như thế nào "

Nói xong, Hắc Hùng Tinh đã thân trên nghiêng về phía trước, hai chân trùng điệp đập mạnh địa, cả người bắn ra, hóa thành một đạo tàn ảnh, trường thương trong tay như thiểm điện, phát ra một đạo thanh thúy nổ vang.

"Xùy! —— "

Không khí đều tựa hồ bị xé nứt mở.

Hắn Hắc Anh Thương mũi thương, sáng chói mũi thương ẩn hiện, giống như giữa trưa Kiêu Dương vậy chói mắt, nhưng mà Tôn Ngộ Không lại không tránh không né, trong tay Cửu Hoàn Tích Trọng điểm nhẹ ở giữa, có từng tia từng sợi kim khí vờn quanh, chỉ nghe bịch một tiếng vang thật lớn, liền cùng Hắc Hùng Tinh trong tay Hắc Anh Thương nhọn đụng thẳng vào nhau.

Đụng nhau lúc, thân trọng cùng mũi thương, bộc phát ra liên miên mưa bụi tựa như kim khí, nổ hướng bốn phương tám hướng, bắn vào nơi xa mặt đất về sau, nổ ra cái này đến cái khác lỗ thủng lớn, cát đá vẩy ra.

Đồng thời song phương thủy triều tựa như lực phản chấn, một làn sóng lại một sóng từ trong tay hai người tràn vào, để bọn hắn cùng nhau lui lại.

Khi lui về phía sau bọn hắn một bước một cước ần, vừa dầy vừa nặng nham thạch ầm vang nổ nát vụn, toái thạch đầy trời.

Tan mất lực phản chấn về sau, Hắc Hùng Tinh tay phải kéo ra một cái thương hoa, thật nhanh đâm về Tôn Ngộ Không, trong không khí xuất hiện từng đạo từng đạo thương ảnh, lưu luyến không tiêu tan, chói mắt thương kinh tăng tăng điệp điệp, thể như chẻ tre, như Giang Hà thẳng xuống dưới.

Tôn Ngộ Không nhưng chỉ là nhẹ nhàng mà nâng lên tích trọng, không ngừng ngăn cản.

Cả hai đụng nhau thời điểm, bốn kim khí tại xé rách, tại kích xạ, trong không khí phát ra 'Vù vù' tiếng rít.

Chính kích đấu ở giữa, Hắc Hùng Tinh đột nhiên lui về sau một bước, trong tay Hắc Anh Thương đầu tiên là ép xuống, nặng tựa vạn cân, lại chưa tại mặt đất lưu lại một điểm thương ấn, về sau lại nhẹ như hạt bụi nhỏ tựa như bốc lên, chỉ thấy mũi thương một đạo ngưng tụ tới cực điểm kim khí, từ thấp tới cao bắn nhanh về phía Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không né người như chớp ở giữa, Hắc Hùng Tinh lại bỗng nhiên hạ eo, cầm trong tay Hắc Anh Thương từ phải đi phía trái quét ngang một vòng, ở trên mặt đất vẽ ra một nửa hình tròn, thể nội hình như có đại giang đại hà đang cuộn trào, cuộn cuộn Pháp Lực quán chú ở giữa, đâm nghiêng ra một đạo càng thêm rực rỡ liệt thương khí tới.

Thương khí bay ra, Hắc Hùng Tinh nhanh chân vượt hướng Tôn Ngộ Không.

Có thể lần này Tôn Ngộ Không lại không tránh không né, trực tiếp lấy lồng ngực đụng vào thương khí, chỉ nghe thấy một đạo thanh thúy kim thiết giao

kích thanh âm, Hắc Hùng Tinh thần sắc kịch biến, có thể Tôn Ngộ Không đã bỗng nhiên xuất hiện ở trước người hắn, thần sắc băng lãnh.

Cách đó không xa Đường Tăng thấy thế, lập tức lo lắng hô to lên tiếng.

"Đại Thánh, đầu này thật không có thể lại giết a!"

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẦU!!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Có thể hay không có chút tự giác

Trên bầu trời, mây đen từ bốn phương tám hướng khắp tới, dày đặc xếp mà lên, như nắp nồi tựa như bao lại đại địa.

Đỉnh núi Hắc Phong trong phủ, nền đá mặt mấp mô, phảng phất bị máy ủi đất cày qua thì công hiện trường.

Đường Tăng thanh âm vội vàng, xa xa truyền vào Hắc Hùng Tinh tai về sau, để hắn đen nhánh kia như than trên mặt, bỗng nhiên hiện ra một vòng đỏ, trong lòng hắn nổi giận, có thể không kịp chờ hắn nói chuyện, Tôn Ngộ Không trong tay Cửu Hoàn Tích Trọng đã giơ lên cao cao.

Chậm rãi rơi xuống thời điểm, khí lưu bị đè ép tứ tán, ầm ầm nổ vang giống khí cầu bạo tạc.

Hắc Hùng Tinh hoảng hốt triệt thoái phía sau một bước, ngưng tụ toàn thân Pháp Lực, hoành nâng Hắc Anh Thương đi cản, tại Cửu Hoàn Tích Trọng cùng Hắc Anh Thương cán chạm vào nhau lúc, một đạo va chạm chuông sớm vậy 'Keng' tiếng vang triệt mà lên, Hắc Hùng Tinh toàn bộ thân thể lập tức thấp xuống ba phần, mặt đất rạn nứt, khí lưu trong nháy mắt thổi tan bốn phía xi măng bụi mù, khói bụi cuộn cuộn.

Bị nện xuống dưới đất Hắc Hùng Tinh, trước tiên ngum lớn hấp khí, ngực dán đến lưng, về sau phát ra một đạo quát khê, tiếng quát cuộn cuộn như sấm, trong không khí nhắc lên tinh tế gọn sóng, hướng bốn phương tám hướng khuếch tán mà đến, đem mặt tường đại địa đều cho rung ra đầu cái vết nứt tới.

Hắn song chưởng chạm đất, thân thể cong như cung, lò xo tựa như đánh co lại mà lên, đầy trời thương ảnh như Bạo vũ Lê Hoa Thứ hướng Tôn Ngộ Không, không khí phát ra nôi áp suất tựa như 'Tê tê' tiếng.

Thương ảnh mũi thương xé gió bất ngờ đánh tới, Tôn Ngộ Không mũi chân điểm nhẹ địa, sau này vừa rút lui, hai tay xoay tròn ở giữa, Cửu Hoàn Tích Trọng phảng phất hóa thành một khối to lớn điện cối xay, ong ong ong xoay tròn.

Mũi thương cùng Cửu Hoàn Tích Trọng chạm vào nhau, phát ra thanh thúy Linh Đàng tiếng va đập.

Tôn Ngộ Không lui lại lúc, nhẹ nhàng như chuồn chuồn lướt nước, thân thể theo gió trôi đi, mà Hắc Hùng Tinh là một bước sắp vỡ văng, phảng phất một khung to lớn cự vật xe tăng, đem khí lưu ép tới ầm ầm bạo tạc.

Hắn mỗi lần đặt chân, mặt đất đều sẽ phát ra chấn động, đem tháp cao mảnh vỡ chấn động đến hô hô vang lên, lần thứ hai sụp đổ, tán lên đầy trời bụi mù.

Tuyệt địa sống lại Hắc Hùng Tinh đem Tôn Ngộ Không sau khi bức lui, đặc thể không tha người, bạo vũ lê hoa tựa như thương ảnh tán đi về sau, hắn bỗng nhiên co rút lại tay, như độc xà mục tiêu phong tỏa lúc co lên cổ, theo sát lấy thể như chẻ tre bắn ra mà ra, nhưng lại như một đầu linh thiện xuyên qua bùn cát, lấy một cái 'S' hình đường cong đâm về Tôn Ngộ Không.

Thương thể bao phủ ở giữa, nồng nặc đập vào mặt.

Mất thấy sấm nhiên thương kinh ngưng tụ sát ý đánh tới, Tôn Ngộ Không chợt dừng bước lại, trọng bắt đầu lo lắng định tại nguyên chỗ, trong tay Cửu Hoàn Tích Trọng đình chỉ xoay tròn, cầm ngang nâng lên, Hắc Anh Thương lần thứ hai va chạm Tôn Ngộ Không lồng ngực, phát ra một đạo thanh thúy tiếng leng keng, giống như kim thiết giao kích.

"Hoa..."

Thương kinh tập âm thanh, khí lãng đem Tôn Ngộ Không lồng ngực chỗ áo bào phá tan thành từng mảnh, vài rách bay múa ở giữa, lộ ra hai khối nhô lên màu đồng cổ cơ ngực.

Hắn ngoan thạch tựa như cơ ngực dưới, có một đoàn sáng như bạc quang mang đang cuộn trào, đem Hắc Anh Thương ngăn cản mà hạ.

Hắc Hùng Tinh gặp Tôn Ngộ Không không tránh không né, trong lòng giật mình, nhưng chợt liền quả quyết điều động toàn thân Pháp Lực, cuộn cuộn quán chú nhập tay phải Hắc Anh Thương bên trong, Hắc Anh Thương thoảng chốc sáng lên hao quang lộng lầy chói mắt đến, chỉ nghe oanh một tiếng nổ vang, thẳng băng cán thương dần dần cong, Hắc Hùng Tinh là thế đại lực trầm nhìn về phía một bước đi ra.

Đầu mũi thương có hòa hoa tại bắn ra, tư tư rung động.

"Àm! —— "

Lại là một tiếng nổ vang, Hắc Hùng Tinh lần thứ hai tiến lên trước một bước, Hắc Anh Thương cán cơ hồ muốn cong thành một cây cung.

Trong mắt của hắn đã hiện ra vẻ kinh hãi.

Nhưng việc đã đến nước này, hắn đã trải qua lui không thể lui, chỉ có thể lần nữa điều động Pháp Lực, tuôn ra nhập Hắc Anh Thương bên trong, đồng thời dưới chân phun mạnh ra nồng điểm tựa như khí lưu đến, chèo chống hắn lần thứ hai hướng phía trước bước ra một bước.

Mũi thương phát lực ở giữa, âm vang không ngừng bên tai, nhưng nhưng như cũ không cách nào đâm rách Tôn Ngộ Không làn da.

Mà đang lúc Hắc Hùng Tinh trong lòng sợ hãi, nhanh chóng suy nghĩ đối sách thời điểm, chợt nghe Tôn Ngộ Không dưới chân âm vang nổ vang, cả người đạn pháo tựa như hướng phía trước xông lên, đem Hắc Anh Thương cán triệt để uốn cong, đồng thời giọng cao Cửu Hoàn Tích Trượng hung hăng hướng xuống đè ép, hơi yếu Kim Quang phù hiện ở Cửu Hoàn Tích Trượng phía trên, khiến cho đang cùng Hắc Anh Thương cán va chạm lúc, tuôn ra một cỗ dồi dào cự lực, đem cán thương 'Ba ' một tiếng trực tiếp đè gãy.

Hắc Anh Thương đứt gãy về sau, mũi thương 'Băng ' một tiếng cao cao bắn lên.

Hắc Hùng Tinh tay cầm một nửa đoạn thương, trong lúc đó mắt đi chèo chống, thân thể hướng phía trước nghiêng về phía trước một bước, nhưng ngay lúc đó vô ý thức muốn rút lui, có thể Tôn Ngộ Không đã xuất hiện ở trước người hắn, chân phải từ phải đi phía trái quét ngang, đem Hắc Hùng Tinh vấp té xuống đất.

Hắc Hùng Tinh ngã xuống đất về sau, Tôn Ngộ Không lập tức một cước dẫm lên trên đầu của hắn.

Chỉ nghe 'Oanh ' một tiếng ngọt ngào bạo tạc, Hắc Hùng Tinh dưới đầu bàn đá xanh, nổ nát vụn ra một cái hố to đến, nam thạch bay đầy trời tán, vù vù bắn vào đại địa trong vách tường đi.

Bất quá bị trùng điệp giẫm một cái Hắc Hùng Tinh, nhưng lại chưa đánh mất năng lực chiến đấu, hai tay đè xuống đất muốn đứng lên, có thể Tôn Ngộ Không lại là hung hăng một cước chặt xuống, Hắc Hùng Tinh đầu lại một lần nữa đập xuống dưới đất, đạo đạo khí lăng âm vang khuếch tán mà ra, tung bay toái thạch bụi bặm.

Có thể Hắc Hùng Tinh vẫn như cũ không cam lòng, hai tay run rẩy ở giữa, phải tiếp tục đứng lên.

Chống đất lúc, theo theo cương châm tựa như Hắc Mao từ cánh tay kia chậm rãi mọc ra, thân thể của hắn trong nháy mắt nứt vỡ áo bào, chậm rãi hóa thành một đầu cự gấu đen lớn, phảng phất hình gấu chiến xa.

Hóa thành nguyên hình lúc, Hắc Hùng Tinh khí lực tăng vọt, hung tính cũng tăng lớn theo, song chương như cự chùy một dạng hung hăng đập địa, khí lăng cuộn cuộn, gãy dựa không thời, có thể Tôn Ngộ Không nhưng chỉ là một cước lại một cước chặt xuống, đem hắn gắt gao giẫm ở trên mặt đất.

Xa xa Đường Tăng gặp, lộ ra đau lòng thần sắc, tại xác nhận sau khi an toàn, hắn liền đi nhanh hướng chiến trường.

Cúi đầu nhìn một chút Hắc Hùng Tinh, lại ngẩng đầu nhìn chính mặt lạnh Tôn Ngộ Không, sáng suốt không còn xách 'Ăn ' tự, nhưng lại phi thường không sáng suốt hỏi ra một vấn đề khác.

"Người đều cứu ra sao "

Tiếng nói của hắn rơi xuống, hiện trường không khí đều động lại tựa như.

Vừa mới nhắc chân phải lên Tôn Ngộ Không bỗng nhiên trì trệ, chợt giống như là lời đình nổ rơi tựa như, âm vang một tiếng rơi vào Hắc Hùng Tinh trên đầu, bốn phía mặt đất nam thạch như sóng lớn một dạng điên cuồng nhấc lên.

Đường Tăng kém chút bị hất tung ở mặt đất, thật vất vả luống cuống tay chân ổn định thân hình, liền gặp Tôn Ngộ Không bỗng nhiên hướng hắn trừng đến, gắt gao tiếp cận hắn, cắn răng nói: "Hiện tại không có chuyện gì so người ưu tiên, lần sau cho ta đây lão Tôn có chút tự giác!"

Nói xong, hắn lại một chân chặt xuống, khí lăng ngập trời ở giữa, triệt để đem Hắc Hùng Tinh đánh về nguyên hình, người sau đó xoay người hướng đi một bên.

Đường Tăng nghe xong Tôn Ngộ Không lời nói, đứng tại chỗ nhìn qua bóng lưng của hắn, có chút không biết làm sao.

Trực tiếp thời gian khán giả, cũng yên tĩnh hồi lâu mới phát ra mưa đạn.

【 Đại Thánh: Ngươi có thể là của ta đầu bếp! Đầu bếp liền nên hào hào nấu com, chuyển nghề làm cái gì Thánh Mẫu ngươi có chút tự giác được hay không! 】

【 xong xong, Đại Thánh liền đồ ăn cũng không lưu lại gấp! Trưởng lão chỉ sợ dữ nhiều lành ít, tất cả mọi người giải tán đi! 】

【 cảm giác Đại Thánh đang có một vụn câu muối muội muốn theo dẫn chương trình nói! 】

【 ai đây chính là hiểu đồ đối mặt thiếu năng trí tuệ sư phụ bất đắc dĩ đi... 】

Tại mưa đạn liên tiếp phát sinh lúc, Đường Tăng trong lòng có cảm động hiện lên, ánh mắt của hắn theo sát Tôn Ngộ Không chậm rãi di động.

Chỉ thấy hắn mấy bước liền đi tới phế tích bên cạnh.

Nơi đó đang có hai đầu yêu quái tại run lấy bấy, chính là Lăng Hư Tử cùng Bạch Y Tú Sĩ.

"Lộc cộc..."

Hai yêu quan sát bị đánh thành nguyên hình Hắc Hùng Tinh, lại hơi liếc nhìn thần sắc lạnh lùng Tôn Ngộ Không, sợ hãi vô cùng nuốt lên nước bọt tới.

Chỉ vừa nghĩ tới lúc trước cái kia mấy tiểu yêu nhóm hạ trăng, hai người bọn họ liền không cảm được hai chân run lên.

Tôn Ngộ Không đi đến Lăng Hư Tử trước mặt, đứng vững, lạnh nhạt nói: "Thịt người, ngươi có ăn hay không."

Lăng Hư Tử mồ hôi lạnh trên trán lăn xuống, hô hấp dồn dập, không dám nói lời nào, chính là lúc này, một trận gió nhẹ thổi tới, Tôn Ngộ Không trong tay Cừ Hoàn Tích Trượng, phát ra rầm rầm nhẹ vang lên.

Lăng Hư Tử như bị sét đánh, thân thể căng cứng, bỗng nhiên nhắm mắt lại, run giọng nói: "Ăn..."

Tiếng nói của hắn vừa dứt, Cừ Hoàn Tích Trượng đã trải qua nhẹ nhàng rơi vào trên đầu của hắn, bịch một tiếng, hóa thành huyết vụ đầy trời.

Ám áp Huyết Vụ bay tán loạn, rơi ở một bên Bạch Y Tú Sĩ trên mặt, để thân thể của hắn như nhũn ra, cơ hồ muốn hóa thành thạch tựa như xụi lơ trên mặt đất.

Tôn Ngộ Không cúi đầu nhìn về phía hắn, nói: "Thịt người, ngươi có ăn hay không."

Bạch Y Tú Sĩ không chút nghĩ ngợi, điên cuồng lắc đầu: "Không ăn, ta không..."

Hắn lời còn chưa dứt, Cừ Hoàn Tích Trượng lại đã mất hạ.

Huyết vụ đầy trời bay là tả tứ phương.

Tôn Ngộ Không lúc này mới dựng thẳng lên Cừ Hoàn Tích Trượng, sắc mặt như thường hướng đi Đường Tăng, một bước, một bước, chậm rãi tới.

Lúc đầu chính cảm động Đường Tăng, đột nhiên sợ run cả người.

Khán giả gặp tình hình này, tất cả đều khản trương lên.

【 xem ra hai đầu yêu quái không đủ người giận! Đại Thánh muốn mượn thu nợ nần, dẫn chương trình chạy mau a! 】

【 Đại Thánh, Đại Thánh tinh táo a! Ngấm lại đầu bếp tay nghề cũng không tệ lắm đúng không! Đại Thánh! 】

'Bạch Vũ đình đưa tặng cho Đường Tăng mười cái Tán Tài Bảo Trượng' cũng nhấn lại nói: "Hay là trước khen thưởng điểm, vạn nhất chờ một lúc Đại Thánh muốn động thủ, dẫn chương trình tranh thủ thời gian mua một Thân thông xoát cái độ thân mật cho Đại Thánh bớt giận!"

'Chăm Biên Đích Nguyệt Lượng Loan Hựu Loan đưa tặng cho Đường Tăng mười cái Tán Tài Bảo Trượng' cũng nhấn lại nói: "Đại Thánh xem ra là tức nổ tung, dẫn chương trình tranh thủ thời gian mua a, lại không mua mạng nhỏ đều nếu không có!"

Tại khán giả từng cái trò đùa thức lo lắng lúc, Tôn Ngộ Không rút cục đi đến Đường Tăng bên người, nhìn lại dần dần lộ ra chề cười Đường Tăng, lạnh nhạt khuôn mặt không nói lời nào.

Đường Tăng trong lòng nhanh chóng suy tư, đang muốn nói chút gì, bỗng nhiên trông thấy Hắc Phong phủ bên ngoài, có một hòa thượng chính đây rầy kinh hoảng trái xem phải xem, khản trương đi tới.

Khi hắn vượt qua sắp sửa sụp đổ thạch công môn, trông thấy hóa thành nguyên hình cự gấu đen lớn tinh, cùng một bên sát khí nghiêm nghị Tôn Ngộ Không lúc, càng là kém chút bị sợ khóc.

Đường Tăng trông thấy hòa thượng về sau, hơi do dự một chút, liền nhanh chân đi hướng hắn.

Hòa thượng lúc này gặp lại Đường Tăng, càng thêm sợ hãi, hai chân run rẩy ở giữa, nhất định trực tiếp ngã xuống đất.

Đường Tăng thấy vậy, bèn ngồi xổm người xuống, lộ ra một vòng mỉm cười thân thiện: "Xin hỏi tiểu sư phó tới làm cái gì "

Tiểu hòa thượng khóc khuôn mặt, nước mắt im ắng rơi xuống, bờ môi nhanh chóng run rẩy, lại nói không nên lời một chữ.

Hai tay của hắn run run rẩy tựa như run rẩy, chặt vật từ trong ngực tay lấy ra xếp giấy tuyên.

Đường Tăng đưa tay tiếp nhận, đem giấy tuyên triển khai, xem xét phía dưới đúng là cười, một hồi lâu mới ngưng cười, nghiêm trang đọc.

"Cáo thiên hạ biết: Quan Âm Thiền Viện đêm khuya hoá hoạn, Kim Trì phương trượng viên tịch, chúng ta cảm giác sâu sắc đau lòng. Quan Âm Thiền Viện từ hôm nay sắp hết nhanh trùng kiến, tùy ý trọng mới mở ra. Khác: Truy nã hoả hoạn thủ phạm, người này nguyện trang thành Đại Đường tăng nhân, mang theo tóc đỏ ác sĩ một tên, gặp trong viện Chân Long liền muốn cướp đoạt, nhìn có tin tức người cáo cho chúng ta, đem truy nã giao cho quan phủ."

Đường Tăng đem hịch văn niệm xong về sau, đem giấy tuyên thu hồi, nhìn về phía run lấy bấy hòa thượng, lộ ra một cái nụ cười ấm áp: "Vậy, chúng ta cùng một chỗ trở về đi "

Đến đưa tin hòa thượng trong lòng vạn phần sợ hãi, hai mắt đầm lệ mơ hồ trong tầm mắt, Đường Tăng cái kia nụ cười ấm áp bên trong, giống như hiện lên một vòng hàn ý.

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Vẽ một vòng vòng bảo hộ người

Tại Đường Tăng ngữ khí nhẹ nhàng đem hịch văn nội dung niệm xong về sau, trực tiếp giữa khán giả thoáng chớp liền sôi trào lên, mưa đạn lộn xộn diệt mà ra.

【 trưởng lão, xem đi, nhường người Thánh Mẫu bệnh phát, hiện tại đặc tội Đại Thánh còn bị cản ngược một cái! 】

【 ta đi, đám này con lừa trọc, hay là đem bọn họ lại nhốt lại trọng đốt một lần, nấu lại trùng tạo một chút tương đối tốt! 】

【 Đường Tăng: Uy, Yêu Yêu rượu sao Quan Âm Thiền Viện lập tức sẽ cháy, ta thả .

【 nhìn ra phía trước huyết tinh cao năng, bệnh tim cùng chưa tròn mười tám tuổi nhân viên xin nhanh chóng rút lui! 】

Quan Âm Thiền Viện phát lên án hịch văn, không ngừng để khán giả lên cơn giận dữ, càng làm cho Tôn Ngộ Không trên mặt bịt kín tầng một sát khí, chỉ thấy hắn chấn động mạnh một cái Cửu Hoàn Tích Trọng, cất bước hướng đi Tiểu Bạch Long Ngao Ô.

Đồng dạng một mặt tức giận Tiểu Bạch Long Ngao Ô, gặp Tôn Ngộ Không bộ dáng như thế, nhớ tới vừa rồi bị hắn đánh đến chết rất nhiều yêu quái, kém chút bị sợ ra nguyên hình bay lên mà lên, nàng liền tiếp lui về phía sau mấy bước, kêu to lên: "Oa a a, rốt cục cảm thấy ta ăn quá nhiều muốn đánh chết ta rồi sao! Quang đầu ca ca cứu mạng a. . ."

Tiếng nói của nàng mới rơi, Tôn Ngộ Không liền xuất hiện ở phía sau nàng, cầm lên nàng sau cái cổ, hướng Hắc Phong Phủ bên ngoài nhanh chân đi đi, một bước chính là mấy trọng xa.

"Đi."

Lúc này Tôn Ngộ Không thanh âm, mới truyền đến trong tai nàng, để cho nàng an tâm lại.

Đường Tăng gặp Tôn Ngộ Không cầm lên Tiểu Bạch Long Ngao Ô liền đi, cũng không để ý hắn, lập tức hoảng hồn, quay đầu quan sát núi nhỏ kia tựa như Hắc Hùng Tinh, hướng phía trước nhanh đi mấy bước, hướng Tôn Ngộ Không la lớn: "Đại Thánh, Đại Thánh, bản tăng kéo bắt động a. . ."

Tôn Ngộ Không nghe vậy lại chạy vội mấy bước, giống như bưng tỉnh như không nghe thấy.

Nhưng lại tại Đường Tăng mất lộ ra tuyệt vọng lúc, hẳn nhưng lại bỗng nhiên ngừng bước chân, mặt mũi hàm sát mấy bước đi về tới, nhưng lại nhìn cũng không nhìn Đường Tăng một chút, đưa tay phải ra kéo lên Hắc Hùng Tinh trái tay trước, lại đi Hắc Phong Phủ bên ngoài nhanh chân bước ra, Hắc Hùng Tinh phảng phất một khung máy ủi đất tựa như, cày ra một đầu rãnh sâu tới.

Đường Tăng thấy thế nhẹ nhàng thở ra, cũng không lo được một bên dọa đến hai chân bần rùn hòa thượng, nhanh chân tạt chạy theo sát bên trên Tôn Ngộ Không.

Nguy cơ cuối cùng triệt để tiêu trừ, trực tiếp trong phòng khán giả thời khắc treo nói tâm, cũng rốt cục có thể thả xuống, khi bọn hắn đổi một loại tâm tình buồn lòng, lại đi nhìn Tôn Ngộ Không bộ dáng tức giận cùng hành vi lúc, cũng đều khôi phục như lúc ban đầu, bắt đầu nôn lên rãnh tới.

【cay gà dẫn chương trình, thật không biết cần người làm gì!】

【Đại Thánh: Này nha tức giận a, chỉ có đầu bếp cho ta làm đồ ăn mới có thể tốt!】

【Đường Tăng: Ta có thể làm sao, chỉ có thể vô tận tuyệt vọng, thoát nhìn làm đồ ăn cũng không tốt dùng đáng về!】

【đánh phía đông tới một Tôn Ngộ Không, trong tay mang theo cái la ly long, đánh phía tây tới một Hắc Hùng Tinh, trong tay dẫn theo cái ngốc Đường Tăng, Hắc Hùng Tinh muốn dùng trong tay ngốc Đường Tăng đối Tôn Ngộ Không trong tay la ly long, Tôn Ngộ Không không muốn dùng trong tay la ly long đối Hắc Hùng Tinh trong tay ngốc Đường Tăng, nhưng là Tôn Ngộ Không rất muốn Đường Tăng, thế là Tôn Ngộ Không một gây đánh ngốc Hắc Hùng Tinh, một người xách đi la ly long cùng ngốc Đường Tăng, đặc ý!】

Bản Nhân lên án hịch văn mà tâm tình thoáng có chút đè nén Đường Tăng, khi nhìn đến khán giả mưa đạn về sau, nhìn không được cười ra tiếng, một bên cười vừa đi theo Tôn Ngộ Không sau lưng, thuận trong núi 'Chì' hình chữ đường lát đá, nhanh chóng xuống núi.

Tôn Ngộ Không tay trái Tiểu Bạch Long, tay phải Hắc Hùng Tinh, có thể tốc độ vẫn như cũ nhanh đến kinh người, may mà Đường Tăng có tính bước tăng phúc, mới mới không còn bị Tôn Ngộ Không bỏ rơi không còn hình bóng.

Hai người thuận đá xanh đường sau khi xuống núi, đi trở về đến trên đường lớn, xuôi theo đại lộ hướng đông đi ra thời gian một nén nhang, liền lại đến nơi Quan Âm Thiền Viện dưới núi.

Sau đó hai người quen việc dễ làm hai ba bước vượt ngang đường lát đá, bay vọt lên núi, không bao lâu liền trông thấy Quan Âm Thiền Viện bên trong lượn lờ dâng lên bụi mù.

Khi bọn hắn sắp đến Quan Âm Thiền Viện ngoài cửa chính lúc, thiền cửa sân đang có hai tên tăng nhân tại quét rác.

Hai người bọn họ mặt mũi tràn đầy tro bụi, một mặt ủ rũ dạng, không được lắc đầu thở dài.

Đột nhiên, bọn hắn trong tai truyền đến như có như không tiếng va đập, thanh âm dần dần biến lớn, giống như vật nặng đập xuống đất, bọn hắn cẩn thận lắng nghe về sau, chú ý tới thanh nguyên là dưới núi thêm đá,

Bận bịu vọt xuống điều cây chồi hướng đi cầu thang, cúi đầu xuống hướng xuống nhìn một cái, nhất thời liền bị dọa sợ, tam hồn thất phách mất hết.

Bọn hắn bận bịu mặt mũi tràn đầy hoảng sợ liền tiếp lui về phía sau, có thể hốt hoảng bộ pháp lại đem chính mình trượt chân, đặt mông ngồi ngay đó về sau, bọn hắn hai tay chống địa không ngừng chết thảng cẳng sau này cọ, đồng thời kinh hãi muốn chết khóc quát lên.

"Không. . . Không tốt rồi! Hòa thượng kia oán linh trở về lấy mạng á!"

"Cái này. . . Phải làm sao mới ổn đây!"

"Nhanh! Nhanh sai người đi gọi lại cầm!"

Tại hai tên tăng nhân sợ hãi lên tiếng lúc, Tôn Ngộ Không ngăn chặn Hắc Hùng Tinh, thật nhanh lên núi, Hắc Hùng Tinh thân thể không lờ và chạm nghiền ép tại trên tấm đá xanh, chừa lại dầy đặc như mạng nhện tựa như dấu vết.

Đi vào trên núi thiền viện bên ngoài về sau, Tôn Ngộ Không nhìn cũng không nhìn hai tên hòa thượng, vượt qua bọn hắn trực tiếp hướng đi Quan Âm Thiền Viện, Đường Tăng là thở hổn hển theo sát phía sau.

Chưa vào sơn môn, Đường Tăng liền nghe thiền viện bên trong có ni non tiếng vang lên, cẩn thận nghe xong, lại là chút tai hiệu ách trải qua.

Chờ bước vào thiền viện về sau, liền trông thấy trong sân rộng có một đám tăng nhân ngồi vây chung một chỗ, đốt bình an vô sự giấy.

Bốn phía có càng nhiều tăng nhân, chính đang chỉnh đốn trai cung cấp, quét sạch phế tích.

Tại chúng tăng vị trí trung ương, đã người khoác một thân kim sắc áo cà sa Nghiễm Trí Hòa Thượng, ần làm chúng tăng đứng đầu, chính nhắm mắt thi thảo niệm kinh.

Làm Tôn Ngộ Không, Ngao Ô, Đường Tăng cùng Hắc Hùng Tinh nhập thiền viện lúc, tất cả mắt thấy chỉ tăng, đều hoảng sợ muôn dạng.

"Yêu quái! Yêu quái!"

Tại bộ phận tăng nhân đánh mất thần trí, sợ hãi hô to lúc, đã có hiệu tăng nhân trực tiếp quỳ rạp xuống đất, hung hăng cầm đầu đập địa, nện đến đầu rơi máu chảy, thống khổ kêu khóc lên tiếng: "Thượng sư, thượng sư, nhìn ngài minh giám! Cái kia phóng hỏa cùng hịch văn đều là Nghiễm Trí thay mặt trụ trì mệnh lệnh, chúng ta cũng là bị buộc bắt đắc dĩ a!"

Tiếng la khóc truyền ra về sau, lập tức bùng tỉnh một nhóm người, chợt bọn hắn cũng đều quỳ xuống đất đập đầu, khóc lớn không thôi.

Khóc lớn tiếng hô dọa chúng tăng trung ương Nghiễm Trí Hòa Thượng, hấn mở to mắt trông thấy Đường Tăng bọn hắn lúc, vội vàng cái mông đi tiểu chạy bỏ hướng Đường Tăng, vừa không ngừng đập đầu liên mang theo tiếng khóc nức nở biện giải.

"Các ngươi. . . Thượng sư, hịch văn sự tình, chính là Kim Trì trưởng lão di mệnh, sự mệnh không thể trái a! Muốn đến ngài cũng không muốn nhìn thấy một vị hai trăm bảy mươi tuổi hơn lão nhân mang theo ô danh qua đời, không bằng đem Chân Long còn cho chúng ta, ta Quan Âm Thiền Viện định tận tâm tận lực chăn nuôi Chân Long!"

Nghiễm Trí Hòa Thượng lời còn chưa dứt, Đường Tăng liền đã tròn mắt hốc mồm.

Trực tiếp trong phòng người xem, cũng bị Nghiễm Trí Hòa Thượng không biết xấu hổ làm chấn kinh.

【 có thể, ngươi cái này con ghê kếp rất lễ thẳng khí hùng, trưởng lão, ngươi có cái gì ý nghĩ hài lòng không hối hận không lần sau ngươi còn mềm lòng không dù sao người hiền bị bắt nạt câu nói này ta không tin ngươi không biết! 】

【 hi vọng rộng rãi Thánh Mẫu lấy đó mà làm gương, dẫn chương trình chính là điển hình phản diện tài liệu giảng dạy! 】

【 đều mức này còn nghĩ Ngao Ô, cái này Nghiễm Trí sợ không phải là lý ung thư a 】

【 oa người này sống ở trong thế giới của mình không ra được đi, như thế có thể muốn tại sao không đi điểm xuất phát viết tiểu thuyết đâu! 】

Tại khán giả tức giận đến không thịnh hành, Tôn Ngộ Không trên mặt sát khí nhưng trong nháy mắt tan hết, lần nữa khôi phục mặt lạnh.

Hắn trực tiếp vung tay đem Hắc Hùng Tinh bàn chân trái thả xuống, lại buông ra xích ở Tiểu Bạch Long Ngao Ô sau cổ tay, hơi giương cánh tay, Cửu Hoàn Tích Trượng từ dưới nách trượt xuống, rầm rầm vang động ở giữa, bị hắn nắm trong tay, nhanh chân đi hướng Nghiễm Trí Hòa Thượng, muốn một gậy gõ chết hắn.

Nhưng hắn mới vừa vịn bước ra một bước, lại bị Đường Tăng ngăn lại, lắc lắc đầu nói: "Đại Thánh. . . Được rồi, chúng ta đi thôi, đừng cho hắn ô uế tay của ngươi."

"Hơn nữa. . . Cũng cần bản không cần đến ngươi xuất thủ."

Đường Tăng đang khi nói chuyện, nhìn quanh một vòng chúng tăng, giống nhìn một trận nháo kịch tựa như, cười trào phúng cười, quay người đi vào thiền viện xâm nhập, đi tìm hành lý của hắn, Tiểu Bạch Long Ngao Ô cũng không nhìn nữa các tăng nhân, theo sát Đường Tăng.

Nghiễm Trí Hòa Thượng gặp Đường Tăng muốn đi, lại nóng nảy, bần tiện liền lăn một vòng đuổi kịp hắn, khóc lớn tiếng hô: "Thượng sư, xin ngài đem Chân Long tặng cho chúng ta!"

Một bên đang muốn cất bước cùng Đường Tăng cùng đi Tôn Ngộ Không, nghe thấy Nghiễm Trí Hòa Thượng la lên, đột nhiên ngừng bước chân, quay đầu nhìn về hắn, đúng là nở nụ cười, nói: "Vậy ta liền đưa các ngươi cái có thể bảo vệ chùa chiền yêu tà bất xâm đồ chơi hay đi."

Nói xong, cũng không cho Nghiễm Trí Hòa Thượng cùng các tăng nhân thời gian phản ứng, thân thể của hắn hơi cong, song chân vừa đập, bỗng nhiên vọt lên trên trời, từ bên trên nhìn xuống Quan Âm Thiền Viện.

Trong tay Cửu Hoàn Tích Trượng thân trọng tiêu tán ra từng tia từng sợi kim khí, hắn lấy kim khí tại dưới chân vẽ một vòng tròn, vòng tròn trình viên hình dần dần mở rộng, chậm rãi rơi xuống, đem trọn tòa Quan Âm Thiền Viện đều cho bao phủ lại.

Kim khí rơi xuống mặt đất về sau, như kích quang một dạng cắt đứt cỏ cây đất đá, xì xì thanh âm vang vọng không dứt, tại mặt đất lưu lại một thật sâu hình tròn khe rãnh.

Làm kim khí hoàn toàn thấm xuống mặt đất về sau, Tôn Ngộ Không cũng từ trời rơi xuống.

Nghiễm Trí Hòa Thượng mê mang nhìn một chút ngày, nhìn chung quanh, không hiểu vừa rồi Tôn Ngộ Không vẽ vòng dụng ý, lại nhìn phía hắn khóc lên: "Trưởng lão, chúng ta chỉ muốn muốn Chân Long."

Tôn Ngộ Không nghe, bước dài ra, cũng không quay đầu lại nhìn hắn, chỉ là nhàn nhạt lên tiếng.

"Ra vòng người, chết."

Nói xong, hắn một bước mấy trượng, chớp mắt biến mất.

Tiếng nói của hán quanh quẩn ở trên quảng trường, thật lâu không dứt, để quảng trường trong nháy mắt yên tĩnh im ắng.

Đường Tăng trở lại thiền phòng về sau, hai ba lần đem đứt gãy xà ngang, thiêu hủy cọc gỗ, rồi đập đá xanh nhấc lên, từ đó đem chứa Từ Kim Bát Vu gánh nặng lỏi ra, trông thấy Tôn Ngộ Không về sau, đi qua đem gánh nặng thất ở Cửu Hoàn Tích Trọng thân trọng bên trên, lúc này mới lại cùng một con rồng một khí, hướng quảng trường cùng thiền viện bên ngoài đi ra.

Ở tại bọn hán đi mau đến quảng trường lúc, bỗng nhiên có tiếng chửi mắng đánh đập vang lên.

Đến gần xem xét, chỉ thấy một đoàn tăng nhân đối diện Nghiễm Trí Hòa Thượng quyền đâm cước đá, trầm đục tiếng vang triệt không dứt.

Chúng tăng trông thấy Đường Tăng một nhóm đi tới, bận bịu bốn tản mát, đem mặt mũi tràn đầy máu đen Nghiễm Trí Hòa Thượng hình dạng, hiện ra ở Đường Tăng đám người đầy mắt, trên mặt lộ ra biểu tình nịnh hót.

Lúc này Nghiễm Trí Hòa Thượng đã trải qua gần chết, rách da đổ máu sâu đủ thấy xương bàn tay, chính gắt gao chế trụ mặt đất, khóe miệng chảy máu.

"Lão nạp mới là trụ trì! Các người. . . Lớn mật! Nhanh đi lấy hòa thượng kia! Ha ha ha ha. . . Ta Quan Âm Thiền Viện có Chân Long bảo hộ, hương hỏa không ngừng! Lão nạp cũng đem cho mình tổ cái Kim Thân, đặt ở Phật Tổ phía bên phải a! Ha ha ha. . . Ha ha ha ha ha ha a —— ---- ha ha. . . Ha..."

Tiếng cười im bật mà dừng, Nghiễm Trí ngọc đầu, triệt để không có khí tức.

Đường Tăng đứng tại chỗ lẳng lặng nhìn một hồi, lúc này mới chấp tay trước ngực, nói: "Vãng Sinh Chú liền không niệm, tạm biệt không tiễn."

Cái khác tăng nhân không nghe rõ Đường Tăng nói cái gì, cũng nom nớp lo sợ chấp tay trước ngực hướng về phía Nghiễm Trí thi lễ.

Đường Tăng thấy thế, lập tức một mặt hứng thú tẻ nhạt địa ra bên ngoài Quan Âm Thiền Viện đi ra ngoài.

Tôn Ngộ Không lại kéo lên Hắc Hùng Tinh trái tay trước, đi theo sau đó, Tiểu Bạch Long Ngao Ô là bước nhanh gấp phải Đường Tăng.

Đường Tăng một nhóm sau khi đi.

Không khí trầm mặc duy trì một hồi, bỗng nhiên một tên hòa thượng nói: "Cái kia vòng tròn còn tại đằng kia đây."

"Đứng a! Cái kia vòng tròn còn tại đằng kia đâu!"

"Chân Long, Chân Long cũng bị mang đi. . ."

"Ta Quan Âm Thiền Viện. . ."

Một cái tiểu hòa thượng u mê nhìn lại Đường Tăng một nhóm đi xa bóng lưng, nhịn không được khóc lên, lại giống như mở ra một đầu.

Theo sát lấy, ở nơi này vân khai vụ tán buổi chiều dưới ánh mặt trời, Quan Âm Thiền Viện bên trong vang lên liên tiếp tiếng khóc.

CONVERT BY ๒Thanh ๒Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Dự trữ lương giác ngộ cao

Ngày mùa thu, trời cao mây nhạt.

Gió xoay tròn tại đại địa, tiếng ve kêu dần dần suy yếu.

Đất vàng xếp thành quan đạo dựa vào dãy núi, xoay quanh khúc chiết, giống một điều không có cuối dây thừng dài, xuyên qua rừng tùng, vượt qua núi, bò lên trên tích lấy tuyết động tuyết son, biến mất ở xa xôi chân trời.

Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không hai người, từ Quan Âm Thiền Viện sau khi xuống núi, liền đi Thượng Quan nói hướng tây mà đi.

Tại hạ núi thời điểm, Tiểu Bạch Long Ngao Ô, liền lại hóa thành một đầu đai lưng ngọc, quần quanh ở Đường Tăng bên hông.

Hắc Hùng Tinh thì bị Tôn Ngộ Không kéo bên tay phải, cạ vào đất vàng đường lúc giờ lên cát vàng đầy trời.

Nếu như vèn vèn chỉ là bụi mù, Đường Tăng cũng có thể dễ dàng tha thứ Hắc Hùng Tinh mang tới phiền phức, có thể theo quan hai bên đường, dần dần đồng ruộng thôn trang lúc xuất hiện, hắc liên không thể tiếp tục chịu đựng xuống dưới, lúc này nghiêng đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nói: "Đại Thánh, muốn không phải là đánh chết được rồi, quái trăm."

Tôn Ngộ Không nghe vậy, lại cũng không quay đầu lại, vừa đi vừa nói: "Sống càng tốt hơn."

Đường Tăng nghe thấy, cảm thấy bất đắc dĩ, có thể không chờ hắc tiếp tục nói chuyện, bị kéo đi thật lâu Hắc Hùng Tinh, cuối cùng từ trong hôn mê chậm rãi tỉnh lại, mơ mơ màng màng nghe thấy hai người nói chuyện với nhau, kém chút bị sợ ngất đi.

Hắn lập tức cưỡng đề khí lực, chuyển động to lớn gấu nảo, nhìn về phía Đường Tăng, khóc lớn tiếng quát lên: "Thượng sư tha mạng! Thượng sư tha mạng! Ta nguyện ý quy thuận thượng sư, vì thượng sư làm trâu làm ngựa!"

Bỗng nhiên bị Hắc Hùng Tinh đề mất tới, Đường Tăng lại cũng không sợ, đến gần đi qua, cúi đầu cười nói: "Có thể ngươi là đầu gấu a."

Hắc Hùng Tinh liên tục không ngừng nói: "Thượng sư ngài nói ta là cái gì, ta chính là cái gì!"

Đường Tăng biểu tình ngưng trọng, thoáng qua trăm mặc về sau, cười khan một tiếng: "Ngươi dự trữ lương giác ngộ ngược lại thật sự là cao."

Tiếng nói của hắn mới rơi, Quan Âm thanh âm liền tại não hải vang lên.

【 chủ kí sinh thành công hàng phục Hắc Hùng Tinh, phát động hàng phục hệ thống .

"Ừ"

Hàng phục hệ thống bị phát động, hấp dẫn Đường Tăng chú ý, thế là hắn mất nhìn phía trước, trước tiên gọi ra hệ thống bảng, hai ba lần điểm nhập hàng phục lần giao diện về sau, nhìn thấy Hắc Hùng Tinh danh tự.

Đường Tăng sờ nhẹ xem xét, thuộc tính hiển hiện trước mắt.

Tính danh: Hắc Hùng Tinh

Chủng tộc: Gấu

Ngoại hiệu: Hắc Phong sơn chủ, Hắc Phong cư sĩ

Tu vi: Tiểu Yêu

Thần thông: Hắc Phong thương pháp

Pháp bảo: Tạm thời chưa có

Chú thích: Hàng phục yêu quái, không độ thân mật.

Tra xét xong Hắc Hùng Tinh giao diện thuộc tính về sau, Đường Tăng cảm thấy hắn không quá mức lạ thường, trong lòng không khỏi do dự, rốt cuộc là lưu lại Hắc Hùng Tinh làm dự trữ lương, hay là đem hắn đánh chết làm thành thịt gấu hạt.

Tại hắn trăm thần suy nghĩ lúc, vô ý thức va nhau rời khỏi hàng phục giao diện, trở lại yêu quái hệ thống chủ bảng, chợt phát hiện quy thuận giao diện hậu tố chỗ, thành linh có một nổi bật chấm đỏ.

Đường Tăng nghi ngờ trong lòng, lúc này điểm tuyển xem xét.

Tiến vào quy thuận bảng về sau, Tôn Ngộ Không cùng Ngao Ô danh tự, xuất hiện ở trước mắt.

Mới điểm nhập quy thuận bảng, Đường Tăng lại trông thấy Tôn Ngộ Không danh tự sau hiển hiện một cái chấm đỏ, hắn lại điểm nhập trong đó, Tôn Ngộ Không thuộc tính lập tức phơi bày ra.

Tính danh: Tôn Ngộ Không

Chủng tộc: Linh Minh Thạch Hầu

Ngoại hiệu: Bát Mã Ôn, Mỹ Hầu Vương, Tề Thiên Đại Thánh

Tu vi: Yêu Thánh (trong phong ấn, trước đã giải phong đến Tiểu Yêu)

Thần thông: Sơ cấp bổng thuật, Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết (một, tầng hai)

Pháp bảo: Tạm thời chưa có

Độ thân mật: 67(tình nghị thâm hậu)

Xem hết Tôn Ngộ Không giao diện thuộc tính về sau, Đường Tăng vừa kinh vừa hi lại hi hi nghi hoặc một chút: "Độ thân mật sáu mươi bảy điểm, có cao như vậy sao bản tăng làm sao không nhớ rõ. . ."

Đường Tăng ánh mắt hoảng hốt nhìn lấy giao diện thuộc tính, trong lòng nhớ lại.

Tôn Ngộ Không vừa mới quy thuận lúc, độ thân mật là sáu mươi điểm, có thể không chịu nổi chính hấn tìm đường chết, để độ thân mật xuống tới hơn năm mươi, về sau trải qua trắc trở, lại là cho hấn làm đồ ăn lại là cho hấn thăng cấp, lúc này mới tại đến nơi Quan Âm Thiền Viện trước, trở lại đến sáu mươi hai điểm độ thân mật.

Nhưng còn dư lại năm điểm độ thân mật là ở đâu ra, Đường Tăng lại không có đầu mối.

Hắn nghĩ nghĩ về sau,

Thử nghiệm điểm kích độ thân mật ba chữ, nhất định thực sự bị hấn điểm nhập trong đó, xuất hiện kỹ càng xem xét độ thân mật gia tăng số lần thời gian bằng.

Hắn cẩn thận tra xét xong, phát hiện trong đó có hai điểm là ở Quan Âm Thiền Viện bên trong, hấn làm ra một đại án đãi xào rau cho Tôn Ngộ Không cùng Ngao Ô ăn lúc gia tăng.

Mặt khác ba điểm thì là hấn tại Hắc Phong Tháp tay vịn một bên, ngâm thơ hận yêu thời điểm gia tăng, nghĩ đến cũng là, Tôn Ngộ Không tại thỉnh mất tỉnh, nghe thấy cũng không lạ kỳ.

Ngược lại là này năm điểm độ thân mật, vì sao Quan Âm không có nhắc nhở, để hấn nghi hoặc không hiểu, thế là ở trong lòng kêu gọi lên Quan Âm đến: "Quan Âm, Quan Âm, chỉ hai lần trước độ thân mật gia tăng, ngươi vì cái gì không có đề kỳ "

Quan Âm nói: "Người già bệnh hay quên lớn, ngươi phải hiểu."

Tiếng nói của hấn rơi xuống, Đường Tăng trên mặt lập tức hiện ra một cái a a mỉm cười.

Là hấn biết bản thân không nên không tự trọng đến hỏi Quan Âm.

Tại đem Quan Âm ném sau ót về sau, Đường Tăng nhìn lấy Tôn Ngộ Không độ thân mật, đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ, tâm bên trong một cái quanh quẩn thật lâu nghi hoặc, cuối cùng giải quyết.

Đó chính là trước đó Tôn Ngộ Không tại Hắc Phong Phủ giết Bạch Y Tú Sĩ cùng Lăng Hư Từ lúc, tại sao phải hỏi bọn hấn có ăn hay không thịt người, theo Tôn Ngộ Không tính cách mà nói, yêu quái có ăn hay không thịt người, hấn nhất định là thờ ơ.

Bây giờ nghĩ lại, Tôn Ngộ Không tất nhiên là nhân để ý cái nhìn của hấn, Tôn Ngộ Không cho là hấn sẽ đối với không ăn thịt người yêu quái ôm lấy thiện tâm.

Có thể trên thực tế, Đường Tăng đối đãi yêu quái, theo đối đãi dê bò thịt cũng không khác biệt, tại ngăn ngại suy tư về sau, hấn đi đến Tôn Ngộ Không bên người, nghiêng đầu nhìn về phía hấn, nói: "Bản tăng kỳ thật không thèm để ý nguyên liệu nấu ăn ăn không ăn qua thịt người."

Chính ngăn chặn khốc thét không chỉ Hắc Hùng Tinh chậm rãi đi về phía trước Tôn Ngộ Không nghe vậy sừng sốt một chút, toàn tức nói: "Ồn ào quá."

Mặc dù là bị Tôn Ngộ Không mắng, nhưng Đường Tăng nhưng trong lòng mừng khắp khối, trước đó Tôn Ngộ Không có thể tại tức giận như vậy dưới tình huống, vẫn như cũ chiều cố cảm thụ của hấn, nói rõ quan hệ của hai người, thật có thể tính là "Tình nghị thâm hậu" .

Thế là hấn nghĩ nghĩ về sau, quyết định cùng Tôn Ngộ Không giao hảo lộ tâm tình.

"Liên quan tới trước đó bản tăng cho ngươi đi cứu người, chỉ vì bản tăng cảm thấy, những tiểu hài tử kia là vô tội."

Tôn Ngộ Không thờ ơ: "A."

Đường Tăng quay đầu mắt nhìn Tôn Ngộ Không, lại cúi đầu thờ dài, nói: "Bất quá bản tăng bây giờ hối hận."

Hắn cũng không đợi Tôn Ngộ Không trả lời, liền lầm bầm lầu bầu.

"Vừa rồi những cái kia Đại hòa thượng đối với Nghiễm Trí quyền đâm cước đá lúc, bản tăng thấy kia chút tiểu hòa thượng cũng động thủ, liền biết Quan Âm Thiền Viện căn đã trải qua triệt để hủ hóa, bọn hấn vô luận già trẻ tất cả đều không cứu nổi, tiểu sau khi lớn lên cũng bắt quả lại là một cái Kim Tri cùng Nghiễm Trí."

"Bản tăng lúc ấy đã trải qua muốn làm một chút gì, bất quá, cũng là tốt, Đại Thánh người giúp bản tăng làm."

Nói chuyện, Đường Tăng đột nhiên vui vẻ nói: "Đại Thánh, trước người vẽ vòng tròn là Tị Ma Quyển sao có thể kéo dài bao lâu người còn ẩn giấu chiêu này, làm sao không nói cho bản tăng đây."

Lúc này, một mực yên tĩnh đang nghe Tôn Ngộ Không, cuối cùng nhìn sang Đường Tăng, nói: "Lừa bọn họ."

Đường Tăng nghe vậy, đầu tiên là tròn mắt hốc mồm, chợt lại hiểu được, hẳn còn không có cho Đại Thánh điểm kỹ năng đây.

Bất quá cứ như vậy lời nói, khả năng vẫn sẽ có tăng nhân đi ra vòng tròn.

Nhưng là có khả năng bọn hắn một cái cũng không dám đi ra, bị vây chết ở bên trong, cũng may thiên viện bên trong giếng nước cũng có, hạt thóc cũng có, ngược lại là đối không chết bọn hắn, chỉ coi là một cái ở tù chung thân ngục giam.

Về phần bọn hắn đến tốt cùng sẽ lựa chọn ra sao, Đường Tăng lại thì không muốn quản, có chút thời gian không bằng nhiều nghĩ một hồi dự trữ lương sống giải quyết như thế nào.

Triệt để đem Quan Âm Thiên Viện sự tình ném sau ót, Đường Tăng lại quay đầu nhìn về bị kéo làm được Hắc Hùng Tinh.

Hắc Hùng Tinh gặp Đường Tăng trông lại, lập tức gào khóc, thê thảm cầu xin tha thứ.

Đường Tăng thấy thế, thì là chắc chắn lên tiếng, nhớ tới lúc trước uy phong凛凛 hắn, hiện tại tràn đầy chằm chọc.

Hắn vừa nghĩ Hắc Hùng Tinh phương pháp giải quyết, vừa đi theo Tôn Ngộ Không sau lưng, vừa tẩu biên giải khai gánh nặng, đem Từ Kim Bát Vu lấy ra, vừa định thấp hơn đầu gọi Tiểu Bạch Long Ngao Ô đến lướt nước, đột nhiên Từ Kim Bát không gió mà bay, chậm rãi tung bay mà lên, móc ngược mà hạ.

Từ Kim Bát Vu bên trong, phảng phất ẩn giấu một vòng Đại Nhật tựa như, tách ra gai mắt vạn trượng Kim Quang, đem chính kêu khóc Hắc Hùng Tinh che đầy nhập trong đó.

Theo sát lấy Hắc Hùng Tinh thân thể liền chậm rãi thu nhỏ, cực nhanh được thu vào đến Từ Kim Bát bên trong đi.

Đường Tăng gặp một màn này, hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Khán giả cũng cực kỳ bó tay.

【 con mẹ nó trước đó nói đến dễ nghe như vậy! Tu Di nạp giới tử, giới tử nạp Tu Di, nguyên lai chính là một sinh tui thực phẩm cất giữ kho! 】

【 cho nên cái này dẫn chương trình một mực dùng tới ăn cơm bát có thể trang dự trữ lương cái kia phía trước thịt hồ vì sao thả không vào đi! Xem thường lão hồ sao! 】

【 Quan Âm bài Từ Kim Bát, chỉ cần nhẹ nhàng vừa để xuống, thu sạch nhập bát bên trong, quả thật đi ra ngoài lữ hành, giết người cướp của (về roi) thiết yếu lương phẩm a, chỉ cần 998! Chỉ cần 998! 】

【 Đường Tăng: Ta trước đó làm sao lại không nghĩ tới cho Ngao Ô cùng Đại Thánh cầm một chút thử xem đâu! 】

Trông thấy khán giả mưa đạn, Đường Tăng trong lòng hơi động, nhìn về phía Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không giống như phát giác ý nghĩ của hắn, chỉ là ánh mắt bình tĩnh nhìn hắn một hồi, Đường Tăng liền toát ra mồ hôi lạnh, bản thân thành thành thật thật cúi đầu, hắn mới vừa vận trông thấy Tiểu Bạch Long Ngao Ô, liền gấp nằng ngằng đầu nói: "Bản công chúa mới không muốn đi vào."

Đường Tăng sau khi nghe, nhất thời liền ngưng ngẩn, chợt vội la lên: "Đi vào chờ một chút, trong này có không gian chỗ lấy các người một mực biết vậy các người làm sao không nói cho bản tăng "

Tôn Ngộ Không cũng không quay đầu lại, nói: "Người không có hỏi."

Tiểu Bạch Long Ngao Ô là co lên long thủ, nhỏ giọng nói: "Ngày đó nhìn người chơi đùa cho là người đang chơi. . . Không nghĩ tới người không biết. . ."

Đường Tăng thật lâu không nói gì, sau một lúc lâu mới khôi phục lại, nói "Vậy phải thế nào đem cái kia con gấu đen lấy ra đâu "

Tôn Ngộ Không: "Không biết."

Ngao Ô: "Không biết."

Đường Tăng lần thứ hai im lặng.

Hắn tay phải cầm lên Từ Kim Bát, trên dưới lay động mấy lần, lại lật quay tới, dùng bàn tay trái vỗ vỗ bát đáy.

Đánh ra sau khi kết thúc, móc ngược mà hạ Từ Kim Bát, quả nhiên lại tách ra nhức mắt Kim Quang, chiếu xạ tại mặt đất, vừa rồi được thu vào bát bên trong Hắc Hùng Tinh cũng từ nhỏ biến thành lớn, chậm mà nhẹ địa rơi trên mặt đất.

Hắc Hùng Tinh sau khi hạ xuống, một lát sau mới mở to mắt, con mắt đều là chân kinh chi sắc, Đường Tăng thấy thế, bận bịu tò mò ngồi xổm ở trước mặt hắn, hỏi: "Cái này Từ Kim Bát bên trong có cái gì "

Hắc Hùng Tinh nghe vậy, hé miệng muốn nói, lại nhắm lại, trải qua muốn nói lại thôi về sau, mới tại Đường Tăng nhìn soi mói, chậm rãi lên tiếng.

"Đảo, một tòa rất rất lớn đảo."

"Một tòa, ta không biết phải hình dung như thế nào đảo."

CONVERT BY Thanh Phong ||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Dẫn hai Tuần lang quân hại ta

Đường Tăng sau khi nghe, lộ ra kinh ngạc thần sắc: "Đảo "

Hắc Hùng Tinh điểm điểm gấu thủ, nói: "Bên trong tuy có nước xanh trời xanh, nhật nguyệt tinh thần, nhưng lại tựa hồ như cũng chỉ là giả tượng, bởi vì ta rõ ràng có thể trông thấy, tại cái kia nơi cuối cùng là một mặt mộc màu nâu tường."

Hắc Hùng Tinh thuật nội dung, để Đường Tăng trong lòng trực dương dương, hắn nghĩ nghĩ về sau, đột nhiên đứng người lên đi nhanh hướng Tôn Ngộ Không, đem Từ Kim Bát kín đáo đưa cho hắn, vội la lên: "Đại Thánh, người mau mau đem bản tăng cũng thu vào đi a."

Từ Kim Bát hận đến trước mặt, nhưng Tôn Ngộ Không cũng không tiếp, chỉ là ngẩng đầu nhìn về phía Đường Tăng, nói: "Chớ vọng tưởng, phạm nhân."

". . . Phốc!"

Đường Tăng chỉ cảm thấy trái tim giống như là bị một thanh phi kiếm tới tới lui lui đâm, chớp mắt liền thủng trăm ngàn lỗ, hắn giật mình tại nguyên chỗ rất lâu, vừa rồi cả giận: "Tu tiên không nổi a, xem thường nhân loại nhỏ bé a. . . Tức giận nha. . ."

Khán giả thấy thế, là tất cả đều không chút khách khí bỏ đá xuống giếng.

【 2 333 dẫn chương trình thường ngày bị Đại Thánh hận, mọi người ngoài ý muốn không ngoài ý muốn kinh hi không kinh hi 】

【 ưa thích thời điểm để người ta hòa thượng, không thích liền để người ta phạm nhân, Đại Thánh người tốt tuyệt tình nha! 】

【 nói đến nếu có một mảnh đảo xem như lãnh địa lời nói, chỉ có ta muốn nhận hắn mấy mươi cái Yêu Vương làm tiểu đệ sao 】

【 đại đa số nam người xem cũng đều là nghĩ như vậy, Đường trưởng lão bụng đĩa vừa ăn vừa nói .

Đường Tăng lẳng lặng nhìn một hồi mưa đạn, cũng không nhưng không được đến an ủi, trái tim vết thương ngược lại đau hơn.

Hắn chỉ có thể bất đắc dĩ quay đầu nhìn về Hắc Hùng Tinh, do dự mấy hơi về sau, đột nhiên đem Từ Kim Bát quăng lên, hào quang đại phóng về sau, lại đem thu nhập bát trung thế giới, nếu tạm thời có địa phương có thể dự trữ nguyên liệu nấu ăn, vậy liền trước lưu hắn lại nuôi dưỡng lên, đợi đến cơ hội thích hợp làm tiếp thành mỹ thực.

Giải quyết xong Hắc Hùng Tinh sau đó, Đường Tăng liền không có cố kỵ, thoải mái mà cùng Tôn Ngộ Không, Tiểu Bạch Long cùng lên đường.

Như thế, Đường Tăng một nhóm lại đi ra năm bảy ngày Hoang đường.

Tại trong lúc này khán giả đổi một nhóm lại một nhóm, đã triệt lửa có sẵn bạo toàn trung quốc Tây Du trực tiếp ở giữa, quả thực là một cái khổng lồ hút phấn máy móc, mỗi ngày mỗi ngày chiếm lấy Weibo nóng lục soát, để vô số khán giả điên cuồng, vô luận đêm khuya hoặc sáng sớm, cơ hồ đều ôm điện

thoại đi động chen trực tiếp ở giữa.

Cái này tựa như đã trở thành cùng ăn com uống nước một dạng chuyện trọng yếu.

Mà phạm là có thể xâm nhập Tây Du trực tiếp giữa người, tuyệt đối có thể trở thành ngày đó nhân vật tiêu điểm.

Bất quá tại trong lúc này, khán giả cũng phát hiện một chút chuyện quỷ dị thực, thí dụ như nói, Tây Du trực tiếp trong phòng không nhân viên quản lý, chỉ khi nào có bất kỳ liên quan đến chính trị ngôn luận, cùng cùng cơ quan quốc gia có liên quan người xem, liền sẽ bị tự động đá ra trực tiếp ở giữa, lại không cách nào tiến vào.

Đối mặt loại này đáng sợ tình huống, quốc gia cũng không thể làm gì.

Tại khán giả lại một ngày chen vào mới phát sóng Tây Du trực tiếp ở giữa lúc, Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không hai người, chính dọc theo một đầu bàn đá xanh trên đường lớn chậm rãi mà đi, hai bên đường là vàng óng ánh hồ dương thụ.

Tại cuối đường chỗ, mờ mờ ảo ảo ở giữa, có thể thấy được một trần người ta.

Trong trần hàng rào trúc dày đặc, nhà tranh trùng điệp, đã cây che trời, khúc khe nước cầu.

Sắc trời sắp muộn, mặt trời buổi chiều dần dần chìm xuống phía tây, mượn danh nghĩa để chiếm đoạt tài sản điều hui, giữa rừng núi chim tước ồn ào náo động.

Muộn khói ra thoán, bên đường khắp nơi có thể thấy được dê bò, tại trong trần ẩn có say hăm hán tử tại cất cao giọng hát.

Vừa rồi xa xa trông thấy tiểu trần, trực tiếp trong phòng biết rõ nội dung cốt truyện khán giả, liền toàn bộ đều sôi trào.

【 oa Cao Lão Trang áy! Có phải hay không chúng ta mới dự trữ lương nên ra sân á! Đường trưởng lão người có thể cần nghỉ kĩ a, đây chính là Tây Du trên đường một cái duy nhất ăn thịt heo cơ hội! 】

【 Trư Bát Giới hiện đã gia nhập đường đến nhớ xa hoa com trưa, tranh thủ thời gian cầm điện thoại lên đặt hàng đi, định bữa ăn đây số: 1510 1616 25*, đường đến nhớ, chuyên nghiệp làm đồ ăn 500 năm, trăm năm danh tiếng lâu năm, ngài đáng tin cậy! 】

【 Trư Bát Giới thực sự rất lợi hại, lược thịt phiến, rau trộn dĩa dày lộn, tương móng heo, tai lợn, sườn kho, thịt hầm, lạp xưởng, lỗ đầu heo, heo luộc. . . Làm những cái này đều muốn dùng đến hần! 】

【 Bát Giới a. . . Đích đích xác xác khắp người đều là bảo vật a! 】

Tại khán giả trên chọc lên Trư Bát Giới lúc,

Đường Tăng trong lòng cũng tò mò không thôi, một cái tất nhiên sẽ cùng nguyên tác, truyền hình điện ảnh trong tác phẩm bất đồng Trư Bát Giới, sẽ là một bộ bộ đáng gì.

Cùng Tôn Ngộ Không cùng một chỗ đi lên phía trước không bao lâu, vượt qua một tòa phiến đá cầu, đi vào đường phố cù miệng, chợt thấy một thiếu niên bước chân vội vàng đi nhanh mà đến, đầu hần khóa vài bông, người mặc lam áo, cầm dù ba lỗ, liếm 棍 đâm quần, một bộ đi xa gia phó bộ dáng.

Thiếu niên này đối diện gặp được Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không, mặt hiện lên ra một vòng thần sắc kinh ngạc, bước chân thoảng qua chậm dần.

Đường Tăng tại nhìn thấy hần lúc, cũng lộ ra kinh hi thần sắc, bận bịu nghênh đón, trước chấp tay hành lễ, thi lễ một cái, mới nói: "Xin hỏi tiểu thí chủ, nơi đây thế nhưng là Cao Lão Trang "

Thiếu niên dừng bước lại, cũng chiếu vào Đường Tăng dáng vẻ đáp lễ lại, nói: "Đúng vậy."

"Đa tạ tiểu thí chủ."

Đường Tăng cáo tạ về sau liền cùng Tôn Ngộ Không đi vào trong trang, một bên thiếu niên lại là thần sắc do dự, một lát sau hần quay người gặp phải Đường Tăng, ngăn lại hần, thờ dốc nói: "Nhìn hình dạng của người, cũng là một hòa thượng không biết người có hay không cầm yêu "

"Cầm yêu "

Đường Tăng nghe vậy giật mình, nghĩ thầm nhất định là Trư Bát Giới sự tình, cũng không trực tiếp trả lời, mà là hỏi: "Làm sao các người trên làng có yêu quái người lại cùng bản tăng nói một chút chân tướng "

Thiếu niên bị Đường Tăng hỏi khó, cắn răng, nói: "Ta vốn là Cao Thái Công người nhà, tên là Cao Tài, ta cái kia quá công hữu một người con gái, tuổi vừa mới hai mươi tuổi, chưa từng hôn phối. Ba năm trước đây có một người xứ khác đến trên thị trấn ở lâu, ở nhờ tại quá nhà nước. Nữ nhi kia vừa gặp đã cảm mến, không hần không gả, khóc đến khóc đi diễn mấy ra nhạo kịch. Cao Thái Công kém ta khắp nơi tìm năng nhân dị sĩ, nói muốn đem cái kia nhập thân vào trên người nữ nhi Hạt Nhân Tinh đuổi ra đi, mới có thể a."

Đường Tăng nghe thiếu niên Cao Tài kể xong việc nơi này, đứng tại chỗ im lặng nhìn lên trời.

"Quả nhiên kịch bản lại bị sửa lại sao, bên trong nguyên tác là Trư Bát Giới chiếm đoạt Cao Thúy Lan, hiện tại biến thành Cao Thúy Lan vừa gặp đã cảm mến sao. . . Cảm mến một con lợn, thực sự thích hợp sao. . ."

Khán giả nghe xong, cũng đều tròn mắt hốc mồm.

【 tại chính cũng không dám như thế viết! Quả xoài dài cũng không dám như thế đập! UC cũng không dám khiếp sợ như vậy a! 】

【 Hạt Nhân Tinh là cái gì quý a, người nói như vậy Cao Thúy Lan biết không! 】

【 con mẹ nó nội dung cốt truyện không đúng, hai người kịch bản cầm ngược a 】

【 mặc kệ như thế nào dù sao bị thương dù sao cũng là Cao lão thái gia, cảm giác Cao lão thái gia hiện tại câu có thô tục không biết có nên nói hay không, vậy ta liền thay hắn nói a —— mmp! 】

Tại ngân ngủi thất thần về sau, Đường Tăng quyết định trước cùng Cao Tài đi gặp Cao lão thái gia, đem chuyện chỗ này hiểu rõ ràng lại nói.

Thế là hắn quay đầu nhìn về Cao Tài cười nói: "Bần tăng chính là Đông Thổ giá hạ sai tới ngự đệ thánh tăng hướng tây ngày bái Phật cầu Kinh người, sở trường hàng yêu trừ quái."

Cao Tài nghe vậy, không nghi ngờ gì, kinh hi nói: "Nguyên lai thượng sư chính là từ Đông Thổ Đại Đường mà đến, vậy thì tốt quá, thượng sư định có thể hàng phục yêu ma! Mau mau cùng ta đi gặp Cao lão thái công đi!"

Đường Tăng gặp Cao Tài như thế, quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, ngượng ngập cười một tiếng về sau, mới theo sát Cao Tài sau lưng.

Cao Tài mang theo bọc quần áo cầm dù, lại là bước chân nhanh chóng, dẫn đầu Tôn Ngộ Không, Đường Tăng xuyên qua đường phố đám người, đi vào một tòa có sơn son cửa ngoài trang viên, trước cửa chín bậc thang tả hữu, có hai tòa thạch trấn sư tử há mồm gào thét.

Cao Tài đem hai người dẫn ở đây về sau, quay đầu nói: "Hai vị trưởng lão, người lại trước tiên ở nơi này hơi các loại, chờ ta đi vào báo tại thái công biết được."

Đường Tăng đương nhiên có thể, Tôn Ngộ Không cũng đứng yên một bên.

Cái kia Cao Tài đẩy cửa vào về sau, thuận bàn đá xanh đường thẳng vào phòng chính, trong sảnh đường gặp được Cao lão thái công.

Cao lão thái công đầu đội Ô lăng khăn, người mặc xanh nhạt gấm Tứ Xuyên áo, chân đạp gao lức da con nghé giày, eo nhỏ đen đầu dài lụa, năm hơn bảy mươi, nhưng nhưng không thấy già trước tuổi, mơ hồ có thể thấy được hắn lúc còn trẻ tuấn lãng.

Lúc này hắn đang ngồi trong sảnh đường thưởng thức trà, trông thấy Cao Tài vội vàng đi tới, 'Ba' một tiếng đem chén trà đập vào phía bên phải gỗ hoa lê trên bàn, nhìn về phía hắn lớn tiếng mắng: "Người cái này rất đa súc sinh, làm sao còn không đi tìm người, lại trở về để làm gì"

Cao Tài vội nói: "Thượng cáo nhân vật chính biết được, tiểu người mới được ra đường khẩu, chợt gặp được hai tên hòa thượng, cùng một chỗ tay không, một cái gồng gánh, cái kia tay không hòa thượng nói hắn là Đông Thổ giá hạ sai tới ngự đệ thánh tăng hướng tây ngày bái Phật cầu Kinh người, ta đem Tam tiểu thư sự tình từng cái nói cùng hắn nghe xong, hắn không những không sợ, ngược lại mười phần vui vẻ, nói muốn giúp chúng ta cầm yêu quái đây."

Cao Thái Công nghe vậy vui mừng quá đổi, nói: "Đã là ở xa tới hòa thượng, sợ ngược lại thật sự là có chút thủ đoạn, hắn bây giờ ở nơi nào"

Cao Tài nói: "Bây giờ đang ở ngoài cửa chờ lấy."

Cao Thái Công bận bịu bước nhanh hướng phủ bên ngoài đi, mới đẩy ra phủ đệ sơn son đại môn, trông thấy Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không bộ dáng Cao Thái Công như bị sét đánh, hơi ngây người một lúc về sau, bỗng nhiên quay đầu mắng to lên Cao Tài đến: "Người gã sai vật này an là như thế nào lòng dạ hiểm độc! Trong nhà hiện có một lấy sắc mê người tai họa đầu không ra, tại sao lại dẫn hai cái này Tuấn lãng quân đến hại ta"

Cao Tài bị một trận quát mắng, lại khúm núm không dám nói lời nào.

Đường Tăng nghe thấy Cao Thái Công 'Tán dương', nhưng trong lòng có chút không nói gì, bận bịu hướng phía trước một bước đi ra, nói: "Cao Thái Công, người Không Trưởng một chút tuổi tác, nhưng lại còn không bớt việc, nếu chỉ trông mặt mà bắt hình dong, lại là sai rồi, bần tăng cũng không phải là chỉ có một bộ tứ da tốt, là thật có chút cầm yêu bản sự."

Cao Thái Công nghe, không thật vui vẻ, chỉ có thể lên dây cót tinh thần, đem Tôn Ngộ Không cùng Đường Tăng mời vào trong phủ.

Một đoàn người thẳng vào phòng chính, tại trong sảnh lui quang sơn ghế xếp bên trên sau khi ngồi vào chỗ của mình, Cao Thái Công lúc này mới nhìn về phía hai người, nói: "Nếu hai vị trưởng lão muốn bắt yêu, vậy lão hủ liền đem sự tình nói cùng người hai vị nghe một chút."

"Chúng ta cái này trên làng, từ xưa đến nay, cũng không có cái gì lén lút Vồng Lợn, tà ma làm loạn. Chỉ là lão hủ bất hạnh, không từng có tử, chỉ sinh ba cô con gái, đại nữ nhi Hương Lan, nhị nữ nhi Ngọc Lan, tiểu nữ nhi Thúy Lan. Cái kia hai cái lớn, từ nhỏ mà liền xứng cùng bốn trang người ta, chỉ có cái kia tiểu muốn chiều con rể, trồng cấy vào hắn đến cùng ta cùng gia sống qua, làm đường lão con rể, xanh môn chống đỡ nhà, làm công việc người hầu."

"Không ngờ ba năm trước đây, có một người hán tử, dáng dấp cũng là tinh xảo, hán nói là Phúc Lăng Sơn thượng nhân gia, họ Trư, bên trên không phụ mẫu, hạ không huynh đệ, tại nhà ta sống nhờ. Ta thấy hán là như vậy một cái không bó không vấp người, liền lưu lại hán, cũng động đậy chút chiều hán là té tâm tư."

"Hán mới tới lúc cũng là chăm chỉ, cày ruộng cào địa, không cần trâu cỗ, thu hoạch điền hòa, không cần đao trượng. Bất tỉnh đi rõ đến, kỳ thật cũng tốt. Lại kinh thương là một tay hảo thủ, chẳng qua là khi ta đề cập chiều hán là té lúc. . . Hán lại nói với ta nhân yêu khác đường."

"Hán ngày thường cái bộ dáng mười lăm mười sáu tuổi, chính là một mặt phần tiểu sinh, đến nay tới đây ba năm, vẫn là bộ dáng mười lăm mười sáu tuổi. Làm sao tiểu nữ Thủy Lan đối với hán vừa gặp đã cảm mến, bị hán nhân tâm cự tuyệt về sau, cả ngày khóc rống không ngừng, đem chính mình quan vào cửa phòng, còn muốn cùng hán cùng một chỗ giới cái gì ngủ huân ba ghét, ăn đến càn lúc càn ít, ngày càn tiểu tụy."

"Nếu như một mực như thế liền thôi, hán bây giờ cũng không biết từ chỗ nào học được làm gió, mây đến sương mù đi, đi thạch bay cát, hù đến hàng xóm, đều nói lão hủ chứa chấp cái yêu quái muốn làm theo con rết. Như thế như vậy, ta Cao gia danh dự hủy hết. Bởi vậy biết hán là cái yêu quái, muốn mời một pháp sư đem hán hàng phục."

Đường Tăng đang lắng lắng địa nghe xong Cao Thái Công giảng thuật về sau, không ngừng lắc đầu, không ngừng nhắc đến tình bản thân.

"Không đúng không đúng. . . Trư Bát Giới như thế nào là một cái mặt phần tiểu sinh, hán rõ ràng là một con lợn một con lợn một con lợn một con lợn một con lợn một con lợn. . ."

CONVERT BY ๔Thanh ๔Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyen cv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Nhan trị diệt tuyệt 3000 thế giới

Hoàng hôn mờ nhạt, vãi xuống rực rỡ Chu ráng hồng, xuyên vào hương mộc điêu khắc thành song cửa sổ bên trong, rơi vào ngọc thạch xếp thành trên mặt đất, chảy xuôi lên ôn nhuận quang mang.

Trong thính đường lấy đàn mộc làm lương, ngọc bích làm tường.

Trần châu xuyên thành màn, gỗ trầm hương đúc ghé dựa, minh châu làm đèn, rạng rỡ phát quang, sáng giống như Minh Nguyệt.

Đường Tăng vừa nghe Cao Thái Công tự sự, vừa ngắm nhìn bốn phía vô cùng xa xỉ chí cực cảnh tượng, cảm thụ được dưới chân ngọc thạch truyền tới ôn lương, trong đầu nhớ lại vừa rồi Cao phủ bên ngoài, son son đại môn đình tâm kia hắc kim tía cây lim tẩm biển, cùng trong phủ hoa lệ đình đài lầu các, xanh biếc như gương hồ sen Thanh Trì.

Trong lòng nhin không được cẩn thận nghĩ nghĩ, Cao Thái Công trong miệng 'Lại kinh thương cũng là một tay hảo thủ' chân thực hàm nghĩa.

Từ trước mắt Cao phủ giàu có trình độ đến xem, cần phải so thành Trường An tất cả quan lớn đại quan, đại bộ phận thương cổ cự phú đều muốn cang xa hoa lãng phí một chút.

Mà tiểu trấn tựa như Cao Lão Trang, cũng so bên trong nguyên tác phồn hoa quá nhiều.

Hán không khỏi đối với Cao Thái Công trong miệng Trư Bát Giới sinh ra hứng thú nồng hậu.

Mà khán giả là đơn giản một chút, bị 'Mặt phần tiểu sinh' bốn chữ một mực hấp dẫn.

【Bát Giới lại là suất khí tiểu ca ca! Trường lão a, nhìn ra con gái của người quốc Quốc vương chưa chừng muốn bị ntr, dù sao hai người đồ đệ đều soái như vậy!】

【con mẹ nó! Cái này bản Tây Du Ký đặc biệt là muốn dùng nhan trị diệt tuyệt ba ngàn thế giới đi! Đơn giản Thiên Đường a cái này Tây Du!】

【chờ một chút, các người có chú ý không, lão nhân này có ý tứ là, Bát Giới cho hán kiếm bạc triệu gia tài, nhưng hán vẫn ghét bỏ Bát Giới là yêu, muốn bắt hán cho trừ người nào mà đây là!】

【 trên lầu xem xét liền không có nữ nhi, đổi con gái của người thổ lộ bị cự trả lại khóc chết khóc sống cùng mù một dạng muốn gả người không tức giận 】

【 ta lại cảm thấy giải quyết rất dễ nha, người xem dẫn chương trình cùng Đại Thánh đến rồi, tiểu nữ sinh xem xét theo hoa mắt, coi như không chỉ hướng về phía một cái Bát Giới khẳng khẳng một mực! 】

Đường Tăng nghe Cao Thái Công kể xong chân tướng về sau, trầm mặc sau một hồi, mới nhìn hướng hắn nói: "Bản tăng hôm nay liền đi hỏi thăm tình huống, hảo đem yêu quái này đặc thù nắm giữ, bắt cầm lên phong hiểm cũng nhỏ, thái công nghĩ như thế nào "

Cao Thái Công nói: "Đầu này yêu quái hại người, không biết hồng ta bao nhiêu thanh danh, sợ ta bao nhiêu thân quyến, thượng sư nếu có thể hàng phục được hắn, cái kia cần gì đuổi bắt, không bằng trực tiếp giúp ta trừ căn a."

Đường Tăng nghe vậy lại là cười khan một tiếng: "Ha ha."

Nghĩ thầm cái này Cao Thái Công mặc dù hộ nữ nhĩ sốt ruột, nhưng nhưng cũng không phải cái gì tốt đồ chơi, Trư Bát Giới không những không phải ăn thịt người ác yêu, ngược lại cần cù chăm chỉ vì hắn đánh xuống một mảnh gia nghiệp, nhưng hắn ngược lại tốt, muốn tìm người đến trăm thảo trừ căn.

Cao Thái Công gặp Đường Tăng tránh không đáp, chỉ cho là hắn không phải là đối thủ, trong lòng khó xử, không khỏi thờ dài: "Hai vị sợ không phải sợ yêu quái kia, cũng thế, hai người đều là bưng bát cầm trượng hòa thượng, có thể giải quyết chuyện gì."

Cao Thái Công thoại âm rơi xuống, Đường Tăng vẫn còn không kịp nói tiếp, chợt thấy một cái lam sam xanh mũ giả sai vật xâm nhập phòng, sốt ruột lật đật hô lớn: "Thái công, không xong! Tiểu tiểu thư lại chạy! Tiểu thư lại đi gặp yêu quái kia!"

Cao Thái Công vốn muốn giận dữ mắng mỏ, nhưng nghe xong lời của giả sai vật, lại gấp bện bện đứng người lên, đi nhanh hướng đường bên ngoài.

Đường Tăng cũng đứng dậy mà theo, chỉ thấy Cao phủ hậu viện, có một đạo màu hồng nhạt thân ảnh, gió cũng giống như chạy đến, nhẹ nhàng nhảy lên hòn non bộ, hai tay đào nằm viện tường leo đi lên về sau, hai tay níu lại một cây cong Thúy Trúc, nhất định nhờ vào đó đăng xuất Cao phủ.

Đường Tăng gặp hắn thân thủ nhanh nhẹn, quen thuộc, lại không phải lần đầu tiên đi như vậy sự tình.

Thăng đến cái kia phản ánh biến mất ở trong tầm mắt, Cao Thái Công thanh âm lo lắng mới truyền ra.

"Ngăn lại nàng! Mau mau ngăn lại nàng!"

Lời còn chưa dứt, một đám lam sam xanh mũ giả sai vật, lập tức từ trong viện bay vọt mà ra, bộ pháp chỉnh tề, sắc mặt như thường, nhưng cũng không phải một hai lần chỗ có thể có ăn ý.

"Oa! Thú vị! Thú vị!"

Đường Tăng mắt thấy một màn này, trong lòng đang cảm giác thú vị, quần thối ở bên hông Tiểu Bạch Long, bỗng nhiên phát ra thanh âm, Đường Tăng nghe đầu xem xét, chỉ thấy Tiểu Bạch Long Ngao Ô chậm rãi buông ra eo của hắn, cực nhanh hướng Cao Thúy Lan nhảy ra Cao phủ giả sơn du đăng mà đến.

Đang lảng vảng thời điểm thân thể chậm rãi hóa thành hình người, cũng học Cao Thúy Lan một dạng, nhảy lên giả sơn song tay nắm lấy Thúy Trúc, đăng xuất phủ bên ngoài đi.

Đường Tăng nụ cười trên mặt lập tức ngưng kết.

Hiện tại hắn cuối cùng có chút lý giải, vì cái gì Tây Hải Long cung trên điện cái kia minh châu là Ngao Ô đốt. . .

Hắn trầm thấp thờ dài về sau, quay người nhìn về phía Cao Thái Công.

Lúc này Cao Thái Công chính là bởi vì mắt thấy Ngao Ô Chân Long hóa người mà kinh ngạc, Đường Tăng liền nói: "Thái công đừng vội, bản tăng tọa hạ thần hộ pháp long, đi đâu đi bảo hộ cao nhà tiểu thư, bản tăng cũng lập tức khởi hành đi xem một chút."

Cao Thái Công nghe vậy, mừng lớn nói: "Vậy liền đa tạ thượng sư."

"Không ngại tạ."

Đường Tăng khách sáo một câu về sau, liền chào hỏi Tôn Ngộ Không để hành lý xuống, cùng hắn cùng đi ra khỏi Cao phủ.

Lúc này hoàng hôn mờ nhạt, tung xuống vàng rực, cả tòa Cao Lão Trang, giống bị phủ thêm tầng một mỏng như cánh ve kim sa.

Bàn đá xanh đường hơi phản quang.

Dưới trời chiều trên đường phố, chính có thành bầy nữ tử tông phủ trong viện tuôn ra, lú ra lú rú hưng phấn không thôi.

Đường Tăng bỗng cảm giác ngạc nhiên theo những cô gái này, dọc theo đường lớn nhắm hướng đông đi đến, chỉ thấy cái kia vuông vức cuối con đường,

một góc lâm suối trên đại thụ, chính nằm nghiêng một người thiếu niên.

Thiếu niên lang lưng tây nhắm hướng đông, há mồm nhẹ cắn một cái đã ăn đi một nửa mút quả,

Cây dưới đáy tụ tập một đám oanh oanh yến yến nữ tử, tiểu mười hai mười ba tuổi, lớn hai mươi mấy tuổi, lúu ra lúu rúu không ngọt, hần thỉnh thoảng mặt mày buông xuống, cùng bọn nữ tử nói chuyện với nhau, một hỏi một đáp ở giữa, lại không có một người cảm thấy bị xem nhẹ.

Thiếu niên lang đang cùng bọn nữ tử nói chuyện với nhau lúc, mới từ tường viện lật ra Cao phủ Tam tiểu thư Cao Thúy Lan, cũng chạy đến dưới gốc cây, hai gò má hàm xuân đưa tay ném ra ngoài một cái thêu lên phượng cầu hoàng túi thơm, cái này mới hồng răng trắng, phấn điều ngọc trác thiếu niên lang đưa tay trái ra tiếp trong tay, đặt ở chóp mũi hít hà, lại không sai chút nào đem túi thơm vứt ra trở về, ngẩng đầu cười nhẹ nói: "Mỹ nhân tình thâm, tâm lĩnh, tâm lĩnh."

Đường Tăng xa xa trông thấy thiếu niên kia lang, dưới cây kia bọn nữ tử, nhin không được trọn mắt hốc mồm.

Trực tiếp trong phòng người xem, cũng đều khiếp sợ không thôi.

【 con mẹ nó! Đây chính là Trư Bát Giới! Thứ này lại có thể là Trư Bát Giới! Dẫn chương trình người dám ăn hần chúng ta không để yên cho người! Oa! Mỹ thiếu niên! Nhanh đến tỷ tỷ trong ngực! 】

【 có thể hoa chi mỹ thiếu niên suất khí tiểu ca ca! Không hiểu đâm chọt G điểm! Không biết tiểu ca ca có nữ nhi phiêu không! Có lời ngại hay không đòi một cái! 】

【 uy, Yêu Yêu linh à, ta muốn hỏi ngày heo phạm pháp sao phạm pháp lời nói phán mấy năm online các loại, rất cấp bách! 】

【 cho ăn Yêu Yêu linh sao nơi này có người muốn ngày heo, heo nhờ vả ta mau báo cảnh sát, hần sắp không chịu được nữa! 】

【 úc, người đánh nhầm, ngày heo không phạm pháp, người đi tìm tiểu động vật bảo hộ hiệp hội đi, ấy, chờ một chút, yêu quái cũng không tính động vật, người chính là đi tìm yêu trư nhân sĩ a .

Chính làm khán giả nhóm là thiếu niên lang Viêm chi mà kinh ngạc lúc, nơi xa nằm nghiêng tại trên cành cây thiếu niên lang, mặt mày lên xuống ở giữa, bỗng nhiên định tại Đường Tăng trên người.

Đường Tăng từ quan sát kỹ sau phát hiện không đúng, hần là định tại bên cạnh hần Tôn Ngộ Không trên người.

Cũng không đợi hần có phản ứng, thiếu niên kia lang đột nhiên ngồi thẳng người, đứng dậy, đi nhanh hai bước, mũi chân điểm nhẹ thân cây cành cây, cả người bay vọt mà xuống, bất thiên bất ý kết thúc tại Tôn Ngộ Không trước mặt, trên mặt là không còn che giấu kinh hi tiểu dung.

"Đại sư huynh! Người cuối cùng tới rồi! Ta chờ người chờ đến thật đáng!"

Thiếu niên lang bỗng nhiên rơi trước người, Tôn Ngộ Không chỉ liếc hần một cái, chọt liền quay người nhìn chăm chú về phía Đường Tăng,

Đường Tăng bị Tôn Ngộ Không chăm chăm đến khẽ run rẩy, bận bịu nhìn về phía thiếu niên lang, nói: "Người là ai a "

Thiếu niên lang lại là cũng không thêm nhìn hần, ánh mắt thẳng tắp nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nói: "Đại sư huynh, vô luận ta trước kia là ai, nhưng từ giờ trở đi, ta chính là người sư đệ á!"

Đường Tăng nghe vậy không khỏi nghẹn họng nhìn trân trối: "Bần tăng chưa bao giờ thấy qua như thế vô liêm sỉ chi yêu! Ai là Đại sư huynh của người a, người hỏi qua bần tăng không có! Người nghe không vô tiếng người sao "

Tôn Ngộ Không nghe xong, trước mắt nhìn Đường Tăng, chọt lại nhìn phía thiếu niên lang, truyền lời giống như mà nói: "Người là người phương nào."

Thiếu niên lang vội nói: "Ta tên gọi Trư Cương Liệt, chính là cái này Phúc Linh Sơn bên trên Trư yêu, mệnh trung chủ định muốn trở thành đại sư huynh sư đệ nha!"

Tôn Ngộ Không nghe vậy, không chút nghĩ ngợi quay đầu nhìn về phía Đường Tăng, nói: "Thịt heo, sẽ làm sao "

Thiếu niên lang Trư Cương Liệt nghe xong, vội nói: "Bên cạnh hòa thượng này một kẻ phạm nhân, hỏi hần làm gì hần nói chuyện chúng ta làm sao có thể nghe được chúng ta đi thôi Đại sư huynh!"

Bị triệt để không nhìn Đường Tăng, dứt khoát cũng lạnh nhạt, "Há, lại là một cái xem thường phạm nhân."

Trực tiếp thời gian khán giả, gặp Đường Tăng lọt vào đối đãi như vậy, cả đám đều bất bình dùm.

【 phạm nhân ăn nhà người gạo rồi một cái hai cái đều xem thường, tức giận nha! Được rồi được rồi, heo này vẫn là ăn đi, đẹp hơn nữa cũng không cách nào mà nuôi! 】

【 bên trên một đợt xem thường phạm nhân trừ một cái dự trữ lương, còn dư lại đừng nói mộ phần cỏ, liền mộ phần đều bị ăn sạch sẽ không có. . . Bát Giới người xem đó mà làm thôi! 】

【 mọi người xem tốt, đây chính là cửa ải tiếp theo nguyên liệu nấu ăn. . . Thịt kho tàu, cùng mọi người chào hỏi đi! 】

【 không, không chỉ là thịt kho tàu, vẫn là tương móng heo, da heo đông lạnh, máu đậu hũ, thịt ba chỉ, đông pha giò. ..

Một bên Trư Cương Liệp không ngừng ân cần cùng Tôn Ngộ Không nói chuyện, hoàn toàn không nhìn cũng không để ý Đường Tăng, Đường Tăng cái này cũng coi như triệt để hiểu, con lợn này có vấn đề a!

Đang suy tư một lát sau, hắn quyết định trước đem việc này thả thả, tìm một chút người tìm hiểu tình huống rồi nói sau, cũng không thể tin vào Cao Thái Công lời nói của một bên.

Làm ra quyết định về sau, Đường Tăng liền không còn để ý Trư Cương Liệp, mà là quay đầu hướng Cao phủ đi.

Cũng không cần chào hỏi, Tôn Ngộ Không liền đi theo bên người, giống như đem một bên tăng tăng không ngớt Trư Cương Liệp xem như một cái hạ ve chim tước, vô luận hắn làm sao ồn ào, cũng hoàn toàn không thêm để ý tới.

Thăng đến Trư Cương Liệp hỏi đến một chút bên trên.

"Đại sư huynh, hôm nay bữa tối muốn ăn cái gì ta sai người đi làm."

Tôn Ngộ Không không chút nghĩ ngợi, nói: "Muốn ăn thịt heo."

Trư Cương Liệp mặt không đổi sắc, như trước đang cười, nói: "A Đại sư huynh người vừa mới nói cái gì thật xin lỗi thật xin lỗi, sau lưng quá ồn."

Một mực đi theo Trư Cương Liệp sau lưng lú ra lú rú các nữ nhân, lập tức lộ ra u oán thần sắc.

Cao Lão Trang mặc dù giàu có, nhưng cũng không lớn, bất quá nửa chén trà nhỏ thời gian, Đường Tăng liền lại đi trở về đến Cao phủ bên ngoài.

Trư Cương Liệp nhìn về nơi xa gặp Cao phủ son son sau đại môn, một chút khó xử, nói: "Đại sư huynh, cái này Cao lão thái gia không thích ta đến hắn phủ thượng, ta liền không vào đi rồi. Người muốn ăn cái gì cứ việc sai người đến nói với ta, ta cam đoan mười hơi bên trong đưa đến!"

Nói xong về sau, Trư Cương Liệp liền cẩn thận mỗi bước đi, tại một đám oanh oanh yến yến bao vây rồi, dần dần đi xa.

Đường Tăng trông thấy bóng lưng của hắn, tâm tình hết sức phức tạp.

CONVERT BY Thanh Phong ||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Liều muội cuồng ma Trư Cương Liệp

Đêm sơ tĩnh, trăng tròn treo cao, đan quế phiêu hương.

Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không quay người đạp lên bậc cấp, có người giữ cửa gã sai vật vì bọn họ đẩy cửa, vừa mới đi vào Cao phủ, liền gặp mặt mũi trần đầy lo lắng Cao Thái Công chạm mặt tới.

"Thượng sư, người cái này đi một chuyến, có thể đem yêu quái kia bắt được "

Đường Tăng tại nguyên chỗ đứng vững, lắc đầu nói: "Thái công người nói thế nào yêu quái bàn tăng vừa rồi gặp, cũng không như cái gì lên lút Vòng Lượng, làm loạn yêu ma, ngược lại giống một cái nhà bên tiểu đồng, chỉ là có phần bị nữ tử yêu thích, thành cái gọi là thượng thiên có đức hiếu sinh, như yêu là hảo yêu, cái kia bàn tăng cũng không thể loạn cảm, cho nên dự định hỏi nhiều một số người về sau, làm tiếp định đoạt."

Cao Thái Công nghe xong, sắc mặt một khổ, kém chút quỳ trên mặt đất, nói: "Trường lão người cũng không biết, những cái kia yêu ma quỷ quái nhóm tất cả đều có hai bộ gương mặt, một mặt gặp được sư, một mặt gặp thứ dân, còn mời thượng sư một nhọc giúp ta bắt được hắn, trừ căn, mới vô hậu hoạn! Ta từ không dám thất lễ, nguyện tại chúng thân hữu trước viết văn thư, đem cái này bạc triệu gia tài, điền sản ruộng đất kẻ đất cùng thượng sư chia đều! Chỉ cầu thượng sư nhỏ cỏ nhỏ tận gốc, chớ có hổng ta vọng tộc rõ ràng đức!"

Đường Tăng nghe vậy, nhin không được nhú mày, nói: "Ngươi lão nhân kia cũng là quả thực đáng giận, yêu quái kia mặc dù từng ở trong nhà ngươi, nhưng lại vì ngươi làm rất nhiều chuyện tốt, những năm này nhà ngươi gia tư, đều là một mình hấn chỗ kiếm, hấn chưa từng ăn ngươi đồ vật, lại chưa từng tổn thương nhà ngươi nữ nhi, không biết làm sao hồng danh dự gia đình, nhục cử chỉ."

Cao Thái Công tiếp tục kêu ca kể khổ: "Thượng sư, tuy là không thương tổn phong hoá, nhưng thanh danh không dễ nghe lắm, động một chút lại có người nói, Cao gia Thúy Lan làm một yêu quái muốn chết muốn sống, lời này để cho người ta làm sao có thể làm."

Nghe đến đó Đường Tăng tỉnh triệt để hiểu, hấn cùng với cái này cổ đại trang trần lão suy tư của người hình thức, hoàn toàn là hai loại phương hướng. Cao Thái Công chỉ đề ý danh dự, căn bản không đề ý tới yêu quái tác phong như thế nào, bởi vì trong lòng hấn, yêu quái đương nhiên là xấu.

Nhưng Đường Tăng khác biệt, Đường Tăng mặc dù ăn yêu, hơn nữa không ăn thịt người yêu cũng ăn, nhưng nếu là một cái có linh trí đi chuyện tốt yêu, hấn tự sẽ khác nhau đối đãi.

Sau khi nghĩ thông suốt Đường Tăng lười nhác sẽ cùng Cao Thái Công tranh luận, để Cao phủ gia phó đem hành lý thu hồi về sau, liền không đề ý Cao Thái Công liên tục khóc cầu lưu lại, trực tiếp đi ra Cao phủ, chuẩn bị đi tìm khách sạn ở lại.

Nhưng mà mới ra Cao phủ, Đường Tăng liền gặp cả tòa Cao Lão Trang đèn đuốc như ban ngày, trên đường người qua lại như mắc cửi, tiếng người huyền ảo.

Tòa ra ánh sáng lung linh hoa đăng treo đầy đầu đường cuối ngõ.

Một trận gió đêm phật đến, thổi lên đầy đường Hóa Thụ Ngân Hoa, đường lên xe ngựa không dứt, cổ nhạc không ngừng, đèn Nguyệt cùng sáng thời khắc, phảng phất nhân gian tiên cảnh.

Mọi người trên đường vừa múa vừa hát, Ngư Long man diển, cực kỳ phồn hoa náo nhiệt, để cho người ta không kịp nhìn.

Viện trong phủ bơi nữ môn cũng từng cái sương mù tóc mai mây hoàn, mang đầy đủ náo nga nhi, tuyết liễu, thịnh trang du lịch, đi làm cho xong bên trong càng không ngừng nói giỡn, tại các nàng sau khi đi, mùi thơm ngào ngạt áo thơm trong bóng tối phiêu tán, lưu lại bầu trời đêm.

Đường Tăng gặp tình hình này, không khỏi lộ ra kinh ngạc thần sắc.

Từ hấn vừa rời đi vào Cao phủ lại đến ra Cao phủ, nhiều nhất một khắc đồng hồ thời gian, có thể ngắn ngủi một khắc đồng hồ, trên đường làm sao phát sinh biến hóa lớn như vậy.

Đường phố bên cạnh cuối hẻm trên ngọn cây hoa đăng, đều là ai treo Đường Tăng nhớ tình tường, một khắc đồng hồ trước có thể đều không có.

"Chẳng lẽ huyền cảnh"

Thân ở Tây Du thế giới, lại có nguyên tác bên trong bạch cốt tinh, nhận tình tình tiết bằng chứng, để Đường Tăng sinh ra hoài nghi.

Có thể một bên Tôn Ngộ Không lại nói: "Là thật."

Đường Tăng nghe nói sau nghi ngờ hơn, thế là hấn mang cảnh giác, cùng Tôn Ngộ Không cùng đi xuống bậc thang dung nhập vào trong đám người đi, thuận dòng người chảy về náo nhiệt nhất phía tây đi đến, trong tầm mắt, đèn, Nguyệt, diêm hỏa, sinh địch, xen lẫn được không đêm thịnh hội.

Cao Lão Trang địa phương náo nhiệt nhất, lại là một cái quảng trường, lúc này trên quảng trường đang có chút tiểu thương phiên tại bán băng đường hồ lô, hoa đăng các loại tiểu vật kiện mà.

Cũng có một chút hoàn mệp yến gầy nữ tử, chính vây tụ tại một gốc treo đầy hoa đăng trôi hướng dưới cây quế, liú ra liú ríu, người nói ta nói, các nàng mỗi trong tay người đều bày trưng tràn ngập chữ mặc giấy tuyên, Đường Tăng tập trung nhìn vào về sau, nhận ra trên tuyên chỉ viết chính là đồ đèn.

Tình cảnh này,

Lại thêm trên trời trăng tròn, lúc này mùa, rốt cục để Đường Tăng bừng tỉnh đại ngộ: "Hôm nay sợ không phải tết Trung thu"

Đường Tăng nhớ tới về sau, lập tức chuyển hướng màn ảnh, đối với khán giả nói: "Xin lỗi mọi người, từ khi đi về phía tây về sau, bản tăng đã trải qua không lớn nhớ thời gian, cũng không biết bây giờ Địa cầu là lúc nào, nhưng vẫn là chúc mọi người Trung thu khoái hoạt đi."

【trưởng lão Trung thu khoái hoạt! Chúng ta đều rất tốt, ngồi trong nhà vừa ăn bánh Trung thu, một bên bồi phụ mẫu nhìn người trực tiếp đầu! Dẫn chương trình người có phải hay không nên làm bánh Trung thu, hôm nay liền ăn thịt gấu bánh Trung thu đi!】

【GD người cầm bánh Trung thu mong ước dẫn chương trình Trung thu vui sướng!】

【FJ người tại bánh Trung thu bên trong chúc dẫn chương trình Trung thu khoái hoạt!】

【mỗi khi gặp ngày hội lần nghĩ thân a! Nhớ tới trước kia ở nước ngoài... Mỗi lần khúc mắc đều đặc biệt không dễ chịu... Dẫn chương trình người đây là vượt thế giới... Nhớ nhà sao đúng, đột nhiên nghĩ đến, làm sao không gặp cha mẹ người.. .

Đường Tăng vốn định đối với khán giả nói chút gì, nhưng làm hấn trông thấy 'Nghĩ thân', 'Phụ mẫu' hai chữ lúc, nhưng lại ngậm miệng lại không còn bắt chuyện, đứng tại chỗ suy nghĩ sau một lúc lâu, cất bước hướng đi đám kia đứng ở dưới cây quế, đang ở đoán đồ đèn bọn nữ tử bên cạnh.

Đứng vững về sau, hấn đầu tiên là thi lễ, lúc này mới nói: "Các vị nữ thí chủ, bản tăng có thể hướng các ngài hỏi ý một ít chuyện."

Đám nữ tử này gặp Đường Tăng đi tới lúc, liền phát hiện phía sau hấn Tôn Ngộ Không, trên mặt đều là bay qua một vòng đỏ bừng, nghe thấy Đường Tăng lúc nói chuyện, mới nhìn hướng hấn, trực tiếp cự tuyệt nói: "Không được a, chúng ta bây giờ có việc gấp đây."

"Đoán đồ đèn sao "

Đường Tăng đưa ngón trỏ ra, chỉ chỉ trong tay các nàng giấy tuyên.

"Đứng thế đứng thế, những chữ này mê là liệt lang quân cho chúng ta, nói chúng ta đoán ra mê đấy, liền cho chúng ta một người một món lễ vật đây."

Vừa nhắc tới Trư Cương Liệt, đám nữ tử này liền hân hoan tước nhảy tới.

Đường Tăng nghe gặp các nàng, trầm tư một chút về sau, cúi đầu liếc thêm vài lần bọn nữ tử trong tay giấy tuyên, bỗng nhiên cười nói: "Bằng không dạng này, bản tăng tới giúp các ngài hiểu đồ đèn, các ngài trả lời bản tăng vấn đề."

"Ngươi hòa thượng cũng sẽ đoán đồ đèn sao "

Có nữ tử không tin.

Đường Tăng cười nói: "Bản tăng mặc dù là hòa thượng, nhưng đến từ Trường An, không ngừng sẽ giải đồ, sẽ còn làm thơ."

"Làm thơ, chúng ta liệt lang quân cũng đã biết, hấn so ngài lợi hại nhiều rồi. Bất quá, đã ngài sẽ giải đồ, vậy ngài liền giúp chúng ta hiểu một chút đi, hiểu một điều bí ẩn, chúng ta trả lời ngài một vấn đề."

Trở về lời nói lúc, có nữ tử tại than nhẹ Trư Cương Liệt làm thơ, để Đường Tăng đối với Trư Cương Liệt càng tò mò.

"Được."

Đường Tăng gật đầu sau khi đáp ứng, lập tức có một nữ tử truyền đạt tờ giấy lớn, Đường Tăng cúi đầu nhìn một chút, trên tuyên chỉ viết: "Hoa này từ xưa không người cảm, đến mỗi rét đậm hấn biết mở. Vô văn vô điệp thật là kỳ quái, xuân gió thổi qua xoay chuyển trời đất bên ngoài."

Đường Tăng không chút nghĩ ngợi, nói: "Cái này đề đơn giản, bông tuyết."

"Oa! Thật là ấy!"

Nữ tử này cầm lại giấy tuyên, đưa tay chống cằm, suy nghĩ kỹ một chút về sau, bưng tỉnh đại ngộ.

Đường Tăng là ở một bên cười nói: "Thật là ngài trả lời bản tăng vấn đề, ngài liền nói cho bản tăng một kiện ngài đối với cái kia Trư Cương Liệt ấn tượng sâu nhất sự tình đi."

Nữ tử này nghe vậy, bỗng nhiên thẹn thùng đứng lên, cúi đầu nhăn nhó mấy lần, mới nói: "Ai nha, ngày đó nô gia ngã xuống thời điểm, người bên ngoài đều nói cái gì tự huý nam nữ lớn phòng, chỉ có liệt lang quân vịn nô gia đứng lên, thật đúng là một ôn nhu bộ dáng đâu!"

Nữ tử này sau khi nói xong, lại một cái đôi mắt sáng liếc nhìn nữ tử đi lên trước: "Tới phiên ta, tới phiên ta."

Đường Tăng tiếp nhận trong tay nàng giấy tuyên, trên đó viết: "Từ nhỏ sinh ở Phú Quý gia, thường xuyên xuất nhập hưởng vinh hoa. Vạn tuế đã từng truyền Thánh chỉ, đòi đòi con cháu làm Thám Hoa."

Đường Tăng xem hết lập tức nói: "Cái này cũng đơn giản, ong mật."

Nữ tử tiếp hỏi giấy tuyên, mừng rỡ không thôi, cũng không đợi Đường Tăng hỏi lại, liền xấu hổ mà nói: "Nô gia trước đó nói muốn đến trên cây đi xem, liệt lang quân không biết sao, tại chỗ nhảy một cái liền đem nô gia ôm đến ngọn cây, bởi nô gia thường chân trời mặt trời lặn, trong đêm còn đưa nô gia về nhà, thật đúng là một ôn nhu bộ dáng đâu!"

Đường Tăng nghe xong: "... "

"Tiếp tục đi."

Hấn vừa đỡ ngách.

Hấn lời nói chưa dứt, một tờ giấy lớn đã đưa tới trước người, hấn tiếp nhận xem xét, trên đó viết: "Giải thoát tam thu Diệp, có thể lái được tháng hai hoa. Sang sông ngăn con sông, nhập trúc vạn can nghiêng."

Đường Tăng không đến một hơi liền cho ra đáp án: "Gió."

Đặt được mê đấy về sau, lại có nữ tử thẹn thùng trả lời: "Nô gia đem khăn ném cho liệt lang quân, lang quân mặc dù cự nô gia, nhưng là đem khăn tẩy qua trả lại, thật đúng là một ôn nhu bộ dáng đâu!"

Đường Tăng ngửa mặt lên trời im lặng: "..."

Hào nửa ngày sau mới nói: "Lại đến..."

Lại một tờ giấy lớn truyền đạt, trên viết: "Uyên ương song song nghịch nước bên trong, Diệp nhi đứng đứng luyến bụi hoa; ta có nhu tình ngàn vạn loại, kiếp này có thể cùng ai tổng cộng dung; Anko vốn là tương tư loại, kiếp trước loại trong lòng ta; chờ đợi hữu duyên có thể gặp lại, cùng nhau thường thức xuân hạ cùng thu đông."

Xem hết cái này đề, Đường Tăng suy nghĩ hai hơi, nói: "Tình đầu ý hợp, thiên trường địa cửu."

Hắn vừa mới nói xong, liền có nữ tử nói: "Trước đó nô gia đi trong ruộng chơi trò chơi, đột nhiên thoát ra một đầu thanh xà, nhưng làm nô gia dọa đến không dám nhúc nhích, cũng không biết liệt lang quân như thế nào hơi vung tay, con rắn kia liền bị hấn đặt tại cây quạt bên trên, phóng sinh đến trong ruộng đi, thật đúng là một ôn nhu bộ dáng đâu!"

"..."

"Trước kia địa giới này nghèo, nô gia cơm ăn cũng không đủ no, đem phải chết đói khóc thảm thòi điếm, là liệt lang quân tặng cho nô gia một cây mứt quả, còn nói cô gái nước mắt là bảo châu không thể tùy tiện gặp người, thật đúng là một ôn nhu bộ dáng đâu!"

Đường Tăng tiếp xuống lại cùng rất nhiều nữ tử tìm ra lời giải, mỗi hiểu xong một đề, liền từ trong miệng các nàng nghe tới Trư Cương Liệp một sự kiện dấu vết, chờ triệt để hiểu xong, Đường Tăng đã giặt mình tại nguyên chỗ, trong lúc nhất thời không biết nên làm về mặt gì, nói cái gì.

"Cái này mẹ nó thật là heo sao..."

"Cho nên bản tăng cái này hơn hai mươi năm đều sống vô dụng rồi đi... Liều muội kỹ xảo nhất định còn không bằng một con lợn!"

Tại Đường Tăng đối với Trư Cương Liệp liều muội kỹ xảo thần phục không lúc ngừng, khán giả cũng đều sôi trào.

【 a a a a a muội muội, nơi này có đầu soái heo vung ta! 】

【 đừng nói nữa, mẹ ngươi ta cũng bị vung đến rồi! 】

【 tiểu ca ca cầu ôm một cái! Cầu thân thân cầu nâng cao cao! Cái này suất khí tiểu ca ca ta ôm đi, Đại Thánh cùng dẫn chương trình đều là các ngươi, nói mơ tưởng đều là tiểu tam! 】

【 Bát Giới, thương lượng một chút... Dẫn chương trình cho ngươi, đừng dây dưa nhà ta Đại Thánh có được hay không! 】

【 ngày heo phán mấy năm ha ha ha ha các ngươi đám này cầm thú! Heo ta để cho các ngươi! Ta chỉ muốn ngày hầu tử! 】

【 đáng đáp đẹp trai gọi liều muội, xấu xí gọi quấy rối. Học kinh nghiệm hãy tỉnh lại đi, học ta, hảo hảo bái bai Phật, đời sau lớn lên giống người một chút! 】

【 lão ngay thẳng như vậy, ngươi có thể hay không để cho người có chút huyền tượng! 】

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 64: Con lợn này định có vấn đề

Đêm trung thu, nhu hòa như sợi thô mây bay, ôm lấy yêu kiều Hạo Nguyệt từ từ lên cao, mông lung quảng trắng như sương như khói, như có như không.

Mênh mông ánh trăng vung vãi tại một góc tươi tốt cây quế bên trên, vì đó bịt kín một tấm lụa mỏng.

Chân trời đưa tới một trận hơi lạnh gió đêm, cuốn lên cành cây quế Diệp lượn quanh chập chờn, hoa quế cánh đánh lầy toàn nhi tung bay rơi xuống đất, ở trên mặt đất trải thành tầng một Kim Sa.

Cách thật xa, Đường Tăng đều có thể ngửi được cái kia thẩm người phé phù hương khí, hương thơm bên trong mang có một tia đường phèn vậy ý nghĩ ngọt ngào, để cho người ta lâu ngửi không chán.

Lúc này thiếu niên lang Trư Cương Liệp, chính nghiêng người tựa tại cây quế bên cạnh, tay phải vuốt vuốt một cây quạt xếp, ý cười hoà thuận vui vẻ hướng mắt nhìn bốn phía cảnh tượng nhiệt náo, gây nên rất nhiều nữ tử ghé mắt, còn có ý từ trước mặt hắn đi qua.

Tại Đường Tăng chú ý tới Trư Cương Liệp lúc, mới để cho hắn hiểu đồ đèn đèn kia thiên kiều bá mị các cô nương, đã nói cười thân nhiên cùng nhau tiến lên, chứng tình phùng nguyệt đem Trư Cương Liệp vây quanh, khiến chung quanh các nam nhân lộ ra hâm mộ thần sắc tới.

Đường Tăng là sắc mặt bình tĩnh đi đến chỗ gần, mà bởi vì bọn nữ tử che chắn ánh mắt, Trư Cương Liệp lại không nhìn thấy Đường Tăng bên cạnh Tôn Ngộ Không.

Đám kia nữ tử vây quanh Trư Cương Liệp về sau, lập tức tranh nhau đưa lên đồ đèn giấy tuyền.

"Lang quân, lang quân, lễ vật."

"Tỷ muội chúng ta lễ vật đâu."

Trư Cương Liệp bị đông đảo oanh oanh yến yến vây quanh, áo thơm xông vào mũi, có thể trên mặt lại chỉ lộ ra nhàn nhạt cười một tiếng, nói: "Chư vị tỷ muội muội không nên gấp, chớ có cọ xát ngã làm bị thương bản thân, các người lễ vật ta đều chuẩn bị, các người liền cầm đồ đèn đến cùng ta thôi a."

Trư Cương Liệp thoải mái rơi xuống, đám này cô nương lập tức vui vẻ lên tiếng, sau đó tại Trư Cương Liệp dưới sự dẫn đường, có thứ tự vây đứng chung một chỗ.

Cái thứ nhất đi lên trước nữ tử, ước chừng mười bảy mười tám tuổi, thân mặc một thân tơ lụa trong sạch váy dài, cười duyên dáng đưa lên đồ đèn về sau, hai tay chống đỡ ở dưới cằm, si ngốc nhìn qua gần trong gang tấc thiếu niên lang.

Trư Cương Liệp song đưa tay phải ra, tiếp nhận nữ tử váy trắng đưa tới giấy tuyền, tay trái đột nhiên hướng phía trước tìm tòi, ảo thuật giống như, lẳng không cảm ra một bản cổ tịch đến, đưa cho thiếu nữ trước mặt, nói: "Doanh Nguyệt, đây là hàng năm sách thuốc, người cất kỹ, bên trên có đánh dấu số trang, chớ có làm lẫn lộn."

Trong miệng hắn doanh Nguyệt là trên làng nổi danh y nữ, nàng từ Trư Cương Liệp trong tay tiếp nhận sách thuốc về sau, liền cúi đầu xuống rút ra bên hông màu xanh nhạt khăn thơm, đem sách thuốc hảo hảo bao khóa về sau, lúc này mới lui tại vừa tiếp tục nhìn lại Trư Cương Liệp.

Cô gái một bên nhóm gập, tất cả đều hâm mộ vây đi qua cùng nàng thấp giọng nói chuyện.

Y nữ doanh Nguyệt thối lui về sau, lại có một người mặc màu vàng nhạt quần dài nữ tử đi lên trước, nàng thủy chung cúi đầu, không dám nhìn Trư Cương Liệp, đi tới gần về sau, cũng chỉ là hai tay đưa lên đồ đèn, rụt rè nói: "Lang quân. . . Ta. . ."

Trư Cương Liệp khẽ mỉm cười lệch ra phía dưới, đưa hai tay ra nâng lên mặt của nàng, nhẹ nhàng chuyển hướng một bên, chỉ trên mặt đất một hơi cây lim rung nói: "Biết hạ, đây là một thời hạn quần áo, mỹ nhân nhi liền muốn lập lòe cho khắp thiên hạ nhìn mới là, chớ có dù sao cũng là cúi đầu."

Tên là biết mùa hè nữ tử bị Trư Cương Liệp nâng lên mặt, đồ mặt đến giống như phát sốt một dạng, nghe xong lời hắn nói, trong mắt còn có nước mắt đang tích góp.

Lúc này Trư Cương Liệp nói tiếp: "Ta đã trải qua phân phó người chờ một lúc giúp người nhắc đi về nhà, người chớ muốn lo lắng."

Biết hạ nhìn xuống nước mắt, ngẩng đầu nhìn lấy Trư Cương Liệp, trùng điệp gật gật đầu.

Tại nàng về sau, người thứ ba nữ tử đi lên trước, nàng niên kỷ càng nhỏ hơn, chỉ có mười lăm mười sáu tuổi, trên người màu xanh nhạt váy dài có nhiều chỗ sa đã trải qua phá hết, hơn nữa thoáng có chút không vừa vặn, thần sắc càng là nhàn nhạt không được tự nhiên.

Cũng không đợi nàng nói chuyện, Trư Cương Liệp chợt thò tay đưa tới một trương thật mỏng cổ xưa giấy trắng, giấy trắng tự đầu viết lên 'Địa khế' hai chữ.

"Ày, nói hề, lần này cần phải hảo hảo thu về, cất không thể lại mất, những cái kia ác nhân ta cũng đã giúp người nghiệm trị qua, phải lại lo lắng, càng không cần rơi lệ."

Trông thấy cái kia cổ xưa trang giấy, nghe Trư Cương Liệp lời nói, người này gọi nói hề thiếu nữ, bỗng nhiên không tiếng động khóc lên, sau đó thật nhanh ôm lấy Trư Cương Liệp mặt hôn một cái, quay người gió cũng tựa như chạy xa.

Gây nên các cô nương một tràng thốt lên, phần lớn là hâm mộ gan lớn của nàng.

Sau đó một nữ tử, dáng người có chút hơi mập, lúc này nàng tay trái nắm vuốt đồ đèn giấy tuyên, tay phải lại vẽ thành khối lòng đỏ trứng bánh Trung thu, ánh mắt sáng ngời nhìn về phía Trư Cương Liệp.

Trư Cương Liệp cũng nhìn qua nàng, trầm thấp cười một tiếng, nói: "Phồn tuyết, món điểm tâm ngọt đơn thuốc, vừa vận tám thứ 100, cho ngươi. Nhớ kỹ, bên cạnh người ánh mắt tính không được số, đừng ủy khuất bản thân."

Phồn tuyết vui mừng tiếp nhận đơn thuốc, vui vẻ lui sang một bên.

Tại phồn Tuyết chỉ về sau, cái này đến cái khác nữ tử tiến lên đây, dùng đồ đèn mê đầy đôi mắt, mà Trư Cương Liệp không chỉ có nhớ kỹ các nàng tất cả mọi người danh tự, cũng đều vì bọn nàng chuẩn bị bất đồng lễ vật.

Thẳng đến cái cuối cùng, chính là cái kia Cao phủ Tam tiểu thư Cao Thúy Lan.

Cao Thúy Lan tách ra chúng nữ đi lên phía trước lúc, giống như hồ đã ý thức được cái gì, hai mắt ửng đỏ, như muốn thút thít.

Trư Cương Liệp lẳng lặng nhìn hẩn một hồi, trầm thấp thờ dài, thoáng qua do dự về sau, vẫn là đưa tay phải ra vuốt vuốt đầu của nàng, nói khẽ: "Phòng thân chi thuật, kinh thương chi pháp, ngươi đều đã học được một hai phần mười. Nếu là. . . Nếu là có cơ hội, cũng không ngại đi ra xem một chút."

"Chớ có cả một đời đều ràng buộc ở nơi này địa phương nhỏ."

Tại hẩn nói chuyện lúc, Cao Thúy Lan đã thấp trán, bả vai nhẹ nhàng run run, nước mắt lách cách lách cách tung tóe rơi trên mặt đất.

Trư Cương Liệp thấy thế, thu hồi tay phải, nhẹ gạt gạt trán của nàng, khẽ cười nói: "Về sau ngươi tiểu nha đầu này ít hoa si a, tìm thành thật một chút gả cũng tốt, thiên hạ quá loạn, thế giới quá lớn."

"Ngoài ra, nhớ kỹ nói cho ngươi ba ba, gia sản cho hẩn liền là của hẩn, không cần nghĩ quá nhiều."

Theo Trư Cương Liệp hành vi cử động ngôn từ, càng tiết lộ vài thứ, dưới cây quế bầu không khí lại dần dần từ hân hoan chuyển thành bi thương đứng lên.

Cách đó không xa Đường Tăng, liền lẳng lặng nhìn lấy Trư Cương Liệp cùng chúng nữ 'Cáo biệt', trong đầu các loại suy nghĩ đang bay lộn.

Mà khán giả là cả đám trợn mắt há mồm.

【 a a a a ta có thể muốn phạm tội song hôn, về sau Đại Thánh Bát Giới đều là chồng ta! 】

【 trưởng lão mau nói cho ta biết ngươi từ nơi nào xuyên việt, ta muốn đi tìm tiểu ca ca! Ngoài ra ta muốn hỏi, chẳng lẽ chỉ có ta một người muốn xuyên việt sao! 】

【 trên lầu ngươi không phải một người! 】

【 cút! Ngươi mới không phải người! 】

【 các ngươi cứ việc thổ lộ ôm đi, Bát Giới xem các ngươi một chút coi như ta thua! 】

Chính làm khán giả nhóm kịch liệt tranh luận thời điểm, Trư Cương Liệp trước mặt Cao Thúy Lan, bỗng nhiên lập tức ngừng đầu, quay đầu hung tợn trừng ở Đường Tăng, đưa tay chỉ hẩn nói: "Có phải hay không là bên cạnh cái kia xú hòa thượng! Ngươi muốn cùng hẩn đi! Không muốn! Không muốn! Ô ô ô. . . Lưu tại Cao gia trang không tốt sao, hẩn một tên hòa thượng sao có thể làm cho ngươi ăn ngon, mặc đẹp mắt..."

Cao Thúy Lan tiếng la giọng ghen ngào khá lớn, gây nên chúng nữ chú ý, tại hơi trầm mặc về sau, hẩn bên trong một đứa bé 'Oa' một tiếng liền khóc lên.

"Ồ oa liệt lang quân chớ đi. . ."

Ở nơi này nói khóc tiếng vang lên lúc, trong đám người lại có một đạo quen thuộc khóc tiếng vang lên.

"Ồ oa liệt lang quân chớ đi. . ."

Đang bị tai bay vạ gió một mặt mộng bức Đường Tăng, bỗng nhiên quay đầu nhìn lại, thỉnh thoảng thấy là Tiểu Bạch Long Ngao Ô người kia chính học theo khóc lên, nhưng nàng tay trái ba cây băng đường hồ lô, tay phải một khối sen dung bánh Trung thu, vừa đang khóc vừa ăn, thấy Đường Tăng trong lòng gọi là một cái hận.

Theo hai tên tiểu la ly thanh âm vang lên.

Bốn phía khóc nức nở nặn ni thanh âm, lập tức liên tiếp.

"Liệp lang quân đi, nô gia nhưng làm sao bây giờ nha. . . Chẳng lẽ muốn lấy chồng biến thành hoàng kiểm bà, giúp chồng dạy con một đời à. . ."

"Ô ô . . . Liệp lang quân, ta y thuật còn có thật nhiều chỗ nào không hiểu, ngươi đi ta nhưng làm sao bây giờ nha. . ."

"Liệp lang quân đoạn đường này núi cao sông dài, có thể có thể ăn được hảo ngữ ngon nô gia tâm cũng phải bay đi nha. . ."

Trư Cương Liệp nghe thấy tiếng khóc, thần sắc nhưng không thấy bi thương, tiếp tục nói khẽ: "Ta đưa cùng đồ đạc của các ngươi có thể nhất định phải cất kỹ, về sau nếu là thiên tai nhân họa, trong tay có chút tiền bạc cũng tốt dời đến nơi khác đi. Ta đời này ước chừng là sẽ không trở lại nữa, như. . . Như có cơ hội, có thể cung cấp phụng thờ địa thần bài vị, từ có thần tiên che chở."

Trư Cương Liệp thoại âm rơi xuống, tiếng khóc càng mức.

"Liệp lang quân ra ngoài lại sẽ thụ thương như liệp lang quân đã thương, tổn thương ở trên thân thể ngươi, nô gia tâm cũng sẽ đau nha..."

"Liệp lang quân ngươi có thể là trong mộng của ta tình lang. . . Cái này. . . Ngươi như rời đi. . . Nhất định muốn trân trọng nha. . ."

"Ô ô ô..."

"Đi cũng tốt, nho nhỏ này Cao Lão Trang cái kia vậy được Tiềm Long a, đúng không "

Đạo này than nhẹ tiếng chưa dứt, chính cúi đầu ăn bánh quế Ngao Ô đột nhiên ngừng đầu: "Ngao ô ai kêu ta "

Nhưng mà, lại không người để ý nàng.

Chỉ không ngừng có người ở thút thít.

Đường Tăng ở một bên đứng yên, nhìn xem Trư Cương Liệp, lại nhìn xem những cái kia khóc đến lệ hoa đái vũ bọn nữ tử, thật lâu không nói, đồng thời trong lòng dâng lên một vụn dầu chấm than(!!!), lòng cảnh giác nổi lên.

Hắn nhẹ hít một hơi về sau, quay đầu mặt hướng màn ảnh, nói: "Bản tăng tính triết để hiểu, con lợn này có vấn đề, tuyệt tuyệt đối đối với có vấn đề lớn! Ngươi xem hắn ở nơi này Cao Lão Trang bên trên, không chỉ có gia tài bạc triệu, oanh Yến Hoàn quần, hơn nữa dung mạo xinh đẹp, tiêu dao tự tại, là rút người sai vật kia gió mới nhận bậy sư huynh sư phụ nhất định phải cùng bản tăng đi Tây Thiên "

"Có vấn đề! Có vấn đề lớn! Heo này, bản tăng tuyệt đối không thể nhận!"

Khán giả nghe xong Đường Tăng lời nói, cũng đều phát biểu lên cái nhìn của mình kiến giải.

【 ta Tây Du hành trình quả nhiên lớn có vấn đề! Muốn không phải là đem Bát Giới đánh chết ăn đi ta đại biểu mười vạn độc thân chó ký một lá thư! 】

【 trưởng lão. . . Ngươi xem con lợn này muốn không phải là nẫu đi. . . Ta lấy ta ba mươi năm mạnh nhất Kỳ Lân Tử danh dự đảm bảo, con lợn này tuyệt đối có vấn đề! 】

【 ngươi suy nghĩ một chút. . . Phía trước, mặc kệ Đại Thánh vẫn là Tiểu Bạch Long vẫn là Kim Trì Hắc Hùng Tinh. . . Mặc dù cũng có chỗ khác biệt, nhưng trên đại thể vẫn tương đối phù hợp nguyên tắc, nhưng mà con lợn này. . . Hoàn toàn tương phản. . . Ta biểu thị lo lắng! 】

【 trên lầu đừng nói xấu nhà ta tiểu ca nhi, cẩn thận ta đại biểu Quách Gia tiêu diệt các ngươi những tư tưởng này xấu xa độc thân chó! 】

Đường Tăng đang cùng khán giả sau khi nói xong, liền không lại tiếp tục nhìn Trư Cương Liệp cùng chư nữ chân tình cáo biệt, mà là tách ra đám người đi vào trong đó, vờn tay xách ở Tiểu Bạch Long Ngao Ô cái cổ, quay người cùng Tôn Ngộ Không cùng một chỗ, hướng quảng trường phương hướng ngược đi đến, muốn tìm nơi khách sạn an giấc, ngày mai sáng sớm liền rời đi nơi đây.

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 65: Các ngươi muốn toàn trư yến

Ngày mới tảng sáng, màu xanh nhạt thiên không còn khảm mấy khỏa thưa thớt tàn tinh.

Cao Lão Trang bên trong yên lặng như tờ, không khí từng tia từng tia thanh lãnh.

"Két . . ."

Đường Tăng hai tay nhẹ nhàng kéo ra gối lê môn, lúc trước nghiêng thân thờ đầu ra cẩn thận trái phải nhìn quanh một hồi, lúc này mới rút đầu về, sửa sang quần áo, nhanh chân đi ra môn đi.

Bên hông hần, Tiểu Bạch Long Ngao Ô hóa thành đai lưng ngọc, hô hô ngủ say.

Tôn Ngộ Không là vai khiêng tích trọng hành lý theo sát phía sau, một mặt hồ hững.

Đi ra khách sạn về sau, Đường Tăng ba ngoặt hai ngoặt liền đạp vào đá xanh đường cái, hướng tây mà đi.

Có thể mới đi ra khỏi non nửa chén trà nhỏ thời gian, hần liền ngóng thấy thiếu niên lang Trư Cương Liệp một bộ áo trắng, một tờ quạt xếp, dựa nghiêng ở trang khẩu thạch bài phường bên cạnh, lẳng lặng trông về phía xa Đông Phương, một mặt không nói được u buồn.

Khi hần trông thấy Tôn Ngộ Không lúc, nhưng trong nháy mắt ngạc nhiên mừng rỡ, đứng thẳng thân chạy chậm mà tới.

"Đại sư huynh, Đại sư huynh, ta chuẩn bị kỹ càng á! Chúng ta đi thôi!"

Đường Tăng nhìn thấy cảnh này, tuy có giật mình, nhưng càng nhiều lại là trong dự liệu.

Tôn Ngộ Không trông thấy Trư Cương Liệp về sau, trước quay đầu nhìn Đường Tăng một chút, chợt lại quay trở lại, nhú mày nhìn lại hần, lạnh nhạt nói: "Chớ theo ta."

Trư Cương Liệp nghe vậy, ủy khuất một trận bước: "A."

Hần đáp ứng xong, Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không hai người, liền tiếp theo di chuyển bộ pháp, vòng qua hần tiếp tục đi lên phía trước, nhưng Đường Tăng khước mắt liếc qua lại thoáng nhìn, Trư Cương Liệp chính lắc đầu thờ dài đi theo phía sau hần.

Đường Tăng nhin không được dừng lại, quay đầu cả giận nói: "Người nghe không được tiếng người sao Đại Thánh nhường người đừng đi theo hần!"

Trư Cương Liệp lại ngay cả cũng không nhìn hần cái nào: "Ta đây không đã đi theo phía sau người sao phạm nhân, người đi người, ta không rảnh quản người, ta sẽ nhìn một chút đại sư huynh của ta."

Đường Tăng: ". . ."

Khán giả thấy thế, tất cả đều 'Phần nộ' đứng lên.

【 liên thái độ này! Chẳng lẽ chỉ có ta một người muốn nhìn Đại Thánh ăn toàn trư yến sao 】

【 trên lầu! Người không phải một người! Người không phải một người! Dẫn chương trình, trước cho ta đến phần rau xào thịt! 】

【 đúng đúng đúng, heo trên người đều là bảo vật, hướng chỉ là thành tinh heo, vẫn là làm thịt đi! 】

【 nhìn một con lợn liêu muội cái này để cho chúng ta rộng rãi độc thân chó nghĩ như thế nào! Nhanh, Bát Giới năng khiếu, biến thành đồ ăn! Xương sườn dầu chiên, long cốt nấu canh, đầu heo lỏ bên trên, sườn sắp xếp dầm đường. Móng heo thịt kho tàu. Số một thịt làm tiểu xào thịt, mang da Ngũ Hoa một nửa đông pha nhục, một nửa thịt hầm. Chân sau làm thịt khô, chân trước luộc thịt phiến, cơ tam giác làm cây ớt thịt, tinh thịt đánh thành viên thuốc. Cừu chuyển đại tràng. Muối tiêu tim heo, rau trộn lưỡi, vợ chồng phổi phiến, cuối cùng gan heo làm nước dùng đánh đáy .

【 Đường Tăng: Cho nên người đến đây có hay không ý thức được muốn hô Đại sư huynh trước tiên cần phải để Đại Thánh bái ta làm thầy 】

Đường Tăng nhiều lần bị Trư Cương Liệp không nhìn, lẳng lặng nhìn một hồi mưa đạn về sau, bỗng nhiên hé mắt nhìn về phía Trư Cương Liệp, nói: "Cái kia đã như vậy, liền mang theo người đi, dù sao thật nhiều đồ ăn phải dùng thịt heo đây."

Nói xong, hần quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không: "Đại Thánh người nói có đúng hay không "

Tôn Ngộ Không ghé mắt, trên dưới đánh giá vài lần Trư Cương Liệp, nói: "ừ!"

Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không kẻ xướng người hoạ ở giữa, Trư Cương Liệp lại bình tĩnh như không nghe thấy tựa như, đứng ở Đường Tăng sau lưng cười thầm.

Đường Tăng bắt đầu đi thờ dài sau tiếp tục lên đường, nhưng trong lòng lại đối với cái này Trư Cương Liệp vạn phần cảnh giác.

Vừa đi Trư Cương Liệp bên cạnh tại sau lưng ồn ào.

"Đại sư huynh, Đại sư huynh, người đói không, người khát không ta gọi cái kia phàm nhân hòa thượng làm cho người ăn nha "

Tôn Ngộ Không nghe thấy, giống như cảm thấy có lý, quay đầu nhìn về phía Đường Tăng, nói: "Đem hán nướng đến ăn, ta lão Tôn cảm thấy rất tốt."

Tôn Ngộ Không không để ý tới Trư Cương Liệp, mà là nói chuyện cùng hán hành vi, để Đường Tăng có chút cảm động, hung hăng gật đầu, sau lưng Trư Cương Liệp lại không thèm để ý cười một tiếng, tiếp tục ồn ào.

"Đại sư huynh, cái này phàm nhân hòa thượng, rốt cuộc là cái người ra sao a, luôn cảm giác có chút hư, nếu không chúng ta vứt xuống hán, người sư huynh đệ ta hai người cùng lên đường đi."

Tôn Ngộ Không đối với Trư Cương Liệp những lời khác đề đều không có hứng thú,

Duy chỉ có nâng lên Đường Tăng lúc, mới có thể ngẫu nhiên đáp lời.

Khi hán nghe thấy Trư Cương Liệp hỏi Đường Tăng là thế nào người thời điểm, dừng một chút.

Một bên Đường Tăng cũng cảm thấy hiếu kỳ, nghiêng tai lắng nghe.

Một lúc sau, Tôn Ngộ Không nói: ". . . Nghi thất nghi gia."

Trư Cương Liệp khẽ giật mình: "Cái gì cái này sợ không phải cái giả hòa thượng đi. . ."

Đường Tăng bản lơ lửng ở nụ cười trên mặt lập tức ngừng, đối với một heo một khi hát hí khúc, tương thanh giống như đối thoại, cảm thấy nghiêng răng nghiêng lợi, trong lòng có một vụn con dê lạc đà quái phi nước đại mà qua.

Khán giả thấy vậy, lại nghị luận âm ỉ.

【 chắc chắc chắc, cái này Bát Giới cùng Đại Thánh, một lạnh một nóng, một cái vai phụ một cái pha trò, nếu là nhận lấy hán, đây chẳng phải là triệt để đem Đường trường lão danh tiếng đoạt, đến đây ai mới là nhân vật chính a heo này vẫn là nấu cho ăn Đại Thánh đi! 】

【 lại một cái sắp ngã xuống nguyên liệu nấu ăn, trước đó còn nói là đồ đệ hiện tại lại gây sự tình! Nuôi không nổi, ăn ăn ăn! 】

【 đúng vậy a đúng vậy a cho nên cái này Bát Giới a, vẫn là ăn xong, nuôi quá phế lương thực! 】

【 không biết các người phát hiện sao Bát Giới cái này cũng không quy thuận cũng không hàng phục, luôn cảm thấy có điểm gì là lạ a! 】

Mưa đạn bay tán loạn ở giữa, Đường Tăng là cúi đầu thở dài một tiếng về sau, không còn đi để ý tới Trư Cương Liệp cùng Tôn Ngộ Không hai người.

Thình lình một đoàn người đi ra Cao Lão Trang về sau, ít khi liền lại đập vào bùn đất đại lộ, tại ánh vàng rực rỡ tràn đầy cây lúa thơm đồng ruộng ở giữa, hướng tây mà đi.

Ước chừng sau nửa canh giờ, Tiểu Bạch Long Ngao Ô mơ màng tỉnh lại, nghe một lát sau lưng Trư Cương Liệp ồn ào lời nói về sau, bỗng nhiên hướng hán cả giận nói: "Đi ta nương nói, nói dối lại biến thành heo nha!"

Trư Cương Liệp nghe thấy Ngao Ô lời nói, xoay đầu lại nhìn về phía nàng, trầm thấp cười một tiếng, nói: "Ta vốn chính là heo a. . ."

Ngao Ô gặp hán xem ra, càng thêm tức giận, nâng lên long thủ nhìn lại Đường Tăng cái cảm, nói: "Quang đầu ca ca, người vì sao muốn dẫn hán cùng lên đường nha!"

Đường Tăng một mặt lạnh lùng nhìn lại hạ Trư Cương Liệp, lúc này mới cúi đầu hướng Ngao Ô, ôn nhu cười nói: "Đợi chút nữa lần bụng của người khi đói bụng, liền đã hiểu."

Tiểu Bạch Long Ngao Ô nghe vậy, giống như rõ ràng thứ gì, lần nữa nhìn về phía Trư Cương Liệp lúc, con mắt lóe sáng sáng.

. . .

Ngày mùa thu giữa trưa, vàng cam cam hạt thóc hạt tròn sung mãn, trầm điện điện theo gió đập chòn, phiêu tán ra say lòng người hương khí, tựa như cuộn cuộn kim đọt bốc lên.

Đường Tăng một nhóm ngồi quanh ở đồng ruộng một bên, một gốc tươi tốt Kim Xán hồ dương thụ hạ.

Đường Tăng vừa mới ngồi xuống, chưa tới kịp nhắc lên ăn trưa sự tình, liền gặp Trư Cương Liệp liền tiếp nhìn về phía phía nam, đột nhiên quay đầu hướng Tôn Ngộ Không nói: "Đại sư huynh, ta chợt nhớ tới có chuyện! Chờ ta nửa nén hương liền tốt! Không được chạy nha!"

Thoại âm rơi xuống, dưới chân hán nhất định có mây mù dâng lên, đem hán bọc lại đứng lên, nhanh chóng bay về hướng nam.

Đường Tăng gặp tình hình này, lập tức chuyển hướng màn ảnh, kích động đối với khán giả nói: "Bàn tăng liền biết, con lợn này khẳng định có vấn đề!"

Dứt lời, cũng không tiêu hấn chào hỏi Tôn Ngộ Không, Tôn Ngộ Không đã trải qua xóc hấn lên gáy cổ áo, hướng Trư Cương Liệp bay lên mà đến phương hướng đuổi theo.

Động tác mau lẹ, tiếng gió rít gào ở giữa, hai người xuyên qua vài miếng đồng ruộng, hai tòa sơn lâm, đi vào một chỗ bên hồ trên bờ đứng vững.

Hồ này sơ nhìn lại, bồng tình giống như vô biên vô hạn, mệnh môn mặt nước âm âm sóng dậy, phát ra 'Ầm ầm' tiếng vang tiếng nước, chỉ là trong hồ chất lượng nước đen nhánh, tán phát ra trận trận hơi thổi chỉ khí.

Nhưng thấy tại cái kia ác sóng lẫn lộn trong nước ở giữa, Trư Cương Liệp chính bàn tại trong mây mù, dưới người hấn Hắc Thủy như nấu, sóng lớn cuộn cuộn ở giữa giống như tại bạo tạc, từng tia từng sợi hắc khí bị tạc ra, hiện lên sau tất cả đều hướng Trư Cương Liệp lướt tới.

Đầu tới bầu trời trời u ám, âm âm tiếng sấm rền cuộn cuộn mà đến, đột nhiên, một đạo thiểm điện nổ vang mà lên, xé rách yên lặng thiên không, đánh rớt trong hồ, tản một hừng hực điện quang 'Xoát' lướt qua toàn bộ đen hồ, kích thích càng nhiều hắc khí bay lên không.

Đường Tăng xa xa trông thấy về sau, cảm thấy chán kinh: "Đại Thánh con lợn này đang làm gì đó động tĩnh lớn như vậy!"

Một bên Tôn Ngộ Không tĩnh nhìn mấy hơi về sau, nói: "Há, hiển té pháp trận."

Đường Tăng vội hỏi: "Hiện té cái gì"

Tôn Ngộ Không lại nhìn mấy lần, lúc này mới nói: "Mệnh."

Đường Tăng nghe vậy giật mình, lập tức cúi đầu thờ dài: "Xem ra heo này không để lại, Đại Thánh người là đối thủ của hấn à, nếu như là, vậy liền đánh tới làm toàn trư yên đi."

Hấn lời mới roi, trực tiếp trong phòng lập tức sôi trào lên.

【 y, cay gà dẫn chương trình không cần như thế võ đoán a, người đây là muốn gây sự người biết không! 】

【 Thần mẹ nó một lời không hợp liền giết heo. . . Bất quá ta ưa thích, giết đi! Độc thân chó reo hò! 】

【 a, tiểu ca ca khá ái như vậy tại sao phải ăn hấn! Quả nhiên người là muốn ăn heo trưởng liêu muối kỹ năng đi! 】

【 kéo. . . Rõ ràng là ăn heo trưởng nhan trị! 】

【 Đường Tăng: Ta xấu xí rồi! 】

【 cảm giác dẫn chương trình chỉ sợ là sớm có dự mưu, quả nhiên là không nguyện ý buông tha Tây Du trên đường duy nhất ăn thịt heo cơ hội hừ! 】

Khán giả nói chuyện tào lao, Tôn Ngộ Không lại không chút do dự gạt đầu.

"Được."

Hấn sau khi đáp ứng, mũi chân điểm nhẹ thứ, cả người bay lên mà lên, nhẹ nhàng rơi vào sóng cả mãnh liệt nước về sau, lướt sóng mà đi, dưới chân kim khí tiêu tán tứ phương, cách thật xa liền hung hăng nghiêng lướt lên Cửu Hoàn Tích Trọng, một đạo giống như đao kiếm vậy sắc bén sóng nước, hướng Trư Cương Liệp vị trí rút kích mà đến.

Hắc sắc sóng nước đi vào Trư Cương Liệp phụ cận về sau, giống như đụng vào trong suốt giấy mỏng bên trên, 'Ba' một tiếng nổ nát vụn tàn nát, mà có một ít là xuyên qua giấy mỏng, 'Ba ba ba' nên ở Trư Cương Liệp trên người.

'Xi xi xi' thanh âm vang lên, giống như axit sunfuric tại ăn mòn mặt đất.

Chính nhắm mắt trầm thần Trư Cương Liệp bỗng nhiên mở mắt, kêu to lên: "Oa a a một chút nhiều như vậy muốn chết heo a!"

Gọi thời điểm hấn bỗng nhiên trông thấy Tôn Ngộ Không, bận bịu khẩn trương hô: "Đừng đánh đừng đánh! Đại sư huynh đừng đánh a! Coi như muốn đánh cũng chờ ta thì pháp xong a!"

Tôn Ngộ Không đâu để ý nhiều như vậy, chỉ không ngừng rút võ lên mặt nước sóng, đánh tan 'Giấy mỏng' không ngừng rơi xuống nước tại Trư Cương Liệp trên người.

Gặp Tôn Ngộ Không căn bản không nghe bản thân, Trư Cương Liệp cũng không thể lại bị động bị đánh, tay phải nhẹ nhàng lắc một cái ở giữa, cái kia một tờ quạt xếp liền ở xung quanh người xoay tròn vòn quanh, tạt phong lăng lệ đem bay vút đến giọt nước đánh rơi.

Mà ở quạt xếp căn trong nước, không ngừng có hắc khí từ trong nước xuất ra, bị Trư Cương Liệp hút nhập thể nội, chất lượng nước giống như dần dần có thay đổi dấu hiệu, nhưng Đường Tăng lại không chú ý tới.

Đường Tăng đứng ở bên bờ xa xa nhìn qua Trư Bát Giới, không khỏi cảm khái: "Cái này lợn chết không sợ bóng nước sôi, làm cũng là thuận tiện."

Dứt lời về sau, lại cúi đầu nhìn qua Tiểu Bạch Long Ngao Ô, nói: "Bữa tối liền tôi gĩa thịt trắng đi."

...

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Ta đã có hôn phối, há có thể tái giá

Hắc thủy mệnh mang, giống như thiên quân vạn mã đang lao nhanh.

Đất trời đen kịt, như sắt ri nổi lồng đóng khắp nơi.

Trong sóng gió kinh hoàng, hắc sa tựa như khí lưu, không ngừng tung bay mà lên, rấn trườn tựa như chui vào Trư Cương Liệp thể nội.

Tôn Ngộ Không tại hán cách đó không xa ngáp trời gọn sóng bên trên qua lại nhảy vọt, vung trượng ở giữa nhấc lên một đạo lại một đạo thủy triều, nổ nát vụn sau hóa thành bay mạt, rơi xuống nước tại Trư Cương Liệp trên người, để hán không được kêu lên đau đớn.

Đồng thời hán quanh người mây mù, chính lấy mắt trần có thể thấy tốc độ tán đi, hán trắng nõn dưới hai gò má cũng ẩn hiện ám sắc, giống như trở nên suy yếu đứng lên.

Dần dần, trên bầu trời nùng vẩn tán đi, mệnh mang đen trong nước sóng cả, hồi phục bình tĩnh, Trư Cương Liệp cũng rung thân đứng lên, lướt sóng bạo trùng hướng bên bờ Đường Tăng.

Hán mỗi lần đặt chân, dưới chân thủy triều liền nổ bể thành đầy trời bọt nước, phô thiên cái địa rơi đập mà xuống, vừa chạy liền giọng căm hận nói: "Người đáng giận này phạm nhân cắt ngang ta thi pháp làm cái gì!"

Một bên Tôn Ngộ Không thấy thế, lập tức rút lui thân muốn che chở Đường Tăng.

"A bản tăng cắt đứt sao "

Đường Tăng mắt nhìn lướt sóng mà quay về Tôn Ngộ Không về sau, không chút hoang mang ở bên hồ cạnh bờ dưới cây đứng vững, lẳng lẳng nhìn về phía Trư Cương Liệp: "Cho nên chỉ cho người hiến tế mạng người, còn không cho phép bản tăng ngăn trở "

Đang khi nói chuyện, Trư Cương Liệp cùng Tôn Ngộ Không đã một trước một sau, kết thúc tại trước người hán.

Tôn Ngộ Không chợt lách người, đem Trư Cương Liệp ngăn trở.

Trư Cương Liệp không dám va chạm Tôn Ngộ Không, chỉ là nghiêng người, thần sắc bất thiện nhìn qua Đường Tăng, hận nói: "Ta hiến tế mạng của mình cùng người cái khu khu phạm nhân có quan hệ gì a!"

Đường Tăng nghe vậy, cảm thấy giật mình, chợt quay đầu nhìn về Tôn Ngộ Không, Tôn Ngộ Không giống như biết hán muốn hỏi điều gì, thần nhiên nói: "Người lại không có hỏi ta."

". . ."

Đường Tăng bị Tôn Ngộ Không trầm trọng một kích, trầm mặc mấy hơi về sau, lại quay đầu nhìn Trư Cương Liệp, đại nghĩa lẫm nhiên nói: "Từ lúc cũng là trọng tội!"

"Tại ta đi học quốc gia, tự sát cũng là phạm tội, muốn phán xử trọng hình!"

Trư Cương Liệp giống bị Đường Tăng lần này ngôn luận khí không đi nổi, ắn phù hắc khí dưới mặt, mãnh liệt mà hiện lên ra một vòng hồng nhuận phon phốt, bước chân hán có chút nghiêng lệch, đầu gối nhẹ nhàng phát run, phảng phất tùy thời đều có thể mới ngã xuống đất.

Đường Tăng thấy hán như thế, đoán ra hán bởi vì hiến tế thất bại mà tu vi tổn hao nhiều, lo lắng trong lòng tán đi không ít.

"Tốt, hiện tại ngươi liền thành thành thật thật nói một chút đi, ngươi hiển tế tính mệnh là muốn làm gì, không chừng Đại sư huynh của ngươi có thể giúp ngươi giải quyết đâu, bất quá nếu là nói sai một chữ, bản tăng liền đem ngươi làm thành toàn trụ yên."

Trư Cương Liệp bản đối với Đường Tăng lời nói thờ ơ, nhưng làm hắn nâng lên Tôn Ngộ Không có thể giúp đỡ lúc, con mắt lập tức sáng lên, bắt lấy một cái phao cứu mạng cuối cùng tựa như, bỗng nhiên quay đầu nhìn về Tôn Ngộ Không, nói: "Đại sư huynh, ta nguyên bản chính là đường đường Thiên Bồng. . ."

"Heo."

Một đạo mềm mại thanh âm, bỗng nhiên vang lên.

"Là tam giới chính. . ."

"Heo."

Vừa rồi thanh âm kia, lại vang lên.

Lời này mới rồi, Trư Cương Liệp bỗng nhiên cúi đầu tiếp cận Đường Tăng bên hông Tiểu Bạch Long, mỉm cười: "Ta có thể trước tiên đem nạng bóp chết lại tiếp tục nói sao "

Đường Tăng nghe vậy, lại chỉ cười ha ha: "Bản tăng cảm thấy ngươi có thể trong nội nói."

Cái này lời mới vừa ra khỏi miệng, một bên Tôn Ngộ Không lại nói: "Trọc khí nhập thể, ăn phát bệnh."

"Vậy thì thật là đáng tiếc nha. . ."

Đường Tăng khề thờ dài một cái.

Một người một rống một khi kẻ xướng người hoạ ở giữa, để Trư Cương Liệp mặt đen lại.

Đường Tăng gặp thần sắc hắn lại bất thiện, lúc này mới nói: "Tốt tốt, bản tăng biết ngươi là ai, Thiên Bồng nguyên soái nha, bản tăng muốn ngươi nghiêm chỉnh mà nói, ai phải ngươi tới "

Trư Cương Liệp nghe tiếng, hơi do dự một chút, nói: "Quảng Hàn cung."

Đường Tăng nghe xong, một mặt mòng bức: "Cái gì !"

Trư Cương Liệp nói: "Là Quảng Hàn cung Nghệ Thường tiên tử sai ta đến, muốn cùng đại sư huynh của ta đi một chuyến đi về phía tây đường, trước sau bất quá mấy chục năm, giọt nước trong biển cả mà thôi, ta liền đồng ý."

Đường Tăng yên lặng nâng trán: "Cho nên ngươi liền hạ phạm làm heo Nghệ Thường tiên tử thực trọng yếu như vậy "

Trư Cương Liệp nói khề: "Mỹ nhân ân sâu không thể báo đáp,

Nho nhò tùy hứng không cần phải nói."

". . ."

Đường Tăng sắc mặt đột nhiên hờ hững đứng lên, vỗ vỗ trước người Tôn Ngộ Không bả vai, nói: "Đại Thánh, chúng ta hay là đem hắn ăn đi!"

Mà ở Trư Cương Liệp nói ra lần này nói lúc, trực tiếp trong phòng khán giả đều điên cuồng lên.

【 oa lau lau lau xoa! Đánh không chết hắn đơn giản có lỗi với rộng rãi độc thân chó! 】

【 hôm nay ai cũng đừng can ta, ta 32 cấp ma pháp sư liền muốn uống lớn xương canh! 】

【 các ngươi sao có thể dạng này các ngươi làm như vậy không đối với ngươi nhóm biết không! Người ta mặc dù hoàn toàn chính xác tàn nhẫn ngược chó, nhưng chúng ta nhưng phải đối với nguyên liệu nấu ăn ăn ôm lấy cao nhất kính ý cùng tha thứ! Một cháo một bữa cơm làm nghỉ kiếm không dễ! 】

【 chính là. . . Đầu sắp bị ăn, không được phát càu nhàu! 】

Đường Tăng đợi nửa ngày không gặp Tôn Ngộ Không nói chuyện, không khỏi thấp giọng thờ dài, nhìn về phía Trư Cương Liệp, nói: "Được rồi, ngươi nói tiếp đi, cái này hiển tế lại là chuyện gì xảy ra "

Trư Cương Liệp lúc này mới quay đầu hướng Đường Tăng, nói: "Ngươi đến Cao gia trang lúc, chẳng lẽ không có phát hiện nơi này không có thủy khí "

Lời mới rồi, Trư Cương Liệp bỗng nhiên bùng tỉnh đại ngộ: "Úc, đã quên ngươi là phạm nhân, không cảm giác được thủy khí, được rồi, muốn nói với

ngươi ngươi cũng không hiểu."

Đường Tăng lại hồ hững hồ hồ Tôn Ngộ Không bả vai, nói: "Đại Thánh, đánh chết đi."

Trư Cương Liệp lại phảng phất không nghe thấy hắn, bỗng nhiên bắt đầu trầm mặc, thần sắc có chút thoáng như, giống như lâm vào hồi ức, sau một hồi khá lâu, mới chậm rãi nói: "Này địa ti chừng một chỗ thanh khí Thổ Địa Thần mao Nhị tỷ, tại ba năm trước đây. . ." Lời nói đến tận đây, hắn thoáng một trận, hít một hơi thật sâu, nói, "Biến mất."

"Thổ Địa Thần biến mất, nơi này nguồn nước liền không thanh khí ngăn cản, bị trọc khí ăn mòn, như không định kỳ thanh lý, liền sẽ mang đến dịch bệnh, thiên tai, thậm chí sinh sôi yêu vật."

"Ta lấy mệnh ta hiến tế tăng lên Pháp Lực, hảo đem cái kia trọc khí dẫn vào trong cơ thể ta, từ pháp lực của ta tịnh hóa."

Đường Tăng nghe xong, không chút nghĩ ngợi, nói: "Đây không phải là thật tốt sao, nếu không ngươi liền ở lại đây làm máy làm sạch được rồi, Bì Bì khi, chúng ta đi."

Tôn Ngộ Không thờ ơ.

Trư Cương Liệp lúc này lại lắc đầu, nói: "Không, mỹ nhân nhờ vả, cũng không có thể phụ."

Đường Tăng cười ha ha: "Cái kia Cao Thúy Lan thâm tình chậm rãi ngươi làm sao không cưới đâu "

Trư Cương Liệp nghe vậy, khẽ cười một tiếng: "Ta đã có hôn phối, há có thể tái giá "

Hắn tiếng nói vừa dứt, Tiểu Bạch Long Ngao Ô lập tức chen miệng nói: "Oa ngươi tốt ngay thẳng. . . Vì cái gì hôn phối không thể tái giá, ta di nương là giả sao "

Trư Cương Liệp nghe tiếng, cúi đầu nhìn về phía Ngao Ô, chân thành nói: "Hôn phối sau từ là không thể tái giá, không phải một mảnh thâm tình há không hoàn toàn là hư giả ngươi nghĩ, một trái tim nếu là chia hai nửa, làm sao có thể sống ta xem ngươi không bằng khuyên nhủ ngươi di nương, sớm làm cùng lão kia không xấu hổ ly hôn đi."

Đường Tăng nghe xong hai người đối thoại, tay phải sờ soạng một cái, nói: "Đầu thời nhà Đường lời nói, mười lăm tuổi cưới vợ, cái này không hợp quy định đi!"

Tại một người một heo một con rồng nói chuyện với nhau lúc, người xem cũng đều ríu rít phát ra tiếng.

【 oa dẫn chương trình, ta hảo muốn biết chuyên ngành của ngươi là cái gì. . . Là ép buộc chứng chuyên nghiệp a mặt khác. . . Dẫn chương trình ngươi có phải hay không cầm nhầm kịch bản, Trư Bát Giới thể mà có lão bà 】

【 dẫn chương trình cái này kịch bản không sai a, bên trong nguyên tác Bát Giới quả thực có một lão bà gọi mao Nhị tỷ! 】

【 oa nguyên tác Bát Giới như vậy cận kề, có lão bà còn mạnh hơn cưới Cao Thúy Lan vẫn là con lợn này tốt, ta cảm giác yêu một con lợn đâu! 】

【 con mẹ nó! Trư Cương Liệp tiểu lang quân! Ngươi đã có vợ còn như vậy liều muội thực sự được chứ bát quá phiền phức đem ta cũng vung một chút, ta không ngại, tuyệt không đề ý! 】

【 có thể quang vung có làm được cái gì, hắn cũng sẽ không xuyên qua màn hình đến cưới Bảo Bảo! 】

Tại khán giả điên cuồng đập đen rau muống lúc, Trư Cương Liệp đã từ Ngao Ô bên kia thu hồi ánh mắt, ánh mắt nhìn về nơi xa, giống như tại chạy không, ung dung nhớ lại.

"Ta sợ hạ phạm lúc bị ép đoạt xá ấu heo trọc khí nhập thể hôn mê, là Cao gia thúy Lan tiểu thư cứu ta một mạng, lấy ta tại Cao gia hậu viện tu dưỡng. Ta tổn thương tốt hơn một chút về sau liền muốn rời đi, không nghĩ tới phạm thể trọc khí lợi hại như thế, nửa đường lần nữa bộc phát, sau khi tỉnh lại liền ở chỗ này Thổ Địa Thần mao Nhị tỷ cư sở Vân Sạn Động bên trong."

"Trên đời này kiểu nga, có tham ta chỉ ôn nhu, có sợ ta chỉ thần uy, có mộ ta chỉ dung nhan, chỉ có nàng đối với ta thật là biết đến từ đâu, không có bất kỳ cái gì lý do."

"Nàng đi về sau, nơi này trọc khí xâm nhiễm, ta chỉ có thể mỗi tháng tế mệnh đồ lấy Pháp Lực, dẫn dắt trọc khí nhập thể, chậm rãi tịnh hóa."

"Đây là một lần cuối cùng."

Nói đến chỗ này, Trư Cương Liệp nhẹ nhẹ cười cười: "Trước kia ta đã nói, phạm tâm này mằm nhất định được trả giá đắt, bây giờ gia tăng bản thân, cái này đại giới khó tránh khỏi có chút quá thâm. Đi tây phương cũng tốt, nếu là thành công, không thể nói trước ta liền có thể đem những sự tình này đều quên đâu "

"Ta không còn hồi này địa, nàng nếu có thể vì Cao Lão Trang dân trong thôn trang cung phụng, lại trèo lên Thần vị, khỏi tử hoàn sinh, liền cũng sẽ không nhớ kỹ ta, lại càng không gặp lại ta, tất cả đều vui vẻ."

"Ta nguyên là nghĩ như vậy. . ."

Hồi ức đến tận đây mà dứt, Trư Cương Liệp bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía Đường Tăng, thanh âm nâng lên, hận nói: "Chỉ là người hòa thượng này làm hồng đại sự của ta, nguyên bản như vậy duy trì một năm, mao Nhị tỷ liền có thể sống lại, này địa cũng sẽ không có trọc khí xâm nhiễm, bây giờ có thể như thế nào cho phải!"

Đường Tăng nghe xong Trư Cương Liệp lời nói, trong lòng đầu tiên là thở dài: "Heo này ngược lại là đầu tình chủng."

Chợt lời nói xoay chuyển, nói: "Đừng kích động, đừng kích động, người một cái máy làm sạch kích động cái gì kinh."

Lúc nói chuyện Đường Tăng quay đầu nhìn về màn ảnh, nói: "Nguồn nước tịnh hóa nhà ai mạnh."

"Cỗ pháp tịnh thủy, chưng cất thôi."

Đường Tăng tự hỏi tự trả lời một phen về sau, cất bước đi đến Tôn Ngộ Không bên người, chỉ lên trước mắt mình mang sớ đen, nói: "Đại Thánh, người có thể đem hồ này toàn bộ làm nóng thành khí sao?"

Tôn Ngộ Không lẳng lặng nhìn hấn hai hơi, nói: "Người đã tỉnh chưa?"

"A, a."

Đường Tăng nhếch mép một cái.

Lúc này bên hông Ngao Ô bỗng nhiên buông ra thân, ở một bên hóa thành hình người, giật giật Đường Tăng tay áo, gấp hấn cúi đầu về sau, chỉ chỉ bản thân, nói: "Phóng hỏa, đối với bản công chúa mà nói một bữa ăn sáng nha!"

Lúc nói chuyện Ngao Ô chỉ chỉ Trư Cương Liệp, nói: "Một trận tôi già thịt trắng, thành giao rồi."

Đường Tăng đột nhiên giật mình, nói: "Đứng nga, bản tăng suýt nữa quên mất người là Hóa Long."

Đường Tăng phục vừa nhìn về phía Trư Cương Liệp, nói: "Người kiếp trước chính là Thiên Hà Thủy Thần, tự Thủy chỉ sự tĩnh, nên không làm khó được người."

Cuối cùng Đường Tăng mới quay đầu, nhìn lấy Tôn Ngộ Không, nói: "Đại Thánh, người lợi dụng kim khí, móc sạch đại địa đào một hố sâu, dùng để chứa nước đi."

CONVERT BY Thanh Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẦU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Khắc mệnh người chơi không thể trêu vào

Buổi chiều, ánh nắng chứa liệt.

Mệnh môn đen trong hồ, lăn lộn thủy triều tựa như thiên quân vạn mã, hạo hạo đằng đằng chụp về phía bên bờ, khí thế bàng bạc.

Nương theo lấy sóng nước, 'Ù ù' tiếng vang, như sấm rền nhấp nhô.

Đang đứng ở bên hồ trên bờ Tiểu Bạch Long Ngao Ô, mũi chân nhẹ nhàng gõ địa, hai tay triển khai, nhẹ nhàng bay về phía giữa không trung, hấn quanh người hơi nước mông lung, thân thể có bộ phận bắt đầu, hóa thành điểm điểm màu trắng vẩy ánh sáng, trở lại Chân Long Chi Thân, nòng đằng không mà lên, tại màu trắng tầng mây bên trong đong đưa mấy lần về sau, đột nhiên đáp xuống, phong thanh phân phát, giống thiên thạch vũ trụ rơi xuống tựa như.

Nhưng quý dị chính là, làm Ngao Ô long thủ Long Giác chạm đến mặt nước một chớp mắt kia, nước hồ nhất định hiện ra một cái trống rỗng, lấy trống rỗng làm trung tâm hướng bốn phía tạo nên từng vòng từng vòng trong trẻo gọn sóng, vô số bọt nước tại liệt nhật bên trong nhảy vọt.

Mặt hồ sinh huy, cực kỳ hùng vĩ.

Ngao Ô vào nước về sau, đen nhánh dưới mặt hồ, ẩn có một đầu to lớn bóng trắng du động, du động ở giữa, mơ hồ ánh lửa chớp chớp.

Sau một lúc lâu, từng đoá từng đoá hỏa diễm đột nhiên từ dưới đáy nước chui ra, đầy, chột cao chột thấp.

Cái này hỏa hoa bùng tình như măng mọc sau mưa, không ngừng bốc lên, theo hồ sóng lớn triều cùng một chỗ, hướng bốn phương tám hướng khuếch tán mà ra, một vòng một vòng lại một vòng, ngăn ngui một nén nhang về sau, liền đem cả tòa mặt hồ đều lồng bên trên tầng một màu đỏ nhạt diễm hỏa.

Diễm hỏa bốc lên chớp chớp ở giữa, nhiệt độ nóng bỏng để hắc thủy 'Cuồn cuộn' bốc lên, hình tròn bọt khí hiện lên bạo tạc, rơi xuống nước trên mặt hồ diễm hỏa bên trên, phát ra 'Chi chi' thanh âm, cuối cùng bị bốc hơi thành sương trắng, phiêu phiêu đăng đăng mà lên.

Một lát sau, cả tòa hồ nước liền bị lồng bên trên một mảnh mặt mờ hơi nước.

Lúc này bên bờ thiếu niên lang Trư Cương Liệp, đang lẳng lặng nhìn qua sương trắng sôi trào mặt hồ, khi hắn chú ý tới mặt hồ thủy vị đã trải qua giảm xuống tầng một lúc, tay phải đột nhiên chớp ngón tay như kiếm, nghiêng nghiêng một chỉ, chỉ hướng trên mặt hồ không.

Cũng không thấy bất luận cái gì dị tượng xuất hiện, có thể cái kia tràn ngập hơi nước, lại giống như là bị một trương bàn tay to lớn vỗ tạt như, thật nhanh dâng lên, thời gian dần qua bị vỗ thành một cục, cuối cùng bị đại thủ bóp, bóp làm một đám mây đen.

Mây đen đầu tiên là màu xám nhạt, đang hấp thu đại lượng hơi nước về sau, thay đổi dần đến màu xám đậm, cuối cùng rút cục ô trầm trầm, đen ngịt.

Một đoàn thủy vân ngưng tụ thành về sau, Trư Cương Liệp ngón tay nhẹ nhàng đi lên vạch một cái, đám mây đen kia liền bị ném đi đến bầu trời.

Hắn phục lại lập lại mới vừa trình tự, lại một lần nữa ngưng tụ thủy vân.

Trên trời mây đen dần dần nhiều lên, âm trầm chìm địa che kín thiên không, gió cũng thổi lên, thổi đến lá cây vang sào sạt, tầng mây chỗ sâu, lại càng không lúc truyền ra mấy tiếng sấm vang.

Mà khi Ngao Ô cùng Trư Cương Liệp, một cái nấu nước một cái tụ Vân chi lúc, Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không hai người, thì là vượt qua hai tòa đồng ruộng, ba mảnh rừng rậm, đi xa đến hơn mười dặm bên ngoài, đi vào một khối hoang vu khô cạn trên mặt đất.

Này địa mặt đất hiện lên thổ hoàng sắc, khô nứt mở miệng, cỏ dại rậm rạp, hiển nhiên nhiều năm không có nước.

Hai người tới nơi đây lúc, nhìn lại hai mắt nơi xa chậm rãi ngưng tụ, cuộn cuộn mà đến mây đen, lúc này mới nhanh chân đi hướng đất hoang chỗ sâu.

Cuối cùng đứng vững tại một chỗ, giương mắt nhìn, bốn phương tám hướng đều là hoàn toàn hoang lương, không có gì ngoài đường chân trời không còn gì khác.

Hai người đứng vững về sau, nhưng thấy Tôn Ngộ Không tay trái cầm trượng, hai mắt khẽ nhắm, tay phải bình thân mà ra, lòng bàn tay hướng xuống, từng sợi kim khí từ toàn thân hắn tứ chi bách hải tụ hợp, tuôn ra phía bên phải tay rót vào bàn tay, phảng phất một bộ khác tử mị mạch máu tựa như, từng tia từng sợi tiêu tán mà ra về sau, không quy luật uốn lượn vài vòng chui xuống nhập khắp mặt đất.

Màu trắng lóa kim khí rót vào đại địa, tựa như mạng nhện tựa như rải mở đi ra, mơ hồ trong đó có 'Âm vang' chi tiếng vang lên.

Kim khí không được từ Tôn Ngộ Không bàn tay tràn ra, rót vào đại địa, tách ra trắng lóa chi quang.

Lúc này nếu là từ trên trời quan sát mà xuống, liền có thể trông thấy, tại một cái to lớn vô biên đất hoang bên trên, từng sợi 'Tơ trắng' giống như mạch máu một dạng dày đặc đứng lên, mạch máu thỉnh thoảng lóe sáng, giống như đang lưu động.

Mà theo kim khí không ngừng tràn ra, Tôn Ngộ Không gương mặt, cũng thay đổi dần đến tái nhợt, để một bên Đường Tăng nhìn có chút đau lòng, hận không thể có thể lập tức tu tiên có thành tựu, đem này vất vả sự tình nắm ở bản thân.

Phong xa,

Tầng tầng mây đen cuộn cuộn mà đến, giữa thiên địa dần dần đen kịt một màu.

"Âm! —— "

Một đạo trầm thấp bạo tạc bỗng nhiên vang lên, Đường Tăng dừng bước, suýt nữa ngã sấp xuống.

Bốn phía cục đá cũng bị chấn động đến lay động.

"Âm! —— "

Lại là một đạo tiếng nổ mạnh vang lên, chấn động cảm giác lần nữa truyền đến, chấn động đến Đường Tăng hai chân tê dại, hắn quay đầu hướng bốn phía xem xét, chỉ thấy trừ hắn cùng Tôn Ngộ Không nhà một khối nhỏ địa chi bên ngoài, chung quanh mặt đất đứng là rơi xuống xuống dưới một mảng lớn.

Từ quan sát kỹ đi sau hiện, chừng một mét nhiều.

Mà đang ở hán quan sát lúc, tiếng nổ mạnh lần thứ hai vang lên, 'Oanh' tiếng về sau, bốn phía chi địa, lại một lần rơi xuống.

"Ầm! —— "

"Ầm! —— "

"Ầm! —— "

Sau đó tiếng nổ mạnh không ngừng vang lên, mặt đất cực nhanh chìm xuống, chỉ còn lại Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không dưới chân chi địa, hình thành một cây cô lập cột đá, đứng sừng sững ở sụp đổ bên trong, phảng phất bình tĩnh trong đại dương Định Hải Thần Châm thiết.

"Ầm ầm! —— "

Buồn bực tiếng sấm rền rĩ vang lên, thiên không giống như là bị xé nứt một đường vết rách, hạt mưa lớn chừng hạt đậu từ bên trong đổ xuống mà ra, đầu tiên là lớp bốp loạn thành một bày, theo sát lấy đều nhịp chiều nghiêng xuống.

Phong thanh xen lẫn tiếng mưa rơi, thỉnh thoảng còn có từng đạo thiểm điện xẹt qua, phảng phất trên chiến trường dày đặc đạn đung vào mặt đất, phát ra trầm trọng tiếng vang.

Sụp đổ khô cạn trong đại địa, cực nhanh súc khí sạch sẽ thanh thủy tới.

Trực tiếp trong phòng khán giả, lẳng lặng nhìn thấy một màn này phát sinh, đều chấn kinh đến mức độ không còn gì hơn.

【 a a a xuất hiện xuất hiện, Đại Thánh chúc năng mới, phá dỡ! 】

【 nguyên lai Tây Du trực tiếp ở giữa còn tự mang Hollywood đặc hiệu, xem ra rạp chiếu phim có thể tập thể biến mất ở dòng sông lịch sử! 】

【 dẫn chương trình, chúng ta nơi này là sơn thủy tập đoàn phá dỡ đội, chúng ta muốn thuê Đại Thánh đến ta đây hỗ trợ! Giá cả không dám! 】

【 cho nên dẫn chương trình người vì sao hạ khí lực lớn như vậy muốn mang đi Bát Giới người lại không đem hán làm thành toàn trụ yển, mang theo có trúng dùng hơn nửa vì ăn thịt heo, cũng không cần liều mạng như vậy đi, người xem người đều đem Đại Thánh một muốn chết rồi! 】

Chính ở một bên nhìn chăm chú Tôn Ngộ Không làm phép Đường Tăng, tại nhìn thấy khán giả mưa đạn về sau, nghĩ nghĩ, chuyển hướng màn ảnh, nói: "Mang lên hán nguyên nhân ngược lại thật là có, các người cũng nhìn thấy, Đại Thánh bình thường gồng gánh rất cực khổ."

"Bất quá trọng yếu nhất vẫn là, Tây Du đoạn đường này biến số quá nhiều, bản tăng cần nhân thủ, mặc dù heo này trước mắt không biết là địch hay bạn, nhưng nếu như có thể, cái này người trợ giúp bản tăng không nghĩ từ bỏ."

Đường Tăng giải thích, đạt được khán giả lý giải, nhưng vẫn như cũ ức chế không nổi đậu đen rau muống chi tâm.

【 dẫn chương trình đã nói xong toàn trụ yển đâu! Bảo Bảo liền muốn toàn trụ yển! Không có quán hay không! 】

【 toàn trụ yển 1, không cho toàn trụ yển khí thư. . . Phi, vứt bỏ truyền bá! 】

【 cái kia ta cảm thấy về sau gặp được Kim Giác ngân giác có thể ăn một cái thu một cái, thử xem bọn hán cùng Bát Giới cái nào càng đáng tin, đáng tin lưu lại, không đáng tin cậy làm thành toàn trụ yển đi! 】

【 cái kia quá tàn nhẫn đi, người một nhà là tối trọng yếu chính là thật chính tề, đương nhiên hán là tại trên bàn cơm đoàn tụ a! 】

Tại Đường Tăng cùng khán giả nói chuyện với nhau thời điểm, Tôn Ngộ Không đã thu hồi tay phải, sắc mặt trắng nhợt, đứng yên tại Đường Tăng bên.

Có thể bốn phía đại địa, vẫn như cũ không ngừng rơi xuống, một thanh âm vang lên giảm một tầng.

Trên trời mây đen cũng càng nhiều lên, mưa to như Thiên Hà vỡ đê tựa như ngược lại nghiêng mà xuống, trừ Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không đứng chỗ đứng, trong phạm vi tầm mắt mỗi một tác không gian, đều bị màn mưa che khuất, cùng tại nước đầy thấy vật cũng giống như nhau.

Trận mưa này trọn vẹn hạ một canh giờ, mới mới chậm rãi đình chỉ.

Làm nước mưa thu nhỏ lúc, trên trời nùng vân cũng dần dần tán đi, màu hồng phấn tà dương chiếu xuống mặt hồ, tầng tầng vẩy sóng theo gió mà lên, mênh mông mặt hồ, khói sóng nhộn nhạo bầu trời hình chiếu.

Lúc này mặt hồ thanh tịnh gấp đấy, phảng phất một khối to lớn pha lê, chất lượng nước sạch sẽ, ẩn có mùi thơm ngát.

Nước hồ thủy vị không ngừng lên cao, tại sắp không có qua cột đá lúc, Tôn Ngộ Không tay nắm lạnh lẽo cảm lên Đường Tăng cái cổ, hai chân cực nhanh lướt sóng mà đi, hướng vừa rồi cái kia đen hồ phương hướng chạy như bay.

Cách thật xa, Đường Tăng liền nghe gặp nồng nặc mùi hôi thối.

Chờ đến nơi bên bờ lúc, hần xa nhìn phượng xa, chỉ thấy to lớn bồn địa tựa như khô cạn trong đáy hồ, đều là chút tôm cá tàn cốt, tang nước bẩn cò, từng tầng từng tầng sương mù màu đen, bao phủ mỗi một tắc đại địa.

Đột nhiên, hần lại trông thấy phượng xa bầu trời phía trên, tầng mây cuộn cuộn, Tiểu Bạch Long Ngao Ô thân rồng thỉnh thoảng hiển hiện, nàng giống như đang dọn dẹp thân rồng, không ngừng vừa đi vừa về xuất nhập mây trắng, sau một hồi khá lâu mới du động mà quay về, vừa đi khấp co lại thân thể nhỏ, trở lại Đường Tăng bên người lúc, trực tiếp hóa thành đai lưng ngọc quấn quanh bên hông, cũng không nói chuyện, giống như mệt mỏi ngủ thật say.

Thẳng đến lúc này, hần mới nhớ tới, Trư Cương Liệp tên kia giống như không thấy, ngẩng đầu tìm kiếm một trận mà, phát hiện hần đã đổ vào cách đó không xa bên bờ.

Hần bận bịu chạy tới, ngồi xổm người xuống xem xét, chỉ thấy Trư Cương Liệp thanh tú tuấn dật khuôn mặt trắng bạch trắng bạch, mà trắng bạch phía dưới, là từng luồng hắc khí, cây rong tựa như đông đưa.

Hần khí tức yếu ớt, như có như không.

Đường Tăng gặp hần bộ dáng, không khỏi thở dài: "Khắc mệnh người chơi, không thể trâu vào, không thể trâu vào. . . Được rồi, muốn không Đại Thánh người. . ."

Đường Tăng lời mới vừa ra khỏi miệng, Tôn Ngộ Không liền nhìn sang.

Đường Tăng vội vàng đổi lời nói nói: ". . . Bần tăng công đi."

Tôn Ngộ Không cái này mới thu hồi ánh mắt.

Cảm nhận được Tôn Ngộ Không ánh mắt dịch chuyển khỏi, Đường Tăng lúc này mới đưa hai tay ra, bắt lấy Trư Cương Liệp hai vai, đem hần phiết tại phía sau mình, cuối cùng quay đầu ngó nhìn một lát phượng xa mệnh mang sóng biếc, lại tiếp tục hướng tây mà đi.

Tà dương dần dần rơi, tàn quang thu liễm, ảm đạm sao trời, tại trong màn đêm hiển hiện.

Đường Tăng công Trư Cương Liệp, cái trán hơi rướm mồ hôi, từng bước một chậm rãi tiến lên.

Phượng xa cuối tầm mắt, hình như có một tòa núi cao đứng vững mà lên.

Trông thấy ngọn núi kia, Đường Tăng bận bịu quay đầu nhìn về Tôn Ngộ Không, kinh hi nói: "Đại Thánh, người nhanh đi phía trước nhìn một chút, vậy có phải hay không Phúc Lăng Sơn, trên núi có không có một Vân Sạn Động, nếu có, chúng ta tới nay liền ở chỗ này an giấc đi."

Tôn Ngộ Không sau khi nghe, khẽ gật đầu một cái, bước chân xê dịch ở giữa, nhanh chóng biến mất ở trong màn đêm.

Mà đang lúc Tôn Ngộ Không dung nhập bóng đêm thời điểm, Đường Tăng trên lưng Trư Cương Liệp, chột ở giữa mở to mắt, cũng không quay đầu nhìn Đường Tăng, cũng không nói chuyện, chỉ tâm niệm đang không ngừng chuyển động.

Cuối cùng hần cũng không biết suy nghĩ thứ gì, đạt được một kết quả tới.

"Cuối cùng lại thử hần một lần, nếu như hòa thượng này quả thật không hỏng, ta liền tiếp nhận cùng hần đồng hành."

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Nguyên liệu nấu ăn khó ứng phó cũng phải ăn

Như mực đêm khuya.

Đường Tăng công Trư Cương Liệp, hành tẩu tại một đầu trong núi trên đường nhỏ, gió lạnh thổi qua, vung lên hai bên đường cây rừng vang sào sạt.

Sương đêm tràn ngập, ánh trăng mờ lung, tình quang âm đạm.

Từ trong hôn mê thức tỉnh Trư Cương Liệp, ở trong lòng làm ra quyết đoán về sau, lập tức nhẹ nhàng lắc một cái tay phải, cũng không biết từ nơi nào lấy ra một cái quạt xếp, chống đỡ tại Đường Tăng trên cổ.

Hắn tinh cương phiến tiêm tiến đầu tựa như hơi nhô lên, lưu chuyển lên hàn quang.

Đột như mà đến lạnh buốt, đề Đường Tăng bỗng nhiên dừng chân lại, không chờ hắn mở miệng, Trư Cương Liệp đã trải qua gần sát hắn bên tai, buồn bã nói: "Người cũng không cần quá sợ hãi, ta chỉ là có chút vấn đề muốn hỏi một chút người."

Bị sắc bén phiến lưỡi đao chống đỡ cổ, Đường Tăng nhưng cũng không lộ vẻ sợ hãi, ngữ điệu bình ổn như thường, nói: "Kỳ thật bản tăng cổ rất cứng, từng cường hóa. . . Ân. . . Người biết cường hóa sao "

"Mặt chữ ý tứ có thể hiểu được một chút, chẳng qua ở ta đây tinh cương phiến mà nói, cũng không có tác dụng gì."

Đang khi nói chuyện, Trư Cương Liệp nâng tay trái lên, chỉ hướng bên trái đen thui rừng rậm, nói: "Qua bên kia."

Đường Tăng quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy sâu thẳm hắc ám bao trùm dưới, giao thoa cây rừng từ một nơi bí mật gần đó phát ra lạnh như băng tiếng cười, cái kia tiếng xột xoạt nghẹn ngào động tĩnh, để cho người ta ngăn không được run sợ.

Tại hắn quay đầu lúc, mây đen đêm cuối cùng một tia ánh trăng che khuất, cả vùng đất lồng bị trùm trong bóng đêm, gió lạnh gào thét, cành lá sợi đặng giống như là quỷ quái tại giường nanh múa vuốt.

Mà chính là lúc này, Đường Tăng cảm giác bên hông có dị động, Tiểu Bạch Long Ngao Ô chậm rãi buông lỏng, giống như tại tìm cơ hội, muốn ủa bay Trư Cương Liệp.

Đường Tăng là hơi thu lại một chút bụng, ám chỉ Ngao Ô không nên động, hắn ngược lại là muốn nhìn một chút, tại hắn 'Đứng trước sinh tử' dưới tình huống, đến đáy có thể từ Trư Cương Liệp trong miệng bộ ra bao nhiêu thứ tới.

Mà khi Đường Tăng bị Trư Cương Liệp lấy uy hiếp tính mạng thời điểm, nguyên bản đang ở tranh luận Trư Cương Liệp tính lại là quy thuận vẫn là hàng phục khản giả, tất cả đều nghẹn họng nhìn trần trời.

【 cái này nhất định không phải thật, liệp tiểu lang quân sao ác độc như vậy ta vẫn là đâm mù cặp mắt của ta đi! 】

【 oa cái này tiểu lang quân giấu thật sâu a, bây giờ liền bắt đầu đánh thịt Đường Tăng chủ ý nhưng ăn thịt Đường Tăng cũng không biết trường sinh bất lão, đường đường tự mình thí nghiệm qua a, tiểu Bát giới a, người chính là buông tha đường đường đi, như thế lão công ta sẽ còn nhường người được chết một cách thống khoái một chút nha! 】

【 tới tới tới. . . Chúng ta vẫn là thảo luận một chút thịt heo làm sao ăn đi! Cũng đã sớm nói con lợn này vẫn là ăn tính, Đường trưởng lão người còn không nghe, gồng gánh mà thôi, nhà ta Đại Thánh không được 】

【 nhưng nga, Bát Giới rốt cuộc là muốn nào cái gì gây sự mà Tây Du trong đội ngũ duy nhất gây quấy phản heo Bát Giới đã thượng tuyền 】

Tại khản giả nghị luận âm ỉ thời điểm, có Ngao Ô hoàn tại bên hông, không lo ngại gì Đường Tăng, đã không thêm do dự nhắc chân cất bước, quay người đi vào rừng rậm.

Có lẽ là phát giác Đường Tăng bình tĩnh và đạm nhiên, Trư Cương Liệp gần sát hắn bên tai, nói khẽ: "Người đừng nghĩ giờ trò gian, ta mặc dù không có khí lực đứng lên, nhưng nhường người rơi đầu khí lực vẫn phải có."

Đường Tăng bộ pháp bình ổn, mắt nhìn phía trước, cười ha ha, nói: "Sớm biết như vậy, còn không bằng đem người làm thành toàn trư yển được rồi."

"Ngàn vàng khó mua sớm biết."

Trư Cương Liệp thấp giọng cười một tiếng.

Sau đó tại Trư Cương Liệp dưới sự chỉ dẫn, Đường Tăng xuyên việt nửa toà rừng rậm, chỗ cạn ba con suối nhỏ về sau, đi vào một tòa cao vút trong mây bên dưới núi lớn.

Đường Tăng từ đằng xa nhìn lại, phảng phất trông thấy một đầu cự đại dã trư nằm rạp trên mặt đất, mà ở nó huyết bồn đại khẩu vị trí, từng cái từng cái thô to dây leo quấn quít nhau, như là tầng tầng lớp lớp mạng nhện, tựa như một tòa trận pháp.

Mà khi Đường Tăng công Trư Cương Liệp, tại dây leo mạng nhện dừng đứng lại lúc, cái kia dây đặc như cộng long đoàn dây leo lập tức chậm rãi co vào, rần rần một dạng kẻ sát vách đá hướng núi bên trên du động, cho đến toàn bộ biến mất.

Làm dây leo rút đi về sau, một cái chũm cửa thành lớn nhỏ mạ vàng môn, xuất hiện ở trước mắt hắn, trên cửa có khắc hai đầu Chân Long, Hắc Lân Hắc

Giáp, rất sống động, tựa như muốn bay lên không bay đi.

Hắc Long mạ vàng trên cửa, là treo hắc kim tám biển, một nhóm chữ vàng khắc tại trên đó.

"Vân Sạn Động.

"

Trư Cương Liệp tay trái nhẹ nhàng vung lên, mạ vàng môn liền hướng bên trong mở ra.

Trong môn chính là tổng cộng chín mươi chín bậc ngọc bậc thang bằng đá.

Đường Tăng đi vào trong môn, đập vào ngọc bậc thang bằng đá, ồn nhuần cảm giác lập tức từ bàn chân dâng lên.

Hắn nhìn quanh hai bên, chỉ thấy hang động trên vách đá nhất định dát lên tầng một thuần kim, lại cách mỗi 3~5m liền có một cái lớn chừng quả đấm Dạ Minh Châu khảm vào bức tường, sung làm chiếu sáng chỉ vật.

Chờ hắn leo đến cuối bậc thang, một tòa kim bích huy hoàng cung điện, lập tức hiện ra tại trước mắt.

Hắn giương mắt hướng mắt nhìn, cả ngôi đại điện từ một trăm sáu mươi căn Kim Long ngọc trụ là chủ thể cấu thành, hắn bầu trời chỗ, quay quanh lấy một đầu trông rất sống động Chân Long chạm ngọc, hắn long hôn bên trong hàm chứa một khóa to lớn Long châu, chiếu sáng rạng rỡ, đem trọn ngôi đại điện chiếu lên thanh tịnh trong suốt.

Trong điện rường cột chạm trổ, tím trụ kim lương, thủy tinh ngọc bích, trần châu mạc liêm, gỗ trầm hương giường, Thanh Ngọc Thạch gối, băng tằm lụa trắng.

Thậm chí có một nghiêng ruộng tốt, cấy đầy kỳ hoa dị thảo.

Từng dãy đàn trên giá gỗ, bày đầy các loại các dạng bảo bối, tỏa ra ánh sáng lung linh.

Cả tòa cung điện có thể xưng giá trị liên thành, cực kỳ xa hoa.

Dù là liền Đường Thái Tông Lý Thế Dân Hoàng cung đều so với không kịp, đây là Đường Tăng trước đó bước vào Vân Sạn Động trước đó, tuyệt đối với cũng không nghĩ tới sự tình.

Làm Đường Tăng nhìn quanh cung điện lúc, trên lưng hắn Trư Cương Liệp, là đang quan sát hắn.

Tại hắn trông thấy Đường Tăng trên mặt toát ra thần sắc kinh ngạc lúc, lập tức mở miệng nói khê: "Đẹp không nếu như ngươi cảm thấy đẹp mắt, ta liền đem cái này Vân Sạn Động đưa cho ngươi như thế nào này trong động bảo vật, không những có thể khiến cho ngươi phú khả địch quốc, hơn nữa còn là Cao gia trang chỗ cung cấp Thổ Địa Thần Thần vị chi địa, ngươi như ở lâu ở đây, không cần thỉnh kinh lịch kiếp, cũng có thể leo lên Thần vị, có sao mà không làm "

Trư Cương Liệp đang khi nói chuyện, một mực nghiêng đầu tiếp cận Đường Tăng con mắt, chỉ đợi hắn nói ra cái 'Hảo' tự, liền sẽ lập tức lạnh lùng hạ sát thủ.

Trư Cương Liệp trong ngôn ngữ, muốn đem này phú khả địch quốc cung điện tặng cho hắn, càng làm cho hắn có tu tiên cơ duyên, nhưng đối với Trư Cương Liệp vạn phần cảnh giác Đường Tăng, nhưng căn bản bắt vì sợ động, không chút nghĩ ngợi nhân tiện nói: "Không hứng thú, ngươi chính là bản thân giữ đi, ăn đúng, chờ sau này bản tăng chờ thỉnh kinh trở về, có cơ hội trông thấy mao Nhị tỷ, nhất định đem ngươi lôi ngay hôm nay, một chữ không sót tất cả đều chuyển cáo cho nàng."

Đường Tăng là không chút do dự cự tuyệt, có thể từ từ hắn bước vào Vân Sạn Động bắt đầu, liền chấn kinh đến tột đỉnh khán giả, lại từng cái đều sôi trào.

【 con mẹ nó! Nhiều như vậy vàng bạc châu báu! Dẫn chương trình ngươi còn đi cái gì Tây Thiên lấy vật gì chân kinh a! Đây không phải có sẵn chân kim sao! 】

【 cho ăn cục quản lý thời không sao đúng là ta muốn làm thời không xuyên việt, ta muốn đi Phúc Lăng Sơn Vân Sạn Động lấy ta tiên trình tiên! Đối với ngay tại lúc này, đi trễ liền không có! Lập tức lập tức làm cho ta! 】

【 Trư Cương Liệp nghe, ngươi đã bị bao vây, thả xuống ngươi vũ khí trong tay, phóng thích con tin, giao ra Vân Sạn Động bên trong tất cả tiền tài, đây là ngươi đường ra duy nhất! Ta lặp lại lần nữa, Trư Cương Liệp nghe. ..

【 có thể, thoạt nhìn là thịt heo lại lên giá, hơn nữa trưởng đến còn không phải một chút điểm! Bằng không hắn ở đâu ra nhiều tiền như vậy! 】

Tại khán giả vì Đường Tăng đại khí cự tuyệt mà đau lòng nhức óc lúc, nghe thấy 'Mao Nhị tỷ' ba chữ Trư Cương Liệp, lại giống như là bị đâm chọc chỗ đau tựa như, trầm mặc rất lâu mới chậm rãi nói: "Thỉnh kinh đường xá gian nguy, ngươi một kẻ phạm nhân, bảo đảm không cho phép liền có chuyện bất trắc, rồi cái chết không toàn thấy hạ tràng, đợi ta cùng Đại sư huynh đi lấy này kinh thư, trở về bên trong đến tìm ngươi cùng nhau đi đến Đại Đường, không phải cũng tất cả đều vui vẻ "

Nói lần này nói lúc, Trư Cương Liệp cường điệu cần 'Chết không toàn thân' bốn chữ.

Đường Tăng nghe vậy, lại là nở nụ cười, nói: "Đường xá gian nguy. . . Nguyên liệu nấu ăn khó ứng phó chẳng lẽ sẽ không ăn Đại Thánh bần tăng sẽ bảo vệ, không nhọc người hao tâm tổn trí."

Trư Cương Liệp sau khi nghe xong, thẳng tắp nhìn Đường Tăng rất lâu, giống như từ Đường Tăng trong mắt nhìn ra cái kia kiên định không thay đổi quyết tâm, đang trầm mặc sau một lúc lâu, rốt cục đem tinh cương phiền thả xuống.

Cần cù không có uy hiếp, Đường Tăng lập tức buông tay, trực tiếp đem Trư Cương Liệp té xuống, 'Ầm' một tiếng đập trên mặt đất, Trư Cương Liệp phát ra một tiếng kêu đau.

Lúc này Đường Tăng xoay người lại, cúi đầu nhìn lấy hán, nói: "Nếu lời đã nói đến cái này phân thượng, bần tăng ngược lại là rất muốn biết, người vì sao muốn đi Tây Thiên lấy cái kia Phật Tổ di thư, lại vì sao nhất định phải phải là cùng Đại Thánh cùng đi "

Nghe thấy Đường Tăng tra hỏi, Trư Cương Liệp trầm mặc mấy hơi về sau, mới nói: "Kỳ thật cái này kinh thư lấy không lấy, ta ngược lại thật ra không ra gì để ý, Quảng Hàn cung nhờ vả, chỉ là hộ đến Tôn Ngộ Không chu toàn."

Đường Tăng lắc đầu, bắt đầu dĩ thời dài: "Nói thật ra chẳng lẽ sẽ chết sao. . . "

Trư Cương Liệp chau mày, nói: "Cũng không thể người nghĩ nghe cái gì lời nói, cái gì mới là thật lời nói a, không phải người nếu là cảm thấy ta thụ mệnh cho người khác, người nói là ai, ta liền đáp ứng lại như thế nào "

Hỏi đến nơi đây Đường Tăng thì biết rõ, hán không cần lại hỏi tới, bởi vì hỏi hán cũng sẽ không nói nói thật.

Nhưng từ hán mới vừa trả lời giọng điệu, cùng lần thứ nhất đối với Đại Thánh gọi thẳng tên huy lúc giọng điệu đến xem, hán đối với Tôn Ngộ Không giống như cũng không phải là rất tôn kính, sùng bái, hoặc là sợ hãi.

Thật sự là hán chỉ là nhận ủy thác của người.

Thật là Quảng Hàn cung vẫn là cái gì khác người. . .

Đường Tăng không khỏi lâm vào trầm tư.

Cùng lúc đó, khán giả cũng trăm mối vẫn không có cách giải.

【 Quảng Hàn cung bảo hộ Đại Thánh cái này phá Tây Du thực cảm nhằm kịch bản đi. . . Sợ không phải còn có Từ Hà tiên tử 】

【 lão công ta chính là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, thân như Huyền Thiết, Hỏa Nhãn Kim Tinh, một cái Cân Đầu Vân chính là cách xa vạn dặm, bảo hộ tiểu đường đường một kẻ phạm nhân mà thôi, đi cái Tây Thiên chỉ là một bữa ăn sáng, không cần người Quảng Hàn cung đến thờ một chân vào! 】

【 lại nói Quảng Hàn cung con thờ làm sao ăn tương đối tốt, tề cay vẫn là thịt kho tàu online các loại, rất cấp bách! 】

Đường Tăng trầm mặc thật lâu không nói lời nào, Trư Cương Liệp lại chống đỡ thân đứng lên, nhìn lấy hán nói: "Ta sở dĩ năm lần bảy lượt làm khó dễ cho người, chính là sợ người đi về phía tây trên đường hại Đại sư huynh, có thể giờ xem ra người ngay cả tài sản phú khả địch quốc, bao quát tính mạng của người cũng có thể bỏ qua, vậy ta liền đồng ý người cùng chúng ta đi cái này một lần đi."

Đường Tăng bị hán một câu bùng tỉnh, nâng trán nói: "Chờ một chút, bần tăng cùng Đại Thánh giống như ai cũng không nói, người có thể đi theo chúng ta lên đường a "

Trư Cương Liệp nghe vậy lại nói: "Người hòa thượng này thực không làm người khác ưa thích, ta nếu muốn cùng người lên đường, cái kia cần người cho phép "

Lời này mới rồi, Đường Tăng liền nghe Quan Âm thanh âm tại não hải vang vọng.

"Trư Cương Liệp quy thuận, nhưng tại hệ thống bảng bên trong xem xét thuộc tính."

Quan Âm thanh âm vang lên lúc, Trư Cương Liệp hơi có vẻ ngang ngược thanh âm cũng theo sát truyền đến.

"Ta chính là đi theo người, người có thể làm khó dễ được ta "

Đường Tăng làm bắt đầu dĩ hình, có thể chính là lúc này, Vân Sạn Động bên ngoài bỗng nhiên vang lên đinh tai nhức óc tiếng va đập, mơ hồ trong đó còn có vòng tròn va chạm keng tiếng chuông.

Nghe được thanh âm kia lúc, Trư Cương Liệp sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch.

CONVERT BY ๒Thanh ๒Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn:

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Nhiều ỷ lại ta lão Tôn 1 điểm

"Đồng! —— "

"Đồng! —— "

"Đồng! —— "

Liên miên như mưa nặng hạt tiếng va đập, từ Vân Sạn Động bên ngoài chấn động mà đến, để ngọc thạch sàn nhà run nhẹ nhẹ, trong cung điện đàn một cái 'Ào ào' rung động.

Nghe thấy thanh âm, Đường Tăng quay đầu nhìn về mặt đất 'Run lấy bảy' Trư Cương Liệp, mặt lộ vẻ trêu tức.

Mà cùng lúc đó, ngoài động tiếng va đập là càng kịch liệt, giống như Giang Hải triều cường, lại như vạn mã bồn dâng, bành bạc mà tồi không lạp hủ.

Đột nhiên, trận này phục có tiết tấu quy luật tiếng va đập kết thúc, theo sát lấy một đạo vang vọng khắp nơi kịch liệt tiếng nổ mạnh, rào rạt truyền vào trong động, nương theo mà đến còn có đầy trời toái thạch, hóa thành nói đạo kim quang 'Vù vù' bắn vào vách đá.

Bước chân nặng nề rơi xuống đất tiếng ứng tiếng vang lên, phảng phất trăm ngàn đầu Thần Tượng tại tùy ý lao nhanh Tiến Đạp tựa như, để cả tòa cung điện bên trong ngọc thạch sàn nhà, phát ra không chịu nổi gánh nặng nổ vang tiếng.

Tại nhỏ nhẹ lay động bên trong, một đạo bóng trắng bỗng nhiên từ ngoài động dưới thềm đá bay vọt đến giữa không trung, một cái bốc lên ở giữa hai chân nhẹ rơi vào ngọc thạch sàn nhà, nhưng lại thoát như một khóa thiên thạch vũ trụ, trực tiếp đem mặt đất ném ra một cái hố to, dồi dào cự lực gọn sóng tựa như hướng bốn phương tám hướng khuếch tán mà đến, đánh rách tả tơi xuất ra đạo đạo giống mạng nhện vết rạn.

Đường Tăng tập trung nhìn vào, cái này bóng trắng chính là Tôn Ngộ Không.

Lúc này Tôn Ngộ Không chính bình tĩnh khuôn mặt, kim tinh hỏa nhãn lạnh như Huyền Băng, ẩn hiện sát cơ.

Tại Đường Tăng nhìn về phía Tôn Ngộ Không lúc, Tôn Ngộ Không cũng nhìn về phía hắn.

Tôn Ngộ Không quan sát tỉ mỉ Đường Tăng một phen về sau, xác nhận hắn vô sự, có thể trên mặt sát khí lại không có nửa phần thu liễm, nhưng thấy quay đầu vừa sai bước ra, xuất hiện ở ngã năm dưới đất Trư Cương Liệp trước người, chân phải hung hăng dẫm lên trên lồng ngực của hắn.

"Bành! —— "

Trầm muộn tiếng nổ mạnh ứng thanh mà lên, Trư Cương Liệp dưới người ngọc thạch sàn nhà, nhất định trực tiếp nổ bể thành bột mịn, chính hắn cũng hai mắt bên ngoài lòi, kém chút phun ra ngụm máu tươi tới.

Tôn Ngộ Không gặp tình hình này, cũng không ngừng tay, song tay nắm chặt lên Cửu Hoàn Tích Trọng, liền muốn hung hăng đâm bạo Trư Cương Liệp đầu.

Tất cả đều đến đến quá đột ngột, Trư Cương Liệp thậm chí không kịp phản ứng.

Hắn thực sự là tuyệt đối không nghĩ tới, năm đó cái kia từng Đại Náo Thiên Cung coi trời bằng vung Tôn Ngộ Không, thế mà lại đối với hắn bất đi Đường Tăng có lớn như vậy phản ứng.

Một bước sai, từng bước sai.

Từ vong sắp xảy ra, hắn mặt không đổi sắc, nhưng trong lòng chỉ là khê than thở một tiếng.

Mà đang lúc Tôn Ngộ Không Cửu Hoàn Tích Trọng đang muốn thế đại lực trăm lúc rơi xuống, sớm liền có điều cảnh giác Đường Tăng, đột nhiên đi nhanh đến Đường Tăng bên cạnh, hai tay níu lại cùi chỏ của hắn, khuyên nhủ: "Đại Thánh, từ hôm nay trở đi con lợn này chính là chúng ta trừ... Phi, khuôn

vác, thủ hạ lưu tình, thủ hạ lưu tình."

Đường Tăng hai tay níu lại Tôn Ngộ Không cùi chỏ, lại giống như là tại túm một cây cột thép tựa như, không nhúc nhích tí nào.

Tôn Ngộ Không cảm nhận được Đường Tăng khí lực, nghe xong hấn, bỗng nhiên xoay đầu lại, hung hăng trừng ở hấn, thật lâu mới lại quay trở lại, cúi đầu xuống nhìn về phía Trư Cương Liệp con mắt, ở người phía sau sống sót sau tai nạn may mắn ánh mắt bên trong, lạnh nhạt nói: "Nếu có lần sau nữa, đốt rừng, mổ heo."

Nói xong, hấn vừa rồi giờ chân lên, tay phải hung hăng đem Cửu Hoàn Tích Trọng, cắm vào Trư Cương Liệp bên tai.

Mặt đất 'Ken két' rung động, là Tôn Ngộ Không đang phát tiết trong lòng phần nộ.

Nhưng dù cho như thế, hấn vẫn có bất mãn, Đường Tăng cùng Trư Cương Liệp thấy thế, cũng không dám đi sờ Tôn Ngộ Không rủi ro.

Đến có thời gian uống cạn nửa chén trà, Tôn Ngộ Không biểu lộ mới khôi phục lại bình tĩnh, cảm nhận được Đường Tăng cẩn thận từng li từng tí ánh mắt, đột nhiên quay đầu nhìn về phía hấn, nói: "Hòa thượng, lần sau gặp lại sự tình, có thể nhiều ý lại ta lão Tôn một chút."

Đường Tăng sau khi nghe, tâm tình cực kỳ phức tạp, nửa ngày không biết nên làm phản ứng gì, cuối cùng cũng chỉ là nói: "Lời này của ngươi ta không có cách nào tiếp."

Hấn lờ ra khỏi miệng về sau, Vân Sạn Động bên trong ngưng trọng bầu không khí, cuối cùng có tiêu tán dấu hiệu.

Một mực nằm trên mặt đất không dám thở mạnh Trư Cương Liệp, khi nghe thấy đối thoại của hai người về sau, trước nhìn một hồi Đường Tăng, lại xem mà Tôn Ngộ Không, hai tay chống địa, chậm rãi đứng lên, hướng đi Đường Tăng, nói: "Cái kia, bình thường..."

Hấn lờ còn chưa dứt,

Tôn Ngộ Không lóe lên mà tới, màn thầu lớn nắm tay phải, trực tiếp đâm vào hấn não trái, cả người hấn lập tức đạn pháo tựa như bay ra ngoài, đập ngã một chỗ đàn mộc cái, che giấu tại phục trang đẹp để bảo vật dưới đáy.

Một lát sau lại từ dưới đất bò dậy Trư Cương Liệp, sắc mặt âm đạm, hiển nhiên thụ thương không nhẹ, lại nhìn về phía Đường Tăng thời điểm, ánh mắt đã trải qua thay đổi, nói: "Cái kia, hòa thượng... Chúng ta bữa tối ăn cái gì "

Không đợi Đường Tăng nói chuyện, Tôn Ngộ Không ngược lại là tiếp cận hấn, lạnh lùng nói: "Ăn thịt heo!"

Đường Tăng nghe thấy Tôn Ngộ Không lời nói, trong lòng trực nhạc, nhìn về phía Trư Cương Liệp lúc, kém chút cười ra tiếng, nói: "Liên người dạng này, còn muốn ăn cơm "

Trư Cương Liệp đứng tại chỗ, im lặng nhìn lên trời.

Mà cùng lúc đó.

Trực tiếp trong phòng khán giả, đối diện vừa rồi Tôn Ngộ Không một loạt hành động, cảm thấy chấn kinh.

【 có thể, kể Quan Âm Thiền Viện Đại Thánh bạo sau khi đi đợt thứ hai bộc phát, bên trên một con gấu trở thành dự trữ lương, ngồi xem Đại Thánh hận đầu này heo mập! Nhất định phải cho hấn biết biết, Đại Thánh đầu bếp cũng là người có thể đụng sao 】

【 hộ vợ cuồng ma Tôn đại thánh, không được, chó này lương hảo chống đỡ... Thề lần thề lần .

【 Bát Giới: Khóc đến như cái hai trăm cân đầu heo! 】

【 tất cả giải tán tất cả giải tán! Đại Thánh chẳng qua là không bỏ được mất đi một cái đầu bếp mà thôi, đừng suy nghĩ nhiều! Cái này tuyệt đối không phải sùng tức phụ, thực đừng suy nghĩ nhiều! 】

【 Đại Thánh: Nhà ta đầu bếp quá không nghe lời nói, lại quá có thể giày vò, như thế nào mới có thể để hấn không rời đi tầm mắt của ta, online các loại, rất cấp bách! 】

Trực tiếp trong phòng khán giả sai lầm tiết tấu, để Đường Tăng không nghĩ nói chuyện cùng bọn họ, nhìn về phía Trư Bát Giới lúc, bỗng nhiên nghĩ đến hấn giao diện thuộc tính sự tình, bận bịu gọi ra hệ thống bảng đến xem xét.

Tính danh: Trư Cương Liệp

Chủng tộc: Heo

Ngoại hiệu: Thiên Bồng nguyên soái

Tu vi: Chân Quân (chuyển thể trùng sinh, trực khí nhập thể, hiện là Hóa Khí)

Thần thông: Tạm thời chưa có

Pháp bảo: Tạm thời chưa có

Độ thân mật: 50

Chú thích: Độ thân mật thấp hơn 50, đều quy thuận yêu quái có thoát ly phong hiểm.

"Lại là một cái bị phong ấn sao..."

Trông thấy tu vi bộ phận lúc, Đường Tăng than khẽ, tiếp tục hướng xuống xem, phát hiện Trư Cương Liệp ban đầu độ thân mật phi thường thấp, bất quá dù sao cũng là đều quy thuận yêu quái, ngược lại cũng không cần lo lắng nữa hẳn sẽ nổi sát tâm, trừ phi ngày nào Quan Âm nhắc nhở, quy thuận trạng thái giải trừ.

Nhanh chóng tra xét xong Trư Cương Liệp giao diện thuộc tính về sau, Đường Tăng luôn cảm thấy có chỗ nào không đúng kinh.

Muốn lên tên của mình, lại nghĩ tới Đại Thánh danh tự, Đường Tăng bưng tỉnh đại ngộ, thế là quay đầu nhìn về phía Trư Cương Liệp, nói: "Đã ngươi muốn cùng bản tăng một đường đi về phía tây, cái kia bản tăng liền lấy cho ngươi một cái nghệ danh đi, bản tăng nghe nói ngươi gây mất ngũ huân ba ghét, từ nay về sau liền bảo ngươi Bát Giới a."

Trư Cương Liệp sau khi nghe, không khỏi cười nói: "Ngươi sợ là sớm có dự mưu muốn gọi ta như vậy đi, trước đó ngươi một mực không gọi tên của ta."

"Nghe vào, danh tự cũng là mệnh trung chủ định có thể, vậy liền gọi Bát Giới đi."

Cho Trư Cương Liệp đổi xong tên về sau, không đúng cảm giác lập tức biến mất, lúc này mới hài lòng.

Đêm nay, đi về phía tây bốn người liền tại Vân Sơn Động bên trong ở lại.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Hôm sau, ánh bình minh vừa ló rạng, Thần Hi chiếu xuống.

Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không hai người, một trước một sau từ Vân Sơn Động bên trong đi ra, Aether dương phân biệt ra phương vị về sau, lần thứ hai hướng tây mà đi.

Tại phía sau bọn họ.

Trư Bát Giới là thi một chiêu pháp thuật, đem Vân Sơn Động phá toái thành khối mạ vàng đại môn, chôn sâu xuống dưới đất, lại tiếp tục đem cái kia bò đầy vách đá dây leo đưa tới, đem Vân Sơn Động lồi vào ngăn trở.

Sau lại tại ngoài động lẳng lẳng đứng đầy lâu, lúc này mới lưu luyến không rời quay đầu, chạy chậm đến đuổi theo Đường Tăng Tôn Ngộ Không hai người.

...

Từ Phúc Lăng Sơn Vân Sơn Động hướng tây mà đi, không sai biệt lắm hơn tháng công phu, thỉnh kinh một đoàn người, cuối cùng đi ra Ô Tư Tàng giới.

Ngày hôm đó.

Vô biên vô tận trong thảo nguyên, vừa mới xuống một trận mưa, trong không khí tràn ngập nồng nặc Thanh mùi cỏ thơm.

Gió thổi xương lạnh.

Đường Tăng Tôn Ngộ Không hai người, chính sóng vai đi ở ước ất trên đồng cỏ, mà thiếu niên lang bộ dáng Trư Bát Giới, đang có một cây cây lim tròn gánh bóc lên hành lý, theo sát hai người bộ pháp.

Ba người tại trên thảo nguyên đi ước chừng nửa canh giờ, bỗng nhiên trông thấy xa mới cuối chân trời, có một cây đại thụ đột ngột từ mặt đất mọc lên, cao vút trong mây.

Tiếp cận về sau, Đường Tăng rõ ràng trông thấy, cái kia gốc đại thụ chính là Bồ Đề thụ, trụ cột thẳng tắp, không có một chút uốn lượn, cành lá rậm rạp, mỗi cái lá cây đều cùng đánh sập ong tựa như, tại mặt trời chiếu xuống, mông lung phát ra tron bóng ánh sáng.

Nó liền lẳng lẳng đứng sừng sững ở đó, giống như tuyên cổ liền tồn tại, yên lặng trang nghiêm, xa xăm, hùng vĩ.

Đường Tăng ngó nhìn thấy kia gốc Bồ Đề thụ lúc, trong lòng ần ần có suy đoán, mới vừa muốn quay đầu nhìn lại Trư Bát Giới, cái sau lại giống như biết hẳn muốn hỏi điều gì, lên tiếng nói: "Không có việc gì, đây không phải là cây, là núi, núi gọi Phù Đồ núi, trong núi có một Ô Sào thiên sư, ở đây tu hành, ta đã từng gặp qua hắn."

Đường Tăng biết rõ Tây Du nguyên tác, thấy cái này Ô Sào thiền sư thần thông quảng đại, nhưng hẩn tại toàn thư bên trong, cũng vẹn vẹn chỉ là tặng cho Đường Tăng tâm kinh một quyển.

Cái kia tâm kinh tên đầy đủ 'Ma Ha Bàn Nhược Ba La Mật Đa tâm kinh', khúc dạo đầu chính là Quan Tự Tại Bồ Tát, để Đường Tăng không khỏi xâm nhập suy nghĩ, cái này Ô Sào thiền sư có phải hay không là cùng Quan Âm Bồ Tát có quan hệ.

Nhưng vô luận nói như thế nào, hẩn đều tuyệt đối là một cái không thể ước đoán đại năng, Đường Tăng không dám khinh thường, quay đầu, hỏi tiếp: "Người có biết hay không hẩn đều có thứ gì thù đoạn "

Trư Bát Giới chọn hành lý, vừa đi vừa nói: "Hẩn ngược lại cũng có chút đạo hạnh, chỉ là thường khuyên ta tin Phật, phiền chết, không có tiền còn muốn giảng đạo lý."

Đường Tăng gặp Trư Bát Giới thái độ, liền biết cái này Ô Sào thiền sư, phải làm không phải là cái gì phản phối hợp diễn sắc, chỉ cần sắp xếp gọn 'Đường Tăng', nên không có việc gì.

Trong lòng có lập kế hoạch, hẩn liền an tâm, tiếp tục hưởng thảo nguyên chỗ sâu đi đến.

Càng là tiếp cận Bồ Đề thụ, càng là có thể thấy được kỳ phồn chứa.

Chỉ thấy đứng thẳng vào tầng mây tán cây, giống một tổ tổ chim tựa như, bên trong ả ả có Kim Quang phun ra.

Tại Đường Tăng chú ý tới Kim Quang lúc, một người mặc màu vàng áo cà sa hòa thượng, đột nhiên tránh hiện ra, chậm rãi từ phía trên bay xuống, hẩn quanh người không ánh sáng cũng không cảnh tượng kì dị, cả người tựa như không khí, không nặng chút nào.

Hòa thượng này hiền hòa, lúc rơi xuống đất, nhìn thấy mặt Trư Bát Giới, khẽ cười một tiếng, nói: "Trư Bát Giới, lúc trước người còn chê ta ồn ào, người hôm nay không phải là lạ tên hòa thượng vì sư."

Trư Bát Giới nghe vậy, nhếch miệng, nói: "Ta nghĩ thông suốt, dù sao hòa thượng có tiền nữa cũng sẽ không so với ta có tiền, huống hồ hẩn cũng không phải sư phụ ta."

Nghe thấy Trư Bát Giới trả lời, Ô Sào thiền sư lá rụng tựa như bay tới Đường Tăng trước mặt, nhìn về phía hẩn, khóe miệng lại cười nói: "Người làm sao không ăn thịt heo a "

"A, a..."

Đường Tăng cười khan một tiếng, không dám nói lung tung, mặc dù hẩn cũng rất muốn đậu đen rau muống hạ Trư Bát Giới.

Gặp Đường triều không đáp lời, Ô Sào thiền sư cũng không truy vấn, chỉ nhẹ nhàng hợp tay hình chữ thập, nói: "Người chính là từ Đường Quốc mà đến, muốn hướng tây ngày cầu lấy chân kinh Tam Tạng pháp sư a."

Đường Tăng chấp tay trước ngực, thi lễ một cái: "Đúng vậy."

Ô Sào thiền sư nói: "Từ đó hướng tây đến cái kia Đại Lôi Âm Tự, lộ trình xa xôi, hồ báo đông đảo, ta chỗ này có 'Tâm kinh' cuốn một cái, người nếu có thể công đi ra vài câu, ta liền đem hẩn đưa cho người."

Đang khi nói chuyện, Ô Sào thiền sư tay phải truyền đạt một quyển sách.

Đường Tăng trông thấy cái kia xanh trắng quả cam xen nhau trang bìa, trong lòng 'Lộp bộp' một tiếng, hai tay tiếp nhận 'Tâm kinh', cúi đầu nhìn kỹ, nhất định tất cả đều là tiếng Nga chữ cái.

May mắn kiếp trước hẩn tại Châu Âu du học lúc, đối với tiếng Nga cũng có chút đọc lướt qua, mà chờ hẩn nhẩn nại tính tình đem trang bìa văn tự phiên dịch ra về sau, không khỏi ghen ghét nhìn trần trời.

"Diễn viên... Bản thân tu dưỡng diễn viên bản thân tu dưỡng "

Nhìn xuống, quả nhiên còn ghi rõ Stanislav Tư Cơ lấy.

Đường Tăng bỗng nhiên ngừng đầu, gắt gao tiếp cận Ô Sào thiền sư: "Người mẹ nó đang đùa ta "

CONVERT BY Thanh Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Chương 70: Tây Du mỹ thực hướng dẫn

Mênh mông đại thảo nguyên, từ xa nhìn lại giống như cùng thiên tướng liền.

Đại thảo nguyên chỗ sâu, Phù Đồ Sơn nguy nga phù điêu, ẩn có tiền cảm vờn quanh, phát ra to rõ huyết dài.

Phù Đồ Sơn dưới, Đường Tăng hai tay hưng hăng nắm lấy diễn viên bản thân tu dưỡng, mắt không hề nháy một cái tiếp cận Ô Sào Thiện Sur, cái sau khóe miệng mỉm cười, không lộ cảm xúc.

Tại đáng kể đối mặt về sau, Đường Tăng rốt cục nhìn không được bản thân thanh tựa như mở miệng: "Còn có ai xuyên qua ta là làm sao mặc Quan Âm cùng Quan Âm hệ thống là quan hệ như thế nào "

Nếu như đổi lại Tây Du thế giới những người khác nghe thấy Đường Tăng lần này nói, tất nhiên sẽ cảm thấy như lọt vào trong sương mù, nhưng Ô Sào Thiện Sur lại rõ ràng đều có thể hiểu được, nhưng hần biểu lộ không thay đổi, khẽ gật đầu một cái, cười nói: "Không thể nói, không thể nói."

Ô Sào Thiện Sur trả lời, để Đường Tăng ghen hòng, ghen đến đỏ bừng cả khuôn mặt, thật lâu mới chưa từ bỏ ý định hỏi: "Cái kia quyền sách này là ai cho ta "

Ô Sào Thiện Sur tiếp tục lắc đầu: "Không thể nói, không thể nói."

Đường Tăng nhìn hần một mặt cười nhạt, liền biết bằng năng lực của mình bây giờ cùng vốn liếng, mơ tưởng từ Ô Sào Thiện Sur trong miệng hỏi ra cái gì hần không muốn nói đồ vật đến, nghĩ như thế về sau, Đường Tăng mặt lập tức liền đen lại, trực tiếp đem diễn viên bản thân tu dưỡng vung tay ném cho một bên Trư Bát Giới.

"Cái này giấy nhóm lửa dùng rất tốt."

Trư Bát Giới nghe vậy, bận bịu thả xuống cây lim đòn gánh, vừa muốn đưa tay đón, quán quanh ở Đường Tăng bên hông Tiểu Bạch Long Ngao Ô, chợt mở ra mò mịt con mắt, phun ra một đoàn bóng đá lớn nhỏ hỏa diễm, 'Bành' một thanh âm vang lên, hỏa diễm đánh trúng giữa không trung diễn viên bản thân tu dưỡng.

Hỏa diễm bay lên, trong khoảnh khắc liền đem hần đốt thành tro bụi.

Có thể hỏa diễm tán đi, tro tàn bên trong lại có một trương giấy vàng, tách ra nhấp nháy quang mang, nhẹ như không có vật gì lơ lửng giữa không trung.

Giấy vàng đã ra, Đường Tăng bỗng nhiên chuyển hướng Ô Sào Thiện Sur, có thể trên mặt hần vẫn như cũ một mặt cần ăn đòn mỉm cười, Đường Tăng thấy thế về sau, dứt khoát cũng liền không tái đi hỏi hần, mà là đưa tay phải ra, đem cái kia giấy vàng bóp tới trong tay, cẩn thận cúi đầu xem xét về sau, phát hiện trên trang giấy thỉnh linh viết đầy rậm rạp chẳng chịt danh tự, tồn hiệu.

Danh tự tất cả đều là yêu quái, Phật, Bồ Tát, cùng thần tiên.

Quan hệ giữa bọn họ, hoặc là chủ tớ, hoặc là chủ nhân, tọa kỵ.

Thí dụ như Đường Tăng lập tức liền sẽ gặp phải Hoàng Phong Quái, chính là Linh Cát Bồ Tát gia một cái tóc vàng chồn chuột.

Thí dụ như Thái Thượng Lão Quân tọa hạ hai vị đồng tử, Kim Giác Ngân Giác.

Thí dụ như Ô Kê Quốc Sư Ly Quái, đó là Văn Thù Bồ Tát nuôi trong nhà sư tử.

Hoàng Mi lão Phật, Phật Di Lặc đồng tử.

Cửu Linh Nguyên Thánh, Thái Ất chân nhân tọa kỵ Cửu Đầu Sư Tử.

Kim Sí Đại Bàng Diêu, Như Lai Phật Tổ mợ.

Làm một cái biết rõ Tây Du người hiện đại, Đường Tăng đối với mấy cái này từ đều rõ ràng, bởi vậy hần chỉ là thô sơ giản lược quét qua, liền ngừng đầu nhìn về phía Ô Sào Thiện Sur.

Ô Sào Thiện Sur lúc này cũng đang nhìn hần, ánh mắt hình như có chút dò xét hương vị.

Gặp Đường Tăng trông lại, hần mỉm cười mở miệng nói: "Xem xong rồi "

Đường Tăng nghe vậy, phải tay run một cái giấy vàng, nói: "Không phải liền là thực đơn mà xem xong rồi xem xong rồi, ăn ngon còn thật không ít."

Đường Tăng trả lời cửa ra, Ô Sào Thiện Sư hơi trầm mặc, mà khán giả sau khi nghe thấy, là tất cả đều tròn mắt hốc mồm.

【 dẫn chương trình người dạng này phóng độc là sẽ gặp báo ứng người biết không! 】

'Nhĩ Nguyên Ý Vi Ngã Gia Canh Mạ đưa tặng cho Đường Tăng hai mươi cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Hảo một trương thực đơn, những thức ăn này ta đều muốn một phần, ra giá đi, ta không thiếu tiền!"

'Nam Qua Chúc Đình Ký đưa tặng cho Đường Tăng năm mươi cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Thực đơn cái kia không cần nhìn, không nổi tiếng đồ ăn không cần hành, cái khác muốn hết, số tiền này có đủ hay không không đủ lại thêm!"

'Khoái Lai Khán Thượng Đế đưa tặng cho Đường Tăng hai mươi cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Khác mặc kệ, dù sao trương này thực đơn người đến cho ta làm toàn, trùng điệp có thưởng, đây là tiền đặt cọc!"

【 trên lầu mấy cái thổ hào nghỉ ngơi đi, vượt thế giới chuyển phát nhanh ai dám tiếp đan 】

【 khoan đã, khoan đã! Trường lão dừng tay, người một nhà,

Đừng phóng độc có chuyện hảo không dám! 】

Tại khán giả tiếng buồn bã khắp nơi lúc, trầm mặc chốc lát Ô Sào Thiện Sư, lại nhìn không được cười ra tiếng, đưa tay chỉ cái kia giấy vàng, nói: "Ai hỏi người có ăn ngon hay không, ta là để người xem một chút nào cái yêu quái từng là người tọa kỵ nô bộc, đánh chó cũng cần nhìn chủ nhân."

"A "

Đường Tăng thật dài 'A' một tiếng về sau, bữu môi nói: "Người muốn bỏ đời ta, nghĩ hay lắm!"

Đường Tăng trả lời, để Ô Sào Thiện Sư tiểu dung thu liễm chút, lại đổi loại ánh mắt, trên dưới quan sát tỉ mỉ một lát Đường Tăng về sau, lúc này mới gật đầu nói: "Hắn thật cũng không nhìn lầm người, xem ra, đại sự đều có thể."

Ô Sào Thiện Sư một phen, lại để cho Đường Tăng mộng bức, hần hỏi vợ: "Ai không nhìn lầm bản tăng cái đại sự gì a người đừng có gấp cự tuyệt, bản tăng hiện cho người xào hai bàn thịt heo ăn được hay không "

Ô Sào Thiện Sư lại bắt đầu lắc đầu: "Không thể nói, không thể nói."

Đường Tăng bị bốc lên hi vọng, nhìn không được chưa từ bỏ ý định hỏi: "Cái kia bản tăng hỏi lại người điểm có thể nói đi, đi về phía tây Lộ Dao xa hiểm ác, nếu như vô tình gặp hắn có yêu quái không thể ăn. . . Phi, đánh không lại, có thể hay không đường vòng "

Ô Sào Thiện Sư nói: "Vậy khẳng định không được a, chín chín tám mươi mốt nạn, thiếu một cái không thể được, người phía trước ít trải qua một cái, đằng sau liền nhiều một kiếp."

Đường Tăng nói: "Cái kia bản tăng hiện tại đi bắt người, sau đó ở trên mặt đất quăng gãy xương có tính không một kiếp "

Đang khi nói chuyện, Đường Tăng đưa tay liền muốn hướng Ô Sào Thiện Sư chớp tới.

Mà Ô Sào Thiện Sư là sau lùi một bước, cười to lên: "Gặp lại người như thế không biết xấu hổ, ta cũng yên lòng."

Thoại âm rơi xuống, Ô Sào Thiện Sư chậm rãi phiêu khởi, trực tiếp hướng Phù Đồ Sơn bên trên Ô Sào mà đến.

Đường Tăng thấy thế, bận bịu hô: "Người khoan hãy đi a, bản tăng còn có lời không hỏi xong đây."

Ô Sào Thiện Sư nghe thấy tiếng la, lại là thờ ơ, mấy hơi thở liền rơi vào Ô Sào bên trong.

Đường Tăng ngẩng đầu nhìn hồi lâu, rốt cục thấp cứng ngắc cổ, quay đầu nhìn về Trư Bát Giới, thở dài: "Ai, xem ra là thịt heo lực hấp dẫn không đủ a!"

Trư Bát Giới vô lực nhếch mép một cái.

Khán giả thấy thế tất cả đều cười vang không thôi.

【 Bát Giới: Thực sự là về sau không tính thân nhi tử đứng không một lời không hợp liền muốn ăn ta, đã nói xong dự trữ đâu đã nói xong không thấy đói bụng không có đồ ăn liền không ăn ta đây 】

【 nói đùa, đi về phía tây ăn đan ta liền hỏi một chút người, Thái Thượng Lão Quân khổ. . . Phi! Hắn tọa hạ cái kia hai cái đồng tử người dám ăn 】

【 Khuê Mộc Lang: Dù sao ta chỉ là thật linh, người cứ việc nhảy, ăn đến đến ta coi như ta thua! 】

【 bốn ba Bá Bá đột chạy Xa Trì quốc ba đại quốc sư Thanh Mao Hồng tị thủy kim Tinh thú nhện tinh Ô bào quân báo đoàn run lấy lấy. ..

【 Bạch Cốt Tinh: Tới tới tới, ngại cứ việc làm, cần động coi như ta thua! 】

【 cái kia, ta nhớ được Thái Thượng Lão Quân có con trâu! Kéo tới làm mì thịt bò đi, ngại làm một bát ta đánh liền thưởng 9999 cái Tán Tài Bảo Trượng, ngại nếu là dám làm xong đưa cho Thái Thượng Lão Quân ăn, ta liền đến 999 99 cái, nói được thì làm được, ta là điểm xuất phát tác giả cút ngay ta không thiếu tiền! 】

Đường Tăng đem ánh mắt từ Trư Bát Giới trên người thu hồi về sau, trông thấy khán giả mưa đạn, trong lòng cũng không khỏi suy tư, nếu như chính mình thực đem những cái kia Bồ Tát thần tiên tọa kỵ ăn hết, kết cục sẽ như thế nào đây.

Hắn nhìn không được có chút kích động.

...

Tây Du một nhóm tại từ biệt Ô Sào Thiện Sư về sau, lại lần nữa đập vào tây hứng thú đường.

Một đường bữa ăn gió túc nước, bốn ba ngày đêm, đảo mắt đã là mùa đông khắc nghiệt.

Một ngày này giữa trưa, Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới sóng vai đứng ở đỉnh núi đại bình vách đá, nhìn về phương xa, nhưng thấy phủ kín Sương Tuyết màu trắng tuyết son liên miên chập trùng, một tòa chồng lên một tòa, phẳng phát biến cả sóng cả, vô cùng vô tận kéo dài đến xa xôi chân trời, biến mất ở mờ mịt mây mù chỗ sâu.

Cái kia từng tòa tuyết son ngàn trượng vạn trượng, cao tiếp Thanh Tiêu, trong núi tuyết hình như có quái phong gào thét, vang động núi sông, vang vọng khắp nơi.

Trư Bát Giới nghe thấy phong thanh, nhú mày, quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nói: "Đại sư huynh lại coi chừng chút, địa giới này gió giống như có gì đó quái lạ."

Tôn Ngộ Không cũng không quay đầu lại, nói: "Ta không có điếc."

Trư Bát Giới lập tức bị nghẹn lại.

Tôn Ngộ Không bên tay trái Đường Tăng, là đưa tay khê bóp cái cằm, sách nói: "Theo danh sách đến xem, đây chính là Hoàng Phong Lĩnh "

Đường Tăng lời mới roi, khán giả lập tức sôi trào lên.

【 nhìn ra tùy từng máy sấy sắp online! 】

【 Đường trưởng lão gọi thức ăn, đạo thứ nhất chuột, thì nhìn làm sao làm! 】

【 Linh Cát Bồ Tát: Dọa đến ta lập tức ôm lấy ta cái kia chuột đồng run lấy bấy. ..

【 Hoàng Phong Quái nơi đó có hay không con chuột nhỏ ta nhớ được GD có nói đồ ăn gọi 'Ba chi ', không biết dẫn chương trình có thể hay không làm .

Khán giả chính nghị luận âm ỉ đâu, cái kia nguy nga quần son trong, bỗng nhiên có một đạo vang tận mây xanh tiếng rít vang lên.

Đường Tăng nghe xong, lập tức đại hỉ.

Hắn có thể nhớ rõ, Hoàng Phong Lĩnh Hoàng Phong Quái thủ hạ bên trong có một đầu hồ tiên phong, bên trong nguyên tác hắn lấy một tay điệu hồ ly son đem Trư Bát Giới cùng Tôn Ngộ Không lừa gạt đi, đem Đường Tăng bắt hồi hoàng trong hang gió, hi vọng lần này không cần làm cho người thất vọng mới tốt.

Đường Tăng nghe gào thét, cẩn thận suy nghĩ một chút, cảm thấy không thể đem hi vọng đặt ở hồ tiên phong trên người, thế là đem hai tay đặt bên miệng, làm hình kèn, hướng phương xa la lớn: " A lô ! Hồ tiên phong! Mau tới bắt cóc bản tăng a! Đừng sợ!"

Đường Tăng tiếng la tại đỉnh núi vang vọng, nhưng rất nhanh liền biến mất trong gió, căn bản không truyền tới dưới vách.

Tiếng nói của hắn mới roi, bên hông Tiểu Bạch Long Ngao Ô, lại đột nhiên buông ra eo, du động đến giữa không trung, sau khi hít sâu một hơi, hướng dưới vách trong dãy núi la lớn: " A lô ! Con mèo nhỏ! Mau tới ăn chúng ta a! Đừng sợ!"

Tiểu Bạch Long Ngao Ô tiếng la như sấm, cuộn cuộn địa nghiền ép mà đến, ù ù địa cồn dâng.

"Rống! —— "

Dường như tại cho đáp lại, cái kia Hồ Yêu phát ra một tiếng đinh tai nhức óc tiếng gầm gừ, vang tận mây xanh.

Theo sát lấy Đường Tăng liền trông thấy, tại đám kia núi chỗ sâu, có một đạo hoàng ảnh chớp tắt, cực nhanh hướng Đường Tăng ba người ở tại đỉnh núi đại bình chạy tới.

Đường Tăng sau khi nhìn thấy, quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, mừng rỡ không thôi: "Đại Thánh Đại Thánh, ăn trưa bản thân đưa tới cửa mà đến rồi."

Tôn Ngộ Không liếc mắt nhìn hần, nói: "Hảo hảo làm."

Trư Bát Giới nghe vậy, thì là nói: "Con hồ này yêu có chút đạo hạnh, dễ dễ ta giải quyết đi, ân. . . Nếu như vậy, ăn trưa có phần của ta a "

Đường Tăng nghe, trầm tư rất lâu rất lâu, vừa rồi không tình nguyện gật gật đầu, nói: "Vậy được rồi, bắt quá người cẩn thận chút, đừng muốn đem nguyên liệu nấu ăn đánh hư."

Tại Đường Tăng cùng Trư Bát Giới đối thoại thời điểm, trực tiếp trong phòng lần nữa tiếng kêu than dậy khắp trời đất đứng lên.

【 có thể có thể, trưởng lão muốn ăn chay, mọi người đói bụng nhanh chuẩn bị đồ ăn, thức ăn ngoài tiểu ca nhóm chuẩn bị làm việc! Các đơn vị chú ý, lão hồ thịt lập tức thượng tuyến! 】

【 Đường Tăng: Bát Giới người nếu dám đem lão hồ đánh hư chúng ta đêm nay liền ăn người! 】

【 tới tới tới. . . Đặt tiền cuộc đặt tiền cuộc, đêm nay ăn lão hồ một bồi hai, đêm nay ăn thịt heo một bồi 1.5! 】

【 ta hiện tại liền muốn biết ăn xong lão hồ Bát Giới độ thân mật trưởng bao nhiêu. . . Vân Sạn Động khổ bức Đường triều con heo nhỏ đoán chừng chưa ăn qua cái gì mỹ thực, độ thiện cảm có tăng! 】

CONVERT BY ๒Thanh ๒Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Trường sinh bắt lão thịt Đường Tăng

Bát ngát thiên mạc dưới, tuyết phong đập đất kinh thiên, khí thế bàng bạc.

Trong núi lạnh thấu xương tinh khiết hơi lạnh, đọng lại dòng nước xiết, trong suốt son phong, khiến Đường Tăng toàn thân trọc khí ra hết.

Lúc này hần đang đứng tại vách đá, ánh mắt theo sát phương xa núi rừng bên trong hóa thành một đạo hoàng ảnh Hồ Tiên Phong, cái sau dõng nhanh chóng, cũng không bình thường đi đường núi, mà là từ dưới vách vách đá một đường chạy vội mà lên, móng như đinh giống như câu, cắt đứt hũ tựa như cắm vào vách đá, như giẫm trên đất bằng, nhanh như gió.

Nhiều nhất nửa chén trà nhỏ thời gian, Hồ Tiên Phong liền lộn mèo một cái, im lặng rơi vào đỉnh núi đại bình bên trên, khi nó bình ổn lúc rơi xuống đất, Đường Tăng cũng rút cuộc gặp chân dung của nó, nhất thời liền lộ ra kinh sợ.

Bởi vì đầu này Hồ Tiên Phong, đúng là đầu cạp cái!

Nàng dáng người thon dài, người mặc một bộ hoàng văn quần áo bó, vừa bao lại xương quai xanh phía dưới đầu gối trở lên khu vực, trần lộ ra ngoài cơ bắp tròn trịa tuyết trắng, hần eo nhỏ nhắn chỉ có thể yêu kiều một nắm.

Đến đây đều tính bình thường.

Có thể lại cứ nàng hai tay hai chân, đều là vàng bạc xen nhau Hồ chuông, sâm bạch lợi trao ả ả có thể thấy được.

Nàng thần thái hồn nhiên, lửa đỏ tóc ngắn bên trong, dựng thẳng lên hai cái tai dài, sau lưng một cái đuôi hồ nhẹ nhàng mà lay động, một đôi màu nâu đậm trong mắt, chính toát ra thần sắc mừng rỡ.

Hồ Tiên Phong đứng vững sau lưng, nhìn về phía Đường Tăng mấy người, lớn tiếng nói: "Meo ô! Meo ô! Ta chính là Lão Thử Đại Vương con đường phía trước tiên phong chính là! Hôm nay com nước no nê không có thức nhắm, đang muốn bắt mấy cái phạm nhân đi tới rượu, các người liền đưa tới cửa rồi meo! Thực sự là đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy meo!"

Hồ Tiên Phong thanh âm như nỉ non mềm giọng, đem Đường Tăng từ trong thất thần giật mình tỉnh lại, chợt liền khôi phục trấn định.

Thời gian mặc dù ngắn, nhưng hắn đã trải qua nghĩ thông suốt.

Yêu quái cùng nhân loại một dạng, có nam có nữ, có công có mầu, cái này không kỳ quái, huống chi Tây Du bên trong nguyên tác, cũng đích xác không có xác thực viết qua Hồ Tiên Phong giới tính.

Thu liễm kinh sợ về sau, Đường Tăng chấp tay trước ngực, mỉm cười, nói: "Bản tăng chính là Đồng Thổ Đại Đường tới hòa thượng, hôm nay còn không có com nước no nê, đang muốn bắt cái yêu quái đi làm đồ ăn, thực sự là đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy a!"

Đường Tăng tiếng nói vừa dứt, Hồ Tiên Phong liền tức giận thừ lên răng đến, lộ ra hai cái trắng như tuyết răng nanh.

"Người học ta nói chuyện meo! Ăn thịt già hòa thượng, đáng giận meo!"

Hồ Tiên Phong mặc dù sinh khí, nhưng không có lập tức động thủ, nàng giống như đang quan sát giống như đang do dự.

Đường Tăng gặp nàng như thế, cũng liền không vội, nghĩ nghĩ về sau, ân cần nói: "Vị này tiên phong tiểu thư, xin hỏi kẻ bên này đều là Hoàng Phong Đại Vương địa bàn sao "

Bản nhe răng trợn mắt Hồ Tiên Phong, nghe xong Đường Tăng nói lên Hoàng Phong Đại Vương, cái đuôi lập tức nhanh chóng đứng đưa, mặt hiện lên ra tiểu dung, liền tục gật đầu nói: "Là meo là meo, trước kia trong núi này có ít người meo, gần nhất đều chạy, Lão Thử Đại Vương bữa ăn sau điểm tâm ít đi rất nhiều meo."

Hồ Tiên Phong tiểu dung vui vẻ nói xong lần này nói, Đường Tăng nhưng trong lòng thì phát lạnh, nói: "Các người nơi này mỗi ngày đều ăn bữa ăn sau điểm tâm sao "

Hồ Tiên Phong tiểu dung một mặt, một xẹp miệng, nói: "Sẽ không meo, sẽ không meo, hiện tại điểm tâm ít, không thể mỗi ngày đều ăn, hơn nữa ta và Lão Thử Đại Vương chỉ ăn nữ nhân và tiểu nhân, nam nhân quá cứng lão nhân quá đau xót meo! Không ăn nội tạng a meo! Đợi chút nữa ăn người thời điểm, người muốn đem mình tỉnh tã nấu nướng hảo meo!"

Đường Tăng sau khi nghe, biểu lộ hồi phục bình tĩnh, vỗ tay nói: "Nói hay lắm, hôm nay bản tăng ăn trưa chính là người."

Dứt lời, hắn quay đầu nhìn về phía Trư Bát Giới, nói: "Thịt đánh xong cả điểm."

Tại Đường Tăng cùng Hồ Tiên Phong gặp nhau nói chuyện với nhau thời điểm, trực tiếp trong phòng khán giả, đều ở vì Hồ Tiên Phong phá vỡ hình tượng mà cảm thấy giật mình.

【 các người tại sao có thể tàn nhẫn như vậy người ta đều meo meo meo giả ngây thơ! Các người làm sao còn có thể hạ được khẩu meo như thế mạnh, đương nhiên muốn ăn tê cay! 】

【 có thể, mạnh về mạnh, bất quá. . . Làm một tay chết từ tế, tới đi, nguyên liệu nấu ăn, người đem trả giá đắt! 】

【 thú tai không lỗ biến thái nhìn thấy không, bị cắn quay đầu liền là kết cục của các người a! 】

【 một lời không hợp để lại heo. . . Nhìn ra cái trắng bị heo cùng, bất quá vạn nhất đây nếu là đũng quần móc súng làm sao phá! 】

Trực tiếp trong phòng mưa đạn liên tiếp phát sinh,

Trư Bát Giới là ứng thanh mà ra, tay phải nhẹ nhàng lắc một cái, liền giữ ra một thanh thép tinh quạt xếp tới.

Hồ Tiên Phong gặp Trư Bát Giới đi ra, vênh môi lên nói: "Thịt heo! Đầu bữa ăn là heo thịt meo! Có chút đầy mỡ meo. . ."

Đang khi nói chuyện, nàng lại bỗng nhiên từ phía sau lưng rút ra hai thanh xích đồng đao đến, dưới chân Hồ chuông hung hăng đập xuống đất, đá núi lập tức nổ nát vụn hướng tứ phương, nàng cả đầu hồ cũng bay nhào mà ra, song đao hung hăng đánh xuống.

"Xùy! —— "

Hai đao bén kim khí, tại hai thanh xích đồng đao bên trên qua lại lưu chuyển, cuối cùng 'Huru ' bắn ra.

Trư Bát Giới tay phải hất lên, thép tinh quạt xếp xoay tròn mà ra, xé rách không khí, ngăn trở hai đao kim khí, phát ra kim thiết giao kích thanh âm, cùng lúc đó, hắn tay trái bấm niệm pháp quyết, cả đám dưới chân đỉnh núi đại bình bên trên tuyết đọng, tất cả đều không gió mà bay tung bay mà lên, cấp tốc trên không trung ngưng tụ thành một đầu Tuyết Long, uốn lượn du động, hướng Hồ Tiên Phong bay đi.

"Rống! —— "

Tuyết Long bay lên không mà tới, trong chớp lát liền muốn đánh tới Hồ Tiên Phong, Hồ Tiên Phong là hơi hơi há mồm, chỉ nghe thấy một đạo đỉnh tai nhưc ọc tiếng rít vang tận mây xanh, sóng nước tựa như tiếng gầm chậm rãi khuếch tán mà ra, đem Tuyết Long đánh xơ xác thành tuyết bay đầy trời bay lả tả mà hạ.

Có thể bông tuyết mới vừa vụn bay là tã, liền lại nhanh chóng ngưng tụ thành nước, hóa thành băng tinh, phủ thiên cái địa từ phía trên hướng về Hồ Tiên Phong.

Hồ Tiên Phong song trào múa đao, đao ảnh trận trận, kín không kẽ hở, đem tất cả tuyết thủy băng tinh đều ngăn lại.

Mà khi Hồ Tiên Phong lực chú ý tất cả Trư Bát Giới cùng Tuyết Long bên trên lúc, ở sau lưng nàng cách đó không xa vách núi một góc trong khe đá, tích tích tuyết nước nhẹ nhàng rơi vào một gốc cỏ xanh bên trên, liền thấy kia cỏ xanh trong chớp nhoáng trở nhánh này mầm, hóa thành một đầu thỏ như cánh tay dây leo hướng Hồ Tiên Phong rút kích mà đến.

'Ba' một thanh âm vang lên, không khí đều phát ra âm bạo thanh.

Hồ Tiên Phong cũng không quay đầu lại, vung tay chính là một đao, hừng hực đao mang phá không mà đến, đem cái kia dây leo chém thành hai đoạn.

Có thể trăm thành hai khúc dây leo cũng chưa chết, mà là rần trồn một dạng, nhanh chóng quán quanh hướng Hồ Tiên Phong.

Hồ Tiên Phong chỉ có thể xoay người lại ứng đối.

Hai người đại chiến lực hiển giằng co, đối với này Hồ Tiên Phong tự có chút lo lắng, bởi vì nàng hiện tại thể nhưng là độc thân một hồ, trong lòng nhanh chóng suy tư một trận mà về sau, nàng quyết định trước tẩu vi thượng, thế là tại lại một lần chặt đứt Trư Bát Giới khổng chế dây leo về sau, cả đầu hồ nhất định bay thẳng nhào về phía dưới vách.

Chính ở một bên tĩnh nhìn chiến đấu Tôn Ngộ Không, lập tức liền đạn pháo tựa như mãnh liệt bắn mà ra, lăm lăm phong thanh cao đến hấn áo cà sa chụp loạn.

Trong tay Cửu Hoàn Tích Trượng hồ hồ sinh phong, nhưng làm hấn lăm không đánh tới hướng Hồ Tiên Phong lúc, lại không nhược không có gì, nguyên lai Tôn Ngộ Không đập trúng chỉ là một trương da hồ, mà Hồ Tiên Phong bản thể là từ một bên khác vách núi nhảy xuống.

Đây là chúơng nhân pháp.

Tại Hồ Tiên Phong bay vọt mà hạ lúc, còn không ngừng gọi: "Không cần ăn ta meo! Cứu mạng meo!"

"Meo ô oa a a a ——"

Thanh âm dần dần tiêu tán trong gió.

Đỉnh núi bầu không khí, nhất thời có chút yên tĩnh.

Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không, đều quay đầu nhìn về Trư Bát Giới, cái sau trên mặt là lộ ra một vòng cười, khóc một dạng cười.

Khán giả thấy thế, đều nhìn có chút hả hê.

【 Bát Giới a Bát Giới! Liền chi Hellokitty đều bắt không được, ngươi nói ngươi trừ gánh trách nhiệm còn có thể làm chút gì, ngươi đã là một đầu phé heo! Đêm nay liền ăn ngươi! 】

【 tiểu Bát giới, tới tới tới, cho Đại sư huynh của ngươi cùng sư phụ ngươi bán cho manh, manh qua cái kia con mèo nhỏ meo liền để ngươi sống qua đêm nay! 】

【 đến miệng nguyên liệu nấu ăn chạy, muốn đặt trước thức ăn ngoài, đưa thức ăn ngoài, ăn mì tôm tản đi đi, hôm nay không có độc, cảnh báo giải trừ, ngồi xem dẫn chương trình đối bụng .

【 soa bình! Ta muốn đánh soa bình! Vẫn là phụ tinh cay loại! Cái kia gọi Lão Thử Đại Vương thức ăn ngoài tiểu ca coi như mặc Miêu nương trang ta cũng sẽ không đổi! 】,

Tại người xem câu đối hai bên cánh cửa Trư Bát Giới bỏ đá xuống giếng thời điểm, từ đỉnh núi vách núi nhảy xuống Hồ Tiên Phong, là cực nhanh nhập vào rậm rạp trong rừng.

'Ba ba ba' thanh thúy thân cây đứt gãy tiếng vang lên, từng cây cây khô bên trên trâm tích tuyết trắng, tất cả đều ào ào vương vãi xuống.

Nện đứt đếm không hết thân cây về sau, Hồ Tiên Phong lại rơi vào một trương xen lẫn dây dưa mà thành dây leo lưới lớn bên trong, đưa nàng cho lưới ở trong đó.

"Khụ khụ. . ."

Ngay sau đó rơi chỉ thể ngừng về sau, Hồ Tiên Phong liên tục ho khan, đồng thời thống khổ huy động lợi trảo, đem quanh người dây leo đều xé nát, cả đầu hồ nhẹ nhàng rơi xuống đất.

Sau khi hạ xuống hấn tứ chi triều, chạy vào trong núi, mặc cương vị vượt đèo.

Sau nửa canh giờ, Hồ Tiên Phong đi vào một tòa tuyết sơn dưới vách đá, trên vách đá treo chéo lấy dây đặc vạm năm dây leo, dây leo hạ thì là một tòa động phủ, cửa hang trên tám biển thư 'Hắc Phong lĩnh Hắc Phong Động' .

Lúc này Hắc Phong Động bên ngoài, đang có hai tên đầu chuột thân người yêu quái đang xem môn.

Hồ Tiên Phong đi vào Hắc Phong Động bên ngoài về sau, lại nhìn cũng không nhìn bọn hắn một chút, trực tiếp đẩy cửa vào, đồng thời ủy khuất quát to lên: "Đại Vương meo! Lão Thủ Đại Vương meo! Tới một hòa thượng ăn không được meo!"

Thanh âm truyền vào khúc chiết sâu thẳm trong động phủ, vang vọng thật lâu.

Một lát sau, một đạo hơi có vẻ khăn khăn đáp lại, theo gió bay tới.

"Vào nói."

Hồ Tiên Phong đi nhanh nhập trong động, xuyên qua ao nước cầu đá, đi vào trong động đại điện, nhìn hướng ghế đầu da thú trên ghế ngồi một chàng thanh niên.

Thanh niên nam tử này một thân áo bào đen, răng cửa hơi bên ngoài lòi, hai má như cá vàng vậy nâng lên, lúc này tay phải chính nhéo một cái ẩm trà, tay trái nhẹ nhàng bụng, chính là cái này tám trăm dặm Hoàng Phong động Hắc Phong Đại Vương 'Hắc Phong Quái' .

Hồ Tiên Phong trông thấy hắn về sau, vội vàng đi tới, quỳ sát ở trước mặt hắn, thấp giọng sù sùi khóc: "Đại Vương meo, hôm nay bản tiên phong theo thường lệ tuần tra thời điểm, gặp cái Đồng Thủ Đại Đường tới hòa thượng meo! Nguyên muốn ăn hắn nấu cơm sau điểm tâm, nhưng là hắn đồ đệ bản tiên phong đánh không lại meo!"

Hắc Phong Quái vừa nghe , vừa cầm cao ẩm trà, dùng trà miệng nhắm ngay miệng của hắn, đổ ra một hơi thanh lượng mờ mờ tới.

Hắn 'Lộc cộc' một tiếng nuốt xuống về sau, đập đi đập đi miệng, cúi đầu nhìn về phía Hồ Tiên Phong, nói: "Chú ý đáng vẽ, không nên gặp phải ăn liền quên hết rồi đáng vẽ, đứng ngay ngắn nói."

Lúc đầu nằm rạp trên mặt đất, dựng thẳng lên cái đuôi Hồ Tiên Phong, lập tức đứng dậy, rũ xuống cái đuôi, không ưỡn ẹo đứng vững.

Hoàng Phong Quái gấp nàng đứng lên, lại chậm rãi uống xong mấy ngụm mờ mờ, bỗng nhiên 'A' đại đạo: "Hòa thượng kia chẳng lẽ Đường Tăng vài ngày trước ta nghe nghe, cái kia Đường Tăng trừ nghệ xuất thần nhập hóa, ăn đến một mảnh hắn làm thịt, liền có thể trường sinh bất lão. . ."

Tại nói chuyện thời điểm, Hoàng Phong Quái trên mặt, dần dần lộ ra tiểu dung đến, có vẻ hơi hưng phấn, đột nhiên đứng dậy, cúi đầu nói: "Đi, cho bản Đại Vương lấy chút giấy bút."

Hồ Tiên Phong theo lời mà đi, một lát sau liền cầm về giấy bút.

Hoàng Phong Quái lập tức quay người dựa bàn múa bút thành văn, viết xuống một phong thành ý tràn đầy tin về sau, gấp gọn lại đưa cho Hồ Tiên Phong, nói: "Hồ Tiên Phong, thư này ngươi lấy được, đánh xong Đường Tăng mới có thể mở ra nhìn, cất không thể trộm duyệt."

Hồ Tiên Phong vội vàng gật đầu nói: "Được rồi meo!"

Hắc Phong Quái nghe nàng đáp ứng sáng khoái, do dự một chút lại nói: "Ngươi trước tạm đi chiếu cố cái kia Đường Tăng, trong động năm trăm tinh quái sau đó liền đến."

Hồ Tiên Phong nói: "Được rồi meo!"

Hồ Tiên Phong nói chuyện thời điểm, nguyên bản rũ xuống cái đuôi, lại lần nữa dựng thẳng lên lay động.

Hắc Phong Quái lập tức trách mắng: "Chú ý đáng vẽ, cái đuôi lại bày đi lên!"

Hồ Tiên Phong cười quay đầu: "Đáng vẽ đã đầy meo, ta đi trước meo!"

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Dự trữ lương 20 đầu

Bông tuyết lông ngỗng tựa như quyền rơi mà xuống, bay lá tả vẩy vào đỉnh núi đại bình.

Ngoài vách núi vân hải bốc lên, sương mù mông lung, giữa thiên địa một mảnh trắng xóa.

Đường Tăng, Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới ba người, chính ngồi quanh ở một hơi thạch nôi trước, trong nôi thanh thủy chính cuộn cuộn nổi lên, mấy khối thịt trắng không được bốc lên.

Nhìn lấy những cái kia thịt trắng, Đường Tăng không được thờ dài.

Một bên Trư Bát Giới nghe thấy, hoàn toàn không có điểm đề Hồ Tiên Phong chạy đi tính tự giác, ngược lại là trào phúng lên Đường Tăng đến: "Đối với nữ hài tử như vậy người cũng hạ thủ được cầm thú."

Đường Tăng sau khi nghe chậm rãi ngừng đầu, nhìn chăm chăm Trư Bát Giới nhìn một lúc lâu, đột nhiên nhếch miệng cười một tiếng: "Vậy liền ăn người đi, dù sao các người hai cái chỉ có thể sống một cái, một cái khác giữa trưa cơm"

Đường Tăng thoại âm rơi xuống, Trư Bát Giới mới vừa muốn phản kích, Tôn Ngộ Không lại đột nhiên đứng lên, đem ánh mắt nhìn về phía ngoài vách núi, Trư Bát Giới cũng là như thế.

Đường Tăng hơi không có lời giải, nhưng theo sát lấy hán liền nghe một đạo xuyên kim nứt đá tiếng hổ gầm vang lên.

Một đạo hoàng ảnh dưới núi vách đá bò lên trên, từ trong mây mù nhảy lên, rơi ở trong núi đại bình bên trên, chính là Hoàng Phong động Hồ Tiên Phong.

Sau khi rơi xuống đất, nàng rút ra Xích Đồng song đao, hung ác tiếp cận Đường Tăng, 'Ngao' kêu to một tiếng: "Đồng Thổ hòa thượng, lần này người trốn không thoát mèo! Ta mới sẽ không nói cho người ta có năm trăm viện quân mai phục tốt, lập tức tới ngay mèo!"

Lúc nói chuyện, phía sau nàng đuôi hổ không được lay động, nhưng rất nhanh liền lại mạnh mẽ ngừng.

"Phốc lỗ phốc lỗ, dương dương đắc ý, dương dương đắc ý mèo! Ai nha, đáng vẽ, đáng vẽ mèo. . ."

Đường Tăng nhìn thấy Hồ Tiên Phong, bản liền kinh hi, nghe xong nàng, càng là mừng vui gấp bội, nhin không được đứng người lên, vỗ tay cười to: "Được a ! Tốt! Năm trăm đầu dự trữ lương!"

Có thể nụ cười của hán mới vừa vận hiển hiện, bên người Tôn Ngộ Không lại gọi cho chậu nước lạnh.

"Không có yêu khí."

Đáng kể ở chung, sớm đã để hán và Tôn Ngộ Không sinh ra ăn ý, hán lời tuy ít mặc dù ngắn, nhưng Đường Tăng lại có thể hiểu được hán ý tứ.

Tiểu dung lập tức ngưng kết, thờ dài một tiếng: "Năm trăm đầu thức ăn ngoài không có."

Người xem gặp Đường Tăng than thở đáng vẽ, toàn bộ cũng nhin không được lật lên bạch nhãn.

【 thật đúng là muốn mua đưa tới năm trăm, người cho rằng là KFC hoạt động a người đi mà nằm mơ à! 】

【 chúc mừng dẫn chương trình, ngài thức ăn ngoài đã rơi đây! 】

【 ha ha ha ha. . . Nhìn lão công ta cái kia một mặt thành thật dạng, câu dẫn chương trình trong lòng bóng tối diện tích! 】

【 một cái Hồ Yêu còn chưa đủ người làm a còn muốn năm trăm dự trữ lương người hạ đàn sao! Người trả tiền sao! 】

【 Hoàng Phong động: Thật có lỗi, chúng ta là có chỉ số thông minh thức ăn ngoài cửa hàng, mua đưa tới năm trăm hoạt động là không tồn tại, như thế sẽ bồi chết tốt lắm phạt! 】

Tại khán giả bỏ đá xuống giếng thời điểm, Hồ Tiên Phong là đã hai chân đạp đất, bay nhào hướng Đường Tăng, hét lớn: "Tới đi tới đi, là ta Lão Thử Đại Vương nấu cơm, sau đó trở thành ta điểm tâm a mèo!"

Sớm đã chờ đã lâu Trư Bát Giới, không cần Đường Tăng phân phó, dĩ nhiên đi nhanh ra, thép tinh quạt xếp tại lòng bàn tay nhẹ nhàng xoay tròn.

Cùng lúc đó, Tôn Ngộ Không là bất động thanh sắc đứng ở vách đá, ngăn lại Hồ Tiên Phong đường lui.

Tiểu Bạch Long Ngao Ô cũng nhẹ nhàng bơi động, làm bộ muốn lao vào.

Đường Tăng trông thấy một con rồng một khi động tĩnh, không nhìn được cười.

Xem ra có người so với hân quan tâm hơn cơm trưa.

Đã có tam phương vây chặt, cái kia Đường Tăng liền cũng không cần lo lắng nữa, thoáng lui về sau đi hai bước, nhìn về phía Hồ Tiên Phong cùng Trư Bát Giới.

Nhưng thấy Trư Bát Giới rũ xuống tay trái, lặng lẽ bấm niệm pháp quyết, tuyết bay đầy trời nhất định đều đình trệ, toàn bộ trắng xóa thiên địa, giống như là bị động lại ở một dạng, theo sát lấy hân chấp ngón tay như kiếm, vạch về phía Hồ Tiên Phong.

Chỉ một thoáng, phô thiên cái địa bông tuyết đạn tựa như bắn ra.

Hồ Tiên Phong kêu quát một tiếng, Xích Đồng song đao bay múa ở giữa, tầng tầng lớp lớp đao ảnh đỡ xuống Phi Tuyết, 'Keng keng' rung động, nàng dưới chân Hồ chưởng liền đập, nhanh chóng tới gần Trư Bát Giới.

Trư Bát Giới tại chỗ đứng vững, cũng không di động.

Chỉ thấy bông tuyết tan hết trong núi đại bình khe đá bên trong, từng cái từng cái dây leo trở nhánh mà ra,

Rậm rạp chằng chịt cản hướng Hồ Tiên Phong.

Đao quang 'Xoát xoát' bay múa, sợi đăng tứ tán mà đứt, rút xuống đất về sau, con lươn tựa như bơi về phía Hồ Tiên Phong.

Một heo một hổ giữa chiến đấu, lại như lúc trước như vậy giằng co.

Bất quá lần này cùng lần trước hơi không giống.

Cần biết Hồ Tiên Phong mới từ đỉnh núi nhảy xuống đập vào trong rừng về sau, nhận thương thể không nhẹ, lại liên tục vừa đi vừa về bên tập một canh giờ, Pháp Lực tiêu hao rất lớn, nhưng tự nghĩ có năm trăm viện quân ở phía sau, nhưng cũng không sợ chút nào Trư Bát Giới, không ngừng cường đề Yêu Lực dốc sức mà làm.

Trư Bát Giới nhìn ra nàng quần bách, cũng không nóng nảy kiến công, chỉ là nghiêm phòng tử thủ tiêu hao nàng Yêu Lực.

Thời gian cực nhanh, dần dần, Hồ Tiên Phong động tác chậm lại, Xích Đồng song đao kích xạ đao mạng, cũng trở nên có chút âm đạm, xê dịch chuyển đi ở giữa nhìn không được há mồm thở dốc, liên tiếp nhìn về phía ngoài núi, giống như đang chờ mong Hoàng Phong động năm trăm viện quân đến.

Có thể, cũng không có cái gì viện quân.

Trư Bát Giới vẫn như cũ hào không nóng nảy, bình tĩnh tiêu hao hân Yêu Lực.

Hồ Tiên Phong là bắt đầu hoảng loạn lên, Yêu Lực hạ xuống nghiêm trọng nàng, thương thể tái phát, cơ hồ bắt lực tái chiến, lúc này Trư Bát Giới liền lần người mà lên, quanh người dây leo giao nhau quay chung quanh, đem một mực phòng hộ đứng lên.

Không ngừng bay xuống bông tuyết, bắt đầu xuyên thủng Hồ Tiên Phong hình chiếu phòng hộ, đánh trúng nàng sau không có rách da, có thể mạnh mẽ lực chấn động, lại dẫn dắt ra thương thể tới.

Hồ Tiên Phong liên tục ho ra máu lui lại, không giúp hướng ngoài vách núi trong mây mù kêu to.

"Cứu mạng meo! Không cần ăn ta meo! Ai tới mau cứu ta meo! Muốn biến thành cơm trưa meo!"

Tiếng kêu cứu mạng của nàng mới rơi, liền bị chân dưới một cây đột nhiên dâng lên dây leo cuốn lấy, đem một mực trói buộc đứng lên.

Đến tận đây chiến đấu cũng liền kết thúc, dễ dàng.

Đường Tăng gấp kết thúc chiến đấu, lúc này mới chậm rãi đến gần tới, nhìn lấy nằm trên mặt đất bị dây leo trói buộc, không ngừng lăn qua lộn lại Hồ Tiên Phong, sách nói: "Cái kia con chuột không tới cứu ngươi, kinh hi không kinh hi ngoài ý muốn không ngoài ý muốn "

Hân lời vừa ra miệng, lại cảm thấy giọng điệu quá tiện, dù sao nếu như hân là yêu, nên sẽ cảm thấy Hồ Tiên Phong rất si tình.

Lập tức thờ dài, nói: "Được rồi, ngươi còn có di ngôn gì sao "

Hồ Tiên Phong nghe vậy, đột nhiên ngừng kêu khóc, ngẩng đầu nhìn về phía Đường Tăng, vội la lên: "Có lỗi với meo! Ta sai rồi meo! Ta không nên ăn thịt người meo! Lão Thử Đại Vương cũng chưa từng ăn qua người, không cần ăn của ta Lão Thử Đại Vương meo!"

Đường Tăng nghe được nàng cầu xin tha thứ giải thích, một chút trầm mặc sau cười cười.

Khán giả thì làm nàng vô liêm sỉ mà kinh ngạc.

【 mới vừa rồi còn nói không ăn lão nhân, hiện tại lại nói không ăn thịt người. . . Ta xem ngươi là thiện biến! 】

【 ta nhớ được con nào đó meo nói qua lão nhân quá cứng nam nhân quá đau xót! Cái này còn không ăn thịt người ư, tới tới tới, ngươi nói cho nói cho, đến đây cái gì mới là người! 】

【 cái này nguyên liệu nấu ăn hảo không tự giác, bản thân còi trổng trơn tẩm rửa sạch sẽ, chẳng lẽ không phải cầu xin tha thứ lúc thường thức sao 】

【 đều sắp chết, còn nhớ rõ cho nhà mình Đại Vương cầu tình, hảo cấp dưới a có hay không! Con mèo nhỏ ngươi yên tâm đi, như thế vô tình vô nghĩa tiểu yêu quái, dẫn chương trình nhất định sẽ đem hắc làm được phá lệ mỹ vị, cho nên ngươi liền an tâm đi thôi! 】

【 không cần ăn Hồ Tiên Phong a meo! Mạnh tức là chính nghĩa, ăn thịt người làm sao vậy, GD người còn ăn Hồ xây người đâu! 】

Chờ Hồ Tiên Phong lưu xong di ngôn, Đường Tăng liền không do dự nữa, hướng Trư Bát Giới gật gật đầu, cái sau tay trái nhẹ nhàng vung lên, trói lại Hồ Tiên Phong dây leo, liền chậm rãi đi lên quán quanh, hung hăng đem cái cổ quán ghim chặt, Hồ Tiên Phong lập tức hô hấp khó khăn đứng lên, phát ra dồn dập 'Tê tê' âm thanh, đồng thời không chỗ ở cuộn cuộn, nhưng cũng không có cái gì trúng đòn.

Ngấn ngùi năm hơi thời gian, Hồ Tiên Phong liền bị ghim chết.

Ghim chết Hồ Tiên Phong về sau, nàng cũng từ hình người chậm rãi hóa thành một đầu dài ba mét tả hữu hoàng văn Đại Hồ, nghiêng ngả trên mặt đất.

Ở tại trước ngực chỗ, một tờ giấy trắng bay xuống rơi xuống, Đường Tăng sau khi nhìn thấy, kinh nghi một tiếng, ngồi xổm xuống nhặt lên, mở ra xem xét, trên giấy dùng chính Khải rồng bay phượng múa viết lên mấy dòng chữ.

"Đường Quốc thượng sư thân khai."

"Gặp tự như ngộ."

"Ta chính là tám trăm dặm Hoàng Phong Lĩnh sơn chủ 'Hoàng Phong', gần đây nghe nói thượng sư trừ nghệ xuất thần nhập hóa, ăn ngài làm ra một mảnh thịt, liền có thể tu vi phóng đại, thậm chí trường sinh bất lão. Hiện thiên hạ yêu linh đều đang tìm ngài, muốn tìm một trận đồ ăn."

"Ta có rồi. . . Thủ hạ trăm hai mươi con, hôm nay tặng cho trưởng lão, Hồ Tiên Phong chính là thượng sư khai vị thức nhắm."

"Khác ta còn có phạt tiền cực phẩm dầu thấp, lấy đậu phộng ép, mùi thơm nồng đậm, chính là xào thịt cực phẩm hảo dầu."

"Trọng yếu nhất chính là ta tìm Đại Đường thợ thủ công chế một bộ ép dầu công cụ, cũng có thể cùng nhau tặng cho trưởng lão!"

"Cuối cùng, lại tặng cho trưởng lão Định Phong Châu một khóa trò chuyện tỏ tâm ý."

Trực tiếp thời gian khán giả, cùng Đường Tăng cùng một chỗ đọc xong tin về sau, tất cả đều tròn mắt hốc mồm.

【 bên trong nguyên tác là ăn thịt Đường Tăng trường sinh bất lão, hiện tại làm sao lại thành ăn Đường Tăng làm thịt trường sinh bất lão! Cái này càng về sau đúng một đám yêu ma quỷ quái tới bắt Đường Tăng cho bọn hắc làm thịt nha! 】

【 đội lát nữa. . . Ban này chuột muốn nói là trăm hai mươi dự trữ lương đi, tuyệt đối là đi. . . Vì sao bộ này Tây Du bên trong, chỗ có yêu quái thủ hạ đều là dự trữ lương! 】

【 trăm hai mươi không mới vừa nói còn có năm trăm phục binh 】

【 nhanh các loại! Các loại! Cái kia Định Phong Châu không phải tại Linh Cát Bồ Tát trong tay sao viên này tuyệt bức là giả! Giả! Dẫn chương trình đừng lên làm, đem Tiểu Hoàng chuột nổ thối thối Đại Thánh mới có thể cao hứng! 】

【 Đại Thánh: Ngươi lại muốn dám làm đồ ăn cho người khác ăn ngươi thử nhìn một chút, không đem cái kia một con rồng một heo cho ngươi đánh thành cục thịt coi như ta thua! 】

Làm khán giả nhóm Đại Lực đậu đen rau muống thời điểm, Đường Tăng cũng vì trong thư nội dung dở khóc dở cười.

Bên trong nguyên tác yêu quái ăn thịt Đường Tăng có thể trường sinh bất lão, là đến Bạch Cốt Tinh nơi đó mới bị đề cập, cũng không biết là ai thả ra phong thanh.

Nhưng đến hắc nơi này, làm sao lại thành ăn hắc làm thịt có thể trường sinh bất lão

Cho nên hắc quả nhiên cũng chỉ là đầu bếp mệnh sao

Đường Tăng không được lắc đầu thờ dài.

Mà cùng lúc đó, hắc cũng không quên nhớ tìm kiếm Hoàng Phong Quái nói tới Định Phong Châu, trên con mắt hạ liếc nhìn ở giữa, quả nhiên tại Hồ Tiên Phong cái cổ hạng trụ dưới, phát hiện một cái lớn chừng ngón tay cái Bích Lục Châu Tử.

Đường Tăng đem hạng trụ giặt xuống về sau, bận bịu cầm đi cho Tôn Ngộ Không nhìn.

Tôn Ngộ Không chỉ liếc mắt, liền thu hồi ánh mắt, nói: "Định Phong Châu, thực sự."

Đường Tăng sau khi nghe, lại nhìn lấy lòng bàn tay Định Phong Châu, suy nghĩ xuất thần, thật lâu mới chuyển hướng màn ảnh, hỏi khán giả.

"Các người nói Hoàng Phong Quái đến đây nghĩ như thế nào, là thật muốn cầm trăm hai mươi con yêu quái để khoản đãi bản tăng đâu, vẫn là muốn chơi cầm tù, để bản tăng cho bọn hắn làm cả một đời cơm đầu bản tăng hiện tại có chút hoảng a, có thể trăm hai mươi con yêu quái, bản tăng lại không bỏ được!"

CONVERT BY ๒Thanh ๒Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyen cv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 73: Đăng tiêu lại là Tôn Ngộ Không

Trên Địa Cầu.

Tây Du trực tiếp thời gian mười vạn người xem, đang nghe Đường Tăng tra hỏi về sau, tất cả đều làm ra tương quan phản ứng tới.

Đại bộ phận chỉ là đơn thuần thảo luận.

【 cho nên đây là viên đạn bọc đường dẫn chương trình ta khuyên người chính là đánh chết vào nôi đi, vỏ bọc đường ăn, đạn pháo cũng phải nghĩ biện pháp làm quen ăn! 】

【 có thể! Bất quá ta nghĩ nói, Tây Du bên trong nguyên tác đánh chết yêu quái đều tính công đức! Chủ kia truyền bá ăn chuột có hay không công đức ta còn muốn còn sống nhìn thấy Đại Thánh trở về đâu! 】

【 Đại Thánh: Ta bất kể! Ta hiện tại liền muốn ăn chuột! Không cho ta ăn ta đánh liền người! 】

Trừ cái đó ra, cũng có một phần nhỏ thì lại lấy khen thưởng phương thức, biểu đạt ra cái nhìn của mình.

'o Chu Nguyệt o đưa tặng cho Đường Tăng năm mươi cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Vì để cho lão công ta có thể ăn no bụng, ta quyết định tháng sau ăn đất! Số tiền này đều cầm lấy đi!"

'Vu Yêu ảnh đưa tặng cho Đường Tăng năm mươi cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Dẫn chương trình không cần sợ, đừng cầm lên đi! Người bị cầm tù tính là gì, Đại Thánh ăn no mới là chính sự!"

'Tiêu linh miêu đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Đừng nói nữa, bên trên, hướng về chuột xuất phát, trước thực lực tuyệt đối, tất cả âm mưu đều là giấy chuột! Cầm lấy đi cầm lấy đi! Cái này một trăm Tán Tài Bảo Tượng liền là thực lực tuyệt đối!"

'Dẫn trước diễn viên chính bên trong đưa tặng cho Đường Tăng năm mươi cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Dẫn chương trình đừng sợ, đi lên lập đoàn (về xong chưa cái này), đừng cầm đi lên truy thuộc về người trăm hai mươi thức ăn ngoài đi!"

'Từ mưa đình đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Đương lượng chính là yêu! Đi thôi, số tiền này làm ơn tất chuyển hóa thành yêu nói cho cái kia con chuột!"

Trực tiếp trong phòng đột nhiên bùng nổ khen thưởng triều, để Đường Tăng cảm thấy kinh ngạc, trong lòng suy nghĩ cũng bởi vậy phức tạp hơn chút.

Số tiền này tặng thêm đoạn thời gian trước tích lũy, lại có thể cho Tôn Ngộ Không thăng cấp, nhưng hẳn như trước đang do dự, dù sao nguyên tác bên trong, Ngộ Thừa Ân đem cái kia Tam Muội Thần Phong thổi đến quá lợi hại.

Nói nó có thể lật tung Đầu Ngưu cung, phá ngược lại Sâm La Điện, có thể để thiên địa thất sắc, để nhật nguyệt vô quang.

Tôn Ngộ Không Hóa Nhân Kim Tinh cũng bị thổi thành hai mắt đăm lẹ.

Đường Tăng sao dám lung tung mạo hiểm.

Mà ở chỗ lát suy tư về sau, Đường Tăng đột nhiên cảm giác được, nếu hấn vị trí Tây Du, đã có nhiều như vậy cùng nguyên tác khác biệt, Tam Muội Thần Phong cũng có khả năng như thế.

Nghĩ thông suốt sau hấn quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, hỏi: "Đại Thánh, cái kia Tam Muội Thần Phong người cũng đã biết "

Tôn Ngộ Không nghe vậy khẽ dạ, nói: "Tam Muội Thần Phong, nhóm lửa dùng rất tốt."

"Cái gì "

Tôn Ngộ Không trả lời, để Đường Tăng có chút mộng bức, hơi ngáy người một lúc về sau, bần bụ lại hỏi: "Có thể bản tăng nghe nói cái kia Tam Muội Thần Phong rất lợi hại a!"

Tôn Ngộ Không quay đầu liếc mắt nhìn hấn, ánh mắt kia để Đường Tăng có loại ảo giác, hấn giống như tại bất mãn, bất mãn hấn cùng nhau tin người khác mà không tin hấn.

Tại hấn hơi suy nghĩ nhiều lúc, Tôn Ngộ Không liền nói: "Là Thái Thượng lão nhi tại Đâu Suất cung nấu canh thời điểm điều ảm."

"..."

Đường Tăng nhất thời nhất định không phản bác được.

Ở tại hiểu xong Tam Muội Thần Phong về sau, Đường Tăng liền nhìn về phía trong lòng bàn tay Định Phong Châu, nghĩ thầm nếu Tam Muội Thần Phong không lợi hại, như vậy cái này Định Phong Châu, đoán chừng cũng không phải là cái gì bảo bối.

Đường Tăng nghĩ đến liền hỏi.

Tôn Ngộ Không nghe, không chút nghĩ ngợi liền đáp: "Nguyên là khám tại lão Quân lô dưới đáy phòng ngửa lật nôi."

"..."

Đường Tăng tiếp tục không nói gì.

Cùng lúc đó, trực tiếp trong phòng nghe thấy Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không đối thoại khán giả, toàn bộ đều điên cuồng nôn lên rãnh tới.

【 Tam Muội Thần Phong cùng Định Phong Châu rõ ràng là cao lớn như vậy bên trên đồ vật, nhưng vì cái gì nghe Đại Thánh nói chuyện, trở nên như thế sợ như thế cặn bã chứ không phải là ảo giác chúng ta trước đó nhìn đều là giả Tây Du đi! 】

【 cảm giác Thái Thượng Lão Quân là chúng ta sinh vật hệ đi, tại ký túc xá vụng trộm cái nôi hầm tài liệu cái gì! 】

【 cái kia... Không có việc gì! Dẫn chương trình đừng hăm mộ! Chúng ta hôm nay cũng cầm Tam Muội Thần Phong hầm gà cách thủy canh! 】

【 ta đang suy nghĩ dẫn chương trình người ăn chuột có thể hay không hóa thân hình người máy sây! 】

Nghe xong Tôn Ngộ Không trả lời,

Trông thấy khán giả mưa đạn, Đường Tăng lập tức liền có quyết định, muốn đi đâu Hoàng Phong động đi tới một lần, vì mỹ thực, cũng vì ăn yêu Phệ có thể.

Bất quá cái kia Hoàng Phong Quái nếu một lời không hợp liền dạy Hồ Tiên Phong đi tìm cái chết, lại viên đạn bọc đường trắng trơn tấn công mạnh, khẳng định không có hảo tâm gì, hấn phải làm là yên tâm có chỗ dựa chắc, nếu hấn không có sợ hãi, Đường Tăng cũng phải phòng hoạn chưa xảy ra mới được.

Nghĩ tới đây, Đường Tăng lập tức nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nói: "Đại Thánh, chúng ta lại có thể thắng cấp."

Tôn Ngộ Không nghe vậy, chỉ là nhàn nhạt gật đầu.

Đường Tăng đang khi nói chuyện, đã ở trong lòng kêu gọi hồi đoái bằng.

Màu lam nhạt cát bụi tung bay mà đến, Đường Tăng ngón tay sờ nhẹ ở giữa, liền đã điểm nhập thần thông bằng, đầu tiên trước tiên, liền đem trung cấp bồng thuật mua xuống.

Trung cấp bồng thuật không quý, mới ba ngàn công đức, tương đương với ba mươi vạn người dân tệ, đối ứng Hóa Khí cấp tu vi.

Tại Đường Tăng điểm tuyển kết thúc, công đức 'Đỉnh đỉnh' giảm bớt lúc, chính đứng yên tại một bên Tôn Ngộ Không, thân ảnh đột nhiên động,

Hấn thủ đoạn nhẹ nhàng xoay tròn ở giữa, nương theo lấy 'Keng keng' vòng tròn tiếng va đập, đạo đạo hừng hực kim mang kích xạ hướng bốn phương tám hướng, bộ phận bắn vào đại bình mặt đất, lưu lại sâu không thấy đáy cái hố, bộ phận xuyên thủng ngoài vách núi mây mù, thanh ra một đầu dài không

có cuối khu vực.

Đang bay nhanh xoay tròn một lát sau, hấn lại đột nhiên thu hồi Cửu Hoàn Tích Trượng, hai tay nắm chắc thân trượng hướng phía trước, cực nhanh điểm xạ mà ra, như là bạo vũ lê hoa, lại như Bạch Xà Thổ Tín, 'Tê tê' phá phong.

Hấn kiểu như du long, du tẩu tứ phương, thỉnh thoảng người nhẹ như yến, thỉnh thoảng nhanh như thiểm điện.

Trượng nhón ảnh lưu niệm thời điểm, từng sợi kim khí như quang lộ ra.

Kim quang kia hùng hực đến cực điểm, phảng phất hắc bạch giao thế lúc sáng chói ánh nắng, để cho người ta không dám nhìn thẳng.

Làm Tôn Ngô Không diễn võ thời điểm, một bên Đường Tăng trong đầu, thì bị quán thấu nhập rất nhiều tin tức tương quan, biết trong lúc này cấp bồng thuật, kỳ thật chính là gia tăng đối với Hóa Khí tu vi kim khí vận dụng.

Càng thêm hùng hực, càng thêm sắc bén, càng thêm ngưng thực.

Hấn múa côn lúc, chợt ngừng lại chợt nổi lên, chợt nhanh chợt chậm, chợt thu chợt tụ, múa chí cao triều lúc, giống như lôi đình vạn quân cuộn cuộn mà đến, thiên địa cũng vì đó biến sắc, sơn hà vì đó uể oải lên xuống.

Thu thế thời điểm, trong chớp lát gió bằng lôi tức.

So trước đó khi trước 'Đến như lôi đình thu tức giận, thổi như Giang Hải ngưng thanh quang' càng hơn một bậc.

Nhưng dù cho như thế, Đường Tăng vẫn cảm giác bất mãn.

Lúc này Tôn Ngô Không, tuy là Hóa Khí đỉnh phong tu vi, có mình đồng da sắt, sơ cấp bồng thuật, trung cấp bồng thuật, nhưng ở thân pháp bộ pháp phía trên lại kém chút, cần biết hấn hiện tại không giống trước kia, một cái bỏ nhào chính là cách xa vạn dặm.

Hấn cần khinh thân chi thuật.

Nếu không lại lại đứng bên trên trước đó Hồ Tiên Phong trực tiếp nhảy nhai tình huống, hấn cũng không triệt, hấn đường đường Tề Thiên Đại Thánh cũng không thể đi theo nhảy núi, lấy thương đối thương chi vì giết một ít yêu a.

Bởi vậy tại ngắn ngủi suy tư về sau, Đường Tăng lại mua một cái đăng tiêu bước.

Này Thần thông chưa ở trong nguyên tác xuất hiện qua, Đường Tăng suy đoán nên là Tôn Ngô Không từ Đông Thắng Thần Châu Hoa Quả Sơn, tiến về Nam Chiêm Bộ Châu Phương Thốn Sơn Tà Nguyệt Tam Tinh Động bá sự học nghệ trong lúc đó sở học.

Chỉ là cấp thấp Thần thông mà thôi.

Đường Tăng điểm chọn mua mua về sau, điểm công đức lại một lần nữa giảm bớt, mà cùng lúc đó, mới vừa vận thu thế rơi xuống đất Tôn Ngô Không, bỗng nhiên một cái nhẹ nhàng xoay người, mũi tên tựa như phá không mà ra, Đường Tăng căn bản không kịp bắt hấn thân ảnh, Tôn Ngô Không đã trải qua rơi vào ngoài vách núi trong mây mù.

Vén vén chỉ là hai hơi thời gian, hấn lại từ vách núi bên kia trong mây mù bốc lên mà ra.

Nhưng thấy dưới chân hấn kim khí dâng trào, mượn lực phía dưới, thân hình bỗng bành như mây, bay vút lên xoay người, vạch ra một đầu đường vòng cung ưu mỹ, nhẹ nhàng linh hoạt rơi xuống đất.

Đường Tăng trông thấy cái kia đạo tại trong biển mây sôi trào thân ảnh, thoáng có chút thất thần.

Ban nãy một khắc, hấn giống như là trông thấy đã từng một cái kia bỏ nhào chính là cách xa vạn dặm Tề Thiên Đại Thánh thân ảnh, càng gần không được hồi tưởng lại một câu quen thuộc ca từ.

"Năm trăm năm trước một trận điên, đăng tiêu lại là Tôn Ngô Không."

Đường Tăng trầm thấp ni non.

Thật lâu mới khôi phục lại, hít sâu một hơi lắng lại trong lòng kích động.

Đang lúc hấn muốn tiếp tục mở ra Thần thông bảng, xem lựa chọn Thần thông lúc, một bên Trư Bát Giới trông thấy Tôn Ngô Không động tĩnh, bữu môi nói: "Đây không phải là phong ấn khử trừ sao tại sao phải làm cái thẳng cấp loại này từ "

Đường Tăng nghe vậy, cũng không giận, chỉ là quay đầu nhìn về Trư Bát Giới, nhẹ giọng cười một tiếng.

"Bần tăng ưa thích, ngươi quán bần tăng a bất quá bần tăng có kiện sự tình muốn nói với ngươi a, ngươi trợ khí kỳ thật cũng là phong ấn một loại, thế nào, kinh không kinh hi, ý không ngoài ý muốn "

Trư Bát Giới thờ ơ, nói: "Không có gì ngoài ý muốn, cũng không có hứng thú gì, ta trọc khí ta mình có thể chậm rãi khứ trừ."

"Có đúng không "

Đường Tăng nghe Trư Bát Giới lời nói, hơi sau khi tự hỏi, bỗng nhiên nói: "Vậy trước tiên nhường ngươi thể nghiệm thể nghiệm tốt."

Hắn vừa dứt lời, liền gọi ra Trư Bát Giới giao diện thuộc tính.

Tại Trư Bát Giới giao diện thuộc tính tu vi cột về sau, có một tiêu trừ trọc khí tuyến hạ, mỗi một lần tiêu trừ cần phải hao phí hai ngàn điểm công đức, đây là một cái không lỗ số lượng, nhưng Trư Bát Giới hiện tại dù sao cũng coi như người một nhà, là đoàn thể một phần tử, càng không chừng thắng cái cấp còn có thể thêm điểm độ thân mật, có sao mà không làm.

Bất quá chỉ là tạm thời muốn ủy khuất một chút Tôn Ngộ Không, Đường Tăng khiêm nhiên hồi liếc nhìn hắn về sau, điểm tuyến thanh trừ trọc khí.

Xác định về sau, điểm công đức giảm bớt.

Chính một mặt chẳng hề để ý Trư Bát Giới, thân thể bỗng nhiên thẳng băng, lông mày gắt gao nhú lại, thân thể hơi rung động, một giây sau, từng sợi trọc khí từ hắn toàn thân ba vạn sáu ngàn trong lỗ chân lông tiêu tán mà ra, hiện ra như mực hắc sắc.

Hắc vụ tựa như tung bay bay lên trời.

Tràng diện kia, cảm giác kia, cực kỳ giống trong hiện thực mọi người chen mụn cùng đầu đầu, lại buồn nôn lại sáng khoái.

Hắc khí thời gian dần qua tăng nhiều, cơ hồ muốn đem Trư Bát Giới cho bao vây lại, đem hắn hóa thành một người da đen, tình hình như thế ước chừng tiếp tục mười hơi, hắc khí vừa rồi đình chỉ tuôn ra.

Làm hắc khí triệt để kết thúc tràn ra, thân thể chậm rãi từng hạ Trư Bát Giới, trước tiên quay đầu nhìn về Đường Tăng, thần sắc hơi kích động, nói: "Nếu như ta hiện đang gọi ngươi sư phụ có thể lập tức lại tăng cấp một lần sao!"

Đường Tăng cười hắc hắc về sau, lại đột nhiên thu liễm tiểu dung.

"Nghĩ hay lắm."

Trư Bát Giới lập tức trở mặt: "Há, phạm nhân."

Trực tiếp trong phòng khán giả gặp tình huống như vậy, tất cả đều kịch liệt cuồng phát mưa đạn.

【 mới một lần ta xem Bát Giới liền đã nghiệm! Cái này tịnh hóa trọc khí có thể so với hút độc a! Tây Du buồn lậu thuốc phiện đội quy mô lần thứ hai mở rộng! Đây là kim tiền lại một lần thắng lợi 】

【 Đường Tăng: Không có ý tứ, ta chỉ là một kẻ phạm nhân, cũng là ngươi đã từng xem thường phạm nhân! Lần này bị ngươi lừa một đợt coi như ta thua, lần sau... Không có lần sau .

【 đoán chừng đừng nói quy thuận gọi sư phụ, hiện tại coi như gọi Bát Giới quý xuống kêu ba ba hơn phân nửa cũng là đồng ý! 】

【 một khi thành ghien, Bát Giới không sai biệt lắm đã trải qua thoải mái lên trời! Chắc chắn, cái này độ thân mật đến trường bao nhiêu a 】

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyen cv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Phi thẳng lên trời Đường 3 Tạng

Cao cắm mây xanh đỉnh núi, mây che sương mù tuôn.

Phủ kín tuyết trắng đại bình bên trên, Trư Bát Giới chính tự thủy thanh lý bản thân trọc khí, Tôn Ngộ Không tại thích ứng thẳng cấp mới biến hóa, Đường

Tăng là tiếp tục xem hồi đoái bảng.

Tuyển nhân vật trong là Tiểu Bạch Long Ngao Ô.

Lúc này hần chỉ còn gần ngàn điểm công đức, có thể chọn Thần thông không nhiều, để hần cảm thấy xoắn xuýt.

Nói đến, trước mắt Quan Âm hệ thống điểm công đức, có hai loại nơi phát ra.

Một là người xem khen thưởng, hai là khán giả hữu hiệu bình luận.

Cái trước rất dễ lý giải, người sau cụ thể định nghĩa thì là, mỗi tên người xem phát ra mỗi đầu không rác rưởi lời nói nội dung, chính là hữu hiệu bình luận, này phương thức hồi đoái suất hơi cao, muốn một ngàn đầu mới có thể hồi đoái một chút điểm công đức.

Nhưng muốn ngàn lần không thể xem nhẹ.

Cần biết góp gió thành bão, nước đọng thành uyên.

Khen thưởng lại cụ cái kia dù sao cũng là số rất ít, có thể mười vạn khán giả người người đều có thể miễn phí gửi đi mưa đạn, một người một ngày mấy đầu mười mấy đầu hơn mười đầu, nhân với mười vạn người, thật là là cỡ nào khổng lồ mức.

Mười vạn người như thế, trăm vạn người, ngàn vạn người, hơn trăm triệu người lại nên có bao nhiêu.

Chính là bởi vì hữu hiệu bình luận hồi đoái phương thức, để Đường Tăng đánh nhau thưởng cũng không phải là rất nóng lòng.

Tại ngăn ngùi xem, chốc lát do dự về sau, Đường Tăng cuối cùng quyết định, cho Ngao Ô hồi đoái một cái 'Khổng hòa quyết' .

Cần biết đối với Long tộc mà nói, không thủy đó là thiên phú, mà đối với Hỏa Long Ngao Ô mà nói, không hòa cũng là thiên phú.

Có thể vậy cũng là đã từng.

Nàng bây giờ chỉ là một đầu vì xúc phạm thiên điều mà kém chút leo lên Trảm Long đài tội long, mặc dù cuối cùng bởi vì Quan Âm cầu tình, để cho nàng miễn ở vừa chết, nhưng tội chết được miễn tội sống khó thoát.

Nàng bị giáng chức đến Ung Sầu Giản về sau, tu vi giảm lớn, không thủy không hòa năng lực, từ cũng gọt yếu rất nhiều.

Trước mắt mà nói Tây Du trong đoàn đội, có một chuyển thế tay trước khổng tám vạn Thiên Hà Thủy Quân Thiên Bồng nguyên soái, cho nên Đường Tăng không cần lo lắng không thủy năng lực.

Bởi vậy liền có này quyết định.

Tâm niệm nhất định, Đường Tăng điểm tuyển hồi đoái, sau một khắc, một mực ở giữa không trung du động Tiểu Bạch Long Ngao Ô trên người, đột nhiên dâng lên đỏ tươi hỏa diễm đến, hỏa diễm lượn lờ mà lên, đem bao phủ trong đó, cháy hừng hực.

Nàng tùy ý du động tại trong lửa, phát ra hơi có vẻ hương thụ ngâm khê, một hồi lâu mới dục hỏa mà ra, rơi trên mặt đất hóa thành nhân hình.

Mới vừa rơi xuống đất, Ngao Ô liền tiếp cận Đường Tăng, dịu dàng nói: "Một chút cũng không có cao ra, gạt người."

Có thể tiếng nói của nàng chưa rơi, Đường Tăng trong đầu, đã vang lên Quan Âm thanh âm.

【 Ngao Ô độ thân mật 2, hiện là 7 2 điểm.】

Đường Tăng nghe tiếng về sau, nhìn qua Ngao Ô cười híp mắt không nói lời nào, thật lâu mới thu hồi ánh mắt.

Giải quyết xong Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Ngao Ô một con rồng một heo một khi thắng cấp vấn đề về sau, liền giờ đến phiên chính hần, vừa nghĩ đến đây, Đường Tăng lập tức cúi đầu nhìn về phía hóa thành nguyên hình Hồ Tiên Phong, tiến tới mấy bước xoay người đem hai thanh xích đồng đao nhật lên.

Nhật đao thời điểm, bàn tay ẩn chứa Hùng Lực phát kinh, chừng tử lạnh như vậy nặng xích đồng đao, bị hần tùy tiện xách trong tay, nhẹ nhàng ước lượng hai lần về sau, sắp xoay người ném cho Trư Bát Giới.

Cái này hai thanh đao thích hợp chiến đấu, nhưng không thích hợp làm đồ ăn, cho nên với hần mà nói, ý nghĩa không lớn.

Tại đem xích đồng đao ném cho Trư Bát Giới về sau, Đường Tăng cất bước lướt qua người, tại phía sau hần cách đó không xa đòn gánh bên trái, mở ra đồ đây hành lý cây lim rương.

Trước từ bên trong kéo ra hai tấm tơ lụa xanh bố trải trên mặt đất, sau đó thì là muối, nước mắm, quả ớt, hoa tiêu, ma tiêu, hồ tiêu, củ kỷ, thú dầu chờ một loạt gia vị.

Những cái này gia vị tất cả đều là Đường Tăng đi về phía tây trên đường đi, tần tần khổ khổ thu thập mà đến, hẩn phong phú trình độ, viễn siêu tại Quan Âm Thiền Viện lúc.

Không có gì ngoài đồ gia vị phẩm bên ngoài, thạch nôi thạch xúc những vật này, cũng cái gì cần có đều có.

Bọn chúng bộ phận là Đường Tăng chỉ đạo Tôn Ngộ Không tạo thành, cũng có bộ phận là ở ven đường quốc độ, thành trì, tìm tới sở trường thợ thủ công chế tạo thành.

Bởi vì bây giờ là Trư Bát Giới gồng gánh, cho nên Đường Tăng liền cũng không cần bận tâm trọng lượng, tất cả đều dùng nặng nhất tốt nhất vật liệu.

Đây hết thầy đương nhiên là vì mình mồm mép hưởng thụ,

Cùng Tôn Ngộ Không độ thân mật.

Tại Đường Tăng bày ra bộ đồ ăn đồ làm bếp thời điểm, Tôn Ngộ Không im lặng lặng yên đi ra, một lát sau, cũng không biết từ nơi nào tìm đến mấy khối cự thạch, 'Thình thịch' rơi đập tại đại bình bên trên, chấn động đến bông tuyết tứ tán.

Cự thạch sau khi hạ xuống, hẩn cũng chường như đao, chường ảnh tung bay ở giữa, kim khí như hồng, đúng là cắt gọt ra một trường vuông vức bàn đá cùng bốn tờ băng ghế đá tới.

Nhìn hẩn thuần thực nhanh nhẹn trình độ, hiển nhiên đã hình thành thói quen.

Đường Tăng nghe thấy sau lưng động tác, cũng không quay đầu lại, tay phải nhẹ nắm Ngưu Giác đao, bắt đầu từ Hồ Tiên Phong cầm chỗ cạo xương mỡ da.

Hùng Lực phát kinh, dễ như trở bàn tay.

Không đến thời gian uống cạn nửa chén trà, nguyên một trường da hổ liền bị mổ dưới, lộ ra cả đầu Hồ Yêu huyết nhục tới.

Làm cho người ngạc nhiên là, Hồ Tiên Phong dưới da thịt hổ, nhất định hiện lên tuyết trắng chi sắc, trong suốt trong suốt, có từng tia từng tia mùi thơm ngát lóe ra, xông vào mũi, để Đường Tăng không khỏi cảm khái, quả nhiên là tu tiên yêu quái.

Bất quá cảm khái thì cảm khái, hẩn tay gỡ xuống không ngừng, khối khối thịt hổ bị cắt xuống, vung ra một bên xan bỏ mâm sứ bên trong.

Cắt thịt lúc, một bên Tiểu Bạch Long Ngao Ô, há mồm phun ra một đám lửa, cực nhanh nhảy vọt đến nôi sắt phía dưới, cái kia nôi sắt nhất định trực tiếp trôi nổi mà lên, lơ lửng giữa trời.

Nôi sắt nhanh chóng nóng bỏng.

Đường Tăng đứng dậy, cầm lên thú dầu ống trúc, hướng trong nôi sắt khuyên đảo mà ra.

Thú dầu vào nôi, lập tức 'Chi chi' rung động.

Theo sát lấy tương ớt, hành khương làm quả ớt chờ gia vị, toàn bộ vào nôi, Đường Tăng tay phải nắm lên cái nôi, thuần thực trộn xào đứng lên, chảo dầu phát ra ào ào tiếng vang lúc, có nồng nặc cay mùi thơm chui vào Đường Tăng, Trư Bát Giới, Tôn Ngộ Không, Ngao Ô trong mũi, để ánh mắt bọn họ đắm đắm.

Hơi trộn xào mấy lần về sau, Đường Tăng lại đem thịt hổ đổ vào trong đó, khối khối thịt hổ dính vào quả ớt, trở nên đỏ tươi vô cùng.

Mùi thịt cùng cay mùi thơm hỗn hợp, tần mát ra mùi thơm, thời gian dần qua tràn đầy trong núi đại bình, để mấy người bắt đầu nuốt lên nước bọt tới.

"Nôi giận điểm."

"Ấm một chút."

"Lại nhỏ chút nữa."

Đường Tăng thỉnh thoảng chỉ đạo Ngao Ô cải biến nhiệt lửa, cái sau đang mờ phong 'Khổng hỏa quyết' dưới tình huống, đôi lửa thể nắm giữ có thể nói là hạ bút thành văn.

Ước chừng ba phút, một nôi mùi thơm nức mũi cay bạo thịt hổ, liền xào kỹ ra nôi đổ vào mâm sứ bên trong, bị Đường Tăng bưng lên bàn đá.

Từng tia từng sợi bạch khí phiêu khởi, nồng nặc mùi thịt quanh quần bốn phía.

Tôn Ngộ Không sớm đã cầm đũa lên lặng lặng chờ, nguyên bản ưa thích trực tiếp lúc hít vào Ngao Ô, cũng khéo léo ngồi ở trên mặt ghế đá, về lên đũa tới.

Duy chỉ có Trư Bát Giới hai tay có chút không biết nên để vào đâu, dạng như vậy hơi có vẻ ỳ ạch.

Đây cũng là lần ra Cao Lão Trang đến nay, gần hai tháng trạng thái, đang ăn phương hướng, có chút bị Tôn Ngộ Không cùng Ngao Ô bài xích, bởi vì hắn đối với Đường Tăng thái độ vấn đề.

Đường Tăng còn nhớ kỹ lúc mới đầu, hắn xào ra một chậu hương khí bốn phía tê cay thơm nồng lúc, Tôn Ngộ Không cùng Ngao Ô đi đầu động đũa, hắn không dám đi đoạt Tôn Ngộ Không phần kia, ngại đi đoạt la lỵ Ngao Ô phần kia, liền tới đoạt làm là đầu bếp cái kia phần.

Nhưng hắn còn không có động thủ, Tôn Ngộ Không liền đem Cửu Hoàn Tích Trọng hung hăng ném ra, 'Cheng' một tiếng cắm vào trước mặt hắn, dùng ánh mắt lạnh như băng trừng mắt về phía hắn, cũng có trước Vân Sơn Động bên trong Tôn Ngộ Không lộ ra sát cơ cửa hàng, Trư Bát Giới không hoài nghi chút nào, nếu như hắn dám động Đường Tăng đồ ăn, hắn sẽ bị Tôn Ngộ Không đánh tới làm toàn trư yển.

Bởi vì hắn đánh lại đánh không lại, đoạt lại không dám đoạt, chỉ có thể một bên yên lặng nhìn lấy.

Dưới mắt đã là như thế.

Khán giả thấy thế, có đau lòng, có là cười trên nỗi đau của người khác.

【 dẫn chương trình a, ta xem Bát Giới thật đáng thương, muốn không sau đó mà đem người trong chén thịt hổ phân một khối cho Bát Giới đi, người ăn ít một khối không có chuyện gì, đừng từ Đại Thánh cùng Ngao Ô nơi đó phân là có thể! 】

【 dẫn chương trình các người có thể hay không ăn chung, đã nói xong người một nhà chính là muốn thật chỉnh tề đâu! 】

【 dẫn chương trình, dừng một cái, để dự trữ lương ăn trước, đói gầy liền ăn không ngon! 】

【 đau lòng! Đến Bát Giới, ta đem ta cơm trưa phân người một nửa tốt! Nhanh chui ra màn hình đến ăn a! 】

Khán giả mưa đạn liên tiếp phát sinh thời điểm, Tiểu Bạch Long Ngao Ô cùng Tôn Ngộ Không, đã bắt đầu bắt đầu ăn, chỉ có Trư Bát Giới vẫn như cũ ngồi ở chỗ đó, động cũng không dám động.

Đường Tăng trông thấy bộ dáng của hắn, trực tiếp cười ra tiếng, dẫn tới Trư Bát Giới nhìn về phía hắn, mắt lộ ra u oán.

Đường Tăng cười một hồi lâu mà, mới nhìn hắn, nói: "Đến ăn đi, Hồ Tiên Phong là người đánh, nói phân người liền phân người, bản tăng chính là người xuất gia, cũng không đánh lung tung lừa dối."

Trư Bát Giới sau khi nghe, trên mặt lộ ra vui mừng, lập tức cầm lấy trên bàn đá ngọc đũa, thật nhanh vươn hướng mâm sứ bên trong, về lên thịt hổ để vào trong miệng, nhai mấy ngụm về sau, lộ ra hương thụ thần sắc tới.

Tôn Ngộ Không cùng Ngao Ô cũng là như thế, nhưng bọn hắn mặt lộ vẻ hưởng thụ, thủ hạ cũng không ngừng, một khối lại một khối nhanh chóng chui vào.

Đường Tăng là tiếp tục tại một bên xào lẫn thịt hổ.

Xào lấy xào lấy, Quan Âm thanh âm bỗng nhiên vang lên.

【 Trư Bát Giới độ thân mật 1, hiện là 51 điểm. 】

Đường Tăng sau khi nghe thấy, xào rau càng khởi kinh.

Nguyên một đầu Hồ Yêu, Đường Tăng trọn vẹn xào lẫn mười ba nồi, vừa rồi xào xong.

Chờ cuối cùng một nồi lên bàn lúc, vô luận Trư Bát Giới, Ngao Ô, hoặc là Tôn Ngộ Không, đều không có động thủ trước, mà là lẳng lặng chờ lấy Đường Tăng hạ đũa, điều này hiển nhiên cũng là gần hai tháng nuôi đi ra ăn ý.

Bọn hắn cũng không phải có thể nhịn được thêm ăn.

Chỉ là sợ chết đói đầu bếp, về sau không có ăn ngon, vậy liền tham rồi.

Cay mùi thơm chui vào trong mũi, Đường Tăng hít một hơi thật sâu, vừa rồi duỗi ra đũa, kẹp lên khối thịt hổ để vào trong miệng, thịt hổ nhập miệng, chưa thường thức được kỳ vị nói, Quan Âm thanh âm liền lại một lần vang lên.

"Kiểm tra đến thịt hổ nguồn gốc từ 'Tiểu Yêu', chính đang tùy cơ phân phối kỹ năng."

"Ngẫu nhiên kết thúc, chủ kí sinh Nhất Cấp 'Tình bước' thăng cấp làm Nhị Cấp 'Tình bước'."

Thăng cấp vừa mới kết thúc, Đường Tăng liền cảm giác bàn chân hơi có chút ngứa, giống như có sức mạnh từ từ chỉ bách hải tràn vào đến chân bên trên, hắn thử nghiệm đi lại mấy bước, bàn chân phẳng phát nhục bỏ một dạng rơi xuống đất, yên tĩnh im ắng.

Hắn nhẹ nhàng đi lên nhảy lên, lại có cao hơn ba mét.

Hắn có chút kinh ngạc huy động hai tay, sau khi hạ xuống nghiêng lệch lao đảo mấy lần, nhưng không có ngã xuống đất, cũng không có phát ra âm thanh.

Hắn lại hai cước đóng đũa, bắt đầu chạy.

Lập tức liền chui ra đi có cách xa năm mét, về sau bàn chân dùng sức một trào, liền lại bỗng nhiên cố định.

"Chạy nhanh, nhảy vọt năng lực, giảm bớt chạy thanh âm . ."

Đường Tăng trong lòng nhanh chóng nhớ kỹ Nhị Cấp tinh bước năng lực, đồng thời tâm tư cũng rối loạn, nguyên lai ăn yêu Phệ có thể lấy được kỹ năng là có thể thăng cấp, mới Nhị Cấp kỹ năng cũng đã mạnh mẽ như vậy, cái kia Tam Cấp cấp bốn cấp năm Lục Cấp, chẳng phải là có thể bay lên trời

Vậy cùng tu tiên lại cái gì khác nhau

Đột nhiên, hắn đối với Hoàng Phong Quái có càng nhiều ý nghĩ.

Mà trực tiếp trong phòng, khán giả tại nhìn thấy Đường Tăng biến hóa sau khi, cũng đều kinh ngạc không ngừng hâm mộ, nhưng mưa đạn phát ra lúc, lại đều biến thành đậu đen rau muống.

【 lời nói nói các ngươi có không có cảm thấy, dẫn chương trình trở nên có điểm giống Plants vs Zombie bên trong nhảy nhót Cuồng Thi! 】

【 qua lâu như vậy, dẫn chương trình rốt cục lại ăn xong một bữa yêu quái thăng lên cấp, ta đều coi là dẫn chương trình từ bỏ kỹ năng chiến đấu cây! 】

【 cho nên dẫn chương trình cái này là chuẩn bị nhảy đi Tây Thiên sao 】

【 kỹ năng này, đối với chạy trốn vẫn hữu dụng, lần sau đánh nhau dẫn chương trình trước tiên có thể thoát đi chiến trường, cho lão công ta giảm bớt gánh vác! 】

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Như Lai tọa tiên dầu phộng

Khán giả ước ao ghen tị ngôn luận, tự nhiên đều bị Đường Tăng không nhìn, thăng cấp sau hăm hở hắn, hai ba lần đem thịt hồ ăn xong, liền cùng Trư Bát Giới cùng một chỗ thu thập hành lý, sau đó không kịp chờ đợi quay người đi xuống chân núi.

Có thể vừa đi ra mấy bước, liền phát hiện không hợp lý, phía sau hắn không có tiếng bước chân, nhìn lại, chỉ thấy Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới cũng đứng tại vách đá trông về phía xa, chỉ có Tiểu Bạch Long Ngao Ở ở bên cạnh hắn du động.

Lúc này Đường Tăng mới chợt nhớ tới, hắn không biết đi Hoàng Phong động đường. . .

Tâm niệm đến tận đây, hắn nhắc chân cất bước hướng Tôn Ngộ Không đi đến, đi tới gần, lời còn không hỏi, Tôn Ngộ Không dĩ nhiên chỉ hướng phía tây bắc, nói: "Bên kia."

"Người hiểu ta, Đại Thánh gia."

Đường Tăng sau khi nghe cười cười, lại quay người hướng phía dưới núi đi, Tôn Ngộ Không Trư Bát Giới theo sát phía sau.

Thuận đường núi mà xuống, bước vào trong núi rừng.

Lúc này đã đến ba giờ chiều, nhưng tuyết vẫn đang rơi, gió cũng không ngừng phá, bông tuyết đầy trời phát ra công kích tựa như gào rít giận dữ, cật mạnh cuốn thành tuyết mạn, bay nhào hướng sơn lâm, khe rãnh, tuyết rơi giống như là xé vỡ miêu tả một dạng, trắng loá, sương mù mông lung, thiên địa không phân.

Tuyết lớn chồng chất tại rậm rạp chằng chịt chông gai đầu cành, trắng tinh tuyết dày như là mao nhưng nhưng sừng hươu, nặng nề rủ xuống, thỉnh thoảng

rớt xuống một hai khối lớn chừng bàn tay khối tuyết, im lặng bày tại trên mặt tuyết.

Quá gói tảng tuyết, lấp đầy rãnh, trải gãy dính lình.

Đường Tăng chân đạp tảng tuyết, lại phảng phất nhẹ như không có vật gì, Đạp Tuyết Vô Ngân, mừng đến hần trằm xuống thân thể, phát kinh lên nhảy, trợn vện tung ra cao hơn ba mét, rơi vào tuyết địa sau lại chỉ lưu lại một đạo cạn không thể gặp dấu vết, chớp mắt liền bị Phi Tuyết nơi bao bọc.

Đường Tăng gặp tình huống như vậy, càng thêm mừng rỡ, không ngừng nhảy nhót rơi xuống, nhảy nhót rơi xuống, cùng một cái tại phương bắc bắt đầu thấy tuyết lớn người phương nam không khác nhiều.

Khán giả đối với này đã là hâm mộ vừa ghen tỵ, lời đến trong miệng từ lại đều được đậu đen rau muống.

【 luôn cảm giác trường lão giống như là mới vừa sống lại cả ướp muối một dạng, vui vẻ đến đơn giản như cái ném qua vô số yêu quái hài tử! 】

【 nhìn điệu bộ này, Đường trường lão sớm muộn cũng lại biến thành xoắn ốc phi thăng vọt ngày tăng a 】

【 ta đi ra ngoài trượt băng thời điểm, không nghe khuyên bảo, giống như dẫn chương trình một dạng ở trên mặt băng nhảy, kết quả người đoán làm gì, ta đem băng hữu đạp tiến trong kẽ nứt băng tuyết đi! Đại Thánh Bát Giới hai cái ta cảm thấy không cần lo lắng, dẫn chương trình dạng này nhảy nhót, sợ là bản thân muốn rơi vào trong hố! 】

【 xoay tròn, nhảy vọt, một khóa ánh sáng đầu tại trong tầm mắt lóe lên, lóe lên. . . Thực mẹ nó cay mắt! 】

Mạc Liêm tựa như mưa đạn từ trước mắt xẹt qua, Đường Tăng nhìn không những không biến mất, ngược lại nhảy càng mừng hơn, để sau lưng cách đó không xa Trư Bát Giới cùng Tôn Ngộ Không, có chút không biết nên làm về mặt gì.

Như thế đi đường ước chừng sau một canh giờ rưỡi, Đường Tăng một đoàn người rốt cục ngóng nhìn gặp Hoàng Phong động ở tại Hoàng Phong núi.

Nhưng thấy dưới ngọn núi kia phía dưới, có một tòa u ám, đen thui động phủ, ngoài động hai bên trái phải, đều là tọa lạc một bức tượng đá, chính là tóc vàng chồn chuột bộ dáng.

Chồn chuột dáng người thon dài, tướng mạo ngốc manh, nhưng cặp mắt chồ, lại khảm nạm hai cái huyết hồng bảo châu sung làm con mắt, để chồn chuột tượng đá khí thế trong nháy mắt đổi, giống như âm phủ phán quan, Hắc Bạch Vô Thường, khiến người nhìn mà phát khiếp.

Mà ở chồn chuột thạch điêu trước, thì là hai đầu đầu chuột thân người yêu quái, bọn hắn người mặc da báo áo, cầm trong tay xiên thép đứng ở đó.

Làm Đường Tăng nhìn gặp bọn họ lúc, Đường Tăng cũng trông thấy Đường Tăng, lập tức lộ ra thần sắc mừng rỡ, nhìn nhau, đồng thời cất bước hướng đi Đường Tăng một đoàn người.

Bên trái thụ yêu hai tay cầm ngang xiên thép, nhìn về phía Đường Tăng, phát ra 'Chi chi' tiếng cười trộm: "Hai anh em chúng ta canh công lâu như vậy, lần đầu nhìn thấy mình đụng vào điểm tâm."

Đường Tăng trông thấy hai đầu Thử Yêu hướng hắn đi tới, lại nghe thấy bọn họ giao lưu, sách một tiếng, nói: "Các người Đại Vương mời bản tăng đến tay cầm muối, ngay cả một đường hèm hoan nghênh cũng không có, cũng quá không có thành ý đi."

"Tay cầm muối"

"Ta nhìn ba người các người té bì nộn nhục, chẳng lẽ Đại Vương chuẩn bị hạ một đạo đồ ăn"

Hai đầu Thử Yêu chi chi cười gian.

Đường Tăng sau khi nghe không đáp, mà là cười híp mắt quay người từ nam trong rừng gỗ lấy ra Hồ Tiên Phong da hồ đến,

Lại tiếp tục quay người nhìn về phía hai đầu Thử Yêu, nói: "Các người hai cái thoát nhìn cũng té bì nộn nhục, không bằng liền cùng các người Hồ Tiên Phong cùng một chỗ làm nguyên liệu nấu ăn đi!"

Hai đầu Thử Yêu khi nhìn đến Đường Tăng lấy ra da hồ trong nháy mắt đó, kém chút bị dọa đến hồn phi phách tán, không chút nghĩ ngợi liền quay người đụng vào hoàng trong hang gió.

Vừa chạy vừa kêu to lên.

"Đại Vương! Tai họa rồi! Tai họa rồi! Ngoài động tới một hòa thượng, đem Hồ Tiên Phong giết, còn nói muốn ăn chúng ta!"

Thanh âm trong động quanh quẩn, truyền đến trong động đại điện phòng khách Hoàng Phong Quái trong tai.

Đang bụng đem ấm trà ngửa đầu uống dầu Hoàng Phong Quái nghe được thanh âm về sau, bỗng nhiên chau mày một cái, quay đầu trừng mắt về phía hai đầu té cửt té đá mà đến Thử Yêu, giận dữ nói: "Đều nói mấy lần! Vội cái gì! Các người đáng về! Đáng về! Thăng nhãi ranh tai! Không thể dạy! Không thể dạy!"

Hoàng Phong Quái càng nói càng tức, đột nhiên há miệng ra, cũng không nghe tiếng âm thanh, trong đó một đầu Thử Yêu liền im ắng ngã xuống.

Mặt khác đầu Thử Yêu thấy thế, sợ vỡ mặt nát, liên tục quỳ xuống đất dập đầu cầu xin tha thứ: "Đại Vương, ta đáng về còn chưa đầy, còn không muốn chết a Đại Vương!"

Lời còn chưa dứt, Hoàng Phong Quái lại là há miệng thổi, dùng Tam Muội Thần Phong quyền chết Thử Yêu.

Hai đầu Thử Yêu sau khi chết, hóa thành nguyên hình, chính là hai đầu con bê con lợn nhỏ chồn chuột.

Đem hai đầu đáng về không ngay ngắn Thử Yêu đánh giết về sau, Hoàng Phong Quái sửa sang lại quần áo, lúc này mới tay phải bưng lấy ấm trà, tay trái cầm lên hai đầu chồn chuột chỉ sau, nhanh chân đi ra ngoài động, xa xa trông thấy ngoài động Đường Tăng, bận bịu nghênh đón.

"Thánh tăng, chờ chực! Chờ lâu!"

Đường Tăng trước nghe tiếng, mới gặp một thân.

Hoàng Phong Quái một thân áo bào đen, hai má nâng lên, mỏ nhọn Răng Hô, bộ dáng rất là cay con mắt, Đường Tăng không muốn nhìn nhiều, thế là thu hồi ánh mắt về sau, chấp tay trước ngực, nói: "Không dám nhận không dám nhận."

Hoàng Phong Quái gặp Đường Tăng áo cà sa khoác thân, một bộ đại đức cao tăng bộ dáng, mừng rỡ trong lòng, đem tay trái Thử Yêu cao cao cầm lên, nói: "Thánh tăng, vừa rồi cái này hai Tiểu Yêu lãnh đạm thánh tăng, ta đã hơi thi cảnh cáo nhẹ, hiện tại tự lấy bọn hần làm đạo thứ nhất trước đồ ăn như thế nào "

Đường Tăng cười nói: "Đại thiện."

"Cái kia thánh tăng mời tới bên này đi."

Đạt được Đường Tăng đáp lại về sau, Hoàng Phong Quái một bên thân, cho hần nhường đường, đồng thời lườm hai mắt phía sau hần Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, rất nhanh liền thu hồi ánh mắt.

Đang cùng Đường Tăng đi sóng vai lúc, Hoàng Phong Quái đột nhiên cười một tiếng, nói: "Đúng rồi, cái này Hổ Tiên Phong. . . Có thể hợp thánh tăng khẩu vị "

Đường Tăng sau khi nghe, thực sự rất muốn cùng hần nói: "Không bằng Đại Vương tiến vào bàn tăng trong bụng đoàn tụ lúc chính miệng hỏi một chút "

Nhưng ngoài miệng lại chỉ có thể nói: "Lời này của người bàn tăng không có cách nào tiếp."

Hoàng Phong Quái răng cửa bên ngoài lòi, cười quái dị một tiếng, liền không nói tiếp.

Tại Hoàng Phong Quái dưới sự hướng dẫn, Đường Tăng cất bước đi vào âm khí âm u hoàng trong hang gió.

Mới vừa bước vào Hoàng Phong động, Đường Tăng liền nghe đến một cỗ nồng nặc dầu vị, không phải dầu vừng, không phải thứ dầu, không phải dầu thực vật, mà là một loại để Đường Tăng trong lòng phát lạnh dầu.

Lòng của hần, thoáng qua trầm xuống.

Hoàng Phong trong động khúc chiết tinh mịch, thường cách một đoạn đường, liền có một thanh bó đuốc nghiêng cắm vào tường, 'Chi chi' thiêu đốt, bảy lần quạt tám lần rẽ đi ra hang động về sau, trước mắt sáng tỏ thông suốt.

Một cái cự đại bị móc sạch lòng núi phủ đệ, hiện ra ở trước mắt.

Toàn bộ động phủ giống như là một cái Bát Quái trận, trong trận chính là một ngôi đại điện, bốn phía là là một khối khối phiến đá khảm nam tại thanh thủy bên trong, sóng nước đứng im.

Bát Quái trận bát phương có tám đầu đường lát đá, kéo dài hướng khác hang đá.

Tại đại điện phòng thượng thủ, có một trưng đệm lên da thú bảo tọa, bảo tọa trước mặt bên trên là trưng màu vàng sáng chói thâm, bảo tọa phải là bên cạnh đứng thẳng một vũ khí cái, trên kệ hoành thả một thanh ba cổ tiên thép, bên trái trụ cán nghi trượng, bốn phía có không ít xếp chỉnh tề hòm gỗ cùng vò nước.

Bất quá nhất chú mục vẫn là phòng chính giữa, có một cây cọc, cọc từ gang sở tạo, trên đó treo Ngưu Giác, đầu người xương, vết ri loang lổ xích sắt quấn quanh dưới, ần ần có thể thấy được người hoặc yêu thụ hình vết trảo.

Ở nơi này căn cọc bên cạnh, còn có cái dung mạo rất giống cổ đại mức nước cơ ép dầu trang bị, gây nên Đường Tăng chú ý.

Hoàng Phong Quái nhìn thấy Đường Tăng ánh mắt tán thưởng, cười hắc hắc, nói: "Thánh tăng lại nhìn, cái này ép dầu công cụ chính là ta từ đường trong tay người dùng nhiều tiền mua được, lại đi qua bán thân cái tiền, nguyên muốn ba người một thiên tài có thể ra một bát dầu! Hiện tại chỉ cần một người liền có thể ra một bát dầu! Đây là. . . Khụ khụ! Thất thố, muốn ưu nhả, ưu nhả. . . Hiện tại chỉ cần một người liền có thể ra một bát dầu."

Đường Tăng lắng nghe hần nói xong về sau, trong lòng có chút phát lạnh.

Hoàng Phong Quái giống như nhìn ra ý nghĩ của hần, thoáng qua thu liễm tiểu dung, nghiêng người hướng đi một bên khác, nói: "Bất quá chắc hẳn thánh tăng không muốn đồng loại cùng nhau ăn, còn mời xem cái này một bên, đây là ta từ Phật tiền ngọn đèn bên trong lấy thượng phẩm dầu phộng, thánh tăng chắc hẳn không biết đậu phộng là vật gì vật này chính là xa xôi Tây Vực mà đến, chỉ có Phật quốc có thể nhìn thấy một hai."

Đường Tăng nghe ra Hoàng Phong Quái khoe khoang giọng điệu, chỉ có thể lộ ra một cái xấu hổ lại không mất mỉm cười thân thiện: "Ha ha."

Cùng lúc đó hần không ngừng bước, đi theo Hoàng Phong Quái đi vào 'Khảm' đường hang động.

Tại hần cùng Hoàng Phong Quái nói chuyện với nhau thời khắc, trực tiếp trong phòng khán giả, lại tất cả đều tặc oa, từng cái lòng đầy căm phẫn.

【 ai chưa thấy qua đậu phộng sao, không học thức còn đáng về tru nhả, nguoi đáng về đây, mau đi chết đi! 】

【 kỳ thật chúng ta thường ăn mỡ heo mỡ bò mỡ bò đều có thi dầu thành phần, cái này chuột làm cùng những cái kia cũng kém không nhiều. . . Oe, ta không biên được! 】

【 trên lầu, nguoi lại biên a, biên không ra đánh chết nguoi! 】

【 con mẹ nó, nguoi dàu! Cái này chuột đồng giữ lại không được, giữ lại không được, chúng ta mau tới thảo luận chuột đồng làm sao ăn đi! 】

【 Hoàng Phong Quái! Nguoi bồi ta mặt đến! Ta đặc biệt vừa mới cua hảo giống nhau, nhìn qua phía trên vầng dầu, một hơi cũng không dám ăn ㄟ_ㄟ 】

【 chủ quán hỏi ta tại sao phải hủy bỏ thức ăn ngoài đơn đặt hàng, ta nói ta vừa mới nhìn phim kinh dị, Hoàng Phong Quái ép nguoi sống dàu .

Khán giả mưa đạn, Đường Tăng để ở trong mắt, thấy lại hướng Hoàng Phong Quái ánh mắt của, dĩ nhiên thay đổi.

Đi theo Hoàng Phong Quái sau lưng, mấy bước đi ra 'Khảm' đường, Đường Tăng đi vào một cái nhà giam tựa như, vuông vức trong thạch động.

Trong thạch động chính có một đầu đầu yêu quái bị sợi giây treo mà lên, bốn phía bó đuốc chiếu sáng ra trên mặt bọn họ vẻ mặt sợ hãi.

Hoàng Phong Quái đem Đường Tăng dẫn ở đây về sau, trịnh trọng phương hướng tay phải ẩm trà tay trái Thử Yêu, thật sâu hướng Đường Tăng cúi mình vái chào.

"Những cái này dự trữ lương liền đều tặng cho thánh tăng, còn mời thánh tăng ban thưởng ta trường sinh bất lão chi yến!"

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Án kiện đài trợ thủ tốt Ngao Ô

U ám trong thạch động, lượn lờ thiêu đốt bó đuốc, chột cao chột thấp, lúc sáng lúc tối, quang ảnh chiếu rọi tại rất nhiều yêu quái trên người.

Những cái này yêu quái có núi ngu tinh, có dã trệ tinh, có mập hươu tinh, có Hồ dê tinh, đều hiện lên nguyên hình trạng thái, bị treo ngược ở giữa không trung, run lay bầy.

Ở nơi này chút yêu quái cách đó không xa, Hoàng Phong Quái xoay người cúi đầu, bảo trì cúi đầu tư thái mặt hướng Đường Tăng.

Mà cùng lúc đó, Đường Tăng ánh mắt lại đều tập trung tại những cái kia treo ngược yêu quái bên trên, từng cái số đi, chừng tám đầu.

Tám đầu yêu quái, liền đại biểu tám cái kỹ năng, cái này khiến mới vừa vận nếm đến Nhị Cấp tinh bước ngon ngọt Đường Tăng cảm thấy mừng rỡ vô cùng, thật lâu mới phản ứng được, vội vàng hai tay đem Hoàng Phong Quái đỡ dậy, nhìn lấy hần chân thành nói: "Đại Vương, tin đồn không thể tin, như bản tăng làm ra thức ăn thực có thể trường sinh bất lão, bản tăng chẳng phải là sớm đã thăng thiên."

Bị Đường Tăng nâng lên Hoàng Phong Quái, lại là dao động ngẩng đầu lên, đồng dạng vẻ mặt thành thật, nói: "Thánh tăng chớ khiêm tốn, truyền ngôn há có không có lừa thì sao có khối lý lẽ."

Đường Tăng nghe vậy, cảm thấy bất đắc dĩ: "Vậy được rồi, nhưng nếu bản tăng làm ra chỉ thức ăn, không thể làm lớn Vương trường sinh bất lão, vạn mong Đại Vương không nên trách tội."

Hoàng Phong Quái chỉ nói: "Thánh tăng quá khiêm tốn, quá khiêm nhường!"

Hoàng Phong Quái trả lời, để Đường Tăng không phản bác được, nhưng trong lòng tại ước đoán, nếu như Hoàng Phong Quái ăn xong không có trường sinh bất lão, thẹn quá hoá giận muốn động thủ, vậy hần bữa tối liền có chỗ dựa rồi.

Nghĩ như thế về sau, Đường Tăng liền nhấc chân cất bước, đi vào trong thạch động, đi vào tám đầu treo ngược yêu quái trước, lúc này trực tiếp ở giữa bên trong, khoảng cách gần nhìn gần nhiều như vậy nguyên liệu nấu ăn, khán giả tất cả đều điên rồi tựa như khời xướng mưa đạn tới.

【 cảnh báo! Cảnh báo! Trình sát đến phi hành bên trong đạn hạt nhân đã kích! Trừ thức ăn ngoài tiểu ca xin nhanh chóng rút lui! Thức ăn ngoài tiểu ca, mời lập tức tiến vào trạng thái chiến đấu! 】

【 lại tới! Mi tôm đang tận thế! Bị trường lão chi phối sợ hãi lần thứ hai đột kích! 】

【 không không không, đã trệ không rõ thực, dẫn chương trình người đừng làm! Ăn chuột đi, cái này mới là thật trong sạch! 】

'Hoàng Húc đông đưa tặng Đường Tăng một trăm Tấn Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Ta tới bái sơn đầu rồi, cúng bái vượt thế giới đại lão!"

Làm khán giả nhóm kêu rên khắp nơi lúc, Đường Tăng thì tại vài đầu yêu quái trước đi qua đi lại, trong lòng suy tư.

"Nên làm chút gì hảo đây. . ."

Chính đi tới đi lui, hần bỗng nhiên trông thấy một bên đứng yên Hoàng Phong Quái, trong đầu linh quang lóe lên, bận bịu hướng đi hần, nói: "Đại Vương, bản tăng có một đạo đến từ Đại Đường đặc thù đồ ăn, cần Đại Vương Tam Muội Thần Phong tương trợ."

Hoàng Phong Quái nghe vậy, vội vàng gật đầu nói: "Dễ nói dễ nói."

Lòng có lập kế hoạch về sau, Đường Tăng liền quay người hướng đi Trư Bát Giới, từ nam trong rương gỗ lấy ra Ngưu Giác đao, gia vị, xan bố, bát đĩa, nồi sắt xéng sắt những vật này.

Hoàng Phong Quái thấy thế, lập tức gọi cái khác yêu quái từ bên ngoài chuyển đến hai tòa thạch đài to lớn.

Những cái này yêu quái trông thấy bị treo ngược yêu quái lúc, đều run lấy bầy, hoảng sợ không thôi, nhưng ở Hoàng Phong Quái thực lực tuyệt đối trước mặt, bọn chúng căn bản không có chút nào lòng phản kháng.

Đem tất cả đồ làm bếp bộ đồ ăn từng cái bày ở trên bãi đá về sau, Đường Tăng liền đi hướng treo ngược yêu quái, có chút do dự nên trước hết giết cái kia đầu, như thế nào hạ đao.

Có thể Hoàng Phong Quái lại tựa hồ như có chỗ hiểu lầm, Hoàng Phong Quái bận bịu đi lên phía trước, nói: "Thánh tăng nhưng là muốn phân tích nguyên liệu nấu ăn không bằng thánh tăng muốn khăn cầu cho ta, ta tới giúp thánh tăng một chút sức lực."

Đường Tăng sau khi nghe, tâm niệm vừa động, cũng muốn xem thử một chút hần đều có nào thủ đoạn, vì vậy nói: "Phật gia không được ăn ba chỉ toàn thịt, còn mời Đại Vương làm thay."

Hoàng Phong Quái gật gật đầu, nói: "Dễ nói, dễ nói."

Hần tiếng nói vừa dứt, liền hơi há miệng, giống như tại bật hơi, Đường Tăng hơi nghi hoặc một chút, vì sao không khí không gió đáng tiếc đầu mới vừa mới lên, sau lưng cách đó không xa Tôn Ngộ Không, dĩ nhiên vừa sải bước đến, vươn tay đem hần căn tại sau lưng bảo vệ.

Cùng lúc đó, cái kia tám đầu treo ngược mà lên, run lấy bầy yêu quái, nhất định trong chớp mắt khí tức hoàn toàn không có.

Đường Tăng trong lòng ngược lại tê một luồng luồng khí, trên mặt lại bất động thanh sắc.

Đem tám đầu yêu quái đánh giết về sau, Hoàng Phong Quái lại ngậm miệng lại,

Xoay đầu lại về sau, hơi kinh ngạc nhìn về phía Tôn Ngộ Không, Tôn Ngộ Không cũng lạnh lùng nhìn lại.

Đường Tăng chú ý tới dị thường của bọn hần, lại giả vờ làm nhìn không thấy, trực tiếp đi lên trước, đem đã chết tám đầu yêu quái từng cái cởi xuống, lẩy ở một tòa trên bệ đá, tất cả lẩy lên da tới.

Bên cạnh mổ da hần bên cạnh nhìn về phía Trư Bát Giới bên kia, nói tới nói lui, từ hần hướng đến xem, hần tựa hồ tại cùng Trư Bát Giới nói chuyện, nhưng trên thực tế lại là che đậy yêu tai mắt, cùng khán giả nói chuyện.

"Hôm nay bản tăng muốn cho mọi người biểu diễn món ăn thứ nhất, chính là hong gió thịt."

"Đây là một loại phổ biến tại XC cùng NMG Tây Bắc địa khu thực phẩm, hàng năm năm đấy, làm nhiệt độ không khí tại dưới 0 độ lúc, đám người dân

Tặng cùng những mục dân, liền sẽ đem dê bò thịt cắt thành điều nhỏ, treo ở chỗ thoáng mát, để cho gió tự nhiên làm, đã đi giọt sương, lại bảo trì vị tươi, lấy xuống nướng ăn hoặc đồ ăn sống, hương vị đều là cực kỳ tươi đẹp."

"Ngoài ra hong gió thịt cũng có sinh thịt chín phân chia, tương đối thường gặp là sống thịt, mạnh mẽ nghe quái dọa người, nhưng kỳ thật bởi vì XC khí hậu khô ráo, thịt hong gió tốc độ cực nhanh, sẽ không xuất hiện rất dẻo dai cùng phí nhai hiện tượng."

"Bàn tăng nhiều lần tiến về XC cùng bên trong được, từng tại hiệu khách chủ nhân dưới sự chỉ đạo, dùng tảng đao cắt xuống thật mỏng một mảnh, mập tuyết trắng, gầy màu đỏ bừng trong suốt, rất giống Kim Hoa đâm bông một dạng đỏ tươi, đặt ở quả ớt nước bên trong tráng một chút, đưa đến trong miệng một nhai, vừa xốp vừa thơm, hương vị thuần khiết đặc biệt, "

Đường Tăng lúc nói chuyện, thủ hạ đao ảnh tung bay, nhanh chóng đem từng đầu yêu quái lột da, về sau loại bỏ đi da thịt, phiến thành lớn phiến mỏng, trải ở một bên bệ đá.

Chờ thịt phủ kín bệ đá về sau, hần liền chuyển hướng nhìn về phía Hoàng Phong Quái, nói: "Đại Vương, có thể, giúp bản tăng dùng gió thổi đi nước của bọn hần phân đi."

Hoàng Phong Quái sau khi nghe đến gần bệ đá, tại Đường Tăng nhìn soi mói, hơi há miệng, cũng không thấy động tác, không nghe tiếng âm thanh, trên thạch đài thịt, liền giống như là trải qua mấy tháng gian nan vất vả tây lễ một dạng, đều hóa thành hong gió thịt.

Cái này khiến Đường Tăng sợ hãi đồng thời, cũng cảm thấy mừng rỡ, thâm nghĩ ăn hết Hoàng Phong Quái dục vọng, lại một lần nữa gia tăng, đương nhiên, hần muốn ăn Hoàng Phong Quái, cũng không phải muốn học đến chiêu này hong gió bản lĩnh, mà là muốn chậm rãi tiếp xúc tu tiên.

Tại đem một bệ đá thịt hong gió về sau, Đường Tăng lại tiếp tục cắt thịt, đồng thời mặt hướng màn ảnh, nói tới nói lui.

"Bản tăng hôm nay muốn cho mọi người biểu diễn đạo thứ hai đồ ăn, gọi hun khói thịt khô."

"Hun khói thịt khô là xuyên du địa khu một loại rất có mùi vị đồ tết, hình thể lớn, nhan sắc đen, hun đến làm, chất thịt mảnh, hương vị thơm, sắc thái đỏ sáng lên, hun khói mặn thơm."

"Muốn chế thành hun khói thịt khô, đầu tiên phải đi qua hoa tiêu, làm cây ớt, rượu gia vị ướp gia vị, lại dùng thoang thoang bách thụ nhánh lửa nhỏ ẩm huân, thịt khô chung sau khi ra ngoài, thuần hương xông vào mũi, mập mà không ngán, gầy mà không cương, cửa vào hiểu được vô cùng."

"Toàn bộ ướp gia vị thời gian ước là năm đến tám ngày, huân là huân từ ít nửa tháng, thịt hun đến càng lâu, kỳ vị càng đẹp, nghe nói thịt ngon cần huân ba năm trở lên."

"Bất quá bản tăng có Đại Thánh cùng Hoàng Phong Đại Vương hỗ trợ, những bước này chỗ thời gian hao phí, tự nhiên liền bớt đi."

Đang khi nói chuyện, Đường Tăng đã đem miếng thịt để vào đồ đầy muối, hoa tiêu, quả ớt, rượu gia vị trong chậu gỗ, đồng thời quay người hướng Tôn Ngộ Không tuyên nhận, để hần đến giúp đỡ.

Tôn Ngộ Không đến gần về sau, thuần thực đưa tay phải ra, cuộn cuộn khí kinh thấu phát, đem quả ớt, hoa tiêu chờ đồ gia vị chấn vỡ, dung nhập miếng thịt bên trong.

Chờ hoàn thành ướp gia vị trình tự về sau, Tôn Ngộ Không liền yên lặng đi ra, Đường Tăng lại tiếp tục hướng Hoàng Phong Quái phát tay, nói: "Đại Vương, tiếp xuống bản tăng cần người khổng gió lấy khói đến thịt muối."

Hoàng Phong Quái nghe vậy, lại có chút khó khăn, nói: "Thánh tăng, ta mặc dù khiến cho một tay hảo gió, có thể. . ."

Hần lòi còn chưa dứt, quán quanh ở Đường Tăng bên hông Tiểu Bạch Long Ngao Ô, dĩ nhiên du động sôi trào mà lên, há miệng chính là một đoàn nòng diêm phun ra, cuộn cuộn khói đặc lập tức tuôn trào ra.

Hoàng Phong Quái thấy thế đầu tiên là giật mình, chợt há mồm nôn gió, gọi lên khói đặc đem trên thạch đài miếng thịt bao vây lại.

Ngắn ngủi hai mươi hơi thở thời gian về sau, chừng ba năm trở lên chất lượng hun khói thịt khô, liền đã xuất lộ.

Nhìn lấy trên bệ đá nhan sắc sáng rỡ hun khói thịt khô, Đường Tăng nuốt ngụm nước miếng, lúc này mới quay đầu nhìn về phía Hoàng Phong Quái, nói: "Đại Vương, tiếp xuống liền là trọng yếu nhất từng bước, bản tăng cần Phật tiền dầu phụng."

"Thánh tăng chờ chút lát."

Hoàng Phong Quái dứt lời, quay người đi vào trong động, ước chừng chén trà nhỏ thời gian về sau, mới bụng lấy một cái bình ngọc trở về, Trịnh mà trọng chi đưa cho Đường Tăng.

Đường Tăng tiếp nhận bình ngọc, mở ra nắp bình đi đến xem xét.

Hoàng Phong Quái trong miệng dầu phụng, đã chỉ còn lại có một phần ba bình ngọc, dầu sắc vàng nhạt trong treo, mùi thơm ngát bay ra, cũng không hiển thần dị.

Nhìn kỹ một hồi mà, cũng không nhìn ra cái trò đến, Đường Tăng liền thu hồi ánh mắt, quay đầu nhìn về màn ảnh, nói: "Trước hai món ăn cũng chỉ là chuẩn bị, hôm nay đạo thứ ba đồ ăn mới là màn kịch quan trọng, rau xào hong gió thịt cùng rau xào thịt khô, ăn, lấy phật tiền dầu phộng đặc biệt xào chế."

Trực tiếp trong phòng khán giả, khi nhìn đến Đường Tăng lột da cắt thịt, hong gió, hun khói, cùng cuối cùng tiếp nhận phật tiền dầu phộng chờ hình ảnh về sau, tất cả đều sôi trào không thôi.

【 dùng dầu phộng đốt đèn! Ta chỉ có thể nói Như Lai Phật Tổ người nghe dầu thấp hương vị chẳng lẽ liền sẽ không đói sao! 】

【 ta chỉ muốn nói. . . Như Lai cho chư Phật Bồ Tát giảng kinh thuyết pháp thời điểm, bên cạnh một cỗ dầu phộng hương vị, hình ảnh kia thật sự là quá đẹp! 】

【 Hàng Long La Hán: Lão sư người trước giảng, ta thực sự quá đói trước của cái mặt ăn! 】

【 dẫn chương trình người trả lại cái này ăn thịt người dầu chuột làm thịt khô! Dứt khoát làm heo ăn được rồi! Cay gà chuột lạnh lùng vô tình còn muốn ăn ăn ngon! Kim nén! Ta đều không có ăn! 】

Đường Tăng trông thấy một đầu cuối cùng mưa đạn, mỉm cười, bỗng nhiên ngừng đầu, nhìn về phía Hoàng Phong Quái, nói: "Đại Vương, bản tăng tại tới đây trên đường, vạn hạnh đến tới một cái đứng đầu gia vị, tên là cường lực dính đậu, bản tăng từng đề tùy hành nghĩa sĩ Trư Bát Giới hưởng qua, hẳn có chút 'Ưa thích', bản tăng cũng hi vọng Đại Vương ưa thích."

Hoàng Phong Quái nghe vậy, hơi có chút thụ sùng nhược kinh: "Đa tạ Thánh hậu ái."

Đường Tăng nghe thấy Hoàng Phong Quái lời nói về sau, nhin không được phát ra một tiếng cười, về sau tại Trư Bát Giới ánh mắt u oán bên trong, để Tiểu Bạch Long Ngao Ô bắt đầu nóng nôi.

Hoàng Phong Quái ở một bên gắp, có chút cảm khái.

"Thánh tăng quả nhiên không giống bình thường, ngay cả theo Hành hộ pháp Thần Long, nhất định cũng là án kiện đại trợ thủ tốt."

Đường Tăng nghe thấy hẳn cảm khái, tiểu dung càng rõ ràng, nghĩ thầm: "Người chỉ biết là nàng là một án kiện đại trợ thủ tốt, nhưng lại không biết, nàng cũng là dọn bàn cao thủ. . . Ăn, chờ một lúc nàng rõ ràng người bàn lúc, hi vọng người ở dưới cửu tuyền, cũng có thể biết được."

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Đánh chết Linh Cát, giết đến tận Tây Thiên

Lạnh buốt trong thạch động, hai tòa đá xanh dài hoành thả.

Trong đó một tòa chất đầy hong gió thịt cùng hun khói thịt khô, một tòa khác là trưng bày cái nồi gia vị những vật này.

Tại đem tất cả mọi chuyện chuẩn bị trước sau khi làm xong, Đường Tăng liền để Ngao Ô nhóm lửa chảo nóng.

Rào rạt hỏa diễm thiêu đốt mà lên, lại dùng nồi sắt lơ lửng, chờ nồi sắt nóng bỏng về sau, Đường Tăng hơi khuynh đảo bình ngọc, hướng trong nồi đổ ra một sợi dầu phộng.

Tại Đường Tăng rút dầu trong toàn bộ quá trình, Hoàng Phong Quái đều hơi có vẻ khản trương nhìn chăm chú lên, thẳng đến Đường Tăng giương lên bình ngọc, chen vào nắp bình, vừa rồi thu liễm tâm tình.

Dầu phộng vừa mới vào nồi, liền có trận trận dị hương bay ra, để Đường Tăng tinh thần chấn động, toàn thân gân cốt giống như đều nhẹ hai lượng.

Trong lòng của hắn vui vẻ, ý thức được phật tiền dầu phộng quả thật bất phàm.

Bởi vì lần thứ nhất nóng phật tiền dầu phộng, Đường Tăng cũng không biết nó bao lâu sẽ nhiệt nằng, liền dựa theo bình thường thời gian, đem sớm đã cất gọn sợi gừng đỏ vào trong đó.

Sợi gừng vào nồi về sau, dầu phộng tóe lên điểm điểm kim ban, mùi thơm ngào ngạt mùi thơm nức mũi mà tới.

Đường Tăng nuốt nước miếng, lại đi trong đó đổ vào một muôi tương ớt tương ớt, nhẹ nhàng trộn xào mấy lần về sau, xào ra cay mùi thơm mùi phần tương ớt đến, về sau hần mới đưa một bên bệ đá xanh bỏ bên trên hun khói thịt khô đổ vào trong đó, cực nhanh trộn xào đứng lên, mấy hơi đi qua, hần hướng trong nồi đổ vào một muôi rượu gia vị.

Rượu gia vị vào nồi, tư tư rung động, thịt khô đảo mắt liền bị xào mềm, Đường Tăng gấp thời cơ chín muối, liền hướng trong nồi đổ vào cọng hoa tỏi non thân, sau đó là cọng hoa tỏi non Diệp, tại hần xào lẫn cọng hoa tỏi non hun khói thịt khô lúc, toàn bộ trong thạch động cay dầu vừng thơm tràn ngập, để Đường Tăng Hoàng Phong Quái đám người nước bọt tăng tốc bài tiết đứng lên.

Chờ đem tất cả vật liệu đều xào lẫn một phen về sau, Đường Tăng mới đi đến để vào chút 'Cường lực dính đậu', một lát sau ra nồi đổ vào mâm sứ bên trong.

Từng sợi khói trắng từ màu sắc đỏ sáng xào lẫn cọng hoa tỏi non hun khói thịt khô bên trong phiêu khói, trập trập hương khí chui vào chúng lỗ mũi người, phảng phất lười câu một dạng câu ở Hoàng Phong Quái cái mũi, để hần nhanh chân đi tới.

Nhìn về phía sứ trong mâm rau xào hun khói thịt khô lúc, con mắt đều ở tỏa sáng.

Tại trường sinh bất lão dụ hoặc dưới, hần cũng không lo được cái gì đáng về lễ nghi, trực tiếp vươn tay hốt lên một nắm thịt khô nhét vào trong miệng, cực nhanh nhai, tại nhai lúc, trên mặt dần dần hiện ra tiểu dung tó.

Đó là nụ cười thỏa mãn.

Nhai một hồi lâu, hần mới 'Cô' một tiếng đem thịt khô toàn bộ nuốt vào trong bụng, theo sát lấy lại tiếp tục từ mâm sứ bên trong nắm lên thịt khô nhét vào trong miệng.

Ăn thời điểm nhìn về phía Đường Tăng, đại hi kêu lên: "Mỹ vị, mỹ vị, suýt nữa dạy ta mất đáng về!"

Câu nói này để một bên đã cảm thừa lên đang muốn đưa cho Hoàng Phong Quái Đường Tăng, yên lặng thu tay lại, cười ha ha về sau, không nói chuyện, lẳng lặng nhìn lấy hần ăn.

Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Ngao Ô mặc dù cũng đối phạt tiền dầu phụng chỗ xào chỉ món ăn cảm thấy hứng thú vô cùng, nhưng cùng lúc bọn hần cũng biết 'Cường lực dính đậu' đặc hiệu, bởi vậy ngược lại là có thể kèm chế thêm ăn.

Hoàng Phong Quái liền tại mấy người nhìn soi mói, tại ngăn ngừa hai mươi hơi thở thời gian bên trong, đem sứ trong mâm xào lẫn thịt khô dọn bàn, dọn bàn về sau, hần quay đầu nhìn về phía Đường Tăng, mới vừa muốn nói chuyện, trong bụng bỗng nhiên phát ra 'Cô' gọi tới, như tiếng sấm rền một dạng, không ngừng nhấp nhô tại trong thạch động.

Sắc mặt của hần lập tức trở nên phi thường khó nhìn, nhin không được gấp xuống thân, hai tay che bụng dưới.

"Ục ục. . ."

Bụng mình thanh cang lớn, để hần căn bản không kịp chào hỏi, liền vội vội vàng vàng chạy ra ngoài động.

Vừa chạy vừa phát ra đinh tai nhức óc bụng mình thanh.

Chờ hần toàn bộ yêu đều biến mất trong huyết động lúc, còn có một tiếng thật dài 'Bát' tiếng vang lên, sau một khắc, cuồng phong cuốn sạch lấy ngút trời mùi thối tuôn ra mà tới.

Tôn Ngộ Không xa xa 'Trông thấy' mùi thối, tay phải lập tức chuyển động lên Cửu Hoàn Tích Trọng đến, lạnh thấu xương gào thét gió lốc, đem cái kia mùi thối cuốn ngược mà quay về, để Đường Tăng mấy người khỏi bị hần thối.

Trực tiếp trong phòng khán giả tại nhìn thấy một màn này về sau, toàn bộ cũng nhin không được bạo cười rộ lên.

【 xem ra, dẫn chương trình trường sinh bất lão yến, mỗi con chuột vô phúc tiêu thụ a! 】

【 lòng dạ hiểm độc dẫn chương trình! Ta đoán chừng về sau Đại Thánh bọn hần ăn cơm đều phải trước thử độc! 】

【 ăn dính đậu đều say sưa ngon lành. . . Cho nên nói đây mới thực sự là có cá tính yêu quái khẩu vị đặc biệt a! Đúng,

Lão Thử Đại Vương, đừng quên người đáng về a, chú ý đáng về! 】

【 người tiêu chảy còn phải để ý đáng về đơn giản có độc. . .

【 Linh Cát Bồ Tát: Ta đã từng có một con chồn chuột. . . Về sau hần ăn dính đậu nghiện tiêu chảy chết rồi! 】

Làm khán giả nhóm vì Hoàng Phong Quái bụng mình mà cười vang lúc, Đường Tăng là quay người cho Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới đưa cái ánh mắt.

Hai người sau gặp Đường Tăng ánh mắt, lập tức rõ ràng hấn ý tứ.

Đặc biệt là Trư Bát Giới.

Bởi vì hấn từ Cao Lão Trang sau khi ra ngoài, không có gì ngoài gồng gánh bên ngoài, trên người còn có một cái trọng trách, đó chính là giúp Đường Tăng thử nguyên liệu nấu ăn, cũng có thể nói là thử độc.

Quan chuyện nơi này, Đường Tăng cũng không phải cố ý làm khó dễ hấn, thực sự là bởi vì hấn chưa tu tiên, tố chất thân thể cực kém, Tây Du thế giới độc được lại không thể so với Địa cầu, ăn đồ sai rất có thể sẽ người chết, cho nên muốn tìm được mới nguyên liệu nấu ăn, dù sao cũng phải có một người đến thử độc.

Người này không thể là Đường Tăng, Trư Bát Giới lại không muốn để Tôn Ngộ Không đi thử độc, cũng không tiện để Ngao Ô đi thử độc.

Cho nên cuối cùng trách nhiệm này, liền rơi vào Trư Bát Giới trên đầu.

Cái này cường lực dính đậu hấn lúc trước ăn về sau, trọn vẹn tiêu chảy nửa canh giờ, tuy là hấn loại trừ chút trọc khí, thể nhưng để hấn hư thoát hồi lâu, đưa tay chuyển chân đều cực kỳ khó khăn.

Hoàng Phong Quái thụ này 'Cường lực dính đậu' ảnh hưởng, định cũng rất suy yếu, lúc này không giết Hoàng Phong Quái, chờ đến khi nào

Nhưng khi Đường Tăng một nhóm đi nhanh ra hang đá, từ 'Khảm' đường trở lại đại điện phòng lúc, này địa đã bị hắc sắc mùi thối chỗ tràn đầy, ngay cả Tôn Ngộ Không nhanh chóng xoay tròn trong tay Cửu Hoàn Tích Trượng, cũng không thể đem mùi thối thối tan mây may, dù là tăng thêm Trư Bát Giới xoay tròn lên trong tay thép tinh quật xếp, cũng chỉ có thể đem ngút trời mùi thối thối ra một cái nho nhỏ đất trống tới.

Mấy người tiến lên gian nan.

Mà mấy người mới vừa đi tới trong thính đường định gió cái cộc vị trí lúc, Hoàng Phong Quái bỗng nhiên một mặt hồng quang đầy mặt từ mùi thối bên trong đi ra, để Đường Tăng trong lòng thất vọng đến cực điểm.

Nhưng thấy Hoàng Phong Quái há miệng thối, liền cực kỳ dễ dàng đem trong động mùi thối thối tan, chợt nhìn về phía Đường Tăng, mừng lớn nói: "Thánh tăng! Thánh tăng ban tặng chi tịch quả nhiên có đại tạo hóa! Nhất định dùng ta tâm tình vui vẻ chi cực, đồn ngộ hi nhạc chi cảnh!"

"Cái gì hi nhạc chi cảnh "

Đường Tăng một mặt mộng bức.

Lúc này phía sau hấn Tôn Ngộ Không đi tới gần, nhìn thẳng Hoàng Phong Quái lúc, nói: "Hấn mạnh lên."

Đường Tăng nghe vậy lập tức giật mình, cảm thấy có chút khó tin.

"Chẳng lẽ bản tăng làm ra thức ăn, thật có thể dễ yêu quái thăng cấp có thể không nên a. . . Nếu có thể thăng cấp, Đại Thánh Bát Giới thế nào còn không thăng thiên nếu như không phải đồ ăn, đó chính là phạt tiền dầu phộng "

Đường Tăng đứng tại chỗ, suy nghĩ sâu xa đứng lên.

"Cũng không đứng, nếu như phạt tiền dầu phộng, quả thật có thể khiến người ta thăng cấp, Hoàng Phong Quái không có khả năng kinh ngạc như thế, bởi vì hấn trước đó khẳng định thử qua, đến cùng là nguyên nhân gì. . ."

Tại Đường Tăng suy nghĩ sâu xa thời điểm, khán giả cũng đối với Hoàng Phong Quái lời nói cảm thấy khiếp sợ không thôi.

【 ăn dính đậu còn có đồn ngộ trường tu vi, người Hoàng Phong Quái là cái thứ nhất, nhưng tuyệt sẽ không là cái cuối cùng! Xem ra dẫn chương trình về sau thật muốn thành Tây Du yêu quái giới trong mắt bánh trái thơm ngon! 】

【 lại nói con chuột này nếu là như thế liền tiêu chảy chết rồi. . . Có tính không bệnh chết chuột hấn còn đem dính đậu bữa ăn cảm sạch thể hoàn 】

【 có thể! Người lại nhiều ăn hai bữa không chỉ có thể trải nghiệm hi nhạc chi cảnh, còn có thể cảm nhận được run chân chi cảnh, mắt nước chi cảnh, còn có thể sớm hồi Tây Thiên! 】

【 dẫn chương trình càng ngày càng gian trá, liền xuống nước thanh lý đều muốn dùng dính đậu giải quyết, con nào đó đáng thương con chuột nhỏ còn không biết, bản thân rõ ràng thể sau bước kế tiếp chính là rút gân lột da vào nồi. .

Tại khán giả trắng trơn đậu đen rau muống, Đường Tăng liền giật mình thời điểm, mặt mũi tràn đầy vui mừng nhìn về phía Đường Tăng Hoàng Phong Quái, kỳ thật cũng ở trong lòng suy nghĩ.

"Này tăng mặc dù không bằng truyền ngôn như vậy, làm ra chi thức ăn có thể làm yêu trường sinh bất lão, nhưng cũng có thể tăng trường tu vi, đã như vậy, ta không bằng đem hấn lưu lại, để hấn mỗi ngày mỗi đêm là ta nấu cơm, hảo dạy ta tu vi tăng vọt, đánh chết Linh Cát người kia, giết đến tận Tây Thiên, chân đạp Như Lai, mắt chi đi tới đều củi đầu liền bái, há không tốt thay "

Hắn tâm niệm đến tận đây, thấy lại hướng Trư Bát Giới, Tôn Ngộ Không lúc, trong lòng liền động sát ý, nhưng lại không hiện tại bên ngoài.

Bởi vì hắn nghĩ lại lại nghĩ một chút: "Lấy ta lúc này tu vi, ứng phó hai người này còn có chút cố hết sức, đợi ta trước ổn định Đường Tăng, đem tám trăm dặm Hoàng Phong Linh cái khác đã yêu tất cả đều bắt đến, dạy hòa thượng này làm cùng ta ăn, ăn nó cái trăm hai mươi con, tu vi phù điều, lại đi thương nghị."

Làm Hoàng Phong Quái lòng có lập kế hoạch lúc, Đường Tăng cũng nghĩ thông suốt, mặc kệ để Hoàng Phong Quái tu vi tăng vọt nguyên nhân rốt cuộc là cái gì, khẳng định đều cùng phật tiền dầu thấp có quan hệ rất lớn.

Thế là Đường Tăng hơi suy nghĩ một chút về sau, nhìn về phía Hoàng Phong Quái nói: "Trước chúc mừng Đại Vương đón ngộ hi nhạc chi cảnh, mặt khác cái này còn dư lại thịt không biết là làm thành thức ăn, vẫn là. . ."

Đường Tăng hỏi ra lời này lúc, trên thực tế là có chút trù trừ, bởi vì hắn tiếp xuống làm đồ ăn, nếu Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới muốn ăn, khẳng định không thể lại thả dính đầu, vậy vạn nhất Hoàng Phong Quái ăn cơm đồ ăn, tu vi lại trường làm sao bây giờ

Dạng này luôn luôn về sau, hắn liền dâng lên cự tuyệt Hoàng Phong Quái suy nghĩ, trước không tiếp tục làm đồ ăn, về phần ăn dầu phộng sự tình, chỉ cần bàn bạc kỹ hơn.

Mà Hoàng Phong Quái trả lời, lại là miễn đi hắn rất nhiều phiền phức, đồng thời để hắn đại hi.

"Thánh tăng, ta vừa mới đột phá, tu vi còn cần củng cố chút thời gian, thánh tăng không bằng ở mấy ngày, đợi ta thư một phen, đem tám trăm dặm Hoàng Phong Linh trừ. . . Nguyên liệu nấu ăn tất cả đều thu thập đến về sau, nấu nướng một bàn chân chính trường sinh bất lão chi tịch cùng ta cùng hưởng như thế nào "

Đường Tăng sau khi nghe, trong lòng kém chút cười ra tiếng: "Yêu quái này, đòi trước chẳng lẽ thiếu bàn tăng tiền cơm cái kia bạn cùng phòng, như vậy vội vã thay bàn tăng điểm thức ăn ngoài."

Nếu Hoàng Phong Quái muốn giúp hắn thu thập nguyên liệu nấu ăn, Đường Tăng liền không nóng nảy suy nghĩ giết hắn cùng phật tiền dầu thấp sự tình, đợi ban đêm cùng Tôn Ngộ Không thương nghị một phen, lại tính toán sau.

Vì vậy nói: "Vậy thì cảm ơn Hoàng Phong đại vương."

Khán giả nghe thấy Đường Tăng cùng Hoàng Phong Quái đối thoại về sau, cũng nhin không được nôn lên rãnh tới.

【 chắc chắc chắc, cái này tóc vàng chuột cũng làm thật có lòng! Làm hắn 180 đầu yêu quái để trường lão thăng cái 180 cấp, sau đó lại đem mình làm nguyên liệu nấu ăn ép dầu, dẫn chương trình thật đúng là đắc ý a! 】

【 đây là kẻ Quan Âm Thiền Viện về sau, lại muốn cho lão công ta ăn bữa cơm no tiết tấu đột nhiên rất thích cái này Tiểu Hoàng lông chuột! 】

【 là lưu lại ăn đủ đi Tây Thiên, vẫn là đi tây thiên trên đường ăn đủ, đó là cái vấn đề! 】

【 lại tới, Đường Tăng những nơi đi qua, yêu quái tuyệt chủng, sinh thái mất cân bằng, hoàn cảnh phá hư nghiêm trọng, bảo vệ môi trường nhân sĩ biểu thị mãnh liệt khiển trách! 】

Hai người thương nghị xong định ra việc này về sau, Hoàng Phong Quái liền không kịp chờ đợi quay người đi đến bảo tọa một bên, cúi đầu dựa bàn viết lên phong thư tới.

Đường Tăng đi tới gần, cúi đầu xem xét, trên viết: "Gặp tự như ngộ. Ta mới được thánh tăng một tên, có thể làm trường sinh bất lão chi tịch, mong rằng các vị đến đây trong phủ tự lại, cùng hưởng thịnh yên."

Tin viết hoàn tất về sau, Hoàng Phong Quái gọi tới Tiểu Yêu đăng chép nhiều phần, đưa hướng tám trăm dặm Hoàng Phong Linh các núi các yêu.

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyen cv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Khu vực tính yêu vật đại diệt tuyệt

Bánh rán dầu vị nồng đậm hoàng trong hang gió, Bát Quái trận trung ương đại sảnh.

Từng đầu nửa hóa hình Tiểu Yêu, cầm lấy đăng chép thư, tạt chạy ra động phủ, biến mất ở núi rừng bên trong, nhìn qua những cái kia rồi đi các tiểu yêu, Đường Tăng cùng Hoàng Phong Quái trên mặt, đều đều hiện lên ra vui mừng.

Tất cả Tiểu Yêu tất cả đều xuất phủ về sau, Đường Tăng lúc này mới xoay người lại, nhìn về phía Hoàng Phong Quái, nói: "Đại Vương, vừa rồi trong động ăn thịt, bản tăng có thể làm phần bữa tối "

Hoàng Phong Quái sau khi nghe, chân chờ một hai giây, vừa rồi nhìn thẳng Đường Tăng, lắc đầu nói: "Thánh tăng chớ nóng lòng, cái này phạm nhân ăn nhiều yêu vật, có hại vô ích, chỉ cần có phạt tiền dầu phộng cùng nhau tã, mới có thể đi hẩn bã, thánh tăng không bằng trước chờ Hồ Tiên Phong tiêu hóa xong xong, tính toán tiếp."

Dứt lời về sau, cũng không đợi Đường Tăng trả lời, Hoàng Phong Quái liền sai tới một tên đầu chuột thân người Tiểu Yêu, chỉ hẩn nói: "Người, mang thánh tăng ở chỗ nhìn xem, chú ý đáng vẻ, không cần thiết lãnh đạm "

Hoàng Phong Quái trong lúc bất chợt lời lệ phong hành, không để cho Đường Tăng cảm thấy ngoài ý muốn, bởi vì hẩn lý giải Hoàng Phong Quái hành vi, hẩn là sợ hẩn dùng lưu lại phạt tiền dầu phộng chảo dầu xào rau, để Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Ngao Ô bọn hẩn thắng cấp, ngoài ý muốn nổi lên.

Mặc dù có thể nghĩ thông suốt, nhưng vì tê liệt Hoàng Phong Quái, Đường Tăng vẫn là lộ ra một chút không vui, ngữ khí bất thiện, nói: "Cũng tốt, cũng tốt, vậy liền đa tạ Đại Vương là bản tăng suy nghĩ."

Hoàng Phong Quái phảng phất không nghe ra Đường Tăng không cao hứng, nói: "Thánh tăng, ta tu vi vừa rồi đột phá, vẫn còn chưa vững chắc, liền đi trước."

Dứt lời, cũng không đợi hẩn đáp lại, liền vội vội vàng vàng đi vào 'Khảm' tự đường.

Hẩn sau khi đi, trước mắt đầu này đầu chuột thân người Tiểu Yêu, liền cúi đầu cúi đầu tại trước dẫn đường, từ 'Khôn' tự đường, đi vào một chỗ cùng loại với khách sạn tầng lầu thông đạo hang đá, trong thạch động hai bên trái phải thường cách một đoạn lộ trình, liền có một gian nhà đá, mỗi gian nhà đá trên cửa đá, đều rồng bay phượng múa khắc lên tự.

Thử Yêu dẫn Đường Tăng một nhóm đi vào 'Kim Cương' bên ngoài cửa đá, nói: "Bên này là hai vị nghĩa sĩ căn phòng."

Về sau chỉ hướng 'Kim Cương' đối diện 'La Hán' cửa đá, nói: "Bên này là thần hộ pháp long căn phòng."

Lại sau đi lên phía trước ra mấy bước, chỉ 'Bồ Tát' cửa đá, nói: "Bên này là thánh tăng căn phòng."

Sau khi nói xong, Thử Yêu liền đứng tại chỗ, run lấy bầy.

Đường Tăng gặp Hoàng Phong Quái chuẩn bị cho bọn họ ba khu gian phòng, sợ khác thường, bị từng cái đánh tan, thế là nhân tiện nói: "Bản tăng cùng tùy hành nghĩa sĩ không tiện tách ra, liền ở cùng một chỗ a."

"Có thể. . . Đại Vương trách tội xuống. . ."

Thử Yêu có chút hoảng sợ.

"Không sợ, người liền đem tất cả đẩy tại bản tăng trên người."

Dứt lời, cũng không cho Thử Yêu nói chuyện thời gian, trực tiếp đem 'Bồ Tát' cửa đá đẩy ra, đi vào trong đó.

Trong cửa đá, có động thiên khác.

Cả tòa thạch ốc, cơ hồ có sân bóng rổ lớn như vậy, địa bên trên bày khắp các loại đa thú, gấm, giữa phòng lớn tuyên trong lò, thoang thoang hơi khói lượn lờ lên cao.

Tại nhà bên trong nhất, thì là một trương to lớn giường gỗ.

Giường gỗ khắc hoa tinh xảo bắt phàm, trên đó treo dùm vàng bạc các loại sợi tơ thêu lên yêu vật trường mạn.

Bốn phía trên tường khảm đầy đèn lưu ly cùng từng khóa trong suốt chói mắt đá quý.

Bởi vì có khi trước Vân Sơn Động xem như cửa hàng, Đường Tăng đối với toà này 'Bồ Tát' hang đá, ngược lại cũng không cảm thấy kinh ngạc, chỉ là thoáng quét mắt mắt thạch ốc liền thu hồi ánh mắt , vừa từ nam trong rương gỗ lấy ra đa thú trải trên mặt đất , vừa quay đầu nhìn về phía Đại Thánh, nói: "Đại Thánh, cái kia Hoàng Phong Quái người có thể đối phó sao "

Tôn Ngộ Không sau khi nghe, trầm ngâm một hồi, nói: "Phiền phức.

Trư Bát Giới nghe thấy, cũng ở một bên chen miệng nói: "Phiền phức."

Ngao Ô gặp hai người như thế, bèn vội cũng trộn lẫn tiến đến, nói: "Phiền phức."

Nghe một con rồng một heo một khi đều như vậy nói, Đường Tăng thì biết rõ, vừa rồi Hoàng Phong Quái thăng cấp về sau, trên thực lực tốc độ tăng độ không thấp, bởi vậy đối với Phật tiền đầu phụng càng tò mò, nếu là thật có thể làm điểm Phật tiền đầu phụng thử xem liền tốt, nói không chừng thật có thể cho Đại Thánh bọn hắn thăng cấp.

Tâm niệm đến tận đây, Đường Tăng không khỏi thở dài,

Mất dưới quả thực không có cơ hội gì.

Một lát sau, Đường Tăng đem Phật tiền đầu phụng sự tình, tạm thời thả xuống, nghỉ ngơi về sau, quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nói: "Đại Thánh, ngươi có biết cái kia 'Cường lực đánh đập' vì sao đối với Hoàng Phong Quái hiệu quả yếu như vậy "

Không đợi Tôn Ngộ Không trả lời, Trư Bát Giới liền chen miệng nói: "Cái kia Tam Muội Thần Phong có chút thần dị, vô ảnh vô hình, chẳng những có thể tác dụng với bên ngoài, cũng có thể tác dụng với bên trong."

Đường Tăng sau khi nghe, hơi kinh hãi, nghĩ nghĩ, nói: "Cái kia cũng cần một quãng thời gian a xem ra vẫn là bản tăng thả không đủ nhiều, lần sau bản tăng liền gia tăng gấp năm lần cường lực đánh đập, dựa vào nhiều loại tài liệu đặc biệt, đề hắn thoải mái đủ."

Trư Bát Giới hậu đạo cười nói: "Ta thấy được."

Khán giả nghe thấy Đường Tăng cùng Trư Bát Giới nói chuyện với nhau, lại cũng bắt đầu điên cuồng đập đen rau muống.

【 Thần mẹ nó gấp năm lần. . . Ngươi xác định là xào thịt thêm đánh đập, mà không phải đánh đập bên trong trộn lẫn đi vào chút thịt 】

【 tới tới tới, đặt tiền cược đặt cược, là Tam Muội Thần Phong nhanh vẫn là cường lực đánh đập nhanh 】

【 ta muốn biết nếu như thả gấp năm lần cường lực đánh đập, Tiểu Hoàng chuột lại thăng cấp, dẫn chương trình đến là biểu tình gì 】

【 lần sau ta muốn sớm rút lui, mỗi lần nhìn trực tiếp miệng không thể ngừng ta đây, vẫn như cũ đối đầu lần Hoàng Phong trong động rầm rộ có bóng tối! 】

Tại khán giả đập đen rau muống bên trong, một đêm trôi qua, đảo mắt liền tới đến ngày thứ hai.

Bộ phận cách Hoàng Phong động hơi gần đám yêu quái , đã trải qua tiếp vào Hoàng Phong Quái thư, kinh hi chạy đến.

Ngày hôm đó sáng sớm, Đường Tăng chính trong phòng cùng khán giả nói chuyện phiếm, bỗng nhiên nghe thấy động ngoại truyền tới một tiếng rung trời tiếng cười: "Ha ha ha, Hoàng Phong Đại Vương quả nhiên đây nghĩa khí, có con đường trưởng sinh liền muốn huynh đệ. Lần trước cái kia tiên tử nhưng có có ích "

"Lão đệ cho rượu tự nhiên là thượng phẩm, còn mời trước nhập tọa."

Tiếng cười sau khi rơi xuống, Hoàng Phong Quái thanh âm theo sát truyền ra, nhưng bởi vì cách quá xa, Đường Tăng nghe không rõ lắm, mà khi hắn nghiêng tai lắng nghe thoi điểm, bỗng nhiên nghe thấy 'Khoác lác ' một tiếng, giống như cái gì đại gia hỏa nện vào trên mặt đất.

Đường Tăng nghĩ người một lúc về sau, ý thức được phát sinh cái gì, mặt hiện lên ra vui mừng tới.

Không bao lâu, ngoài cửa có 'Đùng đùng ' tiếng đập cửa.

Hắn hơi nghi hoặc một chút mở ra sau khi, thỉnh thoảng nhìn thấy Hoàng Phong Quái kéo lấy một đầu chừng dài năm mét to lớn trâu rừng đi vào Bồ Tát bên ngoài cửa đá.

"Thánh tăng lại nhìn, cái này tâm tới nguyên liệu nấu ăn chính là ta Hoàng Phong Linh tất cả trong nguyên liệu nấu ăn tu vi cao nhất."

Đường Tăng nhìn lấy đầu kia đại dã trâu, mừng khắp khỏi nói: "Vậy kế tiếp, liền tiếp theo làm phiên đại vương."

Hoàng Phong Quái cười nói: "Dễ nói dễ nói."

Sau đó ba ngày, tám trăm dặm Hoàng Phong Linh đám yêu quái , cơ hồ tất cả đều tiếp vào Hắc Phong Quái thư, về sau từng cái đến đây, có thì còn lại là kết bạn, nhưng vô luận yêu nhiều Yêu thiếu, tại đi vào Hoàng Phong Quái về sau, liền đều bị Hoàng Phong Quái đánh gãy xiêu treo ngược tại trong thạch động.

Mà trừ lần thứ nhất bên ngoài, mỗi một lần có mới nguyên liệu nấu ăn thượng môn, lúc trước đầu kia đầu chuột thân người yêu quái, liền sẽ đến Đường Tăng chỗ bẩm báo.

"Thánh tăng, tới một Ngươi Yêu!"

"Thánh tăng, lần này là cái hươu yêu!"

"Báo! Thánh tăng, lần này. . . Ô ô ô. . . Thánh tăng, còn sống chỉ còn lại có ta thánh tăng. . . Cầu không cần ăn ta ô ô ô. . ."

Nhìn lấy bề ngoài lộ hoảng sợ, run lấy bấy Thử Yêu, Đường Tăng mỉm cười, nói: "Úm. . . Ngươi đáng vẻ chưa đây, hồi đầu lại ăn."

Thử Yêu nghe vậy, hét lên một tiếng sau té xỉu xuống đất.

Trực tiếp thời gian khán giả, nhìn thấy dọa ngất đi Thử Yêu, tất cả đều cười điên rồi.

【chuột tiểu đệ vui đến phát khóc. . .

【có thể, làm rất tốt, chờ chúng ta ăn xong chuột đồng đi ngươi chính là chỗ này lão đại rồi!】

【đứng lên! Không muốn làm nguyên liệu nấu ăn yêu môn! Khởi nghĩa khởi nghĩa, đánh tới Hoàng Phong Quái! Chúng ta muốn tự do! Chúng ta phải sống!】

【lần thứ hai khu vực tính yêu vật đại diệt tuyệt hoàn tất, thành tựu giải tỏa, làm tốt lắm! Toàn trường tốt nhất: Tóc vàng chồn chuột!】

【nhiều năm về sau, con nào đó lão yêu đối với con cháu nói ra: Sinh mệnh thành đáng ngưỡng mộ, dự tiệc cần cẩn thận. Năm đó ta cũng là bởi vì không có đi thành Hoàng Phong Đại Vương trường sinh bất lão yến, mới sống đến bây giờ. .

Đường Tăng hết sức vui mừng nhìn lấy mưa đạn, tại trong lúc này, tiếp tục lại yêu quái chạy đến Hoàng Phong động, mãi cho đến sau năm ngày, trận này nguyên liệu nấu ăn lớn thu thập vừa rồi triệt để kết thúc.

Hoàng Phong Quái tại trong thạch động thanh toán qua một lần yêu quái về sau, liền nhanh chân đi đến 'Bồ Tát' bên ngoài cửa đá, gõ vang cửa đá, nói: "Thánh tăng, yên hội vật liệu liền chuẩn bị tốt, thánh tăng có thể nghỉ hảo ăn cái gì"

Tại hán nói chuyện lúc, theo sát tại phía sau hán đầu kia Hoàng Phong Quái còn sót lại Thử Yêu, không ngừng run lấy bấy.

Giống như cảm nhận được hán run rẩy, Hoàng Phong Quái bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía Thử Yêu, quát lớn: "Ngươi! Chú ý đáng vẻ, một thẳng phát run giống kiểu gì!"

Cái kia Thử Yêu càng là run lên cầm cập.

Đường Tăng cũng không nhìn tới cái kia tiểu thử yêu, mà là nhanh chân đi ra, nói: "Bần tăng sớm đã nghĩ kỹ, hiện tại liền đi chuẩn bị."

Hán thoại âm rơi xuống về sau, Hoàng Phong Quái liền đem ánh mắt từ Thử Yêu nơi đó thu hồi, dẫn đầu Đường Tăng đi trở về đại sảnh, đi vào 'Khảm' tự đường, lần nữa trở lại bày đầy bệ đá, nguyên liệu nấu ăn, bộ đồ ăn đồ làm bếp trong thạch động.

Nhìn thấy trong thạch động treo đầy nguyên liệu nấu ăn, Đường Tăng tâm tắc lấy làm kỳ lạ không thôi, nhìn về phía Hoàng Phong Quái thời điểm, mừng rỡ trong lòng: "Hoàng Phong. . . Hoàng Phong huynh đệ, không nói nhiều, nếu là có một ngày như vậy bần tăng muốn ăn ngươi, nhất định đem hết khả năng làm món chính."

Đồng thời hán cũng đang suy nghĩ: "Đời trước thiếu bần tăng tiền cơm bạn cùng phòng, ngươi quá cho lực! Ngươi nợ nần xóa bỏ!"

Đang cảm thán sau khi kết thúc, Đường Tăng liền tại Hoàng Phong Quái, Ngao Ô dưới sự trợ giúp, dựa theo lần trước trình tự đem rất nhiều đám yêu quái từng cái lột da, hong gió, hun khói.

Tất cả bữa ăn trước trình tự đều hoàn thành về sau, Đường Tăng liền đem thịt hun khói vào nồi xào lăn.

Tại trong lúc này, Đường Tăng thỉnh thoảng hướng bên trong thêm tài liệu đặc biệt, tỉ như mai vàng quả, Đoạn Trường thảo, phiến cuộn cuộn Diệp, cùng so với lần trước tăng nhiều gấp năm lần lượng cường lực dinh dưỡng.

Chờ xào lăn thịt hun khói ra nồi nhập bàn về sau, Hoàng Phong Quái liền không kịp chờ đợi đi tới, vừa muốn đưa tay, lại muốn lên lời hứa của mình, đang do dự mấy giây sau, quay đầu nhìn về phía Đường Tăng, nói: "Thánh tăng, tới đi, cùng ta cùng nhau hưởng dụng cái này thịnh yến đi."

Đường Tăng sau khi nghe, lại quay đầu chỉ hướng Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, nói: "Bần tăng làm cùng người khác nghĩa sĩ cùng ăn."

Hoàng Phong Quái chỉ nghe hán, nhú mày đến: "Cái này. . . Thức ăn này phẩm thánh tăng cùng ta cùng hưởng là được, hai vị này người đi theo cũng không xuất lực, có thể nào cùng chúng ta chia ăn"

Đường Tăng cũng nhăn đầu lông mày, có chút tức giận, nói: "Cái kia nếu bọn hán không có ăn, bần tăng cũng không thể độc hưởng."

Hoàng Phong Quái khổ sở nhìn hán vài lần, cuối cùng nhịn không được tham ăn, bản thân ăn ăn một mình đến, nhưng lại tại hán vừa mới ăn mấy ngụm thịt hun khói về sau, liền sắc mặt đỏ bừng, che bụng, lại là khó chịu lại là kinh hãi, nói: "Thánh tăng. . . Cái này. . . Đây chẳng lẽ là tẩy căn phạt tủy. . . Thất lễ!"

Ta đi trước vậy!"

Nhưng lại tại Hoàng Phong Quái trong bụng khó chịu, vội vàng rời đi thời điểm, Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Ngao Ô, cũng lại một lần đuổi theo.

CONVERT BY Thanh Phong ||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYÊN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyen cv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Đại Lôi Âm Tự quán cơm

Một đoàn người mới từ 'Khảm' tự đường trở lại phòng, liền lại đứng tới hắc vụ tràn ngập, xú khí huân thiên tình huống.

Mịt mờ hắc vụ, tựa như khói mù một dạng, đem mỗi một tác không gian ăn mòn.

Làm Đường Tăng làn da tiếp xúc đến hắc vụ lúc, cảm thấy sền sệt, giống ngâm tại trong nước bùn, để hấn toàn thân khó chịu.

Mà đang khi hấn khó chịu lúc, Tôn Ngộ Không thanh âm đột nhiên bên tai vang lên.

"Heo, đánh cái kia định gió cái cọc."

Thoại âm rơi xuống, bên cạnh có tiếng gió rít gào, Đường Tăng quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy Tôn Ngộ Không hai tay nhanh chóng chuyển động Cửu Hoàn Tích Trượng, quạt điện tựa như xoáy ra gió đến thổi ra đi, đem trong phạm vi nhỏ hắc vụ thổi tan, tại bên cạnh người Trư Bát Giới nghe thấy Tôn Ngộ Không mệnh lệnh, lúc này liền hai chân đạp đất, bạo trùng mà ra.

Mục tiêu trực chỉ trong thính đường định gió cái cọc.

Nghe được Tôn Ngộ Không lời nói, nhìn thấy Trư Bát Giới động tác, Đường Tăng lúc này cuối cùng minh ngộ, nguyên lai cái này đầy trời hắc vụ, cũng không phải là chỉ là Hoàng Phong Quái ăn xong dính đậu vô ý phát ra, mà là hấn cố tình làm, tăng thêm định gió cái cọc cùng hấn giữ nhà bản sự Tam Muội Thần Phong, xem như đề phòng thủ đoạn đến cản bọn họ lại.

Bây giờ nghĩ lại, lần trước Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới, cũng là tại triều định gió cái cọc phương hướng đi đến, có thể mới mới vừa đi tới định gió cái cọc chỗ, Hoàng Phong Quái liền từ trong hắc vụ đi ra.

Cái kia lần này đâu

Đường Tăng có chút khẩn trương nhìn trước mắt Tôn Ngộ Không, cùng cách đó không xa Trư Bát Giới.

Tôn Ngộ Không căng cứng hai tay, huyết dịch kim khí lưu chuyển như Giang Hà, chuyển trượng như bay, có thể phát ra gió thổi lại cực nhỏ, bốn phía giống như có áp lực đang bao phủ mà đến, đè nén xuống chuyển trượng phát gió thổi, gió thổi không tan hắc khí, Trư Bát Giới liền tiến lên khó khăn.

Bởi vì hắc khí kia cũng thuộc về trọc khí một loại, sẽ câu lên Trư Bát Giới trong cơ thể trọc khí, để hấn trọc khí nhập thể, bản thân bị trọng thương, Tôn Ngộ Không cùng Tiểu Bạch Long Ngao Ô, cũng không có thể tiếp xúc hắc khí kia, nếu không trọc khí xâm thể áp chế tu vi, cũng chỉ có thể đảm nhiệm Hoàng Phong Quái xâm lược.

Đường Tăng thấy thế, không khỏi thờ dãi.

"Cái này Hoàng Phong Quái quả nhiên không đơn giản, bản tăng dùng 'Đặc cung xào thịt' đi ảnh hưởng hấn, hấn ngược lại nhờ vào đó trọc khí đến ảnh hưởng bản tăng. . . Xem ra lần sau bản tăng quyết không thể cho hấn 'Xuất khí' cơ hội."

Tâm niệm đến tận đây, Đường Tăng liền kêu dừng Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới hai người, quay đầu trở lại chất đầy nguyên liệu nấu ăn trong thạch động đi.

Ít khi, Hoàng Phong Quái liền ôm bụng, thoáng qua cánh cung xoay người, từ trong hắc vụ đi trở về phòng, vừa đi vừa nghĩ, lại giận vừa tức.

"Hòa thượng này làm đồ ăn làm sao không có làm ta lại đi đột phá chẳng lẽ là hiệu lực đã hết hoặc là nguyên nhân khác tạo thành, ấy, bực mình! Không được, vô luận như thế nào, ta đến lại thử một lần."

Tại hán sắp bước vào 'Khảm' tự đường thời điểm, há mồm nhẹ nhàng thổi, liền đem cả phòng hắc khí thổi tan, ngươì sau đó xoay người đi vào trong thạch động, xa xa nhìn thấy Đường Tăng, nhân tiện nói: "Thánh tăng lại xào một bàn ăn thịt có thể thực hiện vừa rồi cái này tẩy cân phạt tùy thực sự quá nhanh, còn chưa nếm ra vị nói tới."

Đường Tăng nghe vậy, trong lòng vui vẻ: "Xem ra lần này phạt tiền dầu phộng cũng không có hiệu lực."

Đã tốn dầu thô không cách nào lại khiến Hoàng Phong Quái tu vi dâng lên, Đường Tăng liền không có lo lắng, lúc này đáp ứng nói: "Đại Thánh chờ một lát, bản tăng lập tức động thủ."

Đang khi nói chuyện, Đường Tăng để Ngao Ô bay lên mà lên, phun ra hỏa diễm đến chảo nóng, về sau theo lần trước trình tự, để vào nguyên liệu nấu ăn, cùng dính đậu, mai vàng quả, Đoạn Trường thảo, phiên cuộn cuộn Diệp những vật này, lại phân lượng viên siêu lần trước mấy lần, nhất định phải để Hoàng Phong Quái nhận trình độ lớn nhất ảnh hưởng, sau đó mới dễ giết hán.

Cái gọi là quen tay hay việc.

Tại tất cả vật liệu đầy đủ dưới tình huống, Đường Tăng rất nhanh liền lại xào ra một phần sắc hương vị đều đủ xào lẫn thịt hun khói tới.

Hoàng Phong Quái gấp mồm thực ra lò, liên tục không ngừng đi qua, lần này cũng sẽ không hỏi ý Đường Tăng, đưa tay liền hót lên một nắm nhét vào trong miệng, ăn tươi nuốt sống một dạng nuốt vào.

Về sau quả nhiên bụng có tiếng sấm vang động, thống khổ không thôi, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, hạ thân trần trần phun trào dục vọng, để hán giận dữ không ngừng, lúc này liền chỉ Đường Tăng cái mũi mắng.

"Ngươi cái này chết con lừa trọc, ta lấy phạt tiền dầu thấp đầy đáng về chiều đãi, ngươi như thế nào nhất định không tận lực ta đây hai lần tu vi không có tăng lên,

Sợ là bởi vì lời đồn đãi này có sai, chỉ cần ăn ngươi huyết nhục mới có thể trường sinh bất lão thôi đã như vậy, ngươi liền nạp mạng đi a!"

Đường Tăng bị Hoàng Phong Quái chỉ vào cái mũi, lại cũng không sợ, chỉ là buông tay một cái, nói: "Bản tăng đã sớm nói cho ngươi vô hiệu lực, ngươi không tin, bắt quả, vẫn là cảm ơn ngươi thay bản tăng điểm thức ăn ngoài a."

Tiếng nói vừa dứt, một bên sớm đã súc thế đại phát Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, bên hông quần quanh Tiểu Bạch Long Ngao Ô, tất cả đều trước tiên lao ra, đem Hoàng Phong Quái đoàn đoàn bao vây đứng lên.

Trực tiếp trong phòng khán giả gặp tình huống như vậy, tất cả đều kích động lên.

【 chân tướng phơi bày! Rốt cuộc phải đánh! Bát Giới Ngao Ô nghe lệnh! Vì cơm tối hôm nay ngày mai điểm tâm cơm trưa, công kích! 】

【 có thể, Lão Thử Đại Vương ngươi cuối cùng phát hiện ăn thịt Đường Tăng mới có thể trường sinh bất lão! Tới đi, hiện tại còn kém ngươi cuối cùng này một phần nguyên liệu nấu ăn! 】

【 tóc vàng chồn chuột: Ta có thể phản sát, tin tưởng ta, liền mấy cái này thái kê, vài phút liền có thể chop tới làm điểm tâm! 】

'Hoàng Húc đông đưa tặng cho Đường Tăng năm mươi cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Ta tin tưởng dẫn chương trình nhất định giết không chết đầu này chuột, chuột dù cho không địch lại nhất định có thể chạy mất!"

【 húc đông lão tiên phát công! Trường lão các ngươi có phải hay không toàn thân tràn đầy lực lượng! Con chuột nhỏ có phải hay không là tay chân bốc lên sữa! 】

【 xuất hiện xuất hiện, đến từ lão tiên chúc phúc! 】

Làm khán giả nhóm kích động, khán trương thời điểm, Đường Tăng cũng hết sức chăm chú ở chiến trường.

Nhưng thấy Tôn Ngộ Không huy động Cửu Hoàn Tích Trọng, đạo đạo kim khí trọng mang như mưa rơi hất vẩy mà ra, Trư Bát Giới trong tay thép tinh quạt xếp chuyển động ở giữa, trong không khí lưu lại đạo đạo bạch ngân, trong động góc tường khe hở tiểu Thảo, thật nhanh trở nhánh này mầm là dây leo hướng Hoàng Phong Quái bay tới.

Tiểu Bạch Long Ngao Ô là hóa là bản thể, há miệng liền phun ra một đầu hỏa thác nước đến, như Thiên Hà lở rách một dạng, ngược lại nghiêng mà hạ.

Hoàng Phong Quái thụ tam phương giáp công, lông mày mặc dù nhú chặt, nhưng không thấy vẻ sợ hãi, hán trước cường ép kiềm chế trong bụng kịch liệt đau nhức, về sau bỗng nhiên hé miệng, trong miệng răng đầu lưỡi đều là đã biến mất, chỉ còn lại một cái đen thui lỗ đen.

Vô thanh vô tức ở giữa, trong động vách tường nhám thạch, xuất hiện từng đạo từng đạo sâu không thấy đáy vết cắt.

Như đao như kiếm.

Trong không khí thậm chí có điểm điểm điện quang tại bắn tung toé, keng keng rung động.

"Hô. . ."

Giống như có gió nhẹ lướt qua, Đường Tăng cúi đầu xem xét, bản thân áo cà sa tay áo, đang chậm rãi đong đưa.

Một giây sau, trước mặt hắn giống như là có một cỗ xe tải đánh thẳng mà đến, sức trùng kích to lớn đem đung bay, 'Bành' một tiếng nện ở trên vách đá, dán tại vách đá mấy tức mới chậm rãi trượt xuống, mãnh liệt va chạm để Đường Tăng đầu văng mắt hoa, toàn thân bủn rủn, nhưng hắn bản thân cảm thụ kiểm tra một phen về sau, xác định không có có nhận đến thương tổn quá lớn.

Nhờ có Nhất Cấp da trâu kỹ năng.

Một bên khác, tại hắn bị đánh bay thời điểm, Tôn Ngộ Không đột nhiên quay đầu nhìn về hắn, gặp hắn vô sự đứng lên, mới mới thu hồi ánh mắt, lần thứ hai nhìn về phía Hoàng Phong Quái lúc, trong mắt tràn ngập sát ý nồng nặc.

Trong hang động nhiệt độ, đều giống như trong nháy mắt hạ xuống mười mấy độ.

Đại chiến càng kịch liệt.

Mà nhận được mãnh liệt trùng kích sau Đường Tăng, trong lòng hiện ra sống sót sau tai nạn may mắn, về sau là nhanh chân đi hướng Thanh trên bệ đá, đem bên trên sớm đã phân loại dọn xong thịt hun khói, một khối lại một khối nhét vào trong miệng.

Mỗi một khối đều thuộc về khác biệt yêu quái, mỗi nhét vào một khối, Quan Âm thanh âm liền vang lên một lần.

"Kiểm tra đến thịt bò khô nguồn gốc từ 'Tiểu Yêu', chính đang tùy cơ phân phối kỹ năng."

"Ngẫu nhiên kết thúc, chủ kí sinh Nhất Cấp 'Da trâu' thăng cấp làm Nhị Cấp 'Da trâu'."

...

"Kiểm tra đến thịt gấu làm nguồn gốc từ 'Tiểu Yêu', chính đang tùy cơ phân phối kỹ năng."

"Ngẫu nhiên kết thúc, chủ kí sinh Nhất Cấp 'Hùng Lực' thăng cấp làm Nhị Cấp 'Hùng Lực'."

...

"Kiểm tra đến thịt hổ làm nguồn gốc từ 'Tiểu Yêu', chính đang tùy cơ phân phối kỹ năng."

"Ngẫu nhiên kết thúc, chủ kí sinh Nhất Cấp 'Cắn vào' thăng cấp làm Nhị Cấp cắn vào."

...

"Kiểm tra đến ung thịt khô nguồn gốc từ 'Lâu La', chính đang tùy cơ phân phối kỹ năng."

"Ngẫu nhiên kết thúc, chủ kí sinh thu hoạch được Nhất Cấp 'Mất ung'."

...

"Kiểm tra đến thịt sói làm nguồn gốc từ 'Lâu La', chính đang tùy cơ phân phối kỹ năng."

"Ngẫu nhiên kết thúc, chủ kí sinh thu hoạch được Nhất Cấp 'Tai thính'."

...

"Kiểm tra đến thịt cá làm nguồn gốc từ 'Lâu La', chính đang tùy cơ phân phối kỹ năng."

"Ngẫu nhiên kết thúc, chủ kí sinh thu hoạch được Nhất Cấp 'Boi lội'."

...

"Kiểm tra đến dầu phộng nguồn gốc từ 'Yêu Tướng', chính đang tùy cơ phân phối kỹ năng."

"Ngẫu nhiên kết thúc, chủ kí sinh thu hoạch được Tam Cấp 'Cắm rễ'."

...

Đang lúc Đường Tăng đắm chìm trong liên tiếp thăng cấp trong vui sướng lúc, bỗng nhiên bị cuối cùng một thanh âm kinh sợ.

"Yêu Tướng dầu phộng Tam Cấp kỹ năng "

Đường Tăng trong đầu, lập tức hiện ra rất nhiều suy nghĩ, suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ.

Đồng dạng vì Đường Tăng liên tục thăng cấp mà sợ hãi than khán giả, khi nhìn đến một đầu cuối cùng tin tức lúc, cũng đều khiếp sợ không thôi.

【 con mẹ nó dầu phộng Yêu Tướng dẫn chương trình người đừng nói cho ta, đậu phộng này lại là đậu phộng tinh ép thành cho nên dẫn chương trình người đi Tây Thiên, không phải đi lấy chân kinh, mà là đi lấy thực tinh đậu phộng tinh 】

【 chờ một chút, Phật quốc chẳng lẽ là Tây Thiên quán cơm ở tại mời dẫn chương trình đi làm chủ bếp cái kia Như Lai trên đường đi bố trí yêu quái, hẳn là lấy ở đâu cho dẫn chương trình luyện tài nấu bếp a nguyên lai đây mới là đi về phía tây nội tình a. ..

【 hôm nay đầu dề, danh xưng lòng dạ từ bi Phật môn cảm đậu phộng thi dầu đốt đèn nấu đồ ăn! 】

【 cái gì phổ độ chúng sinh liền một cái đậu phộng tinh đều không buông tha, đi cái gì Tây Thiên, thỉnh cái gì kinh dẫn chương trình hay là trở về Đại Đường đi mở tiệm cơm đi! 】

【 chờ đến Tây Thiên, lão công ta soái Bát Giới tiểu Ngao Ô la ly sẽ không bị Như Lai chặt a chặt đi đi. ..

"Hô. . ."

Sâu trong nội tâm mình đắm chiêu suy nghĩ, cùng khán giả thảo luận, để hẳn đối với đi về phía tây, đối với Như Lai, đối với yêu quái có kiểu khác nhận biết, nhưng dưới mắt lại không phải suy nghĩ những chuyện này thời điểm.

Lúc này ở đá xanh đài cách đó không xa, chiến đấu đã trải qua tiến hành đến giai đoạn ác liệt, chiếm cứ xu thế cũng càng rõ ràng, hẳn là sẽ không để ý bên ngoài lan đến gần hẳn, bởi vậy hẳn cũng liền tạm thời dừng lại thức ăn yêu quái, suy nghĩ lên một chuyện khác tới.

Hoàng Phong Quái tại bên trong nguyên tác, chính là dưới chân linh sơn đặc đạo chuột, vì trộm đèn lưu ly bên trong dầu hạt cải, sợ Kim Cương bắt hẳn, mới ở đây Hoàng Phong Linh thành tinh tác quái, Như Lai cho là hẳn tội không đáng chết, liền để Linh Cát Bồ Tát ở đây trấn áp Hoàng Phong Quái.

Về sau Tôn Ngộ Không muốn một gậy đánh chết Hoàng Phong Quái lúc, lại bị Linh Cát Bồ Tát ngăn cản, bắt hẳn hồi linh núi gặp mặt Như Lai.

Nguyên tác như thế, như vậy lần này như hẳn muốn giết Hoàng Phong Quái, Linh Cát Bồ Tát có thể xuất hiện hay không, nếu như xuất hiện, hẳn phải nên làm như thế nào tự xử đâu

CONVERT BY Thanh Phong ||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyen cv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Trong bụng ảnh gia đình

"Giết "

"Không giết "

Đường Tăng đứng ở đá xanh đài bên cạnh, suy nghĩ đứng lên.

Hắn cũng không phải sợ bản thân giả hòa thượng thân phận bại lộ, bởi vì Tây Du nguyên tác bên trong Đường Tăng một nhóm giết yêu quái, vậy cũng là tính công đức, hẳn chủ yếu là sợ giết chết Hoàng Phong Quái về sau, đắc tội Linh Cát Bồ Tát, đưa tới không biết hậu quả.

Mà đang lúc hẳn lâm vào trầm tư thời điểm, người bị 'Đặc cung xào thịt' ảnh hưởng nghiêm trọng, lại bị Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Ngao Ô vây quanh Hoàng Phong Quái vừa đánh vừa lui, rất nhanh liền từ 'Khảm' tự đường trở lại trung ương trong thánh đường, tay phải nhẹ nhàng đi lên một chiếc, bảo tọa bên cạnh giả bình khí bên trên hẳn quang lâm liệt ba cổ xiên thép liền không gió mà bay, bay xuống Hoàng Phong Quái trong tay.

Hai tay của hắn nắm chặt ba cổ xiên thép, nhẹ nhàng chấn động, không khí phảng phất bị xé nứt tựa như, lưu lại đạo đạo bạch ngân, hắn hai chân đạp gió, như điện chớp tắt mà ra, trong miệng lỗ đen không ngừng thổi ra vô ảnh vô hình Tam Muội Thần Phong, đem Tiểu Bạch Long Ngao Ô chỗ phun ra khắp thiên hòa diễm cuốn ngược mà quay về.

Lửa lớn rừng rực che ở nham trên vách đá, nhiệt độ siêu cao thiêu đốt, đem vách đá đốt thành nham tương, 'Xì xì xì' tung tóe rơi xuống đất, đem mặt đất phiến đá đốt ra từng cái đến trong động, mà vách đá bản thân cũng nóng chảy ra một cái động lớn, giữa trưa ánh nắng vương vãi xuống, tại Hắc Phong Động trong đại sảnh in dấu xuống to lớn quang sáng.

Đang cùng Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Ngao Ô đầu Hoàng Phong Quái thấy kia hang lớn, bận bịu đạp gió mà lên, một cái nhảy lên ở giữa liền lật ra Hoàng Phong động.

Trư Bát Giới cùng Tôn Ngộ Không thấy thế, cũng hơi trầm xuống, hướng ngoài động bắn ra mà ra.

Chỉ có Tiểu Bạch Long Ngao Ô, lướt thân thể, đằng bay lên.

Đại chiến sinh ra động tĩnh đột nhiên biến mất, để thân ở thạch động Đường Tăng hơi nghi hoặc một chút, hắn do dự một chút về sau, quay người từ nam trong rừng gỗ lấy ra Từ Kim Bát Vu, về sau cẩn thận từng li từng tí đi vào đại sảnh, trông thấy đỉnh đầu hang lớn, không chút nghĩ ngợi, quay người hướng ngoài động chạy tới.

Mới đến ngoài động, liền gặp từng cây cường tráng đại thụ bị nhổ tận gốc, giống trong cuồng phong túi nhựa một dạng bay loạn đi loạn.

Bóng tuyết như trong chiến trường đạn 'Vù vù' mặc bắn.

Phương xa đã thành đất hoang trong rừng rậm, Trư Bát Giới chỗ thúc đẩy sinh trưởng dây leo, đang bị vô hình chi phong cào đến vừa đi vừa về vung vẩy, giống roi một dạng trên không trung mãnh liệt quật, phát ra 'Đùng đùng' âm bạo thanh.

Mây đen đầy trời nước biển thủy triều tựa như mãnh liệt mà đến, ngăn trở giữa trưa Sí Dương, để sắc trời trở nên u ám đứng lên.

Đường Tăng đứng ở cửa hang, cách chiến trường chừng hơn ba trăm mét, vẫn như trước không ngừng bị Tam Muội Thần Phong quét sạch va chạm, gió kia làm càn mà càn rỡ, trùng trùng điệp điệp, vô cùng vô tận, rơi vào Đường Tăng trên người, giống đao cắt một dạng đau nhức, nhưng cũng không có đổ máu.

Gió thổi tới lúc, Đường Tăng đứng bất động đứng nguyên tại chỗ, dưới chân giống như là mọc rễ tựa như, hắn cố nén đau đớn, trọn to bị gió thổi ra nước mắt tới con mắt, nhìn về phía Tôn Ngộ Không, Ngao Ô, Trư Bát Giới chiến trường của bọn họ.

Nhưng thấy bên trong chiến trường, biển lửa ngập trời.

Dây leo, tuyết nước hội tụ thành long, quán quanh xoắn xuýt hướng Hoàng Phong Quái quán giết tới.

Một bên, Tôn Ngộ Không không ngừng lấy đằng tiêu bước lật vọt, Cừu Hoàn Tích Trượng vung nên xuống, kim khí như đao như kiếm, xé rách không khí, phát ra trận trận rít lên.

Bị một con rồng một khi một heo vây công Hoàng Phong Quái, dần dần khó mà áp chế 'Đặc cung xảo thịt' ảnh hưởng, trong bụng giống như là tụ tập đầy trời mây đen, tiếng sấm trận trận nhấp nhô mà ra, khó nhịn kịch liệt đau nhức để hắn mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, muốn cuộn mình lăn lộn.

Hắn vừa đánh vừa lui, lại lại không đường thối lui.

Hắn hữu tâm cầu viện, có thể nhưng tám trăm dặm Hoàng Phong Lĩnh yêu quái, lại tất cả đều bị hắn xem như đồ ăn giết, nơi nào còn có cái gì giúp đỡ.

Tâm niệm đến đây Hoàng Phong Quái hối hận không thôi, nhưng lại hối hận thì đã muộn.

Đứng trước luân luân nguyên liệu nấu ăn uy hiếp, Hoàng Phong Quái quyết định liều lĩnh đại giới, cuối cùng lại buông tay đánh cược một lần.

Nghĩ như thế về sau, Hoàng Phong Quái liền không còn kiềm chế thể nội trường khí, bỗng nhiên mở ra lỗ đen giống như miệng, thật sâu hướng vào trong hít vào một hơi, mặc dù mặt hướng Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Ngao Ô, nhưng lại vô tình hay cố ý nhìn về phía Đường Tăng.

Đường Tăng lúc này chính nhìn về phía chiến trường, khi hắn cảm nhận được Hoàng Phong Quái ánh mắt lúc, chỉ cảm thấy hai mắt đậm nhói, từ khi đánh giết Hồ Tiên Phong về sau, liền một mực mang theo trong người Định Phong Châu,

Cũng bỗng nhiên bay lên mà lên, treo ở không trung, trong nháy mắt, bốn phương tám hướng tạt phong liền bị định trụ.

Hoàng Phong Quái nhìn thấy cái viên kia Định Phong Châu, lại cũng không gấp, tay trái cũng không biết từ nơi nào lại mọc ra một cái bích Lục Châu Từ bộ dáng 'Định Phong Châu', hơi tỏa ánh sáng, giống như đang kêu gọi.

Nhận Hoàng Phong Quái cái viên kia Định Phong Châu tác động, Đường Tăng trước mặt Định Phong Châu, nhất định 'Suru' lập tức hóa thành lục quang bay về phía Hoàng Phong Quái.

Đường Tăng thấy vậy tình huống, thần sắc bình tĩnh, hoàn toàn chưa phát giác ngoài ý muốn, Hoàng Phong Quái đã dám đem bảo vật đưa ra, tự có hắn

thu về thủ đoạn, Đường Tăng sớm đã ngờ tới.

Tại Định Phong Châu hóa thành lục quang bay về phía Hoàng Phong Quái lúc, chính vung mạnh trượng đánh tới hướng hắc Tôn Ngô Không, chợt song chân đạp đất, xoay người một cái bạo trùng hướng Đường Tăng.

Một mực du tẩu tại Tôn Ngô Không bên người Trư Bát Giới thấy thế, cũng vội vàng xoay người che chở Tôn Ngô Không.

Chỉ có Tiểu Bạch Long Ngao Ô, vẫn như cũ ở giữa không trung du động, trút xuống hướng ngập trời biển lửa đem Hoàng Phong Quái vây khốn đứng lên.

Đang lúc Trư Bát Giới cùng Tôn Ngô Không quay người bạo trùng mà khi đến, Đường Tăng hai gò má bỗng nhiên đau đớn một hồi, vô thanh vô tức ở giữa, có gió đánh tới.

Hắn phạm vi tầm mắt đất vàng, đại thụ, tất cả đều trong nháy mắt bị xoắn thành bột mịn.

Chính phi nước đại bay vọt Trư Bát Giới cùng Tôn Ngô Không, đã ở cùng lúc bị trọng kích đụng bay, đạn pháo tựa như bay về phía Đường Tăng, đang bay động lúc, một heo một khi cường đề Pháp Lực, hơi bên cạnh hạ thân thân thể, để tránh đập trúng Đường Tăng, cái sau sắc mặt hơi có vẻ lo lắng.

Mà chính khi bọn hắn hai muốn cùng Đường Tăng lướt qua người, đụng vào cách đó không xa trong vách đá lúc, lại gặp Đường Tăng bỗng nhiên hàng trên tay phải Từ Kim Bát Vu quăng ra ngoài, về sau hơi trầm xuống thân thể, giống như đang đứng trung bình tấn, tay trái tay phải nhanh chóng nhô ra, một tay nắm lấy Trư Bát Giới, một tay nắm lấy Tôn Ngô Không cánh tay.

Nhị Cấp Hùng Lực bỗng nhiên phát kinh, hắn hung hăng hướng xuống kéo một cái, tan mất sức gió, để Trư Bát Giới cùng Tôn Ngô Không rơi xuống đất.

Hai người sau tại hơi giật mình, cũng không quên trầm xuống trọng tâm, định tại nguyên chỗ.

Mà cùng lúc đó, bị quăng ra ngoài Từ Kim Bát Vu, đột nhiên tách ra vạn trượng Kim Quang đến, Kim Quang bên trong một con gấu đen từ nhỏ biến thành lớn, giống như là tòa thiết thuẫn, ngăn tại Đường Tăng, Tôn Ngô Không, Trư Bát Giới trước mặt.

Hắc Hùng lúc xuất hiện, Trư Bát Giới lộ ra vẻ kinh hãi, chợt liền cùng Đường Tăng, Tôn Ngô Không cùng một chỗ dùng hai tay chống ở Hắc Hùng Tinh, có Hắc Hùng Tinh phía trước, vô luận Tam Muội Thần Phong như thế nào gọi lên, đều không thể thương tổn đến bọn hắn mấy may.

Tại trong lúc này, Đường Tăng dưới chân giống như là sinh cái đinh một dạng, gắt gao cắm rễ tại đại địa, làm cho Trư Bát Giới liên tiếp ghé mắt.

Đáng thương căn bản không biết xảy ra thứ gì Hắc Hùng Tinh, chỉ không ngừng phát ra tiếng hét thảm.

Theo tiếng kêu thảm thiết của hắn càng ngày càng nhỏ, Tam Muội Thần Phong gió thổi cũng dần dần trừ khử.

Gặp Đường Tăng lợi dụng Hắc Hùng Tinh ngăn trở Hoàng Phong Quái đem hết toàn lực thổi lên Tam Muội Thần Phong, một mực là Đường Tăng lo lắng đề phòng khán giả, cuối cùng nhẹ nhàng thở ra, yên lòng, theo sát lấy lần thứ hai mở ra đậu đen rau muống hình thức.

【 dự trữ lương số mệnh, từ hộ sơn đại thần đến tám chấn. . . Nhất niệm Thiên Đường nhất niệm Địa Ngục! Hắc Phong cư sĩ, lên đường bình an. . .

【 thấy không đánh đoàn chiến thời khắc mấu chốt vẫn là xe tăng đáng tin cậy, đối diện Tiểu Hoàng chuột, hiện tại đầu hàng ngoan ngoãn làm dự trữ lương còn kịp! 】

【 cái này! Cái này! Cái này! Đây là Lôi Phong đồng chí cái đinh tinh thần a! Dẫn chương trình người đã trải qua rất được tinh túy! 】

【 nhìn ra tiếp xuống chính là phân sát nội dung cốt truyện đi ngang qua sân khấu CG, không có gì đẹp mắt. . . Chờ lấy ăn chuột đi! 】

【 lên đi! Hắc Hùng Tinh! Cẩn chết bọn hắn! Vân vân. . . Lại nói dẫn chương trình đây là biến Annie tiết tấu 】

Tại khán giả đậu đen rau muống âm thanh bên trong, Tam Muội Thần Phong rốt cục hoàn toàn tiêu tán.

Hắc Hùng Tinh tiếng hét thảm, cũng suy yếu giống như ở đây lắm lắm, nhưng mà Đường Tăng cũng không để ý nó, mà là thò đầu ra hướng Hoàng Phong Quái nhìn lại.

Chỉ thấy Hoàng Phong Quái đang bị Ngao Ô biển lửa bao phủ, cuối cùng lưu lại Pháp Lực bao khóa hắn thân, đang ở gắt gao chống cự.

Đường Tăng vội vàng tiểu chạy tới, không đợi hắn nhắc nhở, Ngao Ô dĩ nhiên hóa thành hình người rơi ở bên cạnh hắn.

Trư Bát Giới cùng Tôn Ngô Không hai người, là một trái một phải đem Hoàng Phong Quái vây quanh.

Gặp đại thế đã mất, Hoàng Phong Quái chỉ được tán đi Pháp Lực, khó nhịn đau đớn co quắp tại địa, nhìn thấy Đường Tăng nhanh chân hướng hắn đi tới, bần bệ hoảng loạn nói: "Ta chính là Tây Thiên Linh Cát Bồ Tát tọa hạ Linh thú! Linh Cát Bồ Tát cùng Như Lai Phật Tổ, đều nói qua không giết ta! Hòa thượng, người tin Phật tu Phật, Bồ tát lời nói người có nghe chăng "

Đường Tăng gặp Hoàng Phong Quái thái độ như thế, trong lòng giết cùng không giết cân cân đang ở nghiêng.

Giống như nhìn ra Đường Tăng do dự đến, Hoàng Phong Quái bệu lại nói: "Giết ta, Linh Cát Bồ Tát sẽ không bỏ qua ngươi, ngươi một thân công đức cũng chắc chắn bị tẩy đi!"

Hắn vừa dứt lời, Đường Tăng vẫn còn chưa kịp phản ứng, một bên Trư Bát Giới lại là ung dung mở miệng: "Hắn là Như Lai quân cờ, ngươi xem Linh Cát dám động hắn một chút thử xem "

Trư Bát Giới lời nói, không thể nghi ngờ là đề chết lạc đà cuối cùng một cộng cò, để Đường Tăng trong lòng triệt để không có lo lắng, lúc này ngồi xổm người xuống, nhìn lên trước mặt Hoàng Phong Quái nói: "Nói đi, còn có di ngôn gì "

"Bản tăng muốn tại trong bụng bày Hoàng Phong Linh ảnh gia đình, ngươi cười một cái "

Hoàng Phong Quái nghe ra Đường Tăng bình tĩnh trong giọng nói ẩn chứa sát ý, mặt người mãnh liệt biến thành mặt chuột, răng cửa bên ngoài lòi, dữ tợn kinh khủng thử tiếng nói: "Ta tới đời định muốn ăn ngươi!"

Đường Tăng bị hắn dọa đến đứng người lên, sau lùi một bước, bệu lại quay đầu hướng Tôn Ngộ Không: "Đại Thánh, động thủ đi."

Nghe thấy Đường Tăng lời nói, tuyệt vọng chỉ cực Hoàng Phong Quái, lại từ mặt chuột khôi phục mặt người, hô lớn: "Để cho ta bị chết có đáng về một chút!"

Hắn tiếng nói vừa dứt, Tôn Ngộ Không liền đã đi đến bên cạnh hắn.

Chính là lúc này.

Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Đường Tăng, Ngao Ô trước mắt Phi Tuyết đầy trời bừa bộn chi địa, giây lát ở giữa hiện ra một mảnh Hải Thị Thận Lâu tựa như trăng cảnh.

Trong tám hình có một tòa núi cao, sườn núi ở giữa có tường vân hiện lên, thùy ai bốc lên, núi lõm bên trong có một tòa thiền viện, thiền viện bên trong chuông khánh du dương, hương hoa phiêu miểu.

Thiền viện trên quảng trường, khắp nơi đều là hạng treo Phật châu, trong miệng niệm Phật tăng nhân.

Mà chúng tăng thượng thủ Đại Hùng Bảo Điện bên trong, thì là cả sảnh đường cầm tú, một phòng uy nghiêm.

Trên trăm tăng nhân cùng tụng 'Pháp Hoa Kinh', chủ nhiệm lớp thủ gỗ nhẹ kim đức khánh.

Phật tiền cung cấp nuôi dưỡng, đều là tiên quả tiên hoa; trên bàn an bài, đều là làm đồ ăn làm phẩm. Huy hoàng bảo nến, từng cái từng cái Kim Diễm bắn cầu vòng nghệ; mùi thơm ngào ngạt thật là thơm, đạo đạo Ngọc Yên bay sương mù rục rờ.

Đường Tăng chính kinh ngạc ở giữa, một cái tường quang bao phủ Bồ Tát, bỗng nhiên từ Đại Hùng Bảo Điện bên trong đi ra, "Trông thấy" Đường Tăng về sau, chấp tay trước ngực, thi lễ một cái, nói: "Tam Tạng pháp sư, hữu lễ."

Về sau hắn lại quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, mỉm cười, nói: "Đại Thánh, hữu lễ."

Đường Tăng trông thấy cái kia Bồ Tát, lập tức đoán ra là Linh Cát, thế là cũng chấp tay trước ngực, thi lễ một cái: "Bồ Tát hữu lễ."

Về phần Tôn Ngộ Không, là Lãnh Lãnh mắt nhìn Linh Cát Bồ Tát, thờ ơ.

Đối với ở đây, Linh Cát Bồ Tát cũng không giận, mà là tiếp tục nhìn lấy Tôn Ngộ Không, chỉ cái kia Hoàng Phong Quái, nói: "Hắn vốn là dưới chân linh sơn đắc đạo chuột, bởi vì trộm đèn lưu ly bên trong dầu hạt cải, đèn đuốc lò mò, chỉ sợ Kim Cương bắt hắn, vì vậy đi, sau Như Lai chiếu thấy hắn, cho là hắn không đáng chết tội, liền tha tính mạng của hắn, thả hắn đi ẩn tính về núi, không cho phép thương tổn sinh mạng nghiệp chương, lại lấy ta hạt áp, không ngờ hắn hôm nay va chạm Đại Thánh, lại muốn hại lệnh sư, làm trái sắc lệnh, ta tội cũng."

Hắn nói lần này nói lúc, Tôn Ngộ Không cũng không thêm nhìn hắn, ngược lại là Đường Tăng sau khi nghe, nói tiếp: "Cái kia Bồ Tát, bản tăng liền giúp ngươi đem cái này tội tiêu đi."

Nghe thấy Đường Tăng lời nói, Tôn Ngộ Không giờ cao lên Cừ Hoàn Tích Trượng.

Gặp Tôn Ngộ Không nâng bổng liền muốn đánh, Linh Cát Bồ Tát hướng phía trước một bước đi ra, nói: "Đại Thánh, chớ tổn thương mạng hắn, ta còn muốn đem hắn cầm lên Linh Sơn đi gặp Như Lai, Minh Chính tội lỗi."

Từ Trư Bát Giới cái kia bên trong biết được, hắn giống như đến xem như tám mộc, Đường Tăng liền cũng không sợ, trong lòng cảm thấy hoang đường, lúc nào một cái tông giáo lãnh tụ cũng có thể chấp pháp, hắn cho là hắn là Quốc An cục vẫn là cao nhất kiểm

Tâm niệm đến tận đây, hắn bỗng nhiên quát.

"Đại Thánh, động thủ!"

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Phong kiến mê tín không được

"Đại Thánh không thể! Cái này Hoàng Mao Điều Thử chính là Như Lai Phật Tổ. . ."

Linh Cát Bò Tát lời còn chưa dứt, Tôn Ngộ Không dĩ nhiên vung Cừ Hoàn Tích Trượng, 'Khoác lác' một tiếng đập ầm ầm tại Hoàng Phong Quái trên đầu, dôi dào cự lực xuyên vào sọ não, đem não hoa chấn động đến hiểm nát, chết đến mức không thể chết thêm.

Hoàng Phong Quái bị đánh chết về sau, chậm rãi hóa thành một đầu Hoàng Mao Điều Thử.

Linh Cát Bò Tát trông thấy xui lờ trên đất Hoàng Mao Điều Thử, mặt hiện lên ra đau khổ thần sắc: "Người. . . Ai. . . Ai! Trận này tạo hóa, người. . ."

Đường Tăng phảng phất nhìn không thấy Linh Cát Bò Tát đau khổ, hướng hấn chấp tay trước ngực, nói: "Ngã phật từ bi, Bò tát tội, đệ tử đã thay tiêu đi, Bò Tát nhưng có cảm tạ muốn nói."

Trực tiếp trong phòng khán giả, trông thấy Đường Tăng ngay trước Linh Cát Bò Tát trước mặt, để Tôn Ngộ Không đem Hoàng Mao Điều Thử đánh chết, hơn nữa còn nói ra lời nói này, tất cả đều chấn kinh đến không được.

【dẫn chương trình người xong, Bò tát mặt mũi cũng không cho, đoán chừng con đường sau đó khó đi rồi! Bất quá đã nhưng khô rồi, liền không thể thật không có lễ phép, để hấn tay không trở về. . . Cái kia cái gì, đem chuột chân xé một đầu cho Bò Tát bao bên trên!】

【Bò Tát muốn lưu xuống dùng cơm không hôm nay đồ ăn người định, con chuột này làm thế nào tùy người!】

'Ngã Bản Phiền Nhân đưa tặng cho Đường Tăng hai mươi cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Oa! Cái này đột thấy thực đã nghiền! Một chút tiền nhỏ tiền bất thành kính ý, mong rằng dẫn chương trình cất kỹ."

'Cát Cát đáp đưa tặng cho Đường Tăng năm mươi cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Ồ! Gây sự tình chúng ta xem nào nhiệt không chê chuyện lớn, những cái này có đủ hay không không đủ, dù hoặc Bò Tát ăn một miếng chuột thịt, ta sẽ thấy xoát một đột, nói được thì làm được!"

'Ngoan Chủ Tiểu Vương đưa tặng cho Đường Tăng hai mươi cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Dẫn chương trình đây là bị đoạt xá ở trước mặt đánh chết còn chưa tỉnh, còn muốn cho Bò Tát cảm tạ hấn, đối với này ta chỉ muốn nói: Làm tốt lắm!"

'Đầu trục Max đưa tặng cho Đường Tăng hai mươi cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Dẫn chương trình người dạng này không biết sợ xác thực tốt, nhưng phiền phức trước cho lão công ta thăng cái cấp, miễn cho lần sau người đâm rắc rối hấn bị tội!"

Tại Đường Tăng dứt lời, khán giả mưa đạn bay tán loạn thời điểm, Linh Cát Bò Tát trên mặt đau khổ diệt hết, nhìn qua Đường Tăng trầm mặc thật lâu, mới mới nhẹ nhàng thở dài, nói: "A Di Đà Phật, đã việc đã đến nước này, người chết Vãng Sinh, dư tội xuống mồ. . . Nam Mô a di đà bà dạ si tha già đa dạ. . ."

Tại Linh Cát Bò Tát riu rít niệm Phật lúc, phía sau hấn cái kia thiền trong sân các tăng nhân, cũng đều cùng nhau niệm lên trải qua tới.

Đường Tăng tuy là giả hòa thượng, nhưng cũng có thể nghe ra đây là Vãng Sinh Chú.

Bò Tát trong miệng Vãng Sinh Chú, phảng phất có loại sức mạnh kỳ diệu, hiện lên sóng nước một dạng hướng bốn phương tám hướng khuếch tán ra.

Vãng Sinh Chú lên, Đường Tăng vẫn còn chưa kịp phản ứng, Tôn Ngộ Không đột nhiên đưa tay trái ra, đem xui lờ trên đất Hoàng Mao Điều Thử cầm lên, thể nội kim khí phun trào, tại bàn tay trái tiêu tán mà ra, đem Hoàng Mao Điều Thử bao vây lại.

Làm Vãng Sinh Chú chỗ nhắc lên 'Sóng nước' khắp qua Hoàng Mao Điều Thử lúc, kim khí hơi chấn động một chút, trừ khử chút, nhưng lại đem cái kia 'Sóng nước' chống cự mà hạ.

Sóng nước tiếp tục lật qua lật lại, dần dần, lan đến gần sau lưng Hoàng Phong trong động.

Nhưng thấy cái kia trong thạch động hun khói hong gió thịt, nhất định tất cả đều từ Ngao Ô đốt ra lỗ lớn chỗ từ từ bay ra, trên không trung hóa thành điểm điểm quang sáng, cuối cùng biến mất trong không khí.

Đội Vãng Sinh Chú niệm xong, Linh Cát Bồ Tát lại cúi đầu nhìn về phía Đường Tăng, chậm rãi nói: "Cái này đi về phía tây trên đường cũng không chỉ có ta một cái Bồ Tát. . . Người tự giải quyết cho tốt."

Linh Cát Bồ Tát sau khi nói xong, Đường Tăng trước mắt hiện lên trong núi thiên viện hình ảnh, liền chậm rãi biến mất, tái hiện Phi Tuyết đầy trời cảnh tượng.

Đường Tăng mới vừa từ nguyên liệu nấu ăn hủy hết đau xót bên trong tỉnh lại, gặp Linh Cát Bồ Tát quay người đi vào Đại Hùng Bảo Điện, thân ảnh nhàn nhạt, bận bịu hướng phía trước một bước đi ra, đưa tay hô to: "Dừng lại! Người đừng đi! Người đem bản tăng thức ăn ngoài ăn còn chưa trả tiền đâu!"

Hắn lời còn chưa nói hết, huyễn tượng toàn bộ biến mất.

Đường Tăng bị tức giận răng, nổi trận lôi đình.

Khán giả thấy thế, cũng nhin không được vỗ bàn cười to.

【 đây chính là đánh chuột nhất thời thoải mái, nguyên liệu nấu ăn hóa táng tràng a! Cho nên nói,

Nên sợ thời điểm vẫn phải sợ, người ta Linh Cát Bồ Tát không có đem người chặt a chặt a đã trải qua rất không tệ, còn không cho người ta mặt mũi, hiện tại trọn tròn mắt a 】

【 đoán chừng dẫn chương trình về sau đến rồi Tây Thiên sẽ làm một bàn Bồ Tát yến! 】

【 Linh Cát Bồ Tát: Dám đánh ta Tiểu Hoàng chuột, những nguyên liệu nấu ăn này người tùy tiện ăn, ăn vào một hơi coi như ta thua! 】

【 chủ này truyền bá làm nghiệt, tại sao phải lao công ta đến gánh chịu hẳn đã lâu lắm không có ăn cơm no! Bồ Tát người trở về, ta và người không xong! 】

【 yêu quái bảo hộ tổ chức: Linh Cát Bồ Tát cái này đột làm tốt lắm! Chúng ta biểu thị về sau đi về phía tây trên đường tất cả yêu quái, đều muốn cát bụi trở về với cát bụi, quyết không tiến vào dẫn chương trình bụng! 】

Đường Tăng trông thấy khán giả mưa đạn, càng thêm tức giận, liên tục hít thở sâu rất lâu, vừa rồi bình phục lại tâm tình kích động.

Trầm mặc từ dưới đất nhật lên Từ Kim Bát Vu, đem gần như hấp hối Hắc Hùng Tinh thu nhập Từ Kim Bát bên trong, rồi mới từ Tôn Ngộ Không tay trái xách qua Hoàng Mao Điều Thử, nhanh chân đi vào hoàng trong hang gió, rất nhanh, Hoàng Phong trong động liền truyền ra nồng nặc thiêu nướng hương khí.

Vào lúc ban đêm, Đường Tăng lợi dụng Hoàng Phong Quái làm thức ăn, làm ngừng lại tiệc, để Hoàng Phong Linh bộ phận đám yêu quái , tại hẳn trong bụng đoàn tụ.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, sáng sớm hôm sau, Đường Tăng một đoàn người liền lại đón mặt trời mới mọc, tìm tới đại lộ hướng tây mà đi.

Thời gian cấp tốc, trải qua đông trải qua xuân.

Đường Tăng một đoàn người đi qua tám trăm dặm Hoàng Phong Lĩnh, tiến tây đến nơi một mảnh Bình Nguyên chi địa.

Ngày hôm đó bọn hắn chính vui đùa chạy đến, Đường Tăng bỗng nhiên nghe thấy thủy triều đánh ra thanh âm, theo tiếng đi về phía trước không lâu, liền gặp một con cự long tựa như Giang Hà sóng to, lẫn lộn sóng cả, gào thét lên dâng lên, chạy chảy xuống.

Mặt sông sóng nước nhảy vọt, giống như vảy cá.

Xa xa trông thấy sông lớn, Đường Tăng cùng Đường Tăng đều cũng biết, đó chính là tám trăm dặm sông Lư sa, cũng tức là Tây Du nguyên tác bên trong, Đường Tăng Tam đồ đệ Sa Tăng, trước Quyển Liêm đại tướng bị giáng chức chi địa.

Gặp Đường Tăng rốt cuộc phải đến nơi sông Lư sa, khán giả tất cả đều nghị luận ầm ĩ.

【 tới tới tới. . . Đặt tiền cuộc đặt tiền cuộc, đoán Sa Tăng giới tính a, là nam một bồi hai, là nữ thì một bồi năm, nhân yêu một bồi mười cấp! 】

【 sông Lư sa, sông Lư sa! Sa sư đệ đến rồi! Có người gánh trách nhiệm! 】

【 ta nhớ được có thiết lập nói, Sa Tăng đầu người chuỗi đeo tay mà xương cốt, tất cả đều là Đường Tăng kiếp trước. . . Cảm thấy khủng bố .

【 tiểu Sa Tăng! Tiểu Sa Tăng! Nhanh ra nghênh tiếp làm đồ ăn ngon đầu bếp! A Phi! Nhanh ra nghênh tiếp sẽ làm cho người ăn ngon sư phụ! 】

Trông thấy khán giả mưa đạn, lúc đầu tâm tính bình thản Đường Tăng, cũng không miễn đối với Sa Tăng hình tượng tính cách cảm thấy hiếu kỳ.

Vừa đi vừa hỏi tưởng lại nguyên tác nội dung cốt truyện, đột nhiên quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, già vờ giả vịt hỏi: "Đại Thánh a! Ngươi xem nước sông này thế rộng lớn, sao không gặp thuyền kia chi được. . ."

Hắn lời còn chưa nói hết, Tôn Ngộ Không ngắt lời nói: "Nhược Thủy."

Đường Tăng nao nao, nói tiếp: "Đại Thánh thật là lợi hại, cho nên ngươi là làm sao mà biết được!"

Lần này hắn tiếng nói vừa dứt, Trư Bát Giới đột nhiên chỉ hướng cách đó không xa, nói: "Ngươi mù a , bên kia trên tấm bia đá không phải viết "

Đường Tăng sau khi nghe, thuận Trư Bát Giới ngón tay phương hướng nhìn, quả nhiên trông thấy một cái cao nửa thước thạch bi nghiêng cắm ở địa, hắn viết lên: "Tám trăm Lư Sa giới, ba ngàn Nhược Thủy sâu. Long ngồng tung bay không dậy nổi, hoa lau định đầy chìm."

Chậm rãi đem thạch bi khắc văn niệm xong về sau, Đường Tăng hơi không kiên nhẫn, quay đầu mặt hướng màn ảnh, nói: "Các vị khán giả, nguyên tác nội dung cốt truyện chẳng lẽ không phải Đường Tăng đi vào sông Lư sa bờ, Sa Tăng liền nhảy ra gây sự mà sao cho nên hắn hiện tại tại sao vẫn chưa ra, tìm hằm sao "

Đậu đen rau muống về đậu đen rau muống, nhưng Sa Tăng không xuất hiện, Đường Tăng liền không cách nào mượn thứ chín cung pháp thuyền qua sông, thế là hắn đứng tại chỗ nhìn ra xa một lát sông Lư sa, lại quay đầu tứ phương quan sát về sau, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nói: "Đại Thánh, bản tăng nhìn trên mặt đất có không ít gần nhất lưu lại dấu chân, kê bên này phải làm là có người ở lại, không bằng đêm nay trước tiên tìm một nơi, ở một đêm, ngày mai lại nói qua sông sự tình."

"Ừm."

Tôn Ngộ Không gật gật đầu.

Đạt được hắn đáp lại về sau, Đường Tăng liền lần theo dấu chân, hướng sông Lư sa phía đông tiến lên.

Sắc trời sắp muộn, hoàng hôn tiến đến, nhỏ vụn Tàn Dương chiếu xuống hồi hương trên đường nhỏ, Đường Tăng một nhóm đi ở đồng ruộng ở giữa côn trùng kêu vang con ếch gọi bên trong, trong tầm mắt đều là dê bò ngựa con lừa, một mảnh Thanh Thanh đồng ruộng.

Đồng ruộng bên, tọa lạc một tòa khối bếp lượn lò thôn trấn, trong trấn có chút náo nhiệt, không ngừng tiếng ca, tiếng rao hàng truyền ra.

Càng là đến gần tiểu trấn, người ở càng dày.

Có lão nông tại đồng ruộng quất lấy thuốc lá sợi, có một mồi nông phu, buồn ngủ cõng cái giỏ, tại tà dương bên trong lệch ra xoay tiến lên.

Trong trấn bên ngoài trấn giếng đèn kết hoa, khắp nơi đều nổi lên đèn lồng, để Đường Tăng cảm thấy hiếu kỳ, trùng hợp một người mặc áo đỏ, đầu khỏa vài bông trung niên nhân, hi khí dương dương từ đằng xa đi tới, nhìn thấy Đường Tăng lúc càng thêm mừng rỡ, chủ động làm một Phật lễ.

Đường Tăng cũng sẽ chỉ lấy lễ, về sau hỏi thăm

"Vị thí chủ này, xin hỏi quý chỗ là chính gặp ngày lễ sao "

Trung niên nhân cười nói: "Vị này phương trượng ngài đến đúng lúc, đêm nay đúng là chúng ta Sa gia trấn tế bái thần tử thần nữ thời gian."

Đường Tăng nghe vậy, nhẹ nhõm mảy, nói: "Thí chủ nói tới thần tử thần nữ là "

Trung niên nhân nói: "Thần tử thần nữ chính là Thần nguyên, có thể bảo vệ phù hộ ta Sa gia trấn mười năm hòa bình phồn vinh, mưa thuận gió hoà."

Đường Tăng trong lòng lộ bộ một tiếng: "Các ngươi cái này thần tử thần nữ, thế nhưng là thần tiên "

Trung niên nhân nghe, bỗng nhiên quay người, hướng trong trấn phương hướng cung cung kính kính một xá, vừa rồi xoay người nói: "Thần tử thần nữ chính là từ nhỏ từ trong trấn chọn lựa, từ toàn trấn dưỡng dục tại trong thần miếu, bọn họ đời đời kiếp kiếp đều ở tại sông Lư sa bờ, xuất thân trong sạch, không có bất kỳ cái gì chỗ bẩn. Bọn hắn nhất định phải tài đức vẹn toàn, không có bất kỳ cái gì tì vết, dù cho bị phá vỡ làn da cũng sẽ không đỏ máu. "

"Bọn hắn không sợ hắc ám, cổ giống vò sò vậy tỏa sáng, thân thể giống Bồ Đề thụ một dạng trắng tấp, lông mi giống mẹ trâu lông mi vậy sắc bén, chân giống Lộc nhi vậy trắng tấp, lại xem như thần tử thần nữ, tự nhiên cũng có được vượt qua thường nhân tình táo cùng không sợ."

"Thần tử thần nữ một khi bị chọn trúng, liền sẽ trở thành Thần thể xác, cả ngày sinh hoạt tại trong thần miếu. Mỗi ngày sáng sớm, bọn hắn đều sẽ ngồi lên hoàng kim ngai vào, tại thần miếu sân thượng cùng nhau tiếp được dân chúng triều bái. Mỗi ngày buổi trưa cùng giờ Tuất, thần tử thần nữ sẽ hiển hiện thần tích, cung cấp dân trấn chiêm ngưỡng."

Đường Tăng lẳng lặng nghe hắn, cảm giác sâu sắc không nói gì, mà trung niên nhân còn đang tiếp tục.

"Xem như thần tử thần nữ, bọn họ mỗi tiếng nói cử động đều đại biểu cái này trấn vận chuyển, chính là trấn hóa thân ở tại, bảo hộ thôn trấn vạn sự bình an, không sợ giá lạnh nóng bức, tuyệt không thiên tai nhân họa."

Đường Tăng chen lời nói: "Những cái này thần tử thần nữ liền một mực trải qua cuộc sống như vậy sao "

Trung niên nhân lắc đầu nói: "Dĩ nhiên không phải, mỗi khi bọn hán mười lăm tuổi, cái này thể xác liền muốn đi đến cực hạn, cần đưa vào sông Luru sa, trở lại hà thần kia bên người, trọng hưởng tiên nhân kia chi nhạc!"

Đến tận đây Đường Tăng cuối cùng nhìn không được, quay đầu nhìn về phía Trư Bát Giới, trên thực tế lại là tại mặt hướng người xem, nói: "A Di Đà Phật! Mê tín a! Phong kiến bã! Tín tưởng khoa học, không cần mê tín a! Mê tín hại người a!"

Nôn ra rãnh hán mới xoay người lại, nhìn về phía trung niên nhân, nói: "Vậy các người gặp qua thần sông sao đáng đáp ra sao "

Trung niên nhân nói: "Chúng ta tổ tiên truyền ngôn nói, thần sông một đầu ngọn lửa hồng phát xoã tung, hai cái tròn con người sáng lên như đèn. Không tối không Thanh màu xanh mặt, như sấm như cổ lão Long tiếng. Người khoác một lĩnh vàng nhạt áo khoác, thắt eo song tích lũy để lộ ra dây leo. Dưới cổ khô lâu treo chín cái, cầm trong tay bảo trượng rất cao chói vọt."

Đường Tăng sau khi nghe xong, giật mình tại nguyên chỗ.

"Không đúng. . . Ấy chò, đây không phải Sa Tăng miêu tả sao "

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 82: Phàm phu tục tử Tôn Ngộ Không

Xa xa trên đường chân trời, một vòng Tàn Dương sắp hạ lạc.

Màu hồng ráng chiều vung vãi tại trong đồng, muộn gió chợt nổi lên, mảnh sóng nhảy vọt, quấy lên đầy hồ mảnh vàng vụn.

Đồng ruộng một bên, đường nhỏ bên cạnh, từng nhánh cỏ đuôi chó nhẹ nhàng phiêu động.

Đường Tăng liền giật mình đứng trên đường, trong lòng suy nghĩ một lát sau, đối với trung niên nhân trong miệng thần sông Sa Tăng, dâng lên nồng nặc hứng thú đến, vội nói: "Bản tăng chính là từ Đông Thổ Đại Đường mà đến, đang muốn đi Tây Thiên thỉnh kinh, dọc đường cái này Luru Sa trấn, đối với quý chỗ tập tục rất là tò mò, thí chủ có thể nói rõ chi tiết cùng bản tăng nghe một chút."

Trung niên nhân nghe xong Đường Tăng nhất định đến từ thiên hướng lên trên quốc, hơi có chút hiển vật quý vậy vui vẻ giới thiệu cái này ngày lễ tồn tại.

"Ta Sa Gia Trấn có ghi chép, này địa năm trăm năm trước, từng có một trận thiên tai. Ngày đó sơn hà ngược lại nghiêng, thiên hôn địa ám, nhật nguyệt vô quang, toàn bộ thôn trấn đều cơ hồ bị cái này sông Luru sa cuốn đi. Khi đó trong thôn Chúc Vu đứng ra, cùng thần sông trò chuyện với nhau ba ngày ba đêm, rốt cục định ra này tập tục, để đôi lấy thần sông che chở ta Sa Gia Trấn không bị sông Luru sa chỗ xâm, lưu truyền đến nay."

"Mỗi mười năm, thần miếu Chúc Vu liền sẽ chọn lựa hai cái năm tuổi hài đồng, trở thành thần tử thần nữ tại phàm trần thể xác, tiếp nhận toàn trấn dưỡng dục cùng tế bái, tất cả dân trấn đều cần dâng lên tiền tài, lấy giúp đỡ thần miếu cung cấp nuôi dưỡng thần tử thần nữ."

"Chờ đến hiến tế trước nửa tháng, cần là thần tử thần nữ đốt hương tắm rửa, thay đổi mới tinh tơ lụa áo bông, chuẩn bị thịt bò rượu và đồ nhắm. Dạng này đi qua hơn mười ngày, mọi người lại cùng nhau trang trí tô điểm hảo trong trấn đậu toà kia kim sắc Thần loan, để thần tử thần nữ ngồi ở phía trên, đi qua du hành tặng hoa, cho mong ước về sau, đem xa giá đặt vào trong sông, như xa giá chìm mất, liền đại biểu thần sông đã tiếp hoàn hồn tử thần nữ, mười năm này mưa thuận gió hoà liền trở thành."

Đường Tăng nghe xong trung niên nhân giảng thuật về sau, trầm mặc một lát sau, mới mới nhìn hán, hỏi: "Không biết thần sông có từng hiển hiện qua chân thân "

Trung niên nhân liên tục gật đầu: "Tự nhiên là có! Trong trấn thần miếu còn có năm trăm năm trước thần sông hiện ra bích hoạ, thượng sư có thể từ bước đi thường thức."

Đường Tăng sau khi nghe có chút im lặng.

Nhất định có người đem trên bích hoạ ghi lại đồ vật coi ra gì, cho nên hang đá Đôn Hoàng bên trong còn có Phi Thiên bích hoạ đâu, có thể lại có ai gặp qua Phi Thiên

Đường Tăng trong lòng nghĩ như vậy, nhưng ngoài miệng từ không thể nói như vậy, hần phục lại hỏi: "Đã là năm trăm năm trước sự tình, vậy cái này năm trăm năm đến, trong trần có từng có thiên tai nhân họa "

Trung niên nhân chuyện đương nhiên nói: "Có, nhưng cùng năm trăm năm trước cái kia một trận xông hủ Lư Sa trần thiên tai so sánh, đều là một ít tai tiểu khó, không đáng nhắc đến."

Trung niên nhân trả lời, càng làm cho Đường Tăng không phân bác được, chậm trong chốc lát mới nói: "Nói cách khác, các người Tương Thần từ thần nữ lấy ra hiển tế thần sông, nhưng mà lại cũng không có ích lợi gì chỗ lấy các người đến đây tại sao phải hiển tế "

Đường Tăng một phen, để trung niên nhân lộ ra thần sắc kinh khủng đến, bước lên phía trước một bước, muốn vươn tay che Đường Tăng miệng: "Cũng không dám nói như vậy, nhắm trúng thần sông giận dữ, cái này tiểu trần sợ là phải bị sông Lư sa vọt lên a."

Đường Tăng lui về sau một bước, tránh thoát tay của trung niên nhân, nghĩ thầm đây cũng là thần tử thần nữ, lại là Chúc Vu thần sông, trong đó định có gì đó quái lạ, lại thêm cùng Sa Tăng có quan hệ, hần liền quyết định xâm nhập tìm hiểu một chút.

Thế là nhìn về phía trung niên nhân, nói: "Không biết tòa thần miếu kia đối ngoại mở ra sao bản tăng đối với các nơi đặc thù Văn Hóa đều trong lòng còn có hiếu kỳ, muốn đi vào thưởng thức một chút."

"Thần miếu là đối bên ngoài cõi mờ, mỗi ngày đều có người đi dâng hương cung phụng, người. . . Trong thần miếu đồ vật, đều là có thần lực ở trong đó, ngàn vạn không thể tùy ý chạm đến. . ."

Trung niên nhân vốn có sự tình ra ngoài, có thể Đường Tăng mới vừa ngôn hành cử chỉ, để trong lòng hần dâng lên cổ quái tâm tư đến, do dự một chút về sau, nói: "Được rồi, thánh tăng, đứng lúc ta vô sự, liền dẫn người đi thần miếu nhìn xem a."

"Vậy liền nhiều Tạ thí chủ."

Đường Tăng chấp tay trước ngực, thi lễ một cái, tiếp lấy cùng tại trung niên thần người về sau, hướng trong trần đi đến.

Một bên thủy chung trầm mặc không nói Tôn Ngộ Không, cùng đem chơi lấy quạt xếp Trư Bát Giới, cũng chậm rãi theo sát Đường Tăng.

Tại Đường Tăng một nhóm đi vào trong trần lúc,

Trực tiếp giữa khán giả, là cũng nhìn không được khôi xướng mưa đạn tới.

【 chờ một chút, dẫn chương trình người nơi này có phải là cầm nhầm sát vách Tây Môn báo trị nghiệp kịch bản 】

【 rất nhiều năm trước, cũng có một đám ngu dân cùng một vị lừa gạt tiền hại người Chúc Vu, bọn hần gặp Tây Môn báo, sau đó liền không có sau đó. .

【 ấy, từ người đi đường miêu tả đến xem, Sa Tăng chẳng những ăn thịt người, hơn nữa còn ăn đồng nam đồng nữ nhi cho nên vậy đại khái chính là so thành kinh thống khổ hơn chuyện đi, xoắn xuýt muốn hay không một cái ăn thịt người đồ đệ! 】

【 đừng nói nữa. . . Cao nhan trị Tây Du đoàn không cần chui vào đại hồ tử, ăn đi! 】

"Tiêu linh miếu đưa tặng cho Đường Tăng hai mươi cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Đúng rồi. . . Dẫn chương trình người không phải thật lâu không có thủy sản ăn chúng ta đêm nay làm cá như thế nào

"Kỳ trùng đưa tặng cho Đường Tăng hai mươi cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Ta không muốn nhìn thấy ăn thịt người Sa Tăng xuất hiện, dẫn chương trình người xem đó mà làm!"

Đường Tăng trông thấy khán giả mưa đạn, cũng không nóng nảy trả lời hần nhóm, mà là tiếp tục cùng trung niên nhân nói chuyện với nhau, hỏi thăm nhiều hiểu rõ một chút tin tức.

Mà cùng lúc đó, bọn hần cũng cuối cùng từ hồi hương đường nhỏ đi đến đại lộ, xa xa trông thấy viết bên trên 'Lư Sa trần' đền thờ, đền thờ phía dưới thì là một đầu rộng rãi bàn đá xanh đường.

Hai bên đường cửa hàng một nhà gần sát một nhà, có quán trà, có tiệm thuốc, có tiệm thợ rèn, có bông phượng, có đồ tre phượng, đồ gỗ phượng, hiệu sách.

Mỗi gia cửa hàng đều tường trắng lông mày ngói, mái cong kiêu giác, dưới mái hiên đèn lồng đỏ theo gió đập chòn.

Thân mặc quần áo mới chúng dân trong trần, ung dung chọn thương phẩm.

Ven đường có tiểu dung vui sướng tiểu nữ hài nhi dắt lấy con điều, từ một cái gọi bán đồ chơi làm bằng đường người bán hàng rong trước mặt chạy qua.

Nhìn thấy này phồn hoa một màn, Đường Tăng liền rõ ràng, liên quan tới trung niên nhân trong miệng hiển tế thần sông tập tục, sợ là đã trải qua thâm căn cố đế đang chảy cát trần trong lòng mỗi một người, bằng không mà nói bầu không khí đoạn không có khả năng như thế.

Tại trung niên nhân dưới sự hướng dẫn, Đường Tăng một nhóm thuận dòng người đi vào thần miếu bên ngoài.

Lưu Sa trấn thần miếu, cùng Đường triều chùa miếu rất tương tự, màu vàng hơi đỏ tường viện, màu xám xanh điện sống lưng, lúc này chính đắm chìm trong hoa hồng đỏ ráng chiều bên trong.

Trong viện vài cọng thương màu xanh cổ mộc cực đại vô cùng, cành lá phiêu động.

Lúc này trong nội viện thom thoai lượn lờ, chúng dân trong trấn dẫn theo công phẩm, nối liền không dứt đuổi tới triều bái, bọn hán từng cái chấp tay trước ngực, gơ cao khỏi ngực, ngách, đầu, sau đó bằng nhào trên mặt đất, một bước một cái đại lễ đập nhập trong thần miếu.

Đường Tăng nhìn kỹ, từ thần miếu bên ngoài đến trong thần miếu trên tấm đá xanh, nhất định có rất nhiều nơi đều lổm vào.

Trung niên nhân tới chỗ này về sau, cũng trực tiếp quỳ rạp dưới đất, dập đầu mấy cái mới vừa rồi đứng lên, dẫn Đường Tăng một nhóm từ thần miếu cửa chính phía bên phải cửa nhỏ, đi vào trong thần miếu.

Trong cửa nhỏ là một đầu trúc kính, rời xa đá xanh đường cái đang ở hành đại lễ chúng dân trong trấn.

Dọc theo trúc kính đi đến cuối cùng về sau, Đường Tăng liền nhìn thấy một tòa đình.

Đình từ tám cái tròn vo kim sơn cây cột cùng thỏ hoàng sắc ngói thủy tinh nóc nhà tạo thành, trong đình đang có hai tên người khoác trường bào, toàn thân kim sức thiếu niên thiếu nữ, ngồi ngay ngắn ở Hoàng Kim trên ghế không nhúc nhích, mặt không biểu tình.

Tại phía trước hai người, thì là một cái cùng loại với hồ cá cái rương, trong rương chính chất đầy vàng bạc châu báu một loại công phẩm, bất quá Đường Tăng mắt sắc, nhìn thấy nhiều tài bảo công phẩm bên trong, giống như có một bịt đường, dựa theo trấn trên tập tục đến xem, đem bịt đường xem như công phẩm, có thể nói là tương đối vô lễ.

Nhưng Đường Tăng cũng không nhiều so đo, tại nguyên chỗ nhìn một hồi về sau, Đường Tăng liền lại quay đầu nhìn về trung niên nhân, hỏi: "Thí chủ, người có biết những số tiền kia tài, cuối cùng đều đi đâu "

Trung niên nhân không chút nghĩ ngợi, nói: "Tất nhiên là từ Chúc Vu trừ tính chung, một bộ phận cho thần tử thần nữ thế gian phụ mẫu, lấy tạ ơn bọn hán cung cấp thể xác, một bộ phận khác sung nhập thần miếu, biến thành thần tử thần nữ thế gian thể xác cần áo cơm."

Đường Tăng sau khi nghe, cũng sẽ không đối với nói cái gì, mà là quay đầu hướng khán giả đưa cái ánh mắt.

"Các người hiểu được."

Đang bồi Đường Tăng đợi chỉ chốc lát, trung niên nhân bỗng nhiên hướng hán nói: "Thánh tăng người từ Đại Đường đường xa mà đến, trấn chúng ta bên trên Chúc Vu tất nhiên phi thường vui vẻ, đợi ta bẩm báo một phen, Chúc Vu đính hôn đến đón lấy."

"Vậy liền đa tạ."

Đường Tăng cũng muốn nhìn một chút vậy Chúc Vu đến đây là người thế nào, thế là cũng không chối từ.

Trung niên nhân đạt được trả lời chắc chắn, liền vội vàng đi vào đến trong thần miếu đi, trên đường đi gặp phải rất nhiều người mặc vu bào thiếu nam thiếu nữ, đi qua một phen thông báo về sau, rốt cục tại trong thần miếu một gian tràn ngập mùi đàn hương trong phòng, gặp được trấn trên Chúc Vu.

Chúc Vu tuổi tác đã cao, chỉ ít bảy mươi, một đôi mắt thật sâu lâm vào hốc mắt, trong miệng răng đã trải qua côi sạch, tóc dài ngang vai giống như là kết liễu tầng sương trắng, xù xì hai tay bờ đầy con giun giống như mạch máu, dải gió dầm sương trên mặt khắc đầy nhũ mây, nhìn qua giống một cái hiền hòa lão nãi nãi, mà không phải một cái rất có quyền thế Chúc Vu.

Lúc này nàng chính xếp bằng ở một cái màu vàng hơi đỏ bồ đoàn bên trên.

Trung niên nhân nhìn thấy Chúc Vu Hậu, bận bịu quỳ sát tại đất, cúi đầu thượng bẩm nói: "Kính báo Chúc Vu, vừa rồi ta thấy có một nhóm ba người, tự xưng đến từ Đông Thổ Đại Đường, giống như là hướng ta trấn trên hiển tế tập tục trong lòng còn có lo nghĩ."

Trung niên nhân dứt lời về sau, đợi một chút mà, Chúc Vu hơi có vẻ bén nhọn thanh âm vừa rồi vang lên.

"Người lại đem hán nguyên thoại thuật lại tới."

Trung niên nhân nghĩ nghĩ về sau, nói: "Hán nói: Nói cách khác, các người Tương Thần tử thần nữ lấy ra hiển tế thần sông, nhưng mà lại cũng không có ích lợi gì chỗ lấy các người tại sao phải hiển tế "

Bồ đoàn bên trên Chúc Vu nghe vậy, nhẹ nhàng đầu lông mày đến, trong lòng thâm nhủ: "Cái này Đường Quốc tới hòa thượng quen có chút nhân lực, chẳng lẽ lên lòng nghi ngờ không được, không thể dạy hán hồng ta chuyện tốt!"

Tâm niệm đến tận đây, Chúc Vu lại hỏi trung niên nhân: "Ba người kia nhìn lấy có thể có chút không ổn thỏa người lại tinh tế nói cùng ta nghe."

Trung niên nhân trả lời: "Vào đầu chính là cái kia Đường Quốc hòa thượng, làm thượng sư cách ăn mặc, áo bào đỏ kim trượng, đầu trọc đăng sáng lên, tự xưng từng muốn đi Tây Thiên thỉnh kinh. Bên cạnh hẳn đi theo cái cao lớn tùy tùng, muốn đến là có chút võ nghệ, hộ tống đoàn người này. Ngoài ra còn có một thiếu niên, mắt thấy so với thần tử càng tuấn, so với thần nữ càng xinh đẹp, lấy tư lự, đều là thượng phẩm, tay cầm quạt xếp, lối lạc sinh phong, muốn đến là đi theo con nhà giàu, trên đường đi chung a."

Chúc Vu nghe nói về sau, nghĩ thầm: "Xem ra bất quá là một thỉnh kinh phàm phu tục tử thôi, không bằng tìm cái thời gian, đem bọn hắn cũng hiến cùng thần sông a!"

Lòng có lập kế hoạch về sau, Chúc Vu liền hướng trung niên nhân nói: "Người lại thay ta trước đem bọn hắn dàn xếp lại, cực kỳ chiều đãi, chờ ngày mai thần sông lúc tế tự, đem bọn hắn cũng cùng nhau mang đến a."

Trung niên nhân tuân lệnh về sau, lại tiếp tục đi trở về trúc kính, nhìn thấy Đường Tăng về sau, vội nói: "Chúc Vu để cho ta trước mang thánh tăng ở chỗ, ngày mai cũng tốt tham gia chúng ta thần sông tế tự đại điển."

Đường Tăng trầm nghĩ vậy nhưng vừa vặn, liền gật đầu đáp ứng.

CONVERT BY Thanh Phong ||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 83: Thiết quyền vô địch Giang Lưu Nhi

Đêm đó, Đường Tăng liền đang chày cát trần khách sạn ở lại.

Hôm sau.

Ngày mới tảng sáng, nắng sớm mờ mờ, trên trần liền khua chiêng gõ trống, phi thường náo nhiệt.

Tiếng động lớn thanh âm huyền ảo, từ cửa sổ thủy tinh linh truyền vào Lưu Sa trần duy nhất một gian khách sạn bên trong, trong khách sạn chữ 'Thiên' số phòng, Đường Tăng, Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới tuần tự mở to mắt, từ lên giường gỗ xoay người mà lên, chỉ có Tiểu Bạch Long Ngao Ô, vẫn như cũ chiếm cứ tại trên mền, hô hô ngủ say.

Vừa lúc lúc này, ngoài cửa có 'Uc ục' tiếng đánh vang lên.

Tiếng đánh sau khi rơi xuống, có người hô: "Thánh tăng, tế tự đại điển sắp bắt đầu, Chúc Vu phái ta tới đón đưa các ngài."

Nghe thanh âm, chính là hôm qua trung niên nhân kia.

Nói đến tới hôm qua trước khi đi, Đường Tăng hướng hẳn hỏi ý tặc danh, nhất định đến tới một cái để khán giả đỡ khóc đỡ cười danh tự.

Cát suối bên trong.

Vừa vặn cùng trực tiếp trong phòng có phần có danh tiếng võ lâm cao thủ trong cát suối một chữ không kém, lúc ấy có thể đưa tới một trận không nhỏ đậu đen rau muống dậy sóng, để Đường Tăng hiện tại nhớ tới cũng không nhịn được bật cười, nhưng rất nhanh liền lại ngừng, quay đầu nhìn về ngoài cửa nói: "Làm phiền thí chủ chờ chốc lát."

Hắn nói dứt lời về sau, liền đem trên mền Ngao Ô cầm lên đến, cũng không tiêu hẳn nói thêm cái gì, Ngao Ô liền há mồm phun ra một vũng nước, thác nước này giống tại chân không một dạng, nhẹ nhàng mà bùng ra ở giữa rơi vào Đường Tăng trên mặt, đem bụi bặm chất bẩn rửa sạch, về sau liền hóa thành hơi nước, tiêu tán trống không.

Chờ rửa mặt xong xong, Đường Tăng vừa rồi nâng lên một cái chột, đi ra cửa gỗ.

Ngoài cửa cát suối bên trong đã đợi đợi lâu ngày, lúc này liền dẫn Đường Tăng đám người, từ trong khách sạn ra ngoài, tiện đường đi vào trong thần miếu, cái kia trúc kính phiến đá cuối đường.

Lúc này ở Thần đình ngay phía trước, chính ngừng cái kim loan xe ngựa.

Kim loan bên cạnh xe ngựa, đứng tám tên người mặc vũ bào nam nữ, trước xe ngựa, là quỳ sát rất nhiều dân trấn, từ bọn họ quần áo tuổi tác đến xem, có viên ngoại, quan viên, địa phương bên trên phụ lão, nhưng nhiều nhất tự nhiên là xem náo nhiệt dân chúng, nói ít cũng có hai, ba ngàn người.

Kim loan sau Thần trong đình, người khoác trường bào, toàn thân kim sức thần tử thần nữ, vẫn như cũ mặt không biểu tình ngồi xếp bằng trên đất, tại trước người hai người, tên kia bảy mươi mấy tuổi Chúc Vu, đang tới hồi nhảy lên, tự lẩm bẩm, thỉnh thoảng chỉ lên trời tung xuống chút giọt nước, lải nhải.

Đường Tăng trông thấy Chúc Vu cử chỉ lúc, trên mặt lập tức hiện ra giọng mỉa mai thần sắc tới.

Giống như cảm nhận được Đường Tăng ánh mắt của, vậy chúc vu quay đầu trông lại, không biết, Đường Tăng cảm giác con mắt đau xót.

Đang lúc hần có nghi ngờ lúc, sau lưng Tôn Ngộ Không hướng phía trước một bước đi ra, đứng ở bên cạnh hần, nói: "Luyện Khí sĩ."

Đường Tăng sau khi nghe cảm thấy kinh ngạc, hần vốn cho rằng Chúc Vu chỉ là một cái bà cốt mà thôi, vạn không nghĩ tới hần là như vậy cái Luyện Khí sĩ, bận bịu quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, hỏi: "Thực lực như thế nào."

Tôn Ngộ Không nhìn lấy Đường Tăng, nghĩ một hồi, mới nói: "Cùng ngươi không sai biệt lắm."

Đường Tăng nghe xong Tôn Ngộ Không lời nói, kém chút vui đến phát khóc: "Cho nên bản tăng rốt cục không phải chiến năm cận bã phạm nhân rồi sao"

Một bên Trư Bát Giới hảo chết không chết xen vào, nói: "Luyện Khí sĩ cũng là phạm nhân, đừng suy nghĩ nhiều."

Đường Tăng nghe thấy hần, quay đầu hung ác hung ác trừng mắt liếc hần một cái.

Mà đang lúc Đường Tăng vì Tôn Ngộ Không lời nói mà rất cảm thấy vui mừng, nhưng lại bị Trư Bát Giới giới cho chậu nước lạnh lúc, Thần trong đình Chúc Vu rốt cục ngưng đập, thần tử thần nữ hai người cũng chậm rãi đứng người lên, hai tay lưng trước người, sau lưng kéo lấy trường bào nhìn kim loan xe ngựa hai bên đi đến.

Trong đó phía bên phải thần nữ khi đi ngang qua thiện lương lúc, bỗng nhiên dừng bước lại, xoay người đưa tay từ vàng bạc châu báu bên trong, cảm lấy hôm qua Đường Tăng nhìn thấy bịt đường.

Nàng cúi đầu nhìn trong tay bịt đường, trong mắt lộ ra một chút không bỏ tới.

Thần nữ sau lưng cách đó không xa Chúc Vu sau khi nhìn thấy, lại bận bịu đi đến bên người nàng, nói: "Thần nữ sắp trở lại cảnh giới tiên nhân, cái này phạm trần ham muốn ăn uống chắc hần cũng không cần, không bằng ban ân cho lão thân đi."

Nàng thoải mái rơi xuống, cũng không đợi thần nữ nói chuyện, liền đưa tay đem bịt đường từ trên tay nàng đoạt lấy.

Đường Tăng nhìn thấy Chúc Vu liền thần nữ bịt đường đều đoạt, không khỏi tròn mắt hốc mồm,

Nhìn về nơi xa hướng nàng, lớn tiếng nói: "Ngươi cái này lão vu bà liền tiểu hải từ đường đều đoạt, đầu đường lão lưu manh đều so ngươi có lòng công đức được không"

Hần lời mới vừa ra khỏi miệng, Chúc Vu liền quay đầu trông lại, ánh mắt hung ác nham hiểm.

Kim loan bên cạnh xe ngựa vũ bào các nam nữ, cũng đều thần sắc bất thiện nhìn về phía hần, từng cái chen lẫn lên tiếng.

"Chúc Vu sở cầu bất quá là gói đường mà thôi, ta ngày xưa khăn cầu vàng bạc châu báu, thần nữ không không nhận lời. Dưới mắt thần nữ chưa mở miệng, cái kia muốn ngươi hòa thượng này ở chỗ này xen vào việc của người khác."

"Chúc Vu dưỡng dục thần tử thần nữ nhiều năm, không có có công lao cũng cũng có khổ lao, bây giờ muốn cầu ban thưởng gói đường, cái kia lại chuyển động đến ngươi cái này không rõ lại lịch hòa thượng khoa tay múa chân!"

Chúc Vu các đệ tử tranh nhau chỉ trích, để Đường Tăng trong lòng cảm thấy nổi nóng, đứng lúc hần nguyên bản cũng không quen nhìn cái này lậu gió thói quen, lại thêm vừa rồi Tôn Ngộ Không lời nói, cho hần tăng chút lòng tin, thế là nhẹ giọng cười một tiếng: "Bản tăng chính là Đông Thổ Đại Đường Hoàng đế chi ngự đệ, tại thành Trường An đánh chết ba trăm sáu mươi lăm tên ác bá quyền quý, Hoàng huynh cùng bản tăng nói Đại Đường đã vạn thế thái bình, muốn bản tăng đi Tây Thiên nhìn xem có cái gì chuyện bất bình."

"Hôm qua trùng hợp đi ngang qua nơi đây, phát hiện cái này lão vu bà lấy nói dối lừa dối, suy đi nghĩ lại, bản tăng quyết định đứng ở chỗ này, dùng cái này bạo kích max trị số đầu trọc vạch trần nàng âm mưu!"

Đường Tăng một phen đồng đặc lời ra khỏi miệng, trong đám người chúng dân trong trấn, lại bộc phát ra một trận tiếng chỉ trích tới.

"Đây là nơi nào tới yêu tà ở đây yêu ngôn hoặc chúng!"

"Đường Quốc tới yêu tăng cùng ta Sa Gia Trấn có liên can gì, ta Sa Gia Trấn lại không ở Đường Quốc quản lý xuống!"

"Hòa thượng này sợ không phải liền là năm ngoài trắng trơn cướp đoạt Thần Long phải không, vừa giận đốt Quan Âm Thiền Viện cái kia ác tăng!"

Vô số thanh âm hội tụ mà lên, có thể bài sơn đảo hải, nhưng Đường Tăng nghe giải quyết xong không nhúc nhích tí nào, không hề sợ hãi.

Vậy chúc vu bản liền lo lắng Đường Tăng dòm ra lai lịch của hắn, không biết nên như thế nào tìm sự tình, gặp hắn chủ động kích thích sự phẫn nộ của dân chúng, mừng rỡ trong lòng, đột nhiên nhắm mắt lại, một hồi lâu mới mở ra, nhìn về phía Đường Tăng, nói: "Ngươi. . . Tốt. . . Tốt! Lão thân vừa mới tiếp vào Thần Dược, thần sông đã biết thánh tăng tới đây, muốn thánh tăng phụng dưỡng đâu! Thánh tăng liền vì thần tử thần nữ hộ pháp, đi chỗ đó sông Lư sa đi một lần như thế nào "

Đường Tăng sau khi nghe vui lên tiếng, trong lòng của hắn đang muốn khoe khoang khoe khoang mình có thể sánh ngang Luyện Khí sĩ thực lực đâu, lúc này liền nói: "Vậy cũng tốt, ngươi nếu có thể đem bản tăng đẩy tới sông, bản tăng liền thay ngươi phụng dưỡng thần sông lại như thế nào, ngươi nếu không phải có thể, ta xem ngươi tuổi tác đã cao, không bằng liền đi phụng dưỡng thần sông, hưởng tiên nhân kia chỉ nhục đi!"

Chúc Vu chỉ cho là Đường Tăng đến từ thiên triều thượng bang, mắt cao hơn đầu, không biết trời cao đất rộng, buồn cười nói: "Chỉ là một phạm nhân, lại cũng dám nói bừa cùng ta cái này thần sông ban thưởng tiên pháp Luyện Khí sĩ làm sự so sánh "

Lại một lần bị khinh bỉ là phạm nhân, lần này Đường Tăng cũng không như lấy trước như vậy sinh khí, mà chỉ nói: "Ngươi đã là Luyện Khí sĩ, cái kia xem ra xuống Nhược Thủy cũng có thể trở về, vậy ngươi liền giúp ta cùng thần sông mang câu nói, nói có một từ Đông Thổ Đại Đường mà đến muốn hướng tây ngày cầu lấy chân kinh hòa thượng muốn gặp hắn."

Chúc Vu nghe xong Đường Tăng lời nói, lạnh rên một tiếng, đến: "Nói khoác mà không biết ngượng. . . Một kẻ phạm nhân, thần sông há lại ngươi có thể nói gặp liền gặp!"

Hai người tại trong thần miếu kịch liệt tranh phong, tại dân trấn trong đám người nhắc lên sóng to gió lớn, mà trực tiếp thời gian khán giả, thì là thấy say sưa ngon lành.

【 cái kia. . . Trước hai cái nói Đường Tăng là phạm nhân các ngươi đứng đi ra ngoài một chút, khuyên bảo khuyên bảo người mới tới này mạnh mẽ! 】

【 xưa kia có Kim Trì tha giống như nữ, bây giờ mộ phần cô trượng năm! 】

【 lão vu bà quả nhiên không là vật gì tốt, Green truyện cổ tích thật không lừa ta vậy! 】

【 cùng là nói dẫn chương trình phạm nhân, Bát Giới đều bị thể này đến phải không heo dạng, ngươi một Chúc Vu còn dám mặc kệ hảo miệng của mình! 】

【 dẫn chương trình nội tâm nhất định tức nổ tung, bị Bát Giới nói phạm nhân còn chưa tính, còn bị cùng là phạm nhân Chúc Vu hận! Ta đã trải qua lấy lòng khoai tây chiên hạt dưa ngồi đợi dẫn chương trình xé xác Chúc Vu! 】

Tại khán giả cuồng phát mưa đạn lúc, tế tự đại diện nghi thức cũng tại tiếp tục, thần tử thần nữ hai người ngồi lên kim loan xe ngựa về sau, xe ngựa liền tại mã phu điều khiển, chậm rãi lái ra thần miếu, lại theo bàn đá xanh đường, hướng bên ngoài trấn sông Lư sa bờ chạy tới.

Phía sau xe ngựa, hai ba ngàn dân trấn xa xa đi theo.

Đường Tăng một nhóm cùng Chúc Vu cùng chúng đệ tử, viên ngoại đám quan chức, là đi ở trước nhất, không bao lâu liền đi qua đồng ruộng đường nhỏ, đi vào dựng thẳng lên bia đá sông Lư sa bờ.

Sóng nước vọt tới bên bờ, nhẹ nhàng mà mòn trón té nhuộm bãi cát, lại lưu luyến không rời lui về.

Một lần lại một lần, tại bãi cát liền lấy xuống một đầu nhân nhạ viên bạc.

Xa xa trông thấy sông Lư sa thạch bi về sau, Đường Tăng liền vượt qua kim loan xe ngựa, đi đến cái kia viên bạc bên cạnh, hướng Chúc Vu vẫy tay, nói: "Đến thôi, bản tăng ngược lại muốn xem xem, ngươi làm sao đem bản tăng ném sông đi."

Chúc Vu gặp hắn tư thái, lại cũng không giận, hướng bên cạnh xe ngựa đệ tử nháy mắt ra dấu, liền có hai tên vu bào nam tử hướng đi Đường Tăng.

Một trái một phải níu lại Đường Tăng cánh tay, muốn đem hắn kéo vào sông Lư sa trong nước, nhưng mà hai tay của bọn hắn níu lại Đường Tăng lúc, lại giống như là tại tóm động một cây cột sắt, không nhúc nhích tí nào.

Hai người lại đẩy lại kéo lại tóm, thử cho phép nhiều phương pháp đều vô dụng về sau, chỉ có thể bắt đầu nhìn về phía Chúc Vu.

Chúc Vu cũng nhú mày đến, lại nháy mắt, để sáu mặt khác tên đệ tử đi hỗ trợ.

Cho nên bọn họ tại mấy ngàn dân trấn vạn chúng nhìn trừng trừng nhìn soi mói, tám người lại là ôm lấy kéo, lại là quần dây thừng kéo, nhất định đều không thể tóm động Đường Tăng một bước, bản chân của hắn giống là mọc rễ một dạng, gấu gao cắm rễ ở nơi đó.

Này quý dị một màn, để rất nhiều dân trấn vì đó sợ hãi.

Vậy chúc vu thấy thế cũng lộ ra hoảng sợ thần sắc, ý thức được không thích hợp, theo sát lấy cũng không tiêu nàng nói gì nhiều, nàng tám tên đệ tử liền muốn động thủ đã thương người, có huy quyền, có chân đạp.

Nhưng bọn hắn mới có hành động, Đường Tăng liền một quyền một cái, đập tại trên mặt bọn họ, đem bọn hắn toàn bộ đặt xuống ngã xuống đất.

Dưới chân giẫm lên từng bước, xê dịch nhảy chuyển ở giữa, im ắng lại không có tức.

Xa xa Chúc Vu thấy thế sau rút cục nhìn không được muốn động thủ, tại thể nội Pháp Lực bắt đầu phun trào lúc, nàng Lãnh Lãnh lên tiếng, nói: "Ngươi. . . Tốt, lão thân tự mình xuất thủ là được! Để các ngươi phạm nhân mở mang kiến thức một chút sống thần ban cho lực lượng!"

Có thể tiếng nói của nàng vừa dứt, liền bị bỗng nhiên xuất hiện ở Tôn Ngộ Không đè lại bả vai.

Sắc bén kim khí từ bả vai thấm thấu, trong khoảnh khắc liền đem nàng gân mạch chấn thành phần vụn, sắc mặt của nàng trong nháy mắt trắng bệch.

Đường Tăng trông thấy nàng hình dạng, không khỏi chắc chắn lắc đầu: "Dám ở Đại Thánh trước mặt động võ, ngươi sợ là không biết lực lượng là vật gì."

Dứt lời, Đường Tăng liền nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nói: "Đại Thánh, cho bản tăng ném xuống."

Tôn Ngộ Không nghe vậy, lúc này liền cầm lên Chúc Vu cổ, muốn đem hướng lên trên ném ra bên ngoài.

Cảm nhận được tán loạn không còn Pháp Lực, Chúc Vu lão lệ chảy ngang, tê tâm liệt phế rống to: "Ha ha. . . Ngươi giết ta, làm tức giận thần sông, ngươi cũng chết không yên lành, liền ngồi đợi thọ thiên cự lăng nuốt cái này Lư Sa trần đi!"

Nàng lời còn chưa nói hết, Tôn Ngộ Không liền hung hăng đi lên hát lên, đem đạn pháo tựa như ném ra ngoài.

Mà từ vừa mới bắt đầu liền run lấy bấy chúng dân trong trấn, nghe được Chúc Vu lời nói, tất cả đều hoảng sợ muôn dạng, tiếng la khóc liên tiếp.

"Xong xong. . . Ta Lư Sa trấn mấy ngàn dân trấn, hôm nay liền muốn mất mạng nơi này a!"

Liên miên bất tuyệt tiếng khóc truyền vào Đường Tăng trong tai, Đường Tăng lại giống như là nghe không được một dạng, mà là khẽ cười nói: "A. . . Tốt xấu rút cục thừa nhận tiến Nhược Thủy là một chết rồi. . . Ngươi một phút đồng hồ trước còn nói là tiến cảnh giới tiên nhân đây."

Hắn sau khi nói xong, cũng không quay đầu đi xem dân trấn, mà là ánh mắt gắt gao tiếp cận sông Lư sa.

Cố gắng một giây sau, Sa Tăng liền sẽ vọt ra khỏi mặt nước.

CONVERT BY Thanh Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyen cv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Lấy chồng làm gả Sa Ngộ Tĩnh

Tầng tầng lớp lớp sóng lớn, đẩy về trước sau tuôn ra địa hình thành vạn trượng sóng to, Xuyên Sơn Phá vách tường, khí thế hung hăng lao nhanh mà hạ.

Mặt sông sóng nước, chiếu đến mặt trời mới mọc, nổi lên Kim Lân.

Đột nhiên, một bóng người từ trên trời giáng xuống, 'Phù phù' một tiếng nặng nề mà đập vào trong nước, lặn không nổi tung nhú lại đột sóng trắng như tuyết.

Người này chính là bị Tôn Ngộ Không ném lên Chúc Vu, nàng vừa mới vào nước, liền giây giữa thời gian đều không có, liền cấp tốc chìm vào sông đáy.

Bên bờ kêu khóc rung trời, Đường Tăng lại bưng tỉnh như không nghe thấy, ánh mắt gấp chăm chăm sông Lư sa.

Trộn vụn thật lâu đi qua, nhưng không thấy có dị tượng hiện ra, thế là hắn quay người quay đầu, nhìn hướng bốn phía mặt đất kêu rên không dứt Chúc Vu các đệ tử, nói: "Sự phụ của các ngươi không phải cùng thần sông quen biết vì sao lâu như vậy vẫn chưa trở lại "

Nói chuyện về sau, Đường Tăng ngẩng đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nói: "Đại Thánh, không nếu như để cho đệ tử của nàng đi thúc thúc nàng a."

Tôn Ngộ Không nghe vậy cũng không chậm trễ, lập tức xoay người cảm lên một cái Chúc Vu đệ tử, đem cao cao ném ra ngoài, người này Chúc Vu đệ tử mới vừa bị Đường Tăng một quyền đánh cho đầu óc choáng váng, còn không có phản ứng trở về chuyện gì xảy ra, liền cũng rơi vào đến trong sông đi.

Người này vào nước lại qua ít khi, vẫn như cũ không gặp quay lại, Đường Tăng liền để Tôn Ngộ Không đem Chúc Vu khác một người học trò thả vào trong sông, cũng không để ý bọn họ gào khóc cầu khẩn.

Xem như Chúc Vu đệ tử, bọn hắn cho dù không hoàn toàn biết được thần sông cứng tể nội tình, nhưng từ vừa rồi bọn hắn đối với Chúc Vu nói gì nghe nấy thái độ, cũng có thể biết bọn hắn không làm thiếu chuyện xấu, nếu không quả quyết không có khả năng làm ra muốn đem hắn chìm sông sự tình.

Hai tên đệ tử bị ném nhập trong sông, thần sông vẫn chưa từng xuất hiện, Đường Tăng không khỏi có chút thất vọng, nghĩ nghĩ về sau, lại quay đầu nhìn về cách đó không xa kim loan sau quỹ sát dân trần, nói: "Mới vừa Chúc Vu cùng đệ tử, hoặc là lão nhân hoặc là nam nhân, không thể đem sự tình nói rõ ràng, không phải bản tăng lại phái hai nữ nhân xuống dưới hoặc là lại mời chư vị viên ngoại, hương lão xuống dưới nói rõ tình huống "

Chính quỹ sát tại kim loan sau run lấy bảy quan viên hương lão nhóm, nghe thấy Đường Tăng lời nói sau càng thêm kinh hoảng sợ hãi, run rẩy không ngừng, trong đó có mấy người bị dọa đến không ngừng dập đầu, đem đầu đều trầy trụa, trên trán máu chảy đầy đất, mặt xám như tro.

Trực tiếp trong phòng khán giả trông thấy tình cảnh này, đều chế cười lên tiếng.

【 quả nhiên là cảm tới Tây Môn báo trị nghiệp kịch bản a, giới này biên kịch không được a, bất quá nhìn lấy dễ chịu, hắc! Lão công ủng hộ! Lại ném mấy cái! 】

【 cái này thần sông tể tự tuyệt đối có mờ ám! Ta xem không bằng đem run lợi hại nhất mấy người kia tất cả đều vớt xuống sông đi, không cần cứu được! 】

【 dẫn chương trình người đây là bạo lực câu cá, ta báo cảnh sát! 】

【 cái này vụ bà BB nửa ngày cứ như vậy bị miếu sát như thế căn bản sợ không phải đặc biệt khó ăn a 】

Đường Tăng xem hết mưa đạn về sau, đang muốn theo người xem chỉ ngón, lại ném mấy cái Chúc Vu đệ tử xuống nước lúc, cách đó không xa gọn sóng ngập trời sông Lưu sa bên trong, bỗng nhiên truyền đến một trận thủy triều dừng động 'Áo ào' âm thanh, một vòng xoáy khổng lồ trong lúc đó thành hình, bốn phía cự lang điên cuồng xoay tròn, giống thiên quân vạn mã khởi xướng công kích.

Tại vòng xoáy kia trung tâm, một cái chân có trường thành cự tượng lớn như vậy trai cò, chậm rãi trôi nổi mà lên.

Sông kia con trai hiện lên hình quạt, thuần bạch sắc, vô sò đóng chặt, trên đó che kín từng đầu huyền ảo tế văn, lúc này đang có từng sợi Nhục Thủy trượt xuống, tại ánh mặt trời chiếu rọi xuống, lóe ra óng ánh hào quang màu trắng.

Trai cò xuất hiện, lập tức hấp dẫn lấy hiện trường ánh mắt mọi người, bao quát Đường Tăng, Trư Bát Giới, Tôn Ngộ Không.

Theo sát lấy tại vạn chúng chú mục phía dưới, trai cò chậm rãi mở ra, một đầu 'Nhân ngư' từ bên trong vẩy đuôi du động mà ra.

Hắn lấy phần eo là phân giới, thân trên làm người, hạ thân là cá.

Thân cá thon dài, từng mảnh lam nhạt vẩy cá làm nổi bật thủy quang, sóng nước lấp lánh, tựa như một bộ khôi giáp, hai bên vẩy cá nhẹ nhàng hấp hợp, giống như là thuyền mái chèo ở trên hạ huy động.

Hắn thân trên bị mấy cây lụa trắng tựa như cây rong quấn quanh, như ở trong nước một dạng nhẹ nhàng phiêu đảng.

Hắn nhìn qua ước chừng hai mươi tuổi ra mặt, khuôn mặt tuấn đạt, nhưng lúc này ôn nhuận như nước trên mặt, chính hiện ra một chút nộ khí, nhưng dù cho như thế, cái kia hai đạo lông mày rậm,

Vẫn như cũ hiện ra nhu nhu gọn sóng, giống như vẫn luôn mang theo ý cười, màu xanh nhạt ngấn post lên QQ cong lên, theo gió khinh động.

Hắn trên cổ tay phải, treo một chuỗi khô lâu chuỗi đeo tay, hơi lóe ánh sáng.

Người này phao phù mà ra về sau, nổi giận dưng dưng nhìn về phía cách đó không xa Đường Tăng, quát hỏi: "Ngột ngốc tử kia, ngươi hướng trong nhà của ta ném lộn xộn cái gì rác rưởi a!"

Đường Tăng trông thấy nhân ngư, nghe thấy tiếng quát của hắn, trực tiếp liền sững sờ tại chỗ, khuôn mặt không thể tưởng tượng nổi.

"Cái này cái này cái này. . . Con cá này đúng là Sa Tăng ngươi là Sa Tăng ngươi chính là Sa hòa thượng ngươi thật là Sa Ngộ Tĩnh "

Đường Tăng kích động mở miệng lúc, tả hữu nhìn lại, muốn từ Trư Bát Giới cùng Tôn Ngộ Không cái kia đạt được đến chút đáp lại, nhưng Tôn Ngộ Không lại một mặt lạnh lùng, Trư Bát Giới cũng là một mặt phàm nhân thực không kiến thức biểu lộ.

Đường Tăng cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ thu hồi ánh mắt, yên lặng nhìn về phía nhân ngư Sa Tăng, trầm mặc sau một lúc lâu, lúc này mới bản liên

thanh giống như mà hỏi: "Người làm sao trường dạng này cái này mặt làm sao không phải xanh a! Xương sọ của người là chuỗi đeo tay a ! Chờ một chút, cái này cũng không phải là kỳ huyền tiểu thuyết, là bản tăng hoa mắt a "

Tại Đường Tăng kinh ngạc tốt đỉnh lúc, khán giả cũng đều ghen hòng nhìn trần trối.

【 Mỹ nhân ngư vẫn là hùng bản dẫn chương trình người trước cho ta nhặt một chút cái cảm! 】

【 quả nhiên đi, ta liền biết! Sa Tăng cũng là đẹp trai một chút, Tây Du đội ngũ làm sao có thể có nhan trị lo vạn tồn tại! Trước đó đặt cược đám cận bã đều bồi thường tiền đi! 】

【 a a a Đại Thánh Bát Giới liền cho các người, con cá này là của ta, ai cũng không cần giành với ta, hần là chồng ta! 】

【 Tôn Ngộ Không mang theo Bát Giới Tiểu Bạch Long biểu thị đêm nay muốn ăn đậm thân! Không muốn cướp thực cá! 】

Tại khán giả làm người cá Sa Tăng cảm thấy ngạc nhiên thời điểm, bên bờ chúng dân trong trấn, là đều sợ hãi run lẩy bẩy đứng lên.

"Xong xong. . . Ta Sa Gia Trần liền muốn hủy a!"

"Thần sông nổi giận, thiên tai muốn hàng. . ."

Tiếng khóc, tiếng la, gào khóc âm thanh, vang lên liên miên.

Nhân ngư Sa Tăng nghe thấy thanh âm, lại thờ ơ, vẫn như cũ gắt gao nhìn về phía Đường Tăng, cả giận nói: "Xú hòa thượng người mù nói cái gì đâu! Người nhanh cho ta xuống tới, đem mới vừa rác rưởi đều cho lấy đi!"

Hần tiếng nói vừa dứt, sau lưng sông Lưu sa bên trên trai cò, bỗng nhiên tản mát ra một trận mãnh liệt hấp lực đến, sơ sẩy ở giữa liền tác dụng tại bên bờ, Đường Tăng căn bản không kịp phản ứng, liền bị hấp lực dẫn dắt, đằng không mà lên, nhanh chóng chuyển động đầu nhập trai cò bên trong.

Một bên Tôn Ngộ Không hữu tâm ngăn cản, nhưng lại gắn liền với thời gian đã chậm, vừa định muốn theo đuổi nhập trong sông, nhưng lại biết bản thân không thông thủy tính, vội vuron tay quăng lên bên người Trư Bát Giới, cũng không thèm nhìn hần, nói: "Nhược Thủy người định có biện pháp!"

"Đại sư huynh Đại sư huynh, người đừng vội! Điểm nhẹ điểm nhẹ, ta với người xuống nước chính là, thật là. . . Ta chỉ là chi heo a!"

Trư Bát Giới bị Tôn Ngộ Không thép quán một dạng bàn tay lôi kéo đau nhức, liền tục kêu khổ.

Mà cùng lúc đó, trực tiếp trong phòng khán giả, nhìn thấy trước mắt hình ảnh đột nhiên thay đổi, không ngừng trên dưới bốc lên, cũng nhìn không được có chút khăn trương, nhưng nghĩ lại lại nghĩ một chút, vừa rồi Sa Tăng ngữ khí thái độ, hoàn toàn không giống như là muốn giết chết Đường Tăng đáng về, thế là cảm giác khăn trương cũng liền biến mất đi một chút, bộ phận người xem càng nhìn không được nôn lên rãnh rỗi.

【 lão sáo lộ lão sáo lộ, dẫn chương trình bị cuốn đi, sau đó Sa Tăng không hiểu biến thành thức ăn ngon tù binh. . . Nhìn ra lại đến mấy cái Đại Thánh liền nên đánh đầu bết! 】

【 Sa Tăng: Nhiều năm trước kia, nếu như trước đó ta biết đó là ta sư phó, ta nói cái gì cũng không dám hận hần, hiện tại làm sao quý liêm cũng vô ích, tâm mệt mỏi ỉng ..

【 chờ một chút! Lão công ta thủy tính không tốt, người làm sao lại nhảy, người trở về a! Chúng ta đập Bát Giới hạ đi là được! Người khăn trương như vậy dẫn chương trình ta sẽ ăn dấm! 】

'Ngã Bàn Phiền Nhân đưa tặng cho Đường Tăng ba mươi Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Dẫn chương trình chúng ta đêm nay ăn đậm thân đi! Cá cũng được! Tóm lại ta không nghĩ Sa Tăng lại hút phẩn! Là nguyên thể giới độc thân chó suy tính một chút được hay không dù sao người cũng đã từng là bên này người!"

'Kỳ trùng đưa tặng cho Đường Tăng ba mươi Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Tầng cao nhất bên trên! Gâu Gâu!"

Nhưng người xem mưa đạn từ trước mắt xẹt qua lúc, Đường Tăng trong lòng đang yên lặng cầu nguyện, Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới nhất định phải kịp thời đuổi tới, đáng tiếc thẳng đến hần bị triệt để hút vào con trai bên trong, vô sò chậm rãi khép kín, hai người vẫn như cũ cách đến rất xa.

Trai cò khép kín về sau, ánh mắt bị ngăn cách, Đường Tăng liền không thể nào biết được chuyện ngoại giới.

Đường Tăng bị hút vào trai cò về sau, hấp lực chậm rãi biến mất, Đường Tăng cũng liền từ trời rơi xuống, lúc rơi xuống đất, Nhị Cấp tình bước phát động, nhẹ như không có vật gì.

Hần sau khi hạ xuống suy tính chuyện thứ nhất, chính là bản thân vì sao biết 'Từ trời rơi xuống', hần không phải là bị hút vào trai cò bên trong sao

Mà khi hần giương mắt tứ phương lúc, không khỏi bị chấn kinh tại chỗ.

Nhưng thấy ánh mắt chiếu tới, chính là một tòa cung điện to lớn.

Cả tòa cung điện phủ kín mềm mại thảm, tuyết trắng bức tường màu trắng bên trên, treo đầy hoa lệ khung ảnh lồng kính, tinh xảo khắc hoa trang trí.

Lương trụ bên trên khảm đầy nước tinh Lưu Ly đá quý, tỏa ra ánh sáng lung linh, óng ánh trong suốt.

Tủ sách giàn trồng hoa đều là đèn tuyến hương mộc, trong không khí tràn ngập nhàn nhạt mùi đàn hương, bốn phía bày đầy cổ cầm gương đồng, Bạch Thạch đài mòm đá.

Đơn giản có thể cùng Trư Bát Giới Vân Sơn Động cùng so sánh, hơn nữa càng mầu chốt đúng vậy, Sa Tăng trai cò thể giới, giống như có thể mang đi!

Đường Tăng trong đầu trong nháy mắt liền hiện lên vô số suy nghĩ, cuối cùng định ra Thần, nhìn về phía cách đó không xa, đang nằm tại một trương đàn mộc trên ghế xích đu người cá Sa Tăng, chân thành nói: "Thần sông, bản tăng cảm thấy ngươi mệnh trung chủ định muốn cùng bản tăng cùng đi Tây Thiên."

Đường Tăng thoải mái rơi xuống, liền tiếp theo hưng phấn dò xét tương lai mình 'Gia', khán giả là đều khiếp sợ khỏi xương mura đạn tới.

【 trưởng lão ngươi đủ rồi, ngươi đây là muốn mang đi phòng ở đi còn miễn phí có cái khổ lực! Bản tính đánh vang a, ta phục rồi! 】

【 Sa Tăng: Cái này phía sau có mùi âm mưu. . . Luôn cảm giác ta bị gài bẫy. . . Ta có phải hay không là hấn là đánh người 】

【 ta đi con trai bên trong lại có một bảy tinh cấp Chí Tôn tổng thống hào trạch vậy cái này Sa Tăng không phải hào con trai con trai ta muốn hay không phình lên chương đánh cái thưởng gì ăn mừng một trận 】

【 ta hiện tại một lần nữa đầu thai còn kịp không ta muốn trở thành một đầu tiểu Ngư giả cho Sa Ngộ Tĩnh, ta cũng không phải coi trọng hấn nhan trị cùng phòng ở, tuyệt đối không phải! 】

【 tha thứ ta nhớ lại thành Sa Tăng tự mang bất động sản hướng dẫn chương trình cầu hôn tràng cảnh _(3)∠_ phòng này. . . Ân hình thổ hào! Lấy chồng làm giả Sa Ngộ Tĩnh! 】

Làm khán giả nhóm đầu đen rau muống lúc, nhân ngư Sa Tăng lại tức giận dùng đuôi cá vuốt mặt đất, sống giống một điều màu xanh nhạt cá ướp muối.

"Ai muốn đi theo người Tây Thiên! Người nhanh lên đem trên mặt đất những cái kia rác rưởi cho ta ném ra, nhanh lên!"

CONVERT BY ๒Thanh ๒Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyen cv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Thiên hạ ai người không biết hấn

Nguy nga lộng lẫy trai cò trong thế giới, Đường Tăng chính mừng rỡ tứ phương, bỗng nhiên nghe thấy Sa Tăng gầm thét, lúc này mới phục hồi tinh thần lại, thuận ánh mắt của hấn hướng cách đó không xa trên mặt đất nhìn lại, đúng lúc trông thấy vừa rồi bị Tôn Ngộ Không ném vào sông Lưu sa Chúc Vu cùng với hai tên đệ tử, toàn thân ướt đầm dề ngã oặt tại mềm mại trên mặt thảm.

Bọn hấn mặt hiện lên tím xanh, đã hoàn toàn đều chết hết.

Nhìn gặp ba người bọn họ, Đường Tăng quay đầu nhìn về Sa Tăng, có phần hơi kinh ngạc, nói: "Đại Thánh rõ ràng đem bọn hấn ném vào trong sông, làm sao sẽ chạy tới người con trai bên trong "

Sa Tăng nghe vậy kém chút nổi trận lôi đình: "Cái kia sông Lưu sa dân trấn, mỗi mười năm liền sẽ đem một nam một nữ hai người nhảy sông, ta như không rất sớm thu vào đến, hấn phách liền sẽ bị Nhược Thủy tách ra, ai biết năm nay người đầu thứ gì rác rưởi, hấn phách đều mang mùi hôi thối, loại vật này ta không chịu!"

Lúc nói chuyện, Sa Tăng đuôi cá không ngừng trên dưới đong đưa, dứt lời về sau, lại bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía bên phải, nói: "Mệt mỏi quá, nói chuyện mệt mỏi quá, nhanh cho ta rót chén trà tới."

Đường Tăng bản chính đang suy tư Sa Tăng trước một câu nói cụ thể hàm nghĩa, nghe được hấn muốn trà, cho là hấn tại nói chuyện với chính mình, có thể ánh mắt mới vừa vận xoay qua chỗ khác, liền trông thấy Sa Tăng bên tay trái nam trên bàn gỗ, màu xanh nhạt Lưu Ly chén trà bản thân tung bay mà

lên, rơi vào Sa Tăng trên tay, thoải mái nhả nhâm nhi thưởng thức.

Đường Tăng ý nghĩ lúc này liền bị trước mắt một màn cắt ngang, giật mình nói: "Chờ một chút, chẳng lẽ bản tăng đi nhầm studio mỹ nữ cùng dã thú studio chén trà này là người biến "

Sa Tăng nghe thấy hân, thoáng qua cười đắc ý: "Người không phải Đại Đường tới hòa thượng như thế nào như thế không kiến thức."

Hân nói xong lời này, cổ tay phải nhẹ nhàng lắc một cái, khô lâu kia vòng tay lập tức thả ra hào quang, chậm rãi bay ra hai cái trong suốt bóng người đến, chính là là một đôi đồng nam đồng nữ nhi.

Đồng nam đồng nữ nhi từ từ bay ra về sau, hơi có vẻ tò mò tiếp cận Đường Tăng, lúc này phía sau bọn họ Sa Tăng lại nói: "Đến, cho đại gia ta chùi chùi. . . Cái đuôi!"

Đồng nam đồng nữ nhi sau khi nghe, lập tức thu hồi ánh mắt, quay đầu đi chùi Sa Tăng cái đuôi, có thể nắm nắm rơi vào Sa Tăng trên đuôi lúc, lại trực tiếp xuyên qua.

Sa Tăng hiển nhiên không ngờ tới hiện tượng này, cảm nhận được Đường Tăng ánh mắt kinh ngạc, thoáng có chút cảm khái, ho nhẹ một tiếng, nói: "Ây. . . Các người trước. . . Lui xuống trước đi đi!"

Đồng nam đồng nữ nhi nghe thấy phản phó, cười toe toét cười một tiếng, liền muốn tung bay đi sang một bên.

Sa Tăng gặp bọn họ cười, cũng không nhịn được cười, hơi ngồi thẳng thân thể hướng phía trước nghiêng, hạ giọng xồng tên kia đồng nữ nhi nói: "Bảo người ca thay ta cầm quyền sách đến, các người cái này hai đứa nhỏ tinh nghịch."

Đường Tăng nhìn thấy người trong suốt ảnh cùng Sa Tăng ở giữa ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại, lại đem mới vừa ý nghĩ dứt bỏ, tiếp cận đồng nam đồng nữ nhi, hiếu kỳ nói: "Đây là "

Sa Tăng nghe vậy, lại tiếp tục hoàn toàn nằm trên ghế xích đu, nhẹ nhàng nhấp một ngụm trà, nói: "Đây không phải là cái kia Lưu Sa trấn thần tử thần nữ linh hồn "

Đường Tăng vừa nghe đến 'Linh hồn' hai chữ, lập tức kinh ngạc không được: "Cho nên bọn họ thể xác. . . Người chính là ăn "

Sa Tăng nghe được ăn thịt người hai chữ, kém chút nhìn không được mắt tròn trắng, nhìn về phía Đường Tăng, không lời nói: "Người sợ không phải làm người làm ngọc, người ăn có gì ngon còn có người không phải là một hòa thượng sao ăn ăn ăn liền nghĩ ăn, làm sao không mập chết người!"

Nói xong lời nói này, hân giống như còn chưa hài lòng, lại bổ sung: "Bị hại chúng vọng tưởng a người "

Đường Tăng bị Sa Tăng mãnh liệt khinh bỉ, lại cũng không giận, tiếp tục hỏi: "Đã người cũng không ăn thịt người, cùng bọn hân lại không thân chẳng quen, cái kia lưu lại linh hồn của bọn hân làm cái gì."

Sa Tăng chỉ nghe thấy vậy lời nói, khê đặt chén trà xuống, tay trái ấn tại nắp trà bên trên, thật lâu vừa rồi thấp giọng thờ dài: "Nếu bị ném bỏ, cái kia giao cho ta nuôi không phải thật tốt sao còn nữa, bị Nhược Thủy thăm ngăm qua phạm nhân linh hồn, làm sao có thể lại vào luân hồi, một lần nữa chuyển thế."

Đường Tăng hơi cảm thấy không nói gì, nói: "Cái gì vứt bỏ, người cho rằng cha mẹ của hân muốn dạng này người không làm cái tập tục này, cũng không nhiều chuyện như vậy!"

Sa Tăng nghe lời nói này, bỗng nhiên 'Ba ' một tiếng đem chén trà theo trên bàn, bỗng nhiên ngồi dậy bản đến, nhìn về phía Đường Tăng, nói: "Người sợ là nghe cái gì kỳ quái truyền ngôn cái kia sông Lưu sa tập tục có quan hệ gì tới ta ta là Tiên thể bị đánh rớt thế gian,

Không cần ăn cái gì, cũng không cần người đến phụng dưỡng."

Đường Tăng bĩu môi, nói: "Vậy bọn hân bị ném bỏ, lại có quan hệ gì với người, chẳng lẽ người cảm giác đến bọn hân giống như người, đồng bệnh tương liên "

Sa Tăng giống bị đâm trúng chỗ đau, cả giận nói: "Chỉ người nói nhiều không phải là bị vứt bỏ, ta đường đường Thiên Đình Quyền Liêm đại tướng, tại sao phải chạy đến cái này sông Lưu sa đây ở thể nghiệm và quan sát dân tình sao!"

Đường Tăng thoáng bị chẹn họng một chút, chợt lại nhủ mảy, nói: "Cái kia đã là vì người hạ phạm đưa đến hiển té tập tục, người liền không đi lên ngăn lại một chút không những linh hồn này chạy đến sông dưới đây, còn không phải là bởi vì trên bờ người bị người hù dọa!"

Sa Tăng nói: "Nhân loại nghĩ như thế nào liên quan ta cái rắm."

Đường Tăng đột nhiên cảm giác được không phản bác được.

Hoàn toàn chính xác, Sa Tăng chính là thần tiên, cùng nhân loại không thuộc cùng một giống loài, làm sao có thể yêu cầu hân cùng nhân loại tư tưởng tới làm việc đây.

Tại Đường Tăng hơi cảm thấy cảm khái lúc, Sa Tăng trong lòng cũng có chút thỗn thức.

Hắn lúc đầu thu lưu những cái kia linh hồn, đích thật là bởi vì 'Đòng bệnh tương liên', có thể dài đến mấy trăm năm ở chung, chung quy là để bọn hắn có tình cảm, chuyện cho tới bây giờ, dĩ nhiên hình thành ràng buộc.

Vừa nghĩ tới việc này, giống như tâm một mối, nói một mối, cũng nói phiền, liền lại lần nữa nằm trên ghế xích đu, hướng Đường Tăng phát phát tay, nói: "Người nhanh lên đem trên mặt đất những cái kia rác rưởi dọn ra ngoài, sau đó xéo ngay cho ta."

Sa Tăng cùng Đường Tăng kịch liệt tranh luận, bị khán giả đều ở trong tai, cũng lớn cảm giác giật mình.

【 cái này không khoa học a, chẳng lẽ Tây Du ăn hàng đội muốn trà trộn vào một cái không thích ăn phần đồ khác, ta xem Sa Tăng nhìn đối bụng là cái gì quý, lại nói đêm nay ta quyết định đi ăn đêm thân, có hay không cùng nhau! 】

【 không yêu ăn đồ Sa Tăng! Quả thật Yêu giới rách chày xuôi một dòng nước trong, nước bùn bên trong xán lạn nở rộ một đóa Bạch Liên Hoa a! 】

【 dẫn chương trình: Nói đến tại RB trong truyền thuyết, sinh thực nhân ngư thâm thân có thể trường sinh bất lão, tám trăm tỉ khuru ni đều nói tốt. . . Bất quá bản tăng thử qua, là giả, sẽ còn để thân sông đồ đệ không ngừng chảy máu! 】

【 phụ trương phụ trương, Tây Du dẫn chương trình chịu khổ ghét bỏ, sắp mang lên Mãn Hán toàn tịch trả thù xã hội! 】

【 dẫn chương trình: Nhìn thấy phần này ăn không đồ nhào! Không có có phần của người! Nhìn thấy những cái này giải phong công đức không ta tình nguyện cho Bát Giới cũng sẽ không cho người! 】

Đường Tăng trông thấy người xem mưa đạn nhóm mưa đạn, trong lòng dần dần dâng lên chút ý nghĩ đến, cũng không tiếp Sa Tăng đuổi người gốc rạ, hắn tiểu Bộ đi đến Sa Tăng phía bên phải, nói: "Đừng nóng vội nha, bản tăng cùng người làm cái giao dịch thế nào người cũng không muốn một mực sống ở sông đáy a "

Sa Tăng nhắm mắt, nhẹ nhàng lay động ghế nằm, nói: "Không ở sông đáy ở đâu bên ngoài quá ồn."

Đường Tăng đứng ở một bên, vỗ ngực một cái, nói: "Người chẳng lẽ không muốn kết thúc không có đồ ăn sinh hoạt người xem, ta, Đường Tăng, chuyên nghiệp đầu bếp!"

Đường Tăng sau khi nói xong, Sa Tăng lại con mắt cũng không mở ra.

"Không nghĩ."

Đường Tăng bị Sa Tăng ngay thẳng trả lời ghen lại, quay đầu nhìn một hồi bốn phía du đãng hai cái hồn thể, cùng tự động phiêu khởi chén trà cùng một quyển sách, bỗng nhiên linh quang lóe lên, nói: "Người ghét bỏ thể giới bên ngoài quá ồn không có gì, nhưng người không cảm thấy những hài tử này vĩnh viễn chỉ có thể sinh hoạt tại sông đáy quá đáng thương sao bọn hắn tổng muốn nhìn thể giới bên ngoài a hơn nữa người không đi, Lưu Sa trấn nói không chừng còn phải tiếp tục cái này phá tập tục. . ."

Sa Tăng mở mắt nhìn về phía Đường Tăng, cười nhạo nói: "Coi như ta đi chẳng lẽ cái này tập tục liền có thể đổi địa phương này vốn là thiên tai không ngừng, người cứu được nhất thời cứu được một đời sao người một kẻ phạm nhân, còn muốn nghịch thiên cải mệnh phải không "

Đường Tăng sau khi nghe, nhớ tới Quan Âm hệ thống, nhớ tới ngàn vạn người xem, nhớ tới Tôn Ngộ Không mới vừa phá phong mà ra, cái kia suy yếu nhưng lại bướng bỉnh thân ảnh đến, hắn nhớ tới rất nhiều thứ.

Rất nhiều suy nghĩ hội tụ cùng một chỗ, để Đường Tăng cười khẽ một tiếng: "Phạm nhân đương nhiên có thể nghịch thiên cải mệnh."

"Phạm nhân không chỉ có thể cải mệnh, còn có thể đem đầy trời thần phật kéo đến trong trần ai, lại dùng đại pháo oanh mị nó."

Đường Tăng đem lần này nói sau khi nói xong, nghiêm túc nhìn về phía Sa Tăng, nói: "Như vậy, tới làm cái giao dịch sao bản tăng có thể giúp người tịnh hóa những linh hồn này, để bọn hắn lần nữa chuyển thế, Quyền Liêm. . . Ân. . . Soạt. . . Ách, thần sông."

Sa Tăng thờ ơ, lần nữa cự tuyệt, nói: "Không làm, ta xem người nhất định là cái giả hòa thượng, liền Vãng Sinh Chú cũng sẽ không đọc đi, còn muốn cứu những cái này bị luyến hóa linh hồn "

Đường Tăng nghe vậy, cười nói: "Bản tăng là cận chiến pháp sư nha, loại này chắc chắn sẽ không, nhưng là đi Tây Thiên có lẽ có thể cứu a, Như Lai Phật Tò người biết a, siêu lợi hại!"

Sa Tăng lắc đầu, nói: "Như Lai tuy mạnh, nhưng cũng chỉ là Ngũ lão một trong, nghe Ngọc Đế tuyên triệu, hắn có thể có biện pháp gì, nếu như là Thừa Thiên làm theo Thổ Hoàng Địa Chi, cũng hoặc đại từ đại bi quan thế âm bồ tát, vừa rồi. . . A "

Sa Tăng nói lên Quan Âm Bồ Tát lúc, đột nhiên cảm giác được trước mắt Đường Tăng có chút quen mắt, quan sát tỉ mỉ trong chốc lát về sau, càng thấy được giống: "Hòa thượng này cùng ngày xưa Quan Âm đại sĩ bên người người kia ngược lại có điểm giống, nói không chừng hắn có thể thuyết phục Quan Âm đại sĩ hoàn thành chuyện này."

Ý niệm này cùng một chỗ, Sa Tăng liền đáp ứng: "Được, ta đáp ứng, người nếu có thể trừ tận gốc trần kia tệ tập tục, đã không còn người nhảy sông, ta với người đi Tây Thiên chính là."

Đường Tăng gặp Sa Tăng đang nghe Quan Âm lúc, thần thái khác thường, về sau lập tức thay đổi thái độ, lập tức ý thức được là chuyện gì xảy ra, bận bịu mở miệng hỏi: "Người biết Quan Âm "

Sa Tăng nhìn đồ đàn một dạng nhìn lấy Đường Tăng, nói: "Thiên hạ ai người không biết hần "

Đường Tăng tiếp tục truy vấn nói: "Vậy người tại sông Lưu sa lúc, Quan Âm từng tới gặp người sao "

Sa Tăng lắc đầu nói: "Ta chính là nhất giới tội thân, sao có thể được Quan Âm Bồ Tát hạ mình."

Đường Tăng nghe vậy thất vọng thở dài, lại một điều hòa Quan Âm mạnh mẽ đứt gãy.

Mà liền tại Đường Tăng thành công lắc lư đến Sa Tăng lúc, trực tiếp giữa khán giả, cũng nhao nhao bắt đầu phát biểu.

【 Như Lai: Chuyện ra sao ta nói chuyện còn không có Quan Âm dễ dàng 】

【 dẫn chương trình: Cá đầu óc quả nhiên là cá đầu óc, IQ không ở một đường tía, câu thông thực sự là một mối! 】

"Tiêu linh miêu đưa tặng cho Đường Tăng năm mươi cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Dẫn chương trình mau mau để cát tiểu Ngư mở mang kiến thức một chút nhân dân quần chúng lực lượng, hần giọng điệu kia thực sự khó chịu, là thời điểm đánh hần một đợt mặt!"

'Một mắt đưa tặng cho Đường Tăng ba mươi Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Ta muốn cho hần biết biết, cái gì gọi là nhân dân tệ lực lượng!"

Chính làm khán giả nhóm đang kịch liệt nghị luận thời điểm, Sa Tăng bên cạnh thân nam mộc chén trà trên bàn, bỗng nhiên nhẹ nhàng mà run rẩy lên.

Cùng lúc đó, con trai bên ngoài bỗng nhiên vang lên rung trời tiếng la.

"Đường Huyền Trang! Đường Huyền Trang! Ta biết người ở bên trong! Người có bản lĩnh bị bắt đi! Người có bản lĩnh mở con trai a! Chớ núp ở bên trong không ra! Ai u Đại sư huynh đừng đánh ta!"

Đường Tăng nghe thấy tiếng la về sau, quay đầu nhìn về Sa Tăng, cười nói: "Bản tăng đồ đệ tới đón ta, người có muốn đi chung hay không "

Sa Tăng nghe vậy, lại là nhấp một ngụm trà, nói: "Làm hỏng một kiện bồi mười cái, nhưng người đồ đệ không chế tốt cảm xúc."

Hần thoại âm rơi xuống, cũng không thấy hần có chỗ dị động, trai còn liền chậm rãi mở ra.

Trư Bát Giới cùng Tôn Ngộ Không hai người, trong nháy mắt bạo trùng mà vào, cái trước giống như nghe thấy Sa Tăng thanh âm, trực tiếp phát tay tung xuống một cái ngân phiếu, rầm rầm nhẹ nhàng rút xuống, nói: "Đại sư huynh, tùy tiện đập!"

Đường Tăng bận bịu hô: "Đừng đừng đừng! Ta về sau còn ở tại nơi này đâu!"

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Đừng rời bỏ tầm mắt của ta

Đường Tăng lời còn chưa dứt, ngân phiếu còn tại bay là tà, Tôn Ngộ Không dĩ nhiên tránh hiện ở bên tay phải của hần, ánh mắt bất thiện nhìn về phía trên ghế xích đu thành thói uống trà Sa Tăng, Trư Bát Giới theo sát mà tới, đứng ở Tôn Ngộ Không phía bên phải.

Làm hai người đứng vững thời điểm, bản thần thái bình hòa Sa Tăng, chợt lộ ra vẻ kinh ngạc thần sắc, chợt diễn biến thành chấn kinh, hung hăng vỗ đuôi cá, bỗng nhiên ngồi dậy, nổi bông bênh giữa không trung, đưa ngón trỏ ra chỉ hướng Trư Bát Giới, cười ha ha, cười đến đuôi cá thẳng run.

"Thiên Bồng nguyên soái, hồi lâu không gặp, người cũng bị đánh rớt thế gian "

"Còn biến thành heo ha ha ha ha ta cảm thấy ta có thể cười một năm ha ha ha ha —— ---- "

Sa Tăng liền miên bất tuyệt tiếng cười, để Trư Bát Giới biểu tình bình tĩnh ngưng kết, hần chậm rãi neho lại trong mắt, giống như có sát ý đang ngưng tụ.

Đang cười nhạo xong Trư Bát Giới về sau, Sa Tăng lại quay đầu nhìn về Tôn Ngộ Không, tiếng cười càng lớn, thân thể giống run rẩy một dạng lay động: "Người cái này con khi ngang ngược cũng bị trấn áp đại khoái nhân tâm! Đại khoái nhân tâm! Ha ha ha ha ha ha —— ---- "

Sa Tăng Ma tính tiểu dung truyền vào Tôn Ngộ Không trong tai, để hần mí mắt đánh bỗng nhúc nhích, hần nhin lại nhần, nhin lại nhần, chung quy là dẫn xuống ý động thủ, chợt quay đầu nhìn về Đường Tăng, ánh mắt có chút phức tạp.

Đường Tăng không có chú ý tới Tôn Ngộ Không ánh mắt của, mà là vì Sa Tăng tiếng cười mà biến sắc, nhìn về phía hần lúc giống như là đang nhìn người chết một dạng: "Bần tăng nhìn người muốn bị đánh."

Nhưng mà Sa Tăng lại đối với lời của hần bưng tỉnh như không nghe thấy, chỉ không ngừng cười như điên.

Cùng lúc đó, một bên Tôn Ngộ Không lại nhìn lấy hần, chân thành nói: "Phàm nhân thân thể quá yếu đuối, lần sau không cần thiết lại rồi đi ta lão Tôn ánh mắt."

"Ấy "

Đường Tăng sau khi nghe, quay đầu nhìn về Tôn Ngộ Không, cảm thấy hần ngữ điệu có chút không đúng, hần gấp chăm chăm Tôn Ngộ Không con mắt, giống như muốn từ bên trong đọc lên thứ gì, nhưng cuối cùng nhưng lại cái gì đều không đọc lên.

Nhưng hơi suy nghĩ một chút về sau, hần đại khái cũng rõ ràng, Tôn Ngộ Không có gì nói ra lời ấy.

"Chớ không phải là bởi vì bần tăng hai lần bị bắt đi, hần đều bắt lực, cho nên mới như vậy đi. . . Không được, không thể để cho Đại Thánh hận lên bản thân, bần tăng chỉ cần lại nhiều bán một chút manh, kiếm nhiều một chút công đức hảo cho hần thăng cấp."

Tại Đường Tăng trong lòng quyết định lúc, cũng không quên gât đầu, nói: "Đại Thánh, bần tăng rõ."

Đường Tăng không muốn bàn lại đến đây sự tình, cấp tốc lật thiên mà về sau, lại đối với Tôn Ngộ Không nói: "Đại Thánh, hiện tại chúng ta phải đi giúp cái này thần sông một chuyện, chờ giúp xong việc khó của hần, này địa chính là chúng ta nhà mới "

Sa Tăng nghe thấy Đường Tăng lời nói về sau, đột nhiên ngưng cười âm thanh, quay đầu gât gao tiếp cận Đường Tăng, nói: "Ai nói các người có thể ở nơi này "

Đường Tăng quay đầu nhìn về Sa Tăng, đã là nghi hoặc, lại là chuyện đương nhiên nói: "Người mới vừa nói cùng bần tăng đi a, cùng bần tăng đi, chẳng lẽ không phải là bần tăng cung cấp trụ sở sao "

Tại Đường Tăng lúc nói chuyện, một bên Trư Bát Giới 'Đùng đùng ' vung động trong tay thành xấp ngân phiếu, Tôn Ngộ Không là run lên trong tay tích trượng, chín vòng tròn phát ra tiếng vang lạnh lạnh.

Sa Tăng gặp tình huống như vậy, vội hướng về bay về sau tung bay, liền bày hai tay, nhận túng nói: "Được được được, người ở, người ở. . . Các người ở!"

Trực tiếp trong phòng khán giả, mắt thấy Sa Tăng dạng này bị khi phụ, toàn bộ đều cảm thấy Đường Tăng ba người không (làm) làm (đến) người (phiêu) tử (sáng lên), mưa đạn liên tiếp phát sinh.

【 Sa Tăng: Đụng tới một nhóm người này thực sự là bất hạnh. . . Một lời không hợp liền muốn hủy đi ta phòng ở, còn có thể bồi thường nôi, còn có liền dứt khoát muốn ta nhà. . . Ta nên làm cái gì 】

【 cho nên nói Sa Tăng người đây có phải hay không là tại kéo cừu hận Tông Sư Cấp miệng pháo nhóm trào kỹ xảo, ta phục rồi! 】

【 rất muốn xông đi vào nắm lấy Đại Thánh cái cảm để hần đem mặt hướng về phía ta, sau đó đối với hần nói: Ta mới là vợ người, không cho phép đối với dẫn chương trình cay sao tốt, ta ghen! 】

【 trên lầu quá phóng túng đi, nếu như là ta, nhiều lắm là sẽ nói: Lão công! Mau tới bên trên ta à! Đừng sợ! 】

【 có hay không cấp cứu tỷ tỷ của ta vừa mới miệng sùi bọt mép ngất đi, vừa mới còn kêu cái gì Đại Thánh người yên tâm ta quyết không cách người nửa bước xa! 】

【 vừa rồi ta nhìn thấy trên lầu một nhóm thầy thuốc giơ lên một cái vô địch mập miệng sùi bọt mép nữ nhi xuống,

Xây ra cái gì 】

Đường Tăng trông thấy khán giả mưa đạn, có chút im lặng, không phải nói cái gì tốt, dứt khoát liền không nói lời nào, quay đầu nhìn về lại nằm sẽ trên ghế xích đu Sa Tăng nói: "Hiện tại đưa bần tăng lên đi, bần tăng liền giúp người một lần vất vả suốt đời nhân nhả giải quyết phiền phức."

"Ừm."

Sa Tăng hữu khí vô lực hừ một tiếng, chọt trai cò lên lại từ sông Lư sa đáy chậm rãi nước chảy mặt, nổi lên mặt nước về sau, trai cò chậm rãi mở ra, ánh mặt trời chói mắt xuyên suốt mà vào, đồng thời truyền vào còn có bên bờ dân trấn dân chúng khóc thét tiếng.

"Đều do cái kia vạn ác yêu tăng, chọc giận thần sông, để thần sông mau đem hấn ăn bớt giận đi. . ."

"Thần sông tức giận, trời muốn diệt ta Lư Sa trấn a. . ."

"Nếu không. . . Nếu không lại vào hiến chút ăn thịt cho thần sông. . ."

Đường Tăng nghe thấy chúng dân trong trấn tiếng la khóc, hơi có chút bất đắc dĩ lắc đầu, chọt hướng Sa Tăng vẫy vẫy tay, nói: "Chúng ta cùng đi ra a."

"Ừm."

Sa Tăng nhắm mắt nằm trên ghế xích đu, sóng giống một điều phơi khô cá ướp muối.

Tại Sa Tăng ngự sử dưới, trai cò bay xuống tại bên bờ, bên bờ dân trấn dân chúng sau khi nhìn thấy, tất cả đều kích động quỹ sát đập đầu, rất nhiều người đập chảy máu vẫn không tự biết.

"Thần sông ở trên. . . Thần sông nhân từ. . . Sa Gia Trấn. . . Sa Gia Trấn chịu không được lại một lần nữa thiên tai a. . ."

"Thần sông a. . . Chúng ta liền đề cử mới Chúc Vu, tuyệt sẽ không chậm trễ thần tử dưới thần nữ sông!"

"Khẩn cầu thần sông không cần vì yêu tăng chỉ sai mà trách phạt chúng ta a!"

Tại dân trấn dân chúng kêu khóc lên tiếng lúc, Tôn Ngộ Không là cầm lên Đường Tăng sau cái cổ, lập tức nhảy ra trai cò, rơi vào bên bờ trên bờ cát, Trư Bát Giới theo sát phía sau.

Sa Tăng là đóng đưa đuôi cá, chậm rãi bỗng bênh mà ra.

Chúng dân trong trấn nhìn thấy Sa Tăng về sau, tiếng la khóc lớn hơn.

Đường Tăng rơi xuống đất đứng vững về sau, nhìn về phía kim loan sau quỹ xuống đất mà bá mấy ngàn dân trấn, ho nhẹ một tiếng về sau, lớn tiếng nói: "Lư Sa trấn dân chúng, bản tăng chính là từ Đông Thổ mà đến Đường Tăng, thụ thần sông nhờ, đặc biệt đến giải quyết này địa thiên tai, thần sông nói, hấn không cần người hầu, gọi các người về sau đừng có lại ném đồ vật ném người đi xuống, ảnh hưởng không tốt. . ."

"Ngoài ra, vô luận là năm trăm năm trước, hoặc là bây giờ Chúc Vu, cũng chỉ là yêu ngôn hoặc chúng, thần sông chưa bao giờ cùng trò chuyện với nhau ba ngày ba đêm, cũng chưa từng cùng đạt thành hiến tế giao dịch, chờ chuyện này kết về sau, mọi người có thể từ bước đi thần miếu, đem tiền của mình tài thu hồi."

"Lại có, bình thường tham dự thần sông hiến tế một chuyện người, cần lập tức tiến về trấn nha tự thú, nếu không hết thấy ném vào sông Lư sa, thăng thần sẽ khoan hồng, kháng cự sẽ nghiêm trị!"

"Hiện tại, bản tăng liền trước giải quyết Lư Sa Trấn chi địa lợi."

Đường Tăng thoải mái rơi xuống về sau, nhẹ nhàng vỗ vỗ bên hông Tiểu Bạch Long Ngao Ô, nói: "Đi trên trời chơi một hồi đi."

Ngao Ô sau khi nghe, lập tức đằng tiêu mà lên, phát ra một tiếng kinh thiên động địa tiếng long ngâm, tại trong biển mây bốc lên du động.

Về sau Đường Tăng lại quay người nhìn về phía Trư Bát Giới cùng Tôn Ngộ Không, nói: "Đại Thánh người có nhớ chúng ta lúc đến trên đường, từng có một dòng sông lớn, người liền cùng Bát Giới cùng một chỗ, mở kênh dẫn nước đến Lư Sa trấn tới đi."

Tôn Ngộ Không sau khi nghe, quay đầu mắt nhìn chính nổi bỗng bênh giữa không trung, thần sắc bình tĩnh mắt thấy cảnh này Sa Tăng, giống như cho hấn một cái ánh mắt cảnh cáo, mới vừa cùng Trư Bát Giới cùng một chỗ đi xa, nhanh chóng biến mất ở Đường Tăng trong tầm mắt.

Không bao lâu, phương xa đại địa chấn động, dòng sông lao nhanh tiếng như thiên quân vạn mã, dẫn tới rất nhiều dân trấn lên cao trông về phía xa, về sau liên tục quỹ rạp trên đất, chỉ coi là thần tích, đồng thời trong miệng lớn tiếng la lên.

"Cảm tạ thần sông. . . Cảm tạ Thần Long!"

"Thần sông phù hộ ta Sa Gia Trấn! Không thể báo đáp "

"Tạ Thần Long ban thưởng nước! Cảm tạ thần sông tu nương!"

Lư Sa dân trấn thanh âm liên tiếp vang lên, để Sa Tăng bên cạnh Đường Tăng không khỏi bĩu môi: "Giải quyết vấn đề chẳng lẽ không phải bản tăng sao làm sao không cảm tạ cảm tạ bản tăng "

Trực tiếp trong phòng khán giả, nhìn thấy Đường Tăng không biết xấu hổ như vậy, cũng nhin không được đầu đen rau muống.

【 Ngao Ô Đại Thánh Bát Giới nghe muốn đánh người! 】

【 gặp qua biểu mặt, chưa thấy qua như thế biểu mặt, dẫn chương trình người trừ nói chuyện người động cái gì 】

【 cho nên nói, ánh mắt của quần chúng là sáng như tuyết, dẫn chương trình người sợ còn ở trong mơ không có tỉnh! 】

【 ai nha nha, lão công ta liền dẫn nước mở kênh đều đẹp trai như vậy, dẫn chương trình người nhường một chút, cản đến màn ảnh! 】

Đối với cái này chút mưa đạn, Đường Tăng hoàn toàn không muốn đi tiếp, gặp dân trần nhao nhao quỳ sát tại đất, khấu hô thần sông, Đường Tăng liền quay đầu nhìn về phía bên cạnh Sa Tăng, nói: "Xong việc mà."

Sa Tăng sau khi nghe, ách một chút mới nói: "Liền xong việc mà "

Đường Tăng nâng trán nói: "Không phải còn muốn như thế nào bọn hấn té bái năm trăm năm thần sông liền tung bay ở bàn tăng bên cạnh, bàn tăng lời nói chính là Thần Dụ, bọn hấn dám không nghe "

Sa Tăng nhẹ gật đầu: "Giống như cũng là nha."

Nhưng nghĩ lại về sau, hấn lại nói: "Há, cho nên giải quyết vấn đề không phải là ta sao "

Đường Tăng nói: "Không thể nói như thế, nếu như không phải bàn tăng, người căn bản cũng lười đến giải quyết vấn đề a "

Sa Tăng nói: "Vây cũng đúng."

Đường Tăng nói: "Vây chúng ta hiện tại liền về nhà "

Sa Tăng nghe vậy, khoát tay áo, nói: "Chờ một chút."

Dứt lời, thân thể của hấn chậm rãi phiêu khởi, tung bay đến giữa không trung, ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống Lưu Sa trần toàn trần bách tính, đột nhiên thanh như lời chửi: "Bản thần sông về sau sẽ còn trở lại, nếu là trông thấy sông đáy có cái gì không thuộc về sông Lưu sa đồ vật. . . Các người hiểu a "

Chúng dân trong trần trông thấy nghe thấy, tất cả đều liều mạng dập đầu.

"Thần sông nhân từ. . . Chúng ta định cảm niệm thần sông ân đức, lập bài tế bái. . ."

"Vô luận thần sông lần này đi nơi nào, nhất định phải vạn phần cẩn thận, ta Lưu Sa trần vĩnh viễn đợi ngài trở về."

Đường Tăng đứng ở bên bờ, nghe thấy Sa Tăng lời nói, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn một chút Ngao Ô, lại ngóng nhìn xa nhìn phương xa Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới gây ra động tĩnh mà, trong lòng không biết như thế nào, đột nhiên nhẹ nhàng thở ra.

Đến đây, Tây Du đoàn đội một nhóm năm người, cuối cùng tụ tập, như vậy dựa theo nguyên tác nội dung cốt truyện, tiếp xuống chính là Tứ Thánh thử thiền tâm đi cái gọi là Tứ Thánh thử thiền tâm, chính là Lê sơn lão mẫu, Quan Âm Bồ Tát, Phổ Hiền Bồ Tát, Văn Thủ Bồ Tát bốn người hóa thân mẹ con, lấy tiền tài sắc quyền đến dụ hoặc Đường Tăng một nhóm.

Đối với này nhất nan, Đường Tăng rất sớm liền lên dị dạng tâm tư, tự nhiên không phải là bởi vì tiền tài sắc, mà là bởi vì Quan Âm Bồ Tát, hấn có cực lớn khả năng, thực sự sẽ gặp phải hấn.

Lúc này Đường Tăng trong đầu, có thể có rất nhiều thứ muốn hỏi hấn.

Mà liền tại Đường Tăng tâm niệm đến tận đây lúc, bốn phía thanh âm đột nhiên biến mất, hấn mãnh kinh, ngẩng đầu tứ phương, phát hiện bốn phía chính dập đầu chúng dân trong trần, tất cả đều dừng lại động tác, ngẩng đầu nhìn lại, chính bay lượn tại trống không Ngao Ô, cũng giống là dừng lại họa tác một dạng.

Sa Tăng nhẹ lay động đuôi cá, thần tình lạnh nhạt.

Phương xa mệnh mông nước sông, giống tại mùa đông trong nháy mắt kết băng.

Một màn này tất nhiên là để Đường Tăng trong lòng dòi sông lấp biển, mà chính là lúc này, sông Lưu sa bên trong đột nhiên dâng lên hào quang vạn đạo, một cái phía sau phát quang bao phủ Bồ Tát chậm rãi đi ra.

Đồng thời một đạo thanh âm mờ mịt hư vô, cũng truyền vào Đường Tăng trong tai.

"Người nhất định chạy tới cái này, ngược lại thật đúng là nhanh "

"Người đã phát động ta lưu hình bóng giống, tất đã thu phục Sa Tăng, sắp qua sông đi tây phương. Người đến nhớ kỹ, tiếp xuống nhất nan, chỉ cần cẩn thận, chớ bại lộ đến từ chuyện tương lai thực."

"Vạn chớ cô phụ Quan Âm Bồ Tát một phen khổ tâm."

Đường Tăng bỗng nhiên trông thấy Bồ Tát, bàn chính lâm vào trong lúc khiếp sợ, nghe xong hấn về sau, càng là ghen hòng nhìn trần trối: "Mẹ trướng ta xuyên việt chuyện này có phải hay không là tất cả mọi người biết nguyên nhân cụ thể, chỉ có ta không biết a "

Tại một phen nổi giận về sau, Đường Tăng lại gắt gao tiếp cận Bồ Tát, nói: "Cho nên người chính là Quan Âm a người nhất định là Quan Âm a "

Bồ Tát sau khi nghe, nhất chỉ cười khê, há miệng muốn đáp.

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyen cv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Thật giả Quan Âm 2 3 3

"Không thể nói, không thể nói."

Bồ Tát tiếng nói phiêu miểu cửa ra, lập tức để Đường Tăng khoe mắt gân xanh cuồng loạn, kếm chút lửa bốc Tam Tạng, nhìn một hồi lâu, cuối cùng không có nhìn không được, nhìn lấy Bồ Tát, cả giận nói: "Không thể nói đúng không vậy người không cần nói! A a a a bản tăng lý trí đâu mới vừa còn ở lại chỗ này, lớn như vậy một đồng lý trí đâu làm sao lại đốt lại người nói! Người nói a! A!"

Đường Tăng tại nguyên chỗ nổi trận lôi đình, có thể Bồ Tát nhưng thủy chung nhất chỉ mà cười, không nói một lời.

Một lúc lâu sau, Đường Tăng cuối cùng đem lửa giận toàn bộ phát tiết, biểu lộ quay về bình tĩnh, hấn lẳng lẳng nhìn một lát Bồ Tát, trong lòng rất nhiều suy nghĩ lập đi lập lại quay lại, cuối cùng lại chỉ đến nhẹ nhàng thở dài, chấp tay hành lễ, nói: "Bồ Tát, mới là bản tăng phạm giận giới, mong rằng Bồ Tát không nên trách tội."

Bồ Tát nghe vậy, lại nhẹ nhàng cười một tiếng, qua mấy hơi mới nói: "Khí phát xong nếu như người có thể nhìn thấy đoạn này, nói rõ người đã trải qua phát rất lâu tính tình. . . Cũng nói người quả thật là cái giả hòa thượng, vậy ta cũng yên lòng."

Đường Tăng nghe thấy lời này, khoe mắt gân xanh lại nhảy lên, tại hấn muốn mở miệng lúc, Bồ Tát lại nói: "Ta lời nói đã đưa đến, người con đường phía trước vụ phải cẩn thận."

Này vừa mới nói xong, Bồ tát thân thể liền hóa thành điểm điểm huỳnh quang, ở giữa không trung phiêu phiêu đăng đăng, cuối cùng nhất định tạo thành một hàng chữ lớn tới.

"2 3 3."

Đường Tăng trông thấy giữa không trung hiện ra chữ lớn, sững sốt mấy giây sau, trong lúc đó gầm thét lên tiếng: ". . . 233 233 . . . A a a a bản tăng hiện tại đi diệt thế! Các người không cần khuyên bản tăng! Bản tăng hiện tại liền phải trở về ám sát Lý Thế Dân!"

Tại Đường Tăng gầm thét lúc, '2 3 3' dần dần tiêu tán.

Mà Đường Tăng tại nguyên chỗ nổi trận lôi đình sau một lúc, cũng khôi phục lại bình tĩnh, nhưng chỉ vền vẹn là biểu tượng mà thôi.

Nhưng thấy hấn bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía màn ảnh, nói: "Chư vị khán giả, nếu không các người hiện tại khen thưởng điểm bản tăng muốn cho Đại Thánh sinh max cấp sau đó đi hạn chết này một đám không biết xấu hổ!"

Khán giả bản nguyên nhân chính là Đường Tăng cùng Bồ tát lời nói mà cuồng tiếu,

Nghe được hấn, càng là khó nhịn ý cười.

Khen thưởng không có tiền! Dẫn chương trình người mặc đồ con gái a! Mặc đồ con gái liền cho người!

Cái này Quan Âm chẳng lẽ xấu tính. . . Chợt nhớ tới xấu giống vậy hồng đồng thời nói dẫn chương trình không biết xấu hổ cứ yên tâm Ô Sào Thiện Sư! Ta luôn cảm thấy Linh Sơn giống như chính là Tây Du lớn nhất không biết xấu hổ nhân vật căn cứ

Trước kia đã nói xong Đại Thánh ca hát cũng không có, Đại Thánh thoát y vũ cũng không có, bây giờ còn muốn gạt chúng ta tiền trình tiền không có!

Ôi chào dẫn chương trình mới vừa mới vừa nói gì không ta chỗ này trong phòng gió quá lớn không nghe rõ, 2 3 3!

Đường Tăng trông thấy người xem mưa đạn hồi phục về sau, thật lâu không nói, là hắn biết hướng khán giả tìm an ủi là một cái quyết định sai lầm.

Mà chính chính khán giả đậu đen rau muống lúc, nguyên bản ngừng thời không, trong lúc đó khôi phục bình thường.

Tất cả đều tại tiếp tục.

Sa Tăng lắc nhẹ đuôi cá từ trên trời giáng xuống.

Tiểu Bạch Long Ngao Ô như trước đang giữa tầng mây bay lên xoay chuyển, thỉnh thoảng phát ra một đạo trường ngâm.

Chúng dân trong trấn không được đập đầu thờ phào.

Trư Bát Giới cùng Tôn Ngộ Không hai người, là ở phía xa lấy Pháp Lực chui từ dưới đất lên dẫn nương tựa nước.

Sau một lúc lâu, hai người từ phương xa bay vọt mà quay về.

Gặp bọn họ quay đầu, Đường Tăng liền hướng trên trời huyết sáo, tiếng huyết sáo vang, Tiểu Bạch Long Ngao Ô lập tức đáp xuống, tiếng gió rít gào, khoảng cách mà tới, tại sắp đụng tới mặt đất lúc, năng long thân không ngừng thu nhỏ, cuối cùng lại hóa thành một đầu đai lưng ngọc, quần ở Đường Tăng bên hông.

Ngao Ô quần ở bên hông về sau, Đường Tăng nhìn quanh hai bên, trông thấy Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, trông thấy Thiên Bồng nguyên soái Trư Bát Giới, trông thấy Quyển Liêm đại tướng Sa Ngộ Tĩnh, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một trận hăm hở tình cảm tới.

Chỉ thấy hắn vung tay lên, liền quay người hướng trai cò đi đến.

"Đi, về nhà!"

Sa Tăng bận bịu bay tới Đường Tăng trước người, ngăn lại hắn, nói: "Đợi chút nữa, đó là ta gia!"

Đường Tăng nhìn lấy hắn, nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: "Không không không, từ nay về sau, cái kia chính là nhà của chúng ta!"

Sa Tăng lắc đầu, nói: "Ta luôn cảm thấy ta thua thiệt."

Lúc này, một bên Trư Bát Giới cũng đi tới, nhìn về phía Sa Tăng, nói: "Rất nhanh ngươi sẽ biết, ngươi không thua thiệt được."

Trư Bát Giới lúc nói chuyện, là lưỡi liếm môi một cái, giống như đang nhớ lại cái gì.

Sa Tăng trông thấy nét mặt của hắn, quả muốn mắt tròn trắng, nói: "Ta cũng không phải ngươi cái này heo mập, không tham ham muốn ăn uống."

Đường Tăng nghe vậy, nhìn lấy Sa Tăng, nặng nề nói: "Được, đây là ngươi nói, ngươi đừng hối hận."

Tại Sa Tăng, Đường Tăng, Trư Bát Giới ba người nói chuyện với nhau thời điểm, sau lưng cách đó không xa Tôn Ngộ Không, lại là bởi vì Đường Tăng một cái 'Gia' tự mà giật mình tại nguyên chỗ.

Đường Tăng quay đầu đi xem hắn Tôn Ngộ Không, lại gặp hắn cũng đang ngẩng đầu nhìn bản thân, giống như thấp giọng nói ra một chữ.

"Gia. . ."

Hắn nói xong lời này về sau, đột nhiên hướng phía trước một bước đi ra, đứng ở Đường Tăng trước mặt, nhìn chăm chăm Đường Tăng con mắt, nói: "Ngươi nói, nếu có một ngày, ta lão Tôn liền danh tự đều bị phong ấn, có hay không còn có thể nhớ kỹ Hoa Quả Sơn "

"Như ta lão Tôn đã quên, ngươi nhất định phải nhớ kỹ!"

Đường Tăng sau khi nghe, nao nao, chợt không chút do dự trọng trọng gật đầu: "Ngươi sẽ không quên, bản tăng tuyệt sẽ không quên!"

Hắn trên miệng nói như vậy, trong lòng kỳ thật càng kiên quyết.

Có hắn tại, lần này đi về phía tây kết cục, quyết định sẽ không lấy Tôn Ngộ Không bị trấn áp mà kết thúc!

Sông Lưu sa bờ bầu không khí, vốn đang tính sung sướng, nhưng bởi vì Tôn Ngộ Không lời nói, đột nhiên ở giữa, lại trở nên hơi có vẻ dè dặt.

Ta hi vọng một ngày kia, Đại Thánh có thể trở lại Hoa Quả Sơn, cùng hắn những cái kia khi các con nhìn hoa nở hoa tàn, nhìn trời đất sáng sủa thế này, còn muốn nói cho bọn hắn biết, hắn cùng với Đường tăng lão cố sự.

Đại Thánh, chúng ta sẽ không quên, vĩnh viễn sẽ không quên! Ngươi cũng không cho quên!

Có người cùng Đường Tăng cùng một chỗ an ủi Tôn Ngộ Không, cũng có người mang tiết tấu, muốn khôi phục sung sướng bầu không khí.

Bát Giới: Ta sợ ngươi đến lúc đó đầu lưỡi đều nuốt sống!

Ngồi đợi Sa Tăng quỳ liếm dẫn chương trình cầu thăng cấp ngày đó, hình ảnh quá đẹp, ta che mắt nhìn!

Dẫn chương trình về sau có thể cho Sa Tăng nho nhỏ thăng cấp từng cái, sau đó. . . Hắn ghiền ma túy phạm vào thì có thể làm cho hắn nhảy nhân ngư vũ thoát y!

Ngươi cho rằng dẫn chương trình sẽ chỉ làm đồ ăn dẫn chương trình còn nắm giữ thăng cấp. Bất quá nha. . . Đối phó ngươi chỉ cần đầu nhập ăn liền có thể giải quyết!

Tại khán giả mưa đạn bay tán loạn thời điểm, Sa Tăng tại sông Lư sa dân trần nhìn soi mói, chậm rãi bay vào trai cò bên trong, Trư Bát Giới, Tôn Ngộ Không, Đường Tăng ba người cũng nhảy lên mà vào.

Bốn người nhập con trai về sau, trai cò nhẹ nhàng phiêu khởi, chìm vào sông Lư sa bên trong.

. . .

Nhập con trai về sau, vừa vừa rơi xuống đất, Đường Tăng liền đem Tôn Ngộ Không, Sa Tăng, Trư Bát Giới tụ tập trong đại sảnh, từng cái mắt nhìn ba người về sau, lúc này mới trình trọng việc nói: "Vậy chúng ta tiếp đó, liền muốn cử hành lần thứ nhất Tây Du đội đại hội."

Trư Bát Giới đứng ở mềm mại trên mặt thảm, nhẹ nhàng vỗ quạt xếp, nói: "Nghe đứng lên làm sao có điểm giống chia của đại hội a "

Sa Tăng là lại nằm bên trên ghế đu , vừa uống trà vừa nói: "Thảo luận cái gì."

Đường Tăng nhìn về phía Sa Tăng, nói năng có khí phách nói: "Chia phòng!"

Sa Tăng không chút nghĩ ngợi, trực tiếp thốt ra: "Vọng tưởng!"

Đường Tăng bị cự tuyệt về sau, cũng không giận, mà là nhìn lấy Sa Tăng, cười cười nói: "Ngươi đừng có gấp cự tuyệt, nếu là không phân phòng, vậy chúng ta ban đêm liền đều chen đến nhà của ngươi đi ngủ! Đến lúc đó ngươi có thể đừng nóng giận a!"

Sa Tăng sau khi nghe bỗng nhiên nâng người lên, hung hăng phách động đuôi cá, cả giận nói: "Không cho phép ngủ giường của ta!"

Hắn lòi ra khỏi miệng, Đường Tăng lại là giống như cười mà không phải cười.

Một bên Trư Bát Giới, lại tại phách động ngân phiêu.

Tôn Ngộ Không cũng chuyển lên Cửu Hoàn Tích Trượng.

Trong nháy mắt, Sa Tăng phảng phất thân thể bị móc sạch, đột nhiên ngồi phịch ở trên ghế xích đu, sống giống một điều cá ướp muối: "Được rồi được rồi, phục các ngươi, muốn phân liền phân đi!"

Nghe được Sa Tăng lời nói về sau, Đường Tăng nhìn không được chuyển hướng màn ảnh, đối với khán giả cười nói: "Lỗ Tấn tiên sinh thật không lừa ta, Sa Tăng mặc dù là thần tiên, nhưng chung quy tính người Trung Quốc, tính tình cũng ưa thích điều hòa điều hòa, ngươi xem, bản tăng nói phải ngủ giường của hắn, hắn liền cho phép chia phòng."

Dứt lời về sau, Đường Tăng liền đem đầu quay trở lại, nhìn về phía Sa Tăng, nói: "Bản tăng muốn đệ nhị lớn gian kia, bản tăng còn a muốn độc lập phòng tắm!"

Sa Tăng nghe vậy, nhấp một ngụm trà, thở một hơi dài nhẹ nhõm, nói: "Tính ngươi còn có chút lương tâm."

Đường Tăng hơi nghi hoặc nhìn hắn, nói: "Ngươi có phải hay không suy nghĩ nhiều đệ nhất gian phòng kia, đương nhiên phải để lại cho Đại Thánh a!"

Hắn tiếng nói vừa dứt, Quan Âm thanh âm liền tại não hải vang lên.

Tôn Ngộ Không độ thân mật 1

Trư Bát Giới độ thân mật 1

"Ừ"

Đường Tăng nghe thấy Quan Âm thanh âm, trực tiếp ngây tại chỗ.

Hắn để Tôn Ngộ Không trướng độ thân mật hẳn có thể lý giải, nhưng là Trư Bát Giới cũng trướng độ thân mật là cái gì quý.

"Xem ra, bản tăng phát hiện để Bát Giới thần phục phương pháp "

Đường Tăng trong lòng cười trộm

Mà cùng lúc đó, nghe xong Đường Tăng lời nói Sa Tăng, lần nữa cực nhanh đánh ra đuôi cá, cả giận nói: "Ngươi nếu là lại được một tác lại muốn tiến một thước, ta cũng không cần cái này con trai, chính ngươi tìm phòng đi!"

Đường Tăng sau khi nghe lông mày nhướn lên, nói: "Bản tăng sợ ngươi a "

Dứt lời, hắn quay đầu nhìn về phía Trư Bát Giới, nói: "Bát Giới, bên trên, dùng ngươi ngân phiếu thuyết phục hắn!"

Trư Bát Giới bản liền nhìn Sa Tăng không vừa mắt, sau khi nghe, nặng nề mà vung vẩy ngân phiếu, nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nói: "Được rồi, Đại sư huynh, đến, tùy tiện đập!"

Tôn Ngộ Không nhẹ nhàng chấn động Cửu Hoàn Tích Trọng, dưới chân liền muốn phát lực.

Sa Tăng thấy thế bần bệ trôi nổi mà lên, đưa tay ngăn cản nói: "Ngừng ngừng ngừng ngừng! . . . Tốt tốt tốt ta ngủ nhỏ nhất gian kia được rồi! Không cho phép đập!"

Đường Tăng nghe lời nói này, vừa rồi hài lòng, quay đầu tứ phương một vòng con trai bên trong thế giới, hướng đại sảnh chỗ sâu rộng rãi lại trống trải hành lang đi đến, hành lang cuối cùng, có một gian mở rộng căn phòng, chính là Sa Tăng nơi ở.

Mà ở hành lang ở giữa hai bên trái phải, cũng có một chút gian phòng, Đường Tăng suy đoán là cho những cái kia linh thể nhóm ở.

Đường Tăng dẫn đầu mấy người đi đến hành lang cuối cùng về sau, mới vừa vặn đi vào rộng rãi trong phòng, Đường Tăng liền nhíu mày tứ phương, hơi nghi ngờ mở miệng nói: "Y là bản tăng ảo giác à, bản tăng làm sao cảm giác gian phòng kia đang lớn lên "

Một bên nhẹ nhàng phiêu động Sa Tăng nghe vậy, cười đắc ý, nói: "Ta Lưu Sa con trai lớn nhỏ Như Ý, cho nên tùy ngươi phải bao lớn, dù sao gian phòng của ta cũng sẽ không nhỏ."

Đường Tăng nghe vậy chính muốn mắt tròn trắng: "Vậy ngươi mới vừa rồi cùng bản tăng tranh cái gì."

Đang lúc hắn cùng với Sa Tăng đấu võ mồm lúc, một bên Tôn Ngộ Không chợt nói: "Ta muốn phòng bếp."

Đường Tăng nghe thấy hắn, quay đầu nghi ngờ nhìn về phía hắn, kinh ngạc nói: "Ngươi Đại Thánh ngươi muốn phòng bếp làm gì "

Tôn Ngộ Không nói: "Ta không phải liền là ngươi."

". . ."

"Quả nhiên vẫn là chuyên môn đầu bếp đãi ngộ. . ."

Đường Tăng giật mình một hồi, vừa rồi thờ dài một tiếng.

Tiếng thờ dài của hắn vừa dứt, quán quanh ở bên hông Tiểu Bạch Long Ngao Ô, cũng bỗng nhiên du động mà ra, nâng lên long thủ nhìn về phía Đường Tăng, nói: "Ta cũng phải ta cũng phải. . . Oa, thần sông đại thúc ngươi vách tường như thế nào là trai cò nhục bích lam, thật buồn nôn nha. . ."

Sa Tăng nghe vậy, lại tức không được, nhìn lấy Ngao Ô cả giận nói: "Buồn nôn ngươi đừng ở a, ấu long! Còn có! Đại thúc ngươi kêu ai đâu!"

Ngao Ô hoàn toàn không để ý tới Sa Tăng găm thét, vui vẻ tại trai cò thế giới bên trong bơi động.

Đường Tăng trông thấy Ngao Ô, đưa tay sờ lên cái cằm đến, suy nghĩ một chút nói: "Cô gái gian phòng, nhất định phải có độc lập phòng tắm để nguyên quần áo tú, trong tú treo quần áo nhất định phải đồ đầy vậy. . ."

Đường Tăng chính suy tư Ngao Ô gian phòng phương án sửa sang, một bên Trư Bát Giới vỗ vỗ vai trái của hắn, tại hắn quay đầu lúc, nhìn lấy hắn nói: "Cho bản đại gia đem gian phòng làm được xa hoa một chút, những ngân phiếu này liền đều là của ngươi!"

Đường Tăng liếc mắt Trư Bát Giới trong tay ngân phiếu, nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: "Há, xa hoa chuồng heo đúng không, muốn thả vài đầu heo mẹ ở bên trong à ư, lại đến một cái kim sắc ăn rãnh đi, ngươi thật giống như rất ưa thích kim sắc, bản tăng động phủ của ngươi chính là kim sắc."

Trư Bát Giới nghe thấy Đường Tăng lời nói, nhin không được cả giận nói: "Đủ rồi! Phàm nhân ta cảnh. . ."

Hắn lời còn chưa dứt, bên cạnh Tôn Ngộ Không liền một trượng lác tại cái móng của hắn bên trên, Trư Bát Giới đau đến nhảy, quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không lớn kêu ra tiếng: "Có lỗi với Đại sư huynh ta không có cần đánh hắn, ngươi đừng đánh ta đừng đánh ta oa a a a "

Tại Trư Bát Giới bị đánh lúc, Sa Tăng cũng nổi trận lôi đình.

"Hòa thượng! Ngươi nếu là đám tại nhà ta làm chuông heo! Ta khôi phục thực lực nhất định đem ngươi. . ."

Hắn đồng dạng chưa nói xong lời nói, Tôn Ngộ Không cũng một trượng bỏ rơi đi, nện ở hắc đuôi cá bên trên, Sa Tăng lúc này nổi giận động thủ, Trư Bát Giới thấy thế vội vàng cùng Tôn Ngộ Không cùng chung mối thù, đem bao vây lại.

"A a a liền coi như bọn họ đánh ta! Ta cũng nhất định phải đem ngươi phong ấn tại sông Lư sa đáy, cả ngày lẫn đêm cùng cô hồn dã quỷ làm bạn a a a "

Bị bao vây bùng nổ Sa Tăng kêu to lên.

Đường Tăng tựa như không nghe thấy Sa Tăng cùng Trư Bát Giới lời nói, nhìn về phía chiến làm một đoàn bọn hắn lúc, cười nói: "Được, vậy liền chuông heo đi."

Đường Tăng nói xong lời này, ba người chiến đấu cũng kết thúc, nhưng thấy Sa Tăng sưng khuôn mặt bay tới Đường Tăng bên người, nói: "Tâm tính thiện lương một mối, hòa thượng ngươi hãy thành thật nói với ta, ta có phải hay không là duy nhất người bình thường "

Cổ áo đều méo Trư Bát Giới chậm rãi đi tới, lườm Sa Tăng một chút, chen miệng nói: "Liền chân đều không có cũng tự xưng người bình thường ngươi cần thể diện sao "

Sa Tăng quay đầu nhìn hằm hằm Trư Bát Giới: "Đầu heo nguyên soái mới không có tư cách nói ta!"

Hắn tiếng nói vừa dứt, không đợi Trư Bát Giới đáp lại, chợt nghe nơi xa Ngao Ô thanh âm vang lên.

"Oa ô, cái này thoát nhìn thật đáng yêu a , có thể ăn không "

Sa Tăng bận bịu bay tới, hô lớn: "Ngươi thả ta ra sửa đèn bàn!"

Trực tiếp trong phòng khán giả nhìn thấy rốt cục thành hình Tây Du đoàn đội ở giữa vui cười giận mắng, cảm giác được một tia đã lâu ấm áp, mưa đạn điên cuồng thoáng hiện.

Bắt đầu rồi bắt đầu rồi! Chờ mong đã lâu Tây Du đội gà bay chó chạy định cư thường ngày!

Đào bảo cùng khoản sửa đèn bàn cấp! Có thể ăn sửa đèn bàn đường cấp! Có liền có thể nuôi la lỵ long ha. . . Nơi này là kết nối!

Nếu như Đường Tăng có thể thêm độ thân mật lời nói, Đại Thánh vừa rồi câu nói kia, hắn còn không phải phát nổ!

Ngao Ô: Điều này cũng không có thể ăn, vậy cũng không thể ăn, thật vô dụng! Còn không bằng lược rồi ăn được!

Có một việc ta một mực không rõ. . . Chính là. . . Một con cá là thế nào mọc ra vỏ sò :3 còn có cái đuôi của hắn là chuyện gì xảy ra!

Lấy chồng làm gà Sa Ngộ Tĩnh, có phòng xa, còn ngốc!

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88: Trong thành Trường An vô địch thủ

Đường Tăng tại sông Lư sa bờ thành công để Sa Tăng quy thuận về sau, liền ở tại con trai bên trong dàn xếp lại, về sau tại Sa Tăng ngự sử dưới, một đoàn người phiêu nhiên ổn độ Lư Sa giới, gió êm sóng lặng quá yếu sông.

Thời gian cấp tốc, như bay giống như tiễn, nửa tháng sau, một đoàn người thành công thân treo lên Bì Ngạn, đến thoát sóng lớn.

Trai cò nước chảy, một đoàn người cước đạp thực địa, trực tiếp đi đến đại lộ, hướng tây mà đi.

Cất bước ở giữa, Đường Tăng thỉnh thoảng nhìn về phía một bên trên dưới phiêu động, chìm chìm nổi nổi trai cò.

Lúc này Sa Tăng chính thoải mái nhàn nhã ngồi ở trai cò khẫu, lắc nhẹ đuôi cá, tắm rửa ánh nắng.

Hắn càng xem càng cảm giác tiếc hận, nhìn không được thờ dãi: "Người cái này con trai động lực không được a, hẳn là thuận theo tiến bộ khoa học kỹ thuật, sớm ngày biến thành đĩa bay mới tốt."

Sa Tăng nghe vậy, quay đầu trừng Đường Tăng một chút: "Ta đây Lưu Sa con trai trước đó ở hơn trăm người cũng không gặp có vấn đề gì, rõ ràng là các người quá nặng."

Đường Tăng nghe cũng không đỏ mặt, lại nói: "Bản tăng cảm thấy người nên đi học một chút lượng tử vật lý tri thức, sớm một chút đem lạnh phản ứng tổng hợp hạt nhân làm ra tới."

Sa Tăng nghe không hiểu Đường Tăng lời nói, nhưng không ngại miệng hắn nát.

". . . Đùng vì chính mình quá nặng kiếm có, người hòa thượng này quả nhiên là béo chết."

". . ."

Đường Tăng đưa thay sờ sờ bản thân tám khối cơ bụng, không muốn nói chuyện.

Tây Du một nhóm tề tựu về sau, liền đang không ngừng đầu võ mồm bên trong, tiếp tục hướng tây mà đi, bọn hắn trải qua khắp cả non xanh nước biếc, nhìn hết cỏ đại nhân hoa.

Đầu Chuyển Tinh Di, lại giá trị chín thu.

Trên đường đi Phong Diệp khắp núi đỏ,

Tiếng ve kêu dần dần lười, lá sen khô héo buông xuống, mấy hàng Hồng Nhạn bay, điểm điểm xa bài không.

Chính chạy, chưa phát giác ngày muộn.

Đường Tăng chính nói muốn nhập con trai ăn bữa tối, ngẩng đầu ở giữa, chợt thấy phương xa súc lên một tòa cổng chào, rủ xuống sen vòi vòi, nóc vẽ điều lương.

Cổng chào về sau thì là mấy gian hiên ngang phòng xá, phòng xá lưng tựa Thanh Sơn, trái lâm ao sen, lại che đầy tại trong rừng trúc. Sơn son ngoài cửa lớn, có vài cọng thúy bách lá từng, ly bên trong có cúc đại tại thịnh phóng.

Phân tường đất vách tường, gạch xây vây viên, quả nhiên là đường hoàng tráng lệ.

Đường Tăng nhìn về nơi xa thấy kia phòng xá lúc, trong đầu lập tức dâng lên lòng cảnh giác đến, hắn dựa theo nguyên tác nội dung cốt truyện tính toán một chút, liền biết cái kia phòng xá bên trong, tất nhiên là Quan Âm Bồ Tát, Văn Thù Bồ Tát, Phổ Hiền Bồ Tát cùng Lê sơn lão mẫu Tứ Thánh.

Hắn sắp đứng trước Tứ Thánh thử thiền tâm.

Tâm niệm đến tận đây, Đường Tăng dừng bước lại, lấy lại bình tĩnh về sau, quay đầu nhìn về màn ảnh, đối với khán giả nói: "Chắc hẳn không cần bản tăng giải thích, mọi người cũng đều biết cái kia người trong phòng là ai, mấy vị kia đều là bậc đại thần thông, cho nên bản tăng trong khoảng thời gian này, liền không tiện hồi phục mọi người, bắt quả mọi người phát mưa đạn, bản tăng đều sẽ nhớ kỹ trong lòng."

Nói xong lần này nói về sau, Đường Tăng liền nhắc chân cất bước, tiếp tục tiến lên.

Trong lòng cũng không có dâng lên vòng qua nơi này tâm tư, bởi vì lúc trước Ô Sào Thiện Sư đã cùng hắn nói, đi về phía tây chín chín tám mươi mốt nạn, thiếu một cái đều không được, phía trước thiếu một cái, đằng sau liền nhiều một kiếp.

Tứ Thánh thử thiền tâm, chính là sư đồ năm người tề tựu sau một cái trọng yếu chi kiếp.

Khán giả khi nghe thấy Đường Tăng không tiện hồi phục tin tức lúc, từng cái lại đều gấn vui mừng tựa như, mưa đạn bay tán loạn như mưa.

Dẫn chương trình mới nói hắn cũng có nhớ kỹ trong lòng, lúc này không mắng chờ đến khi nào

Y Bồ Tát biến tiểu tỷ tỷ a, dẫn chương trình người tránh một bên, ta muốn đoạn bình phong liếm một năm!

Trên lầu người nghĩ rõ ràng, Bồ Tát đại đa số đều là phái nam, người xác định người muốn liếm mạnh mẽ

Tứ Thánh thử thiền tâm a, tại sao ta cảm giác là thử dẫn chương trình đồ ăn có ăn ngon hay không! Nhớ lại một chút, bốn cái Bồ Tát nhất định phải lưu lại dẫn chương trình cho bọn hắn nấu cơm ăn, không cho hắn đi tây phương, Bát Giới Sa Tăng còn không dám động thủ, hình ảnh kia quá đẹp ta không dám nhìn!

Ta cảm giác dẫn chương trình người đi làm bữa cơm, bốn người bọn họ cũng sẽ ngã bài viết người không ở rẻ bọn hắn liền muốn đi theo người Tây Du ha

ha ha! Cảm giác Đại Thánh lại muốn mắng hoạt náo viên!

"Từ từ Bối Bối đưa tặng cho Đường Tăng năm mươi cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "U, ghi bút ký mang thù Tốt a, người xem đây là cái gì người bây giờ còn có kỷ ức sao "

Đường Tăng nhìn thấy khán giả mưa đạn, khỏe mắt gân xanh hằn lên, nhưng lại không tiện nói cái gì.

Một lát sau, Đường Tăng một nhóm từ đi qua cổng chào, đi vào phòng xá bên ngoài lúc, phát hiện son son đại môn chính hướng vào phía trong mà ra.

Đường Tăng đứng ở ngoài cửa lớn lối thoát, vẫn như cũ có thể thấy rõ trong đó bố cục.

Đầu tiên đập vào mi mắt, chính là trong môn bậc thang đá xanh đại sảnh, đại sảnh cửa ngăn bên trên, treo một trục Thọ Sơn phúc biển hoành phi vẽ, trong sảnh kim sơn trụ bên trên, dán một bức đồ thảm giấy cầu đối xuân, trên viết: Tia tung bay yếu Liễu bằng cầu muộn, tuyết điểm thơm mai tiểu viện xuân.

Chính giữa đại sảnh ở giữa, bày biện trưng trưng lui quang nước sơn đen hương án, trên bàn thả một cái cổ đồng thú lô.

Trước án thì là sáu tám cây lim ghé dựa, hai đầu súc lấy bốn mùa xuân bình phong.

Đường Tăng đánh thẳng lượng lúc, bỗng nhiên nghe thấy trong sảnh có tiếng bước chân vang lên, một cái ước chừng bốn mươi mấy tuổi mỹ phụ nhân, từ bên trong đi ra.

Nàng người mặc một bộ dệt kim quan lục trử tia áo, bên trên che đầy đồ nhạ sa mông, eo buộc một đầu kết hoa vàng nhạ cảm tú váy, hạ chiếu đến cao đáy hoa giày, trên đầu kéo sợi tơ trắng mang, lộ ra nhị sắc Bàn Long phát, nghiêng cảm một cây Xích Kim trâm, tóc mây nửa thương Phi Phụng cánh, vòng tai song roi bảo châu sắp xếp, không thì son phấn vẫn đẹp.

Tại nàng bên cạnh, còn có ba tên xinh xắn thiếu nữ.

Từng cái này ngài hoành thúy, mặt phấn sinh xuân, xinh đẹp khuynh quốc sắc, yếu điệu động nhân tâm, cất bước ở giữa trạng thái đáng yêu thướt tha, thêu mang bông bênh, mỉm cười lúc như anh nở rộ, chạy chậm chậm lúc xạ lan đập vào mặt, đầu đầy châu ngọc, run rẩy vô số bảo trâm trâm, khắp cả người mùi thơm, yếu điệu có hoa kim sợi mảnh.

Thật là một cái Cửu Thiên Tiên Nữ từ trên trời hạ xuống, giữa tháng Thường Nga ra Quảng Hàn.

Như thế xinh đẹp, cho dù lấy Đường Tăng kiếp trước đi khắp trăm quốc góc nhìn biết, như cũ giật mình tại nguyên chỗ.

Ba năm máu lửa tử hình không thua thiệt hệ liệt! Dẫn chương trình người lúc trước lời nói có thể còn giữ lời

Xin đem màn ảnh chuyển hướng Bát Giới! Ta muốn nhìn một chút biểu lộ!

Sa Tăng: Kỳ thật các người đem đồ vật ném vào vô sò cùng đi với chúng ta, liền có thể giải quyết tất cả vấn đề!

Các người tỉnh, đây đều là Bồ Tát biến! Nam! Đại điều manh muội!

Nếu như là một năm trước ta sẽ nhìn xem có phải hay không là manh muội! Bây giờ lời nói! Là lại có quan hệ gì mặc kệ nó! Ưa thích liền lên đi có hấn a, không thể sợ!

Tại khán giả tựa như điên vậy mắt đỏ lúc, người mỹ phụ kia mang theo tam nữ, chạy tới Đường Tăng trước mặt, giọng dịu dàng hỏi: "Là ai, tự tiện vào ta quả phụ chi môn "

Thanh âm thanh thúy, như trân châu rơi vào khay ngọc.

Đường Tăng sau khi nghe, như ở trong mộng mới tỉnh, chấp tay trước ngực, thì lễ một cái, nói: "Bần tăng chính là từ Đông Thổ Đại Đường tới, phụng chỉ hướng Tây Phương bá Phật cầu Kinh. Một nhóm bốn chúng, đi ngang qua bảo mới, sắc trời đã tối, đặc biệt chạy lão Bồ Tát đàn phủ, vay tiền một đêm."

Mỹ phụ nhân sau khi nghe xong, có chút vui vẻ, cười nói dịu dàng nói: "Đã là thiên triều thượng quốc tới cao tăng, vậy liền mời đến đi."

Dứt lời về sau, mỹ phụ nhân dẫn bốn người, hướng trong phủ trong thính đường đi, sau khi ngồi xuống, tam nữ đi vào sau tám bình phong, không nhiều liền kéo lấy Hoàng Kim bàn, bạch ngọc chén nhỏ trở về, từng cái gặp nhau thì lễ, tự ngồi xem trà.

Uống xong trà về sau, lại phân phó tam nữ đi nửa trai.

Mà đến tận đây, một loạt khúc nhạc dạo cuối cùng kết thúc, chỉ nghe người mỹ phụ kia nhìn về phía Đường Tăng, dịu dàng nói: "Thượng sư, tiểu phụ nhân có một thỉnh cầu, vạn mong nghe nói."

"Tiểu phụ nhân nhà mẹ đẻ họ Cổ, nhà chồng họ Mạc. Còn nhỏ bất hạnh, công cô chết sớm, cùng thượng phu thủ nhận tổ nghiệp, có gia tư bạc triệu, ruộng tốt trăm ngàn mẫu. Vợ chồng nhóm trong số mệnh không con, chỉ sinh ba nữ từ mà, năm trước bất hạnh lớn, lại chết mất thượng phu, tiểu phụ chi nương, năm nay mãn tang. Không đi hạ điền sản ruộng đất gia nghiệp, lại không cái quyền tộc thân nhân, chỉ là mẹ ta nữ môn kế thừa. Muốn gả người

khác, lại khó bỏ gia nghiệp. Vừa nhận thượng sư tới đây, tiểu phụ nương nữ nhi bốn người, ý muốn núi chiều phu, bốn vị vừa lúc, không biết thượng sư cao kiến của bạn như thế nào."

Đường Tăng lắng lắng nghe xong mỹ phụ nhân lời nói về sau, thấy chính là Bồ Tát đang khảo nghiệm hấn, không có thể giả cảm vờ điếc, nhưng cũng rất muốn hấn hấn một hấn, giải sầu một chút bên trong hỏa khí.

Thế là Đường Tăng nghĩ nghĩ, nhìn về phía mỹ phụ nhân, nói: "Bần tăng thỉnh kinh trước, chính là trong thành Trường An người mạnh nhất, phóng ngựa giờ roi, eo quần bạc triệu, chỗ đi qua từ tám mươi lần đến tám tuổi đều cảm mến tại bần tăng, thơm đầy áo cà sa. Nhưng mà bần tăng bất vì sở động, quyết ý là Đại Đường vạn thế thái bình, vì bách tính Vĩnh Bảo an khang trước hướng tây ngày thỉnh kinh, chỉ là trang viên sản nghiệp, làm sao có thể cảm dỗ bần tăng "

Đường Tăng một phen 'Đồng dặc ' thoải phượng roi, một bên là dùng quạt xếp quạt gió Trư Bát Giới chen miệng nói: "Các ngươi cứ việc ganh đua so sánh, so với ta có tiền coi như ta thua."

Đường Tăng sau khi nghe, khoe mắt giật một cái, lại gặp người mỹ phụ kia thần sắc vẫn như cũ, nói: "Trưởng lão đừng vội, xin nghe tiểu phụ nói xong "

"Ta là Đinh Hợi năm mừng ba tháng ba ngày giờ Dậu sinh. Cho nên phu so với ta năm lớn hơn ba tuổi, ta năm nay bốn mươi lăm tuổi."

"Đại nữ nhi tên chân thực, năm nay hai mươi tuổi; thứ nữ tên yêu yêu, năm nay mười tám tuổi; ba tiểu nữ tên Liên Liên, năm nay mười sáu tuổi, chẳng hề từng gả người ta."

"Tiểu phụ mặc dù tướng mạo không vui, lại may mắn tiểu nữ đều là có mấy phần nhan sắc, nữ công chăm chỉ, không chỗ nào sẽ không. Vì là tiên phu không con, liền đem bọn hấn làm con trai nhìn nuôi, giờ đã từng dạy các nàng đọc chút sách nho, cũng đều hiểu được chút ngâm thi tác đối. Mặc dù ở lại sơn trang, cũng không phải cái kia mười phần thô tục loại hình, lòng trước cũng xứng qua được liệt vị trưởng lão, nếu chịu buông ra ôm ấp, tóc dài lưu đầu, cùng bỏ đi làm gia trưởng, mặc lăng lầy gấm, trắng mạnh như cái kia ngói bát truy áo, giày đi tuyết mây nón lá!"

Nói xong lời này về sau, mỹ phụ nhân liền lại có phán sinh tư nhìn về phía Đường Tăng.

Nhưng mà Đường Tăng lại bất vì sở động, sắc mặt bình tĩnh nói: "Bần tăng chính là người xuất gia, há lấy Phú Quý động tâm, sắc đẹp lưu ý."

"Lại nói bần tăng cái này đại đồ đệ, dáng dấp đẹp trai như vậy, đuổi ngược yêu tinh nhiều vô số kể. Ta đây nhị đồ đệ, eo quần bạc triệu, đuổi ngược tiên nữ nhiều vô số kể. Ta đây Tam đồ đệ, có phòng có xe người còn ngốc, đuổi ngược quý hôn nhiều vô số kể, cũng sẽ không bị sắc đẹp chỗ dụ."

Đường Tăng tiếng nói vừa dứt, Trư Bát Giới lại nhin không được xen vào, nói: "Các ngươi cứ việc ganh đua so sánh, có ta vợ đẹp coi như ta thua."

Đường Tăng: Đây là ta bản nhân, mười vạn Fan nữ đuổi ngược! Mặc dù trong đó có không ít gay! Tốt a ta thừa nhận có không ít là đồ đệ của ta Fan hâm mộ! Cho nên ta vì sao ta ta cảm giác giống như chính là một đầu cá ướp muối

Bồ Tát nghe muốn cười một trăm Harley tại nhà ngươi dưới lầu thả Đại Bì Chú phổ độ chúng sinh!

Dẫn chương trình hướng về phía Bồ Tát còn như thế nhảy, sẽ không sợ Bồ Tát cho ngươi chín chín tám mươi một nạn lại bay lên lần sao

Chúng ta rút lui đi, cái này trực tiếp ở giữa sợ là được hoàn, đoán chừng một hồi Quan Âm liền nên đánh ra: Đường Tăng bị vui đập giữa chợ, Tây Du trực tiếp ở giữa tan nát!

Tiểu đường đường ngươi còn sống không tốt sao Linh Cát Bồ Tát sự tình ngươi còn không có trường tâm nhân a biết rõ là Bồ Tát, còn vào chỗ chết hấn, đây không phải dừng cảm, đây là. . . Làm tốt lắm a!

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Ta hấn đều cho ngươi

Thanh Sơn cô trúc bên trong, ao sen thủy bách bên cạnh, đại viện tường cao bên trong.

Đường Tăng một nhóm đang ngồi ở phòng hương án trước nam cái ghế gỗ, lúc này phía đông chủ tọa mỹ phụ nhân tại nghe xong Đường Tăng cùng Trư Bát Giới lời nói về sau, chính làm vào yên lặng ngẩn ngui.

Một lát sau, mới lại nhìn phía Đường Tăng, lên tiếng nói: "Tiểu phụ chỗ này trách viện sau Thanh Sơn đỉnh núi, chính là nơi đó thánh tuyền tuyền nhãn ở tại, cái này suối nước là thể gian tuyệt phẩm, chất lượng nước trong suốt, Temari thổi phòng liền có thể cửa vào, như trường lão không bỏ, cái này suối nước có thể ngày ngày mang tới uống chế biến thức ăn, há không tốt thay "

"Trừ cái đó ra, tiểu phụ còn có sơn trân hải vị, bốn mùa trân tu, nhiều vô số kể. Vô luận là trên bầu trời bay, trên mặt đất đi, chỉ bằng đánh tới ăn, mới không nhận cái kia Phật môn đồ bỏ thanh quy giới luật."

Đường Tăng sau khi nghe, trong lòng hơi kinh, nghĩ thầm cũng không biết này mỹ phụ đến tốt cùng là vị nào Bồ Tát, hứng thú với hắn yêu thích ngược lại hiểu rất rõ.

Trong đầu vừa chuyển động ý nghĩ, Đường Tăng ngoài miệng lại nói: "Nữ thí chủ nơi này nhưng có yêu vật làm loạn bản tăng không ăn cái khác ăn mặn ăn, chỉ ăn yêu vật."

Mỹ phụ nhân hơi chần chờ, nói: "Cái này. . . Chúng ta chính là sơn dã người ta, chỗ nào có thể được gặp yêu quái. . ."

Đường Tăng nghe xong, cười nói: "Vậy người còn nói chỉ bằng đánh tới ăn người không thể chỉ bằng đánh tới ăn, bản tăng thỉnh kinh lại là có thể."

"Nữ thí chủ, người ở nhà hưởng vinh hoa, thụ Phú Quý, có thể mặc, có thể ăn, nhi nữ đoàn viên, cố nhiên là tốt. Nhưng lại không bằng bản tăng tại thế gian này Chư Quốc tất cả đều đi tới một lần, nếm trên đời yêu quái. Lời nói đã đến nước này, chắc hẳn nữ thí chủ cũng rõ ta thỉnh kinh chỉ tâm quá mức kiên cố, người chớ nếu nói nữa."

Mỹ phụ nghe được lời ấy, chỉ được thở dài: "Đã người cầu kinh chỉ tâm kiên định, tiểu phụ cũng không tiện cưỡng cầu. Thượng sư bốn người đều là nam tử, ta cô nhi quả mẫu không tiện chiêu đãi, còn mời thay chỗ hắn đi!"

Đường Tăng nghe vậy, trong lòng nhẹ nhàng thở ra, vừa muốn đứng dậy cáo từ, một bên Trư Bát Giới nhưng lại nhin không được nói chuyện: "Người còn muốn dùng tài vật dụ hoặc hòa thượng này lưu người sợ là không biết ta có nhiều tiền. Luận mạo cũng thực không đủ chuẩn bị, như. . ."

Trư Bát Giới lời còn chưa dứt, mỹ phụ nhân bỗng nhiên đứng người lên, nhìn về phía Đường Tăng, giận dữ nói: "Người cái này tùy từng cũng quá vô lễ! Ta nếu không nhìn người từ Đông Thổ ở xa tới, nhất định có tri thức hiểu lễ nghĩa, tuyệt không nghênh đón người nhập trạch! Ta ngược lại thật ra chân tâm thật ý, muốn đem gia sản dùng để kén rước các người, người cái này tùy từng lại phản dùng ngôn ngữ làm tổn thương ta! Đơn giản không làm người từ!"

Mỹ phụ nhân lúc nói chuyện, phân phó tam nữ đem trên bàn cơm nước lấy đi, lại đem Đường Tăng một nhóm oanh ra ngoài cửa, quay người 'Bành' một tiếng đóng cửa lại, lại không có âm thanh truyền ra.

Đường Tăng mặc dù bị mỹ phụ nhân đuổi ra ngoài cửa, nhưng đi không buồn bực, ngược lại đối với Trư Bát Giới chọc giận Bồ tát năng lực cảm thấy khâm phục, cũng chẳng nói hắn, liền một ngựa đi đầu đi ra trạch viện đại môn, nhanh chân hướng tây đi xa.

Trực tiếp trong phòng khán giả thấy thế, tất cả đều nghị luận ầm ĩ.

Mưa đạn từ trước mắt bay tán loạn mà qua, nhưng Đường Tăng cũng không dám trả lời hắn nhóm, sợ có Bồ Tát ở phía xa theo đuôi nghe thấy.

Một đoàn người rời đi trạch viện về sau, cũng không đi ra quá xa, liền tại một chỗ cánh rừng bên trong dừng lại, toàn bộ trở lại Lưu Sa con trai bên trong ăn cơm chiều, sau khi ăn xong trở về phòng của mình ngủ yên.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Sáng sớm hôm sau, Đông Phương trắng dần, đang ở con trai bên trong ngủ say Đường Tăng, chợt nghe bên ngoài một trận huyền não, mở mắt sau bận bịu đi ra khỏi cửa phòng hành lang, gặp Sa Tăng đã nằm ở đại sảnh ghế đu, tỉnh phơi nắng sớm.

Con trai bên ngoài động tĩnh to lớn, lại tựa hồ như không vào hắn tai một dạng, vẫn như cũ khoan thai tự đắc.

Nhưng Đường Tăng nghe thấy này động tĩnh, tự nhiên cảm thấy hiếu kỳ, bận bịu trầm xuống thân thể, Nhị Cấp tĩnh bước phát động, nhẹ nhàng nhảy lên liền xoay người rơi vào con trai bên ngoài cánh rừng bên trong.

Lúc này sắc trời đã sáng, Đường Tăng ánh mắt xuyên qua cây rừng khe hở, nhìn về phía đêm qua cái kia non xanh nước biếc bên cạnh, chỉ thấy cái kia vòi vọi cửa lâu, rường cột chạm trổ, vài gian phòng xá, lúc này nhất định giống như là bị một cái đại thủ nhào nặn, nhanh chóng phá giải, cuối cùng đầu nhập không trung biến mất không thấy gì nữa.

Nổ vang tiếng chính là từ chỗ kia truyền ra.

Đường Tăng gặp tình hình này, nhưng cũng không sợ hãi, chỉ cảm thấy cảm khái thần tiên thủ đoạn cao minh, một lát sau liền bước nhanh chân, sâu vào trong rừng, chuẩn bị đánh chút thịt rừng tới làm đồ ăn sáng.

Chờ sau một lúc lâu hắn ôm chỉ con hoảng khi trở về, Lưu Sa con trai bên trong, bỗng nhiên truyền ra Sa Tăng thanh âm đến: "Nhà ta tối hôm qua bị

trộm, đầu heo nguyên soái không thấy!"

Đường Tăng nghe vậy, bèn vội nhảy lên đi vào, nhẹ chân đạp tại mềm mại trên mặt thảm.

Đang kêu tiếng vang lên lúc, đã hóa thành hình người Ngao Ô, rồi tung lấy tóc từ hành lang đi tới đại sảnh, đòi được Đường Tăng bên cạnh, ngẩng đầu tội nghiệp nhìn về phía hắn: "Đồ ăn sáng."

Đường Tăng đem con hoảng hốt ở một bên, ngồi xổm người xuống sờ lên đầu của nàng, nói câu: "Chờ một chút mà." Chợt liền lại ngẩng đầu nhìn về phía Sa Tăng, nói: "Chuyện gì xảy ra "

Sa Tăng nói: "Vừa rồi ta muốn oanh hấn ra con trai đi đường, lại tìm không gặp hắn, chỗ nào đều tìm không gặp, nhưng ta tối hôm qua rõ ràng không có mờ qua con trai."

Đường Tăng nghe xong Sa Tăng lời nói, nghĩ nghĩ, bỗng nhiên nở nụ cười: "Không vội, chúng ta đi ra xem một chút, đoán chừng đầu heo kia ở bên ngoài chịu tội đây."

"Hôm qua nhà kia tử nương nữ môn, không biết là nơi nào Bồ Tát, cố ý gây sự tình, bọn hắn tập quán đầu óc nhỏ, sợ là lúc nửa đêm đem miệng kia tiện đầu heo bắt đi, không biết trôi ở nơi nào."

Sa Tăng nói: "Cái kia đầu heo ở thiên đình lúc cũng đem một đám Thần Tướng người hầu đắc tội mấy lần, trừ những cái này tiên nữ không biết sao mất bị mù một dạng hướng bên cạnh hắn góp, một cái hảo hữu cũng không."

Đường Tăng nói: "Trong dự liệu, sợ không phải đem cô gái ánh mắt đều hấp dẫn đi, để Thiên Đình bình thêm một đám độc thân chó a "

Sa Tăng nói: "Chỉ người nói nhiều."

Chính lúc nói chuyện, Tôn Ngộ Không cũng từ trong phòng đi ra, tại là đuổi kịp Đường Tăng, Sa Tăng, Ngao Ô cùng một chỗ nhảy ra trai cò, bốn phía đi tìm Trư Bát Giới.

Mới hướng trong rừng đi ra không có mấy bước, Đường Tăng liền nghe rừng sâu chỗ có người Cao Thanh gọi.

"Đại sư huynh a! Nhanh cứu mạng a! Người nhanh mau cứu ta, ta lần sau cũng không dám nghĩ nữa đánh Đường Tăng chuyện này!"

Sa Tăng nghe được tiếng la, đột nhiên ngừng bước chân, quay đầu nhìn về Đường Tăng, chân thành đề nghị: "Nếu không chúng ta đi a."

Tôn Ngộ Không nói cũng nhìn về phía Đường Tăng, gật đầu nói: "Đi đi."

Đường Tăng sau khi nghe, nhìn một chút hai người, lại vuốt ve ngách, cuối cùng thở dài, nói: "Bát Giới mặc dù miệng tiện lòng đen tối, nhưng là một đường cũng coi như tận tâm tận lực, vẫn là hiếm có thịt heo dự trữ lương. . ."

Sa Tăng nói: "Đã như vậy, vậy liền ở lại đây đi."

Sa Tăng đột nhiên thay đổi thái độ, đem Đường Tăng nghẹn lại, cũng không nói thêm gì nữa, tiếp tục hướng rừng sâu chỗ bước đi.

Một lát sau chống đỡ đến rừng sâu chỗ lúc, phát hiện Trư Bát Giới đang bị một cây kim lắc lư dây thừng một mực trói buộc, treo ngược tại một gốc cổ bách thụ bên trên.

Cổ bách thụ bên trên treo tờ trống thư tín mà.

Tại Đường Tăng tới chỗ này về sau, cái kia thư tín mà liền phiêu phiêu dang dang, rơi vào Đường Tăng trong tay, cùng lúc đó, cái kia kim dây thừng cũng đột nhiên ở giữa tung hiểu, rần rần một dạng nhanh chóng đi xa, biến mất ở chân trời.

Không có kim dây thừng, bị trói trói một đêm, đi đứng bần rần Trư Bát Giới 'Đồng' một tiếng liền đập rơi xuống đất, ở trên mặt đất ai u ai u hô đau.

Đường Tăng cũng không để ý hắn, vươn tay tiếp được thư tín mà, mới lên tay, liền gấp thư tín mà chính diện hiện ra mấy dòng chữ đến, viết: "Lê sơn lão nữu không nhớ trần tục, Nam Hải Bồ Tát mời xuống núi. Phổ Hiền Văn Thủ đều là khách, hóa thành mỹ nữ giữa khu rừng. Thánh tăng có đức còn không tục, Bát Giới không thiện còn có bình thường. Từ đó tính tâm cần sửa đổi, như sinh lãnh đạm đường xá khó!"

Đường Tăng vừa nhìn vừa niệm, mới vừa vắn niệm xong, thư tín mà lại tiếp tục nhẹ nhàng bay lên, chuyển động ở giữa lộ ra mặt sau, chỉ thấy trên đó viết: "Dạy người đắc ý."

Đường Tăng thấy vậy bốn chữ, kềm chút cười ra tiếng.

Ở tại cố nén ý cười lúc, thư tín mà chậm rãi phiêu lạc đến Trư Bát Giới cái kia gương mặt tuần tú bên trên, Đường Tăng thấy thế cũng nhin không được nữa, trực tiếp cười to lên, cười đến loạn liễu yếu.

Tiếng cười của hắn tức giận đến Trư Bát Giới bỗng nhiên nhảy lên một cái, bóc trên mặt thư tín mà, căm tức nhìn Đường Tăng, có thể ở một bên đùa nghịch trượng Tôn Ngộ Không, lại làm hắn giận mà không dám nói gì.

Sa Tăng ở một bên gấp, cũng vui vẻ thẳng đơng đưa đuôi cá, nhìn về phía Trư Bát Giới, cười to nói: "Người heo này đầu cũng có hôm nay! Ngày tốt lành, hảo báo ứng!"

Trực tiếp trong phòng khán giả nhìn tràng diện như thế sung sướng, cũng tất cả đều vỗ bàn cuồng tiếu.

Trước mắt bay tứ tung mưa đạn, đề Đường Tăng tiếng cười càng lớn, thật lâu mới dừng, lại tiếp tục dẫn ba người, tiếp tục đi đến đại lộ hướng tây mà đến.

Vừa đi vừa nói liên cười, cũng mới đi ra mấy canh giờ công phu, xa xôi chân trời bỗng nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên một tòa núi cao.

Chỉ thấy cái kia núi cao tuần cực, đại thể cao chót vót, trong núi có long ngâm hổ khiếu, hạc múa vượn gầm, con nai từ bỏ ra, Thanh Loan đối với ngày mình.

Đỉnh núi diệt diệt ngàn đầu sương đỏ quấn, âm khe Thâm Uyên, bông bành vạn đạo thái vân bay.

Trên núi ngàn năm phong, Ngũ Phúc phong, Fleur phong, lồng lộng lâm liệt thả hào quang; vạn tuế thạch, răng nanh thạch, ba đá nhọn, thỉnh thỉnh lân lân sinh thụy khí.

Nhai trước thảo tú, linh bên trên Mai Hương.

Một bộ Tiên gia phúc địa khí phái cảnh tượng.

Đường Tăng ngó nhìn gấp ngọn núi kia, trong đầu lập tức liền hiện ra Tây Du nguyên tác tình tiết đến, nhìn chung quanh mắt lộ ra kinh hãi Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Tăng ba người, cười nói: "Nhìn hình dạng của các người, hẳn là có chỗ không biết núi này lại lịch."

"Núi này tên gọi Vạn Thọ sơn, trong núi có một tòa xem, tên gọi Ngũ Trang Quan, bên trong quan có một tôn Tiên, đạo hiệu Trần Nguyên Tử, biệt danh Dữ Thế Đồng Quân. Cái kia bên trong quan có một gốc dị bảo, chính là hỗn độn sơ phân, Hồng Mông bắt đầu phán, thiên địa chưa mở thời khắc, sản xuất chi linh căn. Che trời hạ tứ đại bộ phận châu, duy Tây Ngưu Hạ Châu Ngũ Trang Quan ra này, gọi tên Thảo Hoàn đan, lại tên Nhân Sâm Quả "

"Này Nhân Sâm Quả Thọ, ba ngàn năm nở hoa một lần, ba ngàn năm kết quả, lại ba ngàn năm mới quen, ngàn đầu một vạn năm phương đắc ăn. Dưới mắt cái này vạn năm, chỉ kết xuất ba mươi trái cây."

"Trái cây bộ dáng, giống như ba triệu chưa đầy tiểu hải, tứ chi đều đủ, ngũ quan mặn chuẩn bị. Người nếu có duyên, đến cái kia trái cây ngửi một chút, liền sống ba trăm sáu mươi tuổi; ăn một cái, liền sống 47,000 năm."

"Bàn tăng mười thế trước, cùng cái kia Trần Nguyên Tử đại tiên, chính là là quen biết cũ, lần này tiến đến, hẳn tất tặng bàn tăng hai cái Nhân Sâm Quả."

Bên trái Trư Bát Giới nghe vậy, nhếch miệng, nói: "Người bây giờ bắt quá một kẻ phạm nhân, xách mười thế trước đó thì có chỗ ích lợi gì còn nữa, ai không biết Vạn Thọ sơn, ta ở kiếp trước cũng Trần Nguyên Tử đại tiên cũng coi như quen biết, hẳn lại không đưa qua ta quả gì."

Sa Tăng trên không trung đơng đưa đuôi cá, cũng bữu môi nói: "Chỉ người người kia duyên, trái cây thả rằng cho heo ăn cũng không cho người ăn."

Trư Bát Giới nghe tức giận đến như đầu ba trăm kg đầu heo, mới vừa giống phản kích, lại gặp Tôn Ngộ Không bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Đường Tăng, nói: "Tăng thọ trường mệnh ta phần kia cho người ăn."

Tiếng nói rơi lại đưa tay phải ra chỉ hướng Trư Bát Giới, nói: "Cái kia phần cho người ăn."

Trư Bát Giới lập tức kêu khổ: "Vì cái gì lại là ta "

Đường Tăng nghe vậy, trong lòng vui vẻ: "Đại Thánh người gần nhất bỗng nhiên đối với bàn tăng như thế tốt, tốt không quen a. . ."

Tôn Ngộ Không mặt không biểu tình, nói: "Ta bản ngoan thạch, không cần trái cây cũng đồng thọ cùng trời đất, hẳn vốn là Thiên Bồng nguyên soái, không ăn cái kia trái cây cũng sẽ không chết."

Đường Tăng nghe xong Tôn Ngộ Không lời nói, cười nói: "Tốt a cái kia bàn tăng liền tiếp nhận người cái này vô lực giải thích "

Làm Đường Tăng cùng Sa Tăng, Trư Bát Giới, Tôn Ngộ Không đang nghị luận Ngũ Trang Quan nhân sinh cây ăn quả lúc, trực tiếp trong phòng khán giả, tất cả đều hút trọt hút chay chảy nước miếng.

CONVERT BY Thanh Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẦU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Chương 90: Ta tại 5 đầu đường có phòng

Lại nói Đường Tăng bốn người trong núi đầu vô mồm, lúc này Vạn Thọ sơn Ngũ Trang Quan bên trong, Trần Nguyên đại tiên lại trước sau đạt được Thái Thanh Đạo Đức Thiên Tôn, Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn thư tín, mời hần đến Thượng Thanh Thiên Di La Cung, Ly Hận Thiên Đầu Suất Cung nghe được giảng Hồn Nguyên Đạo quả.

Trần Nguyên Từ xem như Địa Tiên chi tổ, môn hạ xuất ra Tán Tiên vô số kẻ, đắc đạo Toàn Chân cũng có bốn mươi tám người, ngày đó liền muốn tất cả đều mang đến thượng giới nghe giảng, chỉ lưu hạ hai tên giữ nhà đồng tử, một cái gọi là Thanh Phong, một cái gọi là Minh Nguyệt, Thanh Phong chỉ có 1,320 tuổi, Minh Nguyệt mới một ngàn hai trăm tuổi.

Trước khi đi, Trần Nguyên Từ tại Ngũ Trang Quan trong chính điện dặn dò hai người: "Ta tiếp rồi hai vị Đại Thiên Tôn thư tín, muốn hướng Tam Thập Tam Thiên nghe giảng, hai người ở nhà trông coi. Ít ngày nữa có một cổ nhân từ đó đi qua, không cần thiết chậm trễ hần, có thể đem người của ta nhân sâm cầm hai cái cùng bọn hần ăn, quyền biểu ngày xưa chi tình."

Thanh Phong Minh Nguyệt nghe vậy kinh hãi nói: "Sư phó, chúng ta trong quan nhân sinh cây ăn quả, chính lâm Thiên Nhân Ngũ Suy, tương lai có thể hay không lại kết tiền quả cũng chưa biết chừng, còn sót lại ba mươi mai trái cây càng nó trân quý, người nhất định bỏ được đem nhân sâm này quả tặng cùng người khác?"

Trần Nguyên Từ nói: "Người này tuy là cổ nhân của ta, nhưng cái quả này cho hần, từ cũng không phải cho không, mà là dạy hần hiệp trợ Nhân Sâm Quả Thụ vượt qua Thiên Nhân Ngũ Suy."

Thanh Phong Minh Nguyệt nghe xong, càng thêm kinh ngạc nói: "Sư phụ cổ nhân là ai? Nhất định có khả năng như thế, chẳng lẽ sáu ti bảy nguyên Bát Cực một trong? Mong rằng nói cùng đệ tử nghe, chúng ta tiếp đãi chu đáo."

Trần Nguyên Từ nói: "Hần là Đông Thổ Đại Đường giá hạ thánh tăng, đạo hiệu Tam Tạng, nay hướng tây ngày bái Phật cầu Kinh hòa thượng."

Thanh Phong Minh Nguyệt nói: "Không từ mây, đạo bất đồng, bất tương vi mưu. Chúng ta là Thái Ất Huyền Môn, làm sao cùng hòa thượng kia liên hệ?"

Trần Nguyên Từ nói: "Các người làm sao biết, hòa thượng kia chính là Kim Thiên Từ chuyển sinh, Tây Phương Thánh lão Phật Như Lai cái thứ hai đồ đệ. Năm trăm năm trước, ta cùng với hần tại lan bồn sẽ lên quen biết, hần từng tự tay truyền trà, Phật Từ mời ta, vì vậy là vì cổ nhân cũng."

Đang giải nghĩa Đường Tăng lai lịch về sau, Trần Nguyên Từ bỗng nhiên giật xuống bản thân một đoạn tay áo, lại lấy ra một tờ thư tín, đưa cho Thanh Phong Minh Nguyệt, nói: "Đường Tam Tạng tuy là cổ nhân, nhưng mười thế Luân Hồi, sớm đã quên mất chuyện cũ trước kia, vì vậy, các người muốn đợi hần ăn xong trái cây, mới đưa cứu cây sự tình báo hần biết. Cái kia Đường Tam Tạng ăn xong trái cây, nếu muốn lau khô bôi chỉ toàn rồi đi, hai người các người lại đánh không lại hần bốn tên học trò,

Sẽ dùng cái này Tự Lý Càn Khôn đem hần nắm."

"Ngoài ra như không có lời giải sự tình, có thể nhìn này thư tín, liền có ứng đối chi pháp."

"Đệ tử cần tuân sư mệnh."

Thanh Phong Minh Nguyệt lĩnh mệnh về sau, cái kia Trần Nguyên Từ liền nhận lĩnh chứng đồ đệ phi thăng, kính hướng thiên giới.

Lại nói Trần Nguyên Từ phi thăng lên trời lúc, Đường Tăng một nhóm cũng tới đến Vạn Thọ sơn bên trên, ngẩng đầu thấy bỗng nhiên nhìn về phía nơi xa từng hoàng nhũ lại, lầu các mây tầng, liền biết là là cái kia Ngũ Trang Quan, Đường Tăng trong lòng không khỏi vui vẻ, bận bịu bước nhanh chân hướng chỗ gần đi.

Nhưng thấy cái kia Ngũ Trang Quan bên ngoài, từng sườn núi lãnh đạm, trúc kính thanh u, đi lại bạch hạc đưa mây bay, trên dưới viên hầu lúc hiến quả, trước cửa ao rộng bóng cây trường, đá nứt rêu hoa phá, cung điện Sâm La Từ Cực cao, ban công phiêu miểu đan ráng hồng roi rụng, chính xác là phúc địa linh khu, Bồng Lai mây động.

Đường Tăng một nhóm đi đến trước sơn môn, gặp sơn môn bên trái có một thạch bi, cổng trên có khắc mười chữ to, chính là 'Vạn Thọ sơn phúc địa, Ngũ Trang Quan Động Thiên'.

Chờ bọn hần bước vào sơn môn về sau, lại gặp trên cửa một cặp Liên, trên viết: Trường sinh bất lão Thần tiên phủ, cùng trời đồng thọ đạo nhân gia.

Chính trên không trung bồng bênh Sa Tăng nhìn, bữu môi nói: "Cái này bên trong quan Đạo sĩ chi toàn nói mạnh miệng dọa người, ta năm trăm năm trước tại Dao Trì làm cái kia Quyền Liêm đại tướng lúc, từng đi đến Ly Hận Thiên Đầu Suất Cung, chính là tại cái kia Thái Thượng Lão Quân trước cửa, cũng

không gấp lớn như vậy khẩu khí."

Trư Bát Giới quạt xếp quạt gió, không chút nghĩ ngợi hận đi: "Ngươi một cái giữ cửa có thể có cái gì nhân lực ? Ngươi có biết đó là Trần Nguyên Từ đại tiên chính là là Địa Tiên chi tổ ?"

Sa Tăng nghe vậy, cúi đầu nhìn Trư Bát Giới, nói: "Há, nhìn ngươi như thế đắc chí, ta còn tưởng rằng Địa Tiên chi tổ là ngươi đâu, nhìn kỹ, nguyên lai chỉ là một bị đánh rớt phẩm trần đầu heo!"

Trư Bát Giới nghe lập tức trở về kích, để một bên Đường Tăng nhìn không được nâng trán, quay đầu nhìn về Tôn Ngộ Không, thở dài: "Đầu heo nguyên soái, đuôi cá đại tướng, Thiên Đình thật là một cái chỗ thần kỳ, khó trách lúc trước Nam Thiên môn bị ngươi tùy tiện liền đập phá."

Tôn Ngộ Không nói: "Không phải rất dễ dàng, thật hy vọng năm đó là hai người bọn họ tại thủ vệ."

Đường Tăng nghe xong, không khỏi cười ra tiếng.

Khán giả gặp bốn người lại bắt đầu nói chuyện, từng cái cũng đều tới hào hứng.

【 a uy, ta nói mấy người các ngươi, rãnh đều bị các ngươi nôn hết, còn muốn chúng ta làm cái gì! 】

【 Bát Giới Sa Tăng không hiểu chuyện coi như xong, Đại Thánh ngươi làm sao cũng đi theo nôn a, còn nhả nghiêm trang, ta quảng! 】

【 Đại Thánh không nghĩ tới ngươi vậy mà là như vậy Đại Thánh! Đã nói xong lạnh lẽo cô quạnh nam thân đi đâu ? Bát quá tốt nhất đừng để hán đã trở về, cứ như vậy, tiếp tục bảo trì! 】

【 hạt dưa đậu phộng lát điều ghé đầu tiện nghi lớn bán phá giá, còn ra bán vậy xem Tây Du ăn hàng đoàn thường ngày đậu đen rau muống xé bức đại chiến hàng phía trước vị, đi qua đi ngang qua đừng bỏ qua a! 】

【 cái kia! Ta hoài nghi lúc trước muốn thật là hai người bọn họ giữ cửa lời nói Bát Giới thật muốn bị đánh thành heo! Không cần đầu thai loại kia! 】

Khán giả mưa đạn, để Đường Tăng càng thêm lớn cười không ngừng, mà cùng lúc đó, Ngũ Trang Quan trong chính điện, bỗng nhiên đi ra hai cái tiểu đồng tới.

Hai người gió mới thân dị, xương thanh thần thoải mái, đỉnh kết nha búi tóc tóc ngắn bông, eo hoàn gấp Thúc Long đầu kết, chân đạp tấm khẩu nhưng mang lý, đạo phục tự nhiên quần mây mù, chính là cái kia Thanh Phong Minh Nguyệt hai tiên đồng.

Hai tên đồng tử đi đến Đường Tăng phụ cận về sau, hướng hán làm một vái chào, nói: "Lão sư phụ, thất nghênh, thất nghênh, mau mời bên trong ngồi."

"Bàn tăng gặp qua hai vị tiên đồng."

Đường Tăng cũng hồi chi lấy lễ, đi theo hai đồng tử thân về sau, hướng xem bên trong trong chính điện đi ra.

Nhưng thấy cái kia hướng nam chính điện đại môn, chính là bên trên rõ hạ âm điều ca rô, cái kia hai tiên đồng đẩy cửa điều ca rô môn, mời Đường Tăng nhập trong điện.

Mới vừa vào điện, liền đem trên vách treo Trương ngũ màu giả dạng làm 'Thiên địa' hai chữ, hán vật áo một trương màu son trở son hương án, trên bàn có một bộ Hoàng Kim lô bình, lô bên cạnh có phương pháp liền cả thơm.

Trư Bát Giới thấy kia 'Thiên địa' hai chữ, cảm thấy hiếu kỳ, nhìn về phía trước án Thanh Phong Minh Nguyệt hai đồng tử, nói: "Tiên đồng, ngươi cái này Ngũ Trang Quan chính là Đông phương tiên giới, vì sao tam thanh, tứ ngự, La Thiên chư làm thịt, lại chỉ đem thiên địa hai chữ phụng dường hương hỏa ?"

Thanh Phong Minh Nguyệt cười nói: "Không dối gạt lão sư nói, hai chữ này, cấp trên, cũng vẫn có thể xứng đáng. Bên dưới, thật đúng là chịu không được chúng ta hương hỏa, là ta gia sư cha làm áp vận, bịa chuyện đi ra. Cần biết cái này thập châu ba đảo, Tam Thập Tam Thiên bên trong, Tam Thanh là gia sư băng hữu, Tứ Ngự là gia sư cố nhân, cửu diệu là gia sư văn bối, Nguyên Thần là gia sư hạ tân. Ngươi nói, trừ cái này 'Thiên địa' bên ngoài, có ai nên được ở đây ta hương hỏa ?"

Đường Tăng sau khi nghe, chân tình thực lòng khen: "Địa Tiên chi tổ quả nhiên lợi hại, hai mắt có thể nhìn nhật nguyệt, phát tay có thể lật non sông, chi có thiên địa hai chữ xứng đáng hương hỏa! Nói trở lại, bất quá các ngươi cái kia siêu lợi hại sư phụ đi đâu ?"

Đường Tăng trong lòng đang nhớ thương hai cái kia Nhân Sâm Quả.

Minh Nguyệt Thanh Phong nghe Đường Tăng lớn khen nhà mình sư phụ, nhưng trong lòng cũng vui vẻ: "Hào hòa thượng! Thật không hổ là Tây Phương yêu Thánh lâm phạm, từ này miệng có thể nói tới Thiên Hoa Loạn Trụ, Địa Dũng Kim Liên, quả nhiên là sư phụ bạn cũ! Hai cái kia Nhân Sâm Quả đưa cho hán ăn, nhưng cũng không tính lãng phí, chỉ là trước tiên cần phải đem hán mấy cái này tùy tùng đẩy ra, để tránh lên mâu thuẫn."

Trong lòng bọn họ nghĩ như vậy, ngoài miệng lại nói: "Gia sư thụ Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Đạo Đức thiên tôn hàng Jane, mời đến Tam Thập Tam Thiên nghe giảng Hồn Nguyên Đạo quả đi, không ở nhà."

Đường Tăng nghe xong, cảm thấy nghi hoặc, bởi vì tại Tây Du nguyên tác bên trong, chỉ có Nguyên Thủy Thiên Tôn mời Trần Nguyên Từ, Thái Thượng

Lão Quân cũng không có mời, bắt quá vậy cũng là thần tiên sự tình, hần cũng nghĩ không rõ lắm, suy nghĩ liền lại quay trở lại.

Mà ở Đường Tăng lúc nghỉ ngơi, Thanh Phong liền muốn xoay người đi chuẩn bị Nhân Sâm Quả, một bên Minh Nguyệt tiến đến bên tai, thấp giọng nhắc nhở: "Huynh đệ, chúng ta vẫn còn không có hòa thượng này danh tự, chỉ cần hỏi một chút, không nên nghĩ sai."

Thanh Phong nghe xong, cảm thấy có lý, cẩn thận chạy được vạn năm thuyền, bận bịu cùng Minh Nguyệt lại tiến lên hỏi: "Xin hỏi lão sư thể nhưng là Đại Đường hướng tây ngày thỉnh kinh Đường Tam Tạng?"

Đường Tăng nghe hai người tra hỏi, nghĩ thâm cuối cùng muốn nói chính sự, vì vậy nói: "Bản tăng chính là, không biết tiên đồng vì sao biết bản tăng danh tự?"

Thanh Phong Minh Nguyệt nói: "Thầy ta chuẩn bị lên đường, từng phân phó dạy ta hai xa tiếp thánh tăng. Nhưng không biết người khi nào đến đây, cho nên không có từ xa tiếp đón, chúng ta trước mang lão sư ở chỗ, lại đặt mua bữa tối đến phụng."

Đường Tăng nói: "Đa tạ."

Dứt lời về sau, Thanh Phong liền dẫn Đường Tăng, Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Tăng bốn người, đi ra chính điện đi vào Ngũ Trang Quan bên trong, từng cái dẫn vào trong phòng.

Một bên khác Minh Nguyệt là tiến về đan phòng, từ trong đan phòng mang sang một cái đan bàn, đan bàn dùng khăn lụa đệm lên bàn đá, hần thượng tọa hai cái lớn chùng quả đấm nhân sâm oa oa, chính là Nhân Sâm Quả.

Minh Nguyệt bưng bưng bàn, gõ vang Đường Tăng chỗ ở cửa phòng về sau, gặp Đường Tăng chính đoan ngồi bên cạnh bàn, trực tiếp đi lên trước, dâng lên Nhân Sâm Quả, nói: "Đường sư phụ, ta Ngũ Trang Quan thổ tích núi Hoang, không gì có thể phụng, chỉ có làm quả hai miếng, quyền là giải khát."

Đường Tăng trông thấy đan trong mâm quả nhân sâm, mừng rỡ đến cực điểm, liền biểu lộ lại bất động thanh sắc, chỉ đứng lên hành lễ, nói: "Thiện tai! Thiện tai! Vậy liền đa tạ Trần Nguyên Từ đại tiên tăng cho tiên quả!"

Minh Nguyệt nghe xong, rất là vui vẻ, nghĩ thâm: "Hòa thượng này mặc dù sinh ở chiếc kia lưới giữa sân, thị phi trong biển, nhục nhằn phàm thai, nhưng cũng nhận biết ta Tiên gia dị bảo, xem ra ngược lại thật sự là có biện pháp trị nhà ta tiên thụ!"

Nghĩ như thế về sau, Minh Nguyệt liền lui ra khỏi cửa phòng, chỉ còn lại Đường Tăng một người ngồi trong phòng, nhìn lấy trên bàn đan trong mâm nhân sâm quả kinh ngạc ngẩn người.

Nhìn một chút, hần nhin không được đưa thay sờ sờ mặt mình.

Nói đến từ hần xuyên việt đến Tây Du thế giới, lại từ thành Trường An đi đến Ngũ Trang Quan, cũng kém không nhiều gần ba năm, cái này thời gian ba năm từ không đến mức để hần cấp tốc già đi, nhưng giữa lông mày nhưng có chút biến hóa, hiển nhiên đang trưởng thành.

Cho nên, chờ hần ăn xong nhân sâm này quả, liền thật có thể duyên thọ? Thật có thể phản lão hoàn đồng? Nếu có trường thọ chi mệnh, cái kia tương lai hần chẳng phải là có khả năng tu tiên?

Tâm niệm đến tận đây, Đường Tăng càng kích động lên.

Mà trực tiếp trong phòng khán giả, khi nhìn đến Nhân Sâm Quả lúc, cũng đều đều sôi trào.

【 dẫn chương trình im ngay! Vậy nhưng là tiểu hài tử a, sống sờ sờ tiểu hài tử a! Người làm sao hạ được khẩu, vẫn là cho ta ăn giúp người tiêu trừ tội nghiệt đi! 】

【 dẫn chương trình người nhất định phải từ từ ăn, tính tế nếm, cho chúng ta những cái này không có phúc phận ăn đến người một cái phân tích. . . Được rồi! Ta hay là trực tiếp mặc màn hình đi! Linh Từ khung thể chuẩn bị, hạt chuyển di chuẩn bị, 5, 4, 3, 2, 1! Tốt dẫn chương trình ta đến rồi! 】

【 nói đến sẽ không có người nghĩ tới Nhân Sâm Quả nguyên lý làm việc à, nếu như cắt một khối nhỏ mang về nghiên cứu, toàn bộ nhân loại trường sinh ở trong tầm tay! Bất quá đầu tiên cần mời trên lầu mang về một khối nhỏ Nhân Sâm Quả. . .

"Từ từ Bối Bối đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tấn Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Không được, hai cái này trái cây người làm sao ăn ta bất kể, dù sao tương lai người nếu có thể trở về, mang cho ta một cái trở về, thù lao không dám! Ta tại năm đạo khẩu có phòng!"

"Nam Uyển bên trong đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tấn Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Dẫn chương trình ta với người giảng ta bất kể người mở giá bao nhiêu! Ta cam đoan bằng giá của ta khẳng định so với người cao nhất lần! Coi như Trư Bát Giới cũng không khả năng so với ta có tiền!"

"Thủ lĩnh diễn viên chính bên trong đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tấn Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Tính toán dẫn chương trình, người ăn xong cái kia trái cây ngay tại Tây Du thế giới trường sinh bất lão đi! Đừng trở lại địa cầu, Trung Quốc không thể có người ngu như vậy người tồn tại!"

CONVERT BY ๔Thanh ๔Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyen cv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Ta không ngại mất đi người

Nhân nhặt mùi đàn hương tràn ngập ở bên cạnh, lữ không khắc hoa cửa sổ xuyên vào ban ban điểm điểm nhỏ vụn quang sáng, chiếu vào Đường Tăng trên người, lúc này hắn vẫn ngồi ở trên ghế, kinh ngạc nhìn qua trên bàn đàn trong mâm quả nhân sâm xuất thần.

Lớn chừng quả đấm Nhân Sâm Quả, xanh biếc Lưu Ly quang trạch trong suốt trong suốt, nó ngũ tâm hướng thiên, ngồi xếp bằng, thật giống cực một đứa bé.

Đường Tăng lẳng lặng nhìn hồi lâu, lại nghĩ đến hồi lâu, cuối cùng là từ trong tưởng tượng tỉnh táo lại, nghĩ thầm kếm chút đem Tôn Ngộ Không mấy người bọn họ quên, thế là cúi đầu vỗ vỗ bên hông hóa thành đai lưng ngọc Tiểu Bạch Long Ngao Ô, nói: "Đi, gọi mấy người bọn hắn tới."

"Muốn phân trái cây ăn chưa ? Tốt tốt."

Ngao Ô mặc dù hóa thành đai lưng ngọc, nhưng thực tế lại đem tất cả để ở trong mắt, nghe vào trong tai.

Khi lấy được Đường Tăng phân phó về sau, nó lập tức bứt ra mà động, cấp tốc bơi về phía cửa phòng, nhẹ nhàng thổi, liền đem cửa phòng hướng hai bên thổi ra, về sau từng cái xao động Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Tăng cửa phòng, đem bọn hắn thét lên Đường Tăng trong phòng tới.

Trước hết nhất vào bên trong tất nhiên là Tôn Ngộ Không.

Tại hắn về sau thì là Trư Bát Giới, hắn bên cạnh vượt qua cánh cửa, liền nhìn về phía Đường Tăng, nói: "Phàm nhân, có chuyện gì như vậy vội vã gọi ta ? Có phải hay không là rất lâu không có hô hấp đến Tiên gia không khí nhớ ta ? Người liền không thể để cho ta nhiều thanh tịnh một hồi sao!"

Đường Tăng nghe vậy, đưa tay chỉ hướng ngoài cửa, lộ ra một cái ôn hòa mỉm cười, nói: "Vậy người ra ngoài thanh tịnh đi, chúng ta phân trái cây."

Nghe lời nói này, Trư Bát Giới lập tức đi nhanh nhập, ngồi ở Tôn Ngộ Không một bên, mắt nhìn Đường Tăng, nói: "Mơ tưởng."

Tại hai người về sau, Sa Tăng cùng Ngao Ô cũng phiêu đảng mà vào.

Gặp người tề tựu, Đường Tăng liền ho nhẹ một tiếng, chỉ hướng trên bàn đàn trong mâm hai cái Nhân Sâm Quả, nói: "Đây chính là Trần Nguyên Từ đại tiên tặng cho bần tăng quả nhân sâm, chỉ có hai cái, cho nên đi qua bần tăng nghĩ sâu tính kỹ, quyết định cho Đại Thánh một cái, còn dư lại chúng ta phân."

Tôn Ngộ Không nghe,

Lại không chút nghĩ ngợi, cự tuyệt nói: "Đối với ta vô dụng, người ăn."

Hắn thoải mái rơi xuống, Đường Tăng chưa có chỗ đáp lại, Trư Bát Giới liền vội vàng vươn tay, muốn đi cầm Nhân Sâm Quả.

"Đại sư huynh không ăn liền cho ta ăn, đây chính là cái bảo bối tốt."

Nhưng mà tay của hắn còn chưa đụng phải Nhân Sâm Quả, liền bị ngón tay kia thon dài tay cho nắm, 'Kèo kẹt kẹt' thanh âm lập tức vang lên, Trư Bát Giới sắc mặt lập tức liền trắng ra, mồ hôi lạnh đang ngưng tụ, liên tục hô đau nói: "Đau đau đau đau đau đau. . . Đại sư huynh người mau buông tay ta sai rồi ta không đoạt hắn ăn!"

Một bên Sa Tăng thấy thế, không chút lưu tình bỏ đá xuống giếng: "Tới tới tới, đầu heo, không sợ chết người liền ăn a, ha ha ha!"

Sa Tăng cười một hồi lâu, Trư Bát Giới mới từ Tôn Ngộ Không cái kia kim sắt một dạng trong lòng bàn tay rút ra, nào còn dám miệng tiện, nói: "Được rồi, ta sợ chết."

Lúc này chính giữa không trung vòng quanh du động Ngao Ô bỗng nhiên nhìn về phía Đường Tăng, nói: "Ừ, ừ, có hay không một phần Nhân Sâm Quả muốn lên cung cấp bần công chúa nha ?"

Nàng hồn nhiên tiếng nói mới ra, Tôn Ngộ Không liền ngẩng đầu nhìn nàng một cái, nói: "Người ăn hay chưa dùng, hắn là phàm nhân."

Ngao Ô lập tức có chút ủy khuất, nói: "Thế nhưng là. . . Nhưng khi nhìn ăn ngon lắm bộ dáng. . ."

Tôn Ngộ Không thu hồi ánh mắt, không nói thêm lời: "Mơ tưởng."

Hắn mới vừa vặn cúi đầu nhìn thẳng, Sa Tăng lại đưa tới, nói: "Vậy bản tướng quân cũng có thể chia được một khối nhỏ a? Bản tướng quân không ngại không có hiệu quả."

Mới vừa vặn bị hắn hận qua Trư Bát Giới sao có thể buông tha cơ hội này, lạnh rên một tiếng, nói: "Tĩnh! Ngươi đã không phải là tướng quân."

Trư Bát Giới sau khi nói xong, Tôn Ngộ Không lại nói: "Ta đề ý. Đừng đề ý đến bọn hắn, hòa thượng, mau ăn."

Đường Tăng tĩnh ngồi yên lặng trên ghế, nghe mấy người cười đùa, cuối cùng nhìn chung quanh một vòng về sau, vừa rồi vươn tay ra cầm đan trong mâm quả nhân sâm, đồng thời nói: "Đã các ngươi đều thành tâm thành ý địa thỉnh cầu, cái kia bản tăng liền bắt đắc dĩ thu nhận."

Dứt lời, hắn há miệng liền cắn Nhân Sâm Quả.

Hắn một hơi liền cắn xuống chừng một phần ba, cắn cảm giác đầu tiên là giòn, quả táo như vậy giòn, cảm giác thứ hai thì là đau xót, so ô mai đau xót gấp một vạn lần đau xót, đau xót đến hắn răng như nhũn ra, đầu lưỡi cơ hồ không có tri giác, mặt cũng lập tức nhũn thành mướp đắng, kém chút trực tiếp đem trong miệng Nhân Sâm Quả cho phun ra ngoài, nhưng hắn lại biết Nhân Sâm Quả trân quý, chỗ nào bỏ được, chỉ có thể nhắm mắt lại, cố nén chua xót nhai mấy lần về sau, đem nuốt vào trong bụng.

Nhân Sâm Quả đã trải qua vào trong bụng, nhưng cuối cùng chua xót lại lưu lại, để Đường Tăng thủy chung cau mày, một hồi lâu mới tĩnh lại, lập tức quay đầu nhìn về màn ảnh, phàn nàn nói: "Cái này mẹ nó đến tột cùng là thứ đồ chơi gì, vừa chua lại chất còn một cổ thổ mùi tanh, cắn một cái được hay không? Thật muốn đều ăn xong?"

"Muốn."

Hắn lời mới rồi, Tôn Ngộ Không liền nhận lời gốc rễ, gấp Đường Tăng cầm Nhân Sâm Quả, một bộ do do dự dự bộ dáng, bỗng nhiên vươn tay đem Nhân Sâm Quả cầm qua, trực tiếp một nắm nhét vào Đường Tăng trong miệng.

Nồng nặc vị chua đánh lên đầu lưỡi thần kinh, khiến Đường Tăng kém chút khóc lên, không ngừng kêu lên: "Ngô ngô ngô ngô ngô"

Cứ như vậy qua thật lâu, Đường Tăng mới đưa cả một cái Nhân Sâm Quả nuốt xuống bụng, mới vừa vặn nuốt xuống, cũng không không nghỉ ngơi, Đường Tăng liền nhìn về phía giữa không trung Ngao Ô, khàn khàn nói: "Ngao Ô nhanh cho ta nước!"

Hắn nói cho hết lời, Ngao Ô lập tức ngưng ra một đoàn nước đến, Đường Tăng đưa tay tiếp nhận, nhét vào trong miệng, lộc cộc cô lỗ uống xong, một lát sau cuối cùng tĩnh táo lại, trước u oán mắt nhìn Tôn Ngộ Không về sau, lúc này mới hồi nhìn ngồi lên cái viên kia Nhân Sâm Quả, khoát tay lia lịa, nói: "Không ăn không ăn, bản tăng chính là một kẻ phạm nhân, ăn thật lãng phí! Đến, Bát Giới, cho ngươi ăn!"

Lúc nói chuyện, Đường Tăng quay đầu nhìn về Trư Bát Giới.

Trư Bát Giới vốn chỉ là thèm muốn miệng lưỡi chi dục, cũng không phải chân chính vì trường thọ, nghe được Đường Tăng lời nói về sau, khoát tay cười khê: "Không ăn, dù sao ta là Tiên thể, không cần cái quả này."

Đường Tăng lại quay đầu nhìn về phía Sa Tăng.

Sa Tăng khó được cùng Trư Bát Giới đứng ở trên một cái thuyền, cũng cự tuyệt: "Ta cũng giống vậy, ngươi đều ăn rồi đi, ha ha ha ha."

Đường Tăng lại hướng Ngao Ô nhìn lại, có thể Ngao Ô lại 'Suru' một tiếng hóa thành lưu quang, trên không trung xoay quanh, không cùng Đường Tăng đối mặt.

Hắn cuối cùng chỉ có thể cúi đầu xuống, lại đi nhìn mai Nhân Sâm Quả, khuôn mặt không muốn.

Có thể chính là lúc này, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên lại vươn tay, cầm lấy cái kia cái thứ hai Nhân Sâm Quả, lần nữa nhét vào Đường Tăng trong miệng.

Gặp Nhân Sâm Quả nhét đến, Đường Tăng bỗng nhiên đứng dậy, liền tiếp lui về phía sau, hoảng sợ nói: "Còn muốn ăn? Không cần a! Không cần a! A!"

Tại Đường Tăng kêu thảm lúc, Ngao Ô rốt cục dừng lại, du động đến Tôn Ngộ Không bên cạnh, cười hi hi: "Lớn Thánh ca ca, có muốn ta giúp ngươi một tay hay không đề lại hắn?"

Ngao Ô lời nói, trực tiếp để Đường Tăng ghen lại.

Mà cùng lúc đó, trực tiếp trong phòng khán giả, khi nhìn đến Tây Du đoàn đội như thế sung sướng, từng cái cũng đều khởi xướng mưa đạn tới.

Hình tượng này, luôn có loại phụ mẫu tại ép buộc không hiểu chuyện tiểu nhi từ uống thuốc tức thị cảm. . .

Về sau đều nghĩ rõ ràng một chút, nói dễ chịu đừng nói cùng ăn Nhân Sâm Quả một dạng, đồ chơi kia tặc khó ăn! Bất quá không có việc gì, trường lão như không nguyện ý ăn cũng có thể cho ta, ta không ngại! Thực sự!

Oa, cho nên Đại Thánh người liền đổi người như vậy đầu bếp đó a, thực sự là tang gan tâm d E bệnh piao cuồng liang!

Quả nhiên ngực có đệ công, rất là hài hòa. . . Đây hết thấy đều là Đại Thánh công lao a, đúng hay không a Bát Giới ?

Vì cái gì tị nạn thấy lão công ta cho cay gà dẫn chương trình cho ăn, ta thể mà không ăn giấm, hơn nữa còn muốn phải nhìn nhiều mấy lần ?

Đường Tăng bên cạnh bị nhét vào Nhân Sâm Quả, liền nhìn lấy mưa đạn, tức giận đến món gan đều ở rung động, mà chờ hán đem hai cái Nhân Sâm Quả tất cả đều nuốt vào về sau, chợt thấy thể nội có hai đạo dòng nước ấm từ thực quản tuôn hướng tứ chi bách hải.

Dòng nước ấm lướt qua, Đường Tăng chỉ cảm thấy da dẻ giống như đang nhẹ nhàng nhúc nhích, có 'Kèo kẹt kẹt kẹt' thanh âm đang vang lên, giống như xương cốt tại va chạm.

Hắn tâm hữu sở động, vội vươn tay ra một nắm quyền, chỉ cảm thấy lúc này bản thân có thể đánh từ xa chết một con trâu.

Cúi đầu nhìn lên, phát hiện da dẻ trở nên càng thêm có quang trạch, kéo động ở giữa càng giàu có tính bền dẻo, càng có từng tia từng sợi hắc khí, từ trong lỗ chân lông toát ra, phiêu tán trong không khí, hắc khí xuất thể về sau, Đường Tăng hô hấp càng chậm, nhịp tim trở nên chậm, có thể đầu não lại càng nhanh nhẹn, tư duy cũng biến thành cấp tốc, nhĩ lực thị lực đều tăng cường.

Những biến hóa này để Đường Tăng mừng rỡ không thôi.

Nhưng càng làm cho hắn ngạc nhiên sự tình còn ở phía sau, hắn phát giác biến hóa sau khi, để Ngao Ô ngưng nước thành kính, nhìn thấy mình trong kính, hình ảnh so với trước kia muốn trẻ trung hơn rất nhiều, giữa lông mày nhú mày đang chậm rãi tiêu trừ.

Một bên Sa Tăng trông thấy Đường Tăng cải biến, chắc chắn lên tiếng: "Ta cảm thấy có thể cố hết sức xưng là không là phạm nhân."

Trư Bát Giới nghe, bữu môi nói: "Coi như ăn trái cây cũng vẫn là phạm nhân, ta lấy đầu ngón út nhẹ nhàng đụng một cái liền ngược lại."

Hắn tiếng nói vừa dứt, Tôn Ngộ Không nhẹ nhàng liếc mắt nhìn hắn, tựa hồ muốn nói 'Người thử xem'.

Trư Bát Giới cảm nhận được hắn nhìn chăm chú, nhẹ nhẹ xoa bị 'Kim sắt' kẹp tay, ngồi nghiêm chỉnh, không dám nhiều lời.

Tại ba người nói chuyện với nhau lúc, Đường Tăng ăn xong Nhân Sâm Quả biến hóa cũng coi như kết thúc, sau khi kết thúc hắn nhìn về phía Tôn Ngộ Không, vừa muốn hưng phấn nói chút gì, Quan Âm thanh âm đột nhiên vang vọng tại não hải.

"Người sinh mạng mỗi một phút, sẽ thêm ra một giây."

Đường Tăng sau khi nghe, kém chút vui đến phát khóc, không nhận được nghĩ ngâm thơ: "Cầu thả. . ."

Cầu thả Phú Quý, chớ quên đi!

Cầu thả cầu thả cầu thả! Chó cắn lông gà a ? Người dạng này sẽ để trực tiếp ở giữa xong biết không ? Một ngày không hảo hảo làm đồ ăn, làm cái gì thơ!

Đối với tại chúng ta loại này tôn trọng thức ăn ngon người mà nói, khó ăn như vậy mới mỗi phút đồng hồ thêm một giây thực sự không đáng, lại nói, phiền phức dẫn chương trình gửi một cái đến nhà ta!

Phạm nhân ăn mới có tác dụng, vậy có muốn hay không để lão công ta đến rút mất ta tiên cốt đầu! Sớm biết lão công đẹp trai như vậy lại như thế ẩm, lúc trước sẽ không nên hạ phạm!

Lại nói, dẫn chương trình sẽ đối với Nhân Sâm Quả có bóng tối không ? Khen thưởng bên trong tại sao không có Nhân Sâm Quả a ? Ta muốn mỗi ngày phát dọa dẫn chương trình!

Đường Tăng trông thấy khán giả mưa đạn, thực sự sợ hãi bị phong thư, cũng liền không lại tiếp tục ngâm thơ, mà là quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, hưng phấn nói: "Đại Thánh! Bản tăng hiện tại cần thói quen một chút mới! Chúng ta đến đánh một châu thử xem?"

Tôn Ngộ Không nhìn hắn một cái: "Ta không nghĩ mất đi người."

Đường Tăng: ". . ."

Bên người Trư Bát Giới nghe, lại là kích động: "Đánh với ta đi, ta không ngại mất đi người!"

Gặp Trư Bát Giới một mặt đáng vẻ kích động, Đường Tăng duỗi lưng một cái, cười ha ha: "Được rồi được rồi, tản đi đi, về ngủ."

"Chính xác không thú vị."

Trư Bát Giới nhìn Đường Tăng nhận tưng, cũng không dám tại Tôn Ngộ Không trước mặt quá mức phách lối, liền quay người phóng ra cánh cửa, hồi phòng mình đi.

Sa Tăng Tôn Ngô Không cũng các tự rời đi, trong phòng lập tức an tĩnh lại, nhưng Đường Tăng vẫn hưng phấn, qua rất lâu mới ngủ.

Trong giấc mộng, hắn lại nằm mơ thấy lúc trước giấc mộng kia.

Ở trong mơ, hắn tu tiên có thành tựu, pháp danh ba táng, táng thiên táng địa táng thương sinh, thân có hàng long phục hổ lực. . .

Chỉ tiếc, cũng chỉ là một Mộng.

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyen cv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: 1 chén trà đưa tới oan nghiệt

Húc nhật đông thẳng, tia nắng ban mai lộ ra màu quýt vàng sáng, đem Vạn Thọ sơn bên trên vân yên nhuộm thành rặng mây đỏ, cho Ngũ Trang Quan dát lên tầng kim sắc, thanh phong từ lại, rặng mây đỏ tựa như biển, tại đỉnh núi quay cuồng lên, tựa như Bồng Lai Tiên cảnh.

Xem bên trong có tiên hạc huyết dài, viên hầu gầy gọi.

Nghe được tiếng kêu to, một đêm ngủ yên Đường Tăng từ trên giường xoay người mà lên, 'Két' một tiếng kéo cửa phòng ra, từ trong phòng đi ra, nhìn về phía cách đó không xa xanh ngắt ướt át cỏ thụ, mặt mũi trần đầy thoải mái mở rộng hai tay, hít một hơi thật dài mát mẻ không khí, lại đứng sẽ mới quay người trở về phòng, tĩnh lại bàn giữa không trung Ngao Ô, để cho năng tự nước rửa thấu.

Sau khi đánh răng rửa mặt xong, Đường Tăng liền từng cái đi gõ cửa, đem Trư Bát Giới, Sa Tăng, Tôn Ngô Không ba người đánh thức, sau đó chuẩn bị đi cùng Thanh Phong Minh Nguyệt cáo biệt rời đi.

Kỳ thật tại đến Ngũ Trang Quan trước đó, Đường Tăng cũng không tính ăn xong Nhân Sâm Quả đi liền, bởi vì đi qua tính toán, hắn đi vào Ngũ Trang Quan thời gian, muốn so nguyên tác bên trong Đường Tăng tới sớm, nói cách khác Trần Nguyên đại tiên hân là còn ở xem bên trong.

Hắn vốn định cùng Trần Nguyên đại tiên hảo hảo tâm sự, nhìn xem có thể hay không dựa vào 'Lão giao tình' cầu đến điểm tu tiên chi pháp, có thể tuyệt đối không nghĩ tới chính là, hắn không ngờ bị Thái Thượng Lão Quân mời đi, mà Đường Tăng cũng không biết hắn khi nào trở về, từ cũng không tiện dừng lại.

Trừ cái đó ra, hắn không giống bên trong nguyên tác Đường Tăng một dạng cự tuyệt Nhân Sâm Quả, từ đó làm cho Trư Bát Giới cùng Tôn Ngô Không đi trộm trái cây, cuối cùng lại tạo thành cây ăn quả khuyển đảo hậu quả nghiêm trọng, cũng là một trong những nguyên nhân.

Đã không phiền não, cũng không ưu sầu, Đường Tăng trong lòng rất nhẹ nhàng, có thể đang lúc hân yếu lĩnh lấy mấy người đi gặp Thanh Phong Minh Nguyệt lúc, bỗng nhiên trông thấy hai người bọn họ từ chỗ khác viện cổng vòm đi vào, nhìn thấy Đường Tăng về sau, trước làm một vái chào, nói: "Su phụ bạn cũ, người tình rồi?"

Đường Tăng chấp tay hành lễ, thi lễ một cái, mới vừa muốn nói chuyện, lại bị Thanh Phong Minh Nguyệt cắt ngang, nói: "Chúng ta nơi này chính có một việc muốn xin nhờ ngài!"

Đường Tăng sau khi nghe, tại nguyên chỗ dừng sờ một chút, một hồi lâu mới mặt mũi trần đầy bị phần quay đầu nhìn về Tôn Ngô Không một nhóm, thực tế cũng là đang cùng khán giả nói chuyện.

"Liền biết cái này lớn nội dung cốt truyện không có đơn giản như vậy!"

Sau khi nói xong,

Hắn thật thờ dãi, lúc này mới quay đầu trở lại, nhìn về phía Thanh Phong Minh Nguyệt, nói: "Nói đi, chuyện gì."

Thanh Phong Minh Nguyệt nghe thấy Đường Tăng trả lời chắc chắn, liền đem Trần Nguyên đại tiên lời nhắn nhủ sự tình, từng cái thuyết minh đi ra: "Nhà ta bên trong quan quả nhân sâm cây đang ở trái qua kiếp Thiên Nhân Ngũ Suy, gia sư nói, 'Ăn ta trái cây liền phải lưu lại tới cứu ta cây, người mười thế trước kia hứa hẹn qua ta, hiện tại nhanh cho ta thực hiện'."

Đường Tăng lắng lắng sau khi nghe xong, quan sát Thanh Phong, lại nhìn một chút Minh Nguyệt, nói: "Bản tăng hiện tại phun ra còn kịp sao ?"

Nói lời này lúc, Đường Tăng cảm thấy lòng tham đau nhức, Kim Thiền Tử mười thế trước Kim Thiền Tử mười thế trước tạo nghiệt, cùng hắn có quan hệ gì đâu ? Hơn nữa hắn còn không có đậu đen rau muống Nhân Sâm Quả là một quả giả từ đâu! Mỗi phút đồng hồ gia tăng một giây, coi như hắn sống đến một trăm hai mươi tuổi, cũng mới gia tăng hai năm tuổi thọ mà thôi, đã nói xong mấy vạn năm đâu ?

Tại trung tâm não hải của hắn niệm xoay nhanh lúc, Thanh Phong Minh Nguyệt lại nói: "Sư phụ nói, Nhân Sâm Quả vào miệng tan đi, không kịp á! Thánh tăng người chính là ngoan ngoãn lưu lại cứu cây đi!"

Một bên Trư Bát Giới nghe xong Thanh Phong Minh Nguyệt cùng Đường Tăng đối thoại về sau, yên lặng quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nói: "Đại sư huynh, chúng ta lại không ăn trái cây, cái này cứu cây thỉnh cầu, từ cũng không quan chuyện của chúng ta, nếu không đem hòa thượng ở lại đây, chúng ta đi lấy kinh đi."

Tôn Ngộ Không cũng không thèm nhìn hắn: "Không được."

Trư Bát Giới chưa từ bỏ ý định, lại nói: "Đại sư huynh người xem, cho dù hắn có thể cứu sống Nhân Sâm Quả Thụ, khẳng định cũng phải dùng thời gian rất lâu, chúng ta tại trong lúc này đi lấy kinh, mang về đón thêm bên trên hắn, cũng có thể bớt rất nhiều thời gian á!"

Tôn Ngộ Không không chút nghĩ ngợi: "Không được."

"Cái kia. . .?"

Trư Bát Giới còn muốn nói chuyện, Tôn Ngộ Không lại vươn tay, hời ảm về phía mặt của hắn, nói: "Đi một bên."

Sa Tăng gặp tình hình này, không khỏi cười trộm: "Trông thấy người cũng có bị cự tuyệt thời điểm, thật đúng là thoải mái á!"

Hắn nghĩ lại lại nghĩ tới ở thiên đình lúc, Trư Bát Giới quanh người oanh oanh yến yến hình ảnh, nhìn không được tinh thần chán nản.

Một bên khác Đường Tăng nhìn Thanh Phong Minh Nguyệt thái độ kiên quyết, đành phải đáp ứng.

"Được thôi được thôi, cái kia bản tăng liền giúp các người nhìn xem á."

Thanh Phong Minh Nguyệt nghe vậy đại hi, nói: "Thánh tăng còn xin theo chúng ta tới."

Tại Thanh Phong Minh Nguyệt 'Môi' Đường Tăng hỗ trợ lúc, trực tiếp trong phòng khán giả, đều vì hắn 'Bệnh vực kẻ yếu' .

【 trần này nguyên tử mở ra tuyệt đối là đen! Trước cho ăn quả sau đó mới nói sự tình! Lần này ta xem người làm sao cự tuyệt! 】

【 dẫn chương trình người còn thật sự cho rằng Nhân Sâm Quả là rau cải trắng á ? Quả nhiên là vô sự hiến ân cần, phi gian tức đạo! Ta xem dẫn chương trình về sau còn thêm ăn không ? 】

【 uy! Yêu Yêu linh sao ? Nơi này có người ép mua buộc bán! Lừa gạt khách hàng ăn đồ vật về sau muốn giá trên trời! So Cừu Trại Câu thịt bò, Thanh đảo hải sản còn đen hơn tâm! 】

【 ta muốn cáo Trần Nguyên đại tiên bán thuốc giả, đã nói xong trường sinh bất lão đâu! Cái này Trần Nguyên Tử là bắt đầu hãm hại cửa hàng lập nghiệp á ? 】

Trông thấy khán giả mưa đạn, Đường Tăng kém chút lệ nóng doanh tròng, bận bịu liên tiếp gạt đầu, lấy đó đồng ý.

Hắn vừa nhìn người xem mưa đạn , vừa đi theo Thanh Phong Minh Nguyệt sau lưng, ít khi về sau, liền từ biệt viện xuyên qua mấy cái sân, đi đến Ngũ Trang Quan trong hậu hoa viên.

Mới vừa vào viện, Đường Tăng liền nghe đến xông vào mũi mùi thơm ngát, lọt vào trong tầm mắt thấy, đúng là chút kỳ hoa dị thảo cùng mặt trời rực sáng tranh nghiêng, Thủy Trúc tổng cộng Thanh Thiên đầu bích, xem không tận Ngạo Suong quần tử trúc, lẫn tuyết đại phu tùng. Còn có cái kia hạc trang hươu trạch, mới chiếu tròn ao, suối chảy ngọc vỡ, địa ngọc chồng kim.

Nhiều như vậy Linh thảo Tiên ba, để Đường Tăng đầu bếp chi hồn cháy hừng hực, tâm nghĩ nếu như hắn thực có thể cứu sống Nhân Sâm Quả Thụ, nếu không tới tu tiên chi pháp, cũng phải điểm tiên thảo tới làm Sara.

Tại lưu luyến quên về bên trong, Đường Tăng một nhóm lại đi vào đi ra mấy cái sân, rốt cục đi vào Ngũ Trang Quan hậu viện, ngoài viện cổng vòm trên viết: Nhân Sâm Quả viên.

Vừa một bước vào Nhân Sâm Quả viên, một trận nồng nặc mùi tanh hôi liền xông vào mũi, kém chút đem Đường Tăng sắc khóc, liên tục hướng lui về phía sau mấy bước, ngửa đầu từng ngón từng ngón hít thở mới mẻ không khí.

Biết đến hiểu được hắn là đi vào vườn trái cây, không biết còn tưởng rằng hắn đi vào nhà xí.

Đường Tăng ngum lớn hít thở một hồi lâu, vừa rồi tỉnh lại, quay đầu nhìn lại, hiện Trư Bát Giới, Sa Tăng, Tôn Ngộ Không ba người cũng nhủu mày đến, Tiểu Bạch Long Ngao Ô càng thoát thân mà ra, du động ở chân trời, không dám tới gần.

"Thánh tăng, mời. . ."

Cách đó không xa cổng vòm bên cạnh Thanh Phong Minh Nguyệt, lúc này cũng một mặt khổ tương, lại hơi khúc thân, đưa tay cung thỉnh, Đường Tăng chỉ có thể thở dài, bịt lại miệng mũi hướng đi bọn hắn.

Đứng ở cổng vòm bên ngoài, Đường Tăng nhìn về phía trong đó.

Chỉ thấy trong nội viện chính giữa có một gốc cổ thụ, thẳng lên đi có ngàn cao hơn thước, căn hạ có bảy tám trượng vây tròn.

Nhưng thấy cổ thụ chi đình, có mây đen bao phủ, không thấy ánh mặt trời, trong mây đen còn có mưa axit khốc lóc om sòm, rơi vào cổ thụ bên trên, vang lên 'Chi chi' tiếng hú thực, cổ thụ phiền lá đen nhánh buông xuống, trên đó có nhuyễn trùng nhúc nhích, thân cây khô héo hư thối, từng khúc lặt nứt, hình như có hắc khí đang lưu chuyển, hắc trần trụi trên mặt đất rễ cây bên trên, có từng sợi khói lửa tại lượn lờ thiêu đốt.

Nhìn kỹ đến Nhân Sâm Quả Thụ, ngửi được gần trong gang tấc mùi thối, nhớ tới đêm qua bị Tôn Ngộ Không cứng rắn nhét vào trong miệng quả nhân sâm, Đường Tăng chỉ cảm thấy một trận buồn nôn, bậm bụ đỡ lấy tường.

"Không có khả năng. . . Loại trình độ này làm sao có thể buồn nôn đến bản tăng. . . Ờ. . . Bản tăng không phục! Trách không được mỗi phút đồng hồ chỉ thêm một giây! Ờ. . . Trần Nguyên Từ ngươi cầm giả mạo nguy liệt hồ bản tăng! Còn để bản tăng. . . Cứu. . . Ờ. . ."

Đường Tăng vịn tường xoay người, không ngừng nôn khan, nhưng cái gì đều nhà không ra.

Thật lâu không dậy nổi.

Thanh Phong Minh Nguyệt thấy thế về sau, đối mặt ở giữa tất cả đều thúc thủ vô sách, trong đầu linh quang lóe lên, bỗng nhiên nhớ lại Trần Nguyên Từ lưu cho bọn hắn thư tín.

Thanh Phong đem thư tín từ trong ngực móc ra về sau, hai người liền cúi đầu cùng một chỗ thoát nhìn, sau khi xem xong ngẩng đầu nhìn về phía Đường Tăng, công nói: "Thánh tăng chớ trách, Thụ gia gia nghiêm chỉnh trải qua Thiên Nhân Ngũ Suy, gây khó dễ cái này khám liền phải chết, thánh tăng nhất định sẽ không thấy chết mà không cứu sao ô ô ô. . . Thụ gia gia cùng chúng ta lớn lên, hắn khá tốt, thánh tăng mau cứu hắn a ô ô ô. . ."

Đường Tăng nghe thấy Thanh Phong Minh Nguyệt tiếng nghẹn ngào, bỗng nhiên ngẩng đầu trừng mắt về phía bọn hắn.

"Già ngây thơ là phạm quy. . . Phạm quy đó a! Hơn nữa. . . Các ngươi chiếu vào tài liệu giả ngây thơ là cái gì quý!"

Thanh Phong Minh Nguyệt nghe vậy, lại cúi đầu xuống nhìn một chút, lúc này mới ngẩng đầu công nói: "Sư phụ nói, thánh tăng là thiên đại người tốt, nhất định sẽ lưu lại cứu Thụ gia gia!"

Đường Tăng nhin không được một tay vịn tường, một tay nâng trán: "Bản tăng nhớ kỹ hai người nhỏ nhất cũng có hơn 1,200 tuổi a ? Bán như vậy mạnh không cảm thấy xấu hổ sao. . ."

Thanh Phong Minh Nguyệt sứt sùi khóc: "Thánh tăng. . ."

Đường Tăng không chút nào vì đó mà thay đổi, chỉ là bỗng nhiên đứng người lên, quay đầu trước chỉ chỉ Nhân Sâm Quả Thụ, vừa chỉ chỉ bản thân, nặng nề nói: "Phàm nhân."

Thanh Phong Minh Nguyệt nói: "Chúng ta hiểu được, nhưng gia sư dặn đi dặn lại, cần phải gọi thánh tăng chữa trị cây ăn quả, mười thể trước. . ."

Đường Tăng ngắt lời nói: "Đủ rồi bản tăng không nghĩ lại nghe Vương chuyện xưa!"

Tại Đường Tăng bắt đắ dĩ lúc, Trư Bát Giới lại chen miệng nói: "Không có việc gì, ngươi nói tiếp, nói một chút bản mười thể trước đều làm cái gì nghiệt."

Sa Tăng bậm bụ lại gần: "Ta cũng muốn nghe xem."

Thanh Phong Minh Nguyệt nói: "Cái này. . . Gia sư cũng không nói rõ, chỉ nói thánh tăng lúc đến, trước đem trái cây cho bản ăn, sau đó gọi bản trị cây ăn quả, giống như đề cập qua là thánh tăng mười thể trước từng là bản dâng trà."

Đường Tăng nghe vậy, như bị sét đánh, một lát sau vừa rồi hờ hững nói: "Bản tăng có thể hay không mời bản đem chiếc kia trà cho bản phun ra ?"

Thanh Phong Minh Nguyệt nói: "Không thể."

Đường Tăng khóc không ra nước mắt.

【 tốt, chuyện đã xảy ra rõ ràng, đây chính là một hơi độc trà kết nghiệt duyên! A Phi! Oan nghiệt! 】

【 Đường Tăng: Ta đã từng cho đại lão đưa trà, sau đó cũng bởi vì cái này một bát trà, đại lão liền phải cùng ta gây sự! 】

【 ta đặc biệt đang ăn mì a, dẫn chương trình nôn thành như thế ta đều tiếp tục ăn, cái kia hai cái trích dẫn giả ngây thơ để cho ta kém chút không có phun ra mặt đáng! 】

【 phiền phức đem Ngao Ô phóng xuất, để bọn hắn kiến thức đến cái gì mới thật sự là mạnh tức là chính nghĩa! 】

【 cho nên dẫn chương trình người bây giờ định làm gì, chúng ta là phạm nhân, loại sự tình này có thể không giúp được các người .

Đường Tăng nghe xong Thanh Phong Minh Nguyệt lời nói, lại xem hết khán giả mưa đạn, đứng ở Nhân Sâm Quả viên ngoại, lẳng lặng nhìn một lát Nhân Sâm Quả Thụ, trong lòng đang suy nghĩ, Trần Nguyên Từ chính là là Địa Tiên chi tổ, Tây Du thế giới bên trong có thể đếm được trên đầu ngón tay Thiên Tôn cấp đại năng, hắn nói mình có thể cứu cây, vậy khẳng định là có hắn suy tính cùng nguyên nhân.

Hắn nhớ kỹ nguyên tác bên trong, chính là Tôn Ngộ Không liền bơi thập châu ba đảo, cuối cùng mời ra Quan Âm Bồ Tát, mới cứu sống Nhân Sâm Quả Thụ, nhưng bây giờ Tôn Ngộ Không thực lực chưa hồi phục, từ không có khả năng giá Căn Đầu Vân.

Huống chi Đường Tăng đều không dám xác định, Quan Âm Bồ Tát còn tại Nam Hải Lạc Giã sơn.

Cho nên này một kiếp nạn, chỉ có thể dựa vào bọn hắn bản thân.

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Tây Du to lớn nhất Running Man

Tiên khí mờ mịt Ngũ Trang Quan bên trong, nùng vân dày đặc quả nhân sâm viên ngoại, trầm tư hồi lâu Đường Tăng, bỗng nhiên quay đầu nhìn về hướng Trư Bát Giới nhìn lại, nói: "Bản tăng nhớ kỹ người là Mộc mẫu ? Lại là Thiên Hà Thủy Quân tiết hiến, đến thử nghiệm thúc đẩy sinh trưởng hạ cảnh lá."

Sau khi nói xong, lại quay đầu nhìn về Sa Tăng, nói: "Người là thổ mẫu, đào khuê, cải biến thổ chất khẳng định không thành vấn đề."

Về sau nhìn lại Tôn Ngộ Không, nói: "Đại Thánh, người có thể dùng kim khí giết cái trùng."

Dứt lời, ngẩng đầu nhìn về phía giữa không trung du động Ngao Ô, nói: "Người thử xem đem mưa axit đốt thành hơi nước."

Đường Tăng một phen phản phó về sau, Ngao Ô lập tức làm theo, Tôn Ngộ Không nhẹ 'Ân' âm thanh, mà Trư Bát Giới lại đứng tại chỗ bất động, nhìn về phía Đường Tăng, nói: "Người sợ không phải ngọc hà ? Nếu là Thiên Nhân Ngũ Suy thoái mái như vậy, Thiên Đình sớm chen bề, nhớ năm đó ta. . ."

Trư Bát Giới lời còn chưa nói hết, Sa Tăng liền cắt ngang hắn: "Kỳ thật cũng không khó như vậy, người xem heo này đầu không làm theo thành tiên."

Trư Bát Giới khòe mắt giật một cái, mới vừa muốn phản kích, Đường Tăng một bước đi ra, ngăn tại trước người hai người, nhìn chung quanh mắt, nói: "Đến thử nhìn một chút, vạn nhất Thiên Nhân Ngũ Suy xem các người đều bị đánh rớt phạm trần, cũng như vậy suy, cảm thấy đồng bệnh tương liên, liền giao qua trên người bọn họ nữa nha ?"

Trư Bát Giới nói: "Không, ta cũng không phải phạm nhân, không cần lại tới một lần Thiên Nhân Ngũ Suy."

Tôn Ngộ Không: "Đừng nói nhảm, thử xem."

Hắn thoại âm rơi xuống, giống như một câu định càn khôn, Trư Bát Giới cùng Sa Tăng liền sau khi nghe được, liền cũng không lại nói gì nhiều, mà là dựa theo Đường Tăng phản phó, nhao nhao thôi động Pháp Lực, thử nghiệm cứu vớt chính trái qua kiếp quả nhân sâm cây.

"Ngâm! —— "

Tiểu Bạch Long Ngao Ô đang không mà lên, hắn thân rồng lớn lên theo gió, trong khoảnh khắc liền hóa thành một hàng dài, há miệng phun một cái, hung hung liệt liệt liền đem Nhân Sâm Quả Thụ bên trên mây đen bao phủ lại, thiêu đốt thiêu đến mưa axit 'Chi chỉ' rung động, có thể nó tại hóa thành hắc khí về sau, liền lại dung nhập vào trong mây đen, vô luận Ngao Ô cố gắng thế nào, mây đen vẫn như cũ không tăng không giảm.

Phía dưới Trư Bát Giới đứng ở ngoài viện, hai tay bấm niệm pháp quyết, Nhân Sâm Quả Thụ cái kia thảm bại nhánh Diệp, Khai bắt đầu thật nhanh trở nhánh mầm, hiện ra lục sắc đến, có thể lục sắc mới vừa hiện xuất hiện, những cái kia nằm ở Nhân Sâm Quả Thụ bên trên nhuyển trùng, liền 'Suru' một chút bắn ra mà ra, rơi đang tái sinh trên phiến lá, há miệng đem ăn, để Trư Bát Giới không thể làm gì.

Tôn Ngộ Không thể nội kim khí trường hà tuôn ra, tay phải Cửu Hoàn Tích Trọng trùng điệp trụ dưới, kim khí như từng vòng từng vòng gọn sóng, hướng Nhân Sâm Quả trong nội viện khuếch tán mà ra.

Lan tràn tới mặt đất phơi bày rễ cây bên trên về sau, tựa như như giò trong xương một dạng, nhanh chóng du động bên trên Nhân Sâm Quả Thụ trụ cột, thân cành, phiến lá, rớt vào những cái kia nhuyển trùng trong thân thể đi, tại sắc bén kim khí giảo động phía dưới, nhuyển trùng nhóm vô thanh vô tức vỡ thành khối khối thủy, rơi đầy đất, có thể bọn chúng mới vừa rơi xuống đất, liền phân hoá thành càng nhiều nhuyển trùng, lần nữa leo lên tại Nhân Sâm Quả Thụ bên trên.

Sa Tăng Pháp Lực phun trào ở giữa, rớt vào đến bên trong lòng đất, nhưng làm hấn muốn đem Pháp Lực từ dưới đất tràn vào đến Nhân Sâm Quả trong nội viện lúc, lại giống như là đụng tại một cái khối thép tấm bên trên tựa như, không nhúc nhích tí nào.

Bốn người chur hầu thử nghiệm, lại đều thúc thủ vô sách, Đường Tăng chỉ có thể ở một bên nhìn lo lắng sưng, mà ở phía sau hấn, Thanh Phong Minh Nguyệt hai tên tiên đồng, cũng là để cho gọi kêu la.

"Thánh tăng ủng hộ!"

"Mời không ngừng cố gắng!"

"Thắng bại là chuyện thường bình gia!"

"Mời thánh tăng làm lại lần nữa!"

Đường Tăng nghe thấy hai người tiếng la, khoe mắt đều ở nhảy, sau một lát, rốt cục nhìn không được quay đầu nhìn về màn ảnh, nói: "Bần tăng hiện tại thực sự cảm thấy hai cái này tiểu đồng thoát nhìn ăn thật ngon."

Khán giả nghe thấy Đường Tăng lời nói, cũng đều cảm thấy im lặng.

【 hai cái này sẽ chỉ ở bên cạnh hô 666 a ? Người làm đội cổ động viên tốt xấu đem đuôi lộ ra a ? 】

【 trưởng lão, ta về sau cũng không tiếp tục bảo người sẽ chỉ hô 666 cá ướp muối pháp sư, mặc dù người thật sự là chiến năm cận bã, có thể cùng hấn hai so người chỉ ít còn có thể nấu ăn a! 】

【 Trần Nguyên Tử đoán chừng đã trải qua không chịu nổi! Nếu như ta là Trần Nguyên Tử, ta coi như cúp học cũng về được khai trừ cái này hai cá ướp muối đồng tử! Mất mặt nha! 】

【 lão Quân nhìn cười đám bàn tử, Trần Nguyên Tử nghe muốn đánh người, đó là cái nam lạnh yên nữ nhi nước mắt cổ sự! 】

Tại khán giả mưa đạn bay tán loạn thời điểm, Tôn Ngộ Không bốn người một phen thử nghiệm cũng cuối cùng kết thúc, Pháp Lực cơ hồ tiêu hao hầu như không còn, hiện lộ ra một môi thần sắc tới.

Đường Tăng gặp tình hình này, liền quay đầu nhìn về phía Thanh Phong Minh Nguyệt, nói: "Hai vị tiên đồng, hôm nay trước đến nơi đây đi, chúng ta thử một chút, giống như đều không hiệu quả gì, chờ chúng ta hồi đi nghĩ một chút biện pháp a."

Thanh Phong Minh Nguyệt gật đầu nói: "Được rồi thánh tăng! Không có vấn đề thánh tăng!"

"Ban đêm muốn ăn chút gì thánh tăng?"

"Kỳ thật chúng ta không có gì ăn a thánh tăng."

Đường Tăng sau khi nghe, tại nguyên chỗ trầm mặc, hảo nửa ngày sau mới nói: "Bần tăng muốn các người đến tột cùng để làm gì!"

Thanh Phong Minh Nguyệt: "Chúng ta sẽ cho thánh tăng ủng hộ nha!"

"Chúng ta biết làm cơm!"

"Quét dọn giường chiếu cũng có thể!"

"Làm ấm giường cũng có thể nha!"

Đường Tăng sau khi nghe xong, nhìn không được nâng trán: "Các người đủ . . Ta không cần đại điều mạnh nam làm ấm giường. . . Tạ ơn. . . Hơn nữa không thể không nói, sự phụ của các người khẩu vị yêu thích thật đúng là rất đặc biệt a. . ."

Sau đó Đường Tăng liền đi vừa nghe Thanh Phong Minh Nguyệt ồn ào, không bao lâu liền lại nhớ tới chỗ ở biệt viện.

Vào phòng trước, Đường Tăng chào hỏi Trư Bát Giới, Sa Tăng, Tôn Ngộ Không, Ngao Ô bốn người, cùng nhau đến trong phòng của hắn đi, sau khi ngồi xuống, Đường Tăng trước nhìn chung quanh bốn người một chút, về sau chân thành nói: "Bản tăng thực sự không có biện pháp. . . Nếu không. . . Chúng ta. . . Chạy trốn a ?"

Hắn tiếng nói vừa dứt ——

Trư Bát Giới: "Tán thành."

Sa Tăng: "Tán thành."

Ngao Ô: "Tán thành!"

Tôn Ngộ Không: "Ừm."

Nhìn thấy không chút do dự gật đầu bốn người, Đường Tăng đầu tiên là tròn mắt hốc mồm, thật lâu khôi phục lại, mới nói: "Các người tốt xấu thuyết phục bản tăng một chút a, liền quyết định như vậy thực sự được không?"

Trư Bát Giới: "Quyết định!"

Sa Tăng: "Quyết định!"

Ngao Ô: "Bản công chúa cũng quyết định!"

Tôn Ngộ Không: "Ừm."

Đường Tăng nghe xong bọn hắn mà nói, lại một lần trầm mặc: "Không biết vì cái gì, mặc dù đề nghị bị nhận đồng, nhưng luôn cảm thấy có chút vi diệu khó chịu, bất quá nếu lần này hội nghị toàn bộ phiếu thông qua, vậy cũng chỉ có thể có lỗi với Trần Nguyên đại tiên, ai bảo hắn ép mua buộc bán đây."

Khán giả gặp Tây Du đoàn đội khó được như thế hài hòa, lại là vì chạy trốn, tất cả đều cảm thấy không biết nên khóc hay cười.

【 Minh Nguyệt Thanh Phong: Vương bát đản vương bát đản cay gà pháp sư ăn Nhân Sâm Quả đường chạy đường chạy! 】

【 ta luôn có một loại chạy trốn là vô dụng chạy căn bản không có thể giải quyết vấn đề hơn nữa sẽ bị đè xuống đất ma sát cảm giác! 】

【 666 Đường triều to lớn nhất Running Man bằng chính thức thành lập! Có thể cái này cùng rất chạy nam! 】

【 tiếp xuống chính là kích động nhân tâm đại đào sát phân đoạn, người cần tại ven đường tận lực săn giết yêu quái chứa đựng đồ ăn mà không thể bị Trần Nguyên Từ bắt được, mục đích cuối cùng Tây Thiên không nhất định giữ được người, cho nên chúng ta căn bản không có điểm cuối cùng, cố gắng sống sót đi! 《 click mở bắt đầu: Tây Du đại đào sát 》 】

Đường Tăng trông thấy người xem mưa đạn, cũng không là Trần Nguyên Từ đuổi kịp mà đến lo lắng.

Cần biết tại Tây Du trong thế giới, trên trời một ngày dưới đất một năm, chờ Trần Nguyên Từ từ Thái Thượng Lão Quân nơi đó nghe xong Hồn Nguyên Đạo quả trở về, hắn chỉ sợ đã trải qua đến nơi Tây Thiên, Trần Nguyên Từ thật đúng là có thể từ Phật Như Lai địa bàn bắt người sao ?

Đã quyết định, Đường Tăng liền cũng sẽ không suy nghĩ cứu cây sự tình, mà là an tâm tại Ngũ Trang Quan ăn xong ăn trưa bữa tối.

Bất tri bất giác, ngày đã hơi bất tỉnh, Đông Phương Nguyệt bên trên.

Đường Tăng đứng ở trước cửa sổ, ngẩng đầu quan sát về sau, lúc này mới quay đầu nói: "Lúc này không một tiếng động, Bằng Luân rõ ràng, chúng ta cũng đang đi a."

Nói xong, Đường Tăng liền một ngựa đi đầu, giẫm lên tinh bước, hướng Ngũ Trang Quan đi ra ngoài.

Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Tăng theo sát phía sau.

Thừa dịp ánh trăng, một đoàn người rất nhanh liền đi ra sơn môn, bước nhanh xuống núi đi đến đại lộ, người sau tiếp tục ngựa không ngừng vó đi về phía tây.

Tại Đường Tăng một nhóm đi đường lúc, Thanh Phong Minh Nguyệt hai tiên đồng thì tại ngủ say, đợi đến vừa rạng sáng ngày thứ hai hai người rời giường, trước tiên đi vào biệt viện bên trong, đầu tiên là chụp vang Đường Tăng môn.

"Thánh tăng ? Đường sư phụ ? Sư phụ bạn cũ ? Người rời giường sao ?"

Lâu gõ không người đáp lại về sau, Thanh Phong Minh Nguyệt lại đi gõ Trư Bát Giới, Tôn Ngộ Không, Sa Tăng phòng, thế nhưng là cũng không có trả lời, lúc này hai người mới ý thức được chỗ không đúng, quay đầu trở về nhẹ nhàng đẩy ra Đường Tăng cửa phòng, trong phòng không có một ai, chỉ có một tờ giấy lớn lưu trên bàn.

Thanh Phong đi qua cầm lấy giấy viết thư mở ra xem xét, chỉ thấy trên đó viết: "Bản tăng còn muốn đi thỉnh kinh, phạm nhân tuổi thọ quá ngắn, ngày giờ không nhiều, cứu cây thời điểm, chờ bản tăng thỉnh kinh trở lại hẵng nói."

Thanh Phong xem xong thư về sau, nhưng cũng không sợ hãi, mà chỉ nói: "Sư phụ nói qua, hẳn chắc chắn chạy, chúng ta đi cầm hẳn chính là."

Minh Nguyệt nói: "Cầm thời điểm muốn nói gì, sư phụ có hay không viết nha?"

Thanh Phong nói: "Chúng ta nhìn xem liền biết."

Thanh Phong dứt lời về sau, lại từ trong ngực móc ra thư tín đến, chỉ thấy thư tín lần trước trước hiển lộ văn tự chậm rãi biến mất, về sau lại hiện ra mấy dòng chữ đến: "Hoặc ha ha ha, Kim Thiên Tử, không nghĩ tới sao! Kinh không kinh hi? Ý không ngoài ý muốn?"

Thanh Phong xem hết thư tín về sau, ngẩng đầu nhìn về phía Minh Nguyệt, nói: "Chính là những cái này, chúng ta bắt hẳn thời điểm, niệm cùng hẳn chính là."

Hai vị tiên đồng đơn giản định ra việc này, sau đó thể nội Pháp Lực phun trào, dưới chân hiện ra mây mù đến, nhận lấy hai người hướng tây bay đi.

Hai người tuy là đồng tử bộ dáng, nhưng một cái hơn một ngàn ba trăm tuổi, một cái hơn 1,200 tuổi, bái tại Trần Nguyên đại tiên môn hạ, tu vi từ không thể khinh thường, trong khoảnh khắc liền bay ra chừng một trăm dặm đường, tại một chỗ đất trống đại thụ bên cạnh, trông thấy Đường Tăng mấy người, lúc này liền giá vắn mà xuống, rơi vào mấy người trước mặt.

Đường Tăng trông thấy Thanh Phong Minh Nguyệt giá vắn mà đến, trong lòng lập tức dâng lên dự cảm bất tường, còn không tới kịp quay đầu, liền nghe hai có người nói: "Thánh tăng nhanh cùng chúng ta trở về đi thôi, sư phụ nói, người không chạy thoát được đâu."

Đường Tăng nghe vậy, trong lòng 'Lộp bộp' một chút, nghĩ nghĩ về sau, chật vật quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nói: "Đại Thánh, có thể đánh thắng sao?"

Tôn Ngộ Không nói: "Có thể đánh thắng, nhưng. . ."

Hắn lời còn chưa nói hết, Đường Tăng trên mặt liền hiện ra vui mừng, về sau quay đầu nhìn Thanh Phong Minh Nguyệt, cười nói: "Tốt a đã các người đã tìm được nơi này, vậy ta liền. . . Để Đại Thánh đánh các người tốt!"

Nhưng mà hắn vừa mới nói dứt lời, liền gặp Minh Nguyệt ném đến một đoạn tay áo, trong khoảnh khắc liền làm thiên mạc lớn như vậy, đem bọn hắn một nhóm cuốn vào trong đó.

Chờ thi triển xong Tự Lý Càn Khôn về sau, Minh Nguyệt mới nhớ: "Áy? Vừa mới sư phụ nhắc lại quên niệm."

Thanh Phong nói: "Làm sao bây giờ?"

Minh Nguyệt nói: "Tìm chút giấy bút viết cho hắn đi! Như này nhắc lại trọng yếu, há không chuyện xấu!"

Đường Tăng bị Tự Lý Càn Khôn cuốn vào về sau, chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, cuối cùng rơi vào một vùng bình địa, hắn ngẩng nhìn bốn phía, trong tầm mắt một mảnh đen kịt, mà lúc này Tôn Ngộ Không lời vừa mới dứt: "Bọn hắn có Tự Lý Càn Khôn."

". . ."

Đường Tăng sau khi nghe xong, lâm vào trầm mặc, bỗng nhiên lại trông thấy trong bóng tối, có một trương hiện ra kim quang trang giấy nhẹ nhàng rơi xuống, hắn tự tay tiếp nhận, chỉ gặp trên đó viết: "Hoặc ha ha ha, Kim Thiên Tử, không nghĩ tới sao! Kinh không kinh hi? Ý không ngoài ý muốn?"

Đường Tăng lẳng lặng sau khi xem xong, mỉm cười đem trang giấy xé thành mảnh nhỏ.

"Bản tăng năm đó vì sao không có ở trong trà hạ độc?"

Khán giả cũng trông thấy giấy viết thư, đều cũng nhin không được cười ha ha.

【 kinh hi không kinh hi? Ngoài ý muốn không ngoài ý muốn? Kịch thích không kịch thích? 】

【 hhhhhh dẫn chương trình lên qua thất bại, tiếp xuống liền hẳn là vui tai vui mắt Trần Nguyên Tử trở về muốn coi quần đánh đòn phân đoạn, vung hoa! 】

【 Đại Thánh có thể hay không thay bị phạt? Ngày lỗ mặc dù! Tuy nói có chút không đành lòng nhưng là không hiểu muốn nhìn! Muốn xem chụp 1! 】

【 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1 】

【 Đường triều lớn nhất đang lẫn trốn nhóm người lường gạt rốt cục sa lưới! Ác Đường Tăng đền tội! 】

CONVERT BY ๒Thanh ๒Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Hấn không sai, sai là ta

Thanh Phong Minh Nguyệt hai tiên đồng đem Tây Du một nhóm thu nhập Tụ Lý Càn Khôn về sau, liền lại đằng vân giá vũ trở lại Ngũ Trang Quan, rồi xuống Nhân Sâm Quả viên ngoại.

Đứng vững về sau, Thanh Phong nhìn về phía xú khí huân thiên quả nhân sâm viên, nói: "Liền đem bọn hấn để ở trong này a."

Minh Nguyệt gật gật đầu, nói: "Ừ, bắt quá muốn đem khóa cửa tốt."

Thanh Phong nói: "Hấn những cái này đồ đệ từng cái thần thông quảng đại, khóa cửa thì có ích lợi gì?"

Minh Nguyệt nói: "Để tránh bọn hấn lại chạy, chúng ta từ phải tuân thủ ở chỗ này, nhưng nếu phanh môn, chẳng phải là cũng phải ngửi cái này Thiên Nhân Ngũ Suy chi uế khí, như thế sẽ bị bệnh."

Thanh Phong giờ mới hiểu được vì sao muốn khóa cửa.

Hai tiên đồng một phen bàn bạc về sau, liền thi tiên pháp đúc tòa cửa gỗ, súc tại vườn trái cây cổng vòm chỗ, về sau Thanh Phong một vung tay áo, đem Đường Tăng mấy người thả ra Tụ Lý Càn Khôn.

Đang ở Tụ Lý Càn Khôn bên trong phụng phịu Đường Tăng, chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, mùi thối xông vào mũi, thẳng hun đến trong mắt của hấn có nước mắt.

Sau khi hạ xuống bận bịu bịt lại miệng mũi, tứ phương dò xét, khi hấn trông thấy nhân sinh cây ăn quả cùng cửa gỗ lúc, cái kia vẫn không rõ là chuyện gì xảy ra, không khỏi bị phần nói: "Cái kia Kim Thiên Tử làm nghiệt tại sao phải tính tại bản tăng trên người a! Hấn ai vậy! Trần Nguyên Tử người đòi nợ không tìm nguyên chủ, chẳng lẽ không biết bản tăng là mặc sao! Các người không phải đều biết sao!"

Một bên Trư Bát Giới vừa dùng tay phải huy động quạt xếp, là bên người Tôn Ngộ Không phiến tận ô trọc chỉ khí, vừa dùng tay trái bịt lại miệng mũi, rầu rĩ nói: "Trần Nguyên đại tiên làm sao biết người một phẩm nhân sự tình, người tiền Tụ Lý Càn Khôn thời điểm đầu dựng gốc hấn ? Phẩm nhân đầu chính là yếu ớt. . ."

Nghe thấy Trư Bát Giới lời nói, Đường Tăng rất giống xị hấn vài câu, cái kia mùi thối vô khổng bất nhập, làm hấn không nghĩ há mồm.

Tại bị phần lên tiếng về sau, Đường Tăng rốt cục không thể làm gì quay đầu, xa xôi hướng cách đó không xa Nhân Sâm Quả Thụ, nghĩ thầm: "Người chuyển chết cây chuyển sống, thổ chất không thể thay đổi lời nói, muốn không dòi đi thử xem?"

Này niệm cùng một chỗ,

Đường Tăng lại suy nghĩ sâu sắc trong chốc lát, lúc này mới hướng đi Tôn Ngộ Không, nhìn lấy hấn nói: "Đại Thánh, người lại đem cái này Nhân Sâm Quả Thụ rễ cây cùng chia cắt ra."

"Ừm."

Tôn Ngộ Không gật đầu đáp ứng, lúc này liền vận khởi Pháp Lực, giống như Thiên Hà ngược lại nghiêng một dạng rót vào đến dưới đất, vừa rồi ngăn cản Sa Tăng cứng rắn thổ chất, đôi mắt Tôn Ngộ Không kim khí cắt gọt lúc, lại phảng phất đậu hũ một dạng.

Đường Tăng ở một bên lẳng lặng quan sát, ngược lại cũng không sợ Tôn Ngộ Không cắt hỏng, dù sao Nhân Sâm Quả Thụ dĩ nhiên muốn chết, xấu nữa lại có thể hỏng đi nơi nào.

Sau đó ba thời gian uống cạn chung trà, Tôn Ngộ Không không ngừng lấy kim khí chia cắt kiên thổ, Trư Bát Giới là phụ trợ đem rễ cây rút ra dưới mặt đất.

Có thể đang lúc Trư Bát Giới đem một cây chủ yếu rễ cây rút ra mặt đất lúc, cả gốc Nhân Sâm Quả Thụ bỗng nhiên đẩy kim son đỏ ngọc trụ một dạng, hướng một phương khuynh đảo mà hạ.

Đường Tăng gặp, vội vàng hô: "Đừng để nó ngã xuống."

Bất quá chỗ nào còn cần hấn nói, Trư Bát Giới nhìn thấy Nhân Sâm Quả Thụ nghiêng, liền toàn lực ngự sử mộc khí, muốn phù chính Nhân Sâm Quả Thụ, có thể cũng không có cái gì trùng trùng.

Nhân Sâm Quả Thụ ngã xuống mặt đất về sau, nhất định giống như là ngã vào trong nước một dạng, biến mất không thấy gì nữa.

Đường Tăng nhìn thấy một màn này, không khỏi tròn mắt hốc mồm: "Giống như nhớ lộn, nguyên câu có phải hay không là người chuyển sống cây chuyển chết đi lấy?"

Nhân Sâm Quả Thụ khuynh đảo nhập địa về sau, Trư Bát Giới sắc mặt trở nên có chút khó coi, nhìn về phía Tôn Ngộ Không lúc, hơi có lo lắng: "Xong xong, cái này Nhân Sâm Quả Thụ thể nhưng là Trần Nguyên đại tiên mệnh căn tử."

Một bên Sa Tăng không có trộn lẫn tiến vào Sa Tăng lại là khoan thai tự đắc, nói: "Cho nên người heo này đầu lĩnh kết quả thể nào sợ hãi như thể Trần Nguyên Từ?"

Trư Bát Giới sắc mặt âm đạm, cũng không đáp.

Ngao Ô nghe thấy Trư Bát Giới lời nói, thì là nhìn về phía Đường Tăng, nói: "Ủm cộc! Cho nên Quang đầu ca ca người đem Trần Nguyên đại tiên thích ăn nhất Nhân Sâm Quả làm không có á! Muốn bản công chúa là hấn, nhất định phải đem người ném đi cho binh tằm của tướng ăn hết á ăn hết!"

Dưới tay nâng, Tôn Ngộ Không chảy trở về kim khí, vắng lặng không nói.

Đường Tăng là cảm giác sâu sắc thúc thủ vô sách.

Vừa lúc lúc này, tại cửa gỗ bên ngoài nghe thấy động tĩnh to lớn Thanh Phong Minh Nguyệt xâm nhập trong vườn đến, nhìn không thấy cái kia khuynh đảo vô tung quả nhân sâm cây, bị dọa đến đơn giản hồn phi phách tán, một trận chân nhũn ra xương sống thất lưng tim mặt lạnh, đầu tiên là buồn từ tâm đến, về sau là chợt nhớ tới cái gì, bần bực mớ ra Trần Nguyên Từ lưu lại thư tín, hai người cùng một chỗ vui đầu đi xem, sau khi xem xong lúc này mới ngẩng đầu, gào khóc lớn đứng lên.

"Ô oa a a a Thụ gia gia người không muốn chết a!"

"Oa a a a thánh tăng là chúng ta sai rồi, người không nên đối với Thụ gia gia trút giận a!"

"Sư phụ trở về nhìn thấy cây đồ muốn đánh chết chúng ta a!"

Đường Tăng xem bọn hấn dạng này, tâm rất xấu, nhưng rất nhanh liền lại kiên cường đứng lên: "Các người đừng khóc, bản tăng nôi, bản tăng cũng còn không được sao?"

Hấn tiếng nói vừa dứt, Tôn Ngộ Không lại hướng phía trước một bước đi ra, đứng ở hấn bên cạnh, nói: "Đừng sợ."

Đường Tăng ngờ ngạc một chút, toàn tức nói: "Bản tăng không có. . ."

"Đừng sợ."

Tôn Ngộ Không nặng nề mà lập lại một lần về sau, quay đầu nhìn thẳng Thanh Phong Minh Nguyệt hai tiên đồng, nói: "Cây là ta lão Tôn đập đổ, các người có gì muốn nói."

Sau lưng Trư Bát Giới gặp tình hình này, bần bực thu hồi về lo lắng, cũng tới trước một bước, nhìn qua Thanh Phong Minh Nguyệt, nói: "Cây nhưng thật ra là ta ủi, các người có gì muốn nói."

Đường Tăng gặp hai người tranh nhau chen lấn, trong lòng cảm động không thôi, lúc này cũng một bước đi ra, nhìn chăm chăm Thanh Phong Minh Nguyệt, nói: "Các người đều đừng, bản tăng. . ."

Hấn lời còn chưa nói hết, Sa Tăng cũng ung dung tung bay tiến lên đây, nói: "Không cần nói nhưng thật ra là ta dùng con trai đập."

Chính du động ở giữa không trung Tiểu Bạch Long Ngao Ô nhìn đến phía dưới tình huống, bỗng nhiên hướng trên trời phun ra một hơi hỏa, nói: "Nhưng thật ra là bản công chúa đốt thành khói."

Đi về phía tây mấy người như thế đoàn kết hữu ái hình ảnh, để Đường Tăng trong lòng cảm thấy ấm áp, nhìn một chút mấy người, nhìn không được thỏa dài: "Bản tăng. . . Ai. . . Cảm ơn các người không bỏ bản tăng mà đến. . . Dù là bản tăng bình thường không có gì trùng trùng còn gây phiền toái, nhưng lần này thực sự là bản tăng nôi, các người liền đừng cãi cọ."

Chính gào khóc Minh Nguyệt nghe được năm người nói chuyện, nói: "Đã các người đều có phần, vậy liền cùng một chỗ ở lại đây đi! Thanh Phong, người đi cầm khóa đem khóa cửa ở, không cần thả bọn họ đi, đợi sư phụ về nhà, bằng hấn sao xử trí. Đường Tăng là sư phụ cố nhân, tha hấn, đó là sư phụ nhân tình. Không buông tha hấn, chúng ta cũng coi như bắt được đầu sỏ, hấn là có thể chống đỡ chúng ta tội."

Thanh Phong nói: "Ta đây liền đi."

Nhân Sâm Quả bên trong vườn tràng cảnh, bị khán giả sau khi nhìn thấy, cũng đều cảm động không thôi.

【 có thể, cũng có thể không chuyện thuận gia môn, tại hạ bội phục! 】

【 Ngao Ô: Trên lầu người lập lại lần nữa ? 】

【 Đường trưởng lão người cảm động không ? Nhiều như vậy đồ đệ cho người nâng lên một mảnh bầu trời! Đây cũng chính là cái gọi là hoạn nạn gặp chân tình a ? Cầu tương tự cực khổ nhiều đến một chút a! 】

'starsfalling đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tấn Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Mặc kệ mặc kệ, các người thực sự là cảm động chết ta rồi, cảm lấy đi cảm lấy đi số tiền này tất cả đều cảm lấy đi, cho mấy người bọn hần thắng cấp thăng cấp, giải phong giải phong, quay đầu có thể cứng rắn chống Trần Nguyên Từ tốt nhất!"

'Nam Uyển bên trong đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tấn Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Các người đều xem nào nhiệt ? Có tiền nhân rồi đều xoát roi, một khối không chê ít một vạn chê ít, cảm đi cho Đại Thánh mấy người bọn hần thắng thăng cấp, đừng tổng là chúng ta mấy cái a!"

Người xem mưa đạn cùng khen thưởng, để Đường Tăng trong lòng càng cảm động, có thể lại không cách nào đánh vỡ hần khốn cảnh bây giờ, Thanh Phong Minh Nguyệt quay người đi ra vườn trái cây, thi tiên pháp nhanh chóng đem viên môn gia cổ mấy tầng, về sau liền giữ ở ngoài cửa, lẳng lặng chờ đợi Trần Nguyên Từ hồi trang.

Thật cũng không đợi bao lâu.

Bởi vì cái kia Tam Thập Tam Thiên bên trên Thái Thượng Lão Quân, không biết làm tại sao bỗng nhiên có việc muốn rời đi trước, Trần Nguyên đại tiên cũng đành phải từ đạo đức cung tan họp, lĩnh bốn mươi tám tên Tiên Nhân đệ tử rời khỏi Đầu Suất, kính hạ dao ngày, rơi tường vân, đi vào Vạn Thọ sơn Ngũ Trang Quan môn thủ.

Thanh Phong Minh Nguyệt xa xa nhìn thấy hào quang, liền từ Nhân Sâm Quả viên chạy đến trang bên ngoài đi nghênh đón, nhìn thấy Trần Nguyên Từ về sau, nhưng cũng không hỏi hần là sao như thế nhanh liền từ lão Quân nơi đó trở về, mà là khóc kể lè: "Sư phụ a! Người cố nhân thực sự là đi về đông hòa thượng ? Chúng ta thế nào cảm giác giống như là một đám thổ phi, vô cùng hung ác."

Trần Nguyên Từ gặp hai người bộ dáng, lại cũng không gấp, cười nói: "Chớ khóc, đừng sợ sợ, từ từ nói đến."

Trần Nguyên Từ lời nói, giống như có loại vuốt lên lòng người năng lực, trong nháy mắt để Thanh Phong Minh Nguyệt ngừng nghẹn ngào, theo sát lấy Thanh Phong mở miệng nói: "Sư phụ a, hôm qua cùng người dừng không lâu sau, quả nhiên có cái Đông Thổ Đường Tăng đến đây, một nhóm có bốn người, liền Long Ngũ khẩu. Đệ tử không dám cãi sư mệnh, hỏi đến đến vì, đem Nhân Sâm Quả lấy hai cái dâng lên. Ai ngờ hòa thượng kia không biết tốt xấu!"

Minh Nguyệt nói: "Không biết tốt xấu! Hần nghe sư phụ, tại trong vườn trái cây thử một phen về sau, liền muốn chạy trốn!"

Thanh Phong nói: "Chúng ta tân tân khổ khổ bắt trở lại, hần vì cho hả giận, vậy mà đem cây chơi đồ!"

Minh Nguyệt nói: "Hiện tại hết thấy nhốt tại trong vườn chờ sư phụ xử lý!"

Trần Nguyên Từ nghe được Nhân Sâm Quả Thụ đồ, cũng không kinh hãi, cũng không nóng giận, chỉ nói: "Chớ hoảng sợ! Chớ hoảng sợ! Người không biết cái kia Đường Tăng, đã từng cũng là Phật Tử, chỉ mỗi mình bản lĩnh cao cường, thủ hạ đồ đệ cũng thần thông quảng đại, nếu hần đồ đệ đánh ngã bảo thụ, ta từ có biện pháp để hần cứu trở về."

Nghe xong Nhân Sâm Quả Thụ có thể cứu, Minh Nguyệt kém chút khóc lên: "Oa. . . Sư phụ cái kia người hần là sẽ không đánh ta a ?"

Thanh Phong nói: "Oa. . . Sư phụ người không nên đánh ta. . ."

Minh Nguyệt nói: "Oa sư huynh cũng không đánh qua ta. . ."

Trần Nguyên Từ cười không ngừng nói: "Không có đánh hay không, các người nhanh dẫn ta đi gặp gặp hòa thượng kia a."

Thanh Phong nói: "Sư phụ nhưng là muốn đi thu thập hần ?"

Trần Nguyên Từ nói: "Đúng vậy."

Minh Nguyệt nói: "Vậy ta đi giúp sư phụ lấy hình cụ, Thanh Phong mang sư phụ đi gặp cái kia Đường Tăng."

Ba người thương định về sau, Thanh Phong liền dẫn Trần Nguyên Từ, cùng bốn mươi tám tên Tiên Nhân đệ tử, hướng nhân sâm kia vườn trái cây mà đến, chỉ có Minh Nguyệt đi hình phòng lấy ra một đầu roi.

Cái này roi cũng không cái gì roi trâu, dái dê, kỷ roi, độc roi, mà là da rồng làm thất tinh roi, toàn bộ roi có bảy cái tiết điểm, tựa như Bắc Đẩu Thất Tinh.

Minh Nguyệt cầm lấy roi về sau, bần bệ chạy, đuổi theo sư phụ sư huynh.

Cùng lúc đó, Đường Tăng đang ở Nhân Sâm Quả bên trong vườn suy nghĩ đối sách, là trốn nữa đi, hoặc là nghĩ biện pháp cứu cây, cũng hoặc là là cái gì khác, có thể đang lúc hần trăm tư lúc, chợt thấy cái kia vườn trái cây cửa gỗ bỗng nhiên biến mất, một đạo nhân từ ngoài cửa đi tới.

Đầu hần mang từ kim quan, người khoác không lo áo choàng, tóc hạ treo lên lý giày, dây lụa đai lưng ở giữa, thể như đồng tử mạo, mặt giống như mỹ nhân nhan, ba sợi cần tung bay dưới cằm, quạ linh chổng bên tóc mai.

Đường Tăng vừa thấy hần, liền biết người này là Ngũ Trang Quan chủ, Trần Nguyên đại tiên.

Trần Nguyên Từ nhìn thấy Đường Tăng về sau, cũng không thấy lễ, mà là quay đầu phân phó chúng đệ tử, đem Đường Tăng một nhóm cho cầm lên.

Không bao lâu liền đem bọn hần cột vào chính điện mái hiên nhà trụ bên trên, mỗi trên một cây cột một cái.

Đem bọn hần trói lại về sau, Trần Nguyên Từ lại đối với chúng đệ tử nói: "Đồ đệ, hòa thượng này chính là là phạm nhân, không thể dùng đao thương, không thể thêm thiết việt, lại cùng ta lấy ra roi da đến, đánh hần một trận, cùng ta Nhân Sâm Quả xuất khí!"

Minh Nguyệt sớm đã chấp roi nơi tay, đi lên trước hỏi: "Sư phụ, đánh trước cái kia?"

Trần Nguyên Từ nói: "Đường Tam Tạng làm cùng lắm tôn, đánh trước hần."

Tôn Ngộ Không nghe vậy, ngẩng đầu nhìn về phía Trần Nguyên Từ, nói: "Cây ta lão Tôn đây, ngươi đánh đầu sỏ chính là."

Trần Nguyên Từ cười nói: "Ngươi cái này con khi ngang ngược cũng có chút nghĩa khí tình nghĩa, vậy ta liền đánh trước ngươi."

Đường Tăng ở một bên nghe thấy, nghĩ thầm lúc này Tôn Ngộ Không thực lực chưa hồi phục, chỗ nào trải qua ở thất tinh quất, vội nói: "Trần Nguyên đại tiên ngươi bớt giận, bớt giận, bản tăng lớn đồ nhi sao có thể bị đánh, cái kia Bát Giới da dày thịt béo, ngươi đánh hần chính là."

Trư Bát Giới bị Đường Tăng bán, nhưng cũng không tức giận, hơn nữa chủ động nói: "Trần Nguyên đại tiên, ngươi ta chính là là quen biết cũ, ta liền nói thật cho ngươi biết, ta chính là thụ Quảng Hàn cung nhờ vả, bảo hộ Đại sư huynh đi về phía tây. Ngươi đánh ta đi! Bằng không thì đem Đại sư huynh đánh hư, đó thật đúng là khó nhất tiêu thụ mỹ nhân ân nha!"

Trư Bát Giới lời mới rồi, Sa Tăng cũng nói: "Vẫn là đánh ta đi, ta đây vô sỏ cũng là một bảo bối, Trần Nguyên đại tiên ngươi rút ba trăm hạ đều được, cho hạ giận hiệu quả càng tốt hơn."

Đường Tăng nghe thấy Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Tăng lời nói, trong lòng đang cảm động lúc, liền gặp Trần Nguyên Từ lại nhìn phía hần, nói: "Ngươi nhìn, Kim Thiền Tử, ngươi các đồ đệ như thế giữ gìn ngươi, ngươi lại đem hình phạt đẩy lên nhị đồ đệ trên người, cho nên vẫn là nên đánh ngươi."

Sau khi nói xong, Minh Nguyệt cầm lên roi đi lên trước.

Gặp tình hình này, Tôn Ngộ Không nhú mày, nhìn về phía Trần Nguyên Từ, nặng nề nói: "Hần không sai, sai là ta."

Trư Bát Giới nhìn Tôn Ngộ Không dạng này, cũng nói: "Hòa thượng này liền một phạm phu tục tử, sợ là roi gió cũng có thể làm cho hần hồn phi phách tán, đánh ta đi."

Trần Nguyên Từ sau khi nghe, cười không ngừng nói: "Hai người các ngươi, một cái con khi ngang ngược, một cái heo mập, tuy là giáo hoạt gian ngoan, lại ngược lại cũng có chút hiếu ý, đã là như thế, ta càng nên đánh hần huấn dạy không nghiêm, tung thả ngoan đồ khóc lóc om sòm."

Đường Tăng không nghe được Tôn Ngộ Không một mực nói đỡ cho hần, đại nạn lâm đầu, ngược lại là tỉnh táo lại, nói: "Trần Nguyên Từ, bản tăng lại hỏi ngươi, ngươi cái này roi đánh xong, khi ra, phải chăng còn cản trở liệu Nhân Sâm Quả Thụ?"

Trần Nguyên Từ nói: "Tự nhiên là muốn."

Đường Tăng nói: "Cái kia lúc trước Kim Thiền tử đáp ứng ngươi trị liệu một chuyện, nhưng có hình ảnh tồn tại, nhưng có văn bản bằng chứng?"

Trần Nguyên Từ nói: "Cũng không."

Đường Tăng cả giận nói: "Vậy ngươi cầm hai cái giả mạo ngụy liệt trái cây lừa gạt bản tăng chữa cho ngươi cây còn muốn đánh bản tăng đồ đệ! Ngươi lương tâm sẽ không đau không?"

"Sẽ không."

Trần Nguyên Từ cười ha ha, nói: "Chẳng lẽ không ai nói qua cho ngươi, mạnh chính là đạo lý sao? Ta lúc này mạnh hơn bọn ngươi, các ngươi cộng lại cũng đánh không lại ta, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn thay ta cứu cây, ta biết ngươi kiếp trước, hiểu được ngươi cũng đồng ý đạo lý kia, vậy liền nhanh nghĩ một chút biện pháp a."

Nói xong lần này nói về sau, Trần Nguyên Từ lại dừng một chút, nói: "Bất quá ta nhìn ngươi biểu lộ, cũng biết ngươi cũng không có cách, vậy ta liền cho ngươi một cái biện pháp."

Hần vừa dứt lời, bỗng nhiên nhảy tới một bước, tay khẽ vẩy liền từ Minh Nguyệt trong tay đem cái kia thất tinh roi đoạt lại, hung hăng hướng Đường

Tăng trước người co lại.

"Ba!"

Không trung vang lên một đạo thanh thúy âm bạo thanh.

Cùng lúc đó, còn có dây thừng đứt gãy thanh âm, nhưng thấy Tôn Ngộ Không dùng khí lực, từ mái hiên nhà trụ bên trên tránh thoát, hướng Đường Tăng trước người điện bắn đi, trong khoảnh khắc liền cản ở trước mặt hắn.

"Ba!"

Thất tinh roi trùng điệp rút đánh vào Tôn Ngộ Không công lên, hấn cần răng phát ra một tiếng kêu đau.

Đường Tăng khoảng cách gần nhìn thấy Tôn Ngộ Không nhện đau gương mặt, con mắt trong nháy mắt liền đỏ lên.

Mà chính là lúc này, Tôn Ngộ Không trên người bỗng nhiên Kim Quang nổ rộ, lại nghe phật âm lượn lờ.

Mơ hồ trong đó còn có Trần Nguyên Từ thanh âm: "Như Lai phong ấn, thật là có chút ý tứ."

Tôn Ngộ Không bị thất tinh roi rút trúng, Đường Tăng tim như bị đao cắt, mà một mực che chở Tôn Ngộ Không Trư Bát Giới, lại là bình chân như vại, nhìn về phía Trần Nguyên Từ, chắc chắn lên tiếng, nói: "Ta ngược lại là chuyện gì xảy ra, nguyên lai là Trần Nguyên đại tiên ngươi có việc xin nhờ Đại sư huynh, lại không tiện mở miệng, lúc này mới nói rất nhiều nói nhảm."

Một căn khác trúc bên trên Sa Tăng cũng chen lời nói: "Trần Nguyên đại tiên, ngươi vì sao không cho mượn heo này đầu giao thiệp? Hắn ban đầu ở Thiên Đình đây chính là hiện tượng cấp thần tượng, vung cánh tay hô lên bao nhiêu oanh oanh yến yến ôm ấp yêu thương. . ."

Khán giả nhìn không thấu Trần Nguyên Từ dự định, nghe không hiểu Sa Tăng cùng Trư Bát Giới lời nói, cũng bắt phàm bọn hắn cuồng phát mưa đạn.

【 đều là chút khẩu hiềm thể chính trực, rõ ràng đều lo lắng như vậy dẫn chương trình, ngày thường cũng đều như vậy tổn hại! 】

【 về sau gặp được lợi hại yêu quái không nên đánh chết, thả Từ Kim Bát bên trong, gặp lại Trần Nguyên Từ dạng này, tập thể phóng xuất hận chết hắn! 】

【 lại dám đánh lão công ta a a a a! Ta bây giờ đang ở thuyền núi Phổ Đà sơn, ta đây liền giúp các ngươi cầu Quan Âm Bồ Tát! 】

"Thủ lĩnh diễn viên chính bên trong đưa tặng cho Đường Tăng chín trăm chín mươi chín cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Thế mà đánh Đại Thánh. . . Thế mà đánh Đại Thánh! Cầm lấy đi cầm lấy đi tất cả đều cầm lấy đi, ta thời gian này bất quá, lão bà không cưới! Dẫn chương trình ngươi nhanh lên nhiều hiểu mấy tầng phong ấn, cho ta đem Trần Nguyên Từ đánh cho đến chết! 】

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyen cv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Đại Thánh trở về, Đại Thánh trở về!

Vạn Thọ sơn, Ngũ Trang Quan.

Trong chính điện.

Trần Nguyên Từ không ngừng co rúm Thất Tinh Tiên, roi vào Tôn Ngộ Không công lên, vang lên thanh thúy tiếng bạo liệt, theo mỗi một lần roi roi, Tôn Ngộ Không trên đầu đều sẽ hiện ra một cái Kim Quang vạn trượng 'Vạn' ký tự, cái này 'Vạn' ký tự bên trong phảng phất gánh chịu một cái Tiểu thiên thể giới, có ức vạn tầng Phật tại Phật xướng phật âm, thật lâu không dứt, đem Thất Tinh Tiên một mực chống đỡ, không được tiến thêm.

Chính mắt đó Đường Tăng trông thấy 'Vạn' ký tự, nguyên bản biểu tình tức giận bỗng nhiên ngưng kết, lại nghe thấy Trư Bát Giới cùng Sa Tăng lời nói, giống như rõ ràng thứ gì, tại trong lúc này, 'Đừng đừng' roi tiếng va chạm không ngừng vang lên.

Dần dần, 'Vạn' ký tự chỗ thả chỉ Kim Quang, hóa thành rào rạt Kim Diễm bốc cháy lên.

Tôn Ngộ Không thần sắc thống khổ, cắn răng cố nén.

"Ba!"

Trần Nguyên Từ lại là một roi rơi vào 'Vạn' ký tự bên trên, Tôn Ngộ Không phảng phất nhận cái gì kích thích, bỗng nhiên đứng thẳng thân thể, mở ra Hỏa Nhân Kim Tinh, ngắm nhìn Đường Tăng về sau, dứt khoát quay người hướng ngoài điện đi ra.

Hắn lúc xoay người, đi lại kiên định, có thể hướng ngoài điện cất bước lúc, cũng đã có chút run nguy, hiển nhiên hành động gian nan, nhưng hắn mỗi bước ra một bước, cũng đều sẽ khiến dưới chân ngọc thạch bản hóa thành bột mịn, chịu khí thể ảnh hưởng, tung bay mà lên, quay chung quanh Tôn Ngộ Không xoay tròn.

Trần Nguyên Từ là theo sát phía sau, một roi lại một roi rơi xuống.

Tôn Ngộ Không cũng liền một bước lại một bước, vượt qua cánh cửa, đi ra cửa điện, nhưng làm hắn đi đến bậc thang chỗ, muốn đi xuống dưới, bàn chân rơi xuống ở giữa, trong không khí lại có khí lưu màu đỏ đang ngưng tụ xoay tròn, phảng phất một khối phiến đá, gánh chịu được Tôn Ngộ Không bàn chân, dể chân hắn đạp hư không.

"Àm! —— "

Bước chân hắn rơi xuống đất, khí lưu nổ tung, một đạo hình tròn Kim Quang, như cuồng phong vậy mãnh liệt bốn phương tám hướng khuếch tán mà đến.

Chính nổ rộ Kim Diễm 'Vạn' ký tự, chợt phát ra nói thanh thúy tiếng vỡ vụn.

Hắn lại một chân đạp ra, Kim Quang ba động, 'Vạn' ký tự khe hở bắt đầu lan tràn tăng lớn, Kim Quang cũng như nước nổi lên gợn sóng, không ngừng quét sạch hướng bốn phương tám hướng.

Khe hở nhanh chóng trải rộng toàn bộ 'Vạn' ký tự, cuối cùng tại Trần Nguyên Từ lại một lần quát roi dưới, trong chớp nhoáng hóa thành một vệt sáng xông vào Tôn Ngộ Không thể nội, biến mất không thấy gì nữa.

Lúc này Tôn Ngộ Không đã trải qua lăng không tại ngoài sơn môn, bên vách núi giữa không trung, mà ở sau lưng hắn, Trần Nguyên Từ Thất Tinh Tiên lại phá không mà tới.

Roi gió gào thét, chớp mắt liền đến, nhưng lúc này Tôn Ngộ Không, đã trải qua tạm thời dè xuống Phật Tổ phong ấn, tu vi phục hồi, hắn cũng không quay đầu lại, chỉ nhanh chóng nhô ra tay, liền đem Thất Tinh Tiên nắm trong tay, một dùng lực liền từ Trần Nguyên Từ trong tay túm lấy, hướng giữa không trung hung hăng co lại.

Roi lướt qua, một con rồng lửa ngưng tụ mà thành, Hỏa Long ngẩng đầu, lướt thân thể, từ trên trời giáng xuống hướng Tôn Ngộ Không đánh tới.

Tại tới gần hắn thân lúc, bỗng nhiên nổ nát vụn, ngưng tụ thành từng khối dung nham tựa như áo giáp, bám vào trên người.

Hai cánh tay Thôn Kim Thú miệng há lớn.

Dung nham thành giáp lúc, Tôn Ngộ Không hơi cúi đầu, nhẹ nhàng duỗi ra cánh tay phải, bàn tay phải trong con chấn động, sau người chậm rãi ngưng tụ ra một đầu đỏ thẫm áo choàng, đỏ áo choàng đón gió mà lớn dần, chớp mắt hóa thành một đầu trăm trượng đỏ lưu, phiêu nhiên thượng thiên.

Đầu của nó hai điều trên đuôi phượng linh, hơi rung động.

Chiến giáp tới người, khăn đỏ phụ thể, tu vi phục hồi Tôn Ngộ Không, chợt ngẩng đầu nhìn hướng về bầu trời, kim tinh hỏa nhãn bên trong, hình như có Kim Diễm đang thiêu đốt, ít khi về sau, nhất định động bắn ra hai bó Kim Quang đến, cái này quang so Đại Nhật càng hùng hực, bay thẳng Ngưu Đẩu, kính bên trên Tam Thập Tam Thiên.

Lúc đó Thiên Đình Nam Thiên môn, có Thuận Phong Nhĩ cùng Thiên Lý Nhân nhị tướng, đang đứng tại trong mây, một cái tai nghe hạ giới, một cái mắt thấy hạ giới.

Khi bọn hắn trông thấy Vạn Thọ sơn Ngũ Trang Quan bên trong cảnh tượng lúc, đều bị cả kinh tam hồn mất hết, bảy phách hoàn toàn không có, cũng không lo được bốn phía kim giáp thần nhân, Thiên Vương Đại tướng ánh mắt kinh ngạc, giá vân bay về phía Lãng Tiêu Bảo Điện, đi tìm cái kia Cao thiên thượng thánh đại từ nhân giả Ngọc Hoàng Đại Thiên Tôn Huyền Khung Cao thượng đế.

Không bao lâu, hai Tiên đến nơi Lãng Tiêu điện bên ngoài, hốt hoảng nhận tấu ngoài điện Khâu Hoàng Tể Chân Nhân.

Khâu Hoàng Tể Chân Nhân nghe nói về sau, đi đến Lãng Tiêu Bảo Điện, quỳ xuống đất khởi bẩm nói: "Ngọc Đế, Thông Minh điện bên ngoài, có Thuận Phong Nhĩ, Thiên Lý Nhân tiến biểu, nghe Thiên Tôn tuyên chiếu."

Ngọc Hoàng truyền chỉ: "Tuyên tiến đến."

Thuận Phong Nhĩ, Thiên Lý Nhân lúc này mới đi vào Lãng Tiêu điện bên trong, lúc này Lãng Tiêu điện bên trong, chính tụ tập đông đảo Tiên khanh,

hướng hai Tiên trông lại.

Hai Tiên thi xong lễ về sau, Thiên Lý Nhân nói: "Khởi bẩm Ngọc Đế: Chúng thần phụng chỉ nhìn tam giới, chợt thấy Tây Ngưu Hạ Châu Vạn Thọ sơn Ngũ Trang Quan bên trong, có Kim Quang bắn thẳng đến Ngưu Đầu, tập trung nhìn vào, phát hiện là cái kia năm trăm năm trước Đại Náo Thiên Cung ngoan khi Tôn Ngộ Không, phá giải Như Lai Phật Tổ sở hạ Phật ấn, Phật ấn băng liệt, chiến giáp gia thân, cái kia con khi ngang ngược thực lực lại khôi phục!"

Thuận Phong Nhi nói: "Thần cũng nghe thấy cái kia Vạn Thọ sơn Ngũ Trang Quan bên trong đất rung núi chuyển, rất giống trống trận ù ù, cuồng phong quay quanh, tựa như tinh kỳ ào ào, hiển nhiên là cái kia đầu khi làm võ nghệ, hiển Thần thông, ẩn có vô địch chi tượng, rất là khó chế, thần nay khởi bẩm, phục nhìn thánh tài. Khẩn xin thiên binh, thu yêu nghiệt này, thứ dùng Hải Nhục thanh tinh, hạ Nguyên An thái. Phụng tấu."

Thánh Đế lâm xong, truyền chỉ: "Không sao, cái kia Phật ấn còn tại, chỉ bị Trần Nguyên Từ rút tán mấy ngày, lật không được thiên, các ngươi lui ra a."

Thuận Phong Nhi, Thiên Lý Nhân tuân lệnh về sau, liền thi lễ lui ra, trở về Nam Thiên môn.

Ngọc Đế phục lại tiếp tục khai triều.

Tại Tôn Ngộ Không phong ấn bị phá, kinh động Thiên Đình lúc, cái kia mười tám tầng Địa Ngục phía dưới, Địa Tạng Bồ Tát tọa hạ chăm chú nghe bỗng nhiên là lười liếm liếm móng vuốt, phì mũi ra một hơi.

Địa Tạng mở mắt ra, lại nhắm lại.

Cùng lúc đó.

Ngũ Trang Quan trong chính điện Đường Tăng, trông thấy ngoài điện Tôn Ngộ Không đánh vỡ Như Lai phong ấn, dung nham là giáp, vung điểm thành bào, tu vi phục hồi, tâm tình lúc này liền kích động lên, cảm xúc bành trướng, nhiệt huyết sôi trào.

Hắn xa xa nhìn về phía ngoài điện, thì thào lên tiếng: "Bản tăng ý trung nhân là một cái thể anh hùng. . ."

Mới vừa nói đến đây, Đường Tăng bỗng nhiên bừng tỉnh: "Không đúng, Đại Thánh, ngươi cuối cùng đã trở về!"

Nói xong lời này về sau, Đường Tăng vừa nhìn về phía ngoài sơn môn Trần Nguyên Từ, oán hận nói: "Bất quá coi như ngươi giúp Đại Thánh phá mở phong ấn, ngươi đánh Đại Thánh sổ sách bản tăng cũng sẽ không cứ tính như vậy!"

Một bên mái hiên nhà trụ bên trên Trư Bát Giới gặp tình hình này, cũng không nhịn được phát ra một tiếng cảm khái: "Cuối cùng có chút năm đó phong thái rồi. . . Tôn Ngộ Không."

Sa Tăng là thần sắc kích động, hét lớn: "Soái. . . Soái mù, chúng tiểu nhân đi ra nhìn Yêu Vương hắc!"

Chỉ có Tiểu Bạch Long Ngao Ô, không cảm được run lấy bấy, trông thấy cái kia ngọn lửa hồng áo bào đỏ, phảng phất trông thấy Na Tra Tam thái tử.

Làm Tây Du một nhóm bởi vì Tôn Ngộ Không trở về mà kích động lúc, người xem cũng đều như bị điên.

【 dẫn chương trình: Hôm nay ta không nói Tây Du chuyện xưa! Ta muốn nói một chút ta đại đồ đệ làm sao quyền đã chín chín tám mươi một nạn, chân đá Tây Thiên Như Lai Phật Tổ, đem Phật Tổ di thư mang về Đại Đường cố sự! 】

【 không biết vì sao, bên tai ta bỗng nhiên vang lên ta trong đời đệ nhất thủ điện âm, 86 bản 《 Tây Du Ký 》 đầu phim, biu biu biu ục ục! Đắng đắng đập đập, đắng đắng đập đập, hang hốc động! Tút tut tut! Đắng đắng đập đập, đắng đắng đập đập, hang hốc động! Tút tut tut! A a a a, a a a a, a a a a a! Đắng đắng đập đập, đắng đắng đập đập, đương đương đương đình đình đẳng đẳng đẳng thùng thùng! Hang hốc! Keng keng keng keng keng keng đình đình hang hốc ~ linh lợi linh lợi ~ bang! Bang! 】

【 lão công ta! Lão công ta! Đây mới là lão công ta! Ta đoạn bình phong, có thể liếm một năm, liếm cả một đời! 】

【 đánh a Trần Nguyên Từ ngươi lại đánh a! Bây giờ nhìn là ai đánh ai? Đại Thánh giết chết hắn, chúng ta hôm nay ăn Trần Nguyên Từ! 】

【 ngài hack đã đến hàng, hiệu quả tốt đến nổ tung, trang bức hình thức mở ra! Đại Thánh trở về! 】

'Kỳ trùng đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tấn Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Đại Thánh trở về có thể nào vô binh giáp bên người! Chư quân, giúp ta!"

Tôn Ngộ Không lại giương mắt nổ bắn ra hai bó Kim Quang về sau, liền cúi đầu xuống, quay đầu nhìn về cười híp mắt Trần Nguyên Từ, siết chặt trong tay nắm đấm, lại buông ra.

Trần Nguyên Từ nhìn hắn một cái nắm đấm, cười nói: "Tốt, Hiện Tại Như Lai phong ấn đã phá, Tôn Ngộ Không, ta biết ngươi bạn cũ khắp tam giới, ngươi tìm người đem cây cho ta chữa khỏi, ta liền thả Đường Tăng, nhưng ngươi chỉ có ba ngày thời gian, sau này mỗi một ngày qua, ta đánh liền hòa thượng này một roi, nhưng ngươi cũng biết hắn chính là phạm phu tục tử, một roi đều chịu không nổi."

Tôn Ngộ Không đứng ở vách đá, liếc mắt quan sát trong điện Đường Tăng, nói: "Ngươi trước tiên thả hắn, ta liền trả lại ngươi cây."

Trần Nguyên Từ nói: "Ngươi nếu như sống lại đây, ta chẳng những tha hán, còn muốn cùng ngươi kết nghĩa là giao, kết làm huynh đệ."

Tôn Ngô Không nói: "Trước tha hán."

Trần Nguyên Từ nghe hán lập lại hai lần, mặt hiện lên ra tiểu dung, hướng môn hạ đệ tử đưa mắt liếc ra ý qua một cái, lập tức có người đem Đường Tăng, Trư Bát Giới, Sa Tăng, Tiểu Bạch Long từng cái thả xuống.

Bị sau khi để xuống, Đường Tăng bận bịu chạy ra ngoài điện, đi đến Tôn Ngô Không bên người.

Hán vừa rồi tuy bị trôi trong điện, nhưng thị lực nhĩ lực cũng không tầm thường, từ cũng nghe rõ ràng Trần Nguyên Từ lời nói, hỏi vội: "Ngươi muốn nơi nào đi cầu mối?"

Tôn Ngô Không nói: "Thiên thượng địa hạ, ba đảo thập châu."

Đường Tăng sau khi nghe, liền nói: "Đại Thánh thông thả, ngươi bây giờ có thể hay không gọi ra thổ địa hỏi một chút, cụ thể là chuyện gì xảy ra?"

Tôn Ngô Không nghe vậy, quay đầu nhìn về Trần Nguyên Từ.

Trần Nguyên Từ nói: "Ngươi đừng nhìn ta, ta tuy là Vạn Thọ sơn chủ, có thể này địa cũng là Ngọc Đế quản lý xuống, tất nhiên là có đất đai."

Trần Nguyên Từ thoải mái phương rồi, Tôn Ngô Không liền giơ chân lên, hung hăng giẫm một cái địa.

Đặt chân về sau, mặt đất hạt bụi nhỏ không dậy nổi, nhưng mà dưới mặt đất lại tạo nên tầng một khí lăng, hung mãnh xuôi theo Địa mạch, khuếch tán hướng bốn phương tám hướng.

"Phốc phốc phốc phốc! ——"

Đột nhiên ở giữa, một người mặc áo bào tím, eo nhỏ bạch đai, phảng phất chuột đất một dạng thổ địa công từ dưới đất bắn ra, hán chi lớn cỡ lòng bàn tay, dưới mũi có một túm râu trắng, lúc này chính mặt mũi tràn đầy kinh hoàng ngẩng đầu nhìn về phía Tôn Ngô Không: "Đại. . . Đại Đại Đại Đại Thánh gia! Không cần ăn ta ô ô ô. . ."

Tôn Ngô Không không đáp, chỉ hỏi: "Cái này trực khí cùng địa chuyện gì xảy ra?"

Thổ địa vẫn sợ hãi, âm thanh run rẩy nói: "Cái này Nhân Sâm Quả Thụ chính là khai thiên tích địa mới bắt đầu Tiên ba, ở chỗ này tu hành đã lâu, chính gặp Thiên Nhân Ngũ Suy, muốn độ kiếp thành tiên, cái này trực khí chính là Thiên Nhân Ngũ Suy dẫn dắt, người phi thường chỉ lực không hiểu, mặt khác này địa thổ nhượng đã cùng quả nhân sâm cây hòa làm một thể, ta cũng không có cách nào."

Tôn Ngô Không nghe vậy, nói: "Ừ, vậy ngươi trở về a."

Thổ địa nghe lời nói này, không dám lưu thêm, bận bịu một cái xoay người, độn xuống dưới đất.

Một bên Đường Tăng nghe thấy Tôn Ngô Không cùng thổ địa công đối thoại về sau, lại xích lại gần Tôn Ngô Không, thấp giọng nói: "Cái kia. . . Đại Thánh ngươi không ngại đi hỏi một chút Nam Hải quan thế âm bồ tát? Nhớ kỹ, vô luận tại Nam Hải trông thấy cái gì, trở về còn mời tự mình cùng bản tăng biết."

Tôn Ngô Không nói: "Được."

Tôn Ngô Không tại đáp ứng xong, liền lại quay đầu nhìn về Trần Nguyên Từ, đưa tay chỉ Đường Tăng, nói: "Ta lần này tiến đến, ngươi nhất định phải sinh đội hán, ba trà sáu cơm, không thể khiếm khuyết, ta khi trở về, hán như khuôn mặt thất bại, thân thể gầy, quần áo như rơm, ta đến đủ động phủ của ngươi, nhượng ngươi kiến thức một chút, cái gì gọi là Đại Thánh."

Trần Nguyên Từ nghe, chỉ là cười cười.

Tôn Ngô Không phục vừa nhìn về phía Đường Tăng, nói: "Ngươi khá bảo trọng, như thụ lão nhân này khi dễ, có thể trước nhìn được nhất thời, đội ta trở về lại tìm hán tính sổ sách chính là."

Trần Nguyên Từ nghe vậy, nhìn không được tức xạm mặt lại, nói: "Ngươi không cần phải nói lớn tiếng như vậy, ta nghe thấy!"

Dứt lời, hán lại nói: "Được rồi được rồi, ngươi đi, ngươi nhanh đi, ta nhất định không dạy hán hán đối bị đông."

Tôn Ngô Không cuối cùng nhìn Đường Tăng một chút, nói: "Ta đi."

Đường Tăng nói: "Trên đường cẩn thận."

Tôn Ngô Không gật gật đầu, một cái bay lên không xoay người, liền lái Cân Đầu Vân, thẳng lên mây xanh.

Khán giả gặp tình cảnh này, cả đám đều nhìn không được trong lòng xao động, loạn lái xe.

【 sùng thê cuồng ma Tôn Ngộ Không, A Phi! Sùng đầu bếp cuồng ma Tôn Ngộ Không thường ngày cung chiều, rất ngọt! Mặt khác Đại Thánh, ta là mẹ kỳ lâm ngũ tinh đầu bếp, ngươi có cần nhắc đổi đầu bếp sao ? 】

【 lão công ngươi tại sao có thể cùng cay gà dẫn chương trình kẻ tai nói nhỏ đâu! Ta ghen, tam đại vạc cái chủng loại kia! 】

【 uy uy! Trần Nguyên Từ, Đại Thánh lớn tiếng như vậy liền là cố ý nói cho ngươi nghe nha! Nhưng ngươi đừng khi dễ hần đầu bếp a! 】

【 các ngươi có chú ý tới à, Ngao Ô dọa được mặt đều xanh rồi, chính trong góc run lấy bấy đâu! 】

【 Ngao Ô: Chập choạng trứng, động một chút lại muốn ồn ào Long cung hầu tử đã trở về, nhất là thân lên trang bị đều tan nát dưới tình huống! Dạng này lão cha bọn hần muốn làm quần a! 】

【 ôm đi ta Ngao Ô, các ngươi những cái này có Đại Thánh đã quên la lý thân sĩ đều là không hợp cách! 】

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Tề Thiên Đại Thánh, đã lâu không gặp

Làm Đường Tăng tại Ngũ Trang Quan bên trong, cùng khán giả cùng một chỗ lo lắng Tôn Ngộ Không thời điểm, lại nói hần tu vi phục hồi, lái Cân Đầu Vân, tạm biệt Ngũ Trang Quan, ở giữa không trung nhanh như chớp, nhanh như Lưu Tinh, trong chớp mắt liền tới đến Nam Hải Phô Đà Lạc Già sơn, theo lạc vân đầu, xem xét tỉ mỉ.

Nhưng thấy cái kia xanh biếc mệnh môn đại hải bên trong, có tiên sơn nguy nga vạn trượng.

Bên trong ngọn tiên sơn hào quang tốt tươi, hương thơm mùi thơm ngào ngạt bay thẳng trời cao, sương mù rực rỡ ngàn đầu, Thanh Loan bay, Đan Phượng minh, tay áo dẫn làn gió thơm đầy đất nhào.

Tôn Ngộ Không tại trong mây lẳng lặng nhìn một hồi, bỗng nhiên đưa tay một vòng mặt mày, trong mắt đột nhiên tách ra hai bó Kim Quang, chính là cái kia danh khắp thiên hạ Hóa Nhân Kim Tinh.

Tại Hóa Nhân Kim Tinh phía dưới, tất cả hư ảo đều là không chỗ che thân.

Lúc này Tôn Ngộ Không lại nhìn cái kia trong biển, lại nào có cái gì tiên sơn hòn đảo.

Gặp Phô Đà sơn không có, Tôn Ngộ Không nhưng cũng không sợ hãi, chỉ nói câu: "Quả nhiên."

Dứt lời về sau, hần liền lại lật lên một cái bồ nhào, trong khoảnh khắc, lại giá lâm một tòa tiên sơn.

Núi này cũng đạt đến vạn trượng, trong núi yên hà tán màu, nhật nguyệt Dao Quang.

Ngàn cây lão bách, vạn tiết tu hoàng. Ngàn cây lão bách, mang mưa giữa không trung Thanh từ từ; vạn tiết tu hoàng, hàm yên một khe sắc mệnh mang.

Ngoài cửa kỳ hoa vài gắm, cầu bên cạnh cỏ ngọc thơm nức. Dốc đá đột ngột rêu xanh nhuận, treo vách tường gương cao thúy tiền dài.

Lúc nghe tiên hạc lệ, mỗi gặp Phượng Hoàng liệng. Tiên hạc lệ lúc, tiếng chấn chín cao trời cao xa; Phượng Hoàng liệng lên, lông chim ngũ sắc thải vân quang.

Huyền viên bạch lộc theo thấy ẩn hiện, kim sư ngọc tượng đảm nhiệm bộ dạng.

Chính xác tiên sơn phúc địa thi đấu Thiên Đường.

Tôn Ngộ Không tới đây tiên sơn về sau, liền hạ xuống đám mây, nhưng thấy cái kia đóng chặt cửa động bên ngoài, lập một tấm bia đá, ước chừng ba cao ra, tám thước rộng rãi, bên trên có một nhóm mười chữ to, chính là 'Linh Đài Phương Thốn Sơn, Tà Nguyệt Tam Tinh Động'.

Này địa, chính là Tôn Ngộ Không sư phụ Bồ Đề tổ sư tiềm tu chi chỗ.

Tôn Ngộ Không nhẹ roi vào ngoài sơn môn về sau, bốn phía im ắng yếu vô nhân tích.

Hắn cũng không đi gõ cửa, chỉ im lặng đứng tại chỗ.

Lúc đó, tại cái kia Tà Nguyệt Tam Tinh Động bên trong, sáu các Quỳnh Lâu, u cư dao dưới đài, Bồ Đề tổ sư chính ngồi ngay ngắn ở trên đài, hai bên có ba mươi tiểu Tiên đứng hầu dưới đài.

Lúc này hắn chính đang giảng bài, nói một hồi nói, giảng một hồi thiền, giảng được gọi là một cái Thiên Hoa Loạn Trụ, Địa Dũng Kim Liên. Diệu diệu tam thừa dạy, tinh vi vạn pháp toàn bộ. Chậm dao động chủ vi phun châu ngọc, vang chấn lôi đình vang chín tầng trời.

Đang giảng bài lúc, hắn dĩ nhiên 'Trông thấy' động ngoài cửa Tôn Ngộ Không, nhưng lại không để ý, tiếp tục giảng bài.

Thời gian cực nhanh, nháy mắt, qua nửa ngày, mặt trời lặn mặt trăng lên.

Một mực chờ tại động ngoài cửa Tôn Ngộ Không, hồ hững quay người, lái Căn Đầu Vân, bay lên không, chỉ lưu lại một đạo thanh âm tại ngoài động.

"Không muốn gấp dễ tính thôi, đợi thỉnh kinh qua đi, ta lão Tôn lại đến tiếp."

Trong động Bồ Đề tổ sư nhìn thấy hắn giá vân mà đến, lập tức làm ra đứng dậy chỉ tư, nhưng cũng sinh sinh ngừng, mà khi nghe thấy hắn lưu lại lúc, giảng bài thanh âm, im bật mà dừng.

Cái kia song có thể nhìn thấu tất cả trong đôi mắt của, hình như có hình ảnh phun trào, thủy quang nổi lên.

Lúc này trong đầu của hắn, chính hiện ra mấy trăm năm trước, Tôn Ngộ Không mới đến cửa chùa thời điểm.

"Người đã biết diệu âm, ta lại hỏi người, người đến trong động bao nhiêu lúc?"

"Đệ tử lúc đầu ngây thơ, không biết bao nhiêu thời tiết. Chỉ nhớ rõ dưới lò không hỏa, thường đi phía sau núi đốn củi, gặp nhất sơn hào cây đào, ta ở nơi đó ăn bảy lần no bụng đào vậy."

"Núi kia gọi tên nát đào núi. Người đã ăn bảy lần, nghĩ là bảy năm. Người nay muốn từ ta học chút chuyện gì nói?"

"Nhưng bằng tôn tổ dạy bảo, chỉ là có chút nói khí mà, đệ tử liền đi học."

...

'Đạo' tự trong môn có ba trăm sáu mươi bát môn, bát môn đều có chính quả. Không biết người học môn kia đây?"

"Bằng tôn sư ý tứ. Đệ tử cảm mến nghe theo."

"Ta dạy cho người cái 'Thuật' tự trong môn chi đạo, như thế nào?"

"Không học! Không học!"

"Dạy người 'Lưu' tự trong môn chi đạo, như thế nào?"

"Không học! Không học!"

"Dạy người 'Tĩnh' tự trong môn chi đạo, như thế nào?"

"Không học! Không học!"

"Dạy người 'Động' tự trong môn chi đạo, như thế nào?"

"Cũng không học! Không học!"

Bồ Đề tổ sư nghe vậy, đột một tiếng, nhảy xuống đài cao, cầm trong tay thước, chỉ định Ngộ Không nói: "Người cái này con khí, như vậy không học, như vậy không học, lại đợi làm sao?" Đi lên trước, đem Ngộ Không trên đầu đánh ba lần, ngược lại chấp tay sau lưng, đi ra ngoài động, đem bên trong cửa đóng, vứt xuống đại chúng mà đến.

...

Nghĩ đi nghĩ lại, Bồ Đề tổ sư không khỏi buồn từ bên trong đến, trong mắt lại có nước mắt lăn xuống.

Dưới đài một đám đệ tử thấy thế, tất cả đều lo sợ nghi hoặc bất an, không biết nội tình.

...

Lại nói Tôn Ngộ Không tại Nam Chiêm Bộ Châu, Linh Đài Phương Thốn Sơn, Tà Nguyệt Tam Tinh Động ngoại trạm sau một ngày, lật lên ngã nhào một cái, kính lên thiên đình Nam Thiên bên ngoài.

Mới bước lên thượng giới, chợt nhập Thiên Đường.

Nhưng thấy Kim Quang vạn đạo lẫn đỏ nghê, diêm lảnh rực rỡ phun sương mù tím. Chỉ thấy cái kia Nam Thiên môn, bích nặng nề, Lưu Ly tạo nên; rõ màn trường màn trường, bảo ngọc trang thành.

Hai bên đều là có vài chục viên trấn Thiên Nguyên soái, một viên viên xà nhà dựa vào trụ, cầm đao cầm kiếm.

Bốn phía liệt mười mấy kim giáp thần nhân, từng cái chấp kích treo roi.

Ngoài cửa giống như này, ngoài cửa càng kinh người.

Nhưng thấy Nam Thiên môn bên trong có mấy cây đại trụ, trụ bên trên quần quanh lấy Kim Lân Diệu Nhật râu đỏ long; lại có mấy toà trường kiêu, trên cầu lượn vòng lấy màu vũ lã không đan đỉnh phượng.

Minh Hà màn trường màn trường chiếu sắc trời, bích sương mù mông lung che tranh cãi.

Tôn Ngộ Không sau khi rơi xuống đất, lúc này bị Tăng Trưởng Thiên Vương dẫn bằng, lưu, cầu thả, xong, đặt, tân, trương, góm, một đường Đại Lực ngày đình, thương đao kiếm kích, cần tại ngoài cửa.

Khi bọn hắn thấy rõ người đến chính là Tôn Ngộ Không lúc, trên mặt nhất thời liền hiện ra hoảng sợ vạn trạng thần sắc đến, từng cái khàn giọng quát to lên.

"Bày trận! Nghênh địch!"

"Bày trận! Nghênh địch!"

"Bày trận! Nghênh địch!"

Thanh như lời chân, nhấp nhô từ phương.

"Nhanh! Nhanh! Nhanh đi bẩm báo Ngọc Đế! Cái kia Hoa Quả Sơn con khi ngang ngược lại đánh đi lên!"

"Con khi ngang ngược! Con khi ngang ngược! Ta thì biết rõ cái kia Ngũ Chi sơn ép không được ngươi!"

"Không thối lui, không thối lui! Bảo trì trận hình! Bảo trì trận hình! Chỉ cần ngăn cản một lát là được! Bảo trì trận hình!"

Đang tiếng gào nổi lên bốn phía lúc, cái kia phương nam Tăng Trưởng Thiên Vương đã đứng ở Nam Thiên nhóm dưới, hướng Nam Thiên môn bên ngoài Tôn Ngộ Không rống to: "Trông trận đài, nổi trống! Con khi ngang ngược, chúng ta biết rõ giết không được ngươi, nhưng ngăn ngươi một chút, tuyệt đối không có vấn đề!"

Tôn Ngộ Không đứng ở vân yên phiêu miểu bên trong, liếc một chút chúng thiên binh thiên tướng, lạnh rên một tiếng: "Một đám bại tướng dưới tay... Đám ô hợp."

Đang khi nói chuyện, nhanh chân đi hướng Nam Thiên môn bên trong.

Cái kia Tăng Trưởng Thiên Vương gấp, liền muốn lãnh binh tiến lên, cùng Tôn Ngộ Không đại chiến một trận.

Tôn Ngộ Không không hề sợ hãi, vẫn như cũ bước lên trước, vừa đi vừa nói: "Ta tìm lão Quân, tránh ra."

Tăng Trưởng Thiên Vương quát: "Con khi ngang ngược, phải vào cái này Nam Thiên môn, liền vượt qua bọn ta thì thể đi!"

Thoại âm rơi xuống, Tứ Thiên Vương dĩ nhiên vậy đem lên đến, chính là lúc này, một cái áo trắng áo bào trắng râu trắng trắng lão giả, bỗng nhiên giá vân mà đến, thờ phào nói: "Đại Thánh! Đại Thánh ấy! Chuyện gì cũng từ từ, thủ hạ lưu tình, thủ hạ lưu tình! Năm gần đây đắc đạo thành tiên ít, người thiên binh này cũng không tốt chiêu a!"

Tiếng nói phiêu miểu mà tới lúc, lão giả kia cũng đi tới gần, trước không nhìn Tôn Ngộ Không, mà là nhìn về phía Tứ Đại Thiên Vương, đông đảo thiên binh, nói: "Mà công trời thiên tướng, lớn nhỏ lại binh, buông ra Tôn đại thánh. Đây là Ngọc Đế Thánh chỉ."

Tăng Trưởng Thiên Vương cùng người khác thiên binh thiên tướng nghe vậy, lúc này mới thờ phào một hơi, nhặt về cái mạng tựa như liêm binh tránh lui.

Tôn Ngộ Không trông thấy người đến, nói: "Là ngươi."

Lão giả nói: "Đại Thánh, là ta, là ta, Thái Bạch Kim Tinh."

Tôn Ngộ Không nhìn lấy hấn, cũng tán đi khí thế, nói: "Ta cảm giác thiên binh giống như so năm trăm năm trước nhiều hơn không ít."

Thái Bạch Kim Tinh cười khỏ nói: "Đây còn không phải là bởi vì ngươi... Ấy, bắt quá không nói, nói một chút hiện tại đi. Lão hủ lúc trước còn muốn giúp ngươi nhóm tới, đầu tiên là chờ ở Lưỡng Giới Sơn, lại là chờ ở Hoàng Phong Lĩnh... Kết quả một lần cũng không gặp."

Tôn Ngộ Không nghe vậy, nói: "Ta nghe trong gió có ngươi cái kia hủ khí, tất nhiên là chỉ một con đường khác, hảo dạy hấn trốn tránh ngươi."

Thái Bạch Kim Tinh nghe, cũng không giận, chỉ là xoay người một cái, liền hóa thành một cái áo trắng áo dài trắng tuấn dật thanh niên bộ dáng, cùng Tôn Ngộ Không vừa đi vừa nói: "Ai, lần này cái kia Nhân Sâm Quả Thụ Thiên Nhân Ngũ Suy, Trần Nguyên đại tiên đều không có biện pháp, lão hủ càng không cách nào Từ A. Ngược lại là lão Quân những năm này luyện không ít đan dược mới mạo xưng tại Đầu Suất cung, có lẽ là có biện pháp."

Tôn Ngộ Không nói: "Cái kia Thái Thượng lão nhi hiện nay ở nơi nào?"

Thái Bạch Kim Tinh nói: "Đang ở Tam Thập Tam Thiên khai đàn giảng đạo, Đại Thánh ngươi như muốn cầu cạnh hấn, không bằng chờ cái một ngày?"

Tôn Ngộ Không nghe nói lời này, trầm mặc mấy hơi, nói: "Không cần, ta tìm Na Tra hỏi một chút."

Thái Bạch Kim Tinh nói: "Vậy thì tốt, Đại Thánh nếu có sự tình, nhất định phải đến tìm ta."

Tôn Ngộ Không gật gù đầu, quay người giả vờ mà đến.

Xuyên qua Nam Thiên môn, qua tiếp dẫn điện, triều hội điện, lại xa xa lướt qua Lăng Tiêu Bảo Điện, này địa tả hữu có được Kim Long, Thái Phụng, bốn phía trồng kỳ hoa dị thảo, không hổ là ở trong Thiên Đình.

Chờ bay qua Lăng Tiêu Bảo Điện về sau, Tôn Ngộ Không lại trước sau qua Phong Thần đài, chém yêu đài, Trảm Long đài, cuối cùng từ sơ lợi cung đi vào Đông Thiên môn, ở trên đám mây kia, gặp một đầu lưa đỏ phiêu diêu mà hạ.

Thuận cái kia lưa đỏ nhìn lại, nhưng thấy trong mây phía trên, đang ngồi một thiếu niên.

Thiếu niên kia xa xa trông thấy Tôn Ngộ Không về sau, liền mở miệng nói: "Ngươi ở đó thế gian bị đè ép năm trăm năm, ta liền ngồi ở đây nhìn ngươi 182,000 năm trăm năm"

"Tề Thiên Đại Thánh, đã lâu không gặp."

Tôn Ngộ Không nghe vậy, hơi méo đầu, nói: "Bên trong vò nguyên soái, Thông Thiên Thái sư, uy linh hiển Hách đại tướng quân, tam đàn biến sẽ đại thần..."

Hắn đang nói chuyện, thiếu niên kia Na Tra bỗng nhiên đứng dậy, hướng Tôn Ngộ Không bay tới.

"Cái gì đó, ta là Lý Na Tra a."

Tôn Ngộ Không nói: "Vậy ngươi vì sao gọi ta Tề Thiên Đại Thánh?"

Na Tra nói: "Năm trăm năm trước ta đã cảm thấy ngươi danh hiệu này lên tốt, uy phong凛凛, so Tôn Ngộ Không êm tai a!"

"... Tùy ngươi."

Tôn Ngộ Không đi về phía trước hai bước, đến gần Na Tra bên người, nói: "Ta có việc."

Na Tra nghe xong, con mắt đều phát sáng lên, rất là vui thích phỉ tay: "Xảo cực kì, ta chính không có chuyện để làm. Hôm nay đi nơi nào gây sự?"

Tôn Ngộ Không nói: "Đầu Suất cung, trộm chút đan dược đến dùng."

Na Tra nói: "Trộm lão Quân đồ vật có thể để trộm sao? Đó là thay trời hành đạo, đem lão Quân những cái kia muốn bị phung phí của trời đan dược phát huy được tác dụng, quả thật đại thiện sự tình vậy!"

Tôn Ngộ Không nói: "Vậy liền đi đi."

Dứt lời, hai người liền muốn giả vờ mà đến, chính là lúc này, phương xa lại có một vệt kim quang bay lên mà tới.

CONVERT BY Thanh Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn:
<http://truyencv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 97: Hoa Quả Sơn bên trong Mỹ Hầu Vương

Kim Quang bỗng nhiên mà tới, rơi vào Tôn Ngộ Không cùng Na Tra trước mặt, lại là một người mặc kim khôi, đầu đội Ô bảo quan, tay nâng Linh Lung Tháp trung niên nhân.

Này người tới hai người phụ cận về sau, lập tức đưa tay chỉ hướng Tôn Ngộ Không, phần nộ quát: "Ngươi cái này con khi ngang ngược, mới vừa ở Nam Thiên môn không có bắt được ngươi, hiện không ngờ muốn cùng yêu nghiệt cùng một chỗ làm loạn!"

Hắn tiếng quát như sấm, còn đang tứ phương, nhưng mà Tôn Ngộ Không nghe, lại mặt không biểu tình.

Bất quá một bên Na Tra ngược lại là cười ra tiếng: "Vâng vâng vâng, dù sao không bằng ngươi cái này Thiên Vương như thế nhân nhả, Tích Lôi sơn có chiến sự vẫn còn có thể đi dạo đến Đông Thiên cửa."

Na Tra vừa dứt lời, Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh liền ngã dựng thẳng lông mày, quay đầu nhìn hằm hằm hướng hắn, quát: "Ngươi cái này nghịch..."

"Nghịch tử, yêu nghiệt."

Na Tra dùng ngón út móc móc lỗ tai, nói: "Lý Tinh a, ngươi liền không thể rất nhanh thức thời một chút sao, đã bao nhiêu năm vẫn là cái này lý do thoái thác."

Na Tra lời nói, để Lý Tinh biệt hồng mặt, nửa ngày sau mới lại từ răng trong hàm răng tung ra mấy chữ: "Ngươi cái này nghịch tử..."

Na Tra thấy hắn như thế bộ dáng, càng nhìn về phía hắn, chân thành nói: "Kỳ thật chúng ta đã giải trừ phụ tử quan hệ ngươi có biết hay không?"

Lý Tinh nghe, một chút trầm mặc, lại là tránh không đáp, nói: "Ngươi... Ngươi không muốn phát triển, cả ngày liền biết ngồi ở kia trong mây ngắm người, bây giờ còn cùng cái này Yêu Hầu thông đồng làm bậy..."

Na Tra nghe vậy, bỗng nhiên nở nụ cười, đồng thời dưới chân 'Đôm đốp' rung động, hình như có hỏa diễm bốc lên, trên người hắn lửa đỏ cũng chậm rãi tung bay mà lên, tay phải nhanh chóng hướng phía trước tìm tòi, nhất định cầm ra một thanh trượng dài Hỏa Tiêm Thương tới.

Bình khí nơi tay, Na Tra hăng hái: "Lý Tinh, nếu không ta đánh một chầu nhìn xem, ai so sánh không muốn phát triển?"

Lý Tinh gặp tình hình này, cũng không giận nhưng xuất thủ, chỉ là cả giận nói: "Nghịch tử! Quan Âm đại sĩ cho ngươi đại tạo hóa, ngươi vì sao liền kháng kháng ở chỗ này sống uống thời gian, mỗi ngày nhìn một cái thối hầu tử?"

Na Tra nhìn Lý Tinh không muốn động thủ, cảm giác sâu sắc không thú vị, tay phải chấn động ở giữa, Hỏa Tiêm Thương lại biến mất không còn tăm tích, đồng thời nhếch miệng, nói: "Dù sao đại tạo hóa cũng không phải đưa cho ngươi, ngươi gấp làm gì? Ta trở nên yếu đi không phải càng có thể thỏa mãn ngươi điểm này tự ti tâm?"

Lý Tinh mặt xanh một trận đỏ một trận, nói liên tục: "Muốn! Nghiệt tử! Ngươi sớm muộn thụ cái con khi này liên lụy, đến lúc đó cũng đừng oán ta đã không có nhắc nhở cho ngươi!"

"Yêu nghiệt yêu nghiệt."

Na Tra nói: "Dù sao lại có yêu nghiệt nhi tử, lại có yêu nghiệt nữ nhi, ngươi Lý gia cũng coi là yêu nghiệt gia đình, sợ cái gì liên lụy?"

Lý Tinh nghe xong Na Tra đề cập 'Nữ nhi', biến sắc, đột nhiên trầm mặc xuống, một lát sau, quyết định không còn đi tự tìm nhục nhả, mà là quay đầu nhìn về Tôn Ngộ Không, lạnh rên một tiếng nói: "Năm trăm năm, con khi ngang ngược vẫn như cũ là con khi ngang ngược. Cũng không biết Như Lai Phật Tổ đến tột cùng đã sinh cái gì thú vị, nhất định gọi ngươi đi hộ tống Đường Tăng, sinh thụ cái kia đại tạo hóa..."

Lý Tinh lời còn chưa dứt, đứng ở trước người hắn Tôn Ngộ Không, lại xoay người sang chỗ khác, nói: "Na Tra, đi, ta còn có việc."

Hắn lời ra khỏi miệng, Na Tra lại không có phản ứng gì, vẫn như cũ làm bộ muốn hận, thế là Tôn Ngộ Không lại nói: "Rất gấp!"

Na Tra nghe, lúc này mới không để ý tới Lý Tinh, quay người nhanh chân đuổi theo Tôn Ngộ Không, nói: "Ngươi có chuyện gì gấp, so với ta hận Lý Tinh gấp hơn?"

Tôn Ngộ Không nói: "Nói rất dài dòng, ta có cái đầu bếp, bị Trần Nguyên Tử đội lên Ngũ Trang Quan, muốn nhìn lão Quân có hay không biện pháp đi

cứu."

Na Tra nghe vậy, kinh ngạc nói: "Người vậy mà vì cứu một bếp từ lại đến Thiên Cung, xem ra đầu bếp kia trù nghệ xác thực cao minh."

Cách đó không xa Lý Tĩnh, gặp Tôn Ngộ Không cùng Na Tra vừa nói vừa đi xa, hoàn toàn đem hẳn không nhìn, không khỏi giận dữ lên tiếng: "Na Tra, ta nhất định muốn đi Quan Âm trước mặt vạch tội người một đạo!"

Na Tra nghe vậy, bước chân không ngừng, phảng phất không nghe thấy Lý Tĩnh lời nói, tiếp tục xem hướng Tôn Ngộ Không, nói: "Đúng lúc thảo phạt bằng thiên đại Thánh phía kia muốn đòi tướng, Ngọc Đế ngay hôm đó liền muốn điểm binh, vậy ta liền tự tiến cử là tướng, tại cái kia Tích Lôi sơn chờ đầu bếp kia, là hai ta làm một bữa cơm như thế nào."

Tôn Ngộ Không nói: "Được."

Hai người vừa đi vừa nói, không bao lâu liền tới đến Ly Hận Thiên Đâu Suất Cung bên ngoài.

Tôn Ngộ Không xa xa ngắm gặp Đâu Suất cung, lợi dụng Hòa Nhân Kim Tinh nhìn lại, chỉ thấy cái kia Đâu Suất cung bên trong không người, chỉ có một lò luyện đan, trong lò có hỏa, đan lò bốn phía trên giá gỗ, sắp đặt mấy hàng đan hồ lô.

Na Tra nhìn thấy Tôn Ngộ Không mất hiện Kim Quang, biết thủ đoạn hẳn, hỏi vội: "Thế nào? Có được hay không trộm?"

Tôn Ngộ Không nói: "Không ai."

Na Tra nghe vậy, không khỏi nghi ngờ nói: "Cái kia Thái Thượng Lão Quân cùng Nhiên Đăng Cổ Phật tại Tam Thập Tam Thiên giảng đạo, không ở đúng là bình thường, nhưng hẳn tọa hạ cái kia quạt gió thổi lửa Kim linh, bạc linh hai đồng tử, lại đi nơi nào?"

Tôn Ngộ Không nói: "Không ở vừa vặn."

Na Tra nghe xong, cười nói: "Vậy cũng đúng, lại là vì bọn ta bớt đi phen công phu."

Vậy mà Đâu Suất cung bên trong không người, Tôn Ngộ Không cùng Na Tra hai người liền không e dè, trực tiếp đi vào trong đó.

Mới có thể nhập Đâu Suất cung, đạo đạo đan khí mùi thơm ngát liền đập vào mặt, để cho hai người tinh thần chấn động.

Na Tra trông thấy đan hồ lô, lúc này mới nhớ tới sự kiện, quay đầu hỏi: "Đúng rồi, người muốn tìm cái gì đan?"

Tôn Ngộ Không nói: "Cứu chữa linh đan chi đan?"

Na Tra nghe vậy, một chút giật mình, nghĩ nghĩ, nói: "Linh căn? Người nói người từ Ngũ Trang Quan đến, chẳng lẽ cái kia Nhân Sâm Quả Thụ xảy ra chuyện."

Tôn Ngộ Không nói: "Ừ, bị ta đẩy tới."

Na Tra nghe, vội nói: "Cái kia trái cây người ăn hay chưa? Hương vị như thế nào?"

Tôn Ngộ Không nói: "Nghe nói rất đau xót."

Na Tra nghi ngờ nói: "Nghe nói... Người đến cùng..."

"Trước tìm đan."

Tôn Ngộ Không nói.

Na Tra nghe ra Tôn Ngộ Không ngữ khí ngưng trọng, bận bịu im tiếng, cùng Tôn Ngộ Không các tìm một phương hướng, tại đan trên kệ lục lục lên.

Tôn Ngộ Không đi vào phía bên phải đan cái, tiện tay lấy kế tiếp đan hồ lô, quăng ra hồ lô nhét, lay động, run lên mấy lần, lại không nghe tiếng âm, không gặp đan được, hiển nhiên rỗng tuếch.

Hắn liền lại đem lên kế tiếp đan hồ lô, vẫn như trước không có vật gì.

Đội đến cái thứ ba đan hồ lô lúc, cuối cùng giữ ra đồ vật đến, lại không phải đan dược, mà là một quyển lớn chừng ngón tay cái cuộn giấy, Tôn Ngộ Không bày ra giấy trắng về sau, chỉ thấy trên đó Long Phi Phượng Vũ viết xuống vài cái chữ to: "Trống không, kinh không kinh hi?"

Tôn Ngộ Không hờ hững không nói gì, sẽ giấy trắng xé thành phần vụn, rơi tới một bên đan lò dưới, bị Lục Đinh Thần hỏa đốt thành tro bụi.

Một bên khác Na Tra nơi đó cũng có thu hoạch, đồng dạng là một tờ giấy trắng, trên đó viết: "Không, ý không ngoài ý muốn?"

Na Tra xem hết, sẽ giấy trắng vò thành một cục, ném vào đồng lửa, nói: "Còn tưởng rằng lão Quân luyện đan nhiều chăm chỉ, thế mà chỉ lấp tờ giấy từ."

Tôn Ngộ Không nghe, chỉ thần nhiên nói: "Hắn biết ta muốn tới."

Lời tuy như thế, nhưng hai người đều tay gõ xuống không ngừng, tiếp tục tìm kiếm, không có gì bất ngờ xảy ra từ đàn hồ lô bên trong tìm ra càng nhiều giấy trắng tờ.

"Đan được đều cho ăn a, hài lòng hay không?"

"Một khóa cũng không cho người lưu, kích động hay không?"

"Bình này cũng không có a? Đám không kích thích?"

"Kỳ thật tất cả đều là trống không, có cao hứng hay không?"

Sẽ tất cả đàn hồ lô đều tìm kiếm một lần, trợn vện giữ ra mười mấy tấm giấy trắng về sau, Tôn Ngộ Không rút cục lộ ra vẻ giận dữ đến: "Lão Quân, người lại đùa nghịch ta lão Tôn, sớm muộn phải tính bút trưởng này!"

Dứt lời, hắn nhắc chân liền sẽ đàn hồ đập lặn, đàn hồ 'Ầm ầm' ngã xuống đất, hắn hạ Lục Đinh Thần hỏa tự nhiên dập tắt, trong lò cũng không thấy có đàn dịch đàn được lặn xuống.

Một bên Na Tra gặp, cũng rầu rĩ nói: "Lần này lại là trùng kếp của hắn, bất quá không có việc gì, lần sau ta giúp người nhiều thuận hắn một chút đan được đến dùng, cũng tốt cho người đầu bếp kia ăn chút, không nói những cái khác, cái này trị thương đào đan dù sao cũng là muốn được."

Tôn Ngộ Không nghe vậy, gật gật đầu: "Được."

Hắn gật đầu lúc, chợt thấy cái kia khuynh đảo đàn hồ dưới đáy, lại cũng dán tờ giấy trắng, hắn kim tinh hòa nhãn, từ một chút thấy rõ.

Chỉ thấy trên đó lít nha lít nhít viết mấy hàng tự.

"Ta thì biết rõ, người chắc chắn nhện không được nhắc lên ta đàn hồ."

"Ngộ Không a, ta cuộc đời luyện rất nhiều đan dược, có thể trị thể gian sinh linh, có thể sống Tiên Nhân, thịt tiên cốt, lại không thể y cây. Cây chính là nước Thổ Chi Linh, ngày tư địa nhuận. Như là phạm gian cây ăn quả, trị liệu còn có thể; cái này Vạn Thọ sơn chính là Tiên Thiên phúc địa, Ngũ Trang Quan chính là Hạ Châu Động Thiên, Nhân Sâm Quả lại là thiên khai địa tích chi linh căn, như thế nào trị được? Vô phương! Vô phương!"

Tôn Ngộ Không xem hết nửa câu đầu, con mắt cơ hồ muốn bốc hỏa, nhưng tiếp lấy nhìn xuống đi, lại gặp hắn hạ viết: "Muốn cứu sống cái kia Nhân Sâm Quả Thụ, chỉ cần là Quan Âm Bồ Tát Tịnh Bình đáy cam lộ nước mới có thể."

"Năm đó ta cùng với Quan Âm đánh cuộc, ta đem hắn dương liễu nhánh rút đi, đặt ở trong lò luyện đan, thiêu đốt đến khô giòn, lại đưa đi trả lại hắn. Hắn chỉ lấy cắm ở trong bình, một ngày đêm, lại phải Thanh nhánh lá xanh, cùng cũ giống nhau, lại là thiện trị tiên thụ."

"Người trở lại Ngũ Trang Quan về sau, lấy cái kia Đường Tăng móc ngược Từ Kim Bát, vẩy ra chút cam lộ nước, liền có thể trị đến Nhân Sâm Quả Thụ."

"Cuối cùng, vạn sự cẩn thận, chớ lại tìm đường chết."

Tôn Ngộ Không xem hết một câu cuối cùng, trầm mặc sau một lúc lâu, mới nói: "Ai cần người lo."

Na Tra gặp hắn biểu lộ, nhện không được cười nói: "Người lão đồ mặt."

Tôn Ngộ Không nói: "Hào quang chiếu rọi, ảo giác mà thôi."

Na Tra nói: "Người nói là ảo giác coi như là đi, ách."

Tôn Ngộ Không nói: "Nói nhảm nhiều, ta đi."

Na Tra nói: "Đại gia, hoan nghênh lần sau trở lại chơi a."

"..."

Tôn Ngộ Không mặc kệ hắn, cũng không quay đầu lại đi ra Đầu Suất cung, hắn từ Đầu Suất cung đi ra về sau, vốn hắn nên đi Tây Thiên môn hoặc Nam Thiên môn, nhưng hắn vẫn cố ý từ Đông Thiên môn mà ra, lật lên một cái bồ nhào, trực tiếp đi vào Đông Thắng Thần Châu.

Chỉ thấy mây dưới biển, trong uông dương, khói sóng đung đưa tiếp Thiên Hà, sóng lớn ung dung thông Địa mạch.

Đi vào Đông Thắng Thần Châu về sau, Tôn Ngộ Không lại thả người nhảy lên, trong khoảnh khắc liền nhảy ra Đông Dương biển cả, đi vào Hoa Quả Sơn bên trên, tại trong mây mờ mất quan sát.

Chỉ thấy cái kia thập châu chi tổ mạch, ba đảo chi lai long Hoa Quả Sơn, lúc này lại hoa cỏ đều không, yên hà tận tuyệt; phong nham sụp đổ, rừng cây

cháy khô.

Tôn Ngộ Không nhìn thấy tình cảnh này, trên mặt vẫn không có biểu lộ, chỉ là trầm mặc.

Đột nhiên, hắn tựa như nghe thấy thống khổ kêu khóc thanh âm.

Hắn ngăn người, vận chuyển Pháp Lực, thôi động kim tinh hỏa nhãn, lần nữa nhìn về phía Hoa Quả Sơn.

Nhưng thấy cái kia Hoa Quả Sơn bên trong, lại có đến hàng vạn mà tính hầu tử du hồn, Linh thú đã quý, thần sắc si ngốc du tẩu, bên trên không địa thiên đình, hạ không được Địa Ngục.

Tôn Ngộ Không gặp, vẫn như cũ chỉ là trầm mặc.

Qua thật lâu, hắn mới đứng dậy, cuối cùng quan sát Hoa Quả Sơn, phục có lật ra toàn cơ bắp đầu, trở về cái kia Tây Ngưu Hạ Châu Vạn Thọ sơn Ngũ Trang Quan.

Cùng lúc đó, Đông Thiên trên cửa, cái kia Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh ngóng nhìn hạ giới Hoa Quả Sơn, nhìn thấy Tôn Ngộ Không tại trong mây trầm mặc tràng cảnh, đột nhiên cười một tiếng, chợt đi lại Lăng Tiêu Bảo Điện bay đi.

Không bao lâu thông truyền lên điện, quý một chân trên đất, nói: "Khởi bẩm Ngọc Đế, cái kia hầu tử theo cái kia Kim Thiên Tử chuyển thế, tâm đã chết, không cần để ý nhiều."

Ngọc Đế nghe vậy, truyền chỉ nói: "Trẫm đã biết. Người lại trở về Tích Lôi sơn a."

Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh tuân lệnh, cáo lui ra điện.

...

Tại Lý Tinh bẩm báo Ngọc Đế lúc, lúc này Ngũ Trang Quan bên trong, Đường Tăng đang cùng cái kia Trần Nguyên đại tiên lôi kéo tình cảm, muốn cầu đến một hai tu tiên chi pháp, chợt thấy Tôn Ngộ Không từ ngoài điện đi tới, bận bịu đứng người lên hướng hắn đi đến, từ trên xuống dưới đánh giá hắn một phen, gặp hắn vô sự, lúc này mới thờ phào nhẹ nhõm, nói: "Đại Thánh, dọc theo con đường này không có sao chứ?"

Tôn Ngộ Không nói: "Không có việc gì."

Lúc nói chuyện, hắn cũng từ trên xuống dưới quan sát tỉ mỉ Đường Tăng một phen, gặp hắn vô sự, liền quay đầu nhìn về một bên đi tới gần Trần Nguyên Từ, nói: "Biện pháp ta tìm được."

Trần Nguyên Từ nghe vậy, nói: "Pháp từ đâu tới."

Tôn Ngộ Không đưa tay chỉ hướng Đường Tăng, nói: "Tại hắn bát bên trong."

"Ủm? Cái gì?"

Đường Tăng nghe, nhất thời một mặt mòng bức.

Gặp tình hình này, trực tiếp trong phòng khán giả cũng đều ghen hòng nhìn trần trối.

【 Hắc Hùng Tinh: Ta hiện tại một mặt mòng bức, ta làm sao không biết ta thành cây y? 】

【 cái này bát... Trừ chứa đồ vật còn khác biệt tác dụng? Ta không tin! Chẳng lẽ đem cây thu vào đi? 】

【 kỳ thật ta càng chú ý Đại Thánh mấy ngày nay là làm sao qua! 】

【 trị liệu Nhân Sâm Quả Thụ, cần mấy bước? Ba bước! Bước đầu tiên đem Nhân Sâm Quả Thụ thu vào đi, bước thứ hai uống trước rung một cái, bước thứ ba đổ ra, liền có thể ăn! 】

【 anh anh anh... Người ta rất nhiều ngày không gặp Đại Thánh lão công, đều bệnh tương tư, bác sĩ nói đã trải qua bệnh nguy kịch không cứu nổi, trừ phi lão công ôm ôm hôn hôn nâng cao cao! 】

【 hỏi phương pháp gì? Hỏi phương pháp gì? Cay gà dẫn chương trình, Đại Thánh trở về không phải muốn hỏi trước một chút Đại Thánh có mệt hay không khát không khát sao? Còn không mau đi cho Đại Thánh nấu cơm! 】

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn:
<http://truyen cv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Bạch Hổ Lĩnh bên trên Bạch Cốt Tinh

"Giải cứu chi pháp tại bàn tăng bát bên trong, cho nên bàn tăng bát bên trong đến tột cùng chứa những gì ? Đại Thánh, người có thể hay không sẽ bàn tăng chứa vào trong đó đi xem một chút."

Đường Tăng nhìn về phía Tôn Ngộ Không lúc, trong mắt mang theo chờ mong.

Nhưng hán mới vừa nói xong, Tôn Ngộ Không chưa đáp lời, Trư Bát Giới dĩ nhiên vô tình đâm dao: "Chớ vọng tưởng, phạm nhân."

Đường Tăng nghe vậy, tức xạm mặt lại: "Lời này làm sao quen tai như vậy."

Hán suy nghĩ một hồi mới nhớ lại, lúc trước hán cùng với Tôn Ngộ Không mới ra Quan Âm Thiền Viện, mới vừa phát hiện Từ Kim Bát tác dụng lúc, đã từng hỏi qua như vậy Tôn Ngộ Không, mà khi đó Tôn Ngộ Không trả lời, cùng dưới mắt Trư Bát Giới không khác nhiều.

Nhưng Đường Tăng tin tưởng, lấy hán và Tôn Ngộ Không trước mắt độ thân mật, hán là sẽ không tái được lạnh lùng như vậy trả lời, thế là không để ý tới Trư Bát Giới, mà là tiếp tục nhìn về phía Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không cảm nhận được hán thật lâu nhìn chăm chú, trầm mặc một hồi, mới nói: "Vọng tưởng."

Đường Tăng nghe, kém chút nước mắt mắt.

Mặc dù ít phạm nhân hai chữ, nhưng nghe đứng lên giống như cũng không bản chất khác biệt, xem ra hán phải đi đường còn rất dài.

Đường Tăng khê thờ dài một cái, đang muốn suy nghĩ Từ Kim Bát nội thể giới, chợt thấy một bên Trần Nguyên Từ đi lên trước, nói: "Nếu giải cứu chi pháp tại người bát bên trong, vậy người mau đưa bát lấy ra a! Hòa thượng chính là nói nhảm nhiều!"

Đường Tăng ngẩng đầu, một mặt lạnh lùng: "Cũng không phải bàn tăng cây, bàn tăng gấp làm gì?"

Trò cười, người chẳng những đánh Đại Thánh, còn không cho tu tiên chi pháp, cho người có chút mặt mũi sắc vậy cũng là nhẹ.

Trần Nguyên Từ gặp Đường Tăng như thế, lại là mỉm cười: "Ta rất gấp, người lại không nhanh chút, ta sẽ trả quát người đồ đệ."

Đường Tăng nghe vậy, trầm mặc nhìn về phía Trần Nguyên Từ, thật lâu mới cắn răng nói: "Xem như người lợi hại."

Dứt lời về sau, Đường Tăng quay người nhìn về phía Sa Tăng, nói: "Mở con trai."

Sa Tăng nghe vậy, khê mở Lưu Sa con trai, Đường Tăng nhảy lên mà vào về sau, rất nhanh liền nâng một cái Từ Kim Bát lại nhảy ra ngoài, nhìn cũng không nhìn Trần Nguyên Từ, trực tiếp hướng Nhân Sâm Quả viên phương hướng đi đến.

Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Tăng, Tiểu Bạch Long Ngao Ô gấp đi theo.

Trần Nguyên đại tiên cùng với bốn mươi tám tên đệ tử, Thanh Phong Minh Nguyệt hai tên đồng tử, thì là cùng tại phía sau bọn họ.

Một lát sau, một đoàn người đi vào Nhân Sâm Quả viên ngoại, đến đây về sau, Đường Tăng cũng không đi vào, mà là thôi động Hùng Lực, tăng khí lực lớn, trực tiếp cầm trong tay Từ Kim Bát quăng ra ngoài, Từ Kim Bát nhẹ nhàng xoay chuyển mấy lần về sau, liền lơ lửng giữa trời mọc ngược hướng xuống, tách ra yêu kiều thủy quang.

Chỉ nghe thấy 'Rầm rầm' thanh âm vang lên, Từ Kim Bát bên trong, đúng là có dòng nước chiếu nghiêng xuống, thác nước tựa như đập rơi trên mặt đất, tóe lên khắp Thiên Thủy Châu, cuối cùng chậm rãi rót vào đại địa.

Nước mưa thấm xuống dưới đất, trong vườn trái cây liền giống lúc ấn 'Mau lui lại khóa' một dạng, nhưng thấy cái kia Nhân Sâm Quả Thụ từ dưới đất nổi lên, cực nhanh thẳng đứng lên.

Cùng lúc đó.

Tại nước chảy cọ rửa dưới, nó trần trụi tại ngoài đất rễ cây bên trên hòa điểm, tất cả đều bị nước mưa gội tất.

Thân cành trên phiến lá nhuyễn trũng, tại tiếp xúc đến giọt nước lúc, giống như là bị ngọn lửa bao khỏa một dạng, trong khoảnh khắc hóa thành bụi, tiêu tán trống không.

Dần dần, trong vườn trái cây mặt đất, tích tụ tầng một nước, dòng nước tiếp tục từ Từ Kim Bát bên trong chiếu nghiêng xuống, thủy hoa tiên bắn ở giữa, dần dần có hơi nước bay lên, sẽ cái kia trong không khí mùi thoai pha loãng trống không.

Trên trời không ngừng rơi xuống mưa axit mây đen, cũng theo gió mà qua.

Nhân Sâm Quả Thụ, rễ cây da hợp, Diệp trường mầm sinh, nhánh quả trám ra, lập lại phía trước Thanh nhánh mùi thơm ngào ngạt, lá xanh âm trầm

Có gió mát phát phơ thổi, xanh um sum xuê cảnh là 'Ào ào' rung động, một trận nồng đậm hương thơm mùi thơm ngát, từ trong vườn trái cây chui vào Đường Tăng trong mũi, để hần một thân nhẹ nhõm.

Tại Nhân Sâm Quả Thụ phục sinh về sau, Từ Kim Bát rút cục đình chỉ trút xuống dòng nước, vạch ra một cái đường vòng cung ưu mỹ, hướng viên ngoại Đường Tăng bay tới, rơi vào trên tay phải hần.

Trần Nguyên Từ nhìn thấy nhà mình Nhân Sâm Quả Thụ chẳng những phục sinh, càng vượt qua Thiên Nhân Ngũ Suy, nhìn về phía Đường Tăng lúc, không khỏi vỗ tay khen: "Thật là có hai lần lần, nếu như thế, lần này vượt qua mười thế giao dịch coi như thanh toán xong."

Đường Tăng thu hồi Từ Kim Bát, nhìn về phía Trần Nguyên Từ, mỉm cười nói: "Tốt đi ? Không sao chứ ? Vậy chúng ta mà tính tính người đánh Đại Thánh số sách đi!"

Trần Nguyên Từ nói: "Cái này dễ thôi, ta đây liền cùng hần kết nghĩa là giao, kết làm huynh đệ, trước đây ân oán xóa bỏ."

Đường Tăng tròn mắt hốc mồm, nói: "Ai muốn cùng người kết làm huynh đệ! Người không khỏi cũng quá bản thân cảm giác lương hảo đi!"

Một bên Tôn Ngộ Không nghe vậy, thì là nhìn một chút Trần Nguyên Từ, nói: "Nếu như thế, liền để ta trước đánh người một chầu lại kết làm huynh đệ đi."

Trư Bát Giới cũng nói giúp vào: "Không sai, bằng không thì Đại sư huynh dạng này cùng người kết làm huynh đệ, há không thua thiệt."

Trần Nguyên Từ bị ba người nhắm vào, lại cũng không giận, chỉ là cười nói: "Tôn Ngộ Không, người lúc này cũng đánh không lại ta, làm gì tự rước lấy nhục ? Ta với người kết bái, chỉ là để phòng người khỏi phục thực lực về sau tìm ta phiền phức, muốn thu nợ nần thôi."

Đường Tăng nghe lời nói này, nhin không được cả kinh nói: "Trần Nguyên Từ người tốt mẹ nó ngay thẳng a!"

Trần Nguyên Từ coi là Đường Tăng đang khen hần, nhẹ nhàng cười một tiếng, tự có một phen cao nhân phong phạm

Tôn Ngộ Không thì tại bên cạnh nghĩ nghĩ, nói: "Kết bái cũng được, người cho ta thực trái cây."

Trần Nguyên Từ cũng không do dự, nói: "Không có vấn đề, một vạn năm sau."

Tôn Ngộ Không trầm mặc mấy hơi, lại nói: "Vậy, cái kia quả chua từ người nhưng còn có ? Đềo tặng cho ta lão Tôn đi."

Đường Tăng mặt 'Xoát ' liền tròn nhìn, bận bịu hướng đi Trần Nguyên Từ, nói: "Đừng nói nữa đừng nói nữa! Nhanh kết bái! Nhanh kết bái!"

Trực tiếp trong phòng khán giả gặp Đường Tăng sắc mặt âm đạm, cả đám đều nhin không được cười.

【 trái trên cây đều đóng gói mang đi đi, một cái trái cây một năm tuổi thọ, cái này đợt mua bán không thua thiệt, dù sao khó ăn chính là dẫn chương trình! 】

【 Đại Thánh: Ta muốn vì đầu bếp kéo dài tính mạng, làm sao đầu bếp ngại Nhân Sâm Quả quá đau xót, làm sao bây giờ ? Online các loại, rất cấp bách! 】

【 cái kia. . . Dẫn chương trình chớ hoảng sợ, có lẽ người đã ăn xong cái kia một đồng trái cây còn có thể thu được kháng đau xót kỹ năng ? 】

【 đập bay dẫn chương trình, kết cái gì bái! Ta cũng không muốn lại nhiều cái Trần Nguyên Từ dạng này tiểu thúc từ, nghĩa cũng không được! 】

【 nhĩ tử mau ăn, uống thuốc xong ba ba mua cho người đường ăn. .. 】

【 trên lầu đừng nói, ta cũng cảm thấy như vậy! 】

Tại khán giả cuồng phát mưa đạn thời điểm, Đường Tăng một nhóm cùng Trần Nguyên Từ một nhóm, cũng đều trở về đến chính điện.

Tại trong lúc này, Trần Nguyên Từ dĩ nhiên phân phó chúng đệ tử chuẩn bị kỹ càng sơ rượu, dựng lên án kiện dài, theo sát lấy hần cùng với Tôn Ngộ Không hai người lên tại trên vách treo 'Thiên địa' hai chữ trước, kết nghĩa là giao, kết làm huynh đệ.

Kết thúc buổi lễ về sau, Trần Nguyên Từ chăm chú nhìn Tôn Ngộ Không, nói: "Hiện tại người ta đã là huynh đệ, về sau có việc có thể tới tìm ta hỗ trợ,

bất quá không cho phép đánh ta."

Tôn Ngộ Không nói: "Được."

Đêm đó, Đường Tăng một nhóm liền lại tại Ngũ Trang Quan ngủ lại, thứ bậc ngày Thiên Minh, Đường Tăng đám người nếm qua đồ ăn sáng, liền tại Trần Nguyên Từ cùng chúng đệ tử đưa nghênh dưới, ra Ngũ Trang Quan.

Hắn bước ra Ngũ Trang Quan lúc, Đường Tăng bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía Trần Nguyên Từ, nói: "Bần tăng luôn cảm giác tiện nghi đều bị người chiếm, Trần Nguyên Từ, bần tăng sẽ còn trở lại."

Trần Nguyên Từ nghe vậy, nhẹ nhàng cười nói: "Được, ta chờ người trở lại."

Đường Tăng lúc này mới quay đầu trở lại, thuận bàn đá xanh đường, nhanh chân đi xuống núi.

Xuống núi lúc, Đường Tăng rốt cục có rảnh tìm Tôn Ngộ Không hiểu rõ, hai ngày trước hắn tu vi khôi phục lúc, đều đi nơi nào, đã làm những gì.

Đây cũng là trực tiếp trong phòng khán giả tò mò sự tình.

"Thế nào ? Nam Hải bên kia. . . Quan Âm đại sĩ nói thế nào ?"

Đường Tăng mở ra chủ đề.

Tôn Ngộ Không nghe vậy, nói: "Không có gặp Quan Âm, ta khắp nơi tìm Nam Hải, chỉ thấy một cái Phổ Đà đảo hư ảnh ở nơi nào. Hừ, hắn gạt được đầy trời thần phật, lại không gạt được ta lão Tôn Hỏa Nhãn Kim Tinh."

Đường Tăng nghe, tuyệt không gạt mình: "Bần tăng liền biết, sau đó người đều đi tìm ai ?"

Tôn Ngộ Không nói: "Ta lão Tôn đi Nam Thiên môn tìm Na Tra, cùng nhau đi Đầu Suất cùng tìm đan dược, nào biết Thái Thượng lão nhi trước kia tính toán ta lão Tôn trở về, chỉ được một chút bình cùng một cái cứu chữa chi pháp."

Đường Tăng nghe xong Tôn Ngộ Không đi Nam Thiên môn, hắn cơ hồ có thể tưởng tượng ra đến, những cái kia năm trăm năm trước thủ hạ bại sẽ nhóm, gặp lại Tôn Ngộ Không lúc, phải làm là một cái dạng gì tình hình, không khỏi đối với câu trả lời của hắn cảm thấy giật mình: "Nói hay lắm hời hợt nha."

"Ừm."

Đường Tăng nghĩ nghĩ, lại nói: "Cái kia Na Tra rốt cuộc là cái dạng gì nhân vật ?"

Tôn Ngộ Không hỏi một đằng, trả lời một nẻo: "Ta có hẹn với hắn, đợi cho Tích Lôi sơn, mời hắn ăn cơm."

Đường Tăng một lời đáp ứng: "Không có vấn đề, hắn có ăn hay không cay ?"

Tôn Ngộ Không nói: ". . . Cái này hỏi không ra đi, Thiên Đình cái kia gặp qua vị cay ?"

Đường Tăng gật gật đầu: "Há, vậy liền làm nồi lẩu cay đi, vừa vặn Tích Lôi sơn cách Hỏa Diệm sơn cũng không xa."

Trực tiếp trong phòng khán giả, nghe Đường Tăng nói lên Na Tra, Hỏa Diệm sơn cùng nồi lẩu cay, tất cả đều khiếp sợ không thôi.

【 dẫn chương trình! Mang ta lên, mang ta lên! Ta là Tứ Xuyên, không cay không vui, ta muốn cùng lão công ta ăn chung nồi lẩu! Ta ta ta ta ta muốn đem nồi gác ở Hỏa Diệm sơn bên trên! 】

【 các loại ? Na Tra chẳng lẽ muốn tự mang ngó sen phiến nhập bọn ? 】

【 ta yên lặng nhìn một chút ta tê cay mì thịt bò, phát hiện ta ăn đến so Thiên Đình còn tốt! 】

【 Tích Lôi sơn ? Vậy có phải hay không thịt bò bức họa cũng có ? 】

Đường Tăng trông thấy khán giả mưa đạn, trong lòng cũng dâng lên chờ mong đến, tại Hỏa Diệm sơn ăn lẩu, cố gắng còn có thể ăn được Na Tra ngó sen phiến cùng Ngưu Ma Vương quyền mà, thật là là bực nào hưởng thụ ?

Nghĩ đi nghĩ lại, Đường Tăng nhin không được cười ra tiếng.

Cười xong sau, Đường Tăng tiếp tục cùng Tôn Ngộ Không cùng khán giả nói chuyện phiếm, như thế, Tây Du một nhóm xuống Vạn Thọ sơn về sau, lại đi hai ba ngày thời gian.

Chợt thấy phương xa có một dãy núi, lĩnh Trung Phong nam trùng điệp, khe khe vịnh hoàn, hồ lang thành trận đi, kỳ hươu làm nhóm đi, khắp núi hồ thỏ hoảng ba, ngàn thước đại măng phun sầu sương mù, dải vạn trượng rần rồn quái phong, lại không phải một cái tiền sơn phúc địa, hiển nhiên là thừa thải yêu ma.

Chỉ cần Tôn Ngộ Không đi ở trước nhất, đem hấn cái kia thân yêu khí thả ra, hù đến cái kia sói trùng đỉnh vọt, hồ báo chạy trốn, Đường Tăng mới có thể yên ổn tiến lên.

Khán giả trông thấy núi này linh lúc, ần ần có chút suy đoán.

【 cho nên nơi này chính là Bạch Hổ Lĩnh sao ? Xinh đẹp bạch cốt tiểu tỷ tỷ lập tức phải ra sân, các người nói nàng có phải hay không là một cái ôm bổ cái nước thuốc tiểu la lỵ ? 】

【 Bạch Cốt Tinh. . . Bạch cốt canh, mặt càng thơm! Trường lão chúng ta đem Bạch Cốt Tinh làm đầy liệu nấu bát mì ăn thế nào! 】

【 Đại Thánh mới cách dùng, khu trùng khí, nhiếp yêu thơm. . . Cảm giác Đại Thánh càng ngày càng thực dụng, đi ra ngoài mang theo Đại Thánh thì tương đương với trong túi quần cất toàn bộ thế giới a! 】

【 quả nhiên lão công ta cảm giác an toàn bạo mãn a, lần sau có thể cùng đi á ngựa tôn từng lâm lữ hành! 】

【 nghe nói Như Lai vì thiết trí thỉnh kinh trên đường tám mươi mốt khó, đặc biệt làm 《 Như Lai nhật báo 》, chẳng những nói rõ thật Đường Tăng công dụng, làm thế nào cho phải ăn, hơn nữa đối với Đường Tăng đoàn người vị trí làm ra mỗi ngày đổi mới, ven đường yêu tinh cũng có đặt hàng, Bạch Cốt Tinh liền là cái thứ nhất đặt mua người .

【 Đại Thánh! Khí thế thu vừa thu lại, nguyên liệu nấu ăn bị người hù chạy á! Áy! Com tối hôm nay lại không! 】

CONVERT BY ๒Thanh ๒Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyen cv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Người Trường An bắt yêu làm thức ăn

Mặt trời lặn thời khắc, thiên không một mảnh màu đỏ thắm sương khói, chiếu rọi tại bên trong dãy núi tiểu trấn, đem gạch ngói nhuộm thành tường vi sắc.

Đường Tăng một nhóm trèo đèo lội suối, hao hết sức lực, cuối cùng leo lên một đỉnh núi, tại đại bình bên trên nhóm lửa, thức ăn đều là chút đánh tới sài lang hồ báo, trường xà đại mãng.

Com trưa sau khi kết thúc, Đường Tăng chống đỡ thân mà lên, vỗ bụng một cái, đi đến vách đá đi nhìn về phương xa, chợt thấy cái kia mây mù phía dưới, quần sơn trong, lại có một cái trấn nhỏ, hấn lập tức lộ ra thần sắc kinh ngạc: "Nơi này lại có thể có người quần tụ tập."

Sau khi kinh ngạc, tất nhiên là cảnh giác.

Bởi vì hấn sau lưng trong núi non trùng điệp, sơn lĩnh dã quái thực quá nhiều, lấy mức độ nguy hiểm mà nói, này Địa Tuyệt không nên có trấn tập mới đúng.

Suy nghĩ đến tận đây, Đường Tăng không khỏi chuyển hướng màn ảnh, nói: "Chẳng lẽ lại thực bị các người nói trúng rồi, này địa chính là Bạch Hổ lĩnh? Trấn kia chính là Bạch Cốt Tinh biến thành chi huyền thuật?"

Hấn tiếng nói vừa dứt, chẳng biết lúc nào đi đến phía sau hấn Tôn Ngộ Không nói: "Không phải huyền thuật."

Đường Tăng nghe vậy, vẫn không yên lòng, hỏi: "Đó có thể là cái gì khác sao?"

Tôn Ngộ Không quan sát tiểu trấn, trầm ngâm mấy hơi về sau, nói: "Khó mà nói."

Đường Tăng nghe xong, trầm mặc xuống, rất nhanh liền quyết định tiến về trấn kia tìm một chút, dù sao Ô Sào Thiện Sư mới nói, chín chín tám mươi mốt nạn, nhất nan một kiếp cũng không thể thiếu, phía trước thiếu một kiếp, đằng sau liền nhiều nhất nan.

Lại lấy nguyên tác bên trong Bạch Cốt Tinh ba hí Mỹ Hầu Vương nghị lực đến xem, nó cũng không khả năng như vậy mà đơn giản buông tha bọn hấn, hiện tại bọn hấn tránh đi tiểu trấn, về sau cũng chắc chắn có hấn khác nguy hiểm, không bằng sớm một chút giải quyết sớm một chút xong việc.

Khi làm ra quyết định về sau, Đường Tăng một nhóm liền thuận đường núi mà xuống, không bao lâu, đi đến đồng ruộng đường nhỏ.

Trong đồng, kim sắc sóng lúa 'Sàn sạt' rung động, kịch liệt bốc lên, nồng nặc mạch thơm xông vào mũi.

Thình thoảng có thể thấy được sóng lúa bên trong có nông dân tại làm sống, nhưng ở từ quan sát kỹ ở giữa, Đường Tăng phát hiện một chút không nơi tầm thường, những cái này nông dân sử dụng đất cày công cụ, cũng không phải là Đường triều Lưỡi Cày, mà là Tiên Tần thời kỳ chiến quốc Tần quốc cái cày.

Trông thấy cái cày về sau, Đường Tăng cảm thấy kỳ quái, tuy nói này lĩnh địa phương xa xôi, cách thành Trường An có xa vạn dặm, có thể lại như thế nào làm nông công cụ cũng không nên là cái cày, đây chính là hơn một ngàn năm trước đồ vật.

Đường Tăng âm thầm để bụng, ánh mắt tiếp tục tới lui, đồng thời không ngừng bước, một lát sau đi đến đại lộ, đi vào đầu trấn, đầu trấn cổ thụ đứng cạnh một tòa thạch bi, trên tấm bia đá dùng Tây Chu thời kỳ cuối đại triện khắc lên 'Hà Nguyên trấn' ba chữ.

Cái này chữ viết trên tấm bia đá, bằng chứng Đường Tăng trong lòng một chút ý nghĩ, tại nguyên chỗ ngừng chân một lát sau, hần liền từ thạch bi bên cạnh đi qua, đập vào tiểu trấn đại lộ, đường này chính là bằng đá, có thể trên đó lại có bằng gỗ xe quỳ, cần biết cái này chính là thời Chiến Quốc Tần quốc đặc hữu.

Xe quỳ hai bên là đều là chút trưng bày hàng tiểu thương, đang ở hướng lui tới chúng dân trong trấn rao hàng.

"Bán đường lái nhái! Bán đường lái nhái!"

"Chiếu, ngày mùa hè chói chang tự nhiên có chiếu một bộ! Tiểu Quân từ cần phải chiếu?"

"Bỏ tốt bỏ cùi, tiên sinh có thể cần?"

"Rượu, trong tiệm có rượu, tiên sinh cần phải đến nếm thử?"

Đường Tăng nghe thấy tiếng rao hàng lúc, bỗng nhiên ngừng bước chân, bỗng nhiên quay đầu nhìn về màn ảnh, về mặt thành thật nói: "Các vị khán giả, bản tăng hiện tại nghiêm trọng hoài nghi bản tăng thực sự lại xuyên việt rồi, những cái này dân trấn thể mà đang nói Tiên Tần lúc 'Thanh nhã nói ? Mọi người nghe đứng lên có phải hay không là cảm thấy cùng hiện đại tiếng Quảng đông rất giống, cái này không kỳ quái, bởi vì ban đầu Bách Việt người, hiện nay Việt(quảng đông) người, đều là chiến loạn lúc từ phương bắc tị nạn mà đến, cho nên bảo lưu lại rất nhiều cổ ngữ, thanh nhã nói liền là một cái trong số đó."

Khán giả nghe xong Đường Tăng lời nói, cũng đều cảm thấy không hiểu.

【 cho nên đây rốt cuộc là chuyện ra sao? Chẳng lẽ mang nhà mang người bắt tri bắt giác lại xuyên qua? Đường trưởng lão người đây là muốn nghịch thời không cứu vớt thế giới a? 】

【 chúc mừng dẫn chương trình mở ra mới phó bản, Tầm Tần ký đi lên! 】

【 đường Trình Quán bên trong, người Trường An bắt yêu làm thức ăn, duyên đi về phía tây, quên đường xa gần, chợt gặp Bạch Hồ linh, Đường Tăng rất khác chỉ, phục tiến lên. Muốn tìm Bạch Cốt Tinh. .

【 cái này trong trấn có hay không yêu quái ta không biết, nhưng ta muốn nói dẫn chương trình người bây giờ đi khách sạn gọi món ăn, tám thành là xem không hiểu thực đơn! 】

【 dẫn chương trình dẫn chương trình người đứng yên đừng nhúc nhích, đứng, chính là cái này góc độ, ta là bác đại ban lịch sử, hiện tại những hình ảnh này hoàn toàn trả lại như cũ Tiên Tần thời kì Tần quốc bách tính sinh hoạt diện mạo! 】

Đường Tăng liền nhìn mưa đạn bên cạnh suy nghĩ, một lát sau, cười cười nói: "Xuyên việt cái gì đương nhiên là đùa giỡn, mặc dù vẫn không rõ hiện hướng, nhưng giống như cũng không có nguy hiểm gì, cái kia bản tăng dứt khoát liền cho các người làm hội chợ quay phim, cho các người biểu hiện ra biểu hiện ra Tiên Tần phong mạo a."

Nói xong lời này về sau, Đường Tăng liền theo dòng người, bên đường mà đi.

Tại hần lúc đi lại, rất nhiều dân trấn đều hướng hần trông lại, không phải hướng Tôn Ngộ Không, không phải hướng Trư Bát Giới, cũng không phải hướng Sa Tăng, mà là hướng hần, chúng dân trong trấn tựa hồ đối với hần đầu trọc cùng áo cà sa phá lệ cảm thấy hứng thú, về phần nói Sa Tăng, mỗi khi gặp đi vào đám người dày đặc chỗ, hần liền sẽ trở lại Lưu Sa con trai bên trong, nếu không sẽ dọa sợ tầm thường nhân gia.

Vừa đi vừa nhìn bên cạnh quan sát, đột nhiên, cách đó không xa dất tay đi tới một đôi nam nữ.

Nam tử thân mang màu trắng sâu áo, trên đầu mang quan, bên hông bội đao, dáng vẻ uy nghiêm, lúc hành tẩu long hành hổ bộ, có chút khí thế, xem xét liền biết hần thân phận phi phàm.

Nữ tử là một thân vàng nhạt từng quần áo, hợp với Fleur quan, chân đạp nhũ kim loại giày, đầu đầy châu ngọc, cổ phan sinh tư.

Hai người giống như là vợ chồng, thình thoảng cúi đầu xì xào bàn tán, bên nhìn nhau cười.

Người đi đường thỉnh thoảng nhiều hai người cung kính hành lễ, hai người đều chỉ nhẹ nhàng gõ đầu, hai người cùng Đường Tăng một nhóm đối diện lúc, cũng không biết nam tử kia nói những gì trên chóc, mừng đến nữ tử kia thẹn thùng vỗ vỗ lồng ngực của hân.

Thác thân mà qua đi, hai người đi vào một nhà trang sức cửa hàng, chọn lựa thương phẩm.

Đường Tăng nhìn thấy hai người lúc, thần sắc tự nhiên, bất vì sờ động, nhưng trực tiếp trong phòng khán giả, lại cả đám đều 'Lòng có lửa giận'.

【 là cái này... Kèo kẹt kèo kẹt... Cái kia... Kèo kẹt... Cô... Bạch Cốt phu nhân? Rầm rầm... Kèo kẹt... Thật no... Kèo kẹt... Cái này đợt thức ăn cho chó... Cột kẹt... Có chút cứng rắn.. .

【 trên lâu... Cột ca cột kết... Ta cũng cảm thấy như vậy... Cột kẹt... Thức ăn cho chó còn là không bằng... Cột kẹt... Không bằng lớn xương canh.. .

【 dự cảnh! Dự cảnh! Độc thân chó xin nhanh chóng rút lui, FFF bó đuốc chuẩn bị! Thiêu chết đây đối với ngược chó tiểu tình lữ! 】

【 vì cái gì trong tay của ta xuất hiện bó đuốc cùng xăng? Là thời điểm đốt một chút gì! 】

【 ta quá ngây thơ rồi, ta tại sao phải lôi kéo mẹ bên trên đại nhân cùng một chỗ nhìn trực tiếp? Nàng thế mà nói với ta yêu tình đều có lão công ta còn không người muốn, khóc khóc! 】

'Tro tàn đưa tặng cho Đường Tăng mười cái Tấn Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Học được gần ba mươi năm hỏa diễm pháp thuật hôm nay rốt cục có đất dụng võ!"

Đường Tăng trông thấy khán giả mưa đạn về sau, bỗng nhiên trong lòng hơi động, hướng vừa rồi nữ tử kia nhìn lại, vỗ vỗ bên cạnh Tôn Ngộ Không bả vai, nói: "Đại Thánh, ban này hai người, có yêu khí sao?"

"Không có."

Tôn Ngộ Không cũng không quay đầu lại.

Đường Tăng sau khi nghe, liền quay đầu nhìn về phía màn ảnh, nói: "Suy nghĩ nhiều, không phải Bạch Cốt Tinh."

Sau khi nói xong, liền lại trên đường đi dạo đứng lên, xuyên toa tại một nhà lại một nhà cửa hàng, làm Đường Tăng một nhóm từ một nhà cây cổ cửa hàng đi ra lúc, lại trông thấy vừa rồi một nam một nữ kia, lúc này trong tay nam tử, đã trải qua xách rất nhiều thương phẩm.

Chỉ thấy hai người mang theo thương phẩm, bên đường đi một lát về sau, liền quay người đi vào một tòa sơn son cửa phủ trong nhà, mở cửa lúc tự có hạ nhân chạy ra nghênh tiếp.

Mà cùng lúc đó, Đường Tăng lại chú ý tới, phủ trạch cửa chính phía bên phải trong cửa nhỏ, một cái hoa nhường nguyệt thẹn nữ tử chính ôm một cái nhiều nhất ba bốn tháng hài tử, bị hai tên hạ nhân đẩy ra ngoài.

Bị đẩy sau khi ra cửa, nữ tử vô lực nhìn đi về trước ra mấy bước, ngồi ở phủ trạch bên ngoài trên bậc thang nước nở khóc khóc.

Đường Tăng trùng hợp gặp tình hình này, mặc dù trong lòng hiếu kỳ, lại không có ý định tiến lên xen vào việc của người khác, nhưng hân chính muốn rời khỏi lúc, Tôn Ngộ Không bên người Trư Bát Giới, bỗng nhiên hướng đi nữ tử kia, ngồi xổm người xuống, cười nhìn lấy nàng: "Tiểu nương tử tại sao phải khổ như vậy, thiên nhai nơi nào không có thơm, nam nhân nào có trần tu hảo?"

Lúc nói chuyện, ảo thuật giống như xuất ra một cây băng đường hồ lô, đưa về phía nữ tử, thuận tay lại từ trong ngực móc ra một ít túi bạc vụn, nói: "Cũng không biết nơi này thu thứ gì tiền, nhưng bạc vụn dù sao cũng là đồng tiền mạnh, trước tìm chỗ nghỉ ngơi mới là thật, còn muốn nuôi hài tử đâu."

Nữ tử nghe thấy Trư Bát Giới lời nói, nhìn thấy hân tay trái tay phải nứt quả cùng túi tiền, trầm mặc mấy hơi, lúc này mới quan sát trong ngực hài tử, lau nước mắt.

"Đúng vậy a, còn muốn nuôi hài tử... Đa tạ Tiểu Quân từ ban tặng."

Sau khi nói xong liền vươn tay, cầm lấy Trư Bát Giới tay phải túi tiền.

Đường Tăng gặp song phương đã trải qua đáp lời, liền cũng đi qua, nói: "Nữ nhi Bồ Tát, bản tăng thấy nơi đây hết sức phồn hoa, nhưng có dịch trạm cung cấp thức ăn chỗ ở? Còn mời cáo cho bản tăng."

Nữ tử nói: "Tiên sinh chỉ cần đi tới trấn vĩ, cái kia buộc lấy ngựa ven sông bằng xây, chính là này địa dịch quán."

Đường Tăng gật gù đầu, nói: "Ừ, đúng, xin hỏi nữ nhi Bồ Tát, đây là chỗ nào? Chính là cái kia Quốc sở hạt?"

Nữ tử nói: "Xin hỏi tiên sinh Bồ Tát là ý gì? Này địa danh gọi Bạch Hồ lĩnh, thôn trấn là Tân quốc quản lý xuống."

Đường Tăng nghe vậy, cũng không kinh hãi, bởi vì hân đã có chuẩn bị tâm lý.

"Không biết nữ nhi Bồ Tát có biết hay không, gần nhất Tàn quốc cảnh nội có cái đại sự gì phát sinh?"

Nữ tử nói: "Quân thượng trước đây ít năm cầm người tuần, nhưng Hà Nguyên bậc này vùng đất xa xôi luôn có người lá mặt lá trái. Lúc này chiến sự căng thẳng, những ngày này đối với người tuần sự tình tra được nghiêm rất nhiều."

Đường Tăng nghe, lập tức quay đầu nhìn về Trư Bát Giới, thật là nhìn về phía màn ảnh, đối với khán giả nói: "Mọi người có chỗ không biết, người tuần chính là cổ đại tang lễ bên trong lấy người sống chôn theo phong tục cổ hủ, cũng là một loại tàn nhẫn mà dã man tông giáo hành vi, mỗi lần tuần bao nhiêu người, cũng không cụ thể chấp hành tiêu chuẩn, nhưng có một thứ đại khái. Mặc Tử từng nói qua, Thiên Tử sau khi chết, chết theo người nhiều thì đạt mấy trăm người, ít cũng hơn mười người, tướng quân đại phu cấp bậc, chết theo người nhiều thì mấy chục, ít thì mấy cái."

"Cầm chỉ người tuần, chính là là Công Nguyên trước 385 năm Tần Hiến công chính sách, bản tăng bây giờ là thật có chút không hiểu rõ trạng thái."

Tại Đường Tăng hỏi ý nữ tử lúc, trực tiếp trong phòng khán giả, liền cả đám đều bắt đầu nghị luận, chờ nghe xong hán giảng thuật, từ lại là mặt khác một phen nghị luận.

【 cũng chính là dẫn chương trình liền trong nháy mắt yêu tại tây nguyên trước, đây nếu là ăn mặc lại sớm một chút nói không chừng liền bị bắt đi kéo ruột chết theo? 】

【 Bát Giới tiểu ca ca thường ngày liêu muội, rộng rãi nam những đồng bào còn chưa tới học một ít như thế nào hồng nhà mình tức phụ! 】

【 không không không, Bát Giới tiểu đệ đệ, tỷ tỷ cảm thấy người đầu qua thế gian bắt luận cái gì trần tu, tỷ tỷ hiện tại một ngày không gặp người ngay cả ăn cơm cũng không thơm .

【 dẫn chương trình người không phải liền là xuyên việt sao? Lại xuyên việt có cái gì tốt ngạc nhiên? Đại Thánh Bát Giới còn ở đây, người không chết được! 】

【 đạo diễn! Cầm nhầm kịch bản, đây là Tây Du trực tiếp ở giữa! Không phải mị Nguyệt truyền! Không đúng, lúc này còn không có mị tháng! 】

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYÊN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Một đời Tiên Quân trùng sinh sống lại , hãy nhìn main đắm đuối các lộ thiên tài trong Vạn Long Thần Tôn

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Tôn Ngộ Không 1 đánh Bạch Cốt Tinh

Sắc trời dần tối, đầy sao tránh phá màn đêm, chiếu xuống tại bầu trời đêm.

Trong vạt dưới ánh sao, Hà Nguyên trấn chúng dân trong trấn, cũng đều tự trở về trong nhà, đầu đường cuối ngõ bắt đầu trở nên vắng vẻ đứng lên.

Đường Tăng ở khác này ôm nữ hài nữ tử về sau, liền thuận đường đi đi đến trấn vĩ, vào dịch quán vào phòng, hán trước đem Lưu Sa con trai để đặt tại bên cửa sổ, về sau một đoàn người mới đều nhảy vào con trai bên trong, trở lại con trai bên trong, Sa Tăng lại đem Lưu Sa con trai thu nhỏ, dùng cái này che dấu hành tung.

Nhập con trai về sau, Đường Tăng trước tiên đi làm bữa tối, mà Tôn Ngộ Không là lưu tại con trai nơi cửa, tại bên cửa sổ nhìn ra xa trong trấn cảnh tượng, lấy phòng ngừa vạn nhất.

Hai chén trà thời gian qua đi, Đường Tăng liền bụng thức ăn đến đến đại sảnh, bốn người một con rồng ăn cơm tối xong, liền trở về phòng của mình nghỉ ngơi, bắt quá tiếp xuống cả đêm, để cho Sa Tăng, Trư Bát Giới, Tôn Ngộ Không ba người thay phiên gác đêm.

Trong lúc ngủ mơ, thời gian cực nhanh.

Bóng đêm dần dần dày, trắng lên giữa trời.

Đang ngồi ở con trai khâu gác đêm Tôn Ngộ Không, chợt phát hiện trong phòng ngoài cửa sổ nhất định có một bóng người tại đi nhanh, Tôn Ngộ Không tập trung nhìn vào về sau, nhận ra chính là lúc trước tại phủ trạch bên ngoài ngẫu nhiên gặp nữ tử, lúc này nàng chính ôm ấp anh hài đi nhanh hướng bên

ngoài trần.

Vừa lúc này Trư Bát Giới cũng ở một bên, trông thấy nữ tử kia ôm nữ hài đi nhanh, thoáng có chút lo lắng, nói: "Nàng sẽ không cần nhảy sông tự vẫn à?"

Tôn Ngộ Không nghe, trước mặt không thay đổi, nói: "Mặc kệ."

Trư Bát Giới nghe vậy, lại là thở dài: "Đáng tiếc ấy, trời ghét hồng nhan..."

Hắn mặc dù lòng có không đành lòng, lại ồ thỏa tại Tôn Ngộ Không bên cạnh, không nhúc nhích.

Hai người tiếp tục tại này gác đêm, có thể ước chừng sau nửa canh giờ, hai người bỗng nhiên đồng thời hướng vừa rồi nữ tử biến mất phương hướng nhìn lại, nhưng thấy phía kia yêu khí cuộn cuộn, trong đêm tối như mặt trời một dạng rực sáng.

Trư Bát Giới thấy thế, con ngươi co rụt lại, nói: "Hiện tế trận pháp!"

Tôn Ngộ Không đứng thẳng thân, tay phải nhẹ nhàng chấn động Cửu Hoàn Tích Trượng, nói: "Đánh thức bọn hắn."

Trư Bát Giới nghe cũng không đáp lời, ba chân bốn cẳng, chạy đến hành lang bên trong gõ vang Sa Tăng, Đường Tăng cùng Tiểu Bạch Long Ngao Ở cửa phòng, một lát sau liền dẫn bọn hắn cùng đi đến con trai nơi cửa.

Tại trong lúc này, hắn đã trải qua từ Trư Bát Giới nơi đó hỏi đến hiện tế trận pháp và yêu khí sự tình, trước tiên liền nghĩ đến Bạch Cốt Tinh, hỏi vợ: "Lúc đó lan đến gần chúng ta sao?"

Trư Bát Giới quan sát phương xa yêu khí nồng độ, nói: "Nếu như là hiện tế toàn bộ thôn trấn, không chừng."

Đường Tăng nghe xong, lập tức gấp, "Vội mau đi ngăn cản nàng a!"

"Đi."

Tôn Ngộ Không nghe vậy, cái thứ nhất nhảy ra con trai bên ngoài, Đường Tăng, Trư Bát Giới, Sa Tăng thì là theo sát ở hắn, cũng từ phòng gian cửa sổ nhảy xuống, nhẹ rơi vào địa về sau, nhờ ánh trăng hướng yêu khí cồn dâng đầu nguồn chạy đi.

Tại mấy người phi nước đại lúc, trực tiếp trong phòng người xem đều nghị luận âm ỉ.

【 yêu quái bảo hộ tổ chức biểu thị: Chúng ta sai phái hiện tế Vương Bạch Cốt Tinh đã cách thắng lợi không xa! Dẫn chương trình đã nhanh muốn treo, Tây Du thế giới bên trong đám yêu quái có thể an tâm sinh sống! 】

【 vừa rồi ta đã nói, cô gái này tuyệt bức là yêu quái hảo phạt? Nào có bình thường nữ nhân có thể ngăn cản Bát Giới liều muội mười tám pháp? Dẫn chương trình ngươi có phải hay không đem đầu óc rơi vào Trần Nguyên Từ nơi đó? 】

【 đã thành vong hồn Hồ Tiên Phong tóc vàng quái chờ một đám yêu quái cười phá hồn da, ha ha ha, ngươi Đường Tam tạng cũng có hôm nay? Cho chúng ta chôn cùng đi! Mặc dù ngươi thêm ngươi bên trên ngươi đồ đệ còn chưa đủ, nhưng chúng ta liền lòng từ bi không tiếp tục truy cứu! 】

【 ăn ăn ăn! Một ngày liền chỉ biết ăn! Lúc này biến thành tế phẩm bị người khác ăn đi? Thực sự là phong thủy luân chuyển, dẫn chương trình đi chết theo! 】

Mưa đạn bay tán loạn ở giữa, Đường Tăng chạy vội phi nhanh, đêm lạnh như nước, Âm Phong quất vào mặt, để hắn nhin không được sợ run cả người.

Trong tiếng gió, hình như có âm khí âm u thanh âm truyền đến.

"Yêu minh minh... Đây Khương... Ban ngày hồi, Đông Phong... Tung bay này mưa thần..."

"Lư Linh tu... Đây 憐 quên về, tuổi đã yển này... Ai hoa cho..."

Nghe thanh âm, theo trên mặt đất, Đường Tăng một nhóm phóng qua đầu trần thạch bi, nước chảy cầu nhỏ, cuối cùng đi vào bên ngoài trần trên một miếng đất trống.

Đất trống phía bên phải có một gốc đại thụ, bóng cây dưới ánh trăng lượn quanh, tựa như quý quái xúc tu, mà đại thụ dưới, lại có một hơi đen tối giống sâu.

Lúc này bên giếng chính nhóm đồng lửa, vừa rồi tại trong trần gặp gỡ nữ tử kia, chính ôm anh hài, vây quanh đồng lửa miệng tụng 'Sơn quý'.

Nàng mỗi đọc lên một chữ, liền có một đạo yêu khí từ trong giếng phun ra, bốc lên thượng thiên, hình thành nồng đậm yêu khí mây.

Trư Bát Giới xa xa trông thấy, vội vàng hô: "Mau ngăn cản nàng!"

Hắn lời nói chưa dứt, dĩ nhiên bạo trùng mà ra, chạy lúc dưới chân không ngừng có hạt giống nảy mầm, xen lẫn dây dưa phá đất mà lên, dùng Trư Bát

Giới có thể mượn thứ nhất phân lực, tăng thêm tốc độ.

Sa Tăng không ngừng đong đưa đuôi cá, thân thể nghiêng về phía trước, gào thét mà động.

Mà Tôn Ngộ Không thì là nhanh bốn hần một bước, dưới chân kim khí dâng lên ở giữa, đạn pháo tựa như bắn ra mà ra.

Nhưng dù vậy, như cũ đã chậm, Đường Tăng xa xa trông thấy, nữ tử kia bỗng nhiên đem nhà mình anh hài thả vào trong đồng lửa, anh hài nhập hóa một sát na kia, trong lửa âm vang nổ vang, một đầu ngọn lửa phun ra nuốt vào mà ra, chợt lại gặp cái kia trong giếng đen, có trận trận hắc khí cô động mà ra, trên không trung tụ tập sau hóa thành một đoàn, đều chảy ngược rót vào nữ tử thể nội, dư thừa là quanh quẩn tại nữ tử bên người.

Hắc khí xâm thể lúc, nữ tử quần áo trên người trong nháy mắt bị ăn mòn hầu như không còn, da thịt cũng đều hóa thành hắc thủy chảy xuôi mà xuống, lưu tại mặt đất 'Chi chi' rung động.

Lúc này Tôn Ngộ Không, Sa Tăng, Trư Bát Giới mới trước sau mà tới.

Tôn Ngộ Không trong tay Cửu Hoàn Tích Trọng chuyển động ở giữa, từng sợi kim khí 'Huu huu huu' phá không mà ra, có thể rơi vào nữ tử quanh người trong hắc khí, lại giống như là đá chìm đáy biển.

Sa Tăng cũng không đi công kích nữ tử, mà là chấn động thổ địa, đem cái kia Kuroi chung quanh đồng lửa đánh xơ xác, bùn đất cuộn cuộn ở giữa đem hỏa diễm dập tắt, có thể thì đã trễ, nữ tử anh hài đã trải qua hóa thành đen kịt xương khô.

Trư Bát Giới công kích cũng không trì đạo đạo dây leo từ đen bờ giếng đại thụ bắn ra, phiến lá như phi đao một dạng xoay tròn hướng nữ tử, có thể giống nhau Tôn Ngộ Không kim khí, đều đều biến mất ở trong hắc khí.

Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới thấy thế về sau, cùng lúc sau này nhanh lùi lại.

"Àm! ——"

Tại hai người khi lui về phía sau, cái kia trên người nữ tử hắc khí bỗng nhiên bành trướng, âm vang bạo tạc, sóng nước một dạng khí lưu 'Hô hô' còn dâng hướng tứ phương, nhấc lên tầng tầng thổ sóng, trong khoảnh khắc liền muốn đem Đường Tăng đè ép mà xuống, Đường Tăng bận bịu quay đầu muốn chạy, có thể cách đó không xa Sa Tăng chỉ vung tay lên, liền đem những cái kia bùn đất cho hết đập tới mặt đất, theo ép thành bùn khối, Đường Tăng lúc này mới thở phào, lại tiếp tục xoay người đi nhìn nữ tử kia.

Lúc này nữ tử quanh người hắc khí đã trải qua tan hết, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, lộ ra một trương nửa thịt nửa xương mặt tới.

Lộ cốt phía bên kia, sâm bạch âm lãnh, để cho người ta sợ hãi.

Lộ ra mặt người phía bên kia, thì là lộ ra một cái nụ cười quỷ dị, trong mắt ẩn có hắc khí phun trào.

Đường Tăng gặp, cũng không kinh hãi: "Người quả nhiên chính là Bạch Cốt Tinh."

Hắn tiếng nói vừa dứt, Bạch Cốt Tinh dưới chân liền tuôn ra ra hắc khí, cả người bay lên mà đến, xoay tròn lấy phóng tới Tôn Ngộ Không, tựa như một cái phun khí máy bay.

Sa Tăng cùng Trư Bát Giới gặp, theo sát Tôn Ngộ Không tả hữu trợ giúp.

Cùng lúc đó, Đường Tăng bên hông Tiểu Bạch Long Ngao Ô, cũng bay lên mà lên, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng gào thét, tiếng long ngâm vang vọng một phương, há mồm liền phun ra khắp thiên hòa diễm, giống Bạch Cốt Tinh quét sạch mà đến.

"Àm! Âm! Âm!"

Bạch Cốt Tinh gặp ba người một con rồng giáp công, vẫy tay một cái, từng đoàn từng đoàn nòng nặc tím đen khí, liền gào thét bay ra, cùng lúc đó, nàng há mồm phát ra một đạo không tiếng động hồng khiêu.

Bốn phương tám hướng bùn dưới mặt đất, phảng phất có đồ vật gì tại bò loanh quanh, một lát sau có sâm bạch sắc khô lâu phá đất mà lên, chui từ dưới đất lên về sau, những cái này khô lâu đuôi tay đè chặt bùn đất, liền chống đỡ thân mà lên, về sau hướng Trư Bát Giới Tôn Ngộ Không đám người vây lại, nhưng cũng giống xem thường phạm nhân một dạng, căn bản mặc kệ Đường Tăng.

Mặc dù như thế, Đường Tăng vẫn như cũ hướng lui về phía sau mấy bước.

Tôn Ngộ Không hai tay nắm trọng, 'Oanh' một tiếng đánh nổ Bạch Cốt Tinh ném đi tím đen khí đoàn, sau đó hai tay xoay tròn Cửu Hoàn Tích Trọng, kim khí như trong gió cát bụi lá cây, bay vút hướng bốn phương tám hướng, trực tiếp đem cái kia vô số khô lâu khớp xương xuyên thủng cắt gọt, ngã trên mặt đất.

Có thể phiến đại địa này phía dưới, cũng không biết có bao nhiêu xương khô, nhất định liên tục không ngừng leo ra, không gặp ngừng.

Tôn Ngộ Không liền chống cự Bạch Cốt Tinh tím đen khí, vừa đánh nát bốn phương tám hướng khô lâu, kim khí đang nhanh chóng tiêu hao, Trư Bát Giới, Sa Tăng, Tiểu Bạch Long cũng lấy thủ đoạn của chính mình, chống cự Bạch Cốt Tinh tiêu diệt khô lâu, riêng phần mình cũng đều có tiêu hao, nhưng

là khô lâu không gặp ít, Bạch Cốt Tinh cũng không hiền mỗi một, để Đường Tăng ăn ăn có chút bận tâm.

Chiến cuộc hết sức giằng co, Đường Tăng nhìn lo lắng, lại lại không giúp được gì, trong lòng đối với sự bất lực của mình phần hận không thôi, đối với chuyện tu tiên cũng càng hướng tới đứng lên.

Đánh thắng đầu ở giữa, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên hướng Trư Bát Giới hô một câu: "Trước phá trận tâm."

Trư Bát Giới quan sát cự dưới tàng cây Kuroi, nói: "Trọc khí quá mạnh, ta gây khó dễ."

Đường Tăng nghe thấy Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới lời nói, quay đầu nhìn về cái kia Kuroi, lúc này mới phát hiện, trong giếng đen không ngừng phun ra hắc khí, mặc dù đại bộ phận đều ngưng tụ ở trên trời, nhưng là có bộ phận rót vào đại địa, có bộ phận tiếp tục không ngừng rót vào Bạch Cốt Tinh trong thân thể, chính là cái kia Kuroi chống đỡ lấy cả hai.

Đường Tăng nghĩ nghĩ về sau, cắn răng hô: "Bản tăng hiện tại cũng có thể giúp một tay a, Sa Tăng yểm hộ ta!"

Chính không thể hóa long Sa Tăng nghe vậy, đầu cũng không chuyển mà nói: "Ngươi còn không bằng gọi con trai tinh, Sa Tăng thật khó nghe."

Hắn lời còn chưa dứt, Tôn Ngộ Không đột nhiên quát to một tiếng: "Tại chỗ đứng đấy."

Câu nói này nói xong vẫn cảm giác không đủ, lại nói: "Không được đi."

Có thể Đường Tăng lại giống như là giống như không nghe thấy, Nhị Cấp tinh bộ pháp lực phía dưới, hung hăng đạp xuống đất hướng cái kia Kuroi phương hướng chạy tới.

Khán giả nhìn thấy, tất cả đều ghen hòng nhìn trần trời.

【 dẫn chương trình ngươi trở về! Ngươi là không có tác dụng gì phạm nhân! Ăn lại nhiều yêu quái còn là một phạm nhân! Sẽ chết, chúng ta không muốn xem Địa Phủ trực tiếp! 】

【 dẫn chương trình ngươi làm gì không nghe lão công ta lời nói? Hắn đều nhường ngươi chó đi, ngươi lúc này sinh cái gì có thể? Ngươi không có quang hoàn a! 】

'Đêm trắng chỉ hành đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tấn Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Nhanh lên cho bọn hắn thăng cấp a, lão công ta nếu là rơi mất căn lông khí, ta một hơi nước ga mận phun chết ngươi!"

'Ngã Bản Phiền Nhân đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tấn Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Dẫn chương trình đừng sợ, chúng ta là ngươi kiên cường hậu thuẫn, nhanh hận chết cái này Bạch Cốt Tinh nấu canh uổng!"

'Tiêu linh miêu đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tấn Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Đến đột khắc kim đi lên, Bạch Cốt Tinh đứng không? Đừng nói là ba đánh ngươi, ba mươi đánh ngươi chúng ta đều đủ!"

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Một đời Tiên Quân trùng sinh sống lại, hãy nhìn main đắm đuối các lộ thiên tài trong Vạn Long Thần Tôn

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 101: Cường lực khiên thịt Hắc Hùng Tinh

Đêm, càng nặng nề.

Trời u ám, ánh sáng nhạt không gặp.

Hà Nguyên bên ngoài trần, đại thụ giếng cạn bên cạnh, toàn thân hắc khí quanh quần Bạch Cốt phu nhân, chính tung bay ở giữa không trung, không ngừng hướng Trư Bát Giới, Sa Tăng, Tôn Ngộ Không, Tiểu Bạch Long Ngao Ô ném ra ngoài từng đoàn từng đoàn tím đen chi khí.

Tím đen chỉ khí gào thét phi nhanh, phảng phất Thiên Ngoại Lưu Tinh rơi xuống.

Cùng lúc đó, bốn phương tám hướng bùn dưới mặt đất, vô số cổ sâm bạch khô lâu đang không ngừng leo ra, hướng Tôn Ngộ Không mấy người vây lại, hai tướng giáp công, để bọn hắn chỉ có sức lực chống đỡ, không có lực phản kích.

Trừ cái đó ra, Đường Tăng còn chú ý tới, tại cái kia miệng núi lửa một dạng phun trào hắc khí bên cạnh giếng, vừa mới bị đốt chết anh hài xương khô, chính một chút xiu hướng miệng giếng bò đi.

Tình hình chiến đấu phi thường giằng co, mà thôi đặt xuống quyết tâm muốn đi phá trận Đường Tăng, là chậm rãi ngồi xổm người xuống, Nhị Cấp tinh bước tức đem phát lực.

Tại phát lực trước đó, hắn cũng không quên nhớ hướng Trư Bát Giới hô: "Nhanh nói cho bản tăng phá trận..."

Có thể Đường Tăng lời còn chưa nói hết, Tôn Ngộ Không liền bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía hắn, rống lên một tiếng.

"Cút về!!!"

Thanh như lời chấn, cồn dâng mà đến, để Đường Tăng tâm đều run rẩy.

Mà ở Tôn Ngộ Không bên cạnh Trư Bát Giới, thì là hơi do dự một hơi, lúc này mới cắn răng, hô to lên tiếng: "Đánh Sinh môn! Về phần Sinh môn là cái nào... Ta chẳng không xuất thủ đến! Chính ngươi tìm! Oa, mỹ nhân ngươi có chút hung ác a..."

Trư Bát Giới nói chuyện thời điểm, bị một đoàn tím đen chỉ khí sượt qua người, câu lên thể nội trọc khí, nhảy lên ở giữa lão đảo mấy bước, cả người hơi có vẻ chật vật.

Đường Tăng nghe thấy hắn về sau, ánh mắt cấp tốc liếc nhìn bốn phía, có thể trong đầu trống trơn một mảnh, làm một cái thụ bình thường giáo dục hiện đại sinh viên, hắn lại không có tương quan hứng thú yêu thích, làm sao biết ngũ hành bát quái, kỳ môn độn giáp.

Mà đang ở Đường Tăng có chút lo sợ nghi hoặc thời điểm, trước mắt bỗng nhiên hiện lên mấy đầu đỏ tươi khen thưởng tin tức.

"Lấy Bạch Cốt Tinh là trận tâm, Tây Bắc là Tử môn, Tây Nam là đóng cửa, phía bắc anh hài chỗ là Kinh Môn, Sinh môn tại vùng đông nam, trong giếng."

"Lấp giếng! Dẫn chương trình! Đem giếng chấn! Nhanh!"

"Không thể để cho cái kia khô lâu tiểu hài đi vào!"

"Dẫn chương trình không nên do dự không cần sợ, tin ta! Ta thế nhưng là Mao Sơn thứ một trăm linh tám thay mặt Chân Truyền Đệ Tử!"

Đường Tăng trông thấy khán giả mưa đạn, hơi do dự một chút về sau, liền quyết định tin tưởng bọn họ.

Nói là tin tưởng khán giả nhân phẩm, đạo đức tổ chất, không bằng nói là hắn tin tưởng Quan Âm hệ thống, căn cứ Đường Tăng quan sát, hắn ngay từ đầu liền bỏ đi Địa cầu quan phe thể lực, cùng một chút sẽ ảnh hưởng trực tiếp giữa người xem, đối với hắn người có dị tâm, sớm sớm liền bị đá ra ngoài.

Hơi suy nghĩ, hắn liền làm ra quyết định, hai chân hung hăng đạp đất ở giữa, hướng Kuroi phương hướng chạy như điên.

Tại hắn vọt tới trước thời điểm, tay phải là nắm lấy Tử Kim Bát.

Khi hắn có chỗ dị động lúc, cách đó không xa chiến đoàn bên trong Bạch Cốt Tinh liền phát hiện hắn, cũng không thấy nàng có hành động, liền có khô lâu quái thay đổi phương hướng, oai oai nữ nữ hướng Đường Tăng chạy tới.

Đường Tăng mặc dù là phạm nhân, có thể đi qua Quan Âm hệ thống, Nhân Sâm Quả hai lần tăng cường thể chất, cùng Nhị Cấp Hùng Lực, Nhị Cấp da trâu, Nhị Cấp tinh bước các loại kỹ năng gia trì, sớm đã không Ngộ Hạ A Mông, lúc này động tác nhẹ nhàng xuyên toa nhảy vọt tại khô lâu ở giữa, đang đến gần bên cạnh giếng lúc, mãnh liệt mà đưa tay bên trong Tử Kim Bát Vu ném ra.

Tử Kim Bát Vu bay về phía Kuroi trên không lúc, nhận dâng lên hắc khí quấy nhiễu, chậm chạp tốc độ, nhưng bởi vì Hùng Lực dồi dào, cuối cùng được lấy đánh tan hắc khí, treo ở Kuroi ngay phía trên.

Làm Tử Kim Bát Vu treo định về sau, lập tức liền tách ra vạn tám Kim Quang, một đạo đen nhánh cái bóng từ Kim Quang bên trong rơi xuống mà ra.

Khán giả tập trung nhìn vào, đều nhận ra đó là Hắc Hùng Tinh.

Đây là Hắc Hùng Tinh tại Quan Âm Thiền Viện được thu vào Tử Kim Bát về sau, kể Hoàng Phong động lúc bị lấy ra làm tấm chắn về sau, lần thứ hai xuất hiện, hắn vừa mới xuất hiện, liền nhìn đến phía dưới đen thui giếng sâu bên trong, phun ra nòng nọc thi mục nát chi khí, lập tức lộ ra thần sắc kinh hãi, nhìn không được rõ ràng to lên tiếng.

"Đường Tăng! Ngươi chờ! Ta sẽ không bỏ qua ngươi!!!"

Hắn lờ còn chưa dứt, cả đầu gấu liền rơi vào Kuroi bên trong, tuôn trào ra hắc khí bỗng nhiên giảm bớt, chỉ có từng tia từng sợi từ khe hở bên trong tiêu tán mà ra, làm đối với lũ khô lâu cùng Bạch Cốt Tinh tiêu hao, dĩ nhiên là hạt cát trong sa mạc.

Mất đi trong giếng đen thì mục nát yêu khí, bản là xong động chậm rãi lũ khô lâu, từng cái càng như bị gì bánh răng một dạng, ken két chậm chạp đi động.

Bạch Cốt Tinh quanh người nồng nặc hắc khí, cũng có cát giảm dấu hiệu, nằng ném đi tím đen chi khí tốc độ, cũng chậm lại.

Đường Tăng gặp tình hình này, lập tức nhẹ nhàng thờ ra.

Khán giả nhìn thấy nguy hiểm giống như tiêu trừ, cũng đều đem nhắc đến cổ họng tâm rơi xuống trở về, từng cái bắt đầu trên chọc đầu đen rau muống đứng lên.

【 Hắc Hùng Tinh lại một lần nữa hóa thân cường lực khiên thịt, ta không thể không làm bộ vì hắn cố gắng một tấn đồng tình tâm! 】

【 dẫn chương trình muốn hay không cần nhắc lần từ tiêu yêu quái trên người đào một bộ áo giáp cho Hắc Hùng Tinh a? Dự trữ lương coi như xong còn đem người một lần lại một lần lấy ra ngược đãi... Sĩ khả sát bất khả nhục a! 】

【 tưởng tượng năm đó, Hắc Hùng Tinh còn là một phong lưu phóng khoáng Bạch y thư sinh, đứng ở tháp bên cạnh ký ức Đại Thánh năm đó sự tình... Nhường người bố trí lão công ta! Người lại ký ức năm đó A ha ha ha cấp! 】

【 còn tốt lưu lại không ăn, đây nếu là ăn dẫn chương trình không phải muốn hóa thân hoàng đế hết? Đáng tiếc dẫn chương trình tiểu thân bản căn bản không chặn nổi lớn như vậy một cái miệng giếng .

【 Bát Giới biến thành nguyên hình cố gắng một chút hắn là là có thể a? Nói trở lại, mập mạp không nhân quyền a? Làm dự trữ lương coi như xong, còn muốn chán lỗ thương .

Khán giả có rãnh trên ghẹo trên chọc, Đường Tăng là thân ở chiến cuộc trong nguy hiểm, cũng không dám xem thường, tại đem Hắc Hùng Tinh cầm lấy đi chặn miệng giếng, Từ Kim Bát Vu bản thân tung bay mà quay về về sau, hắn lập tức muốn quay người thoát đi bên cạnh giếng, có thể chính là lúc này, bên kia cùng Tôn Ngộ Không các loại người đại chiến Bạch Cốt Tinh, bỗng nhiên quay đầu nhìn về Đường Tăng, đại đại hé miệng, giống như phát ra thanh âm.

Đường Tăng không có nghe thấy âm thanh, nhưng không dám khinh thường, lúc này phi nước đại mà ra, phải thoát đi này địa.

Một bên khác Tôn Ngộ Không tại nhìn thấy quay đầu lúc, liền quay đầu nhìn về Đường Tăng, hô to một tiếng: "Đi mau!"

Có thể đã chậm.

Tại hắn tiếng la rơi xuống thời điểm, khoảng cách Đường Tăng cách đó không xa Kuroi dưới, bỗng nhiên phun ra một đạo cường tráng hắc khí trụ đến, như cột sáng một dạng trực trùng vân tiêu, vừa rồi dùng để chặn miệng giếng Hắc Hùng Tinh, cũng bị hắc khí đỉnh đi ra, đạn pháo tựa như bay lên trời, một tiếng ầm vang đập trên mặt đất, tại mặt đất ném ra một cái hố sâu to lớn, khí lăng bùn đất cuộn cuộn tứ phương.

Hắc khí trụ ngút trời về sau, giống như ở giữa không trung đụng vào bình chướng một dạng, ầm vang bạo tạc, hình thành Hắc Phong hướng bốn phương tám hướng quét sạch mà đến, hô hô rung động.

Khoảng cách rất gần Đường Tăng đứng mũi chịu sào.

Hắn trông thấy Hắc Phong đánh tới, mặc dù giật mình, nhưng lại cũng không bối rối, há mồm liền phun ra một hơi Hoàng Phong tới.

Hoàng Phong cùng hắc khí chạm vào nhau, rất là kịch liệt đánh sâu vào một hai giây, chợt phát sinh nổ kịch liệt, hình thành khí lăng đem Đường Tăng tung bay mà ra, cả người ở giữa không trung bay hảo mấy giây sau, mới nặng nề mà đập rơi trên mặt đất, cạ ra một đầu bùn đất mang đến, chờ đến khi dừng lại về sau, lập tức không cầm được lớn tiếng ho ra máu.

Đường Tăng chỉ trong thân thể ngũ tạng lục phủ lệch vị trí, toàn thân khung xương tan ra thành từng mảnh tựa như, nhưng đáng được ăn mừng chính là, ửng lăm không có nguy hiểm tính mạng.

Mà ở hắn ngã xuống đất phun máu lúc, cách đó không xa đang cùng Bạch Cốt Tinh đại chiến Tôn Ngộ Không, sắc mặt trong lúc đó chuyển sang lạnh lẽo, ánh mắt kia băng lãnh đến đơn giản giống trên trường kiếm lưu chuyển hàn quang.

Trong tay Cửu Hoàn Tích Trượng phát ra rầm rầm vang động, kim khí chảy xuôi ở giữa nhất định phun ra nuốt vào lên trượng mang đến, xuất thủ lần nữa lúc, động tác thể như vạn quân, mỗi một lần tích trượng rơi xuống, đều sẽ đem Bạch Cốt Tinh quanh người một đoàn hắc khí đánh nổ.

Tại Trư Bát Giới, Sa Tăng cùng Tiểu Bạch Long Ngao Ô tập thể tiêu hao phía dưới, Bạch Cốt Tinh quanh người hắc khí cấp tốc giảm bớt.

Cuối cùng tại Tôn Ngộ Không Cửu Hoàn Tích Trượng không ngừng nghỉ rơi đập dưới, bắt đầu tán loạn đứng lên.

Mà theo tán loạn, từ cũng lộ ra nằng bạch cốt thân.

Mắt thấy Bạch Cốt Tinh càng yếu đuối, Tôn Ngộ Không động tác lại càng phát ra bắt đầu cuồng bạo, xê dịch nhảy vọt ở giữa, mặt đất bùn đất nổ nát vụn tứ phương, trong tay tích trượng nện xuống, không khí đều đang phát ra kịch liệt rít lên.

Một trượng một trượng lại một trượng.

Tại như thế cuồng bạo công kích kéo dài chén trà nhỏ thời gian về sau, Bạch Cốt Tinh bên ngoài thân hắc khí, rốt cục hoàn toàn tiêu tán trống không.

Tôn Ngộ Không thấy thế về sau, nhảy lên thật cao, đập ầm ầm dưới, Cửu Hoàn Tích Trượng rơi vào Bạch Cốt Tinh trên đầu về sau, xương đầu ầm vang nổ nát vụn, theo sát lấy tích trượng hạ lạc, đem xương gáy của hắn, xương vai, xương sườn tất cả đều nổ nát vụn mảnh vỡ, bạo tạc hướng bốn phương tám hướng, bay vút xuống dưới đất.

Trực tiếp thời gian bởi vì Đường Tăng bị hắc khí tung bay mà nom nớp lo sợ lên khán giả, lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm, về sau từng cái tất cả đều kích động lên.

【 lão công ta rất đẹp trai, mỗi một lần cũng giống như nhìn mảng lớn, người xem gia thật khản trương, tiểu Tâm Tâm đều nhảy nhanh đâu! 】

【 cuối cùng kết thúc, không dễ dàng a, thấy ta đều quên ăn mì, hiện tại mì nước đều lạnh .

【 dẫn chương trình người nhanh nhất một cục xương, liếm liếm nhìn thêm kỹ năng gì, lợi hại như vậy yêu quái, kỹ năng nhất định siêu cấp bùng! 】

【 bụi về với bụi, đất về với đất, nữ thí chủ, nghỉ ngơi đi! Xương cốt của người dẫn chương trình sẽ nấu canh, không cần quá lưu luyến! 】

Tại khán giả vì Tôn Ngộ Không mấy người biểu hiện mà kích động lúc, Tôn Ngộ Không là từ chiến trường chạy như bay hướng Đường Tăng, ngồi xổm người xuống nói: "Tổn thương đến đâu rồi?"

Đường Tăng toàn thân vô lực ngã trên mặt đất, ho nhẹ nói: "Không có... Sự tình. . . Khục... May mắn mà có bản tăng cơ trí..."

Tôn Ngộ Không nghe hắn, đồng thời cẩn thận trên dưới đánh giá hắn một phen, khi hắn xác định Đường Tăng thực không có việc gì về sau, vừa rồi lo lắng biểu lộ, cấp tốc trở nên lạnh lùng.

"A."

Dứt lời, hắn đứng người lên, quay đầu nhìn về phía Sa Tăng, nói: "Mở con trai."

Sa Tăng gặp Tôn Ngộ Không lạnh như băng sắc mặt, không dám sờ hắn rủi ro, bần bệ đem Lưu Sa con trai mở ra.

Con trai mở về sau, Tôn Ngộ Không liền muốn nhảy vào trong đó, nhưng ở nhảy vào trước đó, lại quay đầu nhìn về Trư Bát Giới, nói: "Tiến đến."

Trư Bát Giới nghe vậy, mặt đều dọa tròn nhìn, tại nguyên chỗ trầm mặc mấy giây sau, mới một mặt thấy chết không sờn biểu lộ, theo sát tại Tôn Ngộ Không sau lưng, nhảy vào Lưu Sa con trai bên trong.

Đường Tăng gặp tình hình này, có chút không làm rõ ràng được trạng huống, "Áy? Đại Thánh thế nào?"

"Bị thương?"

Sa Tăng sau khi nghe thấy, nhin không được trộm cười ra tiếng: "Người đây liền không cần phải để ý đến, một hồi vào lại, hình ảnh quá đẹp tiểu hài tử không thể nhìn nhiều."

Tại Sa Tăng lúc nói chuyện, Lưu Sa con trai bên trong ần ần truyền đến mấy đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương.

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyen cv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Luận đầu bếp bản thân tu dưỡng

Bóng đêm dần rơi, mây đen biến mất dần.

Nửa tháng sáng lên treo chéch, tung xuống mông lung ánh trắng, chiếu rọi tại mặt đất sâm bạch xương khô bên trên.

Đường Tăng ở trên mặt đất nằm hồi lâu, rốt cục mới cố nén đau đớn, bưng bít lấy bụng dưới, bước chân lao đảo đứng người lên, quan sát huyền không khê nhếch Lư Sa con trai về sau, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía một bên Sa Tăng... cái đuôi.

Sa Tăng cảm nhận được Đường Tăng nhìn chăm chú, một mặt cảnh giác nói: "Làm gì? Xem thường cái đuôi sao?"

Đường Tăng liếm liếm đầu lưỡi, chân thành nói: "Không, ta chính là muốn nói, nghe nói nhân ngư đàm thân ăn có thể trường sinh bất lão."

"..."

Sa Tăng nghe vậy, trầm mặc nửa ngày, cùng Đường Tăng nhìn nhau mấy tức, rốt cục khuất phục thở dài, nói: "Lên đây đi lên đây đi, ngươi nói ngươi như thế thích ăn, làm sao không mập chết ngươi đây."

Đường Tăng sau khi nghe, vừa cười liền đi hướng Sa Tăng, cẩn thận từng li từng tí ngồi ở hán trên đuôi.

Về sau Sa Tăng liền chậm rãi tung bay mà lên, mang Đường Tăng vào Lư Sa con trai, vừa mới nhập con trai, Đường Tăng chỉ nghe thấy 'Ai u ai u' tiếng hét thảm, hán tập trung nhìn vào, chỉ thấy Trư Bát Giới chính sưng mặt sưng mũi nằm trên mặt đất.

Đường Tăng nhìn thấy hán hình dạng, không khỏi cười ra tiếng, nói: "Bát Giới, lại bị đánh a? Không có việc gì, ngươi rất nhanh thành thói quen, bản tăng biết ngươi thích ứng tính tốt."

Trư Bát Giới nghe thấy lời này, Trư Bát Giới bỗng nhiên ngừng rú thảm, chống đỡ thân mà lên, quay đầu nhìn về Đường Tăng, thâm trầm nói: "Thế nào, phàm nhân ngươi cũng muốn thói quen một chút?"

Hán vừa mới nói xong, Đường Tăng còn đến không kịp đáp lời, Đường Tăng bên người Sa Tăng liền cười trộm nói: "Đầu heo, ngươi cái này mới vừa vặn chịu ngừng lại đánh, liền đã quên tại sao mình bị đánh? Tranh thủ thời gian bản thân trở về phòng hảo hảo dư vị xuống đi!"

Trư Bát Giới nghe vậy, như bị sét đánh, tại nguyên chỗ giật mình một hồi về sau, lúc này mới hận hận trừng mắt nhìn Đường Tăng, một mặt sinh không thể yêu nằm lại trên mặt đất, trong lòng khổ cực kỳ.

Đường Tăng cùng Sa Tăng gặp tình hình này, liếc nhau về sau, đều là cười to lên.

Mà cùng lúc đó, mới vừa đi qua một trận đại chiến, dĩ nhiên ngực nhỏ bụng đói Tiểu Bạch Long Ngao Ô, bắt đầu quay chung quanh Đường Tăng quất lên.

"Thịt nướng... Ta muốn ăn thịt nướng... Nhanh cho bản công chúa cồng lên thịt nướng..."

Đường Tăng vừa nghe vừa từ Sa Tăng trên đuôi nhẹ nhàng nhảy xuống, khục nói: "Bản tăng bị thương, đêm nay liền không làm cơm, nếu không chính ngươi đem Bát Giới nướng nướng ăn rồi đi."

Ngao Ô quay chung quanh Đường Tăng du động vài vòng, xác định hán hiện tại thương thế rất nặng, liền com đều không cách nào mà làm về sau, mới nói: "Vậy bản công chúa liền hạ mình nhường ngươi nếm thử Chân Long tay nghề tốt!"

"Muốn mang on địa ăn sạch!"

Đường Tăng cười nói: "Tốt tốt."

Trư Bát Giới co quắp trên mặt đất, lẳng lặng nghe Ngao Ô cùng Đường Tăng đối thoại, càng sinh không thể luyến.

Tại Đường Tăng đáp lời sau khi đáp ứng, Ngao Ô liền 'Suru' một tiếng bay xa, Đường Tăng là kéo lấy thụ thương thân thể, trở lại trong phòng mình nằm xuống, ngược lại cũng không cần đi xử lý thương thế, bởi vì vừa rồi hán nằm trên mặt đất lúc, liền phát hiện thương thế của mình lại tự lành.

Hán có thể trăm phần trăm xác định, mình là không có tự lành kỹ năng, mà hán tự lành hiệu quả, lại là mới từ Ngũ Trang Quan sau khi ra ngoài hiển hiện ra, như vậy liền chỉ có một cái giải thích.

Nhân Sâm Quả.

Vừa nghĩ tới Nhân Sâm Quả, Đường Tăng liền một trận ngược lại dạ dày, bận bịu chuyển di suy nghĩ, trong đầu đối với Quan Âm nói: "Nhân sâm này quả thân thể tăng lên nhìn tới vẫn là ra sức đó a! Quan Âm, bản tăng trách oan ngươi! Mặc dù ngươi không chịu cho bản tăng đòi giọng nữ giọng nói, nhưng là tân thủ gói quà lớn còn rất hào phóng"

"Đòi giọng nữ cũng không phải là không thể được... Mọi chủ kí sinh cố gắng thăng cấp."

Đường Tăng nghe thấy Quan Âm thanh âm, chỉ cười ha ha, theo sát lấy liền đang đau đớn bên trong chìm vào giấc ngủ.

Trong lúc đó Ngao Ô lại chạy tới trong phòng gọi hấn, nhìn hấn ngủ an ổn, liền cũng không lại quấy rầy.

Đường Tăng cái này một giấc, đầu hôm đau nhức toàn thân, sau nửa đêm là tê tê đại đại, đợi đến vừa rạng sáng ngày thứ hai khi tỉnh lại, phát hiện mình đã trải qua hô hấp thông thuận, ngực, xương sườn, phần bụng, đầu gối các nơi cảm giác đau đớn cũng tận đi, hấn đột nhiên đứng dậy nhảy nhót mấy lần, xác nhận thương thể của mình đã hoàn toàn khỏi hấn, không chỉ có cảm thấy mừng rỡ.

"Trần Nguyên Từ, bản tăng quyết định về sau đánh nguoi thời điểm không đánh mặt!"

Sáng sớm, Đường Tăng mới đem trực tiếp ở giữa mở ra, khán giả liền nghe lời ấy, từng cái nhin không được bật cười.

Lẳng lẳng nhìn biết người xem mưa đạn về sau, Đường Tăng liền yên lặng đi làm điểm tâm, các loại điểm tâm hảo thời điểm, Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Tăng, Ngao Ô mấy người cũng đều đã tỉnh lại, nhưng lúc ăn cơm, bầu không khí thoáng có chút xấu hổ.

Bởi vì Tôn Ngộ Không biểu lộ rất lạnh lùng.

Trư Bát Giới hôm qua bị đánh một trận, hiện tại cũng rất lạnh lùng, cũng không muốn nói lời nói.

Đường Tăng gặp tình hình này, động sinh động không khí suy nghĩ, thế là đề nghị: "Chúng ta chờ một lúc về trước phía trước thôn trấn xem một chút đi, Bạch Cốt Tinh có lẽ trở lại đó?"

Hấn thoại âm rơi xuống, Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới không nói một lời, ngược lại là Sa Tăng vừa uống cháo vừa nói: "Cái kia Bạch Cốt Tinh đều bị đánh nát, cái kia còn có cái gì thôn trấn."

Lưu Sa con trai bên trong, giống như có một trận gió lạnh thổi qua, để bầu không khí lạnh hơn.

Đường Tăng mặt hơi cứng một chút về sau, lại nói: "Cái kia tiếp tục chạy hướng tây đi, dù sao thỉnh kinh hướng tây là được rồi."

Sa Tăng sau khi nghe, nói: "Ngày hôm qua thôn trấn không phải liền là phía tây? Địa phương quý quái này nguoi không có ý định đường vòng sao?"

"..."

Đường Tăng biểu lộ cũng lạnh xuống: "Nguoi coi bản tăng vừa rồi không nói chuyện."

Một ngày này điểm tâm liền tại lúng túng bầu không khí bên trong kết thúc, một đoàn người từ Lưu Sa con trai bên trong nhảy ra về sau, liền hướng về phía tây đi đến.

Không bao lâu liền đi qua đêm qua nước chảy cầu nhỏ, theo lý thuyết tới chỗ này về sau, Đường Tăng liền có thể trông về phía xa gặp tiểu trấn, nhưng lúc này cái kia trấn nhỏ vị trí, dĩ nhiên là không có vật gì, các loại sau khi đến gần, càng phát hiện tiểu trấn nguyên bản vị trí, mặt đất âm trầm ẩm ướt, có thật nhiều độc trùng đang bò động.

Đường Tăng sau khi nhìn thấy, mặc dù không kinh ngạc, lại có chút nghi hoặc.

"Thực sự không có, có thể Đại Thánh trước đó không phải nói không phải huyền tượng sao?"

Đang khi nói chuyện, hấn quay đầu nhìn một chút Tôn Ngộ Không, nhưng Tôn Ngộ Không nhưng không nói lời nào.

Lại quay đầu nhìn một chút Trư Bát Giới, Trư Bát Giới cũng không nói chuyện.

Ngược lại là nhìn về phía Sa Tăng lúc, hấn mới lên tiếng nói: "Đích xác không phải huyền tượng, nên tính là nửa thật nửa giả, bên trong cư dân là thật, tràng cảnh là giả."

Đường Tăng nhú mày: "Cư dân là nguoi?"

Sa Tăng nói: "Là sống hồn, đêm qua cái kia Bạch Cốt Tinh hiển té thời điểm, trong trấn cũng có âm hồn chỉ lực truyền ra."

Đường Tăng nghe nói cùng 'Hồn' có quan hệ, liền biết sự tình sẽ không quá đơn giản, liền hỏi: "Cho nên tối hôm qua Đại Thánh đem Bạch Cốt Tinh đánh chết sao?"

Sa Tăng nói: "Nàng vốn chính là chết đó a?"

Đường Tăng nghe vậy khẽ giật mình, nghĩ nghĩ, nói: "Nàng kia hồn phi phách tán không có."

Sa Tăng lắc đầu, nói: "Vậy làm sao có thể? Bất quá là phá vỡ một cái tiểu huyền tượng, lại xây dựng một cái cũng là phải."

Đường Tăng nghe, nhin không được thờ dài, nói: "Hi vọng không cần gặp phải."

Hai người nói chuyện lúc, Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới một mực giữ yên lặng, đi theo Đường Tăng sau lưng.

Có lẽ là cũng cảm giác được không khí xấu hổ, Sa Tăng đang cùng Đường Tăng kết thúc chủ đề về sau, liền cúi đầu nhìn xem trên cổ tay đầu lâu vòng tay, nói: "Các ngươi những cái này Quỷ tinh nghịch, gần nhất trước đừng đi ra, yêu quái này a, chuyên ăn tiểu hài tử sinh hồn!"

Hắn thoạt âm rơi xuống, đầu lâu vòng tay bên trong, lập tức truyền ra lúu ra lúu rúu tiểu hài thanh âm tới.

"Oa! Rất sợ hãi!"

"Oa a! Hù chết á! Ha ha ha ha!"

"Biết rồi thần sông đại thúc!"

"Hiện tại gọi Sa Tăng á! Sa Tăng đại thúc!"

Sa Tăng nghe thấy câu nói này, khoe mắt đang cuồng loạn: "Đù rồi! Không cần gọi ta Sa Tăng! Cái gì ngu xuẩn danh tự!"

Mà ở Sa Tăng cùng hoàn bên trong hồn linh nhóm lúc nói chuyện, Đường Tăng là quay đầu nhìn về phía màn ảnh, thấp giọng hỏi: "Cái kia... Không biết các ngươi phát hiện không, từ tối hôm qua bắt đầu, các ngươi anh em tốt hảo lão công liền tức giận, các ngươi nói bản tăng nên làm cái gì?"

Trực tiếp trong phòng khán giả nghe thấy Đường Tăng tra hỏi về sau, cả đám đều bày mưu tính kế đứng lên.

Đường Tăng xem hết khán giả 'Kế sách' về sau, tức giận đến muốn đóng lại trực tiếp: "Sớm biết sẽ không hỏi các ngươi."

Sau khi nói xong, Đường Tăng liền bản thân suy nghĩ đứng lên.

Sau một hồi khá lâu, mới sinh lòng một kế, quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nói: "Cái kia... Đại Thánh a... Ban đêm... Ta ăn chút cái gì?"

Tôn Ngộ Không nghe vậy, suýt chút nữa thì bị hấn khí cười, "Không ăn."

Tôn Ngộ Không biểu lộ lạnh lùng, ngữ khí lãnh đạm, nhưng Đường Tăng lại một chút cũng không có bị dọa lùi, tiếp tục nói: "Ai, ngươi xem, người là sắt, cơm là thép, không ăn một bữa đói đến hoảng... Nếu không ta ban đêm ăn giò? Bát Giới! Đến, đưa tay ra!"

Tôn Ngộ Không nghe xong Đường Tăng lời nói, quay đầu một phát bắt được Trư Bát Giới tay, nói: "Kỳ thật ta lão Tôn bắt quá là một khối đá, có ăn hay không không có khác nhau."

Trư Bát Giới: "? ? ?"

"Vậy ngươi bắt ta tay làm gì?"

Đường Tăng gặp tình hình này, vội nói: "Đây không phải là vĩnh viễn sẽ không béo lên? Đại Thánh a bản tăng nói cho ngươi, có câu nói rất hay, ăn thịt không tích cực, đầu có vấn đề, đêm dài đằng đẵng, vô tâm giấc ngủ, hôm nay lại là số mười sáu, nhất định có sáng trong chi nguyệt làm bạn, thích hợp nhất ăn xâu nướng!"

Tôn Ngộ Không sau khi nghe, trầm ngâm một hồi về sau, nói: "Vậy liền ăn xâu nướng đi."

Đường Tăng lập tức đại hí, nói: "Được rồi!"

Khán giả nhìn thấy Tôn Ngộ Không dễ dàng như thế liền bị Đường Tăng cầu vòng tốt, toàn bộ cũng nhin không được cười.

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 103: Quay về Thiên Đình chỉ pháp

Chân trời dần dần sáng lên, ánh rạng đông xuyên thấu qua mây khe hở, chiếu xuống dãy núi vạn hạc bên trong.

Tây Du một đoàn người trở lại Hà Nguyên trấn địa chỉ ban đầu, hơi dừng lại về sau, liền lại lên đường hướng tây.

Đường núi uốn lượn, mãnh thú xuất hiện nhiều lần, dẫn đến tiến lên chậm chạp, gần nửa buổi chiều lúc, mới vượt qua ba tòa núi cao, mà khi Đường Tăng mấy người lại leo núi một ngọn núi lúc, chợt thấy giữa sườn núi trở lên, lại có dãy đặc công trình kiến trúc xây dựa lưng vào núi.

Đường Tăng từ quan sát kỹ về sau, xác nhận những kiến trúc này bày quy mô, đủ để tạo thành một tòa thành trì.

Mà khi hần nhìn thấy son thành lúc, lập tức liền nhớ tới Bạch Cốt Tinh, nhin không được quay đầu mặt hướng màn ảnh, hướng khán giả đậu đen rau muống nói: "Bên trong nguyên tác Bạch Cốt Tinh không phải ba lần đều hóa thành người đến ly gián Đường Tăng cùng Đại Thánh sao? Làm sao đến bản tăng cái này, cũng không nhân sáo lộ đến rồi? Chẳng lẽ là tin tức linh thông, biết bản tăng cùng Đại Thánh ở giữa tình cảm kiên cố không phá vỡ nổi?"

"Bất quá, nếu thật là ba đánh Bạch Cốt Tinh lời nói, đây cho bản tăng tính Tam Nan a?"

Tại mặt hướng màn ảnh hơi đậu đen rau muống một trận mà về sau, Đường Tăng lúc này mới quay đầu nhìn về Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới bọn hần, nói: "Nếu không chúng ta đường vòng?"

Tôn Ngộ Không nghe vậy, nói: "Không đi được."

Theo sát lấy Trư Bát Giới lại nói tiếp: "Người hướng sau lưng nhìn xem."

Sa Tăng vội nói: "Tuyệt đối đừng lui về sau, đi mấy bước lại nhìn."

Đường Tăng nghe thấy ba người, trong lòng hơi có nghi hoặc, nhưng lý do an toàn, vẫn là Y Sa tăng chỉ ngón, thuận đường núi lại đi lên đi vài bước, vừa rồi quay đầu.

Hần quay đầu nhìn lên, phát hiện từ bốn người về sau, cũng không phải là lúc đến con đường, mà là sâu vực sâu không thấy đáy, Thâm Uyên dưới đáy ảm ảm có hắc vụ phun trào, Âm Phong gào thét.

"..."

Đường Tăng lẳng lẳng nhìn mấy giây sau, chậm rãi quay đầu, mặt không thay đổi đi lên phía trước: "Hù chết bảo bảo."

Người sau tiếp tục đi lên phía trước động lúc, hần thình thoảng nhìn lại, phát hiện bọn hần mỗi đi lên phía trước một chút, đường núi liền biến mất một chút.

Toàn bộ son phong giống như là lơ lửng giữa không trung đảo hoang một dạng, thời gian dần qua chỉ còn lại cô trên đảo son thành.

Đường Tăng gặp tình hình này về sau, không sợ hãi không sợ, mà là hừ một tiếng: "Bản tăng ngược lại muốn xem xem cái này Bạch Cốt Tinh có thể đem bản tăng ăn đi nơi nào, một bộ bộ xương, đầu lưỡi túi dạ dày đều không có."

Dứt lời về sau, lui lại mấy bước, đi theo Tôn Ngộ Không sau lưng, tiếp tục hướng trên núi bước đi.

Trực tiếp trong phòng khán giả khi nhìn đến một màn này về sau, là đều rối rít phát biểu.

"Vì cái gì? Bản tăng cũng muốn hỏi vì cái gì!"

Đường Tăng vừa đi vừa nói.

Đi ước chừng ba chum trà thời gian, Đường Tăng một nhóm liền tới đến ngoài cửa thành.

Vừa mới đến cửa thành, Đường Tăng đã nhìn thấy hai tòa chim phượng thạch điêu, một trái một phải mà đứng, chính làm bay lên hình dạng.

Tại chim phượng thạch điêu sau trên cửa thành, chính rồng bay phượng múa lấy 'Sở triện' viết xuống 'Diễn son thành' ba chữ.

Lúc này trong thành đang có chuông bản cổ sắt thanh âm truyền ra, mọi người tại nhảy cẫng hoan hô, lên tiếng ca hát.

Đường Tăng cẩn thận nghe xong, nghe ra tiếng ca tựa hồ là 'Tiết mục cây nhà lá vườn', chính là thời kỳ chiến quốc, Sở quốc dân gian lưu hành bài hát phổ biến, bình thường chỉ có tại thịnh đại thời gian mới có thể biểu diễn.

"Sở triện, tiết mục cây nhà lá vườn, phượng điêu, cho nên bản tăng đây là lại xuyên việt đến Sở quốc sao? Cái kia lịch sử nghiên cứu sinh đâu? Đến, đập phong cảnh chiếu! Sở quốc!"

Đang khi nói chuyện, Đường Tăng một nhóm hướng cửa thành đi đến.

Phượng điêu về sau có mấy tên cầm trong tay thuẫn đồng binh khí thành vệ quân, nhìn chăm chăm mấy người nhìn một hồi, liền yên lặng cho đi.

Đường Tăng mấy người đi vào cửa thành về sau, lập tức nhìn thấy trên đường chính vùng khắp giấy đỏ, giấy đỏ cuối cùng thì là một cỗ xe bò, xe bò chung quanh vây tụ lấy rất nhiều người, chính đang hát khiêu vũ.

Nhảy chính là Sở quốc 'Vu múa', mà khiêu vũ nhiều người là con gái tử, các nàng từng cái áo dài dất địa, mặt rõ ràng mục tú, đáng điệu uyển chuyển, vũ đạo lúc đường cong cùng rung động phi thường hài hòa.

Đường Tăng xa xa nhìn qua những cái kia vừa múa vừa hát, náo nhiệt ồn ào náo động mọi người, nhưng trong lòng thì có chút phát lạnh, bởi vì hắn đã biết, những người này tất cả đều là 'Sinh hồn'.

Có thể nhìn biểu hiện của bọn hắn, lại quả thực không giống như là sinh hồn.

Tâm niệm đến tận đây, hắn bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Trư Bát Giới, hỏi: "Bọn hắn có biết hay không mình đã chết rồi?"

"Đương nhiên không thể nào biết."

"..."

Đường Tăng hơi chút trầm mặc về sau, lại hỏi: "Cho nên, trong thành này, có ngày hôm qua Bạch Cốt Tinh sao?"

Trư Bát Giới nhìn đồ đàn một dạng nhìn một chút Đường Tăng, ghét bỏ nhếch miệng, nói: "Bạch Cốt Tinh cũng không phải là yêu, mà là oan hồn ngưng tụ, xương người yêu hóa, hơn nữa cái này cả tòa thành hiện tại khắp nơi đều là yêu khí, ai biết cái nào là."

Đường Tăng sau khi nghe, nói: "Vậy xem ra, chỉ có thể theo nàng chơi tiếp."

Tại từ Trư Bát Giới cái kia đạt được đến đáp án về sau, Đường Tăng liền đuổi theo không đám người xa xa, đột nhiên hắn trông thấy một cái lạc đàn lão nhân, từ một bên trong đường tắt đi tới, vội vàng đi tới, cúi đầu hỏi: "Thí chủ tốt, bần tăng chính là ngoại lai lữ nhân, xin hỏi thí chủ, hôm nay trong thành này là có gì vui sự tình?"

Lão nhân cười vờn tay, chỉ hướng nơi xa đám người, nói: "Hôm nay Âm Dương gia Đại Tư Mệnh gia gả con gái, tiên sinh hướng bên kia đi, không chừng còn có thể nhìn thấy một hai."

Đường Tăng sau khi nghe xong, chấp tay trước ngực, thi lễ một cái, nói: "Nhiều Tạ thí chủ."

Cảm ơn xong Đường Tăng một nhóm liền đuổi theo đám người.

Đám người mặc dù dày đặc, có thể Đường Tăng thị lực kinh người, rất nhanh liền từ đám người khe hở bên trong, trông thấy cái kia chúng tinh phủng nguyệt trong trên xe bò, đang ngồi một người mặc đồ thắm vui bảo thiếu nữ.

Khi nhìn đến cô gái kia trong tích tắc, Đường Tăng lập tức liền nhận ra, đó chính là Bạch Cốt Tinh, mặc dù trong tuổi muốn so với hôm qua nhỏ một chút, nhưng mặt mày cơ hồ nhất trí.

Tại nhận ra thân phận của hắn khi đó, Đường Tăng trước tiên quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nói: "Đại Thánh, đánh thắng được sao?"

Đêm qua Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Tăng, Ngao Ô bốn người cùng Bạch Cốt Tinh đại chiến, dù sao cũng hơi tiêu hao, mà cái sau hắn lại là không biết, cố hữu câu hỏi này.

Tôn Ngộ Không nghe vậy, nói: "Đang ngủ say, đánh không chết."

Đường Tăng giật mình, nghi hoặc: "Ngủ say, có ý tứ gì?"

Một bên Trư Bát Giới gặp Tôn Ngộ Không lười nhác trả lời, vội nói: "Chính là ngủ say a, ngủ thiếp đi một dạng, không ngừng nàng ngủ thiếp đi, pháp lực của nàng cũng ngủ thiếp đi, hiện tại gấp rúc vào một chỗ, như cái mai rùa một dạng, không đánh tan được, cũng đánh không chết. Còn chúng ta bây giờ thân ở thành trì, hắn là giấc mơ của nàng huyền tượng, nơi này là quá khứ của nàng. Nói ngắn gọn, chúng ta bây giờ tại mộng trong mộng."

"Nàng đã từng?"

Nghe xong Trư Bát Giới sau khi giải thích, Đường Tăng lập tức liền bừng tỉnh đại ngộ.

Trách không được hắn sẽ liên tiếp 'Xuyên việt' đến Tàn quốc tiểu trấn cùng Sở quốc thành trì, nếu là Bạch Cốt Tinh Mộng cùng đã từng, vậy liền có thể giải thích thông được, bởi vì tại Tây Du bên trong nguyên tác, Bạch Cốt Tinh vốn là Bạch Hổ lĩnh bên trên một bộ hóa thành bạch cốt nữ thi, vì oan hồn ngưng tụ, lúc này mới tu thành Thi Ma, thời gian tu luyện là hơn một nghìn năm.

Dưới mắt là đầu thời nhà Đường, cái kia hơn một ngàn năm trước, đích thật là thời kỳ chiến quốc.

"Từ tuổi của nàng cùng kinh lịch đến xem? Đêm qua nàng, hắn là thân hóa Bạch Cốt Tinh nàng, mà bây giờ là gả đi Tàn quốc trước nàng, chẳng lẽ thần sắc vui sướng?"

Rõ ràng chân tướng về sau, Đường Tăng nghi ngờ biến mất, tâm niệm đến tận đây, hắn bỗng nhiên nào đại động mở, nhìn về phía Tôn Ngộ Không, hỏi: "Nơi này đã là của nàng đã từng, cái kia có thể thay đổi sao?"

Tôn Ngộ Không nói: "Giới hạn mộng cảnh."

Đường Tăng nghe vậy, cười cười: "Vậy để cho nàng trước khi chết làm mộng đẹp, dù sao cũng so ác mộng thật là là? Liền cùng cho heo dê bò xoa bóp một cái đạo lý, cũng là vì nguyên liệu nấu ăn biến càng tốt hơn, đương nhiên, xương người bần tăng chắc là sẽ không ăn, đến lúc đó liền làm cho heo ăn."

Nói xong lời nói này về sau, Đường Tăng lại đứng tại chỗ nghĩ nghĩ, lúc này mới hướng Bạch Cốt Tinh đi đến, nói: "Các người chờ ở đây ta."

Đi lên phía trước ra mấy bước về sau, Đường Tăng liền tới đến phía ngoài đoàn người, hắn ở đây đứng trong chốc lát về sau, quả thực tìm không thấy cơ hội, dứt khoát đi xáo kinh gạt mờ đám người, đi vào xe bò bên cạnh, ngẩng đầu nhìn về phía Bạch Cốt Tinh, nói: "Người chồng tương lai có nghiêm chỉnh phu nhân, chớ có giả đi cho thỏa đáng, bằng không thì tương lai gặp nạn... Ân, bây giờ về nhà còn kịp, trong nhà tôi thiếu có yêu thương cha mẹ của người không phải sao?"

Bạch Cốt Tinh nghe lời nói này, lại là bỗng nhiên quay đầu trừng mắt về phía Đường Tăng, nguyên bản mặt lộ vẻ vui sướng lúc đồng tiền trong nhảy mắt hóa thành bạch cốt, âm khí âm u, đồng thời há mồm phát ra rít lên một tiếng: "Người biết cái gì... Người! Hiểu! Thập! Sao!"

Đường Tăng tuyệt đối không ngờ tới, Bạch Cốt Tinh thế mà bởi vì hắn một câu liền nổ, nhưng hắn nếu dám lên trước gây sự tình, từ cũng có chỗ ý lại, hắn lúc này liền phun ra một hơi Hoàng Phong, đồng thời dưới chân phát lực nhanh lùi lại mà quay về.

Mà khi hắn làm ra lần này động tác lúc, Tôn Ngộ Không cũng lóe lên mà tới đi vào bên cạnh hắn, bắt hắn lại bả vai đem hắn xách lên, người sau đó xoay người phi nước đại.

Trong nhảy mắt tiếp theo, nhưng thấy Bạch Cốt Tinh quanh người những cái kia vừa múa vừa hát đám người, trong khoảnh khắc hóa thành từng đạo hình người âm hồn, phát ra 'Khắc khắc' cười quái dị, gào thét ở giữa hiện lên không trung, vây quanh Bạch Cốt Tinh uốn lượn đứng lên.

Trong thành ngoài thành, âm hồn tứ tán, cả tòa thành lập tức quân ma loạn vũ.

Trư Bát Giới trông thấy này dưới trạng thái Bạch Cốt Tinh, hơi có chút hâm mộ, nói: "Nếu như bị Đại sư huynh đánh một lần liền có thể mạnh lên, vì cái gì ta còn không có quay về Thiên Đình a?"

Đường Tăng nghe vậy, là cảm thấy hồi hộp, hỏi vội: "Nàng mạnh lên? Mạnh bao nhiêu?"

Trư Bát Giới nói: "Kỳ thật cũng không trở nên mạnh mẽ, chỉ là bởi vì nơi này là giấc mơ của nàng, mạnh yếu là căn cứ vào nàng nhận biết, hôm qua nàng hiển tế trận pháp không hoàn thành, tại nàng trong nhận thức biết là suy yếu nhất thời điểm, hiện tại đoán chừng là khi còn sống làm người lúc thực lực mạnh nhất."

Đường Tăng nghe xong, trầm mặc một hồi, lúc này mới bộc phát nói: "A... Nha! Nói cách khác cho dù là phạm nhân, cũng chỉ có ta một cái chiến năm cận bã sao!"

Trư Bát Giới không chút lưu tình đâm dao: "Đúng, chỉ một mình người."

Tại Trư Bát Giới nói ra lời này lúc, một bên Tôn Ngộ Không nhìn như vô ý dựa dẫm Cửu Hoàn Tích Trọng gõ gõ đất mặt, Trư Bát Giới lập tức im miệng không nói.

CONVERT BY ๔Thanh ๔Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!! Nguồn: <http://truyencv.com/>

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 104: Tôn Ngộ Không 2 đánh Bạch Cốt Tinh

Mặc sắc nùng vân dày đặc thiên không, trầm trầm phảng phất muốn nghiền áp xuống.

Nùng vân phía dưới, lạnh thấu xương phản chấn ra trầm thấp 'Ồ ồ' âm thanh, giống như là nổi điên dã thú một dạng, tại diễn son thành bên trong mạnh mẽ đâm tới, đem công trình kiến trúc dựng thành khối vụn, về sau 'Thình thịch' rơi đập đập địa.

Mặt đất đất vàng cũng bị quét sạch thượng thiên.

Tại hỗn độn một mảnh giữa không trung, từng đạo từng đạo hình người âm hồn vừa đi vừa về tán loạn, ánh mắt thủy chung không rời phía dưới Đường Tăng một đoàn người.

Lúc này Tôn Ngộ Không tay phải trụ trụ, nhìn về phía cách đó không xa Bạch Cốt Tinh.

Một bên Trư Bát Giới trong tay quạt xếp, cũng bắn ra bén thép tinh gai nhọn tới.

Sa Tăng đem Lưu Sa Bạng ôm vào trong ngực, cái đuôi dưới thổ địa, giống như sóng nước một dạng cuộn cuộn cồn dâng.

Tiểu Bạch Long Ngao Ô là bay lượn với ngày, tại mây đen trung du động.

Về phần Đường Tăng tự nhiên đứng tại phía sau bọn họ vị trí.

Mất thấy phía kia Bạch Cốt Tinh tức đem từ 'Ngủ say' trong trạng thái thức tỉnh, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên quay đầu nhìn về Đường Tăng, chân thành nói: "Nhớ kỹ, vô luận như thế nào, không được lộn xộn."

Tôn Ngộ Không thanh âm bình tĩnh, nhưng lại cho người ta một loại nặng tựa vạn cân cảm giác.

Đường Tăng nghe ra Tôn Ngộ Không trong lời nói nghiêm túc, do dự mấy giây sau, mới có hơi không tình nguyện gật gật đầu, nói: "Tốt a. . . Bất quá kỳ thật bản tăng cũng là có sức chiến đấu. . ."

Hắn lời còn chưa nói hết, Tôn Ngộ Không dĩ nhiên hai chân đạp đất, hướng Bạch Cốt Tinh bạo trùng mà đến.

Muộn hắn một bước Trư Bát Giới khi nghe thấy Đường Tăng lời nói, nhẹ nhàng liếc mắt nhìn hắn: "A."

". . ."

Mặc dù vền vẹn chỉ là một cái 'A' tự, lại giống như là đao một dạng cắm vào Đường Tăng ngực, để hắn sinh không thể luyến.

Mà ở 'A' tiếng sau khi kết thúc, Trư Bát Giới, Sa Tăng cũng đều xông lên phía trước, Tiểu Bạch Long Ngao Ô là phát ra một tiếng trường ngâm, tiếng long ngâm như sóng biển một dạng xoay tròn ra ngoài, đem cái kia đầy trời âm hồn đung đưa cách nơi này địa, cho Đường Tăng lưu lại một tạm thời an toàn khu vực.

Tôn Ngộ Không mấy người xông lên phía trước về sau, Đường Tăng liền đứng tại chỗ, mắt nhìn sáu hướng tai nghe tám phương, cẩn thận cảnh giác đề phòng.

Hắn trông thấy tại Tôn Ngộ Không bọn hắn xông đi lên lúc, Bạch Cốt Tinh dưới chân bỗng nhiên hiện ra một cái Âm Dương Ngư, Âm Dương Ngư xoay chậm chậm ở giữa, từ dưới đất hấp xả ra từng tia từng sợi hắc khí, từ Bạch Cốt Tinh chân xung tuôn hướng toàn thân, để cho nàng toàn thân âm khí bao phủ.

Mà lấy nàng làm trung tâm ngũ phương, lại có ngũ sắc khí lưu từ trong không khí tiêu tán mà ra.

Từ hắn nhan sắc cùng cụ thể biểu hiện đến xem, chính là 'Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ' Ngũ Hành, mà âm dương ngũ hành, thì làm Âm Dương gia thù đoạn nhà nghề.

Làm ngũ sắc khí lưu hiện lên về sau, liền cực nhanh rót vào đầy trời âm hồn bên trong đi.

Ngũ hành khí lưu chú nhập, âm hồn môn lập tức có thay đổi.

Có hóa thành một đám lửa, có là mọc ra rễ cây, giống như là tại trong biển du động sứa, có hóa thành một đoàn hơi nước, cũng có trở nên có cạnh có góc đứng lên, thân thể từng cái bộ phận đều sắc bén như đao.

Tại tự thân biến hóa sau khi hoàn thành, những cái này âm hồn liền đều giữa không trung gào thét hướng Tôn Ngộ Không đám người.

Ầm ầm tiếng nổ mạnh, liệt liệt tiếng rít lập tức vang vọng không dứt.

Nhưng xem như người bình thường sau khi chết oan hồn, bọn chúng nhìn qua rất lợi hại, nhưng thực tế tổn thương cũng rất thấp, trong chiến đấu, chỉ có thể dùng cho quấy nhiễu.

Bạch Cốt Tinh chân chính giờ trò, từ vẫn là hắn bản thân.

Chỉ thấy bàn tay hắn ngón tay chuyển động ở giữa, trong không khí không ngừng ngưng tụ ra từng cái khí lưu màu tím bồng bênh Âm Dương Ngư phù văn, về sau hắn nhẹ nhàng đẩy,

Phù văn liền tám chấn tựa như bay ra ngoài.

Không có gì ngoài tám chấn trạng về sau, cũng có chút phù văn hoành như giấy mỏng, phi đao một dạng xoay tròn cắt gọt mà ra, trong không khí phát ra 'Vù vù' tiếng xé gió.

Âm Dương Ngự hoặc nhanh hoặc chậm bay về phía Tôn Ngộ Không đám người, Tôn Ngộ Không chỉ nhẹ nhàng một trượng, liền đem đập nát bấy.

Trư Bát Giới là đem chính mình quật xếp xoay tròn ra ngoài, lập tức liền có thể đánh nát mấy khối Âm Dương Ngự phù văn, Sa Tăng Lư Sa Bạng ném ra, trong lúc đó biến lớn, quần thương năng lực cao hơn.

Thế nhưng là những cái kia Âm Dương Ngự đan bễ tan tành về sau, không ngờ tiêu tán ra đầy trời hắc khí tràn vào đại địa, lại rót vào hồi Bạch Cốt Tinh sâm bạch xương khô bên trong đi.

Đường Tăng gặp một màn này liền có thể biết, Bạch Cốt Tinh sợ là lại bày ra trận pháp gì.

Tâm niệm đến tận đây, hần liền nhìn chung quanh, đồng thời há mồm muốn hướng khán giả hỏi thăm phá trận chi pháp, có thể chính là lúc này, cách đó không xa Bạch Cốt Tinh bỗng nhiên quay đầu liếc mắt nhìn hần.

Mặc dù chỉ là nhẹ nhàng thoáng nhìn, nhưng Đường Tăng lại cảm thấy lưng phát lạnh, sau một khắc, hần trông thấy giữa không trung nhất định có thật nhiều âm hồn quay đầu, hướng hần bay nhào mà tới.

Hần liếc nhìn một chút về sau, sơ bộ tính ra chỉ ít có tầm mười đầu âm hồn, gặp tình hình này trong lòng của hần mặc dù kinh, nhưng lại cũng không bối rối, mà là há mồm phun ra một hơi Hoàng Phong đến, Hoàng Phong gào thét ở giữa, đem những cái kia âm hồn hòa diệt, rễ cây thổi tan thổi đoạn không ít, đồng thời hần mượn sức gió hướng ngược lại chạy đi.

Vừa chạy vừa cảm khái, cái này lấy từ Hoàng Phong Quái trên người kỹ năng, không hổ là hần cho đến trước mắt có tác dụng lớn nhất kỹ năng.

Mà khi hần cảm khái phi nước đại, sau lưng âm hồn gào thét thời điểm, bỗng nhiên có mấy đạo tiếng xé gió vang vọng mà lên.

Đường Tăng sau khi nghe thấy bận bịu quay đầu nhìn, nhưng thấy mấy sợi kim khí từ phương xa kích xạ mà đến, bắn ra theo sát hần âm hồn về sau, trong khoảnh khắc đem âm hồn giảo tán thành hắc khí, biến mất ở không trung.

"Trốn xa một chút!"

Mà theo sát kim khí mà đến, thì là Tôn Ngộ Không thanh âm.

Đường Tăng sau khi nghe, bận bịu ngắm nhìn bốn phía, muốn tìm một chỗ âm hồn hơi ít một chút khu vực, có thể cái kia Bạch Cốt Tinh dường như phát hiện Đường Tăng chính là Tôn Ngộ Không uy hiếp, bởi vậy bắt đầu điều động đại lượng âm hồn đi tập kích Đường Tăng.

Trong lúc nhất thời Đường Tăng căn bản tìm không thấy an toàn chi chỗ, chỉ có thể mệt mỏi, tại miệng phun Hoàng Phong lúc, vẫn phải ý lại Tôn Ngộ Không thỉnh thoảng kích xạ ra kim khí đến giúp hần.

Bởi vì hần không ngừng bị đánh lên nguyên cớ, lúc đầu thành thạo Tôn Ngộ Không, lập tức trở nên bó tay bó chân đứng lên, mà tại chiến đấu kế tiếp bên trong, càng là hiểm tượng hoàn sinh, để Đường Tăng gặp cảm giác sâu sắc tự trách đứng lên.

Có thể chính là lúc này, chính bản thân chỗ chiến cuộc Trư Bát Giới, bỗng nhiên quay đầu nhìn về Đường Tăng hô to một tiếng: "Hòa thượng! Nhanh đi đem cửa thành phượng điêu đánh nát!"

Đường Tăng sau khi nghe, cái kia đoán ra đó có thể là trận tâm ở tại, mặc dù không biết Trư Bát Giới từ đó xem xét biết việc này, nhưng Đường Tăng trước tiên liền quyết định tin tưởng hần, mà ở hần muốn vọt ra thời điểm, Tôn Ngộ Không thanh âm nhưng lại xa xa truyền đến: "Hào hào đứng đấy! Cũng là dừng đi!"

Dứt lời về sau, Tôn Ngộ Không nghiêng đầu mắt nhìn Sa Tăng, nói: "Sa Tăng, ngươi đi."

Trư Bát Giới nghe lời nói này, hiểm thấy có chút nộ khí, ngữ điệu đột nhiên cất cao: "Tôn Ngộ Không, ngươi nguy hiểm của mình liền không để ý sao xin đừng cho ta gia tăng lượng công việc a!"

Tôn Ngộ Không nghe, lại là Lãnh Lãnh hồi phục: "Liên quan gì đến ngươi!"

Nói xong, Đường Tăng liền lại xa xa nghe thấy thanh âm của hần.

"Đường Tăng! Không được đi!"

Đường Tăng nghe vậy, cắn răng, hô to một tiếng: "Ngươi trở về cầm Bát Giới cho hạ giận đi!"

Lời còn chưa dứt, Đường Tăng dĩ nhiên nghĩa vô phản cố hướng ngoài cửa thành chạy tới.

Bạch Cốt Tinh nghe thấy nấy người đối thoại, trông thấy Đường Tăng động tác, đột nhiên đem hai tay tụ lại, chỉ thấy diễn núi trong thành âm hồn, tất cả đều dừng lại một chút, về sau nhanh chóng bốc lên thượng thiên, phục lại cao cao gào thét mà rơi, trong đó có một bộ phận lớn là hướng Đường Tăng.

Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Tăng, Tiểu Bạch Long Ngao Ô thấy thế, tất cả đều thi triển thủ đoạn đi ngăn cản những cái kia âm hồn, vẫn như trước có bộ phận âm hồn rơi đập mà xuống, đạn pháo tựa như nổ tung lên, nhắc lên khí lãng.

Đường Tăng bị khí lăng nổ trùng kích, chỉ cảm thấy toàn thân kịch liệt đau nhức, trong miệng tỉnh ngọt, bước chân lao đảo, kém chút ngã nhào trên đất, nhưng ở hơi lao đảo về sau, hấn lại vững chắc bộ pháp, nhanh chóng chạy về phía ngoài cửa thành.

Không ngừng có âm hồn tại bốn phương tám hướng bạo tạc, khí lăng khỏa kẹp toái thạch bay vút mà đến, đập ầm ầm tại Đường Tăng trên người, hoặc từ hấn gương mặt bay qua, cạ sát ra một đầu vết máu, thương thể dần dần thêm nặng, nhưng hấn vẫn cố nén đau đớn, bộ pháp không ngừng.

Tại sắp đến nơi ngoài cửa thành lúc, hấn bỗng nhiên đem Từ Kim Bát cao cao ném ra, Từ Kim Bát huyền không về sau, Kim Quang vạn trượng, thương thể chưa hồi phục Hắc Hùng Tinh lập tức từ trên trời giáng xuống, nặng nề mà rơi đập ở một tòa phượng điêu bên trên.

Thân thể khổng lồ đem phượng điêu ép thành khối vụn.

Hấn xa xa trông thấy Đường Tăng, mắt tỳ muốn nứt: "Đường Tam Tạng ta thể chờ ta thoát ly cái này đáng chết bình bát! Có người không có ta "

Hắc Hùng Tinh gầm thét, Đường Tăng bưng tỉnh như không nghe thấy, một cái hung hăng đạp đất, bắn ra hướng nơi xa phượng điêu, Hùng Lực phát kinh ở giữa, hai tay nắm tay nện ở trên đó.

Chỉ nghe thấy một đạo đỉnh tai nhức óc tiếng vang, phượng điêu nổ thành mảnh vỡ.

Làm hai tòa phượng điêu tất cả đều phá toái thời điểm, Đường Tăng sau lưng thành trì, tận trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, chỉ có đầy trời âm hồn quay chung quanh tại một bộ bạch cốt phù ở giữa không trung.

Những cái kia âm hồn tất cả đều tràn vào đến bạch cốt bên trong đi, về sau cái kia bạch cốt hóa là màu đen.

Trong nháy mắt tiếp theo.

"Ầm! —— "

Nổ kịch liệt lấy Bạch Cốt Tinh làm trung tâm khuếch tán mà ra, hướng phía bốn phương tám hướng quét sạch mà đến, trong bạo tạc hình như có kêu thảm kêu rên vang lên, nhưng Đường Tăng nào có ở không đi chú ý những cái này, ở trên mặt đất cuộn cuộn vài vòng sau bỗng nhiên khê chống địa, lật đi một vòng sau rơi vào Hắc Hùng Tinh sau lưng.

Cuộn cuộn khí lăng đánh thẳng tới, đem Hắc Hùng Tinh tung bay mà ra, có thể ẩn nấp tại phía sau hấn Đường Tăng cũng bị đập trúng, dồi dào cự lực cồn dâng nhập thể, Đường Tăng chỉ cảm thấy toàn thân xương cốt tan ra thành từng mảnh lúc, một trận kịch thấu sau liền đã hôn mê.

Trực tiếp trong phòng khán giả trông thấy Đường Tăng nhắm mắt hôn mê, toàn bộ đều lo lắng.

Mà chính làm khán giả nhóm điên cuồng gửi đi mưa đạn, lo lắng Đường Tăng thời điểm, màn ảnh trước mắt đột nhiên tối đen, lại là trực tiếp ở giữa ở giữa đã trải qua quan bế, mười vạn tên người xem toàn bộ bị ép rời khỏi trực tiếp ở giữa.

Những cái này khán giả nhìn lấy một mảnh đen kịt màn hình điện thoại di động, trong lòng có chút hốt hoảng, không bao lâu, trên internet liền thịnh truyền lên Tây Du trực tiếp giữa truyền bá chủ Đường Tăng bản thân bị trọng thương, khả năng đã chết tin tức, dẫn phát kịch liệt nghị luận.

"Không không không không phải là chết rồi a toàn kịch chung "

"Dẫn chương trình dẫn chương trình con mẹ nó, có thể để vượt thời không cứu viện sao "

"Uy uy hi Linh Đế quốc cơ quan sao tọa độ là Tây Ngưu Hạ Châu Bạch Hổ lĩnh, kêu gọi cứu viện, kêu gọi cứu viện!"

"Chấn kinh! Đường Tăng kỳ thật chưa tới Tây Thiên, tại Bạch Hổ lĩnh bỏ mình! Nguyên nhân đúng là. . ."

Các loại tin tức lộn xộn diệt mà ra, càng cổ vũ Tây Du trực tiếp giữa lửa nóng độ.

CONVERT BY ๔Thanh ๔Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUY ĐẬU!!!! THANKS!!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 105: Ta lão Tôn có thể bảo hộ ngươi

Trên địa cầu khán giả vì trực tiếp giữa quan bế mà sống ra Vạn Tượng muôn màu thời điểm, Lưu Sa Bạng bên trong, Đường Tăng là từ trong hôn mê chậm rãi tỉnh lại.

Vừa vừa khôi phục ý thức, hần liền cảm giác toàn thân bủn rủn bất lực, cảm giác đau đớn giống như là thủy triều xông lên đầu, để hần không khỏi lạnh tê lên tiếng.

Mà khi xuất hiện ở tiếng thời điểm, chính treo ở giữa không trung Tiểu Bạch Long Ngao Ô, lập tức 'Suru' một chút liền bay tới, quay quanh tại trước mắt hần, vội la lên: "Quang đầu ca ca thế nào? Còn có thể làm cơm sao?"

Đường Tăng nghe thấy Tiểu Bạch Long thanh âm, khó khăn nâng lên trầm trọng mí mắt, thấy được nàng trong mắt nhất định tràn đầy giọt nước, chậm rãi nhếch miệng cười một tiếng, nói: "Đương nhiên... Có thể."

Ngao Ô nghe thấy hần, khê hít một cái, giống như là nhẫn nhịn chịu thứ gì, qua một hồi lâu mới mang theo tiếng khóc nức nở nói: "VẬY... Ban đêm ăn cái gì nha?"

Đường Tăng không chút nghĩ ngợi, nói: "Đầu heo kia còn không có Đại Thánh đánh chết sao? Đánh chết lời nói, liền ăn heo nướng thịt a."

Tại hần nói chuyện lúc, thân thể giác quan tại nhanh chóng khôi phục, cái này khiến hần có thể nghe thấy bên trái năm mét bên ngoài, có người ở nhẹ nhàng hô hấp, nghiêng đầu nhìn một cái, quả nhiên là Tôn Ngộ Không.

Tại hần quay đầu nhìn về Tôn Ngộ Không lúc, đúng lúc cùng ánh mắt đối đầu, nhưng thấy Tôn Ngộ Không biểu lộ lạnh lùng, nói: "Tình cảm ta lão Tôn lời khi trước đều nói vô ích."

"Khi trước chiến đấu, chỉ là cần chút thời gian thôi, ngươi vì tiết kiệm thời gian mà bỏ mạng, không đáng."

"Ta lão Tôn có thể bảo hộ ngươi."

Đường Tăng trầm mặc nghe xong Tôn Ngộ Không lời nói, ý niệm trong lòng xoay nhanh, nhưng cuối cùng lại không trả lời thẳng hần, mà là nói sang chuyện khác, hỏi: "Bát Giới còn sống không?"

Tôn Ngộ Không gặp Đường Tăng như thế, trong lòng có chút tức giận, có thể tu vi bị phong ấn hần, lại cứ lại có thể hiểu được Đường Tăng trong lòng, hần hận sự bất lực của mình, bất lực, hần muốn chứng thực giá trị của mình.

Hồi lâu yên lặng về sau, Tôn Ngộ Không trong lòng nhẹ nhàng thở dài, biểu tình như cũ lạnh lùng, nói: "Ta lão Tôn có chừng mực, không chết được."

Đường Tăng nhìn Tôn Ngộ Không không còn nói lúc trước chuyện kia, trong lòng nhẹ nhàng thở ra, nở nụ cười: "Đánh cho không động được còn muốn cho ăn cơm, ít cái tay chân, lần sau đánh xong còn muốn có thể làm cơm mới được a."

Tôn Ngộ Không gật gật đầu, nói: "Biết, hần đã trải qua ra đã đi sẵn."

Đường Tăng nghe lời nói này, trong lòng là Trư Bát Giới mặc niệm một giây đồng hồ, bị đánh không nói còn muốn đi đi săn tìm ăn, thực sự là vô cùng thâm, vui tai vui mắt a.

Ý niệm này tại não hải nhất chuyển về sau, Đường Tăng nhin không được cười: "Được, kia buổi tối ăn đồ nướng vì?"

Hần vừa dứt lời, lại gặp Tôn Ngộ Không lại nhủ mảy, mặt lạnh lấy, nói: "Không ăn, trước tiên nói chuyện của ngươi, tại sao phải nghe đầu heo kia? Lần sau nghe ta lão Tôn, không cần lấy trộm chọi đá."

Đường Tăng nghe vậy, không chút nghĩ ngợi liền đáp ứng: "Được, lần sau nghe lời ngươi, ăn cơm đi."

Tôn Ngộ Không đang sinh khí đâu, hần nào dám nói không ngừng.

Mà Tôn Ngộ Không nghe được Đường Tăng không chút do dự trả lời, lại là đoán ra ý nghĩ của hần đến, thẳng nhìn hần ánh mắt, nói: "Không, ta tin tưởng lần sau ngươi vẫn sẽ không nghe, cho nên bắt đầu từ ngày mai, ngươi muốn học tập phòng thân chi pháp."

Đường Tăng nghe xong ngây ngẩn cả người, "Cái gì phòng thân chi pháp? Ngươi mình đồng da sắt là kỹ năng thiên phú a?"

Tôn Ngộ Không nói: "Ta nói chính là ngày xưa giao cho hầu tử khi tôn phòng thân chi pháp, ngươi chớ có nghĩ lười biếng."

Đường Tăng dờ khóc dờ cười: "Nhưng ta không phải hầu tử a?"

Tôn Ngộ Không nói: "Phàm nhân cùng hầu tử không cũng không khác biệt gì, đều là dã thú."

"..."

Đường Tăng trầm mặc hồi lâu, mới nói: "Làm bàn tăng không nói."

Tôn Ngộ Không nói: "Nghỉ ngơi cho khỏe, ngày mai bắt đầu."

Nói xong lời này, Tôn Ngộ Không liền đứng dậy, đưa tay đem một bên du động giữa không trung Ngao Ô lấy lại đến, đi ra khỏi cửa phòng đi.

Tôn Ngộ Không sau khi đi, Đường Tăng lại nhắm mắt lại nằm trên giường một lát, cảm giác thân thể khá hơn một chút, lúc này mới gọi ra Quan Âm hệ thống, lần thứ hai mở ra trực tiếp ở giữa, tại trực tiếp ở giữa mở ra trong nháy mắt đó, lập tức liền có mười vạn người xem tràn vào, mưa đạn chớp mắt chiếm cứ Đường Tăng tầm mắt.

【 dẫn chương trình người vẫn tốt chứ? Có nghiêm trọng không? Có thể nói hay không? Không thể nói chuyện há hốc mồm, nháy mắt mấy cái cũng được! Lần sau đừng như vậy, dọa đến ta tiểu Tâm Tâm đều rơi mất! 】

【 chiếu,

Ít nhất chứng minh dẫn chương trình còn sống! Lần sau không cho phép làm như vậy, hù chạy chúng ta liền không có người nhìn trực tiếp! 】

【 chúng trù chúng trù, muốn tiếp tục nhìn trực tiếp lễ vật đi một đợt! Ta chỗ này trước trả tiền, các người tùy ý 】

'Kỳ trùng tặng tại đưa cho Đường Tăng một trăm Tấn Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Dẫn chương trình cầm lấy đi, đây là tiền chữa trị! Lớn bao nhiêu còn không cho người bớt lo, thăng cấp mới có thể ba đánh Bạch Cốt Tinh a!"

'Tiêu linh miêu đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tấn Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Cầm lấy đi cầm lấy đi, mạo xung một cái lợi hại một chút bảo tiêu, không cho xứng bảo tiêu sao được, nghèo bức đoàn làm phim!"

'Từ từ Bối Bối đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tấn Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Vì tốt hơn học tập làm đồ ăn, ta quyết định lấy tiền đi ra cho dẫn chương trình thăng cấp!"

'Ngã Bán Phiền Nhân đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tấn Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Nhiều thăng mấy cấp, lần sau đừng làm chặt vật như vậy, ta không phải đau lòng người, là đau lòng lão công ta, không có chút nào đau lòng người!"

Đường Tăng trông thấy khán giả quan tâm mưa đạn cùng khen thưởng tin tức, tâm bên trong phi thường âm áp, thế là mặt hướng màn ảnh, cười nói: "Mọi người không cần phải lo lắng... Bàn tăng chỉ là đã hôn mê, Hắc Hùng Tinh cũng chưa chết, bàn tăng không chết được. Ân , ngoài ra, Đại Thánh ngày mai muốn dạy bàn tăng phòng thân phương pháp... Người xem cảm thấy hứng thú có thể đứng giờ quan sát."

Đường Tăng vừa nói như vậy xong, lập tức liền tại trực tiếp trong phòng nhắc lên sóng to gió lớn, khơi dậy nhiệt tình của các khán giả, mưa đạn lại một lần nữa bạo tạc.

【 cho nên dẫn chương trình rốt cục quyết định dạy cho chúng ta tu tiên sao! Người tuyệt đối là tạo phúc xã hội a, Tôn đại thánh thân truyền chủ nghĩa xã hội hữu quyền quyền pháp! Lại nói thứ thứ nhất là hầu tử đầu đào sao? 】

【 toàn dân tu tiên trong tầm tay, mụ mụ rốt cuộc không cần coi chừng ta thể nhược nhiều bệnh, ta nhất định hảo hảo học! 】

【 nói lên chuyện này, trực tiếp giữa vị trí sợ là càng khó chen lấn! Dẫn chương trình có phải hay không là nên thăng trực tiếp ở giữa, hiện tại mỗi ngày tiến đến cùng chen sớm cao phong tàu điện ngầm số một dây một dạng khó, liền đứng ngoài quan sát vị đều bán được mấy vạn một cái dẫn chương trình người biết không? 】

【 một triệu? Trên lầu nói đùa đi, một triệu vạn cái giá này vị ít nhất phải dựng một jk muối muối .

'Cát Cát đáp đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tấn Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Học một ít học, nhất định phải học, ban đêm tu tiên, ngày mai xin phép nghỉ. Mặc kệ mặc kệ, tiền lương từ bỏ thời gian bất quá, ta muốn tu tiên pháp lực vô biên!"

'Nam Uyển bên trong đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tấn Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Đêm nay đuổi ta đi ta đều không đi, để mười vạn cái danh ngạch căn bản không đủ dùng!"

'Ngoan Chủ Tiểu Vương đưa tặng cho Đường Tăng chín trăm chín mươi chín cái Tấn Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Cầm lấy đi thăng cấp, tạo phúc toàn bộ nhân loại."

Nhiệt tình của các khán giả, đúng là trong dự liệu, Đường Tăng sợ bọn họ kỳ vọng quá cao, vội vàng giải thích: "Nghe nói là cho hầu tử khi tôn dùng"

【 hầu tử khi tôn? Không sao cả! Mưa bụi! Ngươi là từ hầu tử tiến hóa tới, không có tâm bệnh! 】

Đường Tăng trông thấy rất nhiều cùng loại mưa đạn, nghĩ nghĩ về sau, cũng nhân tiện nói: "Vậy mọi người sáng sớm ngày mai điểm tới đi."

Nói xong Đường Tăng liền bắt đầu kéo chút sự tình khác cùng khán giả nói chuyện phiếm, trực tiếp nửa giờ tả hữu liền đóng lại trực tiếp ở giữa, nằm ở trên giường an tĩnh dưỡng thương.

Hắn nhắm mắt lại lúc, cảm giác toàn thân huyết nhục giống như đang ngộ ngộ, thương cân động cốt chỗ, thật nhanh chuyển biến tốt, để Đường Tăng

dâng lên trở về Ngũ Trang Quan lại tìm Trần Nguyên Từ muốn mấy người nhân sâm tới suy nghĩ.

Khoảng tám giờ rưỡi đêm, Đường Tăng sớm sớm chìm vào giấc ngủ, mà vừa rạng sáng ngày thứ hai khi tỉnh lại, thân thể đã hoàn toàn khôi phục, để Đường Tăng trong lòng vui vẻ không thôi.

Thân thể đã nhưng đã khỏi hẳn, Đường Tăng lập tức xoay người rời giường, rửa mặt xong xong mở ra trực tiếp, cùng hôm nay khán giả bắt chuyện qua về sau, hướng Lưu Sa Bạng đại sảnh đi đến.

Đi tới đại sảnh lúc, Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Tăng cùng Tiểu Bạch Long Ngao Ô đều ở.

Trong đó Sa Tăng một mặt nhàn nhả ý cười.

Tiểu Bạch Long Ngao Ô là ở giữa không trung đi dạo, tự ngu tự nhạc.

Tôn Ngộ Không vẫn như cũ một mặt lạnh lùng.

Chỉ có Trư Bát Giới đầy mặt khổ tương.

Đường Tăng trông thấy Trư Bát Giới, nhin không được cười: "Nha, Bát Giới, hôm qua ngủ có ngon không?"

Trư Bát Giới nhìn lấy Đường Tăng, ma quyền sát chương: "Nếu là ta khó mà nói còn có thể tìm người tính sổ sách phải không?"

Đường Tăng vừa đi vừa cười: "Cái kia người chính là nói xong đi, Sa Tăng bài nhà trọ, ngủ qua đều nói tốt."

Một bên Tôn Ngộ Không gặp Đường Tăng đi tới, liền chỉ hướng cách đó không xa, nói: "Nói nhảm nhiều, đứng ở đó một bên, dạy người phòng thân."

Đường Tăng nghe vậy, sừng sốt một chút, nói: "Trước không ăn điểm tâm, sắc trứng chim xúng bòi căn như thế nào?"

Tôn Ngộ Không nói: "Không cần."

Đường Tăng biết Tôn Ngộ Không trong lòng kỳ thật còn đang tức giận, đối với dạy hấn phòng thân chi pháp kỳ thật cũng có chút bài xích, cũng liền theo hấn, nói: "Vậy chúng ta khóa thứ nhất học cái gì."

Tôn Ngộ Không nói: "Trốn."

Đường Tăng nghe, giật mình tại nguyên chỗ, một hồi lâu mới nói: "... Trốn học?"

Tôn Ngộ Không liếc mắt nhìn hấn, nặng nề nói: "Đào mệnh."

"..."

Đường Tăng trầm mặc mấy giây sau, nhìn về phía Tôn Ngộ Không, chân thành nói: "Cái này... Giống như xác thực... Rất đúng. Nhưng là bản tăng cũng muốn ra trận a?"

Sau lưng cách đó không xa Trư Bát Giới nghe thấy Đường Tăng lời nói, kém chút nhin không được trắng dã mặt: "A. Đi lên tặng đầu người sao?"

Tôn Ngộ Không cũng ở một bên bỏ đao: "Còn sống mới có thể phản kích."

Giữa không trung Ngao Ô ác hơn: "Quang đầu ca ca người là đầu bếp là hậu cần, hậu cần là không cần ra sân ngao ô."

Đường Tăng nghe vậy, duỗi tay nâng trán, qua hồi lâu, mới thờ dãi: "Kỳ thật, ai, bản tăng... Tốt a, bản tăng sẽ hảo hảo chạy trời chết."

Tôn Ngộ Không hài lòng gật đầu.

Điểm xong thủ lĩnh về sau, quay đầu nhìn về Trư Bát Giới, nói: "Heo, người qua đây, cho hấn làm làm mẫu."

Trư Bát Giới nghe vậy, sắc mặt Bạch, nói: "Ta làm mẫu phạm nhân xem không hiểu a?"

Tôn Ngộ Không nhắc chân cất bước hướng đi hấn: "Người có làm hay không?"

Trư Bát Giới vội vàng lui lại, liên tục gật đầu nói: "Ta làm! Ta đây liền làm!"

Khán giả trông thấy một màn này, nhao nhao nồn lên rãnh tới.

【chạy trốn cũng muốn học? Đây không phải là Đại Thánh cũng cảm thấy muốn dẫn chương trình vô dụng? Đây đại khái là Đường Tăng bị đen thâm nhất một lần! Bất quá ta cũng cảm giác dẫn chương trình muốn thực sự cầm vũ khí xông đi lên, khả năng Đại Thánh bọn hấn muốn bảo vệ dẫn chương trình dẫn đến trực tiếp đoàn diệt.. .

【 chạy trốn? Cái này nhiều đơn giản, không phải liền là ôm đầu cái kia yên lặng chạy chỗ nào? Học được có cái trứng dùng? 】

【 không không không, ít nhiều có chút dùng, bót một cái bức trang một nửa bị người kéo ra ngoài đánh chết, trang bức xong liền chạy mới là thật kích thích! 】

【 Excuse E? Quần đều thoát người cho ta xem cái này? Không phục, yêu cầu học đánh quyền, học tu tiên! Cay gà dẫn chương trình trả vé! Ta muốn trả vé! Huấn luyện viên, có tấm màn đen! Ta báo cáo, ta muốn báo cáo bọn hần! 】

【 dẫn chương trình vì đi bỏ ta anh tuấn bước đi lại tại ban đêm bị kéo ra ngoài đánh mười sáu lần nhục điểm? 】

【 trên lầu người cực kỳ yếu ớt, ta như vậy bước đi một đêm đánh ba mươi hai người sừng sốt không ai hiện! Ta cảm thấy ta có thể tốt nghiệp! 】

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUY ĐẬU!!!! THANKS!!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Kim Cô Bồng lúc nào mua

Sắc trời trắng dần, ướt át trơn nhuận gió quét nhẹ mà đến, trong dãy núi biển cây bốc lên.

Một gốc cổ mộc trên tán cây, co lại thành lớn chừng bàn tay Lưu Sa Bạng, không nhúc nhích tí nào.

Lưu Sa Bạng bên trong, đi qua Tôn Ngộ Không hảo ngôn khuyển bảo, Trư Bát Giới rốt cục 'Tự nguyện' là Đường Tăng làm đào mệnh làm mẫu, lúc này đang đứng tại Tôn Ngộ Không trước người cách đó không xa, tư thế của hắn nhìn như tùy ý lỏng lẻo, nhưng trên thực tế lại tràn đầy lực bộc phát.

Một bên, Đường Tăng tại tự tịnh hội thần quan sát.

Chuẩn bị kỹ càng về sau, Trư Bát Giới hỏi đầu hướng Tôn Ngộ Không điểm điểm đầu, một giây sau, liền hóa thành một đạo tàn ảnh tại chỗ biến mất, khi hắn biến mất thời điểm, Tôn Ngộ Không cũng bỗng nhiên vô tung.

Bản chính hết sức chăm chú Đường Tăng trong nháy mắt không biết làm sao đứng lên.

"Người đâu?"

Trong đầu hắn chỉ có hai chữ này.

Hắn tả hữu tứ phương, nhất định tìm không gặp hai người cái bóng.

Sau một hồi khá lâu, thân ảnh của bọn hắn mới xuất hiện tại bên trái đằng trước mười mét địa phương xa.

Tôn Ngộ Không đem Cửu Hoàn Tích Trọng gác ở Trư Bát Giới trên vai trái, đồng thời quay đầu nhìn về Đường Tăng, nói: "Thấy rõ sao?"

Trư Bát Giới nhẹ nhàng trùn xuống thân, hiện lên tích trọng, quay người nhìn lại Tôn Ngộ Không, nói: "Phàm nhân làm sao có thể thấy rõ?"

Đường Tăng nghe vậy, trầm mặc một hồi mới nói: "Mặc dù tốt khí nhưng là không thể không thừa nhận người lần này nói rất đúng... Cho nên bản tăng hiện tại càng tức."

Tôn Ngộ Không nghe xong, nhìn về phía trước mắt Trư Bát Giới, nói: "Một lần nữa, chạy chậm một chút."

Trư Bát Giới ngơ ngác một chút, nói: "Có thể chạy chậm một chút không phải đưa đồ ăn sao?"

Tôn Ngộ Không mặt lạnh lùng: "Người cho rằng người là cái gì khác? Người có chạy hay không?"

Trư Bát Giới bần bệ điểm đầu, nói: "Chạy."

Thoại âm rơi xuống, Trư Bát Giới lại một lần chạy như bay mà ra, trong không khí lập tức xuất hiện liên tiếp bóng người, tại phía sau hắn, thì là khác một

bóng người.

Hai đạo nhân ảnh cùng tàn ảnh không ngừng lấp lóe tan biến, để Đường Tăng hoa mắt.

Cho dù bị Quan Âm hệ thống, Nhân Sâm Quả hai lần tăng phúc, lại thêm có 'Mắt ưng' kỹ năng con mắt, vẫn thấy không rõ xem không hiểu hai người bộ pháp biến hóa.

Cho nên khi Tôn Ngộ Không lại một lần hỏi thăm lúc, Đường Tăng im lặng không nói gì.

Trư Bát Giới thấy thế, hướng Đường Tăng bên này đi vài bước, nói: "Nhìn cái biểu tình này chính là còn không thấy rõ, nếu không ta truy ngươi thử xem a?"

Đường Tăng nghe vậy, hờ hững nói: "Ngươi có còn muốn hay không ăn com chiều?"

Trư Bát Giới nghe lời nói này, lại là đại hỉ: "Ý của ngươi là hôm nay có com tối? Cái kia ta dạy cho ngươi cái động tác, ngươi nhìn kỹ... Một chiều đổi một món ăn."

Nói xong.

Trư Bát Giới bỗng nhiên nghiêng phía trước giẫm ra một bước, vừa đi vừa nói: "Chạy trốn chết yếu tố đầu tiên, là muốn hiểu mình cùng địch nhân chênh lệch, ưu khuyết thế. Đại sư huynh chủ tu Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết, thuộc kim, am hiểu bộc phát cùng sát phạt, cho nên ở dưới tay hấn đào mệnh, không thể đi thẳng tắp, muốn nghiêng đi. Nếu như thực lực sai biệt không là phi thường lớn, đào mệnh lúc, cũng đừng quên cho đối với thủ hạ ngáng chân."

Đang khi nói chuyện, Trư Bát Giới sau lưng ba mươi phân vị trí, có cây rong từ con trai đáy chui ra, hình thành một cái chướng ngại.

"Đồng thời cũng đừng quên lợi dụng địa lý ưu thế, nhưng cái này con trai bên trong cơ hồ không có địa lợi, cho nên ta tạm thời không cách nào cùng ngươi biểu thị."

"Đào mệnh lúc nhất định phải bảo trì lại cân bằng, việc gấp chuyển biến, điều đầu, ngừng chân..."

"Đối mặt thực lực chênh lệch không quá lớn đối thủ, chỉ cần tẩu vị so sánh phiêu dật, đối phương muốn đuổi theo ngươi là tương đối khó, nhất định phải lợi dụng được địa lợi cùng tự thân ưu thế."

"Nhưng nếu như thực lực chênh lệch cực lớn lời nói, vậy liền không cần chạy, lưu tại nguyên chỗ chuyển đầu nhìn thẳng, như thế ngươi còn có thể bị chết có chút tôn nghiêm."

"Nói đến cụ thể đào mệnh kỹ xảo, bắt ngươi hôm qua tại cái kia diễn núi trong thành biểu hiện mà nói..."

Bị com tối cảm dỗ Trư Bát Giới, bắt đầu tỉ mỉ một chút xú cho Đường Tăng giảng giải đào mệnh kỹ xảo, Đường Tăng từ cũng nghiêng tai lắng nghe, cẩn thận đi học.

Hai người nghiêm túc về sau, Tôn Ngộ Không cũng thỉnh thoảng nói xen vào, nói ra một chút giải thích của mình, đều là hấn dạy bảo hầu từ khi tôn nhóm kỹ xảo.

Chính hấn từ không cần.

Tu thành Yêu Thánh hấn, một cái bỏ nhào chính là cách xa vạn dặm, muốn chạy trốn đi nơi nào không được.

Hơn nữa hấn cũng không cần trốn.

Trên thực tế Trư Bát Giới cũng không cần trốn, đây đều là bọn hấn xa xưa trong trí nhớ chiến đấu tri thức điểm.

Hai giáo một học, thời gian trôi qua nhanh chóng, tại trong lúc này, Đường Tăng thu hoạch tương đối khá, khán giả cũng đều học được chút đồ mới.

Lòng tràn đầy một mối Đường Tăng trông thấy người xem mưa đạn, nhin không được cười nói: "Bản tăng tin đồ nói cái này sớm có tổng kết, không đáng một món ăn, Bát Giới ngươi thấy thế nào?"

Trư Bát Giới đến: "Dù sao giáo ta, không lùi không đổi. Đối với phạm nhân mà nói cái này như vậy đủ rồi, phiền toái nữa ngươi cũng học không được."

Đường Tăng: "Ha ha."

Thời gian cực nhanh, đào mắt liền đến chạng vạng tối.

Tại kết thúc một ngày đào mệnh học tập về sau, Đường Tăng hoành nằm trên mặt đất, từng ngum từng ngum thở khí thô, chợt nhớ tới một kiện chính sự đến, liền ngồi dậy, nhìn về phía Tôn Ngộ Không hỏi: "Cho nên bản tăng hôm qua liêu mạng như thế, cái kia Bạch Cốt Tinh đã chết rồi sao?"

Dạy Đường Tăng cả ngày Trư Bát Giới, cũng là thể xác tinh thần đều mệt, nghe được Đường Tăng lời nói, kém chút nhin không được trắng dã mắt.

"Nghĩ hay quá nhỉ a?"

Đường Tăng nghe, tâm nói một tiếng quả nhiên, về sau nhìn lấy Tôn Ngộ Không, hỏi: "Vậy phải thế nào mới có thể giết nàng, thật không có nhất lao vĩnh dật biện pháp?"

Đường Tăng tiếng nói vừa dứt, Trư Bát Giới đột nhiên hai mắt tỏa sáng, nói: "Có a, cho ta thăng cấp."

Đường Tăng nói: "Cho Đại sư huynh của ngươi thăng chẳng phải là càng tốt hơn."

Trư Bát Giới giật mình, nói: "Cho Đại sư huynh thăng cấp cũng rất tốt."

Nghe vậy, Đường Tăng hài lòng điểm điểm đầu, nghĩ nghĩ, hỏi: "Đại Thánh ngươi muốn thăng cấp chút gì."

Tôn Ngộ Không trầm tư nửa ngày, nói: "Pháp Lực."

Trư Bát Giới ở một bên điểm đầu, nói: "Ừ, Pháp Lực đủ, Đại sư huynh một người liền có thể để cái kia Bạch Cốt Tinh hôi phi yên diệt."

"Pháp Lực a..."

Đường Tăng nghe xong lời của hai người, Tương Thần thông báng kêu gọi đi ra, xem xét lên gần đây tích lũy điểm công đức đến, phát hiện khoảng cách mua sắm 'Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết tầng thứ ba' cần ba vạn điểm công đức vẫn là kém chút, thế là chuyển đầu hướng Tôn Ngộ Không nói: "Đại Thánh, tạm thời còn không thể thăng cấp Pháp Lực, muốn..."

Đường Tăng lời còn chưa dứt, trước mắt bỗng nhiên hiện lên liên tiếp đồ tươi khen thưởng tin tức.

'Miễn cưỡng hóa tìm đưa tặng cho Đường Tăng ba trăm cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Thăng cấp không đủ? Ngươi theo ta nói thiếu tiền? Những cái này có đủ hay không? Còn có những cái này, liền hỏi ngươi còn thiếu bao nhiêu? Còn có những cái này, liền hỏi ngươi còn thiếu bao nhiêu!"

'Lạc hi Phong Diệp đưa tặng cho Đường Tăng ba trăm cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Trên lầu ngươi đủ rồi, khen thưởng phải khiêm tốn, giống như ta vậy một lần khen thưởng xong!"

'Lam nhan tri kỷ a đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Tới tới tới, đòi tiền để nói, dạy điểm cái gì công phu, cho càng nhiều!"

'Thói quen phi thường tốt đưa tặng cho Đường Tăng chín trăm chín mươi chín cái Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Vậy ta cũng không thể quá keo kiệt, trước định vị tiêu mục tiêu, vượt qua các ngươi tất cả mọi người, một triệu!"

'Ta ái quốc tủy đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Nói đùa, có thể sử dụng tiền giải quyết sự tình đều không gọi sự tình! Không thể ủy khuất lão công ta không phải?"

'A Đại gió đưa tặng cho Đường Tăng một trăm Tán Tài Bảo Tượng' cũng nhấn lại nói: "Cho ta hung hăng đánh Bạch Cốt Tinh mặt, đem nàng xương đầu đánh tan, ta còn khen thưởng một đợt!"

Người xem tựa như điên vậy khen thưởng tin tức, để Đường Tăng trăm mặc một hồi, lúc này mới hướng khán giả trùng điệp điểm đầu, nói: "Sức mạnh của kim tiền quả nhiên là vô cùng... Bàn tăng liền đi thăng cấp!"

Nói xong, Đường Tăng lần thứ hai gọi ra Thần thông hệ thống, điểm chọn mua mua 'Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết tầng thứ ba'.

Vừa mới mua sắm thành công, liền gặp trước mắt Tôn Ngộ Không bỗng nhiên nhắm mắt ngồi xếp bằng.

Ở xung quanh thân hắn, có nhàn nhạt khí lưu xoay tròn.

Trong không khí mơ hồ có trầm thấp tiếng nổ mạnh.

Hôm nay cả ngày đều ung dung nhàn nhàn tựa ở cách đó không xa nằm trên ghế Sa Tăng thấy thế về sau, trước tiên đem Lưu Sa Bạng mở ra, ngoại giới lập tức đại lượng tràn vào kim khí, cơ hồ muốn hình thành thủy triều, đều rót vào Tôn Ngộ Không thể nội đi.

Tôn Ngộ Không khí thể đang nhanh chóng dâng lên.

Mà ở Đường Tăng chú ý Tôn Ngộ Không bản thân lúc, một cái lớn chừng quả đấm hư ảnh, bỗng nhiên từ hắn trên đầu nhảy ra ngoài.

Hư ảnh kia tuy nhỏ, nhưng lại cùng Tôn Ngộ Không giống như đúc.

Đường Tăng sau khi nhìn thấy, hơi bị kinh hãi, bận bịu chuyển đầu nhìn về phía Trư Bát Giới, nói: "Đây là?"

Trư Bát Giới nói: "Nguyên Thần."

Đường Tăng nghe vậy, con mắt đều đang phát sáng: "Cho nên Pháp Lực đến rồi cực hạn, liền có thể tu ra Nguyên Thần? Như vậy Nguyên Thần đều có thể làm những gì?"

Trư Bát Giới nói: "Nhiều, Nguyên Thần xuất khiếu sau, có thể khống chế bảo vật, có thể dẫn đạo Ngũ Hành Chi Khí, có thể cô đọng Pháp Lực, có thể tu luyện nhanh hơn, có thể..."

Đường Tăng yên lặng sau khi nghe xong, con mắt càng sáng hơn: "Cho nên liền là cái gì đều được? Ngươi có Nguyên Thần thời điểm có thể sinh con sao?"

Trư Bát Giới nghe thấy lời này, mặt lập tức lạnh xuống: "Có thể ta cũng không sinh, phạm nhân nhanh câm miệng cho ta."

Đường Tăng vẫn hưng phấn, đối với tu tiên một chuyện, càng hướng tới đứng lên.

Mà ở trước mắt Tôn Ngộ Không tu vi bắt đầu chậm rãi tăng lên thời điểm, khán giả cũng đều kích động không thôi.

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUY
ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 107: 5 hành chi kim, tuân này hiệu lệnh

Dãy núi biển cây bên trong, đột nhiên xoáy lên một trận nhật khí lưu màu trắng, khí lưu gào thét lên, hướng ở vào trên tán cây lưu sa con trai bên trong tuôn ra mà vào, về sau đều rót vào Tôn Ngộ Không hư ảnh Nguyên Thần bên trong.

Khí lưu rót vào Nguyên Thần, liền lấy mắt trần có thể thấy tốc độ tại giảm bớt, đồng thời lại nhiễm lên tầng kim sắc.

Nhuộm thành kim sắc về sau, này khí lưu tại Tôn Ngộ Không trong nguyên thần quấn một vòng, lại từ nguyên thần nơi bụng tuôn ra, tràn vào đến phía dưới Tôn Ngộ Không bản tôn thể nội.

Khí lưu màu vàng óng vừa vào người một cái, Tôn Ngộ Không tu vi liền trong nháy mắt tăng vọt, hần toàn bộ người khí thể đột nhiên lên cao, để một bên Đường Tăng gấp vừa kinh vừa hãi, hần nhìn một lát về sau, lúc này mới quay đầu nhìn về Trư Bát Giới, hỏi: "Ngươi có biết cái này khí lưu màu vàng óng là cái gì?"

Trư Bát Giới gặp Tôn Ngộ Không tu vi tăng lên, khó được không có trào phúng Đường Tăng, trực tiếp trả lời: "Pháp lực, kim chi pháp lực."

Đường Tăng kinh ngạc, tiếp tục hỏi: "Đó cùng trước đó có cái gì khác biệt?"

Trư Bát Giới nói: "Chính là ngưng tụ Ngũ Hành chi thuộc mà thôi, từ nay về sau, Ngũ Hành chi kim, tuân này hiệu lệnh. Ta trọc khí thanh trừ về sau, thiên hạ nguồn nước cũng sẽ tuân ta hiệu lệnh, không quá mức khác nhau."

Hần nói xong lời này, gặp Đường Tăng vẫn còn nghi hoặc, ngừng lại, lại giải thích nói: "Lấy Yêu tộc khái niệm mà nói, tu ra Nguyên Thần có thể gọi Đại Yêu, thực lực hèn tương đương phổ thông thiên binh thôi."

Đường Tăng nghe xong là thiên binh cảnh giới, lập tức nhưng: "Cho nên vẫn là rất yếu a!"

Xác thực rất yếu, hơn nữa còn là phi thường yếu.

Phải biết năm trăm năm trước Tôn Ngộ Không, thế nhưng là có thể lấy sức một mình đánh cho mười vạn thiên binh thiên tướng thất bại thảm hại, càng không nói đến những thiên binh này thiên tướng phía trên, còn có rất nhiều đại tướng nguyên soái.

Như Cự Linh Thần, Tứ Đại Thiên Vương, Thác Thập Thiên Vương Lý Tĩnh, Na Tra ...

Trư Bát Giới nghe Đường Tăng nói ra lời này, lúc này liền nghĩ lắm mòm, nhưng nhìn thấy tu vi chính đang khôi phục Tôn Ngộ Không, bỗng nhiên quay đầu lại, nói: "Phong ấn không giải khai đương nhiên rất yếu, không phải cần ngươi làm gì?"

Đường Tăng nghe vậy, lời nói xoay chuyển nói: "Cho nên Bạch Cốt Tinh là cái cảnh giới gì?"

Trư Bát Giới trả lời: "Hai lần trước đều chỉ tính phở thông Đại Yêu mà thôi, nhưng nếu như gặp lại lời nói, tu vi có thể sẽ tăng lên một chút, nhưng nhiều nhất cũng bất quá mạnh một chút Đại Yêu cấp bậc, không phải Đại sư huynh cùng đối thủ của chúng ta."

Đường Tăng lập tức vui vẻ, nói: "Cái kia xem ra ngươi thật có thể quát lớn xương canh."

Trư Bát Giới bĩu môi, nói: "Mực nát ngàn năm xương người, ngươi uống đi."

Đường Tăng nói: "Bần tăng cũng không nói chúng ta uống a, đó là ngươi com tôi."

Trư Bát Giới nghe lời nói này đang muốn nói chuyện, bên kia một mực tại bài trừ phong ấn, tiến hành thuế biến Tôn Ngộ Không, bỗng nhiên mở to mắt, cái kia một đôi kim tinh hóa nhân bên trong, trực tiếp bắn ra hai đạo tinh quang đến, nhưng thoáng qua tức thì, để Đường Tăng bỗng nhiên coi là hoa mắt.

Mắt lờm một cái nháy mắt ở giữa, Tôn Ngộ Không dĩ nhiên từ dưới đất đứng lên, hướng đi Đường Tăng.

Đường Tăng trông thấy hần bước đi ở giữa tư thái, đúng là có loại hăng hái vị đạo, trong lòng không khỏi vì hần cảm thấy hài lòng.

Nhưng thấy hần đi đến trước mặt về sau, mở miệng nói: "Cái kia lớn xương canh cho Bát Giới quát chính là, com tôi ăn cái gì?"

Đường Tăng quay đầu mắt nhìn Trư Bát Giới, cười nói: "Chiếu heo nướng sắp xếp đi!"

Trư Bát Giới nghe hai người kẻ xướng người hoạ, nhìn thẳng Đường Tăng con mắt, nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: "Ngươi có bản lĩnh liền ăn ta, bất quá ta nhìn ngươi cũng có hạn chế không dám ăn ta đi?"

Đường Tăng nói: "Bần tăng cho là ngươi đầu óc cũng là heo đây, không nghĩ tới còn có dạng này một mặt."

Sau khi nói xong không còn để ý Trư Bát Giới, mà là nhìn về phía Tôn Ngộ Không.

"Sáng mai xử lý Bạch Cốt Tinh, đi bảo tượng quốc hảo hảo ăn một chút gì!"

Tôn Ngộ Không nói: "Ăn viên thuốc."

"Hảo."

Đường Tăng đáp ứng về sau, liền đi vì là Tôn Ngộ Không, Sa Tăng, Tiểu Bạch Long ngao Ồ, Trư Bát Giới mấy người chuẩn bị bữa tối.

Ăn xong bữa tối về sau,

Một đoàn người liền rất sớm an giấc.

Hôm sau sáng sớm, ánh nắng ấm áp xuyên thấu qua rậm rạp cành lá, chiếu nhập lưu cát con trai bên trong, mấy người lúc này đã từ trong giấc ngủ thức tỉnh, trong đại sảnh ăn điểm tâm.

Ước chừng thời gian một chén trà về sau, một đoàn người ăn điểm tâm xong, nhảy ra lưu sa con trai, lần thứ hai hướng tây mà đi.

Nửa ngày thời gian, Tây Du đoàn đội xoay người vọt lĩnh, nhưng nhưng vẫn không đi ra Bạch Hổ lĩnh địa giới, tại trong lúc này, bọn hần tất cả đều cẩn thận cảnh giác.

Nửa lần buổi trưa, Đường Tăng bọn hần đang ở bằng phẳng trong rừng đi đường mòn lúc, bỗng nhiên trông thấy phương xa khói đặc cuộn cuộn, ánh lửa ngút trời, hơi nóng cuộn cuộn bị gió cuốn đánh thẳng tới, trong không khí có loại khô nóng vị đạo.

Nhìn thấy ánh lửa cùng khói đặc, Đường Tăng trong lòng run lên: "Đến."

Chính là lúc này, Tôn Ngộ Không đã trải qua đến gần bên cạnh hần, cùng hần đi sóng vai, ầm ầm đem hần bảo vệ, người sau tiếp tục đi lên phía trước.

Không bao lâu, Đường Tăng đám người đi tới một ngọn núi ngoài thôn.

Lúc này sơn thôn đã bị biển lửa thôn phệ, sóng nhiệt cuộn cuộn, sơn thôn bên ngoài, thỉnh thoảng có một đám hơn trăm người binh khí gia thân binh sĩ, các binh sĩ kết làm vòng vây chiến trận, tức nhiên nhi lập, mà ở chiến trận phía trước nhất, một người mặc ra màu mực trường bào cô gái tóc dài, chính nắm một cái ba bốn tuổi lớn tiểu nữ hài nhi.

Nữ hài nhi tuy nhỏ, cũng đã có thể nhìn ra hần sau khi thành niên mỹ mạo, lúc này nàng đang nhìn thiếu đốt thôn xóm, khóc không ra tiếng, nước mắt theo gương mặt trượt xuống, đập xuống mặt đất.

Đường Tăng nhìn thấy cô bé kia mà trước tiên, liền nhận ra nàng là Bạch Cốt Tinh.

Nàng mặc dù đối với này hoàn cảnh cùng mộng cảnh hơi nghi hoặc một chút, nhưng càng nhiều thì hơn là cảm thấy uy hiếp, thế là quay đầu nhìn về phía

Tôn Ngộ Không, nói: "Lần này hay là mai rùa trạng thái? Biết đánh nhau hay không?"

Tôn Ngộ Không nhìn kỹ một chút Bạch Cốt Tinh, nói: "Không phải, lần này là nàng trong mộng cảnh bản ngã, đánh chết liền kết thúc."

Đường Tăng nghe vậy, lập tức nói: "Vậy còn chờ gì, mộng tỉnh, nên hùng đông."

"Ân."

Đường Tăng dứt lời về sau, Tôn Ngộ Không gật gật đầu, trong nháy mắt tiếp theo, dĩ nhiên là xuất hiện ở Bạch Cốt Tinh trước người, Trư Bát Giới, Sa Tăng, tiểu bạch kiếm ngao Ô là theo sát phía sau.

Làm hóa thành tiểu nữ hài nhi thái Bạch Cốt Tinh nhìn thấy Tôn Ngộ Không vọt tới lúc, trong nháy mắt liền hóa thành bản thể, nửa mặt vì là thịt nửa mặt vì cốt.

Đồng thời trong tiểu trấn hóa điểm trong khoảnh khắc hóa thành đầy trời oan hồn.

Ngoài trấn nhỏ các binh sĩ, cũng đều hóa thành khô lâu quái, huy động binh khí chạy về phía Đường Tăng, chạy ở giữa khớp xương và chạm 'Ken két' rung động.

"Chạy."

Làm khô lâu quái nhóm huy động lung lay binh khí mà khi đến, Tôn Ngộ Không thanh âm cũng xa xa truyền đến, Đường Tăng sau khi nghe, lập tức quay người liền chạy.

Vừa chạy vừa quay đầu đi quan sát những cái kia khô lâu tẩu vị, từ mà thay đổi tự mình di động phương hướng, tận khả năng đem Trư Bát Giới hôm qua chỗ dạy bảo tri thức điểm toàn bộ vận dụng, lập tức để những động tác này chậm chạp khô lâu quái nhóm thúc thủ vô sách.

Dù là số lượng khổng lồ, trải rộng bốn phương tám hướng, cũng không tóm được hắn.

Tôn Ngộ Không gặp Đường Tăng an toàn, liền cũng thu hồi tâm, tâm niệm vừa động ở giữa, Nguyên Thần đột nhiên từ mi tâm tổ khiếu nhảy ra, cảm lên bản tôn trong tay chín hoàn tích trượng, cực nhanh xoay tròn, động tác nhanh như lời đình, hùng hực kim chi pháp lực tại chín hoàn tích trượng thượng lưu đi một vòng về sau, âm vang báo xả hướng giữa không trung oan hồn nhóm, kim khí sát qua những cái kia oan hồn về sau, nhất định trực tiếp đưa chúng nó hóa thành tro bụi, không còn tụ hợp vào đại địa.

Oan hồn rất nhiều, nhưng chín hoàn tích trượng vận tốc quay kinh người, kim khí gần như vô tận, ngăn ngừa tầm mười tức thời gian, oan hồn liền cơ hồ từ vong hầu như không còn.

Đồng thời tại trong lúc này, Bạch Cốt Tinh bản thân cũng không ngừng bị Tôn Ngộ Không kim khí đánh trúng, trên người bạch cốt có vết rạn hiển hiện, khí tức dần dần trở nên yếu ớt.

Mà theo Bạch Cốt Tinh khí tức yếu dần, nàng cái kia không trong mắt động, đúng là dấy lên châm chút lửa điểm đến, ngọn lửa này dấy lên về sau, nàng cả người giống như lần nữa khôi phục sinh cơ một dạng.

Nhưng chân tướng sự thật lúc, nàng chỉ là hồi quang phản chiếu mà thôi.

Tôn Ngộ Không biết rõ càng là lúc này, càng không thể coi thường, có thể bởi vì tu vi cũng không vượt ra ngoài quá nhiều duyên cớ, làm Bạch Cốt Tinh lại một lần bị Tôn Ngộ Không kim khí kích về sau, nàng nhất định dựa thế mượn lực, mãnh liệt xoay người bạo trùng hướng Đường Tăng.

Tốc độ nhanh, nhanh như thiểm điện, Tôn Ngộ Không nhìn thấy phía sau sắc lập tức biến đổi, dưới chân có kim khí phun trào, theo sát mà lên, chớp mắt liền muốn đuổi kịp Bạch Cốt Tinh.

Có thể chính là lúc này, Bạch Cốt Tinh từ đầu phía dưới xương cốt nhất định toàn bộ nổ nát vụn, hóa thành từng đạo hắc khí, để cho nàng tốc độ tăng vọt, chớp mắt liền tới đến Đường Tăng trước mặt.

Trước đó Trư Bát Giới nói, đối mặt không cách nào địch nổi cường địch lúc, vậy liền quay đầu nhìn thẳng hắn, như thế có thể chết đến có chút tôn nghiêm, nhưng khi Bạch Cốt Tinh đi tới gần lúc, Đường Tăng lại phát hiện mình lập tức quay đầu cơ hội đều không có, liền bị Bạch Cốt Tinh đầu bạo tạc sau một trận hắc khí bao khỏa trong đó.

Hắc khí bao khỏa, không lạnh, không đau, cũng không u ám, chỉ là có loại cảm giác hôn mê, trong thoáng chốc, Đường Tăng trước mặt có từng bức họa đang nháy phát hiện.

Trong đó đệ nhất màn, chính là trước mặt sơn thôn cháy hùng hực hình ảnh.

Cùng Đường Tăng lúc trước tận mắt nhìn thấy hình ảnh khác biệt, lúc này trong tâm hình, các binh sĩ thần thái tươi sống, có đang thấp giọng xì xào bàn tán.

Từ bọn hắn trong miệng, Đường Tăng biết được lần này thôn trang thiêu đốt, chính là Âm Dương Gia chủ đạo một lần đồ thôn hành động, tiểu nữ hài nhi Bạch Cốt Tinh là trong thôn duy nhất người sống sót.

Theo sát lấy hình ảnh cười ngửa xem hoa, Đường Tăng nhìn thấy tiểu nữ hài nhi xem như người sống sót, bị Âm Dương Gia Đại tư mệnh mang về diễn son thành nuôi lớn, sau vì mỹ mạo bị bồi dưỡng thành tử sĩ.

Nhưng toàn bộ Âm Dương Gia đều không biết, tiểu nữ hài nhi nội tâm cừu hận đâm sâu vào, duy nhất muốn làm là, chính là hủy diệt Âm Dương Gia.

Trong nháy mắt Bạch Cốt Tinh trưởng thành, đồng thời cũng nhận lấy đến hấn trong đời cái thứ nhất, cũng là một cái nhiệm vụ cuối cùng, đến Tần quốc một vị quận thủ phủ bên trong.

Cái này quận trưởng chính là hai ba ngày trước, Đường Tăng tại Bạch Cốt Tinh trong mộng cảnh nhìn thấy tên kia khí vũ hiên ngang nam tử.

Thời kỳ chiến quốc Tần quốc chính là quận huyện chế, một quận quận trưởng mặc dù ở tại trong trấn, nhưng nó địa vị tương đương với một chỗ chư hầu, Tây Phương công tước, người này là Âm Dương Gia tại Tần quốc duy nhất minh hữu.

Âm Dương Gia đem Bạch Cốt Tinh gả cho này quận trưởng, một là vì là biểu hiện ra thành ý, cái thứ hai là bởi vì nghĩ bảo vệ hấn tính mệnh.

Làm một tên quận trưởng, quyền cao chức trọng, từ không phải dễ dàng như vậy mất mạng, nhưng khi đó Tần quốc chính trị hoàn cảnh so sánh đặc thù, bởi vì Xuân Thu Ngũ Bá một trong Tần Mục công, tại khi chết lấy một trăm bảy mươi cái người sống chết theo, đồng thời còn muốn 'Tam Lương' cùng một chỗ chết theo ở dưới đất, mỹ viết kỳ danh: Sinh tông cộng nhạc này, chết tông cộng này buồn bã, bởi vậy huyền não Tần vượt qua dưới lòng người bàng hoàng.

Cần biết Tam Lương chính là Yểm Tức, Trọng Hành, Châm Hồ, là đương thời Tần quốc ba vị hiền thần, vì là Tần Vương hướng lập xuống qua công lao hấn mà.

Ba vị hiền thần đều sẽ chôn cùng, hưởng chi coi là quận trưởng.

Tuy nói xác suất không lớn, nhưng cũng không nhỏ.

Bạch Cốt Tinh nhận lấy đến nhận chức vụ về sau, coi là rốt cục có thể chạy ra Âm Dương Gia, tiến về Tần quốc tìm kiếm viện quân, lại quay đầu phản công Âm Dương Gia, bởi vậy năng chạy, cười đến rất vui vẻ.

Nàng mới tới Tần quốc mấy năm ở giữa, lợi dụng quận trưởng danh vọng, quả nhiên kinh doanh một chút thế lực, nhưng nàng tất cả cố gắng, tất cả mọi thứ, đều bị Tần Hiến công lên đài sau hủy bỏ người đền nợ nước sách đánh bại.

Bởi vì pháp lệnh mất đi hiệu lực, nàng liền không cần thiết lưu tại Tần quốc bảo hộ quận trưởng, muốn bị triệu hồi Âm Dương Gia, nhưng nàng không nguyện ý từ bỏ bản thân hiện hữu tất cả, cho nên đành phải dùng Âm Dương Gia thủ đoạn đạt được một đứa bé, có thể nhưng bởi vì làm tức giận nữ chủ nhân mà bị đuổi ra môn.

Trong tuyệt lộ, Bạch Cốt Tinh hiến tế đứa bé này yêu hóa trở thành Bạch Cốt Tinh, trở lại Âm Dương Gia báo thù rửa hận, nhưng ở cái kia về sau, hấn thì cốt lại nhớ tới lúc đầu hóa thành Bạch Cốt Tinh địa phương, cấu trúc tuyệt vọng chi mộng, ngàn năm qua bởi hồi ở chỗ này, đem tất cả qua đường người kéo vào bản thân trong mộng, về sau đem bọn hấn hóa thành oan hồn, Đường Tăng bọn hấn cũng chỉ là trong đó mấy người mà thôi, nhưng so sánh đặc thù là, bọn hấn rất mạnh, cho nên Bạch Cốt Tinh thất bại, lấy hồn phi phách tán làm đại giá thất bại.

Bạch Cốt Tinh cuộc đời từng màn, đèn kéo quân giống như từ Đường Tăng trước mắt, từ khán giả trước mắt hiện lên, để bọn hấn lòng có cảm xúc, trầm mặc không nói.

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUY ĐẬU!!!! THANKS!!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Ta muốn rời khỏi 1 đoạn thời gian

Bạch Cốt Tinh cuộc đời đèn kéo quân cuối cùng kết thúc, huyền cảnh chậm rãi biến mất ở Đường Tăng trước mắt, nhưng nửa thịt nửa xương nàng, lại bỗng nhiên thoáng hiện đến Đường Tăng trước người, kỳ hình thể không ngừng biến hóa, từ Bạch Cốt Tinh trạng thái, biến đổi thành tiểu hài trạng thái, lại biến đổi thành trưởng thành trạng thái.

Tại biến đổi lúc, trong mắt nàng hồn hòa thiêu đốt, cảm cốt thượng dưới nhấp nháy, phát ra thanh âm.

"Nếu như lúc trước thật có người liên tốt ..."

Bạch Cốt Tinh nhìn lấy Đường Tăng, giống như thờ dài, nói: "Lúc trước Âm Dương Gia làm xằng làm bậy lúc, không người chỉ trích, ta lòng tràn đầy vui vẻ chuẩn bị xuất giá chạy khỏi nơi này lúc, không người cảnh cáo, ta đem hài nhi hiến tế lấy thu hoạch được bảo thủ lực lượng lúc, không người khuyên can ..."

"Bây giờ, tất cả đều quá trễ."

Đường Tăng nghe vậy, im lặng không nói.

Bạch Cốt Tinh cũng không nói thêm gì nữa, chỉ là cuối cùng nói câu: "Cám ơn người xem hết ta cố sự."

"Còn nữa, gấp lại."

Thoại âm rơi xuống, Bạch Cốt Tinh bạch cốt chậm rãi dấy lên hỏa diễm, hỏa diễm bốc lên, bạch cốt thành tro, lúc này có gió nhẹ lướt qua, đem tro cốt thổi hướng bốn phía.

Đường Tăng nghe xong nàng lời nói, lại trông thấy nàng phi hời yên diệt, trong lòng hơi có chút mất hết cả hứng, nhưng lại không biết nên nói cái gì.

Không sai, Bạch Cốt Tinh lúc đầu thật là người bị hại, có thể nàng trở thành Bạch Cốt Tinh đến bây giờ, cũng xác thực hại rất nhiều người, cho nên nàng cũng là thi hại người.

Đường Tăng không đồng tình nàng, chỉ là hơi có cảm xúc.

Sau khi suy nghĩ một chút, hướng về phía tiêu tán tro cốt nói: "Ân, không khách khí, gấp lại."

Thoại âm rơi xuống, cuối cùng tro cốt cũng tiêu tán trong không khí.

Mà chính là lúc này, Tôn Ngộ Không là từ đằng xa lóe lên mà tới, bỗng nhiên đứng ở Đường Tăng trước mặt lúc, trên mặt vẻ lo lắng, nhìn không được trên dưới quan sát tỉ mỉ xác nhận hân an nguy.

Bởi vì vừa rồi tình huống thật sự là quá mức mạo hiểm, nếu như Bạch Cốt Tinh trước khi chết bộc phát, không phải đem Đường Tăng kéo vào nàng mạng cánh, quan sát nàng cuộc đời, mà là phải giết hân lời nói, cái kia Đường Tăng vừa rồi đã chết, hiện tại mặc dù không chết, nhưng cũng không phải một kiện đáng được ăn mừng sự tình.

Tại sinh tử một chuyện bên trên, không có may mắn nói chuyện.

Một lát sau, Đường Tăng xác nhận Đường Tăng không phát hiện chút tổn hao nào, nhưng trong lòng sóng cả mãnh liệt, nhìn lấy Đường Tăng thời điểm, trầm mặc không nói lời nào, ánh mắt dường như có chút chạy không.

Đường Tăng trông thấy dạng này Tôn Ngộ Không, trong lòng đột nhiên hiện lên một trận cảm giác khác thường, mới vừa muốn nói điểm gì lúc, Tôn Ngộ Không ánh mắt bỗng nhiên kiên quyết định, nhìn qua Đường Tăng con mắt, nói: "Ta muốn rời khỏi một đoạn thời gian."

Đường Tăng nghe vậy, như bị sét đánh, lập tức giật mình tại nguyên chỗ, thật lâu mới phản ứng được, không khỏi vội vàng nói: "Đại Thánh người làm sao rồi? Vừa mới cái kia yêu tinh không phải muốn đá thương bản tăng, bản tăng không tìm đường chết ... Bản tăng thật không có ..."

Tôn Ngộ Không nghe thấy Đường Tăng lời nói, nhưng chỉ là nói: "Ta rất nhanh liền hồi, người có việc phân phó đầu heo chính là."

Một bên Trư Bát Giới nghe, phản nản câu: "Ta nhớ được ta ban đầu rõ ràng gọi là heo mới vừa liệt ..." Theo sát lấy lời nói xoay chuyển, cười nói: "Bất quá không quan hệ, Đại sư huynh rốt cuộc phải đi, cái kia ta với người cùng một chỗ thôi."

Trư Bát Giới lúc nói chuyện, Tôn Ngộ Không đã trải qua quay đầu đi, nhẹ nhàng mà nhìn lấy hân, nói: "Đầu heo, sau này thời gian, hòa thượng này nếu là gặp chuyện gì, ta tất để Thiên Cung đầu bếp đến đem người làm thành toàn trư yên ăn."

Trư Bát Giới lập tức sắc mặt một khổ.

Mà lúc này Đường Tăng cũng đã nghe ra Tôn Ngộ Không trong miệng mồm kiên quyết, nhưng hân vẫn như cũ chưa từ bỏ ý định hỏi: "Đại Thánh người thật muốn đi?"

Tôn Ngộ Không nói: "Ân."

Đường Tăng nghe vậy, trầm mặc chốc lát, chợt thờ dài, nói: "Cái kia ta đi cấp người làm chút ăn."

Tôn Ngộ Không nói: "Ân."

Tôn Ngộ Không sau khi đáp ứng, Đường Tăng liền không nói một lời nhảy về Sa Tăng Lưu Sa Bạng bên trong.

Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Ngao Ô, Sa Tăng cũng theo sát mà quay về .

Làm Đường Tăng vì Tôn Ngộ Không muốn đi một chuyện tâm tình sa sút thời điểm,

Trực tiếp thời gian chú ý nhóm tất cả đều nổi, từng cái chấn kinh đến tột đỉnh .

"Tiêu Linh Miêu đưa tặng cho Đường Tăng một trăm tán tài bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Dẫn chương trình ta cho người biết, Đại Thánh nếu là không tại, cái này trực tiếp ở giữa, ta quan! Cái này khen thưởng, ta ném!"

'Nhiệm Nhiệm Bối Bối đưa tặng cho Đường Tăng một trăm tán tài bảo tượng' cũng nhấn lại nói: "Trên lầu nói đúng! Máy lập lại nhóm phục chế một đợt!"

Đường Tăng trông thấy khán giả đan lằng lảnh, trong lòng càng cảm giác khó chịu, nhưng thủ hạ lại là không ngừng, tại bình thường dự trữ tại Lưu Sa Bạng bên trong một chút hoa quả, đã thủ từng cái chế thành mứt, hong gió thật .

Vừa làm bên cạnh thờ dài, cuối cùng cuối cùng nhin không được ngẩng đầu, nhìn về phía cách đó không xa Tôn Ngộ Không, nói: "Người đi đâu, bao lâu hồi ."

Tôn Ngộ Không nghe vậy, chỉ là trầm mặc không nói .

Đường Tăng lẳng lặng nhìn hẩn một hồi về sau, nói khẽ: "Từ Ngũ Hành Sơn đến Bạch Hổ lĩnh, thời gian dài như vậy, chắc hẳn người cũng có rất nhiều không đồng cảm ngộ, cần phải đi chuyển đổi một hạ tâm tình . Cũng là xác thực có thể đi bãi phóng một chút bạn cũ, lần trước Na Tra cũng không tệ, có thể lời nói, hồi Hoa Quả Sơn nhìn xem, hồi ức một chút sơ tâm ..."

"Bất quá người chuyển đi này, thăng cấp liền phiền phức ... Hơn nữa cũng không biết ăn có được hay không, cái này thời đại nấu nướng kỹ xảo thực sự quá đơn nhất ..."

"Không cần ."

Đường Tăng chính nói lời nhai nói chuyện, Tôn Ngộ Không đột nhiên ngắt lời nói: "Ta lập tức đi ngay ."

Đường Tăng trực tiếp ngưng ngữ, thủ hạ đao ngừng trong tay: "Vội vã như vậy sao?"

"... Tốt a ."

"Cái kia thuận buồm xuôi gió ."

Đường Tăng nhìn lấy Tôn Ngộ Không, cười cười .

"Ân ."

Đường Tăng dứt lời về sau, Tôn Ngộ Không không được cho hẩn thêm cùng Trư Bát Giới, Sa Tăng, Ngao Ô giữ lại cùng nói chuyện cơ hội, trực tiếp nhanh chân đi hướng Lưu Sa Bạng đại sảnh, về sau nhảy lên mà thô Lưu Sa Bạng, cấp tốc biến mất tại mật lâm thâm xứ .

Tôn Ngộ Không sau khi đi, Đường Tăng cũng đi tới, nhìn về phía Tôn Ngộ Không đi xa phương hướng, trầm mặc không nói .

Chú ý nhóm nhìn thấy cảnh này, có chút không hiểu thấu, có chút cảm hoài, có chút không nói gì, có chút thương tâm .

Đường Tăng nhìn thấy khán giả mưa đạn, biết rồi bọn hẩn là đang an ủi mình, nhưng lúc này hẩn, lại không cần an ủi .

Lẳng lặng đứng một lát về sau, Đường Tăng liền quay đầu nhìn về màn ảnh, nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: "Không cần an ủi ta, ta ... Ta trước quan trực tiếp ."

Một đầu cuối cùng mưa đạn hiện lên, Tây Du trực tiếp lú lo bé .

Trực tiếp lú lo bé về sau, Đường Tăng trở lại trong phòng mình, đóng cửa từ chối tiếp khách, liền Ngao Ô đều quan ở bên ngoài, cũng không biết suy nghĩ cái gì .

Lại nói một bên khác, Tôn Ngộ Không từ Lưu Sa Bạng mà ra về sau, liền dựa theo lúc đến đường, bay vượt qua chạy như điên .

Một ngày ngắn ngủi, liền lại nhớ tới Ngũ Trang quán .

Ngũ Trang quán bên trong Trấn Nguyên Tử, xa xa trông thấy Tôn Ngộ Không yêu khí, rất sớm liền tới đến Trang bên ngoài chờ, nhìn thấy Tôn Ngộ Không lúc, cười đón nói: "Người không phải đi cùng hòa thượng thỉnh kinh? Hồi tới làm gì? Sự tình đầu tiên nói trước, trái cây thật muốn chờ một vạn năm, thật không có ..."

Tôn Ngộ Không đi đến bên cạnh hẩn, cùng sóng vai đi vào Ngũ Trang quán bên trong, vừa đi vừa nói: "Có chuyện người cho rằng người viện từ còn tại?"

Dứt lời về sau, Tôn Ngộ Không quay đầu nhìn về Trần Nguyên Từ, trực tiếp nói ngay vào điểm chính: "Ta là tới tìm người học tập tiên pháp, làm là huynh trưởng người sẽ không cự tuyệt, đúng không?"

Trần Nguyên Từ nao nao: "Học tập tiên pháp?"

Hắn nhìn xem bên cạnh Tôn Ngộ Không, lại nhìn sang hắn lúc đến phương hướng, bỗng nhiên mình bạch thứ gì giống như, nhưng cười một tiếng, nói: "Cũng được, nhưng là, học phí đâu?"

Tôn Ngộ Không nói: "Hòa thượng nói, nhà mình huynh đệ, nói tiền tồn thương cảm tình ."

Trần Nguyên Từ bước chân trì trệ, bất đắc dĩ nói: "Tốt a tốt a, kết làm huynh đệ muốn trước bị trước hỏ một đợt, quả nhiên tránh không khỏi ."

Cảm khái xong, Trần Nguyên Từ lại hỏi: "Vậy, muốn học cái gì?"

Tôn Ngộ Không không chút nghĩ ngợi, nói: "Đã không có trái cây, cái kia dạy ta cho phạm nhân kéo dài tính mạng chi pháp, hoặc phạm nhân hộ thân chi pháp ."

Trần Nguyên Từ nói: "Ta không làm phạm nhân hơn mấy triệu năm, người cảm thấy ta hiểu?"

Tôn Ngộ Không cũng chỉ có một câu: "Dạy ta ."

Trần Nguyên Từ nghe vậy, có chút đau đầu, sau khi suy nghĩ một chút, bỗng nhiên hướng xem bên trong hồ: "Thanh Phong Minh Nguyệt! Các người hai cái tới đây cho ta!"

Nghe được tiếng là không lâu sau, Thanh Phong Minh Nguyệt hai tiên đồng liền vội vàng mà đến, trông thấy Tôn Ngộ Không lúc có chút kinh ngạc, chợt trước hướng Trần Nguyên Từ đánh cái chấp tay, nói: "Su phụ nhưng có phân phó?"

Trần Nguyên Từ nói: "Ta nhớ được các người mới hơn một ngàn tuổi? Phạm nhân chi pháp còn nhớ chứ? Dạy hẩn ."

Thanh Phong nói: "Su phụ ngài lớn tuổi rồi ."

Minh Nguyệt nói: "Trí nhớ không tốt rồi?"

Thanh Phong nói: "Chúng ta từ nhỏ đã tại Ngũ Trang quán nha!"

Minh Nguyệt nói: "Tiên pháp đều là ngài dạy đâu!"

Thanh Phong nói: "Ngài không có dạy qua phạm nhân chi pháp nha!"

Trần Nguyên Từ nói: "Các người cảm miệng cho ta, đừng hử đi ta đài a, có tin ta hay không đêm nay đoạn hai người cơm tối ."

Thanh Phong Minh Nguyệt hai người một mặt ủy khuất, mà một bên Tôn Ngộ Không lại đi mau hai bước, ngăn lại hắn, nghiêm túc nhìn lấy Trần Nguyên Từ, nói: "Người có dạy ."

Nghe ra Tôn Ngộ Không trong giọng nói kiên định, Trần Nguyên Từ cũng nghiêm chỉnh lại .

"Phạm nhân hộ thân chi pháp cùng kéo dài tính mạng chi pháp, ta cũng không biết, nhưng Lão Quân biết, bọn người đợi, ta đi giúp người hỏi hẩn hỏi một chút ."

"Ấn ."

Tôn Ngộ Không gật gật đầu .

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỆT ĐẠU!!!! THANKS!!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Thiên đạo hảo Luân Hồi

Sáng sớm, yên lặng như tờ, trời mới vừa tờ mờ sáng . ?

Đường Tăng, Trư Bát Giới, Sa Tăng, Ngao Ô một nhóm chính đi ở trên đường lớn .

Lúc này khoảng cách Đại Thánh rời đi, đã qua một đêm thời gian .

Một đêm này thời gian, để Đường Tăng đến để điều chỉnh hảo tâm thái, đem Quan Âm hệ thống gọi ra, về sau mở ra Tây Du trực tiếp ở giữa .

Tây Du trực tiếp ở giữa mở ra, không đến một giây đồng hồ, mười vạn người xem liền chen lấn tràn đầy, những cái này người xem sau khi đi vào, trước tiên tìm kiếm lên Tôn Ngộ Không thân ảnh đến, nhưng cuối cùng lại không có thể tìm gặp, cái này để bọn hắn tâm tình có chút phức tạp .

Đường Tăng nhìn thấy khán giả đưa cùng Tôn Ngộ Không có quan hệ mưa dạn, trong lòng có chút cảm giác khó chịu, nhưng nhìn về phía màn ảnh lúc, lại là vẻ mặt tươi cười .

"Như vậy, Đại Thánh tạm thời rời khỏi đơn vị trong khoảng thời gian này, bản tăng phải cố gắng thẳng một chút trực tiếp ở giữa đẳng cấp tốt, mười vạn người vị trí thật là không quá đủ ."

"Mặc dù mọi người đối với Tây Du Ký đều rất quen, nhưng cụ thể tình tiết khả năng đã trải qua nhớ không rõ, cho nên bản tăng trước cho mọi người phổ cập khoa học một cái đi ."

"Dựa theo Tây Du nguyên tác nội dung cốt truyện, bản tăng tiếp xuống thì sẽ đến bát Tử Sơn đột thủng động, cái kia đột thủng trong động yêu quái là Hoàng Bào Quái, nguyên Thiên Đình hai mươi Khuê là sói, vì cùng khoác thorn điện tùy tùng thorn ngọc nữ yêu nhau, nhớ trần tục hạ giới chiếm núi vì là quái, hút tới thác sinh vì là bảo tượng quốc công chủ bách hoa xấu hổ ngọc nữ, cùng làm mười ba năm vợ chồng ."

"Nguyên tác bên trong Đường Tăng tại khu ra Tôn Ngộ Không về sau, đi vào bát Tử Sơn đột thủng động, bản thân tìm đường chết chạy vào Hoàng Bào Quái trong động phủ, cho nên mới bị hắn bắt được muốn giết đến ăn, Trư Bát Giới cùng Sa Tăng đều không địch hắn, nguy cấp thời điểm là bách hoa xấu hổ thả đi sư đồ ba người, về sau, Bát Giới Sa Tăng thụ bảo tượng quốc Quốc vương nhờ vả, chiến thắng cứu công chúa tái chiến Hoàng Bào Quái, không địch lại ."

"Hoàng Bào Quái liền ghi hận trong lòng, đến bảo tượng quốc dương danh hiệu mình là phò mã, cũng đem Đường Tăng biến thành mãnh hổ vu kỳ vì yêu quái . Bạch Long Mã nguy trang thành cung nữ ám sát Hoàng Bào Quái thụ thương, sau cầu Bát Giới tìm về Tôn Ngộ Không, đánh chạy Hoàng Bào Quái . Tôn Ngộ Không tìm hắn không đến, lên Thiên Giới xin giúp đỡ . Ngọc Đế khiến tứ đại thiên sư điều tra, mới biết là Khuê tinh hạ phạm, lúc này mới mệnh hai mươi bảy tước tinh viên thu hắn thượng giới ."

"Tại hôm qua trước đó, bản tăng vẫn cho là tại bát Tử Sơn đột thủng động, bản tăng sẽ không gặp phải bất kỳ nguy hiểm nào, bởi vì bản tăng sẽ không làm tức giận bỏ đi Đại Thánh, thế nhưng là ai biết ..."

"Àn, bất quá cho dù Đại Thánh không ở, bản tăng cũng sẽ không có sự tình, dù sao bản tăng sẽ không ngu như vậy, chủ động hướng đột thủng trong động đi, bản tăng chuẩn bị trực tiếp đi bảo tượng quốc ."

Đường Tăng vừa đi vừa nói, người xem là một mực đưa mưa dạn .

Đường Tăng nhìn thấy có người xem nói già đi hồ sự tình, không khỏi đánh cái rùng mình, nói: "Không được, bản tăng tuyệt không chờ mong biến thành lão hồ ... Trước mắt ném qua giống như lão hồ là nhiều nhất, đây cũng quá thiên đạo hảo Luân Hồi ..."

Đường Tăng liền cảm khái, bên cạnh tiếp tục lên đường .

Trư Bát Giới uể oải theo sau lưng, Sa Tăng là nửa tựa tại Lưu Sa Bạng lên nhẹ nhàng bay, tiểu bạch kiêu Ngao Ô vẫn như cũ quần quanh ở Đường Tăng bên hông .

Không có gì ngoài Tôn Ngộ Không không ở bên ngoài, tất cả như thường .

Ba ngày sau, một đoàn người xuyên qua Bạch Hổ lĩnh, lại đi vào một tòa rừng rậm .

Trong rừng rậm có một cái bàn đá xanh đường, hai bên trồng xanh bách thú tùng, dây leo treo cát quần .

Nhìn thấy trong núi sâu có cảnh tượng như vậy, Đường Tăng trong lòng lập tức dâng lên lòng cảnh giác đến, mà ở hẳn lòng cảnh giác mới thăng lúc, liền ngấm gặp cách đó không xa đường lát đá cuối cùng, đang đứng một cái tuần tú chi nhân .

Hắn khuôn mặt trang nhã, thể đoạn cao chót vót, trên đầu mang một đỉnh chim khách vĩ quan, mây đen liễm phục, song tóc mai đen, nhiễm một chút son phấn sắc, trên người nghiêng hát lên vàng nhạt bảo trưởng, váy dài tung bay ngênh, đầu qua Đường Tăng món kia găm lan áo cà sa, túc hạ Ô giày hoa gáp, bên hông loan mang quang minh, cầm một cây đao, tính quang diệu chiếu .

Chính xác phong thần tuần lã,

Có vẻ như Phan An .

Làm Đường Tăng trông thấy nam tử lúc, nam tử cũng trông thấy Đường Tăng, lập tức mặt lộ vẻ vui mừng, một bên đi nhanh mà đến, một bên hô lớn nói: "Hòa thượng kia, người thế nhưng là phụng Đại Đường Hoàng Đế sắc mệnh, trước đi Tây Phương sư tử tìm trải qua kệ Đường Tăng?"

Đường Tăng nghe vậy, sững sờ, lúc này mới gật đầu nói: "Chính là bản tăng ."

Đang khi nói chuyện, nam tử đã đi tới phụ cận, vui mừng bên ngoài: "Đường Tăng người rốt cục đến, ta chờ người thật lâu ."

Đường Tăng nghe thấy nam tử lời nói, cảm thấy kinh ngạc, nói: "Chờ bản tăng, chờ bản tăng làm gì?"

Nam tử nói: "Ta rất sớm liền nghe nói người là cái thượng bang nhân vật, còn là một trù nghệ cao thủ, đúng lúc vợ ta gần đây cơm nước không vào, người lại đến rất tốt! Rất tốt! Không phải, lại không tệ buông tha? Bởi vì cái gọi là cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp, thánh tăng, mời đi?"

Đường Tăng nghe xong hần lờn nói, nhìn không được nâng trán, cho nên hần lưu truyền bên ngoài, đến tốt cùng là một cái như thế nào thanh danh .

Đang lúc trong lòng của hần bất đắc dĩ lúc, Trư Bát Giới là chậm lo lắng nói: "Người cẩn thận chút, hần là yêu quái ."

Đường Tăng nghe vậy, lập tức kinh hãi, thấy lại hướng nam tử lúc, đã có chút suy đoán, hỏi vợ: "Người vợ thế nhưng là cái kia bảo tượng quốc công chủ bách hoa xấu hổ?"

Nam tử nói: "Thánh tăng nhất định đối với ta vợ có bao nhiêu nghe thấy? Chẳng lẽ nàng vẻ đẹp, đã trải qua rộng truyền đến cái kia Đại Đường thành Trường An ."

Trông thấy nam tử, cũng chính là Hoàng Bào Quái trên mặt vẻ mừng rỡ, Đường Tăng có chút không được phải nói cái gì tốt, ý niệm trong lòng thay đổi thật nhanh ở giữa, quay đầu nhìn về phía Trư Bát Giới, nói: "Thế nào, có thể đánh thắng sao?"

Trư Bát Giới thần thái nhìn như lười nhác, nhưng trên thực tế lại sớm đã cực kì mĩ quan sát qua Hoàng Bào Quái, cũng là không chút nghĩ ngợi, nói: "Không nói có thể đánh được, trốn khẳng định không có vấn đề, nhưng quá phiền phức, người chính là đi làm đồ ăn đi, vừa vặn chúng ta cũng đánh bữa ăn ngon ."

Một bên Sa Tăng nghe, nói: "Người cũng không sợ có đi không về ."

Trư Bát Giới nói: "Sẽ không, yêu quái này giết không được hần ."

Đường Tăng nghe vậy, tâm hơi yên ổn chút, nhưng còn có chút lo lắng, dù sao chủ động chạy đến yêu quái trong động phủ đi làm đồ ăn, đây không phải là tìm đường chết sao?

Đang lúc hần do dự ở giữa, cái kia Hoàng Bào Quái lại nói: "Ta nghe nghe người có cái bốn tên học trò, đại đồ đệ Tôn Ngộ Không, nhị đồ đệ Trư Bát Giới, Tam đồ đệ Sa Tăng, bốn đồ đệ tiểu bạch kiếm, vì sao chỉ thấy Sa Tăng cùng Trư Bát Giới, không gặp tiểu bạch kiếm cùng Tôn Ngộ Không? Bất quá cũng tốt, ta trong phủ vì người chuẩn bị bạch lộc tinh, Thanh Ngu tinh, Hồ Ly Tinh, dã tượng tinh, cá vàng tinh, ít người chia ăn người cũng ít ."

Đường Tăng nghe được Hoàng Bào Quái tại nơi đó đếm kỹ yêu quái, thầm nghĩ lên trước đó Hoàng Phong Quái giết yêu sự tình, trong lòng có quyết định .

Nhiều như vậy yêu quái, ăn đến số ít cũng có thể thu hoạch bảy mươi cái kỹ năng, dạng này lần sau hần sớm muộn sẽ thoát ly phạm nhân chi thân, không còn là Tôn Ngộ Không bọn hần vương vãi .

Trong lòng có quyết định về sau, Đường Tăng liền gật gật đầu, nói: "Cái kia bản tăng liền đi chỗ ở của người, vì người vợ làm đến một trận đi ."

Hoàng Bào Quái nói: "Rất tốt rất tốt! Thánh tăng mời tới bên này!"

Tại Đường Tăng cùng Hoàng Bào Quái đối thoại lúc, trực tiếp trong phòng khán giả, cũng đều tràn đầy phấn khởi .

Đường Tăng trông thấy khán giả mưa đạn, rất muốn trả lời hần nhóm, nhưng là Hoàng Bào Quái ở bên, hần liền cố nhịn xuống .

Cùng sau lưng Hoàng Bào Quái đi sau đó không lâu, ngẩng đầu thấy, chợt ở giữa phương xa kim quang lấp lóe, màu khí bùng bùng, nhìn kỹ chỗ, nguyên lai là một toà bảo tháp, kim đỉnh tỏa ánh sáng .

Bảo tháp về sau là một tòa cao vọt trượng sơn phong, cao tiếp xanh tiêu, căn liền địa dày, hai bên tạp cây mấy ngàn khóa, trước sau dây leo quần hơn trăm dặm .

Đường Tăng tới chỗ này về sau, liền trông thấy cái kia bảo tháp phía trên hoành an một khối đá bạch ngọc bản, lên tuyên lấy sáu chữ to: 'Bát Từ Sơn đột thủng động'.

Đá bạch ngọc bản hai bên trái phải, đứng một đầu báo tinh, một con cạp tinh .

Hai đầu yêu quái trông thấy Hoàng Bào Quái lúc, lập tức đem thạch cửa mở ra, đồng thời bên trái lão hồ tinh cấp tốc bứt ra chạy vào bên trong đưa tin:

"Phu nhân! Phu nhân! Đại Vương! Đại Vương trở về! Còn mang tên hòa thượng, chính là cái kia Đường Tăng! Ăn hán nấu com, có thể trường sinh bất lão Đường Tăng!"

Yêu quái này tiếng la, hù dọa một động yêu quái, tất cả đều chạy đến vây Quan Đường tăng .

Mà rất nhiều yêu quái bên trong, là có một chừng ba mươi tuổi phụ nữ, người phụ nữ này nhìn về phía Đường Tăng lúc, trên mặt cũng không quá nhiều biểu lộ, nhưng là đáy mắt lại là có vẻ lo âu .

Nàng xem gặp Đường Tăng lúc, Đường Tăng từ cũng trông thấy nàng, nhưng hán càng nhiều lực chú ý, tự tại bốn phía đám yêu quái trên người .

Trong lòng của hán ở một cái cái đêm thâm .

Những cái này có thể tất cả đều là hán kỹ năng . 8

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUY
ĐẬU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Thánh tăng trù nghệ không gì sánh kịp

Vạn trọng hùng dưới đỉnh kim quang bảo tháp trước, tuần tú lịch sự Hoàng Bào Quái tại nhìn thấy thiếu phụ kia lúc, lập tức mặt lộ vẻ vui mừng nghênh đón .

"Ta vợ! Ta đem cái kia Đường Tăng mang về . Nghe nói hán trù nghệ có thể so với Dao Trì nội thi, ăn hán làm ra một mảnh thịt, liền có thể trường sinh bất lão! Ta vợ, ta thấy ngươi hôm nay com nước không vào, đặc biệt mời hán làm chút thức ăn ... Ngươi ... Bao nhiêu ăn một chút đi?"

Lúc này Hoàng Bào Quái ngữ khí ôn nhu, để một bên Đường Tăng nghe đơn giản cay lổ tai .

Thiếu phụ kia sau khi nghe, nhìn về phía Hoàng Bào Quái lúc, làm ra một cái giận dữ tư thái đến .

"Ngươi liền chỉ biết hiểu lấy ta niềm vui, nhưng có hỏi qua thánh tăng có nguyện ý hay không?"

Hoàng Bào Quái bận bịu đánh cược nói: "Ta vợ lại thoải mái tính thần, ta biết ngươi tính tình, tuyệt đối là hỏi qua mới đưa hán bắt ... Mời đến ."

"Đúng hay không, Đường trưởng lão?"

Đang khi nói chuyện, Hoàng Bào Quái quay đầu nhìn xem Đường Tăng, hướng hán chớp chớp mắt trái .

Đường Tăng nghe thật muốn mắt trợn trắng .

Thiếu phụ bách hoa xấu hổ nhìn xem nhà mình phu quân, lại nhìn xem Đường Tăng, nơi đó vẫn không rõ là chuyện gì xảy ra, không khỏi khe khẽ thở dài, nói: "Vậy được rồi, có thể nếu như vị trưởng lão này nấu com không thể ăn, phu quân cất không thể tái tạo sát nghiệt ... Lưu chút đức hạnh cùng hài nhi mới là ."

Hoàng Bào Quái trực điểm đầu, nói: "Nghe phu nhân, toàn bộ nghe phu nhân ."

Đang cùng bách hoa xấu hổ một phen câu thông về sau, Hoàng Bào Quái lúc này mới quay người, nhìn lấy Đường Tăng dặn dò: "Thánh tăng, ta vợ com nước không vào đã nhiều ngày, còn mời thánh tăng chớ làm quá nhiều tâm vị, thanh đạm tốt hơn ."

Đường Tăng lúc đầu đối với Hoàng Bào Quái mang chút mờ đầu vào trước là chủ quan niệm, nhưng từ hán cùng với bách hoa xấu hổ ở chung đến xem, ngược lại không giống như là một cái trò mặt không quen biết yêu, thế là trả lời: "Ăn, bắt quá ăn com đến đưa tiền a ."

Hoàng Bào Quái lúc này chính cung chiều nhìn qua bách hoa thơm, nghe thấy Đường Tăng lời nói, phục vừa quay đầu nói: "Thánh tăng cứ yên tâm, ta vợ chỉ cần mở miệng ăn com, bên trong động phủ này yêu quái, ta vợ ăn sạch một món ăn ngươi lấy đi một cái!"

Chính tại đây Quan Đường tăng bày yêu nhóm, nghe thấy Hoàng Bào Quái nói ra lời ấy, tất cả đều run rẩy không được dám nhúc nhích .

Đường Tăng nghe vậy, có chút mừng rỡ thấy bọn nó một chút, càng làm cho hắn bọn chúng cảm như hén .

Khán giả thấy thế, mưa đạn càng thêm .

Đường Tăng nhìn thấy khán giả mưa đạn, khó được mãnh liệt tán đồng đứng lên, ân ái chó xác thực nên thiếu chết, nhưng bây giờ hắn không tiện hỏi phục, cũng liền cùng sau lưng Hoàng Bào Quái, đi vào bảo tháp trong tháp .

Vừa mới nhập bảo tháp, trước mắt liền sáng tỏ thông suốt, đúng là cùng Lưu Sa Bạng một dạng, có động thiên khác, bất quá diện tích không bằng Lưu Sa Bạng lớn .

Toàn bộ bảo tháp bên trong, đúng là chút nhạt nhẽo nhan sắc, bột nước vị đạo, xem xét liền biết chính là xuất từ bách hoa xấu hổ thủ bút .

Đường Tăng vừa đi vừa đi xem bách hoa xấu hổ, phát hiện bách hoa xấu hổ dáng người thon dài, dung mạo đẹp đẽ, cả người trạng thái tinh thần không sai, không giống như là bị bắt sau khi đi chịu khổ bộ dáng, chắc hẳn cũng sẽ không có mờ đầu nàng viết thư cho hắn, để hắn đi mang cho bảo tượng Quốc vương cầu cứu chuyện phát sinh, hắn cũng không cần lại lấy thân mạo hiểm trở về, tất cả đều vui vẻ .

Đang quan sát lúc, Đường Tăng nhảy cảm phát hiện bách hoa xấu hổ thanh âm hơi khô cứng, thỉnh thoảng ho khan, tựa lưỡi trắng bệch, hiển nhiên là phát hỏa triệu chứng, trong lòng lập tức nhưng, thế là liền hướng Hoàng Bào Quái nói: "Lớn Vương phu nhân xem ra là thịt ăn quá nhiều, bốc lửa, bản tăng cho nàng đến một bát cây mơ com chiên liền có thể ."

Hoàng Bào Quái nghe Đường Tăng một câu nói toạc ra mấu chốt vị trí, mặt hiện lên ra vui mừng đến, bận bịu quay đầu trừng mắt về phía chung quanh lạnh lùng theo sát đám yêu quái , lớn tiếng nói: "Không nghe thấy thánh tăng muốn cho phu nhân làm cây mơ com chiên? Các ngươi những cái này bại hoại hàng còn không mau đi hái?"

Dứt lời về sau, hắn bỗng nhiên nghĩ cái gì, bận bịu quay đầu nhìn về phía Đường Tăng, hỏi: "Thánh tăng, xin hỏi cây mơ là cái gì?"

Đường Tăng nói: "Đại Vương không cần phiền phức, bản tăng có cây mơ, cũng có đồ làm bếp, chỉ cần cho bản tăng một cái thi triển chi địa liền có thể ."

"

Hoàng Bào Quái nghe xong, nhanh chân phía trước dẫn đường, rất nhanh liền dẫn Đường Tăng đi vào bảo tháp tầng một trung ương đất trống .

Đường Tăng lúc này liền phân phó Sa Tăng đem Lưu Sa Bạng trung tảo đãi, nồi sắt, xẻng sắt, dầu muối tương tất cả đều lấy ra, đương nhiên cũng có cây mơ com chiên cần thiết thịt bò đinh, tôm bóc vỏ, măng tây phiến, cùng dùng đường ướp gia vị hảo cây mơ nạt đinh .

Hoàng Bào Quái nhìn thấy Đường Tăng đồ làm bếp như thế đầy đủ chuyên nghiệp, trong lòng lòng tin càng càng chân đứng lên .

Đồ làm bếp đầy đủ về sau, Đường Tăng liền tại rất nhiều yêu quái nhìn soi mói, trước đem dầu đổ vào trong nồi, đợi dầu nóng về sau, lại để vào chút ít hành thái, hành thái rơi vào du trung, phát ra tư tư tiếng vang, có hương khí bay ra .

Người được hương khí về sau, Đường Tăng bắt đầu để vào đồ trắng giao nhau thịt bò hạt trộn xào, đợi đến thịt biến nhan sắc, phát ra tư tư tiếng vang về sau, lại rót nhập đồ gia vị, măng tây cùng tôm bóc vỏ .

Nhiều lần trộn xào về sau, tôm bóc vỏ cũng thay đổi nhan sắc, lúc này mới đóng lại hỏa, tại bốc hơi màu trắng trong hơi nóng đổ vào com, để com đầy đủ tiếp xúc đồ gia vị cùng dầu .

Cuối cùng để vào ướp gia vị hảo cây mơ cùng hành thái cùng một chỗ trộn xào hai lần ra nồi .

Chờ mùi thơm ngát xông vào mũi cây mơ com chiên ra nồi trang bàn về sau, Hoàng Bào Quái liền không kịp chờ đợi đi tới bưng lên, dùng trước đũa kẹp mấy hạt mết nếm thử về sau, vừa rồi đưa cho cách đó không xa bách hoa xấu hổ .

Bách hoa xấu hổ tiếp nhận cây mơ com chiên lúc, hình như có chút bài xích, không phải bài xích cây mơ com chiên, mà là gần nhất nàng bài xích tất cả đồ ăn, có thể cái kia mùi thơm ngát lại dẫn dụ nàng đi thử nghiệm .

Miền cưỡng dưới đũa ăn dưới đệ nhất khẩu, cửa vào thanh lương sướng miệng, nhưng chỉ thế thôi, cũng không được cảm thấy thế nào .

Nhưng là lần đầu tiên về sau, nàng bắt tri bắt giác lại ăn chiếc thứ hai, sau đó cái thứ ba xuống dưới, nàng lúc này mới cảm thấy không thích hợp, nàng rõ ràng không muốn ăn đồ vật, vì sao đột nhiên trở nên có thể ăn dưới .

Chẳng lẽ lại cái này com chiên bên trong, có cái gì khai vị chi vật?

Bách hoa xấu hổ một bên suy nghĩ một bên nhắm nháp, ngăn ngừa chén trà nhỏ thời gian, liền đem trọn bàn cây mơ com chiên ăn hết tất cả, để một bên Hoàng Bào Quái tròn mắt hốc hốc sau mừng rỡ như điên .

"Cái này ... Thánh tăng trù nghệ quả thật không gì sánh kịp!"

Tại bách hoa xấu hổ lúc ăn com, Đường Tăng cũng cho mình cùng Sa Tăng, Ngao Ô, Trư Bát Giới xào chút ăn, nhìn thấy bách hoa xấu hổ ăn xong cây mơ com chiên, lại nghe thấy Hoàng Bào Quái thanh âm, Đường Tăng liền lại cho nàng xới một bát .

Về sau lại là một bát .

Đội bách hoa xấu hổ ăn xong ba bát cây mơ com chiên về sau, Hoàng Bào Quái hoàn toàn phục, mừng rỡ vạn phần nói: "Ta vợ hôm nay vậy mà ăn ba chén com! Thánh tăng quả nhiên danh bất hư truyền!"

Đường Tăng nói: "Quá khen, quá khen ."

Hoàng Bào Quái nhìn không được lại nhìn tới nhìn khẩu vị mở rộng thê tử, lại nhìn thấy Đường Tăng lúc, trong lòng đột nhiên dâng lên một cái lớn mật ý nghĩ đến, vì vậy nói: "Thánh tăng lưu thêm chút thời gian như thế nào? Chỉ cần ta có, người tùy ý chọn ."

Đường Tăng trong lòng dâng lên dự cảm bất tường, bận bịu khoát tay cự tuyệt, nói: "Bần tăng còn muốn đi đường ."

Hắn lời còn chưa dứt, Hoàng Bào Quái lại bỗng nhiên quay đầu, hướng một bên đám yêu quái hồng: "Các người cái gì đều muốn ta dạy sao? Ngốc đứng đây làm gì? Còn không mau mang thánh tăng ở chỗ!"

Nói xong, đám yêu quái lập tức vây quanh .

Bách hoa xấu hổ lúc này bận bịu thả ra trong tay bàn ăn, nói: "Phu quân ... Nói xong muốn lễ phép ..."

Hoàng Bào Quái nghe vậy, trên mặt lập tức hiện ra tiểu dung, nhìn về phía Đường Tăng, nói: "Ta là mời, ta là mời, thánh tăng, ngài mau mời, mau mời ..."

Đường Tăng nghe vậy, quay đầu đi xem Trư Bát Giới .

Trư Bát Giới bên cạnh ăn còn lại cây mơ com chiên, liền chỉ chỉ bụng mình, ý kia lại rõ ràng bất quá, Đường Tăng gặp, nhìn không được thờ dài, nhưng nhìn ra Sa Tăng cùng Trư Bát Giới không kiêng nể gì cả, liền cũng gật đầu đáp ứng .

Nhiều như vậy yêu quái, cũng xác thực không thể lãng phí hết .

Khán giả nhìn thấy một màn này, nhìn không được khỏi xướng mưa đạn đến .

Tại khán giả đậu đen rau muống lúc, Đường Tăng một nhóm liền tại chúng yêu dưới sự hướng dẫn đến chỗ ở, có thể mới đến chỗ ở không lâu, ngoài cửa đã có gõ cửa người truyền đến .

Đường Tăng mở cửa xem xét, chính là cái kia bách hoa xấu hổ .

Bách hoa xấu hổ trông thấy Đường Tăng về sau, không đợi hắn mở miệng nói chuyện, nhân tiện nói: "Thánh tăng, người đừng sợ, ta không phải yêu quái, ta không ăn thịt người .

Nhà ta cách nơi này tây hạ, có hơn ba trăm dặm . Nơi đó có tòa thành, gọi là bảo tượng quốc . Ta là quốc vương kia cái thứ ba công chúa, sữa tên gọi bách hoa xấu hổ . Chỉ vì mười ba năm trước đây ngày mười lăm tháng tám đêm, chơi giữa tháng ở giữa, tại cái kia thành nam trên cầu gặp được phu quân, hắn nói hâm mộ với ta, như mỗi ngày ở giữa trắng sáng . Như ta không lấy hắn, tính mạng hắn tựa như vạn cổ đêm dài .

Sau đó hắn đều cũng chạy tới xum xoe, ta cùng với hắn tại vương thành mười dặm trang sức màu đỏ kết làm phu thê, cũng coi như truyền làm một đoạn giai thoại . Đến nay đã có mười ba năm, từ lâu sinh con dường cái ."

Bách hoa xấu hổ thoải âm rơi xuống, trong phòng đột nhiên truyền đến Trư Bát Giới thanh âm đến: "Cô nương ngốc, loại này lời tâm tình ta mới là tổ tông, lừa qua cô nương so người ném qua mét đều nhiều hơn ."

Đường Tăng thì là nhìn không được đậu đen rau muống: "Cái này kịch bản đến cùng ai viết! Có thấy hay không qua nguyên tác a? Bần tăng thật không nghĩ diễn!"

Bách hoa xấu hổ nghe thấy Trư Bát Giới lời nói, cũng không giận, tiếp tục nói: "Trưởng lão người thoải mái tinh thần, người chính là vì là lễ dân bách tính khắp nơi Tây Thiên cầu lấy chân kinh, ta tự cứu được người . Cái kia bảo tượng việc lớn quốc gia người Tây Phương đi đại lộ, người cùng ta mang hộ một phong thư nhĩ đi, bái trên ta cái kia phụ mẫu, ta liền dạy hắn tha cho người thôi ."

CONVERT BY Thanh Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUY
ĐẬU!!!! THANKS!!!

Chương 111: Xã hội người Hoa tử, người hung ác đường đi dã

Đường Tăng nghe xong Bách Hoa xấu hổ lời nói, hơi sững sờ, nói: "Tha bản tăng? Người phu quân đồng ý cho bản tăng yêu quái còn không có cho đây, làm sao lại nói đến tha bản tăng đâu?"

Bách Hoa e thẹn nói: "Phu quân ta người này nhìn như lễ phép, kì thực không thém nói đạo lý. Ngài nếu thực lực hơi kém với hắn, hắn quyết sẽ không thực hiện hứa hẹn!"

Đường Tăng ngấm lại Trư Bát Giới, Sa Tăng thái độ, lại thêm Tiểu Bạch Long Ngao Ô, nên sẽ không thua Hoàng Bào Quái, vì vậy nói: "Không có việc gì a, thực lực chúng ta coi như có thể."

Bách Hoa xấu hổ nghe vậy, nói: "Thế nhưng là ta và phu quân còn có hai đứa bé phải nuôi, người cũng muốn đi Tây Thiên thỉnh kinh, ai cũng không thể có sơ xuất, cho nên ta đem thù lao dư người, người đi phụ vương ta nơi đó ăn chực đi."

Đường Tăng nghe, mặt lộ vẻ ngạc nhiên: "... Cái này phong cách về đột biến bộ dáng ... Quả nhiên là cảm nhằm kịch bản đi ... Cái này hổ cha bộ dáng thật có bản tăng năm đó phong thái ..."

Hắn cúi đầu ngấm lại, mặc dù đám người bọn họ thực lực cùng Hoàng Bào Quái tương đương, nhưng xung đột nếu có thể để tránh cho, vậy cần gì phải muốn đi gây sự chút đây, tâm niệm đến tận đây, Đường Tăng gật gật đầu, nói: "Tốt a, bản tăng nguyện làm người mang hộ thư gửi thư người."

Bách Hoa xấu hổ hài lòng gật gật đầu, cấp tốc trở lại trong phòng, tức tu một tờ thư nhà, phong Cổ sẵn sàng, đến Đường Tăng trong phòng đem thư đưa ra.

Đường Tăng tiếp nhận thư về sau, nói: Bản tăng chuyển đi này, qua quý chỗ, định đưa Quốc vương chỗ."

Bách Hoa e thẹn nói: "Vậy liền tạ tạ trưởng lão."

Đường Tăng đem thư nhà để vào trong tay áo, chăm chú giày, cũng tạ ơn Bách Hoa xấu hổ, liền muốn đi tìm Trư Bát Giới Sa Tăng cùng đi, nhưng lại bị Bách Hoa xấu hổ một bên kéo lấy nói: "Trước đây trong môn người ra không được! Những cái kia lớn tiểu yêu tinh, tất cả đều xem người là tử thù, cả đám đều muốn giết người đây. Người đi cửa sau bên trong đi thôi, nếu là Đại Vương bắt được, còn thăm vắn thăm vắn chỉ sở tiểu yêu mà bắt, không phân tốt xấu, tổn thương tính mệnh của người. Chờ ta đi trước mặt hắn, nói thuận tiện. Nếu là Đại Vương thả người, người trực tiếp đi thẳng thôi, nếu như không thả người, người liền trốn thôi."

Đường Tăng nghe vậy, bỗng nhiên nghĩ đến nguyên tác tình tiết, hơi lo lắng nói: "Nếu hắn không thả bản tăng, người lại tự phóng, hắn nên sẽ không giận người đi?"

Đường Tăng nói đến rất uyển chuyển, nhưng bên trong nguyên tác Hoàng Bào Quái, cũng không chỉ là sống Bách Hoa xấu hổ khí đơn giản như vậy.

Bách Hoa xấu hổ nhìn ra Đường Tăng lo lắng, đột nhiên nhủ mảy, nói: "Hắn dám!"

Đường Tăng nhìn thấy Bách Hoa xấu hổ khí thế hùng hổ thần thái, nghĩ thầm Hoàng Bào Quái sẽ không phải là một cái thê quán nghiêm đi, mà đang lúc hắn nghĩ như vậy lúc, Bách Hoa xấu hổ lại nói: "Người hòa thượng này nói nhằm thật là nhiều a, vẫn rất khó đối phó a? Người có đi hay không?"

Đường Tăng vội nói: "Đi đi đi, bất quá bản tăng nói cho người, bản tăng thật không sợ người phu quân, bản tăng đồ đệ còn rất lợi hại ..."

Bách Hoa xấu hổ gặp Đường Tăng nhiều như vậy lời nói, có chút buồn bực, nói: "Ta với người nói thẳng đi, lão nương là sợ các người đánh nhau hủy đi nhà ta động phủ!"

"Đột thảng động, lão nương che đây, hiểu?"

Bách Hoa xấu hổ tính cách đột nhiên chuyển đổi, để Đường Tăng có chút không thích ứng, nhưng là càng khẳng định hắn suy đoán, cái kia Hoàng Bào Quái tất nhiên là một thê quán nghiêm, nếu như thế, hắn cũng không cần lo lắng nhiều như vậy, nhìn lấy Bách Hoa xấu hổ liền nói: "Mê mê mê mê hiểu, mời ngài, mời ngài ... Ngài vui vẻ là được rồi ..."

Đường Tăng nói xong, liền đi theo Bách Hoa xấu hổ đằng sau, kêu lên Trư Bát Giới cùng Sa Tăng, từ cửa sau ra đột thảng động, xuất động lúc, Bách Hoa xấu hổ từ cửa hàng cầm lên một túi túi da thú cho hắn.

"Trong này là hai đầu yêu vật chế thành thịt khô, nhiều chút thánh tăng chữa cho tốt ta bệnh kén ăn chứng bệnh."

"Không được cảm tạ với không cảm tạ."

Đường Tăng cười tủm tỉm kết quả túi da thú, ném vào Lưu Sa Bạng về sau, liền đi vào trong rừng tùng, sau đó lại lên đại lộ .

Tại Đường Tăng sau khi rời đi, Bách Hoa xấu hổ quay người đi trở về đột thánh động, trực tiếp đi Hoàng Bào Quái chỗ ở, lúc này Hoàng Bào Quái chính ngũ tâm hướng thiên, trên tiếp nhật tinh Nguyệt Hoa, thanh trừ bản thân trọc khí, nghe thấy ngoài phòng động tĩnh,

Lập tức mờ to mắt, mở mắt ra trong nháy mắt đó, một sợi u lục sắc hàn quang từ hắc đáy mắt hiện lên, nhưng làm hắn trông thấy người tới là Bách Hoa xấu hổ lúc, lập tức lộ ra một cái cười đến, đứng dậy nhanh chân nghênh đón, "Nương tử! Ngươi ít ỏi tại ta lúc tu luyện đã quấy rầy ta, chẳng lẽ quá mức tưởng niệm vi phu?"

Bách Hoa xấu hổ lại không đáp, mà là cùng Hoàng Bào Quái sụt qua người, ngồi ở da báo trải thành trên giường, nói: "Lang quân a, ta khi còn bé đây, từng cầu ước nguyện, nói nếu chiều đến cái hiền lang phò mã, liền muốn trên danh sơn, bái Tiên Phủ, trai tăng bồ thí . Từ khi gả cho ngươi, cái kia kim giáp thần thường đến đòi thề nguyện, nhưng ta tính lại, đều là giấc mộng Nam Kha . Bên ta mới đây, ngủ ở la duy bên trong, lại mộng thấy cái kia kim giáp thần nhân, người khoác khăn đỏ, chân đạp ngũ sắc tường vân . Bởi vậy, vội vàng chính dung đến lang quân chỗ cáo tri, chợt niệm cái kia Đường triều đến hòa thượng, mong rằng phu quân nhìn ta mong ý, tha hòa thượng kia thôi, chỉ coi cùng ta trai tăng lễ tạ thần, không biết lang quân đồng ý không?"

Hoàng Bào Quái sau khi nghe xong, lại là sắc mặt một khổ, nói: "Thế nhưng là nương tử, lý do này ngươi cũng dùng thật nhiều lần ... Lần sau có thể hay không biên có thành ý điểm a?"

Bách Hoa xấu hổ nghe vậy, bỗng nhiên quay đầu nhìn về Hoàng Bào Quái, buồn bực nói: "Vây dạng này đi, ta khi còn bé, từng đến cái ngọc giới, bên trong ở cái dạy ta công pháp đầu trọc trắng Tu lão gia gia, hắn nói nếu về sau đứng tăng nhân lễ ngộ rất nhiều, liền dạy ta tới vào nước lạnh luyện được bản sự, hiện nay ngươi bắt là tên hòa thượng ..."

Hoàng Bào Quái yên tĩnh nghe xong, nói: "Nương tử, ngươi nói lần trước chiếc nhẫn kia lão gia gia là mọc ra Ngưu Giác đạo sĩ ..."

Bách Hoa xấu hổ nguyền hán một cái: "Ta có hai cái giới chỉ không được? Ngươi thả hay là không thả người?"

Hoàng Bào Quái vội nói: "Ta thả, ta thả ... Lão bà đại nhân bớt giận ..."

Sau khi nói xong, Hoàng Bào Quái liền muốn hướng trong động tiểu yêu hồng hát, để bọn hắn thả người, nhưng Bách Hoa xấu hổ lại lo lắng nói: "Không cần, người đã đi ."

Hoàng Bào Quái nghe xong, u oán hồi liếc mắt một cái nhà mình nương tử, lại không dám nói nhiều nữa thứ gì .

Lại nói một bên khác, Đường Tăng một đoàn người đi đến đại lộ không lâu sau, trời liền đen xuống, bọn hắn tiếp xuống liền gặp lúc tuổi già ngủ, gà gáy xem sớm trời, đoạn đường đoạn đường, trường đình đoàn đình, không phát hiện đi 299 dặm .

Mãnh liệt ngừng đầu ở giữa, chợt thấy phương xa có một tòa hùng thành .

Cái kia thành tường thành cao có mười trượng, bùng đến một cái vững như thành đồng vách sắt, ngoài cửa thành người qua lại như mắc cửi, tiểu thương đi lại .

Đường Tăng mấy người tụ họp vào dòng người về sau, bốn phía liền một mực vang lên tiếng huyền não .

Thuận dòng người nhập hùng trong thành, chỉ thấy một cái thẳng tắp bàn đá xanh đường kéo dài đến trong thành, nơi đó có một tòa cửu trọng gác cao cung điện, cửa điện rộng mở, bên trong có vậy quá cực điện, hoa cái điện, tháp hương điện, xem văn điện, tuyên chính điện, Duyên Anh điện, một điện điện ngọc bệ Kim cấp, xếp đặt đội văn quan võ biện cũng có cái kia Đại Minh cung, Chiêu Dương cung, Trường Nhạc cung, Hoa Thanh cung, xây chương cung, Vị Ương cung, một cung cung chung cổ quần được, vùng bồi khuê oán xuân sầu .

Bốn phương tám hướng, khắp nơi đều là đình quan đại lung tuần lã, bọn hắn chứa dung nhan, ngồi năm ngựa, u tích bên trong, cũng có chút cảm cung mang mũi tên vệ binh .

Xóm làng chơi bên trong, quần dây cung tiếng vang, từng tiếng đoạn nhân hồn .

Ngẩn ngui vài chén trà thời gian, nhìn không hết bảo tượng quốc cảnh trí, đứng lúc sắc trời đã tối, Đường Tăng liền dẫn Sa Tăng, Trư Bát Giới cùng một chỗ an giấc đến dịch quán bên trong .

Vừa rạng sáng ngày thứ hai liền cũng đều khắp nơi Hoàng thành bên ngoài, ngoài Hoàng thành có các môn đại sứ, gặp Đường Tăng người khoác gấm lan áo cà sa, cầm trong tay chín hoàn tích trượng, một bộ cao tăng dáng vẻ, bận bịu tới hỏi hảo .

"Không biết thánh tăng đến từ chỗ nào? Giá lâm bảo tượng quốc, lại có gì sự tình?"

Đường Tăng nói: "Bản tăng chính là Đại Đường Hoàng Đế ngự đệ, phụng chỉ khắp nơi Tây Thiên phật quốc cầu lấy chân kinh, đi ngang qua bảo địa, chuyên tới để kiến giá, đổi nhau văn điệp ."

Các môn đại sứ nghe xong Đường Tăng đến từ Đường triều, vội vàng xoay người đi vào cái kia trong hoàng cung, tìm tới hoàng môn tấu sự tình quan, bẩm báo nói: "Ngoài Hoàng thành có Đường triều tăng nhân, chuyên tới để mặt giá, đổi nhau văn điệp, xin vì là chuyển tấu chuyển tấu ."

Hoàng môn tấu sự tình quan nghe xong, cũng không dám trì hoãn, lập tức đi đến trong hoàng cung cầu thang đá bằng bạch ngọc trước, dập đầu khởi bẩm nói: "Vạn tuế, Đường triều có cái cao tăng, muốn tìm kiến giá, đổi nhau văn điệp."

Bảo tượng Quốc vương nghe biết là Đường triều đại quốc, mà lại nói là cái mới trên thánh tăng, trong lòng rất mừng, tức thời chuẩn tấu, gọi: "Tuyên hân tiến đến."

Quốc vương ra lệnh, lại là một phen thông truyền, Đường Tăng lúc này mới tại hoàng môn tấu sự tình quan dưới sự hướng dẫn, tiến Hoàng cung cấm chỗ.

Lúc này trên điện hai bên đã trải qua đứng đây văn võ quan viên, gặp Đường Tăng tuần tú lịch sự, tùy tùng Trư Bát Giới cũng là khuôn mặt tuấn đạt, không không được thờ dài: "Thượng bang nhân vật, lễ nhạc ung dung như thế!"

Đường Tăng đứng ở hoàng trên cung điện, hướng Quốc vương được cái Phật lễ, liền nghe bảo tượng Quốc vương nói: "Trưởng lão, ngời đến nước ta bên trong chuyện gì?"

Đường Tăng nói "Tiểu tăng là Đường triều thích tử, nhận ta Thiên Từ sắc chỉ, trước đi Tây Phương thỉnh kinh. Nguyên chiếm hữu văn điệp, đến bộ hạ thượng quốc, theo lý đổi nhau. Vì vậy kinh động long nhan."

Bảo tượng Quốc vương nói: "Đã có Đường Thiên Từ Văn điệp, lấy nhìn lại."

Đường Tăng đem thông quan văn điệp từ trong ngực lấy ra, triển khai đặt ở ngự án bên trên, trình lên cho quốc vương kia nhìn, Quốc vương cảm lấy văn điệp, chỉ thấy điệp mây:

"Nam Thiệm Bộ Châu Đại Đường quốc phụng thiên thừa vận Đường Thiên tử điệp được: Cát duy trẫm lấy mất đức, tự tặc phi cơ, sự tình Thần trị dân, lâm sâu lý mỏng, sớm chiều là chúy. Cái trước, mất cứu Kinh Hà lão Long, lấy được khiến với ta lo sợ không yên sau Đế, tam hồn thất phách, bỗng nhiên Âm Ti, đã làm vô thường chi khách. Vì có tuổi thọ chưa tuyệt, cảm giác mình người phóng túng hồi sinh, rộng Trần thiện biết, tu kiến tốc độ vong đạo tràng. Cảm giác được cứu khổ Quan Thế Âm Bồ Tát, Kim Thân xuất hiện, chỉ thị Tây Phương có Phật có trải qua, có thể độ u vong, siêu thoát cô hồn. Đặc biệt đội pháp sư Huyền Trang, xa trải qua Thiên Sơn, hỏi ý kiến cầu kinh kệ. Nhưng đến tây bang chư quốc, bắt diệt thiện duyên, chiếu điệp cho đi. Cần đến điệp người. Đại Đường Trinh Quán mười ba năm, thu ngày tốt, ngự tiền văn điệp."

Kí tên chỗ có bảo ấn chín khóa.

Bảo tượng Quốc vương xem hết văn điệp, biết chỗ thật giả về sau, liền gọi trong cung thái giám lấy bốn quốc Vương bảo, dùng chữ ký, lại đem văn điệp đưa trả lại cho Đường Tăng.

Đường Tăng nói lời cảm tạ, công văn đến điệp, lại nói: "Bản tăng tới đây, thứ nhất là vì là đổi nhau văn điệp, thứ hai cùng bộ hạ gửi có thư nhà."

Bảo tượng Quốc vương, nghe vậy, mừng lớn nói: "Cái gì thư nhà?"

CONVERT BY Thanh Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỆT ĐẠU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 112: Mèo con thiếu niên Đường 3 Thiếu

Đường Tăng nói: "Bộ hạ vị thứ ba công chúa nương nương, gả cho chén kia Từ Sơn đột thán động áo bào màu vàng yêu, bản tăng ngẫu nhiên gặp gỡ, cho nên gửi thư tới đây."

Quốc Vương nghe vậy, kích động không ngừng, nói: "Con ta gửi thư nhà tới rồi? Mau mau trình lên cho ta!"

Đường Tăng nghe xong, đem trong tay áo thư nhà lấy ra dâng lên.

Bảo Tượng Quốc Vương tiếp, lập tức cúi đầu mặc niệm thư nhà, thần thái thay đổi trong nháy mắt, lại là vui lại là buồn bã, một hồi lâu mới thả nhà dưới thư, nhìn về phía điện hạ tả hữu quần thần, nói: "Con ta rồi nhà đã mười ba năm có thừa, mỗi tháng chắc chắn sẽ về nhà thăm người thân hai ngày. Nhưng

nàng trên thư vì hấn trọng phu sự tình, tháng này vậy mà không tới, chừ khanh nhưng có đối sách?"

Bảo Tượng Quốc Vương thoại âm rơi xuống hồi lâu, cả điện quần thần lại đều mất nhìn mũi mũi nhìn tâm, nhất định không một người trả lời.

Trầm mặc sau một lúc lâu, Bảo Tượng Quốc Vương theo sát lấy lại hỏi rất nhiều lần, vẫn như cũ không người trả lời, thực sự là một tặc thành Vô Tướng, tượng bần liên quan vẫn.

Đường Tăng gặp tình hình này, đại khái đoán ra cùng loại việc này, sợ không chỉ sinh quá một lần.

Bảo Tượng Quốc Vương, Hoàng Bảo Quái, Bách Hoa Tu ở giữa yêu nhân luyện quan hệ, cũng là tính 'Hài hòa'.

Tại Đường Tăng suy tư thời điểm, Bảo Tượng Quốc Vương nhiều phiên tra hỏi không đúng cách, sinh lòng phiền não, không khỏi lệ tuôn như suối, để nhóm Thần vũ tướng sợ hãi không ngừng, có mấy tên văn quan võ tướng lúc này đi ra, cùng phủ phục tấu.

"Chúng thần đều là phạm nhân bình thường ngựa, tập binh thư vũ lược, sẽ chỉ bày trận cắm trại, bảo quốc gia không xâm lăng chi hoạn. Có thể phò mã gia chính là mây đến sương mù đi hạng người, chúng ta đều không được cùng hấn đối với tướng mạo gặp, dùng cái gì cò kè mặc cả? Muốn Đông Thổ thành kinh người, chính là thượng bang thánh tăng, nói cao long hổ phục, đức trọng quý thần khâm, tất có hàng yêu chi thuật. Từ xưa nói, tôi là không người, chính là là phi nhân. Coi như mời trưởng lão này hàng yêu tà, khuyên hấn đem cái kia thăm người thân hai ngày còn cho ta bệ hạ, chớ đoạt nhân thiên luân chi vui."

Lời này rơi xuống, cả điện quần thần toàn bộ đều nhìn về Đường Tăng.

Bảo Tượng Quốc Vương cũng là như thế, một mặt tha thiết mà hỏi: "Không biết thánh tăng ý như thế nào?"

Nghe lời nói này, Đường Tăng không chút nghĩ ngợi, trực tiếp cự tuyệt nói: "Thư nhà thăm người thân ngày chính là bệ hạ gia sự, bản tăng còn muốn đi đường đi Tây Thiên, không tiện trộn lẫn."

Bảo Tượng Quốc Vương gặp Đường Tăng quả quyết cự tuyệt, cũng không giận, mà chỉ nói: "Thánh tăng, gặp lại tức là hữu duyên, nếu cùng ngươi bản Vương gặp, duyên phận này nhất định là trốn không thoát đâu, ngươi xem, ngươi cũng không nở tâm nhìn thấy ta một cái ngày giờ không nhiều mẹ goá con cô lão đầu liền nữ nhi cháu ngoại mặt cũng không thấy đi!"

Đường Tăng đối với Bảo Tượng Quốc Vương thỉnh cầu thờ ơ, nhìn về phía hấn lúc, nghiêm túc gật đầu, nói: "Nhấn tâm"

Bảo Tượng Quốc Vương nói: "Thánh tăng, thực sự không lại suy nghĩ một chút? Nếu không ở một đêm lại đi?"

Đường Tăng nói: "Không được, bản tăng còn muốn đi đường"

Xong sau, liền muốn kêu lên Trư Bát Giới, quay người rời đi.

Nhưng hấn mới vừa vặn xoay người, ngoài điện bỗng nhiên truyền đến một đạo âm âm nổ vang, đầy trời gỗ vụn mảnh bị cuồng phong cuốn tới.

Đường Tăng quay người nhìn lại, nhưng thấy đại điện cửa điện, dĩ nhiên thành mảnh vụn cặn.

Cuồng phong trong bụi mù, một bộ màu vàng áo khoác Hoàng Bảo Quái từ ngoài điện đi tới, hấn thần sắc lạnh lẽo, khuôn mặt nghiêm nghị, nhưng trong lòng lại tại âm thầm kêu khổ: "Ta thực sự là ăn gan hùm mặt báo lại dám đập cha vợ môn ta thế mà thực sự làm như vậy? Xong xong. . ."

"Hấn không phải liền là cầu hoà vẫn còn khuyên nhủ ta vợ nha, hòa thượng vẫn luôn tại cự tuyệt, ta nổi giận như vậy làm cái gì đây?"

Khi hấn tâm niệm thay đổi thật nhanh lúc, cả điện quần thần, bao quát Bảo Tượng Quốc Vương, đều đang nhìn hấn, để hấn cảm thấy vội.

Có thể ánh mắt của hấn chuyển động ở giữa, trông thấy Đường Tăng, bỗng nhiên linh quang lóe lên, đi lên phía trước ra mấy đại bước, hướng Bảo Tượng Quốc Vương thi lễ một cái, theo sát nói: "Áy. . . Ta. . . Vừa mới. . . Khục! Cha vợ, ngươi lại nghe tốt, ta thuò nhỏ mà hảo tập cung ngựa, hái sản mà sống."

Mười ba năm trước đây, dẫn đầu gia đồng mấy chục, thả ung trục chó, chợt thấy một cái lông lấy mảnh hổ, thân chó đi một nữ tử, hướng dưới sườn núi đi. Là ta túi cung nhất tiễn, bắn ngã mảnh hổ, đem nữ tử mang lên bổng trang, đem nước ấm nước ấm rót tỉnh, cứu được nàng tính mệnh.

Về sau nàng gả cho ta làm vợ, lúc ấy hai ta vui kết liền cảnh lúc, muốn đem cái kia hổ làm thịt, mời chừ thân, lại là ta vợ để cho ta Mặc Sát.

Ta theo phu nhân nói, đem cái kia hổ đã giải rồi dây thừng, tha nó tính mệnh. Cái kia hổ mang theo trứng tên,

Chạy vó kéo vĩ đi. Không biết hấn được tính mệnh, tại núi kia bên trong tu mấy năm này, luyện thể thành tinh, một lòng mê người hại người.

Ta nghe năm đó cũng có mấy lần thỉnh kinh, đều là Đại Đường tới Đường Tăng, nghĩ là cái này hổ hại Đường Tăng, được hấn văn dẫn, biến thành cái kia thỉnh kinh bộ dáng, nay trong triều lừa gạt cha vợ. Cha vợ a, cái kia điện thượng khán, chính là cái kia mười ba năm trước đây công công chúa mảnh hổ, không phải chân chính thỉnh kinh chi nhân! Hôm nay ta liền muốn vì mọi người vạch trần diện mục thật của hấn!"

Hoàng Bảo Quái bật thốt lên một phen Hồ Bát Đạo, đơn giản để Đường Tăng trừng mắt chó ngốc, hấn nếu là biết, Bách Hoa Tu cùng Hoàng Bảo Quái

một dạng có thể biến có thể tạo, nhất định sẽ kinh ngạc hơn.

Mà đang ở hân hoan xuất thần thời điểm, lại thấy kia Hoàng Bào Quái thả người nhảy lên, đi vào Đường Tăng trước người, đối với hân hoan ngậm khí, dùng cái định thân pháp.

Đường Tăng chợt cảm thấy tứ chi cứng ngắc, không thể động đậy, theo sát lấy Hoàng Bào Quái niệm động chú ngữ, lại hướng hân phun thở ra một hơi, kêu một tiếng.

"Biến!"

Một giây sau, Đường Tăng cảm giác mình sợ hãi có chút tê dại, tựa hồ có đồ vật tại chui ra ngoài, đuôi xương cụt càng là chạm điểm tựa như, để hân đứng cũng đứng không vững, lớn mắt bình hành.

Mặc dù nhìn không thấy tự thân biến hóa, nhưng Đường Tăng trong lòng có dự cảm bất tường.

Chính là lúc này.

Trực tiếp trong phòng khán giả lại tất cả đều nổ.

【 phốc ha ha ha. . . Ta đặc biệt meo một hơi sữa bò dán màn hình điện thoại di động, lời nói quả táo táo cơ cũng không vướng bận a? 】

【 phong thủy luân chuyển, thương thiên bỏ qua cho ai? Để người ăn những cái kia lão hổ thịt, bộ dáng này, tới cho tỷ tỷ meo một cái! 】

【 còn thất thần làm gì? Còn không mau cho đại lão đưa nữ trang? Hổ trang thiếu niên đã có, gọi cảm Miêu nương sẽ còn xa sao? 】

【 a a a. . . Thật đáng yêu! Một chút không hài hòa cảm giác đều không có! Lão phu thiếu nữ tâm a, sợ không phải muốn không áp chế được, ta dựa vào, máu mũi không ngừng được! 】

【 Ông trời ơi..! Cái này khiến ta thấy thế nào ? Nhưng là là che mắt nhìn a! Đoạn bình phong! Nhất định phải đoạn bình phong! Đây là phúc lợi a! Ôn hòa phúc lợi a! 】

"Lão hổ? Hổ trang thiếu niên?"

Đường Tăng nhìn thấy khán giả mưa đạn, tâm tính kém chút đều sập, bần bệ để bên hông Tiểu Bạch Long ngao Ô ngưng ra một diện Thủy Kính.

Làm Đường Tăng từ Thủy Kính trông được thấy mình bộ dáng lúc, khóe mắt gân xanh lập tức bắt đầu cuồng loạn.

Nhưng thấy vậy hân ánh sáng như gương trên đầu, thỉnh thoảng dài ra một đôi mao nhưng nhưng hổ tai, đuôi xương cụt về sau, cũng có đầu đuôi hổ từ áo cà sa hạ cong đi ra.

Nhìn gặp mình bộ dáng như thế, hân trầm mặc hồi lâu, hồi lâu.

Hoàng Bào Quái thấy hân như thế, bần bệ nhìn về phía hân, đề thấp thanh tuyến nói: "Thánh tăng thánh tăng người đừng nóng giận, ta cũng là bách không được đã, nếu là tìm không ra lý do thích hợp, cha vợ của ta định muốn đi tìm ta vợ khóc lóc kẻ lè, để hân về nước bên trong, ta là thật chịu không được cùng hân tách ra dù là một ngày, chỉ có thể ủy khuất một chút người, ta nguyện lấy mười đầu dự trữ lương bày tỏ áy náy."

Đường Tăng nghe xong có nguyên liệu nấu ăn miễn phí cảm, lửa giận trong lòng thoáng thối lui chút, vẫn như trước nổi nóng không ngừng.

"Người đặc biệt, đặc môn nói lời xin lỗi không được sao, muốn hay không liều mạng như vậy a. . . Meo. . ."

"Này hân mẹ nó thực sự là Thiên Đạo hảo Luân Hồi a meo meo meo!"

"Bần tăng không phải già đi hổ sao, meo meo meo là cái gì quý a! Meo!"

Nghe được bản thân ra 'Meo' âm thanh, Đường Tăng lại suy nghĩ chút nữa sụp đổ.

Một bên Trư Bát Giới trông thấy, lại là gật đầu khen: "Không tệ không tệ, tai mèo hệ, bao giờ bộ một chút cam đoan có thể vang dội Tiên Giới, lừa Quảng Hàn cung một số lớn."

Đường Tăng nhìn lấy Trư Bát Giới, hít một hơi thật sâu, nói: "Được, vậy sau này có cơ hội đi Tiên Giới, chia ba bảy sổ sách, người ba ta bảy."

Trư Bát Giới nói: "Người thật đúng là không khách khí. . ."

Ngao Ô một bên tán đi Thủy Kính, vừa nhìn Đường Tăng chảy nước miếng: "Nhìn qua ăn thật ngon. . ."

Đường Tăng nghe vậy, hung hăng trừng mắt nhìn nàng một chút, nói: "Ăn ăn ăn, ăn không chết người! Chỉ có biết ăn thôi!"

Cùng lúc đó, cái kia cả điện quần thần thì bị Đường Tăng biến hóa dọa đến phách tán hồn bay, tất cả đều tránh né tại cột cung điện về sau, chỉ có mấy

cái to gan Võ Tướng, dẫn Tướng Quân giáo úy một loạt tiến lên, đem hấn vây quanh, miễn cho hấn thương hại Bảo Tượng Quốc Vương.

Có thể Bảo Tượng Quốc Vương nhưng không thấy kinh hãi, mà là cười nói: "Nếu như thế, trước hết nuôi dưỡng ở Hoàng cung, y nguyên hào làm kỷ niệm, hiền tế ý như thế nào?"

Bảo Tượng Quốc Vương lời nói, để Đường Tăng trực tiếp nổ, chỉ hấn tức miệng mắng to: "Đi nguoi meo! Meo meo meo!"

Hấn mắng trong chốc lát, phát hiện mình sinh ra vậy mà tất cả đều là meo meo meo meo, lại một lần nữa tròn mắt hốc mồm, bận bịu quay đầu nhìn về Trư Bát Giới, giống như nghĩ cái gì, nhưng cửa ra tất cả đều là.

"Meo meo meo meo meo!"

Hấn nói cực nhanh một đoạn lớn, cuối cùng không thể không phí công quay đầu, gất gao nhìn về phía Hoàng Bào Quái, nói: "Nguoi hạn cuối meo meo là thâm uyên meo Hoàng Bào Quái meo meo meo!"

Hoàng Bào Quái lại nhìn cũng không nhìn hấn, chỉ mong lấy Bảo Tượng Quốc Vương, nói: "Nếu như thế, hai ta ngày sau tất mang theo công chúa đến nhà, mấy ngày nay liền đem cái này Hồ Yêu tạm gửi nơi đây đi."

Đường Tăng đáp Hoàng Bào Quái, kêu la như sấm nói: "Ai muốn sống nhờ này meo meo meo, làm sao biến trở về meo meo meo meo!"

Hoàng Bào Quái cười cười không nói gì, Trư Bát Giới cũng là cười cười không nói gì.

Đường Tăng gặp, tim như bị đao cắt, bỗng nhiên rất muốn rất muốn rất muốn Tôn Ngộ Không.

Từng cảnh tượng ấy để trực tiếp trong phòng chú ý cũng nhìn không được cuồng lên mưa đạn tới.

【 không cần biến đã trở về, cứ như vậy đi, dẫn chương trình ta ủng hộ nguoi, cho đại lão đưa trang phục nữ bộc! 】

【 nguoi còn muốn biến trở về đến? Lời nói nguoi dạng này không làm một phần trang phục nữ bộc đáng tiếc tự chuẩn bị tai mèo đẹp thiếu nữ Đường Tăng! Nhân ngoại nương giỏi nhất! ㄟ

【 ai nha ta tại đánh thưởng giới diện kệt, chỉ có nguoi nữ trang mới có thể tốt! 】

【 nguoi biến thành dạng này ta rất thương tâm, bất quá vừa nghĩ tới nữ trang ta liền bỗng nhiên vui vẻ ha ha ha! 】

【 meo meo meo? Meo meo meo! Meo meo meo meo meo! Meo meo! Meo meo meo! 】

【 hồng hồng hỏa hỏa hoảng hoảng hốt hốt ha ha ha ha. . . Bộ dạng này đi, sẽ không đổi lại, chúng ta rất ưa thích! 】

【 nhất định phải khen thưởng mới có thể biểu đạt ta yêu a! Gà cho ta đi Đường Tăng! 】

Này tặc thiên trực tiếp ở giữa để Đường Tăng lại một lần nữa không nói gì.

Đáng kể không nói gì.

Điều này cũng làm cho hấn càng tưởng niệm hơn Tôn Ngộ Không.

CONVERT BY ㄟThanh ㄟPhong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUY ĐẬU!!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Một mình khiêu chiến 0 vạn binh

Bảo Tượng Quốc bên trong, trong hoàng cung .

Bị Hoàng Bào Quái một tay biến hóa chi pháp biến thành hồ tai thiếu niên Đường Tăng mặt đen lại, một bên bình chân như vại Trư Bát Giới cười không nói hồi lâu, rốt cục chơi chán giống như, điều động quạt xếp, đối Đường Tăng nói: "Người cũng đừng quá sợ, chỉ là chi là biến hóa chi thuật mà thôi."

Đang có chút buồn rầu Đường Tăng nghe vậy, hai mắt tỏa sáng, hỏi: "Người biết giải thích như thế nào trừ biến hóa chi thuật."

Trư Bát Giới nói gât gât đầu: "Đó là tự nhiên."

Đường Tăng nghe, trong lòng tảng đá lớn trong nháy mắt rơi xuống, nói: "Vậy người chuẩn bị lúc nào hiểu?"

Trư Bát Giới nói: "Đã đến giờ từ sẽ giải trừ, làm gì lãng phí cái kia pháp lực, trừ phi người không cần ta bảo vệ."

Trư Bát Giới dứt lời dưới, Đường Tăng trầm ngâm mấy giây, quyết định chịu nhục, trước bảo trì hồ tai thiếu niên hình tượng.

Mà ở Đường Tăng cùng Trư Bát Giới nói chuyện với nhau thời điểm, cả điện quần thần vẫn như cũ tràn ngập đề phòng cùng sợ hãi nhìn về nơi xa lấy hấn, ngược lại là Bảo Tượng Quốc Vương, sắc mặt bình tĩnh, nói: "Như vậy, liền trước đêm này hồ yêu tạm gửi ở Thiên Điện a. Đề phòng ngoài ý muốn, đề hấn cái này tùy từng thay chỗ ở, cấm chỉ gặp mặt chính là."

"Tạm gửi?"

Đường Tăng nghe thấy Bảo Tượng Quốc Vương lời nói, trong lòng hơi nghi hoặc một chút, cũng cảm thấy có chút hoang đường.

Bởi vì hấn vừa rồi vốn cho rằng Bảo Tượng Quốc Vương nói lưu hấn trong hoàng cung chỉ là một đùa giỡn, không nghĩ tới đúng là nghiêm túc.

Cái này Bảo Tượng Quốc Vương vừa rồi nhìn Bách Hoa xấu hổ cho hấn thư nhà, tất nhiên biết rồi hấn thân phận chân thật, hơn nữa lấy hấn đối nữ nhi tín nhiệm mà nói, không thể lại tin tưởng Hoàng Bào Quái ăn nói bừa bãi.

Còn nữa, cho dù Bảo Tượng Quốc Vương Chân coi hấn là hồ yêu, chắc cũng là như nguyên tác một dạng nhốt ở trong lồng, mà không phải tạm gửi ở Thiên Điện.

Rất nhiều điểm đáng ngờ tại nào hải một vừa phù hiện, đề Đường Tăng nhin không được cẩn thận hồi ức một chút, từ bát Tử Sơn đột thảng trong động đi vào Bảo Tượng Quốc trong khoảng thời gian này cùng Quốc vương cùng Hoàng Bào Quái tiếp xúc, hồi ức về sau, hấn ần ần cảm thấy có chút không đúng.

Đạt được này kết luận Đường Tăng, ngược lại cũng không cảm thấy lạ thường, dù sao từ trước đó kinh lịch đến xem, hấn chân thực Tây Du con đường, sẽ chỉ so nguyên tác càng khó, mà sẽ không đơn giản.

Bất quá đạo lý Đường Tăng đều hiểu, vẫn như trước đậu đen rau muống lên tiếng: "Cái này kịch bản tôn trọng một chút nguyên tác có được hay không, lại cho bản tăng gây sự tình?"

Tại hấn nôn ra rãnh về sau, trong nội tâm cũng có quyết định, cái kia chính là trước không phản kháng, tại trong hoàng cung tạm ở lại, xem kết quả một chút lại sẽ phát lên những chuyện gì bụng.

Từ đó lại có cái gì lợi có thể đề, tốt nhất là có một ít yêu quái nguyên liệu nấu ăn.

Chư suy nghĩ nhiều suy nghĩ trong đầu thay đổi trong nháy mắt, Hoàng Cung trên đại điện, nhận Quốc vương ý chỉ hai tên trước điện Thị Vệ, chính cẩn thận từng li từng tí hướng đi hấn.

Bọn hấn người mặc bảo giáp, hai tay đem trường mâu chỉ hướng Đường Tăng, trên mặt vẻ sợ hãi, hai tay dừng lại không ngừng run rẩy, nhưng cuối cùng vẫn đánh bạo đi vào Đường Tăng trước mặt.

Gặp bọn họ bộ dáng, Đường Tăng có loại nghĩ hù dọa bọn hấn một chút ác thú vị, nhưng cuối cùng vẫn là nhin xuống, hiện tại thực sự không nên nhiều sinh sự.

Thế là tiếp xuống Đường Tăng liền tại trước điện Thị Vệ áp giải dưới, đi ra Hoàng Cung chính điện, Trư Bát Giới vẫn như cũ lưu trong điện không có theo tới, nhưng Đường Tăng ngược lại cũng không gấp, bởi vì Sa Tăng tại Lưu Sa Bạng bên trong, Lưu Sa Bạng ở trên người hấn, Tiểu Bạch Long Ngao Ô cũng quần quanh ở eo, cho dù là Hoàng Bào Quái ra tay với hấn, cũng sẽ không rất nhanh kết thúc chiến đấu, đầy đủ duy trì đến Trư Bát Giới đến trợ giúp.

Lúc này về sau, Đường Tăng xuyên qua mấy tòa cung điện quảng trường, đi vào Hoàng Cung Thiên Điện.

Thiên Điện cực kỳ xa hoa, trên tường khảm đầy dạ minh châu, đồ gỗ đều là gỗ từ đàn, ngọc thạch trải thành sàn nhà, trên giường chỗ trải chính là Đại Đường tơ lụa, không giống như là cho một đầu yêu quái chỗ ở chỗ.

Đường Tăng đã trải qua thật lâu không ở qua như thế thoải mái dễ chịu hoàn cảnh, cho nên mới đến phòng về sau, liền cũng không khách khí thanh thân ổn định nằm xuống, yên lặng theo dõi kỳ biến.

Nằm một chút, Đường Tăng đứng là ngủ đi qua, lại tỉnh lại lúc, đã là đêm khuya, trăng sáng treo cao.

Đường Tăng sau khi tỉnh lại chuyện thứ nhất, chính là sờ sờ bản thân hổ tai, phát hiện hắc văn ở phía sau, trong lòng có chút khó chịu, chính là lúc này, bên ngoài có tiếng bước chân nhẹ vang lên .

Từ tiếng bước chân cường độ đến xem, phải làm là một nữ nhân .

"Ừc ừc ."

Tại Đường Tăng làm ra phán đoán lúc, cái kia nữ nhân đã lái xe môn khẩu, gõ vang cánh cửa .

Đường Tăng lập tức trở về nói: "Ai nha ."

"Ta ."

Đường Tăng nói: "Ngươi là ai a ."

"Ngươi Trư gia gia ."

Đường Tăng nghe vậy, sững sờ, "Bát Giới?"

Trong lòng của hắc mặc dù có chút nghi hoặc, nhưng vẫn là đi tới cửa trước, đem cửa phòng mở ra, mở ra sau khi đoán gặp hình ảnh, để hắc kếm chút một hơi nước ga mặt phun ra ngoài .

"Con mẹ nó ngươi cái này ngực là lấy cái gì làm a?"

Nhưng thấy Trư Bát Giới một đầu Ô tóc đen dài, một đầu nhạ quần dài màu tím, không phải một cái thiếu niên đẹp trai lạnh lẽo, giống như là Nguyệt cung Hằng Nga Tiên Từ hạ phàm .

Trư Bát Giới gặp Đường Tăng kinh ngạc như thế, chỉ là bĩu môi, nói: "Thủy hành pháp thuật hiệu quả mà thôi, ta trước kia tại Quảng Hàn Cung, đã từng cảm bộ này độ sức mỹ nhân cười một tiếng, dùng rất tốt, ta xem ngươi không phải tâm tình không tốt sao ."

Đường Tăng nghe, trong lòng hơi có cảm động, nhưng ngoài miệng lại nói: "Nữ trang đại lão, không thể trêu vào, không thể trêu vào ."

Tại Đường Tăng vì là Trư Bát Giới biến trang mà kinh ngạc lúc, khán giả cũng là mưa đạn bay tán loạn .

Nguyên tác cũng có nữ trang, Tiểu Bạch Long nữ trang cho Hoàng Bào Quái khiêu vũ, nơi này đổi thành Bát Giới cho dẫn chương trình khiêu vũ, rất tôn trọng nguyên tác, không có tâm bệnh!

Ta không được không được nhắc nhở lần nữa, không được lần này liền nam đồng bào cũng phải nhắc nhở, đây là chỉ heo a! Heo! Chỗ lấy các ngươi mau tránh ra, để cho ta tới!

Trên lầu tư tường có chút nguy hiểm a ... Không được, vô cùng nguy hiểm a! Nói trở lại, ta cũng có một lớn mật ý nghĩ ...

Những cái kia trong miệng nói không muốn đám gia hỏa, liếm lên bình phong đến lại so ai cũng hung ác, tên kia là đầu heo a

A ha ha ha ... Nữ trang đại lão! Nữ trang đại lão! Ngươi không để cho ta cười, ngược lại là dọa sợ ta ta trong ngực cá ướp muối, muốn Bát Giới nữ trang khiêu vũ mới bồi thường nổi!

Đường Tăng nhìn thấy người xem mưa đạn, khoe miệng ngăn không được giờ lên ý cười, lúc trước bởi vì biến thành Hổ nhi thiếu niên phiền não cũng tán đi chút .

Trư Bát Giới nhìn thấy Đường Tăng cười, đột nhiên xoay người một cái, liền lại biến trở về thiếu niên thân, bên cạnh ngồi ở bên ngoài trên bậc thang, vừa nói: "Được rồi, sẽ chờ ở đây sẽ đi, một hồi thì có chuyện làm . Muốn hay không ngủ một lát? Ta sẽ gọi ngươi tỉnh dậy ."

"Bản tăng không buồn ngủ ."

Đường Tăng hơi sững sờ, liền nhanh đi mấy bước, cùng Trư Bát Giới cùng một chỗ sóng vai ngồi ở trên bậc thang, hai người đỉnh đầu chính là cuộn cuộn sáng chói tinh không .

Sau khi ngồi xuống, Đường Tăng thử dò hỏi: "Đúng, ngươi nói sự tình, là chuyện gì?"

Trư Bát Giới đầu cũng sẽ không nói: "Khuê làng lá sói tâm cảnh có vấn đề, ngươi nhìn ra đúng không?"

Đường Tăng gật gù đầu, nói: "Àn, hắc đập cửa trước sau, cảm xúc biến hóa quá nhanh, giống như có cái đột nhiên chấp trùng chuyển đổi ."

Trư Bát Giới nói: "Àn, ngươi cũng phát hiện, xem ra còn không tính quá không có thuốc chữa . Kỳ thật loại sự tình này ta thấy không ít, bởi vì thần tiên chuyển thế, cũng không chỉ là trực khí cái này một cái uy hiếp ."

Trư Bát Giới mặc dù là đang khen Đường Tăng, nhưng hấn ngôn ngữ, lại làm cho Đường Tăng xạm mặt lại, cũng làm cho hấn có chút không muốn trả lời hấn, bất quá Trư Bát Giới lại phối hợp nói tới nói lui.

"Như thế xem ra, Tôn Ngộ Không đi theo ngươi, tương lai cũng có thể đánh ra một con đường sống cũng khó nói."

Đường Tăng nghe được Trư Bát Giới nói đến Tôn Ngộ Không, lại hứng thú, cảm thấy hiếu kỳ nói: "Kỳ thật bản tăng cảm giác ngươi thật giống như cũng không phải là rất ưa thích hấn."

Trư Bát Giới nghe vậy, trầm ngâm mấy giây sau, mới nói: "Kỳ thật vô luận Thần hay là người, đối yêu cảm nhận cũng không tính ưa thích a? Tộc ta hướng Nhân tộc truyền pháp lúc, cũng đem Thiên Địa người thân sư quan niệm truyền xuống tiếp, nhưng Yêu tộc mạnh được yếu thua, lực thân không nhận, không được bái quân vương, chỉ tôn điểm hóa chi sư, vô luận như thế nào nghĩ, đều không thể nào hiểu được ngươi như thế sùng kính Tôn Ngộ Không lý do."

Ngươi, không phải liền là hấn điểm hóa chi sư? Hấn hấn là sùng kính ngươi mới đúng, ngươi vì là gì cẩn thận như vậy cẩn thận?"

Đường Tăng lẳng lặng nghe xong Trư Bát Giới lời nói, cũng lâm vào trầm mặc, thật lâu mới ngẩng đầu, nhìn về phía cái kia trong vắt tinh không, nói: "Hấn a, tại quê nhà ta, là từ nhỏ liền nghe lấy nhìn lấy làm bạn lớn lên đại anh hùng a ... Mặc dù bị đặt ở Ngũ Chỉ sơn dưới, nhưng thấy đến thực hấn, làm sao có thể không chế được nổi đầu?"

Ta đã từng vô số lần muốn hướng cái kia dạng đánh nát giam cầm tự do gông xiềng, bất kể có hay không thành công. Nhưng mà chúng ta đại đa số huy động liên tục bỗng dưng khi đều không có, càng không nói đến một mình khiêu chiến trăm vạn thiên binh khí khái ..."

"Nghe hấn có sự lớn lên? Ngươi là Ngạo Lai quốc người? Ta còn tưởng rằng ngươi là thuần túy Đường Quốc người đâu ..."

Đường Tăng cười: "Kỳ thật bản tăng là Trung Quốc Trùng Khánh người."

Trư Bát Giới nói: "Trùng Khánh ... ? Địa phương nào?"

Đường Tăng giật mình một chút, nói: "Ách, tại bản tăng quê quán cũng được gọi là ma huyền chi đô, là một cái có không gian mê trận thành thị."

"A a, vậy ta về sau lại nhìn nhìn."

Trư Bát Giới như có điều suy nghĩ gật gật đầu về sau, lại nói: "Kỳ thật lúc trước ngươi đối Sa Tăng nói chuyện, hấn nói với ta qua. Phẩm nhân có thể nghịch thiên cải mệnh, ta tán đồng. Nhưng, giống Tôn Ngộ Không dạng này, suất lĩnh thế gian bộ khúc chiến đầy trời thần phật, coi như thắng, cũng trăm không còn một, mặc dù thắng còn bại."

"Thực sự đáng giá không?"

"Ngươi khả năng cảm thấy ta không chí khí, cũng không nhuệ khí, đường đường nguyên soái, công pháp lấy buồng tay chạy trốn làm chủ, Tôn Ngộ Không một kêu đánh kêu giết liền lăn lộn đầy đất, nửa điểm tôn nghiêm cũng không ... Ngươi không cần phải nói, ta biết ngươi là nghĩ như vậy."

"Ta à, vô luận thành Tiên chi trước hay là về sau, chỗ kinh lịch, đều là từ một trận lại một trận thảm bại bên trong, chiếm lấy bé nhỏ mấy lần thắng lợi, ta tại trong hoàn cảnh như vậy sống sót, dựa vào cũng bất quá là lăn lộn đầy đất, từ bỏ tôn nghiêm thôi."

"Có lẽ khó coi một chút, nhưng là cùng ta cùng thời đại người, vô luận là thiên tư tung hoành mưu sĩ, hay là thiên sinh Thần Lực Thiên Binh ... Đều đã ..."

"Tan thành mây khói."

Trư Bát Giới khó được thổ lộ tâm tình chi ngôn, để Đường Tăng có chút thụ sủng nhược kinh, trong lúc nhất thời không biết nên trả lời như thế nào hấn.

Tại hấn suy tư lúc, trực tiếp trong phòng chú ý nhóm, cũng vì Trư Bát Giới ngôn từ làm ra phản ứng.

Cho nên nói, học cộng lòng tu tiên chi pháp a, đến học văn và tu dưỡng sinh a. Tổ truyền lão trung y tổ truyền dưỡng sinh chi pháp, theo pháp tu luyện sống đến 250 không là vấn đề, sống lâu nhất mới là bên thắng!

Nếu như nói Thành Đô là một cái đến liền không muốn đi thành thị, vậy chúng ta lớn Trùng Khánh chính là ngươi đến đi không được địa phương, Bắc Đầu nhìn biết trầm mặc, GPS nhìn biết rơi lệ, hướng dẫn nhìn đều sẽ khóc mới, không gian mê trận thực chí danh quy!

Chẳng lẽ sẽ không có người hiếu kỳ một chút, Thiên Đình có cái gì chiến tranh cần tại vô số thảm bại bên trong chiếm lấy một chút thắng lợi sao? Tại trong thất bại sờ soạng lăn mò chẳng lẽ thông đồng tiên nữ ư ...

Nhìn thấy từ nhỏ liền sùng bái thần tượng, dẫn chương trình dạng này đã là lý trí, nếu là đổi thành ta, trực tiếp ôm đùi hô ba ba!

Nhìn thấy không có, nơi đó không có cạnh tranh? Ai nói thần tiên liền tiêu dao khoái hoạt? Còn không phải không bằng ta ngay cả lấy vại Fi ăn dưa hấu còn nhìn lấy trực tiếp phát mưa đạn.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Truyền Hình Trực Tiếp Tại Tây Du Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.